Digitized by Google

3 Wisc 2
f1/101

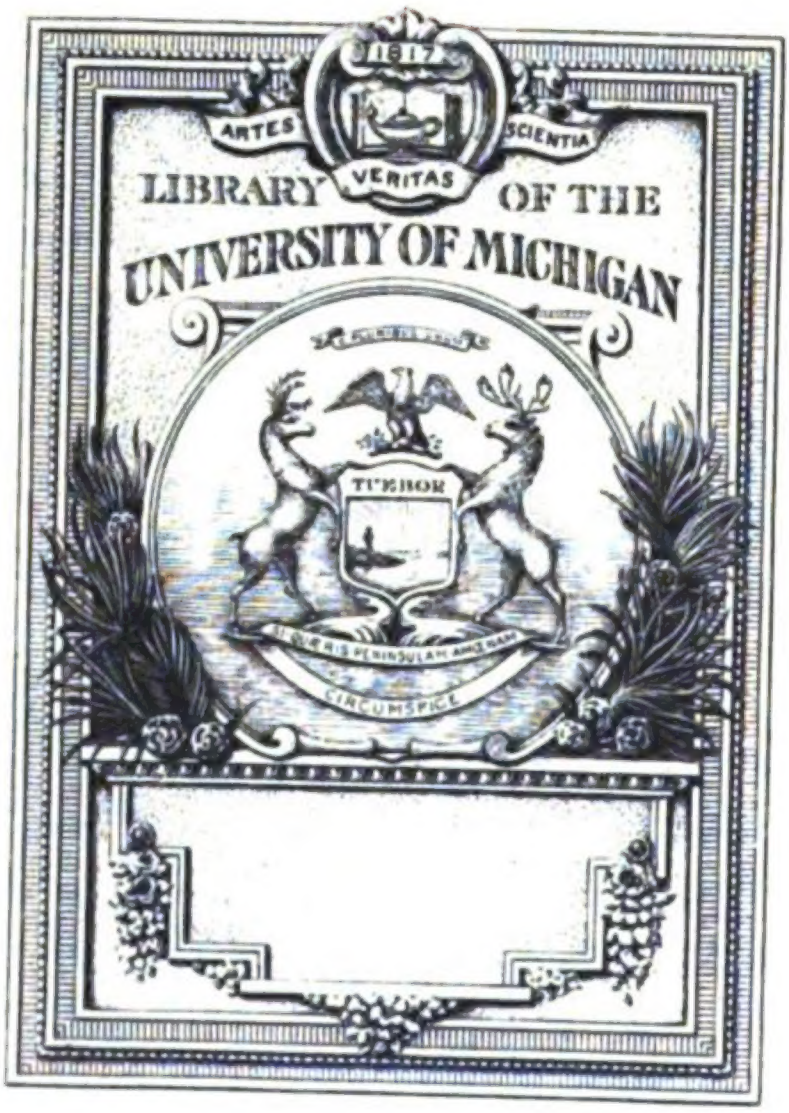

Digitized by Google

Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκοφρονος
Bachmanni. Anecd. vol. II p.
99–99.

338
L7a
t S3
M9

Digitized by Google

Digitized by Google

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ.

LECTIONIBUS EDITIONIS SEBASTIANAE VARIIS IN LYCOPHRONIS ALEXANDRAM PRAEMISSIS ET RECENSITIS, AD SUPPLENDAM ET ABSOLVENDAM EDIT. REICHARDIANAM, E TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS VNOQUE CIZENSI NUNC PRIMUM COLLATIS EMENDAVIT, NOTIS CUM GEORG. FRID. THRYLLITZSCHII, TUM SUIS ILLUSTRAVIT, SCHOLIIS MINORIBUS NONDUM EDITIS AUXIT, COMMENTARIOS MEURSII ET POTTERI ADDIDIT, ET INDICIBUS INSTRUXIT VBERRIMIS

M. CHRIST. GOTTFRIED MÜLLER

RECTOR SCHOLAE ET BIBLIOTH. EPISCOP. CIZENSIS PRAEFECTUS, AC SOCIETATIS LAT. IENENSIS SODALIS.

VOLUMINA TRIA.

LIPSIAE, MDCCCXI.

SUMTIBUS F. C. G. VOGELII.

Digitized by Google

Digitized by Google

VIRIS

ILLUSTRIBUS, SUMME VENERABILIBUS

ATQUE AMPLISSIMIS

CHRISTIANO DANIELI BECKIO

A CONSILIIS REGIS SAXONIAE AULICIS, LITTERARUM GR. ET LAT.
IN VNIVERSITATE LITT. LIPS. PROF P. O. ET BIBLIOTHECAE
PAULINAE PRAEFECTO

HENRICO CAROLO ABRAMO
EICHSTAEDT

DUCI SAXONIAE ET PRINCIPI TERRARUM VIMARIENSIUM SERENISSIMO
A CONSILIIS INTERIORIBUS AULICIS, S. S. THEOLOGIAE DOCTORI,
ELOQ. ET POET. PROFESS P O. ET BIBLIOTHECAE PRAEFECTO
IN VNIVERSITATE LITT. IENENSI

GODOFREDO HERMANNO

ELOQ. ET POET. IN VNIVERS. LITT. LIPS. PROF. P. O.

GODOFREDO HENRICO
SCHAEFERO

PHILOSOPHIAE IN VNIVERSITATE LITT. LIPS. PROFESSORI

Digitized by Google

STRENUIS

LITTERARUM GRAECARUM IN TERRIS SAXONICIS

VINDICIBUS AC STATORIBUS

PATRONIS SUIS OPTIMIS

HUNC LIBRUM

OMNI, QUA PAR EST, OBSERVANTIA

CONSECRAVIT

EDITOR.

Digitized by Google

Greek
Philos. Univ.
4-12-39
: 211
3 v. in 2

PRAEFATIO EDITORIS.

Viginti tres ipſi anni ſunt, cum Reichardus, olim mihi amiciſſimus, iam vero deſideratiſſimus, Lycophronis Alexandram cum verſione et commentario Canteri edebat, paraphraſi, indice graeco et notis additis, quae omiſſa ſupplerent, tenebris inuoluta, quae ſunt non pauca, illuſtrarent, atque non ſatis accurate explicata a Cantero accuratius explicarent. Opera autem Reichardi mei, quam interpretando Lycophroni impenderat, vehementer probata eſt omnibus, qui ſcirent, quantum moleſtiarum et laborum exhauriendum eſſet eius lectoribus, ne dicam, interpretibus. Verum quum hanc editionem non ad criſin, quae ſane in Lycophrone eſt difficillima, ſed totam accommodaſſet ad interpretationem poetae, quam vnice neceſſariam putaret, extiterunt, qui optarent, immo flagitarent, vt tandem *aliquis* pluribus Codd. Mſſ. collatis rei criticae rationem magis haberet, quam reliqui editores adhuc habuiſſent. Accedit huc, quod ſcholia Tzetziana, nullo modo negligenda, plane neglexit, quin etiam ſcholia breuiora, ſpatiis verſuum interiecta in Codd. Vitt. eos manu ſua tractaret, ſi exceperis pauca in Indice adata, cum eſſent tamen paucarum modo plagella-

Digitized by Google

rum, et ab ipso Tzetzianis adeo praelata, editioni suae non adiunxit. Erat igitur editio, quam curauerat, bona quidem et vtilis, sed tamen non prorsus absoluta. Nemo autem posthaec in Germania, altrice graecarum litterarum tenerrima, manum iterum admouere Lycophroni, idque, quod Reichardus imperfectum reliquerat, absoluere, virorumque doctorum optatis satisfacere adhuc sustinuit. Italia hanc laudem videtur praeripuisse Germaniae. Prodiit enim Romae anno huius seculi tertio studio et impensis Leopoldi Sebastiani Lycophronis Alexandra, vt ipse tradit, ope XVI Codd. Mss. sanioribus lectionibus restituta, fideliori interpretatione exornata, et accurata paraphrasi explicata cum Tzetzarum commentario ex posteriori Potteri editione ad fidem XIII exemplarium bis mille ferme in locis emendato, notabiliter aucto, latine reddito, et illustrato. Accedunt Fragmenta vndique collecta, variantes lectiones, emendationes et indices necessarii. Sed rem factam non habemus. Bene quidem Sebastianus promisit, verum, iudicibus viris harum rerum peritissimis, male promissa praestitit. Multa quidem congessit, at non ita, vti debebat, digessit. Codicibus, quorum ei longe plures, quam vlli alii editori, patebant, non satis diligenter videtur esse vsus, neque pretio eorum, neque aetate accurate constituta, vnde accidit, vt nescimus, quinam sint principes, et quasi patres reliquorum, quomodo se deinceps exceperint, quinam integri, et quinam a glossatoribus, inprimis in scholiis sint corrupti. Quis igitur miretur, Sebastianum, nulla aetatis et auctoritatis Codd. habita ratione, nec certis sibi statutis legibus, in lectionibus eligendis et constituendis nunc huc, nunc illuc fluctuare ac trepidare? Libido est, quae eum, non tam Lycophro-

Digitized by Google

nem, quam ſcholia Tzetzarum, quibus recenſendis, vel potius congerendis operam conſumſiſſe videtur, emendaturum plerumque regit, non auctoritas Codd. Mſſ. et aliorum ſcriptorum ac Grammaticorum, non vſus loquendi communis et Lycophroni Tzetzisque proprius, immo ne locorum quidem, in quibus eadem iisdemque verbis a Lycophrone et Tzetzis traduntur, comparatio. Ex quocunque Codice, in quem libido eius incidit, lectiones nouas in ſcholia recipit, veteribus temere reiectis, loca non mutanda mutat, et mutanda non mutat, non addenda addit, et addenda non addit, non transponenda transponit, et transponenda non transponit, aliena, quae glossemata redolent, vel modo dicta repetunt, infercit, atque hinc ſupplet ſupplenda et non ſupplenda. Exempla huius inconſtantiae, vbique in notis noſtris notatae, iam non attinet afferre. Conſuluiſſet ſane melius Lycophroni, ſi non modo varias Codd. ſuorum, vti dedit, lectiones dediſſet, ſed eas etiam, quod facere non ſuſtinuit, contuliſſet inter ſe, diiudicaſſet, et quae eſſent probandae ac non probandae, conſtituiſſet: ſi loca poetarum, quae Lycophron ante oculos habuiſſe videtur, vt Homeri, inprimis Tragicorum, et ex his prae caeteris Aeſchyli et Euripidis, ad quem Lycophron verſus ſaepe adumbraſſe videtur, adiiſſet. Conſuluiſſet etiam melius Tzetzarum ſcholiis, ſi varias, quas Codd. eius exhibebant lectiones, reddidiſſet omnes, ſi editiones vulgatas ante Potterianam poſteriorem, quam adeo cum vitiis typographorum ſequitur vnam, reliquis in Praefatione p. XXI. ad piper temere amandatis, non plane neglexiſſet, ſi ea, quae habent reliqui Mythographi, inprimis Apollodorus, quae Iſaac. Tzetzes in Pindarum, Ioannes vero in Chiliadibus, in Antehomericis, Ho-

mericis et Poſthomericis, et in ſcholiis in Heſiodum ſunt commentati, adhibuiſſet, ſi denique iis, quae Grammatici interpretantur reliqui, vt Etymol. M., Heſychius, Suidas, Eudocia et Phauorinus, quem modo ſemel ad v. 519. laudat, vti etiam ſcholiaſtarum Aeſchyli, Euripidis, Apollonii Rhodii, Nicandri, et inprimis Euſtathii in Homer. et Dionyſ. obſeruationibus in explicandis et emendandis ſcholiis vti voluiſſet. Verum haec ſubſidia, quibus interpres ſcholiorum Tzetzianorum plane non poſſit carere, vtrum ignorantia, an incuria, non conſtat, neglexit omnia. Credas, eum in tanta Codd. Mſſ. variarumque lectt. copia ac diuerſitate coniecturis ſaltem loca et verba ſingula corrupta correxiſſe, ſed religione quadam, ni fallimur, impeditus videtur, quominus ad has minutias deſcenderet criticas. Caveas tamen, ne iniuriam ipſi facias, nam garrire auerſatus eſt, vt ipſe in Praef. p. XXII. feſtiue fatetur, in poetam eiusque interpretem. At in his, quae iam commemorauimus, non multa modo deliquit, ſed multa quoque omnino non committenda commiſit. Verſiculos poetarum in ſcholiis a Tzetza laudatos pluribus ſine vlla Codd. Mſſ. et editionum auctoritate additis, vt ſenſum viciniae verborum iuuaret, auxit ſaepe, atque ita Tzetzae nolenti volenti beneficia obtruſit. Liberalitas autem eius longius progreſſa, vt gratiam Tzetzarum quaſi iniret, loca poetarum et ſcriptorum proſaicorum ab iis allata, quis eum tam ἄμουσον fuiſſe credat? ad editiones, quibus aetas noſtra vtitur, emendauit, iisque lectiones, quas Tzetzae tunc ne ſuſpicari quidem poterant, et quas Codd. Mſſ. alii, et editiones veteres quoque non exhibebant, ingeſſit. Fruſtra ergo Porſon quaereret ad Euripid. Oreſt. 1700. Διὸς pro Ζηνὸς in Tzetzae ſcholiis ad Lycophr. 510. a Sebaſt. edi-

tis: fruſtra quaererent alii alias lectiones ſcriptorum e Tzetzarum ſcholiis allatas; vbique iam inciderent in Tzetzas non ſeculi duodecimi, ſed vndeviceſimi. Nec deſunt loca poetarum, inprimis deperditorum, vbi ἀμάρτῳ noſtro accidit, vt emendationibus, quas vero non ingenio, ſed Codicibus ſuis iisque corruptis debebat, leges metri violaret. Qui quidem pruritus emendandi excuſandus, immo laudandus videatur, ſi modo mordeat, et mordendo ſanet loca peſſime affecta, et rebus a vero prorſus aberrantibus conſpurcata; verumtamen ne hunc quidem laudauerim in locis, quae ſane plura ſunt in ſcholiis noſtris, vbi Tzetzes, vt ex aliis patet eius ſcriptis, quae eadem tradunt, in eodem verſatur errore, eoque quaſi delectatur. Erranti tunc ſuccurrere velle, vt Sebaſt. ope Codd. haud dubie iam ab aliis emendatorum, vel potius corruptorum, ſuccurrere ſtuduit, eſt, ni fallor, ei iniuriam facere, et beneficium tribuere, quod ei noceat magis quam profit. Notanda ſunt eiusmodi loca, at non mutanda. Multum autem abeſt, vt his hactenus dictis de meritis Sebaſtiani in Lycophronem eiusque interpretes Tzetzas detrahere velimus, vt grati agnoſcamus, eum in colligendis et conſignandis variis lect. tantum praeſtitiſſe, quantum editores ſuperiores neque praeſtiterunt, neque praeſtare potuerunt. Atque ea, quae habet bona, fuere, quae paucis abhinc annis Cruſium, bibliopolam Lipſienſem, mouerent, vt Reiſio, de Artemidori Oneirocriticis optime merito, parandam demandaret editionem ſcholiorum Tzetzianorum a Sebaſt. emendatorum, atque abſoluendam explendamque editionem a Reichardo curatam et ab illo redemtam. Reiſius, quum vix rem eſſet aggreſſus, et ſcholia usque ad v. 500. deſcripſiſſet, morte immatura ereptus eſt litteris graecis.

Quum ante duos annos, et quod excurrit, ſalutabam Vogelium, virum honeſtiſſimum, et ſucceſſorem Cruſio digniſſimum, querebatur ille mecum de hac Lycophronis editione imperfecta, optabatque, vt exiſteret alius, qui partes Reiſii ſuſciperet. Ego, qui ſcirem, quantum neſcirem, et quantum temporis deberem ſcholae meae, longiſſime aberam, vt eas depoſcerem, vt potius Codicem Lycophronis ſcholiis Tzetzarum ornatum, quem bibliotheca curae meae commiſſa Cizenſis aſſeruat, ſuscepturo eas offerrem vſurpandum, et, vt plurimum, cum eo varias eius lectiones enotatas communicarem, atque ſic rem profligarem. Vogelius autem quum haec, quae obtuliſſem, Schaefero, Profeſſori Lipſ. graecarum litterarum peritiſſimo, penes quem plagellae a Reiſio conſcriptae ſeruabantur, narraſſet, ille pro benevolentia erga me ſua, quam multos iam annos ſum expertus, et expertum eſſe gaudeo, ſuaſit Vogelio, vt mecum de hac re ageret, eamque mihi peragendam committeret. Reddebat is mihi per litteras, quae Schaeferus Humaniſſ. ei coram dederat, meque ſimul excitabat, vt ſibi ac Lycophroni ſuo conſulerem. Dubius diu, tandem cedebam, timidus tamen, quum non ignorarem, me nunquam de Lycophrone edendo cogitaſſe, nec quidquam praeter Codicem noſtrum habere, quod ad huius poetae obſcuritatem illuſtrandam, ſcholiaque Tzetzarum recenſenda requireretur. Acceſſi itaque ad Lycophronem, eique horas, immo horulas, quas ſcholae meae ſurripere licebat, dedi fere omnes. Quum vſu quotidiano paullatim in interiorem eius familiaritatem me inſinuaſſe putarem, certe ſperarem, hoc inprimis mihi agendum videbatur, vt in notitiam quoque amicorum eius venirem, hoc eſt, vt eos, qui de eo iam bene meriti eſſent, cognoſcerem, et ſubſi-

dia, quae ad eum recte et accurate intelligendum paululum vel multum facerent, diligenter conquirerem, inque vsum meum conuerterem. Ante omnia igitur conferebam Codicem, qui penes me erat, Ciz. cum iis, quae Lycophron Tzetzaeque debent Sebastiano, atque hinc Ciz. cum tribus Codd. Viteberg., quos auctoritate ac benevolentia Sum. Venerab. Nitzschii, Antistitis rerum sacrarum Vitebergensium, nanciscimihi contigit. Verum quum e praefatione Reichardi p. XIII. cognouissem, in Regia, quae Dresdae est, bibliotheca asseruari exemplum editionis Potterianae prioris, a Georg. Frid. Thryllitzschio [a]), viro graece doctissimo, cum Codd.

a) Lingua lat. *Thryllitius*, vernacula vero *Thryllitzsch*, quod nomen quoque immutatum constanter seruauimus, non vero *Thryllitsch*, vt in Lexico Eruditorum a Ioechero edito, nominatur, qui quum plura quoque habeat, non recte satis et accurate commemorata, liceat nobis ope stemmatis, quod Io. Ernest. Thryllitzschius, iam a secretis Curiae Ecclesiasticae Episcopatus Numburgo-Cizensis, ex eadem progenie natus mihique amicissimus, beneuole mecum communicauit, vitiosa emendare, et omissa adiicere. Natus autem est Georg. Fr. Thryllitzschius Rodae, qui est pagus Geithaynium inter et Bornam in circulo regni Saxoniae Lipsiensi, patre Georgio, ibi sacra curante, anno Christi 1688. die octauo Decembris. In schola prouinciali, quae est ad Grimmam, versatus inde ab anno 1701. vsque ad annum 1707. oratione graeca ei valedixit, eodemque anno adiit Vniuersitatem litterarum Viteberg. vbi summa diligentia et laude operam dedit litteris theologicis, inprimis vero graecis et latinis discendis et docendis vsque ad annum 1715. quo in hac ipsa vrbe die 12. Febr. immatura morte et parentibus et litteris humanitatis est ereptus. Anno 1709. ornatus est summis philosophiae honoribus. Iam antea disputationem de θεοφανείᾳ veterum praeside et auctore M. Io. Sam. Luppio 1708. defenderat. Anno insequenti ipse scripsit duas disputatt. de dialectis graecis, et de dialecto Graecorum communi, quarum illam praeside M. Io. Iac. Ferbero, hanc vero praeside Georg. Guil. Kirchmayero defendit. Eodem anno conscriptam disp. de pronuntiatione latina ex Aeolica dialecto repetenda assumto socio Io. Godofr. Brunnero,

Vitt. modo nominatis collatum, et quum iam Harleſius in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 760. not. q. optaſſet, vt chartas et emendationes Thryllitzſchianas [b]) in Lycophronem eiusque ſcholiaſtas nanciſci poſſet, adii, qui huic bibliothecae cum laude praeeſt, Daſsdorfium, virum doctiſſimum, mihique inde ab eo tempore, quo Lipſiae vna aſſidebamus Io. Aug. Erneſtio, litteras humanitatis tradenti, familiarem, petiique ab eo, vt mihi, ſi fieri poſſet, huius editionis Pott. faceret poteſtatem. Is mihi, qua eſt humanitate, non transmiſit modo eam, ſed, vnde veterem eius in nos communesque litteras noſtras animum non ſine voluptate agnoui, ex libris quoque, quos ipſe poſſidet, muneris et amicitiae cauſa addidit Lycophronem cum Io. Tzetzae Chiliad. qui Basileae 1546. prodiit, variis anonymi emendationibus margini appoſitis inſtructum. Facere autem non poſſumus, quin hanc Thryllitzſchii collationem operam noſtram qualemcunque in lectionibus Lycophronis et Tzetzarum conſtituendis, emendandis et explicandis eximie iuuiſſe, et moleſtias ſane non paruas magnopere leuaſſe ingenue fateamur. Etenim tanta induſtria, diligentia, immo religione eſt facta, vt nobis, ne fidei alius obnoxii eſſemus, Codd. ipſos recognoſcentibus vix tria aut quatuor loca, in

et anno 1711. diſp. de Deaſtris, quos gentiles ad fores ſtatuere colereque conſueuerunt, cum Chriſt. Frid. Brennero defendit. Patebat ei ſemper aditus ad Schurzfleiſchium eiusque bibliothecam, et ad Io. Godofr. Bergerum, cuius filium quoque inſtituebat.

b) Alia quoque Thryllit. laudat in notis Lycophroni ſubiectis, quae in ſcriptores vett. eſt commentatus, e. g. Obſeruatt. in Euripidis ſcholia, in Catullum, et Hypomnemata ſua; at quis ſcit, vbi haec lateant, digna ſane, quae in lucem proferantur?

quibus Thryllitzſchio aliquid humani accidit, occurrerent. Non autem Thryllitzſchius, Lycophronis editionem meditans, ſatis habebat, Codd. Vitteb. conferre, et collata configuare, ſed hinc illinc quoque notas, emendationes et coniecturas adiecit a nobis verbis ipſius laudatas, et ſcholia interlinearia exemplo ſuo adſcripſit. Ne vero quidquam videremur omiſiſſe, quod Lycophroni eiusque interpretibus graecis prodeſſet, notis quoque Reineſii, quamquam paucis, exemplo editionis Canteri adſcriptis vſi ſumus, laudatis quoque coniecturis quibusdam iam ante Potterum ab eo occupatis, et poſtea Codd. Mſſ. auctoritate confirmatis. Atque haec erant, quae nobis hanc ſcholiorum Tzetzianorum editionem adornantibus adeſſent. In locis vero quibusdam Lycophronis illuſtrandis, obſcuritate verborum vel rerum laborantibus, et intellectu difficilioribus, quam vt a me lucem iis accendi eaque explicari poſſe ipſe mihi confiderem, Hermannus et Schaeferus, Lipſienſium ornamenta, facem mihi, vt tutius incedere poſſem, liberaliter praetulerunt ſuam. Nulla mihi ſane eſſet humanitas, ſi laude ſua defraudarem Kieslingium, virum doctiſſimum, neceſſitate muneris et amicitiae mecum coniunctiſſimum, qui me pro humanitate, qua valet, ſingulari gnauiter et liberaliter adiuuit.

Vt vero ad ipſam hanc ſcholiorum in Lycophr. Tzetzianorum editionem tranſeam, vt iudices ſciant, quid iis ſpectandum ſit, docendum videtur, quid perfecerim, vel potius perficere voluerim, et quamuam viam, vt id perficerem, ingreſſus ſuerim. Conſtitutum erat primum Vogelio redemtori ſcholia modo Tzetzarum ad editionem Sebaſt. typis excuſa, nulla aliorum Codd. Mſſ. lectionis varietate addita, in lucem

emittere, vt haberent, qui editione Reichardi vterentur, quod ad Lycophronem rectius intelligendum opus esset. At quum Sebast. non scholiis modo emendatis et auctis, sed ipsi quoque Lycophroni variis e Codd. XVI lectionibus enotatis non parum profuisse, editionemque suam iis eximie ornasse constaret, monente imprimis et hortante Schaefero Excellentiss., ne editioni nostrae ad Reichardianam supplendam et absoluendam parandae aliquid, quo ea omnino non posset carere, deesset, lectionis varietatem editionis Italae scholiis praemittendam curauimus. Dedimus autem non varias tantum lectiones contextui Lycophr. subiectas, sed etiam ad calcem a Seb. positas, quae sphalmata librariorum esse arbitratur, reliquis inseruimus. Hoc autem ideo faciendum putauimus, quia haec sylua lectionum adeo quasdam exhibet omnibus aliis praeferendas, vt ad v. 1467. ἀγγελῶν pro ἀγγέλλων; deinde, quia, etiamsi sint falsae et a mente poetae alienae, tamen critico exercitato viam possunt aperire, quae eum ad lectionem veram indagandam atque inueniendam ducat; denique, quia inde genealogia quasi Codicum optime perspici potest. Quam varietatem lectionis excipiunt scholia Tzetzarum, vt Sebast. dedit, emendata tamen, vt posthaec ostendemus, et immutata. His adiunximus scholia minora, spatiis versuum in Codd. Vitt. interposita, interlinearia vulgo dicunt, nondum adhuc edita. Vt vero haberent omnes omnia, quae adhuc in Lycophronem virorum doctorum diligentia esset commentata, et vt omnibus reliquis, quae extant, editionibus Lycophronis facile supersedere possent, commentarios Meursii et Potteri cum metaphrasi Scaligeriana ex edit. Meursii, suadente etiam censore editionis Sebast. in ephemeridibus Lipsi.

litterar. ann. 1804, pag. 2570, ad edit. Potter. II. simul typis exscribendos putauimus. Sebastiani vero interpretatione scholiorum latina, tironibus vix apta, iis vero, qui velint et possint legere Lycophronem, plane inutili, editionem nostram noluimus commaculare. Etenim ea non solum saepe a mente scholiorum longe abeerrat, sed etiam ita est inficeta, vt non Italus, sed barbarus, et vitiis grammaticis ita scatet, vt ἀγράμματος puer eam conscribilasse videatur. Quisnam puer, in schola adhuc Grammaticae operam dans, non horreat, vt modo pauca notemus, *remorarunt*, *cursum remoraret*, *e Latino in Arabum translati*, *obscuritatem pariam* pro parem, *vagasse*, *imitasse*, *sustollere* et *sustollendus* pro tollere et tollendus, *resecauit*, *navem conscensus*, *ascensae virgines*, *certamen initus*, *aggressi ab iis sunt*, et alia his similia monstra grammatica? Et tamen is, qui ne elementa quidem Grammaticae lat. videtur didicisse, quis credat? in praefatione sua Canteri versionem Lycophronis latinam, vt ipsius verbis vtamur, indigestam, et Reichardi paraphrasin mutilam, angustam et infidam, suam vero, barbaram sane, fastidiosam rebusque plane alienis oneratam, nominat absolutam, liberalem et fidelem. Haec itaque omnia, non digna, quae repetantur, Sebastiano relinquenda duximus, notarum vero versioni scholiorum latinae ab eo subiectarum, quae notitiam dant scriptorum in scholiis obuiorum, tantum, quantum opus esset, recepimus, nostrisque inseruimus. Denique, ne quid videremur praetermisisse, quod ad editionem Reichardi absoluendam pertineret, Indices et verborum et rerum iis, quos editt. superiores exhibent, adiecimus longe vberiores, et, nisi fallor, quoque emendatiores.

Verum non ſufficit dixiſſe, quae ad hanc editionem noſtram adornandam contulerimus: reſtat, vt quoque doceamus, qua ratione in hac re pertractanda verſati, et quomodo ſubſidiis ſupra laudatis vſi fuerimus. Varietati autem lectionis a Sebaſt. Lycophroni ſubiectae primum adiecimus lectiones Codd. Viteberg. et Cizenſis, interpoſito ſimul, vbi opus eſſe videbatur, iudicio, vt, quaenam eſſent probandae, et quaenam reprobandae, intelligi poſſet. Paucae autem, vel plane nullae, ſi minutias quasdam exceperis, reperiuntur, vt in tanta Codd. copia, quos Sebaſt. tractauit, ſic in Codd. noſtris, lectiones omnino diſcrepantes, ne in locis quidem, in quibus veteres Grammatici a vulgata diſcedunt, vt ad v. 846, vbi Etymolog. ad *νηρὸν* et Suidas ad *νηρίτης*, et Phauorinus, laudato adeo Lycophrone, *νηροῖς* pro *νειροῖς* recte legunt. Sine dubio ante, quam Lycophronis Alexandra cum ſcholiis Tzetzarum edita eſſet, Lycophron habebat *νηροῖς*, quod vero a Tzetzis corruptum in *νειροῖς*, et deinde, cum Lycophron non niſi cum commentario Tzetzarum a librariis deſcriberetur, hoc vitium in omnia, quae deinceps ſequebantur, translatum eſſe videtur exempla. Verendum omnino videtur, ne idem aliis quoque Lycophronis locis, e. g. v. 593. vbi pro *φυλαμὸν* Stephanus legit *πύραμον*, acciderit. Eiusmodi autem depravationes, quas plures in notis noſtris commemorauimus, plerumque videntur ortae e Iotaciſmo, et male intellecta dictantis voce. Lycophronem autem valde dubitandum videtur eſſe ſcriptorem, in quo poſt tantam variarum lectionum copiam congeſtam critico larga meſſis adhuc ſit facienda. Scriptores enim, quos difficultate et obſcuritate impeditos, qualis eſt Lycophron noſter, non cuique licet adire, librariorum temerita-

tem mutandi atque emendandi non ita omnino videntur experti, vt alii, qui minus laborant difficultatibus, et quos quisque, etiamsi non exercitatus, intelligere facile atque explicare se posse sibi persuadebat. Fatum inde putauerim, vt librarii eiusmodi scriptorum Codices depingerent magis, quam describerent, hoc est, vt eos ad syllabas ac litteras singulas modo redderent, nec doctrinae ac sapientiae suae opinione, si in loca inciderent impeditiora, immutare ea et emendare conarentur. Quis est, qui ignoret, hoc ipsis, inprimis difficilioribus, Vet. Test. libris contigisse, quorum lectiones variae, adeo post Kennicotii et De Rossi operam, ex immensa Codd. Mss. copia congestae, tam paucae sunt, tamque leues, vt parum vel nihil ad textum vulgatum emendandum momenti habeant. Plane alia est rei ratio, si spectes varietatem lectionis, vt Noui Test., sic etiam scholiorum nostrorum a Tzetzis conscriptorum, in quibus vbique dominatur libido mutandi, corrigendi, et glossas ac glossemata inserendi. Noli itaque mirari, editionem Sebastiani, quae varias det XVI Codd. Mss. lectiones, et Codices quoque nostros, diligenter collatos, parum praebere, quod ad textum Lycophronis emendandum valeat. Ad coniecturas ideo critico est confugiendum; cauendum ei tamen, ne vrat ac secet, vbi ingenio Lycophronis videatur indulgendum. Quod cum nos semper sequeremur, ausi sumus, verum non sine summa circumspectione, immo potius cunctatione, ne malum ingrauesceret magis, quam molliretur, loca quaedam sine dubio affecta sanare, saltem alios nobis longe peritiores cura nostra excitare, vt Lycophroni opem ferrent. Opera autem nostra, quae sane est minima, non substitit in lectionis varietate exhibenda et consti-

tuenda, ſed, quum intelligeremus, loca quaedam Lycophronis adhuc reſtare, quae ab editoribus prioribus vel nondum ſatis accurate explicata, vel, in quibus a mente poetae plane aberrare viderentur, ad adminicula, vndecunque peti poſſent, adniſi, diligentius ea explicare ſumus conati: qua vero fortuna, penes alios, harum rerum arbitros, ſit iudicium. Errare enim humanum eſt, humanius autem in Lycophrone tenebris obruto, quas etiamſi tibi videaris diſpuliſſe, remanent tamen et impediunt, quominus proſpicias, et te ambiguum ac dubium turbant. Accidit fere idem lectori et interpreti Lycophronis, quod cuicunque ſub primo diluculo, tenebris nondum diductis omnibus, ſolet accidere, qui plura proſpicit, eaque vera, quae tamen non ſint, videre opinatur, et mente imagines ac formas ſubiicit vanas et a rebus alienas. Quod vero ad ſcholia Tzetziana attinet, quae campum aperirent longe latiorem et minus cultum, etſi Sebaſt. omnia videatur egiſſe, vt purgaret eum atque coleret, in his perluſtrandis, recognoſcendis ac nouandis licebat nobis latius ac liberius, quam in Lycophrone, exſpatiari, et quaſi exſultare. Gloriatur Sebaſt., ſe ope Codd. collatorum in his ſcholiis duo circiter millia locorum emendaſſe, nec immerito ſperare poſſe putat, ſe Tzetzam, (vti liceat ipſius verbis) natiuae puritati reuocaſſe. Multa ſane emendauit, quod quisque gratus agnoſcet; verum an Tzetzam reſtituerit purum omnino atque integrum, multa ſunt, quae dubitationem moueant. Primum enim, vt iam antea oſtendimus, auctoritatem modo Codd. quorundam, nullo iudicio interpoſito, eſt ſecutus, vnde euenit, vt ſibi ſaepe male conſtaret, et vt lectionem alio loco defenderet et reciperet, alio autem impugnaret eam-

dem atque reiiceret. Vix autem credibile eſt, eum in tanta inconſtantia, quam vbique prodit, omnes omnino Codd. ſuos diligenter contuliſſe. Quod ſi feciſſet, plures et aptiores, quam exhibuit, ei ſine dubio ſuppeditaſſent lectiones. Deinde quum opem editionum priorum omnium, excepta Potteriana altera, eſſet aſpernatus, omiſit interdum a Pottero male omiſſa, vt v. 171. ἵνα αὐτὴν — τῷ τύχει, et alia: vitia Potterianae edit. typographica mox repetiit, mox emendauit, ita vero, vt primum ſe fuiſſe iactitaret, qui ope Codd. ſuorum ea deleuerit, quum tamen editt. priores veram iam praeberent lectionem, vt ad v. 177. κατὰ τὸν καιρὸν, vbi Pott. mendoſe καὶ τὸν καιρὸν legit: loca non emendanda emendauit crebro, emendanda non emendauit, ne nominato quidem Codice, cui deberet hanc vel illam emendationem, ita vt modo in vniuerſum ſignificaret, plures eſſe Codices, qui eam exhiberent, atque ideo Tzetzam nouis commaculauit naeuis. Tum quum ſubſidiis, quae plura ſunt in Grammaticis, ſcholiaſtis et mythographis, non vſus eſſet, non potuit, quin et in rebus a Tzetza traditis, et in verbis ſingulis, inprimis in Nominibus propriis a vero longe aberraret. Si modo ei viſum fuiſſet, conſulere Chiliades Io. Tzetzae, quem ipſe cum aliis quibusdam ſolum putat ſcholiorum auctorem, earumque loca, quae cum ſcholiis eadem tradunt, comparare, Tzetzae ſuo lectiones a gloſſatoribus ſine dubio fictas non obtruſiſſet, vt ad v. 1432. πρίσβεις pro σπυρίδα, aliasque, nec Ariſtidem, ad eundem verſiculum laudatum, hiſtoricum Mileſium, ſed Aelium Ariſtidem oratorem immui intellexiſſet. cfl. quae ibi ſunt obſerua. Nil iam dicam de Homero, Aeſchylo, Euripide, Pindaro eiusque ſcholiaſta recentiori, qui ſine

dubio eſt ipſe Tzetzes, de Etymologo, Heſychio, Suida, Eudocia, Phauorino, Apollodoro, Pauſania, Stephano, Philoſtrato, Nonno et aliis, quos plerosque ne nominare quidem eſt dignatus. Quae quum ita eſſent, hoc nobis agendum videbatur, vt in ſcholiis recenſendis id, quod a Sebaſtiano eſſet delictum, redderemus, atque, quantum fieri poſſet, expleremus. Ope itaque non tantum Codd. noſtrorum, ſed aliorum quoque ſcriptorum et Grammaticorum modo nominatorum, quos Tzetzae ante oculos habuiſſe atque exſcripſiſſe videntur, ſcholia, vt, ſi fieri poſſet, ad integritatem reuocarentur ſuam, retractare atque recenſere inſtituimus. Hoc autem nobis videbatur inprimis agendum, vt e Codd. principibus, qui ſunt, vt poſtea docebimus, Vit. 1. et Cizenſis, lectiones reſtitueremus principes, atque eas, quae falſae, vel poſthaec ab aliis Iſaac. Tzetzae obtruſae viderentur, deleremus, ſaltem indicaremus. Ab auctoritate Codd. et noſtrorum, et Sebaſtianorum non receſſimus, niſi vbi, aliis collatis ſcriptoribus, lectiones eſſe omnino corruptas manifeſto apparebat. Atque ſic nobis contigit, vt ad mille et trecenta ſcholiorum loca refingeremus, et, ni prorſus fallimur, emendaremus. Scholia breuiora Tzetzianis ſubiecta, ne moles libri nimium excreſceret, nuda, vti Codd. dederunt, notulis tantum quibusdam aſperſis, quae vitia librariorum corrigerent, reddidimus. Codd. Vitt. 2 et 3. exhibent ea omnino omnia, ſed in Vit. 1. modo usque ad verſ. quingenteſimum pertinent: a Cizenſi vero plane abſunt. Vt autem ii, qui vellent vti eis, ſcirent, cuiusnam eſſent codicis, diſtinximus Codd. tribus litteris a, b, c. Plerumque diſcrepant inter ſe, nec videntur eſſe vnius eiusdemque auctoris, interdum vero, inprimis Vitt. 2 et 3.

ad verbum consentiunt, quod, ne eadem repeterentur, asteriscis * * *, interdum etiam plane absunt ab hoc vel illo Codice, quod lineola — significauimus. Non autem sunt, neque esse possunt, vt quidam opinantur, haec scholia ipsius Tzetzae. Meminit is quidem scholiorum, versuum spatiis interiectorum, λέξεων ἄνωθεν vel μέσον τῶν στίχων, vt vv. 263 et 275, sed non tanquam a semetipso conscriptorum. Videntur esse longe priora aetate Tzetzae, nam interdum is reddit in scholiis suis eadem iisdem verbis, interdum reprehendit eorum interpretationem, vt ad v. 432. Ἄρθωνος τοῦ τοῦ Ὀδυσσέως (sic habent schol. interlin.) λέγουσιν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο: v. 1017. Ἀργυρίννους· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος (sic scholl. interl.) αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργ. — Σικελίας ἐστί: ad v. 1446. ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Ἀνωφέρους πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες: interdum schol. breviora male, Tzetzes recte explicat verba, vt v. 1031. γράφων. Quum autem non vnius aetatis atque auctoris esse videantur, fortassis ea, quae Vitt. 2 et 3. continent, sunt, vt coniicit Thryllit., Demetrii Triclinii, vel Constantini Lascaris, cuius glossas inter lineas positas exhibet Cod. Matritensis. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 758. Interim tamen, quamvis, quinam confecerint ea, ignoremus, sunt bona pleraque, vt ex Indice patet Reichardiano, qui quaedam laudat, et interpretationem Lycophronis eximie iuuant. Indicem vocabulorum gr., vti Potterus et Sebast. dederunt, plane diffingendum ac nouandum putauimus. Qui quidem eum vocabulis Lycophronis omnibus ornarunt, ita tamen, vt Nomina Substantiua et Adiectiua eodem casu ac numero, atque Verba eodem tempore ac numero, quo dederat Lycophron, redderent: quod sane parum vel nihil ad graecitatem Lycophronis in-

telligendam valet. Itaque hac ratione relicta, ad exemplum Lexicorum confeci Indicem, qui verba et formulas dicendi exhiberet omnino omnes, vt is, qui loca plura inter se et cum aliorum scriptorum locis comparare, et graecitatem poetae nostro propriam cuperet penitus cognoscere, haberet, vnde sibi consuleret. Vocabula in Lexicis nondum occurrentia asteriscis distinguenda curauimus. Praeterea adiecimus Indiculum vocabulorum quorundam Tzetzianorum in Lexicis, quae exstant, non obuiorum. Elenchum auctorum, qui in scholiis Tzetzarum passim laudantur, hinc illinc emendauimus, additis simul rebus, quarum causa a scholiastis citantur. Indicem rerum, quarum in scholiis fit mentio, cum geographicum, tum historicum, ne res quaedam, vt apud Sebastianum, qui geographicum ab historico dispescuit, bis traderentur, coniunximus, et multis partibus pleniorem emendatioremque dedimus.

Reliquum est, vt de Codd. Mss., quorum ope in adornanda hac editione nobis contigit vti, exponamus. Quod ad Vitebb. attinet, quos olim Erasm. Schmidtius versauit, et Thryllit. postea contulit, quaedam Reichardus quidem in praefatione iam occupauit, pleraque tamen, cum vbique breuitatem sequeretur, et in quibusdam non satis accurate versatus videretur, nobis supplenda reliquit. Praemonendum est, ne quis in ipsis Codicibus labatur, nos ei, quem Reichardus tertio loco posuit, longe, vt nobis videtur, vetustiori, cum Thryllitzschio secundum, et alteri, ab Aristobulo Apostolio, filio Michaelis Apostolii, haud dubie demum seculo XVI. conscripto, tertium dedisse locum. Errat autem Reichardus, ratus, hos tres Codd. omnes non ascendere vltra seculum XV. aut XIV. Non

dubitamus ad eius partes accedere, si spectemus, quem nominamus alterum Codicem, eumque vel ad finem saeculi XV. vel initio saeculi XVI. esse scriptum credimus. Tertius autem, vti modo commemorauimus, saeculi est XVI. Nihil autem vidisse videtur, quum primum membranaceum eiusdem fere aetatis esse opinaretur; nam si quid indicare possumus, etiamsi non ipso, quo vixit Tzetzes, saeculo, h. e. XII., certe XIII. est scriptus, nam primam, quam dicunt, recensionem ab Isaac. Tzetza factam et longe pauciora continet altera a fratre Ioanne emendata et aucta, qua de re postea dicendi erit locus. Opera de nostro, quem Ciza seruat, dicendi, quum iam in Progr.: *Notitia et Recensio Codd. Mss. qui in bibliotheca Episcopatus Numburgo-Cizensis asseruantur, Part.* III., *anno* CIↃIↃCCCVIIII, diligenter de eo disputauerimus, supersedere iam possemus; at cum eiusmodi libelli scholastici raro in manus virorum doctorum, vbique dispersorum, incidant, et rarius fines patriae transgrediantur, pauca huc pertinentia inde repetere liceat. Est is formae quadruplicis, et in charta solida nitide, quamquam non semper accurate, scriptus. Eum autem in Italia a Graeculo anno 1438 esse conscriptum, versus lingua italica fronti eius praemissus, verba graeca ab initio et ad extremum adposita, et annus ipse in extremo additus, confirmare videntur. Aetatem quidem Vit. 1. quam diximus, non attingit; attamen aetate et loco praestat Vitt. 2 et 3. atque e Cod. vetusto recensionis prioris descriptus omnia bona cum Viteb. 1. habet communia. Suppeditat enim cum Vit. 1. lectiones in Lycophrone optimas et sibi proprias, vt v. 55. καταβροχθέντος pro καταβρωθέντος: v. 290. τάφρων pro τάφρος: βρύουσαι pro βλύουσαι: v. 506. ἐκτετμημένους

pro ἱππότμ.: v. 620. ἀμφ' ἱππτύμους pro ἀμφεπητύμους, et al. In scholiis vero longe plures contextui ac graecitati scholiastarum aptissimas praebet lectiones, quarum nullam adhuc laudarunt editiones, ne Sebastiana quidem ad plurimos Codd. emendata, vt ad v. 911. τρίτον pro τοῦτοι, quae lectio inepta omnes obsidet editiones: ad v. 743. συσπῶσα τὸ pro συσπάσατο, quae lectio aeque inepta est: v. 939. οἱ Ἄβαντος pro Ἄβαντες, quae lectio Cizensi modo propria: v. 1232. Ἐλύμων pro Σολύμων: v. 1294. Μίμφις pro Μίμφη, et plures alias. Hinc satis apparet, Cod. Ciz. cum Vit. 1. lectiones suppeditare meliores omnibus Codd. Sebastiani, postea vero vel a Io. Tzetza, vel a librariis corruptas, eosque esse reliquis Codd. antiquiores. Confirmat etiam lectiones adhuc incognitas, et a Sebastiano primum e Codd. Mss. optimae notae prolatas. Sunt ei cum scholia quaedam, quae omnes omnino editt. ignorant, vt ad extr. v. 663. πευκίως sqq., tum quoque, quibus Sebastiana primum est aucta. Supplet praeterea verba singula et loca nonnulla, quae in editt. omnibus, adeo in Sebast. adhuc imperfecta leguntur. Scholia quaedam transposita et alieno loco haud dubie e margine, cui addita fuerant, illata sensumque verborum turbantia, suo loco reponit. Interim tamen Sebastiani libidini, scholia saepius e sede veteri eiiciendi inque aliam transferendi, non semper fauet, et, nisi fallimur, iure meritoque, quum interpretes viam non eandem premant semper et persequantur, quae cuique videatur recta esse ac trita, et quae ordini verborum scriptoris pertinaciter inhaereat. Constat, iam Potterum numerum scholiorum, et scholia ipsa, quae editiones exhiberent priores, auxisse, Sebastianum vero e collatis XVI Mss. iterum addidisse plura Potterianis, quorum

multa, immo permulta Codici noſtro cum Vit. 1. deſunt. Neque tamen velim eum putes mutilum et incuria librarii corruptum ac truncatum. Codex enim noſter cum Vit. 1. ſcholia quaedam, quae in Codd. Mll. aliis, et in editt. quae exſtant, pluribus verbis ſunt commemorata, in breuius contrahit: alia, quae paene iisdem et interdum pluribus iterantur verbis, non ſolet iterare: nonnulla loca, inprimis poetarum veterum, ſcholiis quibusdam ſubiecta non ſubiicit: minora adeo quaedam ſcholia, quibus Codd. reliqui ſunt inſtructi, plane omittit. At ne quis hos duos Codd., caeterum praeſtantiſſimos, arbitretur mutilos et imperfectos, tenendum eſt, fontem, e quo hauſerint, plura non habuiſſe, quae in prata ſua deriuarent, et inſequentibus demum temporibus plura, quae Codd. alii et editt. vulgatae praebeant, ex aliis riuis eſſe eo inducta, fontemque ipſum eſſe inde auctum, interdum quoque turbatum. Codd. autem Ciz. et Vit. 1., vt bona, ſic vitia quoque habent communia, e. g. lectiones deprauatas, lacunas, in vtroque tamen plerumque relicto ſpatio, transpoſitos vel omiſſos Lycophronis verſus, vt vv. 242 et 243, 708 et 709, ſcholia traiecta vel praetermiſſa, inprimis longiora, et alia. At ſicut fratres gemelli natu quidem, vultu multisque aliis, non tamen omnino omnibus partibus ſibi ſunt ſimiles, ſic etiam hi duo Codd. ab initio vnum eundemque habuerunt fontem, ſed quum fons iſte deinde diffluëret in varios ac diuerſos riuulos, hinc illinc aliis aquis adfluentibus turbatus profluxit. Differunt itaque, ſed in minutiis, quae non Tzetzarum, ſed gloſſatorum et librariorum eſſe videntur, nullo vero modo a ſe, vt a Vitt. 2 et 3. qui ſecundae haud dubie ſunt recenſionis, et a Codicibus aliis diſcedunt.

Hinc premitur nunc Vit. 1. nunc Ciz. vitiis, iisque plane diuerſis, hinc habet nunc Vit. 1. nunc Ciz. meliora ſibique propria. Sic Vit. 1. bene in Lycophrone v. 319. ἅλμα, v. 547. γάμους, v. 552. ϕηραίοις, v. 608. σπάσονται, v. 868. λογχούρου, v. 878. ἐκβεβριασμένους, Ciz. vero male ἄλσοι, γάμοις, ϕηραίους, ἀποσπάσονται, λογχύρου et ἐμβεβλ σμένους, quae omnia ſunt vitia librariorum. Contra bene Cizenſ. v. 525. κοιράνῳ, v. 664. σκάϕη, v. 786. βομβυλίας, v. 1013. γόργης, v. 1294. πλατιν, Vit. 1. vero male τυράννῳ, σκάϕει, βομβυλείας, γόρτης, πλᾶτιν. Idem, et quidem ſaepius accidit in ſcholiis, in quibus modo hic, modo ille praebet lectiones meliores, modo hic, modo ille addit aliquid, vel omittit. Accidit autem, vt librarii eorum inciderent in verba in Cod. quo vterentur, peſſime ſcripta, vel compendiis ſcribendi obſcurata, vacuo ſpatio relicto, quod caperet ea, neque expleuerunt, neque mutarunt. Librarii contra Vitt. 2 et 3. ingenio vel potius libidini ſuae indulgentes, nullo ſpatio relicto, eiusmodi verba gnauiter videntur correxiſſe, atque ita ſaepe aliena intruſiſſe. Praeterea tenendum omnino videtur, in Codd. Ciz. et Vit. 1. omnia deeſſe, quae carpant Lycophronem, et quae Tzetzae nomen et doctrinam iactitent, quae omnia non Iſaacii, ſed Ioannis Tzetzae eſſe poſtea oſtendemus. Itaque Codd. Vit. 1. et Ciz. ſi comparaueris cum Vitt. 2 et 3. hos ab illis multis diſcedere partibus intelliges. Etenim hi ſaepius et acerbius reprehendunt Lycophronem: nomen et doctrinam Tzetzae verbis magnificis laudant: verſiculos poetarum longe plures quam Vit. 1. et Ciz. oſtentandae doctrinae cauſa allinunt: omnia in Vit. 1. et Ciz. modeſte dicta arroganter dicunt, et prae ſe vbique ferunt κατ' ἐμὲ, ἐγὼ δὲ ϕημί, ἐξρέθη, ὄπισθεν εἶπον: longe

plura quam Vit. 1. et Ciz. praebent, quae quum saepius turbent ordinem verborum, postea, in altera scilicet recensione, interposita videntur: Eudociam saepe reddunt ad verbum, adeo cum vitiis, inprimis Vit. 3. qui quoque saepius cum Phauorino consentit: repetunt interdum rem, in Vit. 1. et Ciz. breuiter commemoratam, pluribus verbis: habent etiam quaedam scholia, quae Vit. 1. et Ciz. ignorant: lectiones exhibent contextui aptiores, et sane dignas, quae praeferantur lectionibus Vit. 1. et Ciz. et quae sine dubio ab eo, qui alteram recensionem edidit, sunt emendatae: desunt vero iis etiam quaedam, quae vel Io. Tzetzes in recensione altera omiserat, vel quae ab aliis glossatoribus post Io. Tzetzam sunt addita. Denique Vit. 3., vt hoc addamus, plerumque, adeo in vitiis, consentit Cod. Baroc. vnde, vtrumque ex eodem fonte hausturn esse, patet. Originem autem suam Codd. Vitt. 2 et 3. debent fonti vni eidemque, pleniori tamen ac diuerso ab eo, e quo fluxerunt Vit. 1. et Ciz. In plerisque consentiunt, in singulis tamen, vt fit, dissentiunt: interdum lectiones Vit. 2. interdum vero Vit. 3. sunt praeferendae; attamen in Vit. 3. lectiones quasdam Vit. 2. non satis aptas paullulum esse immutatas interdum atque emendatas, et hunc aetate superare illum, inde apparere videtur. Neque carent ii vitiis, vel vtrique, vel vni soli propriis.

Quum autem paullo ante Eudociae fecerimus mentionem, eamque secutos esse Codd. Vitt. 2 et 3. dixerimus, liceat iam de hac ipsa, eiusque Dictionario historico-mythologico, quod Ἰωνιά, Violarium, inscripsit, ratione tamen scholiorum nostrorum modo habita, pauca adiicere. Eudociam seculo vndecimo post Christum natum vixisse, et circa annum huius seculi septua-

geſimum ſecundum mortuam eſſe inter auctores conſtat, vnde quoque Violetum ſuum, a Villoiſonio primum in Anecdott. graecis Tom. I. editum, quosdam annos ante, quam ex hac vita diſcederet, conſcripſiſſe eam dubio caret. Etenim, vt e praefatione ipſius Violario praemiſſa patet, id viuo et imperante Romano Diogene, coniuge, cui dedicauit, et qui ao. 1071. eſt interfectus, edidit, et hinc diu ante collecta vndique in ordinem redegiſſe ac compoſuiſſe videtur. Attamen ſunt, vt Heynius in multis locis Obſeruationum ad Apollodorum, et Meinecke in Obſeruatt. in Eudociae Violarium, quas Heerenii et Tychſenii Bibl. vet litterat. et artis Part. V, p. 26. ſqq. et Part. VI, p. 25 ſqq. exhibet, aliique horum duumvirorum auctoritatem ſecuti, qui ſcholia Tzetzarum in Lycophronem, poſt tempora Eudociae demum edita, ab hac exſcripta eſſe opinentur. Quos quidem videtur fefelliſſe ipſe Villoiſonius, qui in Praefatione Eudociae Violeto praemiſſa pag. X. eam mythologica ex interpretibus poetarum graecorum, Homeri, Heſiodi, Theocriti, Lycophronis aliorumque, collegiſſe et diſpoſuiſſe commemorat. Dubitare tamen licet, an hic vir doctus Tzetzarum ſcholia in Lycophr. intellexerit, immo potius eum ſcholia ab interpretibus veteribus in Lycophr. conſcripta, et ab ipſis Tzetzis in ſcholiis ſuis vv. 1017. 1226 et 1446. laudata intellexiſſe veriſimillimum eſt. Eudociam autem ipſam fuiſſe priorem fratribus Tzetzis, atque Violetum, antequam ſcholia Tzetzarum in Lycophr. ederentur, conſcripſiſſe, iam Cenſor Violeti in Bibl. Crit. Vol. II. P. III. p. 7. his docuit verbis: *Nam Euſtathius et Tzetzes fuerunt quidem poſt Eudociam, ſed ex iisdem, quibus illa, veterum fontibus hauſerunt;* nos autem eam non tantum ex vno eodemque fonte cum Tzetzis,

sed etiam hos e Violeto eius antea iam vulgato plura hausisse, saltem haurire potuisse, et multa loca scholiorum Tzetzianorum ex Eudociae Violeto, atque Eudociae Violeti e scholiis Tzetz. emendari, immo quoque expleri posse, iam commonstrare tentabimus. Nec est, quod nos impediat, quominus Tzetzas, inprimis Ioannem plura, in quibus discrepat a fratre Isaacio, h. e. a prima scholiorum recensione Codd. Vit. 1. et Ciz., debere Violeto Eudociae credamus, quod nunquam in scholiis fecerint eius mentionem, nam ne vnius quidem Grammatici et scriptoris, qui eadem aetate vel paullo ante eos vixit, et quem compilarunt, exceptis scriptoribus veteribus, in scholiis meminisse sustinuerunt. Idem vero etiam cadit in ipsam Eudociam, quae et ipsa, forsan de more istius aetatis, nusquam memorat auctores, quorum loca congesta in Violetum suum transtulit. Nos scholia Tzetziana conferentes cum Eudocia animaduertimus, hanc quam plurima, adeo ipsius Lycophronis verbis, narrare, quae non nisi in eius Alexandram cadant, vt ad vv. 57, 61, 62, 355 et 831, collat. Eudoc. p. 314, 329, 322 et 84, quae quis dubitat quin Eudocia debeat veteribus Lycophronis interpretibus? Affert adeo versum Lycophronis, cui tamen inter reliquos poetas ab ipsa laudatos locum non dedit, p. 258 l. 18: *Βύμης κατα-λήκτηριον αὐλίσκον*, sine dubio corruptum, nam, vt exhibet eum, in Lycophrone, qui meminit Βύνης v. 107 et 757, non legitur, nec legi potest. Dubia, quod omnino tenendum videtur, est fides Eudociae, vti Tzetzarum, vbi loca scriptorum laudant, quos non ipsi consuluisse, sed ex aliis Grammaticis cognouisse, et quorum loca iam ab his corrupta in libros suos videntur transtulisse. Sic Eudocia p. 606. a Lycophrone tradit Typhonem vocari *ἐλάτην ἐκατογκεφάλων*, i *καλάμου θήκην καὶ κατανυκτίδιον τῶν Δι-*

quo l. vero Lycophron plane ignorat. Idem Tzetzae ad v. 177. ar ant auctoribus Pindaro et Aeſchylo, vel ab Eudocia, quae quoque horum poetarum ſequitur auctoritatem, vel a veteribus Lycophronis ſcholiaſtis decepti. Codd. Vit. 1. et Ciz. raro, Vitt. 2 et 3. fere ſemper ſequuntur Eudociam. Vnde fit, vt, vbi hi cum Eudocia errant, et lectiones plane corruptas praebent, illi lectiones exhibeant optimas; vbi hi ſingula vel plura omittunt cum Eudocia, illi lacunas iſtas expleant; contra vero, vbi hi cum Eudocia lectionibus ſunt ornati bonis, illi eas corrumpant, et, vbi hi dant plura eaque meliora cum Eudocia, illi male ea omittant. Quis itaque eſt, qui non inde intelligat, Iſaac. Tzetzam in Vit. 1. et Ciz. qui principem contineant recenſionem, Eudociam, forte ipſi nondum cognitam, non eſſe ſecutum, neque ex eo fonte, e quo Vitt. 2 et 3. hauſerint cum Eudocia, Ioan. vero Tzetzam in Vitt. 2 et 3. h. e. in recenſione poſteriori vel ex ipſa Eudocia, vel ſaltem ex eodem fonte, h. e. ex vett. Lycophronis ſcholiaſtis ſua hauſiſſe? Interim tamen, quum Eudociae Violetum ante iam, quam Io. Tzetzes componeret recenſionem alteram, exſtiterit, et Vitt. 2 et 3. cum Eudocia vitiis ſaepe premantur iisdem, quae nullo modo ſcriptorum, ſed librariorum eſſe poſſint, facile inducor, vt Io. Tzetzam in recenſendis et emendandis Iſaacii fratris ſcholiis Eudociam potius, certe ſaepius, quam veteres ſecutum eſſe ſcholiaſtas credam. Occurrunt quoque loca in Vitt. 2 et 3. quae omnia ex Eudocia ad verbum repetunt, verbis modo interdum paucis aucta, e. g. ad v. 69. *που καὶ ἐν τῷ γάμμα*, vbi Eudocia bene modo *που*, omiſſis *ἐν τ. γ.* et ſine dubio a Io. Tzetza additis, et ſic quoque in aliis locis: quae cum poſtea demum adiecta videantur, Eudociam aetate priorem fuiſſe fit veriſimile. Neo multum abeſt, quin,

cum Vit. 3. vestigia Eudociae magis premat, quam Vit. 2., et lectiones quasdam exhibeat cum Eudocia exquisitiores, a Io. Tzetza scholia iterum iterumque perlustrata, et praeeunte Eudocia esse emendata credamus. In quibusdam vero locis, vbi Eudocia sola videtur sapere, Io. Tzetzes ab ea recessit, et haud dubie ea, quae dabat, aliis debuit. Habet itaque Eudocia, quae inserviant emendandis Tzetzarum scholiis; habent vero etiam Codd. nostri, Vit. 1. inprimis et Ciz., quae Eudociae vel a librariis, vel, vt mihi videtur, a typographis quoque corruptae consulere, eamque ad integritatem suam reuocare possint. Quae vero sint eiusmodi loca, notae scholiis subiectae docebunt.

Phauorinus quoque a nobis saepe in notis laudatus magis recensionem posteriorem scholiorum Tzetzianorum, inprimis vti eam Vit. 3. praebet, quam priorem Vit. 1. et Ciz. videtur esse secutus. Hunc autem constat Lexicon suum ornasse non interpretationibus verborum, locorum et rerum, quas ipse perlegendis diligenter et tractandis scriptoribus graecis cognouerit, paullatimque digesserit, sed vndique bona mala, integra corrupta, multa etiam sine iudicio atque festinanter in id congessisse, quod ipsi iam conferentes eum cum scholiis nostris videmur plane perspexisse. Tam multa autem debet scholiis in Lycophr. Tzetzianis, vt, si accideret aliquando, vt ea perirent, ex eius Lexico restitui posse fere omnia persuasum habeamus. Quae quum ita sint, facile intelligitur, multa esse Phauorino, inprimis in locis, vbi auctoritate Lycophronis vtitur, quae ad scholia Tzetzarum saepe a librariis deprauata emendanda, omissa in iis supplenda, atque lectiones eorum veras confirmandas, falsas vero corrigendas bene adhiberi possint. Sic praebet lectiones ab omnibus Codd. Mss. et

editt. alienas, easque veriſſimas et contextui aptiſſimas, ut ad v. 15. n. 6. ἱππικῶν ἀγώνων pro ἱππικῶν, v. 55. ἢ φλοιδούμενος pro καὶ φλοιδ. v. 80. ῥίω pro ῥήματος: v. 260. bene ſupplet ἀετός: v. 786. verbis δὶ καὶ — δίφθογγος γραφόμενα bene ſubiicit ſolus οἷον, et al. Confirmat etiam lectiones meliores Codd. Vitt. 2 et 3. vt ad v. 79. ἄμαθον pro ἄμμον, v. 796. ἐκεῖ pro ἐκεῖνος. Phauorinum autem plerumque cum Codd. noſtris, inprimis Vit. 3., vt ad v. 49. ἀπηθανατίσθη pro ἀποθανίσθαι, οὖσαν pro εἶναι, et τὴν κῆρα pro τὴν μοῖραν, et multis aliis in locis conſentire, interdum tamen etiam ab iis diſſentire, quum exempla conſenſus huius et diſſenſus vbique in notis proſtent, non attinet iam pluribus oſtendere. Cauendum tamen ei erit, qui eius auctoritatem velit ſequi, ne cum ipſo, ſaepe feſtinanter et oſcitanter aliorum Grammaticorum ſcholia exſcribente, temere labatur. Non raro enim feſtinatione eius accidit, vt Grammaticorum aliorum ὡς ἔφην, ὡς προεῖπον, κατ' ἐμὲ adderet, tanquam id, quod hi explicarunt, ſuum ipſius eſſet, vt ad voc. ἱπποτόκτων, coll. ſchol. Tzetz. ad v. 930. Accidit adeo, vt plane aliena ſcholiis ſuis allineret, et quae eſſent non ſcholii ab eo exſcripti, ſed ejus, quod in auctore, quo eſt vſus, mox ſequebatur: cff. quae obſeruata ſunt ad v. 270. vbi ad τρυτώνης adiicit αὖθις· εἰς τοὐπίσω, quod pertinet ad verſ. ſeq.: ad v. 522. Δρύμας interpretatur in Lexico ſuo, vti Tzetzes, ſed cum eodem quoque addit interpretationem voc. πρόφαντος, quod plane nil facit ad Δρύμας: ad v. 867. κωλῶτις· κωλὶς — γῆ miſcet cum ſchol. Tzetzae ſeq. καὶ Ἀλεντίη — quod nil habet, quo κωλῶτις explicetur.

Supereſt, vt nunc de auctore ſcholiorum noſtrorum, et de recenſione eorum duplici, cuius ſaepius mentionem fecimus, ita exponamus, vt quisque de iis rectius, quam adhuc factum eſſe videtur, iudicare poſſit. Iam olim

omnes fere, iique viri doctiſſimi, vt Küſterus, Potterus et Bentleius ad Horat. p. 45. quorum auctoritatem quoque ſecutus eſt Seb., epiſtola Io. Tzetzae ad Protonotarium Baſilium (Seb. male: regium) Achridenum ſcripta et a Lud. Küſtero e Cod. Pariſ. primum in lucem edita, confiſi, ſolum Io. Tzetzam eſſe eorum auctorem exiſtimarunt, multique adhuc ſunt, qui vel iis conſentiant, vel rem, ſane dubiam, in medio relinquant. Equidem quum haec ipſa ſcholia nondum, vti iam factum eſt, tractaſſem, dubius quoque haerebam, ad quorum partes transirem, auctoritate tamen antiquitatis, quae vno conſenſu Iſaacium Tzetzam eorum auctorem nominat, adductus, ſemper eo inclinabam, vt iis magis, qui haec ſcholia ab Iſaacio, quum qui a Io. Tzetza arbitrarentur ſcripta, fidem habendam eſſe putarem. Diligenter autem collatis his ſcholiis et Codd. Mſſ. inprimis Vit. 1. et Ciz. cum Vitt. 2 et 3. et reliquis, quos Sebaſt. tractauit, deprehendiſſe videor, erraſſe et hos, qui Iſaacium, et illos, qui Io. Tzetzam ſolum ea compoſuiſſe opinarentur. Vtrique ſane multa habent, quibus ſententiam ſuam tueri poſſint. Qui enim cauſam Iſaacii Tzetzae agunt, teſtimonio vtuntur et Codd. omnium, adeo vetuſtiſſimorum, qui eum horum ſcholiorum auctorem fuiſſe inſcriptionibus arguunt, et ipſius fratris Ioannis, qui ea in Prolegg. ad Heſiod. illi verbis non ambiguis tribuit: *καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγήσει·* ii vero, qui in diverſum abeuntes Ioannem eorum auctorem eſſe contendunt, teſtimoniis quoque, iisque grauioribus in hac re vti videntur. Laudant enim auctoritatem ipſius Io. Tzetzae in Chiliad. IX, 961. *ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἡμῶν ὑπομνήμασι*, coll. VIII, 486. laudant epiſtolam eiusdem inſcriptionem nominatam, argumenta petunt a ſimilitudine ratio-

nis dicendi, fabulas enarrandi, allegorias fingendi et ſingula verba explicandi, quae in aliis eius libris dominatur, vt etiam ab oſtentatione et ſuperbia, qua, ſicut in aliis ab eo editis libris, ita etiam in his ſcholiis doctrinam ſuam glorioſe extollit, aliorum vero per contemtum deprimit. Non erant adhuc inueſtigata momenta, quae haec plane ſibi repugnantia conciliarent, neque erat quispiam, qui huic repugnantiae ita occurreret, vt parti ſatisfaceret vtrique. Tentabimus itaque (abſit autem verbo inuidia!) hanc diſcordiam, quantum fieri poſſit, componere, atque oſtendere, vt e Codd. noſtris perſpexiſſe videmur, neque Iſaacium, neque Io. Tzetzam ſolum, ſed ambo fratres fuiſſe, qui coniuncta opera componerent haec ſcholia, ita tamen, vt Iſaacius ea primum ederet, Ioannes vero recognoſceret, emendaret ac multis partibus augeret. Liceat ergo ea, quae Iſaac. edidit, primam, ea vero, quae Ioannes recenſendo et emendando addidit, alteram nominare recenſionem. Atque quod ad epiſtolam Io. Tzetzae ad Basilium Achridenum miſſam attinet, quae viros doctos primum turbaſſe et in cauſa fuiſſe videtur, vt Iſaacium auctoritatis laude fraudarent, neſcio quid fraudis et oſtentationis ſubeſſe ſemper ſuſpicatus ſum, et ſane ſuſpicari licet. Etenim quis ſcit, annon ſpuria, ſaltem a Io. Tzetza oſtentatore, de dignitate cuiusque, adeo ipſius fratris, orta inter ipſos discordia [c]), vel Iſaacio iam mortuo [d]), ſit ficta, et ita ſubornata, vt opus fratris a ſe emendatum multisque partibus auctum ſibi ſoli vindicaret? Deinde ſane eſt, quod mireris, Io. Tzetzam,

c) cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Homer. v. 143. ſqq. et Poſthomer. v. 282.

d) nam praematura morte extinctus dicitur, cf. Potter. Comment. in Lycophr. ab initio.

captatorem cuiuscunque gloriolae, ſuique vnius ingenii admiratorem, tam liberalem fuiſſe, ſuique tam immemorem, vt librum a ſe compoſitum beneuolentiae modo et amicitiae cauſa alius auctoris nomine ornari pateretur. Fingas autem, eum id vere feciſſe, an hoc quoque eſt beneuolentiae, poſtea palam et per litteras declarare, ſemetipſum, non vero illum, qui putaretur, eſſe huius libri auctorem? nonne huius beneuolentiae illiberalitas exiſtimationi fratris magis nocuit, quam profuit? Vt vt ſit, res eſt dubia, immo fide vix digna. Sunt, qui putent, Io. Tzetzam in Chiliad. VIII, v. 487 ſqq. plagium fratri clam exprobraſſe, qui ἐξήγησιν ab ipſo in Lycophronem factam, tum cum diſcipulis Lycophronis Alexandram expoſuiſſet, quaſi ſuam venditauerit. Verum, vt mihi videtur, hi verſiculi non Iſaac. Tzetzam, qui non nominetur, ſed alium quendam huiuscemodi furti accuſant, quin potius, ſi ſpectaueris v. 486.: Ἀλεξάνδρᾳ, εἰς ἣν ὁ Τζέτζης (nonne Iſaacius?) ἔγραψεν ἐξήγησιν, auctoritatem eius tuentur. Nec verba loci alterius Chiliad. IX, 961. ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι, Iſaacium plane priuant iure ſuo, ſed Ioannem participem eius quoque eſſe et eſſe poſſe modo innuunt, ita vt coniuncto ſtudio et Iſaac. et Io. Tzetzes haec ſcholia conſcripſiſſe dici poſſint. Neque ſumus ii, qui Ioannem velimus defraudare iure ſuo, immo eum aeque bene, forte melius etiam, ac Iſaacium, de Lycophronis Alexandra meritum eſſe contendimus. Multa enim habent haec ſcholia, quae Ioannis eſſe ita demonſtrent, vt, qui negare audeat, plane caecutire videatur. Id autem omnes, qui hunc commentarium ei ſoli tentarunt attribuere, iam perſpexerunt, exemplisque ex eo et aliis Io. Tzetzae libris allatis confirmarunt, cff. quae Pott. in ed. 2. commentario in Lycophr. et Iacobs Io. Tzetzae Iliacis p. XV. praemiſerunt; nos

autem Iliacis eius, ſcholiis in Heſiodum, inprimis vero Chiliadibus collatis cum his ſcholiis non poſſumus non iis aſſentiri. Notae a nobis ſcholiis ſubiectae, inprimis horum loca, quae iisdem vitiis, quibus Io. Tzetzes in reliquis ab eo conſcriptis libris eſt obnoxius, vt ad v. 649. Ἄβδηνα, coll. Chill. II, 339. ſunt contaminata, vel quae eadem iisdemque verbis praebent, laudata adeo eorum interpretatione in Lycophronem, vt ad v. 84. coll. Chil. IX, 961. rem ita firmant, vt dubitationi locus relinquatur plane nullus. Sed ſuum cuique. Plerique quum aetate noſtra Io. Tzetzam ſolum eſſe horum ſcholiorum auctorem exiſtiment, noſtrum iam eſſe videtur, vt Iſaacii cauſam tueamur, eique poſtliminium eſſe oſtendamus. Non autem dubitandum eſt, omnes eo tempore, quo haec ſcholia primum edebantur, certo credidiſſe, immo ſciuiſſe, ea ab Iſaacio Tzetza fuiſſe compoſita. Omnes enim Codd. Mſſ. ne vno quidem excepto, nomen eius fronti inſcriptum exhibent, idque etiam poſtea, quum a fratre Ioanne eſſent emendata ſcholia atque aucta, conſtanter cum editt. adhuc vulgatis ſeruarunt vsque ad aetatem noſtram, qua Sebaſt. editionem ſuam inſcripſit: Λυκόφρονος Κασσάνδρα, τὸ σκοτεινὸν ποίημα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο Ἰσακίου, μᾶλλον δὲ Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξήγημα. Conſentiunt quoque Hexaſticha et Tetraſticha Lycophroni praemiſſa, et in laudem Iſaacii, ſcholiorum auctoris, facta. Quum pater Tzetzarum, auctore ipſo Ioanne filio in Chil. III, 157 ſqq. quaſi alter Cato omnia egiſſe commemoretur, vt ingenium Ioannis omnibus diſciplinis liberalibus excoleretur, non dubium eſt, quin quoque Iſaacium, filium alterum, qui poſtea in vrbe Berrhoea munere ἐπαρχίας eſt functus, iisdem diſciplinis et artibus erudiendum curauerit, ita vt libris ad has litteras ſpectantibus deinde componendis operam dare poſſet. Hu-

ius vero doctrina cum aequalibus innotuiſſet, nemo eorum tunc videtur extitiſſe, qui, cum haec nomine eius ornata ſcholia ederentur, ipſum eorum eſſe et eſſe poſſe auctorem dubitaret. Traditur autem non tantum concinnaſſe ſcholia in Lycophronem, ſed etiam in Pindarum, quae dicuntur recentiora, cff. ſchol. Pind. Olymp. XIV, 34. ad extr. Heyne in Praef. Pindaro praepoſita Vol. I. p. 55. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 66. et Vol. III, p. 752. atque verſus iambicos de ortu et occaſu aſtrorum a nemine adhuc commemoratos, et nondum typis excuſos. Cod. Mſ. huius poematis aſſeruatur in Bibl. regia Monacenſi ſic inſcriptus: *Ἰωαννίου Τζέτζου στίχοι περὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως τῶν ἄστρων ἰαμβικοί*, quemadmodum Ignat. Hardt in Catal. Codd. Mſſ. illius biblioth. ad n. 287. docuit. Accedit huc, quod Ioannes ipſe eruditionem fratris praedicat, eique haec ſcholia in Prolegg. ad Heſiod. verbis ſupra iam commemoratis tribuit. Neque tamen, quum Ioannes hoc opus ſub nomine Iſaacii edidiſſe, et honori fratris tribuiſſe putetur, auſus fuiſſem affirmare, Iſaacium operis fuiſſe ſocium, immo id occupaſſe, niſi alia certiora, et ex ipſis ſcholiis eorumque Codd. Mſſ. petita, afferri poſſent argumenta, quae omnem remouerent dubitationem. Iam paullo ante, cum de Codd. noſtrorum natura et diuerſitate agebatur, dictum eſt, Codd. Vitt. 2 et 3. cum editionibus, quae nunc exſtant, longe plura, quin etiam interdum meliora Vit. 1. et Cizenſi, et ideo recenſionem poſteriorem ſcholiorum, vt Vit. 1. et Ciz. priorem continere. Quae vero discrepantia et rerum et verborum eſt tanta, vt componi nequeat, niſi ſumas, vel potius concedas, duo fuiſſe, qui haec ſcholia diuerſo plane modo ac tempore conſcriberent atque recenſerent. Leges modeſtiae, qua auctor cuiuscunque, adeo optimi libri, de ſe deque meritis ſuis loqui ſolet ac debet, Io.

Tzetzes in Chill. ſuis plerumque inſolenter violat, atque vbique nomen ſuum, clariſſimum quaſi et fulgore ſuo omnia alia ſuperans, pro oſtentatione ſua ingerit. Non ſufficit ei diuerſa ſequenti modo dicere: ἐγὼ φημὶ, κατ' ἐμὲ, ſed non pudet eum etiam dicere: ὁ Τζέτζης φησί, κατὰ τὸν Τζέτζην. Idem facit in ſcholiis, quae exhibent Codd. Vitt. 2 et 3, e. g. ad v. 53. εἴπερ ὁ Τζέτζης θέλω γράφειν: ad v. 719. ὁ Τζέτζης γράφει: ad v. 727. γράφων ὁ Τζέτζης φησί: ad v. 796. ὁ Τζέτζης γράφει καὶ λέγει, et ad v. 798 et 805. vbi ter nomen Tzetzae repetitur. Ab hac vero inſolentia plane abſtinent Codd. Vit. 1. et Ciz. omiſſo in omnibus his locis Tzetzae nomine, atque vbi Vitt. 2 et 3. venditant ſuum: ἐγὼ δὲ φημὶ, et κατ' ἐμέ, Vit. 1. et Ciz. modeſte habent vel ἤ v. 813. et κατὰ τοὺς λοιποὺς v. 1048, vel, ne ſibi quidquam arrogare videantur, plane omittunt, vt vv. 886, 999, 1042. et all. locc. Nonne inde apparet, in illis ſuperbire arrogantiam Ioannis, in his vero ſe demittere modeſtiam Iſaacii Tzetzae? Legenti quidem primum loca quaedam, quae nominis Tzetzae faciunt mentionem, in mentem venit cogitare de Iſaacio, a fratre Ioanne vel laudato, vel emendato; verum omnibus locis et Chiliadum et ſcholiorum in Lycophronem congeſtis comparatisque, Ioannem nomen ſuum vbique oſtentationis cauſa venditare intellexi. Vnus modo locus in Vitt. 2 et 3. reperitur v. 17. num. 80. vbi Ioannes fratrem ſocium laboris his verbis: οὕτως ἡμῶν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις videtur innuiſſe, at modo videtur, nam quum non τοῖς Τζέτζαις, ſed τοῖς Τζετζίοις dicat, τὰ Τζέτζια quoque, ſi verbum a librariis non eſt corruptum, poteſt eſſe: *interpretatio Tzetzae, vti explicat Tzetzes*, κατὰ τὰ Τζέτζια. Legendum tamen omnino videtur τοῖς Τζέτζαις, et referendum ad ſolum Ioannem arroganter ſe efferentem. Vit. 1. et Ciz. modo

exhibent οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, quae erat prioris recenſionis lectio. Praeterea quum Io. Tzetzes ſolus ſapere ſibi videretur, et omnibus aliis ſe doctiorem ac ſapientiorem eſſe opinaretur, vt e quam plurimis patet locis Chiliadum, quorum modo duo ſatis eſt hic afferre e Chiliad. II, 31 et 609. vbi adeo Pindarum et Antiſthenem meliora docet his verbis: οὐχ οὕτως ἔχει, Πίνδαρε, μάθοις δ' ἂν τοῦ Τζέτζου, et: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ, Ἀντίσθενες, ὁ Τζέτζης ἄρτι βλέπω, non mirum, eundem ſui oſtentatorem, aliorumque, ſic etiam Lycophronis, reprehenſorem et calumniatorem prodiiſſe in ſcholiis noſtris, ſeque eo ſapientiorem oſtendiſſe. Vbique iactitans peritiam hiſtoriae fabularis, Geographiae et rationis metricae acerbe ſaepe inuehitur in Lycophronem, a quibus conturneliis et iniuriis Vit. 1. et Ciz. vel plane abſtinent, vt e pluribus patet locis, quae hic repetere non attinet, vel ita ſibi temperant, vt nihil ſibi arrogare videantur, vt Vitt. 2 et 3. v. 616. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος ὁ Λυκόφρων, οὐκ οἶδ', ποίᾳ ἀδείᾳ, ſed Vit. 1. et Ciz. modeſte, ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδ', ὅθεν, et v. 1146. Vitt. 2 et 3. τὴν Λάρισσάν κακῶς λέγει Λάρυμναν, Vit. 1. et Ciz. ἡ τῶν Λάρισσα καλουμένη. Quis eſt, qui non in his agnoſcat modeſtiam Iſaacii, in illis vero magniloquentiam Io. Tzetzae, vbique fratris molliter dicta poſtea exaſperantis? Quae Iſaacii modeſtia nos quoque adduxit, vt ſcholia in Pindarum recentiora, quorum auctor ad Olymp. XIII, 74, p. 455. ed. Heyn. in Lycophronem ſe commentatum eſſe commemorat, et in quibus, vt in Codd. Vit. 1. et Ciz. nihil reperitur, quod arrogantiam arguat, non Ioannis, vbique ingenio ſuo indulgentis, ſed Iſaacii Tzetzae eſſe credamus. Alia quoque reſtant, quae ab Iſaacio haec ſcholia primum edita, a Ioanne vero deinde repetita et aucta eſſe oſtendant.

Multa autem ſcholiis noſtris in Vitt. 2. et 3. eſſe addita, quae abſint a Vit. 1. et Ciz. iam ſupra paucis diximus. Ea vero additamenta eſſe Io. Tzetzae, inde apparet, quia eadem tradit vel in Chiliadd. e. g. in ſcholiis ad v. 488. ad extr. φασὶ δὲ τινὲς — ανὸς, coll. Chill. VII, v. 71. ad v. 511. verſus Staſini, coll. Chill. II, 711. ad v. 1206. ἀπὸ Ῥηγίου et ἰταλὸν γὰρ Τυρρηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσι, coll. Chill. II, 343 et 345. ad v. 1432. ad extr. ταῦτα μὲν vsque ad v. 1437. coll. Chill. I, 32. vel in ſchol. ad Heſiod. vt ad v. 1204. πλανηθεὶς vsque ad βαθυδίνην εἰσὶ, coll. Heſiod. p. 50. edit. Heinſ. vel in Poſthomericis, vt ad v. 930. κατ' ἐμὲ κγ'. coll. Poſthom. v. 642. Longiores ῥήσεις a Vit. 1. et Ciz. omiſſae, vt ad v. 818. ἀλλὰ τὴν Ὀδυσσέως vsque ad v. 820. quum Ioannes non haberet, quod fratris interpretationi adderet, eamque emendaret, ideo etiam longe pauciores praebent lectiones varias. Deinde Vitt. 2 et 3. habent plura quam Vit. 1. et Ciz. in iis locis, vbi Eudociam videntur exſcripſiſſe, quam Iſaac. in prima editione nondum eſt ſecutus, ſed ad v. 829. cum Eudocia, a qua raro discedunt, pauciora quam Vit. 1. et Ciz. cff. quoque ad v. 45. n. 27. vbi ἡλίου, et v. 175. n. 151. vbi τὴν τοῦ Ἕκτορος θυγατέρα abeſt, quod tamen contextus poſtulat. Ne dicam, vt in multis notarum locis eſt monitum, multa in Vitt. 2 et 3. eſſe repetita et aucta, quae Vit. 1. et Ciz. breuiter attigerunt, multa quoque eſſe poſtea interiecta, quae orationem turbent et diſtrahant, vt ad v. 1278. ὥσπερ — Ἀρκάς. Atque quot loca poetarum, et quot ſcriptores et poetas laudant Vitt. 2 et 3. quos Vit. 1. et Ciz. ignorant! Omnia haec oſtentandae eruditionis cauſa Io. Tzetzes addidit, quae, ne quis ab eo omnes laudatos ſcriptores eſſe perlectos credat, vndique ex aliis ſcriptoribus et Grammaticis congeſſit; nam ne veriſimile quidem eſt, vt Iacobs in notis

ad Iliaca eius carmina abunde docuit, eum poetas, qui aetate eius iam periisse videantur, inspexisse aut legisse. Conferas quoque, si tibi videatur, *Bibliothek der alten Litteratur* IV, p. 12. Anecdott. et Heyne in Praefat. ad Apollod. p. LII. Nec desunt loca in scholiis, quae, cum rebus a Io. Tzetza in aliis libris traditis plane repugnent, Isaacii esse videantur. Sic ad v. 38. filii Herculis telo interfecti, sed in Chiliad. II, 229. in ignem coniecti dicuntur: ad v. 323. Orion dic. filius Iouis, vel Apollinis, sed in scholl. ad Hesiod. p. 136. filius Hyriei, et al. Quae nullo modo possis conciliare, nisi statuas, Io. Tzetzam, hominem, vt ipse refert in Chiliad. I, 277. οὐδὲ γὰρ μνημονίστερον τοῦ Τζέτζου θεὸς ἄλλον Ἄνδρα τῶν περὶ τε καὶ τῶν σὺν ἐξέφηνεν ἐν βίῳ, vel sui immemorem sibi ipsi non constitisse, vel, quod verisimilius videtur, quum Vit. 1. et Ciz. hic consentiant cum Vitt. 2 et 3. dicta primum ab Isaacio non mutasse, sed integra ei reliquisse et intacta. Denique, quod non paruum ad sententiam nostram confirmandam habet momentum, Codd. Vitt. 2 et 3. hinc illinc ornant tam exquisitae, et contextui tam aptae formularum et verborum lectiones, quas Vit. 1. et Ciz. ignorant, vt quisque, eas non deberi, nec deberi posse librariorum libidini, facile perspicere possit. Sic in Hypothesi n. 40. ἴτεμον pro ἵπλητον; ad v. 51. n. 53. εἱμαρμένη pro εἱμαρμένης; ad v. 85. n. 15. ζῶον pro κῆτος; ad v. 143. n. 11. διεπόνουν pro περιῆγον; ad v. 176. λέγουσιν pro λεροῦσιν; ad v. 831. ἐμπαγεῖσαι pro ἐμπεσοῦσαι; ad v. 850. ῥιπαῖοι pro νέοι; ad v. 1234. κάπυς et κάπυος pro κάπης et κάπητος; ad v. 1263. ἐλευθερωθεὶς pro ἐλευθερώθη καί; ad v. 1278. διῆγον αἱ σίβυλλαι pro διῆγεν ἡ σίβυλλα; ad v. 1332. πολεμῆσαι καὶ pro τολμῆσαι; ad v. 1379. περιελεύσατο pro περιέλευσε, et all. E quibus hactenus dictis nobis videtur satis apparere, duas esse scholiorum nostrorum recensio-

nes, priorem Iſaacii, poſteriorem vero Io. Tzetzae, atque ideo Σχόλια Ἰσαακίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου inſcribenda curauimus. Melius itaque Io. Tzetzes et ſuae et fratris famae conſuluiſſet, ſi ſibi non totum vindicaſſet opus, ſed, ſe fratris commentarium in Lycophr. recenſuiſſe, emendaſſe multisque partibus auxiſſe, aperte et ingenue eſſet confeſſus. Interim omnino eſt dolendum, a Seb. Paraphraſin Lycophr. graecam, cuius locum in Praef. excerpſit longiorem, et ſcholia vetuſtiora, quae Ori, Grammatici veteris, eſſe putat, in biblioth. Vat. ſeruata, in lucem non eſſe edita; quae vero, vt exiſtimationi Tzetzae conſuleret, eheu! non edidit. Nam haud dubie, quod Seb. ne auguratus quidem eſſe videtur, multa habent, quae ad Lycophronem ipſum explicandum et emendandum, et ad ſcholia Tzetzarum penitus cognoſcenda, eorumque originem indagandam faciant, atque facere poſſint.

Caeterum ſi quid humani in hac Lycophronis et ſcholiorum Tzetzianorum editione paranda mihi acciderit, vereor autem, ne multa in tanta rerum et verborum copia ſint futura, iudices etiam atque etiam precor, erranti, ξύγγνωμον γάρ ἐστι τὸ ἀκούσιον, humane quoque ignoſcant, ſibique perſuadeant, ipſos me in rectam viam beneuole reductum et meliora edoctum maximo obſtricturos eſſe beneficio.

Eſt denique a me praedicanda humanitas et benevolentia Schaeferi, Prof. Lipſ. celeberrimi, cuius cura et diligentia contigit, vt hic liber a peccatis operarum, quantum fieri poſſet, purgatus prelum relinqueret.

Scribebam Cizae menſe Maio MDCCCXI.

PRAEFATIO SEBASTIANI

AD LECTOREM BENEVOLUM.

Quod in humanis mortalium mentes mire afficit, atque ad se vnum veluti praecipuum studia hominum mira nescio qua occultaque vi, magnetis instar, indiscriminatim attrahit, sacra illa est, erudite ac beneuole Lector, semperque *) laudabilis claresscendi libido. Id, quod *splendorem* Mundi non male nec inficete quidem dixeris, quantum ipsam hactenus humanitatem iuuerit, quantumque humanae societati adiumenti allaturum sit, cum memoria temporum plane docet, tum hodierna potissimum experientia palam arguit, ita vt parergon omnino sit, verbis velle probare.

Inter illustres, et, in poetica praesertim facultate, magni nominis viros, qui aurea illa, quam effecerunt, Ptolemaeorum, Lagidae, Philadelphi et Euergetae aetate floruere, non vulgarem locum tenet insignis Grammaticus simul et Tragicus poëta ex Chalcide Euboeae Lycophron, Soclei et per adoptionem Lyci Rhegini filius. Is circa Olympiadem centesimam decimam nonam in

*) Laudabilis quidem, modo ponatur finis rectus, hoc est, Dei gloria inuandique voluntas: secus execrabilis.

lucem editus, diligentique inſtitutione primo apud parentem non ex ignobili rudique vulgo, mox apud Lycum, eximium virum et hiſtoricum clariſſimum (qui adoleſcentis egregiam indolem miratus, in familiam ſuam adoptarat) educatus, poſteaquam non paruum eruditionis ſuae dederat argumentum, Alexandriam, Muſarum tunc temporis domicilium (Rex enim, litterarum amantiſſimus, litteratos omnes, qua erat comitate, munificentia, humanitate, benigne excipiebat, liberaliter fouebat, ſuauiter excitabat, magna cum regni ſui vtilitate et ſplendore. Et ſane, quid in rege aut principe pulchrius videri poteſt, quam ornamenta illa conſpicere, quae ad perpetuandam celebrem nominis memoriam faciunt, quaeque ſubditos veluti manu ad omne honeſtatis exemplar conducunt, quales Plato in republica bene conſtituta deſiderat? Et vnde, ſodes, maior populorum felicitas, niſi ex litteris, quae a barbaris, a feris nos diſcernunt? O quantum Principum intereſſe deberet, hae bonarum artium legiones ne opprimerentur, mundi, dum florent, robur et decus!) Alexandriam igitur ſe contulit annos natus ſupra triginta, Philadelpho Aegyptum feliciſſime moderante. Haud mora fuit, quin poeta noſter ciuitati innoteſceret, complures, nec humiles illas aut inficetas, fabulas docendo; atque immortalis regis fauorem ſibi pareret, compoſito in illum, praeter alia in Optimates ipſamque reginam Arſinoën, anagrammate, quo Ptolemaeum ἀπὸ μέλιτος, id eſt, mellitum et ſuauem, eleganter appellabat.

Gratus iam regi, atque in conſortio conuiuiisque ſaepiſſime et ipſe adhibitus, quin etiam inter ſeptem Tragicos aeui ſui praeſtantiſſimos (quibus propter numeri aequalitatem Pleiadum nomen fuit inditum) omnium calculis relatus, conſilium inire coepit, qua po-

tiſſimum ratione poſſet ſe vel ſupra aemulos inſignire, qui quotidie qua ſermonibus, qua ſcriptis alterna aemulatione ſe euehere, et regis gratiam ſibi ſtudioſiorem conciliare, enitebantur. Hinc Callimachi exemplo motus, qui, quod poema illud de cauſis variarum fabularum, rituum et antiquitatum recens edidiſſet obſcuriſſimum, paſſim celebrabatur; ad tale opus concinnandum intenſiſſimum animum adhibere optimum duxit, quod vulgus, proceres, regem ipſosque apprime aemulos percelleret. Sumpto igitur de Priameiae virginis Caſſandrae vaticinio ſuper patrias clades praeſentiſſimo argumento, monodiam quandam tragicam, fabulis, hiſtoriis, documentis nobiliſſimis permixtam, qua potuit obſcuritate iambico carmine contexuit, numine afflatam vatem, atque in tenebricoſae carceris repagulis paene furentem per omnia tum nouitate rerum, tum verborum de induſtria ſelectorum inſolentia, tum tortuoſis demum locutionibus licentiorique ſyntaxi, feliciſſime imitatus. Dum enim Caſſandram calamitoſum Troiae excidium vaticinantem inducit, permulta immiſcet, quae non minus vtilia, quam iucunda ſunt. Pulcherrima ſane Graeciae Italiaeque, Aſiae Libyaeque monumenta oſtendit. Promit multarum gentium originem et familias praeclaras. Docet nomina regionibus, vrbibus, priuatis locis, fluminibus indita; frequentes colonorum mutationes, regnorum et vrbium conditores, ſtrages ingentes, priuatas caedes, multorum heroum egregia geſta, et ſceleratorum horrenda facinora; bella, nauales apparatus, incendia, rapinas, multiplices Deorum cultus, funeſta pariter et laeta illorum oracula, hiſtorias demum fabulasque fruſtra alibi quaerendas profert; idque eo tum verborum et ſimplicium et compoſitorum ſaepe

nimis obſoletorum, nec raro extraneorum, formarumque, quae inueniri poterant, monſtroſiſſimarum: tum magis tropicae orationis difficiliumque imaginum vſu, vt obſcuratiſſimus deſtinato conſilio redderetur ſenſus, totumque poema ſic maximis a capite ad calcem difficultatibus obſtructum, quaſi craſſis quibusdam ac plus quam Cimmeriis circumfuſum tenebris videretur. Hoc ſcilicet eſt tenebricoſum illud *) μονοπρόσωπον Drama, quod (mirum!) per viginti et amplius ſaecula ſtudioſos hactenus fatigauit, et Grammaticos mire torſit. Et ſane prae caeteris Dection quidam, Theon, Tiberii Claudiique temporibus inſignis, et Orus, illuſtres Grammatici, ſua in Lycophronem ingenia exercuiſſe feruntur; ſed quo euentu, incertum eſt: edax quippe vetuſtas, imperitia, barbaries, ſicut aliorum plurimorum, ita et illorum nobis labores inuiderunt a). Vnicum idque prolixum et eruditum, ex editis in noſtrum poetam commentariis, quod foediſſimas tempeſtates elapſum, incolume ad nos peruenit, Iſaacio Tzetzae vulgo tribuitur; verus tamen, ſi per invicta paene argumenta quid licet afferere, Ioannes frater, qui variam hiſtoriam circa

*) Conſuetudo fabulas μονοπροσώπως docendi diu quidem ante Lycophronem fuit, ſed hanc vnicam perſonam vaticinantem inducendi, princeps ille. Quamobrem erudito auctori apolog. diſſert. ſuper Danielem ſecundum LXX. haud grauate aſſentior, qui pag. 401 — 02. cenſet, Lycophronem ſacros Vates, nuper (Olymp. 126. an. 1. vt probabilius putatur) e ſacris Codicibus in Graecum conuerſos, imitatum eſſe. An verſ. Ionae hiſtoriam Herculi Perſeoque aptarit, et in verſ. 825 — 26. ad hiſtoriam de Lothi vxore prope Asphaltitem lacum reſpexerit, haud facile dixerim, quum vtraque fabula iam diu ante ipſum conficta eſſet.

a) Aetate tamen Eudociae et Tzetzarum, qui eorum interpretatione haud dubie vſi ſunt, adhuc extitiſſe videntur, et poſtea demum Commentario Tzetzarum vberiore dignitate ſua et vtilitate priuati perierunt. *Müller.*

A. C. MCLXX. doctissime conscripsit, auctor sine controuersia est. Quid enim, si stylus, ratio, reconditaque ex omnifaria disciplina doctrina Chiliadum historicarum, nec non interdum scholiorum in Homerum, Hesiodum, Pindarum [b]), cum hisce Commentariis conferantur? An non vna plane eademque dictio methodusque tum in historiis referendis, tum in fabulis enarrandis, tum in allegoriis venustissimis excolendis, tum denique in verbis explicandis; idque nimia cum iactantia, aliorum contemtu, sui demum δοξολογίᾳ, nominisque iterata ad fastidium vsque appellatione? Porro ipsemet, etiamsi prolegomenis ad Hesiodum aperte illi tribuat hisce verbis: καὶ τῷ ἐμῷ δὲ ἀδελφῷ ἐπετρέψαμεν λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος ἐξηγήσει, se tamen auctorem esse pronuntiat, et Chil. 9. hist. 298.

> ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι
> καὶ περὶ τούτου ἔγραψα τότε τοῦ ζωΰλλίου.

et scholiis ad Pind. Olymp. 4, p. 155, col. 1. edit. Oxon. [c]), vbi posteaquam Iasonis fabulam explicauit, statim subiungit: Εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει, v. 174. Praeterea singulari epistola ad regium Protonotarium Achridenum [d]) palam profitetur, se quidem Commentariorum in Lycophronem auctorem esse, hunc vero ingenii sui foetum Isaacio fratri ex singulari erga ipsum amore donasse, eiusque illis nomen inscripsisse; idque Phidiae, celeberrimi illius statuarii, imitatione, qui vt amico Agoracrito gratificaretur, statuae Iouis Rhamnusii ab se

b) in *Pindarum*, id dubium, cf. Praefat. nostram. *M.*

c) immo potius Pind. Olymp. XIII, 74. p. 455. ed. Heyn. *M.*

d) lege: Protonotarium Basilium Achridenum. *M.*

elaboratae nomen eius inscripserit. Quam epistolam a Ludolpho Küstero in Suidam ex Cod. Mſ. Bibl. Reg. Paris. 2565. primum erutam, et a Io. Pottero initio sui in Lycophronem Commentarii denuo graece editam, quod magno veritatis argumento sit, immo rem fere extra dubitationem ponat, (neque enim credibile est, eum adeo gloriae cupidum fuisse, vt vel per ruinam fraterni nominis ad famam graſſari voluerit, praesertim cum ipse scribat, fratrem sibi eximie carum fuisse) etiam Latine redditam iterare existimo [e]).

Vt vt vero sit, ratum est, hunc vnum tot inter eruditos Tzetzem, in omni scientiarum genere bene excultum, et arte praesertim Grammatica Criticaque praestantem virum, *atri*, quod Statius meritissimo vocat, *Lycophronis tenebris* [f]) eius enarrationis faces adhibuisse, sicque asperrimas illas salebras, quae omnia omnium aetatum ingenia plus minus remorarunt, inde submouisse, vt quiuis iam, qui plane non coecutiat, adire eas lustrareque facile possit. At modo non ita loquor, quasi velim tibi Tzetzem eximiae virtutis commendare, ac veluti omnibus suis numeris absolutum probare, quod nemini hactenus, ne diuinis quidem hominibus, conceſſum est, quum omnino necesse sit, naturam suam, defectum scilicet ac vitium, aliquatenus saltem prodat lapsa humanitas. Neque is sum, qui in omnibus illum sequi velim, quum futilia interdum pronuntiet, nec raro a communi opinione abhorrentia in medium proferat, idque vel magna cum ἀλαζονείᾳ, varias variorum auctorum aliqua de re,

e) Quum Commentar. Potteri hanc epistolam exhibeat, h. l. cum lat. interpretatione omittendam putauimus. *M.*

f) Stat. Sylv. V, 157. *M.*

mythologica praeſertim, ſententias ſine delectu ſaepe ingerat, adeo vt minus cautis ſagacibusque pugnantia loqui videatur; et ſane quorundam naſutulorum licet iniquam criminationem non euaſit. Haud igitur is mihi animus, ſed vero debitam merenti laudem aſſerere: niſi enim (dicam cum Peraxylo) operam ſuam Tzetzes in Lycophronem contuliſſet, facile potuiſſet quispiam noſtri poetae eruditiſſimum carmen, adeo tenebris involutum, tanquam inutile reiicere; et labores fortaſſe ſuos luſiſſent illi iidem, qui ipſum poſtquam impune compilarunt, alieno pallio tumentes, caeteris crudelius proſciderunt. Procedat huc clariſſimus Canterus, *qui qualibet arrepta occaſione in Tzetzam ſine modo conuicia fundit* (verba ſunt aequiſſimi Potteri), *et virum doctiſſimum immerito ſaepe lacerat;* procedat, inquam, et, alienis redditis, illo nimirum fere inexhauſto, vt Reichardus loquitur, doctrinae graecae, antiquitatis et mythologiae apparatu, foetum prodat ingenii ſui: quisquilias ſane et contemnendas annotatiunculas. Praeterea in ſolidum argumentum ducat, quod afferit, (vt et Holſtenius in Steph. Byz. voc. Ἀρ. ναι, aliique) Tzetzem Theonis vel aliorum in hunc poetam commentarios expilaſſe, tuncque condignam plagiarii notam illi inurat. At, bone Deus, quam fluxa humana indoles! Dum Tzetzem dente inuido mordet, dum foediſſime lapſum clamitat, dum plagii incuſat, laudes interim ex illius laboribus ſuo nomini libat, ſinceroque optat voto, (quod Pottero maxime omnium bilem commouit) extarent antiqua illa in Lycophronem ſcholia, ex quibus tamen ſua Tzetzem conſumaſſe affirmat, vt ſe poſſent magna laboris parte leuare. Dic, quaeſo te, bone Cantere, ſi ſcholia iſta in Lycophronem Tzetzianis antiquiora non vidiſti,

dum ais, ea facilius optari poſſe, quam contingere; qui id vales aſſerere? qua fronte plagium Tzetzae obiicere? Num pro te aliquis illi contemporaneus vel ſuppar eſt, qui teſtimonium perhibeat? Putasne, adeo rudem fuiſſe aetatem illam, vt tam nobile poëma, tam praeclaris enarrationibus illuſtratum atque excultum negligeret? aut contra tantae ſtultitiae homines aluiſſe, vt eſſet vel ex praeceptoribus, qui palam ſibi arrogaret, quod iam dudum publico iure alienum eſſe ſciebatur? ac ſi quis ludi magiſter, Homero- aut Virgilio-Centones ſibi tribuens, publice auditoribus ſuis recitaret; quod tamen a quodam praeceptore in ſuis Commentariis factum queritur ipſe Tzetzes Chil. 8, hiſt. 204. Sentio equidem, quid Cantero aliisque perſuaſerit, Tzetzem praecedentium Enarratorum ſcrinia compilaſſe: loca nimirum in Lycophronem, quae ex Dectione, Oro et ὑπομνήμασιν ab Etymologo, et ex Theone a Stephano Byzantino proferuntur, quae haud abſimilia in Tzetzianis ſcholiis occurrunt; ſed, eorum pace dixerim, tam praecipiti iudicio non eſt opus. Ergo Platonis plagiarium ideo dicemus Ciceronem, Homeri Virgilium, Plutarchi Dionem, Dioſcoridis Plinium, aliorumque alios, quod, quum neminem αὐτοδίδακτον natura patiatur, priores auctores pro ſuo quisque argumento aut duces, aut magiſtros ſibi praepoſuerint, et illorum multa aſſumpſerint? Quid plura? Decretorio tamen ſtilo iuuat rem diluere, inſperatiſſimaque ſententia decernere.

Tres tantummodo nominatim, vt notauimus, feruntur antiqui Lycophronei Dramatis enarratores. Laudantur quidem paſſim ὑπομνήματα in Lycophronem, et Euſtathio plus ſimplici vice Lycophronis ὑπομνηματισταί, verum illi iidem eademque, quae praefati aucto-

res conscripserunt, an alii aliaue significentur, incertum plane est. Ea quotquot fuerint scholia, omnia, praeter recentiora Tzetziana, temporis, cuncta dente suo conficientis et consumentis, pabulum fuisse, vno iam ore pronunciatur. Attamen in Bibliotheca Vaticana membraneus extat Codex in 4 maiori, n. 1307. insignitus, ex libris Fuluii Vrsini, constans foliis scriptis 112. iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dissuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate deletae, suam superlinire. Eiusmodi sane est liber, de quo agimus, continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, vtrumque poema suis scholiis ornatum, vtrumque pari modo manuque sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum coniicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum scholiis, Tzetzianis, vt ipsa iam Codicis aetate arguimus, antiquioribus, quae cui adscribere debeam, ob initii iacturam nescio: si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophr. scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Caeterum prologum esse quod desideratur, facile ex *) alterius folii initio de-

*) *Prius folium quasi ad defectum supplendum ab imperita manu alionde ibi astructum est, antiquius sane, pertritum deteriorique manu scriptorio atramento exaratum, alia de re, nempe de ratione metrica, agens praeuiis hisce verbis:* γνώμη προτρεπτικὴ ἀπὸ τῶν προγυμνασμάτων τῆς Ῥητορικῆς; *atque in fine paginae ex alia antiqua pariter manu de Ecclesiae catholicae puritate assertio legitur hisce verbis concepta:* τῶν ἁπάντων αἱρέσεων, ὥσπερ τινῶν βίβλων, ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία ἐκφεύγουσα, καὶ ὑπὸ τῆς ἁγίας τριάδος σοφιζομένη καὶ ἐκδιδασκομένη ἐκβοᾷ.

prehenditur, quod situ obductum blattisque exesum, vt et in toto paene Codice cum suprema ora, tum margo extrema haec verba exhibet: — ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογραφεύς, ὃς παρὰ τοῦ Πριάμου ἐπιτακτὸς, ἦκουε τῆς Κασσάνδρης μαντικῆς· θυγάτηρ γὰρ Πριάμου ἡ Κάσσανδρα. Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τἀληθῆ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθεῖρξεν ὁ πατὴρ . . . . . ἀκούειν τῶν χρησμῶν, καὶ ἀπαγγέλλειν αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα. Deinde statim poema exorditur, maiori charactere in medio ex accurato aliquo vetustoque exemplari haud perfunctorie quidem exscriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, vt melius dicam, circumcirca coniecta sunt scholia eiusmodi, minori characteris schemate rarius, sententiisque fastigiatim subinde desinentibus, exarata.

Vers. 1. Λέξω τὰ πάντα] τοῦτο τριχῶς ἀποδίδοται· λέξω σοι ἀληθῶς, ὦ Πρίαμε, ἅ . . . . . ἀλλ' ἱστόρει. ἢ, ἅ μ' ἱστορεῖς, ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ . . . . ὡς Ἀριστοφάνης· εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμὶ, τἄλλα ψεύδομαι. Θερσίτων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς Πρίαμον· ἐκβάλλεται δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· οὐ χὰρ φαίνεται ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος.

Vers. 3. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη] ἡ ἡσυχεστάτη etc. vt est apud Tzetzem.

Vers. 7. Σφιγγὸς κελαινῆς] αὕτη ἡ Σφὶγξ θυγάτηρ γέγονε Λαΐου, ἔμπροσθε μὲν εἶδος ἔχουσα λέοντος, ὄπισθεν ἀνθρώπου· φωνεῖσα δὲ τοῖς ἐντοπίοις, εἶπε τοιοῦτο αἴνιγμα. Quo relato paruula aliquot adiiciuntur ab initio paginae a tergo, plane incomprehensibilia, post quae

Vers. 24. Πελαργοχρῶτες] διὰ τὸ λευκόχροον. Φαλακρῖδι δέ, ἀντὶ τοῦ Ἰδαῖαι. ὁ δὲ περὶ τὴν Φάλακραν τόπος, ὑψηλὸς καὶ ἄδενδρος, διὸ καὶ ταύτην ἴσχε τὴν προσηγορίαν.

Vers. 29. Ἄτης ἀπ' ἄκρων] Ἄτης λόφος ἐκαλεῖτο τὸ τρίτιον ἡ Ἴλιος· et reliquum, quod paucis agit de consultatione et responso Priapisci Apollinis, vt apud Tzetzem videre est.

Βευπλανοκίστων] Λίσσης ὁ Λαμψάκειός φησιν etc. quae totidem verbis apud Tzetzem leguntur.

Vers. 34. Τρίτωνος ἠμάλαψε] Τρίτωνος κύνα λέγει τὸ κῆτος· ὁ δὲ Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. ἠμάλαψεν, ἀντὶ τοῦ· ἠφάνισεν.

Vers. 37. Σμήριγγας ἐστάλαξε] φασὶ δὲ, αὐτὸν καταπλῆξαι ὑπὸ τοῦ κήτους διὰ τὴν Ἡσιόνην. Et sic deinceps eodem tenore prosequuntur rariores annotatiunculae, quae paene omnes in Tzetzae Commentario aut summatim aut totidem verbis reperiuntur: complectentes una cum textu paginas membraneas octoginta sex et dimidiam, quae finem continet eiusmodi:

Vers. 1466. Ἑλικτὰ] τὰ συνεστραμμένα.

Vers. 1467. Λοξὸν] τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυστικόν· διὸ καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων.

Vers. 1471. Τρόχιν] τὸν ἄγγελον· οἱ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἱέρακος ἀγγέλου.

Auctores paucissimi laudantur, qui pariter cum sua quisque sententia vtcumque relata apud Tzetzem fere omnes occurrunt. Plerumque, vbi de herois alicuius natalibus summatim agitur, genealogicum specimen exhibetur, vt, verbi gratia, in versum 344. Vlyssis genealogia exprimitur ad hunc modum:

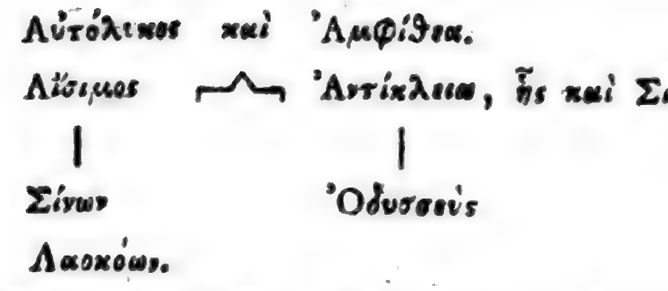

Praeterea minima, ſi marginales aliquot et interlineares gloſſas excipias, verborum Lycophroneorum ratio habetur: nihil, quod ad rem Grammaticam pertineat, legitur: nulla denique periodus conſtruitur; idque de induſtria factum videtur: adiecta quippe ad calcem poematis non contemnenda enarratio eſt, ſcholaſtico more per duodecim folia vno tenore percurrens hoc modo: Λέξω τὰ πάντα νηπτρικῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης, καὶ τὰ ἑξῆς· Εἶπω καὶ φράσω τὰ πάντα, ἅ μ' ἐρωτᾷς, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς. ἐὰν δὲ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην πάρεχε, ὦ βασιλεῦ· οὐ γὰρ καθάπερ τὸ πρότερον ἥσυχος οὖσα ἡ κόρη, τοῖς χρηπμοῖς τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν· ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέασα πάμμικτον φωνήν, ἐκ τῶν δαφνηφάγων λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνήν, τῆς ποικίλης Σφιγγὸς τὴν φωνὴν ἐναπομαξαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. Τούτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκούσειας ἄν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφιζόμενος τῇ συνετῇ διανοίᾳ, διέρχου τοὺς δυσφράστους τῶν αἰνιγμάτων ὁδούς, ἐρευνῶν, ὅπου σε ἄγει ἡ ἀληθὴς καὶ σαφὴ ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ, καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδηγεῖ καὶ προάγει. Ἐγὼ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς βελβίδος σχοινίου διαῤῥήξας, πρόειμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην χρούσας ἀφετηρίαν, ὡς ταχὺς δρομεύς. Ἡ ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τοῦ Φηγίου ὄρους ἀκρωτήριον τοῖς ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ὑπερεπέτατο, τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλησίον τῆς Κέρνης, τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφὸν, καταλιποῦσα· οἱ δὲ ναῦται τὰ εὐμαλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλυον καὶ ἐχώριζον, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπαζον. αἱ δὲ πολύποδες καὶ λευκοχρώματοι καὶ ψυλαὶ (ψιλαὶ) καὶ λεῖαι καὶ εὐόφθαλμοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν

περὶ τὸν Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον θάλασσαν ἔτυπτον, ὑπεράνω τῶν Κελυδνῶν νήσων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀφαίνουται, τὰ ἀκροστόλια, καὶ τὰ ἱστία ἐκτεταμένα, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου θερμοῦ ἀνέμου τυπαῖς. ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ μαντικὸν καὶ μηνικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἄκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τοῦ βοὸς κτισθέντων πύργων, τοιούτων ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατο λόγων· Φεῦ, φεῦ παλαίπωρε τροφὲ ἐμπεσεῖν etc.

Hanc certe paraphrasin, quam illam eandem a veteri Pindari Scholiasta appellatam existimo, in lucem protrahere consilium g) erat; sed rem diligentius pensanti mihi non fuit graue de sententia discedere. Quid inde vtilitatis futurum fuisset, quum totam Tzetzes interpolarit, auxerit, suisque apud se locis distribuerit? Accedebat ad hoc, non sine lacunis compluribus ob frequentium litterarum iam exiliter exaratarum, moxque situ carieque deletarum iacturam edi potuisse: id, quod multo magis de scholiis sentias velim, nullius plane momenti illis, in queis si quid boni est, in Tzetzianis non desideratur. Itaque me-

g) O si hoc consilium hanc paraphrasin, adhuc plane incognitam, simulque haec scholia antiquiora cum glossis interlinearibus in lucem proferendi non abiecisset! maiorem sane gratiam apud omnes graecarum litterarum et Lycophronis amantes iniisset, quam interpretatione sua scholiorum latina. Verum in gratiam Tzetzae sui, cuius causam, vt fides et dignitas eius constarent, contra Canterum agere tentauit, sed male egit. Nam ex omnibus, ab eo prolatis, Tzetzam omnino secutum esse atque exscripsisse haec scholia vetusta, additis modo quibusdam, luculenter apparet. Paraphrasin vero hanc esse eandem, quam laudet Scholiastes Pindari recentior (male Sebast. veterem nominat) Olymp. XIII, 74. vix credibile est, nam verba eius: εἰρήκαμεν τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονος παραφράσει, magis ἐκθήσει, quum historia ista plures v. 174. plagellas expleat, quam παράφρασιν proprie sic dictam innuere videntur. *M.*

liori conſilio ſumto, ſpecimen tantum vtriusque ad fidem conciliandam, et ad afflictam per magnam impudentiam Tzetzae famam reparandam, edere contentus fui. Addiuinent nunc furioſi iſti critici et iniqui judices, vnde tot fabulas, hiſtorias, elegantiſſimas potiſſimum allegorias, puta de Pegaſo, Bellerophonte, Perſeo, Gorgone, Minerua, Chimaera, Typhone, Proteo, Scylla, Pelope, Tantalo, Neptuno, Philoctete, Iaſone, Medea, Tzetzes hauſerit, quarum vix aliquid, aut ne vix quidem in antiquis illis ſcholiis occurrit [h]: ac tum vero non modo compilationis, verum etiam mendacii merito eum accuſent, qui tam magnifice glorietur in verſ. 177. ſcire ſe per ſeipſum et allegorias fuſe venuſteque tractare, et hiſtorias ample exacteque proſequi.

Caeterum hoc vnicum ſuperſtes Lycophronis poëma, foetus ille cultioris atque elegantioris Sphingis parenti ſuae quam ſimillimus, licet in noſtrae Reipublicae theatrum ter decies hactenus (quinquies interprete ſuo comitatum) cum Graeco tum Romano pallio amictum variorum cura ſit prolatum, non plus tamen, quam ſemel, aut bis, amice Lector, ſi certe non eximie excultum, et quale parens concepit comesque erudiuit, ingenuum; prae caeteris ſaltem tuo conſpectu dignius, et ſcenae ſplendori non omnino impar, doctiſſimi viri Ioannis Potteri Britannici opera proſcenium ſubiit Oxonii an. 1697 et 1702. Primus quidem Paulus Manutius (cuiusque ſuorumque eruditioni ac

h) Quid vero, ſi reliqua deberet Tzetzes Dectioni et Theoni, veteribus Lycophronis enarratoribus, qui tunc exſtitiſſe adhuc videntur, vel adeo Eudociae, et aliis Grammaticis! *M.*

typographiae res litteraria mirum! quantum debet) Lycophronem cum Pindaro, Callimacho et Dionysii Periegeti Graece edidit Venetiis an. 1513. in 8. Triginta autem post annis circiter Arnoldus Arlenius Peraxylus ad exemplar M. Antonii Antimachi ita recognouisse emendasseque ait, vt inde studiosos magnam factam accessionem agnituros, et beneficium illud suum qualecunque plenius iam et cumulatius ad ipsos rednudasse gratos professuros esse, confideret; sed longe sua eum opinio fefellit. Castigauit igitur, et cum Graeco Tzetzae Commentario, e Bononiensi Collegii S. Saluatoris Bibliotheca erutò, publici iuris fecit typis Basileensibus an. 1542. fol. Quam mutilum, indigestum, ac naeuis plane innumerabilibus deformem fuisse hunc Tzetzianum Codicem, (de contextu non memoro) quem nulla habita ratione Peraxylus temere edidit, et ex quo ad Potterum vsque omnes editiones fluxere, Stephaniana praesertim an. 1621. in 8. Potteri diligentia abunde arguit. Is enim singulari modestia atque eruditione iuuenis, ope duorum Mss. quos ei Bibliotheca Seldeniana et Barocciana suppeditarunt, accedentibus praeterea Gerbelianis et Graeuianis emendationibus, sic geminis curis Tzetzae Commentarium expurgauit et auxit, vt natiuae puritati restituisse speraret. Et sane (fateri iuuat) magnam in illum operam contulit, atque ad Lycophronem suo cum Enarratore emendandum illustrandumque non infirmo mehercule ingenio vulgarique iudicio accessit. Quod si res non ex voto aut opinione cessit, in librorum, quibus fuit vsus, Mss. defectum maior culpa coniicienda. Fecit, quantum potuit, ideoque merita laude non est priuandus. Neque vero stultus adeo sum, qui, quod alii non perspexerint, acerbius velim re-

prehendere, cum et ipſe, vt ſunt humana, poſterorum addi amentis locum fecerim. Laboramus in commune, addimus paruum paruo ſinguli; nec praeſtantes doctrina et ingenio viri, qui ante nos ſcripſerunt, proſcindendi ſunt conuiciis, quod nec omnia, nec feliciter iuxta perfecerint.

Poſtquam inuenilem animum acerbiſſima iniuria fractum leuare, et litterarum dulcedini totum adiicere coepi, conſilium fuit, prouinciam ab Alexandro Polito Florentino non ita pridem depoſitam haud deſultoria varietate aſſumere, et doctiſſimum Euſtathium, per tot vices quam inique iactatum, Latinis auribus totum tradere. Et reuera, poſt varios labores tres Iliadis libros ζ. η. ϑ. quinque illis prioribus a Polito Florentiae editis ſubſequentes, praelo paraui, fortaſſe, niſi cum cl. aliquot viris fallor, non contemnendos. Nam praeterquam quod probum laudati interpretis inſtitutum religioſe tenui, omnia in Homerum ſcholia, quae ad Euſtathium illuſtrandum faciebant, inſuper adieci cum vniuerſis Homericis variantibus lectionibus ſuo loco diſpoſitis. Sed quum typographicum onus, quod ſuſtinere me poſſe imperioſa mihi fortuna negauit, bibliopolas ob diras temporum calamitates detrectare viderem, nec tantillum a Proceribus ſubſidii (bone Deus, quam pudet dicere!) poſſem extorquere, decretum fuit, dum ſpes aliqua affulgeret Euſtathii edendi, ad alium auctorem conuertere ſtudia mea, qui Euſtathio fortunatior, me in ſe operam ludere non pateretur. Itaque neme alius noſtro Lycophrone opportunior viſus, quum haud multa eſſent in Oxonienſibus editionibus, (ceterae ad piper amandari tuto poſſunt) quae bene placerent, contextu minus ſanis ſub-

inde lectionibus patente, Canteriana versione, quam omnes hactenus improuide sunt secuti, a poëtae mente saepissime abhorrente, Commentario incondite digesto, et nonnullis (quis enim credidisset, tam mutilum, deforme, densisque naeuis obsitum fore, adeo vt solae emendationes ad duo circiter millia ascendere videantur?) nonnullis, inquam, adhuc naeuis adsperso. Opportunior igitur visus, statim ad Mss. auxilium ea sedulitate confugi, vt quotquot in Romanis bibliothecis asseruantur, Lycophroneos Codices diligenti collatione versauerim. Quamobrem, poëmate cum suis scholiis ex altera Oxoniensi editione accurate descripto, Vaticana primum, deinde Casanatensia, Barberina *) denique exemplaria pertinaci diligentia contuli. Mirum profecto, quam immensam tum discrepantium verborum et sententiarum, tum sphalmatum, tum vocum et locorum deficientium, syluam inde super Commentaria congesserim. Quibus vniuersis pro tantillo meo ingenio perpensis, haec restitui, ista digessi, illa deleui, haec demum addidi (de orthographia aliisque leuioribus mendis non loquor) asteriscis distincta, prout ordo sententiaque requirebant, habita semper Mss. eorumque praesertim, qui accuratiores videbantur, praecipua ratione, quemodmodum in emendationibus (in quibus autem indicandis Codd. Mss. promiscue ad confusionem euitandam allegaui) videre est, adeo vt natiuae Tzetzem puritati reuocasse non immerito sperare possim. Sphalmata vero et

*) In hac bibliotheca, praeter quem in Catalogo notauimus, alius extat Codex mutilus, nec alicuius momenti, incipiens a vers. 6, deficiensque corruptis hisce verbis in v. 1146. Βοάγριος, πόλις Λοκρίδος, παράκειται τῇ Θετταλίᾳ· Θετταλία γὰρ ἡ Λοκρίς.

discrepantia verba locaque significare omisi, ne re minime gentium necessaria perturbationem parerem. Quid enim, si ad tot emendationes tam magnam mendorum et variantium vim aggessissem? Vt igitur expeditae lectioni consulerem, selectis iis, quae ad sententiam restituendam conferebant, reliqua missa facere existimani. Quod tamen in contextu facere religiosum duxi. Itaque erutis ex cunctis Codicibus (quorum accuratam recensionem exhibeo) quotquot a vulgato textu discrepabant, lectionibus, additisque insuper iis, quas aliorum diligentia collegerat, carmen magis et ad poëtae mentem accedens, et rei traditae consentaneum, restitui: caeteras, quae quidem admitti posse videbantur, aut sententiae varietatem efficiebant, sub ipsum contextum, quae vero librariorum incuriam arguebant, ad calcem excudendas curaui.

Canteriana poëmatis versio, (Scaligerianam metricam nescio sane, quibus verbis efferam) quam paene omnes hactenus nimia facilitate amplexi sunt; immo, quod magis miror, Reichardus tanquam satis accuratam, multisque in locis intellectu facillimam commendauit; quam indigesta sit, et a vatis mente subinde abhorreat, tua, Bone Lector, patientia videre facile potest. Quapropter ex integro eam diligentissime recensui, emendaui, et singulis versiculis, immo vocibus religiose disposui, quod Canterum nimia licentia neglexisse iusta omnium querela est. Vt autem dramatis perspicuitati, cui nonnihil haec mea alioqui commendabilissima accuratio officere posse videbatur, consulerem, paraphrasin, non qualem Reichardus texuit, mutilam, angustam, infidam, sed absolutam, liberalem, fidelem concinnaui, quae et enarrationis vicem quodammodo gereret.

Integrum Tzetzae Commentarium Latine quidem fideliter reddere consilium fuit, vt iis, qui Graecam linguam aut ignorant, aut mediocriter sciunt, consulerem ac placerem; sed interpretationem hanc seorsum excudendam curaui, vt Graece doctis, hac opera minime indigentibus, obsecundarem. Quae a Tzetza allegantur testimonia, si duo triaue suspecta excipias, omnia recognita indicaui. De Bertrandi autem versione non memoro: is enim Regiensis Gallus Lycophronem cum scholiasta ex Basileensi editione in Latinum primus vertere aggressus, quo successu vulgauerit Basileae pariter an. 1558, in 8. non ignorant eruditi. Caeterum in poetam eiusque interpretem garrire auersatus sum, primum quia in vtroque tantum emaculando sedulam conferre operam proposui, deinde ne, vt in calamitosissimis temporibus est metus, grandior Lycophron in publicum prodiens, parum comiter exciperetur; ideoque ne Canteriana quidem alienis illa opibus luxuriantia Commentaria, nec Meursiana, nec Potteriana recipere volui. Verum praeter Fragmenta vniuersa vndique diligentissime collecta, quatuor Indices adieci, primum, Potteriano illo longe accuratiorem, omnium, quotquot Lycophron est vsus, verborum cum ipsius scholiastae aliorumque veterum Grammaticorum expositione [i]), alterum Geographicum, tertium auctorum, qui a Tzetza passim laudantur, quartum denique rerum omnium absolutissimum [k]).

En tibi breuiter, amice Lector, rationem de iis, quae praestiti in hoc opere, quod intra paucos menses

i) non omnium verborum, sed paucorum modo. *M.*

k) Nondum fuisse absolutissimum, Index rerum a nobis compositus docebit. *M.*

ab octo iam annis abſolueram, ſed praelo committere non potueram. Dum enim Mecoenatem (*Maecenatem*) aliquem fruſtra quaerebam, dolenterque de cultorum Muſarum infelicitate mecum conquerebar, ad ſacras per Orientem Miſſiones exercendas ſui appellatus: quod dulciſſimum munus obeundum, quum propenſiſſimum ex Dei vocatione haberem animum, nihil prorſus haeſitaui, quin amplecterer, ſed ſtatim Roma Liburnum abiens, conſcenſa naui in Syriam nauigante, ad inſulam Cyprum appuli, ex qua poſt quadraginta dies in Ciliciam transmeaui, deinde in Cappadociam tranſii, ac Caeſarea Tarſum petiens (*petens*) Tripolim ac Berytum enauigaui; vnde ad Libanum aſcendi, in quo quadrimeſtre verſatus ſum: poſtea Damaſcum deſcendi, vbi ſeptem circiter menſes laborioſiſſime transegi. Eo in tempore Heliopolim, et Palmyram, variaque loca, olim non vulgares ciuitates, diligenter luſtraui usque ad Haran. Tandem Damaſco profectus, Apameam ingreſſus ſum, ex qua Hierapolim abii, celebre Syriae emporium. Tempore, quo ibi manere neceſſe habui, Antiochiam inuiſi, et alia ei propinqua oppida. Hierapoli Amidum petii, vnde ad Tigridis primum, mox et Euphratis fontes me contuli. Per Armeniam remeans, Marden, celebrem Meſopotamiae arcem, adii, ex qua primo Niniuen, poſtea per fluvium Tigrim Babylonem et Teredon abii: deinde in Perſidem ingreſſus, Schiraſium et Aspahamum per Perſepolim inuiſi: tandem Babyloniam reuerſus, bimeſtre in ea praediuite ciuitate conſedi. Sed interea dum Romam propter negotia illarum Eccleſiarum regredi me accingebam, ecce, quod duo nobiles iuuenes Angli Babylonem perueniunt ex India, in patriam quisque ſuam abituri. Quamobrem humaniſſimus

Anglicae Nationis Conſul Bagdati reſidens comitem me illis atque interpretem adiunxit. Itaque vno ex tabellariis Tauricis conducto, veredos conſcendimus, et pernici menſtruo curſu per Chaldaeam, Aſſyriam, Meſopotamiam, Armeniam et Anatoliam Byzantium peruenimus. Poſt biduum ad regium Magnae Britanniae apud Turcarum Imperatorem legatum, Comitem Thomam Elgin, ſalutandum admiſſus fui, qui me pluries ita perhumaniter excepit, vt Anglicae Nationi indiſſolubili plane amoris vinculo totum me deuinxerit atque aggregauerit: quamobrem publico hocce teſtimonio immortales illi inclytaeque Genti perſoluo grates, paratum me declarans ad omne bonum officium ſiue in Europa, ſiue in Aſia fideliſſime perſoluendum.

Byzantio Liburnum nauigaui ad Lemnon, Melon, Zazynthon obiter appulſus. Liburno Romam perueni, ex qua poſt quadrimeſtre Anconam petii, Conſtantinopolim reuerſurus. Itaque in vectorium nauigium, vt Venetias ac Tergeſte peruenirem, conſcendens cum pluribus ſociis hiemali tempore, poſt nauigationis diem foediſſima tempeſtate aggreſſi ac per biduum iactati, tandem ad oſtium Ariminenſe miſerrimum naufragium fecimus, triginta tribus ex ſociis lugubriter amiſſis. Sed mox alio nauigio inſtructi, ſuſceptum iter perfecimus, ac Tergeſte appulimus. Poſt viginti dierum moram, data occaſione, Illyricam nauem, quae per varia Graeciae loca conducta erat, conſcendi, ac contrariis plerumque ſpirantibus ventis, paene omnia Iſtriae et Dalmatiae, et Albaniae maritima loca luſtraui: Corcyram autem, Cephalenen, Zazynthon denuo, Leucadiam, Pheras, Naupliam, Corinthum, Athenas, Ceam ex Cycladibus, Syron, Tinum, An-

dron et varia Euboeae loca Theſſalonicam vsque pervidi, ex qua olim celeberrima ciuitate per Seſtum et Abydum, Gallipolim et Perinthum, tandem Byzantium quadrimeſtri nauigatione perueni. Byzantio poſt aliquot menſes ad Tenedum Smyrnamque enauigaui, vnde opportune in Galatiam peruaſi, atque in regreſſu nacta naui, quae Turcas ad Meccanam peregrinationem proficiſcentes Berytum aſportabat, in illam conſcendi, et ad Rhodum, deinde ad Cyprum, tandem Berytum ſecundo appuli: mox Sidonem adii, atque ad monaſterium SS. Saluatoris Monachorum Melchitarum aſcendi, ex quo Damaſcum iterum petii, vbi decem circiter menſes in aſſiduis laboribus transegi: plura enim Arabice conſcripſi, et e Latino in Arabum translaui ad illarum gentium vtilitatem. Sed dum Babyloniam per Arabiae deſertum eram profecturus, Romam regredi neceſſe habui. Quamobrem Damaſco diſcedens, Berytum tertio abii, vnde Sidonem iterum, deinde Tyrum, mox Ptolemaidem nauigaui. Ptolemaide profectus Ioppen appuli, et poſt aliquot dies in Aegyptum peruaſi: tandem per Nili alueum ad Peluſiacum oſtium Anglicam conſcendi nauim, et ad Cretam enauigaui; ſed contrariis poſtea ſpirantibus ventis, ad variae Africae loca appellere neceſſe fuit: tandem Tunete recto curſu Liburnum perueni, ac Romam denique ingreſſus ſum tot poſt itinera religionis cauſa terra marique per mille pericula, per immenſos plane labores, ingentibus ſumptibus ſuſcepta, ac Deo mirabiliter adiuuante conſumta. Non enim memoro, quot vices ad certum mortis diſcrimen perductum me viderim, ita vt ter de ſalute mea omnino deſperauerim. Semel Birthae ab iniquo gubernatore horrendum in carcerem ſine cauſa coniectus, non an-

tea dimiſſus fui, quam quinquaginta aureos perſoluerim. Bis a latronibus aggreſſus, aegre incolumis euaſi, ſociis ſtrenue mecum ad ſanguinem usque reluctantibus. Quantam pecuniae vim neceſſario impenderim, Deus ſcit, qui ſolus diuina plane liberalitate donauit, meque in medica, quam exercebam, arte mirabiliter direxit inter tot barbaras gentes. Quo fructu autem, quoque animi candore in ſacro miniſterio obeundo me geſſerim, teſtem pro me Orientem habeo, nec Romani Praeſules ignorant. Nullam omiſi opportunitatem, vt deuios ad ſalutis viam reuocarem, vt in vmbra mortis ambulantibus diuinae lucis claritatem oſtenderem, vt Turcarum infantes in extremis poſitos coelo per ſalutare lauacrum ſub medicamenti ſpecie adhibitum aſſererem; vt odii facem, vbi ardebat, extinguerem pacemque inter inimicitiarum liuore laborantes conciliarem, vno verbo, nihil quicquam mihi conſcius ſum, quod meum animum angat, aut conſcientiam ſollicitet meam. Faxit Deus, quem teſtor, vt eodem intentioriue ardore ſuſceptum lubentiſſimo animo, et ad tempus praetermiſſum Apoſtolicum miniſterium citius reſumere valeam, conceptumque animo conſilium perficere.

Tu interim, beneuole Lector, propitius et clemens eſto mihi, qui vltra modum te ſum moratus. Fruere amice hisce meis qualibuscunque laboribus intra paucos, vt dixi, menſes exhantlatis, et memini me, vt te, hominem eſſe, erratis ſcilicet obnoxium. Adde iniquitatem fortunae, quae me ſemper usquequaque perſecuta eſt, coegitque ad libitum ſuum mentem ab intenſioribus ſtudiis alienare. Attamen quantacumque conatibus ſaeua pultauerit conſtantiam meam,

ne expugnauit quidem; ſed quo crudelius in me exercebat potentiam ſuam, eo fortior euadens, nunquam paſſus ſum a dulci litterarum curſu reuocari. Supple igitur defectibus, vitia corrige, deficientia reſtaura ea ipſa, quam erga temet adhibitam cuperes, caritate atque humanitate; nec illos imitari velis, qui alienorum laborum detractione clareſcere poſſe putantes, ſumma cum libertate, quin etiam impudentia, iniqui licet atque impares cenſores, cuncta notare et carpere videntur. Vale, et ſtudia mea benignus reſpice.

DE

LYCOPHRONE EIUSQUE POEMATE

VETERUM ET RECENTIORUM

IUDICIA AC TESTIMONIA.

Ex Clemente Alexandrino Strom. l. 5. p. 676. ed. Ven.

Καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα· ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία ἐπικεχρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυνται, ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο σκοτεινὸς προσηγόρευται· ὁμοίᾳ δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητής, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλέξανδρα, καὶ τὰ τούτοις παρακλίσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν Γραμματικῶν ἤγκειται ἅπασιν, σαφῶς οὐδὲν ἐκτίθεται [1]).

Ex Suida Tom. 2. p. 472, ed. Küst.

Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτά, οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰπποδάμεια, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α', β', Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος· διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. Ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

1) Vltima verba σαφῶς — ἐκτίθεται Sebast. omisit. Idem locis auctorum graecorum addidit versionem latinam, quam non reddidimus.

Ex Artemidoro l. 4. p. 65. (cap. 63. in extr.)

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ (παρὰ) Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς, ἱστορίαι ξέναι καὶ ἄτριπτοι.

Ex Alexandro Aphrodiſienſi, in L. 6. Topic. Ariſtot. pag. 209, edit. Ald.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος τοῦ ἄνωθεν κατὰ παράχρησιν ἔχεται· κείμενα οὖν ὀνόματα λέγει, τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας λέξεις· καὶ μὴ οἵαις ὁ Λυκόφρων χρῆται, σκληραῖς τε καὶ τροπικαῖς· πεφυκέναι λέγων τὴν φοινικῆν, καὶ κύνα τὴν γυναῖκα, διὰ τὸ ἀναιδές.

Ex Hephaeſtionis ſcholiaſta.

Ἑπτὰ λέγονται εἶναι Τραγῳδοὶ, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι ἄριστοι Τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, Διονυσιάδης, Λιαντίδης.

Rurſum.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι Τραγικοὶ, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ὁ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος υἱὸς, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Λιαντίδης, καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλικος.

(Ptolem. Hephaeſt. L. VI. καινῆς ἱστορίας ap. Phot. C. 190.

Ὡς ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων εἰπών· ποία δ' ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος, τὰς Σειρῆνας κενταυροκτόνους εἶπεν) [m].

m) Haec vncis incluſa, quae abſunt ab edit. Seb., nos inſeruimus.

Ex Ioan. Tzetza in Prolegg. ad Heſiod. Opera et Dies.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσὶ λυρικοὶ, οἱ δὲ μονῳδοὶ, οἱ δὲ κωμικοὶ, καὶ ἕτεροι τραγικοὶ ..... Μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μετεπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν οἵαν δήποτε, οἷος ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

Ex Euſtathio in Il. ξ. p. 988, l. 61, ed. Rom.

Ἴστέον δὲ καὶ, ὅτι κατάλογόν τινα ἡρωϊδῶν ἐνταῦθα, ὃν καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ποιεῖ Ὅμηρος· καὶ ταῖς περὶ αὐτῶν ἱστορίαις συντομώτατα ἐπιτρέχει· ὃ δὴ ὁ Λυκόφρων ἐκ τούτου ἐκίδασεν.

Ex eodem in l. λ. Odyſſ. p. 1680. l. 32.

Τῷ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρονι.

Ex Statio ſylu. 5, in Epiced. Patris.

Carmina Battiadae, latebrasque Lycophronis atri.

Ex Lylio Gregorio Gyraldo de Poet. Hiſt. Dial. 3. pag. 149, f. ed. Lugd. Bat.

..... Lycophron, qui tenebras, et eas quidem Cimmerias habere videtur: ea eſt enim ſententiarum et verborum plerumque obſcuritate offuſus, vt etiam Tzetzae Iſaacio, inſigni Grammatico, lumen praeferente, vix conſpici poſſit.

Et paulo poſt p. 157 — 58.

Iam vero de Lycophrone agamus, qui Soclei filius, Chalcidenſis ex Euboea fuit, poeta, vt Laertius ſcribit, Tragicus. Sunt qui a Lyco Rhegino hiſtorico, qui et Butheras dictus eſt, illum adoptatum fuiſſe tradant, habitus et inter Grammaticos quoque inſignis. Scripſit vero inprimis iambico carmine *Alexandram*, id eſt, *Caſſandram*, poema valde obſcurum, quod et hodie legitur cum Iſaaci, viri docti, commentariis, varia eruditione

refertis. . . . . Fuit igitur, vt ad noſtras tabulas redeam, Lycophron poeta Tragicus, qui a ſcriptoribus in huius poetarum Pleiadis numero eſt connumeratus, ea ratione, vt puto, quod obſcuriori ſtellae Pleiadis conferatur: vnde et Statius Papinius in *Syluis*, in patris, vt puto, epicedio, *Lycophronis tenebras*, ad hoc videlicet alludens, dixiſſe videri poteſt. Obſcuriſſimus omnino ſcriptor eſt. Fabulas vero multas docuit, quas recenſet Suidas. Inter eas autem hae feruntur: Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Elpenor, Hercules, Icetae, hoc eſt, ſupplices, Hippotus, Laius, Marathonii, Nauplius, Oedipus primus, et item ſecundus, Orphanus, Pentheus, Pelopidae, Symmachi, Telegonus, Chryſippus. In his dubia Nauplius cenſetur. Lycophronis praeterea Satyras Diog. Laertius celebrat, atque ex iis etiam verſus quosdam attulit. Ipſum vero Lycophronem ſagitta occubuiſſe ſignificare videtur Ouidius (in Ibin v. 531.):

Vtque cothurnatum periiſſe Lycophrona narrant,
Haereat in fibris fixa ſagitta tuis.

Ex vitis Poetarum Graecorum Tanaquili Fabri.

De tenebris haud bene quis diceret, niſi initium deſumeret ex illis Aegypti, quae manu olim palpari poterant, quod ſane in caligine et obſcuritate permultum eſt. Debuerunt eaedem hac ratione craſſitie ad minimum adaequare aquam; et ſi quis concionator, qui circa hanc materiam me longe audentior foret, vlterius ire vellet, iuraret in verba cuiusdam *Rabbini*, illas ex coeno macerato fuiſſe. Sint autem quodcunque volueris, nihilominus hiſtoriam ipſam aeque ſingularem ac veram credo. Loquuntur adhuc de certis quibusdam tenebris ſiccis et ſuffocantibus, quae aliquando *Siciliam* operuere ex eruptione ignis, cinerum et pulveris e monte Aetna, quae tenebrae (verba ſunt Ciceronis)

adeo craſſae per totam regionem, vt alter alterum difficulter diſcernere potuerit. Quin audiuerit quoque de Cimmeriis tenebris, nullus dubito; pariter etiam procul dubio nouiſti, cur mare, alias dictum *Pontus Euxinus*, appellatum fuit *Mare Nigrum*. Sed quidquid ſit tenebrarum, nebularum, obſcuritatum et nigredinis, hoc omne tamen clarum ac dilucidum, ſi cum *Lycophronis Poemate Tenebroſo* conferantur (nam *Lycophronem Tenebroſum* appellat latinus quidam poeta, et Graeci quoddam eius carmen, hodie adhuc ſuperſtes, σκοτεινὸν ποίημα, hoc eſt, poema tenebricoſum, nominarunt) et fatendum eſt, nomina ſuis nunquam melius conueniſſe rebus, nec epitheton vllum rei alicuius naturam atque ſubſtantiam melius expreſſiſſe. Eſt enim hoc poema ipſa obſcuritas, ipſaeque tenebrae; eſt ſane ingens opus, quod a capite ad calcem penitus nigrum, non illud ebeni referens, ſed fuliginis et carbonis inſtar. Sufficerent vero haec, nec vlterius progredi neceſſum foret; ſed ne in amoeno eiusmodi itinere moremur, dicamus noctes hic a principio ad finem perpetuas eſſe, quod regio ſit, quae et diluculum et crepuſculum neſcit, vbi tamen non magis obſeruatur, quam in intimis terrae penetralibus. Si hisce aliquid vlterius adiiciendum, rogarem, quare hoc poema non nominaverint crucem rotamque Grammaticorum? quare non habitum fuerit Noctis filius? et cur non dixerint veteres, animum poetae huic fuiſſe atriorem cute Nigritarum Abyſſinorumque? Quae omnia procul dubio in ipſum quadrarent. Quod vero mihi in manuſcripto quodam publicando quidem, quamprimum illud mihi tempus ſuppetet deſcribere, obuenit, res eſt minime praetermittenda. Dicitur in eodem, nonnullos viros probos audiuiſſe *Lycophronem* dicere ſolitum, illum ſemetipſum ſuſpenſurum ſtatim, ac quis inuentus eſſet, cui ſatis ingenii acuminisque ad poema ſuum intelligendum, et obiectionibus, quas vrgeret, reſpondendum.

Quantum ad me, ea, qua par eſt, ratione hoc conſiderans ſcriptum, opinor poetam hic haud magnum incurrere periculum. Vix ſane quispiam eius arrogantiae eſſet, vt in ſe ſuſciperet enodationem myſteriorum Cereris, coerimoniarum Orphei et interpretationem Merlini atque Noſtradami; et haud multo facilius eſſet poema, de quo loquor, a capite ad calcem explicare:

Quiconque le faira, ſera mon Apollon:
Quicunque illud praeſtabit, meus erit Apollo.

Quicquid horum ſit, forſitan poetae non omnis excuſatio praeciſa (mortuis enim ſuum tribuendum, et primi homines pro ignaris non habendi) non certe, quis enim eius nomine poſſet reſpondere, *Caſſandram* ibi loqui, et obſcurum ſe fiſiendo, nihil praeter morem arti familiarem admiſiſſe, cum prophetarum dicta ambiguitate nunquam non laborent. Hac etiam ratione veniam merebitur Rhapſodia eius tot fabularum, totque hiſtoriarum, quas vnam poſt alteram contexuit, ſuumque congeſſit in poema. Exemplis aliorum ſe inſuper tueri poſſet; et quid demum nobis non diceret Vir, qui celebris adeo habebatur, et reuera erat Grammaticus, cunctorumque ante ipſum ſcriptorum notitia inſtructus? Ad minimum nobis diceret, ſe non ſolum *Tenebroſum* eſſe, ſed quod Heraclitus eodem inſignitus fuerit cognomine CLX annos, antequam ille induxiſſet diuinantem ſuam Caſſandram. Ab altera parte argumentarine quis poteſt ſatis veroſimiliter, quod contexendo hoc opus vnicum hoc propoſitum ipſi fuerit, vt ſcilicet eis moleſtiam crearet, qui credunt ſe cuncta, quae ſcribuntur, intelligere, nec non fabulas omnes, mythologias, linguas corruptas incognitasque, atque ſermones inconditos et confuſos expedire? Credamus demum (hoc enim fieri poteſt) illum irridere voluiſſe lectores illos moroſos tetricosque, qui ſola ea, quae non percipiunt, admirantur, quique, quod non intricatum et difficile,

flocci faciunt, ac non niſi prodigia et monſtroſa diligunt. Dicamus inſuper, illum voluiſſe animum torquere ſudoremque mouere quibusdam, qui ſuo ſane abutuntur otio, qui guſtu praediti ſunt deprauato, et qui non niſi cibos legnis difficilisque digeſtionis in deliciis habent. Quo in caſu laudandumne ipſius propoſitum? At *Luciano Lexiphanem* edenti alium putasne fuiſſe ſcopum, quod ſcriptum adhuc in numerum *Tenebroſorum* referendum? Verum contemplationi huic diutius ne inhaereamus, relinquamus futilis narratoris dictionem, vt alia aggrediamur.

Vixit hic ſcriptor imperante *Ptolemaeo Philadelpho*, de quo *Theocriti* cauſa ante dictum. Erat ex *Euboea*, quae hodie nuncupatur *Negropontus*, *Chalcidenſis*. Praeter poëma, quod ingenia doctorum adeo torſit, Tragoedias XII vel XIII compoſuerat, a Suida recenſitas. Colophonem vero antequam addamus, verbo ſaltem te certiorem faciam, inter ſeptem Pleiadum coeleſtium ſtellas vnam reliquis ſex aut longe minorem aut obſcuriorem eſſe, quam *Lycophron* opportune inter Pleiades poeticas refert.

Ex Gerardo Ioanne Voſſio, de Hiſt. Gr. L. 1. c. 12.

Lycophron fuit vnus ex ſeptem poetis, qui ſub Lago et Philadelpho crediti floruiſſe, vnde et Pleias dicebantur. Sunt autem iſti: Theocritus, Nicander, Callimachus, Apollonius, Homerus Tragicus, Aratus et Lycophron, vt ſcribit Iſaacius Tzetzes, Lycophronis interpres. A quo de nominibus non parum quidem diſſentit Hephaeſtion; ſed Lycophronem tamen et ipſe inter eos reponit. — Eſt autem hic Lycophron iſte, ex cuius poematis tam multis, quorum nomina apud Suidam leguntur, ſola hodie extat Alexandra, ſiue Caſſandra, poema obſcurum, vt etiam Suidas appellat.

Ex eodem de poetis gr. I. 8.

Etiam ſub Philadelpho claruit Lycophron. Sed varios fuiſſe eius nomine dicet Tzetzes Chil. 8. Hiſt. CCIV. n)

Ex Ouidio in Ibin v. 531.

De mortis genere Lycophronis.

Vtque cothurnatum periiſſe Lycophrona narrant,
Haereat in fibris fixa ſagitta tuis.

Eius Epitaphium:

Obſcura tegitur humo,
Qui obſcura poemata ſcripſit.
Occiſus iacet ſagitta,
Quem poetarum ſagittantem ignorantiam
Muſa vidit.
Infauſtae Phoebus eius neci annuit,
Vt poeta diſcat,
Illas poeſes laudibus eſſe dignas, quae ſunt clarae,
In ſuo genere tamen non humiles;
Ni deuouendas igni.
Qui cernis, ab igni caue.

Quod de Lycophrone habet Geſnerus in Bibl. p. 488, vtpote ex Tzetzae prolegomenis deſumptum, omittere exiſtimauimus.

n) Reliqua, quae ſequuntur ap. Sebaſt. usque ad: Philicus, Dionyſiades et Aeantides, quum Voſſ. in omnibus fere ſit manibus, et pleraque iam antea ſint occupata, omiſimus. Idem eademque de cauſa nos fecimus in teſtimonio e Fabric. Bibl. Gr. III, c. 16. p. 416. l. ed. Harl. Vol. III, p. 750 ſqq. petito, vbi Seb. ne iis quidem, quae Harleſ. addidit, vſus eſt. Excerpſit autem Sebaſt. omnia §§ I. II. III. omiſſa modo Baſilii Achrideni epiſtola.

LYCOPHRONIS FRAGMENTA,

QUAECUNQUE APUD ANTIQUOS AUCTORES PASSIM OCCURRUNT.

Diog. Laert. in Menedemo l. 2. ſeg. 140.

Ἅ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα, ὧν καὶ τινά ἐστι τοιαυτί·

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
Αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Eosdem verſus refert ex Lycophrone Heſychius Mileſius in Menedemi Vita.

Athen. Deipnoſoph. II, p. 55.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ κατωμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖνα, φησί·

Καὶ Δημόκριτος ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων συμπότης.

Idem L. VII. p. 278.

Ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν Γαστρολογίᾳ· οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Γαστρολογίαν (Schweighäuſ. Ἀστρολογίαν).

Idem L. X, p. 420.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς, γράψας Σατύρους, Μενέδημον, ἐν οἷς φησὶν ὁ Σειληνὸς (Σιληνὸς) πρὸς τοὺς Σατύρους·

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
Ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ.
Δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς Θεούς,
Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον, οὔτ' ἐν Λυδίᾳ,
Κατέχω δεδειπνηκὼς, Ἄπολλον, ὡς καλόν.

Καὶ προελθών·

— — — — Ἀλλὰ κυλίκιον
Ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
Ἄτριμμα παρεξεστηκός· ὅτ' ἀλιτήριος,
Καὶ Δημόκριτος (Schweighäuf. δημόκοινος) ἐπεχόρευε δαψιλής,
Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων (τρικλίνου Schweigh.) συμπότης.

Ἑξῆς δέ φησιν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

— — — — Τράγημα γάρ,
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις (Schweigh. πᾶσιν ἐν μέσῳ) λόγος.

Idem L. XI, p. 487. (485.)

Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἑνάτῳ περὶ κωμῳδίας, παραθέμενος τὰ Φερεκράτους, καὶ αὐτὸς εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν.

Idem L. XIII, p. 555.

Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς .... ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, (ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος) „Δεῖ γάρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι, καὶ περὶ

ἱππάρχας κλινάκας καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγάς." ὡς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας.

Ex Stobaeo in Sermone 115. de vitae laude.

Ἀλλ' ἡνίκα μὲν ἦ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
Αἰδὴς πεθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν.
Ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου,
Τὸ ζῆν πεθεύμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ πόρος.

Stephanus in Γαλαδραι.

Γαλάδραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ.
. . . . . ὁ πολίτης, Γαλαδραῖος. Λυκόφρων.
. . . . . καὶ Γαλαδραῖον πίδον.

Euſebius Praep. Euang. L. X, p. 467, ed. Pariſ.

Ὁ δὲ Ἀντίμαχος, τὰ Ὁμήρου κλέπτων, παραδιορθοῖ. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος·

Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν.

Ἀντίμαχος λέγει·

Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν.

Καὶ Λυκόφρων ἐπαινεῖ τὴν μετάθεσιν, ὡς δὲ αὐτῆς ἐστηριγμένου τοῦ στίχου.

Michael Apoſtolius Cent. 17. Prou. 34.

Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψιλλίζεσθαι.

Ariſtophanis Scholiaſtes in Plutum v. 1195.

Ὅτι ὁ Λυκόφρων, ὡς ὁ Ἐρατοσθένης φησὶν, ᾠήθη πρῶτον τοῦτον δᾷδας ἐπηνέγκαι.

Idem in Ranas v. 1398.

Οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἴδη ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν.

Idem in Veſpas v. 91.

Τὸ οὐδὲ πασπάλην, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ βραχύ. Πρὸς Λυκόφρονα δὲ, ὅτι ἀδιορίστως ἀπέδωκεν ἐλάχιστόν τι.

Idem ibidem v. 103.

Ἀπὸ δορπιστοῦ, Λυκόφρων, ἀπὸ ἀρίστου, οἱ δὲ ἄλλοι, δόρπα, τὰ δεῖπνα.

Idem ibidem v. 702.

Λυκόφρων, καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένη, τὸ ἐπαφίναι τοὺς κύνας, ἐπισίζειν φασίν.

Idem in Pacem v. 701.

Λυκόφρων δὲ τὸ ὡρακιᾶν, ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν.

Suidas in voce ἐκποκιῶ.

Ποκάδες, ἐπὶ γυναικείων τριχῶν, ὡς τὸ πολύ . . . . . Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὰς τρίχας.

Idem in voce τευτάζειν.

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στραγγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτως· . . . . . Ἡρακλείων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησὶν, εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν.

Idem dicit Etymologus in voce, et Apoſtolius in Cent. 18. Prou. 40. (Zonaras quoque, Photius et Heſychius.)

Idem in voce Νίδων.

Νίδων, ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός· κλίνεται Νίδωνος. ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

Hesychius in voce κατειλυσπωμένην.

Κατειλυσπωμένην. ὁ μὲν Λυκόφρων, καταρτωμένην.

Idem in voce πύππαξ.

Τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον, πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων φησί.

Etymologici Magni auctor.

Ex quodam opere Grammatico in voce Σαπέρδης.

Σαπέρδας, πέντε καὶ τέσσαρας πέρκας.

Haec et reliqua Etymologi verba transtulit Gesnerus *de Aquatilibus* l. 3. p. 297.

Meletius de Natura hominis p. 81. ed. Venet. 1552.

Haec autem pars et guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur, a φέρω, ex eo, quod inde spiritus feratur, nomen capiens, vt Lycophron et Callimachus poetae testantur.

(Quibus testimoniis a Sebast. prolatis addantur:

Photius in Lex. ad σανίζειν, et σεσαλλίσα: Zonaras in Lex. ad ἀγαστόρων. ἀλιβδύειν. ἀμπρεύων. ἀμπρεύουσι. ἀνατί. δύπτης. καύηξ. λευστῆρα. ὀφελτρεύουσι. σαρούμενος. τράφηξ. φάσσων. et Eudoc. p. 24. 238. 314. 322. et 329.) *M.*

NOTITIA CODICUM MSS.

IN HAC EDITIONE CURANDA COLLATORUM.

Vaticanorum.

CXVII. Codex bombycinus in 4. olim Fulvii Vrſini, conſtans foliis ſcriptis 113. trigeſima cuius priora Dionyſii Afri Periegeſis cum antiquis tantum ſcholiis occupat; cum paraphraſi perpetua, nec alia, ac quae in libro 1307. occurrit, ſingulis verſibus appoſita; et Tzetzae commentario ad marginem infraque coniecto. Eiusdem Prolegomena cum aliquot ex praecedentibus foliis aeuo dilapſis deſiderantur. Is, qui inter libros melioris ſaltem notae habendus eſt, ſaeculo decimo tertio ineunte, minuto et compendiario charactere exaratus videtur.

CMXV. Codex bombycinus in 4. cum caeteris poetis miſcellaneus, habet interlineares, easque rariores, expoſitiones, Iſaacii Tzetzae ſcholia, integraque eiusdem prolegomena in principio, et a fronte, vt et in caeteris, exhibet tetraſtichon in Lycophronis librum ab ipſo Tzetza explicatum, quod incipit: Βίβλος μὲν etc. Is, qui inter probatos haberi poteſt, ſeculo duodecimo exeunte adeo exiliter impliciteque exaratus videtur, vt ſubinde in ſcholiis, vetuſtate vſuque accedentibus, oculos coecutire compellet.

CMXVI. Codex chartaceus in 4. maiori, conſtans paginis 472, olim Cardinalis Guilielmi Sirleti, Bibl. Vatic. die 30 Octob. 1579. illatus, cum Iſaacii ſcholiis ſubinde mutilis, notulis quibusdam, ſed nullius momenti, marginalibus recentioris manus, et gloſſis inter lineas paſſim miniatis. Praefixus quoque rerum index. De-

mum ſaeculo decimo ſexto ineunte tremebunda manu rare ac maiuſculo charactere exaratus videtur.

CMLXXII. Codex chartaceus in fol. maximo, conſtans foliis ſcriptis 178, cum Tzetzae commentariis, verſibus per alphabeti litteras conſtructis, iugibusque ad marginem notulis: omnium ſine controuerſia vt recentiſſimus, (nam ad ſaeculum ſextum decimum exiens commode referri poteſt), optime ſeruatus, et ſcripturae elegantia commendabilis; ita probatiſſimus, vt pro certo habeamus, niſi ex autographo ipſo, ex apographo certe accuratiſſimo fuiſſe deſcriptum. Huic vni (minime aeſtimanda quaedam leuia ſphalmata, quae, etiamſi diligentius exſcribas, plerumque tamen, in prolixa potiſſimum ſcriptura, irrepere te inuito ſolent) tum ſaniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, vt in integris libris, eiusdem ſcholiaſtae prologus, poetae vita, et poematis argumentum; quin et latinus Index rerum et verborum abſolutiſſimus, e ſummariis perpetuis ad marginem adſcriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Caſſandram, alterum, quod vulgo fertur, incipiens: *Βίβλος μὲν* etc. Ad calcem denique calligraphi egeſtas obſeruatur, ab eodem hisce verbis expreſſa: *καὶ τοῦτο πενίᾳ συζῶν ἐξέγραψα.*

MCCCVI. Codex membranaceus in 4. olim Fuluii Vrſini, conſtans paginis ſcriptis 218. cum expoſitionibus et gloſſis interlinearibus, atque alphabeti litteris conſtructus. Is, qui, licet alicubi et ipſe mutilus, ita vt non ſemel ab recentiori manu ſuppleatur, inter probatos tamen aeſtimari poteſt, ſaeculo duodecimo exeunte, libro, compendiario, et obliquo charactere exaratus videtur.

MCCCVII. Codex membranaceus in 4. maiori cum Arati Phaenomenis et ſuis ſcholiis, a Fulvio Vrſino Bibl. Vatic. donatus, conſtans foliis ſcriptis 112, iisque inuerſis interdum et transpoſitis. Habet ſcholia marginalia et ſubiecta incerti auctoris, et ad poëmatis calcem eiusdem paraphraſin vno iugique tenore percurrentem. Deſideratur prologus iam aeuo dilapſus, cuius extrema verba ſitu carieque paene conſumta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam exſcripſimus. Prius folium membraneum aliunde avulſum eique adglutinatum, tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum eſt, tum alia de re, nempe de ratione metrica, agit. Margines, ac praeſertim ſuperiores, ita ſunt vetuſtate male adfecti, tineisque corroſi, vt ex ſcholiis non pauca interierint. Is demum, de quo fuſius et accuratius in praefatione, ad ſeculum nonum exiens, vel decimum iniens, commode referri poteſt.

MCDXXI. Codex bombycinus in 4. cum Heſiodo, Pindaro atque Euripide miſcellaneus, omnium, quibus vſi ſumus, omnino deprauatiſſimus; vt qui, praeter complura in paucis illis, quae habet, Iſaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad v. 275, excluſiue) mutila loca, cum innumeris ſcatet manifeſtis mendis, lectionibusque deprauatis; tum maxime verſu 501, incluſiue, non alia, quam amanuenſis, cauſa, deficit prorſus. Habet tamen expoſitiones non contemnendas, gloſſasque inter ſingulos poematis verſiculos ab recentiori manu iugiter interiectas. Tandem ſaeculo quarto decimo exeunte exaratus videtur.

MCDLXXI. Codex chartaceus in fol. conſtans paginis ſcriptis 258. cum Tzetzae ſcholiis et interlineari verſiculorum expoſitione. Deſiderantur integra Prolegomena de induſtria omiſſa. Is, qui licet ſuis mendis non careat, et interdum ſit mutilus, ex accurato tamen

aliquo vetuſtoque exemplari manu calligraphi Ariſtobuli Apoſtolii, hierodiaconi Cretenſis, nitide ſaeculo decimo quinto videtur exaratus.

Palatinorum.

XL. Codex chartaceus in 4. minori, miſcellaneus, cum Tzetzae commentario, et interlinearibus expoſitionibus gloſſisque. Accurate ipſe quidem exaratus, ſed ex mutilo quodam exemplari expreſſus videtur, vt qui complura, nec ea interdum parui momenti, loca non agnoſcat. Caetero ad ſaeculum decimum quintum exiens referri poteſt.

CXXXIX. Codex chartaceus in 4. minori, cum Orpheo, Nicandro, Sophocle, Theognide, Dionyſio Periegete, et Aeſchylo miſcellaneus, ſine prorſus Commentariis: praemittuntur tamen Iſaacii prologus, poetae vita, et poematis argumentum, quod, vt et in Barberino, ſecus atque in caeteris libris deſinit. Nam poſt redditam Lycophronis etymologiam, praecipueque illa verba: καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι: ab alio initio ſic explicit: Ὁ ἄγγελος, ὃν ἀπέστειλεν ὁ Πρίαμος, ἀκούσας τῆς Κασσάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν Πρίαμον, ἃ ἤκουσε παρ' αὐτῆς, λέγων· λίξω τὰ πάντα νηφεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς, καὶ τὰ ἑξῆς. In fronte poematis haec leguntur: Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος. Is eleganter quidem, ſed parum accurate, aut ex parum accurato libro ſaeculo decimo ſexto ineunte exaratus videtur.

CXLII. Codex chartaceus in 4. minori, miſcellaneus cum Demoſthene, Heſiodo, Theocrito, Marciano, Scylace et Dicaearcho, ſine prorſus Prolegomenis et Commentariis: ab initio tantum paſſim inter lineas vi-

ſuntur gloſſae miniatae. Caeterum labenti manu ſaeculo quinto decimo ineunte videtur exaratus.

CLVIII. Codex chartaceus in 4. minori, cum Cornuto de natura Deorum, Calliſtrato, Maximi Rhetoris ſcholio in Theocriti Syringem, et hiſtoria de purpura et Polluce miſcellaneus. Habet Iſaacii Commentarium cum integro prologo, gloſſas interlineares, et ſummaria paſſim in margine rubricata. A fronte exhibet notum tetraſtichon in Lycophronis librum. Denique ſaeculo decimo quinto exeunte parum caſtigate exaratus videtur.

Caſanatenſium.

Codex membranaceus in 8. maiori, I, 2. 11. in Catal. notatus, conſtans paginis ſcriptis 217. cum Iſaacii Commentario, verſibus per alphabeti litteras paſſim conſtructis, et notulis quibusdam ad marginem ab recentiori manu coniectis. Praemittitur eiusdem prologus, tum de variis poeſeos et poetarum generibus, tum de vita et ſcriptis Lycophronis; nec non poematis argumentum, in fine cuius haec leguntur: Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικὸν, δραματικὸν καὶ μικτόν. A fronte occurrit epigramma Οὐκ ἄν etc. et ad calcem ſtichurgia φνοδ'. 1474. Caeterum is liber optime ſeruatus, ſaeculo decimo ſexto ineunte, minuto quidem, ſed perſpicuo charactere nitidiſſime exaratus videtur cum initiali littera aurea graphiceque depicta: ex parum accurato autem exemplari expreſſus, vt qui compluribus in locis mutilus ſit; non ita tamen ſpernendus, quaſi nihil ſervierit; nam ſi nihil noui ſuppeditauit, nonnulla certe, neque ea parui momenti, quae ex vno, aut duobus tantum libris emendaueramus, ſubſcribere viſi ſumus.

Codex chartaceus in fol. paruo I, 2. 5. in Catal. inſignitus, ſimul cum Dionyſii Afri Periegeſi per Euſtathium expoſita: conſtans paginis ſcriptis ad Lycophronem et Tzetzae ſcholia attinentibus 482. ſine vllis nec interlinearibus nec marginalibus expoſitionibus. Praemittuntur integra eiusdem Iſaacii prolegomena, et ad calcem haec, quae et in Barberino libro, leguntur: λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλου ἔληξε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου. Is, qui licet ſuis et ipſe mendis non careat, nec omnibus ſit numeris abſolutus, ſaltem inter accurata antigrapha recenſeri poteſt; ſaeculo quinto decimo ineunte haud inſcite exaratus videtur.

Ex Appendice Bibliothecae Alexandrinae ſiue Chriſtinae Reginae.

XVII. Codex chartaceus in fol. conſtans paginis ſcriptis 226. cum Tzetzae Commentariis, et gloſſis perpetuis inter verſiculorum lineas interiectis. Accedunt breuia ſcholia, ſed illa quidem parui momenti, marginibus ſparſim illita. Caeterum duplici manu haud oſcitanter ex accurato aliquo exemplari exſcriptus videtur, altera nempe ab initio ad p. 49, v. 197. altera ad finem usque Antonii Mediolanenſis, alias Cretenſis, qui ad calcem ſignificauit, abſoluiſſe die 27. menſis Maii an. Chriſti 1479. Hunc eundem amanuenſem et Barberinum librum binis poſt annis in Creta pariter exaraſſe mox videbimus.

Ex Bibliotheca Barberina.

Codex chartaceus in fol. olim Leonis Allatii, conſtans paginis 254. cum Tzetzae ſcholiis ſine vllis aut gloſſis interlinearibus, aut notulis marginalibus. Praemittitur eiusdem ſcholiaſtae Prologus cum poetae vita,

et poematis argumento, quod perinde, vt in Palatino 239. claudit. Incipit cum nota tetraſticho Βίβλος μὲν etc. explicitque illis verbis: λυκοφρονικῆς μυσοπροσώπου βίβλος εἴληφε τέλος τῇ συνάρσει τοῦ λόγου. Poſtremo amanuenſis nomen, patria ac tempus, quo exſcriptus ſit, apparent hoc modo: Ἀντώνιος Μεδιολανεὺς, Κρῆς τὸ γένος, καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα, ἔτει ἀπὸ τῆς κυριακῆς ἀναθρωπήσεως ϡπά, (1481) μηνὸς Μουνυχιῶνος ιά. (menſis Martii 11.) Is, quamuis mutilus ſubinde ſit, et deprauatis locis, lectionibusque infectus, nonnihil tamen et ipſe iuuit, atque inter libros prorſus non contemnendos haberi poteſt.

SEBASTIANI

VARIETAS LECTIONIS

IN

LYCOPHRONIS CASSANDRAM

CVM EMENDATIONIBVS ET NOTIS MVLLERI

CRITICIS ET GRAMMATICIS.

VARIETAS LECTIONIS

EDITIONIS SEBASTIANAE.

Verſ. 1. ἃ μὴ ἱστόρεις aliqui. ἀλλ' ἱστόρει alii, Tzetza referente. V. 3. ἡσύχως Vatic. 972. Membr. autem Caſanat. ea poſt κόρη interpunctione legit, vt dicat: *Neque enim tacita eſt virgo.* Δέσποτα, Vatic. 916.

V. 1. ἃ μ' ἱστορεῖς) Sic Aeſchyl. Prometh. 962. πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἂν ἱστορῇς ἐμέ, vbi ſchol. ζητῇς ed. Stanley. ἀνιστορεῖς vero ed. Schütz., et Eurip. Phoen. 624. ὡς τί μ' ἱστορᾷς τόδε; Thom. Mag. p. 476. ἱστορῶ, ποιητικῶς, τὸ ἐρωτῶ. cff. ibi Interptt. Weſseling. ad Herodot. init. et Creuzer in: *Die hiſtor. Kunſt der Griechen* p. 174 ſqq.

V. 2. ἄκρης) Schol. min. πρώτης, vt vv. 13. 108. et 914. et Sophocl. Ai. 283. ἄκρας νυκτὸς, quod Suid. et Zonar. explicant περὶ πρῶτον ὕπνον. Thryllitzſchius hic ſubiicit: Sic Euſtath. L. X. p. 402: ταύτῃ γὰρ σοὶ τὴν κλῆσιν Ἀπόλλων Φοιβάζων ἀπεχαρίσατο, μὴ Φείσῃ λέγων τὰ καθ' ὑμᾶς ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης, καὶ μέχρις ἄκρης αὐτῆς, et p. 404. ἐγὼ δὲ πρὸς αὐτὸν, συγγνωθι δέσποτα.

V. 3. ἥσυχος) Schol. min. interlin. Vit. 1. ἡσύχως, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας; ſchol. vero min. Vitt. 2 et 3. οὖσα (ſcl. ἥσυχος) ἡ κόρη, ita vt diſtinguant, ſicut Cod. Caſ. membr. poſt κόρη, quam vero diſtinctionem reſpuit contextus v. 5. Lectio ἥσυχος non eſt ſollicitanda, nam vim habet Aduerbii, vt ap. Xenoph. Cyropaed. V. 3. 55. et infra v. 1216.

V. 4. αἰόλων Vat. 117 et Seldenianus Cod. V. 6. δαφνηφάγον Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117

V. 4. αἴολον) Schol. interl. Vit. 1. vti Vat. 117. legit αἰόλων, nam exhibet ποικίλων χρησμῶν (male Vit. 2. χρησμὸν) et iungit cum χρησμῶν. Sic Aeschyl. Prometh. v. 666. αἰολόστομοι χρησμοὶ, *oracula perplexa*, et addit Aeschyl. ἀσήμως καὶ δυσχρίτως εἰρημένοι. cf. ibi Schütz. Perplacet tamen αἴολον, nam et Lycophronis, qui traiectionem epithetorum amat, insolentiae est aptius, et postea v. 28. στόμα βακχεῖον confirmat. Στόμα autem λύειν χρησμῶν respondet Ouid. Metamorph. XV, 74. *ora docta soluit verbis*, et, auctore Pottero, Virg. Georg. IV, 452. *sic fatis ora resoluit.* Genitiuus autem χρησμῶν non pendet, vt putant, a praepositione omissa διὰ, sed iungendum videtur cum στόμα, vt sit στόμα χρησμῶν *os oraculorum* h. e. *fatidicum*, vel etiam cum ἔλυσε, *liberauit quasi os oraculis*, h. e. edidit ea.

V. 5. ἄσπετον) retulerim magis ad χέασα, quam ad βοὴν, etsi Lycophron saepius, vt vv. 23. 28. et al. duo Adiectiua vni addat Substantiuo, vt lòco Aduerbii sit: *difficile perceptu*, quod propter multitudinem, obscuritatem et varietatem vix capi possit. Hesych. ἄσπετα· δυσπαρακολούθητα. cf. Schol. Tzetzae. χέασα pro ἰεῖσα vsus est Lycophr. vt multitudinem vaticiniorum et vehementiam vocis intentae exprimeret, nam totus versus, quem more suo ornat, opponitur τῷ ἥσυχος, et ornamentis detractis, nil est, nisi σὺν πολλῇ βοῇ.

V. 6. Δαφνηφάγων) Codd. Vitt. 1. et 2. δαφνηφάγον, posito tamen, vt in Vat. et Pal. eadem manu ω̄ super ο̄. Etymolog. M. ad φοιβάζω legit quoque δαφνηφάγον, non male, per traiectionem epithetorum, cum Sophocle in loco a Cantero e Cassandra laudato, scl e schol. Hesiodi ad Theog. 30., δαφνηφάγον ὀδόντι πρίετο στόμα. Nullam vero esse Sophoclis Cassandram docuit Brunk. p. 36. et 46. et ideo Bothe in Fragm. deperditorum dramatum eam omisit. His accedere videtur schol. interl. Vit. 1. qui explicat: μαντικὴν φωνὴν ἵπεμπε. Locus Euripidis a Cantero allatus reperitur in Iphig. in Aul. v. 759 sqq. Consentaneum est nostro Iuuenalis VII, 18. *laurum mordere*, cf. ad h. l. Ruperti, et Callimachi in Del. 94. ἰρεῖν τι ἐκ δάφνης, cf. ibi Spanheim. φοίβαζεν pro ἐφοίβαζεν. Lycophron, etsi in reliquis a dialecto Ionica

et Palat. 158. Sed eadem in vtroque manus, vt videtur, ω̄ isti ō̄ superscripsit contra, atque in Selden. fit. Sic et Tzetza legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe praefero. δάφνην Φάγων Coel. V. 9. ὤναξ Palat. 139. Alexand. seu Christinae reginae, Casan. chart. et Baroccianus. ὦ ἄναξ Vatic. 1421. ὦναξ Selden. Ἀναπεπάζων Vat. 117. V. 10. διΐχνει Theod. Beza ad D. Lucae Euang. C. 1, 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus Mss.

abstineat, augmentum saepe omittit, vt v. 17. ὑπερποτᾶτι, v. 21. λίαζον, v. 23. ϑεῖσι et al.

V. 7. κελαινῆς) malim referre ad saeuitiam Sphingis, quam cum Grammaticis ad obscuritatem aenigmatum, vt infra v. 471. δόρκος κελαινὸς, v. 1336. Ister dic. κελαινὸς et v. 1445. fitis κελαινή. Virg. Georg. IV, 107. *atra tigris*, Voss. p. 871.: *der finstre, graunvolle Tiger, wobey einem schwarz vor den Augen wird*: quae tamen interpretatio mihi videtur nimis arguta.

V. 9. κλύοις ἄν) pro Imperatiuo, cf Canter. et Viger. ex edit. Hermanni p. 486. ὤναξ. Cod. Vit. 3. ὦναξ. ἀναπεμπάζων Φρενί. Turpiter hic lapsus est Canterus, nec a Reichardo sublatus, loco prorsus alieno laudato Hom. Odyss. ι, 271. καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύϑων, quum potius laudandus fuisset Apoll. Rhod. IV, 350. ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη. cf. omnino de voc. ἀναπεμπάζειν Ruhnken. ad Timaei Lex. vocc. Plat. p. 33.

V. 10. διοίχνει) Coniecturae Bezae ad Luc. 1, 3. διΐχνει non omnes reluctantur Codd., vti opinatur Sebastiani, nam Vit. 2. ei adstipulatur et in textu et in scholiis, quod voc. si Etymologiae habeas rationem, eiusdem significationis, vt διοίχνει, esse videtur. cff. Etymol. M. et Zonar. in οἰχνεῖν. Vocabulis raro obuiis annumerat Appendix Stephani Thes. et Galeomyomachiae attribuit διϊχνεῖν. An praeferendum sit vulgato, videat Sebastiani. Reliqui Codd. cum Phauorino ed. Bas. 1538. laudato Lycophrone, tuentur vulg. διοίχνει.

δυςφάτων Vat. 1421. V. 11. οἴμους Vatican. 916. 972. 1421. Palat. 142 et Casan. membr. V. 12. σκότει Seld. tanquam a σκότος, εος. ποδηγέτει alii imper. teste Tzetza. V. 13. βαλβίδα Vat. 916 et Pal. 139.

V. 11. οἴμας) οἴμας ſic ſemper in ſcholiis, et recte, vid. Pindari interpretem Schmid. ad Pyth. p. 34. b. ſcholia Hermogenis p. 5. ed. Ald. προοίμιον λέγεται τὸ προτιθέμενον τοῦ λόγου· οἶμος γάρ ἐστιν ἡ ὁδός. Thryllitzſch. Codices tamen et editt. conſpirant in οἴμας, vti etiam Phauorin. ad οἴμας τυλίσσων. vid. Tittmann. ad Zonarae Lex. οἶμος et οἴμη. Τυλίσσων pro ἀνατυλίσσων non tam, vt Tzetzes, ἀνερευνῶν, quam, vt ſchol. interl. ἀναπτύσσων, *euoluendo, explicando*, ſcl. involucra vaticiniorum, et διοίχνει τυλίσσων pro: τύλισσε, *euolue, explica tibi.* Credibile quoque eſt, Lycophronem, quod non abhorret ab eius ingenio, in verbo τυλίσσων cogitaſſe de filo Ariadneo: id quod inprimis placet Kieslingio meo. Proprie filum viam monſtrans τυλίσσεται, *adglomeratur*, poetice autem, maxime a Lycophrone *ipſa via* dic. adglomerari. ἥπερ — ποδηγετεῖ h. e. *qua via, qua ratione* fieri poterit, vt *haec obſcura oracula facile et recte* intelligas, ſ. explica ea ratione, quam rectam eſſe intellexeris, atque facilem. Sed vide, quibus ambagibus Lycophron hanc obſcuritatem magis obſcurauerit, eaque illuſtra ſic: ἥπερ εὐμ. τρ. τὰ ἐσκοτισμένα αἰνίγματα ποδηγ. εἰς ſ. πρὸς ὀρθὴν κέλευθον, (ingredere ſcl. eam viam) *quae eſt facilis et proxima ad haec oracula ſ. aenigmata recte explicanda.*

V. 12. τὰν σκότῳ) Codd. Vit. 1. et Ciz. τὰ ἐν σκότει, ſic etiam in ſcholiis. Infra v. 385. etiam σκότους, alii vero σκότου. Vtraque forma occurrit, vid. Valkenar. ad Eurip. Phoeniſſ. v. 380. τὰν σκότῳ nil niſi ἐν σκότῳ, vt art. τὰ redundet.

V. 13. ἐγὼ δ') Sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. in contextu et ſcholiis; Reichard. ἐγὼ δ'. βαλβῖδα. Codd. Vitt. 1. 3. et Ciz. βαλβίδα; ſic quoque Phauor. Etymol. M. et Zonar. in βαλβίδες. Ad v. 13—15. cff. Potter. et Reichard, quorum interpretationi nemo erit, qui non lubenter accedat. Senſ. vero horum verſſ. a Lycophrone more ſuo ornatorum eſt: *Sed ego ſtatim aggrediar enarrare Alexandrae vaticinia.*

V. 15. ἀῤῥάξας Bar. νύσαν Pal. 158. Caeterum apud reliquos verſus iſte praelatus videtur antecedenti, ſed nihil ad ſenſum. V. 16. αἰπὺν non agnoſcit Barocc. Φηγίνου alii. V. 17. ὑπὲῤ ποτᾶτο nonnulli. V. 21. λύαζον Pal. 139. at λυάζω de garrulis ac ſeditioſis hominibus vſurpari licet. ἐσχάζουσαν in textu et in ſcholiis Vat. 972. V. 22. ὕσπληγας pro ὑσπληγγας ex Vat. 916. 972. vtroque Caſan. aliisque. ὕσπληγα Pal. 40. V. 23. εὐώπαις Pal. 142. V. 25. πτύλα Pal. 139. V. 26. ὠργυωμένους Vat.

V. 15. ἀῤῥάξας) vti Vit. et Ciz. ſed Vitt. 2. et 3. ἀῤῥύξας, male. νύσσαν, Vit. 1. et Ciz. νύσαν. Sic vrbs, vnde Gregorius Nyſſenus, in Mſſ. ſaepius Νύση, vid. Petr. Lambec. L. 1. append. de Bibl. Caeſ. p. 97. et 98. *Thryll.* Reliqui Codd. rectius νύσσαν. Caeterum hic verſus in Codd. Vit. 1. et Ciz. neque praepoſitus v. 14. neque ordo ſcholiorum, vti ap. Sebaſt. et alios editores, inuerſus eſt.

V. 16. φυγίου) Cod. Ciz. Φρυγίου, male. Phauor. et Etymolog. Φυγίνου.

V. 20. γρώπης) ſcl. ἀπὸ, quod reuocandum ex ſeqq. κἀπὸ γῆς, vel adeo, ſi malis ſequi Hermannum in Muſeo Antiquitatis ſtudior. p. 140. ſeqq. quum ſoli Genitiuo adhaereat notio deriuationis et ſeparationis, non attinet addere Praepoſitionem.

V. 22. ὕσπληγας) ab ὕσπληξ. Sic Potter. e Cod. Baroc. ſed Vitt. omnes et Ciz. vt Canter. ὕσπληγγας ab ὕσπληξ.

V. 24. φαλ. κόραι) Temere reprehendit Euſtath. ad Hom. Il. ed. Baſ. p. 233. et Polit. T. II. p. 655. Lycophronem, quod naues ex arboribus Phalacrae aedificatas nominarit φαλ. κόρας. cf. Canter. ad h. l. Etenim, vt taceam Hebraeorum בַּת et בַּן, non minus venuſte Horat. I, 14, 11. *ſiluae filiam* e pinu Pontica conſtructam nauem, et Mart. XIV. 90. acernam menſam nominat *Maurae ſiluae filiam*, nam κόρη eſt h. l. filia.

V. 25. λευκὰ) Cod. Vit. 2. λεπτὰ, inepte.

V. 26. ἄφλαστα) al. ἄπλαστα. Phauor. ad φώσων habet ἄλφιτα, quod quidem ſcholion debet Etymol. M. ſed non voc. ἄλφιτα, nam id ἄφλατα; rectius vero ad ἄφλαστον exhibet ἄφλαστα. Saepius Phauor. feſtinatione lapſus eſt. cf. Zonarae Lex. φώσων et ibi Tittmann.

117. Casan. chart. et Potteriani Mss. ἄπλαστα aliqui. ἄλφιτα Etymol. in φώσσων, ex eoque Varinus. ὠργυωμένας Vat. 916. ὀργυιωμένους Etymol. loco cit. V. 27. hunc versum sic profert Vat. 1421. ἀπαρκτίαις πνοαῖς πρηστῆρος αἴθωνος. V. 30. ἦρχε κασάνδρα Pal. 139. V. 31. αἳ, αἳ Pal. 40. et 158. V. 32. πρόσθεν Barberinus. V. 33. ἐκποντίου pro τριεσπέρου Varinus in suis Collectaneis. V. 34. ἡμάλαψε cum aspero Varinus et Canterus. V. 35. ἐγκάτοις pro

ὠργυιωμένους, sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. hic et infra 1077. sed ὠργυωμένους Vit. 3. et Phauor. quamquam Etymolog. vnde hausit, vtroque loco, ὠργυιωμένους, in ed. Venet. vero ὠργυωμένους.

V. 28. Hunc versum laudat schol. Eurip. ad Hec. 28. ἴνθεον, forte ἴνθεος, *divino spiritu concitata*, saltem ἴνθεον per traiectionem sic est explicandum. Eurip. Hec. 123. Agamemnon traditur ἀνέχων λέκτρα τῆς μαντικόλου βάκχης, h. e. Cassandrae, cf. ibi Scholiast. qui hoc ipso Lycophronis versu allato: βάκχην, inquit, αὐτὴν λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι, ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι, μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ πληγεῖσαι, ἄνω καὶ κάτω φέρονται, ὥσπερ μαινόμεναι.

V. 30. Ἀλεξάνδρα) Vit. 3. vt Pal. κασάνδρα. Hic est locus Lycophr. vnus, in quo nomen occurrit Cassandrae; alias semper dic. Alexandra. cf. omnino Brod. ad Anthol. p. 136. *Thryll.* Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. Ἀλεξάνδρα.

V. 31. αἳ, αἳ) Vit. 1. 2. et Ciz. αἳ, αἳ, sed Vit. 3. αἳ, αἳ in contextu et scholiis. cf. Zonar. Lex. ad h. v. vbi hic ipse versus laudatur, et infra ad v. 309.

V. 32. πρόσθε) Vit. 3. in scholiis quoque, πρόσθεν, perperam.

V. 33. τριεσπέρου) videtur quoque legisse Phauor. ad v. τριεσπερος, vbi laudat schol. Tzetzae huic loco adpositum. ὅν ποτε. Codd. Vit. 2. et 3. ὅν ποτ' ἐν, lectio a Potter. e Baroc. notata, eaque verissima.

V. 34. ἡμάλαψε) Neque Phauor. neque Canter. habet ἡμάλαψε cum spiritu aspero. Errat Sebast. cum Pottero. Significat autem, interprete Phauorino, κατέπιε, ἔλαψε, quod proprie de canibus dicitur. Hesych. ἡμαλάψαι· κρύψαι, ἀφανίσαι. Phot. ἡμάλαψεν· ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν.

V. 35. ἡπάτων) Nostri

ἡπάτων **Selden.** ἡ πάντων pro ἡπάτων Caſ. membr. Φλυδούμενος Suidas in voce. V. 37. κωδίας Vat. 916. et Baroc. V. 38. τεκνοραίστης, ὁ λυμεὼν Stephan. Barberinus autem art. non agnoſcit. V. 43. τ' ἀράχης pro ταραχτὴς Pal. 158. Ἰσχαίνου Vat 915. Quosdam ὠλένου malle legere teſtatur Canterus. V. 44.

Codd. omnes conſpirant in ἑπάτων. Φλοιδούμενος. Hanc lectionem tuentur Codd. Mſſ. omnes, ſed Suidas non male praebet Φλυδούμενος, a Φλύω, Φλυδόω, laudato Lycophrone: habet tamen etiam Φλοιδούμενος, Lycophrone autem non nominato. Φλοιδούμενος Heſych. ταραττόμενος, quod Suidas ad Φλυδόμενος habet, vti quoque καταπονούμενος. Noſtro loco aptius Suidas ad Φλοιδούμενος cum Zonara: καιόμενος, non *ambuſtus*, quod malum in ventre ceti, ἀφλόγοις ἐπ' ἰσχάρας, ei vix accidere poterat, ſed *aqua feruida perfuſus*, noſtri dicunt: *abbrühen*, quo calore aquae deglabrabatur h. e. capilli eius defluebant, σμήχιγγας ἐστάλαξε κωδείας.

V. 36. τινθῷ — πίδῳ) iungit cum Cantero ſuo Reichardus, vt ſit: *capax ollae venter* h. e. *venter ceti*; verum vereor, ne vim afferat Lycophroni, ordinemque verborum a poeta non turbatum turbet. Nam vt nil dicamus de verbis ἀφλ. ἐπ' ἰσχ. interiectis, et voc. πίδῳ nimium a τινθῷ remoto, vix perſuadebit lectoribus, πίδον λίβητος dici poſſe, quum Lycophron πίδον ſemper de terrae ſolo vſurpet. Iungendum igitur iterum eſt cum ἐστάλαξε: πίδῳ h. e. εἰς πίδον, πρὸς πίδῳ, vt v. 80.

V. 38. τεκνοραίστης) cf. Eudocia περὶ τῆς Μεγάρας p. 286.

V. 40. ἀτράκτῳ) βέλει, vt Sophocl. Trach. 714. cf. Etymol. M. et Eurip. Rheſ. 312. ibique Barneſ.

V. 42. Κρόνου — ὄχθον) Inepte, nec monente Reichardo, Canterus Olympum cum Meurſio interpretatur, quum tamen Olympia intelligatur. cff. Potter. in Commentar. et ſcholia Pindari Olym. I, 179. Κρόνιον λόφον ἤτοι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, v. 39. λόφον τὸν Κρόνιον, ἤγουν τὴν Πίσαν, et Nem. XI, 31. Recte Tzetzes τὴν Ὀλυμπίαν, et Κρόνιον λόφον πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας.

V. 43. ταραχτὴς) Ciz. ταράχτης, Vit. 1. ταράκτης. Ἰσχίνου tuentur noſtri Codd. omnes.

V. 44. τὴν θαλάττης) Ciz. et Vit. 1. τὴν θαλάσσης, ſed Vitt. 2. et 3. τῆς θαλάσσης, et ſic citat Stephanus in Λύσσια. Thryll.

τῆς Vat. 1471. Pal. 139. Alexandr. Barber. Barocc. aliique. θαλάσσην Pal. 158. θαλάττης alii. Αὐσονήτιδος Vat. 972. V. 45. ὀπιπτεύουσα Seld. V. 46. σπήλιγγας Pal. 40. V. 47. ταυροφάγον Vat. 972. et Casan. membr. ταυροσφάγου Pal. 158. ταυροσφάγην alii. V. 48. λοφνίσι fine ν̄ finali Vat. 1471. Pal. 142. 158. Alexandr. Barberin. Casan. chart. aliique. δωμήσατο Vat. 916. 1306. Pal. 158. et Seld. Paruo ō Vat. 117. et Baroc. eadem manus superscripsit magnum ω̄. V. 49. οὐδέαν Barb. Casan. chart. et Baroc. θεὰν Vat. 916. 972. aliique: reliqui omnes θεόν. Seld. versum hunc non agnoscit. V. 50. ἀξίῳ Vat. 1471. V. 51. δεξιούμενος Barb. et Baroc. vid.

V. 45. ὀπιπτεύουσαν) Schol. min. videtur legisse, vt Seld. ὀπιπτεύουσα, nam habet ἐπιτηροῦσα, perperam.

V. 46. σπήλυγγος) Ciz. et Vitt. 1. et 3., sed Vit. 2. σπήλιγξ, vt Phauor. σπήλιγξ. cf. Zonar. ad v. ibique Tittmann. ἰχθυομένην. Ciz. et Vit. 1. ἰχθυομένην, sed scholia recte habent. *Thryll.*

V. 47. ταυροσφάγον) Ciz. et Vit. 1. qui fere vbique, inprimis in scholiis, concinunt, ταυροσφάγου, vt Pal. in scholiis vero ταυροσφάγον, ergo lapsu librarii.

V. 48. λοφνίσιν) Ciz. et Vitt. omnes quoque fine ν̄ finali, repugnante metro. vid. de λοφνίσι Brod. p. 252. vel potius Iacobs ad Antholog. Vol. II. P. 1. p. 325. Nostri Codd. legunt etiam δωμήσατο pro δομήσατο, superscripto tamen in Vit. 1. ō paruo, praeter Vit. 2. qui habet δομήσατο, vt Baroc. superscripto ω̄ magno.

V. 49. οὐ τρέμουσαν) *non timentem*, h. e. contemta eius vi, qua omnes mortuos λεπτύνει, et in orco coercet. οὐδαίαν. Vitt. 2. et 3. οὐδέαν, etiam in scholiis. θεὸν (θεόν) Ciz. et Vitt. omnes, vti Canter. et Pott. θεάν.

V. 51. δεξιούμενον) Vitt. 2. et 3. δεξιούμενος, vti etiam schol. min. qui habet φιλιούμενος. Vtraque lectio contextui est apta. Eustath. tamen ad Hom. Il. θ. p. 714. l. 1. praefert vulgatam δεξιούμενον, et explicat: ἡρακλῆς τόξοις ἐδεξιώσατο τὸν Ἅιδην βαλὼν ἐκεῖνον, quae quoque convenit Hom. Il. ε. v. 395 — 97. cf. Canter. ad h. l. Sic ipse Tzetzes antea explicat: πάλαι χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην. Auctoribus itaque Eustathio

ſcholia. πάλας Pal. 156. πάλιν alii. V. 52. λεύσω repoſui pro λεύσσω ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexandr. vtroque Caſan. Baroc. aliïsque. V. 53. Αἰακείαις pro Αἰακείοις tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barb. Caſan. chart. Baroc. et Seld. V. 54. λαίτρυναν Pal. 139. et Baroc. λέτριναν Seld. V. 55. καταβρωθέντος pro καταβρωχθέντος ex Vat. 916.

et Tzetza δεξιοῦσθαι eſt i. q. χειροῦσθαι, *poteſtati ſuae ſubiicere, in manum redigere*, quae ſignificatio in Lexicis non occurrit. Dicitur igitur *capere dextra* in bonam et malam partem. Sed v. 416. εἰ δὲ — δεξιώσονται τάφους favet lectioni δεξιούμενος, nam vt hoc eſt: *qui a ſepulchris excipiuntur* l. *qui ſepulchra intrant*, ſic illud: *quem iam diu excepit orcus, qui iam diu antea mortuus fuerat*. Eſt fere idem quod Lucas in Actt. App. III, 21. ὃν δεῖ οὐρανὸν δέξασθαι. Sic quoque v. 565. ἐλύμπιοι πλάκες δεξιώσονται ξένους. Vnum autem idemque eſt: δεξιώσονται ξένους ὀλύμπους πλάκες, et: δεξιώσονται ξένοι ὀλυμπίους πλάκας. Interim tamen hac ſignificatione admiſſa, quum Lycophron ſaepe ludat verbis ſibi oppoſitis, legi quoque poteſt δεξιούμενον, vt ſit: *vinus* occidit eum, qui iam diu in orco, vel mortuus fuerat.

V. 52. λεύσω) Vitt. 2. et 3. cum Potter. ſed Ciz. et Vit. 1. λεύσσω per duplex σ, quod Caſſandrae vaticinanti eſt aptius, nam λεύσσω eſt Praeſens, λεύσω vero Futur. cf. Brunk. ad Apoll. Rhod I, 1307. et Heyne ad Hom. Il. α, 120.

V. 53. Αἰακείαις) Vit. 2. et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum Cantero et Pottero αἰακείοις, quae forma h. l. videtur praeferenda. Similiter v. 162. βουλαῖς ἀνάγνοις, vbi vnus modo Cod. Vat. ἀνάγναις: v. 410. λειβήθριοι πύλαι: v. 541. θαλυσίοις λοιβαῖσι: v. 988. γλήναις ἀναιμάκτοις: v. 1133. ἑκτορείοις νόμοις, cff. Dorville ad Charit. Aphrod. p. 413. edit. Lipſ. Abreſch ad Aeſchyl. Agam. 573. Hermann. ad Orphei Argon. 263. et Siebelis meus Obſervatt. Crit. ad Ἑλληνικὰ p. 4.

V. 54. λαίτρυναν) Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2. et 3. λαίτρυνον. Phauor. λαίτρυνα, πόλις ἤλιδος. Forte legendum λέτρυναν, vt Bar. et Seld in textu et in ſcholiis. cf. Potter. ad v. 156.

V. 55. καταβρωθέντος) Vitt. 2. et 3. καταβροθέντος: Vit. 1. vero, Ciz. Pott. et Cant. κα-

972. 1471. Pal. 139. et Baroc. καταβροθέντος Barb. καταβρωσθέντος alii. Αἰθάλῃ Pal. 140. V. 56. βουκώλου Vat. 915. Barb. et Baroc. τευταρίοις alii, aliique τευταριείοις. V. 57. βαρίζηλος Pal. 139. V. 59. μομφῆισιν Vat. 1307. ἠγριωμένη alii. V. 60. λέκτρον alii. ἐπισάκτων Pal. 142. V. 62. ξυνεύνειτου Pal. 158. λυγρῶν Pal. 158. V. 63. γιγαντοραίστης Vat. 1421. ἄρδεσι alii. τετρωμένον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexandr. Barb. Casan. chart. et Baroc. Tzetza etiam innuente (agnoscente). Vat. autem 117 lectionis varietatem innuit. V. 64.

ταβροχθέντος. Haec forma verbi rarior, qua ipse Hom. Odyss. δ. 222. et Lycophron iterum v. 742. vtitur, in textum videtur revocanda.

V. 56. βουκόλου) Vit. 3. etiam, vt Vat. βουκώλου, male; in scholiis vero recte βουκόλου.

V. 57. φῶς ἡ) Vit. 2. φῶς δ' ἡ, quam lectionem non malam reliqui ignorant omnes.

V. 58. τὸν κατ. χθονὸς) Inepte interpretatur Sebast. *indicem terrae*, et longe ineptius Canter. a Reichardo non emendatus: *proditorem terrae*, vnde quoque accidit, vt, quae hic traduntur, non de Corytho, sed de Heleno esse intelligenda opinetur. χθονὸς enim, scl. ἀπὸ, referendum est ad στείλασα. Oenone autem miserat Corythum κατήγορον, h. e. ὥστε κατηγορεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου, vt Alexandro exprobraret amorem Helenae, eumque ab eo auocaret, cf. Conon c. 22.

V. 62. λυγρὸν) pro λυγρῶς, *animo tristi*, iungas cum δρακοῦσα. Parthen. c. 4. ἀνήμωξέ τε καὶ πολλὰ κατολοφυραμένη.

V. 63. ἄρδεσι) Vit. 2. ἄρδοισι, librarii lapsu. Legendum est metri causa ἄρδεσιν. τετρωμένου. Ciz. et Vit. 1. τετρωμένον, ita vt referatur ad ἵλκος, non vero ad ξυνεύνέτου, et sit i. q. πεπληγμένον. Phauor. τετρωμένη· πληγεῖσα. Hesych. τετρωμένος· πεπληγμένος. Hom. Il. ω. 421. βεβλημένον, vt habet schol. minor Vit. 1. Itaque haec lectio, quum inprimis Accusatiuis nominum saepius addantur cognatae potestatis verba, eaque ingenio Lycophronis conueniat, non videtur plane contemnenda.

V. 64. ξυρὸν) Conon 23. καὶ πολλὰ (Οἰνώνη) τὸν κοινὸν

αὐτεπλήτου Vat. 915. ὀχήσῃ Pal. 40. et Barb. ὀχμήσει alii, aliique ὀκμήσει. οἰχήσει Baroc. vbi haec Potterus: „*Quid, ſi legas* ὀκχήσει; *id certe valet* βαστάξει, *qua voce vtuntur ſcholia, lineis Baroc. Cod. interpolata, ad explicandam ſuam* οἰχήσει, *eodemque modo* ὀχήσει *verſ. 97. ſeq.* ὀχέω *autem et* ὀκχέω *idem ſunt.*“ V. 68. περισπέροντι Baroc. et Seld. Φυσσήσει Vat. 915. aliique Φυσσίσει Pal. 142. νεκρῶν Pal. 158. V. 69. τὸ σὲ aliqui non agnoſcunt. διπλᾶ pro δισσὰ Baroc. V. 70. ἀλκμὴν Caſan. membr.

ἀμφεῖ κατακεκαμψαμένη δαίμονα. ὀγχήσει. vid. Reichard ad v. 1049. cuius coniecturam iuvat locus Pindari Ol. II, 122. ἐκχέοντι πόνον. Facile ὀκχήσει et ὀγχήσει permutari poterant. Codd. noſtri omnes conſpirant in ὀγκήσει. God. vero Vit. 2. videtur habuiſſe ὀχήσει ex raſura, nam ibi ὀγχήσει ſubſtitutum eſt, ſuperſcripto γ̄.

V. 65. νεόδμητον) vel *modo ſubactum a morte*, h. e. *mortuum*, Parthen. l. l. ἤδη κατὰ γῆς κείμενον, vel nil niſi νέον, altera, vt ſaepe fit, e. g. v. 75. μονήρης pro μόνος, Etymologiae parte neglecta.

V. 68. περισπαίρ. — νεκρῷ) Conon l. l. τῷ Ἀλιξάνδρου νεκρῷ περιχυθεῖσα. Reichard exhibet περισκαίροντι, non male, ſed vnde hauſerit hanc lectionem, non dixit; ergo haud dubie, quum in Indice habeat περισπαίρω, operarum vitium, attamen non ingratum. cf. Zonar. in σκαίροντα. Vit. 1. legit primum περισκίροντι, vt Mſſ. Potteri, ſed raſura poſtea emendatum eadem manu. In Vit. 3. margini additum conſpicitur: *Tale eſt illud Virgilianum: Atque in ventos vitam recepit.* Pro νεκρῷ Ciz. et Vit. 1. male praebent νεκρῶν.

V. 69. δισσὰ) Vit. 3. διπλᾶ, vt Baroc. in quo vero eadem, vt videtur, manu ſuperſcribitur duplex σσ. δισσὰ autem καὶ τριπλᾶ eſt i. q. δὶς καὶ τρὶς, ſcl. στένω σε. Tzetzes triplicis excidii Troiae mentionem h. l. faciens, temere exagitatur a Reineſio in Varr. Lectt. p. 78. et Pottero, quaſi hoc triplex excidium e δισσὰ et τριπλᾶ extorſiſſet, qui verbis ſuis: παρ' ὅσον — ἐπορθήθη, modo videtur innuere, vehementiſſime conqueſtam eſſe Caſſandram de Troia ter exciſa.

V. 70. πρὸς ἀλκὴν) Haec cum Reichardo neque cum ἐναυγάζουσαν conſtruenda, ne-

V. 71. ἐναυγάξουσαν alii. V. 72. δόμους pro τάφους Vat. 915. V. 73. μέλωρος pro κέλωρος Casan. membr. ῥάπτω pro ῥαπτῷ Palat. 158. κύτει Vat. 117. 972. 1306. 1421. Casan. membr. quamuis recentior manus praefixerit $\bar{\sigma}$, Seld. aliique: σκύθει Pal. 158. V. 74. ἱστοβιὰς pro ἱστριεὺς Cas. membr. V. 75. μονείρη Pal. 158. V. 76. Ῥυθειμνιάτης Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142. 158. et Alexandr. Ῥειθιμνιάτης alii (Baroc.). κέμφος Vat. 916. 1306. Pal.

que per tmesin προσεναυγ. ἀλκὴν explicanda, sed πρὸς absolute positum putaverim, vt ap. Aeschyl. Prom. 73. καὐπιθωύξω γε πρὸς, et Eurip. Or. 621. δρᾶσόν τε πρός. cf. Jacobs Additam. Animadverss. in Athen. p. 250. Si autem aliquis sit, quem offendant particulae iunctae αὖθις et πρὸς, etsi eiusmodi pleonasmi non raro occurrant, teneat Praepositionem πρὸς, et explicet: *Quae praeter vim hastae* h. e. *bellum tibi illatum conspicis etiam iterum* διαρπαγὰς καὶ πῦρ.

V. 71. ἀϊστωτήριον) Legas, quaeso, vt versus sibi constet, sine punctis diaeresεos ἀίστωτήριον, vt vv. 214. 281. 339. 1282. et 1341. ἀίστῶσαι pro ἀϊστῶσαι. Sic quoque ap. Euripid. Med. 635. ὀϊττὸν in scansione vt οἰστὸν legitur.

V. 73. σκύτει) Hanc lectionem confirmant Codd. nostri omnes cum scholiis. cf. Etymol. in v. Aptior ea quoque est voc. ῥαπτῷ, quam vulg. κύτει. Aliter se res habet ap. Eurip. Ion. v. 37. et 39. vbi eadem verba permutantur.

V. 75. μονήρης) Ciz. et Vit. 1. μονήρη, forsl. μονήρει, vt referatur ad ἀσκῶ, cui lectioni fauet schol. διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ αὐτὸν κεχρῆσθαι — ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δίρματι. Si liceret alia vti coniectura, vt hiatus vitaretur, quem infert μονήρει, legendum censerem μονῆρες, scl. δίμαρ, quod sequitur. Caeterum de re Schol. Hom. Il. υ. 252. δάρδανος — ἐπομβρίας γενομένης κατασκευάσας σχεδίαν, καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς, διεκομίσθη εἰς τὴν ἴδην τῆς τρωάδος — ἱστορεῖ λυκόφρων.

V. 76. ῥειθυμνιάτης) Ciz. et Cant. ῥυθειμνιάτης: Vit. 1. et 2. ῥυθειμνειάτης, perperam. Rectius Stephanus et Ptol. III, 17. ῥίθυμνα et ῥιθυμνιάτης. ὦς. Sic quoque Ciz. verum Vitt. omnes cum Reichardo rectius ὦς.

142. **V. 77.** Ζήρυνθον alii. κυνοφαγοῦς Vat. 1421. Alex. et Caſ. chart. κυνοσφάγου alii. κυνοσφάγους Seld. κυνοσγανοῦς (κυνοσφανοῦς) impreſſi, aliique. Θιῶ aliqui. **V. 78.** κυρβάτων Pal. 142. **V. 79.** ὀμβρίσας Pal. 139. et Baroc. **V. 80.** πέδων Pal. 158. **V. 81.** κατερείποντο Pal. 40. κατηρίποντο Vat. 117.

V. 77. ζήρινθον) Sic omnes Codd. ſed Stephan. ζήρυνθος (ζήρυνθον) per ῡ, cui accinunt Suidas, Lycophron ipſe v. 449., ſcholiaſt. Nicandri in Theriac. v. 462., qui vero non ζήρυνθον modo, ſed ζηρίνθιον etiam laudato Lycophrone exhibet. Livii 38, 41. *Zerinthium templum* et Ouid. Triſt. I, 10, 19. *littora Zerinthia* ſtant pro lectione ζήρυνθον. κυνοσφαγοῦς, *cui canes mactantur.* Hanc lectionem, cui omnes noſtri Codd. conſonant, iam Reineſius ante Sebaſtian. adſcripſit margini ed. Canteri, quae eſt in Bibl. Cizenſi; priores enim editt. omnes legunt male κυνοσφανοῦς. Inepte interpretati ſunt Canter. et Sebaſt. adeo ipſe Reichardus a Cantero deceptus, *caniuorae*, nam non a φάγω, ſed a σφάττω deriuatur. cf. Reineſ. Varr. Lectt. p. 57. θεᾶς, ſchol. Nicandri l. l. θεῶ.

V. 78. κυρβάντων) Vit. 1. et Ciz. vt Palat. κυρβάτων, ab alia tamen manu in Ciz. adiectum τὸ ν. Dionyſ. Perieg. 824. nominat κορυβάντων ἄστυ: Orpheus Hymn. 37, 4. ἱερὴν χθόνα. De Cabiris vid. Hemſterhuſ. ad Lucian. Dialog. Deor. 26, 1.

V. 79. ὀμβρήσας) Vitt. 2. et 3. ὀμβρίσας, ab ὀμβρίζω, *humecto*, ſchol. interlin. βρέξας, quae lectio contextui bene conuenit. cf. Zonar. et Phauor. qui habent ὀμβρήσας· ὑετήσας, a Tzetza non notatum. Forſitan hoc ſcholion excidit librariorum incuria, nam alias Tzetzes non praetermittit verbum, quod non explicet.

V. 80. καχλάζων) Vit. 3. καγχλάζων, corrupte. πρὸς πέδῳ. Ciz. πρὸς πίδων, Vit. 1. πρὸς πίδων, ſupra poſito ō, quae lectio πρὸς πέδον, pro πέδονδε, εἰς γῆν, bene ſe habet. Vſitatius tamen eſt πίπτειν πρὸς πέδῳ, Euripid. Bacch. 605.

V. 81. πύργοι) Intelliguntur omnia aedificia, adeo munita, et inprimis alta, ob κατηρείποντο, *deiecta ſunt.* κατηρείποντο. Ciz. et Vit. 1. κατηρίποντο, a κατερίπω, quod eſt i. q. κατερείπω: Vit. 2. κατερείποντο, mendoſe. τοὶ δὲ Ionice pro οἱ δέ: Vit. 2. τοῖδε,

916. 1307. Pal. 142. 153. et Caſ. membr. λισθοίαν Pal. 153. V. 82. προύμάτων Vat. 972. et Pal. 139. V. 83. φηγόνδε alii. V. 84. φάλλα Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Caſan. chart. aliique. δελφίνες Vat. 916. V. 85. θορῶσαι Vat. 915. V. 86. λεύσσω Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. et Barb. γρυνὸν Vat. 117. 913. 1307. 1421. Pal. 139. 142. 158. Alex. Caſan. membr. Baroc. et Seld. Nonnulli autem γρῦνον. V. 89. στρόβυλον Vat. 1421. et Caſ. membr. ὀστρακωμένην Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. aliique. V. 90. ἡ Ἀχερου-

i. e. ἄνθρωποι. cf. Viger. de Idiotiſm. p. 4. ed. Herm. et Sturz. ad Pherecyd. p. 197.

V. 84. φάλαι τε) Vit. 2. φαλλαί τε.

V. 85. φῶκαι λέκτρα) Ciz. et Vit. 1. φῶκαι καὶ λέκτρα: repetitum καὶ ſocordia librarii ex vltima ſyllaba voc. φῶκαι. θουρῶσαι Codd. Vitt. 1. 3. et Ciz. θουροῦσαι, forma vſitatiori, cf. Reichard ad h. l.

V. 86. λεύσω) Ciz. et Vit. 1. cum ſcholiis et Cantero λεύσσω, rectius, cf. v. 52. γρουνὸν. Vitt. omnes et Ciz. cum ſcholiis γρυνὸν. Iterum apparet γρυνὸν v. 294. Vſus quoque eſt eadem huius voc. forma Io. Tzetzes de Paride in Antehom. v. 41. cf. ibi Iacobs, et Canter. ad h. l.

V. 87. πεφναίας) h. e. φονικῆς. Stephan. in Theſ. Gr. L. exhibet hoc voc. dubius tamen, vnde afferatur. Schneiderus vero non recepit.

V. 88. ἦν τόργος) operarum lapſu ἢ τόργος in ed. Reichardi.

V. 89. ὠστρακωμένην) Sic quoque omnes Codd. noſtri: male repetiit Reichard. lectionem Canteri ὀστρακωμένην. Στρόβιλον vero ὠστρακ. eſt i. q. στρόβιλον ὀστράκου περιβεβλημένον, vt v. 506. Hemſterhuſii coniectura ad Lucian. Tom. 1. p. 281. allata στροβίλου ob hiatum admitti non poteſt.

V. 90. καὶ δὴ) *iamiam*, *et vero iam*. Frequentat Lycophr. has particulas, ut vv. 229. 232. 243. 249., et ſunt non tantum connectentis, ſed etiam dolentis, indignantis et transeuntis ad aliud, ad quod inprimis attendendum videtur. Ἀχερουσία. Noſtri quoque ſic legunt: quidam ἡ Ἀχερουσία, forte ἡ χερουσία, vel Dorice ἁ χερουσία. Schol. Vit. 2. Χερουσία, τρίβος habet pro ἀχερουσία δὲ τρίβος, vnde patet, ἡ χερουσία

σία aliqui. V. 91. καταιβάτης Vat. 1421. Pal 40. et Caſ. membr. V. 92. στείβοντε Vat. 1421. στείχοντα Pal. 158. βουσταθμῶν Vat. 1471. Pal. 139. et Caſ. chart. ξεινώσεται Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. Alii autem χειρώ-

olim eſſe lectum *Thryll.* Ἀχερουσία — καταιβάτις, obſcura ſane verba, vt multa alia in Lycophrone! Viae, vti conſtat, plerumque nominantur a loco, ad quem ducunt, v. c. via Lipſienſis h. e. quae ducit Lipſiam; atque ſic via Acheruſia, quae fert Acheruſiam. Intelligitur autem non ſpecus Acheruſius in Ponto ad Heracleam, Pomp. Mel. I, 19, 55. ſed qui erat iuxta Taenarum in Laconide, Pomp. Mel. II, 3, 128, ex quo fit, vt poeta pro cognitione Geographiae, quam vbique venditat, viam, quae ducit in Laconidem, appellet Acheruſiam, eamque ſimul καταιβάτιν h. e. καταφέρουσαν, vel, vt mihi videtur, ob ſeq. ξεινώσεται, e monte Ida in Laconicen, Coluth. 197. Ἀντὶ μὲν Ἰδαίων ὀρέων ἡλλάξατο πόντον, vel, vt Potter. et Scholiaſt. arbitrantur, ad inferos, vbi deſcenſus eſt ad inferos, vel etiam, vt modo hoc epitheto locus accurate deſcriberetur, vt ſimul interitus Paridis, quem ſibi hoc itinere pararet, praediceretur a Caſſandra. Quae autem via ξεινώσεται, *hoſpitem excipiet, in hoſpitium Menelai et Helenae deducet Alexandrum*, οὐ (οὐκ ἔτι) πατρὸς — βουσταθμῶν *relictis patris gregibus, quos adhuc in montanis et aſperis regionibus Idae*, ἑκατὸν βουστ. *pauerat:* στείβοντα ſcil. ποσὶ, quod alii addunt, vt Eurip. Hel. 875. et Horat. I, 4, 20. *pulſare pede tabernas* Id autem Caſſandra dixit in laudem, non vero in opprobrium Paridis, nam regium fuit tum paſcendi ſtudium, cff. Meurſ. et Potter. ad h. l. ſaltem, vt fratrem vita honeſta et ſimplici derelicta ad mollitiem et luxuriam transiiſſe ſignificaret, quod etiam ſqq. confirmant, κάλλους τὸν (grauiter dictum pro τοῦτον) illum hominem, qui antea quoque dignus fuerit iudicatus, qui litem inter Deas ortam dirimeret, θνωρίτην, κριτήν. eff. Coluth. v. 126. et de voc. θνωρίτης Etymol. M. et Heſych. ibique interpretes. Vitt. 1. 2 et Ciz. καταιβάτης perperam pro καταιβάτις.

V. 92. βουσταθμῶν ξεινώσεται) Vitt. 2 et 3. βουσταθμῶν ξεινωσεται.

σεται. V. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. V. 94. γαμφίλας Tat. (Vat.) 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307.

V. 93. *πρόσθε*) Vit. 3. *πρόσθεν*, alia vero manus deleuit ν, recte.

V. 94. *ὄστρίμων μὲν ἄντι*) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. infra vero v. 365. *λώβης ἀντί*: reliqui omnes vtroque in loco *ἀντὶ* fine anaſtrophe. Graminatici in hac re ſibi neque ſemper, neque omnes conſtant. Quidam repudiant anastrophen, ſi inter nomen, quod praepoſitio regit, et ipſam praepoſitionem aliud vocabulum interponitur, vt Wolf. in Hom. Il. VII, 163. *τῷ δ' ἐπὶ*, XXIII, 650. *τῶνδ' ἀντί*, cf. eius Praefat. ad Odyſſ. pag. XXVI. Admittit vero eam Hermannus, prae caeteris dignus, qui audiatur, in: De emend. rat. gr. Gramm. p. 107 ſqq. Canterus obſervat ad h. l. Tzetzam hallucinatum eſſe, qui Oſtrima interpretaretur *ὄρη Τροΐας*. Equidem ſane hallucinatum eſſe exiſtimarem, ſi Oſtrima putaſſet eſſe nomen montium, quum tamen proprie ſignificet ſtabula boum, *περιβόλους κτηνῶν*, *ἐπαύλεις* Phot. Idem autem, niſi fallor, ſignificare etiam Tzetzes voluit his verbis: *ἃ* (ſcil. *ὄστριμα*, ſtabula) *εἰσὶν ὄρη Τροΐκης*, ſcil. vicina Troiae, puta Idam, in quibus ſtabulabantur greges, quos olim Paris agebat. Senſus ergo eſt: *relictis gregibus tuis in Ida transibis* etc. Montes autem, Oſtrimos nominatos, a Lycophrone non eſſe intellectos patet e ſqq. *ἀντὶ εὐχείλου κάπης*. Vere autem hallucinantur, ex hoc ſcholio Tzetzae Oſtrimos fuiſſe montes oſtendere conantes, peſſime adeo Sebaſt. in nott. lat. interpretationi subjectis hallucinatur, immo calumniatur, qui, vt Canterum, *οὗ οὐκ ἐστὶ ἱκανὸς τὸν ἅπαντα τῶν ὑποδημάτων λῦσαι*, cenſorem Tzetzae refelleret, niſi montes Oſtrimi nominati intelligerentur, comparationem nullo modo conſtare poſſe, et Heſychium ipſi Tzetzae fauere iactitat, qui *ὄστριμον* explicet: *ἐν ᾧ αἱ θερειναὶ μοναὶ, τόποι, οἱ δὲ, ἐπαύλεις*, cf. ibi Interptt. Ergo quia Heſych. *τόπον* nominat *ὄστριμον*, montes intelligi debent? Apage, o Sebaſtiani, cum tua interpretatione! Recte itaque Reichard. cum Cantero *ὀστρίμων*, non vero *Ὀστρίμων*, ſcripſit et interpretatus eſt: *pro ſtabulis*; inepte vero Sebaſt. *pro Oſtrimis*. Coluth. v. 72. *Τροίης βουκολέοντα κατ' οἴρεα. γαμφηλὰς* Ciz. et Vit. 1. *σταμφηλὰς* librarii incuria, nam in ſcholiis eſt *γαμφηλάς*. Tze-

1421. σταμφηλὰς Pal. 158. V. 95. λαὴν Caſ. membr. εὐχίλου Vat. 117. 915. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. et Caſ. membr. ἐκχίλου Vat. 916. εὐχύλου alii. V. 96. μηλιαυθμῶν Vat. 915. aliique. μηλιαυμῶν Vat. 916. μηλιασθμῶν Caſ. chart. μηλιαθμοὶ Etymol. in voce. ἤδε pro ἠδὲ Vat. 117. V. 97. pro σ' γ' legit Baroc. Alii autem δ'. V. 98. γυδίους

tzam, qui h. l. egregie hallucinatur, vti etiam interpretes Lycophronis latinos, emendat Leopard. in Emendatt. XIX, 17, et monſtrat e Strabone VIII. T. III. p. 183. ed. Siebenk. - Tzſchuck. promontorium Maleae non ipſas eſſe γαμφηλὰς ὄνου, ſed in vicinia earum. Verba Strabonis ſic ſe habent: εἶτα ἡ ὄνου γνάθος, λιμένα ἔχουσα· εἶτα Βοΐα πόλις, εἶτα Μαλέα. cff. ſchol. Eurip. Oreſt. 362. ibique Barneſ. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. 2. p. 293.

V. 95. εὐχείλου) Sic noſtri omnes et Phauor. in textu; in ſcholiis vero Vitt. 2 et 3. cum aliis εὐχίλου, cf. Sturz. in Lex. Xenoph. ad h. v.

V. 96. μηλιαθμῶν) Ita Ciz. et Vitt. 1. 3, vti quoque Phauor., qui sua hinc hauſit, ſed Vit. 2, etiam in ſcholiis, melius, vt iam vidit Stephan. in Theſ. μηλιασθμῶν, quae lectio omnino eſt reuocanda. cf. Tittman. ad Zonar. in v. Etymol. M. etiam μηλιαυθμῶν laudato Lycophronis verſiculo; mendoſe vero μηλιαυθμὸν pro μηλιαυθμῶν. Potter. in Lycophron. μηλιαθμῶν, in Comment. autem μηλιαυθμῶν. Χερσαίας πλάτης, mire formatum ad Graecorum πλάστη εἰναλία Eurip. Hec. 39. pro pedo, quo Paris paſtor agebat greges, sicut remiges agunt naues remo. Colutho v. 107. dic. καλάβροψ. vid. ibi Lennep.

V. 97. τρύμπις — πόδες) Eodem modo Codd. noſtri, ſcholiaſtes vero Nicandri ex Lycophrone: τρύμπις δ' ὀχήσει καὶ Φέρεκλον οἱ πόδες, perperam. De Phereclo cff. Coluth. v. 194. Hom. Il. ε. 59 ſqq. et Polit. ad Euſtath. Hom. Il. p. 1122, vbi Heinſium ad Ouid. Heroid. XVI, 22. lapſu memoriae legiſſe Φαλακραῖοι dicit. πόδες pars pro toto h. e. ipſis nauibus, nam ποῦς eſt πηδάλιον, clavus vel rudens nauis, vt Hom. Odyſſ. κ, 33. et Pind. Nem. VI, 94. cf. Potter.

V. 98. γυδίου) Sic noſtri Codd. omnes legunt per ῑ, vt etiam Polyb. V, 19, 6. Strabo III. p. 182. ſed Paul.

alii. γιθύου Pal. 40. V. 99. καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. membr. καμπύλου alii. V. 100. ἕκτορος Pal. 142. πλημυρίδος alii. V. 101. σκαρμῶν Pal. 142. ἰαύσῃς Cas. chart. εἰνναΦώσσωνα Alex. Cas. chart. Barb. et Baroc. εἰνναΦώσσονα Vat. 915. et Pal. 139. εἰναΦώσσονα alii. ϑῖνα Φώσσωνα aliqui, referente Tzetza. V. 102. πόρτην Vat. 117. et Pal. 158. ὡς

I, 27, 6. III, 21, 6. cf. ibi Facius, et Stephan. laudato Lycophronis versu per ᾱ, κἀπὶ γυθίους πλάκας, *ad regiones vicinas Gythio*, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. T. III. P. 2. p. 307.

V. 101. εἰναΦώσσωνα) Ciz. et Vitt. 1. 2. εἰνναΦώσσωνα, sic etiam in scholiis. In Vit. 2 vero super εἰννα scriptum ϑῖνα, quod vix est scholium. *Thryll.* Sane hic vers. est salebrosus. Tzetzes, vti saepius, hic ineptit, et cum eo interpretes reliqui. ἰαύειν est διατελεῖν, ἀνύειν, vel *quiescere facere*, vt Eurip. Phoeniss. 1533. et infra v. 430. ἰαύειν πότμον, *mori*. vid. Stephan. Thes. στόλον ergo διατελίσεις, *cursum perficies*, qui vero στόλος dicitur στόλος σκαρϑμῶν, (nam hoc verbum cum στόλον videtur iungendum) *cursus saltuum* h. e. *celer*, et quasi per saltum, transiliendo (Horat. I, 3, 24) h. e. secundus, ut Tzetz. in Antehom. v. 98. ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἦλυθεν οὔροις, *vento secundo vsus*, et εἰναΦώσσων, nouem cum navibus, quibus Paris vectus est Lacedaemonem. Si vero lectio ϑῖνα Φώσσωνα locum habere potest, quam Cod. Vit. 2. cum ipso Tzetza exhibet, supplendum est εἰς l. πρὸς, *ad littus*, vt v. 246. εἰς ϑῖν' ἐμείσας. Sensus ergo totius vers. redit eo, vt sit: *hic appelles, hic cursum absolues feliciter*. Quod si quis sit, cui non probetur haec interpretatio, per me acquiescat in veteri: *iactationibus liberabis*, ita vt σκαρϑμὸς sit: *motus vehemens*, eamque confirmet Coluthi auctoritate commemorantis v. 202. exorta tempestate mare turbatum et nauem iactatam fuisse.

V. 101. ἄνυμφον) Bene quidem Reichard. *infeliciter nuptam*; at quum mythographi ante raptum Paridis nil tradant, quod huic interpretationi faueat, malim explicare: *illocabilem, quae nuptui nequiret dari*, h. e. *iam nuptam*. Hesych. μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι vel etiam, si malis, tunc absente eius marito in Creta. Sic Eurip.

λύκος **Pal.** 158. **V.** 103. δυεῖν Pal. 158. et ſane potius reliquiis. πελειαῖν Vat. 972. 1421 1471. Pal. 40. 158. **Alex.** Barb. vterque Caſ. et ambo Potter. πελίαιν **Pal.** 40. γοναῖς Vat. 1421. Pal. 40. 142. Caſ. membr. Steph. et ed. Baſil. γόνης Pal. 158. V 104. ὀθνίων Vat. 916. V. 105. λητην Vat 1306. et Baroc ἐμπεσοῦταν pro ἐμπταίσασαν ex Vat. 1306. Pal. 158. et Caſ. membr. ἐμπέσασαν Vat. 916. Alex.

Hel. 1135. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται. Forte tamen interpretatio Reichardi locum habere poteſt, ſi ἄνυμφον refertur ad mala ex hoc matrimonio in Troianos redundantia. πόρτιν. Ciz. et Vit. 1, vt Vat. πόρτην, perperam. λύκος. Ciz. et Vit 1. ὡς λύκος, in ſcholiis vero σὺ ὁ, quod ex ὡς fieri potuit. *Thryll.* ὡς ex ultima ſyllaba τοῦ · ἁρπάσας ortum videtur, vel a Grammatico interpretationis cauſa illatum.

V. 103. δυοῖν) Ciz. et Vit. 2. δυεῖν. Forma δυεῖν rarior altera, vti conſtat, in Genitivo, vt h. l. modo occurrit. cf. Duker ad Thucyd. IV, 8. p. 547. ed. Lipſ. et Fiſch. ad Aeſch. Socrat. p. 126, 3. et ad Theophraſt. 11, 2. Thryllit. δυεῖν putat praeferendum eſſe, additque: Scholia ἀνέκδοτα ad Eurip. Hecubam, quae apud nos ſunt: δυοῖν καὶ δυεῖν διαφέρει· δυοῖν ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς, δυεῖν δὲ ἐπὶ γενικῆς. Dubitandum tamen, an Lycophroni forma Attica δυεῖν ſit obtrudenda. πελειαῖν. Vitt. 1 et 2. et Ciz. πελείαιν, vt Steph. quod Thryll. praefert. πελίαιν, forte πελείαιν, Pal 40. In hoc numero errat Sebaſt. quia antea Pal. 40. πελειαῖν praebere dicit. Legendum ergo eſt vel hic, vel antea Pal. 142. γονῆς. Vitt. 2 et 3. γοναῖν, vt Baroc., non male.

V. 104. ἄρχυν) Vit. 2. ἄρκυν, non prorſus inepte, ſi forte deriuatur ab ἁρπάζω. cf. Etymol. M. et Zonar.

V. 105. λητιν ἐμπεσοῦσαν) Ciz. et Vitt. tres cum ſcholiis λ. ἐμπίσασαν, in Vit. 2. autem ſuperſcriptum, ἢ ἐμπταίσασαν, cf. ad h. l. Reichard. Pro λητιν omnino legendum cum Pott. λητιν. πτερῷ h. e. *naui expanſis velis auolante.* Scholiaſtes non ita miſere, vt Meurſ. putat, ineptire videtur, explicans: τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ, nam πτερὰ dicc. vela nauis, quibus ea celeriter fertur, vt docuit Barneſ. ad Iphig. in Taur. 289. et 1346. Troad. 1086. et Hel. 146.

Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. ἐμπαίσασαν Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. aliique. ἐμπέσασα Vat. 915. Vat. autem 1421. ſic hunc verſum legit: λῆΐτιν ἐμπταίσασαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ Θεᾷ, proſiliens ad alterum hemiſtichium verſus 107, amiſſo (omiſſo 106. V. 106. Θύσσῃσιν Pal. 142. Caſ. membr. aliique. Θύσειsιν Alex. ἀΦπάγματα Pal. 158. V. 107. Φλύγουσαν Vat. 916. Φλάγουσαν Alex. Δύνῃ alii, Tzetza teſtante. V. 108. Θρύξεις Vat. 1421. V. 109. καγχάλων Pal. 40. V. 110. δράκωντος alii.

V. 106. ἁρμοῖ) De hac voce ſyracuſana vid. Valkenar. in Ep. ad Roever. in ed. Berol. Theocrit. Vol. II. p. 305. ἀπάργματα. cf. Zonar. ibique Tittman. Cod. Ciz. ἀρπάγματα. Sic quoque Vit. 3. antea legerat, deinde vero refictum eſt in: ἀπάργματα. Lapſus eſt facilis.

V. 108. Αἰγίλου τ' ἄκραν) Schol. πελοποννήσου ἀκρωτηριον, vti vere eſſe videtur, nam Stephan. ad Αἰγιλία dicit: Αἰγιαλεία (ſ. potius Αἰγίλεια) νῆσος μεταξὺ κρήτης καὶ πελοποννήσου, cf. Herodot. VI, 107. Fuit vero Αἴγιλος quoque pagus Atticus, Αἰγιλία ſ. Αἴγιλα etiam dictus, cff. Meurſ. de pagis Atticis, Valken. et Toup. ad Theocrit. I, 147. Neque plane abſonum eſt, credere, Helenam a Paride ad Atticae oras vsque eſſe abductam, vti Tzetzes in ſchol. v. 110. vere credidit, vbi νῆσον cum aliis Salamina explicat.

V. 110. ἰκχίας πόθον) Recte Tzetzes μιγεὶς μετὰ Ἑλένης, nam crebro πόθος, vt v. 115, et mox κύπρις et ap. Eurip. Med. 623. Iphig. in Aul. 1411. λέκτρων πόθος de amore et concubitu vſurpatur. Vix attinebat hoc monere, niſi vidiſſem, Meurſium ad h. l. ineptire. Firmant hoc quoque Hom. Il. γ. 446. Νήσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην Φιλότητι καὶ εὐνῇ, et ſqq. v. 112. δευτέραν κύπριν. Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος. Tzetzes Salamina, ſed Hom. l. l. Paul. III, 22, 2 et Strabo IX. pag. 399. Cranaen, poſtea Helenam dictam, vocant. κραναὴ quum poſſit eſſe *aſpera*, τραχεῖα, cf. Heyne ad Hom. l. l et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 698, vel quum auctore Strabone l. l. κραναὴ ſit nominata ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν μίξιν, nil impedit, quominus intelligatur Salamis. Alii exponunt de Cytheris. Veruntamen

V. 113. ψυχῆς pro ψυχρὸν Pal. 142. κἀξ pro κἐξ ex omnibus Mſſ. V. 115. Hunc verſum non agnoſcit Vat. 1471. V. 116. In Seld. poſt στυγνὸς distinctio-

quum Lycophron voc. δρᾶκας de iis quoque, qui vim inferant mulieribus, omninoque de laſciuiae petulantia, vt v. 309 et 1223. vti etiam δρᾴκαινα v. 674, vſurpet, et quum nullus alius primo Paridem in inſula Salamine concubuiſſe cum Helena tradat, non dubitauerim recedere ab interpretatione Scholiaſtae, et δρᾴκοντος iungere cum πόθου, ita vt πόθος δρᾴκοντος ſit: *concubitus laſciuus atque illegitimus*, et commate poſt πόθου deleto τὸ· νήσῳ cum Ἀκτῆς, ita vt quaecunque alia inſula Atticae contermina, ipſa quoque Cranae, ſi vere eſt inſula, vel Helene, intelligi queat.

V. 112. ἴωλον) Non: *iteratam Venerem*, vt Reichard. explicat, quod iam latet in: δευτέραν, ſed, *quam antea expertus fuerat*, πρόσθεν, *priorem*.

V. 113. ψυχρὸν παρ.) quia Paridi a Proteo pro Helena erepta ſimulacrum eius erat datum. Videtur Lycophron ante oculos habuiſſe Eurip. Alceſt. 349 ſqq.

ἵνα δ' ἡ χειρὶ τεκτόνων δίμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι, καὶ περιπτύσσων χέρας
ὄνομα καλῶν σὸν, τὴν φίλην ὡς ἀνδρὸς ἄλκιμος
δόξω γυναῖκα, καίτοι οὐκ ἔχων, ἔχειν.
ψυχρὰν μὲν αἵμασί τέρψιν.

κἀξ, noſtri quoque ita habent omnes. ὀνειράτων. Ciz. et Vit. 1. ὀνηράτων, male. cf. Schol. min. qui optime explicat.

V. 114. ἀφάσσων) Eſt verbum nequitiae de vsu Veneris. cf. Heinrich ad Muſaeum p. 74.

V. 115. ὁ γάρ σε) Ciz. et Vit. 1. ὁ γάρ γε: lectio bona, et in textum quae recipiatur, digna, a nemine adhuc notata. Hinc ſchol. minor. addit: τὸ σε περισσόν, ſed vere non redundat, nam longa interpoſita parentheſi referri poteſt ad v. 128. κεῖνος σε — νοσφιεῖ. Placet tamen γε, nam vim addit orationi: *etenim hic ipſe*. Φλεγραίαις. cf. Steph. Byzant. ad Φλέγρα.

V. 116. στυγνὸς) vt ap. Eurip. Electr. 769. φονεὺς στυγνὸς, *inuiſus*. Schol interl. μισητὸς, perperam Sebaſt. *triſtis* ob ſqq. ᾧ γέλως — δάκρυ, niſi velis interpretari: *qui triſtes reddit*. Τορώνης. cf. Euſtath. ad Dionyſ. 327, qui tamen Toronem temere nominat filiam Protei.

nis nota ponitur. V. 117. νῆϋς Vat. 1471. V. 118. ἐπακτείαν Pal. 158. V. 119. ἥ λοκιτμένην Pal. 158. V. 120. ναυβάτῃ reposui pro ναυάτῃ ex Vat. 972. et 1306. Cas. chart. Barb. et Baroc. V. 121. οἶμον Vat. 1306. σιφνὼς Pal. 158. σιφεὺς Seld. Vat. 117. V. 122. κευμῶνος Vat. 916. σύραγγι Vat. 9 6. et Pal. 142. V. 123. νέρθεν Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142. 158. Alex. Barb. Cas. chart. et Seld. in quo, vt et in Baroc. post θαλάσσης distinguitur. διήνυσε pro διηνύσας ex vtroque lib. Cas. Seld. et Baroc. V. 126. ὅθε Vat. 117. V. 127. παλαιηνίαν Vat. 117. V. 128. κεῖνο Pal. 158. ὥπερ alii.

V. 117. νῆϊς δ' ἐστὶ) Vit. 3. non bene resecat δ'.

V. 119. ἠλοκισμένην) Perperam scholiast.: *vastatam, luto obtectam*, nam proprie est *sulcatam* h. e. inundatione Nili rigatam, vt coli et conseri possit. Τρίτωνος, *Nili*. Sic quoque vocatur ab Apoll. Rhod. IV, 269. et Plin. H. N. V, 11. cf ibi Harduinus.

V. 120. ναυβάτῃ) Sic etiam Ciz. verum Vit. 1. ναυνάτῃ, quod idem est ex antiqua scribendi ratione τοῦ β̄.

V. 121. οἶμον) Ciz. et Vit. 1. οἶμον, vt semper, vid ad v. 11. quae via dic. ἀστίβητος, quod voc. abest a Schneideri Lex. h. e. *via*, auctore Suida, ἀδιάβευτος, quae non potest calcari pedibus, scil. humanis. σιφνεύς. Ciz. et Vit. 1. σιφνὼς, vt Pal. male: ευ autem facili lapsu mutari poterat in ω̄: forte σιφνὸς vel σιφλός.

V. 123. νέρθε) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. rectius vero Vitt. 2. et 3. νέρθεν. διήνυσε. Pro hac lectione stant Codd. nostri omnes, et schol. min. Vit. 3. qui explicat διῆλθε, sed schol. min. Vit. 1. legit διηνύσας, nam interpretatur: περάσας.

V. 127. παλλ. ἐπῆλθε) Seld. παλλ. τ' ἐπῆλθε, bene: quam varietatem e Pott. ed. non enotauit Sebast.

V. 128. κεῖνός σε) Ciz. et Vitt. omnes κεῖνος σε, sine enclit.

V. 129. ἰχναίας) Nemesis vel Themis ἰχναία, quae primum occurrit in Hom. Hymn. in Apoll. 94. quare sic vocetur, cff. Brunk et Iacobs in Anthol. Gr. T. IX. p. 79. ed Iacobs. vel T. II. p. 186. ad Diodori Sard. Epigramm. V, 1. vbi nominatur ἰχναίη παρθένος, et Manso in Wieland. Mercurio Teuton. an.

V. 130. **Vat.** 1471. Pal. 139. Barber. Caſ. chart. et Baroc. poſt ἐπεσβολήσας inciſum ponunt, et λυγρῶν νοσφιεῖ γαμων legunt. V. 131. λίποντα Vat. 972. κάσις ἐμβαλὼν Varinus. κάσις legit etiam Pal. 40. V. 132. τοῦ legunt pro τοὺς Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Seld. et alii. Χιμερέως Pal. 40. V. 134. οὐκ pro οὐδ' Pal. 142. V. 135. Αἰγαίωνος pro Αἰγαιῶνος ex Vat. 916. et 1471. Αἰγέωνος Pal. 142. V. 136. ἀλειτὸς Barber. δίκῃ vetuſtus Cod. 1307. vide Tzetzem. V. 137. κἀνακυκώσας Vat. 972. alii-

1810, 7. p. 178 ſqq. Et quis eſt, qui neſciat Horatianum illud: *Culpam Poena premit comes*, L. IV, 5, 24.? Schneideri Lexicon neque ἰχνεῖος, neque ἰχνεία Θέμις habet.

V. 130. λυγρᾷ) Vitt. 2 et 3. λυγρῶν, ſchol. min. Vit. 3. χαλεπῶν, ita vt iungatur cum γάμων, non male quidem, verum contra metri leges, quas Lycophron conſtanter obſeruat.

V. 131. πελειάδος) Vit. 1 et Ciz. παλειάδος, vitioſe. Caeterum hic Genitiuus et ad λίπτοντα et ad ἐκβάλλων ſimul referri poteſt.

V. 134. Τὸν ξένους — πάγον) ſcil. οὐκ αἰδούμενος, *ſal marinum, quod ſimul cum hoſpitibus ſumitur*: quam moleſta verborum pompa! pro: *iure hoſpitalitatis*, quod eſt inuiolabile (ἄγνιστης i. q. ἁγνὸς), nec ſatis apte Schneid. in Lex. Gr. πάγος, laudato Lycophronis loco, de mari ipſo explicat. Plane aliena ſunt, quae interpretes de ſale puro effundunt. Θεῶν, inprimis Iouis, qui hoſpitalitati praeeſt.

V. 136. ἀλοιτὸς) Vit. 3. vt Baroc. ἀλοιτός.

V. 137. λάξας) Reichard. deducit a λάσσω, quod verbum eſt incognitum: mihi videtur deducendum a λάκω, Fut. λάξω, vt πλήκω, πλήξω, quod ſignificat *diſrumpo*, vel etiam cum Schneidero a λάζω, quod videtur eſſe idem, quod λακτίζω, vt ſchol. explicat: Heſych. et ſchol. ad Eurip. Hecub. 64. ὑβρίζω τράπεζαν ſcil. ξενίαν, vt nominat Hom. Odyſſ. ν, 230. et Pind. Iſth. II, 60. ξενίαν ἀμφὶ τράπεζαν. τράπεζαν καὶ θέμιν per Hendiad. τραπέζης θέμιν, *ius hoſpitii*. κἀνακυκώσας, ita legunt noſtri omnes. Phauor. videtur legiſſe κἀνακυπτώσας.

que; nec spernenda quidem lectio. V. 138. ἐκμεμαγμένους Vat. 916. et Pal. 40. V. 139. τοὶ γὰρ Cas. chart. et Baroc. ἐς pro εἰς Vat. 117. V. 142. ἔξη alii. V. 143. πλευρωνείας Pal. 158. V. 144. Versus ab hocce inclusiue ad 200 vsque exclusiue,

V. 138. Ἄρκτου) Claudicat, si quid sentio, haec similitudo, iisque, quae sunt praemissa, non est omnino apta, nisi sublato puncto post τρόπους transferatur ad sequentia, ita vt Paris vrsae, cui catuli sunt rapti, quaeque eos murmure tristi, sed frustra repetit, adsimiletur. Itaque poeta melius huic similitudini consuluisset, si τοιγὰρ praemisisset, et ἄρκτου ad initium v. 139. posuisset. De voc. ἐκμεμαγμένος vid. infra ad v. 713.

V. 139. τοιγὰρ) Vit. 3. τοὶ γὰρ, etiam in scholiis. ψαλάξεις. cf. Etymol. M.

V. 140. ἄσιτα) Sunt vel i. q. ἀδώρητα, ματαίως, *frustra carmina canes*, vel, vt prae moerore a cibis abstineas, vt Eurip. Med. 24. κεῖται ἄσιτος. Non male Sebast. *ieiuna*; ἀδώρητα vero, quum centies δῶρα τῆς ἀφροδίτης dicantur de συνουσίᾳ, haud dubie etiam h. l. ἀδώρητα μίλη sunt: quibus non efficies, vt tibi restituatur Helena, quacum concumbere possis. Proprie μίλη ἄσιτα sunt, ob quae citharoedus non in conuiuium adhibetur, qui honor antiquis vatibus tribui solebat.

V. 142. ἴξη (ἵξῃ)) Sic etiam Vit. 1 et Ciz., sed Vitt. 2 et 3. et Tzetzes in scholiis ἵξῃ. Restituenda erit forma attica ἵξει, quae est v. 112. ὄψει.

V. 143. θυάδος) Schol. Eurip. Androm. 228 θυιάδος, allato vers. Lycophronis.

V. 144. γυιαὶ) Quid, si legas γραῖαι, vt infra v. 585. dicuntur γηραιαὶ κόραι, ne claudicent Parcae, nam non nisi cum Lycophrone, et post eum cum Eustathio ad Hom. Il. γ. p. 270, 13. et Il. ι. p. 768, 25. claudicant. Homero quidem Il. ι, 499. λιταὶ sunt χωλαί, et Euripidi Fr. inc. II, 3. Δίκη βραδεῖ ποδὶ συνέχουσα, vti Horat. III, 2, 31.

Raro antecedentem scelestum
Deseruit pede Poena claudo.

Claudicare autem innuit imbecillitatem pedum, et ingressum tardum, vid. Heyne: *Ueber den Kasten des Cypselus*, p. 29. Sed quid hoc ad Parcas? Manso, qui in: *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythologie*

cum folio ob vetuſtatem amiſit Vat. 915. V. 145. δηναίας Vat. 1307. et Pal. 158. V. 146. πεντάγαυρα Pal. 139 V. 147. λύκου Palat. idem. V. 148. πηγὰς pro πτηνοὺς Alex. nec male. V. 149. τὸ, δ'

N. VI. de Parcis diligenter disputauit, claudarum quoque Parcarum meminit, auctoritate vero modo vnius Lycophronis fretus p. 514. not. n. ratus, ideo ſic eſſe appellatas, quod fortuna adverſa, etſi interdum cunctetur, tandem tamen ingruat, grauiſſimasque inferat plagas. Melius ſane, quam Euſtath. et Tzetzes, verum, an etiam verius, videant alii. Quid, ſi plane nullae eſſent Parcae claudae, ſaltem non Deae vltrices? cf. Potter.

V. 145. κατεκλώσαντο) h. e. εἱμαρμένον ἐποίησαν. Hinc Parcae nominantur κατακλῶθες, ſi lectio eſt genuina, ap. Hom. Odyſſ. η. 197. Vſitatius eſt verbum ἐπικλώθειν. Hom. Odyſſ. ω. 17. Eurip. Oreſt. 12.

V 146. νυμφεῖα δαίσασθαι) vt ap. Eurip. Iphig. in Aul. 123. δαίσομεν ὑμεναίους, et v. 707. ἔδαισαν γάμους.

V. 147. αὐγάσαι) ὁρᾶν. cf. Heyn ad Hom Il ψ 458.

V. 148. πτηνοὺς etc.) Cumulat hic Lycophron pro luxuria ſua, vt v. 260, verba, vt raptum Helenae graviter notet, et furori Caſſandrae inſeruiat. Friget omnino epitheton πτηνοὺς, niſi transferas ad celeritatem et rapacitatem, qua raptores Theſeus et Paris irruebant in Helenam, eamque abducebant ſecum. Infra v. 260 dic. πτεροῖσι. Lectio πηγοὺς, a ſolo Cod. Alex. exhibita, quocunque de colore intelligatur, minus apta videtur. Tribuit hoc voc. Hom. Il. ι, v. 124, equis, vid. ibi Heyne, Callimach. in Dian. 9. canibus, cf. Spanheim, Lycophron autem v. 336. canitiei. Τριόρχας, vel, vt alii, τριόρχους, *libidinoſos*, *incontinentes*, vti Timaeus ap. Polyb. XII, 15, Agathoclem Siculum nominat πόρνον κοινὸν et τριόρχην, cf. ibi Schweighäuſ. et Suidas in: Ἀγαθοκλῆς et τριόρχης. Denique ὀφθαλμίας eſt vel epitheton, quod ornat orationem, vt acutum aquilarum viſum, quo praedam e longinquo conſpiciunt, indicet, vel intelligitur genus aquilarum, quod contextui melius conuenit, vt Diacon. ad Heſiod. Scut. 122 docuit.

V. 149. τὸν δ') Ciz. et Vitt. omnes cum ſcholiis τὸν τ', non male τε et τε καὶ, vel poſt μὲν pro δὲ poni pot-

non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Pal. 40. Pal. autem 139. 142. vterque Cas. et Baroc. in τ' conuertunt. V. 150. βλαστῶντα Vat. 1421 et Cas. membr. βλάστοντα Pal. 158. V. 151. ἐπεὶ pro ἐπειὸν Baroc. et in scholiis etiam Seld. Ἐλειὸν alii. Caeterum Alex. et Pal. 139. incisum ponunt post Ἀργεῖον. V. 152. Ἐνναῖα cum circumflex. Barb. V. 153. ἔρχυν' vterque Casan. ἔρχυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Baroc. et Seld. ἔρχυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινὺς alii. ξιφοφόρος Barb. et Baroc. V. 154. μιστύλας' Vat. 117. 1421. Pal. 158. aliique; μιστύλλασα Pal. 40. μιστύλλασα τύμβευσε Seld. ἐτύμβευσεν Vat. 1307. Φάρῳ pro τάφῳ Etymol. exponitque Φάραγγι. V. 155. ἐνδαιτουμένη alii. V. 156. ὃν δὶς Seld. ἠβήσαντα pro ἠβάσαντα ex Vat. 972. 1306.

est. Potter. neque δὲ, neque τε agnoscit.

V. 150. βλαστόντα) *natum*, e metaphora ducta ab agris colendis. Sic quoque Eurip. Iph. in Taur. v. 2. cff. ibi interpretes.

V. 152. οὖ πάπποι) Ordo verborum postulat, vt hic comma ponatur, et ἐν γαμφαῖσιν iungatur cum μιστύλλας'. γαμφαῖσιν. Codd. Vitt. 2 et 3 in scholiis γαμφῆσιν. Ἐνναία. Vit 2 Ἐνναῖα, vt Barb.

V. 153. Ἔρκυν', Ἐρινὺς) Vitt. 1. 3. et Ciz. Ἔρκυν' Ἐρινῦς, Vit. 2. Ἔρκυν', Ἐρῑνῦς. ἔρκυν quoque vterque Potteri. ξιφηφόρος. Vit. 3. ξιφοφόρος, quae forma quoque, sed rarius occurrit, vt ξιφοκτόνος, sed h. l. metrum violat.

V. 154. ἄσαρκα) Si quis sit, cui interpretatio scholiorum minus placeat, sicut nobismetipsis displicet, ἄσαρκα explicet τὴν σάρκα, quae proprie non erat σὰρξ, a qua abstinendum erat, qua frui non licebat, vt βίος οὐ βιωτὸς, *vita non vitalis*. μιστύλλας'. Sic quoque nostri Codd. duplici, alii, vt Canter., μιστύλας', simplici λ. ἐτύμβευσε. Sic etiam Codd. nostri, et edd. superiores. Metri causa, vt iam docuit Reichard., legendum: ἐτύμβευσεν.

V. 155. τὸν — χόνδρον) per periphrasin, τὸν ὦμον, vbi est χόνδρος τῆς ὠλένης vel τοῦ βραχίονος.

V. 156. ἠβήσαντα) Nostri Codd. omnes sic legunt, non ἠβάσαντα, vt Reichard. secutus Canterum.

1471. **Pal.** 139. 158. Barb. Seld. et Baroc. V. 157. λαυμεδοντος aliqui, auctore Tzetza. V. 158. ἔστειλε Ῥεχθεὺς Pal. 40. εἰς pro ἐς Alex. et Baroc. λαιτριναίους Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alex. Caſan. chart. Barb. et Potter. λετριννaίους Pal. 40. et Caſ. membr. λετρυναίους Vat. 1421. λετριναίας alii. V. 159. ἀλετρεύσαντα Vat. 1421. Pal. 139. Baroc. aliique. V. 160. ἀγρίῳ pro ὀμβρίῳ Vat. 1471. Alex. Barber. Caſan. chart. Baroc. aliique. Vat. 117. folii

V. 157. ἀρπακτήρων) pro ἁρπακτῆρος.

V. 158. λαιτριναίας) Vitt. 1. 2. et Ciz. λαιτριναίους, vt v. 53. αἰακείοις pro αἰακείαις. Vit. 3. λαιτριναίας, ſuper ᾱς ſcripto ους. Plerique Codd. ſtant pro λαιτριναίους, cff. quae animaduertimus ad v. 54. Metri leges poſtulant λετριναίας, vel λετριναίους, vt Pauſan. VI, 22, 5. ἐς λετρίνους ἐλθεῖν, et mox φιλία ἐς λετριναίους. Vtraque vero forma in vſu fuiſſe videtur, nam idem Pauſ. V, 14, 5. ἐν τοῖς λόγοις λαιτριναίοις; et ſic antea v. 54. Codd. alii λαίτριναν, alii λέτριναν legunt. γυίας, rectius Cant. γύας.

V. 159. ἀλετρεύσοντα) Ad vnum omnes Codd. noſtri ἀλετρεύσαντα; in Vit. 3. tamen ο ſuper α poſitum eſt. πέτραν. Legerim πάτραν, ſi Codd. addicerent, quum Molpis ab ipſo ſcholiaſta Ἠλεῖος αὐγενὴς nominetur, nam duriſſime eſt dictum: ἀλετρεύειν πέτραν. Confunduntur eadem verba etiam v. 338, vbi Baroc. πέτραν, reliqui πάτραν praebent, et v. 1190. ſchol. min. Vit. 1. qui interpretatur γῆν, et Vit. 3. ὄνομα κύριον τῆς Ἠλιάδος, quoque videntur legiſſe πάτραν. ἀλετρεύειν autem γῆν *molere* h. e. *terere*, *calcare terram*, etſi raro et inſolenter, attamen non ita inſolenter dictum, vt ἀλετρ. πέτραν, quae, ſi ſtatua Molpidis intelligitur, plane calcari non poteſt. Nil iuuat dicere, vt Canter. dixit, partem pro toto, h. e. ſtadio Olympico, eſſe poſitam. Praeterea λευρὰν magis convenit τῷ πάτραν, quam πέτραν, nam eſt: πλατεῖαν, ταπεινήν, siue potius κοίλην, vt Elis a Strabone VIII. p. 367. nominatur. Sic Heſych. λευρᾶς σωφροσύνης· τελείας, καὶ ταπεινῆς, κοίλης.

V. 160. ὀμβρίῳ) Recte. Vit. 3. ἀγρίῳ ſolus habet. Natal. Com. VII, 17. p. 810. *Ioui Areo.* Dicitur etiam ὄμβριμος.

iacturam fecit, 16 versus complectentis ab 160 ad 176 exclusiue. V. 161. *ξαίσαντα* Vat. 1421. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Baroc. Seld. aliique. *παρθεροκτόνον* (*παρθενοκτόνον*) Pal. 142 pro *γαμβροκτόνον*. V. 162. *ἀνάγναις* Vat. 1306. *ἀνάγροις* Pal. 139. V. 163. *ἤρτησε* Baroc. Seld. aliique. *τὸ δὲ* non agnoscit Baroc. V. 165. *κυλίδα* Baroc. *κηλίδα* alii. *θωίξας* Vat. 1471. V. 167. *ταῖς* pro *τὴν* Pal. 158.

V. 161. *γαμβροκτόνον*) *οὐ ῥόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνου* Nonnus Dionys. XIX. p. m. 518 *Thryll.* Qui locus firmat hanc lectionem. *ξαίσοντα*. Sic Ciz. et Vit. 1, cum schol. interlin. sed Vitt. 2 et 3. *ξαίσαντα*, schol. min. *φθείραντα*. Repugnant sibi Vit. 1 et Ciz. nam antea legerant *ἀλιτρεύσαντα*.

V. 162. *καθμίλου*) Cf. Eustath. ad Hom. Il. p. 1057. ed. Polit. et p. 871. Bas. Politus addit, etiam dici *κάσμιλον* a scholiasta Apollonii L. 1 (v. 917). Vid. quoque Heyne in Varr. Lectt. ad Virg. Aen. XI, 543.

V. 163. *ἤρτυσε*) Nostri ita etiam praeter Vit. 3. *ἤρτησε*. Vnum autem idemque significat *ἀρταίω* et *ἀρτύω*. Hesych. *ἤρτυσε· παρεσκεύασε*. Tzetz. *κατεσκεύασε*. *λοῖσθον — σκύφον*, *vltimo hausto potu*, quia moriens hausit aquam maris, in quod a Pelope abiectus fuerat. *σκύφος*, vt *ποτήριον* in N. T. 1 Cor. X, 16. dic. per Metonymiam pro potu. Sed quis non sentit, quam molestae sint hae verborum ampullae!

V. 165. *πανώλεθρον* —) Eurip. Orest. 996 et 997:

Ὅθεν δέμεισι τοῖς ἐμοῖς
Ἦλθ' ἀρὰ πολίστονος.

qui locus de interitu Pelopidarum est omnino conferendus. *κηλῖδα*. Nullus Codd. quos habemus in textu, in scholiis vero omnes exhibent *κηλίδα*. Zonar. in Lexico: *κλίνεται*, inquit, *κηλίδος*. cff. de hoc voc Hesych. Suid. et Aeschyl. Eumenid. 786.

V. 167. *τὴν ὁπλαῖς*) Vit. 1. et Ciz. *ταῖς ὁπλαῖς*, sed Vit. 2. *τὴν*, *ὁπλαῖς*. *Ἁρπυίαις*. Codd. nostri *ἁρπυίαις* ā paruo, non inepte, nam non tam de Harpyiis cogitasse videtur Lycophron, quam de ventis vehementioribus, quibuscum comparat velocitatem equorum, cui interpretationi fauet quoque lectio Eustathii *ὁπλάς*. Quos ventos etiam Hom. Odyss. I, 241 *ἁρπυίας*, et ibi Schol. *ἀνέμους ἁρπακτικοὺς* nominat. Cff. tamen Heyne ad Virg. Aen.

ὁπλὰς Euſtath. ad Iliad. χ. ὁπλαῖς Palat. 40. Ἄρπιναν Vat. 972. 1306. in ſcholiis, Caſ. membr. aliique. Ἅρπιναν Vat. 1421. Ἅρπυναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἁρπίας Vat. 916. ἴσιν Caſ. membr. V. 168. αὐθομαίμον' Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. aliique. V. 169. καταραικτῆρος alii. συγγόνου alii. V. 170. δευτέρεια alii. δαιφάλτου Vat. 1471. V. 172. πέμπον Pal. 158. ἑστρωβημένον Vat. 1421. V. 173. εἰδολοπλάστῳ Vat. 1421. πρὸς καταναξεῖ Pal. 158. V. 174. μελόνυμφον Baroc. V. 176. ἐξάπεσον Pal. 158. ἀνδρώας Caſ. chart. V. 177.

III. Excurſ. VII. et ad Hom. Il. κ, 150 ibique Excurſ. de Harpyiis, et Voſſ. Epp. mythol. T. I. p. 198. ſqq.

V. 168. αὐθομαίμον) Vitt. 2 et 3. αὐθομαιμοῦ. Vt ὁμαίμων, συναίμων, ſic αὐθομαίμων eſt formatum, quod vero Lexica ignorant. Vt vero accipiatur, ſuadet analogia, praeſertim cum eius vſus pluribus confirmetur Codd. MSS. Infra v. 222. αὐθόμαιμος, vt h. l. vulgata habet. Intelligitur autem Deiphobus, cuius vero matrimonium cum Helena poſt Alexandri obitum contractum, recentiorum fuit commentum. vid. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 601.

V. 169. καταῤῥαικτῆρος) In ſcholiis Vit. 3. καταραικτῆρος.

V. 170. δαϊοφάλτου) i. q. ἀνθρωποκτόνου, ἀνθρωπολέθρου, verbum Lycophroni proprium. Hinc πάλη δαΐοφ. eſt pugna cruenta, truculenta, in qua multi pereunt homines.

V. 173. προσκαταναξᾶ) Vit. 1 et Ciz. πρὸς καταναξᾶ, diviſim, vt Pal. non male. ῥίθα, malim: *vultu*, h. e. pulchritudine, quam, interprete Tzetza, *corpore*. cf. Toup. ad Theocrit. Idyll. 29, 16.

V. 175. ὅν ποτ') Vit. 1. ἣν ποτ', mendoſe, nam refertur ad Achillem, non vero ad Medeam. Reliqui omnes ὅν ποτ'. Οἰνώνης φυγάς, peſſime vertit Sebaſtiani: *Oenones profugus*, melius Canter. *ab Oenone exulans*, nam dictum eſt pro ἀπ' Οἰνώνης φυγάς.

V. 176. ἀνδρώσας) εἰς ἄνδρας μεταβαλών ſchol. interl. quae ſignificatio a Lexicis aliena Lycophroni propria videtur. στρατὸς h. l. vti ſaepius, magna turba, eaque ἐξάπεζος, quod traiiciendum eſt ad μύρμων.

V. 177. τυφῶνα) Cf. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 301.

γεννᾶται Vat. 1471. V. 178. Φεψάλλῳ Pal. 139. et Baroc. V. 179. ἐξαλέξαντα Vat. 1471. V. 181. σφήκας Vat. 1421. δαφινοὺς Pal. 158. χειραμῶν Vat. 1471. χηράμων Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alex. aliique. χειράμων nonnulli. ἀρυειρύσας alii. V. 183. προγεννήτριαν Pal. 40. οὐλαδωνύμου Pal. 158. aliique. οὐλαμονύμου Pal. 40. V. 184. χερνίψαντες Vat. 1307.

V. 178. ἀφ' ἑπτὰ) In ſcholiis Ciz. et Vit. 1. ἰφ' ἑπτά, perperam. σπαδουμένων. Tzetz. φλεγομένων, immo potius, *in cinerem ſolutorum, conſumtorum, occiſorum*, vt ap. Aeſchyl. Sept. ad Theb. 811. κατεσποδημένοι.

V. 179. ἐξαλύξαντα) Schol. interl. Vit. 1. videtur legiſſe ἐξαλύξοντα, nam habet Fut. 2. ἐκφυγοῦντα, ſed Vit. 2. ἐκφυγόντα. *Thryll.*

V. 181. χηράμων) Noſtri Codd. χηραμῶν, vt Hom Il. β. 308 et v. 495. cf. ibi Heyne; Apoll. Rh. IV, 1299 et Zonar. vid. ibi Tittman. Alii quoque χαραμῶν. Sic χαραμὸς exhibent Etymol. M. laudato adeoLycophrone, et Nicand. Ther. v. 55. et 149. cum Schol. quod Etymologiae τοῦ· χέω l. χάω magis reſpondere videtur. Caeterum Cod. Ciz. corrumpit locum, nam praebet· δαφινοὺς χημαρῶν.

V. 182. δῶμα) vel nidus ipſe veſparum, vel, vt mauult Irmiſch. ad Herod. T. 1. p. 912. etiam domus, cuius in pariete aut tigno intra domum pendent veſpae in nido, prorepentes e cauernis ſuis, domo impleta fumo. Vix Lycophroni aptum!

V. 183. οἳ δ' αὖ) Vit. 1 et Ciz. οἰδ' αὖ, non male. Οὐλαμωνύμου, Cod. Ciz. vt Pal. et Tzetz. in ſchol. οὐλαδωνύμου, ab οὐλάς, άδος, *pera*, Nicand. Alexiph. 260. Reineſius margini addidit: *οὐλὰς eſt pera, vnde recte Alexander* οὐλαδωνύμου, *quia in pera repertus eſt, vid. ſchol. ad v.* 86. Lectio haec ſi vera eſt, vti vera eſſe videtur, nam οὐλαδ. diuerſus eſt a τοῦ σκυρίου δράκοντος, Paris intelligitur, cuius προγεννήτρια h. e. προγεννηθᾶσα nominatur Iphigenia, quia antea, quam ille Helenam duxiſſet, ab ea ex Theſeo traditur nata. Alias Cod. Ciz. ſemper concinit cum Vit. 1. verum h. l. uti in aliis quibusdam locis, discedit ab eo, qui vulgatam tuetur, vnde diuerſa eſſe ſecutos Mſſ. patet.

V. 184. πόρῳ) Sic Codd. Ciz. et Vitt. at Cod. Barb. Canter. et Pott metro aptius, πόριν, cf. Tzetz. in ſchol.

ὠμοστὰ Vat. 916 et Pal. 158. πόριν Vat. 1306. 1307 et Seld. V. 185. ἔντοχον λέχω Pal. 158. V. 186. Σαλμυδησσίας Vat. 1307. Pal. 40. 158 aliique. V. 187. μαντεύων Caſ. membr. Poſt καρατόμον, quod proparox. Seld. profert, nullam Baroc. aliique diſtinctionis notam ponunt, quaſi diu Iphigenia, Tauris ſacrificula, in hoſpitum Graecorum capita ſaeuierit. V. 188. Φαλληριῶσαν Vat. 117 et Caſ. membr. σπίλον parox. omnes Codd. legunt, ſi excipias Caſ. chart. et Potterianos. πέλαν pro σπῖλον Seld. V. 189. κέλτου alii. ἐκβολαῖς Vat. 1307.

V. 186. ξύνευνος) ſcl. futurus, nondum enim Achilles eam duxerat. Σαλμυδησίας, Ciz. et Vit. 1. Σαλμυδησσίας. Vtraque forma, et ſimplici $\overline{\sigma}$ et duplici $\overline{\sigma\sigma}$, ſcriptores veteres, hac vero crebrius vti ſolent, quamuis Brunk. rectius ſimplici $\overline{\sigma}$ ſcribi putet, cf. Schütz ad Aeſchyli Prometh. v. 732, et in Comment. p. 189 ſqq. A Plin. H. N. IV, 11 et Pomp. Mel. II, 2, nominatur Almydeſſos, vid. ibi Tzſchucke, et Jac. Gronou. ad Steph. de Vrb. p. 582.

V. 187. καρατόμον) Sic legunt omnes praeter Seld. καρατόμων, vitioſe, nam priorem lectionem firmat Eurip. Iph. in Taur. v. 38. θύω — ὅς ἂν κατίλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ. Ipſi quoque Codd. Vitt. 1. et 3. ponunt comma, non poſt καρατόμον, ſed poſt ἀρᾶν, non inepte, nam ἀρᾶν aeque in Iphigeniam ac in Achillem cadere poteſt.

V. 188. σπῖλον) Variant in ſcriptura huius voc. Eudocia pag. 305. σπῖλον: Potter. in Comment. recte σπίλον, in textu male σπῖλον; noſtri omnes σπίλον. Phauor. σπῖλον, νῆσον, παρὰ τῷ λυκόφρονι. cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 321 ed. Baſ. T. II. p. 913. ed. Florent.

V. 189. κέλτου) Conſpirant noſtri omnes in hanc lectionem, quam etiam Reichard. inuito Cantero, qui κέλτου cum Pottero in ed. 2. legit, in textum recepit, nec tamen in notis et in verſione lat. mutauit. Nemo tamen eſt, qui nomen huius lacus ſciat, praeter Lycophronem eiusque ſcholiaſt. Tzetzam: ideo ſcriptura quaenam ſit recta, difficile conſtitui poteſt. Pomp. Mel. II, 1, 24. in iſta regione mentionem facit καλοῦ λιμένος, Plin. IV, 24 nominat Calon; Ptolemaeus vero, III, 6, κτενοῦς λιμένος.

ἐκβολαῖσιν Cas. membr. V. 191. iacturae τοῦ Φασφάνων (Φασγάνων) in Pal. 139 superior manus

Vnde fit verisimile, in corrupto Lycophronis vocabulo latere vnum ex his lacubus. Pausan. III, 19, 11 attribuit insulae Leucae, quae est Lycophroni φαληριῶσα σπίλος, et Pindaro Nem. IV, 8. νῆσος Φαιννά, locum κατὰ τοῦ ἴστρου τὰς ἐκβολάς; ergo forsitan legendum ἴστρου pro κέλτρου. Verum haec omnia nituntur coniectura dubia. Legendum putauerim κέλτου cum Cantero et Pottero. κέλτος fuit filius Herculis, ἀφ' οὗ κελτοὶ ἴθνη, Etymol. M. a quo hic lacus forsan nomen duxit, vel Ister ipse κέλτης, h. e. *fluuius Celticus*, in terris Celtarum oriundus, nominari potest. Herodot. IV, 49. ὁ ἴστρος ἀρξάμενος ἐκ κελτῶν. Schol. Apoll. Rhod. p. 225, b, ed. Francof. vbi: τιμάγητος ἐν ᾧ περὶ λιμένων τὸν ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν κελτικῶν ὀρῶν· ἔπειτα ἐκδιδόναι εἰς κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν εὔξεινον πόντον ἐσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν κελτικὴν θάλασσαν. Lectioni κέλτου ipse Tzetzes ad v. 186 videtur fauere, vbi, πρὸς τὰς, inquit, ἐκβολὰς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς κελτικῆς λίμνης. πρὸς ἐκβολαῖσι — ποτῶν, vel, vbi Ister paludem efficit, quae dic. Scholiast. Apoll. Rh. κελτικὴ θάλασσα, vel, vbi in mare defluit, nam λίμνη quoque de ipso mari vsurpari docuit Valken. ad Eurip. Hippol. v. 141. Quum ἐκβολαί, vt προχοαί, non modo de exitu vel ostio fluuiorum, sed etiam de vadis s. vadosis locis littorum, vt ap. Hom. Odyss. V, 453. Hes. ἔργ. 757. Apoll. Rh. I, 11. dicatur, cf. Voss. in *Jen. Litt. Zeit.* 1805. 142, p. 528. κέλτου ἐκβ. λιμ. ποτῶν quoque de ipso lacu, λίμνη κελτικῇ, intelligi potest. Phauor. qui schol. Tzetzae exscripsit, ad v. κέλτρος corrupte exhibet ἐσβάλλουσα pro ἐσβαλλούσης.

V. 190. ἐν σφαγαῖς) *tum cum in eo erat, vt iugularetur.* Eurip. Iph. in Taur. 27. ἐκαινόμην ξίφει. κεμάς, sic Codd. omnes, adeo Phauor. sed Vit. 1 et Ciz. κέμας, vitiose. Debet hoc voc. Lycophron Euripidi Iph. in Taur. 176. vid. ibi Barnes.

V. 191. φασγ. ἐκρύσεται) Eurip. l.l. v. 28. ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς. Vit. 3. pro ἐκρύσεται exhibet ἐκρύσεται, vna voce, vt alibi ἡρακλῆς, vnde orta videtur lectio Potteri ἐκ ρύσεται, duobus verbis, non male, praepositione posita post Genit. φασγάνων, vt supra v. 118 Θρῄκης ἐκ, et l. al.

conſuluit. ἐκ ῥύσεται alii. V. 193. εὔρημος alii: χρόνισι Vat. 1307. V. 195. ἠλλιωμένην Vat. 916. V. 196. γαῖαν Barb. σφαγείων Vat. 117. 1307. 1421.

V. 192. βαθὺ) Retulerim magis per traiectionem, quam frequentat Lycophron, ad ῥηγμῖνος, quam ad δρόμος, ſiquidem Hom. Odyſſ. μ. 214. ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν pro ipſo mari poſuit, ſicut noſter hic de Ponto Euxino; ſic etiam v. 193 ἔρημος ad Achillem potius, cui erepta erat Iphigenia, vel, quia, auctore Pomp. Mel II, 1, 50, *ab armis quies* erat, quam ad δρόμος. καθηθήσεται, κληθήσεται vel ſimpl. ἕσται, vt Eurip. Phoen. 126, et Sophocl. Philoct. 423.

V. 193. Δρόμος) Scribas velim δρόμος, ὁ paruo, vt Codd. noſtri et Cant. non vero cum Sebaſt. Δρόμος, nam ab eo δρόμῳ poſtea demum locus dictus eſt Ἀχιλλέως Δρόμος. cf. Pomp. Mel. II, 1, 52, ibique Tzſchucke. Δρόμον autem iſtum, etiamſi velis addere ei βαθύν, neque *latum* cum Cantero, neque *amplum* cum Sebaſtiano interpreter, nam erat potius *tenuis*, ſed *perlongum, longe extenſum, qui longe in mare ingreditur*, vt Pomp. Mel. l. l. tradit: *Terra tum longe diſtenta excedens, tenui radice littori annectitur: poſt ſpatioſa modice, paullatim ſe ipſa faſtigat, et quaſi in mucronem longa colligens latera, facie poſiti enſis allecta eſt.* ἐν χρόνοισι, *prorae littora*, vt centies ἐν, ſi de locis dicitur, quia teſte Pomp. Mel. l. l. *littori annectitur.*

V. 195. ἄφαντον) *e conſpectu ſuo abductam*, Tzetz. ἀφανισθῆσαν, ſchol. min Vit. 1. ἀφανῆ γενόμενον (γενομένην), *quam neſciebat, vbinam inueſtigaret ac reperiret.* Non apte ergo Canter. *inuiſa forma mutatam*, nam ἄφαντον non ad ἀδὸς, ſed ad γραῖαν pertinet. ἀδὸς ἠλλοιωμένην, *mutatam κατὰ ἀδὸς*, vt ſchol. min. Vit. 2. αὐτοποιηθῆσαν, quae ipſa induerat, exhibebat formam anus h. e. feminae venerandae, quae quidem forma magis ad dignitatem ſacerdotio congruam, quam ad deformitatem corporis ſ. oris ſpectare videtur. cf. tamen Eudocia p. 241. Tzetz. ad v. 183 et Nat. Com. I, 18, p. 66, qui, *eam*, inquit, *a Diana verſam eſſe in anum edentulam.*

V. 196. σφαγίων) Sic quoque cum Sebaſt. Cod vterque Potteri, Ciz. et Vitt. 1. et 3; ſed Canter. Potter. et reliqui Codd. σφαγέων, metro aptius. Zonaras: σφαγῶν (ſcl. ἀγγῶν, quod omiſſum videtur in ed. Lipſ. quodque

Pal. 40. V. 200. σκύθον Vat. 916. 972 et 1306. V. 202. προμάντεως pro προμάντιος ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Seld. et Baroc.

exhibet in hoc ſcholio Etymol. M. et Phauor.) εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερέων ἐδέχοντο (Etymol. δέχονται)· σφάγιον δὲ τὸ θῦμα. Variant vero in eo Grammatici, vt Codd. Mſſ. Lycophronis. Sic Pollux Onomaſt. X, 65. σφαγῆον, et 97. σφάγιον, vas, ᾧ ὑποδέχονται τὸ αἷμα τῶν ἱερέων: vid. ad h. l. Hemſterhuſ. Heſych. σφάγιον vtrumque et θῦμα et ἀγγεῖον ſignificare tradit, cf. Stephan. Theſ. quoque ad h. v. Idem accidit τῷ· σφαγῶν, nam in Eurip. victima modo dic. σφαγῶν, vt Troad. 742. Cycl. 394, modo σφάγιον, Hecub. 111. Oreſt. 657. Si vero quis ſit, qui Lycophronis σφαγέων velit interpretari θυμάτων, neque contextum, neque ſcholia min. quae explicant per θυσιῶν et θυτηρίων, habebit, qui eius interpretationi repugnent. Attamen ob ſeq. ἠδὲ χερνίβων, *guttorum*, de quo voc. vid. Heyne ad Hom. Il. ω, 304, et Barneſ. ad Eurip. Alceſt. 99, vbi dic. πηγαῖον χέρνιβον, *vas purificatorium*, σφαγέων magis de vaſculis, quibus ſanguis victimarum excipitur, quam de victimis ipſis videtur explicandum. Vit. 1. et Ciz. pro ἠδὲ perperam habent ἢ δὲ, quod copulam, niſi legas ἤ τε, male iugulat, et in ſqq. nil habet, ad quod referatur.

V. 198. ὃν — ποιφύξα) Forte ἦν, ſcl. Φλόγα, cui melius, quam τῷ· κρατῆρος conuenit ποιφύσσαν, quod hic eſt i. q. φυσᾶν, *ſufflare*, *flando ſuſcitare*, in Lexicis nondum conſignatum. cf. interptt. ad Heſych. ποιφύξεις. σάρκας ἀνθρώπων, *carnes hominum* l. *humanas*, non vero, *mortuorum*, vt interpretes perhibent. Μέλαινα. Natal. Com. I, 18, p. 66. *Heſiodus*, inquit, *in eo libro, quem ſcripſit de claris mulieribus. eam tradidit a Diana Hecaten factam fuiſſe.*

V. 201. που) *fere*, vt ap. Xenoph. Anab. IV, 8, 16. ἀμφὶ τὴν αὐτὴν που ὥραν, vel: *omnino*, *vtique*, vt Hom. Il. β. 136. Vit. 2. mendoſe ποῦ.

V. 202. οἵ δ') Noſtri Codd. οἰδ'. προμάντεως. Ciz. et Vit. 1. προμάντιως, vt Canter. et Potter. reliqui vero, vt Sebaſt. cff. ad h. l. Hom. Il. β. 305 ſqq. et Ouid. Metamorph. XII, 12 ſqq. a quibus vero, vti ſaepe alias, Lycophron plane diſcedit, et brevitate ſua omnia obſcurat. Homerus et Ouid. non Saturno, ſed Ioui victimam ibi offerunt, Calchantem, non vero Κρόνου, vatem fatorum

πρωμάντεως Vat. 1471. V. 203. κτένων pro τέκνων Baroc. κρεονόμου Vat. 1421. V. 204. ὄρκον Barber. et

futurorum, et comedentem octo pullos cum matre draconem, non vero Κρόνον, neque Iouem fingunt. Incidiſſe autem videtur poeta noſter in Κρόνον, quia fuit Heſiod. Theog. 459, et infra v. 1199, παιδοβρώς, ita vt non liberos modo, ſed matrem quoque ipſam deuoraſſe narraretur, vbi quoque Centaurus dicitur, quod, auctore Cantero, infra draco fuerit. Deinde, quum, vti conſtat, et Heyne ad Virg. Aen. V, 84 docet, ſerpens plurium rerum, e. g. temporis, vitae, immortalitatis, geniorum locorum et hominum, etc. ſymbolum ſit habitum, fieri potuit, vt Lycophron tempus Troiae olim euertendae ſignificaturus, aliquid, quod huic ſymbolo eſſet ſimile, affingeret loco noſtro, vel accommodaret. Conferatur quoque Phurnutus, qui fabulam de deuorandis a Saturno liberis per allegoriam explicat, cuius locum excitauit Meurſ. ad v. 1199. Referendum igitur eſt ad Κρόνου, vt iam vidit Reichardus, voc. κρεανόμου h. e. νεμομένου κρέατα τέκνων πηκίων (vt Hom. l. l.) τοὺ μητρί. Vnde ſenſus horum verſſ. exiſtit: *ad aram* Κρόνου, *vatis, vi ſerpentis* (qui ſymbolum vel nota eius eſt) *carnes pullorum ſimul cum matre deuorantis.* Ne Κρόνος ipſe pullos hos cum matre deuoraſſe diceretur, Tzetzes et ſchol. min. ſupplent ἐκ, quae vero Ellipſis nimis videtur dura, et κρεανόμου de dracone explicant. Ab ingenio Lycophronis non plane alienum eſſet, ſi quis vellet iungere προμάντεως cum κρεανόμου, ſcl. τοῦ δράκοντος, h. e. interpretis draconis carniuori, vel qui praedixit, quae eſſent euentura Graecis, conſpecto hoc miraculo, quo ſerpens pullos octo cum matre comedit. Tzetz. in Antihom. v. 210 ſqq. paucis modo narrat rem verbis his:

> Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο, καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλωον,
> Ἐκ πλατάνοιο μαθόντες ἀπὸ δράκοντος ἅπαντα.

V. 204. ὄρκων ζυγὸν) Eurip. Suppl. 1228. καὶ τόνδε ἐν ὅρκοις ζεύξομαι. δευτεροῦχον i. q. δεύτερον, altera Etymologiae parte neglecta, vel, ſi quis malit, δευτέρως ἔχοντα vel συνέχοντα, ſcl. ἅλληκας. cf. Potter. Reichard in Indice non ſatis apte ingenio Lycophronis aduerbialiter explicat.

Baroc. V. 205. πλάτυν Baroc. et Steph. V. 206. Βάκχων alii. πάροιθεν Seld. V. 207. Φάλτην Pal. 158. μύχοις plerumque (plerorumque) librorum. V. 209. κατέρξεταϛ Baroc. V. 210. πολυραίστου Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. πολιῤῥαίστου Potter. et alii. πολιραίστου Vat. 915. 1421 et Pal. 139. πτολιραίστου alii. V. 212. Φηγαλεὺς repoſui ex Vat. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. Caſ membr. Baroc. Seld. ipſo Tzetza aliisque. Φυγαλεὺς alii: Φιγαλεὺς aliqui. Φαυστήριον Barber. V. 213. λίγοις Vat. 915. V. 216. λεύσσω Pal. 142.

V. 205. στερῥὰν — πλάτην) pro: ὠλένας στερῥὰς ἐνοπλίσουσιν (inſtruent) πλάταις ἐνοπλίσουσιν, Vit. 2. ἐνοπλίζουσιν, non apte.

V. 207. ἀνενάζοντις) Cf. Hom. Il. β. 394. Ἀργεῖοι δὲ μιὴ ἴαχον, et v. 400. Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἴριζε θεῶν. Lycophr. verò Bacchum modo celebraſſe eos canit.

V. 208. δελφινίου) Cf. Hom. Hymn. in Apoll. 494 ſqq. κερδώου, alias κερδῶος ὁ ἑρμῆς, vid. Nonn. συναγωγ. ἱστορ. ad α στηλιτ. Gregor. c. 90, p. 158. *Thryll.*

V. 209. ταύρῳ) Sic Plutarch. Quaeſt. Gr. c. 26. Eleorum mulieres Bacchum ſacro carmine inuocantes accinere ſcribit: ἄξιε ταῦρε, vbi latine male reddidit interpres, vid. Reineſ. Varr. Lectt. p. 147. qui vertit: *Honorate Bacche:* ego mallem ἀξίου, παραστατικῶς legere. *Thryll.* Hic ergo eſt locus, qui recta Bacchum indigitat nomine tauri, quem Schweighäuſ. ad Athen. XV, p. 476, a, videtur ignoraſſe.

V. 210. πολυῤῥαίστου) Sic quoque Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. πολυραίστου, minus bene: Vit. 1. πολιράιστου, ſuper ι ſcripto eadem manu ν. πολιῤῥαίστου, vti Potter. legit, locum habere poteſt, ſi rationem habeas ſcholii Tzetzae: τὰς πόλεις φθείροντος.

V. 212. Φηγαλεὺς) Sic noſtri omnes, recte: Canter. Φυγαλεὺς, Stephan. in Φιγαλία et Suid. Φιγαλεὺς, minus recte.

V. 213. ἴχνος) H. l. *pes*, vt infra v. 629 ἀπείροις ἴχνεσι, *pedibus, qui non ſunt pedes*, et Eurip. Bacch. 1132 ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις ἀνέφερε.

V. 214. αἰστῶσαϛ) Pronuntiandum αἰστῶσαϛ, tribus ſyllabis, cf. ad v. 71. στάχυν, cff. Potter. et Reichard. in

158 aliique. δὲ pro δὴ Baroc. V. 217. κἀπιροιζοῦσαν Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. Caſ. membr. et Seld. κἀπὶ ϱοιζοῦσαν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. V. 218. δειλὰς, δεινὰς Vat. 916.

Praefat. XXXII. Lycophron Telephum nominat leonem ad ſignificandam eius vim, qua potuerit confringere Graecos, hos vero ariſtas, fortaſſe, quum vndique imagines corradere ſoleat, ratione habita *στάχυος*, quem Euripid. Phoen. 946 et Herc. Fur. 5 Σπαρτῶν γηγενῆ nominat, ita, vt *στάχυς* ſit modo *exercitus armis inſtructus*, vt ap. Virgil. Aen. XII, 663 *ſeges ferrea horret*. Leo dic. hic ἀϊστῶσαι στάχυν ὀδόντι, vt poſtea v. 260. aquila πτεροῖς διαγράψων et γαστρῶν χέρσον, et v. 459. λίων καταίθων ϑύσϑλα, quae omnia naturae harum beſtiarum non conveniunt. Saepius autem Lycophron homines notat nominibus beſtiae cuiusdam, et in iis, quae feciſſe eos fingit, non ſemper naturam beſtiae, ſed ipſius modo hominis, legibus allegoriae neglectis, ſpectat.

V. 215. κείροντ') Non κείροντι, ſed κείροντα, vt vult Euſtath. ad Hom. Il. 1. ed. Baſ. p. 121. ed. Polit. T. I. p. 303, cui accedit Tzetzes in ſchol. κείροντα ἐν ὀδ. et ſchol. interl. κόπτοντα, recte, nam ῑ fere nunquam elidi-tur in Datiuo ſingulari.

V. 216. λεύσω) Ciz. et Vitt. 1. et 2 cum Pottero λεύσσω, recte, cf. v. 52. vti e ſcholiis quoque apparet, quae προορῶ explicant. δὴ noſtri Codd. tuentur omnes. σπεῖραν ὁλκ. κακῶν pro: πλῆϑος τῶν ὁλκάδων ſ. νεῶν κακῶν. Σπεῖρα pr. funiculus, quo nauis trahitur, h. l. vero multitudo et longa ac denſa ſeries nauium, quae trahitur per mare, σύρουσαν ἅλμῃ. Nicand. in Ther. 220 eadem verba iungit: ὑπὲρ ἄκρον ὁλκαῖον σπείρης. ὁλκαίων. Potteri vterque cum tenui ſpiritu ὁλκαίων. Quae vero claſſis Graecorum etiam dic. ἱπποροιζοῦσα ἀπειλὰς καὶ βλάβας, per Hendiad. ἀπειλὰς βλαβῶν ſ. ἀπειλοῦσα βλάβας, *damna*, πυριφλέκτους, h. e. incendium et ruinam patriae. Etenim verba, quae ſunt orationis, ſaepe ad res et facta transferuntur, vt: *obiurgare flagris*, Suet Calig. 19. *increpitare dextra* Stat. Theb. X, 132. cf. Graeu. ad Flor. p. 4. et Fiſch. ad Theophraſt. p. 44. et ad Anacr. p. 35. Sic infra v. 776. ἀπειλὰς νώτῳ φέρειν. ἅλμῃ, Seld. ἅλμην. καπιῤῥοιζοῦσαν, noſtri rectius: καπιροιζοῦσαν, vel potius, κἀπὶ ϱοιζοῦσαν. Vit.

V. 219. χάδμος Vat. 915. ὤφελλ' Vat. 972 et 1471. ὤφελεν περιῤῥύτῳ Vat. 1307. ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. lectionibus minime spernendis. V. 220. Ἴσῃ Barb. et Baroc. V. 221. ἄθλιον σπόρον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. ἄθλιον σπόρου Vat. 1306. Barb. et Cas. chart. ἀθλίου σπόρον Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 158. et Pott. V. 222. αὐθομαίνων Vat. 916. αὐθηγμήμων Vat. 1421. πρύλιν quidem, vt Potterus, Vat. 916, sed eadem manu litura deletum ν finale, vt vocandi casus sit. πρῦλε Pal. 158. Caetero omissum hunc vers. in Vat. 915. longe recentior manus interlinearem restituit. V. 223. Τούμουρε Vat. 916. Τούμορε Vat. 1471. V. 224.

1. in scholiis modo duplici σ, καπιῤῥοιζοῦσαν: alii habent quoque καπιῤῥιζοῦσαν, male.

V. 219. μή σε) Vit. 3. μή δέ, sic etiam in scholiis, parum apte.

V. 220. ἴσσῃ) Vit. 3. ἴσῃ, superscripto altero σ. Phavorin. ad πρῦλις quoque ἴσῃ. φυτεύειν h. l. γεννῆσαι. Proprie dic. de plantis, deinde etiam de hominibus, vt ap. Eurip. Orest. 11. Med. 834. vbi vid. schol. et 878. cf. schol. ad Sophocl. Ai. 944. Schneideri Lex. hanc vim huius voc. adhuc ignorat.

V. 221. ἀθλίου σπόρου) Ciz. et Vit. 1. ἀθλίου σπόρον: Vitt. 2 et 3. ἄθλιον σπόρον, scripto tamen super ον in Vit. 2. ου.

V. 222. αὐθομαίμων) Cf. Eustath. ad Hom. Il. p. 311. ed. Basil. Tom. II. p. 886. ed. Politi. πρύλι, ita quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum scholiis πρύλιν. Prior lectio contextui conuenientior.

V. 223. πρὸς τὰ λῷστα) ratione habita vel Graecorum, vel temporum etiam superiorum. τόμουρε, cff. Hesych. et Eustath. ad Hom. Il. π. p. 1076. Callimach. in Del. v. 94. ἀλλ' ἵμπης ἐρέω τὶ τομώτερον, ἢ ἀπὸ δάφνης, ibique Spanheim.

V. 224. οὐμὸς) Sic quoque Ciz. et Vitt. omnes, sed Thryll. addit: Scribi debet οὐμὸς, οὑμὸς, sine circumflexo, qui est in ed. 1. Potteri; in altera vero οὑμὸς, rectius, vt quoque est in edd. vett. et Hom. Il. θ, 360. vid. Etymol. M. et Phauor. ὄφειλε, Ciz. et Vitt. 1 et 2. ὄφελε, vt v. 219. Vit. 3. vero ὄφειλε. Potter. et Canter. metri causa rectius ὤφελεν.

οὑμὸς plerumque (plerorumque) Codicum, alii autem οὗμὸς. ὤφελεν alii. ὤφελλεν Vat. 972. V. 226. διπλοὺς Pal. 139. Baroc. aliique. V. 227. λιμναίῳ Seld. V. 228. τοσόνδε Vat. 972. 1307. 1471. Pal.

V. 225. χρησμῶν) Vid. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 302. νυκτίφοιτα, i. q. νύκτερα, eſt verbum Aeſchyleum, cf. Potter. In hymnis Orph. 35, 6. dic. νυκτερόφοιτος. δείματα νυκτ. terrores, quaſi Dii vel Deae, quae noctu circumuolitant et ſomnia immittunt, atque his bene conuenit ἀπῶσαι. Petron. 104. canit: *Somnia, quae mentes ludunt volitantibus vmbris.*

V. 226. μιᾷ μοίρᾳ) Schol. ἑνὶ θανάτῳ, vti Canter. laudato loco Eurip. Androm. 295 exiſtimat. κρύψαι, *e conſpectu hominum remouere*, dic. h. l. abſolute; infra v. 1062 addit εἰς τάφον, vt Eurip. Hec. 570 κρύπτειν τάφῳ, et Alceſt. 469 χθονί. Διπλεῦς, ita quoque Ciz. ſed Vitt. omnes, vt Seld. διπλούς. ὑπὲρ πάτρας, *vt ſeruaretur patria*, ſic in N.T. Ioh. XI, 50, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

V. 228. οὐκ ἂν — τοσῶνδε — κακῶν) Sic Ciz. et Vit. 1. ſed hic e gloſſa videtur legiſſe τοσόνδε, et in ſcholiis raſura eſt τοῦ· ῶ, conſpiciturque τὸ σῶνδε inemendato poſteriori loco, priori eſt οὐκ ἂν τὰ σῶνδε (ſic quoque Ciz.): Vit. 2. οὐκ ἂν τὸ σῶνδε, eadem manu ſuperſcriptum ον: Vit. 3. οὐκ ἂν τοσόνδε κῦμ' ἐπέκλυσε κακόν, et in ora eſt, κατ' ἔλλειψιν, adſcriptum. *Thryll.* Vulgata ingenio Lycophronis accommodatior videtur. Metri cauſa legendum ἐπέκλυσεν pro ἐπέκλυσε, quod Codd. Mſſ. et editt. omnes obſidet.

V. 229. Παλαίμων) Optime ſchol. interl. Vit. 1. ἀντὶ· ᾗ τέτευθος νῆσος, in qua infantibus oblatis colebatur Palaemon. Saepe poni ſolent nomina Deorum et hominum pro locis, vbi verſantur, vel coluntur, vt ap. Horat. III, 5, 11. Iupiter pro ſede eius, Capitolio, cf. ibi Iani. Caeterum ſenſus horum trium verſſ. 229-231. hic eſt: *Claſſis Graecorum ad Tenedum eſt appulſa*; verum eos ornat more ſuo, vel potius nimio onerat Lycophron ornatu. Videt Palaemon τιτηνίδα γραῖαν, Thetidem decrepitam coniugem Oceani, qui ipſe eſt decrepitus, ἄγηνος, h. e. *mare*, ζέουσαν, feruere, *ſtrudela*, aeſtuare, abundare, vt Lat. *feruere* dicc. quae frequentia magna celebrantur, cf. Burm. ad Val. Flacc. I, 121, vt ap. Virg. Aen. VIII, 676. *Totamque inſtructo Marte videres*

139 et Barb. τοσόνδε κακὸν Baroc. aliique. ἐπέκλωσε Vat. 915. V. 230. αἰθύῃσι Barb. et Baroc. αἰθυίοισι Seld. aliique. V. 231. σύνευνον Vat. 1471. Pal. 139. 142 aliique. ὠγενοῦ Baroc. ὠγίνου Vat. 1421. V. 233. στερῷ Barb. κλείδας Barb. εὐάρχῳ Eustath.

Feruere Leucaten, et Georg. I, 456. *omnia vento nimboque videbis feruere.*

V. 230. αἰθυίῃσι) Ita quoque Ciz. ab αἴθυια, vt in omnibus editt. Lycophr. et scriptoribus, qui de natura animalium exposuerunt, e. g. Aelian. IV, 5. VI, 46: sed Vitt. omnes, vt Barb. et Baroc. αἰθύῃσι, diphthongo neglecta, ab αἴθυα, quam formam quoque agnoscit Zonaras, non vero Phauor. qui idem schol. ad verbum habet. αἰθυίῃσι *mergis* h. e. nauibus, πλεκτανοστόλοις, πλεκτάναις, antennis, velis et rudentibus instructis.

V. 231. ξύνευνον) Sic nostri omnes, vt supra v. 186. ὠγίνου, Vit. 2. et 3. ὠγενοῦ. Suid. ὦγενος, verum Hesych. et Phauor. ὠγὴν, ὠγένος, h. e. ὠκεανὸς, vnde ὠγενίδαι, i. e. ὠκεανίδαι. *Thryll.* h. l. addit: ὦγενον vocat ὠκεανὸν, quem Pherecydes in Theogon. ὠγῆνον: Clem. Alex. L. VI. Strom. p. 621. ζὰς ποιεῖ Φάνος μέγα τε καὶ καλὸν, καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ ὠγῆνον, καὶ ὠγήνου δώματα. Eiusdem Theogoniae proprium hoc affertur a Laërtio (p. 128 ed. Longol.) ζεὺς μὲν καὶ χρόνος εἰσαεί καὶ χθὼν ἦν. χθονίη (f. χθονὶ) δὲ ὄνομα ἐγένετο γῇ, ἐπειδὴ αὐτῇ ζεὺς γέρας δίδοῖ. Pro γῆν γέρας Th. Burnetus Archaeol. Philos. p. 161. L. I. c. XI. legit ὠγῆνον vel ὠγῆνα. Sed opus forte non est, nam sententia est plana, ideo γῆν vocatam, quia terram nacta sit sedem. Tantum *Thryll.* Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 45 et 51. Varia videtur fuisse forma huius vocabuli: ὠγένος, ὠγὴν, ὦγενος, ὠγενὸς et ὠγῆνος.

V. 233. κλεῖδας) Vit. 3. vt Barb. κλείδας. κλεῖδας non tam humerum, quam os clauiculae iugulare, quod ceruicem et humeros concludit, iugulum, Hom. Il. χ. 324. ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι, nam totum corpus Cycni, ergo etiam humeri, capite excepto, erant inuulnerabiles. cf. Ouid. Metam. XII. (non VII, vt Meurs. in Comment.) v. 130. sqq. Qua interpretatione admissa, non erat, quod Tzetzes reprehenderet, Lycophronis κλεῖδας. De Cycno cf. Tzetz. in Antehom. 257, ibique Iacobs.

ad Odyſſ. τ. p. 1857, 62. V. 235. λαρναχοφόρους Vat. 916. 1421. 1471. Pal. 139. 142. 158. Baroc. aliique, teſte Tzetza. V. 236 πειθήσας Vat. 916. 972. κύκνων pro τέκνων Vat. 1471. Pal 139. Barber. et Baroc. V. 237. αἰθυόθρεπτος Pal. 158 aliique. αἰθυόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. αἰθυοθρίπτος Vat. 1421. λιναργέτης Pal. 139. λιναργέτῳ alii. V. 238. κρυθμοῖσι Vat. 915. Pal. 142 aliique. ῥαιβαῖσι Seld. ῥαβοῖσι Vat. 1471. ῥαβοῖσιν εἰρίτταις Caſ. membr. νηρίταις Seld. aliique, ſaniori ſane lectione, quam recepiſſem vtique, ſi per vnum ſaltem librum mihi licuiſſet. νοιρίταις Vat. 1421. V. 239. χηλῷ τε Pal. 158. χιλῷ Vat. 1471. Alex.

V. 235. λαρναχοφόρους) Ciz. et Vitt. omnes cum ſcholiis λαρναχοφόρους. Vtraque lectio hiſtoriae fabulari, λαρναχοφόρους vero metro et viciniae verborum ῥαίσταν τίκτα et ψυδραῖσι φήμαις conſulit. Caeterum quominus λάρνακ interpretemur: *nauiculam*, nil niſi v. 239. χηλὸς impedit.

V. 236. ἄρταμοι) Cf. v. 327. et 797, et Euſtath. ad Hom. Il. p. 577. C. ed. Rom. τέκνων, Vit. 3. κύκνων, vt Vat. et alii, quaſi pulli eius cygni.

V. 237. αἰθυόθρεπτος) Ita etiam Ciz. ſed Vitt. Codd. αἰθυόθρεπτος, vt v. 230 αἰθύῃσι.

V. 238. νειρίταις) Sic quoque noſtri Codd. forſ. autem lectio Seld. νηρίταις eſt praeferenda, nam Grammatici, vt Heſych. Suid. Zonar. et Phavor. interpretantur id voc. per: κοχλίας, κογχύλιον, vt Tzetz. et ſchol. min. Conſpirant tamen Codd. omnes et h. l. in νειρίταις, et v. 896 in νειροῖς μυχοῖς, quamquam Suid. ad νηρίτης e Lycophrone laudat νηρὸς μυχὸς, cf. ibi Küſter. ῥῖλος pro ῥιλῶν, *libenter veſcitur* (θρεπτὸς) κρειθμοῖσι, *herbis marinis*, quae proprie ſunt Dioſcor. II, 157. κρῆθμα, non vero κρηθμοὶ, vt Reichard. in Indice. Heſych. κρηθμόν· λάχανον. cf. quoque Euſtath. ad Hom. Il. p. 582, B. ed. Rom. Tzetzes cum iis, qui ipſum ſequuntur, habeat oſtreas ſuas, quas reliqui Graeci ignorant.

V. 239. χηλῷ) Vit. 1 et Ciz. χηλῷ τε: Vitt. 2 et 3. χιλῷ, male. κατεδρυφ. alii, auctore Pott. legunt: κατεδρύφραξε.

Barb. Cas. chart. et Barocc. κατεδρύφαξε Vat. 972. 1306. aliique. κατεδρύφαψε Vat. 915. V. 240. φρᾶσαι Vat. 1421. θεὰς Seld. V. 241. ἐφετριὰς Vat. 1421. ληθαργῷ Barb. λιθάργῳ Seld. V. 242. οὐταθεὶς Vat. 916. 972. 1421. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Baroc. V. 243. Μύριννα Vat. 915. 1421. Pal. 142. Eustath. in Iliad. β. p. 759 ed. Flor. aliique. Μύρρινα Vat. 117. Pal. 158. Cas. membr. et Seld. V. 244. ἵππον alii. φρυαγμὸν Vat. 1471.

V. 240. σὺν τοῖς δ') Nostri hic et in scholiis, σὺν τοῖσδ'.

V. 241. ληθ. σφαλεὶς) *obliuione lapsus* h. e. per obliuionem peccans, a memoria mala deceptus, vno verbo, oblitus. Infra v. 766. ληθάργῳ respondet ὕπνου λήθης. Sic Eurip. Or. 1558 φόβῳ σφαλεὶς, vbi schol. διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας.

V. 242. Hic vers. abest a Ciz. et Vit. 1. nec Tzetzes ei adiunxit scholion, vnde, quum is nullum fere vers. intactum praetermittat, ab eius Cod. quoque abfuisse credibile videtur. Vitt. 2 et 3. exhibent eum, ita tamen, vt Cod. 3. οὐταθεὶς legat pro οὐτασθείς.

V. 243. Μύρινα) Ita etiam Vitt. 2 et 3. vt Hom. β, 814. cff. ibi Eustath. ed. Bas. p. 266. et Polit. T. II. p. 759, et Heyne: Apoll. Rh. I, 604. et 634. Steph. ad v. Zonar. in Μυρινίτης, qui tamen addit: τινὲς τὸ μυρρίνη διὰ δύο ρρ γράφουσι, fors. μυρίννη διὰ δύο ν. vid., Tittmann., Strab. XIII. p. 622. Plin. IV, 23. et Inscriptt. Gruter. DCLXXXIII, 7. Sed Ciz. et Vit. 1. legunt, vt Zonaras, duplici ρρ, forte metri caussa μυρίννα l. μύριννα, vt Etymol. M. et Canter. cf. de scriptura h. v. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. I. p. 515. στένει referendum est ad tumultum et strepitum belli, quod magna vi irruebat in Myrinam. Sic ap. Eurip. Herc. Fur. 861. στένει πόντος κώπαισι: Virg. Aen. VI, 413. *cymba gemit sub pondere:* Val. Flac. I, 728. *gemunt nemora*, et VI, 168. *gemit ager rotis.*

V. 244. φριμαγμὸν) Sic quoque Ciz. et Vitt. 1. 2. sed Vit. 3. φρυμαγμὸν s. φρυαγμὸν, quod Vat. habet, et vnum idemque esse videtur: vid. Etym. M. φριμασσομένη et Ammon. de voc. differ. φριμάττεσθαι. Τὸ· φρυαγμὸς s. φρυμαγμὸς quum sit equis proprium, videtur praeferendum τῷ· φριμαγμὸς, quod est caprarum; sed φριμαγμὸς

φρυμαγμὸν Vat. 672. Barb. et Baroc. ἠόνες Vat. 117. 915. 916. 1471. Pal. 142. Alex. aliique. δεδεγμένοι Pal. 40 et Etymolog. in ἠών. V. 245. pro ὅταν, εἰτ' ἂν Vat. 915. ὅτ' ἄν Vat. 117. V. 247. ἄμοιο Vat.

quoque, vt *φρεμάσσεσθαι*, dici de equis, docuerunt Pollux Onom. I, 216. Valken. ad Ammon. Sturz. in Proluſ. prima de vocibus animalium p. 17. Grimae, 1805. 4. et Schaefer ad Dionyſ. Halic. de Compoſ. verb. pag. 195. Ergo vulgata non eſt ſpernenda. *ἠόνες*, ſic quoque omnes Codd. noſtri pro *ἠόνες*.

V. 245. *ὅταν*) Vit. 1. cum ſcholiis, et Ciz. *ὅτ' ἄν*, vt ſaepius in MSS. reperitur, cf. Etymol. M. "Οταν — *λύκος*, quum Achilles ſummo impetu e naui in terram deſiliiſſet: *ἅλμα ποδὸς λαιψηροῦ ἐρείσας* pro: *ἁλλόμενος ταχέως καὶ σφοδρῶς εἰς αἰγιαλόν*. Dicitur autem *ἅλμα πελασγὸν*, h. e. Theſſalicum, pro, Theſſali vel Achillis, qui Theſſalus erat. Eurip. in Androm. 1140. nominat *ἅλμα τρωϊκὸν* h. e. *εἰς γῆν τρωάδα*. *Εἰς ἴνα*, *in ripam*, ſcl. Simoentis, vt patet ex Eurip. Elect. 440, quem locum, qui ſic ſe habet:

> *κοῦφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ,*
> *Σὺν Ἀγαμέμνονι, Τρωίας*
> *Ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς,*

Lycophron ſecutus videtur. *λοισθίαν*, vel, vltimam ſ. primam ripae partem, vel *λοῖσθον*, *nouiſſime*, Proteſilao iam antea occiſo, vt v. 279, *λοῖσθος εἰς γῆν ῥίψας πόδα*. cf. de hoc loco Leopardi Emendd. VIII, 27. *αἴθων*, non, *rauus*, ſed, *feruidus*, *ferox*, *acer*, *σφοδρὸς*, coll. v. 1248. vti etiam *ἵππος* et *λέων* dicitur, nam poeta non coloris, ſed furoris habuit rationem, quo Achilles proſiliebat, vid. Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 1077. Sic ſupra v. 27. dic. *πρηστὴρ αἴθων*, v. 109. *αἴθων ἵππεκτὴρ*, v. 925. Boreas *κύων αἴθων θρᾳκίας*.

V. 247. *κρηναῖον γάνος*) *fontanum laticem*, noſtri: *Quellwaſſer*, pro: *κρήνην*. Sic quoque Aeſchyl. Perſ. 483. quem Lycophr. ſaepe imitando exprimit, *κρηναῖον γάνος*, cf. ibi Schütz. Proprie *γάνος*, a *γάω* vel *γανύω*, ſignificat, *ſplendor*, et inde, *laetitia*, *oblectamentum*, vid. Lennep. Etymol. Ling. Gr. p. 206. Thom. Mag. *χάρις*, Heſych. *χάρμα*, *φῶς*, *αὐγή*, *ἡδονή*, vid. interptt. Alii vſurpant de vino, vt Aeſchyl. Perſ. 614. *γάνος ἀμπέλου*, vid. ibi Schütz. Eurip. Cycl. 414. *γάνος Διονύσου*, Bacch. 261. *βότρυος γάνος*: idem de *melle* Iphig. in Taur. 633. *γάνος μελίσσης*.

916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. ἐοιβδήσει Vat. 117. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Barb. Baroc. aliique. V. 249. κατεῖθει Baroc. V. 251. προὐμάτων Vat. 1471. Pal. 139 et Baroc. δηουμένη omnes Codd. exceptis Vat. 117 et Caſ. membr. V. 252. ὡς pro ὥστε Pal. 139. γύαγ alii. γυῖα Seld.

Noſter etiam de quocunque humore, inprimis vero de aqua, adeo abſolute, nullo alio addito vocabulo, vt v. 708. et al. locc. Etymol. M. ad γεγανωμένος: γάνος, ὕδωρ ἢ. Ῥοιβδήσῃ. Canter. Vitt. 2 et 3. vti Ciz. et Vit. in ſcholiis ῥοιβδήσει, cui vero lectioni ὅταν, quod raro, vel potius nunquam cum Indicatiuo iungitur, repugnat. ἄμμοιο, Vitt. 2 et 3. adeo in ſcholiis ſimplici μ̄, ἄμοιο, cf. Tzetz.

V. 249. κατεῖθει) πολέμῳ ſcl. vel εἰς πόλεμον; vt e verſ. ſeq. patet: *canit claſſicum, quo milites ad pugnam excitantur.* Inepte ſcholiaſt. λαμπρύνει τῇ στίλβῃ τῶν ὅπλων. Sic Virg. Aen. XI, 147. *vrbem clamoribus incendere.* ὀρχηστὴς, cf. Heyne ad Hom. Il. π. 617.

V. 250. ἐξάρχων νόμον) *praecinens, incipiens hymnum et laceſſens claſſico et prouocans ad pugnam*, nam νόμος non dic. modo de modis, ad quos hymni tibia, cithara et h. l. tuba canebantur, ſed etiam de hymnis et cantu ipſo, qui ad certas leges canebatur. cf. Beck ad Ariſtoph. Aues v. 210. De tuba dic. quoque in Antholog ab Antip. Sidon. Epigr. XI. ed. Iacobs Tom. II. p. 8.

Ἁ πάρος αἱματόεν πολέμου μέλος ἐν δαΐ σάλπιγξ
καὶ γλυκῦν εἰρήνας ἐκπροχέουσα νόμον.

στρόμβῳ, vid. quae notauimus ad Schol. Tzetzarum.

V. 251. προὐμμμάτων) Vit. 3. vt Vat. προὐμάτων, perperam. δηϊουμένη, Ciz. et Vitt. omnes δηουμένη, neque addito, neque ſubſcripto ῑ, vt ſemper.

V. 252. πίφρικαν δ') Ciz. et Vit. 1. πίφρικάν δ'. De forma πίφρικαν vid. Voſſ. in: *Jenaiſche Litter. Zeit.* 1805, 137. p. 504. et 506. πίφρικαν, *horrent, prominent.* Φρίττειν et lat. *horrere* dicc. de rebus, quarum extremitates horrentium comis ſimiles arriguntur. Hom. Il. XIII, 339. ἴφρικε μάχη ἐγχείῃσι: XXIII, 599. Φρίσσουσιν ἄρουραι. cff. Heyne et Koeppen ad Hom. Il. IV, 284. et Ruperti ad Sil. Ital. I, 423. γυῖαι, lege cum aliis metri cauſa γύαι. De permutatione horum verborum vid. Valken. ad Eurip. Phoeniſſ. v. 649.

V. 253. ἀποστίλβοντος Canterus. V. 255. κινοῦσα Vat. 915. V. 257. ἐπ' ἄλλην Vat. 972. V. 258. τὸ σ' deficit in Vat. 1421. V. 260. καίνων pro Χάρων

V. 253. ἀποστίλβοντες) Non male quidem Canter. ἀστίλβοντες; verum quum non ſegetes proprie, ſed arma fulgeant, et omnes Codd. Mſſ. conſentiant in ἀποστίλβοντες, id quoque non ſollicitandum videtur, nam Lycophron frequentat hanc figuram, inprimis Atticis vſitatam. cf. ad v. 53. Potter. et Doruille ad Charit. p. 363. et 413. ed. Lipſ. Sic Aeſchyl. Agam. 573. δρόσοι τιθέντες pro τιθεῖσαι. Praeterea quoque habent Sophocl. in Oed. Col. 58 οἱ δὲ πλησίον γύαι, et Eurip. in Heracl. 839. τὸν Ἀργείων γύην, vid. ibi Barneſ. et Musgr. Interim tamen γύαι quoque deduci poteſt a γύης, quod eſt generis maſculini, non vero γύη, vt male opinatur Bothe ad Sophocl. loc. laud. Oratio autem vt ſit integra, voc. γύαι bis eſt intelligendum. Praeterea etſi Canterus habeat Virg. Georg. II, 211. *rudis — enituit campus*, cf. ibi Voſſ. et I, 153. *nitentia culta*, quo poſſit tueri ſuum: ἀποστίλβοντος, tamen ob λόγχαις his in locis nihil eſt, quod eum iuuet.

V. 254. μοι — ἰνδάλλεται) *mihi, menti meae obuerſantur.* Quum hoc verbum etiam de rerum ſimulacris menti obverſantibus vſurpetur, vt docuerunt Ruhnk. ad Timaei Lex. h. v. Heyne ad Hom. Il. ρ, 213. et Brunk. ad Apoll. Rh. II, 545; ſic etiam h. l. imagines eiusmodi Caſſandrae menti ita obuerſatae fuiſſe traduntur, vt videre eas et audire videretur. Dignus eſt Horat. II, 1, 17 ſqq. qui cum Lycophrone noſtro comparetur.

V. 255. κυροῦσα vel κύρουσα, quae forma eſt vſitatior Homero, eſt i. q. ἐπικρούουσα vel προσκρούουσα, vt ap. Hom. Il. ω. 530. vid. Heyne ibi et ψ. 821. et γ. 23. Cod. Vit. 2. adponit huic verſ. πρὸς αὐτὸν τὸν αἰθέρα ἡ οἰμωγὴ φθάνουσα.

V. 257. ἐπ' ἄλλῃ) Vit. 2. ἐπ' ἄλλην, ſed, tanquam gloſſa, eſt ſuperſcriptum ἐπ' ἄλλῃ: in ſcholiis quoque ἐπ' ἄλλην. Caeteri vulgatam tenent. Vit. 3. v. 909. etiam ἐπ' ἄλλην. Orph. Argon. 1169. ἄτῃ ἐπ' ἄτῃ, et Theocrit. XI, 69. ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ fauent lectioni ἐπ' ἄλλην. Latini: *aliam ſuper aliam.*

V. 258. ἐκεῖνό σ') Noſtri ἐκεῖνο σ' ſine enclit.

V. 260 — 269. Ordo verborum cumulatorum perplexus animo Caſſandrae vehe-

aliqui. V. 262. ἀγκύλῳ cum Pottero legunt Vat. 1421. Pal. 140 et Alex. Placuit tamen ἀγκύλῃ ex pluribus et accuratioribus libris et Tzetza reponere.

mentissime commoto condonandus videtur. λαβράζων i. q. λαβρυνόμενος, Hom Il. ψ. 474. cf. ibi Heyne, *audacter, temere garriens, loquax.* Hom. Il. χ. v. 281. ἀρτιεπὴς ab Hectore nominatur, quem cum prostrauisset Achilles, narratur quoque v. 330. ἐπεύξασθαι. Potest tamen λαβράζων etiam esse i. q. λάβρος, *vehemens, ferox.* περκνὸς, schol. κυνηγετικὸς, quod debet Homero, nam Il. ω. 316. αἰετὸν — θηρητῆρα, ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν, vid. ibi Heyne. Proprie hoc nomen de nigro colore dici docuerunt Hesych. Eustath. et Apollon. in Lex. ad hunc Homeri locum. χάρων, vel spectat ad colorem, vt sit i. q. χαροπὸς, cf. Hesych. et Etymol. M. vel ad aciem oculorum, vid. Voss. in: *Jen. Litt. Zeit.* 1805. 141. p. 520 sqq.

V. 261 — 263. πτερυξὶ) vel, curru quasi alato, ob velocitatem, vel quasi aratro, quod noster infra v. 1072. ὁλκαῖον πτερὸν nominat, quod etiam seqq. bene convenit. αἰετὸς, noster Achillem in Hectorem, Homer. autem χ. v. 308. Hectorem in Achillem summo irruentem impetu comparat cum aquila. διαγράφων, vid. Sirmond. ad Sidon. 149. ed. post. *Thryll.* Reichard. non satis subtiliter χέρσον explicat ἐν τῇ χέρσῳ; immo vterque Accusativ. et χέρσον et τόρμαν pendet a διαγράφων.

V. 262. ῥαιβῷ — βάσει) vel *rotis curuus* ῥαιβῷ, *incurvis*, ἀγκύλῃ, *rotundis* aut *orbiculatis*, vel potius, *cursu in orbem*, scl. circa Ilium facto, vnde Virgil. *Ter circa Iliacos raptatum Hectora muros*, aut Hom. Il. ω. 16. ἑρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο. Sed hoc quum nondum sufficiat Lycophroni nostro, addit τόρμαν τυπωτὴν, *orbitam alte impressam, conspicuam*, γατομῶν, (quod antea dixerat simpliciter διαγράφων χέρσον,) *scindens*, vt Apoll. Rh. II. 1005. χθόνα γατομέοντες. δι' αὔλακος λευρῆς, *sulcis ductis iisque latis.* Sic λευρὸς Pind. Nem. VII. 39. λευρὸν ξίφος, schol. πλατύ. Eurip. Hec. 200. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ, schol. πλατείᾳ. Etymol. et Hesych. λευρὸν interpretantur vti πλατύ, sic etiam λεῖον, quod nostro loco non minus accommodari potest. ἀγκύλῃ, sic nostri quoque, quamquam τῷ· ἀγκύλῳ favent alia loca, cf. ad v. 53. γατομῶν, Vit. 1. et Ciz. γαιτομῶν, non male. Caete-

V. 264. κραίζων alii. ῥιγίστων Caſ. membr. V. 265. τῶν φιλταάτων σου τῶν ἀγαστόρων alii. V. 266. δὲ pro τὲ Barb. et Baroc. V. 267. γαμφηλῆισι δ' Vat. 1307. αἱμάξας Vat. 915. Caeterum hunc verſum Vat. 1471 inſequenti poſthabet. V. 268. παίδων pro πέδον, Vat. 1421. V. 269. πηφασμένου Vat. 1421. V. 270. ἠρτημένου Vat. 117. 1421. Pal. 142. Alex. aliique, nec ſane ineleganter. ἠρτυμένου alii: ἠρτημένον Barb. ἀρτημένου Pal. 158. V. 271. αὖτις Vat. 117. 1306.

rum v. 263. a Pottero h. l. poſitus ſequitur demum, vt in editt. vett. ſic in Codd. Mſſ. noſtris, verſiculum 267 ἔγχωρα κ. τ. λ. quam traiectionem nullis Mſſ. firmatam, nec, quum Caſſandra vehementer commota per totum hunc locum non ordini verborum, ſed doloris impotentiae inſeruiat, minime neceſſariam ſilet Sebaſtiani.

V. 264. κλάζων) Melius conuenit aquilae, quam κράζων, quod alii exhibent: ἄμικτον h. e. ἀμίκτως, *ſolus*, vel ἀμίκτως ῥιγίστην, *maxime horrendam*. Hunc verſum imitatus Jo. Tzetzes in Homer. 263: Ῥίγια δὲ κλάγγαζον ὑπερίοις στομάτεσσιν.

V. 265. τὸν φιλτ.) Etymol. τῶν φιλτάτων. τρόφιν. Dio. Hector τρόφις, quia fuit natu maximus filiorum Priami, auctore Apollod. III, 2, 5. nam pr. eſt τεθραμμένος, et qui adoleuit, vt Herodot. IV, 9, τρόφιες οἱ παῖδες, *adulti pueri*. Tzetzes et ſchol. min. ἀδελφὸν, vt Zonar. in Lex. quod quidem τῷ· τρόφιν non conuenire putat Tittmann. conuenire tamen, ſcholia noſtra docent, ita tamen, vt addatur: *adultus, natu maior vel maximus*. Sic quoque Hom. Il. λ. 307. κῦμα τρόφι, *fluctus magnus*. vid. ibi Heyne.

V. 266. πτώου τε) Vit. 3. πτώου δὲ, ſed in ſcholiis τε. *Thryll.*

V. 268. ἔγχωρα) pro ἐγχώρια. cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 488, C. ed. Rom. χραίνῃ φόνῳ. Poteſt etiam eſſe: *radet, ſulcabit*, vt γράφειν, *terram occiſo Hectore*, φονευθέντι, cf. Porſon de voc. χραίνειν ad Eurip. Oreſt. 909, et de re Hom. Il. XXII, 395 ſqq. Eurip. Phoen. 715. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.

V. 271. αὖθις) Ciz. et Vit. 1. αὖτις: Vit. 2. αὖθις, ſuperpoſito τ. ἀντίποινον, non, εἰς ἀντίλυτρον, vt interpretes explicant, ſed εἰς ἀντέκτισιν, vt v. 1297. ὕβριν ἀντίποινον,

1307. 1421. Pal. 40. aliique. ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Pal. aliique. V. 273. ῥακτῆρα Pal. 139 pro κρατῆρα. Βάκχον Pal. 158. κεκλαισμένος alii. V. 275. λειβηθρίης Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. aliique. ὕπερθεν Vat. 916. 972. 1306, omnes Pal. vterque Potterianus, et Alex. Πιμπλίας Vat. 916. 972. σκοπὸν Pal. 142. V. 276. προδημαίνων Vat. 1471. τόπων pro πότμον Seld. πότμων Pal. 158. V. 277. δύσεται pro τλήσεται Vat. 915 et Caſ. membr.

et ſchol. interl. Vit. 3. ἀντιτιμώρητον (quod voc. Lexica ignorant.) ἰκχίας Eurip. Herc. Fur. 755, ἀντίποινα ἰκτίνων, ſed ἰκχίας indicat magnam vim auri. ἴσον, conſentientibus noſtris Codd. omnibus, legendum tamen eſt ἴσον.

V. 272. τηλαυγῆ μύδρον) Abundat, et hinc modo ornat τηλαυγῆ, nam μύδρος eſt, lucida, candens maſſa, pr. ferri, h. l. auri.

V. 273. κρατῆρα βάκχου) Vit. 1 et Ciz. κρ. βάκχον, etiam in ſcholiis. κρατῆρα quoque nominat Eurip. Iphig. in Aul. 1061, ſed Dictys Cret. IV, 15, *vrnam*. Heſych. κρατῆρες, σιτλία. Cyrillus ibi laudatus, σίτλαι, *ſitulae*, *ſitellae*. Hom. Odyſſ. ω. 73. vtj Quint. Smyrn. III, 736, et Tzetz. χρύσεον ἀμφιφορῆα, Διωνύσοιο δὲ δῶρον. cf. Heyn. ad Hom. Il. ψ. 92, vbi σορὸς, et inpr. ω. 795, vbi λάρναξ dicitur. Jo. Tzetz. in Poſthomer. 421. χρύσεον ἐς μητρώιον ἔνθεσθ' ἀμφιφορῆα, cf. ibi Jacobs.

V. 274. νύμφαισιν) *Muſis*, Hom. Odyſſ. ω, 60 ſqq. Pind. Iſthm. VIII, 124. Quint. Smyrn. III, 594 et Jo. Tzetz. in Poſthom. 435, vid. ibi Iacobs. Βηφύρου γάνος, Athen. VII, p. 326, d. ex Archeſtrato, Βαφύρα χεῦμα, vid. Schweighäuſ. Infra v. 946 Κυλιστάρνου, et 1366 Ῥυνδακοῦ γάνος, cf. ſupra ad v. 247.

V. 275. λειβηθρίην) Vitt. 2 et 3. λειβηθρίης, lectio proba, vid. Canter. in ſcholiis tamen λειβηθρίην, et ſchol. min. μακεδονικήν. λιβ. σκοπὴν, *montem Libethrum*, vt infra v. 574 κυνδίαν σκοπήν.

V. 276. νεκροπίρνας) Ciz. et Vit. 1. in ſcholiis νεκροπτίρνας. προδειμαίνων πότμον. Ciz. πρὸ δειμαίνων, ſeparatim, deinde πότμων pro πότμον, male, ſed peius Vat. τόπων, transpoſitis litteris τ et π.

πλήσεται Vat. 1471. V. 278. δύναι alii. ψαῦσαι reposui pro ψαύσας e Vat. 1307. κρότον Baroc. κρόκη Seld. V. 279. λοίσθον Seld. εἰς Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. aliique. ἑίψας ſolus Pal. 142 male tuetur. πόδας Vat. 916. 972. V. 280. ξύναιμε Pal. 142. ὑποπτήσσων pro: ὕπνῳ πτήσσων, Barb. et Baroc. πτήσων Vat. 1471. et Seld. V. 281. δαίμων Pal. 158. τὸ· οἷον deeſt in Seld. et τὸ· κίονα in Meurſ. edit. ἀϊστώσας Pal. 158. V. 282. ἔρισμα Vat. 1421. ἀποσπάσεις Seld. V. 283. μὰν alii, δ' pro γ' Vat. 1306. 1471.

V. 278. ψαῦσαι) Noſtri Codd. ψαύσας, vti mox ἑίψας pro ἑίψαι. Sebaſtiani emendationi ope Cod. Vat. factae fauet neque contextus, neque Jo. Tzetz. in Chil. V, 16, 10, qui Lycophronis verſum eundem iisdemque verbis laudat παρ' ἰστοῖς — κρότων, *telas texens*, ψαύσας κερκίδος, *tangens*, *tractans radium*, κρότων h. e. κρότουν διδούσης, *ſtrepentem*, *ſtridentem*, vt v. 318 ἄτην στεναγμάτων. Ovid. Metam. IV, 275: *Radio percurrens ſtamina telas.* κρότων, Vit. 3, vt Baroc. cui ſaepius, adeo in vitiis, cf. v. 220. 228. 231. 247. 266. 278. 283. et al. locc. conſentit, κρότον, eadem manu ſuperſcripto ω̄, vti quoque in Barocc.

V. 279. ἐς γῆν Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. εἰς γῆν.

V. 280. κἂν) Ciz. et Vitt. omnes καὶ, recte ſane, *Thryll.* Sic quoque Reichardus, relicto Cantero ſuo, cf. Hermann. ad Viger. de Idiot. gr. linguae p. 526. ὕπνῳ πτήσσων, Vit. 3. ὑποπτύσσων, quam lectionem Thryllit. nominat curioſam, malim: miram et omnino corruptam. κἀν ὕπνῳ, Canter. *valde*; at, quum πτήσσων iam ſummum indicet timorem, mihi videtur potius referendum ad terrores et ſpeciem Hectoris, quae adeo per ſomnum oblata eum terrebat.

V. 281. ὦ δαίμων) Vit. 3. in ſchol. perperam: ὦ δαίμον. ἀϊστώσεις (ἀϊστώσεις, cf. v. 71), Vit. 1 et Ciz. ἀϊστώσας, non bene. Locum habere poſſet haec lectio, ſi, vt in Seld. ſequeretur ὑποσπάσεις, quod vero non ſequitur.

V. 283. ἀνατεί γ') Vitt. 2 et 3. ἀνατεί δ', vt Baroc. Zonaras in Lex. in ἀνατί

Pal. 139. 142. Alex. Baroc. aliique. ἀνατοὶ Vat. 1421. οὐδ' ἂν εὐμόχθων Pal. 158. οὖν δ' pro οὐδ' Seld. aliique. V. 285. ἐπικαγχάζων Vat. 1306. 1421. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. ἐπικαγχλάζων Vat. 1471. ἐπεγκαγχάζων Pal. 40. 153. Caſ. membr. aliique. δεδουτόμος Seld. V. 286. Poſt δραμὼν diſtinctionis notam habet vterque Potter. liber. V. 287. βαλβίδα Vat. 915. Pal. 40 et 139. V. 289. ποθουμένοισι Pal. 158. ἀλύξαι pro ἀρκέσαι Vat. 1307. et

tradit Lycophronem h. l. ſcripſiſſe ἀνατὶ, non ἀνατεὶ, ſed nullus Codd. qui extant, exhibet ἀνατί.

V. 284. πίνθους γελᾷ) pro πίνθους καταγελᾷ, ſimplex pro compoſito, vt ap. Sophocl. Philoct. 1107, γελᾷ μου, vid. ibi Erfurdt. Alias dic. ἐπὶ vel εἰς τινὰ γελᾷν. Δωριεὺς i. q. ἑλληνικός. Sic Virg. Aen. II, 27. *Dorica caſtra*, cf. ibi Heyne.

V. 285. ἐπεγκαχάζων) Vit. 1. ἐπεγκαγχάζων: Vit. 2 ἐπικαγχάζων: Vit. 3. ἐπικαχλάζων. lego ἐπεγκαγχλάζων. *Thryll.* Atque ſic legit Cizenſis. Forſ. excidit in Vit. 1. cum fere ſemper conſentiat Cizenſi, τὸ· λ. Heſych. καγχλάζει· ἀθρόως γελᾷ, hinc ἐπεγκαγχλάζω. Forma tamen ἐπεγκαχάζω quoque vſitata eſt; Phauor. ἐπικαγχάζειν· ἀσμένως γελᾷν. Phot. in Lex. καγχάζει· ἀθρόως γελᾷ, quod ſchol. Heſychii eſt, qui vero καγχλάζει, non καγχάζει habet. In Suida tamen idem eſt ſchol. ad καγχάζει. Schol. ad Sophocl. Ai. 199. καγχαζόντων· ἐκγελώντων, βλασφημούντων.

V. 286. δρομὼν) Etiam Vitt. 1 et 2. hic ponunt comma, vt Potter.

V. 287. βαλβῖδα) Noſtri Codd. vt v. 13. βαλβίδα. Βαλβὶς eſt pr. ἀφετηρία vel ἄφεσις τῶν δρομέων, *carceres*, vt v. 13. ſed h. l. δρόμος ipſe, *curriculum*, cf. Etymol. M. *quod vltimum curret exercitus*, vid. v. 293 ſqq.

V. 288. καλῶν ἐπ' εὐχ.) Pro: ἐπικαλῶν εὐχαῖς, vel καλῶν εἰς aut πρὸς εὐχάς, vt Virg. Aen. XII, 780. *Opem Dei non caſſa in vota vocauit.*

V. 289. ποθουμένοισι) Vit. 1. et Ciz. ποθουμένοισι, h. e. vt auertat mala a ſe petentibus, vel precibus ſuis, vt v. 288 ἐπ' εὐχαῖς. In ſcholiis tamen eſt: ποθουμ. ergo videtur lectio corrupta. ἀρκέσαι. Ciz. et Vit. 1. vt Vat. ἀλύξαι ab ἀλύσκω, ſed Vitt. 2 et 3. retinent vulgatam,

Seld. V. 290. τάφρων Pal. 158. V. 291. κροσσωτὴ Pal. 40. 158 et Seld. V. 292. γεῖσσα Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. vterque Caſ. Barb. Baroc. aliique. χραισμήσσουσιν Alex. χραισμήσῃ Etymol. in γεῖσα. ἐπάλξεις Vat. 1421. V. 294. λιγνύων Seld. λυγνίος Vat. 1421. γρουνῶν Vat. 916. 972. aliique. βουλαῖς Pal. 139. V. 295. κλήδῶν pro κλήδων Vat. 915. 1306. 1421. Pal. 40.

recte. Ἀλύξαι quidem videntur iuuare Hom. Il. ε. 287. φ. 565. κῆρας ἀλύξαι, et al. loco. Heſych. ἀλύξαι· ἐκπλῆναι, ἐκφυγεῖν, ad quem accedit interpretatio Tzetzae: τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον, et ſchol. min. Vit. 1. τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν; et Etymolog. ἀλύξαι· αὐτοὺς δήπου ἐᾶσαι ὑπεκφυγεῖν. Videtur tamen ἀλύξαι, quod voc. Homerus frequentat, e gloſſa eſſe, nam non conuenit Datiuo παρθουμένοισι. πικραὶς, Vit. 2 πικρίαις, male.

V. 290. τάφρος) Ciz. et Vit. 1. τάφρων, lectio, ſi τάφρων iungitur cum πρόβλημα, digna, quae in textum reuocetur.

V. 291. κροσωτὴ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. corrupte, ſed Ciz. et Vit. 1. cum ſchol. Tzetzae et min. rectius κροσσωτὴ, a κροσσαὶ, *pinnae murorum*, cf. Zonar. ad v.

V. 292. γεῖσα) Ciz. et Vitt. 1 et 3. γεῖσσα, nòn minus recte, nam auctoribus Zonara et Phauorino τοὶς διὰ δύο σσ γράφουσι τὸ· γεῖσσα. Χραισμήσουσιν, ita quoque allato Lycophronis loco Etymol. M. in γεῖσα, non vero χραισμήσῃ, vt Sebaſt. dicit.

V. 293. συμπεφυρμένοι) Ciz. et Vit. 1. συμπεφυρμένοι, male ad Graecos, non ad apes refertur.

V. 294. λιγνύος) Quomodo λιγνὺς differat a καπνὸς, vid. Etymol. γρυνῶν, ſic Codd. noſtri omnes, non γρουνῶν, vid. ad v. 86.

V. 295. Perturbatio et fuga Graecorum turbat quoque ipſa Lycophronis verba, nam Accuſatiui fere nil habent, cui inhaereant, niſi addas mente εἰς vel διὰ, vel etiam cum ſchol. min. Vit. 1. λιπόντες. Etiamſi velis hos Accuſatiuos coniungere cum κυβιστητῆρες, vt ſane ſunt coniungendi, nam ſaepius Nomina verbalia eum Caſum admittunt, quem verba ea, ex quibus ſunt deducta, tamen nunquam dic. κυβιστᾷν τὶ ſed εἰς τὶ, et ideo ſupplendum εἰς. Imitatus eſt

139, et vterque Casan. κλήδων alii. V. 297. αἱμάσσουσι Vat. 1306. αἱμάττουσι Vat. 1421. V. 299. ὀγκωμένους Vat. 915. 1421. et Seld. Caeterum Vat. 1307 post 301 hunc versum legit. ὠγκομένους Vat. 916. 1306. κύκνον pro κύκλον Vat. 1421. V. 300. ὄβριμον Vat. 117. 915. 972. 1307. Pal. 40. 142.

Lycophron Euripidea Phoenissarum 1157 sq. vt iam animaduertit Valkenar.

> Ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
> Πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας.

vbi, vt apparet, dicc. κυβιστητῆρες ἐς οὐδας. Si vero quis nolit ferre Ellipsin τεῦ· εἰς, referat ἄφλαστα — θρόνους ad πηδῶντες. Sic Sophocl. Ai. 30. πηδῶντα πεδία, cf. ibi Bothe, et omnino Herman. in Museo antiquitatis studiorum p. 166. quo auctore πηδᾷν ἄφλαστα est: *saliendo occupare puppes*. Κλήδων nostri, vt Canter. κληδῶν, sine Jota subscripto, quod Codd. nostri raro vel nunquam subscribunt. Formant κλῆις, κληιδὸς l. κληδὸς, vt κλεὶς, κλειδός.

V. 296. ἑδωλίων) Ita quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἐδωλίων. Sic ἕδεθλον scribitur in Dionys. Perieg. v. 356, cum in textu, tum in scholiis Eustathii, et ap. Pausan. Arcad. c. 25, p. 649 in versu Autimachi (ed. Facii T. II. p. 425). Ibi vid. Sylburg. Glossae Cyrilli etiam ἕδος scribunt. *Thryll.* Infra quoque Cod. Vit. 3. ἑδεθλον. ἑδώλια quoque exhibent Phauor. et Zonar. cf. ibi Tittmann.

V. 298. πολλοὺς δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2. πολλούς δ', vt saepius, non bene, nam δὲ non potest esse enclitica. ἀριστεῖς, in scholiis Codd. nostrorum ἀρίστους. ἑλλάδος pro ἑλλήνων, referendum est ad ἀριστεῖς, nec πρωτόλεια de praeda posthaec in bello Troiano capienda, sed iam antea in Graecia capta, et de victoria iam saepius reportata intelligendum, cf. v. 1228.

V. 299. ὠγκωμένους consensu Codd. nostrorum omnium. Seld. legit ὀγκουμένους, auctore Pott. non vero, vt Seb. ὀγκωμ. quod videtur esse sphalma typographicum.

V. 300. ὄμβριμοι Ciz. et Vitt. 2. 3. cum Pottero, sed Vit. 1. ὄβριμοι, vt Reichard. et alii, quod quoque saepius vsurpatur. Scribendum tamen esse semper ὄμβριμος, docuit Hermann in: *De emend. rat. Graecae Grammaticae* p. 20 sqq.

158. **Alex.** Caſ. membr. Seld. aliique. χείρες Vat. 1421. **V.** 301. Φόνου Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 40. **Caſ.** membr. Seld. autem pro μάχης habet. βλύουσαι **omnes** Codd. ſi excipias Vat. 1306, cuius fide **Potterianam** lectionem retinui. V. 302. πένθους **Vat.** 1471 et Baroc. V. 304. τότε pro κεῖν' Vat. 1307, lectione non contemnenda. ἐσόψομαι Vat. 972. 1471. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. V. 307. αἳ αἳ Vat. 915. Pal. 40. 153 et Seld. εὔγαλον

V. 301. Φόνῳ βρύουσαι) Noſtri: Φόνῳ βλύουσαι, quod Thryllit. reponendum e Mſſ. et τὸ· Φόνου Codd. quorundam gloſſam eſſe putat, recte. Simili fere modo Nicand. Ther. 497. βλύζοντι Φόνῳ. Schol. min. αἵματι ῥέουσαι.

V. 302. πένθος Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. πένθους. Quid, ſi ita explices: οὐχὶ μεῖον πένθους h. e. μέγιστον τοῦ πένθους, vel, vt Tzetz. ὕψιστον τῶν θλίψεων? Prolufit quaſi huic loco Eurip. Alc. 337. et 338:

οἷον δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε,
Ἀλλ' ἐστ' ἂν αἰὼν ἡμὸς ἀντίσχῃ, γύναι.

V. 303. τυφὰς) Vit. 2. τύφον. Ego puto eſſe variam lectionem, ſaltim ex mente deſcriptoris Mſ. 2. Forte olim gloſſula fuit. *Thryll.*

V. 304. ἐπόψομαι) Vitt. 2 et 3. ἐσόψομαι.

V. 306. ὧν — αὐδηθήσεται) Pro: *quae unquam accidet,*

V. 307. αἰ, αἰ) Vt ſupra v. 31. Ciz. et Vit. 1. αἳ, αἳ. Potter in Varr. Lectt. haec addit: *Varie ſcribuntur hae voces, interdum* ὀξύτονα, *interdum* περισπώμενα *proferri ſolent, variosque de hac re canones tradunt Grammatici.* Αἳ, αἳ, οἱ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ ὀξυτονοῦσιν, ὃ καὶ βέλτιον, *inquit Biſetus, in Ariſtoph. Acharn.* IV, 7. Αἳ, αἳ, ἐπίῤῥημα θρηνητικὸν διπλασιαζόμενον, περισπᾶται δὲ, καὶ ψιλοῦται κατὰ Σουίδαν, *idem in Theſmoph.* Αἳ ψιλούμενον μὲν, καὶ ὀξυνόμενον, δυσφορικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα, καί που καὶ μεμπτικὸν, εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. Ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστι etc. *Phauor. Vide etiam, quae Tzetz. noſter in has voces annotauit ad v.* 31. *poematis huius.* εὔγλαγον. Sic Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 2. vt Caſan. εὔγλαλον, corrupte: Vit. 3. εὔλαλον, quod neque in Troilum, neque in textum cadit, nam dolet Alexandra

Vat 916. εὔγλαλον Cas. chart. V. 308. τερπνῶν Cas membr. ἀγκάλισμα pro ἐναγκάλισμα e Vat. 117. 916. 1421. vtroque Cas. vtroque Pott. aliisque. V. 312. Vat. 972. in scholiis a me erutis negatiuum

teneram pubertatem Troili; θαλερὰν ἡλικίαν explicat Tzetz. cum schol. min. Forma autem εὔγλαγος rarior est, quam εὐγλαγής. Jo. Tzetzes in Homeric. 448. et in Posthom. 51. Troilum nominat ἀγανὸν, quod non male huc transferri posset; verum nihil est mutandum. Eidem in Posthom. 527 γλαγεόχρους dicitur Neoptolemus, et Antenor 380 γλαγόχρως. De amore Troili vid. Heyne in Excurs. XVII. Virg. Aen. 1.

V. 308. ἀγκάλισμα) Habent quoque Codd. nostri ante Sebast. pro ἐναγκάλισμα. Sic Eurip. Ion. 1454. βρέφος ἐμῶν ἀγκαλῶν. Vera autem est lectio haec, qua anapaestus molestus tollitur, neque opus medicina Wakefieldii, quae prostat ad Soph. Trach. 541. ed. Erfurdt.

ὦ σκύμν', ἐναγκάλισμα τερπνὸν συγγόνων.

„Non amat, Wakef. addit, pedes anapaesticos scriptor nitidissimus. Porro locum distinctione sua misere deprauauit Potterus, melius docente scholiasta.“

V. 309. ὅς τ' ἄγριον) (Sic legendum, non vero ὅστ' ἄγριον cum Sebast.) Antea scilicet, quam amore Troili captus esset, nam ἄγριον eleganter dici de eo, qui amori non respondeat, sed asper amantes contemnat et magno fastu repellat, docuit Valken. ad Theocr. II, 54.

V. 310. πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων) Dictum pro: τόξῳ βάλλοντι, ἔχοντι πυρφόρον ἴυγγα, nisi malis legere cum Vit. 1. πυρφόρῳ ἴυγγι τόξῳ, vt ἴυγγι πυρφόρῳ sit adpositum τόξῳ ad explicandum, quodnam τόξον sit intelligendum, scilicet, quod vulnus amoris ardentissimi infligeret. Cf. de voce ἴυγξ Toup. ad Theocr. II, 17, et in Emendatt. ad Suid. in Opusc. Critt. ed. Lipsi. p. 18. et Manso in: *Versuche über einige Gegenstände der Mythologie* p. 263.

V. 311. βαιὸν χρόνον malim cum ἀστεργῆ, quam, vti Reichard. cum τυπέντα coniungi, nam paullulum, dum amabat Achilles ferox, desiit esse saevus.

V. 312. οὐ τετρωμένος) Vat. non agnoscit part. negat. οὐ, qui legit ὁ τετρ. vt scholiast. in primo scholio a Sebast. addito, sed legendum ibi putem οὐ pro ὁ. Interim tamen, quod mirum est, Vitt. 2 et 3. in altero scholio

οὐ non agnoſcit, longe ſatius. V. 313. αἱμάξας Vat. 1471. V. 314. δυσσαίων Seld. δυσσέων Vat. 1421. διπλαὰς Vat. 1471. Caſ. membr. et Barb. V. 315. αἰάξω Seld. V. 316. ἢ pro ἡ Pal. 168.

etiam pro: μὴ ἱρασθεὶς αὐτοῦ legunt: ἱρασθεὶς αὐτοῦ, deleta particula μή. Cf. ad h. v. Jacobs ad Jo. Tzetz. Posthomer. v. 358.

V. 313. καρατομηθεὶς) Cf. Dictys IV, 9. et Dares Phryg. 33. τύμβον a ſcholiaſtis noſtris hic, et vv. 335 et 613. de templo vel ara explicatur, quae vis huius voc. propria videtur Lycophroni. Etymologi docent, τύμβος a tumendo (τύμειν) eſſe dictum, ergo de quocunque loco elato, ſublimi, cuiusmodi non ſolum tumulus ſ. ſepulchrum, ſed templum quoque ac ara. Simili modo Homer. Hymn. in Mercur. 135. μετήορα, *loca editiora* h. e. *aras* dicuntur, et Columellae de R. R. VIII, 3, 3. *ſublimitas* dic. locus terra aggeſta elatus. Doctiſſ. Schaeferus coniicit, vti mecum humaniſſime communicauit, aras inprimis τύμβους fuiſſe appellatas, in monumentis vel iuxta monumenta heroum excitatas, vti patere videatur ex Eurip. Hec. 120, δι-δόναι τύμβῳ σφάγιον, vbi τύμβος et ſepulchrum et aram ſimul ſignificet, et hinc forſitan factum eſſe, vt haec vis ad quamcunque aliam aram transferretur. Huc accedit, quod Sophocl. in Oed. Tyr. 183 exhibet ἀκτὰν παρὰ βώμιον, h. e. vt ſchol. explicat, ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχήν, quam lectionem Brunk. male mutauit in ἀὐτὰν παραβώμιον, ad quem locum is, qui editionem huius dramatis a Barby curatam in Annall. litter. Heidelberg. nuper recenſuit, ἀκτὴ et βωμὸς haud dubie fuiſſe Graecis obſervat, quae fuerint Romanis altaria et arae. Quam vero coniecturam confirmat Aeſchyl. in Choeph. 718, ἀκτὴ χώματος, non *littus*, ſed ἐξοχὴ tumuli, vt in loco Sophoclis modo laudato.

V. 314. διπλᾶς) Vitt. 1. et 3. et Ciz. διπλὰς, vt ſupra v. 226. διπλοῦς. Addit Vit. 2. in ora: περὶ λαοδίκης καὶ πολυξένης καὶ ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.

V. 315. αἰάξω) Vit. 2. αἰάζω, neque τῷ· στενάζω, quod v. 303 praemittitur, neque Alexandrae vati aptum.

V. 316. αὐτόκρεμνον) vel *plane*, *in perpetuum*, vt Aeſchyl. Eum. 398, vel *in-*

V. 317. χασμῷ Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. aliique pro κευθμῷ. κευμῷ Vat. 916. χώσεται Vat. 972. διὰ σφαγὸς Baroc. διὰ φάγος Alex. Pal. 139. V. 318. λεύσσουσαν Vat. 915. 972. 1306. 1307. 1421. Pal. 142. 158. et Caſ. chart. λούσασαν Vat. 1421. αὐτὴν pro ἄτην Pal. 139. ἀγχίτου Vat. 1471. V. 319. χαμευνίδος Caſan. membr. Caetero hunc verſum Etymolog. ſic profert in ἄλμα· Ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμευνίδου δπλοῦν. V. 322. κυκλῶσαι alii pro χυ-

digenam, in hac terra natam, et *quaſi filiam ſuam*, vt αὐτόχθονα, vel etiam, vt Quint. Smyrn. XIII, 550: ἴσω κοίλοιο βερέθρου. Epigramma a Cantero citatum ex Anthолog. vid. T. III. p. 281. ed. Jacobs, et de plurimis circa Laodicen fabulis Heyn. ad Hom. T. V. pag. 244.

V. 317. χανοῦσα κευθμῷ) Infra ad v. 497, vbi idem verſ. a Tzetza laudatur, legitur κευθμῷ χανοῦσα in edd. vulg. ſed in Vit. 1 et Ciz. vt h. l. Διασφάγος, ſcl. πέτρας, ita Ciz. et Vitt. 1 et 2. recte, non vero διασφαγὸς, vt Baroc. et Vit. 3. Infra vero v. 1062 recte διασφάγος.

V. 318. ἄτην στοναγμάτων) *cladem gemituum* h. e. *plenam gemitibus, lacrymabilem*, vt v. 408. ἄλγη κωκυμάτων. cf. Potter. Quint. Smyrn. XIII. 547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα, quae quoque eſt, et eſſe poteſt, ἄτη στοναγμάτων. λεύσσουσαν, Ciz. et Vit. 1. λεύσσουσαν, verum Vitt. 2 et 3. λεύσουσαν, rectius h. l. quia Futurum eſſe videtur. ἀγχίπουν, infra ad v. 497. Vit. 3. ἀγχίνουν, inepte.

V. 319. ἄλμα) Ciz. ſolus ἄλσος cum ſchol. min. τὰ ἄλση, quae lectio gloſſam redolet, nam metrum violat. Χαμευνάδος, *meretricis*, vel *humi proſtratae* h. e. occiſae et humatae; nam μόροι et de caede et de ſepulchro poſſunt intelligi. Sic quoque εὐνὴ de ſepulchro dic. cf. Dorville ad Charit. p. 258. ed. Lipſ.

V. 321. γάνος) Quum, vti oſtendimus ad v. 247. de quocunque humore, inprimis de aqua, vino et melle vſurpetur, nil impedit, quominus etiam de lacte, ſcholiis praeeuntibus, explicetur.

V. 322. ἐκ λοχείας) Noſtri Codd. omnes iunctim ἐκλοχείας, quasi ab ἐκλοχεύω fit ἐκλοχεία: conſtructio tamen verborum ἐκλοχείας γυῖα, h. e. *membra pueri recens utero matris editi*, fit durior. Alii habent, auctore Potte-

τλῶσαι. V. 323. νυμφία Pal. 158. et Baroc. V. 324. θυλεὰς Caſ. membr. στιγνὸς Baroc. V. 325. μιμυμένας Pal. 158. V. 326. λαιμάσας alii, aliique λαιμίσσας. V. 327. στεφανηφόρον alii. στεφιφόρον Baroc. τὸ δεινὸς Vat. 117. et Pal. 139. non agnoſcunt: in illo vero recentior manus ſuperaddidit. V. 328. τριπάτρῳ omnes Codd. ſi excipias Vat.

10, λοχίας et λοκείας, mendoſe.

V. 323. σὲ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2, cum ſcholiis, vt Reich. σέ δ'. νυμφεῖα, Ciz. mendoſe νυμφία.

V. 325. κελαινῆς) vel, vt v. 198. μέλαινα, *Deae infernalis*, σκοτεινῆς, vel, quod contextui magis conuenit, *ſaevae*, vt vv. 471. 1336. et 1425, vid. ad v. 7. μιμούμενος, Ciz. μιμουμένης, vt referatur ad χέρνιβας, non bene.

V. 326. λαιμίσσας) Alii λαιμάσσας, vt ad Steph. v. τάναγρα interpretes; Stephan. ipſe λαιμίσσας, perperam: noſtri Codd. vulgatam tuentur. ποιμανδρίαν, cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 201. ed. Baſ. T. II. p. 533. ed. Polit. vbi hic obſervat: βαθεῖαν non ſatis apte quadrare in Tanagram vrbem ſane μετέωρον; Iphigeniam, quam mactarit in Aulide, non vero Polyxenam eſſe intelligendam, et ποιμανδρίαν non eſſe vrbem Tanagram, ſed Aulidem in regione Tanagrica, qui ſit pagus Tanagraeorum. Addit praeterea, Lycophronem illum tenebricoſum dixiſſe ποιμ. βαθεῖαν a portu profundo, praeeunte Strabone: λιμὴν μέγας, ὃν καλοῦσι βαθὺν λιμένα, atque hinc Caſſandram praedixiſſe: *vittatam illam bouem Iphigeniam deuoratum iri a ſaevo dracone*, videlicet immolandam eſſe a Diomede, vel ab alio quodam e ſacerdotibus enſe, qui fuerit olim Orionis, cf. Tzſchucke de ποιμανδρίᾳ ad Strab. IX. p. 404. Nos quoque accedimus ad partes Euſtathii, nam ποιμανδρίαν vas eſſe ſacrum, Canterus nemini facile perſuadebit, et ἐς h. l. poſitum eſt, vt alias, pro ἐν.

V. 328. Τριπάτρου) Noſtri omnes, vti etiam ſchol. min. cum Cantero, τριπάτρῳ, ex epithetorum traiectione, quod ſane ingenio Lycophronis aptius eſt, quam τριπάτρου παυδάονος.

V. 329. σχάσας) *ſolvens*, vt v. 13. et 28. *ſacrificium*, quod Graeci iureiurando vouerant, vel, vt v. 99. προβαλών, *obiiciens*, vel adeo, vt ſchol. interl. καταβαλών,

916. V. 330. ἠόνα, si excipias Vat. 972 et 1307. omnes Codd. legunt. V. 331. πρέσβην alii. V. 332. ἐπεσβολῆσ' Vat. 916. ἠρεθισμένην Vatt. omnes, excepto 1306. Pal. omnes, excepto 142. Cas. chart. Barb. aliique. V. 333. κοπὰς Seld. V. 334. Μαίραν Vat. 915. ὅτ' ἄν Vat. 117. Φαιουργὸν Vat. 916. Pal. 142. 158. Cas. membr. aliique. V. 335. τὸ' τ'

prosternens, atque quod iam Diomedes soluit, cf. supra v. 204. Hom. Il. γ. 105. ὅρκια τέμνεα.

V. 330. σέ δ') Vitt. 1. 2. et Ciz. σέ δ'.

V. 332. ἠρεθισμένῃ) Codd. nostri ἠρεθισμένην, scl. *Hecubam*, vel conviciis quasi correptam, ληφθεῖσαν, vt Hesych. et Phauor. ἠρεθέντι (ἠρεθισθέντι)· ληφθέντι, h. e. dolore et indignatione quasi adactam et lacessitam ad contumeliam, vel ita, vt Praeter. Passiu. sumatur pro Activo, quod Tzetz. τῷ· λοιδοροῦσαν, et schol. min. διεγείρουσαν et καταρωμένην innuere videntur. Sic Hom. Il. α, 519.

ὅταν μ' ἠρέθῃσιν ἐνειδείοις ἐπέεσσιν.

et Il. ε, 419.

κερτομίοις ἐπέεσσι — ἠρέθιζον.

Melius tamen ἠρεθισμένῃ iungitur τῷ· ὠλένῃ.

V. 334. Φαιουρὸν Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. Φαιουργὸν, vitiose; sed Φαιουρὸς, voc. Lycophroni modo proprium, fere nihil quoque habet, quo possit firmari. Eurip. Hec. 1265. κύων, inquit, γενήσῃ, πύρ' ἔχουσα δέργματα, h. e. auctore schol. πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. Forsitan Lycophr. secutus Euripidem, finxit inde vocabulum suum. Theocrit. VIII, 65. canis dic. λάμπουρος, quod videtur esse i. q. Φαιουρός. Per traiectionem autem Φαιουρὸν iungendum est τῷ· μαίρας. Interim cum in μαίρας iam lateant oculi ardentes, Φαιουρὸν positum videtur pro simplici Φαιὸν, h. e. μέλαιναν, nam schol. min. interlin. addit modo Φαιὸν, ita vt altera pars voc. compositi pereat, quam saepius perire constat. Sic Sophocl. Trach. 757. πολυθύτους pro πολλὰς, v. 760. ταυροκτονεῖ pro κτείνει, cf. ad h. l. Hoepfner. et instar omnium Valken. ad Eurip. Phoen. v. 115. De Maera vid. Gierig ad Ovid. Met. VII, 362.

V. 335. τύμβῳ) H. l. vt v. 313. 613. et 1050. τύμβος

non agnoſcit Vat. 1421. δαμασθεὶς Vat. 117. V. 336. κρηπίδα Vat. 916. πηγῶν Vat. 1471. et Seld. καλυπεῖ Pal. 139 et 168. V. 337. καλύπτρας Pal. 158. καλλύπτρης Barb. et Baroc. V. 338. pro ἐς, ἐπὶ Barb. et Baroc. πρὸς Vat. 1307. πέτραν pro πάτραν Baroc. V. 339. Articulus τὸ abeſt in Barb.

ara, vid. ſupra ad v. 313. Quint. Smyrn. XIII, 222. Ἕρκειον πατὶ βωμὸν tradit Priamum eſſe occiſum, quocum conſentit Tzetz. in Poſthom. v. 733. vbi vid. Iacobs, et Eurip. Troad. 16. quem hi cum noſtro Lycophr. ſecuti videntur,

πρὸς κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.

Ergo Ἀγαμέμνων eſt hic Iupiter, et κρηπὶς ſolum templi vel arae in templo Iouis. Locus Virg. Aen. II, 741, vti reliqua, a Pottero hic allata plane ſunt aliena.

V. 336. κρηπῖδα Vit. 2. ſed reliqui κρηπίδα, vt ipſe Sebaſt. qui nunquam ſibi ſatis conſtat, in Indice excudi iuſſit. Sic etiam in Codd. noſtris v. 883 et 1191. iterum κρηπίδα. καλλυνεῖ. De cultu, quo crinibus paſſis Deorum templa et aras verrebant, Liu. III, 7. et XXVI, 9. ita vt Priamus auxilium eorum imploraſſe narraretur, nec de ornatu, quo pauimentum crinibus Priami canis quaſi decoraretur, quem Reichard. ſuo: *Lacendo* innuere videtur, hic cogitari non poteſt, verum, vt alias, de occiſo, crines pulvere polluere, Horat. I, 15, 20. ſic h. l. dic. templum cruore commaculatum purgare crinibus, cui bene conuenit Canteri: *Verrere*, nam qui verrit, is quoque purgat, vt Ouid. Met. XIII, 492: *Canitiemque ſuam concreto in ſanguine verrit.* Idem canit XIII, 409: *Exiguumque ſenis Priami Iouis ara cruorem Combiberat*, quod eodem redit.

V. 337. καλύπτρης) Vit. 1 et Ciz. cum ſcholiis καλύπτρας.

V. 338. μολὼν) Ciz. et Vitt. 1. 2. cum ſcholiis μολᾶν, atque ita plerumque, impr. Vit. 2. in aliis quoque locis, vt vv. 478. 824. 1036. 1044. a μολέω, quam vero formam reiicit Buttmann. in Gramm. Gr. p. 334, ed. 5. ad v. βλώσκω. Ἐς πάτραν, Vit. 2. ἐπὶ πάτραν. Seld. etiam in ſcholiis, auctore Pottero, πέτραν.

V. 339. πρὶν ἀμυδρὸν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Canter.

Coniunct. δ', quam post πρὶν habent omnes Codd. deleui auctoritate Vat. 916 et Seld. ὄνομ' Pal. 139 et 158. et Baroc. V. 340. ὅτ' ἄν Vat. 117. et Pal. 158. V. 342. μυρμωτὸν Vat. 117. 1421. Palat. 142. 158. Alex. aliique. μόῤῥυν pro μορμωτὸν Vat. 1471.

et Pott. πρὶν δ' ἀμυδρὸν. Reddendum videtur Lycophroni τὸ· δὲ, πρὶν, omissa part. δὲ, hic producitur, alias corripitur, cf. Schütz. ad Aeschyl. Prom. v. 481. Οὔνομ' ἀϊστώσας. Nostri Codd. ὄνομ' ἀϊστ., et rectius iudico ὄνομ' ad metrum, quamquam Tragici etiam Anapaestum in quarta regione admittant. *Thryll.* Cf. schol. Tzetz. et lege αἰστώσας pro ἀϊστώσας. Verum, vt sibi constet Lycophron, qui semper αἰστώσας tribus syllabis vtitur, legendum videtur οὔνομ' αἰστώσας σκότῳ.

V. 340. ὅταν) Ciz. et Vit. ὅτ' ἄν, vt saepe. πυρσόν. Alii Sinonem, alii Helenam sustuliſſe facem tradunt, vid. Heyn. Excurs. VIII. ad Virg. Aen. II. Χέλυδρος, nostris nominatus *Krötenschlange*, dic. h. l. pro quocunque serpente noxio, et hinc pro homine pestifero, cui quoque, quum serpentes cristis horrendi a poetis notentur, voc. ὠμόθριξ bene conuenit.

V. 341. Φυταλμίας Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. superposito tamen ῡ, Φοιταλμίας. Φυταλμίας, schol. min. τῆς πατρῴας γῆς, τῆς Φυσάσης αὐτὸν, metri causa rectius, quamquam altera forma, alio vero sensu, quoque vsurpatur, cf. Tittman. ad Zonar. Lex. Φυτάλμιος. Sic etiam supra v. 35. οῖ et ῡ in Φλοιδούμενος et Φλυδούμενος confundebantur.

V. 342. ὠδίνοντα) Dic. equus peperisse Graecos inclusos, quem Eurip. in Troad. v. 11. ἐγκύμον' ἵππον τευχίων nominat, ejusque *uterum armato milite complet*, Virgil. Aen. II, 20. et v. 237. *foetum armis* appellat, vbi cf. Heyne. μορμωτὸν, ita quoque Codd. nostri; Reichard. operarum vitio μυρμωτὸν. Hom. Odyss. Υ, 515. κοῖλον λόχον nominat.

V. 343. ἀναψαλάξῃ) contrectauerit, h. e. μαιεύσῃ, *parientem quasi adiuuerit*. ἑλκύσας ζυγά. Reichardo ζυγὰ sunt ipsi milites equi ventre inclusi, acute quidem, sed, ni fallor, minus apte; multi enim erunt, qui dubitent, an ζυγὰ absolute de militibus dici possit. Quum autem ζυγὸς vel ζυγὸν, vt *jugum* lat. de rebus variis, quae inter se iunctae aliquid continent, vsurpetur, non ab-

V. 344. Σισυφίας Vat. 916. 972. 1421. et Caſ. membr. δαγμύλιος Baroc. V. 345. λάμψει Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique. Φρύκτωρα Tzetziana ſcholia, quae erui ex Cod. Vat. 972. Φρύκτωνον Caſ.

ſonum, nec ab ingenio Lycophronis alienum videtur, de compagibus aut lignis in transverſum coniunctis, et hinc de ipſa ianua transverſa vel repagulis dicere. Sic Virg. Aen. II, 51. canit: *Inque feri curuam compagibus aluum Contorſere haſtam*, et v. 259. Sinon *laxat clauſtra*. Neque plane obſtare videtur huic interpretationi τὸ· ἑλκύσας, quod eſt: *extrahens, euellens*, ἐξελκύσας e machina haec ligna e transverſo iuncta, vno verbo, vt ſchol. interl. ἀνοίξας τὴν θύραν. Ὁ μοχλὸς dic. quoque ab Euſtath. in Il. ν, p. 935. θύρας ζυγὸς, et θύρας ἀναζυγῶσαι, *aperire*: cf. omnino Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 160. ed. Berol. Interim tamen quum ἑλκύσας habeat aliquid, quod ianuae, vel valuis aperiundis non ſatis reſpondeat, legendum eſſe videtur ἐκλύσας, quod ſcholiaſtarum ἀνοίξας firmat. Confundi autem facile poſſe haec verba, ac ſane confundi, oſtendit Brunckius, vt me docuit Humaniſſ. Schaeferus, ad Apoll. Rh. I, 955, variis allatis locis, adeoque ipſo Lycophronis noſtri, additque in eo vetuſtiſſimas Regias membranas dare genuinam lectionem ἑλκύσας cum gloſſa ἀνοίξας, quam vero, quod ſane mirum videtur, nullus Codd. noſtrorum et Sebaſtiani ſuppeditat. Sic quoque in Excerptt. e Cyrilli Gloſſario a Tittmanno Zonarae praemiſſis pag. CI. ad βλακεία· ἕλκυσις reperitur, vbi quoque legendum eſt ἕκλυσις, vti vere habent Suid. et Phauor. ad h. v. Rurſus Sebaſt. in ſcholiis Tzetzae ad v. 258. legit: ἐφ' ἅρματος ἕκλη, vbi alii rectius exhibent ἵκλη, et infra v. 1156. alii ἑλκυσθήσεται, alii ἐκλυσθήσεται praebent.

V. 344. ἀγκύλης) *verſutae, callidae*, σκολιᾶς, vt Heſych. ad h. v.

V. 345. λάμψῃ Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. cum Cantero λάμψει, ita, vt non referatur ad ὅταν. Schol. vero min. quoque rectius legit λάμψῃ, nam explicat per: ἀνάψῃ. λάμψῃ, *accenderit*, actiue, vt infra v. 1091. ἐκλάμψουσι σέλας, et v. 385. λαμπτῆρα φαίνῃ, vbi ſermo eſt de Nauplio, eiusque face ſpeculatoria. Similiter Eurip. Hel. 1142. δόλων ἀστέρα λάμψας: Io. Tzetz. in Poſt.

chart. V. 346. λεύκοφρυν Vat. 916. V. 347. παρ-κέος Pal. 158. διπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. et Barb. διπλοὺς Cas. chart. V. 348. τλῆμον Vat. 915. Priorem articulum ἡ non agnoscit Cas. membr. ἐγὼ δ' ἡ τλήμων Alex. V. 350. ἀνώφορον Vat. 916. ἀνόρωφον

hom. 781. καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δείξαι ἑταίροις, et Quint. Smyrn. XIII, 23. Δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν. φρύκτωρον. Proprie φρύκτωρος est obseruator ignium, qui facibus suspensis aduentum hostium praenuntiat, verum h. l. fax ipsa, quam custos tollit. Lexica nondum praebent hanc significationem. Infra v. 1096. hae faces dicc. φρυκτωρίαι, vt ap. Eurip. Rhes. 128. Αὐτενέψιος Seld. vt Pott. obseruat.

V. 346. λεύκοφρυν Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. cum scholiis λευκόφρυν, vt Steph. de Vrb. ad Τένεδος, cf. Tzschucke ad Strab. XIII, p. 604. qui praefert λεύκοφρυν. Εἰς στενὴν λεύκοφ. h. e. *ad sinum* vel *portum Leucophryos*: hinc Virg. Aen. II, 24. canit: *Se profecti deserto in littore condunt.* Quint. Smyrn. XII, 452. νήσοιο κατὰ κεύχας.

V. 347. πορκέως) Nostri omnes cum editt. rectius πόρκεως. διπλᾶς, Vit. 3. διπλὰς, vt v. 314.

V. 348. Ἐγὼ δ' ἡ τλήμων) Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Seld. ἐγὼ δὲ τλήμων, recte; altera enim lectione ruit metrum. *Thryll.* Quam lectionem iam praebent editt. vett. quarum vero Sebast. fere nunquam habuit rationem. Vit. 3. tamen habet ἐγὼ δ' ἡ τλήμων, vt Potter. contra metri leges. γάμους ἀρνουμένη h. e. ἄνανδρος, et vt mox v. 353. ἄλεκτρος, *innupta, nuptiarum expers*, quae nunquam viro nubere constituerat. Poeta enim non hic concubitum Apollini denegatum, vt schol. opinatur, sed demum vv. 352 et 353. intelligit.

V. 350. Ἄνις τερμόνων et ἀνώροφ. στέγην sane sunt diuersa, etsi Reichard. plane idem significare contendat, nam τέρμνα s. τέρεμνα dicc. non modo tecta aedium, sed aedes quoque ipsae, eaeque maiores ac splendidiores, vid. Valken. et Musgrau. ad Eurip. Phoen. 335. Sic Eurip. Hipp. 536. ἐπὶ πυθμένος τερμόνων, et Alcest. 459. ἐξ Ἀΐδου τερμόνων, et Orph. in Argonaut. 1203. habet αἰγλήεντα τέρεμνα, cf. ibi Gesner. Mox postea v. 361. est: templum Mineruae.

Vat. 1471. V. 351. εἰρκτῆς Vat. 1471. ἀλιβδήσασα Vat. 916. 972. 1421. Pal. 139. 158. Alex. Caſ. membr. Barb. aliique. ἀλυβδήσασα Vat. 117. Seld. Euſtath. ad Il. λ. aliique. ἀλιβδίτασα Vat. 1306. λυγαίης Vat. 1471. V. 352. Θωραῖον Vat. 1471. Alex. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 353.

Vnde fit, vt h. l. ſit domus, palatium, in quo filiae regiae habitare ſolent, et opponatur ἀνωρόφῳ στέγῃ εἰρκτῆς, turri tenebricoſae, et filia regia indignae. Ἄνις τεῤ. itaque eſt: *excluſa domo regia patris.* ἀνώροφον Tzetz. in ὑποθέσει τοῦ ποιήματος explicat πετρώροφον. Cod. Vit. 2. μετεώροφον; quid, ſi ſit compoſitum ex ἀνά l. ἄνω et ὄροφος, et ſignificet: *domum ſuperne contectam*, et gradibus deſtitutam, quibus aſcendi poſſit in partem ſuperiorem, ibique coelo puro ac libero vti, vel, *ſublimem, in altum excitatam*, *rupi impoſitam*, quod ſchol. τῷ· μετεώροφον innuere videtur? Quint. Smyrn. XIII, 427. ὑψόροφον. Ariſtoph. Nub. 305, et Homer. ſaepius ὑψερεφές. Valkenar. vero ad Eurip. Phoeniſſ. l. l. reiecto vocabulo ἄνις, quod ei minus graecum eſſe videtur, legendum putat: εὖνις, τεράμνων εἰς ἀνώρ. στέγην εἰρκτῆς, ita vt εὖνις referatur ad praecedentia, et cum Lycophron alibi τέράμνα vocet tecta, ſollemni luxuria τὸ ἄστεγον οἴκημα ab eo dictum eſſe: τεράμνων ἀνώροφον στέγην. Luxuriae Lycophronis ſane haec ſunt conſentanea, attamen primum v. 348. ἡ γάμους ἀρνουμένη iam exprimunt τὸ· εὖνις; deinde ἄνις Nicand. in Alexiph. v. 418. ἄνις μεγαροῖο τιθήνης, et alii pro ἄνευ vſurpant: denique etiamſi εὖνις probetur, ſenſus tamen idem manet, quem dedimus, ſi iungatur cum τεράμνων, *priuata domo regia*, vt ap. Hom. Odyſſ. ι, 524. ψυχῆς εὖνις, *vita priuatus.* Iudicium tamen ſit penes arbitros harum rerum.

V. 351. ἀλιβδήσασα) Ciz. ἀλιβδήσασα, Vit. 1. ἀλυβδήσασα, ambo vitiole, nam Etymol. M. Zonaras et Phavor. qui hunc verſum laudant, ἀλιβδήσασα habent, at deducunt ab ἅλα et δύειν.

V. 352. θοραῖον) Vit. 3. vt Baroc. θωραῖον, male, ſed in ſcholiis recte: θοραῖον.

V. 353. λίπτοντα λέκτρων) Vit. 1. λίπτοντ' ἀλέκτρων, vt Vat. et Tzetz. in ſcholiis, optime, nam ἄλεκτρος eſt, matrimonii vel viri expers, vt Eurip. Troad. 254. ἄλεκ-

λίπτοντ' ἀλέκτρων Vat. 972. 1306. 1421. Cas. membr. Seld. aliique, Tzetza testante. λίποντα Vat. 1471. V. 354. πεπαμμένη Vat. 117. 1307. aliique; immo omnes exscriptores, vt Tzetza loquitur. V. 355. πατρὸς alii pro πρός. V. 356. λαφρύας Vat. 117. V. 358. ἅρπης Vat. 915. 1306. Pal. 158. aliique, Tzetza teste. ἑλκυθήσομαι Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. aliique. V. 359. Εἰλείθυιαν Mf. Vossianus, Berkelio in Stephani Βούδεια ad hunc modum referente: Βούδειαν αἴθυιαν — *ita hunc Lycophronis*

τρον ζωάν; atque sic perit Tautologia λέκτρων δεμνίων, et sensus exit: *reieci a lecto virginali, reieci a me, quae nondum experta essem viri concubitum, nec vellem experiri.* Δέμνια vero ἄλεκτρα possunt etiam esse: παρὰ νόμον καὶ οὐ νενομισμένα διὰ μοιχείων, vt explicat Suid. ad h. v.

V. 354. πεπαμένη) Nostri omnes consentiunt.

V. 355. ζηλώμασι) Vit. 2. ζηλώμασιν, recte, iudice Herman. qui etiam ad extr. verss. τὸ· ν addi iubet in: De emend. rat. Gram. gr. p. 22.

V. 356. πυλαίτιδος) Vid. schol. Aeschyl. Sept. contra Theb. 170.

V. 358. γαμφαῖσιν ἅρπαις) Ciz. et Vit. 1. vt Canter. γαμφ. ἅρπης, quae lectio facilior, haud dubie orta, vt multae aliae, e male audita in calamum dictantis voce, et vltima syllaba αις et ης confusa, non ita placet, vt doctior γαμφ. ἅρπαις, cf. supra ad v. 310. Nolim tamen cum Sebast. vertere: *aduncis falcibus*, sed: *faucibus aquilinis* s. *aquilae*, nam ἅρπη est aquila, Hom. Il. XIX, 350. Praeterea φάσσα et οἰνὰς non sunt coniungenda, vt Reichard. putat, sed φάσσα cum τόργῳ, et οἰνὰς cum ἅρπῃ construendum ita: *vti palumbes ab accipitre, et vti columba syluestris ab aquila raptabor.* Ἑλκυσθήσομαι, sic etiam Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. ἑλκυθήσομαι, facili librarii lapsu του· θ et θ̄ s. σθ. Virgil. Aen. II, 403. *Ecce trahebatur passis Priameia virgo Crinibus a templo Cassandra adytisque Mineruae.*

V. 359. Αἴθυιαν) Vit. 1. et Ciz. αἴθωαν, perperam, nam in scholiis recte αἴθυιαν. Saepe sunt confusa ω̄ et ῡι.

locum legunt libri editi omnes; ſed variat mirum in modum Mſ. Voſſ. in quo haec verba ita concipiuntur: Οἱ πολλὰ δὴ Βούδειαν Εἰλείθυιαν κόρην. *Neque haec lectio adeo inconcinna et inuenuſta, vt ſpecioſae interpretationis non ſit capax. Omnes norunt* Εἰλείθυιαν *eſſe Lucinam, quae a parturientibus inuocatur, vt partus in lucem veniat. Multo rectius haec* τἀρῤῥόθος γάμων, *id eſt, nuptiarum auxiliatrix, dici poteſt, quam* αἴθυια, *licet illà voce* Ἀθηνᾶ *intelligatur. Quicquid ſit, Lycophronis locus in mendi ſuſpicionem venit; nam Stephani ſcopus eſt, ex Lycophrone probare, Mineruam in Theſſaliâ Budiam appellari et coli, cuius praenomen in verſu, niſi ſenſu quodammodo detorto, non conſpicitur.* Βούδειαν Vat. 1471. Αἴθηαν Vat. 139. V. 360. αὐδήξουσα Seld. γάμον Caſ. membr. V. 361. τέρεμνα Vat. 915. 916. δουρατογλύφου Vat. 142.. V. 362. ἀναστρέψασα Vat. 1307. aliique. ἄνω στρέψασα alii. ἀνωτρέψασα Vat. 972 et 1306.

V. 360. γάμων) H. l. γάμος eſt: *concubitus*, συνουσία, vt vv. 411. 547. 744 et 1151. cf. Spanheim. ad Callimach. H. in Del. 240, et Hemſterh. ad Ariſtophan. Plut. p. 401, 2. Similiter Latinorum: *Nuptiae*, Horat. III, 11, 11.

V. 361. De ira Mineruae, e cuius templo abrepta fuerit Caſſandra, cff. Eurip. Troad. 69 ſqq. Quint. Smyrn. XIII, 420 ſqq. et Io. Tzetz. in Poſthom. 735, ibique Iacobs. τίρεμνα, hanc lectionem noſtri hic et v. 350. ad vnum omnes tuentur, ſed alii, vt Heſych. Suid. et Euripides, habent τέρεμνα. Variatum eſſe in orthographia huius verbi illuſtrat exemplis variis Alberti ad Heſych. τίρεμνα. δουρατόγλυφα, noſtri omnes, vt etiam ſchol. interlin., rectius δουρατογλύφου.

V. 362. ἄνω στρέψασα) Sic noſtri omnes cum Sebaſt. non vero ἀναστρ. Quint. Smyrn. XIII, 426. βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς πρὸν ἐς ὑψόροφον.

V. 363. *καὶ Διὸς θρόνων* Seld. *θρόνον* Pal. 139. V. 364. *χρῆμα* Vat. 117. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 40. 142. 158. Caſ. membr. Seld. aliique. *τιμαλγέστατον* Vat. 972. vterque Caſ. V. 365. *ἀντὶ* alii contra Canonem Grammat. nec audienda ſunt, quae Potterus cauſſatur. V. 366. *στενάζει* Vat. 117.

V. 364. *πάππῳ*) Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 298 intelligit Ilum. *κτῆμα τιμαλφίστατον*, Ciz. et Vit. 1. *χρῆσμα* librarii inſcitia pro *χρῆμα*, vt alii. Sic vt autem *πρᾶγμα* et *χρῆμα* confunduntur, cf. Porſon. ad Eurip. Oreſt. 747, ſic quoque *κτῆμα* et *χρῆμα*, quum ſignificet vnum fere idemque, cff. Etymol. M. Doruill. ad Charit. p. 320. ed. Lipſ. et Schaefer. Meletem. Crit. in Dionyſ. Art. Rhet. p. 17. Vit. 3. praebet ſocordia ſcribae *τιλμαφίστατον*. *Χρῆμα τιμαλφ.* iungendum eſt cum v. 361. templum illud, in quo repoſitum erat Palladium. Alii tradunt Palladium, Lycophr. vero Mineruam ipſam de coelo delapſam eſſe narrat, atque reſpexiſſe videtur ad imagunculam Minervae, quod erat Palladium. cf. Heyne Excurſ. VIII. Virg. Aen. II. Fit autem interdum, vt Deus aut homo ponatur, qui in aliqua re ſimilis eſt alteri rei, pro ipſa re, in qua iſta ſimilitudo reperitur. Sic ap. Liv. V, 23. *dictator* pro curru dictatoris, cf. ibi Stroth. not. c). *Iupiter* pro Capitolio, Horat. III, 5, 12. cf. Ioni. *Ἴακχος* pro pompa, quae fit in honorem eius, Plut Themiſt. c. 15.

V. 365. *ἄντι*) Omnes noſtri *ἀντὶ*, nec ſequente commate, vt ap. Reichard. minus recte: v. 94. *ἄντι*, in eadem verborum ſtructura. Potter. *ἀντὶ*, qui addit: *Aiunt Grammatici poſtpoſita praepoſitione retrahi accentum: non deſunt tamen exempla, in quibus haec regula fallit, quod experientia quotidiana teſtabitur.* *λώβης.* Ambigue loquitur Lycophr. nec diſerte affirmat, ab Aiace ſtupratam eſſe Caſſandram e templo vi abſtractam, quod ipſa Caſſandra ap. Enrip. Troad. 455. negat, ſeque *ἁγνὴν χρόα* nominat, vid. ibi interptt. Tzetzes in ſcholiis cum aliis et vi e templo abreptam et vitiatam eam eſſe narrat.

V. 366. *στενάξει*) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. *στενάζει*, vt edd. vett. et Codd. permulti, quae

972. 1306. 1421. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et vterque Potterianus. V. 367. ἐφημένους Seld. ἰφιμένους Vat. 915. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliique, ἐφημίους Vat. 1471. V. 368. κέρθοντας alii. χειρὸς pro πυρὸς Vat. 1471. τέφραν Pal. 153. τέφρης Vat. 1471. τέπρην alii. V. 369. χρωσσοῖσι Vat.

lectio vaticinanti Caſſandrae bene conuenit. Saepius ζ et ξ in Mſſ. confunduntur. κτονὸς τάφους, filios fluctibus maris oppreſſos, nec in Graecia ſepultos.

V. 367. ὀστοθήκαις) *ſepulchris ab hominibus effoſſis et exſtructis*, vel potius *urnis*, θήκαις τῶν ὀστέων, in quibus cineres et oſſa conduntur, conditoriis. Herodot. II, 86. ὀστοθ. nominat οἴκημα θηκῶν. χοιράδων. Cum Genitivus nil habeat, quo nitatur, repetendum videtur θήκαις, ita vt θῆκαι χοιράδων, *ſepulchra in ſcopulorum cauernis*, opponantur ὀστοθήκαις, *ſepulchris ab hominibus paratis* vel *urnis*. Optime ſchol. interl. Vit. 3. οὐκ ἐν τάφοις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις κειμένους. χοιράδων, ſic Vitt. 1 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. χιράδων, hic et in omnibus reliquis locis, v. 373. 389. 633. et 1036. Lectio non plane repudianda, quum χιράδες auctoribus Grammaticis ſignificet: αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες, et hinc forſan dicatur de omnibus rimis et fiſſuris, vt h. l. de petris, ſcopulis et oris maritimis diffiſſis et excauatis, in quibus Graeci fluctibus obruti et enecati, quaſi ſepulti, iacebant. Infra v. 1156. ſepulchrum ἐν ψάμμῳ κλύδωνος mortuis praedicitur. Virgil. Aen. 1, 45. Pallas Aiacem — *ſcopuloque infixit acuto*, cf. Quint. Smyrn. XIV, 530 ſqq. Praeferendum tamen etiam metri cauſa τὰ· χοιράδων. Sic Aeſchyl. Perſ. 421. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον, vbi ſchol. αἱ αἰγιαλοὶ καὶ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων, qui locus noſtro eſt ſimillimus. Pind. Pyth. X, 81. χοιράδος ἄλκαρ πέτρας, vbi ſchol. χοιράδες· πέτραι αἱ ὕφαλοι, vt Tzetzes. Ἐφημένους. Ciz. et Vit. 1. ἰφημμένους, vt Seld. Reichard. nulla varietatis addita nota ἰφειμένους, quod neque Canter. neque vllus alius exhibet Codex Mſcr. non tamen inepte. Schol. interl. Vit. 1. ἰφημένους explicat κειμένους ἐν τάφοις, quaſi non τάφους, ſed τεθαμμένους praeceſſiſſet, quod ſane latere videtur in τάφους.

V. 369. χρωσσοῖσι) Ciz. et Vit. 1. χρωσοῖσι, ſimplici σ. Euſtathius ad Hom. Il. p.

1306. et Seld. κρωσσοῖσι Vat. 915 et Pal. 158. ταρχηθεῖταν Vat. 1306. ὡς θέμις Φθιτῶν Pal. 40. 158. et Seld. V. 370. πεννηρίων Vat. 972. pro κενηρίων. ταφὰς pro γραφὰς Vat. 916. 1306. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. V. 371. Hunc verſum non agnoſcunt Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. V. 373. ὀφέλτρα Vat. 1306. et 1471. τὸ· καὶ quidam non agnoſcunt. χιράδων Pal. 158. V. 374. σπῖλοι Vat. 1471. τρίχατα Vat. 1421. et Pal. 40. τρυχάτα paroxyton. Baroc. τρύχαντα Stephanus in τρύχαι, vbi etiam nominis metaphraſten nominat Lycophronem. τραχύτα Pal. 158. Caetero hunc et inſequentem verſum non agnoſcit Caſ. chart. V. 375. Διρφωσσῖο Vat. 915. Διάκρια Pal. 40. V. 376. γωλοιὰ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Baroc. alii-

1281. ed. Polit. κρωσσοὺς docet eſſe ἀγγεῖα δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λαγύνους ἴσως, ἢ ξεστὰς, καὶ τοιαῦτα τινά. ὡς Φθιτῶν θέμις, ita quoque Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. ὡς θέμις Φθιτῶν. Apoll. Rh. I, 692. ἦ θέμις ἐστὶ, cf. ibi Brunck.

V. 370. εὔνομ') mortuorum ſcl. monumentis inſcriptum. γραφὰς, Vit. 2. ταφὰς, gloſſa tamen ſuppoſita γραφὰς, Vit. 3. ταφὰς ſine gloſſa; quae lectio tamen videtur omnino eſſe gloſſa.

V. 371. Habetur hic verſ. in Ciz. et Vitt. 1. 2. at in Vit. 3. deeſt, e quo apparet, Baroc. codicem eſſe recentiorem, *Thryll.* ſcil. vt Vit. 3.

V. 373. χοιράδων) Ciz. et Vit. 1. χιράδων, vt v. 367. cff. ad hunc verſ. Eurip. Troad. 88 ſq. et Quint. Smyrn. XIV, 449. ſqq. μύχουρε χοιρὰδ. dic. Ζάραξ promontorium, quia procedit et proſpicit in mare ſ. εἰς τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, Strabo X, p. 445. cf. ibi Tzſchucke, et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 684. Eurip. Troad. v. 84. πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν.

V. 374. σπῖλοί τε) Recte, ſed Ciz. et Vit. 1. σπῖλοι τὲ, Vit. 2. σπίλοι τὲ, h. e. ὄρη ſ. τόποι τραχεῖς, cf. Heſych. Iungendum cum τρύχατα et Νέδων, ne quis nomen proprium eſſe putet. τρύχατα, Vitt. omnes cum ſcholiis τρυχάτα: Ciz. lapſu ſcribae τραχύτα.

V. 376. γωλειὰ) Ionice pro γωλεά. Vit. 3. cum Phavor. γωλοιὰ, qui laudat ver-

que. γηλειὰ alii. V. 377. ὅσον alii. ἐκβεβραισμένον Alex. V. 378. ἀκούσεται Caſ. membr. V. 379. ὅσον δὲ Φλοῖσβον Vat. 915. 1421. et Caſan. membr. Φοίσβων Pal. 142. ἀνηβάτου Vat. 1421. pro ἀνεκ-

ba eadem, quae hic occurrunt: γωλειὰ καὶ Φόρκυνος, Lycophrone non nominato. Nicand. Ther. 125. γωλιά.

V. 377. ὅσων στεναγμῶν) Sic noſtri, excepto Vit. 1. qui legit: ὅσον στεναγμὸν, ſuperſcripto tamen ων. Vnde Reichard. hauſerit ſuum ὅσσα, neſcimus; Canter. ei non ſuppeditauit; forte vitio typographorum.

V. 378. ἐκρίοις) Vit. 3. ἐκρίοις. Phauor. ad ἐκρίον· τινὲς ἔκρια γράφουσι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἵκειν, οἷον ἱκτήρια τινὰ ὄντα. Ἀκούσετε, ſic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. cum ſchol. ἀκούσεται, forſ. pro ἀκουσθήσεται, quod vero Genit. ὅσων στεναγμῶν aduerſatur; nec tamen memini Fut. Med. verbi ἀκούειν paſſive ſumi. Quum Lycophron alias Fut. Act. in tali verborum ſtructura ſit vſus, quod Attici non ſolent facere, vt v. 686 et 1373. ἀκούσετε, etiam ob ſqq. non eſt mouendum.

V. 379. ὅσων δὲ φλοίσβων) Vit. 1. ὅσων δὲ φλοίσβων, poſitis vero ō ō ſuper ων. Fluctuat in horum verborum ſcriptura, nam mox v. 381. ὅσων δὲ θύννων habet. Ἀνεκ-

βάτου δίναις πάλιν. *Euripi immodice fluentis*, auctore Pompa Mel. II, 7. *alterno curſu, ſepties die ac ſepties nocte fluctibus in vicem verſis*, vid. ibi Tzſchucke. Iungi autem poſſunt δίναις πάλιν cum ἀνεκβάτου, vel, vt Reichard. putat, cum ἕλκοντος σάλου. Ῥαχίας, ſi eſt Accuſat. Plural. a ῥαχία, *littora exſtantia ac petroſa*, cf. Etymol. M. ῥάχις, quae Euripus ἕλκειν dic, h. e. aſſultando ſecum hinc illinc raptare, vt quaſi videantur loco moueri atque auferri, vel, vt Reich. explicat, vere abrupta in mare pertrahi, vel, ſi eſt Genitiuus, *littoris* ἀνεκβάτου, *quod egreſſum non dat*, ſcl. nauigantibus. Quum vero ῥαχία etiam ſignificet *aeſtum*, et videatur eſſe i. q. ῥηγμὶν, ſenſus exiſtit: *quantum ſtrepitum aeſtu: egreſſum negantis*, σάλου ἕλκ. δίν. πάλιν. v. 380. *maris, quod reſluit fluctibus invicem verſis*: vt Virgil. Georg. IV, 420. canit: *In ſinus ſcindit ſeſe vnda reductos*. Praetulerim tamen Accuſatiuum plural. ῥαχίας, vt ἕλκοντος habeat, quod ſecum trahat. Quo fit, vt verba ſic ſint ordinanda: ὅσων δὲ φλ. σάλου ἀνεκβ. ἕλκον-

βάτου. V. 380. παλιῤῥοίοισιν Vat. 915. 972. 1307. 1421. 1471. Alex. Barb. aliique. παλιῤῥοίβδησιν Scaliger. παλλιῤῥοίησιν Pal. 139. 158. et Caſ. chart. παλλιῤῥόοισιν Baroc. παλιφρόοισι Vat. 916 et 1306. V. 381. θύνων Pal. 40. Caſ. membr. Seld. aliique. ἠλοκισμένῳ Vat. 1471. V. 382. τηγάνοις Caſ. chart. V. 383. ὀρφνὴν Vat. 1306. κατόφρην pro κατ' ὄρφνην Vat. 916. δηϊουμένων Vat. 1307. V. 384. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. χαρηβαροῦντας Pal. 142. aliique. V. 385. Φαίνει Vat. 916. et Pal. 158. σκότου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 386. προσκαθήμενον Vat. 916. V. 387. τόνδ'

τοι ῥαχίας, *fluctus, aeſtum*, δίναις παλιῤῥοίησιν, cf. omnino ad h. l. Quint. Smyrn. XIV, 515. ſqq.

V. 380. παλιῤῥοίησιν) Vit. 1. et Ciz παλλιῤῥοίησιν, *perperam*. Vitt. vero 2 et 3. παλιῤῥόοισιν, non male. cf. Virg. Aen. I, 161.

V. 381. ἠλοκισμ., *diſciſſorum, fractorum*, ῥαφάς, ſcl. κατά. Amat Lycophron hoc verbum, cf. v. 119. 810 et 908. dicere de vulneribus inflictis. Sic Eurip. Rheſ. 796. πληγῆς ἄλοκα τραύματος λαβών.

V. 383. κατ' ὄρφνην) Quint. Smyrn. XIV, 461.

πᾶσα δ' ὑπερθε
νὺξ ἰχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήλυσεν
δὲ θάλασσα.

γεύσεται, *deuorabit, prorſus perdet*. Schol. interl. φάγεται. Sophocl. Ai. 843. στρατοῦ παν-δήμου γεύεσθαι.

V. 385. σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότον. cf. v. 12.

V. 386. προσκαθ. τέχνῃ) Eurip. Hel. 1142. δόλιον ἀστέρα λάμψας. Quint. Smyrn. XIV, 621.

πεύκην
λιθομένην ἀνέιρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιούς.

Schol. ad Eurip. Oreſt. 432. Φυλάξας χειμῶνα φρυκτωρίας ἦψε περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας. τέχνῃ, h. e. λαμπτῆρι τεχνητῷ, vel, cum Euripide, δολίῳ, quo falleret Graecos. προσκαθήμενος, *cui aſſidebat*. ἀγρύπνῳ, *vigili*, vt aleret, ne extingueretur. Simili modo ap. Ouid. Faſt. IV, 267. *vigil ignis*, Triſt. IV, 5. *vigil flamma*, Heroid. XVIII, 31. de Leandro: *Lumina quin etiam ſumma vigilantia turre*. cff. quoque Eurip. Hel. 1140. Philoſtrat. X, 11. et Fulgent. 116.

V. 387. τὸν δ') Ciz. et Vitt. 2. 3. τόν δ'. Διὰ στενοῦ, Vit. 1. διαστενοῦ, vno verbo, ſcl.

vterque Potterianus. κήρυλον proparox. κυρήλου Pal. 158. V. 388. *cisoi* Vat. 1421. γυμνίτα Seld. Φαγρὸν Seld. V. 389. χιράδων Pal. 158. V. 390. γηραΐσι Pal. 40. πέτρησι Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. 142. et Barb. V. 391. Poſt στάζοντα omnes Codd. diſtinctionis notam ponunt, vt τὸ· πόντου ad ἅλμην pertineat. στύζοντα Vat. 1306. V. 392. ἀΦ' ὄχθων alii. τριονύχῳ Vat. 915. Pal. 40. et Seld. V. 393. κλαστὸς Vat. 1421. τὸ· δεινὸς Pal. 142. non agnoſcit: legit vero λατρεὺς τότε. οὐτάσαν Vat. 1471. οὐταύσας Seld. V. 394. ἀναγκάσι Vat. 1421. ἀγκάσει Pal. 139. Φάλαισι Vat. 915. Pal. 40. 142. alii-

per Euripum. Eurip. in Troad. 84. κοῖλον Εὐβοίας μυχόν. Comma in ed. Reich. male poſitum poſt αὐλῶνος retrahendum eſt ad κηρύλον.

V. 388. γυμνίτην) Ciz. et Vit. 1. γυμνίτην, poſitis vero ſuper νι, νῦ, et ſuper ην, α, γυμνῆτα, vt Seld. Lege γυμνήτην, vel potius γυμνίτην. Φαγρὸν, qui eſt piſcis vorax et carniuorus, cf. Athen. VII, c. 133. Aiacem ob vim Caſſandrae illatam nominat Lycophron. cf. Barnef. ad Hom. Odyſſ. δ, 499, et Heyne ad Virg. Aen. I, 39.

V. 389. χοιράδων) Ciz. et Vit. 1. vti ſemper, χιράδων. σκρυόμενον, Vit. 2. σκρ ούμενον, et apparet, κ poſt ρ eraſum eſſe. *Thryll.* σκρυόμενον, Zonar. σπαραττόμενον, laudato Lycophrone.

V. 390. πέτρασι) Ita noſtri omnes cum Pott. vtroque, non vero, vt Canter. Potter. et Hom. Odyſſ. δ, 501. πέτρησι.

V. 391. στάζοντα πόντου) Forte legendum πόντῳ, vt ap. Eurip. Iph. in Taur. 308. στάζων ἀΦρῷ, cf. Steph. Theſ. ad h. v. Maluerim tamen πόντου cum Codd. Sebaſt. referre ad ἅλμην, niſi Lycophr. ἅλμη ſemper, vt v. 217. 473. 875. et 790, non addito πόντου, dixiſſet de mari. Schol. minora iungunt cum στάζοντα. Σπάσει, ſcl. πτεροῖς vel potius στόματι, vt v. 476. λαιμῷ σπάσας. Sic dicc. Athen. XIV. ἀκράτου σπῶντες. Hom. Odyſſ. δ, 511. πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. Peſſime Sebaſt. *muriam contrahet.*

V. 392. τριονύχῳ) Vit. 3. τριονύχῳ, minus accurate. Hom. Odyſſ. δ, 506. τρίαιναν ἁλὸς χερσὶ Ποσειδάων. Vir-

que. δρόμων Seld. V. 395. κόκυγγα Pal. 40. et Baroc. κόρυγγα Vat. 1421. et Cas. membr. μαψαύρους Pal. 40. et Seld. μαψαύραις Vat. 1307. στόβους Vat. 915. Pal. 142. 158. Alex. aliique. στόμβους Potter. aliique. στόθους alii. στόμα Vat. 1471. V. 396. ἐπάκταις Cas. membr. ἐπ' αὐταῖς Baroc. V. 397. Pro ἀκτὶς, ἀκταῖς Vat. 117. ἀκτὴ Pal. 158. Σειρία Potterus et alii, teste etiam Tzetza. καθαυανεῖ Vat. 117. 915. Pal. 40. 158. Seld. aliique, vt qui αὔω, *ficco*, aspiratum cum Biseto in Aristoph. efferant. καυδανεῖ Vat. 1421. V. 398. τάῤῥιχον metri gratia Cas.

gil. secutus Eurip. in Troad. 77. sqq. hoc Mineruae tribuit, quod noster et Quint. Smyrn. XIV, 567. cum Homero Neptunum fecisse tradunt.

V. 395. μαψαύρας στόμους) Vit. 1. et Ciz. μαψαύρους στόβους; Vitt. 2 et 3. μαψαύρας στόμους, ita tamen, vt difficulter internoscas, vtrum β an μ sit in στόμους, quae litterae in MSS. saepissime confunduntur. Vterque Potter. Ced. etiam στόμους. Potter. non bene στόμβους. Variant fere omnes in scriptura huius voc. cf. Schneid. Lex. στόμφος, Tittman. in Zonarae Lex. ad μαψαύρας, et interptt. Hesych. ad μαψαύρα et στόμφος. στόμος est fere nullius, στόμβος vero et στόμφος maximae auctoritatis, quod grauitatem vocis et soni exprimit, quam ipse Lycophr. in toto hoc versu reddere studuit. Legendum vero, ne metrum ruat, στόβους, vel στόμους, *conuicia*. cf. Camerar. in Comment. vtriusque Ling. p. 141.

V. 396. ψυχρὸν δ') Nostri ψυχρόν δ'.

V. 397. σειρίου) nostris consentientibus cum Potter. vtroque, recte. Pott. σειρία. Thryll. addit: σειρίου est ἡλίου, vt in scholio interlineari est. καταυανεῖ, Vit. 1. et Ciz. καθαυανεῖ, ab αὔω, Attice, in scholiis vero modo καθαυανεῖ, modo καταυανεῖ. Vit. 2. καταυανεῖ, superposito θ. Sebae. laudat, praeeunte Pott., Bisetum in Aristoph. sed omisit: *Ranas Act.* IV, *sc.* 2. *cui vero contradicit Tzetzes.*

V. 398. τάριχον) h. e. *cadauer conditum, siccatum*, vt ταριχεύειν· ξηραίνειν, cf. Iacobs Addit. ad Athen. p. 83. et interpretes ad Hesych. T. II, p. 1349. Ergo pessime Sebast. *salsamentum.*

membr. *βρίοις* Seld. V. 399. *Νησσαίας* Seld. V. 400. *τάρροθος* Pal. 142. *κυναθεως* Caſ. chart. V. 403. *καστανίαν* alii. *καστανεΐαν* aliqui. *Μελιδναίαν* Pal. 142. *Μελλιναίαν* Pal. 158. *Μελιννaίαν* Vat. 915. V. 405. *μὲν* pro *μὶν* Vat. 1421. *παλεύσεσι* Vat. 972. *βρεχοῖς* Pal. 158. V. 406. *Ἐρινύων* Vat. 117. 1471. aliique. V. 407. *ἀποψήλασα* Seld. *πάγιν* alii. Caetero hunc verſum non agnoſcit Pal. 139. V. 408.

V. 402. *τρέμων*) *inſtabilis, huc illuc agitatus*, cff. Nott. ad ſchol. et Canter. *Φυλάξει, tuebitur, retinebit fluctus*, ne recedant a ſepulchro, h. e. in perpetuum manebit ibi. Sic Horat. III, 26, 6, *cuſtodit Veneris latus*, h. e. ſemper ei a latere eſt, ad quem locum Mitſcherl. affert Aeſchyl. Prom. 31. *Φρουρεῖν πέτραν*, h. e. *ei eſſe affixum.*

V. 403. *καστνίαν*) Sic noſtri quoque exhibent. De Venere Caſtnia cf. Manſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 170. et de Venere Melinaea p. 87. *Μελιναίαν* Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. *μελλιναίαν*, perperam: Vit. 1. *μελιννaίαν.*

V. 405 — 407. Hi tres verſus in Cod. Vit. 2. omiſſi a librario veteri alia manu ad finem paginae additi ſunt. *Thryll.*

V. 407. *ἀποψήλασα*) Sic Ciz. ſed Vit. 1. *ἀπὸ ψήλασα*, vt *ἀπὸ* referatur ad *ἐριννύων*, non inepte: *tangens, excitans, emittens a furiis. πάγην*, h. e. amorem furioſum, eique inferentem mortem. Sic Eurip. Bacch. 782. *ψάλλειν χερὶ νευραὶς τόξων.* In ed. Baſil. poſt *Ἐριννύων* comma eſt delendum. Vit. 2. *ἀποψίλασα*, corrupte. *κηρουλκὸν*, Ciz. male *κηρουλγὸν*, nam ab *ἄλγος*, quod quidem non ineptum praeberet ſenſum, vix deduci poteſt.

V. 408. *ἄπασα δ'*) Vit. et Ciz. *ἄπασά δ'*. ſcl. *γῆ*, ellipſis rara. *κωκυμάτων*, Ciz. et Vit. 1. *κωκυσμάτων*, quod voc. Lexica ignorant. *ἄλγη — κωκυμ.* inſolenter dict. pro *ἀλγήσει καὶ κωκύσει*, *prae dolore lamentabitur*, et *ἄλγη κωκυμάτων* pro *ἄλγη καὶ κωκύματα*, sicut etiam iunguntur *ἄλγεα καὶ στοναχαὶ*, e. g. Hom. Il. *β*, 39. Verum, quod magis placet, *ἄλγη κωκυμάτων* videntur quoque explicari poſſe *dolores ob lamentationes*, ſcl. Graecorum in reditu pereuntium, vt ap. Hom. Il. *π*, 356. *στοναχαὶ Ἑλένης*, *ob Helenam*, cf. ibi Heyne. *Ὀδύνη Ἡρακλῆος*, *ob Herculem*, Il. XV, 25. *πένθος καστιγνήτοιο*, *propter fra-*

κωμυσμάτων Palat. 158. V. 409. ὅσῃ Palat. 158. δύσβατος Vat. 1421. et Pal. 158. V. 410. λειβήθριοι Vat. 972. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Caſ. chart. aliique. Δοτίου Vat. 916. πύλου Vat. 117. V. 411. οὐμὸς alii. ὁ ὑμὸς Vat. 1471. ὁ ὑμὸς Vat. 972. V. 412. ἐστεναγμέναι Vat. 1421. V. 413. σπλάγχνοις Vat. 916. σπλάγχνοισι alii. V. 414. πολυστίχοισι Vat. 117. 915. 1307. 1421. Palat. omnes, aliique. V. 415. ξένοις Vat. 1421. Pal. 40. 142. Barb. et vterque Mſ. Potterian. pro ξένης.

trem, Il. XI, 250. In Aeſchyl. Sept. ad Theb. 865. θρῆνον ἀδελφοῖν, *ob fratres*, et Agam. 54. πόνος ἐρταλίχων, *ob pullos*. cf. Valken. ad Eurip. Phoen. v. 941. Vnde ἄλγη δίξηται κωκυμάτων erit i. q. ἄλγη περὶ κωκυμάτων ἕξει ſ. πείσεται.

V. 410. λειβήθριαι) Vitt. 1 et 3. vt et Ciz. λειβήθριοι cum Seld. vt tradit Pott. cf. v. 53. Vit. 2 quoque λειβήθριοι, ſed ſuperſcripto αι, Σφίγγουσι, *includunt*, *coarctant*, συγκλείουσι, bene cadit in terrae tractum anguſtum, Araethum inter et Dotium promontorium.

V. 411. οἷς οὐμὸς) Noſtri cum Pott. hic et v. 452 et 1341. οἷς ὁιμὸς, rectius. cf. Etymol. M. κἀχειρουσίαν, noſtri κἀχερουσίαν cum Pottero, rectius.

V. 413. πολυστοίχοισι) Ciz. et Vitt. 1. 2. cum ſchol. πολυστίχοισι. Sic Reichard. quoque Canterum non ſecutus. Vit. 3. vt Sebaſt. πολυστοίχ. melius, quamquam vtraque lectio eodem redit, nam auctore ſchol. min. eſt: πολλὰς τάξεις ὀδόντων ἴχουσι. De permutatione horum voc. cf. Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 134.

V. 415. οἵ δ') Al. οἱ δ'. *Pott.* ἐπὶ ξίνης, ſic quoque noſtri, non vero ἐπὶ ξίνοις, in quo miratur Thryllit. abiiſſe Codicem vtrumque Potteri; ſane mirandum eſt, quum vulgata rectiſſime ſe habeat, nam ἐπὶ ξίνης, ſcil. χθονὸς vel γῆς, i. q. ἐν ξίνῃ γῇ, *in terra peregrina*, *procul a patria ſua*, firmatur non ſolum vſu aliorum ſcriptorum, vt Eurip. Androm. v. 136. ἐπὶ ξίνης, et Troad. 378. Caſſandra canit: ἐν ξίνῃ δὲ γῇ κεῖνται, ſcl. Graeci poſt Troiam captam, ſed etiam ipſius Lycophronis v. 1155, ἐν ξίνῃ ξίνους τάφους.

V. 416. πηῶν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 40. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. τάφοις Palat. 142. φίλους pro τάφους Vat. 916. V. 417. τὸ pro τὸν Pal. 158. Αἰὼν ex Vat. 916. 1306. Barb. et vtroque Caſ. Βυσαλτία Vat. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 158. Seld. aliique. Βισαλγία Alex. Βυσαλγία Baroc. Βισαλτία Vat. 117. Βισσαλτία alii. V. 418. Ἀψινθίων Vat. 915. 1471. omnes Palat. Alex. aliique. Ἀψιρθίων Baroc. ἤδε pro ἠδὲ Vat. 117. V. 419. Ἡδονῶν Seld. V. 420. κρύψῃ Vat. 1307. et Pal. 40. πρὶν ἢ pro πρινὴ

V. 416. πηῶν conſenſu Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. Dorice πηῶν. δεξιώσονται, cf. ad v. 51.

V. 417. Sequitur Lycophron, vt Heyne ad Apollod. p. 316. obſeruat, inde a v. 417. vsque ad 423. Hom. Il. IX, 447. ſqq. τὸν μὲν, Stephan. de Vrb. ad βισαλτία excitans hunc verſ. Lycophronis, habet τὸ μὲν, quod Berkel. mutauit in: τὸν μὲν, vt noſtri exhibent omnes. Ἠιὼν, cf. Euſtath. ad Hom. Il. ed. Baſil. p. 274. et Polit. T. II. p. 785. Βισαλτία, Ciz. et Vitt. 1. 2. βυσαλτία, ſic quoque Reichard. lectione Canteri βισαλτία relicta, quae tamen, vt e Stephano ad v. apparet, veriſſima eſt. Vit. 3. βισαλγία, mendoſe.

V. 418. Ἀψινθίων) Noſtri omnes ἀψινθίων cum ſcholiis, et ſchol. minore, Herodot. VI, 34, ὑπὸν Ἀψινθίον: Zon. in Lex. et Phauor. quoque ἄψινθος, πόλις Θράκης. Sic quoque, vt Thryllit. obſervat, Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Stephan. in χερρόνησος, ſed hic ipſe ad voce. αἶνος et ἄψινθος per ῡ ſcribit, vbi addit: διχῶς δὲ ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ· ῡ, καὶ διὰ τοῦ· ῑ. Idem dicit Euſtath. ad Perieget. v. 575. Tantum Thryllit. Vtraque lectio vſitata, ἄψινθος tamen videtur vſitation. Ἄγχουρος, Ciz. ἄγκουρος, Vit. 3. ἄγχουρυς, ſcribarum lapſu.

V. 419. πάγουρον) Hom. Il. IX, 432. eum nominat γίροντα, et Quint. Smyrn. III, 460. γεραιὸν, qui ambo hic ſunt conſulendi; cf. quoque Heyne ad Apollod. p. 349. et in Obſeruatt. p. 316. Ἡδωνῶν, Vit. 3. Ἠδωνῶν, quod habuiſſe videtur etiam Bar. ſed ō illud emendator aliquis in ω̄ mutauit. *Pott.*

V. 420. πρινὴ) Sic quoque noſtri Codd. et πρὶν ἢ e gloſſa eſſe recte Thryllit. exiſtimat. τυμφρηστὸν, conſentien-

Vat. 916. alii πρὶν οὐ. τύμφρηστον Vat. 972. τυφρηστὸν alii. V. 421. πρὶν pro πατρὶ Seld. V. 422. λύχνοις Vat. 1421. V. 425. εἰς Vat. 117. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. et Potter. libri. εὐνάσθη alii. ηὔνασεν Vat. 1307. sed antiqua perinde manus isti εν finali superscripsit τὸ· θη. εὐνάθη Pal. 142. V. 424. ταρχύσσουσι Vat. 1471. ταρχεύσουσι Baroc. ταρχήσουσι Vat. 1306. aliique. κεκάρφου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. νάπας Seld. V. 425. ἄπωθεν Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Cas. membr. Seld. aliique. Ἀλέντος Vat. 915. 916. 1307. 1421. Pal. 142. aliique. Ἀλλέντα Vat. 117.

tibus nostris omnibus, etiam infra in schol. ad v. 918. vbi Sebast. vt h. l. Vat. τύμφρηστος. Potterus in Varr. Lectt. τυφρηστὸν, quam lectionem quoque confirmat Stephan. τυφρηστὸς, πόλις τῆς τραχῖνος. Strabo IX, p. 433. habet quoque τυμφρηστὸς, sed eam lectionem ibi dubiam esse, diligentissime, vt solet, Tzschucke ostendit. Vtraque forma videtur in vsu fuisse. λάπας, Eustath. ad Hom. Il. p. 488, B. ed. Rom. ὀρεινὴ τραχύτης. cf. infra v. 1045.

V. 421. τὸν πατρὶ) Vit. 2. τὸν, πατρὶ. In schol. Vit. 3. τῷ πατρί.

V. 423. ἐς νόθον) Nostri omnes εἰς νόθον. ηὐνάθη Bar. pro ηὐνάσθη. *Potter.*

V. 424. κεκάφου) vt Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. κεκάρφου. Si hic mons nomen inuenit a Cercapho, filio Helii, quod vero nescimus, prior lectio est verior, cf. Strab. XIV, p. 654 κεκάφου νάπας, *cauernae, cryptae, sepulchra ad radices montis Cercaphi.* Phauorin. et Zonar. νάπη· ἕλαφος, suspectum, addit editor Zonarae, recte, nam legendum: τάφος vel τάφρος pro ἔλαφος.

V. 425. ἄπωθεν) Sic Ciz. Vitt. 1 et 3. cum Pottero, Vit. 2. vero ἄποθεν, superposito ω̄, vt Canter. rectius habet, cf. Tzetz. schol. Ἀλέντα, Vit. 2. ἀλέντα, scripto ᾱ τῷ· ο̄. Scriptum ο̄ semper notat ος in Mss. *Thryllit.* De hoc fluvio cf. Pausan. Achaic. V, 5. et infra v. 868. Tzetz. et Theocrit. Id. VI, 1. vbi fluvius Siciliae a Valkenario dicitur vix alibi commemoratus.

V. 426. κυπέος Baroc. V. 427. συὸς παρὰ πλαγχθέντα Vat. 916. παραπλαχθέντα Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. et Alex. παραπλαχθέντος Vat. 1421. τόκον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. τόκοις Seld. V. 428. ἐλαύσας pro ἐλκύσας Pal. 158. V. 429. ἀνθάμιλον Seld. V. 430. σφαγεὶς pro σφαλεὶς alii. μεμαρμένον Vat. 1306. V. 431. ἐγγόνων Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Potter. aliique. συγγόνων Vat. 916. 972. V. 432. αὐτάδελτον alii. ἐν λόγοις μόνοις pro: ἐν πλαστα῀ῖς

V. 427. τόκων) Vit. 3. τόκον, ita vt pateat, alteram lect. τόκων eſſe eraſam. παραπλαγχθέντα, noſtri in ſcholiis παραπλαχθέντα, vnde apparet, eos in Lycophrone quoque ſic legiſſe, etſi habeant vulgatam. Vtrumque rectum.

V. 428. σοφὴν) Male interpretatur: *ſubtilé*, recte Canter. *callidum*, nam σοφὸν eſſe i. q. πανοῦργον, nemo ignorat.

V. 430. σφαλεὶς) *lapſus*, immo potius, *afflictus*, *proſtratus*, interitu ſibi parato ἐκ μαντευμάτων, *vaticinio ſuo*, h. e. *inferior in arte vaticinandi deprehenſus*.

V. 431. τὸν δ' αὖ, τέταρτον) Noſtri omnes ſine commate, vt Canter. Thryllit. addit: Poſt αὖ retine hypodiaſtolen, non enim comma eſt, ne quis videlicet αὖτε vna voce legat. Ἐκγόνων, Ciz. et Vit. 1. duobus vocabulis diiunctis ἐκ γόνων cum ſchol. min. qui explicat ἐκ per ἀπό: quae lectio non eſt ſpernenda. Frequentat autem Lycophron voc. γόνος, vt v. 162. 434. 638. 906. et al. locis. Potter. ἐγγόνων, non male. Seld. ἐκγόνων. *Pott.*

V. 432. ἐν — γραφαῖς) Sic noſtri omnes. Palat. non inepte: ἐν λόγοις μόνοις, h. e. *modo dixit ſe vocari Aethonem, quum vere non fuerit.* Videtur tamen haec lectio interpretamentum τοῦ· ἐν πλ. γραφαῖς, quibus verbis Lycophron ille obſcurus idem exprimere voluit. γραφαῖς vero nullo modo poteſt eſſe *hiſtoriis*, vt interpretes putant, et Tzetzes in ſcholiis hariolatur, ſed, ni fallor, ἐν πλ. γραφαῖς eſt i. q., vt ita dicam, πεπλασμένον ſ. πλαστικῶς, *ficte*, γεγραμμένον, *per fraudem, ſimulationem et machines eius*, vt v. 818. πλαστα῀ῖσι μηχαναῖς, *ſic dictum.*

γραφαῖς Pal. 40. πλαστοῖς Baroc. aliique. V. 433. τρίτων Pal. 139. μόσυνας Vat. 117. 915 916. 972. 1307. Pal. omnes, Baroc. aliique. V. 434. βουσκαφ σοντος pro βουσκάφησαντος reſcripſi ex Pal. 158. Caſ. membr. Seld. aliisque. V. 435. Βουαῖος Seld. V. 436. ἀγηλάτῳ alii, vt Pott. vterque, cum

V. 433. *τρίτον δὲ, τοῦ*) Vitt. 2 et 3. *τρίτον δὲ τοῦ*, commate omiſſo. *μόσσυνας*, Ciz. et Vitt. 1 et 3. *μόσυνας*, vt Xenoph. Anab. V, 4, 15. Etymol. M. Zonar et infra v. 1432. ipſe Lycophron. Apoll. Rhod. II, 379. vero, Heſych. Suid. et alii *μόσσυνες*, atque id h. l. rectius. *ἐκτήνων*, Vit. 3. *ἐκτύνων*, perperam.

V. 434. *βουσκαφήσοντος*) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 3. *βουσκαφήσαντος* cum ſchol. interlin. Similiter quoque Vit. 2. ſuper ᾶν ſcripto tamen ῶν. Prior lectio contextui et hiſtoriae fabulari eſt accommodatior.

V. 436. *μάστιγι*) *fulmine*, vt Potter. cum ſcholiaſtis explicat auctoritate Hom. Il. ν, 812, addas etiam μ, 37. vbi vero Heyne obſervat, in voc. *μάστιγος* nihil eſſe, quod ducat ad fulmen, et Iouem ſermone antiquo *μαστιγοφόρον* nominari, qui flagro inſtet atque in fugam agat. Habeat hoc ſibi Heyne cum Homero ſuo; verum Lycophron noſter his Homeri locis, ſi ſententia Heynii probetur, motus vel potius deceptus, ob *κάραν συνθραύσας* et *γογγυλάτης* fulmen vere intellexit. Praeterea Apollod. III, 6, 7. et Pauſ. IX, 8, 3. *Καπανέα κεραυνῷ Διὸς βληθῆναι* narrant. Infra etiam noſter v. 740. habet *κεραυνίῃ μάστιγι*, et v. 981. pugnum nominat *μάστιγα γογγυλην*, vnde videtur patere, eum voc. *μάστιξ* non de flagello ipſo, ſed de verbere et ictu quocunque, h. e. de cuiuscunque generis plaga et poena immiſſa, vti vere etiam, inprimis in litteris ſacris, ap. Aeſchyl. Sept. ad Theb. 610. *πληγεὶς θεοῦ μάστιγι*, et in Meleagri Epigr. L. v. 6. *ἀνέμων μάστιξ* dicitur per metaphoram, intellexiſſe. Atque quis eſt, qui ignoret Horatii III, 26, 11. *Venerem, ſublimi flagello Chloën tangentem*, cſſ. ibi Interptt. *συνθραύσας*, ſic Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. *συνθράψας*, forte *συνθρύψας*, vel, vt Etymol. M. ad Ἀγηλάτῳ, *συνθλάσας*, cf. Potter. *κάραν*. Sic hic quoque noſtri Codd ſed infra v. 931. vbi Sebaſt. iterum le-

tenui, alii cum aſpero, vide Tzetzem. συνθράψας Vat. 916. 972. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συνθλάσας Etymol. κάρα Vat. 915. Pal. 40. 142. Caſ. membr. aliique. V. 437. ἧμος alii cum tenui: ἧμος δὲ Pal. 158. V. 438. αὐτοφόντην μόρον omnes Vat. ſi excipias 915. omnes Pal. excepto 142. vterque Caſ. Alex. Barb. vterque Potter. aliique. V. 439. ἐεῖθρον Vat. 1421. πυράνου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc. V. 440. Δηραίου Vat. 916. 1421. Alex.

git κάρας, vti etiam v. 1427. cum Sebaſt. habent κάρα. Offendit haec inconſtantia, cuius culpam non Lycophr. ſed Grammatici ſuſtinent. Scriptorum veterum, inpr. Tragicorum eſt: τὸ κάρα, verum auctore ſchol. ad Eurip. Hec. 432. ἡ κάρα, τῶν πατέρων ἐστί. Atque Steph. in Theſ. *veteres*, inquit, *Graecos vſos eſſe* κάρα *in genere Neutro, eos autem, qui his ſucceſſerint, adeo Euſtathio annotante, in genere Feminino.* Sic Aeſop. Fab. 144. habet: ἐξῆρες κάραν σῶαν. At quum Lycophron vbique veterum magis, vt Homeri et Tragicorum, premat veſtigia, quam recentiorum, legendum mihi videtur in omnibus, quae habet loca, κάρα, cui lectioni quoque plerique, iique optimi concinunt Codd. Mſſ. Seld. et Etymol. M.

V. 437. ἧμος) Ciz. et Vit. 1. ἦμος δὲ, vitioſe.

V. 438. αὐτοφόντου — μόρου) Noſtri Codices cum aliis αὐτοφόντην μόρον, ita tamen, vt Ciz. et Vit. 1. ſuper μόρον habeant ου. Multo vero doctius et ingenio Lycophronis conuenientius eſſet, ſi legeretur: πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὤπλισαν μόρου, vt infra v. 714. αὐτοκτόνοις ξιφαῖσιν. Aeſchyl. Sept. ad Theb. 683, quem noſter ante oculos habuiſſe videtur, mutuam Polynicis et Eteoclis caedem nominat αὐτοκτόνον θάνατον, et fauet lectioni αὐτοφόντου μόρου.

V. 439. δοιοὶ δὲ) Vit. 1. δοιοί δε, in ſcholiis vero δοιοὶ δέ.

V. 440. Δηραίου) Sic quoque noſtri in textu, ſed in ſcholiis omnes Δηραίου, Δηραίοις, vnde patet, Tzetzen quoque legiſſe cum Vat. Alexandr. aliisque Δηραίου, Δηρᾶ, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας. vid. ſchol. et Nott. ad ea. κύνες, Ciz. et Vit. 1. κῦνες, vt alias ἰχθῦες, πλᾶνος et ſimilia. *Thryllit.* Metrum vero reſpuit κῦνες.

aliique. V. 441. αἰχμάσσουσι Vat. 1307. V. 442. ἐπὶ pro ὑπὸ Vat. 1471. πτέρνησι Vat 1307. παμφίλου Baroc. et Alex. V. 443. ἁλιβρὸς Vat. 972. 1307. 1471. Alex. Casan. membr. Barb. et Potter. ἀλίβρὸς Vat. 915. 916. 1421. V. 444. Μάγαρτος Seld. aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσον Casaubonus. V. 445. μὴ δὲ alii, μὴ tantum Pal. 158. V. 446. λουσθέντες Vat. 117. 915. omnes Pal. aliique. V. 447.

V. 441. αἰχμάσουσι) Vit. 2. αἰχμάσσουσι.

V. 442. ὑπὸ πτέρνησι) *ad radices* vel *pedes*, vt Latini et noſtri ſolent dicere, quod ταῖς πτέρναις reſpondet, *ad imam partem*. cff. Euſtath. ad Hom. Il. β, p. 660. et ad Dionyſ. 809, qui interpretatur βάσιν. παμφύλου, ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. παμφίλου, cum Tzetza et ſchol. interlin.

V. 443. αἱπὺς δ' ἁλιβρώς) Sic Seld. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. αἱπύς δ' ἁλιβρός, ſuperſcripto τῷ· ω̄; in ſcholiis vero Vit. 1. et Ciz. ἁλιβρώς. ἐν μεταιχμίῳ dic. quia ibi pugnantes ceciderant, vel etiam modo pro ἐν μέσῳ.

V. 444. Μέγαρσος) Sic quoque noſtri, vt Dionyſ. Perieg. 1145. Μάγαρσος vero Stephan. de Vrbibus, Arrian. de Exped. Alex. II, 5, 11. et Strabo XIV, Tom. V. p. 711. ed. Tzſchuck. vbi vero hic docet, Inſcriptiones et Numos praeferre τὸ· ε̄. Collis autem erat, cui arx erat impoſita, non vero turris, vti Sebaſt. explicat.

V. 445. μηδὲ) Vitt. omnes μὴ δὲ, Ciz. modo μὴ, incuria ſcribae.

V. 446. λουσθέντας) Sic etiam Vit. 2. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. λουσθέντες, melius, nam non tam ſepulchra, quam ipſi ſanguine mutuo erant loti vel conſperſi, h. e. qui ſe ipſi interfecerant pugna ſingulari, ſeparatim ſunt humati. Simili fere modo dicit Virg. Georg. III, 221. *Lauit ater corpora ſanguis.* Strabo T. V. p. 711. qui eadem narrat, πεσόντας, inquit, ἀμφοτέρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις. Cf de hoc certamine omnino Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 260. Quod ad formam verbi λουσθέντας, quam omnes Codd. tuentur, attinet, ſane, quum Praeteritum ſit λέλουμαι ſine σ, inuſitata videtur.

V. 447. πέντε δὲ) Ita etiam Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. cum ſcholiis πέντε δή, quae particulae, vt conſtat,

δὴ pro δὲ Pal. 158. κεραστείαν Vat. 1471. et Pal. 142. κιραστίδα alii. V. 448. Σέτρεχον alii, Tzetza telte. βλώσαντες alii. τὸ γῆν deeſt in Pal. 153. V. 449. Μορφῷ Vat. 972. Ζηρινθίαν Vat. 915. Pal. 139. aliique. Ζηρηνθίαν alii. Τροιζηνίην alii. V. 450. ἠλαστρημμένος Pal. 139. V. 451. κυγχρεῖος Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. 158. Alex. vterque Caſ. et Barb. κυχρεῖος Vat. 915. aliique. κυχρῆος cum Pott. Pal. 142. κυγχῆος Vat. 1307. κεγχρῆος alii; κιγ-

ſaepiſſime ſunt confuſae. Ob metrum praeſtat δὴ, niſi malis δὲ ob ſq. σφ produci, ob ſimilitudinem vero eorum, quae antea ſunt dicta, v. 424. τρισσοὺς δὲ, 431. τόν δ', 433. τρίτον δὲ, 439. δοιοὶ δὲ, vulgata. κεραστίαν, ſic noſtri omnes: alii κεραστίδα, vt Stephan. in v. σφήκια, laudato Lycophronis verſiculo, ſed lectio iſta a commentatoribus eſt mutata: ad v. κύπρος vero habet: ἐκαλεῖτο κεραστὶς, καὶ κεραστιάς, forte κεραστία.

V. 448. τε γῆν) Male omiſſum in Ciz. ὑλάτου, ab vrbe Cypri, ὕλη, cf. Euſtath. ad Hom. Il. p. 454. ed. Baſ. et ed. Polit. T. III, p. 1267.

V. 449. ζηρινθίαν) Sic h.l. et v. 958. noſtri omnes, ſed v. 77. ζήρινθον ἄντρον. cf. de Venere Ζηρυνθίᾳ Manſo *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 176.

V. 451. κυγχρῆος) Sic Phavor. ſed Ciz. et Vit. 1. κυγχρεῖος, ſuperſcripto tamen η. Vitt. 2 et 3. ſimili modo, quae fuit, Tzetza iudice, antiqua lectio. Schol. interl. Vitt. 2 et 3. κυχρέως, vt Heyne ad Apollod. III, 12. 8. in nott. critt. „Forte κυγχρέος ſcribendum. Euſtath. ad Dionyſ. Afrum, v. 386: ἰστέον, inquit, ὅτι τὰ εἰς ῆυς πενταχῶς τὴν κλῆσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ ᾱος κοινῶς (quod tamen falſitatis arguit Steph. Paralip. Gram. p. 138.) διὰ τοῦ· ᾱως ἀττικῶς, διὰ τοῦ· ηος κατὰ τὴν νέαν ἰκάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ· ᾱος, κατὰ παράλειψιν τῆς ᾱ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ· ῑος, ἐκτεταμένου τοῦ· ᾱ, ὡς καὶ σωφρώνιος λέγει. Vulgo tamen Grammatici, etiam Caninius, de dialyſi nil monent, et ad eorum ſententiam κυγχρεῖος ſatis rectum. *Thryllit.*“ Cf. de varia huius voc. ſcriptura Heyne ad Apollod. III, 6, 12. p. 341.

χρεῖος alii. Βοκάρου alii. V. 452. ὁ οὐμὸς Vat. 1306. ὁ ὑμὸς Pal. 158. Ὀγαστρίου alii, teste Tzetza: ὁ πατρίου alii. V. 453. Φύτημα Vat. 915. 916. 1471. Barb. et Seld. Φίτημα alii. Φοίτημα Pal. 139. V. 454. λύσαντος pro λύσσαν Seld. ποίμνησιν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 158. Alex. aliique. V. 455. χέοντος Vat. 117. aliique. V. 456. τὸ ἑητὸν Seld. τὸ ἑηκτὸν

V. 452. οὐμὸς) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. οὖμὸς, vt 411. ὡς ὁπατρίου. Ciz. et Vit. 1. ὀγαστρίου, in Vit. tamen π scripto super γ, at certe etiam supra στ erat τ superscribendum, addit Thryllit. Vitt. 2 et 3. ὁ πατρίου separatim, vt Canter. et post eum Reichard. Vix credibile est, articulum ὁ h. l. substantiuo φονεὺς posse addi, et dici filium πῶλον πάτριον. Lectio ὀγαστρίου antiquissima, et iam ante Tzetzam, cf. eius schol. Lycophronis Codices videtur obtinuisse. Codices enim, in quibus ea apparet, vt Ciz. et Vit. 1. reliquos longe aetate praestant, ideo ea non reiicienda, immo Lycophroni reddenda. At Teucer erat ὁπάτριος, non vero ὀγάστριος Aiacis? Sane erat. Referas quaeso τὸ· ὡς non tantum ad φονεὺς (male Reich. φονεῖς), sed etiam ad ὀγαστρίου, ita vt sensus exeat hic: *Quem pater eiecit Salamine, tanquam occisorem fratris uterini, quum tamen neque fuerit frater Aiacis uterinus, verum νόθον φίτυμα*, h. e. *e matre alia, scl. Hesione, prognatus* (Hom. VIII, 284.), *neque vere occiderit eum, sed*, auctore Vell. Paterc. I, 1. *iniuriam eius ob segnitiem non vindicauerit.* Dolens igitur Alexandra sortem Teucri consanguinei, non exprobrat ei caedem nec stirpem illegitimam.

V. 453. νόθον φίτυμα) Sic Aeschyl. Agam. v. 1292. μητροκτόνον φίτυμα; at Vitt. 2 et 3. φύτιμα, forte φύτευμα.

V. 454. ποίμνησιν, vel ποίμνησιν, Ciz. et Vitt. 1 et 2. in Vitt. tamen super ῆ posito αι. Vit. 3. ποίμναισιν.

V. 456. τοῆτὸν) Ita quoque Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. τὸ ἑηκτὸν, vt Palat. perperam. Seld. τὸ ἑητὸν, sed quid hoc? Forsitan in Cod. scriptum erat τοῆτὸν, vt saepe scribitur. Respondet quidem ἑηκτὸν οὐ s. οὐ ἑηκτὸν τῷ Pindarico:

τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυὰν,
Ὥσπερ τόδ' ἕρμα μ' ὧν περι-
πλανᾶται
θηρός.

Pal. 158. V. 457. πεπαμμένον Vat. 117. et 1307. πεπαυμένος Caſ. membr. πεταμένον Pal. 139. V. 458. ὃν pro ἣν alii. γορητὸς Vat. 915. γυρωτὸς Pal. 158. γωρητὸς Pal. 139. σκύτης Pal. 158. V. 459. θύσθα Vat. 916. θύθλα Caſ. membr. κωμύρως Caſ. chart. V. 460. λάστεις pro λάσκε Vat. 1421. ὑπηκόους Caſ. chart. ἐπηκόας Vat. 1471. V. 461. ἀείτου Vat. 1421.

quod Pindarus Iſthm. VI, 68 ſqq. de eadem re, verum de Telamone, quod Lycophron h. l. de Aiace exhibet, cf. Heyne in nott. critt. Et ſane, ſi Lycophron Pindarum ſecutus eſt, vti vere videtur ſecutus, ῥηκτὸν antiquiſſima lectio τῷ· τορητὸν, quod eſt verbum infrequens, praeferenda videatur. At art. τὸ praepoſitus τῷ· ῥηκτὸν turbat verborum ſenſum, niſi legas δὲ vel τε pro: τὸ, ſed tunc τε non habet, ad quod pertineat, quamquam τε interdum ponitur quoque non ſequente καί. Attamen τορητὸν non eſt ſollicitandum, quum Lycophron verba frequentet inſolita, nam eſt i. q. ἄτρητον, *inuulnerabilem*. Heſych. τορεῖν· τρῆσαι, et Eurip. Herc. Fur. 978. τόρωμα adeo de vulnere accepiſſe videtur, quia quaſi conterit vulneratum.

V. 457. Φθιτοὺς) vel: *ad manes*, vt v. 1400, vel: *ad mortales*, ſ. *ad eos, qui morti ſunt obnoxii*, vt v. 566. h. e. *ad mortem*. Aiacem vero inuulnerabilem τἄλλα fuiſſe, δίχα τῆς πλευρᾶς, Lycophronis aliorumque Homero poſteriorum figmentum cenſet Euſtath. ad Il. ν, p. 934.

V. 458. γωρυτὸς) Ciz. γυρωτὸς perperam, nec magis bene σκύτης pro σκύθης.

V. 459. ἧμος) Vitt. 2 et 3. ἦμος. θύσθλα ſunt proprie thyrſi, Lycophroni vero ſemper θύρματα, cf. de hoc voc. Heyne ad Hom. Il. VI, 135.

V. 460. λάσκε, quod Codd. omnes tuentur, non erat, quod ſollicitaret Reichardus, et φάσκε ſubſtitueret, nam λάσκειν eſt: dicere. Heſych. λέγειν, φθέγγεσθαι. cf. Steph. Theſ. vv. λάκω et λάσκω. Saepius in Euripide occurrit, e. g. Androm. 672. vid. ibi Barneſ. et al. in locc. Ἐπηκόους *preces, quas auditurum eſſe patrem ſperabat.*

V. 461. ἀείτα) Sic quoque omnes mei, et eſt Boeoticum pro ἀείτου Canteri. *Thryll.* Cf. quoque nott. ad ſchol. vbi legendum eſſe ἄϊτα oſtendimus. cf. quoque Lennep. in Etymol. L. Gr.

Pal. 142. aliique. ἀείτην Seld. αἰέτου alii. ἀήτου vel αἰήτου Canterus: ἄϊτα alii, teste Tzetza. ἀεὶ τὰ pro ἀείτα Pal. 158. ἀεί τ' ἀβρώσας alii. βρώσαι alii. V. 462. Φίτην Pal. 158. et Baroc. λίμνως Cas. membr. V. 463. Ἐννυοῦς Cas. chart. Barb. et Baroc. οὐτ' πότ' Pal. 158. Φύξαν Alex. V. 464. δυσμενεστάτων Vat. 1421. et Seld. ξένου Vat. 915, vbi recentior manus Ἕκτορος superscripsit, et 972. V. 465. σπλάγχν'

P. I. p. 85. Nec tamen a contextu abhorreret legere ἄητα, vel potius metri causa ἄητον, loco Aduerbii, quod est i. q. δεινὸν, μέγα, *vehementer*, *ardenter*, vt referatur ad βράσας, h. e. *agitans*, *volutans*, vt Budaeus in Lex. interpretatur, a βράσσω, vel potius, quod rei magis conuenit, *calefaciens*, *fouens summo ardore in vlnis*. Phauor. βράζω· θερμαίνω. Forte tamen, cum Pindaro auctore Isthm. VI, 79. nomen Αἴαντος deriuetur ab αἰετὸς, legendum αἰετοῦ.

V. 462. Φίτυν) Ita Vit. 1. sed Ciz. et Vitt. 2 et 3. hic et v. 486. Φίτην, perperam. λήμνιος est Φοβερὸς, δεινὸς, σφοδρός. Hesych. λήμνια· Φοβερά, μοχθηρά. Nota sunt prouerbia: λήμνιον κακὸν, λημνία χείρ.

V. 463. ἐννυοῦς) Vit. 3. cum scholiis ἐννυοῦς, vitiose. Intelligitur autem Bellona, non vero, vt Tzetzes opinatur, Iuno, vid. Nott. ad schol. Tzetzae. Οὔποτ' ἐς Φύζαν, Vit. 1. et Ciz. οὐτέ ποτ' ἐς Φύζαν, non apte.

V. 464. ταῦρος βαρυφρ.) Sophocl. Ai. 320. ταῦρος ὡς βρυχώμενος. Δυσμενεστάτου, Sophocl. Ai. 660.

— δεξάμην
Παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου.

ξένων, h. e. Graecorum; ergo ξένου, quod Cod. Vat. exhibet, nil iuuat, nam δυσμ. ξένων est ἀντίπαλος infestissimus Graecorum, qui erat Hector.

V. 465. δώρῳ) In scholiis Vitt. 2 et 3. δῶρα. cf. Hom. Il. η, 303. ἀρνεύσας — σφαγάς. Verborum series sic est construenda: ἀρν. αὐτουργ. σφαγὰς, *irruens*, *subiens* (vt v. 1103. ἀρνείων στέγην) *spontaneam caedem*, Sophocl. Ai. 913. οἰκείας σφαγὰς, λυγρὸν πήδημα, scl. κατὰ, πρὸς κνώδοντος pro ἀκμῆς τοῦ ξίφους, et hoc pro *gladio ipso*, vt ap. Sophocl. Ai. 1014, quem Lycophron expressit, vid. ad h. l. Lobeck. et infra v. 1434. Noluerim tamen repugnare interpretanti ἀρνεύ-

Seld. V. 466. πνήδημα Vat. 916. προσκνώδοντος Seld. αὐτουργοῦ Vat. 915. 972. 1307. Pal. 158. Barb. Seld. alique. V. 468. ξύνευνος Seld. V. 469. πρωταίχμια Vat. 916. 1306. 1471. Caſ. membr. Barb. aliique. προταίχμια Baroc. πρὸς αἴχμια Pal. 142. Hic verſus ſuperiori anteponitur in Caſ. membr. V. 470. ἢ pro ἣν Pal. 158. ἐήτρησι Vat. 1307. ἐήτρησι Vat. 915. δηδοτῶν Vat. 916. V. 471. κελαινῷ Vat. 1421. ὤτρυνεν Vat. 117. 1307. 1421. et Pal. 40. ὄτρυνε alii. V. 472. τριπλὰς Vat. 915. 1471. Pal. 139. et Baroc. θυγατέρας Vat. 1421. 1471. et Seld. σπείρων Seld. Caeterum hanc vocem, quae deerat in Vat. 117 recentior manus reduxit. V. 473. ἄλμην Vat. 1421. V. 474. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. 915. Caſ. membr. et Seld. κλύδων Vat. 1421. ἐξερεύγεται Seld. V. 475. λάβρως Vat. 117. Caſ. membr.

σας πήδημα per: πήδημα πηδήσας, et hoc pro ſimplici πηδήσας πρὸς σφ. αὐτ. αὐτουργοὺς κνώδοντος, *proruens, vt ipſe ſe ſuo gladio iugularet.*

V. 466. αὐτουργοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτουργοῦ, non male, e traiectione epithetorum.

V. 467. τραμβήλου) Sic omnes Codd. vid. Parthenii Erot. c. 26. In Athen. II, p. 43, e. olim male Στράμβηλος, cf. Schweigh. ad h. l. et Euſtath. ad Hom. Il. p. 259, ed. Baſ. et p. 759, T. II. Polit.

V. 469. πρωταίχμεια) Noſtri Codd. πρωταίχμια, non apte, quod dic. v. 298. πρωτόλεια.

V. 470. ἣν) ſcl. Heſionem, Laomedontis, non, vt Cunter. in nott. Priami filiam. δὴ ποτ' Potter. pro δήποτ'. Ἐν ἐήτρ. δημοτῶν, *cum ad concionem orationem habebat.* Heſych. ἐήτρα, ἐμιλία. Sic etiam v. 1037.

V. 471. κελαινὸν) *ſaeuum, horrendum,* vt v. 325. ὤτρυνε, ſic noſtri cum Sebaſt. et Pott. Legendum vero cum Cantero ὤτρυνεν.

V. 472. τριπλᾶς) Vit. 3. τριπλάς.

V. 473. ἄλμῃ) Ciz. et Vit. 1. ἄλμην, male.

V. 474. ἐξερεύγηται) Vit. 1. et Ciz. ἐξερεύγεται, male ob ὅταν.

V. 475. λάβρῳ) Ita etiam Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. λάμβρως, ſine dubio λάβρως, vt Seld. alii λαύρως ex

Seld. aliique. λαύρῳ Pal. 139. λαύρως Vat. 915. 1307. Pal. 40. 142. aliique. λάμβρως Pal. 158. πάδον pro πέδον Vat. 1471. V. 476. πίπους Pal. 158. σκορπίῳ Seld. κορπίων Vat. 1421. πάσας pro σπάσας Pal. 158. V. 477. ἔκλαυσεν Vat. 1307. V. 479. συμβουλίαν alii: ξυμβουλλίαν Pal. 158. V. 481. Νυκτίου Caſ. membr. V. 482. πρόσθεν Barb. et Baroc. μήνις alii. μόνης Alex. Φυγίνης Pal. 139. Φυγίνων Barb. πύργων idem pro πύρνων. V. 483. σπληδῷ

antiquo more ſcribendi τὸ β. τριχυμία, Vit. 3. mendoſe τρυχυμία.

V. 476. σπάσας) Ciz. πάσας a πάω, πάομαι, vt Vat. quae lectio non displiceret, ſi πασάμενος, non vero πάσας, haberet. Schol. interl. λαβών, quod ſaepius idem eſt ac πάσας, *ſumens*, *edens*. Sic quoque v. 608. Codd. quidam πάσονται pro σπάσονται. σπάσας vero h. l. magis voracitati conuenit.

V. 477. Φόρκῳ) Forte Φορκῷ, nam Heſych. φορκόν· ῥυσόν, h. e. *rugoſum*, vt Seb. interpretatur, Canter. vero: *cano gutture*, non minus bene, ob ſpumam fluctuum, quos eructabat. Schol. interl. τῷ Νηρεῖ, inepte, niſi malis Φόρκῳ iungere cum ἔκλαυσεν (ſic enim legendum) et putare, cetum conqueſtum eſſe de hac calamitate cum Nereo, vel potius Phorco, cuius vxor erat Ceto. ὠδῖνες, cf. ſupra v. 35.

V. 478 et 479. Ordo horum verſſ. a Cantero, re exigente, vt Potterus putat, inuerſus in Codicibus Vitt. et Ciz. omnibus retinetur priſtinus. Νῆσον, ſcl. εἰς, quod ſaepe omittitur in verbis motum ad locum ſignificantibus, vt ap. Eurip. Phoen. 831. λέχος ἦλθεν, vid. ibi Porſon. Infra v. 768. ἦξει σκέπας. μελῶν, noſtri, vti alias, μελῶν. ξυμβουλίαν, Vit. 1. et Ciz. ξυμβελλίαν, poſito tamen ου ſuper ε, quaſi ξυμβουλλίαν rectum ſit; et ου tenuis eſt, forteque ab alia manu. *Thryll.*

V. 480. αὐτόδαιτος) h. l. i. q. σύνδειπνος, συμβιωτής.

V. 482. πρόσθε) Vit. 3. πρόσθεν, vt Baroc. eadem tamen manu deleto ν, recte. πρόσθε μήνης, cf. Heyne de Arcadibus luna antiquioribus in Opuſc. Acad. Vol. II. p. 332. et nott. ad ſchol.

V. 483. σποδῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 3. σπεδῷ,

pro σποδῷ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. Caſ. membr. Seld. aliique. σπλεδῷ Alex. Barb. Caſ. chart. Pal. 139. Baroc. σπληδῶν Vat. 1421. σπληδνῷ Vat. 915. σπηδοῖ alii. τὸ πυρὸς non agnoſcit Pal. 139. V. 484. χαλκωρυχήσαι alii. μεταλεύων Seld. γνάθος pro γνύθος Vat. 1421. et Pal. 158. V. 486. φίτην Baroc. Οἰτταῖος Vat. 1471. Pal. 139. et Baroc. Οἰσαῖος Alex. στόναξ Seld. V. 487. ἐν τόρμαισι pro ἐν τόμαισι tuentur Vat. 972. 1421. Barb. aliique ἐν τομαῖσι, aliique ἐντόμαισι. τόρκεσι Caſ. chart. θρυλλήξας Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. θρυλίξας Seld. V. 489. χίλευς Vat. 916. χειλεὺς oxyt. alii. δεπατραίων Baroc. δεπαστρέων Vat. 1307.

ſuppoſito σποδῷ, et Vit. 2. σπλεδῷ, forſ. σπληδῷ, vitio ſcribae, ex male intellecta voce dictantis, vt σποδῷ ſit gloſſa. Nicand. Theriac. v. 763. ἢ καὶ ἀπὸ σπληδοῖο φαείνεται. Ibi ſchol. ἀπὸ σπληδοῖο· ἤγουν ἀπὸ σποδοῦ. *Thryllit.* Heſych. et inde Phavor. σπληδώ· σποδὸς, λεπτὴ κόνις. Legendum videtur σπληδῷ, vt iam habet ed. Baſil. 1546, nam σποδῷ videtur eſſe interpretamentum τοῦ· σπληδῷ, et ſchol. min. Vit. 2. explicat per: σποδῷ, ergo haud dubie legit σπληδῷ.

V. 484. καὶ τὸν) Niſi metrum rueret, legi poſſet καὶ τὴν, nam βῶλος pr. eſt Generis Feminini, vt infra v. 1380. vere eſt, cff. tamen Thom. Mag. Moeris, et Bergler. ad Alciphron. III, 34.

V. 485. γνύθος) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. γνάθος: Vit. 1. γνύθος, ſuperſcripto α. cf. Heſych. γνάθοι. Thryllit. addit: an alii legerunt γάθος pro βάθος? Schol. interlin. habet βάθος.

V. 486. φίτυν) Ciz. et Vitt. 2 et 3. φίτην, vt v. 462. Οἰταῖος, Vit. 3. vt Baroc. οἰσταῖος.

V. 487. θρυλλίξας) Sic noſtri praeter Vit. 3. θρυλλήξας, vt Baroc.

V. 489. χείλευς) Ita quoque noſtri, excepto Vit. 1. χείλευς ſuperſcripto ους, ſine vlla neceſſitate, nam ſupra v. 384. quoque καρηβαρεῦντας, vbi Palat. quoque καρηβαροῦντας. Prouerbium hoc Latini ſic reddunt: Inter os et offam multa interuenire poſſe, Gell. Noctt. Att. XIII, 17. vid. ibi interpretes.

V. 490. μέσον Pal. 142. aliique. μέσσῳ Vat. 916. μοίρᾳ paroxyt. Vat. 117. παμμήστωρ Cas. chart. Potter. aliique. V. 492. στόρθυξ Vat. 915. et Pal. 139. στρόθυγξ Cas. membr. στρόθιξ Seld. κτανόντ' Vat. 915. 1307. 1421. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. membr. Barb. Baroc. aliique. ἠμύκετο Vat. 1421. V. 493. σφύρον alii. σκυρὸν Pal. 158. V. 495. τὸν

V. 490. παμμήτωρ, noſtris conſentientibus, et Cod. vtroque Potteri.

V. 491. ὁ δ') Vit. 1. vt fere ſemper, ὅ δ'. φαληριῶν non tam *candicans*, quam *ſpumans*, vt Hom. Il. ν, 799. κύματα φαληριόωντα, *fluctus ſpumantes*, cf. ibi Heyne. λύθρῳ, cff. Zonar. et Phauor. ad h. v.

V. 492. Στόρθυγξ) Schol. min. ὀδούς, pars pro toto, *rictus dentatus*, vel, vt Phaedr. 1, 21, *aprum fulmineis dentibus* exhibet, *aper rictu ſpumanti*, et δεδουπὼς, *grunnienti*, ſchol. min. bene ἦχῳ φερόμενος. κτανοῦντ', noſtri omnes, adeo in ſcholiis, κτανόντ'.

V. 493. ὀρχηστοῦ) Dic. Ancaeus ſaltu euitaturus ictum apri, quem vero euitare non poterat, ἀφύκτως. Hinc quoque accidebat, vt aper plantam pedis ſaltu ſublati feriret. Interim tamen, quum poeta τῷ· σφυρὸν addat ἄκρον, et ſcholiaſtae σφυρὸν interpretentur ἀστράγαλον, quod vertebram ſignificat quamcunque, ab ἀστραγαλεῖν, *torquere*, vid. Meurſ. ad Heſych. p. 128, ab ingenio Lycophronis noſtri non plane aberrare eum exiſtimemus, qui σφυρὸν non tantum de parte pedis infima, ſed de toto velit interpretari pede, vt adeo ſuprema pedis pars, quae v. 487. βουβῶνος τόρμην nominatur, intelligi queat. Quibus ſumtis, ea, quae ſibi videntur repugnare, et quae Meurſ. et Reichard. conciliare ſtuduerunt, facile componuntur. cff. de hoc voc. Steph. Theſ. qui id ab Oppiano de pede integro vſurpatum eſſe tradit, ideoque interpretationem noſtram firmat, et Heinrich ad Muſaeum v. 45, qui de quacunque extremitate ſenſu tropico dici oſtendit. Attamen ſi quis ſit, cui arrideat interpretatio Reichardi, ἄκρον σφυρὸν, vt χειρὸς ἄκρα eſt ipſa manus, et ποῦς ἄκρος ipſe pes, explicet per me de planta ipſa.

V. 495. τοῦ ποτ') Noſtri τὸν ποτ' cum ſcholiis, non apte. Facile τοῦ et τὸν confunduntur.

pro τοῦ Vat. 916. Pal. 158. Alex. Baroc. Tzetzes aliique. V. 496. λαθραιὸν Vat. 1471. Ἰδαία Caſ. membr. aliique. Ἰδέα Vat. 915. πόρις Vat. 915. Pal. 142 et alii. V. 497. ἵζουσ' pro ἢ ζῶσ' legendum putauit Auratus. ἵζεται Vat. 915. καταιβάτης Vat. 916. 972. V. 498. ἐκταχεῖσα repoſui pro ἐνταχεῖσα ex Vat. 916. 1306. 1307. Alex. Seld. et aliis. V. 499. ἀγρεύσοντα κρηττόνης Seld. ἀγρώσοντα Vat. 117. κρητωνης Caſ. chart. V. 501. ὅτ' ἄν Vat. 117. 915. et Seld. εἰς pro ἐς Pal. 158. et Caſ. membr. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρας pro χέρας Vat. 1471. et Pal. 139. V. 502. γνόφῳ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. aliique. V. 503. βάλλῃ Vat. 972. et Seld. μόνον Caſ. chart. V. 504. ἀμφίρεισαν Vat. 1471. ἀμφείρηταν Pal. 139. ἀφήρεισαν Seld. V. 505. θριά-

V. 496. πόρις) Sic quoque noſtri cum Pottero, non bene, vt e ſcholiis Tzetzae patet. Lycophron metri cauſa πόρις legiſſe videtur, vti quoque Eurip. Bacch. 736, vid. ibi interpretes.

V. 497. ζῶσα) quia ſemetipſa de rupe praecipitauerat. Lectio ergo non eſt ſollicitanda.

V. 498. ἐκταχεῖσα pro ἐντεταχεῖσα, noſtri concinunt omnes.

V. 499. κρητώνης) Noſtri praeter Vit. 2. κρητόνης, non bene, cff. Duker. et Gottleb. ad Thucyd. I, 99. et Stephan. ad h. v.

V. 501. ἐς χέρας) Ciz. et Vit. 1. εἰς χέρας, Vit. 3. mendoſe ἐσχάρας, ad marginem eadem manu ἐς χέρας.

V. 502. δνόφῳ) Ita Vit. 2, ſed Vit. 3. γνόφῳ, vt Potter, vterque, quod idem eſt ac δνόφῳ, cf. interptt. ad Heſych. κνοφίη, et Schol. Aeſchyli Prom. 570. Ciz. et Vit. 1. perperam δόφῳ. Recte Meurſius δνόφῳ interpretatur κρύφα. Sic Latini: *in tenebris iacere*, h. e. *ignotum eſſe*.

V. 504. ἀμφήρεισαν) i. q. ſimplex ἐρείδειν; in Eurip. Androm. 845. ἐρείδειν πλευρὰν: niſi quis malit premere vim τοῦ· ἀμφί, vt ſit, *cingere collum*. Steph. Theſ. et Schneideri Lex. ignorant ἀμφερείδειν.

V. 505. θυάδος) Schol. min. πόρνης. Supra v. 143. etiam Helenam ſic nominarat, vbi

δος Vat. 117. et Cas. membr. V. 506. ὃν ὧν Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. V. 507. κόρσιν Pal. 158. aliique. V. 508. θριπτόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. V. 509. σφαγεὶς Vat. 1471. et

vid. Pott. Infra v. 771 et 1393. βασσάρα.

V. 506. στρόβιλος) Vit. 3. cum schol. interl. στρόβηλος, recte. Zonaras στρόβηλος· ἡ νῆσος, quam vero Suid. ad h. v. quoque στρόβιλος scribit. Ἐντετμημένος, Ciz. et Vit. 1. ἐκτετμ. lectio nulli alii propria Codici, neque omnino mala.

V. 507. κόρσην) Sic Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. κόρσιν, vitiose, nam v. 711. κόρση cum reliquis. ξῦμα, cf. Barnes. ad Eurip. Heracl. 261.

V. 508. θριπόβρωτος) In schol. Vitt. 1 et 2. et Ciz. θριπόβρωτα, inepte. ἄψαυστος, Vitt. 2 et 3. vt Baroc. ἄψαυστα, vt referatur ad ἄλλα, quam lectionem, haud dubie ex interpretamento ortam, Sebastian. in Codd. suis non videtur inueniisse. Ἄψαυστος quidem metri causa non mouendum, sensu tamen traiiciendum est ad τὰ ἄλλα δόμων, h. e. *reliquas aedes intactas sigillum*, vel, quod idem est, *sigillum intactum reliquas aedes seruabit*, h. e. reliquas Dioscuri non tangent, vel infestabunt aedes. τὰ ἄλλα δόμων pro τοὺς ἄλλους δόμους, cf. Doruille ad Charit. p. 281. ed. Lips. Sic Plutarch. Camill. 1. κατὰ τοῦτο καιροῦ. Liv. X, 24. *id aetatis*, cf. Drakenb. *Impiger fluminum* Flor. III, 2, 4. cf. Ruhnken. ad Vell. Paterc. II, 80. p. 337. Quod si minus placeat, τὰ ἄλλα δόμων licet explicare: *reliqua quae aedes continent bona.* Forte etiam δόμων iungi potest cum σφραγίς. Verum quum vix credi possit, aedes ipsas sigillo fuisse obsignatas, δόμος etiam de arculis, cellis et aliis thecis promtuariis, quae in quacunque domo olim firmabantur sigillo, intelligi potest. En! Euripid. in Alcest. 158. recondit vestes in cedrinis arculis, κεδρίνοις δόμοις. Dioscuri ergo Lycophroni modo Aethram captiuam Athenis abduxisse, a reliquis vero Athenienſibus eorumque opibus plane abstinuisse dicuntur. At vero si hoc cuipiam minus probetur, δόμους explicet gynaecea, quae quoque sigillis obsignata fuisse docuit Kirchman. de annulis, c. 10. p. 84. Quae vero cum ita sint, Dioscuri Aethram solam, non vero alias virgines abstraxisse secum tra-

Alex. V. 510. κλίμακος Pal. 139. V. 512. οὓς μήτ', ὦ ζεῦ πάτερ Vat. 916. πάτερ pro σῶτερ legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. et Caſ. chart. V. 513. στείλαις pro στείλας tuentur Vat. 972. 1306. Barb. aliique. δυσαρπάγῳ Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Alex. et alii. κρεκαὶ Pal. 158. V. 514. μὴ δὲ Vat. 117. 1471. omnes Pal. Caſ. membr. et vterque Pott. V. 515. πρυμνῆς Pal.

duntur. Adiecit h. l. Thryllit.: De hoc ritu ſigillo obſignandi ſcrinia vid. poſt Meurſ. Gilb. Gaulmin. ad Plellum, animaduerſ. XLIX. cff. quoque, quae de hoc more antiquorum dicta ſunt in Wielandii Mercurio teuton. 1802, 1, p. 21 — 38. et interptt. ad Horat. Epp. I, 20, 3.

V. 510. πρὸς — κλίμακας) vel, vt aſcenderent in coelum, vel ad altum templum, ἱερὸν, coeli, vt pars intelligatur pro toto, vt ap. Eurip. Iphig. in Taur. 1462. σεμναὶ κλίμακες θεᾶς, *templum* Dianae.

V. 512. σῶτερ) Ciz. et Vitt. omnes πάτερ. „In Cod. Vit. 3. Eraſm. Schmidius (qui hunc Codicem, olim Palatinum, verſauit) induxit τὸ πάτερ, et ſuperſcripſit σῶτερ. Eſt enim contra metrum: librarius ſcripſit περ, h. e. πάτερ, pro σερ, id eſt σῶτερ." *Thryllit.*

V. 513. στείλαις) Ita etiam Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. στείλας, male, ob μήποτε. Δισαρπάγῳ, Vit. 3. Canter. et Potter. δυσαρπάγῳ, verum Bar. Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt Sebaſt. recte quidem, vt Thryllit. addit, quia Helena videtur et a Theſeo primum, et a Paride poſtea rapta; atque ſic quoque ſcholia.

V. 514. μηδὲ) Ciz. et Vitt. 1 et 3. μὴ δὲ, rectius, nam eſt formula precantis, vt antea μήποτ'. Cod. Vit. 2. vero μηδὲ, quod notabile, auctore Thryllitzſchio, quia alias ſemper fere μὴ δὲ, vt v. 517. Heyne quidem ad Hom. Il. κ, 69. obſeruat, nil intereſſe, vtrum μὴ δὲ, an μηδὲ ſcribatur; verum aliquid intereſſe docuit nuper Schaefer. in Append. ad Baſt. Ep. Crit. p. 29. Ὁπλίσαντες ὁλκάδας. Vit. 3. perperam: ὁπλ. ὁλκάδας.

V. 515. ἀπ' ἄκρας) Ciz. et Vit. 1. ἐπ' ἄκρας, minus bene, niſi ea malis iungere cum: ῥίψειαν πόδα, ita vt ſenſus exeat hic: *O ſi nunquam pedem intuliſſent in navem*, εἰς ἐκβατ. βεβρύχων, vt

139. ξύμνης Pal. 158 λαιψηρὸν pro αἰψηρὸν ex Vat. 1471. Cas. chart. Baroc. aliisque. V. 516. ἐκβατηρίαν omnes Codd. si excipias Pal. 158. Barb. et Casanatenses. V. 517. μὴ δ', vt supra in μηδὲ. καρτερώτατοι alii. καρτερώτατος Vat. 1306. V. 518. ἀμί-

escenderent in terram Bebrycum, nam ἐκβατ. Scholiastae dicunt esse ἔκβασιν. Breuitati Lycophronis haec interpretatio non plane aduersatur. Verum si ea non omnibus se probet, per me verba πρύμνης ἐπ' ἄκρας explicent absolute ἐπὶ νηῶν, cui explicationi adeo fauet Tzetzes Grammaticus his verbis: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν, quod scholion a reliquis omissum magno contextus damno addunt Vit. 1. et Ciz. cff. scholia. λαιψηρὸν, Vit. 1. et Ciz. cum Reichardo rectius metri causa αἰψηρὸν, vel ab αἶψα, vel, vti Grammatici docent, e. g. Filch. in Animadu. ad Welleri Grammat. Spec. 1. p. 180, quia poetae saepe ab initio τὸ· λ extrudentes αἰψηρὸς pro λαιψηρὸς dicere solent. Cf. quoque Heyne ad Hom. Il. τ, 276, vbi idem occurrit verbum. γυμνὸν πόδα, *pedem expeditum, ocreis non indutum*, et ideo αἰψηρὸν, vel sensu referendum ad ἐκβατ. βεβρύκων, *ad littus, nullis praesidiis instructum*, vt ap. Horat. III, 27, 51.

Vtinam inter errem
Nuda leones.

V. 516. εἰς Βεβρύκων) Alii: ὡς εἰς Βεβρύκων. *Potter.* ἐκβακτηρίαν, ita quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ἐκβατηρίαν cum Pottero et Reichardo, qui hic et aliis quoque in locis discessit a Cantero, recte. Iam Reinesius in exemplari suo obelo expunxit τὸ· κ, nam ἐκβακτηρίαν caret omni sensu. Reichardus in Indice cum schol. interl. qui ἔκβασιν, αἰγιαλὸν explicant, hoc voc. annumerat Substantiuis; quod vero Lexica ignorant Substantiuum. Videtur esse Adiectiuum, ab ἐκβατήριος, et intelligitur γῆ, *littus*, *in quod fit escensus*: opponitur τῷ· βαχίᾳ ἀνέκβατος v. 379. nisi malis credere, Substant. ἐκβατηρία esse formatum, vt ἐκβακτηρία ab ἐκβακτήριος. Hic versus in Seld. sequenti postponitur. *Potter.*

V. 517. μηδ') Ciz. et Vitt. 1 et 3. μὴ δ', vt v. 514. Vit. 2. μή δ', non bene, vid. v. 898. μηδ', scl. ῥίψειαν πόδα.

V. 518. ἰφίλατο) Syllaba φι producitur, vt ap. Hom. Il. ε, 61, vid. ibi Heyne, a φίλομαι, φίλημι, nam prima syllaba τοῦ· φιλέω corripitur. Forma autem ἰφίλατο

κτους Vat. 1307. V. 519. Ἐννυὼ Caſ. chart. et Baroc. Ἐννύω Pal. 158. V. 520. λωγγάτις Pal. 158. λογχάτις alii. Ὁμολοΐς alii. ὁμωλοῖς Vat. 916. V. 521. χειρόναχτες Vat. 915. V. 523. τυράννῳ Pal. 158. pro κοιράνῳ. ψευμωμότῃ Vat. 916. V. 525. στέξαι Canter. ῥαιστῆρίαν Seld. 526. καὶ πέρσαι πρὸ πύργων Vat. 916. πύργον Pal. 158. V. 527. ἐχώριον Caſ. membr. μόχλον Caſ. chart. V. 528. εὐστόλῳ pro

videtur eſſe epica, nam ſaepe Lycophron ad dialectum epicam aberrat, vt v. 489. χείλευς, v. 584. καρηβαρεῦντας, et hoc ipſo verſu τοὺς pro οὓς, et v. 521. τὰ pro ἃ, et al. locc.

V. 519. τριγέντος) Vit. 1. et Ciz. cum Reichardo τριγένητος, bene.

V. 520. λογγάτις) Ita Vit. 1 et 3, Ciz. λωγγάτις. Vit. 2. λογάτις.

V. 521. χειρώναχτες) Pollux Onom. II, 151. χειροσοίητοι.

V. 523. ἐλατύκησαν) muri, quos e lapidibus Apollo ſcilicet et Neptunus exſtruxere. κοιράνῳ, ſic Vitt. 2 et 3. Ciz. et Vit. 1. τυράννῳ cum ſcholiis, contra metri leges. Gloſſam redolet haec lectio.

V. 525. στέξαι) Sic noſtri omnes, nec, vt iam Pott. vidit, opus eſt medicina Canteri, qui praefert στέξαι, nam στέργειν eſt: *perferre, ſuſtinere*, quam vim Schneideri Lex. huic voc. nondum tribuit, vt iam oſtendit Potterus citato Sophocl. Oed. Tyr. 11. vbi vero interpretes voc. στέργειν in alium trahunt ſenſum, cf. Bothe. Exempla autem proſtant huius poteſtatis ap. Orph. Argon. v. 774. vid. ibi Herman. Eurip. Phoeniſſ. 1679. κακὰ στέργω, cff. Valken. ad h. l. Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 184. et Tittman. ad Zonar. στέργει. Plutarch. in Alex. 49 coniungit adeo ἀνέχεσθαι et στέργειν.

V. 526. πρὸ πύργων) Ciz. et Vit. 1. πρὸς πύργον, perperam.

V. 527. μοχλὸν) Vit. 2 et 3. μόχλον.

V. 528. τὸν πρῶτον) Intelligi ſane poteſt Proteſilaus, nam primus erat, qui vellet irruere in Troianos, verum an Hector eum occiderit, non conſtat, nam Tzetz. in Antihom. v. 232. dubius, quemnam occiſorem Proteſilai ederet, Euphorbum, Achaeum vel Hectorem fuiſſe fingit. Schol. Hom. Il. β. 700. addit his

εὐστόχῳ Cas. chart. quin amplius exponitur ab eadem manu, εὐκόσμῳ. V. 529. ποινίων alii, auctore Tzetza. V. 530. καινίσει omnes Cdd. si excipias Vat. 915 et Barb. 531. Pro δικὼν, δίχον Pal. 158. δίκην Seld. V. 532. τεύχῃ Seld. V. 533. Δολόγκρων

tribus! quartum Aeneam. Quint. Smyrn. 1, 814. Demetr. Scepsius, vt tradit Tzetz. in schol. et Hygin. Fab. 103. Protesilaum ab Hectore esse interfectum narrant. Sed Homer. qui l. l. τόνδ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ habet, nil dat certi, et verba φαίδιμος ἕκτωρ sunt ex interpretatione Demetrii Scepsii. Praeterea Iacobs ad Tzetz. Antihom. l. l. ostendit, Hectorem neque fuisse, neque potuisse esse Protesilai interfectorem, quum Hom. Il. o. 719. sqq. narret, eum, cum Graecorum naves in littore ancoras iecissent, a suis prohibitum esse, quominus illis obuiam rueret. Lycophron noster cum Homero consentiens, Hectorem, inquit, non occidisse, sed voluisse occidere, μαιμῶντα τύψαι Protesilaum, et primum fuisse, qui vellet δόρυ κινεῖν vel καινίζειν contra eum.

V. 529. ποιμενίων) Tzetzes in scholiis tradit, alios legisse ποινίων, interpretaturque hanc lectionem. Bene sane conuenit ποινίων voc. ἀλάστορα, h. e. Protesilaum, non vero Hectorem, vti Tzetzes opinatur, ita vt ποινίων ἀλάστ. idem sit, qui ποινήτωρ: verbum vero ποινίων pro ποινῆς est suspectum, aliisque incognitum.

V. 530. καινήσει) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. reliqui vero cum Pottero, vt puto, rectius καινίσει, *auspicabitur hastam*, h. e. *primus erit, in quem hastam velit mittere.* Schol. interl. ἐγκαινίσει, ἀνανεώσει, fiat quoque pro καινίσει. Nec πρῶτα impedit, quominus repudies eam lectionem, quam scriptores vtriusque linguae veteres frequentent eiusmodi Pleonasmos. Sebast. hic καινήσει, sed in Indice pro inconstantia sua καινίσει.

V. 531. δικὼν) Ciz. vt Palat. δίχον, male.

V. 532. ἄριστος) Hom. Il. β. v. 706. μεγάθυμος, et 708. Ἥρως ἀρήϊος.

V. 533. Δολόγκων) Nostri omnes δολόγκων, vt Herodot. VI, 34. et Stephan. ad v. Latinis dicc. Dolonci et Doloncae, Plin. IV, 11. Phauor. ad v. δολόγκοι, vt Sebast. εὐπρεπὴς, sensu ma-

Caſ. chart. εὐπρεπεῖς Seld. κεκμηκότα Vat. 916. V. 534. ἡ Μαζουσία alii, teſte ſcholiaſta. Μαζουσίας Pal. 158. κέρας pro κέρως ex Vat. 1307. aliisque. V. 535. παρελπίδα Seld. V. 536. πνευμένης Pal. 158. Δρύμιος Pal. 142. aliique. V. 537. προμα-

gis ad τάφους, quam ad ἀκτὴ videtur pertinere.

V. 534. μαζουσία προὔχουσα) Sic quoque Vitt. 1. et 2. ſed Ciz. et Vit. 1. cum ſcholiis Tzetzae μαζουσίας προὔχουσα, rectius putat Thryllit. et laudat Stephani Paralipom. Grammat. p. 86. Quis vero credat, Tzetzam tam ſtultum fuiſſe, vt cum Sebaſtiano et ſcholiis ſuis corruptis legeret in textu ἡ μαζουσία, quod metro plane aduerſatur. Fac, ſcripſiſſe adeo Tzetzam ἡ μαζουσία in ſcholiis, nihil tamen videtur voluiſſe ſignificare, niſi quod μαζουσία ſit nomen proprium. Scholia vero Vit. 1. et Ciz. integra non habent ἡ μαζουσία, ſed: οἱ μὲν ἄλλοι μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ, quae eſt lectio veriſſima. Thryllit. addit: „Non puto, quemquam tam ignarum metri fuiſſe, vt ἡ μαζουσία legeret. Deinde etſi ἡ μαζουσία quis legeret, vnde probaretur, tum debere notare ἀκρωτήριον, ſed opinor, qui ita commentabatur, μαζουσίας προὔχουσα coniunxit. Nil verius.“ Caeterum μαζουσία eſt, quam Ptolem. III, 12. μαστουσίαν, Pomp. Mel. II, 2, 7. Maſtuſiam, cf. Tzſchucke ad h. l. et Plin. IV, 11. Maſtuſiam, promontorium Cherroneſi, κέρως χερσαίου, nominant, ita vt μαζουσία a μαζὸς, μαστουσία vero a μαστὸς deriuetur. Tzetzes ipſe videtur legiſſe μαστουσία, quia per μαστοειδὴς, non vero per μαζοειδὴς explicat, ſiue, vt ſchol. interl. Vit. 3. μαστῷ ὅμοιον. Conferri hic quoque poſſunt, quae Pind. Pyth. IV, 14. de Cyrene habet:

πόλις ἐν ἀργινόεντι μαστῷ.

Pomp. Mel. ibi *oſſa Proteſilai conſecrata delubro*, Plinius vero: *turrim et delubrum Proteſilai ibi fuiſſe* tradit. κέρας, noſtri cum Canter. et Potter. κέρως. Pomp. Mel l. l. *frons*, Ptolem. l. l. ἄκρα.

V. 535. γὰρ τὶς) Sic etiam Vit. 2, ſed Vitt. 1 et 3. et Ciz. cum Reichardo γάρ τις.

V. 536. πρευμενὴς) Ciz. corrupte πνευμενὴς.

θεὺς alii. Αἴθωψ Vat. 915. Pal. 40. 139. Αἴθυοψ Pal. 158. Αἰθύοψ Vat. 117. V. 538. ὅτ' ἄν Vat. 117. 915. V. 539. σίννιν Vat. 177. 1307. Caſ. membr. aliique. σίνιν Pal. 40. aliique. σίτιν Vat. 916. καταραχτῆρα Pal. 139. 142. Alex. Caſ. chart. et Baroc. καταῤῥατῆρα alii. V. 540. καπόθετα Vat. 916. 1306. et Caſ. membr. καπόθεστα Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158 aliique. V. 541. θαλασσίοις Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139 et alii. θαλαττίοις Seld. θαλυσίαις alii. V. 542. μειλίξωτιν pro μειλίσσωσι repoſui ex Vat. 972 et 1307. V. 543. μέσαις pro

V. 538. Hunc verſ. excipit in C. Ciz. mox v. 548. θήσει βαρὺν — tunc demum ſequitur v. 539. Vit. 1. addit v. 538 α et 543 β, quam notam putat Thryllit. conſtructionis, videtur vero fuiſſe nota transpoſitionis. Ὀρθάγην. Ciz. et Vit. 1. ὀρθαγήν.

V. 539. σίντην) Ciz. et Vit. 1. σίννιν, in ſcholiis vero σίνιν, quod rectum, vid. Callimach. Hym. in Apoll. v. 92. *Thryll.* Cf. tamen Tittman. ad Zonar. σίννις, et Bern. Martini Varr. Lectt. pag. 100. καταῤῥαχτῆρα, Vit. 3. καταραχτῆρα, non bene.

V. 540. καπόθητα, conſentiente Vit. 3. verum Ciz. et Vit. 1. καπόθεστα cum Cantero. Vit. 2. legit quidem in textu καπόθητα, at in margine καπόθεστα, *deteſtabilia, foeda.* Sic Heſychio ἰφινὲς dic. ἀπόθεστος, et Homero Odyſſ. ρ. 296. ἀπόθεστος *homo abiectus.*

V. 541. θαλυσίοις) Sic noſtri Codd. recte, quod vel inſcriptio VII. Idyll. Theocritei docet. *Thryll.*

V. 542. μειλίξωσιν) Noſtri, vt Canter. et Potter. μειλίσσωσιν, quod vero τῷ· δίξωνται non bene reſpondet. Ἀστεργῆ, *inſeſtum*, vt Sophocl. Ai. 775. vbi ſchol. ἀμάλακτον, ἀδιάθετον (forte ἀδιάτρεπτον). Tzetzes argutatur.

V. 543. μέσαις) Codd. noſtri omnes cum Cant. et Pottero μέσον, lectio exquiſita et hiſtoriae fabulari accommodata, quaſi εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, *inter ipſos*, quam elegantiam qui non caperent, μέσον corrumpentes ſcribendum eſſe putarunt μέσαις. Schol. interl. μεταξύ.

μέσον ex Caſ. memb.r. et Seld. μέοις pro μέσον aut μέσαις Pal. 142. V. 545. βρίξουτι Etymol. κυκασμοῖσιν Seld. κεκισμοῖσιν Pal. 139. ὠκρυωμένοι reſcripſi pro ὠκριωμένοι ex Alex. Caſ. membr. et Baroc V. 546 αὖτις Vat. 1307. Pal. 142. 158 et Seld. ἐναιχμάσσουσι Vat. 915. 916. et 1306. ἐν αἰχμάζουσιν Pal. 158. V. 547. χραισμᾶσαι Pal. 158. γάμοις Pal. 158 γάμος Seld. V. 549. ἀλφῆς τινὸς ἀέδνου

V. 545. ὠκρυωμένοι) Ita et Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1. 2. ὠκριωμένοι, rectius, quam lectionem a Sebaſt. mutatam olim omnes tuebantur editiones. Hom. Odyſſ. σ. 53. ὀκριόωντο. cf. Apollonii Lex. ad h. v. qui explicat: ἐμαρτύροντο (ἐβαρύνοντο Villoiſ.) ἐτραχύνοντο κατὰ τὴν ψυχήν. Κεκισμοῖσιν Vit. 3. ita, vt habeat ι ſuper η. cf. infra v. 692.

V. 546. αὖθις) Conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. αὖτις. Saepe ſunt confuſa. Vtrumque hic locum habere poteſt. Ἐναιχμάσσουσιν, ita Vit. 1 et 2. verum Vit. 3. ſeiunctim ἐν αἰχμάσσουσιν. Ciz ἐν αἰχμάζουσιν per Tmeſin, vt fortaſſis coniungatur ἐν cum γαμοις, nam ſic legunt verſ. ſeq. non γάμους. Scholia habent: εἰς τοὺς γάμους. Nihil tamen videtur mutandum, nam χραισμῆσαι γάμους ἀνεψιαῖς eſt: *arcere, propulſare a conſobrinis nuptias* h. e. connubi m c m Dioſcuris, rapientibus ſponſas ipſorum in ipſis nuptiis, cf. Schol. ad Pind. Nem. X, 112. Sic Hom. Il. λ, 120. τοῖς ὄλεθρον χραισμῆσαι.

V. 548. ἅρπαγάς τε Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ἅρπαγας τε.

V. 549. δίκην) Male interpretes: *poenam*, quum, vti conſtat, δίκην, ſi cum Genitiuo conſtruitur, ſit: *cauſa, propter.* Deinde ἄλφη l. ἀλφὴ proprie neque connubium eſt, neque raptus, ſed h. l. vt v. 1394. *quaeſtus*, noſtrorum: *ein Fund*, vt ἀλφεῖν *inuenire*, ὠνὴ, cf. Heſych. res, quam quaeſierant, ſibi arte vel vi parauerant, atque hoc pro ipſis filiabus Leucippi, Ilaria et Phoebe, vt v. 386 τέχνη ἄγρυπνος, pro *face ipſa fallaci.* Quae vero ἀλφὴ, h. e. Ilaria et Phoebe, dic. ἀέδνωτος, quae ipſis non erant deſponſatae, quia ſponſi patribus ſponſarum, ipſisque ſponſabus munera praebebant. Hinc etiam κόρη ἀέδνωτος nominatur non-

δίκην Seld. ἀλφῆες Vat. 916. V. 550. κνηκείων pro κνηκείου ex omnibus prorſus Mſſ. V. 551. ῥιφέντα pro ῥιφθέντα ex cunctis plane Codd. ſi excipias Pal. 40. ἀετνῶν pro αἰετῶν Vat. 916. V. 552. θαμβητικὰ Vat. 1471. Φηραίης Seld. Φηραίους Pal. 158. κλύειν pro κλύει ex omnibus libris. V. 553. κρανείᾳ pro κρανείῳ ex cunctis Mſſ. Seld. tamen habet κρανίῳ. V. 555. συμβάλλοντα Caſ. membr. Φυλόπιν Pal. 158. V. 558. ἐκκορύψεται Vat. 915. Pal. 40. 158.

dum nupta, nulli adhuc deſponſata, cf. quoque Theocrit. XXII, 137 ſqq.

V. 550. κνηκείων) Pott. κνηκείου. πόρος h. l. *fluvius*, vt ap. Eurip. Phoen. 737. coll. 832. Aeſchyl. Perſ. 365. Sophocl. Ai. 411. Heſych. πόροι· ποταμοί. Infra v. 1085. *mare*. Aeſchyl. Perſ. 451. ἑωάλιοι πόροι.

V. 551. ῥιφέντα) vt noſtri. Potter. ῥιφθέντα, forte rectius, nam Tragici, quos Lycophr. imitatur, Aoriſtum primum praeferre ſolent, cf. Porſon ad Eurip. Hec. 339 et Herman. ad v. 335. pag. 107.

V. 552. Φηραίοις) Ciz. vt Pal. Φηραίους, vt audiant Pheraei, non male.

V. 553. κρανείᾳ) Ita Vit. 1. et Ciz. etiam in ſcholiis, ſcl. λόγχῃ: reliqui κρανείῳ, ſcl. δόρατι. Centies ap. Lat. *cornus* pro haſta.

V. 554. κελαινῆς) Dic. quercus, quia occultabat Dioſcuros.

V. 555. Φυλόπιν) cum Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. Φυλόπην, perperam.

V. 556. σιγύμνῳ, ἢ σιγύννῳ dicit Euſtath. ad Hom. Il. ed. Baſ. p. 288. et Polit. T. II. p. 829. Apoll. Rh. II, 99. σίγυνος, cf. ibi Schol. Pind. Nem. X, 130.

ἄκοντι θοῷ
Ἔπλαξε λυγκεὺς ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

V. 557. τῷ δὲ δευτέραν) Ciz. et Vit. 1. in ſchol. τῷ δὲ δευτέρῳ, ſed δευτέραν praeferendum, nam eſt i. q. δευτέρως, iterum.

V. 558. ἐγκορύψεται) Vit. 1. et Ciz. ἐκκορύψεται. γ et κ ſaepe ſunt confuſa.

V. 559. ἄγαλμα) h. e. στήλην. Hoc debet Lycophr. Pindaro Nem. X, 125, vbi v. Heyne et ſchol. Apollod. III, 11, 5. πέτρᾳ βληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Ἀμυκλαίων, Vit. 2. ἀμηκλαίων: Vit. 3. ἀμυκλέων, perperam, cf. Stephan. ad v. Schol. Pind. Nem. X, 118. ἀπὸ τοῦ τύμ-

V. 560. *κεραύνιος* Pal. 158. V. 562. Δελφούσιος Meurſius. *τιλφούσιος* Canter. ex Pauſania. V. 563. *ἐπέμψατ'* Vat. 915. *χάρμασι* Vat. 1306. V. 565. *ἀεὶ* Vat. 117. aliique. V. 566. *φιλαυτομαίμους* alii. V. 567. *ἀνάσσει* Seld. pro *εὐνάσει*. V. 569. *ἄπλαστον* Caſ.

βου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀφαρέως.

V. 560. *χαλκὸς*) ſcl. Pollucis, ſed *κερ. βολαὶ* Iouis. Apollod. III, 12, 6. *Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ.* Pindar. Nem. X, 132. *ζεὺς ἐπ' ἴδᾳ πλάξε — κεραυνόν.* Eurip. Tr. 92. quoque habet *βολὰς κεραυνίους.* Horat. III, 16, 12. *ictum fulmineum*, alii *βέλη κεραυνοῦ, πυρὸς ἄστρων.*

V. 562. *σχιαστὴς*) Hic eſt *σκάλλιος* Macrobii Saturn. I, 17. (p. 394. ed. Zeun.) nam locus ibi non eſt ſanus. *Thryllit.* τελφούσιος, ſic noſtri omnes h. l. et v. 1040, non *τιλφούσιος*, cf. Stephan. ad h. v. Facius ad Pauſ. T. III. p. 103. Tzſchucke ad Strab. IX. p. 410. et Tittman. ad Zonaram.

V. 563. *χάρμαισι*) Vit. 2. *χάρμασι*, lapſu librarii, in ſcholiis recte *χάρμαισι.*

V. 564. *τοὺς δ'*) Noſtri omnes *τούς δ'*, vid. ad v. 298.

V. 565. *παρ' ἦμαρ*, noſtri etiam h. l. et v. 524 et 814. non autem *ἦμαρ·* recte, eſt enim, Thryllitzſchio auctore, aeolicum pro *ἡμέρα*; Aeoles autem ſpiritum denſum neſciunt. *Αἰεὶ*, Ciz. *ἀεὶ*, non male, nam primam ſyllabam eſſe communem, docent Pierſon ad Moerin p. 231, et Porſon ad Eurip. Hec. 1172. *αἰεὶ*, vel: *ſubinde*, *identidem*, Pind. Nem. X, 103. *μεταμειβόμενοι ἀναλλάξ*, ſchol. *ἐκ διαδοχῆς ἀναλλάσσοντες τὰς ἡμέρας*, vel etiam, vt poſtea v. 666, de continuatione temporis, *uno tenore*, *alio die poſt alium*, *quotidie*, cf. Gottleber ad Platon. Menex. p. 31. Sic Xenoph. Cyrop. VIII, 1, 8. *ἀεὶ τῇ ἡμέρᾳ*, h. e. *ſingulis diebus.*

V. 566. *ἀφθίτους τε*) Sic etiam Vit. 2; at Ciz. et Vitt. 1. 3. cum Pottero cum accentu *ἀφθίτους τέ*, cff. Addenda ad Porſon. Eurip. Tragoed. ed. Lipſ. 1807. p. 503. v. 95.

V. 569. *ἄπλατον χειρί*) Haec verba ſunt iungenda: *nulla vi reprimendam*, *intractabilem*, vt ſeqq. *οὐδὲ σχήσει* etc. Ἄπλατον quidem habet Bar. ſed iſti ſecundae *α* emendator aliquis recentiori manu ſuperpoſuit *ε*. *Potter.*

membr. et Seld. V. 570. ἄνις Barb. ἴνις Seld. V. 571. σχοίσει Vat. 1306. V. 573. δ' pro τ' ex Vat 117. 972. 1306. 1307. 1471. vtroque Caſ. et Potter. Alii autem neutrum agnoſcunt. V. 574. ἴσχων Vat. 916. κυνδίας Pal 40. V. 575. Οἰνοποῦ Vat. 972 et Baroc. Οἰνώπου Alex et Caſ. chart. V. 576. ἕλκοντες Caſ. membr. aliique, Tzetza teſtante. ποτῶν Vat. 915. V. 578. μηλυφάτου Vat.

V. 570. ἴνις) Ita Vitt. Codd. ſed Ciz. vt Etymolog. et Zonaras, ἴνις.

V. 572. ϑεσφ. πεπεισ.) qui *oraculo moniti ſcirent*, ſe decimo demum anno Troiam eſſe expugnaturos.

V. 573. τροφὴν δ', noſtri omnes cum Sebaſt. et edd. prior. non vero τροφὴν τ', quod auctoritatem Canteri ſecutus iuſſit excudi Reichard. Ἀμεμφῆ, ἄμεμπτον, ἄφθονον, μέγαν. Aeſchyl. Perſ. 166. πλοῦτος ἀμεμφής: Heſych. ἀμέμφως· ἀφειδῶς: Xenoph. Sympoſ. II, 2. δεῖπνον ἄμεμπτον, coena lautiſſima, largiſſima. τριπτύχους, cf. de hoc voc. vti etiam de voc. δίπτυχος v. 239 et 554, quorum vocc. in Euripide vſum frequentem notauit Ariſtophanes, Valken. ad Eurip. Phoen. v. 1372 et 1629, vbi: *Frequentem*, inquit, *vocis vſum* (ſcl. pro *tribus* et *duobus*) *neque immerito reprehendens Ariſtophanes obſcura requirentem Lycophrona non deterruit, quin aliquoties in eundem ſenſum vocem adhiberet.*

V. 574. κυνθίων ὅσοι, concinentibus Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. ὅσοι σκυνθίαι, male. In ſcholiis κύνθος.

V. 575 ἠλάσκουσιν) ἠλάσκειν cum Accuſat. eſt h. l. *oberrare*, *hinc illinc inhabitare montem Cynthium*. Ἰνωποῦ, ita quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2. 3. vti etiam in ſcholiis, οἰνωπεῦ, vt olim ap. Strab. X, p. 485, cf. ibi Tzſchucke. Homer. Hym. in Apoll. 18. ἐπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.

V. 577. προβλάστος habet quidem Seld. ſed iſti β eadem, vt videtur, manu κ ſuperimpoſitum eſt. *Potter.*

V. 578. μιλῃφάτου χιλοῦ) Vit. 3. vt Baroc. perperam, μηλυφάτου χηλοῦ. Δαιδαλευτρίας, ſic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. δαιταλευτρίας, vt Pal. certe non male, nam vt δαιταλεύς eſt *epulo*, qui cibos parat, ſic quoque

1471. Barb. Baroc. aliique. Χηλοῖο Baroc. aliique. δαιταλευτρίας Pal. 139. 158. et Alex. V. 579 ῥέξειν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Caſ. membr. Barb. et Baroc. V. 580. οἰνοτρόπου Pal. 142. V. 581. ὀθνείαν alii. καχῶν pro κυνῶν Pal. 142. V. 582. ἀλθαίνουσαν Pal. 139. V. 583. ἐκ pro εἰς Caſ. chart. V. 584. Initialem coniunctionem καὶ non agnoſcunt Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 585. ἐπὶ ῥοιζοῦσι Baroc. ἐπιροιζοῦσι Vat. 915. 1471 Pal. 139. Caſ. chart. Barber. et alii. V. 586. κηφᾶς alii, aliique κηφὰς. V. 590. ἄτερος Seld. ἀπὸ Pal. 158.

δαιταλιήτρια dici poteſt ea, quae cibos parat. Vſurpat Lycophr. quoque δαιταλουργία v. 199. de eadem re. A Lexicis abeſt δαιταλεύτρια.

V. 579. ῥίζειν) Vit. 3. ῥίξειν.

V. 582. ἰλθοῦσαι ποτέ) Vitt. 2 et 3. ἰλθοῦσαί ποτε.

V. 584. καὶ) Abeſt quoque a Vit. 3, vt a Baroc. quem ſeruiliter ſequitur, ſed, vt Thryllit. animadvertit, Eraſm. Schmidius manu ſua adſcripſit. χαλκέων. Parcis attribuit poeta στρόμβους aeneos ob fati firmitatem, vim et grauitatem. Sic canit Claudian. 33, 1, 51. *ſed*

Parcae, quae ſeriem fatorum pollice ducunt,
Longaque ferratis euoluunt ſaecula penſis.

V. 585. ἐπιῤῥοιζοῦσι) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. at Vit. 2. ἐπιροιζοῦσι, Vit. 3. per Tmeſin ἐπὶ ῥοιζοῦσι, forte olim ſcriptum, vt alias, ἐπιῤῥοιζοῦσι. Metro tamen aduerſantur hae lectiones.

V. 586. κηφεὺς δὲ) Vit. 1. vt alias, κηφεύς δε. Suidas κηφὰς et κηφεύς.

V. 588. ἴξονται) Ciz. ἀνίξονται; negligenter repetiit ſcriba vltimam ſyllabam verbi prioris.

V. 589. γόλγων ἀνάσσης) Sic quoque dic. Venus a Theocrit. XV, 100. et Stephan. ad γόλγοι. λάκων' ὄχλον, Vit. 3. perperam λάκων ὄχλον.

V. 590. Θεράπνης, ἄτερος δ') i. e. ὁ ἕτερος, ſic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. Θεράπνης τε θ' ἄτερος δ'. cff. Etymol. M. Tzetz. et Canter. Valken. ad Eurip. Hippol. p. 349. et Pierſon ad Herodian. p. 432. τὲ poſt Θεράπνης locum habere non poteſt.

V. 591. Δύμη Etymol. in voce. Βουρέοισιν Vat. 1306. ὄχλου Etymolog. στόλου alii pro στρατοῦ. V. 592. Ἀργυρίπαν Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρίπα alii. V. 593. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 193. Alex. vterque Caſ. Barb. et Stephanus. Φυλαμὴν Pal.

V. 591. δύμης τε) Vit 1. et Ciz. δύμης τέ, cf. ad v. 566. Stephan. ad βοῦρα habet: δύμη τε βουραίοισιν ἡγεμὼν στόλου. *Thryll.* Βουραίοισιν pro βουραίων. Nomina vero verbalia ſaepe eundem caſum, quem ipſa verba, regunt, a quibus deducta ſunt; vt igitur dic ἡγεῖσθαί τινι, ſic quoque ἡγεμών τινι, Xenoph. Cyrop. 1, 2, 10. ἡγεμὼν αὐτοῖς ἔστι. cf. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 345, et Fiſch. ad Plat. Apol. Socr. 18, 18. Simili modo Latini: *Romam adventus*, Liu. 22, 16, §. 4. vid. ibi Drakenborch. *Iter Ambraciam*, Liu. 32, 15. *fuga in Galliam*, Liu. 22, 43.

V. 592. ἃ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 3. ὃδ'.

V. 593. Αὐσονῖτιν Φυλαμὸν) Crux interpretum! Vit. 1. et Ciz. αὐσονίτιν Φυλαμὴν, Vitt. 2 et 3. αὐσονίτην Φυλαμὸν, recte. „ Atque Αὐσονίτην ſcribit etiam Stephanus in: ἄὔσων et χαονία, reſtituendumque hoc loco eſſe puta L. Holſten. ad eum p. 59, et Berkel. p. 198.“ *Thryll.* Vtrum vero legendum ſit Φυλαμὸν, an Φυλαμὴν, et quid παρ' αὐσονίτην Φυλαμὸν l. αὐσονῖτιν Φυλαμὴν ſibi omnino velit. quum neque Codd. Mſſ. neque Tzetzes, neque ſchol. interl. quae explicant: παρὰ τὸν ἰταλικὸν ὄχλον, quicquam ſuppeditent, quod hanc obſcuritatem illuſtret, non facile eſt conſtituendum. Oedipo coniectore opus eſt: omnino corruptum Φυλαμὸν, et forſitan magis ad Ἀργυρίπαν, quam ad Αὐσονίτην, et Αὐσονίτιν ad παγκληρίαν eſt referendum. Niſi media voc. γάργανον ſyllaba produceretur, non dubitarem id recipere pro Φυλαμὸν e Virg. Aen. XI, 246 ſq.

Ille (Diomedes) *vrbem Argyripam patriae cognomine gentis Victor Gargani condebat Iapygis armis.*

cff. Heyne in Excurſ. ad h. l. et Strabo VI, p. 434, 5. 6. Legendum vero cum Stephano omnino videtur αὐσονίτην πύραμον, vti exhibet ad ἄὔσων et χαονία. πύραμος autem auctore Suida non modo erat fluuius Cilioiae, ſed etiam nomen

153. Φιλαμὸν Seld. πύραμον Steph. πυραμοῦν putauit Meurſius. V. 594. ἐπτερωμένων Canter. *emendatione*, inquit Potter. *minime neceſſaria.* V. 595. οἰνόμικτον Caſ. membr. V. 596. αἰνήσσουσι Vat. 1471. V. 598. ῥάμφεσι Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158. ῥάμφαισι ἀγρώσοντες Seld. ἑλλύπων Vat. 916. ἰλόπων Pal. 139. V. 599. νησίδα Pal. 139. et Caſ. chart. νάσονται Vat. 1307. Pal. 142. 158. Seld. aliique. V. 600. καὶ πρὸς Pal. 139. V. 602. καλλιὰς

loci, et Heſych. πύραμος· ποταμὸς χιλιπίας· ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι, quorum hoc quoque innuit fertilitatem agrorum et paſcuorum. Vnde fit, vt παρ' αὐσονίτην πύραμον ſit: *iuxta prata vel paſcua, et agros fertiles Auſoniae*, quos Epici nominant πῖαρ ἀρούρης, vt infra v. 1060. πῖαρ ἔγκληρον χθονός. Forte etiam pro φυλαμὴν, vt Vit. 1. et Ciz. exhibent, legi poteſt πυράμην, quod *falcem meſſoriam* ſignificat, cf. Suid. et Salmaſ. ad Scriptt. Hiſt. Aug. T. II, p. 191 ſqq. nam Lycophronis inſolentia non reſpuit dicere *falcem Auſoniam* pro agris Auſoniae frugiferis. Argyrippen autem in regione fertiliſſima ſitam fuiſſe conſtat vel e numis eius, equo et boue, quae ſunt ſymbola fertilitatis, inſignitis. Lectio tamen Stephani Αὐσονίτην πύραμον recipienda, reliquisque videtur praeferenda.

V. 594. ἐπτερωμένην conſenſu noſtrorum Codd. omnium, Canter. mauult ἐπτερωμένων, quam emendationem diſſuadet Lycophronis frequentata epithetorum transpoſitio.

V. 596. διαιταν αἰνήσουσι θαλασσ.) h. e. *in mari viuent et piſcabuntur*, dic. vt in Eurip. Androm. 786. βιοτὴν αἰνεῖν et φέρεσθαι. cf. omnino Heyne in Excurſ. 1. Virgil. Aen. XI, et Ouid. XIV, 497 ſqq.

V. 598. ῥάμφεσσι δ') Vit. 1. et Ciz. ῥάμφεσί δ'. Metrum poſtulat ῥάμφεσσι. Ἑλλόπων θορεῖς, *piſces ipſos*, alias σπέρμα, σπορὰ, σπορός τινος, h. e. filius, vt v. 943.

V. 599. νησῖδα νάσσοντα) Ita etiam Vit. 2, ſed Ciz. et Vit. 1. νησίδα νάσονται, Vit. 3. νησίδα νάσσονται.

V. 600. θεατρομόρφῳ) vel in altera eaque rotunda parte inſulae, vel in valle, quae in ſemicirculum abit.

V. 601. ἀγυιοπλασσ.) Schol. min. ἀμφιδοποιήσαντες, nidis,

domunculis positis vel ad vias s. oras maritimas, vel, quod magis placet, in modum viarum et vicorum, h. e. iuxta se, aliis post alias, vna et longa serie, sicut domus contiguae poni solent. Ἐμπέδοις τομαῖς, *e surculis, ramulis firmiter contextis.* Vti dic. τέμνειν δίνδρον, sic Hom. Il. α, 235. τομὴ δίνδρου, arbor caesa. Plin. X, 44. *Scrobes*, inquit, *rostro excauant, crate (τομαῖς) consternunt, et terra inde egesta operiunt: in his foetificant.* Solinus c. 8. *rostro scrobes excauant, deinde surculis in versum superpositis imitantur texta cratium.* Caeterum quum κάλιὰ non tantum significet nidum auium, sed quamcunque domunculam e ligno compositam, Suid. νεοσσιὰ. ἢ οἶκος ξύλινος, immo adeo horreum, in quo esculenta conduntur, Hesiod. ἔργ. 307. hic quoque, quum Lycophron pullorum ouis exclusorum mentionem faciat nullam, domunculae sub terra e lignis contextae intelligi possunt, in quibus pisces capti ab auibus Diomedeis reponebantur, quae mox dic. κοιταία νάπη.

V. 602. ζῆθον ἑκμιμ.) Quomodo aues Diomedeae possint dici imitatae Zethum, non liquet, nam, quod Tzetzes tradit, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισε, nimis longe videtur repetitum, atque fere nil habet simile, quod ad has aues possit transferri, nam ineptum sane est dicere: has aues, sicut Zethus Thebas condiderit, ad collem nidos vel domunculas suas vicatim posuisse. Itaque credibile videtur, vel lectionem ζῆθον esse corruptam, vel Lycophronem aliam eamque a reliquis mythologis non commemoratam spectasse historiam de Zetho fabularem, vel ei aliquid excidisse, quod esset absurdum.

V. 603. ἐς ἄγραν) Vit. 3. εἰς ἄγραν, male, in scholiis recte ἐς ἄγραν. Ὁμοῦ — ἄγραν, scl. interdiu omnes simul deuolant in mare vel fluvium piscatum. Cuchorellus, quem laudat Heyne in Excurs. 1. ad Virg. Aen. XI. in descriptione insulae Tremitanae (sic nunc nominatur haec insula) in Thesaur. Antiqtt. Sicil. Vol. XIV. repetita: *Diem*, inquit, *medio in pelago piscando peragunt, nocte reuertuntur in cryptas,* ἐπὶ κοιταίαν νάπην, h. e. in cauernas, domunculas subterraneas, in quibus dormiunt, nam νάπη est h. l. vt v. 424. κοίλη l. κευλὰς, cf. Hesych. ad v.

Vat. 1471 et Caſ. membr. V. 604. νύκτα Vat. 1307. τελοῦνται Seld. V. 605. κάρβανον, ὄχλον δὲ Γραικίταις Vat. 1471. κάρβαρον Pal. 158. Χραικίταις Seld. V. 606. ἠθάσας διψήμενοι Baroc. διζήμενος Vat. 916. V. 607. τρίφον Pal. 158. V. 608. Sic verſum profert Baroc. Μάζης σπάσονται πρὸς Φιλαῖς κνιξούμενοι. μαζῆς Vat. 1471 et Caſ. chart. ἀποσπάσονται Pal. 158. προσφιλῶς Pal. 139. προ Φιλαῖς κνιζούμενοι Vat. 1471. et Caſ. chart προσφιλεὺς Vat.

V. 604. πάντα — ὄχλον) Aelian V. H. I, 1. τοὺς βαρβάρους οὔτε ἀδικοῦσιν, οὔτε αὐτοῖς προσίασιν: Plin. X, 44. *aduenas barbaro clangore inſectant*: cf. interpretem huius fabulae Beckman. ad Ariſtot. de Mirab. Auſcult. p. 158.

V. 605. κάρβανον) Vit. 1. et Ciz. κάρβαρον, forte βάρβαρον, confuſis litteris κ et β. Infra v. 1387. καρβανῶν habent. Ἐν δὲ γραικίταις — διζήμενοι. Aelian. V. H. I, 1. ἁπτομένων τῶν ἑλλήνων οὐχ ὑποφεύγουσιν, ἀλλ' ἀτρεμοῦσι καὶ ἀνίσχονται, καὶ καθημένων εἰς τοὺς κόλπους καταπίπτονται: Plin. X, 44. *Graecis tantum adulantur, miro diſcrimine, velut generi Diomedis hoc tribuentes.* Stephan. ad v. Διομήδεια· κόλπους δύοντες.

V. 606. ἰαυθμοὺς) Vit. 2 et 3. ἰαύθμους. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. p. 530. male ἰαυφμούς. Ἰαυθμοὶ ſunt h. l. non tam dormitoria, quam ſedes, loca, in quibus recubabant, ſcil. in ſinu Graecorum.

V. 607. κρ. χειρῶν) grana, quae e manibus roſtro petunt. κἀπιδόρπιον, Vit. 3. κἀπὶ δόρπιον: Ciz. καὶ πιδόρπιον, corrupte.

V. 608. σπάσονται) Ciz. e gloſſa ἀποσπάσονται. Quidam h. l. legunt πάσονται, quae lectio quoque Cantero videtur arriſiſſe, vt Ciz. v. 476. πάσας pro σπάσας. Praetulerim tamen h. l. vulgatam ob χειρῶν. In Vit. 2 hic verſ. ſic ſe habet: μαξῆς σπάσονται προσφιλαῖς κνιζούμενοι: Vit. 3. μαζῆς σπάσονται προσφιλῶς κνιζούμενοι. Si quis ſit, cui placeat κνιζούμενοι, iungat κνιζούμενοι προσφιλαῖς μάζης (Dativus plural. Ion.) vt ſit vel, *abradentes, auellentes*, vel, *vehementer cupientes, deſiderantes* μάζας iſtas gratas, cui interpretationi fauet ſchol. interl. Vit. 3. ἐπιθυμοῦντες: verum voc. προσφιλαῖς, a προσφιλὴς, vix videtur

916. V. 612. ὅτ' ἄν Pal. 117. *οἰστρήσει* Vat. 1471. V. 613. *αὐτῶν* Vat. 916. *ἐκσώσῃ* Seld. aliique. Post *μόρου* in Potter. Mſſ. diſtinctionis nota eſt, vt *ὁπλοσμίας* non ad *τύμβος*, ſed ad *σφαγαῖσιν* referatur. V. 614. *ὁπλισμαίας* Vat. 916. *ὁπλοσμένας* Vat. 1471. *σφραγαῖσιν* alii. *εὐτρεπισμένον* Vat. 1307. *ἠντρεπισμένον* Baroc. V. 615. *πυχαῖσιν* Vat. 916. *πτωχαῖσι*

eſſe graecum, et dubitandum, an *κνιζ.* cum Dativo poſſit conſtrui. Forte legendum, vt fere legit Barocc. *μάζης πρὸς φίλαις κνιζούμενοι*, h. e. *λυπούμενοι*, vt ſchol. interl. *ad gratas μάζας*, ſ. *conſpectis gratis μάζαις*: vel ad Vit. 3. interpretetur *μάζης* (Genitiu.) *προσφιλῶς κνιζούμενοι*, *amanter*, *cum amore et deſiderio ſummo auellentes* l. *appetentes μάζαν*, vel abſolute quoque, ſi nolit *μάζης* ſeiungere a *τρίφος*, a quo vix ſeiungi poteſt, *προσφιλῶς κνιζούμενοι*, intellecto *τῷ μάζαν*, explicet: *ſummo deſiderio appetentes*, ſcl. *μάζαν*, quamquam non eſt negandum, *κνίζειν* et *κνύζειν* eandem fere habere vim, eamque quaſi in vnam confluere, cff. interptt. ad Heſych. Suid. et Zonaran. Ciz. et Vit. 1. *προσφιλὲς κνυζούμενοι*, *amanter gannientes*, *adgannientes*, vel: *dolentes*. Schol. interl. Vitt. 1 et 2. *λυπούμενοι*, quo confirmatur Heſychii *λυπῶν*, quibusdam ſuſpectum, ad *κνίζων*, et lectio Lycophronis *κνιζούμενοι*. Addit ibi Heſych. *κνιζείων*, forte *κνιζίων*, a *κνιζίω*, vnde fit *κνιζούμενοι*, nam a *κνίζω*, quae eſt forma vſitata, exiſtit *κνιζόμενοι*, non vero, vt h. l. *κνιζούμενοι*. Quod denique ad *κνυζούμενοι* attinet, a *κνυζίω*, ea forma quoque eſt rarior, quam *κνυζάω*, vnde fit *κνυζώμενοι*; Heſych. tamen etiam exhibet *κνυζούμενον· στένοντα*, *ἢ φωνὴ κυνῶν*, *ἢ κνυζηθμὸς*, *γοερὸν φθεγγομένων*. Phauor. verius: *κνυζούμενον· στένοντα φωνῇ κυνῶν*, *ἢ κνυζούμενον· γοερὸν φθεγγόμενον*.

V. 610. *τραυζηνίας*) Cf. Manſo in: *Verſuche üb. einige Gegenſt. aus der Mythologie* p. 191.

V. 613. *τύμβοις*) ara, cf. ad v. 313.

V. 615. *ἐν πτυχαῖσιν*) in conuallibus, in oris maritimis Auſoniae, deinde pro Auſonia ipſa, nam *πτυχὴ* eſt i. q. *μυχὸς*, *κοίλωμα*. Sic Eurip. Suppl. 757. *πρὸς κιθαιρῶνος πτυχαῖς*, *ad valles Cithaeronis*, et Iph. in Taur. *ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος*,

Vat. 1471. V. 617. τειχοπειοῦ, ſi excipias Vat. 972. 1306 et Barber. omnes Codd. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Caſ. membr. aliique. Seld. autem γαπέδων δ'. Ἀμειβέως Baroc. V. 618. πέτρου Pal. 158. V. 619. σφαγεὶς alii pro σφαλεὶς. V. 620. ἀμφ' ἐτητύμους Pal. 40. 158 et Caſ. membr. ἀφ' ἐτητύμους Seld. V. 621. Δηιοῦς Vat. 916. ἔπνιον pro ὄμπνιον Seld. V. 622. τιθαιβώσοντος Pal. 40. 139. et Seld. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. V. 623. ῥίψαν pro ῥίζαν Pal. 139. V. 624. χέρσην Vat. 1471. αὔλακα Vat. 972. V. 625. στῆλαι Vat.

Notae etiam ſunt Hom. Il. λ. πτυχαὶ Ὀλύμποιο.

V. 616. ἐρείσει κῶλα) *imponet pedes.* Intelligitur baſis, cui ſtatua Diomedis erat impoſita, et e lapidibus, Troia allatis, conſtructa, cf. Plin. H. N. III, 46.

V. 617. δαπέδων) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. γαπέδων, Dorice pro γηπέδων, vti etiam Dorice δᾶ pro γῆ dicitur, cf. ſchol. Aeſchyl. Prometh. 57. ergo vnum idemque γήπεδον et δάπεδον. Recipiendum videtur γαπέδων, quod iam edd. vett. habent, cff. Schol. et Steph. Byzant. ad γῆ.

V. 619. Ἀλαίνου) Ciz. Ἀλίνου. A nemine ſic dictus frater Diomedis. Ariſtot. de mirab. Auſcult. c. 80. Diomedem ab Aeneo, ὑπὸ τοῦ Αἰνείου, eſſe occiſum narrat, qui ſine dubio intellexit Alaenum, non vero Daunum, vt Heyne in Excurſ. 1. ad Virg. Aen. XI. opinatur, nam, vt ipſe ibi addit, praeeunte Strabone, diuerſae de Diomedis morte ferebantur narrationes.

V. 620. ἀμφετητύμους) Ita Vit. 2. verum Ciz. et Vitt. 1. 3. ἀμφ' ἐτητύμους, rectius et textui reſtituendum, nam ἀμφὶ pertinet ad ἀρούραις. Neque obtrudendum erat hoc monſtrum voc. ἀμφετήτυμος Lexicis, haud dubie, vt alia his ſimilia, a ſcriba, vocem dictantis male intelligente, corrupti.

V. 621. ὄμπνιον) Ante oculos habuit Lycophr. Apoll. Rh. IV. 989.

Δηὼ —
τιτῆνος δ' ἴδαι στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι.

V. 623. μήτις) Male iuncta ap. Sebaſt. pro μή τις, vt Vit. 1 et Ciz. Vit. 2. vero μῆτις, perperam.

V. 625. δ' ἀκινήτοισιν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. ἐφ' ἀκινήτοισιν, lectio his Codd. modo pro-

915. ὀχμάσῃ Vat. 972. V. 627. ὄλιζον pro ὀλίζον ex Vat. 916. 1471 et vtroque Caſ. Alii autem ὀλιγον. V. 628. αὗται Caſ. membr. V. 629. ἄν δὴ ᾧ alii pro ἄνδηρ'. ἴχναισι Vat. 1471. V. 630. Verſus ab hocce incluſiue ad 919. excluſiue deſunt cum ali-

pria, nec omnino ſpernenda, nam ὀχμάζειν ſignificat quoque προσηλοῦν, *adfigere, alligare.* Schol. β. ad Aeſchyl. Prom. 6. ὀχμάσαι· προσπῆξαι: v. 619. ὤχμασεν· προσεπαττάλευσεν, cf. Brunk ad Apoll. Rh. 1, 743. Adduntur autem ei ἐν, πρὸς et ἐπί, vt h. l. Hinc ſenſus loci: *Terram adfiget columnis immotis*, l. ſtructura verborum traiecta: *columnas immotas adfiget terrae*, h. e. nunquam amoueri columnas ab hac terra patietur, vt ſqq. docent. Interim, quum lectio ἰφ' ἁπαντ. metro non faueat, et anapaeſtus inferatur, vulgata non eſt mouenda.

V. 627. μετοχλίσας) Alii: μετοχλήσας. *Potter.* ὀλίζον, nullus Codd. noſtrorum ὀλίγον: Vitt. 2 et 3. ὄλιζον, at Ciz. et Vit. 1. ὀλίζον. *Thryll.* Euſtath. ad Hom. Il. ι. pag. 374. ed. Baſ. ἰστέον, ὅτι τὸ ὀλίγον, ὀλίζον καθ' ἡρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ νεώτεροι, τῷ ζ ἀντὶ τοῦ γ χρώμενοι. Ergo ita repone, quod etiam Reichard. iam repoſuit, cf. Fiſch. Animadverſſ. ad Welleri Gramm. Spec. II. p. 105. Ἀπτέρως malim ταχέως, quam cum Reichardo: *eiſi alas non habebunt*, explicare, num ſermo eſt de celeri reditu, cf. Heſych. eiusque interptt. ad ἄπτερος.

V. 628. αὐταί) Noſtri omnes αὗται, non male, ſed praeter neceſſitatem, nam αὐταὶ eſt h. l. *ſua ſponte.*

V. 629. δατούμεναι) Reineſius coniecturam margini ed. Canteri addidit: πατούμεναι; verum non opus eſt hac medicina, nam ipſe Hom. habet Il. ψ. 121. ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο, quod reſpondet τῷ Latinorum: *carpere viam*, vt Heyne ad h. l. annotat, et *ſecare aequor.* Fortaſſe ap. Pind. Ol. VII, 103. χθόνα δατέοντο ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι voc. δατεῖσθαι eidem eſt ſubiectum poteſtati. ἄνδηρα, non tam κύματα, quam *littora* h. l. eſſe videntur, vel τόποι ὑγροί, vti ſunt littora, cff. Valken. et Toup. ad Theocrit. V. 93. ἴχνεσιν metri cauſa legendum pro ἴχνεσι.

V. 630. Θεὸς) cf. Pind. Nem. X, 12, ibique ſchol.

quot foliis in Vat. 915. V. 631. γνῶμον pro γρῶνον Vat. 916. χρῶνον εἰκοῦνται alii. ἰκοῦντες alii. V. 632. φθείραντα Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. Seld. aliique. κτείναντα Pal. 40 et 158. V. 633. ἀμφὶ κλύστρους Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. ἀμφικλείστρους Caſ. chart. et Baroc. δειράδας alii pro χοιράδας. γυμνασίας, vt Pott. Vat. 117. 916. 1471. Pal. 139. 142 et 158. V. 634. σισυρνοδῖται Vat. 1306. Alex. et Caſ. chart. σισυρνιδῦται Criſpin. Lex. σιαρνοδῖται Barb. et Baroc. καρκίνοι Vat. 906. 1306. Caſ. membr. et alii. Coniunct. τε, quae poſt καρκῖνοι haud neceſſario ſequebatur, ſuſtuli auctoritate Vat. 972. Alex. aliorumque. πεπλευκότες Vat. 972. Pal. 142. aliique cum Potter. V. 635.

V. 632. φθείροντα) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. κτείναντα, non male, vt reſpondeat τῷ· κτανὼν, certe legendum φθείραντα aut κτείναντα, nam draco iſte, Phaeacibus iam ab eo occiſis, a Diomede demum eſt occiſus.

V. 633. οἵ δ') Vit. 1 et Ciz. cum Cantero οἱ δ'. Ἀμφικλύστους, Ciz. et Vit. 1. ἀμφὶ κλύστους; Vit. 2. ἀμφὶ κλύστρους, ſic etiam Vit. 3. in ſcholiis, perperam. χοιράδας, Vit. 1 et Ciz. vti ſemper, cf. v. 367. χειράδας. γυμνησίας, ita quoque noſtri omnes, Seld. et Stephan. Byz. ad h. v. In ſcholiis modo γυμνασίας Vit. 1. 3. et Ciz.

V. 634. σισυρνοδῦται) *penultati*, Sic Vit. 1. Ciz. et Stephan. l. l. ſed Vit. 2. melius, vt Reich. σισυρνοδύται. Vit. 3. σισυρνοδῖται, male, in ſchol. recte σισυρνοδύται. De σισύρᾳ cf. Pollux Onom. X, 123 et 186. καρκῖνοι, ſic Vitt. 1. 3. et Ciz. verum Vit. 2. et Stephan. l. l. καρκίνοι, quod idem eſt. Operarum vitio Reich. καρκκίνοι. Τε, quod exhibet Reich. noſtri Codd. ignorant, haud dubie ortum e ſyllaba prima verbi ſeq. πεπλωκότες, quam formam huius voc. noſtri etiam cum Steph. l. l. agnoſcunt.

V. 635. ἄχλαινοι) Ciz. ἀχλαῖνον, male, Vit. 1. ſine accentu. νήλιπος, ita Vitt. 2 et 3. et ſchol. interl. qui interpretatur ἀνυπόδετος; Ciz. vero et Vit. 1. cum Stephano l. l. et Pottero νήλιπον.

ἀμπρέουσι Vat. 1471. ἀμπρέστουσι Pal. 139. ἀμπρεύσουσιν ἤλιτοι Etymolog. in ἀμπρεύω. ἀμπρεύσουσιν ἤλιποι Seld. νήλιποι pro νήλιπον ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alex. vtroque Caſ. et Barb. βίου Vat. 916. V. 637. ἐκηβόλου Baroc. aliique. Caetero hunc verſum non agnoſcunt Vat. 1471 et Pal. 139. V. 638. ἄδοντα pro ἄδορπα Vat 916. παιδεύουσιν ἠπίους Vat. 1306. et Alex. παιδεύουσι Vat. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 158. Caſ. chart. Barb. et Baroc. νηπίων Vat. 1307 γονὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. 1471. Pal.

Prior lectio facilitate ſua placet, quamquam non eſt negandum, a Lycophrone, vt h. l. ſaepe geminari epitheta, cff. interprett. ad Steph. h. l. Thryllit. adiicit: νήλιπον πόνον ap. Steph. in Mſſ. Stephani aut extare Holſten. ad Stephan. p. 88. b. Νήλιπον βίον eſt eiusdem farinae cum ἐπτερωμένην μοῖραν v. 594.

V. 636. δικώλοις) *quae duabus habenis ſunt inſtructae.* Suid. ad κῶλα· τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη, ex Epigram. Antholog. T. II. 36. laudat: ἰνοῦ χειρμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων, cf. Iacobs T. III. p. 100. Fundae autem contorto funiculo ſimiles et ad medium rotundo exibant paullatim in duas habenas, vel lora, vnde dicuntur δίκωλοι, duabus habenis inſtructae. σφενδόνως Vit. 2. ob τριπλαῖς lapſu librarii.

V. 637. ἐκηβόλον) Vit. 3. ἐκηβόλου, ſine dubio confuſis a librario ν et υ, nam ἐκηβόλον Lycophronis ingenio aptius, niſi malis intelligi ἐκηβόλου Apollinis, qui Homero aliisque centies ſic nominatur.

V. 638. ἄδορπα) *ieiuna.* Quod voc. Lexica adhuc ignorant omnia. παιδαιύσουσι (παιδεύσουσι), ita quoque Vit. 3. at Ciz. et Vitt. 1. 2. et Bar. παιδεύουσι, cum ſchol. interl. διδάσκουσι, quod perplacet, nam Lycophron ſine dubio vult declarare, matres docuiſſe ſemper hanc artem filios, non vero tum demum eſſe docturas. γόνους, noſtri omnes omnino cum vtroque Potter. et plerisque Mſſ. γονὰς, recte, vertas modo *ſubolem.* Thryllit. affirmat. Lycophr. amat praeterea hoc voc. cf. v. 103. 151. 239. 1198. et 1255.

40. 158. Alex. vterque Caſ. Barb. vterque Potter. aliique. Caetero neque hunc verſum agnoſcit Pal. 139. V. 639. αὐτὸς pro αὐτῶν Etymol. in ναστός. ψήσεται Pal. 158. Caſ. membr. Etymolog. in ναστὸς et Seld. ψύσεται Pal. 139. V. 640. κρατήσει alii. εὐστόλῳ pro εὐστόχῳ Vat. 916. V. 641. τραφήκος Alex. τραφῆκος Pal. 139. et Baroc. V. 642. καίτοι Baroc. pro καὶ τοὶ. ἐκβατήσονται Pal. 139. ἐμβατεύσονται Pal. 158. Seld. aliique. λέπρας vterque Caſ. Barb. aliique. V. 643. Ἰβηροβοσκοὺς Vat. 1306. 1307. et Caſ. chart. Ἰβηροβοσκοῦ Pal. 139. ταρτησσοῦ pro ταρτησοῦ ex Pal. 158. Caſ. membr. et ταρτήτου Pal. 139. πέλας Vat. 1471. et Caſ. chart. πέλης Barb. πέλει Alex. V. 644. τεμμίκτων Vat. 1307. V. 645. πάγας Seld. V. 646.

V. 639. ψίσεται) Ita Vit. 2. a ψίω, at Ciz. et Vitt. 1 et 3. ψήσεται, a ψάω, melius.

V. 640. εὐστόχῳ) Simili modo Eurip. Hel. 75. εὐστόχῳ πέτρῳ.

V. 641. τράφηκος) Vit. 3. τραφῆκος, etiam in ſcholiis, vbi quoque τραφὴξ, vt in Phauor. non vero τράφηξ, alias τράπηξ. Infra v. 1001. omnes τράφηκι.

V. 642. ἐμβατήσονται) Vit. 1. et Ciz. ἐμβατεύσονται.

V. 643. ἰβηροβόσκους, noſtri vnanimi conſenſu: ἰβηροβοσκοὺς rectius, vt γηροβοσκὸς, πορνοβοσκός. Dicuntur littora ἰβηροβ. quia ibi habitant Iberi, h. e. Hiſpani, ergo, littora Hiſpaniae. Ταρτησσοῦ, Vit. 2. ταρτησοῦ, ſimplici σ, quo quoque eſferri hoc voc. oſtendit Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II. P. II. p. 453. non bene tamen vtitur auctoritate Lycophronis noſtri, in quo MSS. variant. πύλης. Dic. πύλη de freto Gaditano, vt ap. Eurip. Iph. Aul. 804. Εὐρίπου πύλαι. Strabo III, p. 170. laudat e Pindaro πύλας Γαδειρίδας, cf. Schneid. ad Fragm. Pind. XII. ed. Heyn. Vol. III. p. 86.

V. 644. τεμμικων) Vit. 2. cum ſchol. τεκμίκων, vt ap. Strab. IX. p. 401 quidam habent Codices MSS. cf. Tzſchucke: alia vero manu hic in τεμμίκων refictum.

V. 646. τίγγυραν) Noſtri omnes τίγυραν, cum Steph. Byz. Straboni IX. p. 404. dic. τάναγρα, vbi vid. de

δ' pro θ' alii. τέγυραν Vat. 117. 916. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Barb. Potter. et alii. τέγυρον Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. V. 647. ὑψαύρου Pal. 139. V. 648. Σύρτην Vat. 916. et 1306. λυβιστικὰς Pal. 158. et Barb. λυβικὰς Pal. 139. V. 649. τυρσηνικοῦ alii. V. 650. ναυτιλοφθόρου Pal. 139. ναυτιλοφόρους Caſ. membr. σκόπας Pal. 139. V. 651. χειρὸς Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. χειρῶν Vat. 117. aliique. Μηκηστίως Vat. 916. V. 652. βουαγίδα Pal. 142. βουγαιάδα alii. V. 653. Ἀρπυιγούνων alii. V. 654. πλαχθέντας Pal. 40. 142. πλαγχέντας Vat. 1471. δαιταλουμένους pro δαιταλωμένους ex Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſan. chart. Barb. et Baroc. V. 655. πρὸ πάντας Seld. ἀγρεύεται Vat.

hac vrbe et de Graea Tzſchucke.

V. 648. τοὺς δ') Vitt. 1 et 2. vt fere ſemper, τούς δ', λιβυστικὰς, ſic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. λυβιστικὰς, mendoſe. λιβυστ. πλάκας, lat. *aequora Ponti*. Pind. Pyth. V, 46. πλάκα πόντου. Alii legunt λιγυστικὰς. *Pott.*

V. 649. πορθμοῦ συνδρ.) Alii πορθμῷ, alii πορθμοῦσιν δρομήν. *Potter.* στενὴν — τυρσηνικοῦ, eſt periphraſis freti Siculi; nec συνδρομὴ dic. vti Tzetzes explicat, concurſus maris Tyrrheni et Adriatici ſ. potius Ionii, vel, vt Pomp. Mel. II, 7. narrat, quia id mare anguſtum alterno curſu modo in Tuſcum, modo in Ionium pelagus perfluit. ſed quia mare ibi coarctatur, cogitur, et ita quaſi concurrit et anguſtatur.

V. 650. σκοπὰς) Sicut *ſpecula* Latinis dic. id, quod eminet, locus editus, mons, vt Virg. Aen. X, 454. ſic ſunt h. l. ſcopuli eminentes, vt v. 275. 574. 714. et 825. Mox dicc. κλώμακες.

V. 651. χερῶν) Ciz. et Vit. 1. χειρῶν. Vitt. 2 et 3. χειρὸς, contra metri leges.

V. 653. ἁρπυιογ.) Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe*, Vol. I. p. 221. et Vol. II. p. 45. κλώμακας, Vit. 3. corrupte χλώμακας.

V. 654. δαιτκλουμένους) Ita Vit. 3. in ſchol. vero Aeolice δαιταλωμένους, vti etiam Ciz. et Vitt. 1 et 2. Reſpicit autem poeta inprimis Polyphemum,

1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Barb. V. 657. φίλον Vat. 972. Pal. 158. et vterque Pott. V. 658. δελφινόσαμον alii. V. 659. μονοφλήνου alii. τέγας Vat. 1471. στέγους Caſ. membr. V. 660. κρεαοφάγῳ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. vterque Potter. aliique. κρεωσφάγῳ Pal. 40. κρεφάγῳ Pal. 158. V. 661. τοὐπὶ δόρπιον Baroc. V. 662. ἐπ' ὄψεται Pal. 139. λείψανα Vat. 117. et Caſ. membr. V. 663. κηρα-

qui crudos deuorauit ſocios Vlyſſis.

V. 655. πανδοκεὺς) quem Aeſchyl. in Sept. ad Theb. 868. πάνδοκον, et in Prom. 153. πανδοκεύματα nominat. Ἀγρεύσεται, ſic Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. ἀγρεύσεται, non apte.

V. 657. ἄγγελον φθαρ. φίλων) qui *referret ſociorum interitum, et mala, quibus vexati interiiſſent*; malim enim verba φθαρ. φίλων iungi cum ἄγγελον, quam cum ἵνα λιπών. φίλων, annuente Vit. 3. ſed Ciz. φίλον; Vitt. 1 et 2. φίλων, ſuperpoſito ο.

V. 658. δελφινόσημον) Vit. 3. δελφωνόσημον, in ſchol. δελφηνόσημον, vitioſe, cf. Plutarch. Vol. X. p. 98. ed. Reisk.

V. 660. κρεωφάγῳ) Ita Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. cum edd. vett. κρεωσφάγω; Vit. 3. κρεασμένω, forte κρεανόμῳ, vt v. 203. in ora vero κρεασφάγῳ. Vix locum habere poteſt κρεασφάγῳ, cum nemo ſcriptorum reperiatur, qui hoc voc. vſus fuerit, et Vlyſſes vinum bibendum demum praebuerit Polyphemo, ἐπεὶ ἀνδρόμεα κρέα comederat, Hom. Odyſſ. IX, 347. h. e. κρεωφάγῳ, qui iam comederit carnes. Vt tamen aliquid relinquatur, quod ad ſcripturam Codd. Vitt. 2 et 3. accedat, crediderim legi poſſe κρεωφάγῳ, vt dic. κρεανόμος. Librariis tamen etiam τὸ· ω fraudi eſſe potuit, ita vt ex ω confingerent ας. Seld. hunc verſum ſic legit: χάρωνος εἶνης, τῷ κρεασφάγῳ, σκύφον. *Pott.*

V. 661. τοὐπιδόρπιον) Ciz. et Vit. 1. ὑπιδόρπιον, lapſu librarii. Vſus eſt, Hom. in hiſtoria Polyphemi Od. IX. 234 et 249. ποτιδόρπιον pro ἐπιδόρπιον.

V. 662. ἐπόψεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπ' ὄψεται, *inſuper videbit*. Plerumque tamen part. δὲ alias ſolet interponi, ἐπὶ δ' ὄψεται, quae hic poſtponitur.

V. 663. παλαίμονες) Vit. 1. male diſtrahit hoc verbum

βύντου Seld. V. 664. εὔτορνα σκάφη alii. σκάφη habet etiam Pal. 158. reliqui omnes σκάφει. V. 665.

in duo: παλαὶ μόνος. κυραμύντου, cf. Eustath. ad Hom. Il. ξ, p. 1771. l. 43. ed. Rom. et Polit. ad Eustath. T. III, p. 965.

V. 664. σκάφη) Sic quoque Ciz. reliqui omnes σκάφει, sed εὐτόρνῳ cum omnibus tuetur. Lectionem σκάφη iam Tzetzes veram, alteram vero σκάφει a scribis Lycophroni obtrusam esse in scholiis innuit. Totus hic locus a Lycophrone compositus est ad Hom. Odyss. IX, 120 — 124, atque obscuritati eius inde lux accendi potest. σκάφει, qua labe tot Codd. Mss. sunt inquinati, plane abhorret ab historia et Homero, neque εὐτόρνῳ referendum ad σκάφει, nam reddidit poeta noster his verbis Homeri v. 123. νηῶν ἀγκυμόνων: ergo Laestrygones ἰθράυσξαν s. συντρίψαν τὰ σκάφη χερμαδίοις βαλόντες. Canterus quidem, quem consulas velim, εὐτόρνῳ mutandum esse putat in εὔτορνα; verum haec conjectura neque auctoritate vllius Cod. firmatur, neque hoc epitheton nauibus tributum habet, quod in eas bene possit transferri. Itaque commate post σκάφη deleto, εὐτόρνῳ coniungendum videtur cum σχοίνῳ versiculi sequentis, ita vt sit: *transfigent comites Vlyssis*, τρήσουσι (Hom. v. 124. πείροντες) *sicut solent iunco s. iuncis bene tortis et contortis transfigere pisces captos*, Homer. ἰχθῦς ὡς πείροντες — φέροντο. Τὸ· ὡς h. l. vt in aliis Lycophronis locis, subaudiendum videtur. κακὴν ἄγρην est Homeri: ἀτερπέα δαῖτα, vnde lectionem καλὴν, quam alii venditant, esse ineptam apparet. Sensus ergo exstitit hic: *Dissractis nauibus omnibus socios Vlyssis piscium modo perforatos sune bene contorto suspendent.* Lectio σχοίνου, quae Codd. Pal. Ciz. et Vit. 1. a contextu plane aliena et corrupta est. Facile enim ω transire potest in ου, vt ου in ω. Quod si vero haec interpretatio minus placeat ob insolentiam significationis voc. εὔτορνος pro εὐστρεφὴς l. εὔστροφος, quae vocc. de funibus bene tortis dicuntur, per me legat ἐν τόρμῳ, ἐν τόρνῳ, ita vt ad naues omnes vndique conquassatas et disiectas referatur, sicut postea v. 704. ἀμφιτορνατὴν βρόχῳ, *in orbem, vndique, circa ductam.* Restat tamen aliud quid, quo haec obscuritas illustrari possit. Quid si εὔτορνος sit i. q. εὔτρητος, h. e. *bene perfora-*

καλὴν pro κακὴν alii. σχοίνον Pal. 158. χρήσσουσι Alex. V. 667. ἀεὶ Pal. 40. πλείων Vat. 972. et 1307. πλεῖστον Caſ. membr. et Seld. ἐξολέστερος Caſ. chart. V. 668. ποίῳ Pal. 40. δεύσεται pro δαίσεται Vat. 916. V. 669. Ἐρινὺς Vat. 117. μιξοπάρθενον Seld. V. 671. κορῆτις Vat. 916. V. 672. ἀκμή-

tus, vel, *qui bene perforat*, vt ſupra v. 456. οὐ τορητὸς erat ἄτρητος, ita vt funiculus diceretur εὔτορνος, qui bene, plane perforaret piſces, quo piſces facile transfigi poſſent, immo etiam, ſi quem offendat, quod εὔτορνος ſit: *bene perforatus*, non vero: *facile perforans*, quod tamen in Lycophrone noſtro offendat neminem, per me ἰτόρνῳ traiiciat ad piſces funiculo facile transfixos. Caeterum hic locus ſatis oſtendit, quam egregie Lycophron corruperit affectato eruditionis et inſolentiae ſtudio naturalem Homeri pulchritudinem, facilitatemque eius exaſperauerit, atque reddiderit difficillimam.

V. 666. αἰεὶ) vno tenore, vid. ad v. 565.

V. 667. πλεῖον) Ciz. et Vit. 1. vitioſe πλείων. Vit. 3. πλεῖστον, cum emendatione tamen πλεῖον.

V. 668. ποία Χαρ.) *qualis Charybdis*, h. e. horrendum monſtrum Charybdis deglutiet cadauera, ita vt νεκρῶν ſit Genitiuus, qui dicitur partitionis, atque ſic etiam ποία δ' ἐριννὺς, *qualis Erinnys*, h. e. monſtrum horrendum Scyllae, cf. Hom. Odyſſ. μ, 245.

V. 669. Ἐριννὺς) Vit. 2. ἐριὺς, Vit. 3. ἐριννῦς, mendoſe.

Ibid. μιξοπ. κύων) Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe*, Vol. I, p. 219. Similiter dic. Sphinx Eurip. Phoen. 1030. Hom. Odyſſ. μ, 86. τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς. Athen. XIII, p. 558. τρίκαρνος σκύλλα, πόντια κύων.

V. 670. τὶς εὐκ) ποία δ' legit Hephaeſtion ap. Photium, v. Colomeſ. κειμελ. litt. c. IV. vbi tamen male dicit, deeſſe hunc verſum plane in editis. *Thryll.* Non diſpliceret ποία δ', ſi metrum admitteret.

V. 671. ἡ κουρῆτις) Vit. 1. et Ciz. ἡ κουρῆτις.

V. 672. ταχῆναι) Vit. 1. corrupte τωχῆναι. ἀκμήνους βορᾶς, *non guſtantes cibum, fame pereuntes.* Hom. Il. τ, 165. ἄκμηνος σίτοιο, cf. ibi Heyne. Id autem, quod omnino tenendum videtur, non tam in Vlyſſis ſocios, quam in Centauros conue-

νας Vat. 1471. ἀκμήνου Vat. 916. V. 673. ἐπόψεται Pal. 142. aliique. V. 674. ἐγκυπλῶσαν Vat. 1306. ἀλφίτοις Seld. V. 677. γίγαντα pro γίγαρτα Pal. 158. χυλῷ Pal. 158. μεμιγμένα Pal. 139. τριγὸς Baroc. V. 678. βρύξουσιν pro βρώξουσιν e Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Seld. aliisque. V. 679. κτάνος Vat. 1306. V. 681. ἴξει Vat. 916. ἐρυμνὸν alii. ἐρημνὸν Vat. 916.

nit, qui cantu Sirenum allecti fame periisse dicuntur Ptolem. Hephaestioni L. V. p. m. 325.

V. 674. ἐγκυκῶσαν — θρόνα) Hom. Od. κ, 235. ἀνέμισγε δὲ οἴτῳ φάρμακα λυγρὰ, coll. v. 290, quae sunt h. l. θρόνα, pr. *herbae medicae*, Nicand. Ther. v. 413. vbi schol. ἐμπαθῆς βοτάναι, et Theocrit. II, 59. schol. φάρμακα. ἀλφίτῳ. Non ἀλφίτοις habet Seld. vt Sebast. animaduertit, sed, auctore Pottero, ἀλφίτις, qui addit: *fortasse voluit* ἀλφίνοις.

V. 677. γίγαρτα) Ciz. etiam in schol. male: γίγαντα. Χυλῷ, Ciz. et Vit. 1. χυλῷ, h. e. *succo*, *liquamine*, *sorbitione*, non inepte, nam χυλῷ, *cibo*, videtur aduersari verbis reliquis, quum Circe iis praebuisse narretur non alium cibum, sed cibum συμμεμιγμένον χυλῷ, cf. Hom. Od. IX, 242. ἄκνηστιν, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης. Συμμεμιγμένα, Vit. 3. modo μεμιγμένα, nam τὸ· συμ Erasm. Schmid. vt Thryllit. obseruat, addidit.

V. 678. στέμφυλα) vuarum vel oliuarum expressarum reliquiae, vinaceae vel faeces. βρύξουσιν, neque aliter Codd. nostri, vt v. 545. βλάβης scl. ἐκ l. ἀπό. μῶλυ ῥίζα, Hom. Od. κ, 305.

V. 680. φαιδρὸς) Hom. Od. κ, 277. νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς.

V. 681. ἐρεμνὸν) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. recte, reliqui vero minus bene ἐρυμνόν. Sic apud Eur. Heracl. 219. ᾅδου ἐρεμνοὶ μυχοὶ, e lectione, quam restituit Barnes. nam ante ibi etiam ἐρυμνοὶ pro ἐρεμνοί. Ἀλίπεδον proprie παραθαλάσσιον πεδίον, verum auctore Suida improprie quoque dic. vt h. l. πᾶν πεδίον, altera Etymologiae parte, vt interdum fit, neglecta. Rectius tamen Tzetzes interpretatur: πεδίον ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ κυκλούμενον, inprimis cum Styx, qua Tartarus cingitur, pro parte Oceani sit habita.

1307. 1471. Pal. 40. 139. Caſ. membr. et Barber. ἀλίπεδον alii. V. 682. νεκρομάντιν Pal. 40. πέπλον pro πέμπελον Pal. 139. et Barb. V. 683. συνουσίας Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique. V. 684. πρὸς ῥάνας Vat. 916. V. 685. Φάσγανον Pal. 139. Φόβος Pal. 139. V. 686. κινήσας pro ἀκούσει Vat. 1306. πεμφθίτων Caſ. membr. V. 687. ἀμυδροῦ pro ἀμαυρᾶς Vat. 117. Pal. 142.

V. 682. νεκρόμαντιν) Dic. h. l. νεκρόμαντις, quia in orco ei adhuc erat ars vaticinandi, eique, vt canit Hom. Odyſſ. κ, 494. καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε περσεφόνεια, ergo μάντις τῶν νεκρῶν ſ. ἐν τῷ τῶν νεκρῶν πεδίῳ. Πέμπελον, Vit. 3. πέπλον, haud dubie e male intellecto ſcribendi compendio, nam margini adſcriptum eſt eadem manu πέμπελον.

V. 683. ξυνουσίας) noſtris conſentientibus omnibus. γυναικῶν. Reichard. vult legi γυναικῶν τ', non opus eſt, cf. Schaefer. ad Longi Paſtoral. p. 403, et ad Lamb. Bos p. 86.

V. 684. ψυχαῖς) Hom. Od. λ, 26. ψυχὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν, vid. Dan. Heinſ. ad Sil Ital. XIII, 434. περσράνας, Ciz. peſſime προσράρα, cf. Hom. Od. λ, 36.

V. 685. Φασγάνου) Vit. 3. Φάσγανον, vt Pal. Φασγ. πρόβλημα pro Φάσγανον προβεβλημένον, *proiectum, obtentum gladium vibrans*, ne vmbrae accederent ad foſſam ſanguine mactatarum victimarum repletam, vnde addit φόβον τερτέροις, *quo abſterreret eas.* Hom. Od. λ, 48 — 50. ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος τειρεσίαο πυθέσθαι, coll. v. 231 et 232.

V. 687. ἀμαυρᾶς) Noſtri omnes conſpirant in hanc lectionem: ἀμυδροῦ gloſſam ſapit. Forte leg. ἀμαυροῖς, vt ad προσφθεγ. referatur. Locum tamen habere poteſt ἀμαυρᾶς, ſi ſenſu traiicias ad προσφθ. *quae vix ob ὄπα λεπτὴν audiebantur.* Caeterum ἀμυδροῦ ob inuſitatam et antiquiorem Feminini terminationem forte praeferendum eſt. Sic Hom. β, 742. κλυτὸς ἱπποδάμεια, cf. ibi Heyne, et Sophocl. Trach. 208. κλαγγὴ κοινὸς, ad quem locum obſeruat Erfurdt, voci κλαγγὴ adiunctam eſſe veterem Adiectiui formam generis feminini κοινὸς pro κοινή; id quod ſchol. Ἀττικὸν appellat. Quod ſi Lycophron eſt ſecutus, ἀμαυρᾶς eſt gloſſa τοῦ ἀμυδροῦ.

158. Alex. aliique. προσφλέγμασιν Casan. chart. V. 688. ὅθι Vat. 972. Barb. Seld. aliique. V. 689. τλάτασα alii. θάλασσα pro θλάσασα Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Baroc. V. 691. πάλμης Vat. 916. V. 692. ᾤχισε sine ν finali ex Vat. 1307.

V. 688. ὅθεν) Idem exhibent nostri. Verba huius vers. sic videntur ordinanda: ὅθεν ἡ νῆσος μετάφρενον γιγάντων θλάσασα. Hom. Od. μ, 3. Vlyssem narrat post reditum ex Orco primum appulisse ad insulam Aeaeam, h. e. ad Circen, quae Aeaea, h. e. Colchica, nominatur, nam Aea erat vrbs Colchorum. Virg. Aen. III, 386. *Aeaeaeque insula Circes*, cff. interptt. ad Stephan. πιθηκοῦσσαι, ad quas insulas, non vero ad Siciliam, vt quidam cum Tzetza opinantur, a Lycophrone dicitur appulisse Vlysses ex Orco reversus. Hom. Il. β, 783. Typhoëi cubile esse in Arimis dicit, quae sunt ipsae Pithecusae insulae, cf. Strab. XIII, p. 579. et 626. quae etiam erant διάπυροι, vid. Strab. V, p. 248. vbi is tamen ostendit auctore Pindaro, totum maris traiectum a Cumis ad Siciliam vsque ignitum esse, et ideo Typhonem toti isti regioni adeoque Siciliae subiectum esse Nec tamen omnino negauerim, Lycophronem ab Homero discessisse, ita vt νῆσον γιγάντων nominaret Siciliam, vel ob Laestrygones, vel quod gigantas circa Vulcanos habitare canebant poetae, vel etiam ob Cyclopas, quos Apoll. Rh. I, 510. gigantas appellat, vid. Voss. *Alte Welkunde*, p. XI. in: *Jen. Litt. Zeit.* Vol. III. 1804. Quo fit, vt verba Lycophronis sic struantur: ὅθεν γιγάντων νῆσος, ἡ θλάσ. μεταφ. καὶ δίμας τυφῶνος.

V. 689. θλάσασα) Ita etiam Ciz. et Vit. 1. at perperam Vitt. 2 et 3. θάλασσα; scholium vero superscriptum habet θλάσασα. Ἀγρίου vel σφοδροῦ, *ferocis*, vel ad formam corporis refertur, vid. Apollod. I, 6, 3.

V. 691. πάλμυς) Vit. 3. πάλμης, perperam. Hesych. παλμυὸς et πάλμυς. Est e genere dictionum, quas μονήρεις vocat Eustath. cf. Bernh. Martini Varr. Lectt. IV, p. 86.

V. 692. κηκασμὸν omnes nostri praeter Vit. 3. κικασμὸν, cf. v. 545. sed v. 1386. cum caeteris κηκάσῃ habet, ergo sibi non satis constat. Bar. legit κηκασμός. κηκασμὸν,

Pal. 40. Barb. et Bar. V. 693. ἐκγόνοις fere omnes Codd. ἐκγόνων Seld. χρόνον Vat. 1471. V. 694. arti-

λοιδορίαν, ſchol. interl. αἰσχύνην, cf. Etymol. M. ad κηκάς, vel potius, τιμωρίαν, nam Heſych. κηκάς, τιμωρός. ὄχισα, τόσον, noſtri quoque ὄχισι, recte vero Reichard. ὄχισιν, ſed pro τόσον noſtri, vt Baroc. τόσων, h. e. *gigantum, tam horrendorum et impiorum.* Sic quoque legerunt ſchol. interl. quae exhibent τοσούτων γιγάντων. Verum ſi τόσον retinetur, comma ei eſt praemittendum, vt referatur ad μῶλον, quod vero Reich. cum Cantero ponunt poſt τόσον.

V. 693. ἰγγόνοις) Noſtri ἐκγόνοις, vt Pott. et Reich. Centies ſunt confuſa, adeo ab ipſis Grammaticis, cf. Heſych. ἔκγονα, Etymol. M. Thom. Mag. p. 549. ibique Oudendorp. et Doruill. ad Charit. p. 327. ed. Lipſ. et in Lycophr. ed. Sebaſt. v. 580. ἐκγόνους, *filios*, pro ἐγγόνους, et ed. Reich. v. 431. ἔκγονοι ſunt plerumque nepotes et alii poſteri. Xenoph. Cyrop. V, 3, 19. παῖδας, *filios*, ἢ ἐκγόνους, *aut nepotes.*

V. 694. βαΐδυ) Noſtri omnes βαιοῦ, quae varietas lectionis a Sebaſtiano male eſt omiſſa, quum βαιοῦ reguet in omnibus edd. vett. adeo in Potterianis. Potterus vero, vt diſtingueretur ab Adiectiuo βαιὸς, maluit ſcribere βαίου, et id in Nominibus propriis fieri ſolere docuit. Steph. Byz. ad v. βαία quoque ſcribit βαίου, loco autem Lycophronis non excitato. Thryllitzſchius omnino legendum cenſet βαίου. Euſtath. enim ad Hom. Odyſſ. ω, p. 843. ed. Baſ. vbi κατ' ἀλφάβητον agit de vocabulis eiusmodi, quae propria facta, πρὸς διαστολὴν τῶν προσηγορικῶν accentum immutant, καὶ βαῖος μὲν κύριον, οὗ χρῆσις προφέρεται ἀπὸ τοῦ τὴν ἀλεξάνδραν γράψαντος, ἡγοῦν τοῦ λυκόφρονος. βαιὸς δὲ, ὁ μικρός. Strabo V, p. 245. Τὰς δὲ Βαΐας ἐπωνύμους εἶναί λέγουσι Βαΐδυ τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων τινός. Legendum omnino eſt βαίου, vt iam vidit Thryll. non vero βαΐδυ, quod metro aduerſatur, quamquam anapaeſtus in nomine proprio ferendus, quem vero Lycophron alias vitat. ἀμείψας, ſchol. min. διελθών, relicta ſcl. Sicilia vel Pithecuſa, transvectus eſt ad ſepulchrum Baei. Sic Eurip. Bacch. 64. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς τμῶλον ἀμείψασα, *Aſia relicta profecta eſt in Tmolum.* Poſtea commutandae orationis cauſa Lycophron

culum τοῦ non agnoscit Seld. V. 696. κομαίνουσαν Baroc. V. 697. ὅσαν Pal. 139. V. 698. ὀβρίμους

v. 703. vsurpat λικὼν, quod idem est. τοῦ κυβ. nostri agnoscunt omnes τοῦ.

V. 695. ἴπαυλα) *domicilia, domunculae rusticae.* Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 167. nominat καταγείους οἰκίας. Vt autem μίσαυλος et μίσαυλον, sic quoque ἴπαυλος et ἴπαυλον dicitur. χιμμέρων, Hom. Odyss. λ, 14 sqq. ibique Eustath. cf. Voss. in: *Alte Weltkunde* in *Ien. Litt. Zeit.* 1804. Vol. III. p. XIV. et Strab. V. p. 244. καχερουσίαν nostri quoque sine Iota subscripto, recte, vid. ad v. 280. Formam huius Adiectiui Ἀχερούσιος, vt lat. *Acherusius*, de lacu maxime vsurpari constat. cf. Tzschukke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. I. p. 583. Hesych. Ἀχερουσία· ὕδατα ἑλώδη. Erat autem lacus in Campania, Strab. VIII, p. 324. et Plin. H.N. III, 5. ad extr. Reliqua, quae addit moreque suo ornat Lycophron, ῥόχθοισι — χύσιν, indicant, fluuium Acherontem summo strepitu ex lacu Acherusio effundere aquam in portum, quem nominat Strab. l. l. γλυκύν: γλυκὺς λιμὴν, εἰς ὃν ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμὸς, ῥέων ἐκ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης.

V. 696. κνμαίνουσαν) Active, vt v. 1018. *commouentem, agitantem.*

V. 697. ὅσσαν τε) Vit. 3. ὅσαν τε, Vit. 2. ὅσσαν τέ, vt Pott. et Reich. Legendum est omnino ὅσσαν τε, retracto accentu. Ὄσσαν, qui est proprie mons Thessaliae, solus Lycophr. quibusdam cum Tzetze videtur fecisse montem Italiae: verum non fecit, nam Ossa, vt Ferrar. in Lex. Geogr. T. II, 21. e Ptolemaeo (L. 3. ab init.) docet, est quoque fluuius Hetruriae, nunc Albegna dictus, qui in mare Tyrrhenum se exonerat. λίοντος — χωστὰς pro: ὑπὸ λίοντος, h. e. Ἡρακλέους, κεχωσμένας ἀτραποὺς βοῶν, *humo egesta et aggesta vias munitas, per quas boues Geryonis transduceret.* Genit. βοῶν est, in commodum boum, vt ap. Hom. Il. XXIII, 748. ἀέθλων ἑτάροιο, *in honorem amici.* Ad hunc locum recte intelligendum commemoranda sunt verba Diod. Sic. IV, 22: Ἀναπεπταμένης δὲ τῆς λίμνης εἰς τὴν θάλατταν, τὸν Ἡρακλέα λέγεται τὸν μὲν ἔκρουν ἐγχῶσαι, τὴν δὲ ὁδὸν τὴν νῦν οὖσαν παρὰ θάλατταν κατασκευάσαι, τὴν ἀπ' ἐκείνου καλουμένην Ἡρακλείαν, et Strab. V, p. 245. Ὁ λοκρῖνος κόλπος πλατύνεται μέχρι Βαΐων, χώματι εἰργόμενος ἀπὸ

Pal. 139. ὀμβριμοῦς alii, Tzetza teſte. V. 699. τὸ· τὲ non agnoſcit Vat. 916. V. 700. αἴθραν κράτα Vat. 916. et Seld. κράτα etiam Baroc. et Caſ. membr. πολυδέτμων Caſ. chart. V. 701. χῦτλας Caſ. membr. μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. V. 702. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Caſ. chart. Barb. et vterque Potter. V. 703. δὲ pro τὲ tuentur Vat.

τῆς ἐξω θαλάττης — ὃ φασὶν Ἡρακλέα διακῶσαι, τὰς βοῦς ἐλαύνοντα τὰς Γηρυόνου. cf. Erneſti ad Sil. Ital. XII, 116.

V. 698. χωστὰς) Ciz. male transpoſitis litteris χ et στ legit στωχάς. ἄλσος, cf. Strab. V, p. 244. qui ſinum Auernum, ad quem Vlyſſes veniſſet, montibus arduis et ſylua inacceſſa fuiſſe incluſum, ibique Pyriphlegethontem quoque fuiſſe docet, vid. Potter. ad h. l.

V. 699. δύσβατος) Vit. 1. et Ciz. δύσβατον, non male, vt coniungatur cum κρᾶτα. Lectio nulli adhuc cognita. Strab. V, pag. 245. habet ἄβατος.

V. 700. κρᾶτα) Vit. 1. et Ciz. κράτα, a κρής. Αἴθραν, Vit. 3. αἴθρων. πολυδίγμων, qui *magnum terrarum ſpatium capit*, h. e. amplus, ſpatioſus, permagnus. Quod ad Canteri reprehenſionem attinet, vid. Nott. ad ſchol. Caeterum conferendus eſt Eurip. in Troad. 430. ſqq. vbi Caſſandra de erroribus et calamitatibus Vlyſſis fere eadem vaticinatur.

V. 701. πᾶσαι μυχῶν) Ciz. et Vit. 1. μυχῶν πᾶσαι, a Schmidio tamen, vt Thryllit. obſeruat, numeri 1 et 2 ſunt ſuperſcripti in Vit. 1. πηγαὶ μυχῶν, *fontes, qui e ſpeluncis erumpunt*; ſed μυχῶν etiam referri poteſt ad ἐξ οὗ, *e cuius ſpeluncis*, quod praetulerim.

V. 702. αὐσονῖτιν) Noſtri αὐσονίτιν, vt v. 593.

V. 703. λιπὼν δὲ) Noſtri cum Reich. et Baroc. Cod. λιπών τε; inſeruit τε continuationi orationis, *tum*, vel refertur ad τε verſ. ſeq. Non opus eſt δὲ. κλέπτας. Heſych. videtur, vt Schneid. in Lex. ſuo putat, legiſſe κλέπας et κλέπος, quia interpretetur: δασύ, ὑψηλόν, πηλῶδες. „Scholiaſt. Anthol. p. 487. ed. Wech. κλέπτας· ἄλσος καὶ νέμος, οὕτω καὶ λυκόφρων.“ *Thryllit.* cf. Iacobs Vol. III. P. I. p. 81. λησθαιῶνος, Vit. 1. et Ciz. λησθανῶνος, perperam.

1307. et 1471. V. 704. Ἄορνιν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. Barb. et Baroc. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alex. et Baroc. βρόχον habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barb. Caeterum hic

V. 704. ἄορνον) Nostri omnes ἄορνιν, recte, dicit Thryllit. ἄορνον quoque rectum, cff. Etymol. M. Diod. Sic. IV, 22. Paus. IX, 30, 3. Strabo V. p. 244. et Albert. ad Hesych. ἀόριος (ἄορνος). Phauorin. laudato hoc Lycophronis loco, habet ἄορνιν. Ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ. Vitt. Codd. discedunt omnes ab hac lectione, Ciz. modo consentit. Vit. 1. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχῳ, sine accentu tamen ἀμφι, vt facile appareat, a librario verbum esse distractum, quum alias semper Cizensi se applicet. Vit. 2. ἀμφιτορνωτὴν, non vero ἀμφὶ τορνωτὴν, βρόχον, vt Baroc. paullo insolentius per adpositionem, paludem quasi βρόχον ἀμφιτορνωτὴν, schol. interl. περιφερῆ δίκην βρόχου. Vit. 3. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχου, haud dubie lapsu librarii βρόχου pro βρόχον. Vnde vero hauserit Schneid. in Lex. gr. ed. alt. suum βρόχμον, quod a Lycophrone h. l. esse exhibitum tradit, ipse viderit. Lectio ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ contextui et Lycophroni apta perplacet. βρόχος, quantum quidem perspicere mihi licuit conferendis reliquis Lycophronis locis, e. g. v. 104. et 1100. vsurpatur de re, qua aliquid vndique coercetur, capitur, circumdatur, circumscribitur per orbem et circumcluditur, sicut laqueus, qui collum hominis frangit; ergo idem quod κύκλος, περιφερὲς, ῥομβοειδὲς, cf. Pollux Onom. V, 28, et supra v. 664. ad v. εὐτόρνῳ. Id quod iam schol. interlin. vidit, qui explicat haec verba: περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου. Haud dubie autem Lycophr. ante oculos habuit Aristot. de Mirab. Auscult. p. 1159. ed. 1619. quem locum Casaub. ad Strab. V, p. 244. affert, et qui agit de lacu Auerno, his verbis: εἶναι λίμνην τῷ σχήματι κυκλοτερῆ, *lacum rotundum*, cf. Potter. Caeterum molestum est Feminin. ἀμφιτορνωτήν; forsl. legendum ἀμφιτορνωτόν. Atque cum palus, vt constat, nominetur ἄορνος, quia eius halitus aues superuolantes interficit, ab insolentia Lycophronis videtur non abhorrere, si quis putet, ab eo ideo esse dictam ἀμφιτ. βρόχῳ, vel ἀμφιτορνωτὸν βρόχον per adpositionem, quia eius halitus aues superuolantes, aeque

versus praepositus antecedenti est in Pal. 139. V. 705. λαμβρωθὲν Seld. V. 707. ἔτευξαν Vat. 1471.

ac laqueus s. tendicula, quibus auiculae captae pereant, occidat. Quo fit, vt palus rotunda circum circa dicatur cincta quasi laqueo s. plaga, qua ex quacunque parte aues super eam volaturae capiantur, atque ita pereant.

V. 705. λαβρωθὲν σκότῳ) tenebricosum, σκοτεινόν. λαβρόω, verbum infrequens, fere idem est, quod λαμβάνω, a λάβω, λαόω, vt λάβρος, vi tamen significationis aucta, ergo: λαβρωθ. σκότῳ, *tenebris quasi captum, obrutum.* Quid sibi velit schol. interl. suo: ὑψωθὲν, non intelligo. Potterus quidem nomen Cocyti, praeeunte Sil. Ital. XII, 116. Auerno s. Lucrino lacui esse h. l. inditum putat, non admodum male. Verum quum Lycophron hic ante oculos habuisse videatur Hom. Odyss. κ, 514—519, atque quum sui ipsius et Cassandrae suae numine afflatus, immo male abreptus in enarrandis Vlyssis fatis non eum sequatur ordinem, quem Homerus et alii sunt secuti, multaque hic et in aliis locis variet ac commisceat, vid. Tzetz. ad v. 740; deinde, quum Vlysses non in oris Italiae maritimis sacrificia obtulerit Proserpinae et Plutoni, vt traditur obtulisse ea v. 709 et 710. sed in Orco, et mox Stygis, quae non est in Italia, fiat mentio: non alienum esse putauerim, si quis Cocytum h. l. de fluuio infernali, immo totum locum inde a v. 702. de reditu Vlyssis ex Orco velit intelligere. Omnia sic melius et aptius fluunt, nec est etiam, quod quaeramus, quod sit ληθαιῶνος κλίτυς, omnibus Geographis incognitum, quod, nisi obstaret ὑψηλὸν, de fluuio Lethaeo malim interpretari. Sed Lycophron plura habet, quae a consueta dicendi, narrandi, et historiae fabularis tradendae ratione aberrant. Neque est, quod miremur, si Lycophron in omnibus his commentis enarrandis ad loca circa Cumas posita respexerit, eademque de iis tradiderit, quae de locis inferni traduntur, vt ingenio suo eo magis possit indulgere.

V. 707. ὅρκωμ. ἔδρας) Stygem constituit, per quam iurarent Dii, vel, vt Hesiod. Theog. 804. canit: τοῖον γὰρ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ. Schneid. in Lex. ad ὁρκώμοτος, laudato loco nostro, ὁρκωμ. βωμοὺς legit, quod neque Lyco-

ἀφθίτους Baroc. V. 708. χρυσαίαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158. et Seld. γάνους Pal. 139. V. 709. τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. aliique. καὶπιτιτῆνας Vat. 916. τιτίνας Seld. Caeterum hunc versum Canterus, nescio qua innouandi libidine, contra omnium plane Mss. scholiastae, ipsiusque potissimum sententiae auctoritatem praecedenti praeposuit. V. 711. πήλικα alii. V. 712. κτανεῖ tanquam Futur. 2. Pal. 40. τρίπλας Vat. 916. τριπλὰς Vat. 1471. V. 713. οἴμας Seld. ἐκμεμασμένας

phron habet, neque metrum admittit.

V. 708. Addas exemplis a Reichardo allatis vv. 751 et 803.

V. 709. ἀφύσσων) Vit. 3. male ἀφύσων. πέλλαις, Ciz. et Vitt. 1 et 3. πέλαις, forsitan secuti Etymologiam, nam Phauor. πέλλαι· ἀγγεῖα ποιμενικά, ὡς ἀπὸ τοῦ πελεκᾶσθαι τοὺς παλαιούς. Rectius πέλλαις, vti habent omnes reliqui scriptores, qui vtuntur hoc voc. e. g. Hom. Il. XVI, 642. cf. ibi Heyne. γάνος, sic nostri praeter Vit. 3. γάνους, vt quoque Reichard. vult legi. Ordinem versiculorum 708. et 709. a Cantero turbatum et a Sebastiano restitutum, nostri ad vnum omnes seruant.

V. 710. Δαιρᾳ καὶ ξυνευνίτῃ) Vit. 2. subscripsit vtrique τὸ ι, a Ciz. vero et Vitt. 1 et 3. omissum, at quum hi et alii Codd. plerumque id praetermittant, non est, quod miretur Potterus, id in Baroc. fuisse additum.

V. 712. τριπλᾶς) Vit. 3. τριπλάς.

V. 713. οἴμας) Ita etiam Vit. 3. sed Vitt. 1. 2. et Ciz. vt supra v. 11. οἶμας. ἐκμεμαγμένας, schol. min. ἐκμεμουμένας et συμμεμιγμένας, quorum hoc significationi propriae voc. ἐκμάσσειν et μάσσειν, *subigere*, *subigendo tractare*, magis videtur conuenire, quam illud ἐκμεμουμένας, ita vt sensus inde exeat hic: *simul tractantes cantus matris*, *simul*, *vna coniungentes et commiscentes cantus*, *quos fudit vel docuit eas mater*. Vis quidem est etiam vocabulo ἐκμάσσειν exprimendi, verum non voce, sed rebus, coloribus, imaginibus, litteris, ἐκτυποῦν, *exscribere*, *excudere*. Attamen Iacobs in Anthol. Gr. T. VII. p. 101. et Toup. ad Theocrit. XVII, 122. do-

Seld. V. 714. *αὐτοχθόνοις* alii. *αὐτοφθόροις* alii. V. 717. *τύρσης* Vat. 972. V. 718. *γλάνοις* Vat. 1471. *δὲ* pro *τὲ* Vat. 916. 1306. 1471. Caſ. chart. et Baroc. V. 719. *δωμήσαντες* Vat. 916. 1306. Pal. 142. Caſ. membr. aliique. V. 721. *θεὸν* Vat. 1307. V. 722.

cuerunt, *ἐκμάσσεσθαι* vſurpari etiam de eo, qui alterius mores, indolem, vitam, doctrinam, inſtituta atque artem accurate refert. Alciphr. III, 64. T. II. p. 197. ed. Wagner. *ὁ δὲ παῖς εἰς τὸ ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον.* Vnde fit, vt h. l. Sirenes cantus matris non modo accurate fuiſſe imitatae, ſed vere etiam expreſſiſſe, retuliſſe ac quaſi reddidiſſe dicantur, vt ſupra v. 138. Paris *ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους* narratur.

V. 715. *δυπτούσας*) *ſubeuntes*, h. e. ſe praecipitantes. Euſtath. ad Dionyſ. 359: *κατέβριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποπνιγεῖσαι, ἄλλη ἀλλαχῆ ἐξεβράσθησαν.* Orph. Argon. 1296. *ἐς βυσσὸν δίεκτυσαν — θαλάσσης.* cf. quoque Strab. VI, p. 252. ab initio.

V. 716. *λιτεργῆς* operarum vitio pro *λιτεργὴς*, vti noſtri cum reliquis Codd. et edd. Orph. Argon. 1294:

— *ἐπεὶ πότμος ἥλυθε λιγρὸς μοιριδίου θανάτου.*

V. 717. *Φαλήρου τύρσις*) h. e. vrbs Phaleri, Partheno pe et Neapolis poſtea dicta. *Τύρσις* pr. dic. vt lat. *turris*, de munimentis, quibus vrbes cinguntur, et hinc de vrbibus ipſis, et locis munitis. Sic ſchol. ad Nicand. Alexiph. 2. *τύρσεις· τὰς πόλεις.* Stephan. ad *Φάληρον· ἐστὶ*, inquit, *πόλις ἐν ὑπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη παρθενόπη ἡ σειρὴν, ἣ καλεῖται νεάπολις.* Infra v. 1209 *καλύδνου τύρσις*, h. e. Thebae.

V. 718. *γλάνις τε*) Vit. 2. *γλάνις δὲ* cum Steph. Byz. ad *γλάνις*, laudato Lycophronis verſu. Phauor. *γλάνυς.*

V. 719. *σῆμα*) h. e. *μνῆμα.* Apollon. Lex. *σῆμα· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τάφου.* Hom. Il. *β.* 814. Euſtath. ad Dionyſ. l. l. *ὧν ἡ παρθενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει τέθαπται, καὶ ἐκεῖ τετίμηται. Δομήσαντες*, conſenſu noſtrorum omnium: in aliis locis variant. Legendum tamen eſt cum Pott. et Reich. *δωμήσαντες*, cum v. 48. 593. et 1272. prima verbi *δομεῖν* ſyllaba atque vbique corripiatur.

V. 721. *θεὰν*) Noſtri rectius *θεάν.* quaſi Deam, iam inter Deas relatam. Inepte Tzetzes, quem vide.

Ἐνιππέως Vat. 1307. V. 724. λαῦρος Vat. 117. V. 725. ἐξερεύγεται alii. πολλὰ pro ποτὰ Vat. 1471 et Barb. V. 726. ἐς pro εἰς Pal. 139. τέρναν alii. τέρεινα Vat. 916. V. 727. κλύδονα Vat. 916 et Pal. 142. χελλύσουσα Vat. 1471. Pal. 139. 142. Barb. vterque Caſ. et vterque Potter. χελλύσσουσα Pott. et alii, teſte Tzetza. ναυάται Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. aliique. V. 728. κρόσαισι Seld. ταρχήσουσιν alii. V. 729. ὠκινάρου pro ὠκηνάρου ex Vat. 117. Pal. 139. Barb. vtroque Caſ. aliisque. ὠκαρίνου Seld. δινήσιν Pal. 158. ἀγχιτέρμονος Seld. V. 730. λεύσσει pro λούσει Pal. 138. V. 731. ὀρνι-

V. 724. ἐχήσει) Schol. interl. ἐκοχήσεται, *deuehetur, auferetur in hanc petram.* Verum quum Orph. Argon. 1297 de Sirenibus tradat: πέτραις δ' ἡλλάξαντο δίμας, a Lycophronis inſolentia non abhorret ἐχεῖν πέτραν explicare: *in rupem mutari*, vel, ſi hoc minus probetur, *excipiet petram, excipietur a petra*, vt Heſych. interpretatur. Hom. Odyſſ. η, 211. ἐχέοντας ὀϊζύν, h. e. ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείας. vel etiam, ἐχεῖν *ſuſtinere, in ſe ſuſcipere*, ſi Plin. H. N. III, 7. velimus ſequi, qui Leucoſiam a Sirene ibi ſepulta eſſe nominatam narrat, vt ſit: *ſuſtinebit, portabit petram*, h. e. in hac inſula petroſa, quaſi in eam aggeſta, ſepulta eſt. Δηρὸν non ad ἐχήσει, ſed ad ἐκώνυμον referendum videtur. λάβρος Ἴς, Vitt. 2 et 3. λάβριος Ἴς, mendoſe.

V. 727. χελύσουσσα) Conſentiunt Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3. cum Pott. vtroque χελλύσουσα, recte, cf. Tzetz. ſchol. Pott. χελλύσσουσα. ναυβάται, ſic Vitt. 1 et 3. et Ciz. ſed Vit. 2. ναυάται, cf. v. 120. Vit. 2. quoque v. 881. ναυάται cum Sebaſt. ſed Ciz. et Vit. 1. ναυβάται.

V. 728. κρόκαισι ταρχύσουσιν) Noſtri quoque ad vnum omnes.

V. 729. ὠκινάρου δίναισιν) Ciz. et Vit. 1. ὠκηνάρου δίνησιν, ſic quoque v. 1009. ὠκήναρος, quae lectio metro reſpondet, etſi littera ι in ὠκινάρου etiam poſſit produci. Suid. ὠκίναρος.

V. 730. λούσει) Ita Vit. 2, ſed Ciz. et Vit. 1. λεύσσει: Vit. 3. λεύσει, alia vero manu emendatum λούσει, cui

θόπεδος Pal. 142. V. 732. αὖθι Vat. 916. Caſ. membr. Potter. aliique. οὖθι alii. V. 733. Μοψόπους alii. V. 734. ἐκτείνει Pal. 139. V. 736. Νεαπολίων Pal. 40. σκέπους Seld. V. 737. Μισεινοῦ Vat. 916. Pal. 139. Μεσηνοῦ Pal. 142. Μοσύνου alii. στύμφλα Pal. 142.

βούκεφως Ἄρης bene conuenit. λώστει tamen non eſt plane contemnendum ob ſeq. φοιβάζων.

V. 731. ἴσμα) Euſtath. ad Hom. Il. p. 402. ed. Baſ. et Polit. p. 1288. legit ἴσμα h. e. ἴδρυμα.

V. 732. αὖθις, noſtrorum conſenſu, adeo in ſcholiis: rectius cum Pottero alii αὖθι.

V. 733. μόψοπος) Ita noſtri omnes; editt. vett. μοψόπους, forſ. μοψόπου, quod vero nullus habet Cod. Mſ. nam Nominatiuus non fuit μόψοψ, ſed μόψοπος, rex Athenienſis, vnde dicta Attica μοψοπία, cf. Steph. Byz. ad h. v. vbi dicit: ἄρρητος ἡ (αὐθεῖα) μόψοψ, cf. Interptt. Id iam vidit R.. NLDS, in Miſcell. Obſeruatt. Vol. 1, T. 1. p. 51. cuius verba huc afferre non poenitet. Sic ſe habent. „Diotimum innuens Lycophron κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας fortaſſis interpretandus: *Atticus totius et coniunctae claſſis* (Cbalcidenſium, Pithecuſanorum, et Athenienſium) *praefectus*, vt cum variant in ea voce Mſſ. legatur μοψόπιος, vt vulgo audit ciuis Atticus. Quod ſi quis Genitiuum malit, ex altera lectione μοψόπους legendum μοψόπου, vt μοψόπου ναυαρχία ſit: *Attica claſſis.* Nam μόψοπος eſt caſus rectus. Strabo (IX. p. 397) μοψοπία ἀπὸ μοψόπου." Errauit ergo Tzetzes, vt et ſchol. interl. qui interpretantur: ἀπὸ τινὸς μόψοπος. Locum ergo habeat Μόψοπος, vt ſit Nominatiuus, et explicetur: *Mopſopus quidam praefectus claſſis.*

V. 735. αὐξήσει) *iterum iterumque*, vel *maiori pompa celebrabit.* λεὼς, Vit. 1 et Ciz. λίως, perperam.

V. 736. ἄκλυστον σκέπας — Μισηνοῦ) *ad pontum Miſeni, tutum a ventis ac fluctibus alluentibus.* Sic Hom. Odyſſ. ε. 443 et ξ. 310. χῶρος, ποταμὸς ἦν σκέπας ἀνέμοιο, *qui tueretur a ventis.* Infra v. 768. ναύλοχον ῥείθρου σκέπας, quod hic eſt ἄκλυστον, et v. 793. σκέπας πόντιον.

V. 737. στυφλὰ νάσσονται) Noſtri cum edd. vett. στύφλα, ſic quoque Phauor. laudato Lycophrone, cf. Heinrich ad Muſaeum p. 149. de verbo στυφελίζειν. νάσσονται, Vit. 1 et Ciz. νά-

στίφλα vterque Caſ. aliique. νάσονται Pal. 158. V. 738. τὸ δ' aliqui non agnoſcunt. συγκατακλεῖσαι alii. V. 739 πάλιν στροβήτοις diuiſim Vat. 916 et Pal. 158. παλινστρομβήτοις alii. ἁλώμενος alii. V. 740. συμφλεχθήσεται pro μαστιχθήσεται omnes Vat. Pal. 40. 139. aliique. V. 741. κάβηξ alii. V. 742. μιν alii. ῥόθοις Vat. 1307. V. 743. χάριβδιν Vat. 916. ἐκφυσσῶσαν Pal. 40 et Caſ. membr. βυθοῦ Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Baroc. aliique. βυθῖν Vat. 117. Pal. 142. 158. Alex. aliique. V. 744.

σονται, Futur. non male, vt v. 599 et 1047, niſi velis deriuare a νάομαι, duplicato σ in Futuro more Homerico.

V. 738. βύκταις) ſcl. ἀνέμοις, cf. Hom. Il. X, 20. Infra v. 756 etiam modo βύκτης.

V. 739. παλινστροβήτοις) Vit. 1 et Ciz. ſeiunctim ſcripta, vt ſaepe in Mſſ. πάλιν στροβήτοις. Homer. Od. X, 54. ſimplicitate ſua haec ita effert:

— ἰφέρουτα κακῇ ἀνέμοιο θύελλη
Λῦτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον.

ἁλώμενος, Vit. 2. ἁλώμενος, mutatum vero eadem manu in ἁλώμενος.

V. 740. μαστιχθήσεται) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum Pottero συμφλεχθήσεται, cf. Hom. Od. μ, 415. ſqq.

V. 741. καὺξ) Alii καβὺξ, vt Suid. e permutatis litteris β et υ. cf. Hom. Od. μ. 432.

V. 743. ἐκφυσῶσαν) Vit. 1 et Ciz. ἐκφυσσῶσαν, βυθῷ, ſic etiam Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3 βυθοῦ, non male, ſi iungitur cum ἐκφυσῶσαν, cf. Hom. Od. μ. 236 et 240. Vt vero habeat ἐκφυσ. quod euomat, malim, niſi velis addere mente ἑαυτὴν, legere βυθὸν pro βυθῷ: vnde ſenſus exiſtit hic: *Ne abſorbeat eum fluctus, qui trahit vel abſtrahit ſecum Charybdin euomentem cum ſtrepitu* (ἐν ῥόχθοις) *gurgitem*, h. e. quem eructat Charybdis, nam, vt canit Hom. Od. μ, 105:

τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνέηισιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
Δεινήν.

ergo vno verbo, *ne eum Charybdis abſorbeat*, cf. Stateren ad Hygin. p. 222.

V. 744. βαιὸν) Hom. Od. η, 259. quem hic vbique ſequitur Lycophr. ſeptem annos, Hyginus vero fab. 125. vnum modo annum ibi commoratum eſſe Vlyſſem narrat. Videtur ergo Lycophr. βαιὸν dixiſſe πα-

τοῖς pro τῆς ſeruaui ex Vat. 1307. Barb. et vtroque Caſ. V. 745. αὐτοκαύδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter. aliique. αὐτοκάνδαλον Vat. 972. Caſ. membr. et alii. κάφος Vat. 1307. V. 746. ταλάσει Caſ. membr. Seld. aliique. κυβερνήσει Vat. 1307. Pal. 142. 158. Alex. Caſ. membr. et alii. V. 747. εἰς pro ἐς Vat. 972. 1471. Barb. vterque Caſ. et alii. V. 748. εἰκέα Pal. 158. εἰ καὶ ἀγόμφοις Pal. 139. et Caſ. membr. πρὸς τεταργανωμένην Caſ. membr. προστεταργανομένην Pal. 139. V. 749. Ἀμφίβεος Vat. 117. V. 750. κυρύλου Caſ. membr. κηρύχου Vat.

χυλῶς de longiori temporis ſpatio. τοῖς, vt Pott. ſed noſtri cum Bar. et Cant. τῆς.

V. 745. ἀναυλόχητον σκάφος) Eſt nauis parua, non longa, quae non in ναυλόχοις ſtat, nec naualibus eſt inſtructa, quaſi oneraria, quae ſola mari committitur. cf. Hom. Od. ε, 163 et 244 ſqq. αὐτοκάβδαλον, ita quoque Phauor. et Etymol. M. ſed Vit. 1 et Ciz. αὐτοκάνδαυλον, ab αὐτὸς et κάνδαυλος, quod pr. dic. de apparatu edulii, ſed Vitt. 2 et 3. cum Pottero αὐτοκαύδαλον, quod idem eſt ac αὐτοκάβδαλον, confuſis litteris υ et β. Vulgata eſt maioris auctoritatis, et ſignificat αὐτοσχέδιον, cff. Suid. Heſych. ibique Alberti, et Zonaras.

V. 746. κυβερνῆσαι, conſentientibus Codd. Vitt. 2 et 3, recte, at Vit. 1 et Ciz. cum Pott. κυβερνήσει, cf. Hom. Od. ε, 270.

V. 747. βάριν) Cf. Fulleri Miſcell. 1, 4, pag. 8. *Thryllit.* et Heſych. cum interptt. et Kuinoel. ad Propert. III, 11, 44. ἐς, Pott. εἰς.

V. 748. εἰκαῖα) i. q. εἰκαίως, *feſtinanter*, *raptim*, vel *fruſtra*, quia, etſi bene et firmiter conſtructa, procellis poſtea eſt disrupta. προστεταργ. forte cum Cod. Caſan. disiunctis verbis, vt ſaepe fit, πρὸς τεταργ. nam Etymol. M. laudat Lycophronem ad v. τεταργανωμένην. Idem habet Zonar. non vero nominato Lycophrone, cf. ibi Tittman. qui ideo addit, ſe non meminiſſe, ap. Lycophronem legi τεταργανῶσθαι. Legit ſane, voc. πρὸς disiuncto ab ταργ. et addito τῷ· γόμφοις. Hom. Odyſſ. ν, 264. nominat σχεδίην πολύδεσμον.

916. V. 751. μεσόδμοις Vat. 916. V. 752. δύπην Baroc. V. 753. ἐκσαρούμενος Cas. membr. V. 754. Θρᾳκίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliique. Θρηικίας Steph. Byz. in Ἀνθηδών. V. 755. ἄλλως pro ἄλλος Vat. 916. κλάδος Ios. Scaliger. V. 756. στροβήσῃ Baroc. στρομβήσει Vat. 1307. ἐντρόσκων Pal. 139. ἐκθρώσκων Vat. 916 et Seld. V. 757. καλλιῤῥοίας Vat. 1306. V. 758. ἄμυξ Vat. 916. δεδρυ-

V. 752. *ἐμπελην. κάλοις*) Hom. Od. *ε*, 371:

Ἀμφ' ἰνὶ δούρατι βαῖνε, κίλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,

quod rei est conuenientius.

V. 753. *ἄϋπνος*) Duas scl. noctes fluctibus ablatus errabat vbique per altrum mare, *ἰν μυχοῖς πόντου*, Hom. Odyss. *ε*, 388. Infra dic. v. 723. *ἐρευνᾷν θαλάσσης μυχούς*.

V. 754. *θρηικίας*) Non modo Steph. Byzant. sed Eustath. quoque ad Hom. Il. *β*. p. 27. *θρηικίας ἀνθηδόνος*. Hoc verbo claudit superiora Vit. 1. et *ἔσται* iungit cum sqq. inepte. Id quoque fit, auctore Pottero, in edd. quibusdam, et in Cod. Seld.

V. 756. *ὡς πεύκης κλάδον*) Insolenter sane dictum esset, si haec verba coniungerentur cum *φελλὸν*, vti interpretes cum Tzetza solent coniungere, quum *φελλὸς* non pinis, sed quercubus adnumeretur, et *κλάδος* vix pro cortice sumi possit. Sine dubio Lycophron ante oculos habuit Hom. Odyss. *ε*, 368, et id, quod hic de disiectis nauigii tabulis tradit, ille ad Vlyssem ipsum transtulisse videtur. *πεύκης κλ.* et *φελλ.* sunt plane diuersa, et vel *ὡς* ad *φελλὸν* mente repetendum, vt sensus sit: *Ventus Vlyssem sicut ramulum pinus et sicut suber hinc illinc agitabit*, vel etiam Vlysses absolute nominatur *φελλός*. Coniectura Scaligeri, qua *κλάδος* legi vult, eiusque interpretatio argutа magis, quam vera esse videtur. vid. Meurs. ad h. l. *βύκτης ventus*, perperam Sebast. vertit: *rudens*.

V. 757. *μόλις δὲ βύνης*) cf. Schol. Apoll. Rh. p. 138, b. *Thryll.* Vit. 3. *βήνης* male pro *βύνης*.

V. 758. *ἄμπυξ*) h. e. Eustathio auctore, *ὁ ἀμπέχων τὰς τρίχας*. Tzetz. recte: *κιφαλοδέσμιον*. Hom. Od. *ε*, 346. nominat *κρήδεμνον*, Hygin. fab. 125. *baltheum*, vid. ibi interpretes. *στέρνα δεδρυφ.* Hom. Od. *ε*, 373. *κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τάνυσσεν.*

φαγμένα alii. δεδρυφαγμένον Caſ. chart. δὲ δρυφαγμένον Vat. 1306. V. 759. Initialem coniunct. non agnoſcit Caſ. chart. χρεαγρέπτους Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alex. Caſ. membr. Barb. vterque Mſſ. Potter. aliique. χρεαγράπτοις alii. χρεαγρεύτους Pal. 40. V. 760. ἀλιβρότοισιν Vat. 117. ἀλιβρώτοισι Pal. 139. V. 761. στόρθιγξι Caſ. membr. Baroc. aliique. στόρτυγξι alii. V. 762. μαζέων Vat. 916. κρεανόμου Pal. 139. κρεανόμων Pal. 158 et Caſ. membr. V. 763. ληγρῶν Pal. 158. V. 764. μυθο-

Hygin. l. l. *quo ſibi pectus vinciret.* De verbo δρυφάζω cf. Heſych. ad δρύφακτον, eiusque interptt. et Zonar. in δρύφακτος.

V. 759. καὶ χεῖρας ἄκρας) Caue, ne retrahas ad δεδρυφαγμένον, vt Reichard. cum Cantero, omiſſo poſt δεδρυφ. commate, fecit, nam transferendum eſt ad αἱμαχθήσεται, et ſupplendum κατά, nam manus involutae ac munitae vulnerari poterant. Hom. Odyſſ. ε, 434:

πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
τῦσὶ δεδρυφθεν.

Deinde χεῖρες ἄκραι ſunt vel, quos Homer. nominat χειρῶν ῥωούς, vel nil niſi χεῖρες ipſae, vt docuit Camerarius in Comment. vtriusque linguae p. 406. his verbis: πὸὺς ἄκρος, *qui proprie pes, ſicus* χεὶρ ἄκρα *proprie manus dicitur*, vel etiam, nam obſcuritas et ambiguitas Lycophronis varias dubiasque admittunt interpretationes, ἄκρας ad πέτρας, quum libenter geminet Adiectiua vni Subſtantiuo addita, commate poſt χεῖρας poſito, referri poteſt, quae erant acutae et eminebant. Hom. l. l. v. 411.

ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὑξέες — λισσὴ δ' ἀναβέβρωται πέτρη.

κρεαγράπτους, noſtri non omnino bene, etiam in ſcholiis, κρεαγρέπτους.

V. 760 μάρπτων) ſcl. ἦν, l. ἥμαρπτε. Hom. l. l. v. 428. λάβε πέτρης χερσί. Alias quoque Lycophron artic. praemittit Participiis, vt v. 808. ἣν κτείνας pro ἔκτεινε, *qua occiſa*, et v. 939. ὃ μητρὸς — στήσας — ἀνάγζων — ἐκφυγών.

V. 762. Ἅρπην) alias dictam δρεπάνην, vid. Steph. ad Φαίαξ. Hom. Odyſſ. ζ, 8. σχερίων. cf. Canter. κρεανόμου, Ciz. et Vit. 1. κρεωνόμων, perperam.

V. 763. κόπις) audientibus ſcl. Nauſicaa et Alcinoo.

πλάστον Alex. ἐξηλακτήσει Vat. 1306. γόνον Pal. 139. V. 766. τοσόσδ' repoſui ex Vat. 117. et Pal. 158. τοσόνδ' Vat. 972. 1306. 1471. vterque Caſ. Alex. et Barb. τόσον δ' alii. τοσόν δ' Baroc. λάβῃ Vat. 972. V. 767. Μέλανθρον Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. aliique. Μέλαθον alii. ἐγκλινηθέν θ' Pal. 158.

V. 764. ἐξυλακτήσει) Innuit dolorem animi commoti, et vim vocis, qua Vlyſſes, quae ei per mare agitato acciderant, enarrauit. Heſych. ὑλακτεῖ· λέγει, θρηνεῖ. Μυθοπλάστην pro μυθοπλαστούμενον: mire tamen dictum a poeta, qui omnia, vti vere facta, non vero vt ficta, enarrare ſolet. Forte vero, quum μῦθοι proprie ſint verba, dicta, narrationes, γόος μυθοπλ. eſt luctus, vel mala multis verbis et lamentationibus commemorata, quae quidem mala Vlyſſes ap. Homerum multis ſane verbis deplorauit: niſi quis ea, quae Vlyſſes enarraſſet, mira atque fere incredibilia Nauſicaae, Alcinoo, et ipſi adeo Caſſandrae fabulas eſſe viſas arbitretur.

V. 765. ἀμᾶς) ſcl. τετικώς, vt τίειν ποινὰς, δίκην, φόνον, ἀδικίαν, *quum perſoluiſſet poenas, quas ei imprecatus fuerat Polyphemus*, cf. Hom. Odyſſ. ι, 528 ſqq. et 342 et 343 ſed nondum omnes, vti e ſqq. patet, atque ideo incipio magno poſt δάκους ſublato, quod edd. priores obſidet omnes, οὔπω iungendum eſt cum τετικώς, vel mente repetendum τέτικε, quod etiam ſuadet ſeq. δέ.

V. 766. μὴ τοσός δ') Ita Vit. 1 et Ciz. at Vitt. 2 et 3. μὴ τοσόν δ'. Sed vulgata non eſt ſollicitanda, etſi Tzetzae vtraque videatur placuiſſe. Sunt autem verba Caſſandrae Vlyſſi reliquisque Graecis inimiciſſimae, optantis vel potius imprecantis, vt Neptunus pergat Vlyſſem vlciſci, quam imprecationem Lycophron finxit et more ſuo exornauit ex loco Hom. Odyſſ. ν, 125. a Cantero iam allato. ὕπνος λήθης, ſupra v. 241. λήθαργος.

V. 767. ἐγκλιθέν θ') Vit. 1. ἐγκλινθέν θ', perperam.

V. 768. ἥξει — σκέπας) ſcl. εἰς, cf. v. 478. vel ellipſi neglecta, cf. Herman. in Muſeo Antiq. ſtudiorum p. 166, vt accuſatiuus pendeat e verbo *occupare* vel *obtinere* ſignificante, pro quo verbum ponitur nodum indicans, quo quis locus occu-

ἱππηγέτῃ Seld. V. 770. μέλανθρον Pal. 158. βόθρων Seld. V. 771. γυναικίκλωψιν Pal. 158. καστάρα pro βαστάρα ex Vat. 972 et Baroc. κάστταρα alii. V. 772. καστωρεύουσα Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barb. Alex. Caſ. membr. Etymolog. in σεμνὸς et Baroc. καστωρέουσα vero Vat. 916. 1306 et Caſ. chart. Caeterum comma, aliter τῷ· δόμους apponendum, poſt τὸ· θοίναισιν collocans Etymologiſtes, ſen-

petur. γὰρ, *quidem*, *videlicet*, eſt Caſſandrae comprobantis ea, quae antea precata fuerat, vel pergentis enarrare, *ſcilicet*, cf. Fiſch. ad Axioch. c. 7. σκέπας ναυλ. cf. v. 736. Ῥείθρου, cf. Potter. Apollon. Lex. ad h. v. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. Schol. ad Odyſſ. α, 186. ὄνομα τοῦ ἐν ἰθάκῃ λιμένος τὸ Ῥεῖθρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ergo non ὁ ῥεῖθρος, vt Tzetz. habet. Thom. Mag. cum interptt. ad v. Hom. Od. ν, 96 et 345. nominat portum Phorcynis, qui ſine dubio idem eſt.

V. 769. Νηρίτου) Hom. Odyſſ. ν, 351. Νήριτόν ἐστιν ὄρος: Strab. x, p. 454. et Hom. Od. ι, v. 21. ἐν δ' ὄρος αὐτῇ (Ἰθάκῃ) Νήριτον, quem alii nominant Νήϊον, cf. ibi Erneſti et Villoiſ. ad Apoll. Lex. in Ῥεῖθρον.

V. 771. μύκλοις) Vid. Heſych. et Zonar. ibique interptt. γυναικόκλωψιν, Vit. 1 et Ciz. γυναικίκλωψιν. καστάρα, noſtri βαστάρα, vt v. 1393 et Etymol. M. ad μύκλος laudato Lycophrone, rectius. κάστη et καστωρὶς quidem Lycophr. v. 131 et 1385, ſed nunquam καστάρα ſ. κάσταρα. Saepius autem libidinoſae mulieres nominantur Bacchae, vt v. 144, et 505.

V. 772. σεμνῶι) *turpiter*, cf. Baſt. in *Ep. critique* p. 68. Sic dic. Eurip. Suppl. 384. σεμνὸς τύραννος, et Eumenides quoque nominantur σεμναὶ, vid. Heſych. in v. καστωρεύουσα, noſtri omnes καστωρ. vt Etymol. et Bar. quod metrum violat. κοιλανεῖ, ſchol. min. bene κενώσει, male Reich. cum Cant. *excauabit*, melius Seb. *exinaniet*, quae ſignificatio huius voc. in Lex. gr. adhuc deſideratur. Hunc locum Etymologicus ſic diſtinguendo variauit:

— κοιλανεῖ δόμους
Θοίναισιν, ὅλβον ἐκχέασα.

Pott.

tentiam variat. V. 774. πλείους Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter. aliique. πλείου alii. Σκαιῆς Vat. 916. 972. et 1306. πύλαις pro πόνους Pal. 158, lectione non contemnenda. V. 777. δένοις Vat. 1307. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471. χειρῶν Pal.

V. 774. πλείω) Sic Vitt. 2 et 3. vt Baroc. verum Ciz. et Vit. 1. πλείους. ἐπὶ σκαιαῖς. Ciz. vno verbo ἐπισκαιαῖς, perperam haud dubie, vt saepius in Mss. nostris accidisse videtur, ex male intellecta dictantis voce, qui duo verba, dum dictabat, coniungeret, et quasi vnum pronuntiaret, ita vt deinde in Mss. coalescerent: vid. supra ad v. 620. πόνους, Vit. 1 et Ciz. πύλαις, quae lectio videtur esse glossa e margine illata vel σκαιαῖς adposita, nisi praeferas cum Sebast. πλείω.

V. 775. μολοβρὸς) Hom. Odyss. ρ, 219.

V. 776. ἀπειλὰς νώτῳ φέρειν dictum per βραχυλογίαν, quam in Lycophrone non mireris, est: *perpeti eos tergo suo minitari plagas*, cf. Hom. Od. ρ, 231 et ϖ, 69. Nemo sane miraretur, si quis diceret: *minari tergo verbera*, sed Lycophr. qui breuitate et insolentia delectatur, modo: *minari tergo*, immo ἀπειλὰς νώτῳ dixit, vt Substantiuum ἀπειλὴ regat eundem casum, quem verbum regit ἀπειλεῖν, pro ἀπειλὰς τῶν πληγῶν νώτῳ, cf. supra ad v. 591. Ergo Vlysses non minas suscepit tergo, quos Reich. in Praef. XXXIII. suscepisse eum miratur, sed sustinuit modo, pertulit, non vltus est minas, scl. plagarum, tergo suo intentatas. Qui vero νῶτος nominatur εὔλοφος, male in Ciz. εὔνοφος, quod pr. de ceruice dictum Lycophr. ad tergum transtulit. cf. Suid. ad εὐλόφως et Tzetz. Schol. min. γενναίῳ. Legendum mihi videtur vel εὐλόφως vel εὐλόφῳ, quod sane Lycophronis ingenio magis conuenit, per traiectionem ad φέρειν referendum, vt sit: *fortiter ferre*, sicut vere Vlysses pertulit. Hom. Od. ρ, 238: Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἴσχετο.

V. 777. δίννοις) Hesych. δεννόν· κακολόγον. forte δίννον· κακολογίαν. Schol. nostri λοιδορίαν. Substantiuum esse ὁ δίννος, confirmat Herodot. IX. 107. παρὰ δὲ τοῖσι πέρσῃσι γυναικὸς κακίῃ ἀκεῦσαι δίννος μέγιστός ἐστι. cff. Brunk et Erfurdt ad Sophocl. Antig. 755.

142. V. 781. λίγοισι Pal. 142. λυγρισι Pal. 158. V. 782. ἀπεγκολάπτειν Vat. 916. ἐσεγκολάπτειν alii. V. 784. παλεύσει Seld. aliique. παλαίσῃ Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique παλαίσει Vat. 916. κατασκόπους alii. V. 785. κλαυθμῆσι Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. et Barb. καυθμοῖσι Vat. 916. V. 786. Βομβυλείας Seld. Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Seld. aliique. Βομβυλεία Vat. 972. Βαμβυλίας Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. Βαμφυλίας Pal. 139. aliique. τεκμηκία

V. 778. ὀστράκων) Vid. ſchol. Tzetz.

V. 780. Cf. Hom. Od. δ, 244. ſeqq. et Tzetz. ad v. 783.

V. 781. τὰς ὁ λυμεών) Vit. 3. τὰς ὁ λυμαιών, ſed in ſcholiis recte.

V. 782. ἀστέναχτος) *ſine gemitu*, *fortiter*, ſchol. min. πολυδάκρυτος, cui interpretationi quidem lingua, verum minus αἰνέσει fauet. τὰς, ſcl. μάστιγας, αἰνέσει, *ſuadebit*, adeo incitabit, vt incidant inſuper, ſcl. σφηκῖδας ſ. λίγους ἐν πλευραῖς. Αἰνεῖν, *ſuadere*, *hortari*, dic. quoque ap. Aeſchyl. Choeph. 551, et Sophocl. Philoct. 1358, cf. ibi Musgrau.

V. 783. προσμάσσων) Ciz. et Vit. 1. προσμάσσω, vitioſe.

V. 784. παλεύσῃ) Vit. 2 et 3. παλαίσῃ, cui vero lectioni repugnat δυσμενεῖς, nam παλαίειν non cum Accuſatiuo, ſed cum Datiuo conſtruitur. Eodem ſenſu verb. παλεύειν Lycophr. iam vſus eſt ſupra v. 405. Seld. legit' παλεύσει. κατασκόποις. Niſi malis legere κατάσκοπος, λῶβαι κατάσκοποι ſunt: contumeliae, quas ſimulabat, cum ſpeculabatur vrbem, et Priamum fallere tentabat. Fit autem interdum, vt Subſtantiua adiungantur aliis Subſtantiuis pro Adiectiuis, cff. Schütz ad Aeſchyl. Sept. ad Th. 226. Dorville ad Charit. II, 4. Fiſcher ad Anacr. VI, et Barneſ. ad Eurip. Rheſ. 430.

V. 786. Βομβυλίας) Sic Vitt. 2 et 3, et Ciz. at Vit. 1, vt Reich. βομβυλείας, ſuperſcripto tamen ι, vt in Seld. cf. Tzetz. in ſchol. Plut. in Quaeſt. Gr. Vol. VII, p. 203. ed. Reisk. auctore Iſtro Alexandrino, Vlyſſem Alalcomenis in Boeotia ab Anticlea eſſe genitum commemorat, quae vrbs haud dubitanter eadem eſt, quae Bombylia.

Vat. 916 et 1306. V. 789. κάβηξ Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142 et alii. V. 790. περιτριβὴς Pal. 139. aliique. V. 792. πρὸ Seld. αἰνοβάκχου Pal. 158. κιχὴν Seld. V. 793. σκέπας Φυγὼν Vat. 1307. V. 794. Νηριτῶν Pal. 139 et Baroc. V. 795. κτείνει Schottus. λύγιος Seld. στόνωξ Schottus. V. 796. δυσαλγὴς alii. ἔλλοπος cum aspero Baroc. ἔλλοπι Pal. 158. Σαρδανικῆς alii. Σαρδωνικῆς legunt cuncti Mss excepto Vat. 916. qui egregie receptam a scholiasta lectionem tuetur; quin et Seld. qui hunc versum sic profert: κέντρῳ δυσαλθεὶς, ἔλλοπος Σαρδονι-

V. 787. ἐτέκνωσέ ποτε) Nostri ἐτέκνωσε ποτέ, minus bene. Legendum ἐτέκνωσεν ποτε.

V. 788. πρὸς οἶκους σωθεὶς) *saluus venit domum*, vt Xenoph. Cyrop. V, 4, 16. ἐσώζοντο πρὸς τὸ στρατόπεδον. Alias dic. εἰς οἴκους l. δόμους, vt ap. Soph. Trach. 610, et Philoct. 311.

V. 790. πάντοθε) Nostri cum Cant. et Pott. rectius πάντοθεν. περι-τριβεὶς. Seld. habet quidem περιτριβεὶς, sed istis ε et ι eadem manus α superscripsit, vt videatur legisse παρατριβεὶς. Pott.

V. 791. κτῆσίν τε) Nostri omnes κτῆσιν τε. λαφυστίαν, Vit. 3, male, λαφυλιστίαν, sed syllabam λι deleuit Erasm. Schmid. *Thryll.* λαφυστ. pr *voracem*, sed h. l. passiue: *deuoratam, consumtam*, πρὸς τῆς — *a Penelope simul cum procis*, si κιχὼν est i. q. εὑρών; sed si velis interpretari cum schol. min. λαβὼν, καταλαβὼν, verba πρὸς τῆς λακ. cum κιχὼν quoque iungas. Αἰνοβακχ. ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. αἰνοβάκχου, mendose.

V. 793. Φυγὼν) scl. εἰς. *quum procellis elapsus in portum Ithacae intrasset.* Reich. minus apte: *marino elapsus tegmini* h. e. *portui*, cf. v. 736, cui vero non elapsus, sed in quem delatus vel ex quo non egressus fuerat. Φυγὼν apte dictum τῷ· κύραξ, h. e. Vlysses iam senex factus. Nota est vel Horatii III, 17, 13. *annosa cornix*, ἐννεαγήρως κορώνη Arat. Diosem. 1002.

V. 794. νηρίτων) Vit. 3. νηριτῶν, perperam, nam v. 769. νηρίτου.

V. 795. πλευρὰ) Vit. 2. πλευρᾶ, non bene.

V. 796. ἔλλοπος σαρδονικῆς [σαρδωνικῆς]) Ciz. et Vit. 1. ἔλλοπι σαρδωνικῆς. Repugnat ἔλλοπι sensui verborum vi-

κῆς. V. 797. κέλλωρ Vat. 972. metri gratia. V. 798. Ἀχιλέως pro Ἀχιλλέως tuentur Vat. 972. 1471. Barb. Seld. aliique. V. 799. στέφει alii. V. 800. ὅταν πυναίων pro: ὅ, τ' αἰπὺ ναίων Pal. 158. τραπυίας Vat. 1471. τραμπείας Vat. 916. 972. 1306. τραμπύας alii. ἐδέσθλιον Vat. 1306. ἐδέθλιον Seld. V. 801. Ἡρακλεῖ Pal. 139 et Seld. V. 802. θοίνησιν

cinorum, nisi intelligas per adpositionem et σαρδ. scl. θαλάσσης l. νήσου. Quod attinet ad σαρδωνικῆς, vel σαρδονικῆς, quod etiam Vitt. 2 et 3. perperam exhibent, cff. Tzetz. in schol. et Kühn. ad Pausan. X, 17, p. 839. Hom. Odyss. ν, 302. σαρδάνιον μάλα τοῖον. Legendum est omnino σαρδωνικῆς. Reines. verbis: ἴλλοπος σαρδ. addidit in margine: „h. e. *pastinacae marinae*, *vid. not. ad Plin. H. N.* 32, 2. *de* θανάτῳ ἐξ ἁλός." Plin. pisce illo nihil venenatius fuisse tradit, et adeo radio suo (κέντρῳ) arbores necare, cf. Meurs. Aelian. de Nat. Anim. VIII, 23. piscem ἴλλοπα θηρᾶσθαι ἐν τῷ κατὰ παμφυλίαν πελάγει tradit.

V. 798. Ἀχιλέως) Ita Vit. 2, sed Ciz. atque Vitt. 1 et 3. Ἀχιλλέως, cf. Tzetz. schol. Post αὐτανέψιος interrogationis signum habet Seld. Sic Potter.

V. 799. Εὐρυτὰν) Vit. 3. Εὐρυτᾶν. Steph. Byz. ad v. laudato Lycophr. versu Εὐρυτὰν. cff. ibi interpretes. Στέψει νεκρὸν, h. e. τάφον τοῦ νεκροῦ, vt Eurip. Or. 1321. τὸν κλυταιμνήστρας τάφον στέψασα, schol. κοσμήσασα. Schol. Eurip. Hec. 128. στεφανοῦν· τιμᾶν. Absolute hic ponitur στέφειν; alias additur, vt ap. Eurip. l. l. αἵματι τύμβον, et Sophocl. Ai. 93. λαφύροις. Plutarch. in Quaest. Gr. Vol. VII. p. 206. ed. Reisk. Lacedaemone iuxta Leucippidum templum Vlyssis sacellum esse dedicatum narrat, causis, quare sit dedicatum, additis.

V. 800. τραμπυίας) Sic omnes nostri, etiam in scholiis. Rectius Seld. Cod. Cant. et Pott. τραμπύας, metri causa, quod etiam Steph. comprobat. ἰδίθλιον, ita Vit. 3. sed Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἑδίθλιον, aeque bene, cf. ad v. 292.

V. 801. ποτ' αὖθις) Saepe hae particulae coniunguntur per pleonasmum, vt in Xenoph. Hellen. VII, 4, 8. αὖθις ἔτι ποτέ. Verti quoque potest *similiter*, h. e. vt

Pal. 158. V. 804. τεμενείων Pal. 139. ἄποθεν cum o tuentur Pal. 139. Alex Barb. et Cas. chart. V. 805. πέρση Vat. 916. V. 806. γορτυναίᾳ pro γορτυνίᾳ ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alex. Cas. chart vtroque Potter. Tzetza in scholiis, aliisque. γορτυναίῳ alii. V. 807. ὅτ' ἄν Cas. membr et Seld. ἐκ πνεύσει Pal. 139. ἐκπνέσῃ Vat. 1471. V. 808.

Vlysses antea Bombyliae, sic hic Trampyae.

V. 802. θοίναισιν, vt Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. θοίνῃσιν.

V. 803. κἀπὸ) Nostri καὶπὸ, rectius.

V. 804. τημενείων) Vit. 3. τημενειῶν, in schol. vero τημενείων. ἄποθεν, sic Vit. 3. et Sebast. sed Ciz. et Vitt. 1 et 2. et Seld. ἄπωθεν, rectius, superposito tamen o. Αἱμάτων. Plural. pro singulari αἵματος, vt infra v. 1249. interdum vsurpari a Tragicis, quos Lycophron imitatur, docet Porson ad Eurip. Phoeniss. 20, cf. quoque ibidem Valken.

V. 805. τυρσηνῶν) Vit. 3. perperam τυρσινῶν.

V. 806. γορτυνίᾳ) scl. γῇ. Nostri dant γορτυναίᾳ, rectius. „Holsten. ad Stephan. p. 87, b. per γορτυναίαν Lycophronis intelligit Cortonam, vrbem Etruriae antiquissimam.“ *Thryllit.* Apte, si viciniam verborum spectes. Legerim κορτωνίᾳ l. κορτωναίᾳ, nisi repugnaret metrum et κόρτωνα Ptol. Geogr. III, lat. *Cortona*, cuius syllaba altera producitur. Polyb. III, 3. nominat κυρτώνιον. Forte legi posset κορυθίᾳ l. κορυθαίᾳ, si metrum addiceret, nam Gortyna, vrbs Cretae l. Arcadiae, hic plane est aliena, ab vrbe Corytho, quae est Cortona in Etruria, cff. Sil. Ital. V, 123, et IV, 721. Virg. Aen. III, 170, et IX, 10, ibique interpretes, et omnino Cluuer. Ital. Antiq. II, 3, p. 592. Retinendum ergo est: γορτυναίᾳ, ita vt Cortona Etruriae intelligatur, vel etiam legendum κορτυναίᾳ, vt lat. *Cortonae* melius respondeat, etsi gr. γ in vocab. lat. transeat in c, e. g. γωρυτὸς, *corytus*.

V. 808. κτείνας) Vit. 3. vt Pal. κτείνει, et scholium monstrat, librarii vitium non esse. *Thryll.*

V. 809. δευτέρας) Non Vlysses, sed Telemachus, qui post Circen ab ipso occisam, quae primum descenderat in Orcum, quasi secundus ab ea descendet eo.

κτείνει Pal. 139. V. 810. σφάγαις Vat. 1471. δέριν Seld. V. 811. Γλαύκωνός τ' Ἀψυρτοιό τ' Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. γλαῦκος τ' Vat. 916. αὐτανεψίαις Pal. 158. αὐτανεψίοις Caſ. chart. V. 812. τοσούτων Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique. V. 813. ἄτρεπτον Pal. 139. Caſ. chart. Barber. et vterque Potter. τοδεύτερον Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. V. 814. γληνὸν Caſ. membr. V. 815. πάτραν Vat. 916. 1307. et 1471. V. 816. βοηλατοῦντα Vat. 1307. βοηλατοῦν

V. 810. ἠλοκισμένος) ſchol. min. τετμημένος. Ἀλοκίζειν pro τέμνειν vel τιτρώσκειν Lexica non exhibent. Latinis tamen quoque non *ſulcantur* modo, ſed *ſecantur* etiam maria, atque Claudian. adeo in: De raptu Proſerpinae III, 436. vulnera nominat ſulcos, imitatus Eurip. Herc. Fur. 164. ἄλοκα δορὸς, vid. ibi Barneſ. et Rheſ. 796. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. Infra v. 908. dicc. ἠλοκισμένοι, *diſſecti*, h. e. dilacerati, occiſi.

V. 811. γλαύκωνος ἀψύρτοιό τ') Vit. 2. γλαύκ. τ' ἀψύρτοιό τ', Vit. 3. γλαύκονος (male) τ' ἀψύρτοιο τ'. τε αὐτανεψίας, noſtri recte τ' αὐτανεψίας cum Reich. qui vero operarum vitio ἀντανίψιας habet.

V. 812. τοσούτου) Vit. 2. τοσούτων.

V. 813. ἄστρεπτον) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. ἄτρεπτον, vſitatius Orcoque aptius. Eſt i. q. ἀκίνητος, ἀδάμαστος, ἀμείλιχος, Hom. Il. IX, 158. *illacrymabilis*, Horat. II, 4, 6. Interim ἄστρεπτον, ſi verteris *inexorabilem, qui petenti*, ſcl. *Vlyſſi, reditum non concedit*, quoque locum habere poſſe haud negauerim.

V. 814. δρακὼν) Noſtri recte δρακών.

V. 815. ὥς σοι) Vit. 1 et Ciz. ᾗ σοι, poſito tamen ὡς ſuper ᾗ, non male, ita tamen, vt poſt κακῶν deleatur a Sebaſtiano et Pottero illatum ſignum interrogationis, vel potius exclamandi, quod Codd. Mſſ. et Reichard. quoque ignorant. Haec varietas lectionis non inepta a nullo adhuc eſt enotata.

V. 816. βοηλατοῦντι) *boues aratro alligatos agitanti*, h. e. aranti. καὶ τὸν —. Verba ſic ſunt ordinanda: καὶ τὸν ἐργάτην κάνθωνα μισσαβοῦν ἔτι μύκλον ὑπὸ ζεύγλῃσι. μύκλον,

Pal. 158. V. 817. κάνθον Pal. 139. ζεύγλαισι Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. et Caſ. membr. ζεύγλαισιν alii. ζεύγλῃσιν Barb. μεσαβοῦν Vat. 117. et Pal. 158. ἔστι pro ἔτι Pal. 139. V. 818. λήθης pro λύσσης Pal. 139. οἰστρημένον Vat. 1307. et Caſ. membr. V. 819. τηλικῶνδε pro τηλικῶν δὲ ex Vat. 117. 972. Barb. Caſ. chart. aliisque. τηλίκων δὲ Vat. 916. et 1307. V. 820. αἰνέλεκτρον Pal. 139. εὐνάστης pro εὐνέτης Pal. 158. V. 821. πλάτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. πλάτυν Alex. μαντεύων Pal. 139. μαστεύων

ſcl. κατὰ, eſt i. q. τραχήλου, quod ſchol. min. qui habet λαγνὸν, et Reich. ignoraſſe videntur. cf. Zonar. ad v.

V. 817. ζεύγλῃσι) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 2. ζεύγλαισι. Μεσσαβοῦν, Vit. 1. et Ciz. etiam in ſcholiis μεσαβοῦν, non apte, cf. Tzetz. ſchol.

V. 819. τηλικῶνδε) Ciz. et Vit. 1. τηλίκων δὲ, vitioſe. πεῖραν ὀτλ. κακῶν i. q. πειρᾶσθαι καὶ ὀτλῆσαι κακὰ, *malis ſe obiicere, eaque tolerare*, vel ὀτλεῖν πεῖραν κακῶν eſt ob grauitatem malorum i. q. λαμβάνειν πεῖραν κακῶν, *experiri, perpeti mala*, vt in N. T. ep. ad Hebraeos XI, 36. ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, quod, quum Vlyſſes mala patienter tulerit, praeferendum videtur.

V. 820. αἰνόλεκτρον conuenit magis Menelao, quam Helenae, ergo vel legendum αἰνόλεκτρος l. per traiectionem illi accommodandum eſt. Poteſt tamen Helena quoque dici αἰνόλ. ob raptum et ob mala, quae ſunt ſecuta raptum, et quae maritus inprimis expertus eſt. Εὐνέτης, Ciz. et Vit. 1. εὐνάστης, vt Pal forte: εὐναστής.

V. 821. πλάτιν) Vit. 1. et Ciz. πλᾶστιν a πελάστις. Voc. πλάστις ſ. πλᾶστις affert quoque Zonar. in Lex. vbi editor putat legendum eſſe πλᾶτις, ſed auctoritate horum Codd. confirmatur vſus τοῦ· πλᾶστις. Vitt. 2 et 3. πλάτην, perperam. Ματεύων, Ciz. μαντεύων, h. e. μαντικὴν λαβών, non apte, nam idem exprimitur verbis ſqq. κληδ. πεπυσμένος, h. e. vt ſchol. interl. interpretatur: ἀπὸ φημῶν τῶν προῤῥήσεων καὶ μαντευμάτων ἀκηκοώς. Vit. 1. μαστεύων, ſed σ ab alia manu inſertum, male, nam metrum corrumpit. κληδ. πε-

Vat. 972. χλιδόνος Vat. 117. Pal. 40. et Caſ. membr. V. 822. παθῶν Seld. Φυγὼν Pal. 139. Barb. et Ba-

πτερύνος, forte reſpexit Lycophr. Eurip. in Hel. 225:

Διὰ δὴ πολίας ἔρχεται
Βάξις, ἃ σε βαρβάροις
Λίχοισι, πόντια, παραδίδωσιν.

V. 822. εἰς αἰθέρα) Sic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. εἰς αἰθρα, male. Φυγὸν, Vit. 3. Φυγὼν, ſuperſcripto autem ω. Hariolatur hic Tzetzes, nam Eurip. in Hel. 44 — 48. Helenam, inquit, a Mercurio nube involutam et per aërem delatam fuiſſe in Aegyptum ad Proteum, vt ibi ſeruaretur intacta marito Menelao. Verba eius ſic ſe habent:

Λαβὼν δέ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
Νεφέλην καλύψας — — — —
— τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο,
Ἀκέρσιον ὡς σώσαιμι Μενελάῳ λέχος.

et v. 253. μ' ἀναρπάσας δι' αἰθέρος. Ibidem v. 624. Φάσμα πτηνὸν dic. ὑπόπτερον δέμας. Vnde apparet, Lycophron. hoc verſ nil voluiſſe dicere, niſi quod a Menelao inueſtigata ſit Helena a Mercurio per aërem in Aegyptum ablata, et deinde in coelum abrepta. Eurip. l. l. v. 611.

Βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας,
Ἀρθεῖσ' ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται.

V. 823. μυχοὺς) Noſtri recte μυχούς.

V. 824. μολὼν) Vitt. 1 et 3. et Ciz. melius μολών. Vit. 2. μολῶν, cf. v. 338.

V. 825. τυφῶνος σκοπάς) Intelligi quidem poteſt mons Aetna, nam σκοπὴν eſſe montem dicta ad v. 750. confirmant, quem Iupiter Typhoni ſuperiniecit, Apollod. I, 6, 3. §. 12, et hinc Lycophroni mons Typhonis Aetna dicta, et mons pro tota inſula Sicilia. Verum quum poſtea v. 866. idem narret, Menelaum demum adiiſſe Siciliam, errare videtur Tzetzes cum reliquis interpretibus, qui hic Siciliam iam adiiſſe Menelaum opinantur. In promptu eſt, ſi quid equidem iudico, Ciliciam hic intelligi, quae regio natalis et ſedes Typhonis, et in qua cubile eius Typhoneus ſpecus fuit, Pomp. Mel. I, 13, et Hom. Il. β, 780. qui ἐν Ἀρίμοις eum habitaſſe canit. Ἄριμα vero fuiſſe montes Ciliciae docet Steph. ad h. v. Cf. quoque Heyne ad Hom. l. l. Quum σκέπη vſurpetur etiam de ſtatione et loco, vbi quis tutus verſari poſſit, forte pro σκοπὰς legendum σκέπας, vt ſpecus Typhoneus intelligatur.

roc. V. 826. τὸ· καὶ non agnoſcit Vat. 916. πέμπλον Seld. V. 827. τῶν pro τὰς Pal. 142. ναυάταις Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139 142. Caſ. chart. Alex. aliique. ἰχθυωμένας repoſui pro ἠχθημένας ex Vatican. 117. V. 829. μογοστίκου Palatin. 139. V. 833. κρατῆρι Seld. ἐκάτανε Seld. πέλας Vat. 916.

Perperam legitur in ed. Reich. ad h. v. ab initio: *Sicilia*, *Arima dictos*, lapſu operarum pro: *ſcopulos Siciliae*, *Arima dictos*.

V. 827. Ἐρεμβῶν) Vid. nott. ad ſchol. Tzetz. Ναυβάταις, ita Ciz. et Vit. 1, ſed Vitt. 2 et 3. ναυάταις, vti alias. Ἰχθυωμένας inuitis metri legibus poſuit Sebaſt. Noſtri ſeruant vulgatam ἠχθημένας, non ſollicitandam. Etiamſi, vt Reich. obſeruat, deſint argumenta hiſtorica, quae adiuuent hanc lectionem, alteri tamen, quae plane nihil ad locum illuſtrandum facit, et cuius forma eſt inuſitata, quoque deſunt. Lycophr. vero etiam non ſemper curat fidem hiſtoricam, ſed plerumque pro ingenio ſuo omittit, immutat et addit ab aliis commemorata, et non commemorata. Praeterea vero cum Erembi ſ. Troglodytae, auctore Pomp. Mel. I, 8. *nullarum opum ſint domini*, et terra ipſorum, teſte Euſtath. ad Dionyſ. v. 180. ſit δύσηρὰ καὶ ἀνύχμήτατα, importunam ſane nautis atque infeſtam licuit poetae eam nominare. Habent quoque alii ἰχθημένας. *Pott.*

V. 829. μογοστόκους) Vit. 2. μυγοστόκους, praue. Eſt verbum Homericum, Il. λ, 270. π, 187. τ, 103. De Myrrha et Adonide cf. Manſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 112. ſq.

V. 832. μουτόφθαρτον) Duritiei Lycophronem non accuſaſſet Reichard. cum Tzetza, ſi meminiſſet, illum cum aliis poetis frequentare et amare epithetorum traiectionem. Nemo adhuc fuit, qui Horatii I, 1, 22. *lene caput aquae* reprehenderet. Mox v. 842. ἱπποβρότους ὠδῖνας — τόκων, pro ὠδῖνας ἱπποβρότων τόκων, *dolores*, *quibus Gorgo enixa eſt equum et hominem*. Similiter Eurip. Herc. Fur. 1039. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων. Ἀρίντα, cf. Manſo l. mox laud. pag. 87, et ξίνη, p. 230. et Herodot. II, 112.

V. 833. κρανταῖρι, aſſentientibus noſtris omnibus; in ſcholiis modo κρατῆρι, cf. Pollux Onom. II, 92. et Bernh. Martinus in Varr. Lectt. p. 100.

V. 834. κηφηνίδας alii, teſte Tzetza. V. 835. λαχτίσματα Vat. 916. λάκτισμά θ' vterque Potter. Ἐρμείου Vat. 1306. Potter. et alii. V. 836. δὲ pro τὸ Vat. 1307. κέμφος Vat. 916. προσήλλατο Vat. 117. 916. 972 1471. Pal. 158. Alex. vterque Caſ. Barb. Baroc. aliique. προσύλλατο Vat. 1306. V. 839.

V. 834. τύρσιας) Sic Vit. 1. et Ciz. etiam in ſcholiis, recte; ſed Vitt. 2 et 3. τυρσίας, vt Reich. Potteri vterque et alii. Vocabulum vero τυρσια, quod Reichard. Indici ſuo intulit, cum in Lexicis non reperiatur, ſine dubio ex hoc loco perperam eſt cuſum, nam legendum eſt τύρσιας, qui eſt Acculat. Plural. Ionicus a τύρσις, vt πόλιας. κηφηίδας, Vit. 3. κηφιήδας, praue.

V. 835. ἱρμείου) Ita etiam Seld. vterque Pott. in ſchol. Vit. 2. non male, verum Ciz. et Vitt. 1. et 3. cum Bar. ἱρμαίου. In Ciz. tamen ſuperſcriptum ε.

V. 836. δισσὰς) Vnde Lycophron hauſerit, non conſtat, nam Apollod. I, 4, 3. et alii modo vnius rupis mentionem faciunt: forſan legendum δεινάς. Sed noſter habet plura ſibi tantum propria, vt mox v. 838. πρόσήλατο, noſtri προσήλλατο, male. Exprimit autem προσήλ. cupiditatem belluae, quae adnatauſſe dic. ad Andromedam rupae altae alligatam, et quam non niſi ſaltu aſſequi poterat.

V. 837. ἴβη — ἁρπάσας) Simili modo ἴβη a Theocrito iungi cum Participio, docuit Valken. ad Adoniazuſ. v. 16.

V. 838. χρυσόπατρον) Aeſchyl. Perſ. 77. χρυσόγονον, quod voc. quoque ſchol. min. pro γόνον a Reichardo non intellectum et male cum μόρφνον iunctum, reſtituendum eſt. Μόρφνον, Apollon. in Lex. Hom. μορφνὸν, qui conſulendus eſt de vi huius voc vti etiam Heyne ad Hom. Il. ω, 316. Lycophron quum frequentet nomina beſtiarum, iisque homines feros, rapaces mollesque notet, conuenire videtur etiam huic loco ἀετὸς θηρητήρ.

V. 839. ἀρβυλόπτ.) *cui erant calceamenta alata, der Flügelbeſchuete.* Hygin. 64. *Perſeus Mercurii talaribus volans:* Apollod. II, 4, 2. τὰ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε: Paul. III, 17, 3. Περσεῖ διδοῦσαι νύμφαι τὰ ὑποδήματα: ideo dixit Tzetz. in ſchol. ὑποδήματα τῶν νυμφῶν. De

ὑπατουργὸν Seld. V. 840. πεφύσεται Alex. V. 841. Φάλλαινα Vat. 1307. Pal. 158. Cas. membr. aliique. ἀξινωμένη Vat. 916. V. 842. ἱπποβρώτους Vat. 1306. Pal. 139. aliique. V. 843. μαρμαρόπιδος Vat. 1471.

voc. ἀρβύλη cf. Foës. in Oecon. Hippocrat. ad h. v. Svanheim ad Callim. p. 180. ed. Ernest. et Valken. ad Eurip Hipp. v. 1189.

V. 840. θεριστῆρος) Vti θερίζειν e. g. κάρα, Euripid. Suppl. 717. et lat. *metere*, vt Horat. Epp. II, 2, 178. est: *interficere*, *amputare*, sic Lycophronis θεριστὴρ *interfector*. Interfecit autem balaenam ξυρῷ, quod non modo est nouacula, sed quodcunque instrumentum, quo aliquid abraditur et detonditur, immo adeo occiditur, vt h. l. et ap. Plutarch. in Artox. c. 29. T. V. p. 503. ed. Reisk. δήμιος ξυρὸν ἔχων, ᾧ τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνουσι τῶν κολαζομένων.

V. 841. φάλαινα) Ciz. et Vit. 1. φάλλαινα. Ἐξινωμένη ab ἐξινάω, non vero, vt Reich. in Indice, ἐξινέω aut ἐξινόω, vnde fit ἐξινουμένη, vt iam docuit Hesych. ad h. v. Respicit autem hoc verbum ad τὸν ἡπατουργὸν, *Leberwürger*, qui intestina eius confecit, exsecuit, atque ita balaenam quasi exinaniuit.

V. 842. ἱπποβρότους) Vit. 1. et Ciz. ἱπποβρώτους, quod historiae et metro aduersatur. Voc. ἱππόβροτος Lexica nondum exhibent, cf. v. 832. Οἴξαντο. Alii λύειν pro οἴγειν s. ἀνοίγειν, vt Eurip. in Teleph. Fragm. I, 6.

ἵνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
λύσειν εἰλείθυια.

Aelian. H. A. XII, 5. τοὺς τῶν ὠδίνων λῦσαι δεσμοὺς, et noster ipse v. 830 et 1198. ἐκλύειν.

V. 843. δειρόπαιδος γαλῆς) Mire compositum δειρόπαις, quod quoque Lexica ignorant omnia, pro ἐκ τῆς δειρῆς s. τοῦ τραχήλου τικτούσης παῖδα s. παιδούσης, vt Tzetz. in schol. quae vis huius voc. etiam adhuc Lexicographis est ignota. Medusam vero hic vocat δειρόπ. γαλῆν, spectans fabulam Galanthidis in mustelam mutatae. Cff. Ouid. Metamorph. IX, 306. sqq. Anton. Lib. c. 29. Aelian. Hist. An. XII, 5. cuius fabulae explicationem dedit Böttiger in libr. Ilithyia p. 40 sqq. μαρμαρώπιδος, Vit. 2. μαρμαρόπιδος, perperam; vid. Eurip. Herc. Fur. 883. μαρμαρωπὸς, schol. λιθοποιὸς ἐκ τῆς ὄψεως, cf. ibi Barnes. Nostrum est compositum ex μάρμαρος et ὄψις,

Alex. et Barb. μαρμαρόπαιδαις γαιῆς Pal. 139. V. 845. ἀμφελυτρώσας Vat. 916. ἀμφελιτρύσει Pal. 142. πετρῶν Vat. 972. πέτρῳ Scaliger: πέτρον Canterus: πέπλων Palatin. 158. V. 846. ποδηγιὰς alii.

idemque quod μαρμαρωπὸς, ſchol. min. ἀπολιθώσης, quam vero huius voc. vim Lexica nondum receperunt.

V. 844. ζωοπλαστῶν) Quum homines conſpecto Meduſae capite non in beſtias, ſed in lapides ſint conuerſi, ζωοπλαστεῖν hic modo eſt: *effingere*, vt ζωγραφεῖν tantum: *pingere*. Ἄκρου ποδὸς i. q. modo ποδὸς, cf. ſupra ad v. 759.

V. 845. πέτροις) Vitt. 2 et 3. cum Canter. et Pott. πέτρων, Giz. et Vit. 1. πέπλων, vt Palat. Etſi lectio ἀμφελ. πέτρων, quam Codd. pleriique, editt. veteres et ſcholia tuentur, poſſit ferri, ita vt ἀμφελυτρώσει ſit, praeeunte Tzetza, vel Datiuus ab ἀμφελύτρωσις, *inuolucrum*, nam etiam Lycophron artt. ᾶ et ᾶι alias, vt v. 760. et 808. cum Participio iungit, vel vt ſit Futurum ab ἀμφελυτρόω, nam ἀμφὶ verbo praepoſitum etiam regit Genitiuum: tamen praeferenda videtur Sebaſtiani lectio πέτροις ἀμφελ. *inuoluet*, *circumdabit ſaxis*, quia ſupra v. 75. etiam Datiuus huic verbo additus eſt. Quod ad lectionem πέπλων attinet, ea non plane eſt inepta, nam πέτρων videtur iam exprimere ἀγαλματώσας, ita vt ἀμφελ. πέπλων, ſi ἀμφιλ. eſt Datiuus, per adpoſitionem ſit: *quaſi veſtibus inuolutos, quaſi inuolucro veſtium incluſos*, vel, ſi eſt, vti vere eſt, Futurum, *quaſi veſtibus involuet*. Facile tamen πέπλων et πέτρων confundi poſſunt ambigua dictantis pronuntiatione, et πέτρων ſ. potius πέτροις ideo videtur etiam praeferendum, quia hac ratione Perſeus differt ab aliis ſtatuariis, qui homines ſaxis induere dici nequeunt.

V. 846. τριπλ. ποδηγίας) h. e. trium Gorgonum ſ. potius Graearum, quae vno tantum oculo inſtructae, et ideo dubie oberrantes, ſemetipſae vno hoc oculo, quem, vt Apollod. II, 4, 2. tradit, παρὰ μέρος ἤμειβον ἀλλήλαις, ducebant. Mire tamen, etſi analogiae conuenienter, vt τρισάκερος v. 33. τριαύχην v. 1186. dictum τριπλανὴς, quod Lexica vere quidem, nulla tamen loci noſtri ratione habita, interpretantur: *trivagus, valde errans*, pro: *vbi tres ſimul errant*, vel, demonſtratio itineris, ποδηγία, ad quod iter, vt bene procedat, trium ſororum com-

V. 847. γύας Seld. aliique. V. 848. χαμευνίδας Pal. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. aliique. χαμευνέδας Pal. 142. χαμωνίδας Vat. 1471. V. 849. δυσόδμοις Vat. 972. Pal. omnes, Alex. et alii cum Pottero et Seld. vid. schol. δυσόθμοις Vat. 916. V. 850. τλείσετ' εἵνεκ' Seld. aliique. τλήσεσθ' οὕνεκ' Αἰγύας κυνὸς legit Stephanus in Αἴγυς, quam Meursius lectionem veram esse ait; sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem, mea sententia, optande affulgeat. τλήσεαί θ' Cas. membr. V. 851. τριά-

munis opera requiritur. Totus hic vers. sic fere explicandus est: κλίπτης λαμπτῆρος, ὃς ποδηγεῖ τρισὶ πλανωμέναις.

V. 847. γυίας) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 3. verum Vit. 2. etiam in scholiis, vt Reich. metro aptius, γύας.

V. 848. Ἀσβύστας) Cf. Stephan. ad h. v. et Eustath. ad Dionys. v. 211. χαμευνάδας, nostri χαμευνίδας a χαμευνίς, vt Theocrit. VII, 13. praeter Vit. 2. χαμευνάδας, resictum vero eadem manu ex χαμευνίδας. In scholiis Vit. 3. quoque χαμευνάδας, quae vero saepius textui repugnant.

V. 849 δυσόδμους) Ita Vit. 3. sed Ciz. et Vit. 1. vt Cant. et Pott. δυσόθμοις, et Vit. 2. δυσοδμους, superscripto ους, quae quidem lectio est facilior, altera vero δυσόδμους, si refertur ad εὐνὰς, ingenio Lycophronis etiam est accommodata. Intelliguntur autem non balaenae, vti Cant. interpretatur, sed phocae, quae extra mare pariunt et dormiunt, cf. Aristot. II. An. VI, 11.

V. 850. τλήσεθ' εἵνεκ') Ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. τλήσετ' εἵνεκα, cf. schol. Stephan. ad Αἴγυς οὕνεκα, vitiose. Ἀργείας, Vit. 3. Ἀργίας, perperam. Stephan. l. l. Αἰγύας, lectio, si Αἴγυς est vrba Laconica, non spernenda. Attamen vulgata quoque non est repudianda, nec cum Sebast. optandum est, vt aliunde lux affulgeat, vbi omnia luce sunt clariora, nam Argiua dic. Helena, etsi fuerit Lacaena, vti omnes sine vllo gentis discrimine nominantur Argiui, qui Ilium euerterunt, cf. Hom. Il. γ, 19. δ, 260. et loc. al.

V. 851. κόρης) Tzetz. κόρη, ἡ εὔμορφος, inepte, nam

νηρος Vat. 972. V. 852. Ἰαπύων Vat. 916. V. 853. Σκυλευτρίᾳ Pal. 40. omnibus fortaſſe accuratius. V. 854. τεμέσιον Pal. 158. V. 855. ἀσκαίρας Pal.

haec interpretatio aliena eſt contextui, et animo Caſſandrae, Helenae modo dictae κύων infenſae, nam, vt conſtat, gr. κόρη et lat. *puella* de quacunque muliere nupta et innupta, aetatis iuvenilis et paullo prouectioris vſurpatur, vid. Pott.

V. 852. εἰς Ἰαπύγων) Hom. Odyſſ. δ, 83. ſq. hoc ignorat.

V. 854. ταμάσιον cum Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. τεμίσιον, cff. Steph. Byz. ταμάσεος et τεμίση: Hom. Od. α, 184. Strab. I, p. 6. et VI, p. 255. τεμίση: Pomp. Mel. II, 4. *Temeſa*, ſic et infra v. 1067. τεμίσσου. Lectio τεμέσιον multa habet, quare recipiendam putemus, ita tamen, vt metri cauſa legatur τεμέσσιον.

V. 855. τὰς) Vit. 3. τᾶς, niſi ſit errore ſcribae ortum, Dorice pro τῆς, nam Lycophron ne a Dorica quidem abſtinet dialecto, quam lectionem nullus adhuc novit. Ἀσκίρας, Tzetz. ad h. v. hariolatur, vid. Hemſterhuſ. ad Polluc. Onom. X, 50, p. 1204. Suid. et Zonar. ἀσκίραι· ὑποδήματα ἀττικά, ſed Euſtath. ad Hom. Od. ε, p. 1522. περσικά, vid. Alberti ad Heſych. h. v. Poetae autem quum non vbique Grammaticorum ſequantur ſubtilitatem, Lycophron, quia addit εὐμαρίδας, quo formam calceamenti exprimat, ἀσκίρα pro quocunque calceamento dixiſſe nobis videtur. Εὐμαρίδες autem calceamenti genus fuiſſe delicatioribus modo vſitatum, et quod domi tantum geſtaretur, oſtendit Musgr. ad Eurip. Oreſt. 1370. Dicuntur quidem ap. Euripid. l. l. βάρβαροι, ſed a Perſa, ſeruo fugitiuo, qui ὑποδήματα graeca, et ideo delicatiora, nominat barbara h. e. genti ſuae aliena. Id quod multis feciſſe videtur fraudem, e. g. Meurſio, quin ipſi Polluci ad h. v. cui εὐμαρίδες ſunt εὕρημα βαρβαρικόν, niſi is e Perſide, nam ab Aeſchylo Perſ. 658. Dario tribuuntur, hoc delicatum calceamentorum genus in Graeciam translatum fuiſſe putauerit. Quicquid autem ſit, hoc tamen dubitatione caret omni, Lycophronem intellexiſſe genus calceamentorum delicatiorum ac molliorum. Caeterum tenendum quoque eſt, hic iterum, vt v. 784. Subſtantiuum iungi Subſtantiuo alii pro Adiectiuo, ita vt

139. et 142. V. 856. λακινίους alii. λακωνίου Vat. 117. V. 858. ὁπλισμίᾳ Vat. 916. 972. et 1306. V. 859. τ' pro δ' Pal. 142. aliique. ἐγχωρίοις Pal. 142. V. 860. εἰνάπηχυν Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 861. δαΐου pro δαίου ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. vtroque Caſ. aliisque. δαΐου Selden. V. 862. καλύνειν Palat. 153.

ἀσκίραι εὐμαρίδες ſint i. q. ἀσκίραι εὐμαρεῖς, εὔκοσμοι.

V. 856. λακινίου) Alii, vt Steph. λακινίους, forte errore librariorum, nam in reliquis locis Lycophr. τῷ· μυχὸς addit Genitiuum.

V. 857. ὄρχατον) Diſceſſiſſe hic videtur Lycophron a Strab. VI, pag. 261. Diod. Sic XIII, 5. Ouid. Metam. XV, 701. et aliis, qui templum lunoni conditum ibi fuiſſe tradunt, ſed non discedit, nam auctore Liuio XXIV, 3. non templum modo, ſed lucus etiam lunoni ſacer ibi erat. Verba eius ſic ſe habent: *Sex millia aberat ab vrbe* (Crotone) *templum Laciniae lunonis, ſanctum omnibus circa populis. Lucus ibi, frequenti ſilva et proceris abietis arboribus ſeptus, laeta in medio paſcua habuit, vbi omnis generis ſacrum Deae paſcebatur pecus*: atque huius luci Lyc. iam modo meminit. Male itaque interpretes cum Tzetz. ὄρχατον explicant κῆπον, cum ἄλσει ſit intelligendum, nam ὄρχατος eſt ἡ ἐπίστοιχος φυτεία, h. e. cuiuscunque generis arbores ordine poſitae, pomarium, oliuetum, vinetum, ſed h. l. lucus non ſua ſponte natus, ſed arte ſatus et cultus in honorem Iunonis: quod etiam firmat voc. ἐξησκημένον, nam ἀσκεῖν eſt: *elaborare, ſtudioſe aliquid facere, exornare*, vid. Heyn. ad Hom. Il. δ, 110. et κ, 438. vbi occurrit ἅρμα χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἠσκημένον: Eurip. in Iphig. in Aul. 84. milites dicuntur ἠσκημένοι ἀσπίσιν καὶ ἵπποις, et Plutarch. Caeſ. 42. ἵπποις ἠσκημένοι ὅπλων λαμπρότητι: Eurip. Alceſt. 159. ipſa Alceſtis εὐπρεπῶς ἠσκήσατο.

V. 858. φυτοῖσιν) Recte. Vit. 3. φυτοῖσι, male.

V. 859. γυναιξὶ δ') Vit. 1. et Ciz. γυναιξί δ', vti etiam alias.

V. 860. εἰναπήχυν) Vitt. 2 et 3. εἰννάπηχυν.

V. 861. πρηστ.) Seld. male πρηστῆρος.

V. 862. καλλύνειν) Ciz. et Vit. 1. non bene καλύνειν. Ῥίθη. Heſych. ῥίθος· πρόσωπον, παρειά, deinde totum

V. 863. μήτ' αὐροπήνους Vat. 1307. ἀβροπίνους Pal. 139. ἀμφιβαλέσθαι Pal. 139. et 158. V. 864. χάλκῃ Pal. 139 Caſ. chart. aliique. θορυκτοὺς Vat. 1307. οὔνεκεν Vat. 1307. Θεὸς Θεᾷ Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 865. χέρσον alii. στόρθιγγα Pal. 142. κτίσει Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. V. 867. πάλις Seld. κωλῶσις Pal. 158. κωλῖτις alii. κολῷ τις Pal. 40. V. 868. Ἀλεντείους Vat. 117. κρίουσα Vat. 916. Seld.

corpus, vel, vt h. l. partes corporis, quae aureis ornamentis decorantur, cf. Heyn. ad Hom. Il. π, 856. et Toup. ad Theocrit. XIX, 16. φαιδρὰ autem nominantur ῥίθη, vel, quia ſunt ornata, vel id voc. quod magis placet, lenſu ad χρυσῷ eſt traiiciendum.

V. 863. ἀβροπήνους) Vit. 3. ἀβροπίνους, vitioſe, vt ſaepius, nam πήνη, non vero πίνη dicitur. Ἀμφιβάλλεσθαι, Codd. noſtri ἀμφιβαλέσθαι, perperam.

V. 864. κάλχῃ) Vit. 3. χάλκῃ, quod idem eſt. Heſych. vtrumque exhibet. Schol. ad Nicand. Alexiph. 392. εἶδος πορφύρας· καλχαίνειν, τὸ πορφύρειν. Zonar. βοτάνη τις, ἐξ ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Οὕνεκα, Vit. 2. οὗ ἕνεκα. Θεᾷ θεὸς, Vit. 3. θεὸς θεᾷ.

V. 865. κτίσαι) Vit. 3. κτίσει, non apte. Bene Canterus vertit: *habitandum*, vt e v. 858. patet. Heſych. κτίσαι· οἰκῆσαι. Male Sebaſt. *conſerendum*, quaſi Thetis hoc promontorium Iunoni conſerendum dederit, niſi Θεὸς ſit Iuno, quae Θεᾷ, Thetidi, hunc lucum ſerendum tradiderit, cui vero interpretationi et contextus et voc. δωρεῖται aduerſantur.

V. 866. ἥξει δὲ) Male omittunt δὲ Ciz. et Vit. 1. Luxuriatur hic more ſuo Lycophron verborum abundantia, γυμ. κακοξ. πάλης κονίστρας. Ne tamen Accuſativi nimium cumulenter, legerim κακοξένου, vt ad ταύρου, vel ad πάλης referatur, quorum hoc ingenio poetae noſtri conuenientiſſimum eſt. cf. Serv. ad Virg. I, 570.

V. 867. κωλῶτις) Ita noſtri, excepto Ciz. κωλῶσις, qui alias fere ſemper aſſentitur Vit. 1. cf. de hoc cognomine Veneris Manſo *Verſuche über einige Gegenſtände aus der Mythologie*, p. 181.

V. 868. Ἀλεντία) Vit. 2. perperam Ἀλεντίου. λογγούρου, Vit. 2 et 3. λογγόρου: Ciz. λογγύρου, in quo ite-

aliique. λογγόρου Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Cas. chart. et Baroc. λογγύρου Pal. 158. V. 869. τὸ· ϑ' non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et Seld. V. 870. κάμψαν Pal. 139. κάψας Baroc. V. 871. ὠμηστοῦ alii. V. 872. ἄμνονος Pal. 158. V. 873. συναυηγέταις

rum discedit a Vit. 1. cui est vulgata. λογγούρου μυχῶν, male interpretes, *Longuri specuum*, cum Tzetze, qui interpretatur λιμὴν σικελίας, nam μυχὸς semper de intimo sinuum recessu, et interdum de ipsis sinubus dicitur cf. Cluuer. Sicil. Antiq. II, p. 246. qui neque specum, neque stagnum ad Erycem esse vllum ostendit, sed Longuri sinum, cuius regina mater hic commemoretur Venus, nullum alium esse arbitratur, quam qui a septentrionibus ipso monte Eryce, ab austro vero Aegithallo promontorio, quod vulgo incolis sit Capo di s. Todaro, includatur, in quo ipsum oppidum Drepanum sit situm. Emendari hinc quoque possunt, quae Manso l. l. p. 211. in Not. obseruat.

V. 869. Ἄρπης — πήδημα) locus, in quem desiluit s. proiecta est falx Saturni, Drepanum, iam Trapani. ϑ' ὕδωρ, ita quoque Vit. 1. et Giz. sed a Vitt. 2 et 3. abest ϑ'. κογχείας ὕδωρ omnibus, quantum equidem scio, Geographis ignotum; quum vero videatur prope Drepanum fuisse, vbi iam multa Siculi piscantur coralla, forte iam tunc illa pars maris Drepanum obeuntis dicta est κογχεία, scl. λίμνη, quia multae ibi capiebantur conchae, vel, quum Vitt. 2 et 3. omittant τὸ· ϑ', ὕδωρ per appositionem a Lycophrone ipsum Drepanum sic nominatum. Cluv. Sic. Ant. p. 372. putat, dubius tamen, fuisse lacum Petreusium, cuius meminit Solin. XI.

V. 870. γονοῦσαν τ') Nostri γονοῖσαν τ', sine enclitica, quam alias praeter rationem frequentant. Σικανῶν πλάκας, *aequora Sicanorum*, cf. Tzetz. ad v. 951, et Steph. ad σικανία. Caeterum in ed Reich. hic incisum magnum est delendum.

V. 873. σὺν ναυπηγ. ὁρμίσας σκάφος) Sic haec verba videntur iungenda: alii verba σὺν ναυπηγ. iungunt cum ἔδειμε. Argonautas intelligi, non est, quod commonstremus. Ναυπηγέται autem dici possunt, quia nauem simul instruxerant; Apoll. Rh. I,

Vat. 1421. pro σὺν ναυπηγέταις. ἱππηγέταις Vat. 916. ναυηγέταις Pal. 139. et vterque Caſ. V. 874. κρόκαι Vat. 1307. ſed alterum κ obelo transfixum eſt. κρόκοι Vat. 1471. Caſ. chart. et Barb. κρόκροι Alex. τὸ δὲ non agnoſcit Vat. 972. Seld. autem legit: Μιννυῶν δ'. Μινίων Baroc. Μηνυῶν Vat. 1300. ἀλιπῆ Pal. 158. στλεγγίσματα alii. στλεγίσματα Vat. 117. 972. Pal. 40 Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. στλογίσματα Vat. 1471. στελεγγίσματα Alex. Aphrodiſ. in l. 6. Topic. Ariſtot. p. 222. V. 875. οὐ pro

228. συμμήστορας vocat. Codices autem noſtri ad vnum omnes praebent ναυηγέταις, quod voc. Lexica non habent: verbum quidem ναυαγεῖν l. ναυηγεῖν, et alia inde deriuata praebent. Quod ſi ναυηγέται dicuntur, quorum naues ſunt fractae, non bene cadit in Argonautas ibi oberrantes. Interim tamen cum in Syrtes incidiſſent, paene naufragi nominari poſſunt, nec, quum Argonautis auctore Pindaro, Pyth. IV, 44 — 48. ibi cum tot malis eſſet conflictandum, mireris, a Lycophrone, vbique pericula verborum inſolentia augente, eos ναυαγέτας l. ναυηγέτας, *naufragos*, nominari. Nil quoque obſtat, quominus ναυηγέτας (a ναῦς et ἡγέτης) *duces, principes nauis*, qui vere eſſent cum Iaſone Argonautae, interpretemur. Attamen, ne Lycophronem, iam ipſum tenebris obrutum multis, pluribus obruere videamur, vulgatam retinendam ducimus, inprimis quum Argonautae ναυπηγέται, qui iam antea exſtruxiſſent nauem, hic templum exſtruxiſſe narrentur.

V. 874. κρόκαι, vt Seld. et Potter. Vit. 3. κρόκοι, vt Baroc. in reliquis Lycophronis locis conſtanter ſeruat κρόκη. Phauorin. tamen: κρόκηαι παρὰ λυκόφρονι, κρόκοις αἰγιαλοῖς. Εὐλιπῆ, Vit. 1. et Ciz. ἀλιπῆ, vt Pal. ſed in ſchol. εὐλιπῆ, quod ſqq. requirunt. Στελγίσματα, Vitt. 2. et 3. στλεγίσματα, in ſchol. στελεγίσματα. Vtraque forma occurrit. cf. Canter. ad h. l. et Apoll. Rh. IV, 655.

V. 875. οὐδὲ) Vit. 1. et Ciz. οὐ δὲ, et mox verſ. ſeq. cum Vit. 3. iterum οὐ δ' pro οὐδ'. cf. de hac verborum ſeiunctione Schaefer. in Append. ad Baſt. Ep. Crit. p. 30. φοιβάζει, Vit. 3. φοιβάζων, cum ſchol. min. qui red-

εὐδὲ Vat. 916. Φοιβάζων Vat. 1471. et Pal. 139. V. 876. δυναιὸν alii. δηναῖον Pal. 158. V 877. τευχειρῶν Vat. 916. 972. aliique. ταυχείρων alii. Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in margine vero ab recentiori manu restitutus; et ab hoc vsque ad 888. exclusiue deficiunt ob folii iacturam in Vat. 117. V. 878. μύρηκες Vat. 916. αἰάξουσιν pro αἰάζουσιν ex Pal. 40. Cas. membr. et Seld. αἰάσουσιν Vat. 916. ἐκβεβραμένους Vat. 1471. V. 880. θρυλιγμάτων Vat.

dit ἐκπλύνων, non male respondet τῷ· σμήχουσα.

V. 876. ὀμβρία — δυν. νιφάς) Schol. min. Vitt. 2 et 3. ἡ πολυχρονία σταγών, apte, nisi fallor, et verbis νιφὰς ὀμβρία, h. e. νιφὰς τοῦ ὄμβρου, nam νιφάδες Suidae sunt σταγόνες, et contextui, ita vt sensus exeat: στελγίσματα, quae neque irruens fluctus maris, neque guttae pluuiarum sensim sensimque delapsae abstergere possunt. Accedit etiam, quod niues tenuiter sparsae ingenio terrae istius repugnant, quia ibi raro vel plane nunquam de coelo delabuntur niues. νιφὰς (νιφάς), Vit. 3. νηφάς, male.

V. 877. τευχείρων, consensu nostrorum, non, vt in edd. vett. τευχειρῶν. Forma feminini generis etiam est vsitata, cf. Steph. Byz. ταύχειρα, nam sic ei, Herodot. IV, 171. et Reines. in Syntagm. Inscripp. VIII. 84. aliisque nominatur. Postea dicta est Arsinoe, cf. Steph. l. l. et Tzschucke ad Pomp. Mel. I, 8. 2.

V. 878. μύρμηκες) Audacter dictum pro περιθαλάσσιαι πέτραι, vt schol. interl. habent: *saxa littoralia*, *scopuli excauati* iuxta littus, in mari extantes, quasi myrmecia, verrucae, quae dicc. v. 890. μύρμοι. Αἰάξουσιν, nostri, vt edd. prior. αἰάζουσιν, etiam in scholiis, non apte. ἐκβεβραστμ. Ciz. ἐμβεβλασμένους, monstrum lectionis, ex male audita dictantis voce ortum, nisi velis legere ἐκβεβλασμένους a βλάζω, quod vero sensum plane alienum dat.

V. 880. θρυλλιγμάτων) Ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. θρυλιγμάτων, quod idem est. δίστροισι, sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2. et 3. δίντροισι, sine sensu, forsan δίνδροισι, vt alii, sed nec id habet, quod obscuritati huius loci lucem afferat. προσσισηρότας, Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, Vit. 1. et Ciz. προσ-

972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Caſ. chart. vterque Mſ. Potter. aliique. *θρηλιγμάτων δέντροισι* Vat. 916. Alex. Caſ. membr. et Barb. *δένδροισι* Vat. 1471. Pal. 139. Baroc. aliique. *προσεσηρότας* Vat. 1306. Pal. 139. et 158. *προτερηρότας* Vat. 916. 672. 1471. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc. V. 881. *τιταιρώσηρότας*, etiam in ſcholiis, quae vero lectiones metri leges violant, nec habent, quod ſenſum illuſtret. Σαίρειν eſt quoque *διάλκειν τὸ στόμα, χαίνειν*, *aperto et hianti ore eſſe*, ergo *σαίρειν πρὸς δέρτ. θρυλ. ore aperto eſſe, inhiare atque ſic excipere roſtra* ſ. *acumina disruptarum nauium*, h. e. illidi eis atque discerpi, vt Reich. explicat, qui omnino eſt conſulendus. Schol. interlin. Vit. 2. *κεχηνότας* ſic quoque intellexiſſe videtur. Amat autem Lycophr. ſignificationes verborum inſolitas, easque vndique confert, et ad rem ſuam transfert. Δέρτρον vero cum etiam Heſychio ſit *δέρμα, cutis, viſcera*, vt Hom. Odyſſ. λ, 578, et deinde vt *χρὼς totum corpus*, θρυλλίγματα autem quoque ſignificare poſſint *vulnera*, vt θρυλλίσσεσθαι *vulnerari* Hom. Il. ψ, 396. cf. Heyne, non alienum ab hoc loco erit: *προσεσ. δέρτ. θρυλ.* explicare per hypallagen: *hiantes, ringentes, os diducentes prae dolore ob vulnerata et discerpta corpora.* Similiter, quod animo gratiſſimo debemus Hermanno, Lipſienſium ornamento, Pherecrates apud Athen. XV, p. 685, a, habet *ῥόδα προσεσηρώς, roſea arridens*, vnde *προσεσ. δέρτ. θρυλ. vulneratis et dilaceratis corporibus, δέρτροισι τεθρυλλιγμένοις, arridentes*, quin potius, *rictum obvertentes*, vt noſtri ſolent dicere, *anfletſchen, angrinſen.* Vocem *grinſen* vero a noſtris, vt gr. *προσαίρειν*, et de riſu quoque, et de fletu vſurpari docuit Adelung in Lex. ling. teut. grammatico-critico. Si quis tamen reperiatur, qui cum Reichardo *δέρτ. θρυλ.* malit interpretari de nauibus fractis, nos non habebit aduerſarios, nam ſenſus fere idem manet: *ringentes, os diducentes prae dolore iuxta* (*πρὸς*), *verſus nauium disruptarum fragmenta.* Kieslingius meus coniicit legendum eſſe pro *προσεσηρ. προσεσαπρότας, qui in fragmentis nauium fractarum putreſcunt.*

V. 881. *ναυάται*) Ita Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 2. *ναυβάται.*

νιον Caſ. membr. Baroc. aliique. ναυβάται Vat. 972. Alex. Caſ. membr. Seld. aliique. V. 882. ταρχύσαντο Seld. τυμβίαν Pal. 158. Caeterum ſic corrupte et mendoſe hunc locum profert Caſ. chart.

ταρχύσαντο Ἀργώου δορὸς
κλασθὲν . . . . .

V. 883. ἀνεστήσαντο Vat. 1471. Pal. 139. Alex Barb. et Baroc V. 884. κλαυσθὲν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. λασθὲν Vat. 916. πέταυρον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139 158. Alex. Caſ. membr. et vterque Potter. V. 885. Αὐσίδα

V. 882. τυμβείαν) Ciz. et Vit. 1. τυμβίαν.

V. 883 ἀνεστήλωσαν) Vit. 3. ἀνεστήσαντο, quod gloſſema eſſe videtur, nam ſchol. interl. eiusdem Cod. interpretatur: δίκην στήλης ἐστήσαντο, qui igitur etiam videtur legiſſe ἀνεστήλωσαν.

V. 884. πέτευρον) Sic Vit. 2. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. πέταυρον. Thryllit. addit: recte, ita ſcribit etiam Theocrit. Idyll. XIII, 13. vbi vide ſcholia. Verum qui nuper Theocritum ediderunt, Reiske, Valkenar. Harleſ. et Dahl praeferunt πέτευρον, etſi ap. Warton. in Vatic. quoque legitur πέταυρον, quam vero lectionem Valkenar. nominat abſurdam. Cf. Heſych. ad h. v. et Doruille ad Charit. p. 609. ed. Lipſ. χειμήλιον, Apoll. Rh. IV, 1549. μείλια nominat.

V. 885. Αὐσίγδα) Ita noſtri, ſi excipias Vit. 3. qui habet αὐσίδα, ab eadem tamen manu γ illatum. Sic quoque Phauor. qui ſaepe concinit Vit. 3. αὐσίδα· πόλις λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ κίνυφος ποταμὸς, quod eſt ſchol. Tzetzae, qui vero in Mſſ. et edd. exhibet non αὐσίδα, ſed αὐσίγδα. Steph. Byz. αὔσιγδα, accentu in antepenultimam retracto. Reichard. ſubaudiendum putat πρὸς vel παρά; quae vero Elliplis hic, vti ap. Aeſchyl. Agam. 1211. πόλιν, ſcl. κατὰ, iudice Abreſchio, dura omnino eſt: repetendum forſan e v. 882. ὑπέρ. Verum haec non modo difficultas hunc verſ. premit, ſed aliam quoque affert ei τὸ· ἣν, quod mox ſequitur. Ciz. quidem et Vit. 1. habent ὃν pro ἣν, quam lectionem nullus alius Cod. exhibet, nec Sebaſt. enotat: at quum αὐσίγδα auctore

Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. aliique. Potterus autem mavult Αὐσίγδᾳ. κινύφειος pro κιννύφειος ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Alex. et vtroque Potter. κιννύφιος legunt Pal. 40. et Caſ. membr. κινυφεῖος autem Pal. 158. V. 887. ὤπασεν Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. V. 889. πλατὺν Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. πλατὴν Vat. 1471. οἶμον Seld. V. 890. μύρμων μ' Vat. 1471. Pal. 139

Stephano ſit nomen Pluralis numeri ac generis Neutrius, ſequi deberet ἅ, quod vero metrum reſpuit. Explicari quidem poteſt ἥν, vt πόλιν, vel ὅν, vt τόπον intelligatur, ſed αὐσίγδα nil habet, a quo pendeat. Coniectura Potteri αὐσίγδᾳ plane aliena eſt. Legerim itaque ᾗ pro ἥν, extiucto commate poſt αὐσίγδα, HI enim facile commutari poterat in HN, vnde ſenſus exiſtit: *ibi, vbi fluvius Cinyph. fecundat* αὐσίγδα, κινύφειος, ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum Stephano duplici νν κιννυφεῖος, vt Palat. Apud Pomp. Mel. I, 7, 6. dic. hic fluuius Cinyps. De ſcriptura huius voc. vid. ibi Tzſchucke.

V. 886. ναομβῖς) Vit. 1 et Ciz. ναομοῖσι, perperam.

V. 887. κολχὶς) Vit. 1. κολχῆς; male, niſi intelligas γῆς, pro κολχικῆς γῆς ſ. κολχίδος. In ſchol. vero κολχὶς. Ciz. incuria ſcribae κόλχις. ὤπασε. Vit. 3. vt Pott. rectius metri cauſa ὤπασεν. Ciz. et Vitt. 1. 2. ὤπασε, ita tamen, vt alio atramento ν adiectum appareat in Vit. 2. ὤπασε vero etiam ferri poteſt, vt e ſcholiis patet, quae Ciz. et Vitt. 1 et 2. exhibent, a Sebaſtiano et aliis editoribus praetermiſſa. Sic ſe habent: ὤπασε· τὸ σε μακρὸν, κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή. Ergo Tzetzes ipſe legit ὤπασε.

V. 888. κεκροτημένον) conflatum, nam, vt Valken. docet ad Theocr. Adoniaz. v. 49. κροτεῖν et συγκροτεῖν etiam dicitur ferrum aut alia metalla crebris ictibus contundere, laudato ex Sophocl. Antig. 436 loco: ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου, *ex aereo vaſe bene conflato.*

V. 889. οἶμον) Ciz. et Vitt. 1. 3. vt alibi ſemper, cum aſpero οἷμον, cf. v. 11.

V. 890. μύρμων ἐνήσει) Vit. 3. μύρων γ' ἐνήσει: male μύρων, ſed γε apte, vt ſit: *etiam, adeo.* Τίφυς, noſtris conſentientibus, ſed cum Cantero ſcribendum τῖφυς, cf.

et Barb. ἐνῆσαι alii. V. 892. δύσμορφος Pal. 139. V. 893 ὅτ' ἄν Vat. 117. et Seld. V. 894. Ἕλλης Vat 916. λίβις Vat. 1471. V. 895. δειμαίνοντος Vat. 1471. δεδειμαίνοντος Pal. 139. V. 896. νηρῶις Etymolog. in voce, Suidas in Νηρίτης aliique. V. 897. κυφαῖον Caſ. chart. δύσμορφον Pal. 139. V. 898. συνεκβράσσουσι Vat. 117. 1306. 1307.

Orph. Argon. 122. Apoll. Rh. 1, 105. et Apollod. I, 9, 16. σκάφος, Ciz. lapſu librarii σκάφον, in ſcholiis recte σκάφος.

V. 891. γραικοὺς δὲ) Ciz. et Vit. 1. γραικούς δε. cf. de hoc voc. Euſtath. ad Il. μ. p. 819, 15. quo Sophoclem etiam vſum teſtatur.

V. 893. παλίμπουν) vt hoc donum quaſi rediret ad Graecos, a quibus acceperant Libyes. Videtur idem eſſe ac πάλιν.

V. 894. ἕλλην') Vit. 3. ἕλλησ', lectio adhuc incognita, nec omnino ob γραικοὺς v. 891. contemnenda. Ideo quoque preferenda ἕλλησ' vulgatae ἕλλην' videtur, quia Iota Datiui ſingularis fere nunquam vel rariſſime eliditur, vid. Herman. ad Eurip. Hec. 892, et Porſon in Supplem. Praef. ad Hecub. p XXIV. ed. Lipſ. 1807. Forſ. Vaticani ἕλλης eſt eadem lectio, ſed ſcriptura vel operarum lapſu ap. Sebaſt. corrupta. Νοσφίσας πάτρας, ſcl. ἕλληνας, *priuans eos patria, vt maneant, confidant in Libya, immemores patriae, relicta patria.* λίβυς, Vit. 3. mendoſe λίβης.

V. 895. εὐχὰς) h. l. *vaticinium infelix*, pr. verba, quae praedixerat Triton.

V. 896. νειροῖς) Ita noſtri omnes, non νηροῖς, vt Phavor. laudato Lycophronis loco, qui interpretatur: κοίλοις, καθύγροις, cui aſſentiuntur Etymol. ad νηρὸς et Suid. in νηρίτης, quae lectio Grammaticorum, quum νειρὸς nullius auctoritatis ſit vocabulum, Lycophroni noſtro reſtituenda videtur. Perperam Schneiderus in Lex. citat Eurip. Rheſ. 794. vbi neque edd. vett. neque Musgr. habet νειρὰν πλευράν.

V. 897. δύσμορον) Vit. 3. δύσμορφον. An Guneus δύσμορφος poſſit nominari, non conſtat, quum eius nemo alius meminerit, cf. Heyne ad Hom. Il. β. 748. Contextus et metrum magis ſtant pro vulgata. Steph. Byz. ad κύφος legit quoque δύσμορον.

V. 898. συνεκβράσσουσι) Ita Vit. 3. verum Ciz. et Vitt.

1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barb. Caſ. membr. et Baroc. *βράσσουσι* Caſ. chart. *Βορειαὶ* Vat. 1471 et Pal. 139. *Βορέαι* Pal. 40. Caſ. membr. Seld. aliique. *Βορεαὶ* Vat. 117. Barb. Alex. et Baroc. *Βοραῖαι* Pal. 158. *αἱ Βορεαὶ* alii. *Βοὴρέαι* Caſ. chart. V. 899. *τὸ· τ'* non agnoſcit Vat. 910. *παλύθρων* alii. *ἔγγονον* pro *ἔκγονον* tuentur Vat. 972. et Pal. 158. *τερθρηδόνος* Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Caſ. chart. et Baroc. V. 900. *Ἀφρυσίων* Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. vterque Caſ. et Potterian. *Ἀφρυσσίων* Vat. 972. 1307. Pal. 40. aliique. *Ἀφρουσίων* Vat. 117. Pal. 139. Potter. aliique. *Ἀμφρύσσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον* Voſſianus, Stephani Byz. Mſ. in voce. Idem in v. *Ἄμφρυσος* hunc verſum eodem modo laudat, niſi quod *Ἀμφρύσιον* cum ſimplici *σ* efferat. *Εὐρυαμπύων* Alex. *Εὐρυαπίων* Vat. 916. V. 901. *πτερωθέντος* Caſ. membr. *πεπρωθέντος* Vat. 1471.

1 et 2. *συνεκβράσσουσι*, non bene. *Βοὴρέαῖαι*, Ciz. et Vit. 1. *βοραῖαι*: Vit. 2. *βοὴρέαι*: Vit. 3. *βορεῖαι*, quae quidem formae huius voc. ſunt in vſu omnes, ſed vulgata modo conſulit metro. Poſt *πτεραὶ* punctum in ed. Reich. cum commate eſt commutandum.

V. 899. *ἔγγονον*) Vitt. 2 et 3. *ἔκγονον*, at Ciz. et Vit. 1. *ἔγγονον*, rectius, cf. v. 693. *τερθρηδόνος*, Vitt. omnes *τεθρηδόνος*: Ciz. *τερθρηδόνος*, quod etiam Vit. 2. in ſcholiis habet. Eadem lectionis varietas regnat in Codd. Mſſ. Hom. Il. *β*. 756, cf. Heyne.

V. 900. *ἀμφρυσίων*) Noſtri omnes *ἀφρυσίων*, ita etiam in ſcholiis. Phauorin. quoque: *ἀφρυσός· ποταμὸς Μαγνησίας*, quod ſchol. ſine dubio debet Tzetzae. Stephan. Byz. vero *ἀμφρυσὸς*, vbi hunc verſum affert, vti Strab. IX, p. 433. olim vero *ἀμφρύσσος*, cf. Tzſchuck. et Apoll. Rh. I, 54. ibique Brunck. Legerim, ne metrum corruat, *ἀφρυσσίων*, vel *ἀμφρυσσίων*. Potterus *Ἀφρουσίων*. Producitur tamen ſyllaba ſecunda in Virg. Georg. III, 2. *Paſtor ab Amphryſo*: quo fit, vt etiam *ἀφρυσίων* l. *ἀμφρυσίων* legi poſſit. *Εὐρυαμπίων*, ita Vitt. 2 et 3. et Steph. ad *εὐρυάμπιος* laudato Lycophrone:

V. 903. Αἰγωΐιαν Vat. 916. ἀθλιοπάτρον Pal. 139. Alex. aliique. V. 904. ἠδ' pro οἵδ', et mox ἠδὲ pro οἱ δὲ legunt Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 40. 158. vterque Caſ. Alex. Barb. et alii. V. 905. Ἶριν Pal. 142 et Caſ. chart. τρηχῖνα; ſi excipias Vat. 117 et duos illos, qui mendoſam lectionem habent, omnes omninò libri legunt. τριχῖνα Vat. 1471. τρηχία Vat. 916. περαιβικὴν Vat. 916. 972. 1307. 1471. Caſ. chart. Alex. Barb et Baroc. περῤῥαιβίην alii. V. 906. γόννον Vat. 1307. aliique. Φάλαννον Vat. 1307. aliique. Φάλαυνον Pal. 158. aliique γύας alii. V. 907. καστανέαν Pal. 158. V. 908. κωνύσσουσιν Vat. 117. 1307 et Alex. κωλύσουσιν Caſ. chart. ἠλο-

ſed Vit. 1 et Ciz. male Εὐρυαμπυίων, ſcholia vero εὐρυαμπίων.

V. 903. ἄθλιοι πάτραν) Ita quoque noſtri. Reich. corrupte ἀθλιοπάτραν, nam alii habent ἀθλιοπάτρον.

V. 904. οἱ δ' Ἐχῖνον) Noſtri ἠδ' Ἐχῖνον, vt editt. vett. Thryllit. addit: ἐχῖνος vrbs, vid. Strab. IX, (p. 433.) Stephanum, Plin. IV, 1 et 2. Moſchopulus: ἐχῖνος καὶ πόλις, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. (100, 3. ed. Reisk.) οἱ δὲ, noſtri ἠδέ.

V. 905. Ἶρον τὶ) Ita quoque Codd. noſtri. τραχῖνα, vt Apollod. II, 7, 7. Sophocl. Trach. 39 et Eurip. Heracl. 194. Ciz. et Vitt. 1. 2 cum edd. vett. τρηχῖνα, etiam in ſcholiis, cum Herodot. VII, 199. Hom. Il. β, 602, vid. Heyne, et Heſiod. Scut. 355. Vit. 3. τριχῖνα, mendoſe, in ſcholiis vero τρηχῖνα. περῤῥαιβικὴν, ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. etiam in ſchol. περαιβικήν. Phauor. περαιβοί· ἔθνος Θεσσαλικόν.

V. 906. γυίας) Ne metrum claudicet, lege γύας.

V. 907. καστανάιαν) Ita Vitt. 1 et 2. verum Ciz. et Vit. 3. καστανίαν, in ſchol. καστανίαν, quae vero videtur vrbs eſſe diuerſa a Caſtanaea Theſſaliae, cff. Steph. Byz. Nicand. in Alexiph. v. 271. καστανὶς αἶα, et, vt ſchol. ibi docet, καστανία. Herodot. VII, 183. καστανάια, vid. ibi Weſſel. et Strab. IX. p. 443, eiusque editor Tzſchucke.

V. 908. ἠλοκισμένοι) mutilati, vulnerati, occiſi, cf. ſupra ad v. 810.

χισμένον Vat. 916. V. 909. ἐπ' ἄλλην Vat. 1471 et Baroc. V. 910. *πρὸς νόστον* repoſui pro: *πρὸ νόστου* ex Vat. 916 et Pal. 142. V. 911. *Βραχύπολις* Vat. 117. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Alex. Barb. et Baroc. *Βραχυπτόλης* Vat. 916. V. 912. *κεχρίνη* Pal. 158. *βεβρωμένου* Pal. 139. V. 913. *κρίμισα* Vat. 1307 et Alex. *μιαιφόνου* Pal. 139. V. 914. *Αὐτὴ δὲ γὰρ* Pal. 139. *ἄκρον* Pal. idem, Baroc. aliique: *ἄκρι* Vat. 1471. *ἄρδην* Seld. V. 915. *ἀποψάλουσα* Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. *ἀποψαλοῦσα* Vat. 1471. *Μαιῶτιν* Caſ. chart. et Seld. *Μαιώτιν* Baroc. *πλόκων* alii. V. 916. *Δύῤῥα* Pal. 158. V. 918. *λυροκτύπον* pro

V. 909. *ἐπ' ἄλλῃ*) Vit. 3. *ἐπ' ἄλλην*, vt v. 257.

V. 910. *πρὸς νόστον*) Noſtri cum plerisque ipſoque Pottero *πρὸ νόστου*, *pro, loco reditus* ſ. *antequam domum redirent*: ſic quoque ſchol. interl. *πρὸ τῆς ὑποστροφῆς*, quae lectio etiam metri cauſa eſt praeferenda. *δωρούμενος* h. l. in malam partem dic. pro: *immiſſurus*, *paraturus*.

V. 911. *τὸν δ'*) Vitt. 2 et 3. *τόν δ'*. *Βραχύπτολις*, Bar. et Vit. 3. *Βραχύπολις*.

V. 912. *βιβρωμένον*) h. l. *adeſum*, *morſum*, non vero *comeſtum*.

V. 913. *φιτροῦ*) Vit. 3. *φίτρου*, in ſchol. vero *φιτροῦ*.

V. 914. *ἄκραν*) Vit. 3. *ἄκρον*, perperam. Ἄκρα ἄρδις eſt cuſpis ſagittae, vel ſagitta ipſa, quae manu ſiniſtra dirigitur, *πλόκος* vero neruus, qui dextra emittitur. Virg. Aen. XI, 861.

— manibus iam tangeret aequis
Laeua aciem ferri, dextra nervoque papillam.

Qui vero *πλόκος* dic. Maeoticus, h. e. Thracicus.

V. 915. *ἀποψάλλουσα*) Vit. 2. *ἀποφάλουσα*.

V. 916. *Δύρα*) vt Herodot. VII, 198. ſed Vit. 1 et Ciz. *δύῤῥα*, etiam in ſcholiis. *ὅς ποτε*. Vit. 1 et Ciz. *ὃς ποτέ*.

V. 917. *ῥαιβῷ*) Lycophr. arcum Herculis nominat *ῥαιβόν*, non, quum arcus omnes ſint incurui, ornatus cauſſa, ſed quia inſolito modo erat incuruatus. Arcus enim Scythicus ita erat incuruatus, vt ſimilitudinem quandam litterae Σ referret, cff. Athen. X, 20, p. 454, ibique Schweigh. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1, p. 577, et

interpretes ad Amm. Marcell. XXII, 8. atque Hercules eiusmodi arcum a Teutaro Scytha acceptum gestabat, vt Tzetz. ad h. l. et schol. ad Theocrit. XIII, 56. docent. ὥπλισε, leg. ὥπλισεν. Σκύθῃ, vel, si refertur ad seq. δράκοντ', h. e. δράκοντι, pro σκυθικῷ, vel, si legitur δράκοντα, pro arcu scythico ipso est dictum, et vt σκύθης, auctore Stephano ad v. quoque significat σίδηρος, et σκυθικαὶ ap. Suid. et Hesych. quoddam genus calceamentorum, sic nil impedit, quominus a Lycophrone, inprimis in hoc verborum contextu, etiam de arcu Scythico vsurpatum esse credamus. Consentit quoque schol. interl. Vit. 2. qui exhibet σκυθικῷ τόξῳ. Quae interpretatio si non omnino displiceat, facile apparet, in vers. seq. δράκοντα, non vero δράκοντι esse legendum, etiam eam ab causam, quia ι in Datiuo singulari. vt dictum est ad v. 894. raro eliditur. Durum omnino videtur δράκων pro τόξον explicare, vti explicarunt cum Tzetza Canter. et Potter. auctoritate vsi Aeschyli Eumenid. 176. qui sagittas vel arcum ὄφιν nominat, schol. τραγικώτερον ὄφιν εἶπεν τὸ βέλος διὰ τὸν ἰόν, cui Tzetz. concinit suo: βελῶν ἰῶν γεμόντων, vid. ibi Schütz, qui alia, minus tamen felici, ni fallimur, coniectura hanc difficultatem expedire tentat. Nominat autem Lycophr. hic Herculem δράκοντα, vt v. 309. Achillem, v. 327. Neoptolemum, et 801. Polysperchontis, atque sic simili modo alios nominibus bestiarum notare solet. λυροκτύπον, quasi citharoedum, *multo stridore mittentem tela.* Sic quoque legit Vit. 2. cum Pottero, sed Ciz. et Vit. 1, vt Canter. λυροκτύπῳ, non male, si lectio δράκοντι seruatur: Vit. 3. λυροκτύπων, superscripto tamen ο. cf. schol. Tzetz. Veruntamen negari non potest, alteram lectionem δράκοντι multa quoque habere, quae iuuent eam, immo firment. Nam vti δράκων est arcus, sic γόμφιοι dicuntur sagittae, quia δράκων bestia dentibus mordet, et sic vulnera infligit. Vnde fit, vt sit legendum λυροκτύπῳ et iungendum cum δράκοντι h. e. arcu, qui inde nominatur λυρόκτ. quia neruus eius, cum sagitta emittitur, sicvt chorda lyrae, edit sonum. Hom. Il. δ, 125, λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν: Virg. Aen. XI, 861.

— — *sonat vna satiser arcus,*
Effugit horrendum stridens adducta sagitta.

vid. ibi Heyne. Contextus inprimis fauet magis τῷ δράκοντι λυροκτύπῳ, quam

λυροκτύπῳ tuentur Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barb. λυροκτύπων Caſ. membr. V. 919. κρᾶθις Vat. 117. 1307. 1471. aliique. τύμβας Vat. 1471 et Baroc. τυμβὰς Pal. 139. δεδουπόλος Vat. 1471. Pal. 139. Barb. et Baroc. V. 920. Ἐλαίου Caſ. membr. πατρέως alii. V. 921. pro ἐρεύγεται, ἐῤῥύσεται Vat. 916. ἐῤῥύγεται Vat. 1306. εὐεργέται Vat. 1471. V. 922. κτείνουσιν Steph. in Αὔσων. Λύδονες Baroc. V. 925. Θρασκίας Vat. 1307. Pal. 40. 142. Caſ. chart. Euſtath. in Iliad. η, aliique. V. 926. ἐποικήσοντας pro ἐποικήσαντας ex Vat. 117. ἐποικήσαντος Vat. 916. et Alex. χθόνα pro κόνιν Vat. 1307 et Pal. 158. V. 927. Μακέλλοις Vat. 916. cum

δράκοντα λυροκτύπον. Forte etiam Lycophron ſimilitudine formae Σ, in qua pro ingenio ſuo videret ſerpentis volumina, adductus eſt, vt arcum hunc vti Σ formatum appellaret draconem. Genitiui autem ἀφύκτων γομφίων cum δράκοντι, non vero cum λυροκτύπῳ ſunt coniungendi.

V. 919. κρᾶθις) Sic quoque noſtri cum Strab. VI, p. 264. et VIII, p. 386. et Euſtath. ad Dionyſ. v. 373. Infra v. 1021. κρᾶθις, vt Potter.

V. 920. παταρέως) Ciz. et Vit. 1. πατρέως, quod idem eſt, nec metrum repudiat. Cf. vero Tzetz. in ſchol. Inde ab hoc verſ. vsque ad 951. in Vit. 2. deeſt textus cum ſcholiis.

V. 922. πελλήνιοι) Ex vrbe Achaiae, Pellene, cff. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 259. ſchol. Apoll. Rh. I, 177. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 149.

V. 924. Θερμύδρου τε) Vit. 3. Θερμύδρου τέ.

V. 925. Θρακίας) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 3. in ſcholiis vero, vt Cant. et Pott. Θρασκίας, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, auctoribus Etymol. M. et Zonara. Suid. male Θρασκίας pro Θρασκίας. Ariſtoteli autem et Plinio nominatur hic ventus *Thraſcias*.

V. 926. ἐποικήσοντας) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Vit. 3. ἐποικησάντας, ſuperaddito tamen ο. κόνιν Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. χθόνα, haud dubie e gloſſa. Schol. interl. γῆν.

V. 927. μακάλλοις conſentientibus noſtris cum Tzetza et edd. vett., quae

Potter. ἔγχωρον Pal. 158. V. 929. κυδαννοῦσι Pal. 158. θυάθλοις pro θύσθλοις Pal. 158. V. 930. λα-

videtur lectio vera, nam primitus nominabatur μαλακὰ, ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆναι ἐν αὐτῇ φιλοκτήτην, vt tradit Steph. Byz. cf. Wessel. ad Antonini Itiner. et Aristotel. de Mir. Auscult. p. 237. ed. Beckm. Μάκελλα vero Steph. Byz. cf. ibi interptt. Polyb. I, 24, 2. Dio Cass. in Fragm. Peiresc. CIV. T. I. ed. Reimar. p. 43. et Inscriptt. Gruteri CCCCIV, 1. Cant. et Pott. μακέλλοις. ἔγχωροι, sic Vit. 3. sed Vit. 1. et Ciz. ἔγχωρον, mendose.

V. 928. τάφων) Ciz. et Vit. 1. τάφον. Vit. 3. τάφων, ita tamen correctum, vt appareat, antea scriptum fuisse ο pro ω. Αἰανῇ vel ab αἴ, aut αἰάζω, planctu, *quem semper lugebunt*, Horat. I, 24, 9, *flebilem*, vel ab ἀεὶ, i. q. ἀΐδιον, *quem postea semper vt Deum honorabunt*, vt ap. Aeschyl. Eum. 569, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον, cf. Alberti ad Hesych. αἰανός.

V. 929. θύσθλοις) Sic Vit. 3. at Ciz. et Vit. 1. θυάθλοις, quia in Mss. saepe αθ scribitur pro θ. *Thryll.*

V. 930. ὁ δ' ἱπποτέκτων) Non regrediendum putauerim cum Reichardo ad v. 926, et inde οἰκήσει supplendum, quin potius progrediendum ad νάσσεται v. 947. Lycophron enim non immemor copiae suae, quam effundere gestit, ad Epeum dum transit, eique sedem suam attribuit, impetus animi et doctrina, quam vbique venditat, ei tam multa de Epeo, eiusque gente commemoranda obtrudit, vt a se impetrare nequeat, quin, antequam ponat verbum, ad quod Nominativus ἱπποτέκτων pertineat, ea interiiciat omnia atque intercipiat. Delendum ita modo v. 945. post στρατὸν punctum, et v. 946. mente adiiciendum: *Inquam*, *scilicet*; atque sane sibi ac lectoribus suis melius consuluisset, si v. 946. addidisset δ' post ὅς, quod, vt lat. *Autem*, parenthesin eleganter excipere solet. Accedit huc, quod Langaria est vrbs in vicinia fluuiorum Ciris et Cyliftarni, atque ideo ἐν ἀγκάλαις λαγγαρίας v. 930. cum ἀμφὶ κῖριν καὶ κυλιστάρνου γάνος v. 946. iungenda videntur. Schol interlin. supplet: παραγενήσεται. λαγγαρίας, ita Ciz. et Vit. 3. sed Vit. 1. λαγχαρίας. Steph. Byz. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία. Ἐν ἀγκάλαις, Vit. 1 et Ciz. iunctim ἐναγκάλαις, lapsu scribae vocem dictantis male excipientis. ἐν ἀγ-

γαρίας Vat. 1307. aliique. λαγκαρίας Vat. 1471 et Barb. λαγκαρίαις Alex. τὸ· ἐν non agnoſcit Seld. V. 931. Φάλαγκα Barb. et Baroc. V. 932. ἐκτείνων alii. ψευδόμοτον Vat. 916 et 1306. ψευδόμωτον Vat. 1471. V. 933. δουριχτήτων Pal. 158. πάλας pro τάλας alii, teſte Tzetza. V. 934. κυμαιθοῦς Vat. 972. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συμπεφραγμένων Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. συμπε-

κάλ. *in vlnis, in complexibus Langariae*, h. e. in ſinu, ad quem ſita eſt Langaria, nam iacebat haec vrbs ibi in ſinu Tarentino, vbi in hoc ipſo ſinu mare ſe iterum in terras paullulum inſinuabat. ἀγκάλη eſt igitur i. q. κόλπος, vbi mare amplectebatur Langariam. Sic Aeſchyl. Choeph. 583. πόντιαι ἀγκάλαι, ſchol. κοιλότητες, et Eurip. Hel. 1068. πελάγιαι ἀγκάλαι, vid. ibi Barneſ. Atque quis neſcit, an Lycophron ſimul innuerit perfugium tutum, quod Epeum fugientem receperit Langaria, eumque quaſi vlnis fouerit ſuis, vti, auctore Barneſio ad Eurip. l. l. λιμένων ἀγκάλαι nominantur ob ſecuritatem, qua portus naves complectuntur, et Pind. Nem. V, 77, νίκας ἐν ἀγκώνεσι πιτνῶν, *in amplexus victoriae ruens*, cf. Heyn. ad Pind. Nem. II, 39.

V. 932. ψευδώμοτον) Vit. 3. ψευδόμοτον, male. Ciz. etiam, ſuperſcripto tamen ω.

V. 933. δορυκτήτων) Vit. 1 et Ciz. δουρικτ. contra metri leges. τάλας, Panopeus vel Amphitruo cum ſociis ſuis, quorum vnus erat Panopeus, pater Epei, quem Lycophr. ſolum facit iurantem. πατὴρ latet in verbo anteced. πατρῷον. Multa hic videtur Lycophr. commiſcuiſſe, et ab aliis, qui eadem commemorant, diſceſſiſſe.

V. 934. κομαιθοῦς) Recte, vid. Apollod. II, 4, 5 et 7. Vit. 3. perperam κυμαιθοῦς. Συμπεφυρμένων. Vit. 3. vt Bar. σύμπεφραγμένων, in ora tamen συμπεφυρμένων, ab eadem manu Apoſtolii. *Thryllit.* συμπεφ. στρατῷ, neque Sebaſt. qui συμπεφ. iungit cum μήλων, commate poſito poſt κομαιθοῦς, neque Canter. qui: *turribus Comaethonis exercitu vaſtatis* interpretatur, huic loco ſatisfeciſſe videntur. Lectio Vit. 3. συμπεφραγμένων, etiamſi gloſſae debeat originem, eximie tamen iuuat ſenſum horum verborum, vt ſit:

Φυρμένον Vat. 915. συνεφραμένων Vat. 916. V. 935. στεργοξυνεύνων Vat. 916. οὔνεκεν Vat. 916. 1306. 1307 et Cas. chart. οὔνεκα Barb. V. 936. τὸ· τὴν deest in Pal. 158. κλυδωνίαν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. aliique. Θαρσῶ Seld. θρασῷ Pal. 117. V. 937. ὁρκομωτῆσαι Alex. ὁρκομωτῆσαι Barb. V. 938. καυδάον' pro καυδάον tuentur Vat. 972. Pal. 142. 158 et Cas. chart. ἡ pro ἤ Cas. chart. Caetero hunc versum non agnoscit Seld. V. 941. οὐδέπω Cas. membr. αὐγάζον Vat. 1471. Alex. et Baroc. V. 942. ἀλγεινῶν Vat. 117. Pal. 158. aliique. χαλε-

Tum, cum vrbs Comaethonis ab exercitu obsidebatur, quod Lycophr. suo συμπεφυρμένων, si lectio est sincera, quoque innuere videtur, nam ad verbum est: *quum vrbs Com. cum exercitu commista erat*, h. e. ab exercitu hostium oppugnabatur.

V. 935. οὔνεκα) Vit. 3. οὕνεκεν.

V. 936. Ἁλοῖτιν) Forte ἀλοῖτιν, ab ἀλόω, ἄλωμι, vt sit i. q. Bellona, quae expugnat vrbes, πτολίπορθος, vel, si lectio ἀλοῖτιν seruatur, ab ἀλοάω, ἀλοιάω, *frango, comminuo*, vnde forsi. ἀλοῖτις pro ἀλοιῆτις, *quae percutit, bellatrix*. τὴν male abest a Ciz. et Vit. 1. sine dubio a syllaba vltima voc. ἴτλη absorptum. Θρασῶ recte Sebast. et Pott. male Reich. θρασῶ, paruo θ.

V. 937. ὁρκωμοτῆσαι) Vit. 3. ὁρκωμοτήσας, lapsu librarii.

V. 938. 'καυδάον') Sic etiam Codd. nostri, vt v. 328. Canter. et Pott. καυδάον, cum interpretatione *Candaum*. Polit. ad Eustath. Tom. III, p. 960. vult etiam legi καυδάον' cum apostropho. Addit vero, nominari quoque Martem καυδάον l. καυδαῖον, sed laudatis modo locis Lycophronis, in quibus vero nostri habent καυδάων. Phauor. καυδάω, vitiose pro καυδάων. Vit. 1 et Ciz. v. 1410. quoque legunt καυδάων. Μάμερτον, sic etiam Phauorin. et Potter. sed Vitt. 1 et 3. μαμερτὸν cum scholiis. Ciz. litteris transpositis: μαρμετὸν, vt μαρμεσσὸς vel μαρμεσός. Infra v. 1410. nostri omnes quoque μαμερτός.

V. 940. μάχην στήσας) vt Eurip. Ion. 988. μάχην, ἣν γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.

V. 942. ἀλγεινὰς) Ciz. et Vit. 1. ἀλγεινῶν, non male,

πὰς pro *ἀλγεινὰς* Vat. 916. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. Baroc. et alii. *χαλεπῶν* Vat. 1306. et Alex. V. 943. *τοὶ γὰρ* Vat. 916. Caſ. chart. et Baroc. *φύλιξιν* Pal. 142. *ἤνδρωτε* Alex. V. 945. *στρατῷ* Pal. 142, longe melius caeteris. V. 946. *κίρην* Vat. 916. 1306. *κίριν* Vat 1471. Pal. 158. et Baroc. *κύριν* Vat. 915. *κοίριν* Pal. 139. *κῖρνιν* Seld. *κεῖριν* alii. *Σῖριν* denique Cluuerius Ital. Antiq. L. 4. p. 1272. *κυλιστάρου* Vat. 1307. *κιλιστάρνου* Pal. 139, aliique. V. 947. *ἔπηλις* Pal. 139. *νάσσεσθαι* Caſ. chart. *πάτρης* Pal. 142. V. 950. *καθ' ἱερῶστι* Seld. *Μωδίας*

ex traiectione epithetorum, quam Lycophr. amat. Vit. 3. *χαλιπὰς*, haud dubie e gloſſa.

V. 943. *τοίγαρ* [*τοιγάρ*]) Vit. 3. *τοὶ γάρ.* Senſ. *quia violarant iuramentum.* *Ἤνδρωσαν*, ſcl. Panopeo dederunt ſexum virilem ſ. filium, *ἄνδρα ἐποίησαν*, vt Tzetz. explicat, quae haud dubie eſt prima huius voc. ſignificatio, Lexicis adhuc incognita.

V. 944. *πίκτην ἐσθλὸν*) Cf. Hom. Il. ψ. 665 et 668.

V. 945. *τίχναις*) *equo arte conſtructo.*

V. 946. *κῖριν* recte, Ciz. et Vit. 1. *κίρνιν*, in ſchol. vero *κίρις*. Vit. 3. *κίριν*, in ſchol. *κύρις*. Phauor. *κήρις.*

V. 947. *ἔπηλυς*) Vit. 1 et Ciz. *ἐπήλυς*, perperam.

V. 948. *βρέτας*) Pr. ſimulacrum hominum et Deorum, h. l. equi, quod perforauit (*τετρήνας*) vel potius excauauit, vt milites excipere poſſet. Pauſan. I, 23, 10. *ποίημα, τὸ Ἐπειοῦ μηχάνημα.*

V. 950. *Μυνδίας*) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Cantero et vtroque Potter *μυδίας*: infra v. 1261. *μινδία*, *μινδία* et *μινδία*, quae verba omnia ſunt corrupta, nam *μυνδίας* eſt lectio veriſſima, quam quoque Lycophroni reſtituendam putat Bernh. Martin. in Varr. Lectt. IV, p. 88. nam Myndus eſt vrbs Cariae, in qua colebatur Minerua. Exſtant quoque numi Myndenſium cum imagine Mineruae, vid. Raſche Lex. Num. T. III. P. 1. p. 1002. *Μυνδίας ἀνακτ. baſilicis* ſ. *templo Mineruae.* Ariſtot. de Mir. Auſcult. c. 116. nominat *ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἰλενίας, ἔνθα τὰ τοῦ Ἐπειοῦ λέγουσιν ὅργανα ἀνακεῖσθαι, ἃ εἰς (οἷς) τὸν δούριον ἵππον ἐποίησε, ἐγγὺς Μεταπόν-*

Vat. 1306. Μυνδίας pro Μυδίας tuentur Vat. 117. Pal 40. et 142. V. 952. πλακτοὶ Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alex. Barb. vterque Caſ. Baroc. aliique. μολῶντες Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. λαυμέδων Vat. 1471. Pal. 40. vterque Caſ. et Barb. Ναυμέδων Pal. 139. τριπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Barb. V. 953. ναύτας Pal. 142. V. 955. προσθῆναι Vat. 972. Pal. 142 et Baroc. V. 956 μολόντες Vat. 916. μολοῦσιν Vat. 1307. βολοῦσιν Pal. 40. V. 957 — 59. Tres hi verſus deſunt

του, quod erat oppidum Calabriae in ſinu Tarentino: cf. etiam Iuſtin. XX, 2. Meurſius, qui opinatur erraſſe Lycophronem, ipſe egregie errat, deceptus Ariſtotelis lectione vet. ἱλληνίας pro εἰλενίας Ἀθηνᾶς, quam lectionem reſtituit Beckman. nec Lycophron omnino videtur erraſſe, qui, cum vbique cognomina Deorum ac Dearum, non habita contextus ratione, frequentat, non loci, vbi haec ferramenta repoſita, ſed tantum Deae, quae Myndia nominabatur, cui ea conſecrata fuerant, meminiſſe voluit. Poſt ἀνακτόρους interrogationis notam habet Seld.

V. 952. πλαγκτοὶ) Ita etiam Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. πλακτοὶ. Heſych. et ex eo Phauor. πλακτός· πεπλανημένος. Eurip. Suppl. 961. πλαγκτὰ ὡσεί τις νεφέλα. En vtramque formam! Forma tamen πλαγκτὸς videtur praeferenda, et πλακτὸς incuriae librariorum tribuenda. μολέντες, ſic quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. μολῶντες, forte μολοῦντες, a μολέω, vt iam antea ſaepius. λαομέδων, Vitt. 2 et 3. λαυμέδων, recte. *Thryll.* τριπλᾶς, Vit. 3. vt etiam alias, τριπλάς.

V. 954. δεδηγμένος) ſcl. καρδίαν l. φρένας, quod alii addere ſolent.

V. 955. προθεῖναι) Bar. προσθεῖναι.

V. 956. μολόντας) Ita Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. μολόντες, quod referendum videtur ad πλαγκτοὶ v. 952.

V. 957. συνοικεῖ, ὑπάρχει, *dominatur*, σὺν θηρσί.

V. 958. αἳ δ') Ita etiam Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. αἱ δ'. Tenendum, verſſ. 957 et 958 incuria ſcribae a Cod. Ciz. abeſſe.

in Pal. 158. V. 960. μονοικήτους pro μονηκοίτους tuentur modo Vat. 1306. et Caſ. chart. μονοκοίτους Pal. 40. μονοικοίτους alii. In Seld. μονοικήτους lectionis varietatem eadem manus ſuperindicauit. V. 961. κριμησὸς Vat. 1307. κριμιαγὸς Seld. V. 962. λέκτρας Baroc. ſed iſti ας eadem manus ſuperſcripſit οις. ἠδὲ pro ἡ δὲ Seld. V. 963. σκύλλακα Vat. 1471. Alex. Barb. et Caſ. chart. V. 964. συνοικηστῆρα Vat. 916. 1306. V. 965. Ἀγκίστου Vat. 916. 1471. Caſ. chart. et Baroc. Ἀγκέσου alii. γόνον pro νόθον ex Vat. 1306. 1471. Alex. Caſ. chart. et vtroque

V. 960. μονοικήτους) Ita Ciz. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. μονοκοίτους, a μονοκοιτέω, ſuperpoſito tamen οι et η. Saltem metrum poſtulat μονοικ.

V. 961. κριμισσὸς) Ciz. et Vit. 3. κρημισσὸς. Varie in libris ſcribitur. Plutarch. Timol. 25. κριμησός. Olim in Corn. Nep. Timol. 2. *Crimeſſus*, iam *Crimiſſus*, cf. Staueren ad h. l. In Virg. Aen. V, 38. olim *Criniſus*, iam vero *Crimiſus*, cf. ad h. l. Heyne. Thryllitzſch. putat, lectionem κρημισσὸς non plane eſſe reiiciendam, quum et Diod. Sic. (IX, 2) ita ſcribat, Strabonem vero, Suidam et Steph. Byz. exhibere κριμισὸν ſimplici σ. Weſſeling. vero ad Diod. Sic. T. II. p. 319. lectionem κριμισσὸς praefert alteri, quae κρημισσὸς exhibet.

V. 962. τεκνοῖ) τεκνοῦν etiam de matre vſurpari, vid. Heyne ad Apollod. I, 1, p. 3.

V. 963. σκύλακα) Vit. 3. σκύλλακα, in ſchol. vero σκύλακα.

V. 964. συνοικιστῆρα) Vit. 3. in ſchol. perperam συνοικηστῆρα.

V. 965. Ἀγκίσου) Sic Ciz. Vitt. 1 et 3. et Bar. verum Vit. 2. ἀγκίστου, non vero ſuperſcripto σ, vt in Baroc. quod vero σ ſuperpoſitum Thryll. exiſtimat non eſſe notam vel emendationem τοῦ· στ, ſed proprium Nomen notare. γόνον, Ciz. et Vit. 1. cum Pott. νόθον, at Vitt. 2 et 3. γόνον, ſuper tamen et iuxta poſito νόθον, tanquam ſcholio. πτόρθον videtur ſuadere νόθον.

V. 966. τρίδειρον) Vit. 3. τρίθηρον, in ſchol. vero recte τρίδειρον. Nominat inſulam τρίδειρον rectius, quam τρινακρίαν, nam tres illae ex-

Potter. V. 967. Δαρδανίων Vat. 916 et Pal. 139. ναυσθλώμενον Vat. 1306. ναυσθλουμένων Caſ. membr. ναυθλούμενον Vat. 1471 et Pal. 139. V. 968. Ἔγεστα Alex. vterque Potter. aliique. Ἐγέστα Pal. 139. Caeterum: *Salmaſius*, inquit Potterus, *in Plin. Exercitatt. ad Solini Polyhiſt. contra omnium Codicum fidem repoſuit* Αἴγεστε, *idque de Troiano heroë dictum putat, inſulſe quidem et ridicule, cum in verſibus ſequentibus quatuor adiectiua foeminina huic voci copulet Poeta. Sed quid mirum, ſi aliquando bonus dormitet Homerus.* V. 970. ἐυπαΐσιν Seld. V. 971. δυστυχὴς Pal. 40. nec male.

tremitates, quibus Sicilia procedit in mare, depreſſae ſunt ac planae, cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II. p. 814. ληκτηρίαν. Verba ſic ſunt ordinanda: εἰς νῆσον, ληκτηρίαν, h. e. vbi exit, in extremis partibus, τρίδειρον. Pro ληκτηρ. habet Vit. 3. σικελίαν, eadem tamen manu iuxta poſitum ληκτηρίαν, vt appareat, prius eſſe ſcholium, et metro adverſari.

V. 968. Αἰγίστα) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. Ἐγίστα. Lectionem Αἰγίστα rectam, vt iam vidit Thryllit. firmant Herodot. V, 46. Strab. XIII, p. 608. Polyb. I, 24 et Steph. Byz. Caeterum Cod. Pariſ. A. vt Schweighäuſ. ad Polyb. l. l. obſervat, quoque pro Αἰγίστης exhibet, vt h. l. Vitt. 2 et 3. Ἐγίστης. Salmaſ. ad Solin. Tom. II, p. 78. vult legi Αἴγιστε, male. Verbis notae Potteri: *Dormitet Homerus*, adſcripſit Thryllitzſch.: *Quem lapſum etiam Abr. Berkelius ad Stephanum ſequitur. Male et ipſe et peius, quia nec citauit Salmaſium, vnde errorem hauſit.*

V. 969. πένθος πάτρας) *quem vobis importabit patria mea euerſa.* vt Hom. Il. λ. 250. πένθος κασιγνήτοιο πεσόντος, *ob fratrem occiſum.*

V. 970. ἐιπαῖσιν) Non tam *iactibus*, ſed βίᾳ, ὁρμῇ. Apollon. quoque vſurpare ἰκμὴν πυρὸς docet Steph. in Theſaur. Intelligit autem Lycophr. incendium ab hoſtibus irruentibus excitatum.

V. 971. μόνῃ, νήπαυστον, δαρὸν) Dolor auget verba. κατασκαφὰς, ita quoque noſtri, excepto Ciz. qui diiungit κατὰ σκαφὰς, male.

V. 972. γομένους Vat. 916. V. 973. στενάζεις Vat. 1471. Pal. 139. Alex. vterque Caſ. et Baroc. λειγαίαν cum parox. omnes Codd. ſi excipias Pal. 142. V. 974. προστρόπαιον vna voce pro: πρὸς τρόπαιον tuentur modo Barb. et Caſ. membr. Caeterum: *Ego vero*, inquit Potterus, *προστρόπαιον vna voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Baroc. Quin etiam Greg. Nazianzenus in Tragoedia verſum hunc a Lycophrone mutuatus, προστρόπαιον habet. Poſſet etiam legi προστροπαῖον gentile. Eſt enim προστροπαία Siciliae vrbs. vid. Canteri annotationes.* V. 975. τηνώδης Pal. 142. ἐμπρεύσει Alex. Barb. et Baroc. ἐμπορεύσει Vat. 1471. ἀμπνευσει Vat. 972. εὐπεύσει Pal. 139. V. 976. καλυνεῖ Vat. 915 et 916. V. 978. Σίριν Vat. 1471.

V. 973. στενάξεις) Vitt. 2 et 3. στενάζεις, perperam.

V. 974. ἰσθῆτα προστρόπαιον) Ita Vit. 3. ſed Ciz. ἰσθ., πρὸς τροπαῖον. Vit. 1. ἰσθ., πρὸς τρόπαιον, et ſic etiam Vit. 2. ſine commate tamen poſt ἰσθῆτα, cui lectioni fauet quoque ſchol. interl. ſuo: διὰ τὸ ἑλληνικὸν τρόπαιον. Veſtimentum vero προστρόπαιον magis conuenit contextui.

V. 975. αὐχμῷ) *ſqualore.* Schol. min. λιμῷ, non male, nam hoc verbum etiam de inopia vſurpatur, cf. Valken. ad Theocrit. ed. Berol. 1810. T. II, p. 121. Intelligi vero etiam poteſt de ſqualore veſtium ac totius vitae. Ἀμπρεύσει, conſenſu Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ἐμπρεύσει, at ſupra v. 635. cum reliquis etiam ἀμπρεύουσι. Etymol. M. Suid. Euſtath. Il. ζ. p. 623, 39. Zonar. et Phauor. ἀμπρεύων. Videtur ergo ἐμπρεύσει ſcribae negligentiae relinquendum.

V. 976. κρατὸς δ') Vitt. 1 et 2, et Ciz. vt fere ſemper, κρατός δ'.

V. 977. παλαιῶν) Vit. 3. in ſchol. παλαιὰν, non male.

V. 978. πολλοὶ δὲ) Ciz. et Vit. 1. πολλοί δε. II. e. Achaei, qui ad Troiam fuerant, cf. Heyne Opuſc. Acad. Vol. II, p. 237. non vero ipſi Troiani, vt Canter. h. l. explicat. Σῖριν, ſic quoque Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. σίριν cum Strab. VI, p. 264. Athen. XII, p. 524. Steph. Byz. et Heyn. l. modo laudato. Metri

Pal. 139. Alex. et Cas. chart. λευταρίαν Vat. 1471 et Pal. 40. V. 980. ὀλύνθον Pal. 158. ἀναριθμων Pal. 142. V. 981. χάραν pro χάρα tuentur Vat. 916. 1306 et Cas. membr. V. 982. ξίθρεισιν Pal. 158. Σίρις pro Σίνις ex Vat. 915. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Cas. chart. Baroc. aliique. Quam lectionem genuinam esse testatur Cluver. Ital. Ant. l. 4. p. 1272. Idem paullo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod *aduenas istos Troianos vrbem ad eum fluvium condituros ait Lycophron, quam eius Commentator Isaacius Sirin intelligit vna cum Strabone.* V. 983. χωνίαν

tamen causa scribendum σῖριν, cf. Schweighäus. ad Athen. l. l. Ἄμφι, nostri vero ad vnum omnes ἀμφὶ, quod Thryllit. putat rectum, „*Apollonius enim*, inquit, *Φοίβου δ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν ἤρης*, *et Sylburg. ἀμφὶ addit ad διὰ, quod accentum etiam non retrahit, et ἀνὰ recte expungit.*“ Vide, quae obseruauimus supra ad v. 94 et 365. λευταρίαν latius a Lycophrone positum videtur pro ipsa Calabria. Nisi auctoritas Strabonis VI, p. 430, vt obseruat Heyne in Opusc. Acad. Vol. II, p. 235, impetum sufflaminaret, legi posset λευκανίαν, Lucaniae autem fines ad Siritidem pertinuere.

V. 980. ἀνηρίθμων) Sic Vitt. 2 et 3. Ionice, metri causa, sed Ciz. et Vit. 1. ἀναρίθμων, in Vit. 1. tamen superscripto η, nam α in ἀριθμὸς corripitur.

V. 981. χάραν, cum Pottero, vt v. 436. Nostri h. l. χάρα, quamquam supra v. 436. etiam χάραν, et in schol. v. 17. Vit. 1 et Ciz. Infra v. 1427. omnes χάρα, vid. quae supra ad v. 436. sunt obseruata.

Ibidem. γογγύλη) Vit. 2 et Ciz. in schol. στρογγύλη, quod fere idem est.

V. 982. σίρις consensu nostrorum omnium, vt v. 856; nullus, vt Cant. et Pott. σίνις. Locum Cluverii, quem Sebast. citat, Pottero debet, vti saepius, non laudato.

V. 983. χωνίας) Ita quoque nostri Codd. et Steph. ad χώνη, allato Lycophronis loco, vid. Salmas. Exercitatt. Solin. T. I, p. 42. b, C. Heyne Exc. XXI. ad Virg. Aen. I, et Excurs.

Vat. 117 et Pal. 142. V. 985. ἀλγινοῦσι Vat. 916. V. 986. Θεοῖς Seld. V. 987. πρὸς Θ' alii. Ξουθίδας pro Ξουθίδος repoſui e Vat. 915, quam lectionem Canterus ex Io. Aurati emendatione iam probarat. Ξουθῖδος Vat. 1306. 1471. ὠχότας Vat. 915. εὐκηκότας Vat. 916. V. 988. γλήνας Vat. 916. aliique:

IV. ad Aen. VII, p. 128. βαθεῖαν h. l. *fertilem, pinguem.* Eurip. Andromach. 638.

ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾷ.

Schol. ὑπὲρ τῆς βαθείας καὶ πίονος γῆς. Plutarch. in Caeſ. c. 59. χώρας βαθείας Macedoniae opponit orae maritimae omnibus ad vitam tolerandam neceſſariis rebus deſtitutae.

V. 987. πρός Θ') Ita noſtri praeter Vit. 1. πρὸς Θ'. ἴδεθλον, ſic noſtri, vno diſſentiente Vit. 2. qui ἴδεθλον cum ſpiritu leni dat, cf. ſupra v. 296. ξουθίδας, h. e. Iones. Noſtri tuentur cum Potter. et Cant. vulg. ξουθίδος, ſcl. Θεᾶς, quae eſt Pallas. Agitur enim de priſtinis incolis, quos paullo poſt Ἰάονας ſ. Ἴωνας appellat veteri nomine, quod poſuiſſe videtur pro Chonibus, cf. Heyne l. l. Supra ad v. 978. Vit. 3. exhibet ξουθῖδος. Emendatio Io. Aurati placeret, niſi ἴδεθλον ſimpliciter poſitum exaſperaret orationem. Cod. tamen Vat. confirmat lectionem ξουθίδας, vti etiam metri ratio.

V. 988. γλήναις — μύσει), Vit. 1 et Ciz. γλῆναι, vt Pal. cui ſaepius concinunt, quae vero lectio adverſatur viciniae verborum. Vitt. 2 et 3. ταῖς ἀναιμάκτοις, Ciz. autem et Vit. 1. τοῖς ἀναιμάκτοις; verum quid γλήναις τοῖς l. ταῖς ἀναιμάκτοις? Reichard. interpretationem Scaligeri latinam ſecutus, quae habet *puras*, ſcl. ſanguine, explicat: *ſanctas, diuinas, quae caedem ferre non poſſunt*; ſed hoc ineſt magis verbo lat. *puras*, quam gr. ἀναιμάκτοις, nec ſatis conuenire videtur Mineruae. Tenendum autem eſt, a ſcriptoribus graecis quidem proprie dici, μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ſed non, μύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Vſurpari vero μύειν etiam non adiecto Subſtantiuo ὀφθαλμούς, et, vt καταμύειν, ſignificare: *conniuere, claudere oculos, nictare*, vt alia ſcriptorum loca taceam, comprobat Strab. VI, p. 264, qui eandem, cuius meminit Lycophron, enarrat hiſtoriam, his verbis: τῆς τῶν τρώων κατοικίας Τεκμήριον ποιοῦνται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς

γλήναι Pal. 158. τοῖς pro ταῖς idem. ἀναιμάκταις Vat. 916. ἀναιλμάκτοις Cas. membr. μύει Seld. V. 989. Ἰώνας pro Ἰάονας vterque modo Cas. tuetur. σκύλαξ pro βλάβην Pal. 139. V. 990. λεύσον Vat. 916.

τῆς Ἰλιάδος ξόανον, ἱδρυμένον αὐτόθι, ὅπερ καταμῦσαι μυθεύουσιν ἀποσπωμένων τῶν ἱκετῶν ὑπὸ Ἰώνων τῶν ἑλόντων τὴν πόλιν. Absolute ergo, forsitan quispiam regerat, a Lycophrone etiam μύειν esse vsurpatum, et γλήναις loco Ablatiui positum, ita vt oculi Mineruae, tanquam pacis Deae, a caede temeraria abhorrerent. Sane is me non haberet repugnandem, nisi hic γλήναις adiunctum esset. Legerim ideo cum Vat. 916. et aliis Codd. γλήνας, retulerimque ad μύσει. Sed tunc dimittendum quoque ταῖς ἀναιμάκτοις; non dimittendum, sed cum Vit. 1 et Ciz. mutandum modo in: τοῖς ἀναιμάκτοις, vnde sensus exit: *Claudet oculos his* ἀναιμάκτοις, *ne cogatur videre eos, oculos ab iis auertet.* Verum quinam sunt ἀναίμακτοι? Sunt Achiui, occisores eorum, qui supplices in templum Mineruae confugerant. At quomodo hi possunt appellari ἀναίμακτοι, *incruenti*, quorum manus sanguine caesorum conspersae fuerant? Possunt, si ἀναίμακτος non στερητικῶς, sed ἐπιτατικῶς explicetur: *sanguinarius, caedis auidus,* vel, si id minus placeat, malim legere ἀμαλάκτοις, vel potius ἀμειλίκτοις, h. e. σκληροῖς, οὐ πραϋνομένοις, ἀπανθρώποις, Hom. Il. λ, 137. quam coniecturam vti contextus, sic inprimis lectio Cod. Pal. corrupta ἀναιλμάκτοις, et schol. interl. Codd. Vitt. 2 et 3. ἀδακρύτοις eximie iuvant. Interim, vt redeamus ad lectionem vulgatam, μύειν etsi rarius cum Datiuo iungatur, videtur tamen interdum iunctum fuisse, vt ap. Eustath. Il. β, p. 138, 21. ed. Bas. οὓς (ὀφθαλμοὺς) ἄλλοτε ἄλλους ἀνοίγειν, καὶ τοῖς μὲν μύων, τοῖς δὲ βλέπων κ. τ. λ. Quum vero Lycophron formulas dicendi frequentet raras et inusitatas, ea, quam h. l. exhibet, non sollicitanda videtur, vnde sensus existit: *statua Mineruae claudet oculos* ἀναιμάκτοις, h. e. sanguine vel vita carentes, quia sunt oculi statuae.

V. 989. Ἰώνας) Nostri cum Canter. et Pott. Ἰάονας, recte, nisi velis versiculum vno pede priuare. Seld. quoque Ἰώνας. *Pott.*

V. 990. λεύσσον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. λεύσον, Futur. non male; Praesens tamen hic praetulerim, quia clau-

1471. Pal. 139. 158. Caſ. membr. aliique. V. 991. ὅτ' ἄν pro ὅταν Caſ. membr. et Seld. λίταρχος Vat. 972. ἱρείας Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. V. 992. αἱμάξει Vat. 916. Alex. aliique. V. 993. τυλησσίων alii. τυλλησσέων alii. Hunc verſum non agnoſcit Pal. 139. V. 994. ἁλισμήκτοιο reponendum putavit Scaliger, *emendatione etſi non inerudita, me tamen iudice*, inquit Potterus, *minime neceſſaria.* Nos vero, intercedente potiſſimum praeſtantiſſimi Cod. Vat. 972. auctoritate, ſi non recipimus lectio-

det oculos, dum videt. Forte etiam γλήναις poteſt referri ad λεύσσων, hoc verborum ordine: ἄγαλμα, λεύσσων βλάβην γλήναις, μύσει, ſcl. αὐτάς. φόνον ἔμφυλον pro φόνον τῶν ἐμφύλων, vt ap. Propert. III, 7, 10. *rogi cognati*, h. e. cognatorum. Infra v. 1122. ſimili modo μίασμα ἔμφυλον.

V. 991. λήταρχος) Vit. 1. λήταρχ. cum Iota ſubſcripto, quod alias raro addit, Etymologiam verbi ſecutus, cf. Tzetz. ſchol. Videtur h. l. nomen eſſe proprium ob ſq. ἱρείας σκύλαξ, h. e. ſacerdotis filius, vel potius Deae, i. e. Mineruae, ſacerdos. ἱερείας, Vit. 3. ἱρείας, bene. Nil tamen impedit, quominus ἱερείας credamus eſſe Genitiuum ab ἱερεία, *ſacerdotium*, et λήταρχ. σκύλ. ἱερ. *ſacerdotem publice conſtitutum.* Quod vero ſacerdotem appellauit σκύλακα, non mirum, quum Pindar. Pyth. II, 31. habeat ἱερία κτίλον Ἀφροδίτας.

V. 992. αἱμάξῃ) Vit. 3. quoque αἱμάξῃ, ſed e correctione, ita vt appareat, ante fuiſſe αἱμάξει, vt ſaepius ὅταν cum Indicatiuo in Mſſ. noſtris, vt ſupra v. 247. 474. 612. 807. et infra 1054. et 1059. rectius tamen αἱμάξῃ, *cum cruentaverit.*

V. 993. τυλλησίους) Steph. ad τυλησσὸς, laudato verſu Lycophronis, τυλησσίων habet, idemque cum Tzetza et ſchol. min. τυλησσὸν montem Italiae, quem quoque fuiſſe contextus docet, non vero, vti Canterus opinatur, montem Theſſaliae interpretatur.

V. 994. λίνου) Scholiaſt. putat, nullum extare in Italia promontorium ſic dictum. Steph. λίνον· χωρίον ἐλλεσποντίας. Strabo XIII. p. 588. in Troade λῖνον fuiſſe dicit χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ. cf.

nem, magis certe magisque probamus. ἁλισμίκτοιο Vat. 916. V. 995. νάσονται Pal. 158. et νάσσονται Seld. pro ἄρσονται, lectione minime gentium despicienda. ἄρδονται Baroc. V. 996. κλήτης pro δούλης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barb. Cas. membr. Baroc. aliique. ζεῦγλαν properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. ζεύγλην Pal. 40. ἐνδεδυμένοι omnes Vat. Pal. 139. Alex. Barber. Cas. membr. Baroc. aliique; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda. V. 997. χαλκεμίτου Vat. 915. θῆσαν Vat. 916. et Pal. 139. ὀτρηρῆς reposui pro ὀτρηροῦς

tamen Ferrarii Lex. Geogr. cuius verba sic se habent: „*Linum*, *Capo di Verre*, *promontorium Bruttiorum in Calabria citeriore*, *teste Barrio*, *apud Amantiam vrbem et Tylletium promontorium*, *vbi Bellus mons oppidum conspicitur*.“ Ἁλισμίκτοιο, ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 2. ἁλισμίκτοιο superposito η, quod ergo firmat Scaligeri emendationem, nam ἁλίσμηκτος, a σμήχω, est i. q. ἁλίπληκτος. ἁλίπλακτος s. ἁλίπλαγκτος. Aeschyl. Pers. 305. θαλασσόκληκτος, cf. Lobeck. ad Sophocl. Ai. v. 597. p. 308. Vit. 3. ἅλις μίκτοιο, quod vix habet, quo se tueatur.

V. 995. ἄρσονται) Sic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. νάσονται, quod vel e glossa, vel e male intellecta dictantis voce ortum videtur, nam ἄρσονται non est sollicitandum.

V. 996. δούλης) Vitt. 2 et 3. κλήτης, sine dubio e glossemate: δούλη dicitur Clete, vel quia fuit τροφὸς Penthesileae, vel δούλης, quod aptius videtur, traiiciendum est ad ζεύγλαν, vel adeo legendum δούλην. ζεῦγλαν, sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ζεύγλαν, vsitatius. Ἐνδεδεγμένοι, quam lectionem tuentur Ciz. Vitt. 1 et 3. vt etiam schol. interl. qui δέδεγμένοι habet, sed Vit. 2. ἐνδεδυμένοι, quod et metro aduersatur, et linguae legibus, nam dic. quidem ὑποδῦναι, non vero ἐνδύεσθαι ζυγόν.

V. 997. ὀτρηρῆς) Consentiunt nostri, atque Tzetz. in scholiis, quem conferas in Posthomer. v. 57. vbi nomine ipsi proprio ὀτρήρης dicitur, eiusque armatura describitur. Pott. ὀτρηροῦς.

ex Vat. 972. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliisque. ὀτρήης Seld. V. 998. πλανήτην Pal. 139. V. 999. ὀφθαλμὸν Pal. 139. κτυπεῖς Vat. 117. V. 1002. κροτωνιάται Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alex. vterque Caſ. vterque Potter. et alii. πέρσουσι pro πέρσουσιν ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. vtroque Potteriano libro aliisque. Quidam poſt ποτὲ notam diſtinctionis ponunt, vt Ἀμαζόνος ad κόρυν (κόρην) referatur; ſed perperam. V. 1003. φθέσαντες Vat. 1471. V. 1004. κλητὴν Caſ. membr. V. 1005. πρόσθε pro πρόσθεν ex Pal. 142. Caſ. membr. et Seld. πρὸς θ' alii. ἐκείνης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alex. Caſ. chart. et Baroc. V. 1007. διαραίσουσι Baroc. διαραίσσουσι Vat. 1471. Barb. Alex. Caſ. chart. διαῤῥαίσσουσι Vat. 1306. 1307. διαραίσου Pal. 139. λαυρήτας Pal. 142. et Seld. λαυρίτης Vat. 1307. V. 1008. τέρειραν Vat. 1306.

V. 1000. πιθηκομόρφῳ) *deformi*, vid. Brod. in Anthol. p. 260. *Thryllit.* Anthol. ex ed. Iacobs. T. X. p. 221. cf. Euſtath. ad Il. β, p. 391. ed. Polit. Potterus adh. l. male facit Meurſio, qui ipſe πιθηκομ. ad deformitatem, non vero ad calliditatem refert.

V. 1002. κροτωνιᾶται) Noſtri, vt infra v. 1071. κροτωνιάται. Vtrumque fuit in vſu, cf. Steph. Byz. ad κρότων. πέρσουσί ποτε, idem exhibent Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. πέρσουσι ποτέ. Legendum cum Reichardo πέρσουσίν ποτε.

V. 1003. ἀμαζόνος, φθέσαντες) Vit. 1. et Ciz. ſic diſtinguunt: ἀμαζόνος φθέρσ. cf. Sebaſt.

V. 1005. πρόσθε) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. πρόσθεν, vt etiam in ſcholiis. Ἐκ κείνης, Vit 3. ἐκείνης, male, Vit. 1. et Ciz. in ſchol. κἀκείνης, non apte.

V. 1007. διαῤῥαίσουσι) Vit. 2. διαῤῥαίσσουσι, in ſchol. vero διαραίσουσι. Vit. 3. διαραίσσουσι, non bene.

V. 1008 αἵ δ') Ita quoque Ciz et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. οἱ δ'. Μυδαίνει, in ſchol. Vit. 1. et Ciz. μυδάνει, vt Vat. 117. Alii κυδαίνει. *Potter.*

μυδάνει Vat. 117. μυδεύει Pal. 142. V. 1009. ὠκήναρος Pal. 158. γῆς Vat. 1471. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. ἐκβράσων Pal. 139. et Seld. V. 1010. ἄλλη Vat. 972. Pal. 142. et Seld. καμόντες Vat. 916. V. 1013. κερτερὸν Baroc. γόνον pro τόκον Palat. 158. V. 1014. τῇ pro πῇ Seld. ψάμον Vat. 117. V. 1015. θρῆσαι Vat. 916. Caſ. chart. et Seld. ἐμφορουμένας Pal. 139. ἐμφορουμέναι alii. V. 1016. τῇ pro πῇ, vt et ſuperius cohaerenter, Seld. V. 1017. Ἀργυρίνους pro Ἀργυρίννους ex omnibus exemplaribus, ſi excipias. Vat. 972. Pal. 40. 142. et Caſ. membr. qui Ἀργυριννοῦς c. periſpom. legit. Alii autem, inter quos

V. 1009. ὠκίναρος, aſſentientibus Vitt. 2. et 3. at Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος, etiam in ſchol. vti ſupra v. 729. vbi vid. Ἐκβράσσων, Vit. 3. ἐκβράσων, ſuperſcripto tamen altero σ. φοῖβον, καθαρὸν in ſcholiis. cf. Apollon. Lex. Hom. ad v. vbi verſus Heſiodi (Heſiodi) citatur, qui quoque ὕδωρ φοῖβον exhibet.

V. 1010. Ἄλλη) Vit. 3. ἅλλη. Reperitur hoc voc. etiam cum ſpiritu aſpero, cf. Baſt. in: Lettre critique, p. 175. et Schaefer. in Append. ad Baſt. ep. crit. p. 14. πικρᾷ, Vit. 3. πικρᾷ', ſic, bene, vt indicetur diverſa lectio. *Thryllit.*

V. 1011. τὸν δ') Ciz. et Vit. 1. τόν δ'.

V. 1013. σῦν) Sic Hom. Il. δ, 253. Idomeneum, et ρ, 281. Aiacem fingit ſui, vel potius apro ſimilem. γόργης, ita Ciz. et Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. γόρτης, in ſcholiis γόρπης, vitioſe. Hygino in fab. 97. Thoas nominatur filius Gorgidis, male, vt Munkerus ſuſpicatur, pro: Gorges. τόκον, Ciz. et Vit. 1. γόνον.

V. 1014. πῇ μὲν, πῇ δὲ, noſtrorum Codd. conſenſu. Seld. τῇ μὲν, τῇ δὲ. Eadem fit permutatio in Eurip. Oreſt. 351. ἄξουσι, ſcribendum omnino ἄξουσιν.

V. 1015. ποδωτοῖς λίνοις) Vid. Valken. in Diatrib. in Eurip. Dram. Graec. Reliq. p. 235.

V. 1016. ἐμπίπτειν de ventis dic. vt ap. Virg. Aen. I, 84. *incubuere venti.*

V. 1017. Ἀργυρίνους, conſentientibus noſtris omnibus, ita etiam Suid. et Stephan. ἀργύρινοι, ſed ex ſcholiis Tzetzae patet, ipſum legiſſe Ἀργυρίννους.

Steph. Byz. in voce, Ἀργυρρίνους. V. 1019. πλατῆτην Pal. 40. ὄψεται Vat. 1471 Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 1021. κράθις cum paroxyt. Vat. 117. 1471. et Caſ. membr. κράθης Caſ. chart. ἐν δὲ pro ἠδὲ mauult Berkel. in Stephani Μυλάκων. V. 1022. πύλαις pro πόλαις Vat. 117. 915. Pal. 40, 142. aliique. πόλεις Seld. et in ſchol. Baroc. V. 1023. ἔσταιλε Caſ. chart. V. 1026. νάσσαντο Pal. 142. Barb. aliique. νάσσονται Vat. 916. et Pal. 158. διζηρῷ Vat. 916. et 1306. V. 1027. ὀρθρωνοῦ Caſ. chart. Barb. Baroc. et alii. ὀρθρονοῦ Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1028. πλακτοὶ Vat. 916. 1306. 1471. Alex Barb. Caſan. chart. et Baroc. πτέρυξ Vat. 117. V 1029 προσμάσεται Seld. V. 1030. τῆς pro τοῦ Σισυφείου Vat.

V. 1018. κυμαίνων) Actiue, vt v. 690. *concitans.*

V. 1019. ὄψονται) Vitt. 2 et 3. ὄψεται, ſuperpoſito tamen ον.

V. 1020. ῥοὰς) Vit. 1 et Ciz. male ῥόας.

V. 1021. κρᾶθις) Noſtri, vt ſupra v. 919. κράθις. Ὄρους, Vit. 1. et Ciz. mendoſe ὄροις. Alii quoque ὄρος. *Pott.* Stephan. ad Μύλακες ita interpungit et legit: κρᾶθις δὲ γείτων, ἠδὲ Μυλάκων ὄροι, aeque mendoſe ob ſeq. χῶρος.

V. 1023. ἔστειλε) Vit. 2. ἔστειλεν, recte.

V. 1026. νάσσαντο) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. νάσσονται, bene. Διζηροῦ, Vit. 3. in ſchol. perperam διζυνοῦ. Cf. Steph. ad v. qui tamen Dizerum vrbem Illyrici, allato adeo Lycophronis loco, nominat: legendum videtur, vt interpretes offenduut, ποταμὸς pro πόλις ἰλλυρίδος.

V. 1027. ὀθρωνοῦ) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 2. verum Vit. 3. ὀρθρονοῦ, in ſchol. ὀρθρωνοῦ, vtrumque vitioſe, cf. Steph. Byz. ad v.

V. 1028. πλαγκτοὶ) Vit. 3. πλακτοὶ, vt ſupra v. 952.

V. 1029. προσμάσσεται) Vit. 1. πρὸς μάσσεται, vt πρὸς iungatur cum ἣν, *ad quam alluit.* προσμασ. h. e. προσμιγνύει, *alluit*, nam μάσσειν l. μάσσεσθαι Euſtath. ad Hom. Od. λ. 590. ἅπτεσθαι, ἰφάπτεσθαι explicat, cf. Apollon. Lex. ad h. v. Reichard. in Indice non ſatis apte: προμάσσομαι, *rigo*; nam pr. eſt: *depſendo ſimul iungo*, vt v. 753. Schol. min. περιειλεῖται, *circumfluit, obit.*

1471. Σισυφίου Pal. 139. V. 1031. πόδ' pro πόθ' Baroc. γράφειν Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. et Baroc. γράφει Caſ. chart. V. 1032. κλένοντα pro κλεινόν θ' Vat. 916. Caeterum Baroc. inciſum apponit non τῷ· λογγάτιδος, ſed τῷ· Ἕλωρος inſeq. verſus. V. 1033 Ἕλλωρος Pal. 139 ἐκβάλει Vat. 1306. πόρον pro ποτὸν alii. Caetero Baroc. hic interpunctionem negligens ſenſum variauit. V. 1034. παππωκτόνον Pal. 139. ὀρθρωνὸν Caſ. chart. Barb. aliique. V. 1035. πατρῴου Vat. 1307. τὸ· ῥεῖθρα non agnoſcit Baroc. V. 1036. ὡς pro ὃς Palat. 139. χειράδος Pal. 139. ἔπει pro ἐπὶ Pal. 168. V. 1038. ποσὶν Pal. 139. V. 1039. πλείωνα Vat. 1471. V. 1040. ἐάσῃ Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142.

V. 1031. ἐπώνυμον ποθ') Ciz. et Vitt. 2 et 3. ἐπώνυμόν ποθ'. γράφων, Vitt. 2 et 3. γράφειν, vt ſchol. min. ἱστορεῖν, non intellecta vi voc. γράφων, nam refertur ad κλύδων, qui dicitur γράφων, *radens*, *lauans*, ſ. περιγράφων ἄκραν, *circumſcribens*, *circumfluens promontorium*, vt ap. Cic. Philipp. VI, 3. *Rubicone circumſcriptum* h. e. incluſum eſſe.

V. 1033. Ἕλωρος) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Ἕλωρος, vt Steph. Byz. Eadem lectionis diuerſitas reperitur ap. Thucyd. VI, 71. ἑλωρινὴ et ἐλωρινὴ ὁδός.

V. 1034. ὀθρωνὸν) Vit. 3. ὀρθρωνὸν, vt v. 1027.

V. 1036 χοιράδων) Vit. 1. et Ciz. χειράδων, vt antea ſemper, cf. v 367.

V. 1037. ῥήτρας — στρατοπλ.) ῥῆτραι, λόγοι δημοτικοὶ, vt ſupra v. 470. quibus aliquid publice componitur, quibus rogatio ad populum fit. Zonar. ἡ συνθήκη, ἡ ἐπὶ ῥητοῖς, vt in Timaei Lex. Plat. συνθήκη λόγων, vel, ex emendatione Ruhnkenii, διὰ λόγων. Aelian. V. H. X, 18. εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους, mox dicitur ὁμολογία. Quae vero ῥῆτραι dicc. στρατόπλωτοι, quibus conſtituebatur, vt claſſis inſtrueretur. Cf. Heſych. ad v. eiusque interpretes.

V. 1038. φονῆ) Vit. 3. male φωνῆ, in ſchol recte φονῆ. ποσὶ, cum Pal. legendum ποσίν.

V. 1039 πλειῶνα) Vit. 3. πλείωνα, in ſchol. vero rectius πλειῶνα.

V. 1040. ἐάσει) Noſtri Codd ἐάσῃ, vt ſupra v. 640. munus bene.

158. Caſ. chart. et Baroc. Τελφουσσία Steph. in voce, aliique. Τελφουσίαι Seld. V. 1041 ῥεῖθραν Pal. 158. νεύουσα Vat. 916. V. 1042. ὅθε Seld. δεινῶν Caſ. chart. et Barb. δεινικὴν Vat. 1471. V. 1043. Ἀμαντίαν Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alex. Barb. Caſ. membr. Baroc. aliique. Ἀδαμαντίαν Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1044. Ἀτιτάνων Vat. 915. 916. 972. Alex. Caſ. membr. aliique. V. 1045. πρᾴκτην Pal. 142. aliique. πλακτὺν alii. ἀκτὴν Canter.

V. 1041. ῥεῖθρα) Ciz. vt Pal. ῥεῖτραν, perperam.

V. 1042. ἑρπετῶν μάχην) h. e. *cum ſerpentibus.* δεινὴν, Vit. 3. δεινῶν, vti quoque Vit. 2. ſuperſcripto tamen ην.

V. 1043. ἀβαντίαν) Vit. 3. perperam ἀδαμαντίαν: Vit. 2. ἀμαντίαν, vt Steph. et Etymol. M. ad v. Ἄμαντες, cf. Polit. ad Euſtath. T. II. p. 578. et Erneſt. ad Callim. Fragm. 259. p. 532.

V. 1044. Ἀτιντάνων) Ita Vit. 2. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. Ἀντιτάνων, etiam in ſcholiis, non bene. cff. Steph. Byz. Strab. VII, 32. Liv. 29, 12. „*Holſten. ad Steph. p. 57. a. in Tzetza male ait legi* (*ſcl. in edd. vett.*) ἀτιτάνοι *pro* ἀντιτάνοι. *Voluit, puto,* ἀτιντᾶνες. *Caeterum recte monet,* Ἀτιντανοὺς *vocari ab Appiano* (Illyric. 7 et 8.). *Locus eſt Illyric. p.* IV. *edit. Hoeſchel.* Sed male ap. Ariſt. περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων (ed. Beckm. p. 281. c. 139.) *pro* ταυλαντίων *reponit* ἀτιντάνων. *Meminiſſe enim ex prima Illyricorum pagina debebat,* ὅτι ταυλάντιοι ἔθνος ἠπειρωτικόν. " *Thryllit.*

V. 1045. πρᾴκτων) Noſtri tuentur omnes hoc voc. omnibus Grammaticis et Lexicographis ignotum. In coniectura Canteri ἀκτὴν παρ' αὐτὴν redundare mihi videtur αὐτήν. Nil quoque iuvant ſchol. min. qui habent ὄρος, ergo legerunt voc. quod eſſet nomen montis proprium. Habet ſane Lycophron plura alia locorum nomina Geographis incognita, quibus hoc forte annumeraueris. Malim tamen, ſi quid ſit immutandum, legere πλακτὸς ſ. πλαγκτὸς, παρ' ἀκτὴν, ita vt πλακτὸς, quod voc. Lycophron in tali re amat, vt v. 1028. atque v. 852. ἥξει ἀλοίτης, et cum μολὼν iungit, vt v. 952. πλαγκτοὶ ſ. πλακτοὶ μολόντες, retrahatur ad μολὼν. Si voc. πλαγκτὺς etiam aliam haberet, qua confirmaretur, quam Codd. quorundam au-

V. 1046. πολυάνθους pro πολυάνθου tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. V. 1047. Αὐσονείων Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Cas. membr. et Stephanus in voce cum Pottero. Αὐσονίαν Pal. 158. τόπων pro τάφων Seld aliique. V. 1049. ξένοις alii. ὀστέοισσιν Pott. ὀσταίοισιν Vat. 1300. vterque Cas. aliique.

ctoritatem, Hermannus Excellentissimus existimat, legendum esse πλαγκτὸν παρ' αὐτὴν, h. e. *iuxta locum, circa quem oberrabat.* Verum quum nullus adhuc exstet auctor huius vocabuli, permanendum videtur in lectione πλαγκτὸς παρ' ἀκτήν.

V. 1046. πολυάνθους) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Cant. et Potter. recte; Vitt. 2 et 3. πολυάνθου, male, sic quoque Stephan. quem Canter. πολυάνθους legisse per errorem existimat. Potter. addit: Ego πολυάνθους lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus. Deinde δρέπων νᾶμα πολυάνθους est formula loquendi poetarum sollemnis, qua *potare, bibere fluvium* est, iuxta eum habitare. Δρέπων i q. πίνων, quam vero significationem huius vocis Lycophroni propriam Lexica non exhibent; nam pr. dic. de fructibus, *metere, decerpere*, sed qui decerpit, is accipit, fruitur fructibus, hinc Hesych. δρεπόμενοι· ἀπολαύοντες, λαμβάνοντες. Pind. Pyth. I, 95. οἷων οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, scl. βατιλείαν; atque Lycophron, qui fere vbique ab vsu vulgari discedens aliena sectatur, longius progressus dicit adeo: δρέπειν ὕδωρ τῶν ποταμῶν.

V. 1047. Αὐσονίων) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. αὐσονίαν, etiam in scholiis. Referas, si tibi probetur, ad κίνυν v. 1049. Canter. et Potter. αὐσονείων, recte.

V. 1049. ὀστέοισιν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Pott. vterque, sed Vit. 1. et Ciz. ὀστέοισι sine ν. Lectionem Potteri in vtraque editione ὀστεοίσσιν Thryllit. putat omnino ineptam. Ὀγχήσει, Vitt. 2 et 3. hic, vt v. 64. cff. ibi Pott. consentiunt in hanc lectionem. Vit. 1. et Ciz. ὀχήσει, quam sane lectionem, nisi leges metri violaret, recipiendam putauerim, nam v. 724. est: *tenebit, occupabit.* Hinc sensus exiret non incommodus: *puluerem tenebit*, h. e. ibi humabitur. Quid, si legas ἐγχεύσει, *infundet puluerem super ossa*, vel ab ἐγχωννύω, ἐγχόω, ἐγ-

ὀχήσει Pal. 139. et 158. ὀγκώσει Scaliger. οὐχήσει Vat. 916. Ego vero mallem ὀγκήσει. V. 1050. τύμβος Scaliger. V. 1051. πᾶσαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. πᾶσιν ἡμερτῇ Caſ. membr. et Seld. νημερτὴν alii. V. 1052. τ' pro

χώσει, *terra aggeſta implebit.* Hinc χῶμα i. q. τύμβος, terra in ſepulchro aggeſta, et infra v. 1064. dic. χωστῷ τροχάλῳ de monumento. Conferatur tamen Reichardus, qui iam meliora dedit.

V. 1050. τύμβον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. τύμβων, lectio a nemine adhuc notata, nec, niſi metrum repugnaret, ſpernenda, quum τύμβον abſolute poſitum vix ſenſum admittat, et παρὰ mente addere nimis videatur durum. Δοραὶ autem μήλων ſ. μηλωταὶ τύμβων, pelles ouillae ſepulchrorum, poſſunt eſſe: *pelles in ſepulchris expanſae et conſtratae.* Sed metri leges ſuadent, vt ab hac lectione abſtineamus. Vt tamen χρήσει habeat, ad quod referatur, et vt ſit, qui edat oracula incubantibus ſepulchro, redeundum eſt, deleto poſt κόνιν puncto, ad ἄτερος, Podalirius ſcilicet. Coniectura Scaligeri τύμβος, quam nullorum Codd. auctoritas firmat, ingenio Lycophronis vti apta, ſic quoque eſt facillima. Cf. Strab. VI, p. 284. et Virg. Aen. VII, 87. ibique Heyne. Verumtamen, quum omnes omnino Codd. Mſſ. conſpirent in τύμβον, ad quos quoque referam male τύμβων pro τύμβον exhibentes, ab hac lectione temere non eſt diſcedendum. Haud dubie τύμβον ad ἴγκοιμ. pertinet, nam quemadmodum Aeſchyl. Perſ. 447. dixit ἐμβατεύειν τι, ſic non poteſt dubitari, quin quoque dici poſſit: ἐγκοιμᾶσθαι τύμβον. Similiter infra dicitur v. 1354. εὐδάσειν μυχόν.

V. 1051. πᾶσι) Sic Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. πᾶσαν, cui lectioni metrum non dat locum.

V. 1052. ἀκεστῆς) Ita noſtri omnes, recte; Reich. cum Pott. ἀκέστης. Diſſerunt quidem, vt Pott. in nott. critt. dicit, ἀκέστης et ἀκεστῆς; ipſe vero non addidit diſcrimen. cf. Steph. Theſ. et Thom. Mag. ad v. ibique interpretes. Δαυνίοις Vit. 3. Δαυνίων, *morborum Dauniorum*, h. e. quibus Daunii laborabant, non plane abſurde.

δ' Vat. 916. et 1471. ἀκεστὴς pro ἀκέστης ex Vat. 972. Pal. 139. vtroque Caſ. Barb. Baroc. aliisque. ἀκιστὴς Vat. 1471. Δαυνίων Pal. 139. Δαυνὶ pro Δαυνίοις Vat. 1471. et Baroc. V. 1053. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 1307. Caſ. membr. et Seld. κατικμένοντες Vat. 916. κατιμένοντες Vat. 1306. κακτὶ μαίνοντες alii. Ἀλθαίου Vat. 1307. Pal. 40. aliique. V. 1054. αὐδήσουσιν Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158 Alex. aliique. Ἥπίου cum aſpero Baroc. V. 1055. πρύμναισι Pal. 139. V. 1057. πανεχθινέστου Vat. 916. πανέχθιον Caſ. membr. V. 1058. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. Caſ. membr. et Seld. Σελάγγων alii. Ἀγγαίσων Vat. 117. et Caſ. membr. Ἀγγαισῶν Pal. 139. Baroc. aliique. Αἰγέσσων Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. Αἰγαίσων Vat. 1307. Ἀγαίσων Vat. 916. V. 1059. μολοῦντες Vat. 916. αἰτίζουσι Pal. 158. κοιράνων Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et

V. 1053. κατικμαίνοντες) ἑαυτοὺς, ſcl. ἀστοὺς, vel ſolas ποίμνας, vt Lycophron concilietur Strabonis VI, p. 284. narranti: ῥεῖν ἐξ αὐτῶν ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους. Etenim ſi ſervantur greges incolis, Deus quoque ἀστοῖσι μολεῖν πρευμενὴς dici poteſt, vt ap. Horat. III, 18, 2. Faunus rogatur, vt *Per fines et aprica rura lenis incedat, abeatque paruis aequus alumnis.*

V. 1054. αὐδήσωσιν) Noſtri αὐδήσουσιν, non bene; ſaepius ὅταν cum Indicatiuo iungunt. Ἥπίου, Vitt. 2 et 3 ἥπιου cum ſpiritu aſpero, ſed in ſcholiis cum leni.

V. 1055. μολεῖν) Vit. 1. et Ciz. μηλεῖν, corrupte.

V. 1056. ἔσται ποτέ) Noſtri ἔσταί ποτε, vt Bar. Sic ἔσταί πως ap. Euſtath. Hom. Odyſſ. δ, p. 174. ed. Baſ. et ſaepius. *Thryllit.* πρέσβευσιν, Vit. 3. hic et in ſchol. πρίσβευσιν.

V. 1059. αἰτίζωσι) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. hic et in ſcholiis αἰτίζουσι, cf. v. 992. κοιράνου, Vit. 3. κοιράνων, Diomedis ſcl. et filii Tydei. γυίας, ſic Ciz. et Vitt. 1 et 3. at Vit. 2. γύας cum Cantero, recte, vt iam correxit Valken. ad Eurip. Phoen. v. 649.

Baroc. γύας Caſ. chart. aliique. V. 1060. ἔκκληρον Vat. 916. ἐγκλήρων Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1061. ἐς Vat. 972. aliique. ἐρυμνὸν Seld. In Vat. 117. trina, vt videtur, folia periere, verſus complectentia 33. ab hocce incluſiue ad 1094. excluſiue. ὠμήσται Vat. 1471. V. 1062. κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et vterque Pott. κοίλαις Vat. 1307. μοιχοῖς Selden. διὰ σφάγος Caſan. chart. Barb. et Baroc. διάσφαγος Pal. 139. V. 1063. τοὶ pro τοῖς alii. ἀκτέρνιστον Pal. 139. ἀκτερνίστων, et mox Δαυνίτων Caſ. membr. Δαυνίται Vat. 1306. 1471. et Barb. V. 1064. στήχουσι Alex. τροχμάλῳ Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alex. vterque Caſ. vterque Potter. aliique. τροχμαλῷ Barb. τρομάλῳ Vat. 1471. τριχμάλῳ Vat. 972. κατήφερες Pal. 158. V. 1066. καραβρῶτος Vat. 916. κάπου Pal. 142. V. 1067. τοῖς pro τῶν Seld. Ναυβολίων Vat. 915. τέμεσαν Caſ. chart. aliique, et for-

V. 1060. πῖαρ) Ciz. et Vit. 1. πίαρ, non bene. Ἔγκληρον, Vit. 3. ἐγκλήρων, h. e. *earum terrarum, quas ſortitus erat*, ſi haec lectio cuipiam ſe poſſit probare.

V. 1061. τοὺς δ' εἰς) Ita Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1. 2. τούς δ' εἰς.

V. 1062. κοίλοις, conſentientibus Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. κοίλης, ſcl. διασφάγος, de quo voc. cf. Ruhnken. ad Tim. Lex. p. 83.

V. 1063. τοῖς δ') Ciz. et Vit. 1. mendoſe τοί δ'. Ἀκτέριστον νεκρῶν σῆμα, h. e. monumentum, quod mortuis alias non erigitur, mortuis hominibus non conueniens, vel σῆμα ἄνευ κτερίων νεκρῶν, quod deſtitutum eſt defunctorum exequiis. Δαυνῖται, Vitt. 2 et 3. δαυνίται.

V. 1064. τροχάλῳ) Sic ſolus Vit. 3. reliqui τροχμάλῳ, melius et metri cauſſa, addit Thryllit. cf. Phauor. ad τρόχμαλος. κατηρεφὲς noſtri quoque, ſi exceperis Ciz. qui vitioſum κατηφερὲς exhibet.

V. 1067. τέμεσσαν) Sic h. l. noſtri omnes: ſupra v. 854. Vitt. 2 et 3. ταμάσιον, Ciz. vero et Vit. 1. τεμέσιον, cf. ſchol. Tzetz. ἐκγόνων, ita Ciz. et Vit. 1. recte, ſed Vitt. 2 et 3. ἐγγόνων.

taſſe rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alex. Caſ. chart. aliique. ἐκγόνον Pal. 158. V. 1068. ναύται Vat. 1471. καταβλώζουσι alii. καταβρώξουσιν Vat. 1471. et Caſ. chart. V. 1069. ἱπωνίου Pal. 139. πρηῶνας Barb. τηθὲν pro τηθὺν Vat 1471. τιθὺν Alex. V. 1070. σκλῆρον Pal. 158. τὸ· δὲ non agnoſcit Vat. 916. κρήσσης Barb. et Baroc. κρίσης Seld. ὀρῶν Vat. 915. aliique. ὄρον alii. V. 1071.

V. 1068. λαμπίτης) Tzetz. et ſchol. min. ἀκρωτήριον Ἰταλίας, immo potius vrbs erat ſita in loco arduo, et quaſi extimo ſinus Hipponiatae cornu, vt interpretatur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 414. quam Stephan. et Polyb. XIII, 10, 2. Lampetiam, Mela vero II, 4. vbi has tres vrbes, Hipponem, Temeſam et Clampetiam deinceps iungit, Plin. III, 10. et Liu. 30, 19. Clampetiam nominant. Voſſ. ad Pomp. Mel. l. l. putat pro λαμπίτης legendum eſſe λαμπέτις.

V. 1069. πρηῶνος, noſtri quoque praeter Vit. 3. πρηῶνας lapſu ſcribae. Caeterum Zonaras in Lex. ad πρηῶνος· τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὄρους, ad h. l. Lycophronis vieetur reſpexiſſe.

V. 1070. νίνευκεν) Si iungitur cum λαμπίτης, Actiua eſt forma, quae vero, cum de terris huc vel illuc ſpectantibus vſurpatur, rarius occurrit, et ſignificat: *demittere*, atque ſic intellexiſſe videtur Tzſchucke l. l. ſin vero refertur ad κίρκας, vti quoque referri poteſt, ita vt, copula omiſſa, duo plane diuerſa loca, Lampetia et Hippo, intelligantur, Neutraliter dicitur. κρίσσης, Vit. 2. κρήσσης, ab eadem tamen manu reformatum in κρίσσης. Steph. Byz. κρίσα, cff. Heyne ad Hom. Il. β, 520. et Tzſchuck. ad Strab. IX, p. 400. Pauſ. X, 37, 4. κρίσσα: alii quoque κρῖσα.

V. 1071. κροτωνιᾶτιν) Noſtri, vt ſupra v. 1002. κροτωνιάτιν. Ἀντίκορθμον, Vit. 3. perperam ἀντίπορθον. Ἀντίπορθμος nominatur Crotona, quia poſita eſt ad mare Ionium, quo Phocenſes e Phocide in Italiam traiecerunt.

V. 1072. βοῶν ὁλκαίῳ πτερῷ) h. e. *aratro, quod trahunt, cui alligati ſunt, boues.* πτερὸν pars pro toto, nam πτερὸν haud dubie eſt, quod Latini nominant *auris*, hinc: *aratrum auritum*, quod duas aures vel anſas habet, vel, vt Tzetzes putat, ὕννις, vomer, *Pflugſchar*, quia eſt

κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et Baroc. κροτωνιάτην Vat. 916. κροτονιατην Seld. ἀντὶ πορθμὸν Pal. 158. ἀντίπορθον Baroc. V. 1073. λιλαίαν Vat. 916. 1471. Caſ. chart. Baroc. aliique. κἀνεμωρίας Vat. 1471. Pal. 40. et 139. V. 1074. πενθοῦντες Caſ. membr. πορθοῦντες Pal. 158. Ἀμφισάν τε Baroc. aliique. κλεινοὶ Caſ. membr. V. 1075. Σηταία alii. V. 1076. γυούχοις Vat. 916. V. 1077. οἴκτηστα χαλκίῃσιν Pal. 139. χαλκείοισιν Pal. 142. ὠργυιωμένη Vat. 915. Pal. 158. vterque Caſ. Barb. aliique. ὠργυωμένη Vat. 916. 1306. et 1307. V. 1078. στόλων Vat. 1306. V. 1079. ἔκβλητον Vat. 916. et 1306. V. 1080. τόργῃσιν Vat. 1471. et Caſ. membr. V. 1082. πρὸς αὐγάζουσα Caſ. membr. Seld. aliique. V. 1083. Μέμβητος Vat. 916. Μέβλητος

extrema aratri pars, qua lirae fiunt. Supra v. 260. πτερὰ dicc. rotae currus, quae, vt vomer, ſulcos faciunt. Cf. Voſſ. ad Virg. Georg. I. 169 — 175.

V. 1073. λίλαιαν) Ita Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. λιλαίαν, etiam in ſcholiis. κ' Ἀνεμωρείας, ſic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. καὶ Ἀνεμωρείας. Steph. Byzant. κ' omittit bis in ἀνεμωρείας et λίλαιαν. *Thryllit.*

V. 1074. πενθοῦντες) Vit. 1. et Ciz. inepte πορθοῦντες. Ἄβας, alii Ἀβὰς, cff. Euſtath. ad Hom. Il. β, p. 278. extr et Heſych. cum interptt. ad v. Pauſan. X, 3, 2. in ſingulari Ἄβα, vid. ibi Facius.

V. 1076. γυούχοις) Vit. 2. male γυούχοις, hic et in ſchol. quod voc. a Schneidero nondum in Lex. receptum eſt.

V. 1077. οἴκτιστα) Ciz. et Vit. 1. οἴκτιστοι, perperam. ὠργυιωμένη, ſic quoque noſtri: cum Cant. et Pott. legendum ὠργυωμένη.

V. 1078. δεσποτῶν) *maritorum*, vt v. 1118. vbi additur adeo πόσις, cf. Hemſterhuſ. et Locella ad Xenoph. Epheſ. p. 188.

V. 1080. φοινίοις) Vit. 2. φοινίαις, praeter rationem, nam Graeci ſaepius de ſexu maſculino beſtiarum vtuntur genere feminino, cf. Erneſt. et Heyn. ad Hom. Il. XX, 221.

V. 1081. σπιλὰς δ', Ciz. et Vitt. 1 et 2. σπιλάς δ'.

V. 1083. οἵ δ', conſenſu Ciz. et Vitt. 1 et 2. Μέμβλητος noſtri quoque prae-

Seld. V. 1084. κερνεῶτων Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb et Baroc. κερνεάτιν alii. ἐκπεπλωκότες paene omnes Codices; attamen Potteri nam lectionem mutare nolui. ἐκπεπλευκότες Vat. 915. 1307. ἐμπεπλωκότες Cas. chart. V. 1085. σπόρον Vat. 916. τυρσηνικὸν Vat. 1306. λατμητίαις Vat. 972. V. 1086. πέλας pro πλάκας Seld. V. 1088. ἄνοστον pro ἄνοστον Pal. 158. ἔξουσιν alii. V. 1090. οἵ δ' pro οὐδ' Vat. 1471. et Pal. 139. δόμοις Vat. 916. 972. et 1306. V. 1091. εὐκλαῖον Pal. 40. ἐκλάψου-

ter Vit. 2. μεύβλητος, forſ. μίβλητος, vt Seld. et in ſcholiis μίβλης, ex confuſis litteris υ et β.

V. 1084. νῆτόν τε) Noſtri νῆσον τε. κερνεᾶτιν, ſic Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 2. κερνεῶτιν, ſuperſcripto tamen α: Vit. 3. κερνεῶτιν, in ſcholiis vero κερνεάτιν. Forſan legendum κυρνεᾶτιν, cum Corſica a Graecis reliquis nominetur κύρνος. ἐκπεπτωκότες. Saepius ἐκπίπτειν dic. de naufragis, qui in vadoſa loca delati impacta naui in littus quaſi eiiciuntur, cf. Locella ad Xenoph. Eph. p. 239. Noſtri tamen omnes cum Cantero ἐκπεπλωκότες, quod quoque locum habere poteſt.

V. 1085. πόρον τυρσ.) *mare Tyrrhenum*, vt ap. Aeſchyl. Perſ. 451. πόροι ἁλίῤῥοθοι, *fluctus marini*, ſupra v. 530. fluuius dic. πόρος.

V. 1088. ἄνοστον) Ciz. et Vit. 1. vt Pal. ἄνοσον, mendoſe. ἔξουσι, noſtri rectius cum Cant. et Pottero ἔξουσιν. Temere mutauit Seb. hanc lectionem.

V. 1089. ἐμῶν — ῥυσταγμάτων) Ob vim, quam intulerat ei Aiax. cf. Eurip. Troad. 70. et ſupra v. 357. et 358. vbi reſpondet ἑλκυσθήσομαι τῷ· ῥυσταγμάτων, quod de raptu violento, vt ῥυστάζειν, vſurpatur. Etymol. M. ῥυστάζειν· μετὰ βίας ἕλκειν. cf. Lex Apollon. ad ῥυστάζοντας, et Hom. Odyſſ. κ, 109.

V. 1091. ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας) *ſacrificiis incenſis, lucem, iubar edent, excitabunt.* Steph. in Theſaur. affert locum ex Greg. Nazianz. vbi ἐκλάμπειν quoque cum Accuſatiuo rei iungitur: ἐκλάμπει τὴν δύναμιν τοῦ φωτός. Simplex λάμπειν ap. Eurip. Phoen. v. 834. λάμπουσα πέτρα πυρὸς σέλας quoque pro ποιοῦσα λάμπειν ponitur, cf. ibi Barneſ. Activam τοῦ· ἐκλάμπειν formam

σι Vat. 916. V. 1092. τίννοντες Vat. 972. κερδύλῳ Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40 aliique. κερδύλλᾳ Baroc. κενδύλῳ Caſ. membr. λαρβυδίῳ Vat. 972 et Pal. 142. λαρινθίῳ alii. V. 1094. παρβουκολίξει Pal. 142. aliique pro παραιολίξει. παραιολίζει Pal. 158. V. 1095. οὐδὲν pro οὐδὲ Seld. V. 1096. Tres ab hoo verſus deſunt in Vat. 1306. V. 1097 διαρ-

ignorat Schneideri Lexic. Hoc autem σίλας ſ. potius θῦμα, nam ad hoc inprimis pertinet, dic. εὐκταῖον, quod vouerant, vel diu in votis habuerant, et, quum tandem poſt longos errores domum reuerſi votorum iſtorum eſſent facti compotes, exoptatum, gratiſſimum. Reichard: *non ſacrificabunt pro reditu, conſequens pro antecedente: non redibunt.* Lapſus eſt vir doctiſſimus, nam vere rediiſſe hi Graeci, ſed antequam ſacra peregiſſent, occiſi traduntur.

V. 1093. τοιαῖσδ') *talibus, tantis*, h. e. peſtiferis, callidis, vt Lat. *tantus* ſaepe etiam dic. pro: maximus, e. g. Virg. Aen. XII, 177. Georg. II, 153. ἰχῖνος, Vit. 2. ἰχίνος.

V. 1094. παραιολίξει) Ciz. vitiole παραιολίζει. Vitio etiam laborat lectio Pal. et Canteri παρβουκολίξει, nam v. 1380. iterum occurrit παραιολίξειν. πικρὰς, ob diutinam maritorum abſentiam.

V. 1096. λήξουσι πένθους) Reichard: *Non deſinent Graecos laedere, iisque luctum afferre*, immo potius: *ne finient quidem luctum Graecorum*, ſ. *haec mala, quamuis maxima, a Nauplio allata Graecis non vltima erunt, ſed multa alia eos domum reuerſos excipient*, quae deinceps narrantur. Simili modo dic. Eurip. Hippol. 473. λῆγε κακῶν φρενῶν, *fini*, vel, *cohibe malos animi impetus.* Ergo neque durius, neque inſolentius dictum, vt opinatur Reich., φρυκτωρίαι λήξουσι πένθους. Φρυκτωρίαι, Eudocia p. 321.: ἧψε (Nauplius) φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καφηρέα λεγόμενα, ὅπου πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, αὐτοῦ δοκεῖν λιμένα εἶναι, διεφθάρησαν.

V. 1097. πτόρθου) filii, vt lat. *ſuboles*, quam huius voc. ſignificationem Lexica noſtra nondum receperunt, nulla plane aetatis florentis habita ratione, vt Tzetz. ſuo: διὰ τὸ ἀκμαῖον innuit. Διαβρήσθεντος, Vit. 3. διαρασθέντος, perperam. Baroc. διαβράσθεντος,

ῥαιθέντες Vat. 916. et Baroc. V. 1098. Hunc versum non agnoscit Cas. membr. V. 1099. διεξόδους Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et vterque Mss. Potter. V. 1100. κελεύσθους alii. V. 1101. Versus iste aduerbio comparat. ὡς insit in

V. 1098. κρύψει ποτ') Vit. 2. κρύψεί ποτ'. Στέγος, sepulcrum; vt lat. *domus*, bene, etsi Lexicis adhuc incognitum; verum στέγος νεοσκαφὶς, quod Sebast. *recens effossum domus* pessime interpretatur, nemo nisi Lycophron dicere audebit. Νεοσκαφὶς vel, altera Etymologiae parte neglecta, nil est, nisi ἐσκαμμένον, σκαπτὸν, vel, *nuper*, *paullo ante*, *tunc effossum*. Legerem νεοπαγὲς, vt conueniret melius τῷ στέγος, si metrum addiceret.

V. 1099. ἀμφὶ χύτλα) h. e. *tum cum abluebatur et inungebatur*, *cum se lauabat*, nam sicut χυτλῶσαι *lauare*, sic quoque χύτλον *lauacrum* in vniuersum significare ostendit Spanheim. laudato adeo Lycophronis loco, ad Callim. hym. in Iou. 17. Verum si χύτλον idem valet quod κατάχυτλον, vas balneatorium, solium, cf. Pollux Onom. X, 63. ἀμφὶ χύτλα est: *iuxta solium*, vt postea v. 1108. ἑρείτης ἄγχι, *antequam in solium descenderet*, vt v. 1103. descendisse narratur. δυσεξόδους, ita Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. διεξόδους, quae lectio cum voc. ζητῶν et sqq. bene respondeat, adductor, vt alteri δυσεξ. praeferam; nam primum Agamemnon quaerebat, vbi exitus esset vestimenti; deinde vero, quum nuspiam inueniisset eum, illudque omnibus partibus esset futuris occlusum, tum demum erat ei κίλευθος δυσεξόδος. Deinde, quod inprimis sententiam nostram iuuat, κίλευθος, vt e sqq. patet, non erat δυσέξοδος, sed, si vis sequi historiae auctoritatem et premere vocabuli proprietatem, plane ἄνοδος. χιτὼν μὴ ἔχων ἔξοδον χειρῶν καὶ τραχήλου, vel, vt schol. Eurip. Hec. 1276. μὴ ἔχων διεξόδους μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν. κίλευθος autem διέξοδος, *via*, *cui exitus patebat*, dictum est pro κίλ. διεξόδου l. διεξοδικὴ, ita vt alterum Substantiuum loco Adiectiui positum esse sumatur. Videtur ergo lectio δυσεξόδους ex interpretamento orta.

V. 1100. αὐχ. βρόχου) h. e. vestimenti vel indusii, cui nullum erat foramen, quo caput vel collum permitti posset. Aeschyl. quem Ly-

vetuſto Cod. Vat. 1307. V. 1102. κορσωτοὺς omnes Vat. excepto 1307. Pal. 40. Caſ. chart. Barb. et alii. κροσωτοὺς Barb. κορσωτοὺς Pal. 139. κροσσοτοὺς Pal. 158. V. 1104. κύπελον Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1105. εὐθέτῳ Pollux Onom. L. 2. c. 4. V. 1106. οἰκτὰ Vat. 1471. πέφλιξ Vat. 1307.

cophron videtur ſecutus, in Agam. 1391. ἄπειρον ἀμφίβλητρον, et v. 1124. δίκτυον ἀΐδου, Eurip. Oreſt. 25. ὕφασμα ἄπειρον, ibique ſchol. ἱμάτιον κυκλοτερὲς, μὴ ἔχον διέξοδον: Philoſtr. Icon. II, 10. πέπλου, τέχνῃ τινὸς ἀπείρου, et ſchol. Homer. in Il. I. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔνδυσιν τραχήλου nominant. βρόχος eſt ergo, quod Aeſchyl. dicit δίκτυον, *rete*, vt ſupra v. 310 et 405.

V. 1102. τυφλαῖς χερσὶ) Debet Lycophron, certe debere videtur hanc dicendi rationem Euripidi, qui perdite eam amat. Sic Hec. 1713. τυφλὴν χέρα: 1041. τυφλῷ ποδὶ, cf. Porſon. ad Eurip. Phoen. v. 1722. p. 374. ed. Lipſ. Sic quoque Val. Flacc. III, 79. *coeca manus.* κροσσωτοὺς, ſic Vit. 2. ſed Ciz. et Vit. 1. κροσσοτοὺς: Vit. 3. κορσωτοὺς, vt ſupra v. 291. quod fere idem ſignificat. κροσ. ῥαφὰς, partes, vbi futurae erant veſtimenti fimbriis ornati, vel vbi veſtimentum erat conſutum atque fimbriatum, quibus manus de more inſeruntur et caput transmittitur. Fimbriatam veſtem Aeſchyl. l. l. nominat πλοῦτον εἵματος, *veſtem pretioſam.*

V. 1103. θερμὴν δ'.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. θερμὴν δ'. θερμὴν λουτρ. στέγην, hypocauſtum, in quod Agamemnon ingreſſus fuerat,

V. 1104. ἐγκάρῳ) Vit. 3. mendoſe ὀγκώρῳ.

V. 1105. τυπεὶς —) Aeſchyl. Agam. 1135 ſqq.

ἐν πέπλοισιν
Μελαγκίρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει, πίτνει δ' ἐνύδρῳ τεύχει.

V. 1106. οἰκτρὰ — πτερύξεται) Expreſſit Homericum illud Il. π, 856:

Ψυχὴ δ' ἐκ μελέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει
Ὃν πότμον γοόωσα.

et Virgilianum Aen. XII, 952.

Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras.

οἰκτρὰ, non *miſera*, ſed πότμον γοόωσα. Aeſchyl. Ag. 1395:

πᾶν δυοῖν εἰμάγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα.

V. 1107. εἰσιδοῦσοι κουρίαν Cas. chart. V. 1108. ἐγώδε Bar. δρύτης Vat. 117. aliique. δροίτος Pal. 142. δρόντης Pal. 139. ἀμφικείσομαι pro ἄγχι κείσομαι Pal. 139. V. 1109. χαρυβδικῷ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Baroc. συντεθραυμένη Pal. 139. V. 1111. ὑλοκουργὸς Vat. 972. ὑλακουργὸς Vat. 916. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alex. Barb. et Baroc.

V. 1107. εἰσιδοῦσ') Pro simplici ἰδοῦσ', vt saepius ap. Euripid. e. g. Cycl. 36. et 100. et al. l. cf. Iacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 69. et 205. λυπρὰν οἰκουρίαν, sic Eurip. Phoen. 434. λυπρὰν χάριν διδόντες. Domi enim Agamemnon, qui se ibi tutum ab omni periculo putaret, ab ipsa vxore, custode domus, misere occisus est. Aeschyl. l. l. v. 1116:

τὸν ὁμοδίσμιον πίσιν
λουτροῖσι φοιδρύνασα.

οἰκουρίαν, schol. interl. φυλακὴν, supra v. 1095. στεγανόμον.

V. 1108. δροίτης) Alii δρύτης. *Potter.*

V. 1109. χαλυβδ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβδικῷ, vt Bar., a χάρυβδις, h. e. *pestifero, interitum vel mortem afferente.* Verbum dubium, ab analogia tamen non alienum. In scholiis item χαρυβδ. vti etiam χάρυβδες pro χάλυβες, quos vero Geographi ignorant. Forte e male percepta dictantis voce ortum: vel dixerunt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vti κρίβανος pro κλίβανος. Caeterum Steph. ad χάλυβες, laudato vers. Lycophronis, habet χαλυβδικῷ. χαλ. κνώδοντι, Aeschyl. Agam. v. 1160:

ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

V. 1111. ὑλοκουρὸς) Vit. 2 et 3. ὑλακουργὸς, forsan ὑληουργὸς l. ὑλακουργὸς, quod i. q. ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. Cod. Bar. versus hos interpunctione sic variauit:

— ἐργάτης ὀρεὺς
ῥήξει πλατύν.

Potter.

V. 1112. ῥήξει) Vit. 1 et Ciz. ῥήξῃ, non apte ob seq. v. 1115. πλήσει. πλατὺν τένοντα, ob antecedens με v. 1110, supplendum κατὰ l. εἰς, quae tamen ellipsis nimis dura videtur, vel potius per appositionem, vt τὸ· με, accuratius definiatur, vti ap. Hom. Il. π, 502.

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
Ὀφθαλμούς, ῥῖνάς θ'.

cf. Matthiae Gram. gr. p. 597. §. 432. et Herman. in

V. 1113. παλλακίζουσ' alii, teſte Tzetza. V. 1114. ἐπ' αὐχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. aliique. ἐπαυχένα vna voce Seld. et ἐπαυχένος Pal. 40. V. 1115. πλήσσει Vat. 915 et Caſ. chart. χωλῆς Pal. 158. V. 1116. κλεψόνυμφον Vat. 1471. δορίκτητον Vat. 117. 1306. 1307. et Pal. 158. V. 1117. δύζηλος Pal. 40. 139. aliique. ἀστέμβακτα Vat. 1307. Etymolog. in ἀστεμφὴς et Euſtath. in Iliad. α. pag. 441. ed. Flor. V. 1118. βρῶσα pro βοῶσα Pal. 139. κλυτάον pro κλύοντα Etymol. in ἀστεμφής. δεσπότιν Vat. 1471. et Baroc. V. 1119. θεύσει alii. κατί-

Muſeo Antiq. ſtudiorum Vol. 1. P. 1. p. 172.

V. 1113. πᾶν λακίζουσ') Sic noſtri omnes. Tzetz. παλλακίζουσ' ſuum ſine dubio finxit e ſq. v. 1116.

V. 1114. ἐπ' αὐχένα) Vit. 3. iunctim, vt Seld., ἐπαυχένα: Vitt. 1 et Ciz. ἐπ' αὐχένος, non male. κἀπιβᾶσ', noſtri ſine iota ſubſcripto, κἀπιβᾶσ', recte.

V. 1116. κλεψόνυμφον) Vit. 3. κλεψόνυμφον: Vit. 2. κλεψόνυμφ. ſupra tamen ſcripto ε. Δορύκτητον, Ciz. et Vit. 1. δορίκτητον, ſic quoque infra v. 1359 et 1450, quae forma eſt vſitatior.

V. 1117. ἀστένακτα) Euſtath. ad Il. p. 448 ed. Pol. et p. 178 ed. Baſ. ἀστέμβακτα, a στέμβειν, mouere. Etymol. in ἀστεμφὴς habet ἀστένακτα, laudato Lycophr. verſu, non ἀστέμβακτα, vt Sebaſt. dicit. Phauor. ad ἀστεμφὴς ex Euſtathio ἀστέμβακτα. Collato autem verſ. 782. vbi ἀστένακτος eſt: *durus, inexorabilis, immiſericors*, vt ἄδακρυς, h. l. etiam ἀστένακτα explicari poteſt: *immiſericorditer*, nec vulgata videtur tentanda.

V. 1118. δεσπότην) Vid. ad v. 1078. Bar. δεσπότιν. In ed. Venet. Etymol. non κλυτάον, vt Sebaſt. tradit, ſed vere κλύοντα legitur.

V. 1119. ἠνεμωμένη) *velocibus alis ſublata*, bene, ſed Vitt. 2 et 3. ἠνεμωμένοις, *ventoſis*, cui lectioni, ingenio Lycophronis aptae, aſſentitur quoque ſchol. interl. ſuo ταχέσι. Sic Heſych. ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, et ſchol. ad Eurip. Andr. 939. ὑψοῦσθαι. Propert. II, 12, 5.

Idem non fruſtra ventoſas addidit alas.

χνος alii. ἠνεμωμένοις Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. aliique. V. 1121. σπλάχν' Vat. 916. αὐτόχει Seld. βάξει Vat. 117. V. 1122. ἔκφυλον Cas. chart. V. 1123. νύμφης δ' ἄναξ Vat. 1306. V. 1124. αἰμύλοις cum tenui Vat. 1306. Pal. 139. et vterque Potter. V. 1127. αὖθις reposui pro αὖθι auctoritate Vat. 117. λιθαίῳ alii. V. 1128. μὴν pro μοὶ alii. ἄκραις pro ἄκροι alii. V. 1129. Δαρδάνου Vat. 972. V. 1131. παρθένων

V. 1120. χῆρα μαστ. φόνου) μαστεύειν dic. vt ζητεῖν v. 1298, et lat. *quaerere, inquirere*, quoque de iudicibus, et hinc per consequens: τιμωρεῖν, *vindicare, persequi*, quae vero vis huic vocabulo nondum a Lexicographis est attributa.

V. 1121. βάψει ξίφος) Cff. Porson ad Eurip. Phoen. v. 1594. p. 363. ed. Lips. et Valken. ibid. v. 1670. de hac dicendi formula.

V. 1123. ἐμὸς δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἐμός δ'.

V. 1124. αἰμύλοις) Ita quoque Pott. vterque et Codd. nostri, Cant. et Pott. αἰμύλοις. Male Sebast. vertit: *pellacibus*, nam est: *gratificaturis, qui vellent eum venerari.*

V. 1127. αὖθις) Nostri cum reliquis rectius αὖθι, nec patet, quare Sebast. sustulerit. λιθαίῳ σκότῳ, h. e. λίθῃ καὶ σκότῳ s. λίθῃ σκοτινῇ.

V. 1128—1130. Hi tres versus absunt a Vit. 2. sed ad extremum paginae alia manus eos adscripsit. Δαυνίων ἄκροι. Sic laudantur in Eurip. Phoen. 433. Δαναῶν ἄκροι, et in Suppl. 118. Ἀργείων ἄκροι.

V. 1129. σάλπης) Intelligit Salapiam, quae etiam nunc Salpe vocatur, Apuliae oppidum ad superi maris littus, ita Holsten. ad Steph. p. 27, b. *Thryll.* Immo potius ob voc. ὄχθαις, vt Tzetzes et Pott. arbitrantur, lacum Apuliae. Lucan. V, 377. *Salapina palus*, vbi tamen inter lectt. varr. quoque *Alpina*, cf. Burman.

V. 1131. Adumbrauit haec Lycophr. quae de statua Cassandrae profert, vt iam vidit Canter. et post eum Valken. ex Eurip. Hippol. v. 1425 sqq. quorum hic in annotatt. p. 318 haec addit: „*Videtur difficultas non sine correctione superabilis in Lycophronis v.* 1131. κοῦραι — ὅταν θίλωσι: *ex vno Codice* (Casan.

Vat. 117. Pal. 139. 142 et Caſ. membr. V. 1132. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. θέλουσι Vat. 1307 et Pal. 40. ὅτ' οὐ θέλουσι Caſ. membr. et Seld. V. 1133. ταῖς pro τοὺς Pal. 142. ἐκτομείοις pro ἐκτομείαις ex Vat. 117. 915. 1307. Pal. 158. Caſ. membr. et Seld. V. 1134. ἔχοντα Pal. 139. σῖφλον Seld. σιφλὸν Pal.

et Seld. noſtri omnes tuentur vulgatam) *lectio annotatur* ὅτ' οὐ θέλουσι. *Non ſane* παρθένιον ἐκφυγεῖν ζυγὸν *dixiſſe videtur poeta, ſed coniugii iugum declinare, vel coniugale vinculum. Scripſerat i fortaſſe:* κοῦραι δὲ παντέλειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν, ὅταν θέλωσι." Sane ſic haec difficultas ſuperatur; verum παντέλειον non omnino aptum frigere videtur. Euripidi Hipp. 1425. et Bacch. 639. dicc. κόραι ἄζυγες, innuptae, quae quoque ſaepe nominantur a poetis κόραι παρθένοι. Quid ſi legamus: κοῦραι δὲ παρθένοι τὸν ἐκφ. ζυγ. vel, ſi quis non horreat hiatum, κοῦραι δὲ παρθένοι ἂν ἐκφ. ζυγ. ita vt ἄν bis poſitum repulſae matrimonii eo maiorem vim addat, vel cum ἐκφυγεῖν iungatur. Forte etiam legendum Δαρδάνιον, h. e. matrimonium incolarum vrbis Dardanae mox nominatae: quae lectio videtur aptiſſima et facillima. Nihil tamen immutandum putauerim, matrimonium enim nominatur παρθ. ζυγὸς, iugum virginum, quia eae matrimonio inito quaſi ſub iugum mittuntur, quia matrimonium iis tanquam virginibus videtur eſſe iugum, quo libertas virginitatis coercetur. Sic dic. Hom. Odyſſ. ζ. 106 παρθένος ἀδμὴς, *virgo innupta, intacta.*

V. 1133. ἐκτομείοις) Sic Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. etiam in ſchol. ἐκτομείαις, cf. ſupra ad v. 53. „*De Hectorea coma cf. omnino Petau. ad Syneſ.* p. 34." *Thryllit.*

V. 1134. σίφλον) Ciz. et Vit. 1. σιφλοὺς, h. e. κενοὺς, *deſtitutos*, quod ſi probetur, vti vero metri cauſa non probandum videtur, μορφῆς referatur ad μῶμαρ, vt verba ſic iungantur: σιφλοὺς, ἔχοντας μῶμαρ μορφῆς ἢ γένους. Cfſ. de hoc verbo Heſych. cum interptt. ſchol. noſter et Brunk. ad Apoll. Rh. I, 204. Ruhnken. in Epp. Crit. p. 166. et Lex. Photii ab Hermanno editum, vnde patet, σίφλον, non vero σιφλὸν, eſſe legendum.

V. 1135. περιπτυξ.) Vit. 1. περιπτύξωσιν, eadem manu tamen ſupra ſcripto ου.

139. σίμφλον Pal. 142. aliique. σίφλους Pal. 158. μῶμον Pal. 142. V. 1137. ἐρινύων Vat. 117. 1306. Pal. 40. aliique. ἐσθῆτας Vat. 972. V. 1138. πεπαμμέναι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſan. chart. Baroc. et Seld. πεπταμέναι Vat. 916. Φραμάκτηρίοις Vat. 916. V. 1139. κείναις δ' ἐγὼ Seld. ἄφθιτον Seld. V. 1140. ἑαβδηφόρος Vat. 1471. ἑαυβδηφόρος Pal. 139. V. 1143. ἀθεσμόλεκτον Pal. 139. Caſ. membr. et vterque Potter. κυπρίδος Caſ. membr. θέας Vat. 1471. V. 1144. Verſum hunc ſic profert Seld. Δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον. V. 1146. Σπερχειὲ pro Σπέρχεις ex Vat. 916. 972.

V. 1136. ἄλκαρ νυμφίνμ.) propugnaculum vel munimentum contra nuptias eis oblatas, vt in Callim. Fragm. 124. p. 491. ed. Erneſt. πέτρου ἄλκαρ, munimentum aduerſus lapidis ictum. Sic ap. Aeſchyl. Agam. 977. σκιὰ σειρίου κυνὸς, vmbra contra aeſtum ſideris canicularis.

V. 1137. ἱρινύων) Vit. 3. ἱρινύων, perperam.

V. 1138. πεπαμένναι) Noſtri πεπαμμέναι, ſupra v. 354 et 457 ſimplici μ. θρόνοισι. Reineſius rectius interpretatur: *herbis*, quam *coloribus*. cff. v. 1313. ſchol. Theocrit. II, 59. et Steph. Theſ. in Indice. θρόνα ſchol. Nicandri Theriac. v. 413. ἱμαθοῖς βοτάναις. Intelliguntur haud dubie pharmaca amatoria.

V. 1141. πίνθος) Ita Vitt. 2 et 3. in textu, ſed in ſchol. πίνθους, quod nemini placebit. πολλαῖς παρθένων, *matribus filiarum* (vt v. 1176) Locrenſium iis, quae erant e tribu Aiacis, cf. Staueren ad Hygin. 116, 8.

V. 1143. ἀθεσμολ.) Aiacem ob vitiatam Caſſandram, quem nominat quoque λῃστὴν κύπριδος, praedatorem Cypridis, h. e. concubitus.

V. 1144. Vit. 1. hunc verſum quoque diſtinguit, vt Seld. poſito poſt ἀνάρσιον puncto.

V. 1146. λάρυμνα) Fuerunt duae vrbes huius nominis, vna Boeotiae, altera Locridis, quae h. l. intelligitur, non, vti Canter. opinatur, Boeotiae. Strab. IX, p. 406 et Pomp. Mel. II, 3, 6, cf. ibi Tzſch. Tzetzes hallucinatur, ratus, a Lycophrone Larymnam h. l. dictam eſſe pro Lariſſa. Σπερχειὲ, ita quo-

Barb. vtroque Potter. aliisque. Βοαγρίᾳ Pal. 142. V. 1147. κύνε paene omnes Codd. κάρφεια Vat. 916. Φαλωρίας Vat. 1471. Barb. Caſ. chart. et Baroc. Φα-

que noſtri, recte, vid. Baſt lettre crit. p. 115 et p. 154 ed. lat. „*Gentile ſane* σπερχειὸς *ſcribitur, vt e Stephano in* τυφρηστὴς *liquet.* σπερχεῖος *eſt ap. Apollod.* (III, 13, 4. in ed. Heyn. ὁ σπερχειοῦ). *Suidas* σπερχειὸς, ὄνομα ποταμοῦ." *Thryllit.* Phauor. quoque et Zonaras σπερχειός. Pomp. Mel. II, 3, 6. Sperchion, cf. Tzſch. Lucan. VI, 367. Sperchius, vid. Oudendorp. Mentionem quoque facit huius fluvii Hom. Il. φ. 142 et 144. Βοάγριε, Hom. Il. β. 533. fluuius, vel potius torrens, auctore Strab. IX, p. 426, praeterlabens Thronium.

V. 1147. κῦνε) Vitt. 2 et 3. contra metri leges κύνε, vt Pauſ. Phoc. X, 1. ſchol. Apoll. Rh. I, 69. ſchol. Pind. Olymp. IX, 65. Strabo olim quoque IX, p. 425, ſed iam in ed. Siebenkeeſ.-Tzſchuck. κῦνος, nulla tamen huius mutationis addita ratione. Stephan. vero Byz. et Hom. Il. β. 531. κῦνος, cf. ibi Heyne, et Tzſchuck. ad Pomp. Mel. II, 3, 4. qui quoque accentum variare affirmat. Σκάρφεια, Hom. Il. β. 532. σκάρφη: Euſtath. ad h. l. σκάρφεια. Pomp. Mel. II, 3, 6. Scarpha, vid. ibi Tzſch. qui etiam in Strab. IX, p. 426. relicta forma σκάρφη repoſuit σκάρφεια. Conferatur hic omnino Homerus, quem Lycophron ante oculos habuit. Steph. Byz. σκάρφεια· πόλις λοκρίδος. Male ſchol. interl. Lycophronis ποταμός. Φαλωριὰς, vt Steph. Byz. ſed noſtri omnes Φαλαρίας. Strabo ignorat hanc vrbem. Quum Homerus, quem Lycophr., vti iam animaduertimus, h. l. ſequitur, vrbes Locridos Cynum, Scarphen et Calliarum vno eodemque verſiculo, et Pomp. Mel. II, 3, 4. quoque iungat Cynum et Calliarum, inclinat animus, vt paene credam, Lycophronem etiam huius vrbis h. l. mentionem feciſſe et voc. Φαλωριὰς a ſcribis eſſe ei obtruſum. Steph. Byz. laudat quidem vrbem Locridos Φαλωριὰς, nullo tamen auctore addito. Quid ſi putes, hunc e loco Lycophronis, cuius ſaepius meminerit, corrupto eam attuliſſe? Nil quoque impedit, quominus hoc nomen ab ipſo Lycophrone iam fuiſſe deprauatum credamus, quum metri ſeueritas obſtet, nam altera ſyl-

φίας Vat. 916. V. 1148. Νωρύκειον Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. Νωρύκιον Pal. 158. Θρονίτυδες Vat. 117. Θρονίτιδος Pal. 142. V. 1149. ἀγυαὶ Seld. V. 1150. ὁδοιδό-

laba voc. καλλίαρος Homero aliisque corripitur, metrum vero poſtulat ſyllabam longam. „*Berkel. ad Steph. Fragm. p.* 60. φαλάρειας *legit, et ſubaudiendum dicit* ἄκρα.“ Thryll.

V. 1148. Ναρύκειον) recte. Ciz. et Vit. 1. νωρίκιον: Vitt. 2 et 3. νωρίκειον, τὸ· ω pro α corrupte, nam Steph. Byz. νάρυξ et ναρύκιον, ex quo etiam hauſerunt Phauor. et Plin. IV, 7. Narycion, Suid. ad νάρυξ male ναρύκιων pro ναρύκιον. Quid ſibi velit ſchol. interl. τῷ· λαμπρὸν, quo explicat ναρύκειον, coniectura aſſequi poſſumus nulla. Θρονίτιδες, a θρονίτις. Hoc oppidum a Graecis ab Ilio redeuntibus conditum nominatur θρόνιον. Strab. IX, p. 426. Hom. Il. β, 533. Steph. Byz. et Paul. V, 22. Sed quaenam ſunt θρονίτιδες λοκρῶν ἀγυιαὶ (ſic noſtri omnes legunt)? *Vici Locrorum*, vt Canter. et Sebaſt. interpretantur, quis eſt, qui intelligat? Fuerunt autem duae vrbes hoc nomine praeditae, prima in finibus Locrorum Epicnemidiorum, altera Phocidis, Lilaeae finitima, cf. Ferrarii Lex. Geogr. ex ed. Baudrandi T. II, p. 264. Plin. IV, 7. in ora Locrorum ſitam eſſe tradit. θρονίτιδες, niſi fallor, ſcl. πόλεις, intelliguntur hae duae vrbes, et nominantur ἀγυιαὶ λοκρῶν, quia vtraque Locridi erat vicina, nam ἀγυιὰ non tantum dic. ὁδὸς, ſed etiam ἄμφοδος, cf. Heſych. Zonar. et Phauor. Etymol. M. ἀγυῆται· γείτονες.

V. 1149. πυράνθιοι) „*Berkel. ad Steph. Fragm. p.* 60. *legit* πυράσιοι.“ *Thryllit.* Non inepte, nam πύρανθος eſt, auctore Stephano, κώμη κρήτης περὶ γόρτυνα, quae hic vix locum habet, ſed πύρασος vrbs Phthiotidis l. Theſſaliae, quam Strab. IX, p. 435. habuiſſe tradit ἄλσος Δήμητρος, coll. Hom. Il. β. 695. ἄλσος ſunt Lycophroni νάπαι πυράσιοι.

V. 1150. Ἰλέως) Sic Vit. 2. et margini adſcriptum: ὁδοιδόκειος πατὴρ ἰλέως, πάππος Αἴαντος. Vit. 1. ἰλέως, ſed alia manus ante ι addidit ο, vt ὀιλέως l. potius οἰλέως legiſſe ſe notaret, id quod etiam habent Ciz. atque Vit. 3. et Canteri coniecturam confirmant, a cuius partibus quoque ſtat Eu-

χιος Vat. 1471. Ἰλέως pro Ἰλέος ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alex. vtroque Caſ. aliisque. Οἰλέως Canterus. V. 1151. ἀμῶν Pal. 142. δυσεβῶν Seld. V. 1152. τίσετ' pro τίσσετ' ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alex. vtroque Caſ. et vtroque Potter. τίσαιτ' Vat. 916. 972. 1306. aliique. τίσεται Vat. 915. τίσεαι Pal. 158. ἄγισκ Vat. 1471. V. 1153. χρόνους Pal. 158. V. 1154. πάλλου Vat. 1307. V. 1155. ὡς pro αἷς Pal. 139. ἐν ξένοις ξένος

ſtath. ad Hom. Il. β, 531. ed. Pol. T. I. p. 200. et p. 76. Baſil. Mirari ſane licet, hanc lectionem non eſſe reſtitutam Lycophroni. Hom. Il. β, 527. et Apollod. III, 10, 8. exhibent quoque ὀϊλεύς, quamquam non negandum eſt, alios quoque, vt Heſiodum, auctore Euſtathio, ἰλεὺς pro ὀϊλεὺς legiſſe, Homerum ὀϊλεύς, non vero οἰλεὺς dixiſſe, et Lycophronem Ἰλέος, non vero ὀϊλέος, vt adeo in nomine proprio vitaret Anapaeſtum, ſcripſiſſe. cff. omnino Heyne ad Hom. Il. β. 527. et Hermann. in: De emend. rat. Gr. Gramm. p. 41. ſqq. vbi is quoque putat legendum eſſe ὁδοιδόκος pro ὁδοιδόκειος.

V. 1151. τίσετ') Sic Vit. 3. verum Ciz. et Vitt. 1. 2. τίσαιτ', non male, nam eſt optantis et imprecantis, niſi metrum corrueret. ἀγίσκᾳ, Vit. 3. vitioſe ἀγίσκᾳ.

V. 1153. χρόνον) Ciz. vt Pal. χρόνους, ſine dubio ortum e male repetita vltima ſyllaba verbi proxime praecedentis.

V. 1154. γηροβοσκοῦσαι dicc. vrbes, quia puellas Troiam miſſas atque ibi matrimonii expertes et ad ſummam ſenectutem provectas educabant alebantq e.

V. 1155. ἐκλυθήσεται) Ciz. et Vit. 1. ἐκλυσθήσεται: Vitt. 2 et 3. ἐκκλυσθήσεται. Vtraque lectio contextui apta. Tzetzes vero non, vti Seb. annotat, ἑλκυσθήσεται, nam in Codd. Mſſ. noſtrorum ſcholiis legitur ἐκκλυσθήσεται. Non tamen plane abſona eſſet lectio ἑλκυσθ. κλύδωνος, et conueniret ei paene in eadem re v. 743. κλύδων ἑλκύσας, ita vt ſenſus exiret: *nullum eis erit ſepulchrum, nam fluctibus abripietur*, h. e. cinis eorum in mare effundetur. Reliquae vero lectt. eundem praebent ſenſum. λυπρὸς, Vit. 3. λυπρὰν, ſuperſcripto tamen ος, forſ.

Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. vterque Cas. et Baroc. ἐν ξένοις τάφος Pal. 158. V. 1156. λυπρὸν Baroc. λυπρὰν Vat. 1471 et Cas. chart. ἐκκλυσθήσεται Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alex. vterque Cas. et Seld. ἐκλυσθήσεται Pal. 139. 142 et Baroc. ἑλκυσθήσεται Tzetzes aliique. V. 1157. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117. Cas. membr. et Seld. ὅταν δ' Vat. 1307. ἀκάρπου φυτοῦ Pal. 142. aliique. γύα aliqui. συμφλέξαι Pal. 158. V. 1158. τὸ· εἰς non agnoscit Pal. 158. ἐκβράσσῃ Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Cas. membr. et alii. ἐκβράσει Pal. 139. V. 1159. τρήρωνος Scaliger, consentiente etiam Can-

λυπρὸν, vt Baroc. Ex interpretatione videtur ortum λυπρόν.

V. 1157. ὅταν) Io. Tzetz. in Chil. V, 23. v. 740. vbi hi tres, qui sequuntur, versus ab eo excerpti leguntur, habet ὅτ' ἄν, et mox κλάδοις pro φυτοῖς, quam lectionem omnes ignorant Codd. MSS. et editt. Accidere tamen etiam potuit, vt, quum Tzetzes ipse, se ἀκριβῶς τὸν στίχον οὐ γιγνώσκειν, fateretur, memoria falleret, et τῷ· φυτοῖς substitueret κλάδοις. ἀκάρποις, Thom. Mag. ad εὔκαρπα· ἄκαρπον, τὸ μὴ ποιοῦν καρπόν, παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν εὕρηται. Reperitur autem hic et ap. alios scriptores veteres, vid. interptt. ad Thom. M.

V. 1158. ἐκβράσῃ) Tzetz. in Chil. l. l. ἐκβρώσῃ, vitiose, vel lapsu memoriae vel operarum pro ἐκβράσσῃ, vt Vit. 1. Ciz. et Canter. Caeterum tenenda est dicendi breuitas, qua Vulcanus, qui pro igne positus est, non tantum combussisse puellas Locrenses, sed cinerem earum quoque in mare abiecisse traditur.

V. 1159. τρήρωνος) Dorice pro τρήρωνος, *columbae*, h. e. puellae Locrensis, misericordiae caussa sic dictae, cf. Potter, atque deinde puella, vt Grammatici dicere solent, collectiue pro uniuersis puellis Locrensibus, nam dubitamus, an quispiam assentiatur Reichardo, τράρων esse nomen proprium cuiusdam puellae ibi interfectae arbitranti. ἐκ λόφων referendum est vel ad ἐφθιτωμένης, vt sit: *ex urbe Troia*, quae fuit montana, cf. Tzetz. ad v. 1348. *puellae*, quae eo periit, quod e colle est praecipita-

tero, ſed perperam. ἐφθιτωμένοις Pal. 139. ἐμφθιτωμένης Pal. 142. V. 1160. ἶσαι pro ἴσαι tuentur Vat. 915. 972. et Barb. ἴσα Caſ. membr. V. 1161. Σιθῶνος pro Σίθωνος tuentur Vat. 972. 1471. Barb. aliique. γῦας cum aliis Vat. 117. V. 1162. κἀκελευθα Vat. 916. κἀκκέλευθα Caſ. chart. Baroc. et Seld. πεπαλωμέναι Vat. 916. 972 et 1306. πεπταλωμέναι Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. παπταλωμέναι Seld. V. 1163. εἰσθράξωσιν Vat. 916. V. 1164. ἱκέτιες Pal. 139. γονούμεναι Seld. γουνομέναι Vat. 117.

ta, vel potius conſungendum cum τῆς τραύωνος, ita vt ἡ ἐκ λόφων τραύων ſit: *columba, incola montium, ſylveſtris, peregrina*, et opponatur inquilinis Troianis. Sin vero τραῦων eſt mons, vti Tzetzes putat, quem vero Geographi ignorant omnes, verba ſic ſunt conſtituenda: τῆς ἐφθιτωμένης ἐκ λόφων τραύωνος, *occiſae cuiuscunque* (τῆς pro ἑκάστης) *puellae e collibus Traronos*, h. e. quae miſſa fuerat Troiam e collibus Traronos Locrenſibus. In ed. Reichardi comma poſt σποδὸν eſt delendum, nam ſeq. Genitivus pendet a σποδὸν, et in verſione lat. *excutiet*, vt ap. Sebaſt. *eiiciet*, mutandum in: *excuſſerit* et *eiecerit*. Caeterum tenendum eſt, hoc verſ. plane omiſſo ſenſum reliquorum verborum ſibi bene conſtare, ſeruato autem omnia turbari atque obſcurari.

V. 1160. ἶσαι) Sic Vitt. omnes, ſed Ciz. ἴσαι, recte. „*Lege* ἴσαι, inquit Thryllit., *vt requirit metrum, et Canterus repoſuit. Nam* ἶσαι *non magis vera lectio, quam infra v.* 1266 *et* 1291. κῦνες *pro* κύνες. *Sic etiam v.* 1303. *Codd. Vitt. habent* ἶσαι *pro* ἴσαι." Poſtea tamen reprehendit idem hanc ſententiam his verbis: *Licet choliambus poſſit ſtare.*

V. 1161. σιθῶνος noſtri omnes; in ſchol. Vitt. 2 et 3. σίθωνος, γυίας, ita Ciz. Vitt. 1 et 3. cum Pott. ſed Vit. 2. γύας, vt Cant. recte, cf. ad v. 258 et 1059.

V. 1162. κακκέλευθα) Vit. 3. κἀκκέλευθα, recte. παπταλώμεναι, ſic Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. πεπταλωμένας, etiam in ſcholiis. Verbum non niſi Lycophroni proprium; forſ. legendum παιπαλώμεναι, nam Heſych. παιπαλᾷν· περισκοπεῖν, quod ſi admittatur, vituperium Tzetzae in ſcholiis cadit.

V. 1165. ὀφελτρεύστουσι Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. ὀφελτρεύουσι Etymol. κοσμῆσαι Pal. 139. Caeterum haec duo hemiſtichia: κοσμοῦσαι πέδον, Δρόσῳ τε Φοιβάσωσιν abſunt ab impreſſo quodam. V. 1166. Φοιβάσουσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. et Baroc. Φοιβάζουσιν Pal. 139 et 158. V. 1167. Φυγοῦσαι pro Φυγούσαι tuentur Vat. 972. 1471. Pal. 139 et Barb. V. 1170. Φαρακλαῖον Seld. V. 1171. κορέσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Caſ. chart. aliique. V. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτεῖ Pal. 158. V. 1173. τοὐπολίβητον Pal. 139. V. 1176. ἐπωπῖδα Vat. 1471. Caſ. chart. aliique. ἐπωπίδα cum leni alii, ſed ſcholia conſulas. Θήσεται ἐπωσίδους Vat. 916. Θήσετ' ἐπωπίδα

V. 1165. ὀφελτρεύσωσι) Noſtri omnes ὀφελτρεύσουσι, bene, nam non refertur ad ἕως ἄν. Aſſentiuntur ſchol. interl. σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, et Etymol. M. laudato Lycophronis loco, qui tamen male ὀφελτρεύουσι pro ὀφελτρεύσουσι, cff. Suid. et Zonar. ad hoc verbum. κοσμοῦσαι, Vit. 3. κοσμῆσαι.

V. 1166. φοιβάσωσιν) Ciz. φοιβάζουσιν: Vitt. 2 et 3. φοιβάσουσιν: recte, vt reſpondeat τῷ· ὀφελτρεύσουσι. Vit. 1. φοιβάσωσιν, inconſtanter, lapſu ſcribae fortaſſe pro φοιβάσουσιν: ſchol. interl. καθαροποιήσουσι. „*Haec duo hemiſtichia* κοσμοῦσαι — φοιβάσουσιν *abfuerunt a Cod. Vit.* 3. *ſed eadem manus Apoſtolii poſtea ad oram addidit.*“ Thryll.

V. 1170. στερρὰν) Vit. 3. στερκὴν.

V. 1171. κορέσσαι) Vit. 1 et Ciz. κορέσαι, cf. Tzetz. in ſchol. χεῖρα διψῶσαν φόνου. Sic quoque in vetuſtis Codd. Sophocl. Ai. v. 50, vbi vulgata iam μαιμῶσαν. cf. ibi Lobeck.

V. 1172. ἀνατεῖ) Ciz. ἀνακτεῖ, Vit. 1. ἀνακτεὶ, perperam vterque. Malim cum Tzetza ἀνατεὶ referre ad χαράξας, quam cum Reichardo ad κτανόντα, vt ſit ſenſus: *lege conſtituta, qua licebat cuique interficere impune inviſas iſtas Locrenſes:* inſuper laudabat adeo populus interfectorem. Forſan ad vtrumque referri licet.

V. 1176. ἐπωπίδα) Sic Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. ἐπωπῖδα.

Pal. 158. V. 1177. κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. γλαγγκῖσι Seld. ταρβήσουσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. ταρμύσσουσαν alii, et Etymol. in v. ἀτάρμυκτον. ταρβύσσουσι Pal. 40. ταρύνσουσαν alii. V. 1178. Ζηρανθίας Pal. 158. V. 1179. δίκηλα alii. δήληλα Vat. 1471. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Barb. Baroc. aliique. V. 1180. δύσθλοις Vat. 1306 et 1471. V. 1181. τοὶ pro δὲ Pal. 40. 142. aliique. στώνυξ Alex. V. 1182. σεμνῶν Vat. 915. Pal. 139. Caſ. chart. Baroc. aliique. V. 1183. ὠγκωμένος Vat. 916. V. 1184. ῥεῖθρον Pal. 158. ἐκτερισμένη pro

V. 1177. κλαγγαῖσι) Vit. 3. κλαγκαῖσι, vt Baroc. ταρβήσουσαν, Ciz. et Vitt. 1 et 3. ταρβήσουσαν.

V. 1178. ζηρωθίας) Ciz. ζηρηνθίας, vitioſe. Legendum tamen putauerim ζηριηθίας, vt ſupra v. 77. ζήριηθον.

V. 1179. σέβουσι) Vitt. 2 et 3. σέβωσι.

V. 1182. σεμνόν) Ita Ciz. et Vitt. 1 et 2. ſed Vit. 3. σεμνῶν, non male, ſi per metrum liceret ſic legere, et ad ὀνειράτων referretur, nam σεμναὶ θεαὶ quoque ſunt Deae infernales, inprimis Eumenides, cf. Baſt in Ep. Crit. lat. p. 104.

V. 1184 et 1185. Verba horum verſſ. ſic mihi videntur ordinanda: ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς ῥείθρων ἑλώρου ῥανεῖ χοὰς τλήμονος πρόσθεν ἐκτερισμένης, h. e. in honorem miſerae, cui, antequam libamina effunderet, monumentum vel ſtatuam erexerat, vel potius, κτερίσματα aut κτέρεα obtulerat. Nam κτέρεα, auctore Heſychio, dicc. πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα. Si Heſychii interpretatio, κτερίζω· σκυλεύω, vera eſt, licetque eam ad locum noſtrum transferre, Hecuba πρόσθεν ἐκτερισμένη, ab Vlyſſe antea ſpoliata, ſcl. libertate, dignitate ac vita, quoque dici poſſet. ῥείθρων. Ciz. male ῥείθρον. ἐκτερισμένη, noſtri, vt Cant. et Pott. ἐκτερισμένης, et ſic quoque τλήμονος pro τλήμονι. Genitiuus elegantior videtur Datiuo, nam χοαὶ τλήμονος ſunt libamina in honorem miſerae facta, vt Val. Max. II, 1, 2. epulum Iouis, h. e. in honorem Iouis inſtitutum: Hom. Il. XXIII,

ἐκτερισμένης, et mox in ſequenti τλήμονι pro τλήμονος reſcripſi ex Pal. 142. ἐκτερισμένη Pal. 142. V. 1185. τλήμορος Vat. 916. V. 1187. πρῶτος οὔνεκεν Vat. 1307. V. 1188. κελαιῶν Vat. 916. V. 1190. πέτρας pro πάτρας Caſ. membr. V. 1191. καινὸν κριπίδα Baroc. κριπίδα legit etiam Vat. 1471. V. 1193. θυμάτῳ Pal. 158. V. 1194. ἔξεται (ἕξεται) Vat. 916. Pal 130. Barb. et Baroc. τὸ᾽ σὲ non agnoſcit Vat. 916. γενετλίαν alii. V. 1195. ἐξυμνημένην Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. vterque Caſ. Alex. vterque Potter, aliique. V. 1196. σφὶ pro

748. ἄεθλον ἑτάρου, h. e. in honorem ſocii. Caeterum Codd. noſtri non turbant ordinem verſſ. 1184 et 1185. nam ὅς δὴ — qui eſt ap. Reich. v. 1184. eſt in omnibus edd. et Mſſ. v. 1085.

V. 1186. *Cf. Euſtath. ad Dionyſ. v.* 467. Thryllit. Pertinent ea, quae Euſtath. ibi tradit, ad v. 966.

V. 1187. οὔνεκα) Noſtri omnes οὕνεκα. Hunc verſ. Zonar. ad λευστῆρα ſic exhibet: λευστῆρα οὕνεκ᾽ ἔριψε πρῶτος πέτρον, male.

V. 1189. σὺ δ᾽) Ciz. et Vit. 1. σύ δ᾽.

V. 1191. κρηπῖδα) Sic noſtri, excepto Vit. 2. κρηπίδα, in ſchol. vero κρηπῖδα, cf. ſupra ad v. 336.

V. 1193—95. Defuerunt hi tres verſſ. in Vit. 2. et alia manu ſunt additi.

V. 1194. ἄξεται) Vit. 3. ἔξεται; ſchol. interl. λάβῃ, γενεθλίαν, ſcl. Graecorum.

V. 1195. ἐξυμνουμένην) Vitt. 2 et 3. ἐξυμνημένην: perperam.

V. 1196. σφὶ) Sic Vit. 3. reliqui αὐτόνως. Etſi σφὲ pro αὐτὸν et αὐτὴν paſſim dicatur, cf. Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 886. vti Potter. et Reich. h. l. quoque dictum eſſe docent, nunquam vero, vt Sebaſt. cum Tzetza opinatur, pro αὐτοῦ, malim tamen, vt κατὰ Reichardi facile careamus, et rationem dicendi Lycophroni noſtro propriam ſequamur, qui, vt ſupra v. 830. ὠδῖνας ἐξέλυσε κλαῖδος, ſic h. l. dixit μήτηρ ἐξέλυσε ὠδῖνας pro ſimpl. ἔτεκε, *peperit*, σφὲ explicare ἑαυτὴν, ſcl. Rheam, et ὠδῖνας per appoſitionem et vberioris explicationis cauſa, vt v. 1112. ἐμὲ — πλατὺν τένοντα. ἐξέλυσε σφὲ, ὠδῖνας, *liberauit ſe et dolores*, vel *dolores ſuos*, i. e. *peperit*. In Eu-

σφὲ alii. V. 1197. ἐκβαλοῦσα ταρτάραν Vat. 1307. V. 1199. παιδοβρῶτος Caſ. membr. ομενεύτου Pal. 158. V. 1200. ἀσέμνους Vat. 916. et 1306. ἐπίανε pro ἐπίανεν tuentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Caſ. membr. et Seld. V. 1201. ἐκλάμψας πτέρον Vat. 916. 1306 et 1471. V. 1202. γυιοκόλλοις pro γυοκόλλοις tuentur Vat. 117. 972. vterque Caſ. aliique. εἰλιγμένον pro εἰλιγμένον ex Vat. 915 et 972. εἰλημένον Vat. 117. 916. 1471 et Pal. 139. εἰλημμένον Vat. 1306 et 1307. εἰλημένον Pal. 40. Alex. et Caſ. chart. εἰλημμένον Pal. 158 et Caſ. membr. εἰλιμμένον Mſ. vterque Potter. εἰλυμένον alii. V. 1203. γεγονὼς Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1204. coniunct. δ' agnoſcunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139 et Alex. Caſ. vero

ripid. Fragm. Telephi 1, 7. dicitur:

Ἵνθα μητρὸς ὠδίνων ἐμὴν
Ἔλυσεν Εἰλείθυια.

V. 1197. τὴν πρόσθ' ἄνασσαν) Cf. Apoll. Rh. I, 503.

V. 1199. ὁμεννέτου) Vit. 3. ὁμυνεύτου, Ciz. ὁμενεύτου, ambo perperam.

V. 1200. ἐπίανε) Ita Vit. 1. et Ciz, reliqui ἐπίανεν, rectius.

V. 1201. ἐκλάψας) Sic Ciz. et Vit. 1. ſed mendoſe Vitt. 2 et 3. ἐκλάμψας.

V. 1202. εἰλιγμένον) Vit. 1 et Ciz. εἰλιμμένον. forte εἰλημένον ab εἴλω. Vitt. 2 et 3. εἰλημένον (εἴλω). Nihil inter ſe diſcrepant, nam e prima ſignificationis radice *voluere*, *inuoluere* ſignificant. cf. Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 69. ſqq.

V. 1203. γεγὼς) Vit. 3. γεγονὼς, contra metrum, e gloſſa.

V. 1204. μακάρων δ') Ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. δὲ μακάρων. „*Rectiſſime, ſine νήσοισι δ' legendum.*" Thryllit. Cf. Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 166. cui quoque ſe probat lectio δὲ μακάρων. Δὲ Potter. in varr. lectt. ab editt. quibusdam abeſſe narrat, verum omiſſo δ' verſus quoque non eſt integer. ἐγκατοικήσεις, Vit. 1 et Ciz. ἐγκατοικήσει.

V. 1205. λοιμ. τοξευμάτων) Quis eſt, qui non memineriſ peſtis exortae, miſſis ab Apolline in caſtra Achiuorum ſagittis, Hom. Il. α, 45 ſqq.? Haud dubie Lycophroni τοξεύματα Apollinis obuerſabantur ſignificaturo, peſtem Hectoris olli-

membr. νήσοις δὲ legit, fortasse melius. ἐγκατοικήσει Pal. 158. V. 1207. τερμυθέως Vat. 1471. Alex. Barb. Cas. chart. et Baroc. ταρμινθέως alii. τερμυνέως Vat. 916. V. 1208. ὀφρυῶν Vat. 1471 et Pal. 139. ὀσφρυνείων Seld. ἠρείωι Vat. 1306. ἀνηρείσας Pal. 139. V. 1209. καλυδνοῦ Vat. 916. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Baroc. V. 1210. ὅτ' ἄν pro ὅταν Vat. 117 et Seld. ὁπλήτην Vat. 1471. V. 1212. τὸ· μέγιστον deest in Vat. 916. V. 1213. κυδαλίουσιν Pal. 139. κυδανοῦσι Pal. 158. ἶσον pro ἴσον ex Vat. 117. 1306.

bus Thebas delatis esse depulsam.

V. 1206. ὅπου) Reich. recte de tempore explicat, quod Xenoph. adeo confirmat, Cyrop. III, 3, 6. et Ages. I, 27. Omnes fere particulae loci etiam sunt temporis, sicut particulae temporis etiam, inprimis in Geographia, de loco vsurpantur. σπαρτός. Canterus hoc voc. non modo ad regem Ogygum refert, sed etiam ad Cadmum draconisque dentes ab hoc satos, quorum hoc ab loco nostro plane videtur esse alienum, nam vel inter pueros constat, vt *σπείρειν gignere*, sic σπαρτοὺς τινός dici filios, posteros alicuius. Saepius quidem Thebani absolute nominantur σπαρτοί, ratione dentium draconis a Cadmo satorum habita, verum h. l. cum ὠγύγου additur, de hac fabula non est cogitandum.

V. 1207. τερμινθίως) Vitt. 2 et 3. τερμυθέως, mendose. Epitheton Apollinis a τέρμινθος, i. q. τερέβινθος, quae refertur inter Alexipharmaca, ergo fere i. q. ἰατρός.

V. 1209. καλύδνου) Vitt. 2 et 3. καλυδνοῦ, in schol. vero Vit. 2. καλύδνου, Vit. 3. vero καλυδνοῦ. κάλυδνος dic. quoque καλυδνός, cf. Steph. Byz. ad κάλυδνα. τύρσις καλ. vrbs Calydni, h. e. Thebae, vid. ad v. 717.

V. 1212. ἰκτήνων) Ita Vit. 2, sed Ciz. ἰκτείνων, Vit. 1. ἰκτίνων, Vit. 3. ἰκτύνων, quae diuersitas lectionum a nemine adhuc enotata. Supra v. 433. omnes ἰκτήνων praeter Vit. 3. vt h. l. ἰκτύνων. Forma vsitatior est ἰκτήνων, fors. rectius ἰκτήνων, vt Pausan. Boeot. V, 1.

V. 1213. ἶσον) Ita quoque nostri, sed Cant. rectius ἴσον, vid. supra v. 1160.

1307. aliisque. V. 1214. κνωσὸν Vat. 1471 et Pal. 139. κἀπὸ Baroc. Γόρτινος alii. V. 1217. ἑλᾷ Baroc. V. 1218. λευκὸν alii. στροβήσσω Caſ. membr. Art. τῆς non agnoſcunt Vat. 916 972. 1471. Pal. 142. 158. Alex. Barb. et Baroc. V. 1219. χεύδεσι Vat. 916. ψυδρᾶσι Vat. 1471. V. 1220. οὐ pro οὔτε Pal. 158. πείσετ' alii. V. 1221. ἠγριωμένος Caſ. membr. δέμας pro Φρένας Vat. 1471. et Pal. 139. Φρένα alii. V. 1222. κλεισιθύρας Pal. 139. λάχος Seld. V. 1223. συγκατανεύσει Vat. 1471. et Pal. 139. κέκραν Pal. 158. V. 1224. κτανεῖ Vat. 1307. V. 1225. βόστρου alii.

V. 1214. κἀπὶ) Noſtri ſine iota κἀπὶ, recte. In Vit. 3. primo erat ſcriptum κἀπὸ, ſed deinde eraſum et κἀπὶ ſubſtitutum. γόρτυνος, *ſic Vit. 2, poſito tamen ſuper os* υ, *quo notat alios legiſſe* γερτύνας. Thryllit. Non male, nam auctore Stephano dic. quoque γόρτυνα.

V. 1217. οὐ γὰρ ἥσυχος) h. e. ſemper vindictae cupidus, ſemper noua bella excitans.

V. 1218. λεῦκον) Ita noſtri omnes. In indice Sebaſt. inconſtanter λευκόν. τῆς *abeſt a noſtris, et puto recte, ſic* εἵνεκα *produxit ſupra v.* 850. Thryll. Errat, nam cum φύλακα tres habeat ſyllabas breues, τῆς metrum poſtulat.

V. 1219. ψυδραῖσί τ') Noſtri ψυδραῖσι τ' ſine enclitica.

V. 1220. οὔτε τίνων) Vit. 1 et Cix. οὔ τίνων, ſyllabam τε male abſorpſit ſeq. τίνων.

V. 1223. συγκαταινέσει) Vit. 3. συγκαταινεύσει, vnum idemque. πικρὸν, ſcl. patri, Idomeneo, ipſique ſponſae.

V. 1225. ὀγκαίου βόθρου) Dubium eſt, vnde pendeat hic Genitiuus, et quid ſibi velit. Interpretes haec verba adhuc retulerunt ad ἐν νηῷ, nulla autem addita ratione et interpretatione. Retulerim ea potius ad λώβησιν, et intellexerim de orco ipſo, qui, vt βάραθρον, ſic quoque βόθρος dici poteſt, cf. Etymol. M. Nominatur autem iſte βόθρος ὀγκαῖος a Cerere Erinnye τοῦ μηνίματος εἵνεκα ſic dicta, vid. Paulan. VIII, 25, 14. Deinde etiam βόθρος, teſte Budaeo, de tormenti genere dictum eſt. Senſus inde exiſtit: *Contumeliis et plagis affectos, ita vt in or-*

V. 1226. πάπω pro πάπτων Seld. V. 1228. ἀρχαῖς pro αἰχμαῖς Vat. 916. ἄροντες alii. κλέος pro στέφος Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. et Baroc. V. 1229. μοναρχίας Vat. 1471 et Barb. V. 1230. ἄμνημον Caſ. chart. V. 1231. ἐγκατακρύψει Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et vterque Potter. V. 1232. συγγενὴς Pal. 142. λείων pro λείψει Pal. 158. διπλοὺς Vat. 1471. Caſ. chart. et ambo Potter. V. 1233. λέοντος Vat. 1307. Ῥώμῃ pro Ῥώμης repoſui ex omnibus Vatic. omni-

cum deſcendere cogerentur, vel mitterentur in ſcrobem, βάραθρον, in quod, vt Athenis, occiſi abiiciebantur. Quis vero ſcit, annon Lycophron βόθρον vel βάραθρον in mente habuerit, in quod cadauera occiſorum praecipitabantur, quod ὀγκαῖον dicebatur? Codd. Mſſ. nil dant, quo haec difficultas expediri queat: Vit. 2. modo βάθρου pro βόθρου praebet, atque hoc videtur coniungi poſſe cum ναῷ, ita vt ἐν ναῷ ὀγκ. βάθρου ſit i. q. ὀγκαίῳ ναῷ, h. e. ratione habita Cereris Erinnyos, *in templo vindice, in dem Tempel der rächenden Erinnys*, vbi filium vltus eſt. Interim tamen, ſeruata lectione βόθρου, et cum ἐν ναῷ iuncta, hic locus forte ita poteſt expediri: ἐν ναῷ ὀγκ. βόθ. in templo foueae Oncaeae; templum autem foveae eſt templum, in quo fouea eſt: templum Oncaeae foueae, h. e. templum, quod continet foueam, in qua Deae Oncaeae ſacra fiunt.

V. 1227. ἄμναμοι ποτε) Noſtri ἄμιναμοι ποτέ, perperam.

V. 1228. πρωτόλειον) h. e. eximium, ſummum, nam πρωτόλεια dicc. auctore ſchol. ad Eurip. Or. 383. πάντα τὰ πρῶτα. στέφος Vitt. 2 et 3. κλέος, ſine dubio iteratum e verſu proximo 1226.

V. 1229. μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας.

V. 1231. ἐγκατακρύψεις ζόφῳ) Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἐγκατακρύψει ζόφῳ. In Vit. 1. ſupra ζόφῳ ſcriptum ος, quod ζόφος bene conuenit τῷ· ἐγκατακρύψει.

V. 1232. τοιούσδ') h. e. maximos, fortiſſimos, cf. ad v. 1093. διπλοῦς, Vit. 3. vt ſemper, διπλούς.

V. 1233. Ῥώμῃ) Noſtri melius ῥώμῃ, paruo ρ. Schol. interl. Vit. 2. ἰσχύι, cff. Reichard. et Heyne excurſ.

bus Pal. excepto 142. Alex. vtroque Caſ. vtroque Pott. aliisque. V. 1234. ὁ καστίας τε τῆς χαράδος Vat. 1471. Alterum τὲ non agnoſcunt Barb. et Baroc. χοιράδος alii. V. 1236. Ῥάκηλον alii. μολῶν Seld. V. 1237. κίσσου Vat. 1471. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliique. κίσου Pal. 139. κιτοῦ Pal. 40 V. 1238. Ἀλμωπίας Canterus ex Stephano in voce. V. 1239. παλιμπλανήτην alii. V. 1240. λυγγεὺς Pal. 158. λιγκεὺς Pal. 139. et Seld. λιγγεὺς Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. et alii. Pro ῥεῖθρον, εἶδος

IV. L. VI. Virg. Aen. p. 118.

V. 1234. καστνίας) Vit. 3. καστίας, etiam in ſcholiis, ſed v. 403, recte, καστνία. τῆς τε χειράδος. In Vit. 3. vt in Bar. aberat τε, ſupra ſcriptum autem eadem manu. In Vit. 1. τῆς τέ χειράδος, deleta littera ε. Ciz. χειράδος.

V. 1236. Ῥαίκηλον) Ergo non Aenum, vt alii tradunt, cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 126 ſqq. Aeneam primo in Macedoniam veniſſe narrat ipſe Liu. I, 1. μολὼν, *in itinere*, vel, *quo peruenerit*. Vitt. 1 et 2. et Ciz. μολῶν, vt ſupra.

V. 1237. κισσοῦ) Ita Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. κίσσου. Heſych. κισσοῦς· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πόλις Θρᾴκης. In Polyb. p. 390. ed. Cronou. κίσσους: Strab. vero VII, p 330. κισσὸς, κισσοῦ. Ἀλμωνίας, Ciz. et Vit. 1. Ἀλμωνίας, vt Cant. ſed Vit. 2. vt Sebaſt. per tenuem ἀλμωνίας, ſic quoque Steph. ad ἄλμων, et ad μωνία, ἡ πρότερον Ἀλμωνία, et Plin. IV, 8. Almon, ab aliis Elmon (Salmon) dicta. Sed idem Steph. legit ἀλμωπία, allato hoc Lycophronis verſu, ad h. v. et Berkel ibi peſſime legi ἀλμωνίας tenere edicit. Lectionem ἀλμωπίας nullus dat Codd. Mſſ adhuc collatorum. πάλιν πλανήτην ſic noſtri omnes alii, h. e Stephanus ad ἀλμωπία, παλιμπλανήτην, non male, vt ſupra v. 180. παλιμπόρευτον, et infra v. 1431. παλιμπλώτοιο.

V. 1240. λυγκεύς τε) Ciz. et Vit. 1. λιγγεύς τε, etiam in ſcholiis. Nemo Geographorum veterum meminit huius fluuii in Etruria. Strab. V, p. 222. Piſas, inquit, ſitas eſſe inter duos amnes, Arnum Aeſaremque. Vrbs quidem erat Epiri,

Pal. 139. ὕδωρ Vat. 117. Alex. et Barb. θερμῶν Vat. 1307. V. 1241. πίσ' Ἀγύλης Vat. 1307. Ἀγύλλης repoſui pro Ἀγγύλλης ex Vat. 972. Pal. 40. Caſ. membr. et Seld. Ἀγκύλης Caſ. chart. Ἀγγύλης Vat. 1471. et Barb. Ἀκύλης Pal. 142. Ἀγκύρης Pal. 139. πολλύρηνοι Vat. 1471. Barb. et Baroc.

quae appellabatur λύγκος et λυγκεὺς a Lynceo dicta, cf. Steph. ad h. v. vnde fluuius Lynceus, Ouid. Metam. XV, 329. *Lynceſtius amnis:* Plin. II, 103. Lynceſtis aqua: Vitruu. VIII. 3. fons Lynceſtius, in quem vero verba θερμὸν — ποτῶν, quae ad thermas Piſanas pertinere videntur, plane non cadunt. Vnde ergo Lycophron hunc fluuium deduxerit in Etruriam, non patet. Audiamus autem Heynium, qui in Excurſ. 1. ad Virg. Aen. VII, p. 114. ed. alt. Lycophronem cum aliis in corrumpendo Liguriae nomine erraſſe docet. Verba eius ipſa adponamus. „*Latere quoque*, inquit, *Ligures*, λίγυας, *arbitror in Lyncei nomine apud Lycophr.* 1240. *Audiverat Alexandrinus poeta de thermis Etruriae et Liguriae, eſtque ei fluuius aliquis Ligur*, λιγὺς, *vel* λιγὺς, *et corrupte* λιγγεὺς, *vt ibidem in aliis ſcribitur, et excudendum erat.*“ Cluuer. Ital. Antiq. p. 472. a Lycophrone putat intelligi Corniam, ad cuius fontes ſint Volaterranae, ad oſtium vero Vetulonenſes aquae, quum nullus in hac ora Etruriae alius ſit amnis aquis calidis, vid. Heyn. Excurſ. III. ad extr. Virg. Aen. VIII. Euſtath. ad Dionyſ. v. 76. ſine dubio auctoritate Lycophronis deceptus laudat fluuium Liguriae, λίγυς nominatum, his verbis: *οἱ λίγυες ἀπό τινὸς ποταμοῦ λίγυος ὀνομάζονται.* Epitomator Stephani, auctore Cluuer. Ital. Ant. p. 46. ex Artemidoro nominat hunc fluuium Ligurum his verbis: *λίγυρες, ἔθνος πρόσεχὲς τοῖς τυῤῥηνοῖς· Ἀρτεμίδωρος ἐν ἐπιτομῇ τῶν ἕνδεκα, ἀπὸ λιγύρου ποταμοῦ*: verum neque Ligys, neque Ligurus fluvius in his terris fuit.

V. 1241. Ἀγύλλης) Ciz. et Vit. 1. ἀγκύλης: Vitt. 2 et 3. ἀγγύλης. Infra v. 1355. Ciz. et Vit. 1. recte ἀγύλλαν, ſed Vitt. 2 et 3. iterum ἀγγύλαν. Strab. V, p. 220. Stephan. et alii ἀγύλλα, quae eſt lectio verisſima. cf. Heyn. ad Virg. Aen. VIII, 478. Excurſ. III. πολύῤῥηνοι, Vit. 3. non bene cum ſimplici ῥ. Pertinet autem hoc ad diui-

πολλύριοι Pal. 139. V. 1242. ἐχθρὸν Caſ. membr. στρατῷ Vat. 1471. Pal. 139. Barb. Caſan. chart. et Baroc. V. 1244. Νάννος Vat. 1471. Pal. 139 Alex. Barb. et Caſ. chart. ἑρεμνήσας alii. V. 1247. γνάψει Vat. 916. Θεοινὸς Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1248. Αἴθονες Pal. 158. V. 1250. χιτὼν pro κιχὼν Vat. 1471. V. 1251. ὑστέραν Vat. 916. V. 1252. δέξεται pro λήψεται Vat. 916. V. 1253. Βορυγόνων

tias, quibus abundabat haec vrbs.

V. 1242. στρατὸν) Vit. 3. στρατῷ, commate deleto poſt ὤν, ita vt στρατῷ iungatur cum ἐχθρὸς ὤν, ſcl. ad Ilium, qui quum eſſet olim ad Ilium cum exercitu Graecorum eius aduerſarius, iam panget cum eo φίλιον ſcil. σύνθημα, vel στρατῷ refer ad Aeneae comites, qui ipſi et ſocii Latini ob multitudinem dici poſſunt στρατός. Seruata autem lectione vulgata: φίλιον στρατὸν, Lycophron videtur luſiſſe locutione: συμμιγνύναι στρατὸν, quae alias dic. de hoſtili congreſſu: στρατὸς dic. h. l. omnino de magna multitudine.

V. 1244. νάνος) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 3. νάννος cum Phauorino. Dictus haud dubie νάνος Vlyſſes ob paruam ſtaturam a Caſſandra contemtus cauſa. Hom. Il. III, 193. μείων μὲν κεφαλὴν Ἀγαμέμνονος. Schol. interlin. μικρός. Tzetzes, vt ſaepe, ita etiam hic putide ineptit. Lycophron, qui plerumque omnia moleſte exornat, ſtaturam Vlyſſis paruam ad minimam deprimit.

V. 1246. οὔ ποτ') Vit. 3. οὔ π', ſyllaba ſeq. voc. οἰκουρὸς abſorpſit ot. οἰκουρὸς θεοινος, Bacchus, vt patet e verſ. 212. ſqq. qui veriſſ. hic omnino ſunt conſulendi. Heyne in Excurſ. III, Virg. Aen. VIII. p. 257. *qui ibi*, inquit, *memoratur οἰκουρὸς θεοινος, Achilles eſſe videtur, qui Telephum vulneraſſet, non Bacchus*: quomodo Achilles dici poſſit οἰκ. θεοινος, videat vir doctiſſimus.

V. 1248. τάρχων τε) Ciz. et Vit. 3. τάρχων τι. αἴθωνες, Vit. 1. et Ciz. αἴθονες, male.

V. 1250. τράπεζαν — βρωθεῖσαν) Cf. Virg. Aen. VII, 116. ibique Heyne in Excurſ. II, p. 117.

V. 1253. κτίσει) *condet et habitabit, incolet*, cf. Nott. ad ſchol. et ſupra ad verſ. 865.

Pal. 40. V. 1254. Hunc versum sic profert Steph. Byzant. in Δαύνιον· Ὑπὲρ λακίου Δαυνίου τ' ᾠκισμένην. V. 1255. τριήκοντ' Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusiue ad 1260. exclusiue desunt in Vat. 1306. V. 1257. Δαρδανίων Pal. 142. aliique. ναυσθώσεται

V. 1254. Sebast. affert hunc vers. ex Stephano plane immutatum, sed in edit. Amstelod. 1678. vti in Lycophrone, legitur.

V. 1255. πύργους τριακ.) Meursius, cui Reich. accessit, vt Lycophroni succurreret, de triginta turribus, muris vrbis impositis, explicauit; verum primum dubitandum est, an iam tunc turres imposuerint muris, deinde vero, etiamsi imposuerint, an voc. πύργος de eiusmodi turribus a Lycophrone nostro sit vsurpatum, nam πύργοι ei sunt vrbes ipsae, aliisque poetis, e. g. Apoll. Rh. II, 403. πύργοι κυταιίος Αἰήταο. Heynius in Excurs. II. ad Virg. Aen. VII. p. 119. huic difficultati vt occurreret, interpunctione immutata hunc locum sic legit:

— ᾠκισμένην
πύργους, τριάκοντ' ἐξαριθμήσας γονάς,

deleto commate post ᾠκισμένην, ita vt πύργους ad Δαυνίους, et τριάκοντα ad γονάς referret. Cui interpunctionis mutationi, quamquam facillimae et speciosissimae, repugnat tamen v. 1253. ἰσηρίθμων, scl. τοῖς πύργοις, et v. 1259. πόλει μιᾷ, h. e. vna ex his triginta vrbibus. Poetas autem, prae caeteris Lycophronem, vt ornent orationem, et ingenio suo indulgeant, non semper studere historiae verae inter omnes constat. Relinquendi ergo sunt Lycophroni, rerum et locorum Latii, vt videtur, admodum ignaro, et plerumque more suo exornanti, mutanti atque euertenti pleraque, πύργοι, vrbes, τριάκοντα, relinquenda ei σῦς κελαινὴ ἀπ' Ἰδαίων λόφων in Latium delata, quam alii albam, et in Latio primo conspectam tradunt, relinquendi denique βορείγονοι, ab historicis Ἀβορίγινες, lat. Aborigines h. e. αὐτόχθονες dicti, qui ab origine ista loca incoluerant. Denique, etiamsi concedamus Meursio et Reichardo, turres muris impositas intelligi posse, coniectura tamen Heyniana locum habere non potest.

V. 1257. Δαρδανείων) Vit. 5. perperam Δαρδανίων, ναυσθλώσεται, Vit. 3. lapsu librarii νανσθώσεται.

Vat. 1471. V. 1258. *ἰσαρίθμων* Vat. 1471. Baroc. aliique. *θρέστειραν* Vat. 916. V. 1261. *δήμας* pro *δείμας* Vat. 1471. Barb. Pal. 139. et Baroc. *μὲν* pro *δὲ* Pal. 139. *Μενδίᾳ* Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc. *Μυδίᾳ* alii. *Μινδίᾳ* Pal. 158. *μὲν Δία* Vat. 916. V. 1262. *ἀγάλματα* Vat. 916. *ἐγκατοικεῖ* pro *ἐγκατοικιεῖ* ex Alex. aliisque. *ἐγκατοικήζει* Pal. 158. V. 1264. *ἀμπνείαν* Alex. *οὐμπνείαν* Pal. 139. V. 1265. Articulum *τῷ* non agnoſcunt Pal. 139. et Barb. *γηραιῷ* pro *γεραιῷ* tuentur Vat. 972. 1471. Barb. vterque Caſan. *πρεσβειώσεται* Caſ. membr. Caetero hunc verſum ſic profert Baroc. *Σὺν γηραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται.*

V. 1258. *ἰσηρίθμων*) Sic Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3. *ἰσαρίθμων*, non bene. cf. ad v. 980. Habet quidem Vit. 2. *ἰσηρίθμων*, ſed eadem manus *α* ſuperſcripſit. In ſcholiis recte *ἰσηρίθμων. ἐν τόκοις, quos pepererat.* Virg. Aen. III. 391. *triginta capitum foetus enixa.*

V. 1259. *ἧς καὶ*) Vit. 3. male omittit *καὶ*. *ἀνθήσει* pro *ἀναθήσει μιᾷ πόλει*, Lauinii, vt conſtat e Varr. R. R II, 4, 18. vbi ſimulacra ahenea in publico poſita narrantur, et Dionyſ. Hal. I, 57. qui ſacellum ibi in memoriam ſuis cum porcis immolatae conſpici commemorat, vid. Heyn. Excurſ. II. Virg. Aen. VII. p. 119.

V. 1261. *δείμας*) Vit. 3. vitioſe *δύμας*. *Μυδίᾳ*. Variant noſtri omnes, vt ſupra v. 950. Ciz. et Vit. 1. *μινδίᾳ*, Vit. 2. *μενδίᾳ*, ſic quoque Vit. 3. ſuperpoſito tamen *ν*. Vett. edd. *μωδίᾳ* vel *μυδίᾳ*. Vera eſt lectio *μινδίᾳ*, cff. quae obſeruata ſunt ad v. 950. ſchol. Theocrit. II, 29. et Valken. ad Eurip. Hippol. p. 166.

V. 1262. *ἐγκατοικεῖ*) Sic Sebaſt. Vitt. 2 et 3. *ἐγκατοικιεῖ*: Ciz. *ἐγκατοικήσει*, ab alia tamen manu correctum *ἐγκατοικήζει*: Vit. 1. *ἐγκατοικίζει*. Verſus ratio et vaticinium Caſſandrae, ſemper futura praedicentis, poſtulant, vt vel *ἐγκατοικιεῖ* a Seb. temere eiectum reuocetur, vel *ἐγκατοικίσει* ponatur, cf. Beru. Martini Varr. Lectt. IV, 7. p. 88. b.

V. 1265. *τῷ* male omittit Vit. 3. in reliquis concinit Sebaſt. *γηραιῷ*, Vitt. 2 et 3. et Ciz. *γεραιῷ*, recte. *πρεσβιώσεται*, Ciz. et Vit. 1.

V. 1266. ἦμος Vat. 972. 1307. Caſ. membr. et Baroc. V. 1267. συλλαφήξαντες Vat. 117. συλλαφήσαντες Pal. 139. V. 1269. χρήζει Vat. 1306. κἀπενεγκᾶσθαι γάνος Vat. 916. V. 1270. τὸ' κριθεὶς deeſt in Vat. 916. V. 1271. πάτρας Pal. 158. V. 1272. ὀλβεῖαν Vat. 916. δωμήσεται Vat. 972. Barb. vterque Caſ. aliique. V. 1273. τέρσιν pro τύρσιν Vat. 1471. κρικαίου alii per metathelin. νάπους Pal.

πρεσβειώσεται, etiam in ſcholiis, bene, a πρεσβεῖον, vnde πρεσβειόω, h. e. τιμάω. Schol. interl. τιμήσει. Lexica ignorant hoc verbum. Schueiderus πρεσβιόω ex corrupta lectione huius loci temere recepit.

V. 1266. πέπλοις περισχών) Ab Aenea Penates peplo involutos eſſe ablatos, Lycophron ſolus eſt, qui tradit, cf. Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. IX. p. 307. κύνες, Ciz. et Vitt. 1 et 3. male κῦνες, ſic etiam poſtea v. 1291.

V. 1267. πάλῳ) Non *ſorte*, ſed, vt mihi videtur, *ictu haſtae*, δορί, quod πάλλεται, vt ap. Eurip. Iphig. in Aul. 1151. πάλῳ tamen ſi quis interpretetur *fati decreto*, non repugnem ei.

V. 1268. πόρωσιν) Forte legendum πόρσουσιν l. potius πόρσωσιν, nam de tempore futuro ſermo eſt: *cum* vel *quando dederint ei* αἴρεσιν.

V. 1269. χρήζει) Ciz. et Vitt. 1 et 3. χρήζει, ſine iota ſubſcripto, vt mox pro κἀπενέγκασθαι etiam κἀπενίγκασθαι.

V. 1270. τῷ καὶ) Vit. 1. τῷ, καὶ, commate interpoſito.

V. 1271. πάτραν) Ciz. et Vit. 1. πάτρας, ita vt hoc referatur ad χάρμαις, ſcl. a patria geſtis, et τὴν ὑμνηθεῖσαν ad τύρσιν. Vulgata tamen bene, immo melius ſe habet.

V. 1272. δομήσεται) Sic Vit. 3. at Ciz. et Vitt. 1 et 2. δωμήσεται, ſuperſcripto tamen ο. Vtramque lectionem admittit metrum.

V. 1273. τύρσιν) Vit. 3. τύρσυν, ſuperſcripto tamen ι. τύρσις intelligitur vrbs in alto poſita. Nicand. Alexiph. v. 2. ſchol. τύρσεις, τὰς πόλεις, οὐκ ἐπάλξεις. Sic etiam v. 717. Neapolin, et 1209. Thebas nominat, vbi Tzetz. male explicat τύρσις, τεῖχος, cui debet Phauorin. vt multa alia, τύρσις παρὰ λυκόφρονι, τὸ τεῖχος, ὅτι τύρσινοι πρῶτοι τειχοποιῶν εὗρον. τύρσιν h. e. *Romam a poſteris Aeneae circa Circaeum ex-*

158. V. 1275. Μαρσιωνῖδος Vat. 1471. et Barber. V. 1276. τιτώνειον, fortaſſe melius, Pal. 142. καταχθονὸς Vat. 116. et Seld. V. 1277. κεθμῶνος Baroc. V. 1278. κλιτὴν Vat. 916. et Baroc. V. 1279. στύγνον Vat. 117. 915. 1307. 1471. omnes Pal. Alex.

ſtruendam. Tam late, inquit Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. VII. p. 115. *Latii locus, quo Roma condita, deſignatur.* cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 762. ſqq. κιρκαίην, *cf. Euſtath. ad Dionyſ. v.* 692. *Thryll.* νάπας, Vit. 1. et Ciz. νάπους. Occurrit quidem τὸ νάπος, εος, ſed vix ὁ νάπος, νάπου.

V. 1274. Ἀργοῦς ὅρμον) Dic. Apollon. Rh. IV, 658 et 1620. λιμὴν Ἀργῶος, vbi ſchol. παρὰ τῇ τριτωνίδι λίμνῃ ἐστὶν ἀργῶος καλούμενος. Strab. V. p. 226. ἐστὶ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Ἀργῶος ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς, ὡς φασίν. Αἰήτην μέγαν: diuerſus videtur eſſe a portu Argoo, ſed quisnam ſit Αἰήτης, non liquet. Forte legendum Ἀγγίτην μέγαν, ſcl. δρυμὸν, nam Virg. Aen. VII, 759. iungit cum Fucino lacu nemus Anguitiae, quod quoque in lectt. varr. *Angitiae nemus* dic. Quum Cluuer. Ital. Ant. p. 60. exiſtimet, Oxybium portum in Liguria ap. Strab. IV, p. 185. eſſe, quae Polybio 32, 7 et 8. ſit vrbs Αἴγιτνα, non minus apte legi poteſt Αἰγίτνην l. Αἰγίτην, ita vt vel referatur ad portum Argoum, vel, voc. ὅρμον repetito, portus Oxybius, qui fuit Strabone auctore portus magnus, Αἰγίτης quoque dictus intelligi poſſit. Vrbs fortaſſe et portus nomen habuerunt commune. Μαρσιωνίδος, Vitt. 2 et 3. μαρσιωνῖδος.

V. 1275. λίμνης πε [τε]) Vit. 3. λίμνης τέ. λίμνης Φόρκης eſt lacus Fucinus, hodie Lago di Celano, et Lago di Marſo: Cluuer. Ital. Ant. p. 763. *Phorcus* ſ. *Furcus lacus*, vbi totius huius loci doctam dedit interpretationem.

V. 1276. τιτώνιον) Cluuer. l. l. p. 764. vult intelligi πιτώνιον, quem fluuium Vibius corrupte Picornium, Plinius vero Piconium nominat. Specum autem, in quem ſe condat Pitonius amnis, ſeu aqua Marcia, hodie ignorari idem docet p. 766. ad extr.

V. 1278. Ζωστηρίου κλιτὺν) Vit. 3. etiam in ſchol. κλιτὴν, perperam. Supra v. 786. habet κλιτύς. Quod ad metricam rationem huius voc. attinet, cf. Schaef. Mel. Crit. p. 73.

aliique. V. 1280. γρόνῳ Vat. 1471. Pal. 139. et Alex. βηρέϊ·ρῳ Vat. 1471. et Pal. 139. V. 1281. δυστίληται pro δυστλητα Vat. 916. V. 1282. αἰστῶσαι repoſui pro αἰ·τώτειν ex Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 142. Caſ. chart. Baroc. aliisque. V. 1283. τοῦ pro τῇ tuentur Vat. 912. 1471. Barb. Caſ. chart. aliique. τῆς pro τοῦ Caſ. membr. V. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. V. 1286. Σαλμωδησσὸς reſcripſi pro Σαλμυδησσὸς ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. Barb. et Baroc. Σαλμυδισσὸς legit Potterus; ita et

V. 1280. βερίθρῳ) Vit. 3. βαρίθρῳ, forſ. βαράθρῳ. γρώνῳ βερίθ. Virg. Aen. III, 443. *quae rupe ſub ima fata canit*, et v. 450. *cauo ſaxo*.

V. 1282. αἰστώσαι) Lege αἰστῶσαι, cf. ad v. 71. Vit. 1. et Ciz. cum Pott. et Canter. αἰστώσιν, Vit. 2. quidem αἰστώσαι, ſed additum eſt ſupra ιν. Aoriſtum quidem quoque poſtponi verbo μέλλειν docuit Porſon ad Eurip. Oreſt. 919. praeferendum tamen h. l. αἰστῶσιν μέλλοντες, *qui vaſtaturi ſunt*, non vero, *qui vaſtauerint*.

V. 1283. τί γὰρ) Vit. 1. iunctim τίγαρ, culpa ſcribae dictantis vocem male percipientis. τοῦ, Ciz. et Vitt. 1 et 2. τῇ, Vit. 3. quidem τοῦ, ſed in ſcholiis quoque τῇ, rectiſſime. Temere a Sebaſtiano lectionem τῇ reiectam, et τοῦ eſſe receptam, docet Schaef. in Meletem. Crit. p. 72. praeeunte Valken. in Eurip. Hippol. p. 187. Bene ergo iam Reichard. conſuluit Lycophroni, relicto Cauteri et ſuperiorum edit. τοῦ, et recepto haud dubie e Codd. Vitt. τῇ. Sic quoque infra v. 1360. dic. τὴν Ἴμβρων, non τῶν Ὄμβρων. τί γὰρ — ξυνὸν πέφυκε — *quid negotii fuit Aſiae cum Europa, quid tandem fuit, quod Aſia et Europa congrederentur* (mari ſcil. diſtractae) *et bello ſeſe perſequerentur?*

V. 1285 — 1290. Hos verſicul. qui a Vit. 2. abſunt, alia manus in extremo paginae adſcripſit.

V. 1286. Σαλμυδησσὸς) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Pott. σαλμυδισσός. Phauor. et Phot. Lex. σαλμυδησσός, ſimplici σ. Aeſchyl. Prometh. 732. cf. ibi Schütz. Strab. I, p. 52. VII, p. 319. Diod. Sic. XIV, 37. Steph. Byz. Herodot. IV, 93. ſchol. Apollon. Rh. p. 78. a. σαλμυδησσός, quae

Xenophontem legere teſtatur Ortelius. κακόξενος Seld. κακόξυνος Pal. 158. V. 1287. κρατεροῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barber. et Baroc. V. 1288. τὸ τε non agnoſcunt Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. aliique. τέκνων pro τέμνων Vat. 1471. Pal. 139. et Baroc. ἀκραιφνῆ Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Baroc. aliique. ἀκρεφνὴς Seld. μέσον Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. aliique. V. 1289. πρὸς φιλεστάτην Pal. 158. V. 1290. χίμαιτλα Vat. 1471. Baroc. aliique. χύμετλα alii. Μαιώτεσι Vat. 1306. V. 1291. ναύται Pal. 139. πρῶτοι Pal. 142. καρνίται

vnice vera eſt lectio. Nominatur quoque ἅλμυδησσὸς, vt in Xenoph. Anab. VII, 5, 7. in Cod. Eton. et lat. Halmydeſſus apud Pompon. Mel. II, 2, 5. conf. ibi Tzſchucke.

V. 1287. κρητεροῖς) Vit. 3. κρατερροῖς. πάγοις, niſi malis legere κρατεραῖς πάγαις, *firmis vinculis* h. e. terminis, πάγοι ſunt promontoria, ἴδ. ἐχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν, vid. Apollon. Lex. Hom. vel, ſi ad Pontum Euxinum modo refertur ornatus cauſa, ipſum mare, vel aqua marina, vt ſupra v. 135. Sed, quum πάγος dic etiam *glacies*, vt ap. Plutarch. de Primo Frigido, p. 739. T. IX. ed. Reisk. πολὺς πάγος, malim h. l. intelligere de glacie, vel frigore glaciali.

V. 1288. λίμνην τε) Vit. 2. λίμνην τέ A Vit. 3. plane abeſt τε, vt ſupra v. 1246. in ποτ' ab ſequenti τε inter-ceptum, nam in ſcholiis apparet. τέμνων, Vit. 3. τίκτων, vt Baroc. quem fere vbique adeo cum vitiis reddit. Ἀκραιφνὴς μίσην. Vit. 3. ἀκραιφνῆ μίσον, non male, vt referatur ad λίμνην. Palus enim Maeotis dici poteſt, vt fluuius ipſe, ἀκραιφνὴς, *pura*, *non mixta* aqua Tanais, qui propter rapacitatem ſuam non miſcetur aqua paludis Maeotidis. μίσον, διὰ μίσον, κατὰ μίσον, vel legas μέσον. Pomp. Mel. I, 19. *idem ſemper et ſui ſimilis incitatusque decurrit.*

V. 1290. χίμετλα) Ita Vit. 1. et plerique Gloſſographi, verum Ciz. et Vitt. 2 et 3. χίμαιτλα. θρηνοῦσι, legendum θρηνοῦσιν.

V. 1291. ναῦται πρῶται) Vitt 2 et 3. in ſchol. πρῶται ναῦται, perperam, nam metrum repugnat. καρνῖται, ita Ciz. Vitt. 1. 2. et Steph.

Alex. Cas. chart. et Baroc. V. 1293. λεύκης Baroc. V. 1294. πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alex. Baroc. aliique. πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam Casan. chart. et Barb. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan. membr. V. 1295. διπλοῖς Pal. 158. V. 1297. κουρῆτες Vat. 916. 1306 1471. et Baroc. V. 1298. πόρρω repoſui pro πόριν ex Vat. 916. 972. 1306. 1471. omnibus Pal. Alex. vtroque Cas. Barb. et ambobus Potter. V. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. τυπώματι pro τυμπώματι ex Vat. 117. 916. 1306.

Byz. ad κάρνη, vbi affert hunc Lycophr. verſum, ſed Vit. 3. καρνίται. κύνες, Ciz. et Vit. 1. κῦνες, vt v. 1266. vitioſe.

V. 1292. βοῶπις dic. Io, quia ei in vaccam mutatae erant vere oculi bouis vel vaccae, non autem eiusmodi oculi, quos Homerus ſaepius Iunoni attribuit. Euripid. Phoeniſſ. 255. κερασφόρον nominat, noſter ταυροπάρθενον, vt v. 669. μιξοπάρθενος, et 650. μιξόθηρος.

V. 1293. λέρνης) Bar. habet λεύνης, non λεύκης, vt Seb. tradit.

V. 1294. πλάτιν) Ita Vit. 2. ſed Vit. 3. πλάτην: Ciz. et Vit. 1. πλᾶτιν, vt v. 821. πλᾶστιν. περεῦσαι, Vitt. 2 et 3. περῶσαι, quod bene conuenit mercatoribus, nam, vt Lexicographi docent, hoc verbum ſignificat, διὰ θαλάσσης πλεῦσαι καὶ διαπωλῆσαι, πέραν ἄλλοσε διαπωλῆσαι: referri tamen poteſt etiam ad Ionem mare cum mercatoribus traiicientem. κῆρα, ſimili modo nominat Eurip. Troad. 766. Helenam κῆρα βαρβάροις καὶ ἕλλησι.

V. 1295. διπλαῖς) Ciz. διπλοῖς, cf. v. 53. Vit. 1. διπλῆς, vitioſe.

V. 1297. κούρητες) Vitt. 2. et 3. κουρῆτες.

V. 1298. πόρρω) Sic noſtri omnes; rectius Cant. et Pott. πόριν.

V. 1299. τράμπιδος) Vit. 3. τραμπίδος. τυπώματι, h. e. *in naui, cui forma vel imago erat tauri.* Sic legunt noſtri ad vnum omnes, recte, nam eſt i. q. τύπος, quod ſaepe inſeruit periphraſi. cf. Iacobs Additam. in Animaduerſ. ad Athen. p. 114. Ergo τύπωμα τράμπιδος i. q. τράμπις. Cant. et Pott. habent τυμπώματι. Placuit quidem Reichardo τύπωμα recipere in Indicem, verum non, quod miror, praeeuntibus Codd. Vitt. in textum.

omnibus Pal. Alex. vtroque Caſ. Potterianis, aliisque. V. 1300. Σαραπτίαν Vat. 1307. 1471. omnes Pal. vterque Caſ. Barb. Baroc. aliique. Δικταίου ἀνάκτορα Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barb. legit. Caeterum poſtpoſite cum inſequenti hunc verſum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. V. 1301. Ἀστέρῳ omnes Codd. ἄστερον alii. V. 1302. ἴπα Vat. 916. 1306. Caſ. chart. aliique. V. 1304. Θρανκίῳ Seld. Δρακίῳ Vat. 916. V. 1307. Δάρδα-

V. 1300. Σαραπίαν) Noſtri σαραπτίαν, recte: ita quoque editt. vett. et Steph. Byz. ad v. σάραπτα. Ioſeph. Antiquitt. Iud. VIII, 13, 2. σαρεφθᾶ, Luc. IV, 26. σάρεπτα, alii σάραπτα. „*Vid. de varia huius vrbis ſcriptura Iac. Gothofredum ad anonymum Geographum p.* XIIX. *et Salmaſ. ad Achill. Tat. p.* 574.“ *Thryll.* Herodot. IV, 45. Europa dic. ἡ τυρίη Εὐρώπη. Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον, Vit. 3. non male, niſi officeret metro, δικταίου, ſed ἀνάκτορα pro ἀνάκτορον, vt v. 1211. Poetae ſaepe vtuntur, vt conſtat, plurali pro ſingulari, vt noſter voc. τάφοι fere vbique pro τάφος: αἱμάτων pro αἵματος v. 1249. cf. Porſon. ad Eurip. Oreſt. v. 1051. et Schütz. ad Aeſchyl. Prom. 884.

V. 1301. Ἀστερίῳ) Sic Sebaſt. quamquam, vt ipſe fatetur, omnes Codd. ἀστέρῳ, verum Vitt. 2 et 3. quoque ἀστερίῳ, ſed Vit. 1. cum Ciz. ἀστέρῳ, etiam in ſcholiis. Meurſius maluit ἀστερίῳ, vt ſit anapaeſtus vel συνίζησις, quales apud poetas frequentes. Ferri poteſt anapaeſtus, inprimis in Nominibus propriis: Lycophron noſter eum quoque non vitare ſolet, cf. v. 720. παρθενόπην. Io. Tzetz. in Chil. I, 19, v. 1 et 5. p. 10. exhibet: ἀστέριος ζεύς, et ſimul explicat, vnde hoc nomen ſit ductum. Apollod. III, 1, 2. Aſterionem vocat, cf. Heyn. in Obſervatt. ad Apollod. p. 213 et 217.

V. 1302. οὐδ' οἵ γ') Ciz. et Vit. 1. οὐδ' οἱ γ'. ἴσα, ita etiam Ciz. recte, ſed Vitt. ἴσα, male, vid. ad v. 1160.

V. 1303. λαβόντες) Vit. 1. mendoſe λαβώντες.

V. 1307. γενάρχας) In vett. editt. e. g. Baſil. 1546. legebatur male γυνάρχας, quod Sebaſt. non obſeruavit, vid. Bernh. Martini

νον Pal. 158. V. 1308. Ἀρίσβην Etymol. in voce. κρήσσαν Vat. 916. κόρην Cas. membr. V. 1309. δευτέρας Pal. 40. ἐπέμψεν Pal. 158. Ἄτρακας pro ἅρπαγας Stephanus, ex eoque Eustath. ad Il. β, p. 729. Ed. Flor. V. 1310. κλέψαντας Baroc. V. 1311. δρακοντοφόροις Vat. 916. γοναῖς pro σκοπαῖς Vat. 972. V. 1312. κύταιαν pro κυταίαν tuentur Vat. 916. 972. Barb. et vterque Cas. λιβυστίνην

Varr. Lectt. p. 23. δάρδανος, Vit. 1. et Ciz. δάρδανον, perperam.

V. 1308. κρῆσσαν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. κρήσσαν, quibus assentitur Steph. Byz. ad κρήτη.

V. 1309. ἔπεμψαν) Ciz. et Vit. 1. ἔπεμψεν, vt Pal. recte, scl. Europa, s. v. 1284. τροφὸς σαρπηδόνος, nam plural. ἔπεμψαν non habet, ad quos pertineat. Ἅρπαγας nostri quoque, non ἄτρακας, quae tamen lectio non omnino videtur contemnenda, quum facilius ἄτρακας socordia librariorum in ἅρπαγας, quam ἅρπ. in ἄτρακας transire possit, et praeterea optime cadat in Argonautas, nam ἄτραξ s. ἀτραχία erat vrbs Thessaliae. Optimae autem ac integrae lectiones non in Codd. Mss. sed in scriptoribus vett. loca aliorum scriptorum laudantibus saepe inueniuntur; atque sane Steph. Byzant. qui saepius verss. Lycophronis citat, praebet lectiones ab omnibus, quae adhuc exstant, Mss. alienas, vt v. 593. πύρεμον pro φυλαμών, et al.

V. 1310. ταγῷ) Pottérus supplet σὺν, non bene; Reichardus intelligit Datiuum commodi; equidem potius retulerim ad ἔπεμψαν. *miserunt lupos, qui furarentur, duci Iasoni*, vt Iason vere Argonautarum dux erat. Μονοκρήπιδι, cf. Heyne ad Pind. Pyth. IV, 133. qui Iasonem μονοκρήπιδα, cf. ibi schol. Apollod. I, 9, 16. μονοσάνδαλον, et Apoll. Rh. I, 7. οἰοπέδιλον nominat. Fabulam, vnde traxerit hoc cognomen, vid. ap. Apollod. l. l. et Hygin. XII. cui quoque dic. lat. *monocrepis*, haud dubie primum litteris graecis μονοκρηπὶς l. μονόκρημνις, deinde a librario imperito latinis scriptum *monocrepis*. κλέψοντας, Ciz. solus κλέψαντας.

V. 1312. εἰς κυταίαν — λιγ.) *Citatur hic locus ab Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 76. vbi eum exponit p. m. 47 et 48. Adde omnino Steph. Byz. Apoll. Rhod. schol. Argon.*

Steph. Byz. et Euſtath. ad Dionyſ. 76. μολῶν Seld. V. 1313. ἤδρον Pal. 142. V. 1315. ἄροτα Baroc. δευτρευθεὶς Pal. 139. V. 1316. ἀσμενῶν Pal. 139. ἐρέωσῦ Vat. 972. et Pal. 142. V. 1318. γνωτοφόντην Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. Barb. et Baroc. V. 1320. ἐδώλων Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Pal. excepto 142. vterque Caſ. Barb. et Seld. Baroc. autem cum aſpero. ἑδόλων Vat. 1471. χαωνικῶν Vat. 117. 915. Pal. 142. 153. alii-

II, 401. *Scylacis Peripl.* in σκυθίᾳ, *et Liuium. Thryllit.* Cf. quoque Heyne ad Apollod. II, 5, 10. p. 188. λιγυστικὴν, Sebaſt. perperam ſtatuit, Euſtathium l. l. λιβυστίνην exhibere, nam quoque habet λιγυστίνην; Steph. quidem λιβυστ. ſed ad v. 648. vbi Lycophr. quoque λιβυστικὰς πλάκας habet. Cf. ad h. l. Heyne in Excurſ. I. Virg. Aen. VII. p 114 μολὼν, Ciz. et Vitt. 2 et 3. iterum μολῶν.

V. 1313. τετράπτην, conſenſu omnium Codd. Mſſ. et editt. Lexica vero omnia, allata perperam Lycophronis auctoritate, τετράπτουν, quae eſt forma vulgaris. θρόνοις, vt ſupra v. 674. et 1313. *magicis pharmacis*, cf. Ap. Rh. IV, 157. ſqq. ἰυνάσας, *ſopiens*, vel, vt vv. 567. 570. et 1439. *domans*, *coercens*, et Sophocl. Oedip. Tyr. 960.

V. 1315. λίβητι — δίμαι) Haec videntur plane aliena, nec, vt iam obſeruauit Reichard. in Iaſonem cadunt. Fortaſſe tamen haec intelligi poſſunt de lauacro calido, quo Medea Iaſonem ad omnia peragenda fecit agiliorem, cf. Meurſ.

V. 1316. οὐκ ἀσμένως) Scholiaſt. min. οὐκ εὐτυχῶς, quod probatur Reichardo, immo potius, *non libenter*, *multo horrore*, adactus a Medea. Apoll. Rhod. IV, 149.

εἵπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος,

et v. 162.

ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἶψα τινύτω κῶας, κούρης κεκλομένης.

V. 1317. αὐτόκλητον) *non coactam*, *ſed ſua ſponte*, αὐτομολεῦσαν, vt v. 496.

V. 1318. γνωτοφόντιν) Vitt. 2 et 3. etiam in ſcholiis, γνωτοφόντην, non bene.

V. 1319. λάληθρον) Cf. Apoll. Rh. IV, 580 ſqq.

V. 1320. ἰδωλίων) Noſtri ἐδώλων. χαωνιτικῶν, ſic Vitt.

que. V. 1321. *ἰεῖσα* Pal. 142. *δρόμον* Vat. 916. et Pal. 142. V. 1322. *εἰρύσας* Pal. 139. V. 1323. *ξίφου* Seld. V. 1324. *σκῦρος* Vat. 916, 1306. et alii. V. 1325. *αἰγίλος* Vat. 916. *ἑοιζουμένῳ* Canterus. V. 1326. *δοκεύσει* Vat. 972. *ἀταρχύτας* Vat. 1471. V. 1328. *μαζὸν εὐθαλῆ* Vat. 972. V. 1329. *ζωτηροκλέπτης* Palat. 139. *ὤρινε* pro *ὤρινεν* ex Vat. 1307.

2 et 3. cum Pott. et Sebast. sed Ciz. et Vit. 1. cum Cant. *χαωνικῶν*, quod, vti *ἐθωλίων*, praeferendum videtur.

V. 1322. *πάλιν — ἀνειρύσας*) vel per pleonasmum, vt infra v. 1398. *πάλιν ἀντικορθήσει*, et ap. Aeschyl. Agam. *ἀνιστάναι πάλιν*, et lat. *rursus redire*, *repetere*, *reuocare*, cff. Interprett. ad Petron. c. 23. et Drakenb. ad Liu. IX, 27. vel *πάλιν* est: *alio tempore*. *πέτρας*, non supplendum videtur *ἐκ*, vt interpretes suppleuerunt, nam *πέτρας ἀνερύειν* per se significare potest: *e saxo extrahere*.

V. 1323. *Φασγάνου ζωστῆρα*) Vit. 2. *Φάσγανον*, *ζωστῆρα*, quamquam superscripto *ου*. Lectio ista Vit. 2. quam nullus alius exhibet Codex, videtur non omnino reprobanda, nam non cingulus gladii, sed gladius ipse erat ibi depositus. Poeta vero id exornat more suo, et gladium simul cum cingulo ibi fuisse occultatum narrat. Impedit tamen seq. *ξίφος πατρὸς*, quominus *Φάσγανον* probari possit.

V. 1324. *σκύρος*) Ita quoque nostri. In varr. lectt. Sebastian. Vat. Codd. *σκύρος* operarum vitio pro *σκῦρος*, quod habent Pott. Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 521. Paus. I, 17, 6. et Phauor.

V. 1325. *ἑοιζουμένων*) Sic nostri omnes. Lectio vulgata a Cantero in dubium vocata non est mouenda, nec Reichardus audiendus, nam refertur ad petras, e quibus Theseus a Lycomede deturbabatur, multum stridorem edentes, quum simul cum corpore multa saxa, vt fit, deuoluta raperentur. Id quod innuit schol. interl. suo: *ἠχουμένων*.

V. 1328. *τροπαίας*) Reich. e coniectura *τροφαίας*; verum Lycophron raro vel plane nunquam viciniam verborum curans epitheta auget nihil ad rem suam facientia, et vix credibile est, *τροφαίας* esse voc. graecum.

V. 1329. *ὤρινε*, nostris consentientibus; rectius

Pal. 40. 139. vtroque Caſ. Potter. aliisque. V. 1330. τόρνην Pal. 158. στοργην Baroc. V. 1331. τοξόδαμνον nonnullos legiſſe refert Tzetzes. Omnes Codd. ſi excipias Vat. 916. 972. et Caſ. membr. V. 1332. Νεπτουνίδος Vatican. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. vterque Caſ. Alex. aliique. Νεπτουνίδος Vat. 1306. Νεπτυνίδος alii. Νεπουνίδος Mſſ. vterque Pott. V. 1333. Ἄρδιν pro Ἔριν Pal. 142. Ἴριν Caſ. membr. τήλαμνον Caſ. membr. et Selden. V. 1334. χερμώδοντος Vat. 1471. V. 1335. ποινάς τ' Pal. 158. ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. ἁρπαγὰς legunt etiam Vat. 1471. reliqui Pal. Alex. vterque Caſ. Barb. vterque Pott.

Cant. et Potter. ὤριμεν. διπλοῦν, Vit. 2. διπλοῦν, ſuperſcripto ῶς.

V. 1330. στόρνην) Vit. 1. et Ciz. perperam τόρνην.

V. 1331. τοξοδάμιον) Sic quoque Pott. et Ciz. cum Vitt. 1 et 2. ſed Vit. 3. τοξόδαμον, recte, vt Reichard. et Eurip. Hippol. 1451. τὴν τοξόδαμον Ἄρτεμιν, cff. ſchol. Tzetz. et Pott. qui reiicit hanc lectionem. ὀρθωσία, cf. Pind. Ol. III, 54.

V. 1332. Νεπτουνίδες) Ciz. et Vit. 1. νεπουνίδες: Vit. 2. νεπτουνίδος: Vit. 3. νεπουνίδος. Thryllitzſchius praefert νεπουνίδες, ſed quare, non libuit ei addere. Non ſollicitandum Νεπτουνίδες, et in Tzetzae interpretatione eſt acquieſcendum.

V. 1333. ἤδε) Vit. 1. ſocordia ſcribae perperam ἡ δέ. Ἔριν — Ἀκταῖον ὄρος: nomina locorum, fluuiorum et montium incognita, haud dubie Scythiae, non vero, vt Canterus opinatur, Paphlagoniae, nam Thermodon eſt quoque fluuius Scythiae Europaeae, qui in Pontum exoneratur, et Amazones mox v. 1336. Iſtrum transiiſſe dicuntur. vid. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II. P. I. p. 601. et Ouid. ex Pont. IV, 10: *Et tu femineae Thermodon cognite turmae.*

V. 1334. Ἀκταῖόν τ') Noſtri Ἀκταῖον τ', ſine enclit.

V. 1335. ποινὰς ἀθέλκτους) Vit. 1. et Ciz. ποινὰς τ' ἀθέλκτους ἁρπαγῆς: Vit. 2. ἀθέλκ. θ' ἅπαργὰς, quod ἁρπαγὰς Ciz. quoque, Vitt. 1 et 3. et editt. vett. habent. Qua lectione comprobata exit ſenſus; *vt vlciſcerentur ſcelus et eriperent ei Hippolytam cum*

aliique. ἀθέλκους θ' ἁρπαγῆς Vat. 1306. V. 1339. δουρὶ Seld. V. 1340. Μοψοπειοὺ repoſui pro Μοψοποιοὺς ex Vat. 117. Μοψοπείους Selden. Μοψοποιους Vat. 1471. Pal. 139. Caſ. chart. et Baroc. αἰθαλάσασα Vat. 1471. πλάκας Vat. 1307. Alex. Barber. et Caſ. chart. V. 1342. Ἐορδῶν pro Ἐωρδῶν ex omnibus Vat. Pal. 139. utroque Caſ. Alex. Baroc. aliisque. Ἐορδνῶν alii. χαλαδραῖον pro γαλαδραῖον ex Vat. 972. Pal. 139. Alex. Caſ. chart. Tzetza, aliisque. γαλαδραίων Vat. 1306. et 1307. γαλαδραιῶν Caſ. membr. χαλαδραιῶν Baroc. χαλαδρυῶν Vat. 1471. V. 1343. ἔπειξεν Caſ. membr. V. 1344. στε-

cingulo. Placet tamen legere ἁρπαγῆς, h. e. *vlturae hanc rapinam, raptum cingulum.*

V. 1336. ἴστρον) Canterus: *fluuium Thaſſaliae*, forte voluit ſcribere: Thraciae, vel Scythiae. Dic. Iſier χιλαιὸς, h. e. *violentus*, vt v. 7. et 471. et al. loc. σκύθας pro σκυθικάς, ſaepe enim ap. poetas ſubſtantiua iunguntur aliis ſubſtantiuis, vt adiectiua, cf. Schütz ad Aeſchyl. Sept. ad Theb. 227. et Doruille ad Charit. p. 308. ed. Lipſ.

V. 1340. Μοψοποιοὺς) Noſtri et ed. Baſil 1546. μοψοπείους, recte, a μοψόπειος, cf. Steph. ad μοψοπία. γυίας, Vit. 2. vti ſemper, γύας, recte.

V. 1341. οὐμὸς) Vitt. 1 et 3. ὑμὸς, recte. αἰστώσας, lege, vt ſupra, αἰστώσας. πλάκα, Vit. 3. πλάκας.

V. 1342. ἐορδῶν) Ita quoque noſtri, conſenſu fere omnium Codd. Reichard. ἐωρδῶν, cff. Stephan. ad ἐορδαῖαι: Liu. 45, 30. et Thucyd. II, 99. vbi ἐόρδοι, παροξυτόνως, vid. Heſych. reliqui vero ſcribunt ὀξυτόνως, vt Herodot. VII, 185. et Strab. VII, p. 323. ibique Tzſchucke. χαλαδραῖον, Vit. 1. et Ciz γαλαδραῖον: Vit. 2. χαλαδραῖων, ſuperpoſito vero ον: Vit. 3. χαλαδρυῶν, perperam. Steph. Byz. ad γαλάδρα quoque nominato hoc verſ. γαλαδραῖον, quae lectio cum Pottero videtur praeferenda.

V. 1343. πηνειοῦ) Sic noſtri, diſſentiente tamen Vit. 1. qui lapſu ſcribae Ιηνειοῦ habet, nam in ſchol. recte πηνειός.

V. 1344. ζεῦγλαν) Noſtri ζεύγλαν cum Cant. recte,

ρὰν Vat. 1471 et Pal. 139. ζεύγλαν Vat. 1306. ζεύγλων Vat. 1471. ἐντιθεὶς Vat. 972. πέδης Vat. 1307. V. 1345. ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Caſ. membr. vterque Potter. aliique. V. 1346. τάφοθον Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1347. στέρφνος Pal. 139. ἐχραινούμενον Baroc. V. 1348. ἤριψε pro ἤριψεν ex Vat. 117. 1307. Caſ. membr. et Seld. ἤρειψε Vat. 916. 972. Pal. 40 et Baroc. aliquanto accuratius. V. 1350. ἀρχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀρχιγέτης Vat. 1306, et Baroc. V. 1352. κύμψον Pal. 158. πακταλοῦ Vat. 1471. V. 1354. εὐδύνει Seld. et Caſ.

cf. Suid. Heſych. Etymolog. et Zonar. ad ζεύγλη. vid. ad v. 996. ἀμφιθεὶς, Vit. 2. ἀμφὶ θεὶς, ſeparatim, non male. πέδαις pertinet ad στερφνὰν, *firmatam vinculis.*

V. 1345. εὐπρεπέστατος) Vitt. 2 et 3. et ed. Baſil. 1546. ἐκπρεπέστατος. Saepe haec verba confunduntur.

V. 1346. ἡ δ') ſcl. χώρα ab eo euerſa βοηλάτην, Ciz. et Vit. 1. βοκλάτην, incuria librariorum.

V. 1347. ἐγχλαινούμενον) Vit. 2. ἐχχλαιν. reliqui, vt v. 974. vt Sebaſt. rectius.

V. 1348. λίστροις) Schol. interl. ἀξίναις, melius, quam interpretes lat. *ligonibus.* Heſych. λίστρον· ξυστήν. Ἤρειψε, noſtri ἤρειψε ab ἐρείπω. Legendum vero eſt ἤρειψεν.

V. 1349. τὸν ἡ) Ciz. et Vitt. 1 et 2. poſt τὸν comma ponunt.

V. 1350. ἀρχηγέτις) Vit. 3. in ſcholiis ἀρχιγέτης, non bene. Diſcrimen horum verborum vid. ap. Zonaram. Reichard. vitioſe: ἀρχηγίτις.

V. 1352. κίμψον τε) Vit. 2. κίμψόν τε. Ciz. et Vit. 1. κύμψον τε.

V. 1351. εὐδάνει) Vit. 1. εὐδάνει, eraſo, qui antea fuerat, ſpiritu leni, optime, nam eſt i. q. εὔδω, vnde εὐδάω, non vero εὐδαίνω, vt Schneid. in Lex. laudato hoc Lycophronis loco. Errat ergo Reichard. qui in notis: *Codd. tres Vitt.*, inquit, *conſtanter in* εὐδάνει *conſentire*, quum Vit. 1. vere exhibeat εὐδάνει, nec εὐδάνει mutandum omnino videtur, nam bonum et aptum praebet ſenſum, εὐδάνειν, h. e. εὔδειν, ναίειν, incolere, μυχὸν eodem fere modo dicitur, vt v. 1050. ἐγκοιμᾶσθαι τύμβον, qui locus eſt conferendus, nec cum ſchol. min. κατὰ ſupplen-

membr. V. 1355. Ἄγγυλαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. vterque Cas. Alex. et Barb. Ἀγγυλλαν vterque liber Potter. Ἀγκυλλαν Pal. 158. Ἀμυλαν Vat. 1306. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139 et vterque Potter. V. 1356. λιγυστόνοιστι Pal. 139. τοῖς ἀφ' αἵματος Pal. 158. ἀμφ' pro ἀφ' Vat. 1471. ἀφαίματος alii. V. 1357. γηράντων Baroc. Σιθώνων tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et vterque Cas. V. 1358. ὑσμένοισι Seld. πάλιν Vat. 916. 1471. Barb. Alex. et vterque Potter. V. 1359. πίσαν pro πίσσαν ex Vat. 1307. δορίκτητον

dum, sed explicandum: *dormiens vel cubans tenet* μυχόν. Seld. auctore Pottero habet ἐνδύνει, non εὐδύνει, vt Sebast. affert. Hesiod. Theog. 300. sqq.

— ζαθέης ὑπὸ νείθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, πολιῇ ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.

Ex quo loco paene coniici possit, hic legendum esse ἐνναίει pro εὐδάνει. αἰνόλεκτρον, quia ἐχιδνα, quacum concubuit Typhon, auctore Hesiodo Theog. 295.

— Ὑτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι etc.

cff. ibi interpretes.

V. 1355. ἄγυλλαν) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Stephano, vt v. 1241. sed Vitt. 2 et 3. ἄγγυλαν, mendose. Αὐσονῖτιν, nostri omnes, vt supra v. 593 et 702, αὐσονίτιν. Εἰσεκώμασαν, Steph. ad ἀγύλλα legit εἰσεκώμασεν, quod est vel lapsus typographorum, vel, vt Thyllit. putat, schema Pindaricum.

V. 1356. λιγυστόνοισι) Vit. 3. λιγυστόνοισι, vt Pal. perperam, sic etiam ἀμφ' αἵματος pro ἀφ' αἵματος.

V. 1357. σιθώνων) Vitt. 2 et 3. σιθόνων, vt Cant. rectius, metri causa, cf. Steph. ad σιθών. γηγάντων habet Baroc. non γηράντων, vt Seb tradit.

V. 1358. λόγχης) Et ad ὑσμίνῃσι et ad πάλην (Vit. 2. mendose πάλιν) referri potest. μίξαντες, συμμίξαντες.

V. 1359. πίσαν) Nostri cum Cant. et Pott. πίσσαν, vt v. 1241. Vtraque forma frequentatur, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 440. δορύκτητον, Ciz. et Vitt. 1. 2. δορίκτητον, vt

Vat. 117. 972. Pal. 158. Barb. et Baroc. V. 1361. Σαλπειων Vat. 117. V. 1362. ἐγείρῃ alii. ἐγείρα Caſ. membr. γρουνὸς Vat. 916. ἀρχαίων Caſ. membr. V. 1363. εὐδον Vat. 117. τοπρὶν Vat. 915. 1471. Pal. 139. 158. Alex. aliique. Φλόγιν Pal. 158. V. 1364. Ῥυνδάκου Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Caſ. chart. Ῥυνδανοῦ Vat. 972. ποτοῦ Pal. 158. V. 1365. χροσσοῖσιν Vat. 117. βάψαντος Pal. 142 et 158. V. 1366. αὖθις Vat. 916. 972 et 1306. οἰστρήσουσα Pal. 158. V. 1367. τριπλὰς τετραπλὰς Vat 916. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. Seld. et Baroc. ἀντίσσε-

ſupra v. 1116, et infra v. 1150.

V. 1361. σαλπίων) σάλπια dixit τὰ ἄλπια ὄρη Lycophron, quod veteres Graeci promiſcue huiusmodi voces modo cum σίγμα, modo ſine eo efferebant, vt ad Strab. docui Caſaub. et probat L. Holſten. ad Steph. p. 27. neque enim veriſimile putauerim, ex altera Holſtenii coniectura Lycophronem reputaſſe, ἀπὸ σάλπης ſupra v. 1129. memoratae montes illos vocatos eſſe. Thryllit. Omnia bene; ſed quaeritur, an hic intelligantur Alpes, nam Salpis vel Salapia erat colonia et vrbs Etruriae, Frontin. Strateg. IV, 7, 38, cuius incolae Liu. V, 31. Salpinates, finitimi Volſinienſibus. Ergo non Alpes vel Apennini montes toti, verum brachium eorum, qui Salpii l. Salpinates haud dubie ab hac vrbe nominabantur, h. l. intelligi poteſt. παγων, Vit. 3. male πάγον.

V. 1362. γρουνὸς, noſtri quoque, vt v. 86, vbi Seball. γρουνός. Schol. interl. inepte: Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

V. 1363. Φλογὶ) Ciz. et Vit. 1. Φλόγιν, recte putat Thryllit. Sed quare, non addidit.

V. 1364. ῥυνδακοῦ) Vitt. 2 et 3. ῥυνδάκου, recte, nam Steph. Byz. et Strab. XII, p. 576. ῥύνδακος.

V. 1365. βάψαντας) Ciz. et Vit. 1. βάψαντος, male.

V. 1366. οἰστρήσασα) quando percita fuerit. Ciz. et Vit. οἰστρήσουσα, non apte.

V. 1367. τριπλᾶς τετραπλᾶς) Vit. 3. vti ſemper, τριπλὰς τετραπλάς. ἀντιτίσεται, Vit. 1 et Ciz. vitio ſcribae ἀντίσιται.

ται Cas. membr. V. 1368. χώραν Pal. 158. V. 1370. ὠμώνυμος Vat. 916. καταβάτης Vat. 1471. καταιβάτις Pal. 158. μολῶν Seld. V. 1371. σκηπτῷν Pal. 142. στάθμα Cas. membr. V. 1372. νεκροῦμαι pro θανοῦμαι Pal. 158. κἀνεκροῖς Cas. membr. στροφωμένη Vat. 1471. et Pal. 139. στρωφουμένη Pal. 158. et Seld. V. 1373. ταῦτα Pal. 158. θρηνεῖν reposui pro θροεῖν ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. et Barb. V. 1375. ἔλλοπος Barb. V. 1376. μολῶν Seld. V. 1377. γένει i. e. populo pro στρατῷ Pal.

V. 1368. χῶρας, Seb. male pro χώρας, Ciz. et Vit. χώραν, quasi per appositionem τοῦ· ἀντιπορθ. ἡόια.

V. 1369. πρῶτος) Vit. 3. πρῶτον, non apte ob v. 1374. δεύτερος.

V. 1370. καταιβάτης) Ciz. et Vit. 1. male καταιβάτις. Reichard vult legi καταιβάτη, vt referatur ad σκηπτῷ, non male, vt v. 382, sed μολὼν huic coniecturae adversatur. Lectio καταιβάτης est exquisitior. μολῶν, Ciz. et Vitt. 1 et 2. μολῶν.

V. 1372. θανοῦμαι) Ciz. et Vitt. 1 et 2. νεκροῦμαι, quam lectionem, non ineptam, si modo doceri posset, hoc Futur. in vsu fuisse, confirmant v. 1108. sqq. κἀν, nostri omnes κἂν, recte. στρωφωμένη a στρωφάω: Ciz. στρωφουμένη a στρωφέω: Vitt. 1 et 2. στροφουμένη, superscriptum tamen est ω.

V. 1373. λοίπ') Sic Ciz. et Vit. 3. sed Vitt. 1. et 2. perperam λοῖπ', ταῦθ', ἃ νῦν. Ciz. et Vit. 3. male ταῦτα ἅ, omisso νῦν. θρηνεῖν, ita Vitt. 2 et 3. sed schol. interl. Ciz. et Vit. 1. θροεῖν; illa lectio θρηνεῖν sensui, haec vero metro et ingenio Cassandrae melius consulit. Mihi θρηνεῖν videtur esse e glossa, quam Sebast. ἄμετρος temere Lycophroni obtrusit.

V. 1375. ἔλλοπος) Vit. 3. ἕλλοπος, vt Barb. Dic. de quocunque pisce, cf. Nicand. Theriac. 481, ideo addit μύνδου. Μύνδου, Vit. 3. μήνδου, vitiose. Ciz. et Vit. 1. μυδοῦ, forsl. μύδου, quod idem est ac μύνδος· ἄφωνος, ὁ μὴ αὐδῶν, Etymol. M. vel μυνδοῦ, vt Cant. et Pott. nam ἐξύνεται quoque μυνδὸς, cf. Steph. Byz. ad βάλδος.

V. 1376. μολὼν) Vitt. 1 et 2. μολῶν.

V. 1377. Ἰατροῦ) *Apollinis.* Strab XIV, p. 635. ἰατρικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, vbi quoque nominatur οὔλιος, h. e. ὑγιαστικὸς καὶ παιωνικός.

142. V. 1378. δρυκόπου alii. γένος pro γόνος Vat. 117. et Alex. pro γόνος, γένου Vat. 1471. et γένους Pal. 139. et Baroc. V. 1379. τευχοπλάστην Vat. 916 et 1306. τεχνοπλάστην Pal. 142. βραγχηστίαν Alex. Caſ. chart. et Baroc. βραχησίαν Vat. 1306. V. 1381. κεχρησμένῳ Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1382. σφραγίδα, ſi excipias Vat. 972, Barb. et Caſ. membr. omnes Codd. legunt. δακτύλῳ Pal. 139. ἐφαρμώσαι Pal. 139. V. 1383. Φθείρων Caſ. chart. ὀρείαν alii. νάσσεται Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Caſ. chart. aliique. νάσεται vero Vat. 972. pro στήσεται. V. 1384. κάρα Vat. 1306. aliique. καραδηώσας plerumque (plerorumque) exemplar. V. 1385. ὅτ' ἄν Vat. 117. κασσωρὶς repoſui pro κασωρὶς ex omnibus Vat. Pal. 158. Alex. aliisque. ἐπείσιον omnes omnino Codd. ſi excipias Caſ. quos et Seld. ſequi maluimus. V. 1386. κυκά-

V. 1378. γόνος) Vitt. 2 et 3. γένους, forſ. γένος.

V. 1379. βραγχησίαν) Vitt. 2 et 3. βραγχηστίαν, cf. Strab. XIV, p. 634.

V. 1380. παραιολίξας) cum verbis eam mouiſſet fraudulentis, eoque perduxiſſet.

V. 1381. κεχρημένῳ) Vit. 3. κεχρησμένῳ.

V. 1382. σφραγῖδα) Vitt. 2 et 3. σφραγίδα. Δακτύλων, Vit. 3. δακτύλῳ, non bene, nam σφραγὶς δακτύλων dic. pro δακτύλιος.

V. 1383. Φθειρῶν ὀρείων) Strab. XIV, p. 635. ὄρη Φθειρῶν, per ι in penultima, cf. ibi Tzſchucke, et Heyn. ad Hom. Il. β, 868, qui etiam Φθιρῶν praefert τῶν Φθειρῶν. στήσεται, noſtri νάσσεται, *incolet* vel *occupabit*, quam lectionem firmat ſchol. interl. Vit. 3. κατοικήσει. Frequentat Lycophr. hoc verbum, v. v. 599. 737. 947. 1026. 1044.

V. 1384. κᾶρα) Vitt. 2 et 3. κάρα, male, cf. ad h. l. Euſtath. ad Hom. Il. ed. Baſ. p. 279. Polit. T. II. p. 802.

V. 1385. κασσωρὶς) Sic noſtri omnes, non κασωρὶς. ἐπίσιον, ſic Ciz. et Vit. 1. male; Vitt. 2 et 3. cum Cant. et Pott. ἐπείσιον, recte.

V. 1386. κηκάσῃ) Non tam ἰκυτὴν, vt Reich. pu-

σῃ Vat. 972. V. 1387. πρὸς τὰ κηλωστὰ Seld. κηλωτὰ alii, ipseque in scholiis Tzetzes. καρβάνων Alex. vterque Cas. et Barb. βαρβάρων Vat. 916. 972. et Pal. 139. V. 1388. Ob aliquot foliorum iacturam triginta versus ab hocce inclusiue ad 1418 exclusiue, desunt in Vat. 117. V. 1389 κυτιναῖ Barb. V. 1390. Θρίγγον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. vterque Potter. aliique. Θρίγχον Vat. 1306. Θίγρον Vat. 1307. Pal. 158 et Cas.

tat, quam *amatores*, quos per iocum, vt solent meretrices, probris obruit petulantibus, atque ita ad stuprum allicere tentat. Verte: *quum proclamauerit, prouocauerit*, additis conuiciis, scl. in amatores cunctantes, vel etiam κηκάσῃ γάμους, *cum impudice et proterue professa fuerit, vel declarauerit, se velle nuptias celebrare in lupanaribus barbarorum, se velle concumbere cum barbaris.* Possint tamen haec verba etiam sic ordinari: ὅταν χλεύην κηκάσῃ εἰς ἐκείσιον ὑλακτήσασα — τελεῖν, vt χλεύην κηκάζειν sit i. q. χλεύην χλευάζειν, et hoc pro simplici χλευάζειν.

V. 1387. κηλωστὰ) Ita Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. κηλωτά. καρβανῶν, sic Ciz. et Vit. 1. verum Vit. 2. καρβάνων: Vit. 3. βαρβάρων, haud dubie e glossa. Referendum autem est ad γάμους.

V. 1388. οἱ δ') Sic quoque Ciz. et Vit. 1. at Vitt. 2 et 3, vt Cant. et Pott. οἱ δ'. Δυμαντείου. vid. Steph. ad Δυμᾶν.

V. 1389. λακμώνιοί τε) Vit. 3. λακμώνειοί τε, quod metrum violat. Steph. Byz. quoque λακμώνιος ad λάκμων.

V. 1390. θίγγρον) Ciz. et Vit. 1. θίγρον: Vit. 2. θρίγγον: Vit. 3. θρίγγγον: nomen Geographis ignotum, vt etiam mons Satnius. Quid si lateat sub οἱ θίγγρον aliud, idque vnum vocab. nam οἱ insolenter repetitum abundat, et quum οἱ δ' οὗ τέταρτοι non habeat, cui iungatur, constructionem verborum turbat, quae vero, si τέταρτοι refertur ad οἰκήσουσι, restituitur. Legerim πήδασον, nisi nimium ab οἱ θίγγρον discederet et si altera huius voc. syllaba produceretur, nam Hom. Il. ζ, 34, et φ, 37, et post eum Strab. XIV, p. 606. id cum fluuio σατνιόεις, qui aliis vrbs et mons dicitur, coniungit, cf. Heyne.

membr. Θίβρος alii. V. 1391. χερσόνητον Vat. 916. πάλου idem pro πάλαι. λεκτηρίαν Caſ. membr. V. 1393. καστάρας, vt Potterus, Vat. 1307. λαμπυρίδος idem Vat. et Etymol. in βαστάρα. V. 1394. καθημέραν vna voce, Pal. 139. V. 1395. βουπείναν

V. 1392. ἑστυγημένου) Vit. 2. vitioſe ἑστηγημένου. cf. de re Callimach. Hymn. in Cererem v. 24. ſqq. et Ouid. Metam. VIII, 738. ſqq. ibique Gierig.

V. 1393. παντομόρφου) Vit. 1. et Vit. 3. in ſchol. παντεμόρφου, *quae lectio nulli alii Codici propria fauet emendationi I. Tollii* πενταμόρφου. *vid. eius Fortuita*, 1, 2. Thryllit. Verum vulgat. tuetur quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 671, qui etiam ſeqq. tres verſus ibi exhibet. λαμπουρίδος, Vit. 2. λαμπουρῖδος.

V. 1394. ἀλφαῖσι) i. q. μηχανήμασι, vt ἀλφεῖν· εὑρίσκειν, cf. Reichard ad v. 549. καθ' ἡμέραν, Ciz. et Vitt. 1 et 3. iunctim καθημέραν, ſed Io. Tzetz. l. l. vt vulgat.

V. 1395. βούπειναν) Callimach. in Cerer. v. 24. βουπείνᾳ Τριόπεω γόνον, atque v. 103. vocat βούβρωστιν, vid. ibi Spanheim. Supra v. 581. quoque occurrit βούπειναν ἀλθαίνειν. Ἀκμαίαν, *rabidam*. Vit. 3. ἀκμαικὴν, vitioſe.

V. 1396. Tzetz. in Chil. II, 47, v. 675, hunc verſum ſic legit, vel potius peruertit:

Αἴθωνες γατομοῦντος οἰνεῖα πτερά.

πτερά, ſchol. min. ἔσχατα τοῦ ἀρότρου, vt v. 1072. ὁλκαίῳ πτερῷ ἀροτρεύειν, bene, nam πτερὰ οἰνεῖα explicare: *extremitates alienas* ſ. *externas*, ſcl. agrorum, vti fecit Cant. praeeunte Tzetza, qui πτερὰ interpretatur: νῦν τὰ ἔσχατα, durum omnino videtur. At πτερὸν, etiamſi h. l. ſit, vt l. l. *aratrum*, vbi vero ὁλκαῖον additur, et v. 56, πτερώματα *tela*, et πόδες v. 97, *nauigia*, nullo alio addito vocabulo, vocantur, tamen γατομοῦντες aduerſatur, niſi legas πτερῷ, et voc. οἰνεῖα mente adiungas χωρίᾳ, vti ſaepe apud Xenophontem abſolute dic. pro χώρᾳ πολεμίᾳ, e. g. Cyropaed. I, 6, 11, et III, 3, 7. et πολέμια pro χωρία πολέμια, Hier. II, 8. Oecon. XX, 7. Nec tamen is ſum, qui omnino negem, πτερὰ, vt πτέρυγας, de partibus extremis poſſe intelligi, vt Eurip. Iph. in Aul. 120,

alii. ἀλκμαίου pro ἀκμαίαν Vat. 916. V. 1397. φρὶξ Vat. 916 et 1306. ἀδελφὸν Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. et Caſ. membr. ἀδελφῶν Barb. Baroc. et Seld. V. 1399. νεκροτάτου Vat. 916. 972 et Pal. 139. V. 1400. ῥητρεύοντας Caſ. membr. Caetero hunc locum ſic profert Pal. 139:

> φθιτοῖσι ῥητορεύοντες ἐξ ἄκρων λοβῶν,
> φθίσας, etc.

πτίρυξ Εὐβοίας, cf. ibi Markland. verum an etiam πτερὰ ὀθνεῖα abſolute dici poſſint *agri extremi* ſ. in terris remotis poſiti, dubitandum eſt, nec verba adiuncta ῥθνεῖα γατομοῦντες quidquam facere videntur, quod huic interpretationi conſulat. Ideo, ſi Lycophron vere de terris longe remotis intellexit, inſolentiae eius videtur condonandum. Nemo autem eorum, qui hanc fabulam narrant, quantum equidem ſcio, ab Eryſichthone, opibus ſuis voracitate conſumtis, agros aliorum, vt ſibi pararet, vnde famem leuaret, eſſe cultos tradit.

V. 1397. φρὺξ δ') Vit. 1. φρύξ δ'. h. e. Midas, cf. Conon. 1. ἀδελφῆς, Vit. 2. ἀδελφῶν. Vit. 3 ἀδελφὸν, leg. ἀδελφῶν. Siue legas ἀδελφῆς ſiue ἀδελφῶν, caedes vtrorumque ignoratur.

V. 1398. τιθηνὸν) Ciz. et Vit. 1. male τιθωνόν.

V. 1399. νεκροτάγου, noſtri quoque praeter Vit. 3. νεκροτάτου, mendoſe. Legendum forte eſt νεκροταγοῦ, a νεκρὸς et ταγὸς, h. e. praeſidis, iudicis, magiſtratus mortuorum. Sed dic. quoque νεκρόταγος, vt ſupra v. 1310. μονόκρηπις. Schol. interl. Vit. 3. videtur legiſſe τευχροπάγου, nam explicat: τοῦ ἡγεμόνος τῶν τεύχρων. Intelligitur autem Minos, non vero Pluto, vt opinatur Schneid. in Lex. ad νεκρόταγος.

V. 1400. ῥητρεύοντος) Vit. 3. ῥητορεύοντος, quod quidem idem eſt, cf. Zonar. ſed h. l. metro officit. „*Deinde ſtatim Vit. 3., vt Palat. ſubiungit ἐξ ἄκρων λοβῶν, vt e duobus verſibus vnum efficiat, et omittat ἀστεργῆ τρόπῳ. Ὃς δήποτ' ἀμφώδοντος, quod tamen in ſcholiis agnoſcit.*“ Thryllit.

V. 1401. λοβῶν) Editionis Baſil. 1546, quae mihi eſt ad manus, margini adſcripſit, neſcio, quis, *lege*: λόφων: quod vero vix locum habere poteſt. Orta videtur haec coniectura ex

V. 1402. κύπελλα Alex. κύφελα Pal. 139. καλυνεῖ 916. Verſum hunc ſic profert Meurſius: φθέρσας κύφελλ', ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας, vide ſis eius Commentar. V. 1403. δαπαῖς Vat. 916. δαπλαῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. et Caſ. chart. τιστύκων Pal. 158. αἱμοπώτοισι Seld. et alii. αἱμοποτῆσι Vat. 1471. Pal. 139. Alex. Barb. Caſ. chart. et Baroc.

interpretatione Tzetzae: λέγουσιν ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους ὦτα ὄνου. Ἀμφώδοντος, non audiendus eſt Sebaſt. qui praeeunte Tzetza interpretatur: *gladio*, nam pertinet hoc voc. ad κύφελλα, *aures aſininas*. καλλυνεῖ, ſchol. min. Vit. 3. ὡραίσει, h. e. *ornabit*, *ſimulque tuebitur*, ſcilicet obuelando, quod vtrumque verbum ὡραΐζω l. ὡραίω innuit, vt *abigeret muſcas*. Optime illuſtrantur haec iis, quae cecinit Ouid. Metam. XI, 180:

Ille quidem celat, turpique onerata pudore
Tempora purpureis tentat velare tiaris.

Non opus itaque eſt Meurſii coniectura, et Reichardi catachreſi ironica. παρωτίδας, Vit. 2. παρωτῖδας.

V. 1403. δάπταις) Noſtri omnes δαπταῖς, quae lectio, neque a Pottero, neque a Sebaſt. notata, haud dubie eſt vera, vt δαπτὴς, δαπταί, muſcae, diſtinguatur a δάπτης, h. e. Heſychio auctore, δεινός. Sic Polit. ad Euſtath. in Hom. Il. T. III, p. 1303. *Alii*, inquit, *videntur legiſſe hanc vocem βαρυτόνως, apud Lycophronem fortaſſe, vt accentu ſignificationem propriam a ſignificatione communi diſcernerent, vt in σπαρτὰ et σπάρτα.* Lectionem autem δαπταὶ iam olim fuiſſe in Lycophrone docet Phauor. ad δάπτειν — ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ δαπταὶ αἱ μυῖαι παρὰ λυκόφρονι. cf. quoque Euſtath. ad Odyſſ. π. p. 1795, 14. τιτύσκων, Ciz. et Vit. 1. τιστύκων, vt Pal. incuria ſcribae littera σ transpoſita. αἱμαπώτῃσι, Vit. 1 et Ciz. αἱμοπώτοισι, ſuper ω poſito ο; Vitt. 2 et 3. αἱμακπότοισι, ne metrum corruat, legendum ſaltem αἱμακπώτοισιν. Proprie dic. αἱμηπότης vel αἱμοπότης, *ſanguinis potator*, cum ο paruo, ſed Lycophr. vel metri cauſa cum ω magno, forſ. vt ἄμπωσις l. ἄμπωτις pro ἀνάκωσις ex ἀνακίνω, vel ob antiquam verbi formam πόω, πώσω. Codices vero noſtri non αἱμοπώτης, ſed, vt ex αἱμοπώτοισι patet, αἱμόπωτος

αἱμοπότησι Vat. 1307. Φόβοις Seld. V. 1405. Θραμμουσία Baroc. V. 1406. τιτῶνος Pal. 158. Cas. chart. Barb. et Baroc. Σιθώνων pro Σιθόνων tuentur Vat. 916. 972. et Barb. Σιθωνες Baroc. Σιθῶνος Vat. 1471. Pal. 139 et Alex. Σιθῶν Vat. 1306. V. 1407. παλλυνία Baroc. V. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusiue ad 1421 exclusiue, absunt cum folio a Vat. 1306. V. 1409 ἀπάρξεται pro ἀμείψεται Vat. 916. 1307. Pal. 40. 153. aliique. κατάρξεται Vat.

formant, quam vero formam Lexica plane ignorant. Ortum fortasse αἱμοπώτοισι lapsu scribae, nam si is, qui dictaret, Itacismo vtebatur, facile confundi poterant αἱμοπώτησιν et αἱμοπώτοισιν.

V. 1404. Φλέγρας) vrbis Thraciae, sed h. l. pro Thracia ipsa. Lycophron, vt Apollod. I, 6, 1. distinguit Phlegram a Pallene: ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν παλλήνῃ, quod discrimen Heyne in Observatt. ad h. l. non vult agnoscere, quem vero Voss. in: *Mytholog. Briefe*, Vol. II, p. 261, more suo ridet.

V. 1405. θραμβουσία) Vit. 3. θραμβουσίας, non male, scilicet γῆς vel χώρας, h. e. Μακεδονίας, nam θράαβους erat ἀκρωτήριον Μακεδονίας, vid. Steph Byz.

V. 1406. τίτωνος) Nostri omnes τιτῶνος, a τιτών. Steph. Byz. male τιτωνεύς, ὄρος, pro τίτων l. τιτών, nam mox ὁ οἰκήτωρ, scl. illius montis, τιτωνεύς. Σιθώνων, sic Ciz. et Vit. 1. at Vit. 2. σιθῶνος, supra scripto ῶν: Vit. 3. σιθῶνος. cf. Steph. ad σιθωνία. Quidam legunt σιθόνων, o paruo, vt Latini, e. g. Virg. Eclog. X, 67. *Sithoniasque niues hyemis subeamus aquosae*, vbi Servius: *Sithon est mons, vel gens Thraciae.* Gell. XIV, 6, *Thracia antea dicta Sithon.* Plin. IV, 18. Sithones ponit circa Ponti littora.

V. 1408. βρύχων) Hesych. βρύχος· ποταμὸς περὶ παλλήνην, immo potius παλλήνην. Dicitur autem hic fluuius γ. γ. ὑπηρέτης, quia eis aquam ministrabat, iique ad ripas eius habitabant.

V. 1409 ἀμείψεται) Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀπάρξεται, vti etiam edd. vett. Sic quoque schol interl. ἀρχὴν ποιήσει. Eodem modo dicitur supra v. 1188.

1471. et Pal. 139. V. 1410. χανδᾶος Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld. aliique. χανδάων Pal. 158. χανδάος Caſ. membr. V. 1411. ἑστιωμένον Caſ. membr. V. 1412. μὴν pro μὰν Pal. 142. aliique. οὐκ ἂν ὑπείξῃ Pal. 139 et Alex. ὑπείξῃ legunt etiam Vat. 972. 1471. Caſ. chart. et Barb. V. 1413. ἕα pro ἕνα Pal. 139. V. 1416. ῥήσσον τι alii pro ῥήσσοντι. πηδεῖς Vat. 1471. Alex. Caſ. chart. Barb. et Baroc. οἱ δ' Ἐλαφρίας Pal. 153. V. 1417. οἴκη Pal. 139 et Caſ. membr. οἴκη ἠθαλωμένη Vat. 916 et Pal. 158. V. 1418. καλένοισι Pal. 158. V. 1420. ψαίνυθα

V. 1410. χανδαῖος) Ita Vitt. 2 et 3, et Pott. ſed Ciz. et Vit. 1. χανδάων, vt ſupra v. 328 et 938, quam vero forum h. l. metrum reſpuit. cf. Martini Lectt. Varr. p. 66, b. Reichard. χανδᾶος, Canter. vero χανδαῖος. Μάμερτος, vt Pott. noſtri vero cum Reich. μαμερτὸς, vt v. 938.

V. 1411. ἑστιώμενον) *qui oblectatur, animum et oculos paſcit.* Sic Xenoph. in Sympoſ. II, 3. ἵνα εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα.

V. 1412. οὐ μὰν ὑπείξει γ') Ciz. et Vit. 1. οὐ μάν γ' ὑπείξει γ', inuenuſtum duplex γ. cf. Porſon ad Eurip. Med. v. 863. Vitt. 2 et 3. οὐ μὰν ὑπείξῃ, non apte ob ſeq. στελεῖ.

V. 1416. πηδοῖς) Vit. 2. πηδεῖς, oſcitantia librarii vocem dictantis male intelligentis. Pomp. Mel. II, 2. ad extr. *Athos mons — qua continenti adhaeret, a Xerxe in Graios tendente perfoſſus transiugatusque eſt,* vbi quidam *transnauigatus*, quod Lycophroni noſtro faſet, pro *transiugatus* rectius legunt. Sic quoque Ciz. de Fin. II, 34. *Si Xerxes Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, maria ambulauiſſet, terramque nauigaſſet.* cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. l. l. οἱ δὲ λαφρίας, Vit. 1 et Ciz. vitioſe οἱδ' λαφρίας.

V. 1417. ἠθαλωμένοι) Vit. 1 et Ciz. ἠθαλωμένη, quod vicinia verborum reſpuit.

V. 1418. καλένοισι) Vit. 3. καλινοῖσι. Heſych. καλινοί.

V. 1420. ψαίνυθα) Noſtri ψαίνυθα, ita quoque editt. vett. Thryllit. addit: *ita lege.* Sed Heſych. ψαινύθιον· ψευδὲς, φλύαρον, πλούτωνος λάτριν, an, quia vaticinii iſtius ambiguitate tot Athe-

Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barb. vterque Cas. ambo Potter. aliique. ψαίνυντα Vat. 916. πλούτινος Vat. 1471. V. 1421. βροθήσεται Pal. 158 et Cas. membr. V. 1423. ἀγριὰς Vat. 916. 972 et Pal. 40. ἀγρίας vterque Potter. aliique: ἀγρείας Vat. 1471 et Pal. 139. ὀρειδαλὶς Pal. 142. ἀγρίας τ' ὄρει θαλὶς Barb. Caetero hunc versum postposite cum insequ. legit Vat. 1306. V. 1424. Hunc versum non agnoscit Pal. 158. ἀνέρων pro ἀναύρων Vat. 916. V. 1425. χανδοὶ Pal. 158. αἰονωμένων Vat. 1307. V. 1426. κύφελα Vat. 1471 et Pal. 139. δι' ὧν pro δ'

nienses deceptos, et hinc occisos ad Plutonem in orcum demisit? Certe id magis conuenit verbis: *αἰτιάσονται βλάβης.*

V. 1421. *ἀμίκτῳ*) *saeuo, inhumano*, vt Eurip. Iph. in Taur. 402. nominat *γαῖαν ἄμικτον, omnium hominum consortium fugientem*, vel, quod magis placet, et schol. min. firmant *τοῖς· παγγενεῖ, πολυμίκτῳ* vel *παμμίκτῳ, e variis populis mixto*, vt α sit, quod vocant, intensiuum. *βρωθήσεται*, Ciz. et Vit. 3. male *βροθήσεται.*

V. 1423. *ἀγρίᾳ*) Vitt. 2 et 3. *ἀγριὰς*, quod est i. q. *ἀγρία.* Vti *καρποφ. δρῦς* sunt arbores quaecunque frugiferae, sic *ἀγρ. ὀρειθαλ.* sylvestres, quae nullos edunt fructus hominum cibis aptos. Hesych. *δρῦς· πᾶν ξύλον καὶ δένδρον.*

V. 1424. Hunc versum Cod. Ciz. quoque non habet, vt Pal. sed in schol. Tzetzae reperitur.

V. 1425. *αἰονουμένων*) Sic quoque Vit. 2. posito tamen ω super ου, non male, ab *αἰονάω.*

V. 1426. *κύφελλα δ'*) Vit. 1 et Ciz. *κύφελλά δ'. ῥοιζουμένων*, ita quoque Vit. 2, scripto autem α super ων, ita vt referatur ad *κύφελλα*, non apte.

V. 1427. *στήσουσι*) Interpretes omnes vertunt: *stabunt*, quod leges linguae gr. violat, nam est: *statuent*, vel potius, *excitabunt nubes sagittarum*, vt ap. Hom. *νιφάδας στῆσαι.* Sed quinam? Nil fere in iis est, quae praemittuntur, ad quod referri possit, nisi ad *στρατὸς*, vel absolute est sumendum. Insolenter tamen dictum.

ἰῶν Barb. aliique. V. 1428. πέτρον pro πέρραν mallet Canterus, ex eoque Meurſius, quod ea vox nusquam extet, quae inter extraneas, et forte (immo prorſus, mea ſententia) Aegyptias, numeranda videtur Pottero. πέραν Vat. 916. V. 1429. κοκρῶν pro λοκρὸν Vat. 1307. V. 1430. κάγχανον alii. V. 1431. αὖτις Vat. 1307. Pal. 40 et Caſ. membr. παλιμπρώτοιο Pal. 142. V. 1432. φυγότευκτον Vat.

V. 1428. σκιᾷ) Vitt. 2 et 3. σκιᾷ, *umbra teget*, ὅπως κίμμερος, ſcl. σκιᾷ, ſi haec lectio probetur. πίρραν, vocabulum nullius auctoritatis. Codicum, quotquot adhuc ſunt collati, habet nullus, quod iuuet in hac emendanda lectione, omnes in ea conſpirant, exceptis duobus, Vatic. et Vit. 3. qui legunt πέραν, ſupra tamen ſcripto altero ρ. Meurſius, et poſt eum Canterus volunt legi πέτρον, eoque vocabulo nonnunquam ſolem quoque innui opinantur, laudatis locis e Callimachi Fragm. 124. et Eurip. Oreſt. 6. cum ſchol. Pindari Pyth. I, 97. quae autem, vt mihi videntur, ſunt aliena. Schol. interl. explicant γῆν, vnde Excellentiſſ. Hermannus coniicit, forte legi poſſe τίρρην, quod voc. antiquum et incognitum deinde a Latinis ſit receptum. Si vero εἴλας de ſole, vel omnino de luce dici, vti εἴλας ϑυμάτων v. 1091. de ſacrificiis incenſis vſurpatur, atque intelligi poſſit ἡλίου, cf. Potter. πυρὸν legerim pro πίρραν, ita vt ἀμβλύτων ornatus cauſſa additum ſit. Quum vero Potter. oſtenderit, πίρρα eſſe vocabulum Aegyptiacum vel Copticum, acquieſcendum nobis omnino videtur in vulgata: πίρραν. Ordo verborum ſic eſt conſtituendus: σκιά τε, ὅπως κίμμερος (l. κέμμερος, ceu tenebrae Cimmeriae) ἀμβλύνων, καλύψει πίρραν. Quod ad voc. κίμμερος attinet, cf. Voſſ. in tabula orbis terrarum praefixa ſchedulis litter. Ienenſibus, 1804, Vol. 3. pag. XIV. in extremo.

V. 1429. λοκρὸν δ') Vitt. 1. 2. et Ciz. λοκρὸν δ'. „*De Locra roſa vid. Euſtath. Gaulm. p.* 41. *Thryllit.* et Pollux Onom. V, 102.

V. 1431. αὖϑις) Sic Vitt. 2 et 3. at Ciz. et Vit. 1. αὖτις.

V. 1432. φυγότευκτον) Vit. 3. male φυγότευκτον.

1471. V. 1433. κόρην Vat. 1471. Cas. chart. et Baroc. κρεφναίαν Vat. 1471. Cas. chart. et Barb. V. 1434. δειματουμένην Vat. 1471. Cas. chart. et Baroc. vt supra in κόρην. V. 1436. γαίης Pal. 158. V. 1437. ἀμφιδηριομένων Vat. 1471. V. 1438. βου-

V. 1433. κνεφαίαν) Vitt. 2 et 3. κρεφναίαν, vitiose.

V. 1434. δειματουμένη) Ita Ciz. et Vitt. 1. 3. at Vit. 2. δειματουμένην, additum tamen ν ab alia manu, nec habet, vt Cod. Bar. antea κόρην.

V. 1435. πολλοί δ') Ciz. et Vitt. 1. 2. πολλοί δ'.

V. 1436. ἐν γαίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐν γαίης, vti legi volunt Potter. et Reichard. nulla vero ratione habita Codicis Vit. 1.

V. 1437. δειναῖσιν) Ciz. et Vit. 1. δίναισιν, a δίνη, *vortex*, quam lectionem a nullo alio exhibitam quoque schol. interl. Vit. 2. habet: δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, quod scholion Potteri coniecturam adiuuat. Verum quomodo ἐν δειναῖσιν ἀρχαῖς γαίας l. γαίης possit, vt Pott. putat, significare i. q. ἀκταῖς δειναῖς, non facile erit, qui intelligat. Ἀρχαῖς omnino iungendum est cum ἀμφιδηριωμένων, *de imperio, de principatu pugnantium*. Quum ἀρχαῖς interdum confundatur cum αἰχμαῖς, vt v. 1228, forte etiam legendum αἰχμαῖς. Ἐν δίναισιν γαίης vero, vt Ciz. et Vit. 1. praebent, nisi fallor, est i. q. ἐν θαλάσσῃ τὴν γῆν περιῤῥεούσῃ s. περιβλυούσῃ, ἀμφικλύστῳ, vel in ea parte, quae semper circumagitur, h. e. in mari, cui opponitur; in terra continenti, ἐν μεταφρένοισι χθονός. De voc. δίνη cf. Wagner ad Eurip. Alcest. v. 244, p. 111. vbi occurrunt οὐράνιαι δῖναι, nubes, quia semper circumaguntur, h. e. ipsum coelum, sic h. l. δῖναι γαίης s. γεώδεις, *vortices terrae*, i. e. mare, quia semper circumuoluitur. Attamen in Euripide νεφέλης additur, ergo h. l. addendum fuisset τῶν ὑδάτων s. ἁλός. Verum Lycophron non est Euripides, non perspicuitatem, sed obscuritatem et breuitatem vbique sectans. Quibus praemissis, verba horum vers. omnino distracta sic erunt cogenda atque ordinanda: λύσουσι (*decernent, depugnabunt, diriment*, vt Eurip. Phoen. 81. ἔριν λύειν, cf. Valken.) πάλας ἀνδρῶν, ἀμφιδ. ἀρχαῖς, οἱ μὲν ἐν γαίης δίναισιν, οἱ δ' ἐν μεταφρ. — χθονός. Verum alia

τρόφοις Seld. V. 1439. σύνάσει Vat. 1471 et Pal. 158. V. 1441. καναστραῖος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. vterque Caſ. Alex. Barb. Baroc. aliique. καλαδροῖος Vat. 117. Pal. 142. 158 aliique. χαραδραῖος alii. χαναστραῖος alii. καναστρέως Vat. 1307. Receptam praeter alios tuetur etiam Stephanus in χάλαστρα. γεγὼς pro λέων Seld. λεὼν Pal.

reſtat huius loci medicina, quam debemus Hermanno, medico optimo, qui coniicit legendum eſſe:

— οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας
δίνης ἐν ἀρχαῖς —

ita vt ἐν γαίᾳ (forte etiam ἐγγαίας) coniungatur cum ἀμφιδηριωμένων, *in his terris bella gerentium*, non vero cum δίνης ἐν ἀρχαῖς, h. e. *iuxta mare*, *ad littora*, vbi quaſi incipiunt δῖναι τῆς θαλάσσης: hinc δίνης ἐν ἀρχαῖς opponitur locis a mari longe remotis, οἱ ἐν μεταφρ. βουστρ. χθονός. Simili fere modo a Plutarcho in Alex. 52. Caeſar dicitur tabernaculum conſtituiſſe ἐπὶ τοῦ κλύσματος, ad littus, vel, vt Hirtius de Bell. Afric. 1. exprimit, *ſecundum littus ipſum*, *vt prope fluctus verberaret*. Intelliguntur itaque bella Graecos inter et Perſas geſta, et in terris ad mare, et longe a mari poſitis. Quum Kieslingio meo hic locus ne ita quidem perſanatus videatur, coniicit legendum eſſe vel: ἐν γαίης στεινωποῖσιν ἀρχαῖς, et de Themiſtoclis pugna Salaminia interpretatur, facta inter terrae angusta initia, h. e. in freto, ita vt terrae ἀρχαῖς opponantur χθονὸς μεταφρενα, vel: ἐν γαίης στεινοῖσιν ἀμφιδηρ. ἀρχαῖς, *de imperio pugnantium in angustiis terrae*, quo oratio ſane procedit facillime.

V. 1438. οἱ δ') Ciz. et Vitt. 1 et 2. οἵ δ'. μεταφρένοισι, Vit. 3. μεταφρενοῖσι, perperam.

V. 1439. σύνάσῃ) Ciz. et Vit. 1. σύνάσει, non bene.

V. 1440. ἀπ' Αἰακοῦ) Vit. 3. ἐπ' αἰακοῦ, male ob ſeq. κἀπό.

V. 1441. καλαστραῖος λέων) Ciz. et Vit. καλαδραῖος, vt Potter. λεὼς, *populus Macedoniae*: Vitt. 2 et 3. καναστραῖος λέων, vt ſupra v. 526. nam κάναστρα eſt quoque vrbs Macedoniae. Suidas: χαραδραῖος λέων, vt Canter., qui haud dubie locum noſtrum ante oculos habuit: quae vero lectio, quum

158. V. 1442. δ', pro θ', Vat. 1471 et Pal. 139. V. 1443. Ἀχταίων pro Ἀργείων alii, Tzetza referente. δρόμους pro πρόμους Seld. V. 1444. σᾶλαι Pal. 158. pro σᾶναι. γαλάδρης Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alex. Cas. chart. Barb. Baroc. Stephanus in γαλάδραι aliique. χαράδρης Vat. 915. Pal. 40. 142. aliique. Receptam lectionem tuentur Pal. 158. Cas. membr. et Seld. V. 1446. ἐμοὶ pro

Charadra sit vrbs Phocidis, loco nostro non est apta. Steph. ad χαλάστρα, χαλαστραῖος. Omnia haec epitheta idem h. e. *Macedonicum* significare, Canterus iam docuit.

V. 1442. ὁμαίμων) Malim de Graecis interpretari, quam cum Tzetza et reliquis de Persis, quorum bella ante iam narrata a Lycophrone v. 1434. finita sunt, nam totus hic locus tractat bella inter ipsos Graecos gesta, eorumque imperium ab ipsis labefactatum et a Philippo et Alexandro plane euersum, vnde dic. δόμος Graecorum πρηνὴς, h. e. iam ab ipsis fractus, et ruinae vicinus. λέων itaque et λύκος χαλαδραῖος conuenit et Philippo et Alexandro.

V. 1443. ἀργείων) Ita quoque nostri, sed margini Vit. 2. adscriptum Ἀχταίων.

V. 1444. χαλάδρης) Ciz. et Vit. 1. χαλάδρας; Vitt. 2 et 3. γαλάδρης, vt v. 1342. Sic quoque ap. Steph. in γαλάδραι, vid. ibi interpretes. Σᾶναι — λύκον. Potissimum eo spectat, quod a cunctis Graecis Corinthi dux Graecorum vniuersorum belli Persici est electus.

V. 1446 — 1450. Tota haec ῥῆσις ad Romanos solos, qui erant αἰθαίμονες Cassandrae, eorumque victoriam a Pyrrho reportatam spectare videtur: cf. Reichardus, qui tamen cum Sebast. Ptolemaeum Philadelphum, verbisque εἰς διαλλαγὰς et μεθ' ἕκτην γίνναν, in Lycophrone minime premendis, nimium pressis, adiungere non dubitat Romanis, nam εἰς διαλλαγ. non tam ad foedus, quam ad quietem vel pacem restituendam pertinere videtur, et voc. γίννα s. γενεὰ de longiori temporis spatio, quam proprie sumitur, immo adeo de longissimo sumi potest. Neque omnino apte Canter. μολὼν vertit: *per-*

ἐμὸς Pal. 142. V. 1447. παλαίστης Pal. 139. παλαιστὸς Seld. V. 1448. εἰς pro κεἰς Pal. 158, Scaliger, ex eoque Canter. μολῶν alii. V. 1449. πρέσβυστος Vat. 1306 et Pal. 139. V. 1450. σκύλων τ' ἀπαρχὰς Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Caſ. chart. Seld. aliique. δορικτήτους Vat. 117 et Pal. 158. V. 1452. ἢ pro εἰς vtrobique Vat. 1307. δασπλήτιδας repoſui pro δυσπλήτιδας ex Tzetzae expolitione, Pal. 139. adſtipulante. δυσπλήττιδας Pal. 158. V. 1454 ἡμῶν reſcripſi pro λόγων ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. vtroque Caſ. aliisque. ὑμῶν Vat. 1471. Pal. 139. Alex. et Baroc.

ductus, immo potius, *exiens*, *progreſſus*, *bellum ſuſcipiens*.

V. 1447. εἴς τις) Sic etiam Ciz. et Vit. 3.

V. 1448. πόντου τε) Ciz. et Vit. 1. πόντον τε, non apte ob ſeq. γῆς. Confuſa in πόντου ν et υ, κεἰς. Vit. 1. et Ciz. vt Scalig et Cant. εἰς ſine κ. recte. Μολὼν, ſic h. l. Vitt. 1 et 3. et Ciz. aliis in locis fere ſemper μολῶν exhibentes.

V. 1450. σκύλων ἀπαρχὰς) Vitt. 2 et 3. σκύλων τ' ἀπαρχὰς. δορυκτήτους. Ciz. et Vitt. 1. 2. δορικτήτους, vt antea v. 1359.

V. 1451. Ad oram Vit. 3. additum: ἐπίλογος. Doeringius in Catullo ſuo LXIV, 164. manifeſtam huius et ſeq. verſ. Lycophronis ſibi videtur deprehendiſſe imitationem.

V. 1452. δασπλήτιδας) Noſtri omnes tuentur δυσπλήτιδας, ita tamen, vt Ciz. et Vit. 1. δυσπλήτιδας, Vit. 3. δυσπλητίδας habeant: cff Zonar ad δασπλῆτις, Palmer. in Exercitatt. p. 792. et Ruhnken in Epp. Crit. II, p. 31. A Schneideri Lexico abeſt δυσπλῆτις.

V. 1454. γὰρ ἡμῶν, pro λόγων γὰρ, vt Cant. et Pott. habent, noſtri quoque: Vit. 3. tamen ὑμῶν, vt Bar. pro ἡμῶν. πίττιν — ἐνόσφισεν. Ita legendum pro ἐνόσφισε. Apollod. III, 12, 5. Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. Eadem fere dicit Lycophr. verſſ. ſqq. tantum more ſuo exornata: ἐγχρίσας ἔπη (ſcl. ἀψευδῆ) ψευδῆ. φήμαις, *oblinens*, vel potius *commiſcens*, *foedans fabulis fictis*, vno verbo, *va-*

Seld. autem pronomen non agnoscit. V. 1455. ψευδηγόροις pro ψευδηρίοις tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique. ψευδηγέροις Vat. 1471. V. 1456. θεσφάων Cas. membr. V. 1457. ἐκάλχαινε pro ἐκάλχαινεν ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alex. Barb. Cas. chart. Baroc. aliisque. ἐκάλχανε Cas. membr. et Seld. V. 1459. ἔστι pro ἔσται legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Huno versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Barb. et Baroc. V. 1460. νυμφόληπτον pro φοιβόληπτον Vat. 1471. Barb. et Baroc. V. 1461. τόσσ' ἠγόρευσε rescripsi pro: τόσ' ἠγόρευσε ex Vat. 916. 972. 1306 et 1471. τόσσ' legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliique. τὸ σ'

---

ticinia mea *infamans*. cf. Tzetz. ad v. 353.

V. 1455. ψευδηγόροις) Ciz. et Vit. vt Cant. et Pott. ψευδηρίοις, in scholiis vero etiam ψευδηγόροις, cum Vitt. 2 et 3.

V. 1457. ἐκάλχαινε, nostris assentientibus: restituendum tamen metri causa cum Cant. et Pott. ἐκάλχαινεν.

V. 1458. δ' ἀληθῆ) Vit. 3. τ' ἀληθῆ. τις μαθών, *quisque*, qui cognouerit patriam meam esse euersam: male interpretes τὶς *aliquis*.

V. 1459. ἔσται) Nostri ἔστι. Versum hunc omittit cum aliis Vit. 3.

V. 1460. φοιβόληπτον) Vit. 3. νυμφόληπτον, et tanquam glossam schol. interl. φοιβόληπτον superscripsit. In scholiis φοιβόληπτον. χελιδόνα, cf. Meurs. in Comment. qui apte explicat: *antea*, vt *garrulam*, *contemtam*: addas: *et falsa praedicentem*. Casp. Barth. in Aduers. p. 1165. *Cassandram*, inquit, *ex opinione vulgi de se loqui, quae cum non quaesita rebus gerendis vaticiniis suis semper instreperet, non tam suauitate, quam intempestiua garrulitate hirundo ab indoctis et ab futurorum ignaris appellata*. Sic corruit interpretatio schol. Tzetzae.

V. 1461. τόσσ' ἠγόρευσε) Ciz. et Vit. 1. τόσ', ἠγόρευσε, vt Cant. et Pott. Vitt. 2 et 3. τόσσ' ἠγόρευε.

alii, pro τόσ'. Vat. 916. ſic corrupte hunc locum profert:

> Τόσσ' ἠγόρευσε, καὶ σαλίσσοντος· ἐν δὲ καρδίῃ
> Σειρῆνος etc.

V. 1462. εἰρκτῆς pro εἱρκτῆς aut εἰρκτὴς ex Vat. 972 et 1471. καρδίῃ Vat. 1307. Pal. 40. 139. vterque Caſ. Alex. aliique. κραδίῃ Vat. 117. 1306. 1471 et Seld. κραδίᾳ Vat. 972. V. 1463. ἱστέναζε Vat. 117. 972. Alex. Caſ. chart. vterque Potter. aliique. ἱστάλαξε Pal. 139. aliique. λοίσθεον Pal. 158. μέρος pro μέλος Alex. V. 1464. Μιμαλλὼν Vat. 117. Caſ. membr. et Euſtath. in Dionyſ. 445. Μελαγγραίρας Caſ. chart. Barb. aliique. Μελαικραίας Vat. 916. Μελαικραίρας Vat. 1306. Μελαγκάρας Pal. 139. Μελαιχραίνας Meurſ. Μελαγγαίρας Vat. 1471. Μελαγκραίροις Caſ. membr. κώπις Barb. et Baroc. κόπης Vat. 916. κάπης Vat. 1471. V. 1465. Νησσοῦς Seld. ΣΦίκειον pro Φίκειον tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barb. Caſ. chart. Baroc. aliique. Φίκιον Vat.

V. 1462. εἰρκτῆς) Vit. 3. εἱρκτῆς, perperam. καρδίᾳ. Vitt. 2 et 3. καρδίῃ.

V. 1463. ἱστέναζε) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. in ſcholiis vero ἱστέναζε, quod etiam Vit. 2. habet: Vit. 3. ἱστάλαζε, ſed in ſchol. ἱστέναζε.

V. 1464. Μιμαλὼν) Rectius Μιμαλλὼν, vt Codd. quidam et Reichard. habent, nam Bacchae dicuntur Mimallones. Μελαγκραίρας, conſenſu omnium Codd. Mſſ. ſed Meurſ. ex Ariſtot. de Mir. Auſcult. 97. μελαγχραίνας, vbi quoque in varr. lectt. μελαγχραίνας.

V. 1465. σφίκειον) Ciz. et Vit. 1. φίκιον, recte, cff. Valken. ad Eurip. Phoen. 913 et 1030. Graeu. ad Heſiod. Theog. 326, et Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 243. Forte legendum σφίκιον, vt ſupra v. 7. ſchol. Tzetz. ſiue σφίγγιον, quod vero nullus Codd. Mſſ. ſuppeditat: cf. Fiſcher ad Palaeph. in Fab. VII. de Sphinge.

117. Φίλιον Caſ. membr. σφήκιον Pal. 139 et Alex. V. 1466. κωτύλλουσα Vat. 1471. Alex. et Baroc. V. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158 Alex. Caſ. membr. et Barb. ἀγγελῶν Vat. 916. V. 1469. λαΐου Pal. 139. V. 1471. ὀτρύνας Alex. vterque Caſ. et Barb. ὄτρυνας alii. V. 1472. εἰς pro ἐς Alex. Barb. et Baroc. V. 1473. ὁς πεσῶν pro ὅσπερ σῶν Vat. 916. V. 1474. παλαιᾶν alii.

V. 1466. κωτίλλουσα) *garriens*, ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. κωτύλλουσα. Dicuntur garriculae auiculae, vt hirundines, et mulieres κωτίλλειν, cf. Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 221. ed. Bercl.

V. 1467. λοξὸν μῦθον) h. e. *obſcurum*, *ambiguum ſermonem*. ἀγγέλλων, ita Vit. 1. ſed Ciz. et Vitt. 2 et 3. ἀγγέλων, haud dubie ἀγγελῶν, vt Vat. 916, et vt quoque legi vult Valken. ad Eurip. Phoeniſſ. p. 383. vbi docet, quando Praeſens et Futurum adiungi ſoleat verbis veniendi. Sic quoque Eurip. Hecub. v. 725. ἥκω ἀποστελῶν.

V. 1469. λαΐνου) Vit. 3. perperam λαΐου.

V. 1471. ὄτρωνας) Noſtri ὄτρυνας, vt edd. priores.

V. 1472. ἐς τὸ) Vitt. 2 et 3. εἰς τό.

SCHOLIA TZETZAE

IN

LYCOPHRONEM

EX EDITIONE SEBASTIANI

REPETITA,

CUM TRIBUS CODD. MSS. VITEBERGENSIBUS

UNOQUE CIZENSI

COLLATA ET EMENDATA.

Digitized by Google

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ [1])

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ [2]).

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων [3]) καταάρχεσθαι μέλλουσι δέον εἰδέναι πρῶτον [4]) τὰς τῶν [5]) ποιητῶν διαφορὰς,

1) Inſcriptiones Codd. MSS. variant. Nullus e noſtris exhibet verba Ἰσαακίου — ποιητάς. Praemittit vero Cizenſ. εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου. Vocab. γραμματικοῦ ab alia manu lineolis ſubſcriptis notatum. Male adnectitur voc. Τζέτζου in extrem. ὑπάρχουσα, quod haud dubie referendum eſt ad Tetraſtichon mox ſubiectum: βίβλος μὲν τελίθουσα —, nam in Cod. Vit. 1. qui eadem praeponit, ſcriptum eſt a ſcholiaſt. interlin.: ὑπάρχουσα ſuper τελίθουσα: vnde veriſimile fit, Codicem, quo vſus eſt librarius Cod. Cizenſis, ſcholiis quoque ornatum fuiſſe interlinearibus, vti Codd. Vitt. ſed ea ab illo eſſe neglecta. Vit. 2. hac vtitur inſcriptione: εἰς τὸν Λυκόφρονα σχόλια Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου, omiſſo vocab. γραμματικοῦ. Vit. 3. caret inſcriptione, et in fronte modo ponit Tetraſtichon βίβλος — cum reliquis tribus Codd. cui praemittit Vit. 2. verba: στίχοι ἡρωϊκοί. Ἠθοποιΐα. Quod ad Tetraſtich. ipſum attinet, cum Sebaſtiano ad extr. ſcholiorum typis exprimendum curauimus.

εἶθ' οὕτως ἐκείνων ταῖς βίβλοις [6]) εἰςβάλλειν, ἵν' εἰδοῖεν, ὁποίου εἴδους τῶν ποιητῶν μετέρχονται βίβλους [7]). Τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον [8]), γενικόν ἐστιν ὄνομα καὶ ὁμώνυμον [9]), εἰς εἴδη διαιρούμενον πλειο-

2) εἰς τοὺς ποιητάς) Ioan. Tzetzam de diuersis poetarum generibus libellum, qui inciperet: ποιητικῶν μέλλουσιν ἄρχεσθαι λόγων, in Cod. Barocc. seruatum, composuisse, Fabric. in Bibl. Gr. Vol. XI. p. 220 (240.) ed. Harles. commonebat. Idem testatur ipse Io. Tzetz. in Prolegg. εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδου, edit. Heins. p. 1. col. 2 hisce: περὶ μὲν τῶν ποιητῶν διαιρέσεως καὶ προσώπων μοι ἐπεξεργάσται μικρὸν συγγραμμάτιον αὐτοσχεδίοις συντεθέμενον ἰάμβοις; verum statim subiicit, καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ ἐκτετύπωται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα περὶ τούτου (forf. περὶ τοῦ αὐτοῦ) ἐν τῇ τοῦ Λυκόφρονι ἐξηγήσει. Hinc ab Isaaco Tzetza comment. in Lycophr. esse confectum: vtrumque vero fratrem de eadem re, sed diuersis temporibus, et diuersa plane ratione, Ioannem scil. versibus Iambicis, et breuiter, μικρὸν συγγραμμάτιον, Isaacium vero diligentius, λίαν κάλλιστα et φιλοτιμότατα, scripsisse patet. In Cod. Mazarino esse Montefalc. in Bibl. biblioth. Mss. p. 133. Prolegomena in poetas etiam Isaacio tribuuntur, vid. Fabr. Bibl. Gr. Vol. XI. p. 240. et Prolegomena nostra.

3) τοῖς τῶν — βίβλων) Ciz. et Vit. 1. τοῖς ποιητικῶν βιβλίων; Vit. 2. τοῖς (δὴ) ποιητικοῖς βιβλίοις, non bene: Vit. 3. vt Sebast.

4) πρῶτον) In Vit. 2. ab alia manu additum.

5) τῶν ποιητῶν) A Cod. Ciz. abest, vt antea, τῶν.

6) οὕτως τ. β. ἐκείνων) Sic Seb. sed Vit. 3. οὕτω τοῖς (ταῖς) βιβλ. ἐκείνων; Ciz. et Vit. 1. οὕτως ἐκείνων ταῖς βίβλοις, rectius, quam lectionem quoque textui restituere non dubitauimus: Vit. 2. eodem modo, sed ex correctione, antea enim erat: ταῖς βίβλ. αὐτῶν.

7) τῶν ποιητῶν — βίβλους) Vit. 3. τῶν ποιητικῶν μετέχονται βίβλ. male pro μετέρχονται, vt Baroc. quem plerumque sequitur.

8) λεγόμενον) Phauorinus, qui totum fere hunc locum de poetis reddidit, ad ποιητὴς, habet, sed sine το, λεγόμενος, non male, cui vero nulla auctoritas Codd. Mss. accedit λεγόμενον tamen videtur praeferendum.

9) ὄνομα καὶ ὁμών.) Sic bene Sebast. nixus omnium paene Mss. suorum auctori-

να: εἰς τὸν [10]) κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον Ποιητὴν, εἰς Λυρικὸν ποιητὴν [11]), εἰς Διθυραμβικὸν, εἰς Ἰαμβογράφον, Τραγικὸν, Σατυρικὸν, Κωμικὸν, εἰς Ἐλεγειογράφον, εἰς Ἐπιγραμματογράφον [12], τὸν καὶ Ἀναθηματικὸν [13]), εἰς Ὑμνογράφον [14]), εἰς Αἰσματογράφον [15]), τὸν καὶ Ἀοιδὸν [16]), εἰς Ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς Μονῳδὸν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ [17]) μακρὸν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον [18]).

tate, nam vulg. et Codd. noſtri legunt ὁμοῦ. ὄνομα, omiſſo καὶ, praeter Vit. 2. qui quidem καὶ, ſed poſt ὁμοῦ. ponit, ita tamen, vt Thryllitzſchius comma τῷ· καὶ praemittendum exiſtimet, γεν. Ἰστ. ὁμοῦ., καὶ ὄνομα εἰς — πλείονα. Melius tamen Sebaſt. conſulere mihi videtur textui, ſi ὁμοῦ non ad ὄνομα, ſed ad λεγόμενον refertur.

10) εἰς τὸν) Vit. 2. omittit τὸν: Vit. 3. εἰς τὸ, vt Phauor. non male: nihil tamen mutauerim.

11) εἰς Λυρ. ποιητὴν) In Vit. 2. ποιητὴν alia manu adiectum; vix autem opus erat repetere nomen modo dictum.

12) ἐπιγραμματογρ.) Abeſt a Ciz. Vit. 2. ἐπιγραμματοφόρον, perperam vtrobique.

13) Ἀναθηματ.) Ciz. et Vit. 1. mendoſe ἀναθρεματικὸν pro ἀναθεματικὸν, vti Vitt. 2. et 3. quod etiam Phauor. et infra Ciz. et Vit. 1. exhibent: conf. Scalig. Poet. III, c. 125. et Steph. Theſ. ad ἀναθήματα.

14) Ὑμνογρ.) Vit. 1. et Ciz. qui fere ſemper, adeo in vitiis, conſentiunt, male σεμνογράφον: infra recte.

15) Αἰσματογρ.) Habet quidem Vit. 2. ſed ab alia manu additum.

16) τὸν καὶ Ἀοιδὸν) In Vit. 3. vt etiam in Phauor. excidit τὸν.

17) ἅπερ) Vit. 3. et Phavor. ὅπερ, non male.

18) ἐπιστάμενον) Vit. 2. ἐπισταμένοις, recte addit Thryll. ſed iactatori Tzetzae aptius eſt ἐπιστάμενον, vel ob ὀχληρὸν potius ἐπισταμένῳ, atque fortaſſe iis ἐπισταμένοις quoque non ad alios lectores, ſed ad ſemetipſum retulit.

Λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν [19]) γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. Τῶν μὲν οὖν [20]) ἀπροσδιορίστως [21]) καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων τέσσαρα ταῦτα τυγχάνει τὰ γνωρίσματα [22]): μέτρον ἡρωϊκὸν [23]), μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιὰ [24]), καὶ ποιὰ [25]) λέξις, ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται. Γεγόνασι

19) ῥηθέντων ποιητῶν) Vit. 3. cum Phauor. non addit ποιητῶν.

20) Τῶν μὲν οὖν) A Ciz. et Vitt. 1 et 3. abeſt οὖν; a Vit. 2. vero μὲν, et pro γοῦν, vti primum legerat, alia manus δὲ ſubſtituit.

21) ἀπροσδιορ.) Ita omnes Codd. Ioan. Tzetz. in ſchol. ad Heſiod. p. 2. ſic: ποιηταὶ δὲ ἀνωνύμως καὶ κατ' ἐξοχὴν καλοῦνται. Vit. 3. λεγομένων pro καλουμένων.

22) τυγχάνει τὰ γνωρίσ.) Vit. 1. et Ciz. εἰσὶ τὰ χαρακτηρίσματα: Vitt. 2 et 3. cum Phauor. τυγχάνουσι τὰ γνωρίσματα. Recte praepoſuit Sebaſt. art. τὰ, quamquam abeſſe quoque poteſt, vt mox abeſt a Ciz. et Vit. 1. et a Io. Tzetzae ſcholiis ad Heſiod. l. l. Forſitan etiam reſcribendum erat τυγχάνουσι, quod primum a Pottero reiectum etiam Tzetz. ad Heſiodum habet, quum Tzetzes fere vbique in his ſcholiis Neutris plural. ſubiiciat verba pluralia. Cf. de hac re omnino Porſon ad Eurip. in Addend. ad Hec. v. 1149.

23. μέτρον ἡρωϊκ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. μετρ. τὸ ἡρωϊκ. Omitti poteſt art. vt etiam in ſqq. et a Io. Tz. qui eadem praebet verba in ſchol. ad Heſiod. omittitur.

24) ἱστορία) Vit. 2. addit παλαιὰ, quod editt. omnes, adeo Sebaſt. ignorant. Hanc lectionem et hiſtoria poetarum graecorum, qui argumenta carminum non ex hiſtoria ſui, ſed antiqui ac fabularis aeui peterent, et Io. Tzetz. ſcholia ad Heſiod. l. l. confirmant. Hic enim cum enumerat eadem γνωρίσματα τῶν ποιητῶν, μέτρον ἡρωϊκὸν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, addit ἤτοι παλαιὰ ἀφήγησις, vnde patet, vel παλαιὰ, vel adeo ἤτοι παλ. ἀφήγησις e ſcholiis noſtris ſocordia librariorum excidiſſe, atque ideo reuocauimus παλαιὰ in textum.

25) ποιὰ) Ciz. male ποία. Io. Tzetz. ad Heſiod. ποιὰ λέξις explicat: ἤτοι ἡρωϊκὴ καὶ ἀξιωματικὴ, καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἁρμόζουσα.

δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε [26]): Ὅμηρος ὁ παλαιὸς [27]), Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος καὶ Πείσανδρος [28]). Νέοι δὲ μυρίοι [29]), ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν [30]). Λυρικῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ [31]) πρὸς λύραν [32]) τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἑστὼς κυκλικῶς ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. Καὶ Διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν [33]). Οἱ Διθυραμβικοὶ δὲ [34]) τῶν Λυρικῶν εἶχόν τι πλέον, τὸ

26) *γεγόνασι — πέντε*) Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 2. accuratius: *γεγόνασι δὲ τούτων τῶν ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ πέντε.*

27) *Ὅμηρος*) Ciz. et Vit. 1. adiicit *ὁ πολὺς*, vitioſe, lege: *ὁ παλαιὸς*, vt poſthaec nominatur ab init. vitae Lycophr. et *Ὁμήρῳ τῷ νεωτέρῳ*, ſcl. Nicanori, qui Hadriani tempore vixit, opponitur. Adiuuat hanc lectionem Io. Tzetzes ad Heſiodum l. l. vbi iisdem poetis commemorandis dicit: *Ὅμηρος ὁ παλαιός.*

28) *καὶ Πείσανδρος*) In Ciz. et Vitt. 1 et 2. *καὶ* non apparet. Caeterum eosdem quinque *ἱποποιοὺς* vt *κρατίστους* nominat Proclus in Chreſtom. Reliquiis, vid. Bibl. Litterat. vet. a Tychſen. edit. P. 1. p. 7.

29) *μυρίοι*) A Seb. e duobus Codd. receptum noſtri Codd. omnes cum Phauor. ignorant. Forſan a recentioribus ex Hom. Il. II, 468. ſcholiis Tzetzae obtruſum. Senſus verborum non flagitat, nec Tzetzes vbique verſum e poetis allatum refert totum. Caeterum Vitt. 2 et 3. habent *ὅσα* pro *ὅσσα*, et Vit. 2. *γίνηται* pro *γίνεται*, non bene.

30) *καὶ ταῦτα — ποιητῶν*) A Pottero primum inſerta agnoſcunt noſtri omnes cum Phauorino, omiſſo tamen *τὰ* ante *γνωρίσμ.* in Ciz. et Vit. 1.

31) *γνωρίσματα, τὸ*) Habent noſtri quoque cum Phavor. non vero, vt ante Pott. editt. vett. *γνώρισμα.* Sic etiam Tzetz. ad Heſiod. l. l.

32) *τὸ πρὸς λύραν*) Vit. 3. et Phauor. *τὸ πρ. τὴν λύραν*: ad verbum haec quoque Io. Tzetz. ad Heſiod.

33) *καὶ διθυραμβικοῖς — κοινὸν*) Abeſt a Vit. 3. et Phavor.

34) *οἱ διθυρ. δὲ*) Vit. 3. cum Phauor. *οἱ δὲ διθυρ.*

πρὸς Διόνυσον [35]) πολυστρόφους [36]) πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα [37]) ἐλάμβανον: διὸ καὶ Διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δυο θυρῶν βάντος [38]), τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. Λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ δέκα: Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ καὶ Κόριννα [39]). Διθυραμβικὸς [40]) δὲ, διάσημος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. (Διθύραμβον δὲ ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος [41]). Δεύτερος δὲ Λάσος Χαβρίου, Ἑρμιονεύς [42]).)

35) πρὸς Διόνυσον) Vit. 3. πρὸς τὸν Διόνυσ.

36) πολυστρόφους) Vit. 3. cum Phauor. πολυστρόφως.

37) τρίποδα) Ciz. et Vit. 1. τρίποδας.

38) βάντος) Vit. 3. et Phauor. ἐκβάντος, bene.

39) Κόριννα) Vit. 2. κήριννα, et quidem, vt videtur, ex emendatione. Athen. VII, 283. habet poetriam Ἤριννα, an haec intelligenda? Vit. 3. κήρριννα. Phauor. vero, qui alias per totum hunc locum ſequitur Vit. 3. κόρριννα. *Forſitan legendum κορρίννα duplici ρ, vt quoque ſcripſit Gyraldus Dial. IX. de poet. hiſt. ſecutus Hephaeſtionem, qui quoque duplici ρ vſus eſt. Thryllit.*

40) διθυραμβικὸς δὲ) Sic Ciz. et Vit. 1 cum Phauor. recte, nam vnum hic modo Dithyrambicum, vt e ſqq. patet, laudat, quum Voſſ. de poet. Gr. p. 47. quatuor floruiſſe tradat. Vit. 3. vt Sebaſt. et Pott. cum reliquis edd. διθυραμβικοί.

41) διθύραμβον — Μηθυμναῖος) Haec verba Sebaſt. incluſa, quae Ciz. et Vitt. 1, 2. vti Potterus reſtituit, exhibent, ita tamen, vt Vit. 2. χορὸν omittat: plane abſunt a Vit. 3. et Phauor. cum ſqq. δεύτεροι — Ἑρμιονεύς, atque ſane abeſſe poſſunt. Quis enim ſcit, an non a gloſſatore, vel Io. Tzetza ſint illata? Ante Potterum legebatur: κυθήριος, ὃς διθ. ἤτοι κυκλ. χ. ἐν κορ. πρ. ἐστησεν. Ἀρίων ὁ Μηθ. male, nam ὃς repetitum ex vltima ſyllaba τοῦ κυθήριος; etenim non Philoxenus, auctore Pottero, ſed Arion dithyrambum inſtituit, cff. Suid. ad Ἀρίων et Herodot. I, 23. Voſſium de poet. Gr. p. 47. opinantem, dithyrambos a Philoxeno eſſe inuentos, laudato ſcholiaſte Pindari, cum is Philoxeni ne verbo qui-

dem meminerit, ad h. l. recte reprehendit Thryllitzſchius. Noſtri quoque Codd. πρῶτος habent pro πρῶτον, bene, ob ſeq. δεύτερος.

42) δεύτεροι δὲ Λάσσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς, vti legitur ap. Sebaſt. et reliquos editores, monſtrum eſt lectionis, quae vsque ad Sebaſt. editt. omnes commaculauit. Mirandum ſane videtur, Potterum, qui in priore edit. ob πρῶτον legerit δεύτερον, et in notis attulerit verba Suidae: Λάσος, πρῶτος διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, non vidiſſe, vnum modo a Suida, et hinc a Tzetza, qui ſecutus eſt Suidam, laudari dithyrambicum. Omnes autem editores verba, Λάσσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς, commatibus perperam interpoſitis, lectione praua δεύτεροι decepti diſtrahunt, et tres dithyrambicos extorquent, quum tamen Suida praeeunte vnus Laſus Hermionenſis ſit intelligendus. Codd. Mſſ. fere omnes variant in his verbis, Vitt. tamen 1 et 2. et Ciz. proxime accedunt ad Suidam, quorum hic et Vit. 1. habent: δεύτερος βλάσος χαβρίου ἑρμιονεύς: Vit. 2. δεύτερος λάσσος χαρίνου ἑρμωνεύς. Reineſ. in nota exemplari ſuo addita iam vidit, e Suida legendum eſſe: Λάσος Χαβρίνου (ſcl. filius) Ἑρμιονεύς, et ante eum Voſſ. de poet. gr. p. 23. quem conſulas velim, vti etiam Fabr. Bibl. Gr. T. I. p. 120. not. e, ed. Harl. Leopard. Emendatt. II. 23. et Voſſ. de ſcient. mathem. XX. §. 6. et LIX. §. 1. Multis ſcriptoribus veterum notus quidem eſt Laſus Hermionenſis, vt Herodot. VII, 6. Athen. VIII, 20. Plut. T. VIII. p. 682, 6, ed. Reisk. Aelian. V. H. XII, 36 Laert. I, 42. Schol. Ariſtoph. ad Veſp. v. 1401. et ad Aves v. 1403. Schol. Pindar. Olymp. XIII, 25. verum nulli, niſi Suidae, Λάσος Χαβρίνου, ſiue, vt Codd. Ciz. et Vit. 1. Χαβρίου, quae lectio praeferenda videtur. Quum autem Suidas dicat: Ἀρίων πρῶτος λέγεται στῆσαι χορὸν καὶ διθύραμβον ᾆσαι, et Λάσος διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, Plut. l. l. Λάσος εἰς τὴν διθυραμβικὴν ἀγωγὴν μεταστήσας τοὺς ῥυθμούς, Schol. Pind. l. l. ἔστησε χορὸν ἐρχούμενον πρῶτος Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, εἶτα Λάσσος ὁ Ἑρμιονεύς, Schol. Ariſtoph. ad Au. 1403. φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λάσον τὸν Ἑρμίονα, et Euſtath. ad Hom. Il. ω ſub init. Ἑρμιονεῖ Λάσῳ ἄσαγμος ὕμνος εἰς Δήμητραν λέγεται ποιηθῆναι, apparet, totum locum ita, vt nos dedimus, legendum, et parentheſiu vsque ad Ἑρμιονεύς eſſe proferendam, quod etiam Cod. Vit. 3. et

Ἰαμβογράφων δὲ 43) ποιητῶν γνώρισμα λοιδορίαι 44) δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρου οἵου δή τινος μέτρου. Ἀριπρεπεῖς δὲ Ἰαμβογράφοι τρεῖς 45): Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἱππώναξ. Τραγικῶν δὲ καὶ 46) Σατυρικῶν καὶ Κωμικῶν ποιητῶν κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορὸν καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον ἢ τρύγα, τοῦτ' ἔστι νέον οἶνον, καὶ μιμητικῶς 47) ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ 48) δρᾶσθαι: διάφορον 49) δὲ αὐτοῖς τὸ τὴν κωμῳδίαν γέλωτα ἔχειν 50) καὶ σκώμματα 51) καὶ ις' χορευτάς 52); τὴν δὲ τραγῳδίαν

Phauor. qui ignorant verba inde a διθύραμβον vsque ad ἑρμηνεύς, confirmant.

43) Ἰαμβογράφ. δὲ) Noſtri Codd. cum Phauor. δὲ omittunt.

44) γνώρισμα λοιδορίαι) Noſtri Codd. omnes cum Phauor. γνώρισματα λοιδορία, non inepte, uam Tzetz. ſolet, etiamſi vnam modo rem, quae poetis variis eſt propria, referat, vti Plurali, e. g. infra: ἐλεγειογράφων γνωρίσματα, et Io. Tz. ap. Heſiod. l. ſaepius laudato, γνωρίσματα εἰσὶ λυρικῶν ποιητῶν, τὸ πρὸς λύραν ᾄδεσθαι, et mox: μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι. Praeterea Vit. 2. legit δι' ἰάμβου pro δι' ἰάμβων, non male.

45) τρεῖς) Ignorant noſtri omnes cum Phauor. neque alias additur numerus.

46) τραγικῶν δὲ καὶ σατ.) Noſtri cum Phauor. omittunt particulas δὲ καὶ, bene, nam ſermo h. l. eſt non de Tragicis et Satyricis, ſed de Tragico-Satyricis. Delendum certe καί.

47) τοῦτ' ἔστι — μιμητικῶς) Conſentiunt noſtri cum Phauor. Olim legebatur: τοῦτ' ἔστιν οἶνον — μιμητῶς.

48) λέγεσθαί τε καὶ) Vit. 3. cum Phauor. non agnoſcit τε.

49) διάφορον) Vit. 3. cum Phauor. διάφορα.

50) ἔχειν γέλωτα κ. σκ.) Vit. 2. inuerſo ordine γέλωτα ἔχειν. Ciz. et Vitt. 1 et 3. γέλωτας ἔχειν. Singularis videtur praeferendus, quia Io. Tzetz. in ſchol. ad Heſiod. κωμικῶν δὲ ὁ γέλως.

51) σκώμματα) Abeſt a Ciz. et Vit. 3. Phauor. tuetur. Io. Tzetz. ad Heſiod. μετὰ χορευτῶν καὶ προσώπων, ergo videtur legiſſe πρόσωπα.

52) καὶ ις', quod Potterus renocauit, Vitt. 1 et 2. non exhibent, ſed vulgatam κδ',

καὶ τοὺς Σατύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτὰς ια', διαφέρειν [53]) δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία θρήνους μόνον ἔχει καὶ οἰμωγάς, ἡ δὲ Σατυρικὴ ποίησις [54]) συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρότητα [55]) καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾷν εἴωθε [56]). Διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τοῦτο [57]) τραγῳδία καὶ κωμῳδία, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. Κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ἢ ὅτι [58]) κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη, ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τοῦτ' ἔστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς [59]), ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις [59*]),

sed pro ια' poſtea ις' cum Ciz. et Vit. 3. Forſan lapſus eſt Pott. et poſt eum Sebaſt. Vit. 2. τῷ· χορευτὰς mox ſubiicit ὡσαύτως καὶ τοὺς σατύρους, ſed poſt τραγῳδίαν omittit καὶ τοὺς σατύρους. A Ciz. et Vit. 3. et Phauor. abſunt verba τὴν δὲ τραγῳδίαν, haud dubie lapſu librarii, qui a χορευτὰς primo loco poſitum ad alterum χορ. transiliit.

53) διαφέρειν) Sic quoque Vit. 1. ſed reliqui διαφέρει, non apte.

54) σατυρικὴ) A Seb. additum ποίησις noſtri Codd. confirmant.

55) συγκιρνᾷ ταῖς — ἱλαρότητα) Ita Vit. 1 et 2. ſed Ciz. et Vit. 3. συγκιρνᾶται — ἱλαρότητι, non bene, haud dubie vltima ſyllaba τοῦ· συγκιρνᾶται orta a ſeq. ταῖς. Vit. 1. praeponit τῷ· ἱλαρότητα art. τὴν, non male, ob ταῖς. Melius vero Tzetzes conſuluiſſet concinnitati orationis omiſſis artt. ταῖς et τὴν, ob ſeq. ἀπὸ δακρύων εἰς χαράν.

56) καταντᾷν εἴωθε) Noſtri cum Phauor. καταντᾷ.

57) καὶ κατὰ τοῦτο) Noſtri cum Sebaſt. h. l. ponunt melius ob praecedd. et ſqq. editiones vero priores vsque ad Potter. poſt κωμῳδία. Perperam praetermiſſa ſunt in Vit. 1. ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία.

58) ἢ ὅτι) Adiecit Seb. ἤ, noſtris conſentientibus, recte, ſed mox Phauorin. pro ἤτοι habet ἤγουν, et a Vit. 3. male abſunt: κωμῳδία δὲ — κώματος.

59) τοῦτ' ἔστιν ἐν τ. στεν.) Ciz. ἤτοι ταῖς στενωπαῖς, omittit ἐν cum Vit. 1. male.

59*) ἢ ἐν ταῖς κώμαις, — μεγ. χωρίοις) Ciz. et Vit. 3. cum Phau. ἢ ταῖς πόλεσιν, ἢ τοῖς μεγίστοις χωρίοις, non male, nam vix opus eſt repetere κώμαις.

ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις [60]) τοῦ Διονύσου εὑρέθη. Ἡ δὲ τραγῳδία ἀπὸ τοῦ τράγον ἢ τρύγα, τοῦτ' ἔστι νέον οἶνον, λαμβάνειν [61]), ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίσασθαι [62]) τὰ πρόσωπα κατ' ἀρχάς, ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο, τετραγῳδία καὶ τραγῳδία [63]), ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους τραχῳδία καὶ τραγῳδία ἐκλήθη. Ἡ Σατυρικὴ δὲ ἀπὸ τῶν Σατύρων ἐκλήθη [64]) τῶν εὑρόντων αὐτὴν, ἤτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. Τραγῳδοὶ δὲ ποιηταί: Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος [65]), Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχαιὸς [66]) καὶ ἕτεροι μύριοι νέοι [67]). Κωμῳδοὶ πραττόμενοι [68]): Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, Ἀριστοφάνης [69]) καὶ ἕτε-

60) καὶ πότοις) Abeſt a Ciz. Vit. 3. et Phauor. Videtur eſſe gloſſema, nam in κώμοις iam latet, niſi velis καὶ explicare τοῦτ' ἔστι, quod in his ſcholiis ſaepiſſime ſignificat.

61) λαμβάνειν) Ponunt noſtri cum Phauor. antea poſt τρύγα.

62) ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίσασθαι) Vit. 3. cum Phauor. καὶ ἀπὸ τ. τρ. χρίσθαι. Ciz. ἢ ἀπὸ τούτου τρ. χρίεσθαι, non male ob λαμβάνειν et ἔχειν.

63) τετραγῳδία καὶ τραγῳδία) Noſtri omittunt καὶ τραγῳδία, quod quoque abundare videtur, niſi καὶ explices ἤγουν, et ἐκλήθη, quod reſtituit Sebaſt. Vit. 1 et 2. ponunt ſtatim poſt τετραγῳδία: reliqui ignorant. Caeterum haec verba τετραγ. — τραγ in edd. Potterianis male deſiderantur.

64) ἡ σατυρ. δὲ) Ciz. et Vitt. 1. 2. ἡ δὲ τατυρ. et mox Vit. 2. εὑρέθη pro ἐκλήθη, ſupra ſcripto tamen καὶ ἐκλήθη.

65) Ἀρίων —) Ordinem Tragicorum adhuc turbatum in editt. et Chronologiae repugnantem reſtituimus ope Codd. noſtrorum.

66) Ἀχαιὸς) Ciz. et Vitt. 2. 3. Ἀχαιός: Vit. 1. Ἀρχίος, male, nam Suid. et Athen. XI, 466, e. Ἀχαιὸς, quos quoque ſequitur Phavor.

67) καὶ ἕτεροι μ. νέοι) Vit. 1. καὶ ἑτ. νέοι μύριοι. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. omittunt νέοι. Ciz. modo ἕτεροι.

68) πραττόμενοι) Abeſt a Ciz. Vit. 3. et Phauor.

69) Ἀριστοφάνης) Huic ſecuti auctoritatem Codd. noſtrorum dedimus locum vltimum.

ροι; καὶ νέοι [70]): Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων καὶ πλῆθος πολύ. Σατυρικὸς δέ: Πρατίνας καὶ ἕτεροι [71]). Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Τραγικῶν, Σατυρικῶν [72]), καὶ Κωμικῶν ποιητῶν.

Ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν [73]) τὸ πρὸς τοὺς τεθνηκότας [74]) οἴκτους γεγραφέναι [75]), καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ [76]) μέτρῳ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ [77]). Ἐλεγείων δὲ ποιηταί: Καλλίμαχος, Μίμνερμος καὶ Φιλητᾶς [78]). Ἐπιγραμματογρά-

70) καὶ ἕτεροι, καὶ νέοι) Vit. 2. καὶ ἕτεροι νέοι.

71) σατυρικὸς δὲ πρατ. pro σατυρικοὶ δὲ, πρ. a Seb. emendatum comprobant noſtri: Vit. 1. modo addit καὶ ἕτεροι, quod quoque recipere non dubitauimus. Pro πρατίνας vero a Sebaſt. recepto auctoritate Suidae, Athen. XI, 461. c, et XIV, 624. f. et Plutarch. de Muſica T. X, p. 685. ed. Reisk. reuocauimus πρατίνας. Phavorin. vitio operarum πλατίνας.

72) καὶ σατυρικῶν male deeſt in Vit. 3. et Phauor. καὶ autem a Sebaſt. intruſum reliqui noſtri reſpuunt.

73) ἐλεγ. δὲ — ποιητῶν) A Ciz. et Vit. 3. abſunt δὲ et ποιητῶν, non male, vt infra ἐπιγραμματοφόρων, non addit. ποιητῶν.

74) τοὺς τεθνηκ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Phauor. non agnoſcunt τούς. Praeterea Vit. 3. et Phauor. mendoſe τεθνεκότας.

75) γεγραφέναι) Ciz. et Vitt. 1 et 2. συγγεγραφηκέναι, quam formam Tzetzae Graeculi videntur amaſſe. Sic quoque Ioannes in ſcholiis ad Heſiod. p. 50. ed. Heinſ. ἕτεροι τινὲς συγγεγραφήκεσαν, et p. 104. γεγράφηκε, cff. Herodian. Fragm. περὶ ἡμαρτημένων λέξεων, in Hermann. de emend. rat. gr. Gramm. p. 317. D' Orville vero ad Charit. p. 624. ed. Lipſ. hanc formam putat eſſe Atticam, cui nuper acceſſit Baſt. in Epiſt. Crit. p. 242. et p. 200. ed. pr.

76) τῷ) Abeſt a Ciz.

77) ἑτέρῳ) Vit. 2. optime ἐν ἑτέρῳ, quod etiam reſtituimus; olim ἑτέρως, quod retinent Ciz. et Vit. 1. ſed Vit. 3. et Phauor. cum Pott. et Seb. ἑτέρῳ.

78) φιλητᾶς) Recte, cf. Schweigh. in Animadu. ad Athen. T. IX. pag. 166.: minus recte Ciz. et Vit. 3. φιλήτας.

φων δὲ, τῶν καὶ Ἀναθεματικῶν [79]), γνωρίσματα τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτά τινα, ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ [80]) δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μήδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι ἐπιγράψας οὕτω:

> Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἑλὼν τόδ' [81]) Ὅμηρος ἔδωκα
> Σῇσιν ἐπιφροσύνῃσι: σὺ δέ μοι πλίες ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί: Σιμωνίδης ὁ παλαιὸς, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται, Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου, Ἀθήναιος, Πρόκλος. Παλλαδὰς [83]), Ἀγαθίας καὶ ἕτεροι μύριοι. Ὑμνογράφοι δὲ ποιηταί, οἱ εἰς Θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ [84]) ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Ἀσκληπιάδης καὶ ἕτεροι; ἔγραψε γὰρ ὁ Ὀρφεὺς [85]) χωρὶς τῶν

79) ἀναθεματικῶν) Sebaſt. ſibi non conſtat, ſupra enim ἀναθηματ. noſtri omnes ἀναθεματ.

80) ἐπὶ τῇ) Vit. 2. ἐν τῇ, et mox ἔθετο pro ἀνέθετο.

81) τόδ' ὅμηρος) Noſtri Codd. vt editt. vett. ignorant τόδ', et pro ἔδωχα (lege ἔδωκα) exhibent ἔδωκεν: retinent quoque ἧσιν. Sebaſt. plerumque loca ſcriptorum in his ſchol. allata ad editt. iam typis excuſas temere emendat. Extant hi verſ. in Fragm. Hom. ed. Erneſti T. V. p. 138.

82) πρόκλος) *Hunc pro epigrammatographo ab aliis vendi, non vidi. Inter hymnographos iuſtius locum invenerit, vid. Voſſ. de poet. gr. p. 79. Thryllit.* Fabric. in Bibl. Gr. Vol. IV, p. 493. ed. Harl. aſteriſco tamen, Epigrammatariis annumerat: cf. quoque Harleſ. Introduct. in Hiſt. ling. Gr. T. II. P. I. p. 375. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 428.

83) παλλαδὰς) Noſtri Codd. cum Phauor. παλλαδᾶς, vt edd. ante Seb.

84) ὥσπερ) Ciz. et Vit. 1. ὡς. Noſtri Codd. quoque cum Sebaſt. delent καὶ, quod edd. priores praemittunt τῷ· Ἀσκληπιάδης.

85) ἔγραψε — ὀρφ.) Noſtri: γράφει δὲ καὶ ὀρφεὺς, deleto καὶ poſtea ad ὕμνους. Quam parum accurate hic Tzetzes verſatus fuerit in enarrandis Orphei ſcriptis, vid. Th.

ἀστρολογικῶν καὶ ἐπῳδικῶν καὶ μαγικῶν καὶ τῶν ἑτέρων [86]) καὶ ὕμνους εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτω:

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος [87]), ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα: Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Καὶ Ὅμηρος [88]):

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

Καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ [89]): οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἑτέρων πλείονων [90]). Ἀισματογράφων δὲ, τῶν [91]) καὶ Ἀοιδῶν, γνωρίσματα τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν πρὸς μουσικὴν καὶ φόρμιγγα καὶ βάρβιτον καὶ κιθάραν καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῶς ᾀδόμενον: οἵοίπερ [92]) ἦσαν ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος

Tyrwhitti Praefatio in Lithica p. LIX. edit. Herman.

86) καὶ τῶν ἑτ.) Vit. 2. omittit καὶ, Phauorin. vero omnia.

87) ζεὺς ὕστ.) Ciz. et Vit. 1. ζεὺς δ' ὕστατος, et v. ſq. πάντων pro πάντα, quod metrum et ſenſum verborum turbat. *Integrum fragmentum habes apud Apuleium de Mundo, Proclum et Euſebium. Occurrit etiam in Poëſi Philoſoph. p.* 81. *et in edit. Orph. Traiect. p.* 246. *Sebaſtiani.* In edit. Hermanni p. 457. vbi vero ἀρχικέραυνος pro ἀργικέραυνος legitur, cf. ibi Geſner. Vit. 3. μέση pro μέσσα contra metrum. *Vit.* 2. *primum* τέτυκται *legit, ſed alia manus correxit* τέτευκται, *quod quidem non eſt contra metrum, niſi* τέτακται *illud ſit, de quo non litigabo. Thryll.* Cff. ibi Geſner. et Herman.

88) Ὅμηρος) Hymn. in Apoll. v. 1. Vit. 3. male λάθομαι pro λάθωμαι, et Vit. 2. primum pro ἑκάτοιο habet ἑκάστοιο, deinde vero correctum eſt.

89) μακρολογῶ) Vit. 3. μακρηγορῶ.

90) οὐ γὰρ — πλειόνων) Neque Vit. 3. neque Phauor. habet: fortaſſe a Io. Tzetza iactatore addita.

91) τῶν καὶ ἀοιδῶν) Vitt. 2 et 3. ποιητῶν καὶ ἀοιδῶν.

92) οἵοίπερ) Vitt. 2. et 3. οἵ εἴπερ.

γράφει, Αὐτομήδης [93]) καὶ Δημόδοκος [94]) καὶ Χαῖρις [95]) οἱ Κερκυραῖοι [96]), καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος καὶ οἱ λοιποί, οὓς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος [97]) γράφει; οὐδ' αὐτοὺς ἀγνοῶ [98]). Ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια [99]) ἔγραφον, οἷος ἦν ὁ Ἀγα-

93) Αὐτομήδης) Vid. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 12. ed. Harl.

94) Δημοδόκος) Vit. 3. Δημοδόκης, perperam, cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 25. Ab Euſtathio in Odyſſ. γ, p. 126. dicitur quoque Demodocus, diſcipulus Automedis Mycenaei.

95) χαῖρις) Sebaſt. male λαῖρις, vt Vit. 1. et Ciz. λάϊρις Vit. 3. et Phauor. ſed Vit. 2. χαῖρις, recte, cff. Suid. ad χαῖρις, ſchol. Homeri Iliad. a Villoiſ. edita β. v. 311. (cf. Villoiſ. in Prolegg. p. XXIX.) et ſchol. Pindari Pyth. IV, 18. 61. 156. 195. et al. loc. Varii vixerunt Chaerides, ſed nullus, quantum equidem ſcio, Laeris. Facile λ et χ in MSS. confunduntur.

96) οἱ κερκυραῖοι) Male Vit. 3. οἱ κερκυραῖοι: Vit. 2. ὁ κερκυραῖος, bene, ſi Demodocus non fuit Corcyraeus, quem fuiſſe tradit Plutarch. de Muſica T. X. p. 652. ed. Reisk. ſed Lacedaemonius, auctore Euſtath. ad Odyſſ. γ. p. 126. vel Larius, vt ex Aſpaſio narrat Ariſtotel. Ethic. VII, 8. Quid autem ſibi voluerit Potter. commate deleto poſt χαῖρις, et ad interpretationem addito *et Corcyraei*, quaſi Demodocus, Chaeris *et* Corcyraei poetae fuiſſent diſtincti, quum Tzetz. non ſcripſerit καὶ οἱ κορκ. ſed οἱ κορκ. non ſatis intelligo. De Demodoco vid. Hom. Od. Θ, 266. ſqq. et de Phemio Odyſſ. α, 326. et Schweigh. ad Athen. I, p. 1, 14, c. in Animadu.

97) Δημήτριος) Abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male, quia mox praecedit.

98) οὐδ' αὐτοὺς ἀγνοῶ) Ita emendanimus ope Vit. 2. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ Ciz. et Vitt. 1. et 3. cum editt. ante Sebaſt. qui dedit: οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἔγνω (nonne ἔγνων?), qui peſſime vertit: *neque ad noſtrum aeuum ſunt peruenti*, ratus peſſime et inſulſe hactenus (adhuc) lectum eſſe ἀγνοῶ; ſane inſulſus ipſe, nam οὐδ' αὐτοὺς l. οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ iactantiae Tzetzae eſt aptiſſimum: ſic ſupra: καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον.

99) ἐγκώμια) Ita quoque Vit. 2. ſed alia manus refinxit in ἐγγάμια, verbum Le-

μήστωρ [100]) ὁ Φαρσάλιος καὶ ἕτεροι· καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον [101]) εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν [102]):

Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
Ὅς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις [103]).

Μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ᾠδάς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην τὴν [104]) ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν

xicographis quidem incognitum, ſed a more Tzetzae vocabulorum novorum cum aliis Grammaticis cudendorum non alienum.

100) Ἀγαμήστωρ) Nemo facit eius mentionem praeter Tzetz. h. l. et in Lycophron. ad v. 179. Variant vero etiam Codd. Mſſ. ſcripturam huius nominis. Vit. 3. h. l. et v. 179. ἀγαμήτωρ: Vit. 2. h. l. ἀγαμήστορος, infra v. 179. ἀγαμήτωρ: Ciz. et Vit. 1. modo vtroque loco ἀγαμήστωρ. Varie quoque ſcribunt ὁ Φαρσάλιος: Ciz. Φάρσαλος, male, nam hoc eſt nomen vrbis: Vit. 1. Φάρσαλης, infra v. 179. ambo Φαρσάλιος: Vitt. 2 et 3. h. l. Φαρσάλιος, poſtea vero ἀΦαρσείας, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 313.

101) ἐπιθαλάμιον) Hanc lectionem reuocauimus e Vitt. 2 et 3. et Phauor. nam Sebaſt. et reliquae editt. omnes habent ἐπιθαλάμια. Ciz. et Vit. 1. ἐπὶ θαλάμου, *alia tamen manu correctum in Vit.* 1. ἐπιθαλάμιον, *vt ſit* ἑνικῶς *dictum, quod placet, cf. Scalig. ad Cat. p. 74. et Turneb. XXIV, 9. Thryllit.* Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 313. putat fuiſſe partem Catalogi Heſiodi. Barneſ. ad Eurip. Phoeniſſ. 829. affert hos verſſ. Lycophronis nomine omiſſo. Extant quoque inter Fragm. Heſiodi p. 451. ed. Lipſ.

102) Θέτιν) Vitt. 2 et 3. repetunt εἰς.

103) εἰσαναβ.) Vit. 3. εἰσαναβαίνοις.

104) ὅλην τὴν) Abeſt τὴν a Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt ab edd. ante Sebaſt. ſed Vit. 3. habet τήν. Thryllit. mauult τινὰ pro τήν. In ſchol. ad Heſiod. p. 1. ὑπόθεσιν ἐΦηγεῖσθαι τὴν οἵαν δήποτε, οἷος ἐστιν ἐν τῇ ἀλεξάνδρᾳ λυκόφρων, quod firmare videtur Thryllitzſchii coniecturam.

τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων ποιεῖ [105]); παριστᾷ γὰρ [106]) τὸν θεράποντα μόνον ὅλην τὴν [107]) ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. Ἀλλαχοῦ δὲ οὗτος ὁ Λυκόφρων Τραγικός ἐστι ξδ' ἢ μς' [108]) Τραγῳδιῶν δράματα [109]) γεγραφώς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν [110]) περὶ τοὺς ποιητὰς διωρθώσαμέν [111]) τε καὶ ἠκριβώσαμεν διαίρεσιν: λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον καὶ περὶ τοῦ μονῳδοῦ τούτου Λυκόφρονος [112]).

105) λυκόφρων) Ciz. et Vitt. addunt ποιεῖ, quod quoque in textum reuocauit Sebaſt.

106) παριστᾷ γὰρ) Ciz. et Vit. 1. παρ. δέ.

107) ὅλην τὴν) Noſtri omnes τὴν πᾶσαν.

108) ξδ' ἢ μς') Vitt. 2 et 3. ξδ' ἢ ξς', vt Baroc. auctore Pottero.

109) τραγ. δράματα) Ciz. et Vitt. 1. et 3. μονῳδιῶν γράμματα: Vit. 2. τραγῳδίας δράματα.

110) τὴν διαίρεσιν) Ciz. et Vit. 1. vt editt. priores τὰ, omiſſo τῷ· διαίρεσιν. Vit. 3. etiam ſic legebat, ſed alia manus correxit ſic, vt Sebaſt. edidit. Vit. 2. τὰς περὶ τοὺς ποιητ. διαφορὰς διωρθ. non male.

111) διωρθ.) Ita Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. διηρθώσαμεν, vt Canter. quam lectionem Potterus iam reiecit.

112) τούτου λυκ.) Male abſunt a Ciz. et Vit. 1.

ΠΕΡΙ

ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ [1]).

Ὁ Λυκόφρων οὑτοσί [2]) τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς Σωκλέους [3]), ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατά τινας. Ἦν δὲ εἷς [4]) τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι τῆς Πλειάδος [5]) ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα [6]): Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικὰ ποιήσας [7]), Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα [8]), Νίκανδρος Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ [9]), Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος Τραγικὸς (ἔστι γὰρ [10]) καὶ ἕτερος Ὅμηρος, οὗπερ

1) περὶ — γεγραμμένων) Ciz. et Vit. 1. γένος λυκόφρονος ποιητοῦ. Vitt. 2 et 3. eodem modo, praetermisso tamen ποιητοῦ, vt Cant. et Pott.

2) οὑτοσί) Vit. 3. οὗτος.

3) σωκλέους) Vit. 3. male σοφοκλέους, conf. Suid. et Tzetz. Chil. VIII, 204. v. 482.

4) ἦν — εἷς) Vit. 2. εἷς δὲ ἦν, vt mox εἶναι ἑπτὰ pro ἑπτὰ εἶναι.

5) πλειάδος) Cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 317. ed. Harl.

6) ταῦτα) A Seb. reuocatum confirmat Vit. 3.

7) ποιήσας) A Seb. suppletum abeſt a Ciz. et Vit. 1, et edd. prior. vti etiam ob ſeq. γράψας bene abeſſe potest; ſed Vit. 2. γράψας, et Vit. 3. συγγράψας.

8) ἕτερα) Vitt. 2 et 3. ἕτεροι, vt Pott. Mſſ. vterque, quam lectionem, etſi non abſurdam, recipere tamen non ſuſtinuit. In Vit. 3. deſunt Ἄρατος — γράψας.

9) ἀργον.) Vit. 2. συγγράψας.

10) ἔστι γὰρ — εἰς αὐτὸν) Haec verba auctore Gerbelio primum in ed. ſua Potter. parentheſi incluſit. Abſunt plane a Ciz. et Vitt. 1 et 2. Quum vero hi Codd. antiquitate longe ſuperent alios Codd. et Vit. 3. qui hanc ſententiam habet, et primae videantur eſſe recenſionis, forſan poſtea demum a Io. Tzetza illata ſunt.

ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω γενέσθαι [11]) ἱστόχρονον, καὖπερ τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου μετατρέπωσί τινες [12]) εἰς αὐτόν.) ὁ Ἀνδρομάχου [13]) Βυζάντιος, δράματα ποιήσας νζ' [14]), καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὖν ἕτεροι [14*]) μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς Πλειάδος. Ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδελφου καὶ Βερενίκης [15]), οἱ παῖδες ἦσαν [16]) ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λαγωοῦ, καὶ Βερενικης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. Εὐδοκίμει [17]) δὲ τότε Λυκόφρων οὐ [18]) τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμοὺς, οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει [19]) μεταγραμματιζόμενον; Ἀρσινόη δὲ ἴον

11) *γενέσθαι*) E Vit. 3. recepimus.

12) *μετατρέπωσί τινες*) Vit. 3. vt Baroc. *μετατρέπουσί τινες*. Cant. et Pott. in ed. 1. *μετατρέχωσιν*: Pott. ed. 2. *μετατρέπωσιν*. Diſplicet *μετατρέχ.* ob *τὰ τοῦ παλ. Ὁμήρου*.

13) *ὁ Ἀνδρ.*) Vit. *καὶ ὁ Ἀνδρ.* non male, ſed Ciz. et Vit. *ὁ Ἀνδρομάχης*, vt olim ap. Suid. iam vero *Ἀνδρομάχου*, vt iam emendauit Pott. ad h. l.

14) *δράματα ποιήσ. νζ'*) Ciz. et Vit. 1. *ὃς δρ. ἐποίησε μζ'*: Vit. 2. *ὃς γράμματα ἐποίησε ἑπτὰ*, haud dubie excidit *τεσσαράκοντα* aut *πεντήκοντα*. Quod ad lectionem *γράμματα* attinet, cf. Valken. ad Eurip. Hipp. p. 171. Io. Tzetz. in Chil. I, 513. quoque habet *γράμ.* pro *δράμ.*: *ὡς εὐριπίδης γράφει μὲν ἐν γράμματι ἑκάβης*. In Vit. 3. deſunt et haec verba et ſqq. usque ad *οὗτοι ἐν χρόνοις*. Suidas ſcripſiſſe tradit tragoedias *με'*. Quum lubricus ſit lapſus librariorum in numeris Graecorum, nemo facile, qui h. l. ſit verus, conſtituet, nec attinet conſtituere.

14*) *καὖν ἕτεροι*) Ciz. et Vit. 1. *καὶν καὶ ἕτ.* male.

15) *Βερενίκης*) Vit. 1 et Ciz. *Βερεννίκης*: Vit. 2. *Βερνίκης*: Vit. 3. *Βερανίκης*.

16) *οἱ παῖδες — Βερενίκης*) Abſunt a Ciz. et Vit. 3. atque ſunt vel ab alio illata, vel incuria librarii a *Βερενίκης* in priore verſu poſito, omiſſis interiectis, tranſiliit in ſq. vbi redit *Βερενίκης*.

17) *εὐδοκίμει*) Vit. 1. 2 et Ciz. *ηὐδοκίμει*.

18) *οὐ*) Sic quoque noſtri, recte: prior. editt. omnes *οὖ*, perperam.

19) *λέγει*) Vit. 1. *λέγεται*, omiſſo *τῷ· μεταγραμματιζό-*

Ἥρας [20]), καὶ ἄλλα [21]) τοιαῦτα ὅμοια. Οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς Φιλαναγνωστεῦσι [22]) τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο ἱστοριῶν τυγχάνον ἀναμεστον; τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους [23]) καὶ τῶν Τρωϊκῶν μέχρις [24]) Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ κατωτέρω [25]) συντεμὼν πάντα γράφει, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει καὶ [26]) κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς [27]) τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη [28]) Βαρβάροις καὶ Ἕλλησιν.

μενον, reliqui recte λέγει μεταγρ.

20) ἴον Ἥρας) Vit. 1 et Ciz. Ἥρ. ἰὼν; Vit. 2. οἷον Ἥρας: mendose.

21) καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμ.) Sic Vit. 1. bene; reliqui καὶ ὅμοια τοιαῦτα. Tenendum autem est, neque Fabric. neque Harlesium in Bibl. Gr. horum anagrammatum a Lycophr. compositorum mentionem fecisse. Videntur ea aetate Tzetzis adhuc extitisse; verum, quum is pro iactantia sua, vt iam docuit Iacobs in Praef. ad Antehomer. p. 17. egoque ipse hinc illinc perspexi, scriptores non omnino omnes, quos excitat, ipse legerit, sed loca ex eis allata aliis debeat Grammaticis, est, quod dubitemus, an Tzetzes haec anagrammata Lycophronis nostri, vel etiam alius, nam fuere plures eiusdem nominis, ipse viderit.

22) Φιλαναγ.) Vit. 2. Φιλογνωστεῦσι: Vit. 3. Φιλαγν.

23) ἀφ' ἡρ.) Ciz. et Vit. 1. ἐφ' ἡρακλέους, quam formam etiam tenet Vit. 3.

24) μέχρις) Sic Vit. 3. recte; reliqui μέχρι usque ad Sebast.

25) κατωτέρω, quod Tzetzes debet Pottero, nostri habent omnes.

26) καὶ) Vit. 2. male omittit, nam significat h. l. *hoc est*.

27) Ἰοῦς) Vit. 3. Ἰνοῦς, mendose, nam Lycophr. v. 1294 sqq. Ionem a Phoenicibus raptam, non vero Inonem, dicit causam belli Europam inter et Asiam exorti dedisse.

28) ἀνερράγη) Ante Potter. ἐνερράγη, qui e Cod. Seld. hanc lectionem recepit, quae videtur esse aptissima. Sic Plutarch. in Mario c. 32. πόλεμος ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναρρήγεις. Vitt. 1 et Ciz. ἐρράγη: Vit. 3. ἀνερρύη, bene, addit Thryllit.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ [1].

Πρίαμος, ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς Δύμαντος [2], ἢ καὶ τῆς Κισσέως [3] θυγατρὸς, διδύμους παῖδας [4] γεννᾷ, Κασσάνδραν [5], τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον, οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν [6] καὶ τὰ τούτων ἐτέλουν γενέθλια. Συμποτιάσαντες δὲ καὶ [7] κωμάσαντες παννημερίως ἐν τῷ ναῷ περὶ ἑσπέραν πρὸς [8] τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς βασιλικοὺς θαλάμους [9], καὶ τὰ ἀνάκτορα

1) *ὑπόθεσις* —) Haec verba Codd. noſtri, vt editt. prior. adnectunt ſtatim ſuperioribus.

2) *Δύμαντος*) Sic quoque Ciz. et Vitt. 1. 2, ſed Vit. 3. vitioſe *δίμαντος*, non vero, vt Canter. *κύμαντος*, quod iam Pott. eiecit, nam Homero Il. XVI, 718. et Hygin. Fab. 91. eſt Hecuba filia Dymantis, Euripidi vero in Hec. 3. Ciſſei, quem ſecutus eſt Virgilius, cf. Heyne ad Virg. Aen. X, 705.

3) *ἢ τ. κισσ.*) Male Seb. *κίσσεως*, noſtri Codd. vt edd. pr. *κισσέως*. Vit. 3. *ἢ καὶ κισσέως*. Recepimus *καὶ*.

4) *παῖδας*) Vit. 2. *γίννας*.

5) *κασσάνδ.*) Vitt. 2 et 3. ſemper *κασάνδραν*, ſimplici *σ*.

6) *οὓς ἐν τῷ — ἐκόμισαν*) Vit. 2. *καὶ ἐν τῷ θυμβ. ἀπόλγωνος ναῷ ἐκόμισαν*, omiſſo voc. *ἡλίου*, quod bene abeſſe poteſt. In Tzetz. Antehomer. v. 51. tamen Apollo dicitur ſacerdos in templo Ἡελίοιο.

7) *συμπ. — καὶ*) Vit. 2. *συμπ. τε καὶ*. Vit. 3. *συμπ. οὖν καὶ*.

8) *ἑσπέρ. πρὸς*) Vit. 1 et Ciz. *τὴν ἑσπ. εἰς*.

9) *καὶ εἰς — θαλάμους*) A Sebaſt. e duobus Codd. additum noſtri non agnoſcunt: eſt autem vel interpretatio *τοῦ· ἀνάκτορα*, ita ut *καὶ* ſignificet *τοῦτ' ἔστι*, ſic Heſych. *ἀνακτόρων· οἴκων βασιλέων*, vel, quod potius putauerim, gloſſa ab alio et ex alio Grammatico illa-

ὑπεχώρησαν λήθη κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ, κατ' ἐμὲ δὲ οἰκείᾳ γνώμῃ τοῦτο [10]) ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν; ἔκ τινων γὰρ συμβάντων ἐπεγίνωσκεν, ὁποῖοί τινες ἂν ἀποβαῖεν οἱ παῖδες [11]). Οὕτω γοῦν [12]) καὶ οἱ περὶ Πρίαμον [13]) περὶ τοὺς εἱρημένους παῖδας [14]) ἐποίησαν. Τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες ὄφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισὶν [14*]) εὗρον καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ [15]) λυμαινομένους αὐτούς. Ἀπόλλων δέ τις χρησμολόγος καὶ μάντις [16]) ὑπάρχων ἐν τῷ ἐηθέντι ἱερῷ [17]) τοῦ Ἡλίου μαν-

ta. Sebaſt. operarum vitio ὑπερώχησαν pro ὑπεχώρησαν.

10) τοῦτο ἐξ ἔθους) Vitt. 2 et 3. τοῦτου ἐξ ἔθ. *recte*, Thryll. quod mihi non probatur.

11) συμβάντων) E Cod. Vit. 2. reuocauimus, nam contextus reſpuit vulg. συμβαινόντων, cuius codicis auctoritate quoque, qui pro ὁποῖοί τινες ἀποβαῖεν legit ὁποῖοι ἄν ἀποβ. omiſſo τῷ· τινές, ſaltem recepimus ἄν.

12) οὕτω γοῦν) Ciz. et Vit. 1. οὕτως οὖν: Vit. 2. οὕτω γάρ.

13) οἱ περὶ πρ.) Vit. 2. οἱ πρίαμοι, ſed e raſura, nam prius videtur fuiſſe ὁ πρίαμος, quod vero eſt i. q. οἱ περὶ πρίαμον.

14) περὶ τ. εἱρημ.) Vit. 3. addit παῖδας, quod quoque addere non dubitauimus. Ciz. et Vit. 1. abiiciunt περὶ, *recte*, ait Thryllit. ſane e ſuperioribus οἱ περὶ πρ. repetitum videtur.

14*) ἐσπειρημένους τ. παισὶν) involutos pueris quaſi faſcias, pro παῖδας ἐσπειρ. ὄφεσι, pueros circumplicatos ſerpentibus, quaſi faſciis involutos, nam σπείρω eſt i. q. εἱλίσσω. Inepte Sebaſt. *angues in ſpiram iuxta infantes inuenerunt inuolutos.* Vit. 1 et Ciz. ἐσπειρ. ποσὶν pro παισὶν, male, niſi adiicias αὐτῶν l. παίδων. Vit. 2. ἐπαιρημένους, forte ἐπηρμένους: Vit. 3. ἐπαιρομένους, *erectos*, vt poſſent linguis aures puerorum lingere. Schol. Eurip. Hec. 87. ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα.

15) δὲ) Deeſt in Ciz. et Vitt. 1. 2.

16) χρησμ. κ. μάντις) Ciz. et Vit. 1. delent καὶ, non bene, nam καὶ h. l. ſignificat: *hoc eſt.* Tzetzam autem hic, vt in Antehom. v. 50. hariolari, et ſacerdotem ſubſtituere Deo Apollini, docet ibi Iacobs.

17) ἱερῷ) Vit. 3. ναῷ, qui ſaepius verba commutat.

τικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ [18]) αὔξην λαβόντας ἐδίδασκε τὴν μαντικήν. Ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ [19]), εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, ἀρίστην [20]) αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. Μὴ πειθομένης δ' ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι ἐκήρυξεν ὁ χρηστμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων [21]), ὡς οὐ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινόμενα [22]) δὲ καὶ παράφρονα φθέγγεται. Ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πετρώροφον οἴκημα καθείρξας [23]) αὐτήν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι [24]), προσέταξέ τινα τρόχιν, ἤτοι ἄγγελον, ἑστῶτα, καὶ ἀκροώμενον ταύτης αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. Ὁς ἄγγελος μονωδῶς καὶ μονοπροσώπως τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὸ λαληθὲν [25]) τῇ Κασσάνδρᾳ πᾶν ἀφηγεῖται λέγων αὐτῷ: Λέξω σοι, ὦ Πρίαμε, ἀληθῶς [26]) περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, ὅσων τε [27]) αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην. Ἢ οὕτω [28]): Τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν, μέ-

18) οὓς καὶ) Vit. 3. ὅς καὶ, bene, putat Thryll.

19) ὑπισχ. κασάνδρᾳ) Vit. 2. ὑπ. γοῦν, τὴν κασάνδραν, non apte ob ſeq. αὐτήν.

20) ἀρίστην) Sic Vit. 3. ſed reliqui, vt Pott. ἄριστον. Canter. εἰς ἄριστον.

21) ἐκήρυξ. — Ἀπόλλ.) Ciz. et Vit. 1. ſic transponunt: ἐκεῖνος ὁ χρ. Ἀπ. ἐκήρ. Vit. 3. ἐκήρυσεν pro ἐκήρυξεν.

22) μαινομ.) Vit. 3. μαινομένη.

23) καθείρξ.) Vit. 3. κατάξας, ſupraſcripto tamen καθείρξας, qui etiam cum Vit. 2. omittit ſqq. ἵνα μὴ — διαπαίζεσθαι.

24) διαπαίζ.) Vit. 1 et Ciz. καταπαίζηται, qui quoque προσέταξε ponunt poſt ἀκρ. ταύτης, et Vit. 3. αὐτῷ poſt ἀπαγγέλλειν.

25) τὸ λαλ. τῇ κασ.) Ciz. et Vit. 1. τὸ ἀληθὲς τῆς κασάνδρας: non bene.

26) ἀληθῶς) Vit. 1 et Ciz. ἀληθῆ.

27) ὅσων τε) Hoc Pott. e Bar. reſtituit, pro ὅσον τέως, cui Vitt. 2 et 3. accedunt, ſed Vit. 1 et Ciz. tuentur ὅσον τέως, et ἀποδιδράσκουσι habent pro ἀποδεδράκασι.

28) ἢ οὕτως — φαιερὰ ὁδὸς) Abſunt a Vitt. 2 et 3. haud dubie poſtea addita, vel in his Codd. a Io. Tzetza omiſſa.

χρι καὶ τέλους [29]). Εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου: μὴ ἀποκνήσῃς [30]) ἀκούειν καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο πολυλογοῦντί μοι. Διότι οὐχ ὡς ἤνοιγε πρῶτον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτω καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι γεγονὸς [31]) ποικίλον, ἀλλὰ πολλὴν [32]) κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκοῦσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξήνεγκεν [33]). Ἐκ τούτων δὲ [34]) πάντων, ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον: Ἀναδιδάχθητι, ὦ βασιλεῦ; ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας ἀνερευνῶν, ὅπου τε ἄγει [35]) κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. (Εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθοι: συγγνωμόνει [36]).) πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυ-

29) *μέχρι τέλους*) Ciz. et Vit. 1. *μέχ. καὶ τέλους*, quod *καὶ* recepimus.

30) *ἀποκνήσῃς*) Sic Ciz. et Vit. 1. quoque, non, vt edd. vett. *ἀποκνήσας*.

31) *ἤνοιξε — γεγονὸς*) Vit. 1 et Ciz. *ἤνοικτο τοῦτο τὸ ἄρτι γεγ.* non male.

32) *πολλὴν*) A Seb. e quatuor MSS. receptum apparet non ſolum in Ciz. et Vit. 1. ſed etiam in editt. prior. vt Canteri, quas vero ille nunquam conſuluit, Potterum modo ſecutus, a quo abeſt.

33) *ἐξήνεγκεν*) Ciz. et Vit. 1. *ἐξέφερε*.

34) *ἐκ τούτων*) Ciz. et Vit. 1. *ἐκ τούτ. δὲ*, ſic quoque dedimus, vti mox *ἀπομνημονεύω* pro vulg. *ἀπομνημονεύσω*.

35) *ὅπου τε ἄγει*) Sic Vit. 1 et Ciz. pro *ὅπου σε ἄγει*, quod *σε* Potterus repoſuit ope Cod. Seld. nam antea legebatur *σου*.

36) *εἰ δὲ εἰς — συγγνωμόνει*) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. recte, nam, vt iam vidit Thryllit. oſcitantia librarii e prioribus videntur repetita, vel a Ioan. Tzetza poſtea addita, iisdem antea iam dictis non deletis. Perperam itaque a Pottero videntur inſerta. Vncis ideo incluſimus. Vitt. 2 et 3. ea quidem exhibent, ſed pro *συγγνωμόνει* melius legunt *συγγνωμόνησον*.

χάζουσα. Καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δ' ἀπάρχομαι [37]) λέγειν.

Ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν [38]) ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα, οἱ ναῦται δέ, οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια καὶ ἀναστάσαντες τὰς ἀγκύρας καὶ ἀναπετάσαντες [39]) τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον [40]), ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀρκτικοῦ [41]) πνέοντος ἀνέμου ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησύδρια: ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἀνωρόφου [42]) αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν [44]) ἀπάρχεται θρηνῳδεῖν οὕτως. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐρρέθη [45]): λέξομεν [46]) δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς.

Διατί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ἐπεγράφη [47]) τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος ποιημάτων [48]); εἶπον γάρ, ὅτι ξδ' ἢ μς' [49])

37) ἀπάρχομαι) Sic reſtituimus ope Codd. noſtrorum. Sebaſt. et edd. prior. ἀπάρξομαι.

38) ὑπηύγαζ.) Vit. 2. ἀπηύγαζεν. α et υ in Mſſ. confunduntur, vt mox ὑπόγεια pro ἀπόγεια Ciz. et Vitt. 1 et 2. Vit. 3. habet ὑπηύγασεν.

39) ἀναπετάσαντες) Sic legimus ope Vit. 1 et Ciz. pro πετάσαντες.

40) ἔπληττον) Vit. 2. ἔτυπτον: Vit. 3. ἔτεμνον.

41) πλ. ἀρκτικοῦ) Abſunt, vt mox ἐκεῖθεν, a Vit. 2. non bene.

42) νησύδρια) Vit. 2. νησίδια: Vit. 3. νησίδρια.

43) ὑψ. μετεωρόφου) Sic Vit. 1. pro πετρωρόφου, recte, nam congruit Lycophr. v. 350. ἀνώροφον στέγην, vid. quae ibi ſunt obſeruata: Ciz. μετεώρου: Vitt. 2 et 3. πετρωρόφ. omiſſo tamen in Vit. 2. ὑψηλοῦ.

44) τροίαν) Ciz. et Vitt. 1 et 2. praeponunt τήν.

45) ἐρρέθη, noſtris conſentientibus; Cant. et Pott. ἐρρήθη.

46) λέξομεν) Sic recte Vit. 2. pro λέξωμεν: Vit. 3. λέξω. Caeterum Vit. 2. modo habet: λέξ. δὲ λοιπὸν περὶ τῶν λυκόφ. συγγραμ. demtis iis, quae interpoſita ſunt: καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς — ἀντιδιαστολήν.

47) ἐπεγράφη) Vit. 3. ἐπωνομάσθη, ſuperſcripto tamen ἐπεγράφη.

48) ποιημάτων) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, pro συγγραμ-

τραγῳδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα δὲ λέγεται [50]) παρὰ τὸ κάστιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα; Αἰολικῶς δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ ἡ [51]) παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν τῶν ἀνδρῶν [52]) συνουσίαν, ἢ παρὰ τὸ ἀλεξεῖν [53]) καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις [54]) διὰ τῶν χρησμῶν. Ταῦτα δὲ καὶ ψυργά εἰσιν· ὅμως δὲ [55]) διά τινας τῶν μωρῶν τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων [56]) γραπτέον καὶ ταῦτα. Ὡς καὶ τὸ, διατί [57]) λεγεται Λυκόφρων; διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγειν; καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι [58]).

μάτων, nam ſeqq. melius conuenit.

49) ξδ'. ἢ μστ') Vit. 3. vt Bar. ξδ'. ἢ ξτ'. et mox Vit. 1 et Ciz. μονωδιῶν, vt antea, pro τραγωδιῶν.

50) κασσ. λέγεται) Ciz. et Vitt. omnes bene δὲ interponunt.

51) παρὰ τὸ ἀλύξαι — ἢ) Haec ignorat Vit. 2. Praeponit Vit. 3. τῷ· παρὰ, ἤ. recte.

52) τὴν τῶν ἀνδρ.) Receptum τῶν e Vit. 1 et Ciz.

53) ἀλεξεῖν) Ciz. et Vit. 3. ἀλέξειν, quod idem eſt.

54) τοῖς — ἀνθρώποις) Vit. 2. τοὺς ἄνδρας — ἀνθρώπους, iunxit ergo cum ἀλεξεῖν. Tota oratio melius cohaereret, ſi legeretur ἀλεξεῖν τοὺς ἄνδρας — ἀνθρώπους, ἢ βοηθεῖν αὐτοῖς.

55) ὅμως) Vit. 1 et Ciz. ὅμως δὲ, recte. Vit. 3. ἡμεῖς δὲ — et poſtea καὶ ταῦτα γεγράφαμεν pro γραπτέον καὶ ταῦτα.

56) ἀπαιτ.) Noſtri ἀπορούντων, non inepte.

57) διατί) Sic quoque noſtri, non, vt edd. prior. διότι.

58) πανοῦργοι) Inde ab eo vocabulo Codd. noſtri a vulgata diſcedentes, vel alium ſcholiorum ordinem ſequuntur, vel plura, vel pauciora praebent: vnde patet, ſcholia ſubinde eſſe mutata, transpoſita, emendata atque interdum ita aucta, vt res fere eaedem repeterentur. Vit. 3. ſublatis omnibus, quae hinc ſequuntur, finit prolegg. ſic: ὁ ἄγγελος, ὃν ἀπέστειλεν ὁ πρίαμος, ἀκούσας τῆς κασσάνδρας, φησὶ πρὸς τὸν πρίαμον, ἃ ἤκουσε τῆς αὐτῆς, λέγων· λέξω τὰ πάντα νηφρεκῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς, καὶ τὰ ἑξῆς. Ciz. et Vit. 1. ordine inuerſo verba: ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτην — ἡγεῖσθαι, praemittunt, aptius, vt mihi videtur, τοῖς· περιέχει — ἑρωτῶν ὁ πρίαμος, et adnectunt his: ἡ δὲ ἱστορία ἐγράφη ἀπάνω.

Περιέχει δὲ [59]) τόδε τὸ ποίημα χρησμοὺς καὶ τὴν ἀΦ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς ἔξωχεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας [60]). Νοητέον δὲ [61]) κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι [62]) τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀπεΦθέγγετο, τὰν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα [63]). Ἀλλ' ἐκβάλλεται παρά τισι τὸ προοίμιον, οὐδὲ γὰρ Φαίνεται ἐρωτῶν ὁ Πρίαμος [64]). Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη:

Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας ἐδίωκεν αὐτήν. Αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη ἠτήσατο, ἵνα δῷ [65]) αὐτῇ τὴν μαντικήν, ὑποσχομένη [66]) τὸν γάμον. Τοῦ δὲ Θεοῦ παρασχόντος, τοὺς γάμους αὐτῷ διεψεύσατο [67]): ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς τὴν μὲν [68]) μαντικὴν ὡς

59) περιέχει) Ciz. et Vit. 1. 2. δὲ addunt: bene.

60) παρεμπλ. — ἱστορίας) Reuocauimus ope Vitt. 1 et 2. et Ciz. lectionem veterem a Pottero neſcio qua de cauſa mutatam, qui ſubſtituerat: παρεμπλεκομένην, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας.

61) νοητέον) Noſtri addunt recte δέ.

62) τὸν πρ. ἠρωτ.) Ciz. et Vit. 1 modo ἠρωτηθῆναι.

63) προλογίζεσθαι δὲ (abeſt δὲ a Vit. 2.) ὁ πρίαμος ἀμφαίνεται (Vit. 2. Φαίνεται). Haec verba a Sebaſt. vt moleſta eiecta, nullo, vt dicit, Mſſ. agnoſcente; Vitt. 1 et 2. et Ciz. vero agnoſcunt. Multa hic repetuntur inutilia, et paullatim addita, nec tamen tollenda putaverim. Potterus quoque ea ſeruauit.

64) ὅτι οὐ Φαίνεται — πρίαμος) Vit. 2. non habet, ſed Ciz. et Vit. 1. legunt: οὐδὲ γὰρ ἐρωτῶν pro ἐξ αὐτῶν, quae lectio nemini adhuc cognita vnice eſt vera et textui reſtituenda. Sic quoque in ſchol. ad Lycophr. v. 1. οὐ Φαίνεται ἐρωτῶν. Pott. quoque οὐδὲ γάρ. Hic addunt Vit. 1 et Ciz. ἡ δὲ ἱστορία ἐγράΦη ἀπάτω, quod ἀπάτω Craeculis idem eſt quod ἐπάτω.

65) ἵνα δῷ) Sic quoque Vit. 2. Ciz. vero et Vit. 1. ἵνα δώσῃ, recte, Thryllit.

66) ὑποσχ.) Abeſt καὶ bene a Ciz. et Vitt. 1 et 2. quod prior. edd. obſidet.

67) τοὺς γάμους —) Vit. 2. ἐπὶ γάμους αὐτὴ διεψεύσατο: Ciz. et Vit. 1. τοὺς γάμους διεψεύσατο αὐτῷ, ſic legen-

θεῖον εὖσαν δῶρον ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο; ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησε [69]) μαντευομένην τὰ ἀληθῆ καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον [1]).

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πελυγναμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλης ἐς φάος, αἴκε τύχῃς.
Τοίους γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
Ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη: λάβε μ' ἐς χεῖρας; ἦν δὲ
Νῆϊς ἔφυς Μουσέων: χερσὶ βάρος φορέεις.

dum quoque arbitratur Thryllit. saltem ἀνενεύσατο, quod reposuit Potter. nam olim legebatur διεύσατο, corrupte pro διεψεύσατο. Nihil horum Sebast. invenit in Codd. suis, vel potius non obseruauit.

68) τὴν μέν) Nostri cum Seb. μὲν agnoscunt, sed ὡς, quod sequitur, omittunt.

69) ἐποίησε) Vit. 2. ἐποιήσατο. ἀπιστεῖσθαι. *Sic e rasura in Vit.* 1. *Fuerat, puto,* ἀπιθεῖσθαι. Thryllit. Sed Ciz. qui vbique fere assentitur Vit. 1. exhibet ἀπιστεῖσθαι.

---

1) ἄδηλον) Hoc epigramma hexastichum in nullo Codd. nostrorum inuenitur. Extat vero, Thryll tzschio auctore, in Anthолog. I, 67, p. 55. ed. Ald. et in ed. Iacobs. T. IV. DLXIV, p. 235. cf. Comment. eius Tom. XII. p. 180, vbi is auctorem epigrammatis spectasse versl. 1467 sqq. Lycophronis docet. Anthолog. legit v. 2. προμόλοις pro προμόλῃς: v. 4. ὧν pro οἷς, et v. 5. εἰ δὲ pro ἦν δέ.

ΕΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ [2]).

Κασσάνδραν δ' ἐνόησα θεοπρόπον; ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Μεμφομένη γενετῆρα σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης,
Οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

2) *εἰς κασσ.*) Est Christodori Coptitae, cf. Anthol. ed. Iacobs. T. III, p. 168, et Commentar. T. X, p. 313. Pro *κασσάνδραν* legit Anthol. *κασσάνδρην*.

ΣΧΟΛΙΑ [1]).

Vers. 1.

Λέξω] τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος, παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὁ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται [1]), δείκνυται παρεπιγραφόμενον [2]) ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. Οἷον, ὁ Πρίαμος ἐντεῦθα μὲν [3]) οὐ φαίνεται ἐρωτῶν; ἐκ δὲ τοῦ λέξω [4]) δηλοῦται (λοιπὸν), ὅτι προηρώτησεν [5]). Οὗτος ὁ τρόπος καὶ τὸ σχῆμα, ὡς ἔφην [6]), παρεπιγραφὴ λέγεται. Οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζειν πειρώμενοι [7]) δοκοῦσί μοι [8]) καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι.

Τὰ πάντα] ποῖα πάντα [9]); ταῦτα, ἃ ἀκούσας ἐκ τῆς Καασσάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω.

1) σχόλια) Ciz. addit: ἰσαακίου τοῦ γραμματικοῦ εἰς τὸν λυκόφρονα. Vit. 3. ἀρχὴ τῆς τοῦ σοφοῦ τζέτζου ἐξηγήσεως.

V. 1. λέξω) Noſtri omnes addunt τὰ πάντα.

1) ἐμφαίνεται) Vitt. 2 et 3. ἐφαίνετο.

2) παρεπιγρ.) Vit. 1 et Ciz. παρεγγραφόμενον.

3) ἐνταῦθα μὲν) Abeſt μὲν a Vitt. 2 et 3.

4) λέξω) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. cum Seb. addunt σε, quod textus reſpuit. Omittunt mox Vitt. 2 et 3. λοιπὸν, quod vncis a nobis incluſum ſenſus non flagitat.

5) προηρ.) Vit. 2. προσηρώτησεν.

6) ὡς ἔφην) Haec verba auctoritate Vitt. 2 et 3. ſequi iuſſimus καὶ τὸ σχῆμα, antea loco alieno poſt ὁ τρόπος poſita.

7) πειρώμ.) Vit. 3. πειρῶντες, in ora tamen πειρώμενοι.

8) μοι) Omittunt Vit. 1 et Ciz.

9) πάντα pro ταῦτα a Seb. reſtitutum agnoſcunt

Νητρεκῶς·] ἀληθῶς. * καὶ γίνεται [10]) * παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ τρέμω [11]), Φοβοῦμαι; οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες οὐ δειλιῶσι κατάγνωσιν [12]), ὡς οἱ ψευδομενοι.

Ἃ μ' ἱστορεῖς] τρισσῶς λέγεται τὸ [13]): ἃ μ' ἱστορεῖς. Τὸ δὲ μὲ ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ μοί. Καὶ τὰ Φωνήεντα [14]) δὲ μακρὰ κουφίζου ιν οἱ ποιηταί. καὶ ι [15]), καὶ ν, καὶ υ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ: ποσσ' ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσιν [16]). Συντάσσεται γοῦν [17]), ὡς ἔφην, τρισσῶς: ἃ μ' ἱστορεῖς, ἤτοι, ἃ μ' ἀνερωτᾷς [18]); ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς, κατὰ συναλοιφήν; ἢ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν [19]) τὸ: ἀλλ' ἱστόρει [20]), ἤτοι, ἱστορῶν καὶ ἀκούων μάνθανε.

Vit. 1 et Ciz. Sed Vitt. 2 et 3. habent neque πάντα, neque ταῦτα. Sed ταῦτα, quod addit Seb. ex πάντα videtur ortum.

10) καὶ γίνεται) Noſtri cum Phauor. et reliquis editt. ignorant. Videtur eſſe gloſſa.

11) τρέμω) Sic Vitt. 2 et 3. olim τρέσω, vt in Ciz. et Vit. 1. Forſan ſcriptum erat τρέω, τρέσω, vt ſaepe in ſcholiis, e. g. v. 15. νεύω, νεύσω. Phauor. quoque τρέμω, haud dubie e ſchol. noſtro; ſed τὸ in editt. praepoſitum τῷ· Φοβοῦμαι auctoritate Mſſ. Ciz. et Vit. 1. ſuſtulimus.

12) κατάγνωσιν) Sic noſtri etiam omnes, ſed Phauor. male κατὰ γνῶσιν.

13) τὸ noſtri non praeponunt, ſed καὶ, et ἅμε pro ἃ μ' ἱστορεῖς, et mox δ' ἐμὲ pro δὲ μὲ, et ἐμοὶ pro μοὶ legunt.

14) τὰ φων.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. εἰς a Pottero ex fide Seld. eiectum retinent, recte, ait Thryllit. nam deeſt λήγοντα. Vitt. 2 et 3. repetunt τὰ ad μακρά.

15) καὶ ι) Vit. 3. τὸ· ι, qui vero cum Vit. 2. etiam mox delet καὶ ν.

16) ποσσ' ἀπαλ. — ποσίν) Vitt. 2 et 3. πόεσσ' ἀπαλ. — τοῖς ποσίν.

17) γοῦν) Vit. et Ciz. οὖν.

18) ἃ μ' ἱστ. — ἃ μ' ἀνερ.) Noſtri: ἃ με ἱστ. — ἃ με ἀνερ. et mox ἃ μὴ ἱστόρεις, male a Sebaſt. omiſſum ἃ.

19) δεῖ στίζειν — λέγειν) Vitt. 2 et 3. στίζουσιν — λέγουσι.

20) ἀλλ' ἱστόρει) Vit. 3. ἅμ' ἱστόρει.

Ἃ μ' ἱστορεῖς] Τρία μὲν εἴδη τῆς συναλοιφῆς [21]) ἁπλᾶ καὶ δ' σύνθετα: ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις; σύνθετα δὲ ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις [22]). Ἁπλῆ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τὸ: οὐχὶ οὕτως, οὐχ' οὕτως [23]); κρᾶσις δὲ [24]), ὡς τὸ: ἐποιήσαο, ἐποιήσω, καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ: παΐς, παῖς. Σύνθετα δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ: καὶ ἐγὼ, κἀγώ [25]); ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ: ἔμ' οὔπ' ὀδύνη [26]); κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ: ὠπόλος, ἀντὶ τοῦ: ὁ αἰπόλος; ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις καὶ συναίρεσις [27]), ὡς τὸ: κἄτα, καὶ εἶτα, καὶ ὠπόλοι ἀντὶ τοῦ αἱ αἰπόλοι.

2. Μηκυνθῇ] Μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ Ἰωνικῶς, μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ Αἰολικῶς μηκυνθῇ.

21) τῆς συναλ.) Sic Vit. 1 et Ciz. reliqui praetermittunt τῆς. Vit. 2. ignorat συναλοιφῆς. Caeterum ἃ μ' ἱστορεῖς — αἱ αἰπόλοι absunt omnia a Vit. 3. Ciz. vero et Vit. 1. habent, vti etiam Vit. 2. sed hinc illinc abscissis paucis, qui quoque praemittit his verbis εἰς τὸ, et μὲν post tria omittit.

22) σύνθετα — συναίρεσις) Desunt in Vit. 2. Hinc ἁπλῆ habet pro ἁπλᾶ, recte, nam singularis requiritur.

23) οὐχ' οὕτως) Sic quoque nostri, rectius Potter. οὐχ οὕτως.

24) κρᾶσις δὲ) Sebast. male omisit δὲ.

25) καὶ ἐγὼ, κἀγώ) Sic nostri, recte, pro κἀγὼ, καὶ ἐγώ.

26) ἔμ') Nostri ἔμ', recte, addit Thryllit. Vit. 2. ἔμ' ἐπ' ὀδύνη pro οὐπ' ὀδ. vbi Thryll. adiicit: In Tryphonis schediasmate περὶ παθῶν edidere ἐμ' οὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει. Verba videntur corrupta; forte Tzetz. voluit dicere: ἐμοὶ ἔπεστι ὀδύνη, et hinc ἔπι pro ἔπεστι, et in ἐμοὶ deleto Iota, ο ε autem mutato in ου.

27) ἔκθλιψις — κρᾶσις) Omnino addendum, vt e superioribus patet, καὶ συναίρεσις, quod quoque Vit. 2. addit.

3. Ἥσυχος κόρη] Ἡ ἡσυχεστάτη [1]). ὡς ἁρμόδιον γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, μήτοιγε μόνον παρθένοις [2]), ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησί [3]):

Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

Ἄλλως [4]): Διχῶς τοῦτο. Ἢ οὕτως [5]): οὐ γὰρ ἥσυχος ὑπάρχει ἡ κόρη, καὶ στίζει ἐνταῦθα. Ἢ οὕτως: οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον στόμα.

4. Αἰόλον] Τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ [1]) Λιόλου πολυτρόπου ὄντος, ὡς καὶ τὸ δαίδαλον [2]) ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Δαιδάλου. Αἰόλον δὲ στόμα εἶπε διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν [3]) τῶν αὐτῆς χρησμῶν.

Στόμα] παρὰ τὸ τέμνω, τὸ κόπτω, τὸ τέμνον τὰ σιτία [4]).

1) ἡ ἡσυχ.) Noſtri non praeponunt art. ἡ, bene.

2) ὡς — παρθένοις) Sic repoſuimus ope Codd. noſtrorum pro: ἁρμοδία γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, μήτιγε (Potter. μόλις γε) μόνον παρθένῳ. In Vitt. 2 et 3. deeſt γυναιξίν.

3) ὡς — φησί) Vitt. 1 et Ciz. ὡς καὶ σοφ. φησ. Vit. 2. ὡς φησὶ σοφοκλ. Vit. 3. ὡς φησὶν ὁ σοφ. ſcl. in Ai. v. 291. cf. ibi Lobeck. Idem monet Eurip. in Heraclid. 477.

4) Ἄλλως usque ad ὡς πρὶν a Pott. e Cod. Baroc. inſerta abſunt a Vit. 1 et Ciz. ſed in Vitt. 2 et 3. qui ſunt Codd. aetate inferiores, reperiuntur.

5) τοῦτο — οὕτως) Vitt. 2 et 3. ταῦτα· ἢ οὕτως. Moleſtum ſane eſt γὰρ poſt ἢ, quod Seb. addit, niſi vertas: ſcilicet. Verum in ſeq. οὐ γὰρ ἥσυχ. male omittunt οὐ. Mox habent στίζεις pro στίζει, et τὸ ante αἰόλον.

1) παλαιοῦ) Noſtri non agnoſcunt.

2) δαίδαλον, non δαιδάλαων, vt olim legebatur, recte exhibent Vitt. 2 et 3. vt reſpondeat τῷ· αἰόλον. Vit. 1 et Ciz. τῷ δαιδάλῳ, mendoſe.

3) στροφὴν) Vit. 1 et Ciz. συστροφὴν, *rectius*, Thryllit.

4) παρὰ — σιτία, pro παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία, vt habent edd. prior. reuocauimus auctoritate Vitt. 2 et

5. Ἄσπετον] Πολλήν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ, τὸ ἀκολουθῶ [1]), ἢ καταλαμβάνω, ἣν οὐ δύναταί [2]) τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι, ἢ ἥτινι οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος [3]) τῶν λεγομένων.

Χέασα] τροπικὴ ἔστιν ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων [4]).

6. Δαφνηφάγον] μαντικήν, ἢ δαφνηφάγων ἢ μάντεων, ἤτοι μαντικῶν [1]) ἐκ λαιμῶν. Ληροῦσι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γανύμενος [2]) ὁ Θεὸς ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας [3]) χαίρων. Ἄτινα ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει [4]).

Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς [5]) τῇ Γῇ συγγενόμενος ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι [6]) Δάφνην πάνυ ὡραίαν τῷ

3.' et Phauor. cf. Etymol. M. et Zonar.

1) τὸ ἀκολουθῶ) Vitt. 2 et 3. τὸ καταοπῶ, ſed μεταλαμβάνω a Seb. in καταλαμβάνω reſictum noſtri retinent omnes, ſicut etiam iterum μεταλαβεῖν Vitt. 2 et 3. exhibent pro λαβεῖν.

2) ἣν — δύναται.) Male neglectum a Sebaſt. οὐ.

3) τὸ πλῆθος) Ciz. et Vit. 1. τὰ πλήθη.

4) χέασα — ὑδάτων) Deſunt in Vit. 1 et Ciz. ſed in Vitt. 2 et 3. comparent; addunt vero ἔστιν, quod quoque addidimus.

1) δαφνηφάγον — ὅπα) Refertur ad alteram lectionem δαφνηφάγον, vt habent Vit. 1 et Ciz. pro δαφνηφάγων, vt Seb. in textu habet. ὅπα, quod ignorant Vit. 1 et Ciz. non opus erat addere. Vitt. 2 et 3. cum Phauorin. explicant modo vulgatam δαφνηφάγων ſic: ἢ μάντεων, ἤτοι μαντικῶν. Ergo μάντεων, quod etiam Vit. 1 et Ciz. habent, a Sebaſt. non erat eiiciendum.

2) γαν.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. γαννύμενος.

3) αὐτοῖς — θεοπρ.) Vit. 1 et Ciz. τοὺς θεοπρόπους: reliqui cum Phauor. vt Sebaſt. ponunt καὶ ante θεοπρ. ſed ante τῇ ὀπωπῇ delent. Vit. 3. quoque omittit χαίρων.

4) ἡμῶν (ἡμῖν) δηλ.) Ciz. et Vit. 1. ἡμῖν δίδωσι.

5) ὁ ἐν Ἀρχ. π.) Vit. 2. expungit ὁ; reliqui tuentur cum Eudocia p. 273

6) παῖδα ὀνόμ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

εἶδει Ταύτης οὖν [7]) ἐρασθεὶς Ἀπόλλων ἐδίωκεν αὐτήν. Ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. Ἡ δὲ χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν. Ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλω [8]) παρακινθουμένη ὁμώνυμον τῇ κόρῃ Φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. Ἔστι δὲ ἀειθαλὲς καὶ μηδέποτε μαραινόμενον, ἐπειδὴ [9]) καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος [10]) ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ Φυτοῦ [11]) φύλλων ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης [12]) ἔρωτα: ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. Ὅθεν ληροῦσιν, ὅτι καὶ οἱ μάντεις δι' εὐφρεσύνην Ἀπόλλωνος δάφνην [13]) ἤσθιον.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔστιν: Οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνους δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ Φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοῖς χρήζουσι [14]) τοὺς χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν καὶ οὕτω διατρεφόμενοι εἰς μῦθον ἐτέθησαν [15]), ὅτι δαφνηφάγοι εἰσίν; ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ [16]) καὶ λέγειν χρησμοὺς [17]) ἔχουσι τὰς τροφάς.

7) οὖν) Hoc ſubiicit Vit. 2. et mox cum reliquis art. ὁ omittit.

8) Ἀπόλλω) Noſtri cum Eudocia Ἀπόλλωνα.

9) ἐπειδὴ) Noſtri et Eudocia ἐπεί.

10) ἐκ — Ἀπόλ.) Vit. 1 et Ciz. ἐν τῷ Ἀπόλλωνι, non bene

11) φυτοῦ) Vit. 3. cum Eudocia τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ, et στεφ. συνείρας ponit poſt φύλλων.

12) ὁμ. κόρης) Ciz. et Vit. 1. retinent ὁμωνυμίας a Potter iam mutatum: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ὁμωνύμου.

13) δάφνην) Noſtri cum Eudocia p. 106 et 264. δάφνας, vt ſupra.

14) τοῖς χρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τοῖς.

15) εἰς — ἐτέθ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τὸν μῦθον ἐπέθηκαν.

16) στεφ. δάφνῃ) Ciz. et Vit. 1. ἐστεφανῶσθαι δάφνην.

17) χρησ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia τοὺς χρησμούς.

Φοίβαζεν] ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος [18]). Τὰ γὰρ θεῖα καθαρὰ καὶ ἀληθῆ [19]); Φοῖβον γὰρ τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν.

7. Σφιγγὸς κελαινῆς] σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους ἢ τὰ αἰνίγματα. Τὴν δὲ Σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἔμπροσθεν μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, γυπὸς [1]) ὄνυχας, πτέρυγας ἀετοῦ [2]), καὶ τοιαῦτα τεράστια. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει: Αὕτη λῃστὴς ἦν παρὰ [3]) τὴν Μωάβην, χωρίον Θηβῶν [4]), καὶ τὸ Φίκιον [5]) ὄρος,

18) τοῦ Φ. Ἀπόλ.) Vit. 2. τοῦ Φοίβου τοῦ Ἀπόλ. quam lectionem Thryllit. veram putat. Caeterum tenendum eſt, totam hanc ῥῆσιν inde a τὰ γὰρ θεῖα usque ad v. 8. ὡς ἀγνοῶν in Vitt. 2., et 3. iam inde a φοίβαζεν usque ad ὡς ἀγνοῶν deeſſe. Hic addit Thryllitzſch.: *Caeterum ſcholiaſtae Lycophronei de Daphne multa: parum vel nihil de daphnophagia. De Daphne vid. Libanii* διηγήματα *c. XI, p. 57. inter excerpta Allatii: de* δαφνηφαγίᾳ *vid. Bernard. Reatinum c. 1. annotationum in varia ſcriptorum loca, Lilium Giraldum dialogg. XVI. Alardum epiphyllid. philolog. II, 16. et ante omnes Brod. ad Antholog. p. 136.*

19) τὰ γὰρ θεῖα — ἀληθῆ) Sic etiam Vit. 1 et Ciz. ſed Thryllit. exiſtimat, deeſſe φοῖβα.

1) γυπὸς) Sic legendum pro γρυπὸς e Codd. Vit. 1 et Ciz. ſic quoque infra habent.

2) ἀετοῦ) Alii ὄρνιθος, vt Apollod. III, 5, 8. Palaeph. VII. Eudocia p. 380. et ſchol. ad Eurip. Phoen. 45. Vit. 1 et Ciz. inuerſo ordine addunt ὄνυχας τῷ· ἀετοῦ, et πτέρυγας τῷ· γυπὸς, male.

3) παρὰ) Vit. 1 et Ciz. περὶ, ſic quoque infra v. 1465. περί τι ὄρος Θηβῶν.

4) Θηβῶν, quod Pott. pro λυβῶν repoſuit, habent quoque Vit. 1 et Ciz. et Tzetz. infra v. 1465. et ad Heſiod. p. 191. ed. Heinſ. ὄρος τῆς Βοιωτίας.

5) φίκιον) Recte. Infra v. 1465. φίκειον, male, cff. Valken. ad Eurip. Phoen. 913 et 1030. Fiſch. ad Palaeph. VII. Heyne ad Apollod. III, 5, 7, et Obſervatt. p. 243. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 191. quoque φίκιον.

καὶ ἀνήρει τοὺς παριόντας. Ὃς δ' ἂν εἴποι 6) τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. Πάρεργον δέ ἐστι καὶ περισσὸν λέγειν καὶ το 7) αἴνιγμα· ὡς πᾶσι δῆλον. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινωσκων: ἔστι τόδε:

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον 8), οὗ μία Φωνὴ 9),
Καὶ τρίπον 10); ἀλλάσσει δὲ φυὴν 11) μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετά κινεῖται 12), ἀνά τ' 13) αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν 14) πλείστοισιν ἐπειγόμενον 15) ποσὶ βαίνῃ:
Ἔνθα τάχος 16) γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

6) ὃς δ' ἂν εἴποι) Noſtri ſeruant vulg. ὃς δ' ἂν εἴπε.

7) τὸ) Editt. prior. praeponunt καὶ, quod noſtri recte delent.

8) τέτραποι) Recte, ſed Vit. 1 et Ciz. contra metrum τετράπουν, cf. Schweigh. ad Athen. in Animaduerſ. T. V. p. 591. Mox noſtri omnes οὗ: Potter. male οὐ in vtraque edit.

9) Φωνὴ) Sic quoque Athen. X, p. 466. qui eos verſſ. affert; ſed Ciz. et Vit. 1. cum Cant. et Pott. μορφή.

10) τρίπον, vt Athen. l. l. habet et edd. prior., reſtituimus metri cauſa, quod Sebaſt. ἄμετρος temere mutauit in τρίπουν, quod etiam dant Vit. 1 et Ciz.

11) φυὴν noſtri quoque; Athenaeus vero φύσιν, ſed Valken. ad Eurip. Phoen. p. XXIV. tuetur φυήν. Editt. ante Sebaſt. βοὴν, quia antea non Φωνὴ, ſed μορφὴ habebant.

12) κινεῖται) Noſtri γίνηται, Athen. γείνονται pro γίνονται, cf. Schweigh. qui quoque κινεῖται ab editore Baſileenſi Athenaei ex Euripidis libris eſſe ductum putat, quum in nullo Cod. legatur κινεῖται. Inde etiam Sebaſt. non vero e Codd. ſuis duxiſſe videtur.

13) ἀνά τ') Ita quoque Vit. 1 et Ciz. ſed Athen. melius καὶ ἀν'.

14) ὁπόταν) Vit. 1 et Ciz. ὁπότ' ἄν.

15) ἐπειγ.) Sic etiam noſtri, ſed Athen. et Eurip. ἐρειδόμενον. Mox noſtri βαίνει, male, pro βαίνῃ.

16) τάχος) Ciz. et Vit. 1. addunt μένος, forſ. e gloſſa, nam verſus corruit. Habent vero quidam μένος pro τάχος, cf. Schweigh. ad Athen. T. V. p. 592. Male quoque legunt γίνοισιν pro γυίοισιν.

Ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν διὰ τὸ φονικόν· ὄνυχας γυπὸς ἔχειν διὰ τὸ ἁρπακτικόν· πτέρυγας ἀετοῦ διὰ τοὺς [17]) σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας. Ταύτην ὁ Οἰδίπους [18]) ἀνεῖλεν ἀνελθὼν [19]) μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλληστεύειν αὐτῇ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς κατήγαγεν εἰς Θήβας καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις καὶ δῶρον εἴληφε [20]) τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα ἀγνοῶν.

8. Ἄσσα] καὶ ἄττα ἀντὶ τοῦ: ἄ τινα, δύο μέρη λόγου [1]), δασύνεται; ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ: τινὰ, λέγουσιν, ὅτι [2]) ψιλοῦται. Ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ: τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ: τροφεῦ [3]), λέγω ψιλοῦσθαι [4]).

Θυμῷ [5])] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος καὶ θυμός.

17) διὰ τοὺς) Ciz. et Vit. 1, διὰ τὸ τοὺς.

18) ὁ οἰδ.) Delent Vit. 1 et Ciz. vt ſaepius, artic. ὁ.

19) ἀνελθὼν) Vit. 1 et Ciz. ἐλθών.

20) εἴληφε) Noſtri, vt edd. prior. εἰλήφει, quod ſane alienum eſt, qui quoque ὡς a Seb. ſublatum, cui aſſentitur Apollod. III, 5, 8. μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν, retinent.

1) λόγου) Noſtri omnes praeponunt τοῦ, non apte.

2) λέγουσιν, ὅτι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. non male, etſi etiam habere poſſint locum, quum Tzetzes opinionem ſuam opponat aliorum opinioni.

3) τροφεῦ) Sic Vitt. 2 et 3. et Ciz. vt editt. prior. recte, nam ἄττα in compellando ſemper pro Vocatiuo vſurpatur. Sed Sebaſt. et Vit. 1. τροφεύς.

4) λέγ. ψιλ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. λέγω, ψιλοῦται. De ἄττα et ἄττα, quae Tzetzes contendit promiſcue dici, cf. Viger. de Id. Gr. Ling. p. 36. ed. Herman. et Fiſch. ad Plat. Dial. quat. p. 244.

5) θυμῷ) Noſtri cum edd. prior. θυμός; forte legendum: θυμῷ· θυμός. θύαιμος, vel, vt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. θυαιμὸς, vel eſt voc. a Tzetza fictum ab αἷμα et θύειν, vel hauſtum ex Etymol. qui habet: θυμός· ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν τὸ αἷμα, ἀπ' αὐτοῦ θυαιμός (forte θυαιμός) τις ὤν. Zonar. θυμὸς εἴρηται οἱονεὶ θυαιμός

9. Κλύοις] ἀντὶ τοῦ: κλῦθι [1]), ἀττικῶς. Τὸ εὐκτικὸν [2]) ἀντὶ τοῦ προσταικτικοῦ.

Ὦ ναξ] ἀντὶ τοῦ ἄναξ, δωρικῶς ὀξύνεται [3]); τὸ γὰρ α οἱ Δωριεῖς εἰς ω μέγα [4]) τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὦνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. Οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ [5]). Εἰ δέ ἐστιν ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ: ὦ ἄναξ: περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. Ἔχει δὲ καὶ μικρὰν [6]) ὀξεῖαν τὸ ἄναξ καὶ εἰς τὸ ν ψιλὴν τοῦ ἐκθλιβέντος α.

Ἀναπεμπάζων [7])] πεμπάζειν κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. Νῦν δὲ τὸ ἀναπεμπάζειν [8]) ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζεσθαι κεῖται, καί ἐστιν ἡ φωνὴ αἰολική [9]).

(forte θυκιμός) τις ὢν ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. Vit. 1. θυσκιμός, Ciz. θυθαιμός.

1) κλῦθι) Ita noſtri, recte. Sebaſt. et reliqui κλύθι, cf. Phauor. ad h. v.

2) τὸ εὐκτ.) Vitt. 2 et 3. τὸ δ' εὐκτ. et Vit. 3. τοῦ poſt ἀντὶ, recte ob praec. τό.

3) ὦ ναξ — ὀξύνεται) Vitt. 2 et 3. ὦναξ, ἀντὶ τοῦ ἄναξ, δωρικῶς ὀξύνεται. A Sebaſt. illatum καὶ ſenſum verborum non iuuat. Vit. 1. et Ciz. ὦ ναξ, ὦ ἄναξ.

4) μέγα) A Sebaſt. receptum noſtri non agnoſcunt.

5) καὶ τὰ ὅμοια — ὦναξ) Vitt. 2 et 3. verba ſic ordinant: καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ, καὶ τὰ ὅμοια οὕτως, non male.

6) μικρὰν) A Sebaſt. reſtitutum ope quinque Codd. pro μακροῦ, quod ſenſum turbat, habent Vit. 1. et Ciz. vti etiam τοῦ ἄναξ pro τὸ ἄναξ, et ψιλὴν pro ψιλόν. Vitt. 2 et 3. poſt περισπᾶται breuiter ſic: καὶ εἰς ν ψιλὴν ἀντὶ τοῦ ἐκθλιβ. α, reliquis deletis.

7) ἀναπεμπ.) Noſtri Codd. non praemittunt, quod ſaepius fit.

8) τὸ ἀναπεμπάζειν) Reſtituimus ope Vit. 1. et Ciz. a Sebaſt. omiſſum: Vitt. 2 et 3. habent ἀναπεμπάζων ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος, vt editt. prior. quae vero non ἀναπεμπ. ſed πεμπάζων exhibebant.

9) καὶ — αἰολική) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habet Vit. 2. ſed linea ſubducta. Videntur ab alio, forſ. a Io. Tzetza, ad oram poſita, et deinde in textum illata, nam, vti iam leguntur, plane carent ſenſu, niſi ſcholion Phauorini in auxilium vocetur: πεμπάζειν, τὸ κατὰ πέμπε, ἤγουν πέντε ἀριθμεῖν, αἰολικὴ ἡ λέξις τὸ πέμπε, et Etymol. M. ad πεμπάσεται: σημαίνει τὸ διαλθεῖν καὶ ἐρευνῆ-

9 — 10. Φρενὶ πυκνῇ] Φρονιμωτάτῃ [1]).

Διοίχνει [2])] πορεύου, διέρχου [3]). Τροπικὴ δὲ ἡ λέξις ἐστὶν [4]) ἀντὶ τοῦ: νόει.

Δυσφάτους] δυσλέκτους, δεινάς [5]).

Αἰνιγμάτων] αἰνίγματα καλεῖ τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας [6]).

11. Οἴμας [1]) τυλίσσων) ὁδοὺς ἀνερευνῶν. Κἀνταῦθα τροπικῶς οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγει [2]) τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας: ἢ οἴμας, τὰς ᾠδάς; οἶμος γὰρ ἡ ὁδός, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή.

Ἥιπερ εὐμαθὴς τρίβος] ἐητορικῶς πάνυ [3]) τὴν τροπὴν ἐφύλαξε, καὶ ὡς ἐπὶ [4]) ὁδοῦ λέγει πόρευσιν, τρίβον

σαι, ἴσως ἀπὸ τοῦ πίμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμήσειν. Totum ſchol. mihi ſic conſtituendum videtur: Διεμπαίζειν, κυρίως κατὰ πέμπε, ἤγουν πέντε μετρεῖν, ἔστι φωνὴ αἰολικὴ τὸ πέμπε. νῦν δὲ τὸ ἀναπεμπαζειν ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζεσθαι κεῖται.

1) Φρονιμ.) Ciz. et Vit. 1. ἀντὶ τοῦ Φρονιμωτάτῳ, vt in edd. ante Pott. *Lege*: ἀντὶ τοῦ· νῷ Φρονιμωτάτῳ. *Thryll.*

2) διοίχνει) Vit. 2. διΐχνει, bene, vt Beza legendum putauit, cf. Nott. ad Lycophron.

3) διέρχου Sebaſt. e tribus Codd. eruiſſe fingit, cum tamen editt. cum Phavor. et Codd. exhibeant omnes, praeter Ciz. et Vit. 1. μετίερχου. Potter. quoque in edit. 1. habet, ſed in altera haud dubie vitio typographorum omiſſum, quam ſolam Sebaſt., reliquis editt. neglectis, eſt ſecutus.

4) λέξις ἐστὶν ἀντὶ) Sic legendum praeeuntibus Codd. Ciz. et Vitt. 1 et 2. pro ἡ λέξις· ἐστὶ γὰρ ἀντί. Vit. 3. omittit ἀντὶ τοῦ· νόει.

5) δυσλ. δεινάς) Ciz. et Vit. 1. δυσλ. τινὰς καὶ δεινάς. Ortum videtur τινὰς e δεινάς.

6) αἰνιγ. — κασσ.) Hoc ſcholion abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. voc. αἰνιγμάτων omiſſo: αἰνίγματα δὲ καλεῖ τὰ χρησμωδήματα, pro χρησμοδοτήματα, quod idem eſt.

1) οἴμας) Ciz. et Vit. 1. ſemper ſpiritu aſpero ὅἴμας.

2) κἀνταῦθα — λέγει) Vitt. 2 et 3. κἀντεῦθεν — λέγων.

3) πάνυ) Vitt. 2 et 3. πάντως.

4) ἐπὶ) Pro μὲν a Sebaſt. reuocatum comprobant noſtri.

δὲ [5]) καὶ ποδηγίαν, τὴν ἀνερεύνησιν [6]) καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας; αὕτη γὰρ, φησὶν, ἡ ὁδὸς καὶ τὰ ἐν σκότει καὶ ἀφανῆ ὄντα εὑρίσκει [7]).

Εὐμαθὴς τρίβος] πασίγνωστος ὁδός [8]).

12. Ὀρθῇ κελεύθῳ] ἁπλανεῖ * τρίβῳ καὶ * πορείᾳ.

Τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ] Φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα. Τὸ δὲ ποδηγετεῖ ἀπὸ τῶν κυνῶν μετηνέχθη; ἕπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν ἐν τοῖς κυνηγείοις. Τινὲς δὲ προστακτικῶς ἀναγινώσκουσιν. Ὁ δὲ νοῦς: ὅπου τὶς εὐμαθὴς τρίβος ἡ ὁδὸς, ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα ἄγει [1]).

13. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα] Ἐπ' ἄλλην τροπὴν [1]) μεταβέβηκε θεωρικῶν [2]) καὶ ἱππικῶν ἀγώνων καί φησιν: Ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην, βαλβῖδα καὶ τῆς ἀφετηρίας τὸ κάγκελλον [3]) σχάσας καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς [4])

5) τρίβον καὶ) Ope Vitt. 2 et 3. legendum τρίβ. δὲ καί.

6) ἀνερεύνησιν) Ciz. et Vit. 1. ἀνεξερεύνησιν: Vitt. 2 et 3. ἀνεύρεσιν, et mox perperam πλούτων pro λόγων.

7) αὕτη — εὑρίσκει) Absunt haec a Ciz. et Vit. 1. vti etiam: τὸ δὲ ποδηγετεῖ — ἄγει, vt est in editt. prior. quae Sebast. transtulit ad v. 12. In Vitt. 2 et 3. comparent quidem, sed eo ordine, quem secuti sunt priores editores.

8) εὐμαθὴς —) Hoc schol., vti etiam seq. ὀρθῇ, ignorant Vitt. 2 et 3. Prius exhibent Vit. 1. et Ciz. sed alterum quoque deest.

1) ἄγει) Vitt. 2 et 3. addunt σε, sed antea: ὁ δὲ νοῦς, a Sebast. receptum, abest, vti etiam in editionibus prior.

1) ἄλλην τροπ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. cum Pott. ἄλλον τρόπον.

2) θεωρ.) Male Ciz. et Vit. 1. θεωριτικῶν.

3) τῆς — κάγκελλον) Sic Ciz. et Vit. pro τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ κ. vel legendum ἀφετηρίαν ἢ τὸ κάγ. Nostri omnes κάγκελλον l. κάγγελον simplici λ, consentientibus Du Fresne et Meurs in Glossar.

4) τῆς) Vitt. 2 et 3. τοῦ, non bene. Hom. Il. ψ. 854. μηρίνθῳ λεπτῇ.

μηρίνθου, ἤτοι τοῦ σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας.

14. Ἄνειμι λοξῶν [1])] τοῦτ' ἔστιν, ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι [2]) λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησμοσυστήματα [3]). Τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι; καλεῖται δὲ προαναφώνημα [4]), καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευή, καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχή, καὶ προδιήγησις [5]); προαναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς [6]) καὶ αἰνιγματωδῶς καὶ δυσκόλως μέλλει [7]) γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. Διατί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμησιν [8]) τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς: δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων [9]) προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθίκευτον [10]) εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης Φιλοσοφούσας [11]) ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας καὶ δούλους δεσπόταις [12]) τραχυτάτως [13]) ἀντιλέγοντας καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας με-

1) ἄνειμι λοξ.) Eandem ſedem, quam Sebaſt. huic ſcholio dedit, Vit. 1. et Ciz. quoque dant; caeteri cum editt. prior. ſequi iubent id poſt ſchol. πρώτην ἀράξας — v. 15.

2) καὶ ἀπάρ.) Abſunt a Ciz. et Vitt. 1 et 3.

3) χρησμ.) Noſtri, vt ſupra, χρησμωδήματα.

4) προαναφ.) Vit. 1. et Ciz. cum Phau. προαναφώνησις.

5) προδιήγ.) Vitt. 2 et 3. περιήγησις.

6) λοξῶς) Vit. 1. et Ciz. λογικῶς, non bene, nam mox ſequitur λοξῶς.

7) μέλλει) Vit. 3. μέλλω: Vit. 1. μέλλει τοῦτο.

8) μίμ.) Sic quoque Vit. 3. Caeteri μίμημα cum editt. prior.

9) τὰ ἤθη τ. πρ.) Vitt. 2 et 3. τὰ εἴθη τῶν προειρημένων.

10) ἀνηθ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. hoc vox. nouum.

11) φιλοσ.) Vitt. 2 et 3. φιλοσόφους.

12) δεσπόταις) Vit. 3. omittit.

13) τραχ.) Vitt. 2 et 3. vt Pott. τραχύτατα: Sebaſt. vt edd. vett. τραχύτητι. Ope Vit. 1. et Ciz. reſtituimus τραχυτάτως.

τὰ σπυρίδων, ἢ πήρας [14]), ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο· τίς [15]) γὰρ οὐκ αἰδέσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαίρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἑκστάντα πάλιν ἐτίμησε [16]) τὴν προτέραν ἐκείνου τύχην σκοπῶν; Τοιαῦτα γοῦν πολλά [17]) φησιν Εὐριπίδης. Διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν ἐν τούτοις [18]), ὡς μὴ τηρῶν τῶν [19]) ἠθῶν τὴν κατάστασιν; τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ [20]) λέγει.

15. Πρώτην ἀράξας νύσσαν [1])] τὴν πρώτην νύσσαν, καὶ ἔκβασιν [2]), καὶ ἀπαρχήν, καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικροτήσας, κτυπήσας [3]): τοῦτ' ἔστι, ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος λέγειν καὶ [4]) τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. Νύσσα δὲ λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ ἀπαρχὴ [5]) τοῦ δρόμου παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ τιτρώσκω; ἐν γὰρ τῇ ἀφετη-

14) ἢ πήρ.) Vit. et Ciz. καὶ πήρας. *Sic Menelaum ſordida veſte indutum per Helenam exhibet Eurip. in Hel. 561. quare* πτωχοποιὸς *dic. a ſchol. ad Phoen. v. 1534. Sebaſt.*

15) τίς — ζητεῖν) Vitt. 2 et 3. τίς γ. αἰδεσθήσεται βασιλία (Vit. 1. et Ciz. βασιλείαν, vitioſe) καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς βασ. καθ. σπ. κατ. καὶ ἄρτους (Ciz. et Vit. 1. ἄρτον) ἐπιζητεῖν (Vit. 2.) ζητεῖν (Vit. 3.).

16) ἢ τίς — ἐτίμησε) Vit. 3. τίς αὐτὸν ἑκστάντα οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐτίμησε, bene.

17) γοῦν πολλά) Vitt. 2 et 3. οὖν, omittunt πολλά.

18) μεμπτ. — τούτοις) Ciz. et Vit. 1. μεμπτέος — τούτῳ.

19) τῶν) Auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. inſerendum putauimus.

20) ἑαυτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

1) νύσσαν) Ciz. et Vit. 1. ſemper νίσαν.

2) ἔκβ.) Vitt. 2 et 3. ἔκχρουσιν.

3) ἐπικρ. κτυπ.) Noſtri καὶ κτυπ. καὶ ἐπικρ.

4) λέγ. καὶ τρ. conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed in Vit. 1. et Ciz. deeſt: λέγειν καί.

5) καὶ ἡ ἀπαρχ — ἀφετηρία) Omittunt omnia Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ad v. νύσσα, et ponunt punctum poſt ἱππικῶν. Multa videntur in hoc ſchol. ſubinde addita, et iterum iterumque repetita.

ρίᾳ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων [6]), τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως [7]) ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ; τοὺς δὲ πεζοὺς λόγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι; καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς [8]) νύττουσιν εἰς δρόμον. Καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται: ὁ δέ γε [9]) καμπτὴρ νύσσα λέγεται [10]) παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα καὶ νύσσα [11]); νεύουσι γὰρ παρὰ [12]) τὸν καμπτῆρα καὶ κάμπτουσιν.

16. * Ἠὼς [1]) μὲν αἰπὺν ἄρτι] Ἄρτι μὲν καὶ τότε ἡ ἠὼς καὶ ἡ ἡμέρα λιποῦσα καὶ καταλείψασα τὸν Τιθωνὸν, τὸν σὸν, ἤτοι τοῦ Πριάμου, κάσιν καὶ ἀδελφὸν, τὸν ἀμφιμήτριον καὶ ὁμοπάτριον, ἐν ταῖς κοίταις καὶ ἐν ταῖς στρωμναῖς, πέλας καὶ πλησίον τῆς Κέρνης νήσου. Τί ἐποιεῖτο? ὑπερποτᾶτο καὶ ἐπέλετο ἐν τοῖς πραιπνοῖς καὶ ταχέσι πτεροῖς τοῦ Πηγάσου ἵππου ὑπὲρ τὸν αἰπὺν πάγον καὶ ἀκρότατον τοῦ Φηγίου ὄρους ἐκείνου. *

Ἠὼς μὲν] Ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως καὶ φησιν: Ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον, ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ, ὑπερεπέτετο ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ τὸν σὸν

6) *ἀγώνων*, quod vix abeſſe poteſt, e Phauorino inſeruimus, qui eadem haud dubie e ſcholiis noſtris tradit.

7) *ὀξυτέρως*) Vit. 2. *ὀξυτέραν, intellige ὁδόν, et recte ſe habet lectio. Tnryllit.*

8) *νύττουσι — ἑαυτοὺς*) Vit. 3. non habet, lapſu ſcribae.

9) *ὁ δέ γε*) Noſtri omnes ignorant *γε*.

10) *λέγεται*) Noſtri *καλεῖται*.

11) *νεῦσα — νύσσα*) Etymol. M. vnde hoc ſchol. videtur hauſtum, inter haec duo verba ponit: *καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ*, quae incuria librarii vel ipſius Tzetzae videtur neglexiſſe.

12) *παρὰ*) Noſtri *περί*.

1) *ἠὼς — ὄρους ἐκείνου*) Hoc ſchol. e Cod. Vat a Sebaſt. adiectum nullus noſtrorum Codd exhibet. Videtur poſtea ab alio gloſſatore, vel ab Ioan. Tzetza additum, nam fere eadem, quae ſeq. continet.

ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ [2]) τὴν Κέρνην, ἥτις ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις [3]).

Ἠὼς [4]) δὲ σημαίνει τέτταρα: τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν, τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν [5]) μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τό [6]):

Ὄφρα μὲν [7]) ἠὼς ἦν, καὶ ἀίξετο ἱερὸν ἦμαρ.

τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ τὸ νυκτήμερον [8]), ὡς ἐν τῷ [9]):

. . . . . ἠὼς δέ μοί ἐστιν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

Καὶ καθολικωτέρως [10]) αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ

2) παρὰ) Noſtri περί.

3) ὠκεανῖτις) Ita recte Ciz. et Vit. 1. Sebaſt. cum reliquis editt. et MSS. male ὠκεανίτις.

4) ἠὼς — λεχέων) Hoc ſchol. a Sebaſt. emendatum ita ac diſtinctum ope quatuor Codd. Vitt. 2 et 3. omiſſis exemplis exhibent ſic cum Phauorino: ἠὼς σημαίνει τέτταρα· τὸν ἀπὸ πρωΐ μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ νυχθήμερον, καὶ τὸ καθολικώτερον (Vit. 3. καθολικώτεροι) αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοειδῶς (Vit. 3. σωματοειδῆ) θεὸν εἶπον. Idem fere habet Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 131. cf. Etymol. M. quem ſecutus eſt ſcholiaſtes, et Photii Lex. Codd. Ciz. et Vit. in plerisque cum Sebaſt. conſentiunt, ſi excipias ordinem verborum et exemplorum a Sebaſt. mutatum.

5) ἀνατ.) Ciz. et Vit. 1. cum Etymol. ἀνατολῆς.

6) ὡς τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς αὐτὸ, lege, monente Thryllit. ὥς αὖ τό.

7) ὄφρα μὲν) Hom. Il. Θ, 66. Ciz. et Vit. 1. retinent veterem lectionem ἔφθα δὲ pro ὄφρα μὲν, a Sebaſt. temere mutatam ad editt. Homeri, et hunc verſ. cum editt. prior. vltimo ponunt loco.

8) νυκτήμ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα. Phauor. et Io. Tzetz. ad Heſiod. l. l. νυχθήμερον. Sine dubio haec a Io. Tzetza ſunt immutata.

9) ἐν τῷ) Hom. Il. Φ, 80. 81.

10) καθολικωτέρως (καθολικωτέρως), vt Vit. 2. ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. καθολικότερον. Io. Tzetz. ad Heſiod. καθόλου καὶ ἁπλῶς.

ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοειδῆ Θεὰν εἶπον, ὡς ἐπὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ [11]),

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων . . . . . .

Φηγίου [1])] Φήγιον [2]), ὄρος παρὰ [3]) τὸν Ὠκεανόν, Φηγοὺς [4]) ἤτοι δρῦς ἔχον. Τὸ δὲ Φηγός, ἡ δρῦς, παρὰ τὸ Φάγω; πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἄρτου [5] βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τοῦτ' ἔστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι.

Πάγον] τὸ ἀκρωτήριον [6]).

17. Κραιπνοῖς] κραιπνὸν, τὸ ταχὺ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κάραν [1]) πνέειν.

Ὑπερποτᾶτο] ὑπερεπέτετο, ὑπερεφέρετο [2]).

Πηγάσου πτεροῖς] περιφραστικῶς τῷ Πηγάτῳ [3]). Ὅμηρος μὲν πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς Φυσικώτερον [4])

11) παρ' Ὁμήρῳ) Editt. prior. et Codd. noſtri ignorant. Gloſſa videtur inepta, quum exempla antea etiam ſint ex Homero allata, nec tamen laudetur Homerus. Verſ. reperitur Odyſſ. ε, v. 1.

1) Φηγίου) Non praepoſitum, vti ſaepiſſime, in Codd. noſtris, et edd. prior.

2) Φήγιον) Ita quoque noſtri, ſed Etymol. et Phauor. cui idem eſt ſchol. Φήγινον.

3) παρὰ) Noſtri περὶ, ſaepe permutata.

4) Φηγοὺς) Male excidit in Vitt. 2 et 3. nam habent ἤτοι.

5) εὑρέσ. ἄρτου) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. praemittunt articulos τῆς et τοῦ, recte.

6) ἀκρωτήρ.) *Sic recte interpretatur* πάγον, *vid. Holſten. ad Steph. p.* 45. *et laudatos ibi auctores. Thryllit.*

1) κάραν) A Pottero revocatum habent etiam Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. κάρα Sebaſt. videtur hic dormitaſſe, obſeruans, ſe addidiſſe coniunctionem neceſſariam, quum ea a nullis Codd. et Edd. abſit.

2) ὑπερεφ.) A Sebaſt. adiunctum noſtri Codd. cum edd pr. ignorant.

3) τῷ πηγ.) Vit. 2. τὸ πήγασου, mendoſe: Vit. 3. τὸν πήγασον.

4) πανσόφως — φυσικ.) Vit. 3. φυσικοτέρως, πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς.

γράφων ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον [5]) καὶ Φαέθοντα: οἱ δὲ νέοι τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν [6]) εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. Ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας [7]), ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ.

Ὁ Πηγασος οὗτος, ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε: Σταλεὶς ὁ Περσεὺς ἐπὶ [8]) τὰς Γοργόνας προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς την Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε; καρατομεῖ δὲ τὴν Μέθουσαν. Ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὅ, τε Πήγασος οὗτος [9]) ἵππος ἐξέθορεν [10]), ὑποπτερος ὤν, καὶ ὁ Χρυσάωρ [11]) ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους πρώην [12]) καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελών τινα Κορίνθιον [13]) Βέλλερον ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δηλιάδην [14]) ἢ

5) λάμπον) Vitt. 2 et 3. h. l. et poſtea λάμποντα, male, nam Hom. Odyſſ. ψ, 245. et Tzetz. in Poſthom. 138. λάμπον.

6) τῷ πηγ. — αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. τῷ et αὐτὴν omittunt.

7) τοῦτο ἀλλ.) Vitt. 2 et 3. τῆς ἀλλ.

8) ἐπί) Vit. 3. cum Eudocia p. 337. εἰς.

9) οὗτος) Noſtri non agnoſcunt cum Eudocia l. l. et Phauor. qui hoc ſchol. excerpſit.

10) ἐξέθορεν pro ἀνεθ. recte Vit. 1. et Ciz. cum Heſiod. Theog. 281. et Apollod. II, 4, 2. ἐκ τῆς γοργόνος ἐξέθορε, vbi haud dubie legendum ἐκ τοῦ τραχήλου, vt h. l. τῆς γοργ. Sebaſt. et reliqui cum Eudoc ἀνέθορεν.

11) χρυσ.) Sic quoque Apollod. II, 4, 2, et Heſiod: Theog. 201. Noſtri vero cum Eudocia χρυσάορ.

12) ἱππόνους) Vit. 3. cum Eudoc. p. 88. et Phauor. addunt πρώην, quod etiam addidimus. Heyne in Obſ. ad Apollod. p. 114. legit ἱππόνοος.

13) κορίνθιον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. praetermittunt. Io. Tzetz. qui omnino hic eſt conferendus, Chil. VII, 814. nominat eum δυνάστην κορίνθιον.

14) δηλιάδ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. τὸν ἠλιάδην, vt Eudoc. ad Βελλεροφ. et olim in Apollod. II, 3, 1. iam vero δηλιάδην, cf. Heyn. in Obſeru. p. 113. Vit. 1. et Ciz. δηληιάδην, ſed Io. Tzetz. in Chil. l. l. v. 813. recte δηλιάδης.

Πειρῆνα ἢ Ἀλκιμένην [15]) ἐλθὼν εἰς Ἄργος [16]) πρὸς [17]) Προῖτον καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ Σθενέβοια [18]), γυνὴ Προίτου [19]), ἐρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλεροφόντῃ. Ὡς δ' οὐκ ἐπείσθη συγγενέσθαι αὐτῇ: διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρία τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε κατά τι παλαιὸν ἔθος [20]) ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ [21]) παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή που [22]) τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. Διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε: πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ [23]), γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν [24]). Καὶ ὁ

15) *πειρ. — Ἀλκιμ.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 88. et Phauor. *πυρίναν, ἢ Ἀλκίμενον*, corrupte. Ciz. et Vit. 1. cum Io. Tzetz. Chil. l. l. vulgatam tuentur, cf. Heyn. ad Apollod. l. l. Scholiast. Pindari recent. h. e. Tzetzes ad Ol. XIII, 78. *πειρήνην*, quae lectio praestat caeteris.

16) *εἰς Ἄργος*) Sic nostri omnes cum Eudoc. Phauor. Ioan. Tzetz. in Chil. l. l. v. 816. et schol. Hom. Il. ζ, 155. Heyne ad Apollod. p. 130. fallum putat, quum Proetus tenuisset Tirynthem, quod etiam comprobat Paus. II, 16, 2. Fuit tamen ante Argis, quam a fratre Acrisio eiectus esset.

17) *πρὸς*, quod olim ante Pott. aberat, nostri exhibent omnes.

18) *σθενέβοια*) Vitt. 2 et 3. *στενέβεια*: Vit. 1. et Ciz. *σθένεια*, mendose. Io. Tzetz. in Antehom. v. 245. et Chil. VII, 817, vt Sebast. Eudocia *ἢ στενέβοια* pro *ἡ καὶ στ.* bene.

19) *γυνὴ πρ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἡ προίτου γυνή*. Io. Tz. Chil. l. l. *γυνὴ ἡ τοῦ προίτου*. Hom. Il. VI, 160, quem ante oculos habuit schol. *τῷ δὲ γυνὴ προίτου ἐπεμήνατο*.

20) *κατά — ἔθος*) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. *κατά τε — ἦθος*, non bene.

21) *ἀλλήλ. ποτέ*) Vit. 1. et Ciz. *ἀλλήλαυς*, non bene. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia *ποτέ* omittunt.

22) *μή που*) Nostri *μήπω*, in Vit. 3. tamen *πω* erasum et *που* rescriptum: Eudocia et Phauor. modo *μή*.

23) *πενθ.*) Vit. 3. cum Eudocia recte addunt *αὐτοῦ*.

24) *τὴν — διαβολήν*) Vit. 1. et Ciz. *τὴν — μεταβολήν*, male; peius vero Vit. 3. *τὴν τῆς αἰτίας διαβ.*

Ἰοβάτης δὲ ἐννέα ἡμέρας ὁμοίως αὐτῷ συνεστιώμενος [25]), τῇ δὲ δεκάτῃ [26]) ἡμέρᾳ τὸ γράμμα δεξάμενος [27]), ἐπεὶ μηδ' [28]) αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ [29]), εἶτα Σο ύμοις, εἶτ' Ἀμαζόσιν. Οἱ δὲ Θεοὶ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὃν Φασι Πήγασον, ἀπεστάλκασιν [30]), ᾧ ἐποχηθεὶς τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς [31]) καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὑφ' οὗ [32]) πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς ἐκείνην ἀπέκτεινεν· ἦν γὰρ περίδοντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας [33]) ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. Οὕτω γοῦν [34]) ἐκείνην ἀνεῖλε; τοὺς δὲ Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. Ὑποστρέφοντα [35]) δὲ ἐνέδρᾳ Λυ-

25) *συνεστ.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. *συνεστιασάμενος*. Vit. 1. et Ciz. *ὁμοίως* ponunt poſt *ἡμέρας*, bene, et rubro adſcriptum: *καὶ τοῦτο ἔθος ἦν*.

26) *τῇ δὲ δεκ.* noſtri cum Phauor et Tzetz. Chil l. l. pro *ἐν τῇ δὲ δεκάτῃ*. Vit. 1. et Ciz. addunt *ἡμέρᾳ*, bene.

27) *δεξ.*) Vit. 3. ſolus *δειξάμενος*, Io. Tzetz. in Chil. l. l. *ἰδὼν*, non male quidem, niſi cum Hom. Il. ζ. 176. contextus aduerſaretur, nam Apollod. II, 3, 2. *τὰ γράμματα ἔδειξε*, attamen poſtea demum, cum Bellerophon Lycios ſibi inſidiantes occidiſſet.

28) *μηδ'*) Noſtri *μὴ δ'*, non bene, nam Eudoc. *μηδ'*, et Io. Tzetz. in Chil. *οὐδ' αὐτός*.

29) *χιμαίρᾳ*) Artic. *τῇ* a Sebaſt. receptum et a nobis deletum neque Homer. l. l. v. 179. neque Eudoc. neque Codd. noſtri praeponunt. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *χιμαίραν*, non bene, nam reliqua *δοτικῶς* legunt.

30) *ἀπεσταλκ.*) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia *ἀπέστειλαν*

31) *μόλιβδ.* — *ἐπιθεὶς*) Ciz. et Vit. 1. *ὡς τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς μόλιβδον*. Vit 2. *μόλυβδον*, quod alii praeferunt. cf. Etymol. ad *μόλιβος*. Vit. 3. cum Eudocia *ἐπιτιθεὶς* pro *ἐπιθεὶς*.

32) *ὑφ' οὗ*) Vit. 3. Eudoc. et Phauor. *ἀφ' οὗ*.

33) *λυσίας*) Nusquam ap. Lyſiam in oratt. quae adhuc extant, occurrit.

34) *οὕτω γοῦν*) Sic noſtri, ſed Eudoc. et Phauor. *οὕτως οὖν*.

35) *ὑποστρ.*) Vit. 1. et Ciz. *ὑποστρέφοντος*: reliqui

κίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὡς [36]) καὶ τοὺς τῆς ἑνέδρας [37]) ἀνεῖλεν, Ἰοβατης αυτὸν [38]) γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ [39]) τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὡς φασὶ τινες [40]), ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν ἐθέλησε [41]) καὶ τὸν οὐρανὸν σὺν [42]) τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι. Ζεὺς δὲ ὕστερον τῷ ἵππῳ τουτῳ [43]) ἐπιβαλὼν [44]) ἔπεισε τὸν Βελλεροφοντην ἀποσφαιρίσαι [45]) τῶν αὐτοῦ [46]) νώτων καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. Καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον [47]) πεδίον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου καὶ περιπορευομένου [48])

cum Eudoc. et Phauor. vt Sebaſt.

36) ὡς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. δὲ, ab aliis additum, bene.

37) τῆς ἐνέδρας) Vitt. 2 et 3. cum Eud. ἐν ἐνέδρᾳ.

38) αὐτὸν) Omittunt Vitt. 2 et 3.

39) φιλον.) Vitt. 2. et 3. cum Eudoc. et Phauor. φιλογονίᾳ. Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 853. φιλονόη. cf. Heyn. ad Apollod. II, 3, 2. *Philonoen aliam Tyndari filiam diſcimus fuiſſe ex Apollod.* III, 10, 6. *hancque Lacedaemonios diuinis coluiſſe honoribus, patet ex Athenagor. Leg. pro Chriſt. Thryllit.*

40) ὡς φασὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. bene addunt τινές.

41) ἠθέλ.) Noſtri cum Eudoc. ἠθέλησε.

42) σὺν) Omittunt cum edd. vett. Vit. 1. et Ciz. male. Vitt. 2 et 3. habent.

43) τῷ — τούτῳ) Vit. 2. τῷ πηγάσῳ τούτῳ: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. τῷ πηγάσῳ, omiſſo τούτῳ.

44) ἐπιβαλὼν pro βαλὼν reſtituimus e Vit. 1. et Ciz. Eudoc. retinet cum Vitt. 2 et 3. βαλών.

45) ἀποσφ.) Eudoc. et Vit. 3. perperam ἀποσφερίσαι.

46) αὐτοῦ) Vit. 3. cum Eudoc. ἑαυτοῦ.

47) ἀλήϊον) Vitt. 2 et 3. λήϊον, male, nam Hom. Il. ζ, 201, et Eudoc. et Tzetz. in Chil. l. l. v. 857. Ἀλήϊον.

48) περιπορ.) Vitt. 2 et 3. παραπορευομένου cum Eudoc. et Phauor. qui quoque cum Eudoc. habet χωλοῦ pro τυφλοῦ, et ſubnectit huic ſcholio: Εὐριπίδης ἐν δράματι (haud dubie Belleroph. deperdit. cuius vero rei in Fragm. huius dramatis collectis non fit mentio) χαλὸν εἰσάγει τὸν βελλεροφοντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ πηγάσου. Faciunt cum Eudoc. et Phauor. ſchol. Pind. Olymp.

τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο [49]) καὶ κάτω. Ἡ γοῦν Ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον [50]) κύκλον βαδίζῃ. Ταῦτά εἰσι τὰ ληρώδη καὶ μυθουργούμενα [51]). Ὅμηρος [52]) δὲ, ὡς ἔφην [53]), ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. Ἵππος δέ ἐστι τῆς Ἡμέρας ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνητις, ἐφ' ἧς [54]) λάμπει καὶ φαίνει. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά: περὶ δὲ Περσέως καὶ Γοργόνων καὶ Πηγάσου λεκτέον:

Περσεὺς ὁ ἥλιός ἐστι [55]) καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα [56]) τὸν οὐρανόν; ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται κατά τινας [57]). Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισσῶς σεύεσθαι [58]) καὶ ὁρμᾶν. Τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις

XIII, 130. Isthm. VII, 63. et Hom. Il. ζ, 155 et 200. Dicit tamen schol. rec. Pind. Olymp. l. l. χωλοῦται, κατὰ δέ τινας καὶ τυφλοῦται. Vit. 1. et Ciz. περιπολευομένου pro περιπορ.

49) περιεπολ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauorin. περιεπωχεῖτο. Confusa saepe in Mss. λ et χ. Verbum compositum περιεποχεῖσθαι in lingua gr. esse dubitat Bast. in Ep. Crit. p. 119. not. 45.

50) ἡμερήσ.) Vit. 3. cum Eudoc. ἡμερίσιον.

51) μυθουργ.) Vit. 1. et Ciz. μυθολογούμενα, Vitt. 2 et 3. μυθικὰ, Eudoc. μυθικῶς λεγόμενα. Quum neque Codd. nostri, inpr. Vit. 1. et Ciz. antiquissimi, neque Eudocia, neque alii scriptores habeant μυθουργεῖσθαι, suspectum videtur et corruptum verbum. Praetulerim ideo μυθολογούμενα. Infra tamen habent omnes μυθουργήματα.

52) Ὅμηρος) Odyss. ψ, 246.

53) ὡς ἔφην) A Sebast. insertum nostri ignorant.

54) ἐφ' ἧς) Vit. 1. et Ciz. ἀφ' ἧς: Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς.

55) ὁ ἥλιός ἐστι) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐστὶν ὁ ἥλ. Vit. 1. ὁ ♂ (h. e. ἥλιος) ἐστί.

56) κινοῦσα) Vit. 1. ἀνακινοῦσα.

57) κατά τινας) Absunt a Vitt. 2 et 3. Eudoc. p. 336. et Phauor.

58) σεύεσθαι nostri omnes cum Eudoc. l. l. sed Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 259.

αὕτη πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἤτοι τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν Γοργόνας λέγομεν [59]) διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν (γοργὸν γὰρ τὸ καταπληκτικόν). Πέμπει δὲ τοῦτον ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν [60]) οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ; καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής [61]) ἐστι, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλεται [62]). Ὁ γοῦν Περσεὺς ἥλιος οὕτω κινούμενος [63]) τῇ οὐρανίῳ Φορᾷ τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἤτοι τὸ δυνατὸν, καὶ κατὰ μῆκη πέλαγος τῆς θαλάσσης [64]) ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ [65]) ἤγουν οὐ μετατρέπει [66]), οὐδ' ἀνιμᾶται [67]), ὡς ἀθανάτους [68]), ἤτοι μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον: τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην, ὡς θνητὴν, ἀναιρεῖ πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον [69]) καὶ λεπτὸν τῇ ὀξείᾳ κινήτει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. Τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης [70]) ἐκ τοῦ τραχήλου ὀρ-

τεύειν, cf. ibi ſchol. In Eudoc. mox ὁρμᾷν τοῦτον, male, pro ὁρμᾷν. Τοῦτον.

59) γοργόνας λέγ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro γοργόνα λεγομένην: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. γοργόνη λεγομένη.

60) τὴν λεπτομ.) A Sebaſt. male praepoſitum ἡγοῦν, quod abeſt ab omnibus Codd. noſtris, Eudoc. et edd. prior. eiecimus.

61) ἀεροειδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. vt antea, ἀερώδης.

62) μεταβάλλ.) Noſtri cum Eudoc. et edd. prior. μεταβάλλει.

63) οὕτω κιν.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauor. vt a Pottero erat reſtitutum, οὕτω καλούμενος, κινούμενος.

64) κατὰ — θαλάσ.) Vit. 1. et Ciz. κατὰ μῆκος θαλάσσης, omiſſo voc. πέλαγος.

65) ἀναιρεῖ) Vit. 2 et 3. cum Eudoc. ἀναιρεῖται.

66) μετατρ.) Sic noſtri cum Eudoc. ſed Vit. 2. ἀνατρέπει.

67) ἀνιμᾶτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖ, ſed vulg. quam quoque Eudoc. et Tzetzes ad Heſiod. Theog. p. 259. praebent, rectior.

68) ὡς ἀθαν. ἤτοι) Noſtri vulgat. retinent ὡς ἀθάνατον, καὶ, et ad ſeq. non ad Gorgonas referunt. Eudoc. ὡς ἀθάνατος, mendoſe.

69) ἤτοι τὸ βασιλ.) Abeſt ἤτοι a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. et iungunt, puncto omiſſo, cum ſuperioribus.

70) καρατ. ἐκείν.) Vitt. 2

μᾷ Χρυσάωρ [71]) καὶ Πήγασος; ἀνιμωμένου [72]) γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ [73]) λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες συμβαινει, τὸ βαρύτερον ἀναφερομενον [74]) πάλιν κατω πηγάζειν [75]) καὶ χέεσθαι, ὃ καὶ [76]) Πήγασον ὠνομάκασι διὰ τὸ κατωφερες; κατωφερῆ [77]) γὰρ τὰ ἄλογα: τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον καὶ ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλεσθαι [78]), ὅνπερ [79]) καὶ Χρυσάορα κεκλήκασι. Τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη [80]) συναναφέρεται ἡ ἡμέρα; σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν [81]) ἐπὶ δυσμὰς συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον [82]), οὗπερ ἡλίου

et 3. cum Eudocia et Phavor. καρασομήσει, omisso ἐκείνης.

71) χρυσ.) Noſtri iterum χρυσάορ, vt ſupra. Eudoc. χρυσάωρ.

72) ἀνιμ.) Sic noſtri. Eudoc. et Phauor. non male ἀνιμωμένων.

73) καὶ τὸ) Vit. 1. et Ciz. τὸ καὶ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. omittunt articulum.

74) βαρύτ. ἀναφ.) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. interiiciunt καί.

75) πάλιν — πηγάζ.) A Vitt. 2 et 3. et Eudoc. abeſt πάλιν. Ciz. et Vit. 1. κατάπηγάζειν pro κάτω πηγάζ. vt Tzetzes ad Heſiod. l. l. quod vero verbum nondum eſt cognitum.

76) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phau. ἃ καί.

77) κατωφ.) Vit. 1. et Ciz. iterum κατωφερίς, non apte.

78) μεταβάλλ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. μεταβάλλειν: Vitt. 2 et 3. μεταβαλλει, qui ignorant quoque verba εἰς τὸ αἰθερωδέστερον cum Eudocia et Phauor.

79) ὅνπερ Vit. 1. et Ciz. recte pro ἅπερ: Vitt. 2 et 3. ὅπερ.

80) ἐποχουμένη) Sic legendum auctoritate Codd. noſtrorum: omnes falſo vsque ad Sebaſt. ἐποχουμένῃ cum Iota ſubſcripto.

81) ἀνατολῶν) Ciz. et Vit. 1. ἀνατολῆς.

82) συμπεριφ. — τὸν ἥλ.) Vit. 3. cum Eudocia συμπ. καὶ τὸν ἥλιον: Vit. 1. et Ciz. non apte συμπεριφερόμενον, vti mox περιδυνηθέντος male pro περιδυνηθ. Vit. 3. cum Eudoc. peius δύναντος, qui ſaepius adeo in vitiis conſpirant. Vnde patet, eos hauſiſſe ex vno eodemque fonte, vel potius Tzetzam ex Eudocia.

περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον γίνεται νύξ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλατταν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον [82]), ὅθεν καὶ [84]) τοὺς λεχθέντας πηγάσους ἀτμοὺς ἀναστᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. Οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις [85]) ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα καὶ τούτῳ τῷ Πηγάτῳ τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντου [86]). Κἀκεῖνος δὲ οὐκ ἦν ἵππος· οὐ γάρ ἐστιν, ὅπου τὶς ἐπτερωμένον ἵππον εὑρήσειεν [87]), ἀλλὰ πλοίῳ

83) *γίνεται νύξ· — ἀναδρ. ἡμισφαίριον*) Nihil horum habent Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Phauorino, quibus tamen contextus carere omnino non poſſit, ſed cum librarii manus, vel potius oculus aberrans ab *ἡμισφαίριον* primo loco poſito ad alterum transfugiſſet, exciderunt in Eudocia, quam Tzetzes, haud dubie Ioannes, incaute ſecutus eſt.

84) *ὅθεν καὶ*) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia *ἔνθεν καὶ*, omittuntque *λεχθέντας*. Vit. 1. et Ciz. *ῥηθέντας*.

85) *ἡμῖν — Τζετζίοις*) Ciz. et Vit. 1. qui ſunt Codd. antiquiſſimi, modo *ἐμοὶ δοκεῖ*. Haec fuit ſine dubio lectio Iſaac. Tzetzae, ſed deinde, quum frater Ioannes plura hinc illinc addidiſſet vel emendaſſet, *τοῖς Τζετζίοις* ſimul adiecit, et *ἐμοὶ* mutauit in *ἡμῖν*, vnde, monente iam Thryllitzſchio. vtrique Tzetzarum haec ſcholia adſcribenda coniunctaque opera eſſe elaborata apparet, ſaltem licet ſuſpicari. Retractat quidem Thryllit. in nota poſtea adiuncta hanc ſententiam, ratus, ab Iſaac. Tzetza hunc locum ex fratris in Heſiodum commentariis huc illatum eſſe, quod non feciſſet, ſi meminiſſet, hos commentarios poſt ſcholia in Lycophronem eſſe compoſitos, et a Ioanne Tzetza laudari pag. 1. edit. Heinſ. ſcholiorum iſtorum auctorem fratrem Iſaacium.

86) *τὴν ἡμέραν — Βελλεροφόντου*) Vit. 1. et Ciz. non bene: *τῇ ἡμέρᾳ ἐχεῖσθαι, οὐ τῷ Βελλεροφόντῃ*. Thryllit. *ἐξὸν* vel ſimile quid forte deeſſe exiſtimat. Caeterum tenendum eſt, verba *τούτῳ τῷ πηγάσῳ — οὐ γάρ ἐστιν* abeſſe a Vitt. 2 et 3. et a Phauorino, nam Vit. 2. poſt *μυθουργήματα* ſtatim ſequi iubet: *ὅπου τε ἐπτερ.* et Vit. 3. *οὐ γάρ πού τις ἐπτερ.*

87) *εὑρήσειεν*) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. *εὑρήσει*, melius, nam *εὑρήσειεν* videtur Thryllit. vox barbara, quum non ſatis vſitatum ſit *εὕρησα*,

ἐμβὰς [88]), οὗ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη; Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων νηχόμενον [89]· τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ τὴν τρικέφαλον καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς; ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνὴ [90]), θυγάτηρ Ἀμισοδάρου [91]) περὶ τόπον [92]) Λυκίας τοπαρχοῦντος. Αὕτη ἀδελφοὺς ἐσχήκει [93]) δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες [94]) μετὰ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς [95]) ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. Διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν [96]) τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν, διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον πυρίπνουν. Τούτους γοῦν Βελλεροφόντης ἠττήσας [97]) μόλιβδον [98]) ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τοῦτ' ἔστι,

etsi omnino εὑρησάμην. Verum dubitandum est, an Tzetzes hanc ἀκρίβειαν secutus fuerit.

88) ἐμβὰς) Ciz. et Vit. 1. ἐπιβὰς, off. Palaeph. c. 29. qui Pegasum etiam de naue explicat, et Wesseling. ad Diod. Sic. T. I. p. 290.

89) νηχόμ.) Vit. 1. et Ciz. νηχομένων, quae lectio est vulgata, Vit. 2. quod cum Thryll. praetulerim, ἠχουμένων: Vit. 3. habet cum Phauor. ὀχουμένων. νηχόμενον a Sebast. est receptum, qui supplet πλοῖον. Forte legendum νηχόμενος.

90) γυνὴ) Non comparet in Vit. 1. et Ciz.

91) Ἀμισοδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 432. et Phavor. Ἀμισοδώρου, cf. Fisch. ad Palaeph. f. 29.

92) περὶ τόπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. περὶ τὸν (forte τινὰ) τόπον, et mox ἐπαρχοῦντος pro τοπαρχ.

93) ἐσχήκει) Sic legimus cum Vit. 1. et Ciz. pro ἔσχηκε: Vitt. 2 et 3. ἔσχε cum Eudocia, a quibus tamen abest δύω.

94) οἳ καὶ — κατέχ.) Vitt. 1. 2 et 3. et Ciz. omisso οἳ, habent κατέχοντας. Si κατέχοντας probetur, οἳ καὶ praeponendum omnino μετὰ τῶν.

95) ὑπ' αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπ' αὐτῇ, non bene, nisi referas ad Chimaeram. Eudocia μετὰ τοῦ pro μετὰ καὶ τῶν.

96) αὐτῶν) Ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

97) τούτους - ἠττήσας) Vit. 2. male τούτους — αἰτήσας. Vit. 3. cum Eudoc. et Phavor. τούτοις — ἀντήσας, rectissime, putat Thryll.

98) μόλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt supra, μόλυβδον, et mox ἤτοι pro τουτέστι.

χαλινὸν δουλείας. Πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει 99), ἐκ τοῦ ὀπισθίου ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ [100]) ἦν ἡ Χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. Ἢ καὶ ἄλλως [101]) τὴν Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν [102]), τοὺς Σολύμους, ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιόταται [103]) μαχεσθαι· τὰς δὲ Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ ἤτοι αἰγὶ διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. Τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον [104]) ὄφιν ἐκάλεσε.

Πηγάσου πτεροῖς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ [105]) ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἑῴου Ὠκεανοῦ, Πηγάσου πτεροῖς εἶπεν [106]). Ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποφαίρησις τοῦτό ἐστιν: Ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ [107]) εἰργάσατο, ἐδόκει τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλόταται [108]) τοῦ αἰθέρος

99) ἐπολ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπολέμησεν.

100) κατὰ μέσ. δὲ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατὰ δὲ τὸ μέσον: a Ciz. et Vit. 1. abeſt ἦν.

101) ἄλλως pro ἁπλῶς a Seb. reſtitutum noſtri Codd. cum Eudocia comprobant, ſed tamen ei erat etiam delendum ἁπλῶς, quod temere ſeruauit.

102) μικρὸν) Exſulat a Vitt. 2 et 3. et Eudocia, cf. Hom. Il. ζ, 184 et 204.

103) γενναιότ.) Vit. 3. cum Eudoc. γενναιοτάτως, et παρείκασε pro εἰκάζειν: Phauor. κατεικάζει.

104) διὰ — λαθραῖον) Noſtri praemittunt ἦν, deleto commate poſt λαθραῖον, quod eſt in ed. Potter. et poſito ante ἦν. Sed Eudocia explet hunc locum imperfectum, deleto poſt κατοικεῖν puncto, ſic: εἰς ἐνέδραν (ita cum noſtris) τῶν Λυκίων τὴν μητέρα αὐτὴν, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον ὄφιν ἐκάλεσε, ἀδιαλείπτως λοχεύουσαν.

105) καὶ ὕδωρ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. ponunt poſt ἡμισφαιρίου.

106) εἶπεν) Vit. 2. εἶπον.

107) οἷς ἐκείνῳ) Vitt. 2 et 3. οἷς τὸ πλοῖον ἐκεῖνος, non apte.

108) ὑψηλ.) A Seb. prolatum: noſtri tuentur vulg. ὑψηλότερα.

ἐφρόνει. Ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἰμαρμένης αὐτῷ [109]) (ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν) αἴφνης ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος τρεπαιοῦχος [110]) δυστυχέστατος κατεφαίνετο; ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας καὶ τυφλὸς [111]) γεγονὼς πενθῶν περὶ τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἥτις Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης ἤτοι [112]) πλάνης ἐκλήθη· οὗ καὶ [113]) τὰς φρένας ἀποβαλὼν καὶ τὸν νοῦν τυφλωθεὶς οὕτω [114]) διῆγε πλανώμενος· κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον Νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ' ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά [115]).

13. Τιθωνὸν ἐν κοιτῇσι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος; ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἢ Στρυμοῦς [1]) ἢ Ῥοισοῦς τῆς Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱὸς, ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. Φασὶ γοῦν, ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἠμέρα, ἐξ οὗ [2]) γεννᾷ

109) αὐτῷ) Male Vit. 1. et Ciz. αὐτῶν.

110) τρεπαιοῦχ.) Vit. 2. bene trucidat art. ὁ praepositum.

111) τυφλὸς) ὥσπερ olim praepositum et a Seb. remotum noſtri non remouent.

112) ἄλης ἤτοι) Omittit Vit. 3.

113) οὗ καὶ, h. e. *vbi etiam*, e Ciz. et Vit. 1. pro ἢ καὶ reſtituimus.

114) οὕτω) Ignorant Vitt. 2 et 3.

115) πάντα) Non legitur in Vit. 2. nec καὶ κωφὰ in Vit. 3. Epicharmi verſum vt trochaicum faciat, ſic vult legi Thryllit.: νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει, τἄλλα κωφά τε καὶ τυφλά. Recte, ſi eiicias quoque τε.

1) ἢ Στρ.) Sic legerim pro ἦν Στρ. ſecutus Codd. Vit. 1. et Ciz. vti etiam Phauor. qui habet hoc ſchol. ad τιθωνός. Ciz. et Vit. 1. tuentur verborum ordinem vulgatum, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 395. eum ita conſtituunt: ὁ δὲ τιθ. ῥοισοῦς τῆς κασάνδρας (ſic) υἱὸς, ἢ στρυμοῦς. Στρυμὼ nominatur τρυμὼ ab aliis, vt ab Hellanico, cff. Sturz. p. 147. et Heyne ad Apollod. p. 330, quam Apollod. quoque tradit filiam Scamandri, non vero Κασάνδρας, vt Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

2) ἐξ οὗ) Sic Vitt. 2 et 3, cum Eudoc p 390. ſed Vit. 1. et Ciz. ἐξ ἧς, forſan, quia pater proprie γεννᾷν di-

Μέμνονα [3]) καὶ Ἡμαθίωνα. Ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. Γηράσαντα δὲ τοσοῦτον [4]), ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ ἤτοι κουνίῳ [5]) αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Διὰ τοῦτο [6]) γοῦν καὶ οὗτός φησιν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι [7]) αὐτὸν τὴν Ἠμέραν.

Ταῦτα μὲν μυθικωτέρως [8]) λέλεκται: ῥητορικῶς δὲ πρότερον λεκτέον καὶ [9]) ἀλληγορητέον: Ὁ Τιθωνὸς οὗτος περὶ [10]) τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἑῷα δηλονότι [11]) ἐπιγαμβρεύσας παῖδας μὲν ἔσχε τοὺς προῤῥηθέντας [12]): πολυχρονιώτατος δὲ [13]) τοσοῦτον ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρως [14]) τοῦτον τρύχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον. Ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ Ἡμέρα, τοῦτ' ἔστιν ἡ εὐκρασία

citur, ſed centies quoque dic. mater γεννᾷν.

3) Μέμνονα) Vitt. 2 et 3. μάμωνα: Eudoc. Ἀμάμωνα, vid. Apollod. III, 12, 4. et Obſeruat. Heynii p. 300. et Sturz. ad Hellan. p. 149.

4) γηράσαντα — τοσοῦτον) Vit. 3. cum Phauor. γηράσαντα — τοῦτον: Vitt. 1. 2. et Ciz. γηράσαντος — τούτου. Optime Eudoc. ὑπεργηράσαντα δὲ τοῦτον, vt poſtea διὰ τὸ ὑπέργηρων l. ὑπέργηρον.

5) ἤτοι κουνίῳ) A Pottero in ed. alt. additum, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt. Eſt voc. Graeco - barbarum κούνιον, cunae. Schol. Callimachi in louem v. 48. λίκνον, τὸ κούνιον.

6) καὶ διὰ τοῦτο — Ἠμέραν) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

7) καταλ.) Vit. 1. et Ciz. male καλεῖψαι.

8) μυθικ.) Noſtri μυθικώτερον.

9) λεκτέον καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

10) ὁ τιθ. — περὶ) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ τιθ. Noſtri omnes cum Sebaſt. περὶ, olim παρά.

11) δηλονότι) E Vitt. 1. et Ciz. eruimus: edd. ignorant.

12) προῤῥ.) Noſtri addunt τοὺς, quod quoque, cum iam praebeant edd. vett. ante Pott. reponendum curavimus.

13) δὲ noſtri etiam, non τε, vt Pott. Caeterum Vit. 1 et Ciz. interſerunt τοσοῦτον et pro ἐγεγόνει legunt ἐγίνετο. Bene τοσ. ob ſeq. ὡς.

14) γήρως) Sic noſtri, recte, non γήρους, vt Seb. et edd. prior.

τῶν ἑῴων μερῶν, σύνευνον [15]) τοῦτον ἔσχε καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. Ἡ ἡ ἡμέρα καὶ τὸ Φῶς τοῦτον [16]) ἠγάπησε διὰ τὸ ὑπέργηρον [17]), ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. Ὅθεν καὶ εἰς τέττιγά Φασιν αὐτὸν μεταβληθῆναι; οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις [18]), γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. Καὶ ταῦτα μὲν ἡλληγορήθη ἑητορικῶς: Φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον: Ἠὼς μὲν τὸ πρωϊνὸν κατάστημα [19]); Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτε τιθέασι τὰ ὤνια καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἡμέρα, ἀνὴρ [20]), ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικὰ ἐν αὐτῇ [21]) γίνονται, καὶ οὐχ [22]), ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. Οὕτω μὲν οὖν [23]), ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα· μᾶλλον δὲ ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται [24])

15) σύνευν.) Praepositum καὶ in edd. prior. nostri recte delent.

16) τοῦτον) A Seb. restitutum pro τοῦτο nostri quoque agnoscunt.

17) ὑπέργ.) Vit. 2. ὑπέργηρων, recte, non vero, vt ἄμουσος Sebast., ὑπέργηρως: Vitt. 1. 3 et Ciz. ὑπέργηρον, quod recepimus. In editt. prior. ὑπεργήρειον, forl. ὑπέργηρον.

18) οἱ γὰρ τέτ. — ὄφεις) Sic quoque Vit. 1 et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. ὁ γὰρ τέττιξ καὶ ὁ ὄφις.

19) ἠὼς — κατάστημα) Vitt. 2 et 3. non habent, sed post λεκτέον ita: τιθωνὸς τὸ πρώϊνον κατάστ. ὅτι τιθέασι. Μὲν, a Seb. post ἠὼς bene restitutum, Vit. 1 et Ciz. non agnoscunt.

20) ἡ ἡμέρα, ἀνὴρ) Sic Vit. 2. recte: reliqui cum editt. Ἡμέρας ἀνὴρ, quae lectio quoque non est contemnenda.

21) ὅτι — ἐν αὐτῇ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1 et Ciz. ὅτε — ἐν αὐτῷ, vt in edd. ante Potter. ed. alter.

22) οὐχ) Nostri omittunt omnes.

23) μὲν οὖν) Vitt. 2 et 3. μὲν γάρ. De permutatione nominum ἡμέρα et τιθωνὸς cf. Sturz. ad Hellanic. p. 150.

24) ὁπότε) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ὁπόταν: sed προτίθενται pro προτίθεται, a Seb. positum, tuentur omnes, vt fere semper, in his scholiis, vbi Nomina pluralia occurrunt. Vit. 3. τίθενται.

καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται. Οὗτος δὲ [25]) μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνὸν Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν· ἱστορίαις γὰρ καὶ μύθοις μόνον φροντίζει θέλγειν [26]) τοὺς νέους βουλόμενος.

Κοίτῃσι] κοίταις. Ἰωνικῶς ἐτράπη τὸ α εἰς η, μένει δὲ καὶ [27]) τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον.

Κέρνης] Κέρνη νῆσος ὠκεανῖτις, ὁπόθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν. Ἔστι ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ ἀνατολῆς ἄκρων, ᾗ καθεύδει ὁ Τιθωνὸς μετὰ τῆς Ἠοῦς· ὑποκάτω δὲ τὸ Φήγιον, οὗ τὸν Πήγασον ἵππον ἐποχεῖται ἡ ἡμέρα μέλλουσα διέρχεσθαι κατὰ τὴν γῆν, πτερωτὸν δὲ παρίσησι τοῦτον ὁ ποιητής [28]).

19. Ἀμφιμήτριον] Περὶ τούτου ἐρρέθη [29]).

20. Οὖσα] τὰ σχοινία [1]), παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰωνικῶς οὖσα. Ἢ τὰ ἀπὸ τῆς οἰσύας [2]) φυτοῦ ἤτοι λύγου; πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς χαννάβεως.

25) οὗτος δὲ) Vit. 2. οὕτως δὲ: Vit. 3. οὕτω μέν.

26) ἱστορίαις — θέλγειν) Vitt. 2 et 3. ἱστορίας — μύθους φροντίζει, θέλγειν, omisso μόνον, non male.

27) ἰωνικ. — μένει δὲ καὶ) Sic legunt Vitt. 2 et 3. pro ἰωνικ. δὲ — καὶ μένει, quam lectionem reddidimus Tzetzae.

28) κέρνη —) Haec eruimus e Vitt. 2 et 3. quae sunt longe plura, quam edd. omnes et Codd. reliqui habent, qui modo priora praebent: νῆσος — ἀνατέλλειν. Forte a Io. Tzetza sunt addita, vt fratris Isaacii emendaret scholion, ac supplerent. cf. quoque Eustath. ad Dionys. v. 219.

29) περὶ τούτου) Bene addit Seb. auctoritate Codd. suorum: hoc vero schol. abest a Ciz. et Vitt. omnibus. Quidam interpunctione decepti: ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφ. ἐρρέθη, vt Pott. observat, lepide errarunt, rati, Amphimetrium esse nomen insulae Cernes.

1) τὰ σχ.) Non apparet τὰ in Ciz. et Vitt. 1 et 2. sed Vit. 3. habet.

2) τῆς οἰσ.) Sic etiam Vit. 3. Reliqui Codd. et editt. ante Sebast. omittunt art. τῆς. Sed mox Vitt. 2 et 3. quoque τῷ· εὑρήσεως praepo-

Γρώνης] τετρυπημένης καὶ κοίλης πέτρας [3]), ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω καὶ ἐσθίω, γρώντη καὶ γρώνη.

Εὐγάληνα] τὰ γαληνιᾶν ποιοῦντα [4]) τὴν ναῦν κλυδωνιζομένην, ὁπότε δεθῇ καὶ στηριχθῇ ταῖς ἀγκύραις.

nunt τῆς, quod Seb. nondum recepit.

3) γρώνης —) Ante Sebast. hoc schol. sic se habebat: γρώνης· κοίλης πέτρας, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ῥέω, καὶ σείω; Pott. in ed. 2. addidit: γρώντης καὶ γρώνης, sed Seb. ope Codd. sic dedit: τετρυπημένης, κοίλης, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω καὶ ἐσθίω. Nostri Codd. omisso τετρυπημένης, modo, vt edd. vett. κοίλης πέτρας. Voc. πέτρας a Seb. deletum omnino reuocandum arbitror, nam γρώνην significare κοίλην πέτραν omnes Grammatici docent, nisi velis explicare γρώνη Adiectiue a γρῶνος, scl. πέτρα, vti vere est Adiectiuum, cf. Lycophr. v. 631. γρῶνον πέδον, et 1280. γρῶνον βέρεθρον: apud Nicand. Theriac. v. 77. πελλίσιν ἐν γρώνῃσιν, vbi schol. κοίλαις καὶ βαθείαις. cf. etiam Eustath. ad Hom. Il. ζ. p. 633, 47, et λ. p. 852, 8. qui a γρῶ, τὸ ἐσθίω καὶ φθείρω, deriuari dicit. Addi itaque potest πέτρας, atque etiam omitti. Quod ad τετρυπημένης attinet, quum in Vit. 1. Cod. antiquissimo, non reperiatur, adiectum videtur in recensione altera, forsan a Io. Tzetza, e Grammaticis aliis, e. g. Etymol. M. qui tamen ad γρώνη habet ἡ κοίλη καὶ τετριμμένη πέτρα, ἢ δεχομένη τὰ σχοινία: Zonar. vero τετρυπημένη. Vnum vero idemque est τρίβω et τρυβάω. Frequentat vero Tzetz. voc. τρυπᾶν, e. g. ad v. 22 et 77. v. 124 et 664. ἐκ τοῦ χρῶ Vitt. 2, et 3. παρὰ τὸ χρῶ. Etymol. M. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γώη καὶ γρώνη. Interpretatur vero etiam χρῶ, τὸ ξέω. τὸ ξέω habent quoque nostri, non ῥέω, sed addunt τὸ σείω, mendose, a Seb. bene mutatum in ἐσθίω, h. e. exedo, vt Eustath. l. l. Phauor. ad γρώνη et Zonar. ad γρῶ habent. Facile autem σείω et ἐσθίω a librario verba dictantis excipiente confundi poterant. Thryll. coniicit, ξύω pro σείω legendum esse, qua coniectura vt carere possimus, efficit ἐσθίω. γρώντη καὶ γρώνη etiam a Seb. extincta restituimus auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. Phauorini et Etymologi M. Olim male γρώντης καὶ γρώνης.

4) γαλ. ποιοῦντα) Vit. 2. γαληνίαν ἐμποιοῦντα: Vit. 3. γαληνὰ ποιοῦντα, non bene.

Χερμάδος] πέτρας, ἐν ᾗ τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδενται πρὸς τὸν αἰγιαλόν [5]). Χερμὰς κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάσασθαι καὶ ἐπιλαβέσθαι [6]). Νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέουσι τὰς [7]) τῶν ὁλκάδων σχοίνους.

21 — 22. Ναῦται λίαζον] Οἱ ναῦται, φησὶ, τὰ σχοινία τὰ παρέχοντα γαλήνην ἀπὸ τῆς τετρυπημένης πέτρας ἔλυον [1]). Λίαζον δὲ ἀντὶ τοῦ [2] ἔλυον τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος [3]), Ἀφροδίτη Ἀφροδύτη, τετράδιον τετράδυον καὶ τὰ ὅμοια.

Κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὕσπληγας] καὶ [4] ἀπὸ γῆς ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας [5]); ὅτε γὰρ μέλλουσι [6]) πλεῖν: ἀπὸ τῆς γῆς [7]) ἀναπῶσι ταύτας. Τὸ δὲ ἐσχάζοσαν χαλκιδικὸν [8]) ἤτοι τῆς ἀττικῆς διαλέκτου [9]). Ὕσπληξ

5) χερμάδος —) Vitt. 2 et 3. praemittunt πέτρας — αἰγιαλὸν, a nobis in textum recepta: hinc ſequuntur ea, quae Seb. et reliqui habent: χερμὰς κυρίως κ. τ. λ. Nullus eſt, qui horum verborum faciat mentionem, praeter Phauor. ad χερμάδος, laudato Lycophrone, qui ea ſine dubio debet ſchol. noſtro.

6) ἐπιλαβ.) Vit. 3. λαβεῖν: Vit. 2. ἐπιλαβεῖν.

7) τὰς) Ciz. et Vit. 1. τοὺς, vtrumque recte.

1) οἱ ναῦται — ἔλυον) A Seb. e duobus Mſſ. erutum non apparet in Godd. noſtris, neque in editt. vett.

2) δὲ ἀντὶ τοῦ) Noſtri non agnoſcunt cum edd. prior.

3) βίβλος βύβλ.) Vit. 1 et Ciz. inuerſo ordine: βίβλος βίβλος, Ἀφροδύτη Ἀφροδίτη, ſed τετρ. τετρ. quod Vitt. 2 et 3. exhibent, iſti non addunt.

4) καὶ) A Seb. praepoſitum Vitt. 2 et 3. etiam praeponunt: caeteri cum edd. prior ignorant.

5) ἀγκύρας) Vit. 2. ἀγγύρας, vt in ſchol. Euripidis ſaepius λυγγτὺς pro λυγκτὺς, et ſimilia trecenta alia. Thryllit.

6) ὅτε — μέλλουσι) Vitt. 2 et 3. ὅταν — μέλλωσι.

7) ἀπὸ τῆς γῆς) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ γῆς.

8) χαλκιδ.) Noſtri Codd. vt edd. vett. adeo Potter. 1. corrupte χαλδαικὸν, vt infra v. 252. nam χαλκιδικὸν plane legendum eſt. Vid.

δὲ, ἡ καὶ ὑστριχὶς [10]), κυρίως μάστιξ ἦν ἐκ χοιρίων [11]) τριχῶν συμπεπλεγμένη; καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ καὶ τὸ βούκεντρον. Νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὗτος λέγει.

Αἱ δὲ παρθενοκτόνον] μέχρι τοῦ: αἱ Φαλακραῖαι κόραι, συντάσσεται οὕτω, καθ' ἣν διαγράψω τάξιν τοῦ α καὶ β [12]) καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων.

Παρθενοκτόνον] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν [13]), ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἕλλην καὶ Φρίξον. Εἶτα Ἰνὼ γήμας γεννᾷ Κλέαρχον [14]), τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι,

omnino Rutgerſ. Varr. Lectt. VI, 5, p. 465, vbi Chalcidicam dialectum Atticae probat eſſe filiam. Thryll. et Fiſcher. in Animadu. ad Welleri Gramm. gr. Spec. II. p. 336. De forma ἰσχάζουαν vid. Voſſ. in: Jen. Allg. Litt. Zeit. 1805, 140, p. 505. In edit. alt Potterus: χαλδαϊκὸν, inquit, quod prius legebatur, mutaui in χαλκιδικὸν, vnde probe ſequitur: ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου, nam Chalcis, Lycophronis patria, ab Athenienſi colonia habitata eſt, docente Strabone XII. Libr. Hanc autem correctionem poſtea confirmat ipſe Tzetzes ad v. 252. πίφρικαν — χαλκιδικῆς, ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου." Verum ibi Codd. noſtri quoque legunt χαλδαικῆς.

9) διαλέκτου) Vit. 1 et Ciz. διαλέξεως.

10) ὕσπληξ — ὑστριχὶς) Vit. 1 et Ciz. ὕσπληγξ — ὑστριγὴς: Vit. 2. ὕσπληγξ — ὕστριχος: Vit. 3. ὕσπλιγξ — ὕστριγξ. ὕσπληξ et ὕσπληγξ eſt vnum idemque, vti etiam ὑστριχὶς et ὕστριχος: ſed ὑστριγὴς corruptum incuria librarii, nec aptum videtur ὕστριγξ.

11) χοιρίων) Noſtri χοιρείων, vſitatius.

12) καθ' ἣν — β.) Vit. 1 et Ciz. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου, omiſſo voc. διαγράφω.

13) παῖς — θηβῶν) Abſunt, vt in edd. vett. ante Potter. 2. a Vit. 1 et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. habent, quibus ſubinde quaedam ſunt adiecta, haud dubie a Io. Tzetza.

14) κλέαρχ.) Ap. Apollod. I, 9, 2. λέαρχος dic. vid. infra ad v. 22.

διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἔναγχος ἐτύθη [15]). Ἀναγκασθεὶς δὲ [16]) ὁ Ἀθάμας Φρίξον παρέστησε [17]) τῷ βωμῷ σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ τὸν Φρίξον [18]) καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν, ἔδωκε τοῦτον [19]) τῷ Φρίξῳ: ἐφ' οὗ [20]) φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς τῆς Ἕλλης συνέβη τὴν Ἕλλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος καὶ ἀποπνιγῆναι καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον; ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν καὶ θάλασσαν οὗτος τὸ Ἑλλήσποντιον ἐκάλεσε πέλαγος.

Φρίξος δὲ ἦκεν [21]) εἰς Κόλχους καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. Τὸ δὲ δέρος Αἰήτης [22]) ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περί τινα [23]) δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν Δράκοντα [24]). Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιό-

15) τυθῆναι) Vit. 2. τιθῆναι, male.

16) ἀναγκ. δὲ) Ex Vit. 3. addidi δέ.

17) παρέστησε) Ciz. παρέστηκε, perperam.

18) τὸν Φρίξ.) Sic noſtri pro καὶ Φρίξον, melius ob ſeq. τὴν Ἕλλην.

19) ἔδωκε τοῦτον) Sic Vitt. 2 et 3. recte, reliqui negligunt τοῦτον, quod contextus flagitare videtur, vel legendum cum Vit. 1 et Ciz. καὶ τὸν παρ' Ἑρμοῦ — ἔδωκε.

20) ἐφ' οὗ) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. et edd. omnibus, vel cum Vit. 1 et Ciz. ὑφ' οὗ, non vero cum Seb. ἀφ' οὗ. Sed ſqq. αὐτοῦ — Ἕλλης a Pott. e Baroc. reuocata ignorant Ciz. et Vit. 1. Exhibent Vitt. 2 et 3. et a Io. Tzetza videntur inſerta.

21) ἦκεν) Ciz. et Vit. 1. ἦλθεν, vt Apollod. I, 9, 1. quem fere vbique, vti etiam h. l., ſequitur Tzetzes.

22) Αἰήτης) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. non bene. Ante Pott. male legebatur Ἀλήθης, perperam, nam Phrixus ab Aëta, Colchorum rege, hoſpitio eſt exceptus.

23) τινα) A Pott. in ed. alt. receptum agnoſcunt quoque Vitt. 2 et 3. ſed ab Apollod. l. l. et Vit. 1 et Ciz. abeſt.

24) ὃ μυθ. — δράκοντα) Neque Apollod. neque no-

πην [25]) τὴν Αἰήτου γεννᾷ Ἄργον, Μέλανα [26]), Κάτιν [27]), Φρόντιν, Σῶρον καὶ Ἕλλην. Ὕστερον δὲ Ἀθάμαι μήνιδι Ἥρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε [28]), λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς ἐστέρητο [29]) παίδων. Αὐτὸς γὰρ μανεὶς Λέαρχον τοξεύει; Ἰνὼ δὲ σὺν

stri agnoſcunt. Videntur poſtea adiecta, atque ſane ſaltim, vt iam vidit Thryllit., ſcribendum fuerit ὁ μυθ. Φυλ. ὁ ἐρέχων.

25) χαλκιόπην) Sic legendum, non vero cum Seb. χαλκιώπην: Vit. 3. χαλκειόπην, perperam. vid. Apollod. l. l.

26) Μέλανα) Sic reſtituimus ex Apollod. l. l. Apoll. Rh. II, 1156. et Eudoc. p. 146. Natal. Com. VI, 9, *Melanem*. Noſtri cum edd. mendoſe vel μελίαν, vel μυλίαν. Forte etiam legi poteſt Μέλαν, vt vulgatae lectioni Μελίαν magis reſpondeat.

27) κάτιν) Vit. 1 et Ciz. male κάπιν. Apud Apollod. I, 9, 1, cf. ibi Heyne, vocantur Phrixi filii, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κύτωρος, ſed Mſ Palat. pro Κύτωρος habet Κυτιασωρὸς, vnde plane patet, e Tzetza ibi legendum Κάτις, Σῶρος. Sic Thryll. Verum quum Apollod. cum Apoll. Rh. II, 1155 et 1156. et Eudoc. p. 146 et 236. vtique modo quatuor Phrixo fuiſſe tradat liberos, Argum, Melana, Phrontin et Cytiſorum, et Herodot. VII, 197. atque Pomp. Mel. I, 19, et alii Cytiſorum nominent filium Phrixi, non eſt, quod dubitemus, quin lapſus fuerit Tzetza, et ex vno Cytiſoro finxerit perperam duos, Catin et Sorum. Vix itaque a me impetrare potui, quin κάτιν et σῶρον refingerem in κυτίσωρον, niſi κάτιν inter et σῶρον poſitum eſſet Φρόντιν, et niſi vererer, ne Tzetzae, quam vbique iactat, rerum antiquarum peritiae aegre facerem, eique quicquam ab ipſius ſcholiis alienum obtruderem. Habeat ergo ſibi atque imperitiae ſuae Catin et Sorum; habeat etiam Ἕλλην ſuam, quam omnes alii ignorant.

28) ἀνέτρεφε) Vit. 2. διέτρεπε, Vit. 3. διέφθειρε, recte, addit Thryllit. Sed qua de cauſa? Forſan quia, cum eſſet puer, ab ipſo, vt puella, educabatur. Apollod. III, 4, 2. τρέφειν ὡς κόρην.

29) ἐστέρητο) Vitt. 2 et 3. ἐστέρηται. Apollod. I, 9, 2. ἐστερήθη.

Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ, ἤλατο εἰς θάλασσαν [30]). Ἀθάμας δ' ἐκπεσὼν Βοιωτίας χρησμὸν [31]) ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ἂν [32]) ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ. Λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Ἀθαμαντίαν [33]) ἰδόντες αὐτὸν ἔφυγον καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων, ἅπερ κατήσθιον. Ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως γεννᾷ Λεύκωνα, Ἔρυθρον [34]), Σχοινέα [35]) καὶ Πτῶον [36]). Καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα [37]) τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι: τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται; ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὢν φίλος τῇ Ἕλλῃ καὶ Φρίξῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. Καὶ ἡ μὲν Ἕλλη περὶ [38]) τὸν Ἑλλήσποντον ἢ νόσῳ

30) ἤλατο — θάλ.) Apollod. l. l. *εἰς πέλαγος ἐρρίψε.* Vit. 1 et Ciz. ἤλλατο *εἰς τὴν θάλ.* vitiose. Vit. 2. ἤλλετο *εἰς τὴν θάλ.* Vit. 3. rectius ἤλατο *εἰς τὴν θάλ.*

31) *χρησμὸν*) Male Seb. *χρησμῶν.*

32) *ὅπου ἂν*) Auctoritate Vitt. 2 et 3. et Apollod. I, 9, 2. reuocauimus ἄν in textum.

33) *ἀθαμαντ.*) Sic noſtri omnes cum Apollod. l. l. quem Tzetzes hic vbique ſequitur. Sebaſt. cum caeteris male *ἀθαμανίαν.*

34) *ἔρυθρον* conſenſu noſtrorum Codd. non vero *ἐρύθριον*, quod Heyne recepit in Apollod. I, 9, 2.

35) Σχοινέα) Sic Apollod. Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. *σχοινίαν*: Hygin. Fab. 1. *Sphincium.*

36) *πτῶον*) Sic omnino legendum, praeeuntibus Apollod. l. l. cf. Heyne ibi p. 66. Pauſan. IX, 23. p. 71. ed. Fac. qui, *εἶναι*, inquit, Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον, et Iacobs Animadu. in Eurip. Tragoed. p. 24. pro *τίτωνον*, vt habent Vit. 1 et Ciz. et edd. ante Sebaſt. Facile autem confundi poſſunt ΠΤΩΟΝ et ΤΙΤΩΝΟΝ. Τρίτωνα, quod Seb. recepit perperam, ortum eſt ex praua lectione Vitt. 2 et 3. *τίτωνα.*

37) *πάντα*) Vit. 1 et Ciz. addunt *τά.*

38) *περὶ*) Vitt. 2 et 3. *παρά.* Saepe confunduntur, vt mox *περὶ κολχίδα*, Vitt. 2 et 3. *παρὰ κόλχους*, Apollod. l. l. *εἰς κόλχους*: Eudoc. p. 25. *εἰς τὴν τῶν κόλχων γῆν. καὶ χρυσώσαντες.* cff. Eudoc. p. 147. vbi vberius haec explicantur, et Apoll. Rh. II,

ἡ πεσοῦσα τοῦ πλοίου τελευτᾷ: αὐτοὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διὶ [39], τὸ δὲ δέρμα τὶς ἄνθρωπος Δράκων ἐφύλαττε. Καὶ ἄλλως [40]:

Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ἰνὼ τὴν Κάδμου παῖδας ἔσχε δύο: Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας: Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. Μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ κατοπτεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὑροῦσα οὖν τινὰ [41] μηχανὴν ἔφρυξε [42] τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ ἔπεμψαν οἱ Θηβαῖοι [43] θεοπρόπους εἰς Πυθώ. Ἡ δὲ Ἰνὼ ὑπέθετο τοῖς

1144. τὸν ῥα χρύσειον ἴθηκεν ἑρμείης. vid. ſchol.

39) Διΐ) Sic quoque Apollod. l. l. et Apoll. Rh. II, 1147. Διὶ φυξίῳ, ſed Eudocia p. 25. τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ: at p. 146. etiam φυξίῳ Διΐ. cf. quoque Schol. Pind. Pyth. IV, 428.

40) καὶ ἄλλως) Vit. 1 et Ciz. omittunt. Caeterum totam hanc ῥῆσιν usque ad ὄπισθεν ἔφη Vitt. 2 et 3. cum vtroque Cod. Potteri praetermittunt. Continet fere eadem, quae in ſuperioribus ſunt tractata, et videntur eſſe poſtea addita.

41) οὖν τινά) Vit. 1 et Ciz. δὲ τινά.

42) ἔφρυξε) Vit. 1 et Ciz. ἔφρυγε, recte, putat Thryll.

43) οἱ Θηβαῖοι) Sane inſulſam nominat Sab. lectionem vet. omnium Codd. Vit. 1. quoque et Ciz. et editionum ſuperiorum ἀθηναῖοι, et ideo ope quatuor Codd. poſuit Θηβαῖοι. Scholiaſt. in Aeſchyl. Perſ. v. 70. qui eandem commemorat fabulam, tradit: οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύεσθαι, et hi ἐγχώριοι ſunt Θηβαῖοι. Sic quoque permutantur Θηβαῖοι et Ἀθηναῖοι in Eudocia p. 438, ὦγυγος, βασιλεὺς Ἀθηναίων, qui tamen fuit rex Θηβαίων. Veruntamen quum Hyginus fab. 2. narret, Athamantem ſolum Delphos miſiſſe ſatellitem, itemque Apollod. I, 9, 1. διὰ πίμπων

μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπροπων ὁ Ἀθάμας τὸ λογιον καὶ ἀναγκασθεὶς μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον σφαγιάσαι βουλόμενος; προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν ὅ, τι κάλλιστον [44]) πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας [45]) ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατά τινος [46]) δαίμονος ἐπιφάνειαν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς περικαθίσαι τὰ νῶτα [47]), ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἕλλην ἁρπάζει καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν αὐτοῖς [48]): ἀφ' οὗ [49]) φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἕλλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφη [50]).

ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, quem fere vnice, vt iam obſeruauimus, h. l. ſequitur Tzetzes, et quum praeterea in ipſis ſcholiis noſtris reſponſum oraculi ad Athamantem ſolum relatum eſſe; πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, commemoretur, legendum putauerim ἔπεμψεν ὁ Ἀθάμας pro ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι. Eudocia p. 25. ipſa firmat emendationem noſtram, nam habet: πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας.

44) κάλλιστον) Schol. Aeſchyli πρώτιστον.

45) ἱερουργ.) Vit. 1 et Ciz. ἱερουργίαν.

46) κατά τινος) Sic Vit. et Ciz. rectius, quam Seb. et reliqui, κατά τινα.

47) περικ. — νῶτα) Vit. 1 et Ciz. παρακαθίσαι τοῖς νωτοις, ſed mox ab iis abeſt ἐπικείμενον.

48) αὐτοῖς) A Seb. reſtitutum abeſt a noſtris Codd.

49) ἀφ' οὗ) Vit. 1 et Ciz. vt ſupra, ἐφ' οὗ.

50) ὡς — ἔφη) Deſunt in Vit. 1 et Ciz.

Θέτιν] τὴν θάλασσαν, ὡς εὐθεσίας αἰτίαν [51]· συναχθέντος γὰρ κατ' ἀρχὰς τοῦ ὕδατος [52] ἐφάνη ἡ ξηρὰ καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ εὐκοσμία [53].

23. * Ἰουλόπεζοι] αἱ πολλὰς κώπας ἔχουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τινὸς σκώληκος, ἰούλου ὀνομαζομένου, πολλοὺς πόδας ἔχοντος * [1]. Ἶουλος δὲ σκώληξ πολύπους μικρὸς [2] περὶ τοίχους [3] ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς διὰ τὰς κώπας. Ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον 4) ἕν· ἑκατὸν γὰρ μόνους [5] στρατιώτας ἔχων ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. Ἶουλος δὲ [6] σημαίνει τέσσαρα: τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων [7], τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν καὶ τὸν ὕμνον, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ [8]:

51) Θέτιν — αἰτίαν) Noſtri, vt edd. prior. θέτις, ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθ. αἰτία.

52) κατ' ἀρχ. τοῦ ὕδ.) Hunc ordinem verborum a Seb. conſtitutum tuentur quoque Codd. noſtri: vulgat. tamen τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς deleto commate ſtare poteſt.

53) εὐκοσ.) Art. ἡ praepoſitum Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

1) Ἰουλόπεζοι — ἔχοντος) A Seb. e Cod. Vat. eruta a noſtris abſunt. Zonar. ad h. v. fere eadem exhibet.

2) μικρὸς) Noſtri omnes praeter Vit. 3. μιαρὸς, lapſu librarii.

3) περὶ τοίχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. περὶ τείχη.

4) πλοιάριον) Vitt. 2 et 3. πλοῖον.

5) ἑκατὸν — μόνους) Vit. 1 et Ciz. ἑκ. καὶ μόνους, vt edd. ante Potter. Vitt. 2 et 3. omittunt μόνους.

6) Ἶουλος δὲ) Noſtri remouent δέ.

7) ἐξάνθ. τ. γεν.) Etymol. ἐξάνθ. τῶν τριχῶν κατὰ τὰς παρειάς, ſchol. ad Apoll. Rh. I, 972. πρώτη ἐξάνθ. τῶν ἐν τῷ γενείῳ τριχῶν: Io. Tzetz. in Chil. XIII, 494. vbi eadem tradit, ἐξάνθησις τριχῶν τῶν τοῦ γενείου.

8) ἐν ἑρμῇ) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. et ſchol. Apollon. l. l. In Villoiſon. ſchol. in Hom. Il. σ, 473. ἐν τῷ ἑρμῇ, ſed Vit. 2. ἑρμῇ ſine ἐν, et Vit. 3. ἑρμῆς. In verſ. Eratoſthenis ſchol. Apollonii δενδαλίδας pro δενδαΐτις, et Vitt. 2. 3. δαδαίων et δανδαίων legunt: Io. Tzetz. vero in Chil. l. l. δανδαΐτης, vt

Ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
Δενδαΐτις στείχουσα καλὰς ἤειδεν [9]) ἰούλους.

Ἴουλος [10]) δὲ [11]) ζῷόν ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ πολύπουν, καὶ ἐξ αὐτοῦ αἱ νῆες ἰουλόπεζοι λέγονται; πέζα γὰρ ὁ ποῦς

b. l. Vit. 1 et Ciz. non apte.

9) ἤειδεν) A Seb. ἀμίτρῳ in ἤειδ' perperam mutatum reſtituimus, nam ſic vere exhibent Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad ἴουλος, Schol. Apollon. l. l. et Tzetz. in Chil. l. l. Vit. 1 et Ciz. ἄειδεν. Brunck. ad Apoll. I. v. 972. hos verſus in ſcholiis et in Etymol. M. corruptos ita legendos putat:

Ἦν δ' ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
Δενδαλίδας τείχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους.

bene, ſed tamen καλὰς retineri velim, quum Io. Tzetz. in Chil. l. l. v. 564. canat: καὶ ἴουλος ὁ ὕμνος μὲν, πλὴν θηλυκῇ τῇ κλήσει. Verum quum in verſſ. a Brunckio reſtitutis voc. ἔριθος omittatur, Iacobs in Animadu. ad Anthol. Vol. I. P. II. p. 314. leniſſima mutatione ſcribi vult: ἦν χερνῆτις ἔριθος, media ſyllaba τοῦ· ἔριθος producta. cf. eius not. et Valken. ad Theocrit. Adoniaz. p. 214. ed. Berol. Attamen, ne iniuriam faciamus Tzetzae noſtro, etſi non ſatis vbique emendato, acquieſcendum videtur in vulgata, immo ſtatuendum, qui eum in eiusmodi rebus in viam ducere velit rectam, ipſum longe aberrare, illumque vulnerare magis, quam ſanare.

10) ἴουλος — κῶπαι) Haec a Potter. e Baroc. cui accedunt Vitt. 2 et 3. inſerta, abſunt omnia a Vit. 1 et Ciz. quibus modo eſt ſchol. breue a Seb. perperam damnatum: πέζα· ὁ ποὺς, παρὰ τὸ πέδον. Haud dubie Io. Tzetz. haec poſtea auxit, deleto ſcholio breuiori, quod vero in prioribus exemplaribus, iisque vetuſtiſſimis ac primae recenſionis, vt Vit. 1 et Ciz. comparet, in ſequentibus vero, vt Vitt. 2 et 3. ſublatum eſt. Accidit vero hinc, vt editt. prior. vtrumque, et breuius et longius, ſcholion ſeruarent. Hinc breviori ſchol. addidit Thryllit. haecce: *De pede nauis diſconvenit ſcholiaſtae Euripidis Tzetzes. Ille ita ad Oreſt. f.* 100, *b*, *ed. Iunt.* λέγεται δὲ ποὺς τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν ἱστίου· ἐλθὼν δὲ πνεῦμα σφοδρὸν, καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδὸς τάσιν ἐμπεπτωκὸς ναῦν ἀνατρέπει. *Catullus de Phaſela ſuo v.* 20, 21.

παρὰ τὸ πέδον [12]), τὸ ὁμαλόν· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω, τὸ κάθημι [13]). Πόδες οὖν τῆς νηὸς κυρίως οἱ οἴακες ἢ καὶ αἱ κῶπαι.

Εὐῶπες] εὐόφθαλμοι διὰ τὰς ὀπάς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι τὰς κώπας [14]).

Σπάθαις] κώπαις [15]).

24. Πελαργοχρῶτες] λευκόχροοι διὰ τὰ λαίφη.

Φαλακραῖαι κόραι] Ἰδαῖαι ἀπὸ τοῦ περιέχοντος [1]) τὸ περιεχόμενον; τέσσαρα γὰρ Ἴδης ἀκρωτήρια:

Sine vtrumque Iuppiter
Simul secundus incidisset in pedem.

vbi vid. inprimis Scaligerum, qui scholiasten Euripidis sequitur. Potes et Muretum adire. Sed inprimis Salmas. Exercitatt. Plin. p. 400. ed. recent. Clemens Alex. L. VIII. Strom. p. 743. non explicite ποῦς (ita ibi) ait πλοίου ἐστί, δι' οὗ τὸ πλοῖον πλεῖ. Facere pedem quid sit, docet Scaliger contra virum, quem vocat disertissimum, qui est, si nescis, Adr. Turneb. Adverss. XX, 4. quem et addes Lib. XXV, c. 21. Aliud quid est pes fluminis, de quo cf. Ob. Gifan. Ind. Lucretii p. 393. sq. Etiam Virgil. Aen. (V, 830.) vna omnes fecere pedem, vbi interptt. vid. (inprimis Heynium, et Doering. ad Catull. et Valken. ad Eurip. Hippol. in Diatrib. p. 235.)

11) ἴουλος δὲ) Vitt. 2 et 3. retinent ἤ ap. Pott. praepositum, omisso τῷ· δὲ, et mox ad καὶ ἐξ αὐτοῦ neque καὶ, vt Pott., neque δὲ habent.

12) πέδον) Vit. 3. πεζὸν, quod idem est. cf. Phauor. ad πεζός. Fors. legendum πεζὸν ἢ πέδον, aptior tamen lectio πεζὸν, quam πέδον.

13) κάθημαι) Sic Seb. cum Codd. Vitt. 2 et 3. Caeteri κάθημαι. κάθημι, etsi forma incognita et noua, et ab ἵω, ἧμι facta, tamen ob ἵζω h. l. recta.

14) τὰς κώπ.) Art. τὰς a Seb. praepositus in nostris quoque est praepositus.

15) σπάθαις — 24. πελαργοχρ.) Haec duo scholia absunt a nostris. Videntur e scholiis interlin. huc illata.

1) περιέχοντος) Sic nostri etiam cum Sebast. pro περιεχόντοις, sed τὸ περιεχόμενον non agnoscunt.

Φαλάκρα. Λεκτὸν, Γάργαρον καὶ Πέργαμον [2]). Τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἔλαβον προσηγορίαν: ἐκ τῆς Φαλάκρας γὰρ [3]) λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. Ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν Φαλάκραν [4]) κληθῆναι διὰ τὸ Φαλακρωθῆναι αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Φερεκλου εἰς τὴν τῶν νεῶν [5]) κατασκευήν. Κόρας δὲ Φαλακραίας [6]) εἶπε τὰ πλοῖα ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα [7]).

25. Καλυδνῶν] Καλύδναι νῆσοι δύο Τροίας ἀπό τινος Καλυδνοῦ λεγόμεναι [1]).

Λευκὰ πτίλα] τὰς κώπας, ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πλητόμενον. Πτίλα δὲ τὰ πτερὰ παρὰ τὸ [2]) ἐν τῷ πέτεσθαι τίλλειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα.

2) πέργαμον) Schol. Nicandri Alexiph. v. 40, vbi loci huius Lycophr. eorundemque promontoriorum mentionem facit, nominat σίγειον pro πέργαμον: ergo etiam quatuor promontoriorum Idae, vt Tzetzes h. l. et infra v. 1170. mentionem facit, ſed ſchol. ad Hom. Il. ξ. 284. τρία, inquit, τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης· λεκτὸν, γάργαρον, Φαλάκρη, cf. ſchol. Villoiſon. Hinc Lennep. in Animadu. ad Coluth. p. 27. dicit, Pergamum eſſe e praua lectione, qua pro γάργαρον adfinis ſcripturae nomen πέργαμον ſcripſerit Tzetzes. cf. quoque Strab. XIII, p. 583.

3) τινὲς δὲ — γὰρ) Ita ope Vitt. 2 et 3. hunc locum reſtituimus. Antea: τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας.

4) Φαλάκραν) Ita etiam Vit. 2, ſed Ciz. et Vitt. 1 et 3. vt olim in edd. ante Potter. Φαλάκρα. Mox quoque abſunt a Vit. 1 et Ciz. διὰ — κατασκευήν.

5) νεῶν) Vitt. 2 et 3. νηῶν.

6) Φαλακραίας) Ita Vitt. 2 et 3. pro Φαλάκρας, recte.

7) ναυπηγ.) Vit. 1 et Ciz. vitioſe ναυπηγηθέντων.

1) καλυδν.) Hoc ſchol. usque ad πλητόμενον noſtri non habent, ſed in ſchol. interl. eadem verba reperiuntur, vnde, niſi fallor, huc ſunt illata. *De Calydnis aliter ſchol. Apollon. ad* II, 285, *vbi Lycophron citatur, cff. Steph. Byz. ad v. et Euſtath. ad Dionyſ. ad v.* 530 *et* 537. *et ad Iliad. β. p.* 241. Thryllit.

2) παρὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ.

26. Ἄφλαστα [1])] ἀσύνδετον [2]) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν: καὶ ἄφλαστα [3]). Ἄφλαστα δὲ λέγονται [4]) αἱ πρύμναι παρὰ τὸ εὔφλαστοι καὶ εὔκα τοι [5]) εἶναι κατ' εὐφημισμὸν ἢ παρὰ τὸ ἄφλαστα καὶ ἄκαυστα, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν νηῶν τῶν βασιλικῶν [6]) καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃς δι' εὐσέβειαν οὐκ ἄν τις [7]) ἔκαυσε. Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν πλοίων ἄφλαστά τις εἴποι [8]), οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαστα· εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει [9]), συντόμως καυθήσονται διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένα.

1) ἄφλαστα — πεπισσωμένα) Variant Codd. MSS. in hoc schol. fere omnes: Vit. 1 et Ciz. inde a κατ' εὐφημισμὸν — usque ad εὔκαστα — omnia praetermittunt: Vitt. 2. vero et 3. haec omnia seruant, paucis immutatis.

2) ἀσύνδετον) Ciz. et Vit. 1. ἀσυνδέτως: Vitt. 2 et 3. ἀσύνδετα.

3) καὶ ἄφλαστα) Vitt. 2 et 3. ἄθλαστα, mendose. Sic etiam mox ἄφλαστοι pro ἄφλαστα.

4) λέγονται) Sic nostri pro λέγεται, quod Pott. exhibet, vt fere semper in his scholiis. Hinc Vit. 1 et Ciz. inde a πρύμναι usque ad εἰ γάρ τις πῦρ modo exhibent παρὰ τὸ εὔφλαστα καὶ εὔκαστα, demtis, quae intercedunt hic, omnibus. Vitt. 2 et 3. praebent, sed hinc illinc discrepant.

5) εὔφλ. καὶ εὔκ.) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro εὔφλαστα καὶ εὔκαστα, omissis etiam seqq. ἢ παρὰ τὸ ἄφλαστα καὶ ἄκαυστα.

6) τῶν βασιλ. consensu Vitt. 2 et 3. pro βαρβαρικῶν, deletis vero καὶ στρατιωτικῶν.

7) οὐκ ἄν τις) Sic quoque Vit. 3. sed Vit. 2. modo οὐδεὶς ἄν.

8) εἴποι) Vitt. 2. εἴπῃ, Vit. 3. εἴποι.

9) ἐπιβάλλει) Vit. 2. ἐπιβάλλῃ, Vit. 3. ἐπιβάλῃ, et mox cum Vit. 1 et Ciz. καυθήσονται pro καυθήσεται, scl. πρύμναι, recte. Hic adiecit Thryllit.: *Glossae: Aplustra, πτερὰ πλοίου, ὥς φησιν, et mox iterum eaedem: Aplustra, ἀσφαλλὸς καὶ τὸ ἄκρον τῆς πρώρης. Dionysius quoque: ἄφλαστα, πτερὰ πλοίου, vt satis liquet, recte ab hac gr. voce Henr. Stephanum latinam illam veterem deduxisse.*

Φώσσωνας] τὰ λαίφη, τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρύνω· λευκὰ γάρ. Ἢ παρὰ τὸ φυσσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμου [10]) Φύσσωνες καὶ Φώσσωνες.

Ὠργυιωμένους] ἐκτεταμένους, ἡπλωμένους, ἢ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, ἢ καὶ ἀπὸ [11]) τοῦ ὀργῶ, τὸ ὀρμῶ. Ὀργᾶν δὲ τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρούειν [12]) τι τῶν Φυτῶν ἢ [13]) τῶν βοτανῶν. Ὠργυιωμένους δὲ καὶ μετὰ προσγραφῆς καὶ δίχα προσγραφῆς [14]) τοῦ ι δεῖ γράφειν, τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ι παραλήγεται [15]), μυῖα, ἅρπυια, μητρυιά. Τὸ δὲ ὀργυιὰ καὶ ἀγυιὰ διφορεῖται [16]).

27. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ' ἄρκτου πνεούσαις· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν [1]) εἰς Ἑλλάδα φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας βορέας.

Πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος.

28. Ἔνθεον] θεῖον, μαντικόν.

Σχάσασα] ἀνοίξασα.

Βακχεῖον] τὸ δικην τῶν Διονύσου Βακχῶν ξένα φθεγγόμενον [2]).

10) ὑπ' ἀν.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' ἀνέμων, et mox φύσαντες καὶ φώσαντες pro φύσσωνες καὶ φώσσωνες.

11) ἢ καὶ ἀπὸ) Noſtri tollunt καί.

12) ὀρούειν) Ciz. Vitt. 1 et 3. ὀρούειν.

13) τῶν φυτῶν ἢ) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et Phauor. Sane gloſſam ſapiunt.

14) καὶ δίχα προσγ.) Abſunt a Vit. 1 et Ciz. vt in edd. ante Potter. Thryllit. putat inepta, niſi legas καὶ οὐ δίχα. E ſqq. patet, ea eſſe a gloſſatore illata.

15) παραλ.) Ita Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3, vt Pott. παραλήγονται.

16) τὸ δὲ — διφορ.) Sic Vit. 2. melius pro τ. δ. ἀγυ. καὶ ὀργ. Vit. 3, omiſſo ἀγυιὰ καὶ, habet διαιρεῖται, et Vit. 1 et Ciz. διαφορεῖται pro διφορεῖται.

1) τοῖς — πλ.) Vitt. 2 et 2. mendoſe τὰ — πνέουσιν: vt mox Vit. 2. φοῦρος, et Vit. 3. φροῦρος, male pro φορός.

2) πρηστῆρος — φθεγγόμενον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

29. Ἄτης] ἤγουν βλάβης, ἢ ὄνομα ὄρους [1]). Λόφον ἄτης, καὶ [2]) βουπλανέκτιστον τὴν Τροίαν λέγει [3]): Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἄτλαντος [4]) καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γεγονότος ἐκ Σαμοθρᾴκης [5]) εἰς τὴν ἀντιπέρα [6]) γῆν περαιοῦται καὶ τὴν νῦν [7]) Τροίαν ἔμελλε κτίζειν [8]). Χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον [9]) εἰπὼν βλάβην [10]) γενέσθαι τοῦτον τοῖς αὐτὸν κατοικήσασι. Ἐν Πριήπῳ [11]) δὲ ἐμαντεύσατο. Ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πριηπαῖος [12]) Ἀπόλλων μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. Διὸ καὶ Δάρδανος κωλυθεὶς αὐτὸν οὐκ ἔκτισεν, ἀλ-

1) ἢ ὄνομα ὄρους) A Seb. recepta noſtri cum Pott. non agnoſcunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ponunt modo ἄτα, βλάβη.

2) ἄτης, καί) Tollunt Vitt. 2 et 3. bene, nam inde forſan oſtendere volunt, ἄτην non eſſe montem. cf. omnino Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 295, et interprett. ad Steph. Byz. v. ἴλιον.

3) λέγει pro λέγεται noſtri recte cum Seb. tuentur.

4) Ἄτλαντος) Vit. 1. plane omittit, ſed Vit. 2. male Αἴαντος, vt mox δημήτρας pro δήμητρος. cf. Apollod. III, 12, 1. cui haec, quae iam tradit, debet Tzetzes.

5) ἐκ σαμοθρ.) Vit. 2 et 3. ἐν σαμοθράκῃ, atque iungunt cum κατακλ. γεγονότος. Apollodor. l. l. σαμοθράκην ἀπολιπών ſauet vulgatae. cf. Schol. et Euſtath. ad Hom. Il. ν. 215, et Diodor. IV, 47.

6) ἀντιπέρα) Sic noſtri cum Apollodoro, cf. ibi Heyne, et editt. habent, praeter Vit. 3. qui, vt Seb., praebet ἀντίπεραν, a Pottero intruſum.

7) νῦν) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

8) ἔμελλε κτίζειν. χρησ. — κωλύει) Vit. 3. ſic legit et interpungit: μέλλων κτίζειν, χρησμὸς τοῦτον κωλύει, bene.

9) λόφον τοῦτ.) Delent Vitt omnes et Ciz. τοῦτον, non male, vt mihi videtur.

10) βλάβην) Vit. 1. cum Ciz. βλάβης.

11) ἐν Πριήπῳ — Δαρδανίαν) Hanc ῥῆσιν infra alieno loco poſitam huc retraximus. Vid. quae diximus ad num. 20.

12) πριηπαῖος) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, ab πριήπῳ, quod praecedit. Male Seb. cum reliquis πριηπησαῖος, cf. Heyne in Obſeru. ad Apol-

λὰ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρου [13]) λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωικῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. Οὗ Σκαμάνδρου τὴν θυγατέρα [14]) Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ [15]) ὁ Λυκόφρων Ἀρίσβην [16]) λέγει, γεννᾷ Ἶλον [17]) καὶ Ἐριχθόνιον: ὧν Ἶλος ἄπαις τελευτᾷ; Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος [18]) γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιῤῥόης [19]) τῆς Σκαμάνδρου Ἶος καὶ ἕτεροι. Ὃς Ἶλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν [20]) καὶ

lod. p. 295. Thryll. placet περιπήσιος, et citat ſchol. Anthol. p. 477. ed. Brod.

13) σκαμάνδρ.) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea κασάνδρου, mendoſe, cf. Apollod. l. l.

14) θυγατέρα) A Seb. reſtitutum: noſtri, impreſſi, ἀδελφήν, contra Apollod. Infra v. 1302. recte dicit Tzetzes filiam.

15) ἣν καὶ) Noſtri κἀν.

16) Ἀρίσβην) Olim male Ἀριάβην, cff. Lycophr. v. 1308. Stephan. et Etymol. M. ad v. et Sturz. ad Hellanic. p. 100.

17) Ἶλον) Vit. 1 et Ciz. Ἴλλον, atque ſic deinceps ſemper. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. p. 327. Vit. 3. mox quoque Ἴλλος pro Ἶλος.

18) σιμόε.) Vitt. 2 et 3. σημίλιτος, mendoſe, cf. Apollod. l. l.

19) καλλιῤῥ.) Sic duplici ῥῥ Vit. 1 et 2, cum Apollod. Sebaſt. et Vitt. 2 et 3. ſimplici ρ.

20) Φρυγίαν ἐλθὼν) Inde ab his verbis usque ad ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασ. in omnibus edd. hic poſita deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. Vnde patet, ea vel poſtea eſſe addita, vel, quum Vit. 1 et Ciz. qui etiam ea hic inſerunt, ſint Codd. principes, vt aliena ab alio, haud dubie a Io. Tzetza, eſſe deleta. Etenim nullo modo, vt hiſtoria fabularis et vicinia verborum docent, ad Ilum, ſed ad Dardanum pertinent. Videntur margini fuiſſe allita, et deinde a librario imperito in textum, loco autem plane alieno, illata. Conati itaque ſumus ea hinc ſublata transponere, atque reddere Dardano locoque ſuo, ſimulque καὶ, quod ſenſum turbat, poſt ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν poſitum, et cum Vitt. 2 et 3. verba: ἐν Φρυγίᾳ γοῦν —, Ἴλος deleuimus.

ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως [21]) τεθειμένον εὐρὼν νικᾷ πάλην [22]), καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως [23]) ἆθλον ν κόρας καὶ ν κόρους, ἐκ χρησμοῦ [24]) εἵπετο βοΐ [25]) πλανηθείσῃ [26]) ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον [27]) κατακλίνεται, ἔνθα πόλιν κτίσας [28]) ὁ Ἶλος Ἴλιον ἐκάλεσε. Βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται διὰ τὴν πλανηθεῖσαν, ἣν εἴπεμεν [29]), βοῦν. Λήσσης ὁ Λαμψακηνός [30]) φησιν, ὅτι τοῦ Ἴλου

21) ὑπὸ τοῦ βασ.) Vitt. 2 et 3. ὑπὲρ τῶν βασιλέων, quod repugnat Apollodoro, qui quoque pro εὑρὼν exhibet καταλαβών.

22) νικᾷ) Vitt. 2 et 3. addunt neque πάλῃ, a Sebast. intrusum, neque πάλην, quod Vit. 1 et Ciz. cum Apollodoro habent, recte, nam centies dic. νικᾷν νίκην, ἀγῶνα. Sic Cic. de Senect. c. 5. *Olympia vincere.*

23) ἐκ τοῦ βασ.) Vit. 1 et Ciz. ἀπὸ τοῦ βασιλέως: melius.

24) ν κόρας — κόρους) vt Apollod. sed Vitt. 2 et 3. πέντε κόρας καὶ πέντε κόρους, sine dubio πεντήκοντα, aberratione librarii. Vit. 1 et Ciz. πεντήκοντα κόρους, perperam omisso πεντήκ. κόρας.

Ibid. ἐκ χρησμοῦ) Nostri omnes bene sine art. τοῦ, quem omnes edd. praeponunt. Apollod. κατὰ χρησμόν.

25) βοΐ) Cuinam? cf. Apollod. III, 12, 3. δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧπερ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἵπετο τῇ βοΐ.

26) πλαν.) Vit. 1 et Ciz. πλανηθέντος, scl. Ἴλου, non satis apte.

27) Ἄτης λόφον) Recte, cf. Apollod. l. l. ibique Heyne; nostri, vt edd. ante Sebast. ἀκτῆς τόπον. Sic quoque Steph. ad Ἴλιον· ἣν οἱ τρῶες Ἀκτὴν ἐκάλουν.

28) πόλ. κτίσας) Vit. 1 et Ciz. non habent, spatio tamen relicto, quod capere ea possit. Eiusmodi spatia vacua vterque pluribus in locis reliquit, vnde vtrumque ex vno eodemque fonte hausisse apparet.

29) ἣν εἶπ.) Vitt. 2 et 3. ὡς εἴπομεν. Caeterum in vtrisque omnia inde a λήσσης usque ad πύργος τῆς κασσάνδρας non reperiuntur.

30) λήσ. ὁ λαμψ.) Vit. 1 et Ciz. λυσίας ὁ λαμψάκου. Thryllit. coniicit, legendum esse, vel λέσχης δὲ περὶ λαμψάκου, vbi Priapus coleretur, vel λυσίας, vel aliud quid latere. Sic λύσις pro

ἐν τῇ Μυσίᾳ νέμοντος βοῦς ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων 31) ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ 32) πεσοῦσαν. Μία οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα τῆς ἀγέλης ταύτην ἐδίωκεν; ἡ δὲ ὀκλάσασα κατέπεσεν, ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ Ἴλιος. Ὁ δὲ Ἶλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς ἐκεῖ πόλιν ἔκτισε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον ὠνόμασεν 33).

Ἄκρων λόφων 34)] τῶν ὑψηλῶν· ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν ὁ πύργος τῆς Κασσάνδρας.

31. Λῖ, αἴ 1)] αἰ ἐπιῤῥῆμα θρηνητικὸν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος 2) δὲ καὶ Μελάμπους περιστᾶν ἀξιοῦσι λέγοντες τουτονὶ τὸν κανόνα: Τὰ εἰς αι δίφθογγον 3) λήγοντα ἐπιῤῥήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται· ἰατταταῖ 4), παπαῖ 5), αἴ καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαὶ καὶ τοῦ ναὶ ὀξυτονουμένων· ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ τοῦ αἴ 6).

λύσιππος quoque putat legi ap. Steph. in *Θεσσαλία*.

31) Ἀπόλλων) Vit. 1 et Ciz. βοῦς.

32) αὐτοῦ) Abeſt a Vit. 1 et Ciz. et h. l. et mox iterum αὐτοῦ ἀποσκιρτ. vbi quoque τῆς ἀγέλης a Seb. additum non conſpicitur.

33) ὠνόμασεν) Ciz. ὀνομάζεται.

34) ἄκρ. λόφ.) Hoc ſchol. Vit. 1 et Ciz. non h. l. ponunt, ſed antea τοῖς· λυσίας τοῦ λαμψάκου, praemittunt.

1) αῖ, αἴ) Sic quoque Vit. 3. ſed reliqui αῖ αἴ.

2) Στέφανος) Vit. 3. στέφων, ſic quoque Phauor. ad αἴ, qui vero ad extr. καὶ τοῦ ναὶ addit ὀξυτονουμένων, quod quoque textu flagitante inſeruimus.

3) δίφθογγον) Abeſt a Vit. 2 et 3.

4) ἰατταταῖ) Vit. 2. ἰαταὶ, Vit. 3. ἰατατταῖ.

5) παπαῖ) Vit. 1 et Ciz. non habent.

6) τοῦ αἴ) Vit. 2 et 3. τὸ αἴ. *Et ita ſane ſcribit Euſtath. ad Odyſſ. η. p. 287, Baſ. et alibi, vt alios iam praeteream, vid. Steph. Theſ. qui haec bene pertractauit. Thryllit.* Olim male οὐαί.

Θηλαμὼν 7)] τροφὲ 8), ἐκ τοῦ θηλὴ, ὁ μαστὸς, θηλαμών. Τροφὸν 9) δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ.

32. Πρόσθε] σημείωσαι ἐκ τούτου 1), ὅτι καὶ τὰ εἰς θε ἐπιρρήματα, Φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ν ἐφέλκουσι 2)· συμφώνου δὲ, οὐκ ἔτι 3).

Πεύκῃσιν] πεύκαις, ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. Πεύκη δέ ἐστι ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος 4) τὸ ποιηθὲν εἶπεν ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

Οὐλαμηφόροις] ταῖς ὀλεθρίαις 5) ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ πόλεμον φερούσαις.

33. Τριεσπέρου λέοντος 1)] λέοντα μὲν καλεῖ τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὴν λεοντὴν, τρίεσπερον δέ. Ὅτε Ἀμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβοας ἐστράτευσεν ἐκδι-

7) θηλαμὼν) Totum hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

8) τροφὲ) Vit. 1 et Ciz. retinent τροφεῦ cum edd. prior. et mox εἰς τοῦ pro ἐκ τοῦ, neque ὁ μαστὸς a Sebaſt. adiectum agnoſcunt.

9) τροφὸν) Vit. 1 et Ciz. τροφὴν δὲ αυτήν.

1) σημεί. ἐκ τούτου) Vitt. 2 et 3. σεσημείωται ἐκ τ. Vit. 1 et Ciz. σημείωσαι ἐκ τοιούτου.

2) ἐφίλκ.) Ita Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. ἐφιλκύουσι, bene; in edd. vett. male ἐφελκύνουσι.

3) οὐκ ἔτι) Vitt. 2 et 3. οὐκέτι.

4) ποιοῦντος) Ciz. et Vit. 1. ποιηθέντος, perperam.

5) ταῖς ὀλεθρ. ἢ ταῖς, quod abeſt ab edd. vett. et Vit. 1. ac Ciz. adeſt in Vitt. 2 et 3. qui vero cum Phauorino ἤτοι τάξιν στρατιωτικὴν ἐμποιούσαις legunt pro καὶ πόλεμον φερούσαις, quae videntur eſſe ex emendatione ab alio poſthaec facta.

1) τριεσπ. — λέοντος) Vitt. 2 et 3. ſtatim ſubiiciunt, quae adhuc a nullo addita praemiſimus τοῖς· ὅτε Ἀμφιτρύων —. Interea tamen, quum infra fere eadem ad λέοντα repetantur, ab alio, forſ. a Io. Tzetza, h. l. inſerta eſſe videntur. Adiuvant, vt quisque facile perſpicere poterit, et contextum et ſtructuram verborum.

κῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν 2) Ἀλκμήνης καὶ τοῦ ταύτης πατρὸς, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν συνεκάθευδε τῇ Ἀλκμήνῃ. Κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας 3) συγκαθεύδει 4) τῇ γυναικί. Ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ, ἐκ μὲν 5) Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δ' Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλῆ 6). Διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει 7). Τὰς δὲ ἀλληγορίας 8), εἰ μή πού τινας ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἑατέον 9), ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ 10); οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. Τὸ μὲν οὖν περὶ τῶν τριῶν ἑσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν: ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω 11) καλεῖν τὸν Λυκόφρονα διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει 12) τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. Τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτω νοητέον, ὅτι 13) τὶς βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας 14) συνέχαιρε καὶ συν-

2) τὸν φ. τ. ἀδελφῶν) Vitt. 2 et 3. modo τὸν ἀδελφὸν, Eudocia p. 210. rectius τοὺς ἀδελφούς.

3) παλινοστ.) Vit. 1 et Ciz. παλιννοστήσας, recte, putat Thryllit. vt παλίλλογος: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia πάλιν νοστήσας.

4) συγκαθεύδει) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia καθεύδει, quod etiam de concubitu dicitur.

5) μὲν) A Seb. reuocatum noſtri cum Eudocia comprobant.

6) ἰφικλῆ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Apollodor. II, 4, 8. ἰφικλέα.

7) λέγει) Vitt. 2 et 3. καλεῖ: Eudocia καλοῦσιν.

8) τὰς δὲ ἀλληγ. usque ad πάντα γράφει Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt; et ſane, cum contextum verborum interrumpant, a Tzetza ipſo, vel ab alio ad marginem poſita, et poſtea demum videntur illata. Vit. 1 et Ciz. habent.

9) ἑατέον) Vit. 1. et Ciz. ἑάτω.

10) ἐνταυθαῖ [ἐνταυθοῖ]) Vit. 1. ταῦτα.

11) λέγω) Male omittunt Ciz. et Vit. 1.

12) ἐν τῷ κήτει) Vit. 1. et Ciz. ἐν κοίτῃ.

13) ὅτι) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) τρεῖς ἡμέρας) Deeſt in Vit. 1. et Ciz. vti etiam mox συνεκάθευδε.

ἐκάθευδεν Ἀλκμήνῃ ἀποδημήσαντος [15]) Ἀμφιτρύωνος. Ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν [16]) νυκτὸς ἔργον ἐστίν: ἐμυθεύσαντο, ὅτι τὰς τρεῖς [17]) ἡμέρας μίαν ἐσπέραν ἐποίησεν.

Λέοντος [18])] λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον λέοντα τῆς Νεμέας συνθλάσας οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι τούτου [19]) ὡς ὄντι ἀτρώτῳ.

34. Τρίτωνος] Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. τὰ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ [1]) ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου δελφὶς, καὶ οἷον εἰπεῖν ὡσπερ ἰχθυοκένταυρος. Νῦν δὲ Τρίτωνα [2]) τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ κύνα τὸ κῆτος [3]). Ἡ δὲ ἱστορία αὕτη: Τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θετίδος, καὶ ὀργισθεὶς [4]), τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς ἔτισε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι θη-

15) ἀποδημήσαντος) Reſtituimus e Codd. Vitt. 2 et 3. pro ἀποδημοῦντος.

16) γυναικῶν) Noſtri γυναικός.

17) τὰς τρεῖς) Art. τὰς repoſuimus ope Codd. noſtrorum. Pro ἡμέρας Vit. 3. legit ἑστίρας.

18) λέοντος) Noſtri omittunt omnes, et iungunt haec cum ſuperioribus ita: λέοντα δέ.

19) δέρματι τούτου) Sic recte Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz δ. τούτῳ.

1) μέχρι τοῦ) Pro μέχ. καὶ reddidimus Tzetzae, praeeuntibus Vitt. 2 et 3. et Eudoc. p. 398. Eodem modo mox μέχρις οὐραίου pro καὶ οὐραίου.

2) τρίτωνα) Vitt. 2 et 3. adiiciunt κυρίως.

3) κύνα τὸ κῆτ.) Pro τὸ κῆτος κύνα, a Sebaſt. emendatum, noſtri confirmant. Vitt. 2 et 3. repetunt καλεῖ, et hinc ſtatim, omiſſis quibusdam verſibus, ita pergunt: Ποσειδῶν γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ Διὸς ἐπιτευξας τῷ Λαομέδοντι καὶ προπυργώσας τὴν Ἴλιον· ἐπεὶ μὲν κ. τ. λ. Vit. 1. et Ciz. vero vulg. exhibent. Cff. ad h. l. Sturz. ad Hellan. p. 145. et Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 157.

4) ὀργισθεὶς) Ciz. et Vit. 1. quoque pro ὀργῇ cum Seb. ſed ponunt poſt ἔτισε, ita:

τεῦσαι τῷ Λαομέδοντι καὶ πυργῶσαι [5]) τὴν Ἴλιον ἀπέστειλεν. Ὁ γοῦν [6]) Λαομέδων τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε. Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο: ἀγαναικτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ [7]) τὴν χώραν κατέκλυσεν, ἀποπτυον [8]) τὴν θάλασσαν. Ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς Ἡσιόνην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα [9]) κοσμήσας βασιλικῶς ὡς πρὸς βορὰν [10]) τῷ κήτει ἐξέθετο. Διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ Ἰάσονος [11]) μελλοντος πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, λαβεῖν [12]) τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ δράκων [13]) ἐφύλαττε, μετὰ τῆς καλουμένης Ἀργοῦς νηὸς, ἀφ' ἧς καὶ Ἀργοναῦται [14]), προσωρμίσθησαν [15]) τῇ Ἰλίῳ [16]); ἰδόν-

ὀργισθεὶς δὲ Ποσειδῶν. Legendum vero omnino: ὀργισθείς. Ποσειδῶνα δέ.

5) πυργῶσαι) Eadem manu in Vit. 1. ſupraſcriptum: περιτειχίσαι Apollod. II, 5, 9. τειχεῖν.

6) γοῦν) Legit Sebaſt. vt dicit, δι' εὐφωνίαν, pro οὖν, vt omnes Codd. habent, ſed quis credat, a Grammaticis Graeculis in ſcholiis εὐφωνίαν eſſe ſpectatam?

7) ὅπερ) τὸ· καὶ, quod Seb. ſeruat cum edd. prior. noſtri cum Eudoc. p. 344 et 398. abiiciunt, recte.

8) ἀποπτύον) Ciz. et Vit. 3. cum Phau. ἀποπτύων, male.

9) τὴν θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 398. τὴν αὐτοῦ θυγ. recte.

10) βορὰν) Sic Ciz. et Vitt. 2 et 3. cum Eud. quod melius conuenit τῷ κήτει, quam Sebaſt. et reliquorum εὐπορίαν. Eodem voc. inque eadem re vtitur quoque ſchol. Villoiſ. Il. υ, 145. et Apollod. II, 5, 9. Vit. 1. φορὰν, quaſi tributum: haud dubie vero lapſu librarii pro βορὰν.

11) μετὰ τοῦ Ἰάσονος — ῥύσασθαι ταύτην) Ita quoque Vitt. 2 et 3. et Eudocia, vtroque loco, ſed a Ciz. et Vit. 1. et edd. vett. abſunt. Potter. in alt. ed. primum recepit.

12) λαβεῖν) Vit. 2. praeponit ἐπὶ τῷ: Vit. 3. et Eudoc. μέλλων, ſcil. Hercules.

13) ὃ δράκων) Vit. 2. recte pro ὃ ὁ δράκων.

14) ἐφύλασσε — ἀργοναῦται) Ita ſupplent Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, a Sebaſt. et Pott. omiſſa.

15) προσωρμ.) Eudocia vtroque loco προσωρμήθησαν, a προσορμάω, non ſatis apte.

τες δὲ τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς εἶπε, δυνατῶς ἔχειν ῥύσασθαι ταύτην. Καὶ ὑποσχεθεὶς παὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οἳ ἐδοθησαν [17]) αὐτῷ ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διος τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χωστὸν τεῖχος ποιήσας καὶ στὰς ὡπλισμένος παρὰ [17 b]) τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς ἐπῆει [18]) τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. Τρισὶ δὲ ἡμέραις ἐνδοθεν κατακόπτων αὐτὸ [19]) ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχα [20]). Μὴ

16) τῇ ἰλίῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τῷ ἰλ. vt poſt τὸ ἴλιον pro τὴν ἴλιον, et mox δὲ poſt ἰδόντες delent.

17) οἳ ἐδόθησαν — λαομέδοντος) Vitt. 2 et 3. cum Phavor. breuiter ita: οὓς ζεὺς ἔδωκε τῷ λαομ. ὑπὲρ γανυμήδους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ: Hellanic. p. 146. ed. Sturz. οὓς τρωὶ ζεὺς ἀντὶ γανυμήδους ἔδωκε: Eudocia οὓς ζεὺς ἔδωκε τῷ αὐτοῦ πάππῳ τρωΐ etc. Variae variorum ſunt de Ganymedis patre ſententiae. Fratrem Laomedontis eum fuiſſe, nemo eſt alius, qui tradat. Infra v. 1232. filium Trois fuiſſe, ipſe Tzetzes commemorat. Forſitan ἀδελφὸς h. l. ſenſu latiori dic. de conſanguineo, cf. Munker ad Hygin. f. 271. n. 2. vel ἀδελφὸν — λαομέδ. cum Vitt. 2 et 3. ſunt delenda, vel excidit τοῦ πατρὸς poſt ἀδελφὸν ὄντα. Vit. 1. et Ciz. omiſſo τῷ· ἀδελφὸν, modo exhibent ὄντας, ſcil. ἵππους, non apte. Hi quoque pro γανυμήδ. ἁρπ. exhibent γαν. ἁρπάξαντος, quae forma ſaepius in ſchol. noſtris, vt v. 110. iteratur.

17 b) παρὰ) Sic noſtri omnes cum Eudoc. pro περὶ, quod Sebaſt. cum reliquis habet.

18) ἐπῆει) *ſuperuenit.* Lectioni ἐποίει quidem a Pott. e Baroc. repoſitae fauent Eudoc. et Vit. 3. qui fere ſemper ſequitur Baroc. ſed Vit. 1. et Ciz. tuentur ἐπῆει, quam praeferendam ac reuocandam putauimus.

19) ἔνδοθεν — αὐτὸ) Variant omnes: Ciz. et Vit. 1. vt edd. vett. interpunctione modo mutata, ἔνδ. κατατέμνων, αὐτὸς ἐξῆλθεν. Vitt. 2 et 3. καταθέμενος αὐτό. Eudoc. et Phau. καταθέμενος αὐτῷ.

20) τὴν τῆς — τρίχα) Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, nam vulg. τὴν τρίχωσιν vix locum habere poteſt.

δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑπεσχημένα [21]), ἐξ νῆας [22]) ἀνδρῶν ἐκ τῆς [23]) Ἑλλάδος πληρώσας, παραγενομὼς πάλιν, πορθεῖ τὴν Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος καὶ εἰσβάντος: καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν [24]) Ἡρακλῆς πλὴν Ποδάρκου τοῦ καὶ [25]) Πριάμου καλουμένου καὶ Ἡσιόνης τὴν πόλιν πιμπρᾷ. Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι ὡς ἀριστεύσαντι, ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. Τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι. Ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἀδελφὸν ἑαυτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο [26]), ὅθεν καὶ ἐκλήθη Πρίαμος.

Ἡμάλαψεν] ἔκρυψεν [27]). κυρίως δὲ τὸ ἐθέρισεν [28]). ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χερόβολον [28 b]) τῶν στάχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ [καὶ [29])] ἡμάλαψε.

21) ὑπεσχημένα, quod noſtri omnes cum Eudocia et edd. prior. tuentur, reiecta lectione Sebaſt. ὑποσχεθέντα, reuocauimus.

22) ἐξ νῆας) Apollod. II, 6, 4. πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα. cf. Heyn. Obſeruatt. ad h. l.

23) ἐκ τῆς) Vit. 3. cum Eudoc. παρὰ τῆς. ἀνδρῶν, addit Apollod. ἀρίστων.

24) ἀνελὼν) Vit. 2. ἀναιρῶν: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. ἀναιρεῖ, et poſtea ad τὴν πόλιν addit δέ.

25) τοῦ καὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent perperam καί.

26) ἐπρίατο) Sic Vit. 1. Ciz. et Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ἐπριάσατο. Mox quoque, conſentientibus omnibus Codd. noſtris et edd. prior. reſtituimus καὶ ante ἐκλήθη, a Sebaſt. perperam eiectum.

27) ἔκρυψεν) Tittmann. in Zonar. ad ἡμάλαψε non male coniicit legendum eſſe ἔκαψεν, qui conferendus eſt. Heſych. vero et Phot. quoque ἔκρυψε, ἠφάνισε.

28) ἐθέρισεν) Vit. 1. ἐθεώρησεν, Ciz. ἐθεώτισεν, perperam, ſed neque ἐθέρισεν videtur ſatis conuenire τῷ· ἡμάλαψε. Phauor. optime ἔλαψεν, quod de canibus proprie dicitur, κατέπιεν.

28 b) χερόβ.) Noſtri χειρόβολον, et mox quoque cum editt. omnibus ἀσταχύων pro στάχύων.

Κάρχαρος [30])] ὁ ὀξυόδους κύων; νῦν δὲ τὸ κῆτος. Κάρχαρος ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἤτοι κεχηνότας.

35. Φλοιδούμενος] φλογιζόμενος. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ [1]) φλογὶ καὶ τιῦ οἰδούμενος φλογοιδουμενος ἢ φλοιδούμενος.

36. Τινθῶ] τῷ κύτει [1]) καὶ τῷ χωρήματι [2]), παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινωθὸς [3]) καὶ τινθὸς, πᾶν χώρημα [4]), καὶ ἡ γαστήρ, πρὸς ἣν τίνομεν καὶ ἀποτιθέμεθα.

Λέβητ ς [5])] λέβητα τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας, τὴν ἐν σπλάγχνοις [6]) ἔμφυτον τοῦ κήτους θέρμην.

29) ἐξ οὗ καὶ) Vit. 1. et Ciz. ignorant καὶ, bene. Phauor. ἐξ οὗ ἠμάλαψα καὶ ἠμάλαψεν (vnde τὸ· καὶ ortum videtur) ἔθλαψεν, lege: ἔλαψεν, quae vltima verba a librariis ſchol. Tzetz. praetermiſſa videntur.

30) κάρχ.) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3.

1) ἀπὸ τοῦ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐκ τοῦ, et mox φλογὶ καὶ τοῦ οἰδούμενος pro φλογὶ οἰδ. quod quoque typis exprimendum curauimus. Phauor. deinde φλογοιδ. ἢ φλοιδ. pro φλογιδ. καὶ φλοιδ. quod recte ſe habere videtur. Vnde patet, Phavorinum interdum ſuppeditare lectiones probabiles.

1) κύτει) Noſtri κήτει, male, cum Phau.

2) τῷ χωρ.) Ita Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Caeteri ignorant art. Mox iidem melius ἀνταποδίδωμι pro ἀποδίδωμι.

3) τιν.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Phauor. male τιθωνός.

4) πᾶν χώρ.) Noſtri cum Phauor. non praeponunt ὃς καὶ, a Seb. praepoſitum.

5) λέβητος) Deeſt hoc ſchol. in Vit. 2. Incipit in Ciz. et Vitt. 1 et 3. ſic: λέβητος, τοῦ κήτους, λέγει.

6) σπλάγ.) Sebaſt correxit pro σπλάγχλοις, quod eſt vitium Potter. 2. ſed iam ed tt. prior. omnes, quas vero nunquam conſuluit, recte legunt.

37. Σμήριγγας] τρίχας [1]). παρὰ τὸ μείρω [2]) μερῶ, τὸ μερίζω, μερίσω, μέριγξ καὶ μῆριγξ [3]), (εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες) καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμῆριγξ.

Κωδείας] Κώδεια λέγεται [4]) ἡ κεφαλὴ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα· τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ κεῖται. ἕτεροι δὲ [5]) περὶ τὴν καρδίαν [6]) φασίν. Οὕτω λέγεται κώδεια: ἢ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος [7]) τῆς κωδείτης βοτάνης, ἥτις κώδεια λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὕπνῳ δέει ἤτοι δεσμεῖ [8]) τοὺς ταύτην φαγόντας· ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν.

Πέδῳ [9])] νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους.

38. Ὁ τεκνοραίστης [1])] Ὁ τεκνοραίστης καὶ τὰ τέκνα φθείρων, ὁ λυμεὼν καὶ ὁ φθορεὺς τῆς ἐμῆς πάτρας, ὁ τύψας ἐν βαρεῖ καὶ δεινῷ ἀτράκτῳ καὶ βέλει τὴν δευτέ-

1) τρίχ.) Vitt. 2 et 3. τὰς τρίχας.

2) παρὰ τὸ μείρω) A Pottero in ed. 2. receptum Vitt. 2 et 3. praebent, ſed a Ciz. et Vit. 1. et edd. prior. abſunt. Deiude Sebaſt. ponit μερῶ poſt μερίζω, et omittit μερίσω, quod noſtri retinent; haud dubie legendum: τὸ μείρω, μερῶ, τὸ μερίζω, μερίσω, vti quoque reſtituimus.

3) μέρ. καὶ μῆρ.) Vit. 3. μέριξ καὶ μήριξ.

4) λέγεται, quod abeſt ab editt. et Codd. reliquis, reſtituimus ope Vitt. 2 et 3. vti mox κεῖται poſt ἐν αὐτῇ.

5) ἕτεροι δὲ pro καὶ ἕτεροι praebent rectius Vit. 1. et Ciz.

6) περὶ τ. καρδ.) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ καρδίᾳ. Hae vero ſunt ineptiae ſcholiaſtae: ea, quae ſequuntur, meliora dant, cf. Heyne ad Hom. Il. XIV, 499.

7) τῆς ὁμοιότ.) Debemus art. τῆς Vitt. 2 et 3. a reliquis abeſt.

8) δέει ἤτοι δεσ.) Recepimus e Vitt. 2 et 3. pro δείει ex emendatione Sebaſt. nam in prior. edd. δείη. Vit. 1. et Ciz. etiam δέει, omiſſis tamen ἤτοι δεσμεῖ. Forte etiam legendum τοὺς αὐτὴν φαγόντας pro ταύτην.

9) πέδῳ) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3.

1) ὁ τεκνορ.) Hoc ſchol. a Sebaſt. e Vat. 972. additum noſtri ignorant cum edd. prior.

ραν τεκοῦσαν, ἤγουν τὴν Ἥραν, εἰς τὸ ἄτρωτον καὶ ἀθάνατον στέρνον; καὶ ἐν μέσῳ τῷ αὐλῷ παρὰ τὸν αἰπὺν καὶ ὑψηλὸν ὄχθον καὶ λόφον τοῦ Κρόνου, ἤγουν τὴν Ὀλυμπίαν, τί ἐποίησεν; ὀχμάσας καὶ κινήσας ἐν ταῖς χερσὶ τὸ δέμας τοῦ πατρὸς τοῦ παλαιστοῦ, ἤγουν τοῦ Διὸς, ἔνθα καὶ ὅπου ἐστὶν ὁ τάφος τοῦ Ἰσχένου τοῦ γηγενοῦς, ὁ ταρακτὴς τῶν ἵππων.

Ὁ τεκνοραίστης] Ἡρακλῆς. Μετὰ τὴν Κερβέρου [2]) ἀναγωγὴν εἰς Θήβας ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς [3]) Λύκον [4]) Θηβῶν βασιλεύοντα καὶ βιαζόμενον Μεγάραν, τὴν Κρέοντος μὲν [5]) θυγατέρα, γυναῖκα δὲ αὐτοῦ, τοξεύσας ἀνεῖλε. Μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτο [6]) συσχεθεὶς τῇ τῆς Ἥρας ὀργῇ καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην [7]) Μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ [8]), Ὀνίτην [9]), Θηρίμαχον [10]),

2) κερβ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. cum Eudoc. p. 215. τοῦ κερβέρου.

3) ἡρακλῆς) Hic a Seb. additum agnoſcit Eudocia. Noſtri non hic, ſed infra cum edd. prior. praemittunt τῷ· τοξεύσας, et antea ἡρακλέος pro αὐτοῦ a Seb. emendatum.

4) λύκον — βιαζόμ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia; verum Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. εἰς λύκον θηβ. βασ. καὶ τὸν βασιλέα γῆμαι βιαζόμ.

5) μὲν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte ob ſeq. δέ. Deeſt in omnibus edd.

6) διὰ τοῦτο) Plane deeſt in Vitt. 2 et 3. et Eudocia, ſed Ciz. et Vit. 1. non διὰ τοῦτον, vt ante Seb. verum διὰ τούτων. Mox Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τῇ praemittunt τῷ· Ἥρας, bene.

7) ταύτην) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τήν.

8) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. αὐτῆς, rectius vero vulgat. Apollod. II, 4, 12. τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν. Iisdem Codd. ducibus verba τοξεύσας ἀνεῖλεν ſequi iuſſimus poſt nomina filiorum. Apollod. l. l. Schol. Pind. Iſthm. IV, 108. Pherecyd. p. 102. ed. Sturz. et Io. Tzetzes in Chil. II, v. 229. filios ab Hercule in ignem eſſe coniectos narrant, ſed Iſaac. Tzetz. h. l. Euripid. Herc. Fur. 970. ſqq. ſecutus telo proſtratos fuiſſe tradit.

9) Ὀνίτην) Sic quoque noſtri cum Eudocia: Apollod. vero II, 7, 8. ὀνείτην,

Δημοκόοντα [11]) καὶ Κρεοντιάδην [12]) τοξεύσας ἀνεῖλεν. Ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ [13]) λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ [14]). Ἕτεροι δὲ [15]) καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ [16]) σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν.

Λυμεὼν [17])] ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής.

Πάτρας] ἰωνικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ πατρίδος.

Hygin. f. 32. Ophiten, cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 199.

10) Θηρίμαχ.) Vit. 3. cum Eudoc. Θηρίμαχοι, perperam, nam omnes reliqui Θηρίμαχ. cf. ſchol. Pind. l. l.

11) Δημοκ.) Eudocia et noſtris conſentientibus, Apollod. vero, et ap. ſchol. Pindari l. l. Dionyſius Aeneas, ſ. Valken. auctore ad Theocr. p. 304. ed. Berol. Dinias Argiuus, Δηικόωντα.

12) κρεοντ.) Vitt. 2 et 3. κρεοντιάδην, mendoſe. In Eudocia male hoc nomen excidit, nam ipſa quatuor filios fuiſſe tradit. Caeterum neque in nominibus, neque in numero filiorum conueniunt ſcriptores, cff. Stuz. ad Pherecyd. p. 102. ſcholiaſt. Pind. Iſthm. IV, 104. et Apollod. II, 7, 8. qui e Deianira Ὀνείτην, e Megara vero Θηρίμαχον, Κρεοντιάδην, Δηικόωντα et Δηΐονα natos fuiſſe Herculi tradit. Infra ad v. 663. Hercules dicitur octo, non vero quatuor filios occidiſſe.

13) ὀκτὼ) Vit. 1. et Ciz. ζ ἢ η, verum Pind. Iſthm. IV, 108. vtique ὀκτώ.

14) λέγει — αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia facilius: λέγει παῖδας Μεγάρας ἀνελεῖν Ἡρακλέα.

15) ἕτεροι δὲ) Noſtri omnes cum Eudoc. δὲ addunt.

16) τοῦ ἀδελφ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. Mox vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt Seb. eſt. σὺν τοῖς τῆς: Vit. 1. et Ciz. vero tollunt τῆς.

17) λυμεὼν — πάτρας) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Bene autem Seb. alterum ſchol. e duobus Codd. ſic conſtituit. Vit. 1. et Ciz. exhibent vulg. ἐρρέθη δέ, πάτρας, Ἰωνικῶς. ita tamen, vt ita legant et diſtinguant: ἐρρέθη δέ. (ſcil. eum φθορέα eſſe.) πάτρας· ἰωνικόν. melius, vt mihi videtur.

39 — 40. Δευτέραν τεκοῦσαν] τὴν Ἥραν λέγει [1]), ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ [2])· γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός; ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐνεγκαμένη πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ. Ἄλλως· δευτέραν τεκοῦσαν τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τοῦ κόλπου ἤνεγκεν ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη, ἢ καὶ ὅτε αὐτὸν ἐθήλασε πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλύπησεν αὐτήν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ; γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός. Ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει ὡς μηδὲ [3]) τῆς Θηλαμόνος Φεισαμένῳ. Καὶ Ὅμηρος:

Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ [4]) τριγλώχινι
Βεβλήκει: τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

1) Ἥραν λέγει) Ita omnes noſtri pro Ἥρην. Quisque facile perſpiciet, in hoc ſcholio, vti iam legitur, multa eſſe contorta et male repetita. Non eſt dubitandum, ſubinde id eſſe auctum, atque ſic turbatum quoque et corruptum. Mire ideo diſcrepant Codices. Vit. 1. et Ciz. Ἄλλως· usque ad πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ omittunt, et iungunt cum ſuperioribus: ἐλύπησεν αὐτήν. Inde eundem verborum ordinem, quem Sebaſt. ſequitur, ſeruant. Vitt. 2 et 3. praetermiſſis: ἢ ὅτι ἐθήλασεν — τὴν Ἥραν λέγει, ita pergunt: ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασε ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου (ἤνεγκεν non habent) ὡς τίκτουσα, καὶ τεκνοποιουμένη. πεισθεὶς γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε Ἡρακλῆς ἐπολεμεῖτο τῇ Πύλῳ, καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ (μὴ abeſt) καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου (Vit. 3. τῷ φόνῳ) τοῦ Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν μαστὸν ὀιστῷ τριγλώχινι ἔτρωσε, καθάπερ φησὶν Ὅμηρος·

τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος.

ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει, ὡς μὴ Φεισαμένῳ τῆς Θηλαμόνος, et reliqua omnia hactenus contracta omittunt vsque ad στέρνον.

2) μητρυιὰν αὐτοῦ) Ciz. et Vit 1. vt edd. vett. μ. αὐτῷ, perperam. Infra Seb. quoque αὐτῷ, vbi Vit. 1. et Ciz. recte αὐτοῦ: ergo ibi quoque reſtituimus.

3) μηδὲ) A Sebaſt. prolatum, noſtri vulg. μή.

4) ὀιστῷ) Male abeſt a Ciz. et Vit. 1. nam verſ. Hom. Il. V, 393. requirit. Mox βίβληκει vulg. pro βε-

Ἄτρωτον] τὴν Ἥραν ὡς θεὰν μὴ τιτρασκομένην· ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ Πύλῳ [5]) καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ διὰ τὸ μὴ καθᾶραι αὐτὸν τοῦ φόνου Ἰφίτου: συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαστὸν ἱστῷ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὅμηρος. Τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε· νῦν δὲ παιδιῶδες κεῖται καὶ μυθικόν [6]).

Βαρεῖ ἀτράκτῳ] δεινῷ βέλει.

Στέρνον] τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στερρὸν τοῦ νοῦ εἶναι ἐνταῦθα· ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικόν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται [7]).

Ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ [8])] ἐν μέσῳ τε τῷ διαύλῳ καὶ τῷ σταδίῳ.

41. Πατρὸς παλαιστοῦ] Ἡρακλῆς καὶ ἀπολεμήσας Αὐγείαν [1]) τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος [2]), Ἠλίου [3]) δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης [4]), διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν

βλήκει; hinc: ὅτε κέν μιν pro τότε κέν μιν, et ἄλχος ἔλαχε pro λάβεν ἄλγος. cf. Heyne ad h. l. Plerumque Sebaſt. loca ſcriptorum allata ex editt. nuper editis perperam emendat, vel potius corrumpit, nam Tzetzes ea, vti in Codd. ſuis legebantur, laudat, et ſaepius diſcedit ab editionibus noſtris.

5) πύλῳ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. πόλει, vt ante Potter. edit. alt.

6) μυθικόν) Ciz. et Vit. 1. μυθικῶς.

7) ἀρύεται) Vit. 1. et Ciz. ἀῤῥύεται.

8) ἔν τ' αὐλῷ μ.) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3.

1) Λὐγείαν) Apollod. II, 5, 5. in ed. Heyn. Αυγέας, olim quoque Αὐγείας. cf. Heyne.

2) Ἤλιδος) Vit. 2. ἤλιδος, Vit. 3. ἤλυδος, vitioſe. Apollod. II, 5, 5. Ἤλιδος. Thryllit. putat, poſſe quoque ſcribi δασίως, Ἤλιδος.

3) Ἠλίου) Heyn. ad Apollod. l. l. Ἠλείου, *Elei*, ex Pauſan. V, 1. praefert

4) Ἰφιβόης) Variant Codd. in hoc nomine. Vitt. 1. et Ciz. φοιβόης: Vitt. 2 et 3. τηλεβόης. Heyne ad Apollod. l. l. conjicit ἰφινόης, addit. que, pro ea Nauſidamea

τὸν ὑπὲρ τῆς [5]) καθάρσεως τοῦ κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας ἐκ τῶν λαφύρων ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ συνεστήσατο [6]) καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν. Ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν κατὰ πενταετηρίδα ἤ, τὸ σαφέστερον φάναι [7]), κατὰ μῆνας πεντήκοντα. Ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον καὶ ἑτέρους ἆθλους. Ὁ δὲ πένταθλος ἦν πυγμὴ, δρόμος, ἅλμα, δίσκος καὶ πάλη. Ἐν τῷ καταρχὰς δὲ τεθέντι [8]) πρώτῳ ἀγῶνι Ἡρακλῆς προεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον. Οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθεὶς συνέμιξεν Ἡρακλεῖ, καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπαλοῦς γενομένης [9]) ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. Τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο [10]) ἀπὸ ιά τῆς σελήνης μέχρι τῆς ὅλης [11]) ιε. Προεγυμιάζοντο δὲ πρωὶν ἡμέρας λ'.

Ὀχμάσας] ἐπιπεσὼν, κρατήσας, καὶ γίνεται [12])

(Naupidamen) Amphidamantis filiam memorare Hygin. f. 14. Schol. Apollon. 1, 173. quod debemus Thryllitzschio, ita de Augia l. Augea: οὗτος λόγῳ μὲν ἦν ἡλίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρβαντος ἐκ τοῦ Νειλέως ὑρμίνης· οἱ δὲ φασὶν, ἀπὸ τῆς νυκτέως, οἱ δὲ αὐτὴν ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Paucis exceptis, huic consentit Eudocia p. 82. Λύγειας, υἱὸς μὲν Ἡλίου ἦν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρμητος ἐκ τῆς ἰκλέως ὑρμίνης· οἱ δὲ αὐτὴν νυκτέως, οἱ δὲ ἐπόχου φασί. Discedit ergo Tzetzes, vti etiam alias, ab omnibus, qui res tractant mythologicas.

5) τῆς) Adiecimus e Codd. noſtris.

6) συνιστήσ.) Vitt. 2 et 3. παρεστήσατο.

7) φάναι) Sic noſtri rectius; Sebaſt. cum reliquis φᾶναι.

8) ἐν τῷ — τεθέντι) Sic noſtri rectius pro: ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τιθέντι.

9) γενομ.) Vitt. 2 et 3. γινομένης, non apte.

10) ἐτελεῖτο) Ciz. et Vit. 1. Plural. ἐτελοῦντο, vt fere ſemper.

11) μέχρι τῆς ὅλ.) Ita noſtri, nam alias legendum μέχρις ὅλης, non vero μέχρι ὅλης, vt Seb. habet cum caeteris.

12) καὶ γίνεται) A Sebaſt. additum noſtri ignorant, ſed antea Vitt. 2 et 3. legunt ἐπιπεσὼν καὶ κρατήσας, et deinde ὄχους pro ὄχος.

ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεοναςμῷ τοῦ μ, ὄχμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω, τὸ ἐπίκειμαι [13]).

Δέμας] τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι [14]). Δέμας [15] τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ δμω [16]), τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ λυθέν. Καὶ σῶμα τὸ ζῶν παρὰ τὸ σῶον εἶναι. Σῶμα τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. Οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας ληροῦσιν [17]).

42 — 43. Κρόνου ὄχθον] τὴν Ὀλυμπίαν [1]). πρῶτον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο [2]).

Γηγενοῦς] τοῦ Γίγαντος. Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. Λιμοῦ δὲ γεγονότος ἐδόθη χρησμὸς, μὴ ἂν ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις. Πάντων τοίνυν ἀποροῦμένων [3]) ἐθέλησεν [4]) ὁ Ἴσχενος τυθῆναι, οὗ καὶ τυθέντος ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας, καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐ-

13) ἐπίκειμαι) Vitt. 2 et 3. ὑπόκειμαι.

14) συνιστ.) Vitt. 2. et 3. συνιστάναι.

15) δέμας — vsque ad σῶον εἶναι absunt a Vitt. 2 et 3. non bene.

16) δμῶ pro δαμῶ a Seb. reſcriptum comprobant Ciz. et Vit. 1.

17) ληροῦσιν) Noſtri ληροῦσι. Quum ν etiam ſequente conſonante poſt punctum, et in orationis fine auctore Hermanno poni ſoleat, ληροῦσιν, quod omnes obſidet edd. locum habere poteſt. Attamen quum quoque liceat dubitare, an Tzetza hunc canonem ſemper ſit ſecutus, et Mich. Apoſtolius, ſcriba Cod. Vit. 3. et ipſe Graecus, τὸ ν neglexerit, ληροῦσι etiam non ſpernendum videtur.

1) κρόνου — Ὀλυμπίαν) Noſtri, vt Pott. κρόνου ὄχθος, ἡ ὀλυμπία, et mox πρωην pro πρῶτον. De ὄχθῳ κρόνου vid. Brod. ad Anthol. vbi loca vett. ſcriptt. qui de hoc colle agunt, collegit.

2) ἐλέγετο) Vitt. 2 et 3. ἐκαλεῖτο.

3) ἀποροῦμ.) Vit. 1. et Ciz. ἀπαρνουμένων, recte, dicit Thryllit. nemo enim ſe tum nobilem eſſe volebat.

4) ἐθέλ.) Vit. 1. et Ciz. ἠθέλησεν.

τὸν ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας 5) συνίστων. Λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδή ἐστι 6) ταράσσων καὶ θορυβῶν τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους, ἢ ἀρήτῳ τινὶ καὶ ἀλόγῳ δυνάμει, ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον καὶ σειομένης αὐτῆς ταράσσεσθαι τοὺς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. Καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν γένωνται ἐκεῖσε, ταράσσονται.

44. Αὐσονίτιδος] Αὐσονίτις, γῆ 1) Ἰταλικὴ ἀπὸ Αὔσονος 2) τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης 3) παιδός. Ἄλλοι δὲ 4) ἀφ' ἑτέρου 5) Αὔσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως,

5) ἀγῶνας) Ciz. et Vit. 1. ἀγῶνα, et paullo poſt λέγει pro λέγουσιν.

6) ἐπειδή ἐστι vsque ad καλοῦσι δὲ αὐτὸν ταράξιππον deſunt in Vit. 1. et Ciz. vel ſocordia librarii, qui a verbis ταράξιππον, ἐπειδὴ primo loco poſitis aberrauit ad eadem altero loco poſita, vel vberioris explicationis cauſa ab alio, niſi fallor, Io. Tzetza, addita, nam ea, quae vltimo loco ſunt poſita, fere eadem, paucis modo verbis, exhibent. Sed Vitt. 2 et 3. discedunt quoque in hoc ſchol. a vulgata. Primum omittunt λιμοῦ δὲ γεγονότος vsque ad καὶ τυθέντος ὁ τάφος, et inde ab ἔσχεναν ſic pergunt: οὗτος ὁ τάφος πλησίον ἔκειτο τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας περὶ τὸν καλούμενον κρόνον (ergo non κρόνιον) λόφον. καλοῦσι δὲ αὐτὸν ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν ἐγένοντο ἐκεῖσε, ἢ ἀῤῥήτῳ τινὶ καὶ ἀλόγῳ (Vit. 3. vt olim, αἰόλῳ) δυνάμει, ἢ δάφνης ἑστώσης ἐκεῖσε, καὶ σειομένων τῶν φύλλων αὐτῆς ἐταράσσοντο. cf. Pauſan. T. II. p. 207. ed. Fac.

1) γῆ ἰταλ. pro ἡ ἰταλ. Ciz. et Vit. 1. bene.

2) Αὔσονος) Vitt. 2 et 3. praemittunt τοῦ.

3) κίρκης) Ita quoque Euſtath. ad Dionyſ. v. 78. et Io. Tzetz. in Chil. V, 16, v. 566. quem conferas velim. Suidas vero ad αὔσονος πόντος, Phauor. ad αὐσονία et ſchol. Apollon. IV, 553. καλυψοῦς: Etymol. M. cum Eudoc. p. 76. κίρκης ἢ καλυψοῦς.

4) ἄλλοι δὲ) Vit. 3. ἄλλως δὲ ἀμφιτρίτου, forſ. ἀμφιτρίτης.

5) ἑτέρου) Tzetz. in Chil. l. l. παλαιοτέρου, υἱοῦ τελοῦντος ἰταλοῦ, τῆς χώρας βασιλέως.

ὡς Δίων γράφει ὁ Κοκκειανὸς [6]), ἡ τῶν Αὐρούγκων [7]) γῆ μόνη [8]) λέγεται μέσῳ [9]) Καμπανῶν καὶ Οὐολκῶν παρὰ [10]) θάλασσαν κειμένη. Συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αυσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς Λυσονίαν κληθῆναι [11]). Οἱ δὲ Τραγικῶν ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες [12]) αὐθεντικῇ ἀδείᾳ καὶ ποιητικῇ [13]) τοῦτο ποιοῦσιν. τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ τὴν τῆς Ἰταλικῆς θαλάσσης στενοὺς μυχοὺς περιβλεπομένην σκύλαν κτανων [14]).

Μυχὸς] παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

45. Ὀπιπτεύουσαν] ἐπιτηροῦσαν, βλέπουσαν [1]), ἐκ τοῦ ὄπτω, τὸ βλέπω, παραγώγως [2]) ὀπτεύω, καὶ ἀττικῇ αὐξήσει ὠπιπτεύω.

6) ὁ κοκκ.) Recte. Vit. 1. et Ciz. κοκειανὸς, Vit. 2. κοκκινὸς, Vit. 3. κωκιανὸς, perperam; nullus vero art. ὁ a Sebast. additum agnoscit. Locus est T. I. p. 3. ed. Reimar.

7) Αὐρούγκων) Ciz. et Vitt. 1 et 2. ἀρούγκ. Vit. 3. ἀρουγίων, mendose.

8) μόνη) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) μίσῳ) Vitt. 1. 2. et Ciz. μίσον, vt infra v. 702. Vit. 3. μίση.

10) παρὰ) Vt infra v. 702. Vit. 1. et Ciz. περὶ. Vit. 3. πρός, vt in Chil. l. l. v. 581.

11) αὐσονίαν κληθ.) A Seb. adiectum nostri non adiiciunt, immo a Vit. 2. plane absunt ὥστε καὶ πᾶσαν — κληθῆναι.

12) οἱ δὲ — λέγοντες) *Videtur Tzetzes*, inquit Potterus, *hoc velle, Tragici illi, qui Hellenes Ausonios appellant nos, qui sumus Graeci, h. e. ex Magna Graecia, quae Italiae regio est, oriundi* etc. Forte melius Vitt. 2. et 3. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς γραικοὺς h. e. vt infra v. 702. καίτοι ἑλλήνων γονῆς πεφυκοτας) Αὔσονας λέγουσιν Ἕλληνες. Ciz et Vit. 1. fere eodem modo: οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς γρ. λέγουσιν αὔσονας. Nullam faciunt Tragicorum mentionem, forsan e glossa illatorum.

13) καὶ ποιητ.) Nostris omnibus consentientibus eiecimus praepositum οὐ, quod sensum verborum peruertere videtur.

14) τὸ ἑξῆς — κτανών) Haec adhuc incognita debemus Vitt. 2 et 3.

1) ἐπιτ. βλέπ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

2) παραγ.) Vitt. 2 et 3. παραγωγῇ. Ciz. et Vit. 1. κα-

Ἀγρίαν κύνα] τὴν Σκύλλαν 3) λέγει. Φασὶ δὲ, θυγατέρα Φόρκυνος θηριομιγῆ κατεσθίουσάν τινας τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος 4). Καὶ δὴ καὶ 5) Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονείους βοῦς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθείας 6), ὡς ἐγένετο κατὰ 7) τὸν πορθμὸν τον μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἁρπάσασα τινὰς τῶν ταύρων ἡ ῥηθεῖσα Σκύλλα καὶ ἀνελοῦσα 8), καὶ αὐτὴ ὑΦ' Ἡρακλέος 9) ἀναιρεῖται. Ὕστερον δὲ καὶ πάλιν 10) ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκυς καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν ἐζωοποίησεν 11). Ἦν δὲ ἡ Σκύλλα 12), ὡς φασι, πρῶτον γυνὴ εὐπρεπής; Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης καὶ φάρμακα 13) ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐΦ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη.

Ταῦτα μεν οὖν 14) τὰ μυθώδη: τὸ δ' ἀληθὲς οὕ-

τὰ παραγωγήν. Etym. M. παράγωγον.

3) σκύλλαν) A Seb. additum φησὶ, Ciz. et Vit. 1. etiam ad oram addunt: verum Vitt. 2 et 3. vt correximus, λέγει. Φασὶ δὲ, melius, qui quoque conſtanter σκύλαν pro σκύλλαν ſcribunt.

4) θηριομ. — πέλαγος) Vit. 2. male praetermittit.

5) καὶ δὴ καὶ) Alterum καὶ delent Vit. 1. et Ciz.

6) Ἡρακλῆς — Ἐρυθείας) Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέους ἐξ Ἐρυθ. τὰς τοῦ Γηρ. βόας κομίζοντος.

7) κατὰ) Vitt. 2 et 3. μετὰ.

8) ἁρπάσ. — ἀνελοῦσα) Vitt. 2 et 3. transponunt ἀνελ. ἁρπάσασα.

9) Ἡρακλέος) Ciz. et Vitt. 1. et 3. Ἡρακλέους, atque ſic fere ſemper.

10) καὶ πάλιν) Vit. 1 et Ciz. καὶ, Vitt 2 et 3. vtrumque ignorant.

11) ἐζωοποίησεν) Vit. 1 et Ciz. ἐζωπύρησεν, non apte. Dicitur quidem ζωπυρεῖν pro ἀνεγείρειν et ἀναζῆν, non vero ζωοπυρεῖν. Fortaſſe ſcripſerat Iſaac. Tzetz. ἐζωπύρησεν, verum quum hoc modo de igne excitato vſurpetur, Io. Tzetzes correxit et dedit ἐζωοποίησεν.

12) Ἦν δὲ ἡ σκύλλα) Sic conſtituunt verba Vitt. 2 et 3. reliqui σκύλλα ponunt poſt πρῶτον.

13) φάρμακα) Vitt. 2 et 3. φάρμακον, et mox Ciz. et Vit. 1. ἐμβαλλούσης pro ἐμβαλούσης.

14) οὖν) E Vitt. 2 et 3. recepimus.

τως ἔχει. Ἡ Σκύλλα περὶ [15]) τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς [16]) καταμένουσι θηρία θαλάσσια [17]). τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος καὶ συγκλωμένων τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. Ἡ δὲ Χάρυβδις [18]) καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσίν· ἡ μὲν [19]) Χάρυβδις περὶ Μεσήνην ἐστὶν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. Τὸ δὲ Ῥήγιον Ἰόκαστος ἔκτισεν ὁ Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος [20]):

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Λιολίδαο.

Ἡρακλῆς οὖν σοφὸς [21]) ὢν καὶ στρατηγικὸς, ὡς παραπλέων [22]) τοὺς τόπους τούτους μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν: ἀναθαίρει [23]) τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς. Ὅθεν καὶ [24]) ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς δὲ, ὁ ταύτης πατὴρ [25])

15) περὶ) Ciz. cum Phavor. παρὰ, quae ſaepiſſime in MSS. permutantur. Praeferendum h. l. περὶ, quia infra repetitur, addito ὡς ἔφην.

16) ἐν οἷς) Ita noſtri cum Eudocia p. 377, non ἐν αἷς, nam refertur ad σπήλαια.

17) θαλάσσια) Vitt. 2 et 3. θαλάσσης, *Meerthier*, Eudocia θαλάσσια.

18) Ἡ δὲ χάρ.) Sic noſtri pro Ἡ χάρ. δέ.

19) ἡ μὲν) Noſtri delent γάρ, bene, niſi velis explicare γάρ ſcilicet.

20) καλλίμαχ.) Fragmentum Callimachi vid. p. 515. ed. Erneſti.

21) σοφὸς) Ita noſtri cum Eudocia p. 377. et Phauorino pro σοφώτατος. Minus bene exhibent στρατηγὸς pro στρατηγικός.

22) παραπλέων) A Seb. reſtitutum pro περιπλ. comprobant Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

23) ἀναθ.) Praepoſitum καὶ, a Seb. bene ſublatum, noſtri retinent.

24) ὅθεν καὶ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 214. 377 et 417. recte: reliqui negligunt καί.

25) ὁ ταύτης — θάλασσα) In hunc ordinem redegimus haec verba ope Vit. 1 et Ciz. antea perperam poſita: ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύ-

ἤτοι ἡ θάλασσα, (ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει) λαμπάσι πάλιν [26]) αὐτὴν ἀνεζώωσεν, ἤγουν ἡλίου κινήσεσι [27]) καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέος ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χέασα μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

46. Σπήλυγγος] σπηλαίου [1]). Ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον παρὰ τὸ ἐσπασμένον λᾶαν [2]) εἶναι. Καὶ ὑποκοριστικῶς [3]) σπήλυγξ ἡ ἐσπασμένη λαΐξ ἤτοι λιθίς. Ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ [4]) ι· τροπῇ δὲ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον διὰ τοῦ υ ψιλοῦ σπηλυγξ γράφεται [5]).

της πατήρ. Caeterum Eudocia in omnibus locis modo laudatis δυσχερῆ ταύτῃ legit pro δυσχ. ταύτην.

26) πάλιν αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. modo ταύτην, non male.

27) κινήσεσι) A Vitt. 2 et 3. et Eudocia locis laudatis abeſt ἡλίου, forte natum ex ἤγουν. Thryllit. obſeruat, ad eam ἡλίου κινήσεις hic nil facere, nec, quaenam ſint illae κινήσεις, intelligi poſſe. Tollendum hinc videtur ἡλίου. Eudocia quoque in omnibus locis pro ἤγουν legit ἤ, quod aptiſſimum videtur. Deinde Codd. noſtri quoque cum Seb. καὶ χρόνοις pro ἤ χρόνοις exhibent Verum tamen etiam accidere potuit, vt voc. ἡλίου ob ἤγουν in Vitt. 2 et 3 qui Eudociam plerumque ſequuntur, excideret, nam Codd. Vit. 1 et Ciz. qui ſunt antiquiſſimi, tuentur ἡλίου. Intelligitur autem orbis vel decurſus ſol.s, et ideo additur ἤ χρόνοις.

1) σπήλ. σπηλαίου) Noſtri retinent vulgat. σπήλιγξ, σπήλαιον: legas potius: σπήλυγγος.] σπήλυγξ, σπήλαιον.

2) ἐσπ. λᾶαν) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, Sebaſt. male: ἐσπασμένην λ. Vit. 2. ἐσπαμένος λᾶας: Vit. 3. vt edd. prior. ἐσπασμένους τοὺς λάας.

3) ὑποκορ.) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. τὸ ὑποκοριστικόν.

4) γράφεσθαι διὰ τοῦ) Ciz. et Vit. 1. γράφειν δι', neglecto τῷ· τοῦ. Phauor. γράφεται.

5) διὰ τοῦ υ — γράφ.) Ciz. et Vit. 1. modo διὰ τὸ υ σπ. omiſſo γράφεται, et puncto ante τροπῇ deleto, ita vt omnia referantur ad γράφειν l. γράφεσθαι.

Ἰχθυωμένην] ἰχθύας κρατοῦσαν καὶ ἀγρεύουσαν [6]), ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν· μυθικῶς γὰρ τὰ τοῦ Λυκόφρονος νοεῖται [7]).

47. Ταυροσφάγον λέαιναν] ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων [1]) αὐτὴν εἶπε: λέαιναν δὲ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ φονικόν [2]). Ταυροσφάγον δὲ καὶ οὐ ταυροφάγον διὰ τὸ μέτρον [3]) εἶπεν ἢ ἰωνικῶς; οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μεσὰ τοῦ σ λέγουσι, Θεόσδωρος, Θεόσδοτος [4]) καὶ τὰ ὅμοια. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι τὸ σ. Κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται ὁ σφάττων ταύρους· ταυροφάγος δὲ ὁ τρώγων ταύρους.

48. Σάρκας καταίθων] ἐρρέθη [1]).

Λοφνίσιν] Λοφνὶς ἡ μεγάλη λαμπὰς, λιοφανής [2]) τις οὖσα, ἡ λίαν, τοῦτ' ἐστι μεγάλα, φαίνουσα, καὶ αἰολικῇ συγκοπῇ καὶ τροπῇ λοφανὴς καὶ λοφνίς [3]).

Δομήσατο] Τροπικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνήγειρε [4]). Τὸ δὲ δο-

6) καὶ ἀγρεύ.) Vit. 1 et Ciz. non habent, vt editt. ante Pott. Vitt. 2 et 3. praebent.

7) μυθικῶς — νοεῖται) Ciz. et Vit. 1. μυθ. τὰ τοῦ λυκ. νοοῦνται: Vitt. 2 et 3. μυθ. δὲ τῷ λυκόφρονι νοεῖται. Saltem τοῦ praemiſimus τῷ· λυκόφρονος.

1) ταύρων) Vit. 3. βοῶν.

2) λέαιναν — φονικόν) Delent Vitt. 2 et 3. quia iam ſupra v. 45. ab iis poſita: a Sebaſt. huc ſunt translata, et cum reliquis iuncta.

3) διὰ τὸ μέτρον) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. modo habent ἰωνικῶς, adduntque cum Sebaſt. et Vitt. 2 et 3. εἶπεν, quod ab editt. Pott. abeſt.

4) Θεόσδοτ.) Abiecimus cum noſtris καὶ praemiſſum. Vitt. 2 et 3. deinde Θεόδοτος, Θεόσδοτος, non Θεόσδωρος, Θεόδοτος.

1) σάρκας — ἐρρέθη) In noſtris non reperiuntur.

2) λιοφανὴς) Vitt. 2 et 3. λιοφνὴς τὶς οὖσα, ἡ λίαν μεγάλη, τοῦτ' ἐστι φαίνουσα. Ciz. et Vit. 1. adſtipulantur lectioni Sebaſt.

3) καὶ αἰολικῇ — λοφνίς) Noſtri, vt edd. ante Seb. καὶ συγκοπῇ αἰολ. λοφνίς.

4) ἀνεζ. ἀνήγ.) Vitt. 2 et 3. ἀνεζ. καὶ ἀνεγ.

μήσατο ἐμοὶ ἀρέσκει μικρὸν γράφεσθαι [5]), τὸ γὰρ μ ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ· Φιλομειδὴς [6]) Ἀφροδίτη· κἂν κἀκεῖ [7]) τινὲς ἐδιπλασίασαν τὸ μμ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. Εἰ δε μέγα τις τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ, μανθανέτω, ὅτι ἀττικῇ ἐκτάσει γράφεται [8]) μέγα, ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

49. Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν] ἤγουν [1]), οἷον μὴ δεδοικυῖαν τὴν Περσεφόνην, παρόσον ἀπηθανατίσθη [2]). Ἢ ἄλλως. Λέπτυνιν οἱ μὲν τὸν Ἅιδην, οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων [3]). Ἢ λέπτυνιν τὴν ψυχὴν παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀερώδη εἶναι [4]). (Λέγει [5]) δὲ τὴν Σκύλλαν

5) *ἐμοὶ ἀρέσκει μικρὸν γράφ.*) Sic Vit. 1 et Ciz. recte, i. e. *mihi placet, vt δομήσατο per ο μικρὸν ſcribatur. Caeterum ἄτοπα ſunt, quae de extenſione τοῦ ο adduntur, quia hoc loco ea non opus eſt, i. e. ſi quis per ω ſcribat.* Thryllit.

6) *φιλομειδὴς*) Sic omnino ſcribendum, vt iam Thryll. correxit, pro *φειλομηδὴς*, nam illud eſt epitheton perpetuum Veneris in Hom. vt Il. γ. 424 ε. 10. et al. l. In Homero vero ſemper dic. *φιλομμειδὴς*, duplici *μμ* metri cauſa.

7) *κἂν κἀκεῖ*) Vitt. 2 et 3. *ἐὰν ἐκεῖ*, et mox *τὸ μμ*, pro *τὸ μ*, quod rectius iudicat eſſe Thryllit. quia ſcholiaſtae ſemper ſic ſcribere ſolerent: atque ſic etiam dedit Sebaſt Vit. 1 et Ciz. modo *τὸ μ*.

8) *γράφεται* pro *γράφει* a Seb. reſtitutum eſt, noſtris conſentientibus.

1) *ἤγουν* — usque ad *τῶν ἀποθανόντων*, a Sebaſt. addita, abſunt a Vit. 1 et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. exhibent, omiſſo modo *ἤγουν*.

2) *ἀπηθαν*.) Sic omnino legendum cum Vit. 3. et Phauor. Vit. 2. perperam *ἀπηθανίσθη*. Seb. cum reliquis *ἀποθανίσθαι*, vitioſe. Eſt autem ab *ἀπαθανατίζω*, h. e. *θεοποιῶ*, de quo voc. Weſſel. ad Diod. I, 94. docte diſputat. Sic ſchol. Pind. Nem. X, 12. *ἀπηθανατίσθη Διομήδης*.

3) *ἀποθαν.*) Vit. 2. *ἀποθνησκόντων*.

4) *εἶναι*) Vit. 3. cum Phavor. *οὖσαν*.

5) *λέγει* pro *λέγω* recte reſtituit Seb. cui noſtri aſſentiuntur.

αὐτὴν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.) Ἢ Λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν [6]) καὶ τὸν θάνατον παρὰ τὸ λεπτύνειν [7]) καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. Ἀνέστησε δὲ Φόρκυς [8]) τὴν μὴ φοβουμένην ἔκτοτε [9]) τὴν Περσεφόνην.

Οὐδαίαν [10]) Θεὸν] τὴν Περσεφόνην.

50 — 51. Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ'] Ὅν ποτ' [1]) ἐξηνάριξεν Ἡρακλέα ὁ νέκυς Νέσος, ὁ δεξιούμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλαι [2]) τὸν Ἅιδην διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τοῦ Ἡρακλέος. Ἢ δεξιούμενον [3]), ἵν' ᾖ: ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσος τὸν Ἡρακλέα τὸν δεξιούμενον καὶ φίλον σχόντα πάλαι τὸν Ἅιδην, ὅτε κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσου ἱστορία τοιαύτη:

Ἡρακλῆς Ἀχελῶον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι καὶ τὸ δεξιὸν [4]) αὐτοῦ θραύσας κέρας καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας τῆς Αἱμονίου [5]) θυγατρὸς καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως

6) τὴν μοῖρ.) Vit. 3. cum Phauorr. τὴν κῆρα. In Vit. 2. desunt antea: τὴν περσεφόνην, ἤτοι.

7) παρὰ τὸ λεπτ. usque ad ἔκτοτε τ. περσεφόνην absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Φόρκυς) Vit. 1 et Ciz. Φόρκυν.

9) ἔκτοτε) *Sic etiam in Pſello p. m.* 41. Thryllit.

10) οὐδαίαν) Vitt. 2 et 3. οὐδίαν.

1) ὅν ποτ') Noſtri pro ὅν ποτε, reliqua vt Seb. praeter Vit. 1 et Ciz. qui φιλοτισάμενος pro φιλοποιησ. Olim legebatur ὅ. π. ἐξ. Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσος δεξ. κ. φιλοπ.

2) πάλαι) Sic omnino legendum cum noſtris Codd. non πάλιν. Lycophr. ποτέ: mox dic. πάλαι.

3) δεξ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. δεξιούμενος. vid. Nott. ad Lycophr.

4) δεξιὸν) Ita noſtri omnes, alii ἀριστερόν. cf. Heyne ad Apollod. II, 7, 5.

5) Αἱμονίου) Ita legendum cum Ciz. et Vitt. 1 et 2. cff. Heyne ad Apollod. l. l. et Sturz. ad Pherecyd. p. 195. Seb. et Vit. 3. αἱμωνίου. Pott. Ἁρμονίου, quia quidam Amaltheam tradant filiam fuiſſe Harmonii, quidam Haemonii, Aetolorum regis.

ἀντ' Ἀχελώου λαμβάνει γυναῖκα. Τελουμένων δὲ τῶν γάμων ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Ἕννομον τὸν Ἀρχιτέλους [6]) πλήξας κονδύλῳ ἀναιρεῖ παροινήσας κατὰ χειρὸς αὐτὸν δόντα φιλικῶς (πλήξας). Φυγεῖν δὲ εἵλετο εἰς Τραχῖνα [7]) πρὸς Κήυκα [8]). Διαπορευόμενος δὲ περὶ [9])

6) Ἕννομ. τ. Ἀρχ.) Vitt. 2 et 3. Ἄνεμον (mendose) τὸν Ἀρχετέλειον. Apollod. II, 7, 6. Ἀρχιτέλους παῖδα (puerum a poculis) Εὔνομον. Athen. IX, p. 410. etiam Herodoro auctore, Εὔνομον, alii aliter, cff. Heyne ad Apollod. l. l. et in Obſeruatt. p. 192, et Schweighäuſ. ad Athen. l. l. Εὔνομος ergo videtur vere dictus iſte puer, et Ἕννομος librarii lapſu, qui facilis eſt in ν et υ. Ἕννομον tamen Io. Tzetzes quoque in Chil. II, 455. hunc puerum nominat, vnde non tam librarium, quam ipſum Tzetzam erraſſe patet. Reliqua vero verba κατὰ χειρὸς — πλήξαντα, in quae omnes omnino Codd. et editt. conſpirant, ſunt corrupta, ac Sebaſtiani interpretatione: *colaphi ictu inconſulto interemit*, prorſus perverſa. Apollodori verba, quae Tzetza noſter ſecutus videtur, ſic ſe habent: γενομένων δὲ τούτων (τελουμένων δὲ γάμων) εὐωχούμενος (παροινήσας) παρὰ Οἰνεῖ, καὶ κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν (πλήξας κονδ. ἀναιρεῖ) Ἀρχιτέλους παῖδα Εὔνομον κατὰ χειρῶν διδόντα. ſcl. ὕδωρ, ſollemni ellipſi, quod vero addit Athenaeus, vid. Heyne. Legendum itaque, praeeuntibus Apollodoro et Athenaeo, vel, διδόντα ſ. δόντα pro πλήξαντα, vel, vt Seb. πλήξας, quod a librario e verſu proxime praecedenti male repetitum videtur, vel, κατὰ χειρῶν αὐτὸν δόντα φιλικῶς πλήξας κονδύλῳ, talitro, ita vt φιλικῶς non ad πλήξας, ſed ad δόντα referatur. Facili autem lapſu librarii accidere potuit, vt δόντα ab vltima ſyllaba τοῦ· αὐτὸν abſorberetur. Atque hanc lectionem textui dare, incluſo πλήξας, conati ſumus. Phauorinus ad Ἡρακλῆς, vbi totum hoc ſchol. exſcripſit, haec: κατὰ χειρὸς — πλήξαντα prorſus omiſit. Forſan etiam pro πλήξαντα legi poteſt πλήσαντα, *effundentem nimium aquae in manus Herculis, ideo indignabundi.*

7) Τραχῖνα) Sic quoque Vitt. 1. 2. et Ciz. Apollod. et Eudoc. p. 209. ſed Vit. 3. cum Phauor. τελχῖνα, male. In Chil. l. l. Tzetzes περὶ τὴν τραχινίαν.

τὸν Εὔηνον ποταμὸν τῷ Νέσῳ [10]) κενταύρῳ πρῶτος αὐτος διαπορθμεύεται. Ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσος καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἐπεχείρει βιάζειν [11]) αὐτήν: τοξεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέος [12]). Εἰδὼς δὲ [13]) Νέσος, ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλέος ὡς κεχρισμένα [14]) τῷ τῆς Ὕδρας ἰῷ) βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταῤῥέον [15]) ἐκ τοῦ τραύματος [16]) αἷμα δέδωκε τῇ Δηϊανείρᾳ [17]) ἀπατήσας αὐτὴν καὶ εἰπών· Ὅτι ἐγὼ μὲν διά σε τελευτῶ· τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι [18]) φιλίαν ἐπισπᾶσθαι [19]) δυνάμενον. Εἴπερ γὰρ Ἡρακλέα νοήσεις [20])

8) πρὸς κήϋκα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. εἰς κ. ſed Tzetz. in Chil. l. l. ὡς πρὸς τὸν κήϋκα.

9) περὶ) Ciz. et Vit. 1. πρὸς, Eudocia p. 209. εἰς. Εὔηνον pro Εὔοινον a Pott. reſtitutum noſtri comprobant Codd. Tzetz. in Chil. II, 458, et Lucan. VI, 366. a Pott. laudatus:

Et Meleagream maculatus ſanguine Neſſi
Euenos Calydona ſecat.

cf. quoque *Zenob. in* αἴθης πέπλος Thryll.

10) Νέσῳ — Νέσος) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. νέσσῳ — νέσσος, vt Apollod et alii. In Chiliad. tamen Tzetz. etiam νέσος, et ap. Eudoc. p. 209.

11) βιάζειν) Eudoc. l. l. melius βιάζεσθαι.

12) ὑπὸ τοῦ Ἡρ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' Ἡρακλείους.

13) εἰδὼς δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. νέσος, quod, cum vix abeſſe poſſit, adiecimus.

14) κεχρ.) Vit. 2. male κεχαρισμένα

15) τὸ καταῤῥέ.) Abeſt a Vit. 3. et Phauor. et Eudocia, perperam, nam Apollod. quem vnice h. l. ſequitur Tzetz. habet τὸ ῥυέν.

16) τραύματος) Pro τρώματος reſtituimus e Vit. 1 et Ciz. et Apollodoro, nam vix perſpici poteſt, quare Tzetz. h. l. Ionica dialecto vti voluerit. Vitt. 2 et 3. tamen retinent cum Eudoc. τρώματος.

17) Δηϊανείρᾳ) Ita noſtri, non, vt vulg. Δηϊάνειρᾳ.

18) χαρ.) Vit. 2. ἀποχαρίζομαι.

19) φιλ. ἐπισ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. φιλίας ἐπισ. Vit. 1. vero et Ciz. φιλίαν ἐπισπάσασθαι.

20) νοήσεις) Ciz. et Vit. 1. νοήσας, vitioſe: Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. νοήσῃς. Olim legebatur νοήσειας,

ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα· ἐπίχρισον [21]) τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια καὶ πρός σε πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. Τοῦτο δὲ [22]) ἄγγος ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα ὡς ὕστερον ἦκουσεν Ἡρακλέα [23]) τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην [24]) καλὴν οὖσαν ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσατα [25]) τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ἡρακλέος ἱμάτια [26]) μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλε. Περὶ δὲ τὸ Κήναιον Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια στολίζεται τὸν πεφαρμαγμένον [27]) τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ τῷ κνησμῷ κρατηθεὶς πυρώδει καὶ δραστηρίῳ [28]) τελευτᾷ ἐν [29]) τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασι αἱ Θερ-

quod ſane non ſollicitandum erat

21) ἐπίχρισον) Pro ἐπιχρίσεις a Seb. poſitum, Codd. noſtri comprobant. Ciz. tamen et Vit. 1. τοῦτο pro τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ.

22) τοῦτο δὲ) Noſtri cum edd. omnibus τοῦτο τό.

23) Ἡρακλέα) Ciz. et Vit. 1. eiiciunt. Vit. 3. cum Eudoc. ita: Ἡρακλέος τ. Οἰχαλίαν πορθήσαντος.

24) Ἰόλην) Vitt. 2 et 3. omittunt, et mox ἄγεσθαι habet Vit. 3. pro ἄγοντα.

25) ἐπιχρ.) Vit. 2. ἐπιχρίσατο: Vit. 3. ἐπεχρίσασα, perperam.

26) τὰ τοῦ — ἱμάτια) Ciz. et Vit. 1. ἡρακλέους τὸ ἱμάτιον, Io. Tzetz. in Chil. II, v. 487. χιτῶνα; et mox αὐτὸ ἀπέσταλκε pro ταῦτα ἀπέστειλε: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. quoque ἀπέσταλκε.

27) πεφαρμ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phau. πεφαρμακευμένον: Vit. 1 et Ciz. πεφοινιγμένον, h. e. *tinctam ſanguine Neſſ.*, vt Hygin. Fab. 36. dicit.

28) ὑφ' οὗ — δραστηρ.) Deleto καὶ cum noſtris et Eudoc. reponendum τῷ. Vit. 1. legit: ὑφ' ᾧ δραστηρίῳ καὶ πυρώδης κρατηθεὶς τῷ κνησμῷ: Ciz. ὑφ' οὗ δραστήριος καὶ πυρώδης κρ. τ. κνησμῷ, mendoſe. Io. Tzetz. in Chil. II, v. 483. κνησμὸν ἐπάγον ἄμετρον, καὶ δῆγμα, καὶ φλυκταίνας. Eudoc. κνισμῷ, non vero κνησμῷ habet, forſ. rectius.

29) ἐν pro παρὰ noſtri retinent, bene, nam ſi ἐν omnibus locorum adponitur, vt conſtat, ſignificat i. q. παρά, ergo Sebaſt. παρὰ videtur eſſe gloſſa inepta. Praeterea Hercules, auctore

μοπύλαι [30]), πρῶτον [31]) ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας καὶ ἀνελών [32]). Τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος [33]) τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. Τὰ δὲ τόξα ταῦτα, (ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτός φησι [34]),) παρὰ Τευτάρου Σκύθου [35]) βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἔσχη-

Hygino f. 36, vt ardorem extingueret, ſe in flumen coniecerat, atque ſic *ἐν*, non vero *παρὰ τῷ ποταμῷ* perierat.

30) *ἐξ οὗ — Θερμοπ.*) Ita Vit. 1 et Ciz. Olim *Θερμοπόλεις*. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ignorant haec verba, ideo quoque a Sebaſt. inprimis auctoritate Potteri ſublata. Reuocauimus autem, quum Scholiaſt. haud dubie ſpectaſſe videatur calidas aquas, *Θερμὰ λουτρὰ*, quae erant in faucibus Thermopylarum, et quum, vt Thryllit. h. l. obſeruat, Nonnus, ſcholiaſta Theologi *ἐν ἐξηγήσει τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν*, c. 3. p. 129. ed. Eton. eandem hiſtoriam recitet. Tzetzes autem, ni fallimur, dixit *Θερμοπύλαι* pro *Θερμὰ τὰ ἐν Θερμοπύλαις*. Erat ibi quoque, Herodoto auctore, VII, 176, ara Herculi exſtructa. Accidere quoque potuit, vt librarius *Θερμὰ ἐν πύλαις* corrumperet in *Θερμοπύλαι*. Vtut ſit, delenda nobis non videntur, nixa auctoritate Codd. Vit. 1 et Ciz. antiquiſſimorum.

31) *πρῶτον*) ſcl. antequam ſe in flumen coniiceret.

32) *ἀνελών*) Ante Seb. addita erant *ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ*: ſane ſunt ſuſpecta, quia proxime praeceſſerant, nec habent Vitt. 2 et 3. cum Phauor. et Eudocia, a qua etiam antea ſunt omiſſa. Ciz. vero et Vit. 1. tuentur ea, et ſane habent aliquid, quo defendi poſſint. Hyginus enim l. l. Herculem narrat rotatum Licham in mare iaculatum eſſe, vnde eo loco, quo cecidiſſet, petra deinde Lichas appellata, nata ſit. cf. Heyne ad Apollod. p. 224.

33) *ποίαντος*) Cf. Apollod. II, 7, 7. Zenob. in *αἴθης πέπλος*: *ποίας γὰρ παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων τὴν πυρὰν ὑφῆψεν*. *Thryll.*

34) *ὡς — φησι*) Ita quoque Ciz. et Vit. 1, ſed a Vitt. 2 et 3. abſunt; atque ſane abeſſe poſſunt. Vncis ideo incluſimus haec verba. cf. v. 56.

35) *σκύθου*) Vitt. 2 et 3. *κήθου*, menoſe. Schol. Theocr. XIII, 56. idem

κεν Ἡρακλῆς, ὅστις [36]) Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. Ἄλλοι δὲ [37]) Εὐρυτόν φασι τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικήν. Οἱ δὲ Ῥαδάμανθυν [38]) τὸν Κρῆτα πατρῷον ἐκείνου [39]) γενόμενον [40])· μετὰ γὰρ τὸν θάνατον [41]) Ἀμφιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρήτης καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ [42]) τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν γαμεῖ τὴν Ἀλκμήνην καὶ Ἡρακλέα [43]) διδασκει τὴν τοξικήν [44]). Φησὶ γοῦν [45]), ὅτι ἀξίφῳ δόλῳ ἤτοι [46]) τῷ Φαρμάκῳ [46*]) τῆς Ὕδρας ἀνεῖλεν ὁ Νέσος ὁ ὢν νεκρὸς τὸν

tradit: διδαχθεὶς παρά τινος σκύθου τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ Ἡσίοδος (forſ. Ἡρόδωρος) καὶ Καλλίμαχος. Art. τοῦ a Pott. in ed. 2. praepoſitum τῷ Βουκόλου, quia Lycophr. eum ignorat, et Amphitruo haud dubie plures habebat paſtores, cum Codd. noſtris et Eudocia deleuimus.

36) ὅστις) Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor. ὅτι.

37) ἄλλοι δὲ) Apollodorus II, 4, 9. Theocrit. XXIV, 106.

38) Ῥαδάμ.) Cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 134. Eudoc. pro οἱ δὲ Ῥαδάμ. legit ἢ δὲ Ῥαδ

39) ἐκείνου) Vit 3. τούτου, Eudoc. male τοῦτον. Legendum τούτου.

40) γενόμ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. γινόμενον: infra vero ad v. 458 quoque γενόμενον.

41) τὸν θάνατον pro θάνατον Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Apollodor. II, 4, 11, p. 159, recte. Sic ſmox quoque τὸν ἴδιον pro ἴδιον.

42) ἐν ὠκ.) Vit. 3. cum Eudoc. εἰς ὠκαλέα. fort. ὠκάλεαν. Vit. 1. et Ciz. ἐν ὠκαλίφ, vitioſe. Apollod. II, 4, 11. ἐν ὠκαλείᾳ, cf. ibi Heyne.

43) Ἡρακλέα) Noſtri cum Eudoc. Ἡρακλεῖ. Pott. Ἡρακλῆ.

44) διδάσκει τὴν τοξ.) Quae hinc ap. Potter. τὸν Ἄιδην δεξιούμενον — ſequebantur, Seb. ſublata poſtea loco ſuo inſeruit. Vit. 1 et Ciz. ponunt poſt ſcholia v. 54. ſed Vitt. 2 et 3. non transponunt.

45) φησὶ γοῦν) Vit. 2, vt olim, φασὶν οὖν, reliqui φησὶ οὖν.

46) ἤτοι) Noſtri ἤγουν.

46*) Φαρμάκῳ τῆς) Vit. 2 et Ciz. Φαρμάκῳ τῷ τῆς, bene. Praeterea Vitt. 2 et 3. totam hanc ῥῆσιν ſic ordinant: ὅτι ὁ Νέσσος, ὁ ὢν νεκρὸς (quod quoque recipim s) ἀξίφῳ δόλῳ, ἤγ. τῷ Φ. τ῀ν ὕδ. ἀνεῖλε τὸν πάλαι, omiſſo τὸν ἡρακλῆ.

Ἡρακλέα τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν Ἅιδην, ὡς [47]) καὶ Ὅμηρος:

> Τλῆ [48]) δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστὸν,
> Εὖτέ μιν αὐτὸν ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
> Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.

Τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι [49])] Ὁ Ἄδμητος ἔσχε γυναῖκα Ἄλκηστιν [50]), ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι. Κατὰ δὲ [51]) τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου. Μὴ μαθὼν δὲ [52]) τὴν τελευτὴν τῆς εἱρημένης [53]) καὶ παιανίζειν [54]) ἀρξάμενος: μία

47) ὡς) A Pott. additum, addunt quoque Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. ignorant.

48) τλῆ —) Hunc modo verſ. Hom. Il. V, 395. Tzetzes attulit, vt Diis ipſis a mortalibus mala eſſe illata oſtenderet, quod is quoque euincit, nec attinebat duos inſeqq. ſubnectere, quos Seb. vt ipſe fatetur, arbitratu ſuo adiecit.

49) τὸν — πάλαι) In noſtris non praemittuntur.

50) Ἄλκηστ.) Poſuit Sebaſt. pro ἐρίβοιαν, ἐρύβιαν vel εὐρύβοιαν, vt Vit. 1 et Ciz. habent, ſecutus meliores Codd. Homerum, Euripidem, ipſam denique hiſtoriam. Potuiſſet quoque his adiicere ipſum Io. Tzetz. in Chil. II, v. 420. Mirum ſane, qui fieri potuerit, vt plerique Codd. Eriboeam hic inducerent vxorem Admeti, niſi putes, Tzetzam ex alio fonte, vt ſaepius, hauſiſſe, vbi Admeto vxor Eriboea daretur, ficut in Hygin. f. 256. ei tribuitur vxor Theonoe, Theſtoris filia. Vix vero credi poteſt, Tzetzam, Grammaticum antiquitatis mythicae peritiſſimum, erraſſe, vel a librariis nomen Eriboeae, quod plane differat a nomine Alceſtis, eſſe intruſum. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 69. *Adeo*, inquit, *nihil eſt tam vulgatum in fabulis, quod non aliter ornarit poetarum lubido.*

51) κατὰ δὲ) Pro καὶ κατὰ a Sebaſt. emendatum conſenſu Vit. 1 et Ciz.

52) μαθὼν δὲ) Additum δὲ a Seb. Ciz. et Vit. 1. etiam addunt.

53) εἱρημένης) Vit. 3. εἱμαρμένης, lectio non contemnenda, quum conſtet, Apollinem a Parcis petiiſſe, ne Admetus, aetate vitae

τῶν δουλῶν [55]) προσῆλθεν αὐτῷ καὶ εἶπεν: Οὐ δεῖ παιανίζειν ὧδε, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀδμήτου τελευτῆσαι [56]). Τοῦ δὲ εἰπόντος [57]), ποῦ τέθαπται; καὶ μαθὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ Ἅιδου ἅψασθαι θυσιῶν [58]) ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε.

52. Λεύσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρσυμένην [1])] Θεάσομαί σε, ὦ Τροία, τὸ δεύτερον πορθουμένην ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Νεοπτολέμου τοῦ ἐκγόνου τοῦ Αἰακοῦ, ἢ τοῦ Ἐπειοῦ, ὃς τὸν δούρειον ἵππον κατεσκεύασε [2]). Πρώην μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέος [3]) πορθηθεῖσα πυρὶ παρεδόθης [4]) καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείαις χερσίν, ἤτοι τοῦ Ἐπειοῦ [5]) ἢ Νεοπτολέμου· Αἰακοῦ γὰρ

exacta, ipſe moreretur, ſed vt alius loco ipſius morti ſe traderet. Quod vero cum parentes eius recuſaſſent, vxor eius ſe obtulit. cff. Apollod. I, 9, 15. Hygin. f. 51. et Eurip. Prolog. in Alceſt.

54) παιανίζ.) Vitt. 2 et 3. παιονίζειν, lege παιωνίζειν, quod idem eſt.

55) δουλῶν) Vit. 1 et Ciz. δουλίδων.

56) οὐ δεῖ παιανίζειν —) Eadem exhibent Vit. 1 et Ciz. cum Seb. pro γεγονὸς, vti omnes edd. ante Pott. quod Seb. qui nullam edd. prior. conſuleret, ignorauit. Vitt. 1 et Ciz. addunt his ὧδε διὰ — τελευτῆσαι, quae quoque, cum eiectum γεγονὸς expleant, revocanda curauimus.

57) τοῦ δὲ εἰπόντος) Vitt. 1 et 2. et Ciz. ὁ δὲ εἶπε, et deinde cum edd. vett. pro μαθὼν (ſic recte, non vero, vt Seb. μαθόντος) ἐκάθισεν legunt: καὶ παρακαθίσας.

58) θυσιῶν) Noſtri τῶν θυσιῶν.

1) λεύσω — πυρ.) Ciz. et Vitt. 2 et 3. nil horum praemittunt: Vit. 2. modo λεύσω (ſic) σε, τλῆμον.

2) θεάσομαι — usque ad κατεσκεύασε, a Seb. e duobus Mſſ. eruta, a noſtris abſunt.

3) ἡρακλ.) Vit. 3. ἡρακλέους.

4) παρεδόθης) Noſtri, vt ante Pott. παρεδόθη, et mox μιλλει pro μέλλεις. Vitt. 2 et 3. etiam abiciunt πυρί.

5) τοῦ Ἐπειοῦ) Vitt. 2 et 3. delent, non apte, nam mox ſequitur.

δευτερογόνοι [6]) οἱ ἀμφότεροι ὅ, τε Νεοπτόλεμος καὶ ὁ Ἐπειὸς [7]), ὡς μαθήσῃ. Τούτοις οὖν, φησὶ [8]), μέλλεις [9]) καυθῆναι καὶ τοῖς ὀστέοις [10]) τοῦ Πέλοπος τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτριναν [11]) πόλιν Ἤλιδος, ἧς ἐβασίλευσεν [12]) ὁ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης [13]) τῆς Πακτωλοῦ. Τὰς δὲ συντάξεις [14]) οὐ δεῖ γράφειν, ἀλλὰ διὰ γραμμάτων ἄλφα καὶ βῆτα καὶ λοιπῶν ταύτας διαγράψω [15]). Μᾶλλον δε μόνας ἐκείνας τὰς περινενοημένας καὶ δεινάς [16].

55. *Αἰακείαις χερσὶν*] Αἰακοῦ ἐξ Ἐνδηΐδος [1]) Πη-

6) δευτερογ. pro δεύτεροι ἔκγονοι. Seb. conſentientibus Vit. 1 et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. δευτερόγκονοι, mendoſe. Lexica ignorant δευτερογόνοι.

7) ὅ, τε νεοπτ. — ἐπειὸς) Agnoſcunt Vitt. 2 et 3. cum Seb. non vero Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior.

8) φησὶ) A noſtris abeſt.

9) μέλλεις) Vitt. 2 et 3. vt antea, μέλλει. Thryllit. coniicit μέλει.

10) τοῖς ὀστ.) Vitt. 2 et 3. σὺν ὀστοῖς.

11) περὶ — λαίτρ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ λαίτριναν, Vit. 3. male λαίτρυναν.

12) ἧς ἐβασίλ.) Haec verba a Seb. repoſita noſtri quoque agnoſcunt.

13) Εὐρυανάσσ.) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. recte. Vitt. 2 et 3. δρυανάσσης. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 99.

14) τὰς δὲ συντάξ — δεινάς) Deſunt in Vit. 1 et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. omiſſis tamen ἄλφα — λοιπῶν. Deinde pro διὰ γραμμάτων Vit. 2. διὰ γράμματα: Vit. 3. διαγράμμασι, iunctim, et λοιπὰ pro λοιπῶν.

15) διαγράψω) Vit. 2 διγραφα. Sebaſt. in interpretatione lat. addit: *Graeci magiſtri in poeticis libris commentandis duriuſculu ac ſubdifficilia conſtructu loca per alphabeti litteras (queis pro numero vtuntur) ſingulis vocibus, prout Syntaxis ordo requirit, ſuperpoſitas, conſtruere conſueuerunt. Hinc totum Lycophronis poëma, vtpote a capite ad calcem intricatum, in antiquioribus libris* (vt in Ciz. et Vit. 1.) *ſic conſtructum videtur.*

16) δεινάς) Vit. 3. ἀρδεινάς, forſ. ἄρα δεινάς.

1) ἐξ ἐνδ.) Sic legendum pro καὶ ἐνδ. vt ſqq. et Vitt. 2 et 3. iubent. Idem tradit Tzetz. infra v. 175. ed vide, quam ſibi conſtet Se-

λεὺς καὶ Τελαμών· ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος [2]) Φῶκος. Ἐκ Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς· Ἀχιλλέως δὲ καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς Πύρρος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ Περιβοίας [3]) Αἴας· ἐκ δ' Ἡσιόνης Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Λυσιδίκης τῆς Κορώνου [4]) Φίλιος [5])· ἐκ Τεκμήσσης [6]) δὲ τῆς αἰχμαλωτίδος [7]) Εὐρυσάκης. Φώκου δὲ [8]) πάλιν καὶ Ἀστερίας [9]) Κρίσσος καὶ [10]) Πανοπεύς· Πανοπέως δὲ Ἐπειός [11]), ὁ τὸν δούρειον [12]) ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ τὸ Ἴλιον [13]) ἐπορθήθη. Ἀλλ' εἶπερ [14]) ὁ Τζέτζης θέλω

basi. nam ibi Δηΐδος, quod h. l. Vitt. 2 et 3. quoque tuentur, male. cf. Apollod. III, 12, 6. et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

2) Νηρηΐδ.) Vitt. 2 et 3. νηρίδος, perperam, nam Apollod. l. l. Ψαμάθη dic. ἡ Νηρέως.

3) περιβοίας) Sic legendum pro ἰριβοίας cum Vit. 1. et Ciz. et Apollodor. III, 12, 7. sed Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. III, 260, et Pind. I, 6, 65, ἰριβοια. cf. Heyne Obseruatt. in Apollod. p. 309.

4) κορώνου) Recte, vt Apollod. III, 10, 8. Vitt. 2 et 3. κορωνοῦ.

5) φίλιος) Herodoto nominatur VI, 35. Φιλαῖος, cf. ibi Wesseling. Marcellino in Vita Thucyd. Philaeas. Codd. nostri constanter cum Io. Tzetz. in Chil. III, 261. φίλιος.

6) τεκμήσσης) Ita lege cum Vit. 1 et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 263. et Eustath. ad Hom. Il. λ. p. 843. Infra ad v. 298. quoque τεκμήσσης, non τεκμήσης, vt Sebast. cum reliquis.

7) αἰχμαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλώτου: Io. Tzetz Chil. III, 262. δοριαλώτου.

8) Φώκου δὲ pro Φώκου dant quoque cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) Ἀστερ.) Infra ad v. 939. ἀστεροδία.

10) κρίσσος καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3.

11) δὲ ἐπειὸς) Delent art. ὁ cum Seb. quoque Vitt. 2 et 3.

12) δούρειον) Vitt. 2 et 3. δούριον. Io. Tzetz. in Antihom. v. 17. δούρειον, cf. ibi Iacobs. Fundus fabulae est in Hom. Odyss. ϑ. 492.

13) τὸ Ἴλιον) Nostri praeter Vit. 3. praemittunt καὶ a Seb. deletum.

14) Ἀλλ' εἶπερ — διεξέλϑωμεν) Haec omnia desunt in nostris, nec, vti Thryll.

γράφειν τὰς ἱστορίας εἰς πλάτος καὶ τοὺς ἀκροατὰς ἀντὶ σαφηνείας μᾶλλον θελώσω καὶ βιβλιοθήκης ἂν Πτολεμαίου ἐν χρείᾳ γενοίμεθ', ὡς ἐναποθεῖναι τα γραφητόμενα: καὶ τὸ μεῖζον καὶ δυσχερέστερον πάντων, καὶ τὸ ἡμέτερον πόνημα οὐχ ὡς ἡμέτερον δόξει, ἀλλ' ὡς Λυκόφρονος σχόλια. Ἔνθεν κατὰ τὸ δυνατὸν συντέμνοντες τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν.

Αἰακείαις χερσὶ] ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ διὰ τὸν δούρειον ἵππον. Καταγει δε τὸ γένος Ἐπειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ.

Ταντάλου παιδὸς] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου Πέλοπος.

54. Λαίτριναν οἰκουροῦσι [15])] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτριναν Ἔστι δὲ ἡ Λαίτρινα πόλις Ἤλιδος [16]). Ἔγκειται δ' ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι. Χρησμὸν γὰρ ἔλαβον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ μετενεχθῶσιν ἀπὸ τῆς Ἤλιδος εἰς τὴν Τρωάδα καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέος, ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης,

obſeruat, ad Lycophronem quicquam faciunt, ſed continent modo ἐπίκρισιν de ſcholiis Tzetzae. Ergo forſan margini allita, et deinde in textum illata videntur ab alio Grammatico, vel Io. Tzetza, qui lubentiſſime nomen ſuum iactat. Omnia quoque melius cohaerent, verba ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου ſi iungas cum Ἴλιον ἐπορθήθη, omiſſis αἰακείαις χερσὶ, quae Vit. 1 et Ciz. quoque praetermittunt: in Vitt. 2 et 3. vero comparent.

15) οἰκουροῦσι usque ad ἀποκομίσαι abſunt a Vitt. 2 et 3. qui mox adnectunt τῷ· Λαίτριναν verba: χρησμὸν — υἱὸν a Seb. reuocata, quae vero Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior. ignorant. Verba modo: Νεοπτόλ. — υἱὸν habent in ſqq. poſt εἰς τὴν Ἑλλάδα, vt edd. priores.

16) ἔστι δὲ — Ἤλιδος) Vit. 1 et Ciz. modo: πόλις Ἤλιδος, quae Vitt. 2 et 3. ponunt ad extr. πορθηθείη τὸ Ἴλιον. Omnia ſunt turbata variis ſubinde emendatis et auctis. cff. ad h. l. Pauſan.

εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται: οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον.

Λειψάνοις πυρὸς] ἅπερ κατέλειψε [17]) τὸ πῦρ ὀστᾶ Ταντάλου παιδὸς, λείψανα λέγει πυρός.

55. Καταβρωθέντος [1])] κατακαυθέντος [2]), καταποθέντος (δηλονότι [3]) τοῦ Πέλοπος) ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τῶν θεῶν ἑψήθη [4]).

56. Τοῖς Τευταρείοις] λείπει τὸ τε [5]), ἵν' ᾖ, καὶ τοῖς Τευτάρου πτερώμασιν ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου. Τίς δ' ὁ Τεύταρος, προεῖπον [6]).

57 — 60. Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει] ἤγουν [1]) Φανερώσει ἡ βαρύμηνις γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἤτοι [2]) ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ Κεβρῆνος [3]) ἢ Οἰνέως· ταύ-

V, 13. et Io. Tzetz. Posthom. v. 577. et ibi Iacobs.

17) κατέλειψε) Vit. 3. κατέλειπε, sed verba ταντάλου παιδὸς neque hic Vit. 3. neque reliqui Codd. praebent: λέγει vero pro λέγεται cum Seb. omnes.

1) καταβρωθ.) Vit. 1 et Ciz. καταβροχθέντος: Vit. 2. βροχθέντος: Vit. 3. βροχθέντα.

2) κατακαυθ.) A Seb. e quatuor MSS. erutum Vitt. 2 et 3. modo habent.

3) δηλονότι) Ciz. et Vit. 1. ponunt post πέλοπος.

4) ἑψήθη) Vit. 1 et Ciz. ἐτύθη, bene.

5) τὸ τε) Vit. 2. τὸ γε. Mox Vitt. 2 et 3. art. τοῖς ante βέλεσι delent.

6) προεῖπον) Ciz. et Vitt. 1 et 3. εἶπον.

1) ἤγουν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. ἤτοι.

2) ἤτοι ἡ Οἰνώνη) Praemissimus ἤτοι ope Vit. 1 et Ciz.

3) κεβρῆνος) Recte, vid. Apollod. III, 12, 6. ibique Heyne, Parthen. c. 4. Conon fab. 23. Strab. XIII, p. 596. et Mezir. ad Ouid. Heroid. T. 1. pag. 403. Minus recte Ciz. et Vit. 1. κυβρῆνος, Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 314 et 329. σκεβρῆνος, qui quoque delent ἢ Οἰνέως, quod quidem Vit. 1 et Ciz. seruant, sed legunt Οἰνέως. Mythographi modo dicti quoque non addunt ἢ Οἰνέως. cff. Sturz. ad

τὴν γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς καὶ υἱὸς 4) αὐτῷ Κόρυθος: ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς 5) διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ διὰ τοὺς 6) τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους ἀγριωθεῖσα 7) ἔπεμψεν ἡγησόμενον τοῖς Ἕλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ.

Κοῦρον 8)] κόρον λέγει τὸν Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου υἱὸν Κόρυθον.

61 — 62. Αὐτὴ δὲ Φαρμακουργὸς] Φασὶν, ὅτι 9) τετρωμένον τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ τοξότου Φιλοκτήτου θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστε-

Hellan. p. 96. et Tzetz. infra ad v. 175.

4) καὶ υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. cf. Parthen. c. 34. κόρυθος, alii κόριθος, vid. ad v. 851.

5) αὐτῆς) Vit. 3. αὐτοῦ, non omnino male, vt referretur non ad Cebrenem ob perfidiam Paridis in ipſam iratum, ſed ad Paridem, niſi verbis Lycophronis repugnaret. Parthen. c. 4. μεμφομένη τῷ πραχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον. cf. Heyne ad Conon. p. 175. Vitt. 2 et 3. pro ὀνειδιζομένη legunt ὀνειδιζόμενον, ſcl. κόρυθον. Eudocia vero conſentit cum Tzetza, niſi quod mire p. 314 et 330. παρὰ τοῦ πριάμου pro παρὰ τοῦ πατρὸς habet. Lectio αὐτοῦ ſi placet, abeſſe quoque poſſunt ſqq. διὰ τὸν ψόγον — αὐτῆς, vt vere abſunt a Vit. 1 et Ciz.

6) τοὺς τῆς ἑλέν.) Sic lege cum Vit. 1 et Ciz. et edd. vett. nam τοὺς perperam abeſt. Vitt. 2 et 3. verba ſic digerunt: διὰ τοὺς ἐπεισ. γάμους τῆς ἑλένης. Conon 34. ζηλοτυπίαν κινοῦσα Ἀλεξάνδρῳ.

7) ἀγριωθ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1 et Ciz. cum edd. prior. non agnoſcunt.

8) κοῦρον) Hoc ſchol. a Seb. allatum, quod abeſt ab Eudocia, edd. prior. et Vit. 1. et Ciz., exhibent Vitt. 2 et 3., ita tamen, vt adnectant ſuperiori ſic; κοῦρον δὲ λέγει.

9) Φασὶν, ὅτι) A Seb. receptum agnoſcunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. non vero: τετρωμένον παρὰ — Φιλοκτήτου. Sunt verba Apollod. III, 12, 6.: τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις, cf. Conon. 23.

ρον [10]) προτενεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὗρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ· ἢ κατὰ Κόϊντον [11]) ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα [12]) εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν βρόχῳ [13]) ἀπαγχθεῖσα· ἢ κατὰ τόνδε τὸν Λυκόφρονα καταπεσοῦσα τοῦ πύργου [14]).

Οὐκ ἰάσιμον [15])] Οὐκ ἰάσιμον λέγει τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο [16])· ἢ ὅτι κεχρισμένα ἦν [17]) τὰ βέλη τοῦ [18]) Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς Ὕδρας· ἢ ὅτι προ-

10) *ἐπειδὴ ὕστερον — ἐκπεπνευκότα*) Desunt in Vitt. 2. 3. et Eudocia.

11) *κατὰ κόϊντον*) Sic omnes cum Eudocia, verum Vit. 2. *κατὰ κόϊντος*, forſ. *καθὰ*, putat Thryllit. quod minus placet. Tzetz. in Poſthom. v. 569. *θάνε πυρὶ, ὡς ὁ κόϊντος.* cf. Quint. Smyrn. X, 467.

12) *ἐμβαλοῦσα*) Vit. 1 et Ciz. *ἐμβάλλουσα.*

13) *βρόχῳ*) Neque hoc, neque, vt edd. prior. *βρόχαις*, ſed *βρόχοις* habent Vit. 1 et Ciz. In Vitt. 2 et 3. deſunt *κατὰ τὸν Δίκτυν*, ſpatio tamen relicto; in Eudocia vero etiam p. 314 et 329. nullo relicto ſpatio. Male quoque *ἀπαχθεῖσα* Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro *ἀπαγχθεῖσα.* Apollod. l. l. *ἀνήρτησεν ἑαυτήν*: Conon 23. *ἑαυτὴν ἀνήρτησε τῇ ζώνῃ*: Tzetz. Poſthomer 596. *βρόχον ἁψαμένη, ὡς Δίκτυϊ εἶδεν ἄριστον,* qui fauet lectioni *βρόχῳ.* At Dictys, cuius hiſtoriam Troianam adhuc habemus, longe diuerſa tradit, cf. Iacobs ad Tzetz.

14) *καταπεσ. — πύργου*) Io. Tzetz. Poſthom. l. l. *ὡς λυκόφρων, ἀπὸ πύργου.* Conſentiunt ergo fratres Tzetzae, niſi malis ſtatuere, haec ad Lycophr. obſeruata Io. Tzetzae eſſe.

15) *οὐκ ἰάσιμον*) Nullus Codd. noſtrorum praeponit nec habet *λέγει*, quod ſequitur: iungunt omnia cum ſuperioribus, vt edd. vett. particula *δέ.* Conſentit iis Eudocia.

16) *ἐδύνατο*) Noſtri cum Eudoc. *ἠδύνατο.*

17) *ἦν*) Ciz. et Vit. 1. *ἦσαν*, vti ſemper Plural.

18) *τοῦ*) Conſenſu Vit. 1 et Ciz. a Seb. reſtitutum: reliqui cum Eudocia omittunt.

ληφθέντος τοῦ τραύματος ὑπέθηκε τὰ φάρμακα [19]). Ἡ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν [20]) ἤσκει.

Λυγρὸν [21])] τὸ χαλεπὸν παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστιν, ὀλέθριον; ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά.

63. Γιγαντοραίστοις] Γῆ [1]) κατὰ Τιτάνων [2]) ἀγαναικτοῦσα ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης [3]) γεννᾷ δρα-

19) ἢ ὅτι προλ. — φάρμακα) Absunt a Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauorino.

20) μαντικὴν pro μουσικὴν Vit. 1 et Ciz. sed μουσικὴν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. Thryllit. mauult μαγικὴν, cui coniecturae fauent Lycophronis φαρμακουργὸς, et Meziriac. ad Ouid. Epp. p. 413. Praetulerim tamen μαντικὴν, nam ap. Parthen. Erot. 4. λέγεται Οἰνώνην ἐκ θεοῦ κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν μελλόντων: Conon f. 23. ἦν ἐπίπνους μαντείας, καὶ τομῆς φαρμάκων ἐπιστήμων: Apollod. III, 12, 6. παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, cf. ibi Heyne.

21) λυγρὸν) Hoc scholion abest a Vitt. 2 et 3. sed in Vit. 1. et Ciz. et in editt. prior. reperitur, verum in extrem. v. 63. cf. Phau. ad λυγρόν.

1) γῆ) Nostri delent art. praepositum ἡ, recte. Sunt verba Apollod. I, 6, 1.

2) τιτάνων) Ciz. et Vit. 1. γιγάντων, reliqui τιτάνων cum Apollod. l. l. qui iam περὶ, olim quoque κατὰ τιτάνων cum Tzetza habebat. Confunduntur ab antiquis saepe Titanes et Gigantes, cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 28. A nostris quoque et Apollodoro abest τὰ, a Sebast. perperam τῷ· περὶ τιτάνων praepositum.

3) ἐν φλ. — παλλήνης (lege παλλήνης)) *in vrbe Phlegra*, quae est forma vsitatior, vel Phlegrae in regione Pellene, rectius Pallene. Apollod. l. l. ἐν φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν παλλήνῃ, h. e. *quae etiam Pallene ab aliis nominatur*, vbi Heyne in Obseruatt. p. 29. doctrinam Apollodori, vt videtur, verbis sic a nobis explicatis, non satis accurate desiderat. cf. Voss. in *Mytholog. Briefe* Vol. II, p. 261. πελλήνη Vit. 1. et Ciz. simplici adeo λ, πελήνη, minus recte, conf. Tzschucke ad Mel. Vol. III. P. II. p. 149. nam πελλήνη est vrbs Achaiae, vnde ap. Lycophr. v. 922. πελληνίου, παλλήνη vero regio vel vrbs

κοντόποδας 4) καὶ βαθυγενείους καὶ βαθυχάιτας τοὺς 5) Γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς οὐρανόν: ὧν πρῶτοι 6) Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεὺς 7), οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, ἔστ' ἂν ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἐγεννήθησαν 8), ἐμάχοντο. Συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διὶ καὶ τούτους κατατοξεύσαντος ἀνῃρέθησαν. Πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ τὴν γῆν 9) μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Παλλήνης ἐξαγαγὼν τοῦτον, ἀνεῖλε. Πορφυρίωνι 10) δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταῤῥῆγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος ἀναιρεῖ 11). Καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως 12) πλὴν ὀλίγων σὺν Διὶ ἀνῃρεῖ.

Macedoniae, cf. Tschuckc l. l. Olim in Apollod. I, 6, 1. etiam πελλήνη, turpiter, dicit Heyne, iam vero rectius παλλήνη. Codices noſtri, et reliqui, quos Sebaſt. tractauit, conſpirant in πελλήνη; legendum tamen omnino eſt: τῆς παλλήνης, vt Lycophr. v. 127. et ibi ſchol. Vit. 1. et Ciz. παλλήνην τροφὸν τῶν γιγάντων, recte exhibent.

4) δρακοντόποδας) Sic recte Vit. 1. et Ciz vti iam vidit Heyne ad Apollod. I, 6, 1. εἶχον τὰς βάσεις Φολίδας δρακόντων. Sebaſt. perperam cum aliis δρακοντόπαιδας. Tzetzes autem h. l. ſecutus eſt Apollod. etiam in β. θυγεν. et βαθυχαίτας, qui habet: καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων, et ſic deinceps.

5) τοὺς γίγ.) Sic Vitt. 2 et 3. Sebaſt. vero cum reliquis ignorat τούς.

6) πρῶτοι) Vitt. 2 et 3. πρῶτος, non male. Apollod. l. l. διέφερε πάντων.

7) Ἀλκυονεὺς) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. rectius, quam vulg. Ἀλκιονεύς.

8) ᾗ ἐγεν.) Vitt. 2 et 3. ᾗ καὶ ἐγεν. Mox iidem delent ἐμάχοντο, non bene, nam Apollod. μαχόμενος.

9) πίπτων ἐπὶ τ. γ.) Ita Vitt. 2 et 3. Caeteri ignorant art. τήν. Apollod. l. l. modo ἐπὶ τῆς γῆς, vbi πίπτων videtur excidiſſe.

10) πορφ.) Ciz. et Vit. 1. πορφυρίονι: Vitt. 2 et 3 πορφυρίωνα, mendoſe, nam Apollod. αὐτῷ πόθον Ἥρας ἐνέβαλε.

11) ἀναιρεῖ) Vit. 1. et Ciz. ἀναιροῦσι, Hercules ſcil et Iupiter: Apollodor. tamen τοξεύσας ἀπέκτεινε.

Ἄρδισι] Ἄρδις, τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδόναι.

Τετρωμένου [13])] καταχρηστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ[14]) βεβλημένου. Καὶ τετρωμένον καλῶς ἔχει· τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τετρωμένον δὲ τὸ ἕλκος.

64. Ἀνθοπλίτου] ἀντὶ τοῦ· τοξότου. Λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ' ὅσον [1]) ἀμφότεροι τοξόται ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φιλοκτήτης· ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου τοξικῇ [2]) ἐμονομάχησαν αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτος μὲν ἀφισὶς Ἀλέξανδρος ἥμαρτε Φιλοκτήτου: δεύτερος [3]) δὲ τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον: εὐθὺς δὲ δεύτερον [4]) ὀϊστὸν ἀφεὶς [5]) ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸ σφυρὸν πείρας [6]) αὐτὸν ἀναιρεῖ.

69 — 71. Δισσαὶ [1]) καὶ τριπλᾶ] παρ' ὅσον ἡ

12) ὁμοίως) Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

13) τετρωμένου — βεβλ.) Vit. 3. τετρωμένον — βεβλημένον. vid. notas ad Lycophron.

14) ἀντὶ τοῦ) Vit. 1. et Ciz. omittunt τοῦ.

1) παρ' ὅσον — φιλοκτήτης) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vt mox ἐκ λήμνου, et τοξικῇ — φιλοκτήτου. Vit. 3. vltima, πρῶτος — φιλοκτήτου, tuetur paucis modo immutatis: πρῶτος τοξεύσας ἀλέξανδρος ἠστόχησε.

2) τοξικῇ) Vit. 1. et Ciz. τοξικὴν, non bene, niſi putes, eſſe dictum, vt ſupra v. 29. νικᾷν παλην.

3) δεύτερος pro δεύτερον noſtri, recte, ob πρῶτος.

4) εὐθὺς δὲ δεύτ.) Ita noſtri cum edd. prior. Sebaſt. perperam εὐθ. δὲ ἕτερον. Ioan. Tzetz. in Poſthom. v. 590. ſqq. vbi eadem traduntur:

Δεύτερον κῦ ἰφίκλεος καὶ ὄμματος ἔκβαλε γλήνην.

5) ἀφεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἀφεισὶς, reliqui cum Eudocia p. 329, ἀφεὶς.

6) πείρας) Ciz. et Vit. 1. delent, non bene. Ioan. Tzetz. in Poſthom. v. 594. τιτήνας.

1) δισσαὶ) Vit. 3. διπλαῖ.

Ἴλιος τρίτον [2]) ἐπορθήθη: πρῶτον [3]) μὲν γὰρ, ὡς εἴπομεν, ἡ Τροία [4]) ὑπὸ Ἡρακλέους [5]) διὰ τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος καὶ τὴν Ἡσιόνην· δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῇ [6]) γάμμα φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἐπὶ Πριάμου·

. . . ὅτε τ' ἦλθον [7]) Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

τρίτον δὲ διὰ τὴν [8]) πολυθρύλλητον [9]) Ἑλένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα τελέως [10]) ἠφανίσθη. Ἡ δὲ ἑρμηνεία [11]), Στενάζω σε, ὦ πόλις! δισσῶς καὶ τριπλῶς πάλιν πρὸς δόρατα, μάχην καὶ αἰχμαλωσίαν οἴκων ἐρχομένην καὶ πῦρ ἅπτουσαν ἀφανιστικόν.

2) τρίτον) *Male Tzetzam h. l. de triplici Troiae haloſi explicare, docet Reineſ. Varr. Lectt.* I, 20, *p.* 78. Thryl. lit. Cf. Not. ad Phauor.

3) πρῶτον) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 126. melius propter ſq. δεύτερον, quam πρώην apud Sebaſt. et reliquos.

4) ἡ τροία) Addidimus e Vitt. 2 et 3.

5) ὑπὸ Ἡρακλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. et Eudoc. vti paullo poſt quoque τὴν Ἡσιόνην.

6) ἐν τῇ γ.) Vit. 1. et Ciz. recte, intellige ῥαψῳδίᾳ, v. 189. Sebaſt. ἐν τῷ γ. Vitt. 2 et 3. γράμματι pro γάμμα: an γάμματι? addit Thryllit. vt *declinetur velut* σίγμα. Eudocia ὥς που φησὶν Ὅμηρος. Mihi poſtea ἐν τῇ vel ἐν τῷ γάμμα additum, et ideo Eudocia prior fuiſſe videtur Tzetza.

7) τ' ἦλθον) Sebaſt. male omiſit τε, vt in vulgat. quoque omittitur, nam noſtri omnes cum Eudocia exhibent, cf. Varr. Lectt. Heynii ad h. l. Haud dubie quoque cum Eudocia legendum ἐπὶ πριάμου pro ἀπὸ πριάμου, quod plane ineptum eſt.

8) διὰ τὴν — ἠφανίσθη) Vit. 2. δι' ἑλένην πορθ. καὶ κατακαυθεῖσα ἠφανίσθη: Vit. 3. ſimiliter, omiſſo tamen cum Eudocia καὶ κατακαυθεῖσα.

9) πολυθρ.) Ciz. ſolus πολυθρήνητον.

10) τελέως) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τελείως.

11) ἡ δὲ ἑρμ. — ἀφανιστικόν) Haec a Pottero primum inſerta abſunt a noſtris. Videntur poſtea addita.

72 — 73. Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος] Στένω σε, ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἔν σοι τάφους [1]) τῶν προγόνων ἡμῶν, τῆς τε θυγατρὸς Ἄτλαντος [2]) Ἠλέκτρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου, ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐῤῥαμένῳ [3]) δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτοῦ, καθάπερ τὸ περὶ [4]) τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα [5]) ἀναφυσᾷ [6]) καὶ περᾷ τὸν Δάννουβιν ποταμὸν, διεπέρασε [7]) ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων [8]). Τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε [9]) τὴν γῆν [10]) ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον εν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη [11]) κατέπιπτον· τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα

1) *τάφους*) Vit. 1. et Ciz. *ἄνους*, h. e. *ἀνθρώπους*, perperam. Vitt. 2 et 3. vero hic ponunt *καὶ τάφους· ἀντὶ τοῦ· τάφον — Ἠλέκτρας*, quae in reliquis reperiuntur infra ad v. 72. n. 14.

2) *θυγ. Ἄτλ.*) A Pottero primum addita Vit. 1. et Ciz. non addunt: Vitt. 2 et 3. omittunt modo *Ἄτλαντος*.

3) *ἐῤῥαμένῳ*) Vitt. 2 et 3. *ἀνεῤῥαμένῳ*.

4) *περὶ*) Vit. 1. et Ciz. *παρά*.

5) *τὸ — δέρμα*) Vitt. 2 et 3. *τὸ — αἷμα*, sine sensu.

6) *ἀναφυσᾷ*) Nostri *ἀναφυσσᾷ*.

7) *διεπέρασε*) Sic nostri rectius, quam *διεπεράσας*, vt reliqui habent.

8) *κορυβάντων*) Vitt. 2 et 3. *κυρβάντων*.

9) *κατέκλυσε*) Vit. 1. perperam *κατέκαυσε*.

10) *τὴν γῆν*) Eiectum a Seb cum Vitt. 2 et 3. *πᾶσαν*, h. e. *totam Theſſaliam*, Ciz. et Vit. 1. ſeruant. Forte legendum *πλείστην*, vt Apollod. I, 7, 2. *τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος*.

11) *τὰ τείχη*) Vitt. 2 et 3. *τὰ παχέα*, et iungunt cum *δένδρων καὶ ἀμπέλων*, deleto *δὲ*; deinde pergunt *τοὺς καρποὺς δὲ*. Quum *παχὺς*, auctore Stephano in Theſaur. etiam apud Theophraſt. de craſſis plantarum et arborum radicibus vſurpetur, ſane, ſi addiceret *κατέπιπτον*, de arboribus radicitus euulſis *παχέα* intelligi poſſet. Forſan vero *παχέα* lapſu librarii ſcriptum eſt pro *τείχεα*.

ἐνέμοντο, οἱ δελφῖνες [12]) καὶ αἱ φῶκαι, αἱ ἀεὶ [13]) τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι.

Καὶ τάφους [14])] ἀντὶ τοῦ τάφον. τοῦ δύπτου καὶ κολυμβητοῦ, κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅστις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι ἢ κύτει καὶ χωρήματι ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν [15]), ὥσπερ κέπφος Κρητικός [16]). Ἔπλευσε δὲ μονήρης ἤτοι [17]) μονόκωπος ἢ μόνος. ἀμφελυτρώσας καὶ καλύψας [18]) τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πορκος [19]), ζῶον Ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς [20] καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς καταλιπὼν [21]) τὴν Σαμοθράκην ἐν τῷ κατακλυσμῷ, σχεδίαν κατασκευάσας καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν κτίζει τὴν Δαρδανίαν κἀκεῖ τελευτᾷ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται παρὰ τὴν [22]) Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας· ὕστερον γὰρ καὶ [23]) ἡ Δαρδανία καὶ ἡ Ἴλιος καὶ ἡ Τροία μία πόλις

12) οἱ δελφ.) Sic quoque noſtri, non vero αἱ δελφ. vt Potter.

13) ἀεὶ — ἐρῶσαι) Sic Vitt. 2 et 3. ſublato τῷ· αἱ, non bene: deinde Vit. 2. ταῖς συνουσίαις, Vit. 1. et Ciz. τὰς συνουσίας pro τῆς συνουσίας.

14) καὶ τάφους — usque ad Ἠλέκτρας hic deſunt in Vitt. 2 et 3. qui poſt ἐρῶσαι ſic pergunt: Δάρδανος ὅτε ἐν τῷ ῥαπτῷ —. Reperiuntur autem ſupra ad v. 69. num. 12. non male, nam ſic omnia in edd. vulgat. confuſa melius diſponuntur.

15) καὶ ἔπλ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1.

16) ὥσπερ — κρητικός) Vitt. 2 et 3. non praebent.

17) ἤτοι) A noſtris abeſt.

18) καὶ καλ.) Vit. 3. delet καὶ.

19) πόρκος) Deeſt in Vit. 2 et 3. vt in edition. vett. *Hiſtoriam ex Lycophrone tradit antiquus Schol. ad Homeri Il.* υ, 245. *Sebaſt.* Cff. quoque ſchol. Villoiſ. ad hunc locum.

20) ὁ Διὸς) Vit. 3. addit υἱός.

21) καταλιπὼν — κατασκευάσας) Vitt. 2 et 3. brevius: ἐκ σαμοθράκης ἐν τῷ κατακλυσμῷ εἰς τὰ —.

22) παρὰ τὴν) Noſtri περὶ τήν.

23) γὰρ καὶ) Vitt. 1. 2 et Ciz. δὲ καὶ: Vit. 3. particulas γὰρ καὶ delet.

γεγόναsι. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος [24]) ὁ κατακλυσμὸς, ὡς ληροῦσι, γέγονε [25]) διὰ τὴν [26]) Πέλοπος κρεουργίαν. Πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἔγωγε γινώσκω ἀπὸ Δαρδάνου. Διὰ τοῦτον [27]) γοῦν ληροῦσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δι' Ἄξαονα [28]) τὸν Λυκάονος καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν ἔθυσε τῷ Διΐ. Γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ἱστορικοὺς [29]) ὁ κατακλυσμὸς οὕτως: Περὶ Ἑλίκην [30]) καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις ἀνέμων πνευσάντων

24) βασιλ. λαβ.) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. et editt. ante Sebaſt. βασιλέως ἄρχοντος. Apollod. III, 8, 2. τὴν βασιλείαν παραλαβόντος.

25) ληροῦσι, γεγ.) Vit. 3. ληροῦσιν, ἐγεγόνει.

26) διὰ τὴν) Vitt. 2 et 3. διὰ τὴν τοῦ, deleto cum Vit. 1. et Ciz. καί, quod vulgat. praemittit, non male.

27) διὰ τοῦτον pro διὰ τοῦτο Ciz. et Vit. 1. cum Seb. exhibent.

28) Ἄξαονα) Sic reſcripſit Sebaſt. pro Ἄξανα, auctoritate Codd. plurium, et, vt opinatur, hiſtoriae, quae verum nullum commemorat e filiis Lycaonis, qui nominetur Ἄξαων, vid. infra ad v. 481. et Apollod. III, 8, 1. Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. tuentur Ἄξανα: Vitt. 2 et 3. habent διὰ ἄξονος. Verba ſunt omnino corrupta, etenim primum non bene ſibi conſtant: δι' ἀξάονα — Λυκάονος, καὶ ἀσέβημα —, quum non appareat, quare Ἄξαων a reliquis filiis ſeparatus ſit: deinde quisque facile perſpicit, non ἔθυσε, ſed ἔθυσαν eſſe legendum. Arcadi fuiſſe filium Ἄξανα, Pauſan. VIII, 4. tradit, qui vero a loco noſtro eſt alienus. Forte legendum Αἰγαίωνα, quem dicit Apollod. l. l. fuiſſe filium Lycaonis. Verum ne ſic quidem fit ſatis loco noſtro. Thryllit. coniicit recte: δι' ἀξενίαν τοῦ Λυκάονος, et affert locum e Nonni Dionyſ. VIII, 20. ſqq.

Ἔκλυεν ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενετῆρα Λυκάων,
Αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι· καὶ υἱέα χειρὶ δαΐξας
Νύκτιμον ἀγνώσσοντι τεῷ παρέβαλλε τοκῆϊ,
Καὶ Διΐ παμμειδίοντι, μιὴς ὕψαυσε τραπέζης.

Addatur Pauſ. I, 2, 5.

29) ἱστορικοὺς) A Seb. adiectum agnoſcunt quoque Vitt. 2 et 3.

30) περὶ ἑλίκην) Sic Vitt. 2 et 3. et edd. prior. nec

ἐναντίων συνέστη νέφος πολὺ καὶ ἐρρύη ὑετὸς καὶ γέγονεν [31]) ὁ κατακλυσμός.

Δύπτου] εἶπε τοῦ συνεχῶς δύοντος [32]) ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τοῦ κολυμβητοῦ διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντος [33]) τὰς σχεδίας ἀπὸ Σαμοθράκης πλεῦσαι φεύγοντος τὸν ἐπὶ [34]) Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

74 — 75. Πόρκος Ἰστριεὺς] ζῷόν ἐστι περὶ [1]) τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δάνουβιν καλούμενον [2]), τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δερματι, ὃ Φυσώμενον [3]) γίνεται ὡς ἀσκὸς [4]) καὶ νήχεται [5]), ἕως ἂν [6]) λεπτυνθῇ· ἐξέρχεται δ' [7]) ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ εὐθέως [8]) ψυχόμενον ἀποθνήσκει. Μονήρη δὲ εἶπε [9]) τὸν Δάρδανον διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ [10]), αὐτὸν κεχρῆσθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. Τὸ δὲ ἑξῆς

addunt cum Seb. τήν. Vit. 1. et Ciz. περὶ ἐλίκης καὶ βούρας, non bene.

31) γίγονεν pro ἐγένετο, conſenſu Vitt. 2 et 3. ſcripſit Sebaſt.

32) δύοντος) Vit. 2. δύναντος: Vit. 3. δύνοντος.

33) πήξαντος) Noſtri, vt editiones prior. πήξαντα, vti mox Vitt. 2 et 3. φεύγοντα pro φεύγοντος, cui verbo iidem addunt πέραν.

34) τὸν ἐπὶ) Vit. 1. et Ciz. διὰ τὸν ἐπὶ, omiſſo τῷ· φεύγοντα.

1) περὶ) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. παρά.

2) καλ.) Vitt. 2 et 3. λεγόμενον.

3) φυσώμ.) Sic ex emendatione Sebaſt. Noſtri ſervant vulg. φυσσώμενον.

4) ὡς ἀσκὸς) Vit. 1. et Ciz. ἀσκοειδὲς, verbum non ineptum, Lexicis vero, adeo Gloſſario du Freſne, incognitum.

5) νήχεται) Vit. 1. et Ciz. praemittunt οὐ

6) ἂν) A Sebaſt. additum, Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

7) ἐξέρχ. δ') Vitt. 2 et 3. καὶ ἐξέρχ.

8) καὶ εὐθέως) Vitt. 2 et 3. καὶ ἀθρόον, forte ἀθρόως. *Caeterum porcus Iſtricus non eſt aper, vt volunt Scalig. ad Varron. et Canterus, ſed animal, quod Germani Hamſter vocant. Thryll.*

9) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. addunt τις.

10) μιᾷ κώπῃ) Abeſt a Ciz. et Vit. Bene Vit. 3. ὡς μονόκωπον.

οὕτως [11]): Ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι καθάπερ ἀσκῷ ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τῆς σχεδίας [12]) ἔπλευσε τέσσαρας λίθους ἔχων καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τὸ σῶμα [13]) καθάπερ πόρκος.

76. Ῥειθυμνιάτης] Ῥείθυμνα πόλις Κρήτης [1]).

Κέπφος] Θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδὲς [2]), ὅπερ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων.

77 — 78. Ζήρινθον ἄντρον] Θρᾳκικὸν σπήλαιον. Ἄντρον δὲ τὸ σπήλαιον [3]) παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι [4]) ἤγουν τετρυπημένον εἶναι.

Τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς] τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης.

Λιπὼν] καταλιπὼν [5]) ὁ Δάρδανος. Καὶ γὰρ [6]) ἡ Ῥέα λέουσιν [7]) ἐποχουμένη ἢ ἡ Ἑκάτη ξενοφυὴς οὖσα

11) οὕτως) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

12) τῆς σχ.) Etiam Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. pro τὴν σχεδίαν, Vitt. 1. et Ciz. cum edd. prior. Caeterum Vitt. 2 et 3. hunc locum ſic exhibent: οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος — ἔπλευσε. Ἔπλευσε δὲ καὶ Δάρδανος ἐπὶ σχεδίας καὶ τέσσαρας eto. Haud dubie ſocordia librarii verba ſunt repetita eadem.

13) σκεπάζ. — σῶμα) Vitt. 2 et 3. κατασκιάζων ἑαυτόν.

1) Totum hoc ſchol. abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. habet ῥαθήμνια, πόλις, omiſſo voc. κρήτης. Vit. 3. vt Sebaſt. Steph. Byz. ῥιθύμνια: Ptolem. ῥίθυμνα.

2) λαροειδ.) Vit. 1. et Ciz. ἐλαροειδὲς, mendoſe.

3) Ἄντρον δὲ τ. σπήλ.) Haec verba a Seb. perperam eiecta reuocauimus e Codd. noſtris, nam θρᾳκικὸν ἄντρον pertinet ad interpretationem Lycophronis, ſed ἄντρ. δὲ τὸ σπήλ. ad ſqq. παρὰ τὸ —. Ergo non inutilis erat, vt opinatur Seb. tautologia.

4) παρὰ τὸ ἀνατ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ ἄνω τετρῆσθαι.

5) τῆς κυνοσφαγοῦς — καταλιπὼν) Sic conſtituimus hunc locum auctoritate Codd. noſtrorum pro: τὸ θρᾳκικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης ὁ Δάρδανος.

6) γὰρ pro γὰρ καὶ noſtri, et poſtea ἢ ἡ Ῥέα pro καὶ ἡ Ῥέα, recte, vt mox poſtea in ſchol. ſeq. κτίσμα κυρβάντων.

7) λέουσιν) Ita optime Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσιν, vt Seb. cum reliquis. *Rhea*

καὶ Φοβερά [8]). Θύουσι δὲ αὐτῇ κύνα, ὥς φησι Σώφρων ἐν Μίμοις· ὁ γὰρ κύων βαύξας [9]) λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς [10]) εἴτέ τι τοιοῦτον.

Κτίσμα Κυβάντων [11])] τὸ Σάον σπήλαιον Θρᾳκικὸν τῆς Ῥέας ἢ τῆς Ἑκάτης τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν

cum Cybele eadem; ideo dixit λίουσιν ἐποχουμένη. *Virg. Aen. III*, 113.

Et iuncti currum dominae subiere leones.

Homerus, si is est, in hymno εἰς μητέρα Θεῶν *v.* 3.

Ἠὲ κροτάλων, τυπάνων τ' ἰαχὴ, καὶ σὺν δρόμος αὐλῶν
Ἔδαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, χαροπῶν τε λεόντων.

Adde Catull. in Galliambo. Manil. L. II.

Iuppiter et cum matre Deum regis ipse leonem.

Rectum ergo λίουσιν. *At* ξυνοφυὴς (vt Vitt. 1 et 3. et Ciz. habent) *forte non rectum. Suidas ad* ἑκάτην: τὰ δὲ φάσματα αὐτῆς ἑξηκοντοκέφαλοι ἄνθρωποι, καὶ ὑπερμεγέθεις. ὡς τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὁρῶντας; *ergo* ξυνοφυὴς *rectius. Thryllit.*

8) καὶ Φοβερὰ pro Φοβεραὶ reuocauimus e Vitt. 2 et 3. atque mox quoque αὐτῇ κύνα, pro αὐταῖς κύνας, ob sq. ὁ γὰρ κύων. Similiter Argivi ap. Plutarch. T. VII, p. 120, 9. ed. Reisk. narrantur τῇ Εἰλειθυίᾳ κύνα θύειν διὰ τὴν ῥαστώνην τῆς λοχείας.

9) βαύξας) *Ita lege, non* βαΰξας, *vt sit* διασύλλαβον, *est enim trimeter Iambicus catalecticus. Neque enim mimos suos prorsa oratione scripsit Sophron, etsi id affirmauerit Ios. Scalig. Coniectan. ad Varron. p.* 70. *ed. Dordr. Thryllit.* Cf. Athen. XI, p. 505, c. ibique Schweighäus. T. VI, p. 315. et Valken. ad Theocrit. Adoniaz. Vol. II. p. 16. edit. Berol. et Herman. ad Aristot. de Art. Poet. p. 93. Vit. 2. habet βαβίξας: Vit. 3. βαβύξας, male.

10) κροτηθεὶς) Vitt. 2 et 3. κτυπηθείς. Hic addidit Thryllit.: *Nempe vt in Lunae* καθαιρέσει *aes pulsabant, vid. Liuium et Theocriti schol. quia eam putabant a Magis esse, vid. Apollonii Scholiast.*

11) κτίσμα —) Schol. seq. σάον, quod Sebast. vt ordinem verborum Lycophronis sequeretur, posuit post: κτίσμα κυρβ. neque in nostris, neque in reliquis Codd. transponitur. Quonam vero iure id Seb. h. l. et aliis locis fecerit, quum scholiastae et quicunque alii interpretes non semper sequantur ordinem verborum, ipse videat.

τοὺς κύνας [12]) Κύρβαντες ἤτοι οἱ Κορύβαντες [13]), οἵτινες εἰσὶ δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν [14]), ἱδρύσαντο. Ἀλλ' οἱ μὲν Κούρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες· οἱ δὲ Κορύβαντες Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

Σάον] ὄνομα ὄρους Θρᾳκικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος οὕτω πως [15]) λέγων ἐν Θηριακοῖς·

Ἦ Σάου ἠὲ Μοσύχλου [16]) . . . .

79. Ἠμάθυνε] ἄμαθον [1]) ἐποίησε, κατέκλυσεν. Ἄμαθος δὲ δι' ἑνὸς μ γράφεται ἐκ τοῦ ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογουμένη. Καὶ τὸ ἄμος κατὰ συγκοπὴν [2]) γενόμενον δι' ἑνὸς μ γράφεται. Μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζουσιν [3]), ὡς καὶ τὰ λοιπά.

80. Καχλάζων] ἦχῳ φερόμενος.

12) τὸ Σάον — τοὺς κύνας) Absunt a nostris, et sane bene abesse possunt, cum eadem iam antea dicta sint. E glossa videntur adiecta.

13) ἤτοι οἱ κορύβ.) A Seb. additum ignorant nostri. cf. de Corybantibus et Curetibus Heyne Obseru. ad Apollod. p. 7 et 14. et Lobeck. ad Sophocl. Aiac. p. 359. Pherecydes Corybantes ex Apolline et Rhytia natos tradit, cf. Sturz. p. 156.

14) οἵτινες — Ῥέαν) conf. Strab. X, p. 472. *Sebast.*

15) πως) Abest a Vitt. 2 et 3.

16) ἠὲ Μοσ.) Ciz. et Vit. 1. cum edd. vett. ἢ Ἐμοσύλλου, non bene, nisi, Pottero auctore, Nicandrum corrigendum putes, qui ἠὲ Μοσ. exhibet: Vitt. 2 et 3. ἢ Ἐμοσύλλου, cf. Schol. ad Nicand. Theriac. v. 471. Seb. male citat v. 403.

1) ἄμαθον pro ἄμμον Vitt. 2 et 3. cum Phauor. recte. Sic quoque Hesych. ἀμαθύνει· ἄμαθον ποιεῖ.

2) συγκοπ.) Nostri, vt ante Potter. minus recte, ἀποκοπήν. Caeterum Codd. nostri art. τὸ, praepositum τῷ· ἄμος, Vitt. 2 et 3. ἄμμος, omittunt, atque ideo γενομένην legunt pro γενόμενον.

3) διπλασιάζ.) Sic quoque Phauor. verum nostri διπλασιοῦσιν, vt ante Potter. nisi illud ex correctione, hoc a διπλασιόω, verbo a Grammaticis ficto: nisi velis legere διπλασιῶσιν, a διπλασιάω, forte a Grammaticis ficto.

Νασμὸς [4])] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω, τὸ ῥέω [5]), ὅθεν καὶ νᾶμα, καὶ ναύτης.

81. Τοὶ δὲ] ἐλλειπτικῶς [6]) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄνθρωποι.

83. Φηγὸν] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ Φάγω Φαγὸν καὶ Φηγὸν λεγομένην· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον [7]) εὑρεῖν βαλάνους ἤσθιον καὶ ὀπώρας.

Δρύκαρπα] πᾶσαν ὀπώραν, ὡς πού φησιν ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν [8]) Ὀρφεύς·

Βάλλειν [9]) ἔρνεά τε πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα.

4) *νασμὸς*) Deeſt hoc ſchol. in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. habent, praeponunt tamen ſchol. v. 80. *καχλάζων*.

5) *τὸ ῥέω*) Ita omnino legendum pro *ῥήματος*, quamquam omnes Codd. Mſſ. *ῥήματος*, quod vero Tzetzes alias nunquam addere ſolet. In Scholio hoc Phauor. qui id haud dubie, vt plura alia, e Tzetza hauſit, vti etiam Zonaras, exhibet: *τὸ ῥέω*. Praeterea Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. M. et Zonara pro *ὅθεν καὶ ναύτης* legunt: *ὅθεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης*, quod reuocandum curauimus.

6) *ἐλλειπτ.*) Sic quoque Vitt. 1 et 3. et Ciz. ſed Vit. 2. *ἐλλειπῶς*, vitioſe. Ciz. et Vit. 1. vero *ἐλλειπτικῶς* ponunt poſt *ἄνθρωποι*.

7) *τὸν σιτ.*) Art. *τὸν* delent Ciz. et Vit.

8) *ἐν ταῖς δωδεκ.*) Vit. 1. et Ciz. *ἐν τοῖς δωδεκ.* Vitt. 2 et 3. *ἐν ταῖς δωδεκαετήρισιν*, mendoſe. Io. Tzetz. in Chil. XII. v. 148 et 154, vbi tres primos verſus ex hoc libro affert, *δωδεκετηρίδες* legit. cf. de hoc Orphei libro deperdito Fabric. Bibl. Gr. T. I. p. 165. ed. Harl. Vix credibile eſt, a Tzetza hunc librum eſſe tractatum. Debet pleraque, quae iactat et venditat pro ſuis, aliis Grammaticis.

9) *βάλλειν — λέγεται*) Vitt. 2 et 3. *βάλλειν ἐννέα πάντας τά τε δρυὸς λέγεται*. Vit. 1. et Ciz. *βάλλειν ἔρνεά τε πάντα, τά τε δρυὸς*, omiſſo cum Sebaſt. *λέγεται*. Phavor. ad *δρύκαρπα* ſic: *πᾶσαν ὀπώραν λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, λέγεται δὲ καὶ τὰ δρυὸς ἄκρα, ἤγουν ἀκρόδρυα*. Forſan exciderunt ultima, *ἤγουν ἀκρόδρυα*, e ſcholiis Tzetzarum. Thryllit. vt verſus quodammodo ſibi conſtet, ita legit: *βάλλειν ἔρνεα πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα λέγονται*. cff. tamen Geſner. et Herman. in edit. Lipſ. p. 494.

84 — 85. Φάλαι] Φάλαινα [1]) ζωΰφιόν ἐστι ταῖς λυχνίαις ἐπιπετόμενον, ὃ καὶ πυραυστούμορος [2]) καὶ ψυχὴ [3]) καὶ ψῶρα καλεῖται. Λέγεται δὲ Φάλαινα παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. Μακρὸν δὲ [4]) ἔχει τὸ α, καὶ προσγραφόμενον [5]) δι' ἑνὸς λ δεῖ γράφεσθαι· τὰ γὰρ ὀνόματα [6]) τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλὸς [7]), ἀγγέλλω ἄγγελος [8]). Καὶ περὶ μὲν τῆς Φαλαίνης [9]) τοῦ χερσαίου ζωϋφίου [10]), ὃ καὶ καυδηλοσβέστραν [11]) ἰδιωτικῶς [12]) φασιν, εἴπομεν· ἔστι δὲ καὶ Φά-

1) φάλαινα) Atqui Lycophron habet φάλη, non φάλαινα, quod vero idem est.

2) πυραυστούμορος) Tzetzes videtur duo prouerbii verba: πυραύστου μόρος, h. e. *mors tineae*, perperam conglutinasse, et in Substantivum mutasse, quod ne du Fresne quidem nouit. Thryllit. addit: *Tzetzam puto salli. Zenobius:* πυραύστου μόρος· πτηνόν ἐστι ζωΰφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις, καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι, τοῦ πυρὸς καταναίεται. Μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος (Aelian. de Nat. Anim. XII, 8.) εἰπών· Δίδυκα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν. *Addatur Erasmus et Gaulminus ad Pfellum, nota* XXVII, *et omnino schol. Nicandr. ad Theriac. v.* 760. *p.* 50.

3) καὶ ψύχη (forte ψυχὴ) Vitt. 1 et 3. male omittunt, nam Tzetz. in Chil. IX. v. 965. vbi eadem narrat, et Commentar. ad Lycophron. laudat, etiam addit ψύχη.

4) μακρὸν δὲ) A Seb. additum δὲ comprobant nostri Codd.

5) καὶ προσγρ. δι' ἑνὸς) Sic interpungendum, abiecto καί, auctoritate Vitt. 2 et 3. nam, vti obseruat Thryll. sensus est: *siue potest addi* λ, *siue potest omitti.* Forte legendum παραγραφόμενον.

6) ὀνόμ. — ῥημάτ.) Vit. 1. et Ciz. ῥήματα — ὀνομάτων, perperam.

7) θάλλω θαλ.) Vit. 1. et Ciz. φάλλω φαλὸς, abiecto τῷ· ὡς τό.

8) ἀγγέλλ. ἄγγ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

9) τῆς φαλ.) Art. τῆς delent nostri.

10) τοῦ χερσ. ζωϋφ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ ζωϋφίου τοῦ χερσαίου: Vit. 3. male τῆς χερσ. ζωϋφ.

11) καυδηλοσβ.) Ita etiam Tzetz. in Chil. l. l. sed Ciz. et Vit. 1. καυδηλοσβίστραν: Vitt. 2 et 3. καυδηλοσβίστριαν,

λαινα κητώδης [13]) ἰχθύς. Κατ' ἀποκοπὴν γοῦν Φάλαι εἶπεν.

Αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων [14])] αἱ Φῶκαί τε, αἱ θουρῶσαι καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀρρένων βροτῶν. Ἡ δὲ Φώκη θαλάσσιον ζῶόν [15]) ἐστι χερσαίῳ βοὶ ἢ μᾶλλον βουβάλῳ [16]) παρόμοιον· ἐρᾷ [17]) δὲ συνουσίας ἀνδρῶν· ἔστι δὲ καὶ [18]) πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον.

86. Λεύσω θέοντα γρουνὸν [1])] Τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται [2])· λέγει γὰρ, ὅτι σπουδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ [3]) περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Γρουνὸς δὲ λέγεται ὁ κορμός [4]). Καὶ Ὅμηρος [5])·

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνίστη.

Νῦν δὲ γρουνὸν λέγει ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τὸ ἐκ ξύλων (τῶν γερανδρύων) [6]) πεποιῆσθαι· ἐπτερωμένον [7])

vt Potter. II. vid. du Freſne in Gloſſ.

12) ἰδιωτικῶς) Io. Tzetz. in Chil. l. l. κοινότερον τινές.

13) κητώδ.) Io. Tzetz. in Chil. l. l. male κητώδεις. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. κτηνώδης.

14) ἀῤῥένων) Noſtri ἀρσένων: poſtea vero ἀρσένων pro ἀῤῥένων.

15) ζῶον) Pro κῆτος a Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) βοὶ — βουβάλῳ) Vitt. 2 et 3. modo βοὶ μᾶλλον.

17) ἐρᾷ δὲ συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐρῶν δὲ συνουσ. male: Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐρᾷ δὲ συνουσίαν, vt ſupra, cum Acculat.

18) καὶ) Neſciunt Vitt. 2 et 3. *Cf. Geſner. L. IV. p. 710. Sebaſt.*

1) γρουνὸν) Noſtri γρυνὸν, et poſtea γρυνός.

2) τὸν λόγον — ποιεῖται) Deſunt in Vitt. 2 et 3. quae quoque bene abeſſe poſſe, ſqq. docent.

3) θεωρῶ) Vit. 1. et Ciz. καθορῶ.

4) ὁ κορμός) Deleuimus cum Codd. noſtris praepoſitum καί.

5) καὶ Ὅμηρος) Fragm. extat T. V, p. 137. ed. Erneſti. Caeterum haec cum verſ. non extant in Vitt. 2 et 3.

6) τῶν γερανδρ.) Haec vncis incluſa adiecimus. Nam cum naues omnes e ligno ſint conſtructae, inepta eſ-

δὲ διὰ τὰ ἄρμενα, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται [8]) κατὰ μετωνυμίαν. Ἢ αὐτὸν [9]) τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαιόμενον [10]), ὅστις κατέφλεξε [11]) πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην [12]). Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον εὐθέως ῥιφθῆναι. Τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἴδῃ, ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς σφόδρα εὐειδέστατον ἀνελόμενος [13]) ἀνέθρεψεν. Ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὸ μετὰ πλοίου [14]) πορεύεσθαι [15]). πτερὰ γὰρ τῆς νηὸς τὰ ἄρμενα.

87. Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα] εἰς τὴν [1]) ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος ἤτοι περιστερᾶς τῆς ἀξίας Φονευθῆναι.

set haec interpretatio, nisi τῶν γερ. addatur, vt Etymologiae simul ratio habeatur, ex Etymol. M. vnde hoc schol. depromtum est, quod vero, cum in nullis reperiatur Codd. vel Tzetza ipse neglexit, vel librariorum incuria excidit: cff. quoque Suid. et Zonaras.

7) ἐπτερωμ. — μετωνυμίαν) Desunt in Vit. 3. non male, quia structuram verborum turbant, et in extremo iterantur.

8) ποιεῖται) Vit. 1. et Ciz. ποιῆται. Alias Tzetzes semper Indicatiuum addit τῷ· παρόσον.

9) ἢ αὐτὸν) A Sebast. extinctum γρουνὸν tuentur Ciz. et Vitt. 2 et 3. haud dubie ob verba interpositа.

10) δαιόμενον usque ad ἀνέθρεψεν absunt a Vitt. 2 et 3. Eudocia vero, quae alias eis accedit, p. 329. exhibet.

11) κατέφλ.) Vit. 1. et Ciz. ἔφλεξε. Eudoc. et schol. Villois. Hom. Il. γ, 325. quoque κατέφλιξε.

12) ἐν — ὕλην) Vit. 1. et Ciz. mendole ἔνδον ὕλην.

13) ἀνελόμ.) Ciz. et Vit. 1. ἀνελόμενον. Schol. Villois. l. l. ἀνελόμενος.

14) μετὰ πλοίου) Vit. 3. μετὰ πλοίων.

15) πορεύεσθαι) Vit. 3. his adiicit: πτερὰ γὰρ — ἄρμενα, quae quoque adiicienda putauimus.

1) εἰς τὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν delent.

Κυνὸς [2])] ἢ ἀπὸ τόπου [3]) τῆς Λακωνικῆς ἢ τῆς δειλῆς καὶ ταχείας καὶ κατωφεροῦς [4]) (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνου πολλοῖς. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν διὰ τὸ λάγνον καλεῖ· καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεύεται [5]) καὶ νεοττοποιεῖ [6]), ὅθεν [7]) καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀετῷ εἴκασεν, ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον, ὡς Αἰσχύλος φησί.

Πανδρόφου πελειάδος,

Καὶ κύνα [8]) διὰ τὸ ἀναιδὲς κατὰ τὸν Ὅμηρον [9]).

Εἶτεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου . . .

2) κυνὸς) Seiunximus a reliquis, deleto puncto, secuti textum Lycophronis et auctoritatem Codicum nostrorum.

3) ἢ ἀπὸ τόπου — ζῶον) Haec omnia non comparent in Vitt. 2 et 3. τοῦ τόπου a Pott, receptum Vit. 1, et Ciz. ignorant.

4) κατωφεροῦς) scil. εἰς τὰ ἀφροδίσια, ideo addit οἰκεῖον —, cf. schol. Apollon. III, 542. ἡ περιστερὰ ἱερὰ ἀφροδίτης, παρὰ τὸ περισσῶς ἱερᾶν λέγεται.

5) ὀχεύεται) Pro ὀχεῖται, quod nostri seruant, a Seb. est receptum.

6) νεοττοποιεῖ) Sic nostri pro vulg. νεοττοὺς ποιεῖ. Schol. Aeschyli τίκτει.

7) ὅθεν (vulg. ἐπεί) — ἐπειγόμενον) Huc transtulimus ope Vit. 1. et Ciz. nam Vitt. 2 et 3. plane omittunt, antea posita inter τὴν Ἑλένην et τρήρωνα δὲ —, et iunximus ἁρπαγὴν cum Genitiuo πανδρόφου πελειάδος, vti nostri cum edd. prior. constanter tuentur, vnde simul patet, emendationem Sebast. πάντροφος πελειὰς inutilem esse. Tzetzes enim verba Aeschyli Sept. c. Theb. 300. πάντροφος πελειὰς in rem suam conversa iunxit cum superioribus.

8) καὶ κύνα — κυνὸς) Plane absunt a Vitt. 2 et 3: verum Ciz. et Vit. 1. habent, sed perperam in schol. seq. post κύπτον λέγει.

9) Ὅμηρ.) Il. ζ, v. 356. vbi quidem κακομηχάνου, quod seruant Ciz. et Vit. 1. cum edd. prior. et Codd. plerisque, a Sebast. deletum non comparet, sed Tzetzes, vt iam obseruauit Heyne, e v. 344. videtur addidisse; ideo seruandum censuerim.

88. Τέργος] ὁ γὺψ [1]) κυρίως, νῦν δὲ [2]) τὸν κύκνον λέγει. Ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου. Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ εἰς χῆνα, ὡς λεροῦσιν, αὐτὴν μεταβαλών [3]). Ἡ δὲ τεκοῦσα ᾠὸν ἐν τῷ ἕλει [4]) τοῦτο κατέλιπε [5]). Ποιμὴν δέ τις [6]) εὑρὼν τῇ Λήδᾳ κομίζει. Ἡ δὲ λάρνακι θεμένη ἐφύλαττε. Χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέτρεφε [7]). Τινὲς δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασιν ᾠοῦ γεννηθῆναι. (Ἐν) ἄλλοις [8]) δέ τισιν εὗρον ἱστορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς καὶ μιγεὶς Λήδᾳ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ· ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασίν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθεὶς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη κατὰ τὴν [9]) αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. Καὶ ἡ μὲν [10]) ἐκ Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ δὲ Τυνδάρεω Κάστορα. Ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ,

1) γὺψ) Noſtri vno conſenſu γρύψ.

2) νῦν δὲ — ζώου) Abſunt a Vit. 2. Habet quidem Vit. 2. νῦν λέγει —, ſed ἔλαβε — ζώου quoque deſunt.

3) αὐτ. μεταβαλ.) Ita reſtituimus e Vitt. 2 et 3. pro μεταβαλούσῃ a Seb. e Codd. ſuis allato, nam αὐτὴν abeſſe nullo modo poteſt. Vit. 1. et Ciz. ὁ, ὡς λεροῦσιν, αὐτὴν μεταβάλλει, quod propius accedit ad lectionem Vitt. 2 et 3. quam αὐτῆς μεταβαλούσης, vt in edd. prior. legebatur. Lectio tamen vulg. non plane ſpernenda eſt.

4) ἐν τῷ ἕλει) Apoll. III, 10, 7. ἐν τοῖς ἕλεσι. Forſ. Tzetz. ἐν τοῖς ἕλεσι, Cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 286.

5) κατέλιπε pro κατέλειπε, ope Vitt. 1. 2. et Ciz.

6) τις) Recepit Seb. recte, nam et Apollod. l. l. quem Tzetzes h. l. vbique ſequitur, cum Vitt. 2 et 3. habet.

7) ἀνέτρεφε) Ita Ciz. et Vit. 1, ſed Vitt. 2 et 3. cum Apollod. ἔτρεφε.

8) ἄλλοις) *Deeſt* παρ' vel ἐν, etſi in *Mſſ.* nihil tale. *Thryll.* Ideo ἐν vncis incluſum praemiſimus.

9) κατὰ τὴν) Vit. 1. et Ciz. praemittunt καί.

10) καὶ ἡ μὲν) Pro ἡ δὲ ἐκ μὲν repoſuimus e Vitt. 2 et 3.

ὁ δὲ Πολυδεύκης [11]) ἀθάνατος. Ἀλλὰ τῇ [12]) τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει καὶ αὐτὸς ἀθάνατος ἐγεγόνει, καθά φησι καὶ ὁ Πίνδαρος. Τὰς δ' ἀλληγορίας, ὡς ἔφην, ἔᾶτε [13]). Ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκούετε.

Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς [14]). Τὶς γοῦν βασιλεὺς Κύων καλούμενος, υἱὸς Ἐδεσίωνος βασιλέως Ἀχαΐας [15]), τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔκγυος [16]) γενομένη μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην. Ὧῷ δὲ [17]) παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, ὅτι ἓν ἐξ αὐτῆς [18]) σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν. Εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δίαν μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν καθύγροις [19]) τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι.

39. Κελυφάνῳ] Νῦν [1]) ὠοῦ λέπει· πάντα γὰρ

11) ὁ δὲ πολυδ.) A Seb. reſtitutum comprobant Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. retinent vulg. ὁ δ' ἕτερος.

12) ἀλλὰ τῇ) A Seb. emendatum firmant Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. vt olim, τῇ δί.

13) ὡς ἔφην, ἔᾶτε) Ita legimus pro ἐατέον, ὡς ἔφην, auctoritate Ciz. et Vit. 1. nam ſqq. ποθεῖτε, ἀκούετε, melius reſpondent.

14) τ. βασιλ.) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. male. Idem tradit Io. Tzetz. in Antehom. v. 102. οἱ πρὶν γάρ τε πάντας καλέσκον βασιλῆας.

15) Κύων καλούμ. — Ἀχαΐας) A Seb. primum inſerta, a noſtris, vt a pleriſque Codd. abſunt. Sine dubio legendum κύκνος pro κύων. vid. ad v. 506, vbi κύκνος dicitur.

16) ἔγκυος) Sic ope Vit. 1 et Ciz. pro ἔγγυος reſcribendum.

17) ὠῷ δὲ) Sic cum Seb. Vit. 3. Ciz. et Vit. 1. οὖν. Vit. 2. plane delet.

18) ἐξ αὐτῆς) Sic quoque Vit. 3. reliqui, vt edd. ante Pott. ἐξ αὐτῶν, Caſtoris ſcl., Pollucis et Helenae, qui tres vna quaſi membrana vel teſta involuti erant. σύνδερμον, a δέρμα, verbum adhuc incognitum.

19) καθύγροις) Pro καρύγροις cum Seb. Vitt. 1 et 3. et Ciz.

1) νῦν) A Seb. additum noſtri quoque addunt.

τὰ λέπη κελύφανα λέγεται [2]). Κυρίως [3]) δὲ κελύφανον λέγεται τὸ ἐσωθεν τοῦ ὀστράκου τοῦ ὠοῦ λεπτότατον δέρμα

Στροβιλον] στρογγύλως [4]), στροβιλοειδῶς· στρόβιλον γὰρ τὸ περιφερες.

Ὠστρακωμενην] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ὠοῦ ἐσκεπασμένην. Λεγει δὲ [5]) τὸ ὠὸν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεῳ δέδωκεν· ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλενη ἐγεννήθη.

90. Καὶ δή σε ναύτην] Ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα· νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀποστρέφει [1]) τὸν λόγον καὶ φησί [2])· Καὶ δή σε ναύτην, ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τρίβος δεξιώσεται. Ἀχερουσία [3]) δὲ τρίβος, ἡ ὁ Ἅιδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. Ἢ τὸ Ταίναρον [4]) τῆς Λακωνικῆς [5]) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ Ἀχερουσία τρίβος. Δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως ἀφίξῃ, ὦ Ἀλέξανδρε, εἰς Ἅιδου, ἔστι γὰρ ἐν τῷ

2) λέγεται) Noſtri, vti fere ſemper, λέγονται.

3) κυρίως — δέρμα) Vitt. 2 et 3. non habent.

4) στρογγύλως) Vitt. 2 et 3. στρογγύλον, et pro στρογγυλοειδῶς noſtri στροβιλοειδῶς, bene: praeterea Vit. 1 et Ciz. his addunt στρόβιλον — περιφερὲς, a nobis receptum.

5) λέγει δὲ — ἐγεννήθη) Abſunt omnia a Vitt. 2 et 3. ſed a Ciz. et Vit. 1. modo ἐγεννήθη a Seb. ſuppletum.

1) ἀποστρέφει pro ἀπέστρεψε cum Seb. etiam Vit. 3.

2) καὶ φησὶ — δεξιώσεται) Ignorant Vitt. 2 et 3. ναύτην vero a Seb. inſertum Ciz. et Vit. 1. non agnoſcunt.

3) Ἀχερουσία — Ἅιδης) Vit. 3. Ἀχ. τρίβος ὁ Ἅιδης. Vit. 2. χερουσία, τρίβος ἢ ὁ Ἅιδης.

4) ταίναρον) Ita noſtri, recte, pro ταῖναρ, quod e compendio ſcribendi videtur ortum.

5) τῆς λακωνικῆς usque ad εἰς Ἅιδου abſunt a Vit. 1 et Ciz. Gloſſam redolent. Priora quidem habent Vitt. 2 et 3. ſed vltima: ἐν ᾗ — Ἅιδου quoque deſunt: ἀφίξῃ vero a nobis renocatum tuentur, quod a Seb. mutatum eſt in ἀφίξῃς.

Ταινάρῳ [6]) τῆς Λακωνικῆς στόμα [7]). Ὅθεν καὶ Ἅιδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρός φησι·

Πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἑσχάτοις [8]).

91. Καταιβάτις] κάτω φέρουσα [1]).

Πύγαργον] δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἅρπαγα· εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι πύγαργοι [2]) εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον [3]), ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. Ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς τόπος [4]) πύγαργος λέγεται κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. Ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος

6) ἐν τῷ ταινάρῳ) Sic Vitt. 2 et 3. recte, pro τὸ ταῖναρ.

7) στόμα pro στόμιον noſtri cum Sebaſt.

8) ἑσχάτοις pro ἔσχατα reſtituimus ex edd. prior. Noſtri ἐσχάτην, non apte, niſi quoque leges ταίναρον.

1) κάτω φέρουσα) Vit. 3. καταφέρουσα.

2) μελάμπ. πυγ.) Ita legendum auctoritate Codd. noſtrorum, non vero, vt edd. prior. μελάμπυγον πύγαργοι, vel, vt Seb. μελάμπυγος καὶ πύγαργος. Noſtri etiam τὸ· καὶ a Seb. intruſum cum Phauor. et edd. prior. recte omittunt, nam μελάμπ. vſurpatur vt Subſtantiuum, et πύγ. vti Adiectiuum, cf. Io. Tzetz. in Chil. V, 97. ſqq. De Melampygis vid. El. Cretenſ. ad Greg. Nazianz. Orat. III, T. II, p. 337, ed. Pariſ. 1609. et Eudocia p. 47. quae Melampygos dicit fuiſſe fratres duos.

3) κατ' Ἀρχ.) Sic legendum, noſtris Codd. et edd. prior. praeeuntibus: Seb. κατὰ Ἀρχ. Caeterum Vit. 3. cum Phauor. exhibet Ἀρχέλαον pro Ἀρχίλοχον. *Neſcio*, addit Thryllit. *an intelligi poſſit Archelaus, phyſicus ille philoſophus, de quo Auguſtin. in de Ciuitate Dei et Suidas egere.* Non abſimile vero, nam is, auctore Athenaeo IX, p. 409, c. ſcripſit de rebus ſingulari natura praeditis. Idem eſt Archelaus, cuius mentionem fecit Eudocia p. 78. Sebaſt. intelligit Archilochum Parium.

4) τόπος) E Vitt. 2 et 3. reſtituimus τόπος, quod nullus antea exhibuit Cod.

λέγεται ὡς λευκὴν [5]) ἔχων τὴν πυγὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· Οὔπω [6]) μελαμπύγῳ τετύχηκας· ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι [7]), καθάπερ Ἡρακλῆς [8]), οἱ δὲ λευκόπυγοι πάντως [9]) ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ τοῖς ἰδίοις τοῦτο [10]) παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους· Οὔπω μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε.

Πατρὸς κόπρους] ἐπαύλεις, μάνδρας.

92. Ῥακτῶν βουστάθμων] τραχειῶν βουστάσεων [1]).

93. Κάλλους θυωρίτην] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. Νῦν δὲ κριτὴν Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης· ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος [2]) ἕνεκα τοῦ μήλου. Ἐν γὰρ τῷ [3]) τῆς Θέτιδος γάμῳ τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥίψασης ἐπιγεγραμμένον οὕτως· ΤΗι ΚΑΛΗι ΤΟ ΜΗΛΟΝ, Ἥρα Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἀφροδίτη πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. Ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥστε κρῖναι αὐτάς. Ὃς λαβεῖν τὸ μῆλον

5) ὡς λευκὴν) Vit. 3. ὁ λευκὴν, non bene.

6) οὔπω usque ad μελαμπύγῳ omnia desiderantur in Vit. 1 et Ciz.

7) γενναῖοι) Non bene abest a Vitt. 2 et 3. et Phavor. ad πύγαργον.

8) Ἡρακλ.) Deleuimus art. ὁ praepositum cum Vit. 3. et Phauor. et mox δὲ posuimus inter οἱ et λευκόπυγοι.

9) πάντως) Vit. 3. πάντες.

10) τοῖς — τοῦτο) Vitt. 2 et 3. τοῖς — τούτου: Phavor. τοῖσι διὸς τούτου, mendose.

1) βουστάσ.) Vit. 1 et Ciz. βουστάσιων.

2) αὐτὰς Ἀλέξ.) Vit. 1 et Ciz. ταύτας ὁ Ἀλέξ. *De fabula pomi eristici vide, qui physice eam explicat, Proclum dissert. X. in lib. de R. P. et Sallustium de diis et mundo c. IV, p. 42. Moraliter tamen explicare vult Heraclitus in de allegoriis Homeri libello. Latius hanc historiam vid. in scholiis Euripidis p. 27, b, et 28, a, ed. Iunt.* Thryllit.

3) ἐν γὰρ τῷ — usque ad θυωρὸς, ἢ τράπεζα, absunt omnia a Vitt. 2 et 3.

τὴν Ἀφροδίτην ἔκρινε 4). Ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας 5) Φερέκλου, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα, ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἁρπάζει 6). Θυωρὸς, ἡ τράπεζα, ἡ τὰ θύη καὶ τὰ θυμιάματα 7) ὠροῦσα καὶ φυλάττουσα, ἐξ οὗ καὶ θυωρίτης ὁ τραπεζίτης εἴρηται 8).

94. Ἀλλ' Ὀστρίμων] ἀλλὰ ἀντὶ Ὀστρίμων, ἃ εἰσὶν ὄρη 1) Τροίας.

Γαμφηλὰς ὄνου] τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. Λέγει 2) δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόσιν ὄνου.

95. Λᾶν] πόλιν Λακεδαίμονος 3), ἣν Ὅμηρος Λάαν 4) φησίν.

Εὐχείλου 5) κάπης] τῆς εὐτρόφου φάτνης, ἢ τῆς

4) ὃς λαβεῖν — ἔκρινε) Ita lege cum Vit. 1 et Ciz. pro ὃς λαβὼν — προέκρινε.

5) κατὰ — τινας) Ciz. et Vit. 1. κατὰ — τινα.

6) δεύτερον (Vit. 1 et Ciz. δεύτερος) δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ νεωστὶ ταῖς Βάκχαις, καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάξας αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγίνετο) Haec verba, quae in edd. prior. reperiuntur, Seb. tanquam inutilia, et e ſchol. v. 103. huc translata, ſuſtulit. Vix autem crediderim, eum recte feciſſe, quum ſcholia eadem, et iisdem fere verbis aliis in locis ſaepe repetantur. In Codd. Vitt. 2 et 3. neque hic neque ad v. 103. leguntur.

7) τὰ θυμιάμ.) Art. τὰ reuocauimus e Vit. 1 et Ciz.

8) ἐξ οὗ — εἴρηται) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἀλλὰ — ὄρη) Ita hunc locum e noſtris conſtituimus pro: ὄρη εἰσὶ Τροΐκης. Senſ. autem eſt: *relictis prope Troiam montibus, in quibus adhuc pauiſti greges.*

2) λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Seb. λέγουσι.

3) πόλιν λακ.) Noſtri πόλις λακεδαιμονίας.

4) λάαν) Recte. Vit. 2. λᾶαν, mendoſe. Hom. Il. β. 585.

5) εὐχείλου) Vitt. 2 et 3. εὐχίλου.

καλαὶ χείλη, ἢ καλὰς τροφὰς [6]) ἐχούσης· ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου.

96. Μηλιαθμῶν [1])] μανδρῶν τῶν προβάτων, ἀττικῶς.

Χερσαίας πλάτης] πτύου ἢ τῆς καλαύροπος. Ἡ δὲ καλαύρωψ [2]) ῥάβδος ἐστὶ ποιμενικὴ μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπόσκαμβος, ἣν ἀφιῶσιν [3]) ἐπὶ τὰ ἀπὸ [4]) τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. Πλάτη δὲ [5]) κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.

97. Τραμπὶς] βαρβαρικὸν πλοῖον.

Ὀχήσει] βαστάξει [6]), κομίσει [7]), ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Φερέκλειοι πόδες] ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς· ἢ αἱ νῆες [8]), ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο· οὗτος γὰρ κατεσκεύασε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦς [9]) πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατάπλουν.

6) ἢ καλ. τροφ.) Additum a Seb. comprobant Vitt. 2 et 3. ita tamen, vt ἤ, quod quoque dedimus, pro ἤτοι exhibeant.

1) μηλιαθ.) Vit. 2. rectius μηλιανθμῶν, cf. not. critt. in Lycophr. Sed voc. ἀττικῶς Vitt. 2 et 3. delent, et ſane nil habet, quo ſedem ſuam tueatur.

2) καλαύροπος — καλαύρωψ) Vit. 3. καλαύβροπος — καλαύβροψ. cf. Lennep. ad Coluth. p. 71. de diuerſa καλαύροψ et καλαύβροψ ſcriptura, et Brunk. ad Apoll. Rh. IV, 974, et Heſychii interpretes ad καλαύβροψ.

3) ὑποσκ. — ἀφιῶσιν) Lennep. in Animaduerſſ. ad Coluth. p. 71. vult legi: ἐπίσκαμβος, ἣν ἐφιῶσιν. Vit. 1 et Ciz. ἀμφιῶσιν.

4) ἀπὸ, quod contextus requirit, e Vit. 3. praepoſuimus: etſi iam inſit in ἀποσκιρτῶντα.

5) πλάτη δὲ) Ita noſtri quoque cum Sebaſt. ſed deinde πλατὺ pro πλάτος.

6) βαστάξει) Vit. 1 et Ciz. βαστάσει.

7) κομίσει) Noſtri πορεύσει. Sed ἀπὸ — ἵππων Vitt. 2 et 3. omittunt.

8) ἢ αἱ νῆες — εἰργάσατο) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

9) τῷ — ναῦς) Pro τῷ — ναῦν legunt noſtri, recte: Vitt. 2 et 3. adeo τὰς Ἀλε-

98. Δισσὰς σαλάμβας] δύο σαλάμβαι εἰσὶν ἄκραι [1]) ἐν Λακωνικῇ, Θυρίδες [2]) λεγόμεναι. Σαλάμβαι δὲ [3]) αἱ θύραι λέγονται παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας [4]). Σαλαμβαὶ δὲ [5]) οἱ Φανόπται ἤτοι οἱ Φεγγῖται ἰδιωτικῶς παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν [6]).

Γυθίου] Γύθιον ἀκρωτήριον τῆς [7]) Λακωνικῆς.

Πλάκας] τόπους νῦν.

99. Ἐν αἶσι] πλαξὶν ἤτοι τόποις.

Πρὸς κύνουρα] παρὰ τὰς [8]) τραχείας πέτρας.

Σχάσας] καταβαλὼν [9]), ἀπολύσας.

100. Πεύκης ὀδόντας] τὰς ἀγκύρας· αὗται γὰρ ἔκτορες καὶ φύλακές εἰσι τοῦ τῆς θαλάσσης σάλου καὶ τῆς πλημμυρίδος [10]).

ξάνδρου ναῦς. cf. Thryphiod. v. 59. Φίρεκλος νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο.

1) δύο σαλ. — ἄκραι) Sic noſtri, ergo non ἄκρα, vt impreſſi, recte, nam σαλάμβαι nullo modo poſſunt eſſe promontoria. cf. Strab. VIII, p. 360.

2) θυρίδες) Vit. 3. θύραι, vitio librarii. cf. Strab. l. l. et Siebel. in ſymbol. ad Hellenic. p. 268.

3) σαλ. δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ delent.

4) παρὰ τὸ σείειν — βαίνοντας) Abſunt a Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. παρὰ τὸ σείω καὶ λαμβάνω τὸ τοὺς βαίνοντας εἶναι.

5) σαλαμβαὶ δὲ, non, vti vulg. σαλάμβαι δὲ, Vitt. 2 et 3. cum Etymol. M. vt diſcernantur σαλάμβαι et σαλαμβαί. Deinde quoque οἱ Φανόπται, recte. Vit. 1. et Ciz. vero totum ſchol. ſic exhibent: σαλαμβοὶ δὲ οἱ Φεγγῖται ἰδιωτικῶς λεγόμενοι οἱ Φανόπται.

6) δι' αὐτ. βαίνειν) Etymol. δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν.

7) τῆς λακων.) Sic Vitt. 2 et 3. caeteri omittunt art. τῆς.

8) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. πρὸς τὰς.

9) καταβαλ.) Ciz. Vitt. 1 et 2. καταλαβὼν, addunt Ciz. et Vit. 1. et Phauor. ἀπολύσας, quod reliqui ignorant.

10) αὗται — πλημμυρίδος) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

Ἕκτορας πλημμυρίδος] κωλυτὰς τῶν κυμάτων [11]).

101. Σκαρθμῶν ἰαύσεις] τῶν κινήσεων [1]) παύσεις.

Εἰναφώσσωνα [2]) στόλον] τὸν ἐννεάρμενον ἢ τὸν μονάρμενον, ἢ ἵνα φώσσωνα στόλον γράφεταί [3]), τοῦτ' ἔστιν, ἀπὸ τῶν σκαρθμῶν καὶ κινήσεων ἰαύσεις καὶ παύσεις εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν στόλον καὶ τὴν πορείαν σου τὴν φώσσωνα ἤτοι τὴν δι' ἀρμένων.

102. Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν [4])] καὶ τὴν πολύανδρον δάμαλιν.

Λύκος] ἤτοι ἅρπαξ [5]).

103. Δυοῖν πελειαῖν [1]) ὠρφανισμένην γονῆς] ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν δύο περιστερῶν ἤτοι Ἰφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὡς φησι Δοῦρις [2]) ὁ Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἣν ἐκ Μενελάου γεννᾷ· ἑπταετῆ γὰρ ταύτην Θησεὺς πρῶτον [3]) ἁρπάσας [4]) μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς [5]) Ἰφιγένειαν ἀφῃρέθη αὐτήν. Δεύτερον δὲ [6]) ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν

11) ἕκτορας — κυμάτων) Vitt. 2 et 3. sic: ἕκτορας, κωλυτάς. (Seb. male κωλύτας.) πλημμυρίδος, τῶν κυμάτων.

1) τῶν κιν.) Nostri praeter Vit. 2. tollunt τῶν.

2) εἰναφ.) Vit. 1. et Ciz. εἰνταφ.

3) γράφεται) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz. vti mox σκαρθμῶν καὶ, quod ab aliis Codd. et edd. abest.

4) πόρτιν) Ciz. et Vit. 1. male πόρτην.

5) λύκος — ἅρπαξ) Nostri, vt edd. ante Potter. ἁρπάσας σὺ ὡς λύκος, ἤτοι ἅρπαξ.

1) δυοῖν πελ.) Ciz. et Vitt. 1 et 2. δυεῖν πελείαιν. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) Δοῦρις) *In hiſtor. Graecorum, cuius meminit Diod. Sic.* XV, *p.* 488. Sebast.

3) πρῶτον) Ignorant Vitt. 2 et 3.

4) ἁρπάσας) Vit. 1. et Ciz. ἁρπάξας.

5) ἐξ αὐτῆς) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. ἐξ αὐτοῦ.

6) δεύτερον — συνεγένετο) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. δὲ a Sebast. adiectum agnoscunt Ciz. et Vit. 1.

θυούσῃ, 7) νεωστὶ ταῖς Βάκχαις καὶ τῇ Ἰνοῖ ἁρπάσας αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον ᾤχετο κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο.

104. Δευτέραν ἄρκυν] εἰς τὴν δευτέραν ἄρκυν, ἤτοι δίκτυον 8)· ἄρκυς γὰρ 9) κυρίως δίκτυον πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμόδιον.

Ὀθνείων βρόχων] ξένων ἀγρευμάτων. Τροπικαί 10) εἰσιν αὗται αἱ λέξεις. ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἔφην 11), λεγόμενον· βρόχος δὲ ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρεύουσι πέρδικας καὶ ὄρνεις ἑτέρους 12).

105. Λήϊτιν ἐμπεσοῦσαν 1)] αἰχμάλωτον ἐγκρούσασαν.

Ἰξευτοῦ πτερῷ] τῇ ταχύτητι 2) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τῷ πλοίῳ 3).

106. Θύσηισιν] ταῖς Βάκχαις παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ 4), Θύσαις λεγομέναις.

Ἁρμοῖ] νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἅρμα, ἁρμοῖ. Καὶ Αἰσχύλος 5) ἐν Προμηθεῖ·

Ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

Μηλάτων ἀπάργματα] ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προ-

7) παρὰ — θυούσῃ) Sic scribendum e Vit. 1. et Ciz. pro περὶ — θυσιούσῃ.

8) εἰς τὴν δευτ. — δίκτυον) Ita legendum cum Vitt. 2 et 3, pro: εἰς δεύτερον δίκτυον.

9) γὰρ) A Seb. receptum comprobat Vit. 3.

10) τροπικαί) Ciz. et Vit. 1. addunt δὲ, sed mox αἵται omittunt.

11) ἔφην) Vit. 3. ἔφημεν.

12) ὄρνεις ἑτέρ.) Vit. 1. ὄρνεις ἑτέρας: Ciz. ὄρνιθας ἑτέρας: Vitt. 2 et 3. ὄρνεις καὶ ἕτερα.

1) ἐμπεσ.) Vit. 2. ἐμπταίσασαν, vt Pott. Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἐμπέσασαν.

2) ταχύτ.) Noftri ταχυτῆτι.

3) τῷ πλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ πλοίου, non apte.

4) θύω — ὁρμῶ) Vit. 1. et Ciz. θύειν, τὸ ὁρμᾶν.

5) Αἰσχύλ.) Vit. 2. Αἰσχύλου. Prometh. v. 620. ed. Schütz.

βάτων. Μῆλα [6]) δὲ τὰ πρόβατα αἰολικῶς [7]) παρὰ τὸ μέλω, τὸ Φροντίζω, λεγόμενα· ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζων βίον οἱ παλαιοί.

107. Κρόκησι] κρόκαις, αἰγιαλοῖς [1]). Κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ κείρω [2]), τὸ κόπτω, κειρόκη καὶ κροκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλωνται τὰ κύματα.

Βύνη] τῇ δύνῃ [3]) Λευκοθέα τῇ Ἰνοῖ παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἕτεροί [4]) φασιν· ἐγὼ δὲ [5]) παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς καὶ Βύνη. Ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία τοιαύτη· Πεσοῦσα [6]) μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' Ἀθάμαντος ἀπεπνιγη. Ἐξήχθη [7]) δὲ περὶ Κόρινθον

6) μῆλα — λεγόμενα) Noſtri, vt edd. prior. μῆλον δὲ πρόβατον — λεγόμενον, nec ſane cauſa erat, quare Seb. hanc lectionem probabilem ſollicitaret.

7) αἰολικῶς) Vit. 2, vt ante Potter, αἰτωλικῶς, quod Thryllitzſchio placet. Addit autem: *Puto non tam μῆλον αἰολικῶς dici, quam μηλάτων pro μήλων αἰτωλικῶς. Aetoli enim dicunt γερόντοις pro γέρουσι, vid. Euſtath. ad Odyſſ. ξ, 546, ed. Baſ.* et Stephan. in Theſaur. ad *μήλατα*, qui hoc ſchol. exſcripſit.

1) κρόκ. αἰγιαλ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) κείρω) A Seb. reſtitutum habent quoque Ciz. et Vit. 1. reliqui κίρω: Etymol. M. κρούω, vid. ad v. 874. ſed κειρόκη, pro quo poſuit Seb. κειρόκη, tuentur omnes.

3) τῇ δύνῃ) Vit. 3. τῇ βύνῃ, et mox etiam βύω pro δύω, cff. Eudoc. p. 238. et Phauor. ad βύνη.

4) ἕτεροι) Vit. 1. et Ciz. ἄλλοι.

5) ἐγὼ δὲ) Non tu, o Tzetza, ſed Eudocia p. 238.

6) πεσοῦσα) Vitt. 2 et 3. πλέουσα: Phauor. φεύγουσα, ſic etiam Eudocia l. l. φεύγουσα μετὰ — εἰς θαλασσαν ἀπέπτη. Infra v. 229, vbi eadem repetuntur, etiam φεύγουσα. Apollod. I, 9, 2. Ἰνὼ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔβριψε.

7) ἐξήχθη) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐξεχύθη. Infra v. 229. ἐκεῖσε γὰρ ἐβρίφη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελφῖνος αὐτὴν ἐκβαλόντος, cff. Schol. Pind. ad Iſthm. ab

παρὰ Σχοινουντίαν [8]) ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος [9]) δὲ καὶ Δονακῆνος [10]) ἀνελόμενοι τὰ σώματα [11]) ἄγουσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος βασιλεύων Κορίνθου [12]) ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτοῖς [13]) ἐτησίως [14]) ἐκέλευσε γενέσθαι. Ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ τὴν Ἰνώ [15]). Ἦν δὲ τῆς Ἰνοῦς [16]) θυγάτηρ Εὐρύκλεια.

108. Θρέξεις] κυρίως θρέξαι, τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις [1]).

---

init. et Pausan. Attic. c. 44. p. 172, ed. Fac. qui habet: ἐξενεχθέντος — ὑπὸ δελφῖνος.

8) παρὰ Σχοιν.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Σχοιν. sed Vitt. 2 et 3. περὶ χοιναντίαν, mendose: ad v. 229. omnes recte σχοινουντίαν.

9) Ἀμφίμ.) Eudocia errore typographorum Ἀμφίμαρχος.

10) Δονακῆνος) Nostri Codd. Δονακῖνος cum Eudocia et Phauor. sic quoque infra ad v. 229.

11) τὰ σώματα) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. vt infra v. 229, τὸ σῶμα, scl. Palaemonis.

12) κορίνθου) A Seb. pro κορινθίων restitutum nostri cum Eudocia h. l. et infra v. 229. exhibent.

13) ἐπ' αὐτοῖς) Bene a Seb. emendatum pro ἐπ' αὐτῶν, et assentiuntur Sebast. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia; sed Ciz. et Vit. 1. ἐπ' αὐτῷ, scl. filio, rectius forsan, Gi malis σῶμα pro σώματα.

14) ἐτησίως) Vit. 1. et Ciz. ἐτήσιον.

15) τὴν Ἰνώ) Phauor. et Eudoc. addunt ὠνόμασαν, quod nostri Codd. non agnoscunt.

16) τῆς Ἰνοῦς. Sic Vitt. 2 et 3. a caeteris τῆς abest.

---

1) ἄξεις) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. sed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. ἵξεις, forte excidit τὴν ὁδὸν s. τὸν πλοῦν, nam ἄξεις quoque ineptum est, vti antea θρίξαι, nam id nunquam est συμπῆξαι γάλα, sed θρίψαι. Zonar. θρίψας· σημαίνει τὸ πήξας, ὡς τὸ· Ἥμισυ μὲν θρέψας γλευκοῖο γάλακτος. Antea Zonar. θρίξας· πηδήσας, ὁρμῶν. cf. quoque Hesych. Vix autem credibile est, Tzetzam, ipsum Graecum, tam ignarum fuisse gr. linguae, vt haec confunderet

Σκάνδειαν] Σκάνδεια πόλις Κυθήρων.

Αἰγιλου τ' ἄκραν] Πελοποννήσου [2]) ἀκρωτήριον.

109. Αἴθων ἐπακτὴς] διάπυρος, ὀξὺς κυνηγός.

Καγχαλῶν ἀγρεύματι] τῇ θήρᾳ χαίρων. Λέγει δὲ ἄγρευμα τὴν Ἑλένην.

110. Νήσῳ δ' ἔνι Δράκοντος] Νῆσον Δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρώην [3]) Δράκων κατεῖχεν ἢ θηρίον ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως ἢ Ἀσωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών. Κυγχρεὺς [4] δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς, ὡς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα καὶ τὴν τῆς Σαλαμῖνος [5]) βασιλείαν κατέσχεν. Οὕτω γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἴρηκε [6]) νῆσον, ἐν ᾗ, φησὶν ἤτοι ἐν τῇ Αττικῇ [7]), ἐκχέας τὸν ποθον ἤτοι τοῦ μιγῆναι [8]) μετὰ τῆς Ἑλένης, τὴν ἕωλον

vocabula. Putem potius hoc ſchol. corrupte huc translatum eſſe ex Etymolog. v. θρίψας, vbi haec: τρίφω, θρίψω, καὶ τρίχω, θρίξω, καὶ ἴχω, ἴξω, vnde etiam in edd. ἴξεις pro ἄξεις. Et tamen Phauor. incaute ſchol. vt hic ſe habet, repetiit.

2) πελοποννήσου) Vitt. 2 et 3. πιλοποννήσου. καὶ a Seb. praepoſitum noſtri cum edd. prior. recte delent.

3) πρώην) Ciz. et Vit. 1. πρῶτον.

4) κυγχρεὺς) Sic noſtri pro κυχρεὺς, vt ad v. 175 et 451. ipſe Sebaſt. cum caeteris. Eudocia p. 263. quoque κυγχρεὺς, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 7.

5) τὴν τῆς Σαλ.) Omnes negligunt τῆς praeter Vit. 3. quod recte ſe habet.

6) εἴρηκε) Sic Vit. 3. pro εἰρήκει, quod Vit. 2 habet, ſed Ciz. et Vit. 1. εἰρήκασι, et mox φασὶ pro φησὶν, vt non tam ad Lycophronem, quam ad alios referatur mythographos.

7) ἤτοι — Ἀττικῇ) Vitt. 2 et 3. ignorant.

8) ἤτοι τοῦ μιγῆναι) h. e. *ſcilicet concumbendi cum Helena.* Sic Vit. 2, recte, nam refertur ad πόθον. Seb. cum caeteris μιγείς. Vit. 3. omittit ἤτοι — Ἑλένης. Reliqua poſt ἔψει δευτέραν poſita: ἅπαξ γὰρ αὐτῇ usque ad τροίαν εἰσῆλθε, quae in edd. omnibus, ne Sebaſt. quidem excepta, h. l. inſerta erant, auctoritate Codd. Vitt. 2 et 3. tranſtulimus in ſedem eis propriam v. 112. Sebaſt. quidem ea primum eo detulit duobus exempl.

καὶ χθεσινὴν Κύπριν καὶ συνουσίαν οὐκ ὄψει δευτέραν. Τὴν δὲ σύνταξιν 9) βλέπε εἰς τὸ διάγραμμα.

111. Ἀκτῆς] τῆς Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηνῶν 1). Ἀκταὶ δὲ λέγονται 2) αἱ Ἀθῆναι, ὅτι Ἀκτεὺς 3) αὐτῶν 4) ἐβασίλευσεν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστιν ἡ Ἀττικὴ 5), τοῦτ' ἔστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν 6). Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμίς.

Διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος· ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ Σάεως 7) πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνῴκησε. Σάϊς δὲ 8) κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς φησι Χάραξ.

Δίμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ 9) τὸν Κέκροπα ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ Δράκοντος ὀδόντων ἐξελθεῖν, (οὗτος δὲ ἦν

monitus, ſed iis, quae hic in edd. prior. enarrata erant, non deletis, rem eandem temere repetiit.

9) τὴν δὲ σύνταξ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Pro βλέπε Vit. 3. legit βλέπεις.

1) τῆς Ἀττικῆς, τῶν Ἀθηναίων) Sic haec verba interpungenda Thryll. cenſet, recte. Editt. et Codd. ignorant comma interpoſitum.

2) ἀκταὶ — λέγονται) Pro ἀκτὴ — λέγεται cum Seb. habent Vitt. Codd. 2 et 3.

3) Ἀκτεὺς) Pauſaniae I, 2, 5. T. I. p. 10. ed. Fac. nominatur Ἀκταῖος.

4) αὐτῶν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. recte, Vitt. 2 et 3. cum edd. prior. αὐτῆς.

5) ἡ Ἀττικὴ) A Seb. adiectum a noſtris abeſt, nec opus erat addere.

6) εἰς θάλ.) Vit. 3. addit τήν.

7) Σάεως) Idem tradit Io. Tzetz. in Chil. V, 656. ſqq. et Pauſ. Boeot. 12, p. 36, T. III, ed. Fac. Thryllit. adiicit: *De Athenis colonia Saitarum cf. etiam Schol. Greg. Nazianz. in:* ἐπιτάφιον εἰς τὸν μέγαν βασίλειον, *Diod. Bibl. l. 1. et omnino Proclum ad Timaeum Plat. et Apollon. Tyan. ep. 70.* Ἀθηνᾶς τῆς σαϊτιδος *meminit Pauſan. Corinth. c. 36. p. 198, ed. Kühn.* (ed. Fac. T. I. p. 319.).

8) σάϊς δὲ) Ciz. et Vit. 1. σαΐς γάρ.

9) διφυῆ) Vitt. 2 et 3. διμόρφου γηγενοῦς, cum Eudoc. p. 252. Io. Tzetz. in Chil. V, 665, διφυής, alia tamen ratione allata, quae hic ad extremum ſubiecta eſt. Iuſtinus II, 6, 7, *biformis.*

βασιλεὺς Ἀθηναίων [10])) ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν, ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, αἰγυπτίαν καὶ ἑλληνίδα, ἤ, ὡς λεροῦσιν [11]), ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. Ὅπερ [12]) ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης [13]) φησὶν, ὅτι τὴν ἀλκὴν [14]) ὡμοιώθη [15]) τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. Ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς πᾶσαν θηριωδίαν [16]) ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν εἰς αὐτὸν [17]), ἀγαθὸν ὄντα [18]) ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. Διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ. Ἢ, ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ [19]), ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα [20]) γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν, ἐμίγνυντο. Οἱ γοῦν [21]) παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν· μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ

10) ἢ διὰ — Ἀθηναίων) Desunt in Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

11) λεροῦσιν, ὅτι) Nostri cum Eudoc. omittunt ὅτι, non bene, nisi legas διὰ — ἔχειν, vt antea.

12) ὅπερ) Ita Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. ὅ.

13) Δημοσθ.) *In orat. funebr. sub finem.* Sebast. φησὶν Vit. 3. cum Eudoc. ignorat.

14) τὴν ἀλκὴν) Vit. 3. cum Eudoc. κατὰ τ. ἀλκ.

15) ὡμοιώθη) Nostri ὡμοίωτο; Eudoc. vt edd. prior. ὅμοιος.

16) θηριωδίαν) Ciz. et Vit. 1. θηριώδη γνώμην, vti mox ὑπίταττεν pro ὑπίταξιν.

17) εἰς αὐτὸν) Lectio verissima Vit. 1. et Ciz. ἔχειν αὐτῷ Vit. 3. cum Eudocia: reliqui cum Seb. αὐτὸν absque εἰς. Vit. 2. πάντα pro πάντας, male.

18) ἀγαθ. ὄντα) Sic restituimus e Vit. 1. et Ciz. omisso καὶ, quod praemissum erat, et addito ὄντα.

19) Ἰωάν. Ἀντ.) *Est ille Io. Malala, vid. ap. eum p. 86, et Suid. in κέκροψ. Etiam Nonnus* XLI, 385. συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα κέκροψ. Thryllit. Add. Athen. XIII, p. 556. et Toup. Emendatt. ad Suid. P. II, p. 221. In Eudocia male deest: Ἰωάννῃ.

20) καθ' ἑλλάδα) Vitt. 2 et 3. καθ' ἑλλάδος.

21) γοῦν) A Seb. additum nostri cum Eudoc. quoque addunt.

ἐπεγίνωσκον [22]). Βασιλεύσας [23]) δὲ ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως καὶ ἀνδράσι νομίμοις [24]) ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. Ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως δύο τυγχάνοντας Φύσεων· διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ [25]) ἐκλήθη ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς [26]).

Γηγενοῦς] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη· Ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. Καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ [27]), περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς [28]) ἀπεσπέρμηνεν. Ἡ δὲ μυσαχθεῖσα εἰς γῆν ἐρίῳ τὸν γόνον ἀπέῤῥιψεν. Ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς καὶ τῆς χθονός· ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς [29]) φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι λυπρόγεως [30]) ἡ Ἀττικὴ καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας· ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ

22) ἐπεγίν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγίνωσκον. Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. V, 664. τὸ σπὶν μόνην γινώσκοντες τὴν μητέρα, ſed antea v. 655. μόνας ἐπιγινώσκοντες μητέρας.

23) βασιλεύσας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. βασιλεύς.

24) νομίμοις) Sic noſtri cum Eudoc. pro νομίμως. Eſt autem, vt Thryllit explicat, *ſecundum legem ductis*, *ſecundum* νόμιμα. Io. Tzetz. in Chil. V, 662. νομοθετεῖ καὶ γυναιξὶ τοὺς γάμους νομίμους.

25) καὶ ὁ κέκρ) Vitt. 2 et 3 cum Eudocia καὶ tollunt.

26) αὐτοῖς) Sic quoque Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. αὐτό: ante Pott. αὐτός.

27) ἡ Ἀθηνᾶ) Cum Seb. addunt Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

28) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοὺς: Vit 3. Eudoc. et Phauor. omittunt. Caeterum Eudocia ἐπεσπέρμηνεν pro ἀπεσπ. habet, Apollod. vero, III, 14, 6. ἀπεσπ. εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς.

29) γηγενεῖς) Vit. 2. γηγενοῦς, vt in Lycophr. Eudocia vero γηγενεῖς.

30) λυπρόγ.) Vitt. 2 et 3. λυπρόγεα.

γηγενεῖς ἔφασαν [31]). Τὸ δὲ [32]) περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν· Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίκῃ [33]) λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντέου [34]) ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν τῆς Ἀττικῆς [35])· πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ [36]) Ἀθῆναι καὶ Ἀφροδίται, καὶ οὐ μία, οὐδὲ μυθικὴ [37]), ὡς καὶ τὰ λοιπὰ [38]) τῶν ὀνομάτων.

Γηγενοῦς [39]) σκηπτουχίας] Γηγενεῖς λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ἐρεχθειδῶν ἔχουσι τὸ γένος· τὸν γὰρ Κάδμον φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίους ὀδόντας καὶ ἀναφῦναι τοὺς Ἐρεχθείδας.

112. Τὴν δευτέραν ἕωλον] Φησὶν οὖν, ὅτι τὴν χθεσινὴν Ἀφροδίτην οὐκ ὄψει· ἅπαξ γὰρ αὐτῇ συνεγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ· ἁρπάξας γὰρ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ δοκῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι [1]), πλεύσας εἰς Αἴγυπτον ἀφῃρέθη αὐ-

31) ἔφασαν) Vit. 2. ἔφησαν, Vit. 3. cum Phauor. ἴφησι.

32) τὸ δὲ) Sic Seb. cum Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. prior. καὶ τό.

33) βελονίκῃ) Vit. 1. et Ciz. βερενίκῃ: Eudoc. et Phauor. βελενίκῃ.

34) βροντέου) Vit. 1. et Ciz. βρόντου: Vitt. 2 et 3, Eudoc. et Phauor. βροντάου, rectius.

35) τῆς Ἀττικ.) Art. τῆς debemus Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudocia non addunt.

36) ἦσαν καὶ) Delet Vit. 3. ſed Ciz. et Vit. 1. modo καί.

37) μυθικὴ) Sic optime Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro vulg. τοῦτο δὲ μυθικόν, et rectius lectione μυθικῶς a Sebaſt. allata.

38) καὶ τ. λοιπὰ) Vit. 1. et Ciz. τὰ πολλά, non male.

39) γηγενοῦς) Hoc ſchol. noſtri neque habent hoc loco, quem Seb. ei dedit, neque eo, quem tenebat ſupra in edd. prior. Quum vero eadem, quae ſuperius, contineat, ab alio Grammatico poſtea videtur additum.

1) ἁρπάξας — διώκεσθαι) Haec e ſcholio ſupra v. 110. deleto inſeruimus, vti mox etiam: ὁ λαβὼν ὁ Ἀλέξανδρος, cf. Io. Tzetz. in Antehom. v. 133. ſqq.

τὴν ὑπὸ Πρωτέως. Ὁ δὲ ποιήσας εἴδωλον αὐτῆς, ὃ λαβων ὁ Ἀλέξανδρος ἀπῆρεν εἰς Τροίαν.

113 — 14. Ψυγρὸν παραγκάλισμα] διὰ [2]) ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ ὀνειρώδη ματαίαις ὠλέναις [3]) ἀφάτσων καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην· λέγουσι γὰρ, ὅτι διερχομένου Ἀλεξάνδρου [4]) δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε, καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς Τροίαν [5]), ὡς φησι Στησίχορος·

Τρῶες, οἳ τότ' ἔσαν [6]), Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.

115 — 17. Φλεγραίας] Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ Γίγαντες ἐφλέχθησαν.

Πόσις στυγνὸς Τορώνης] ἀνὴρ κατηφὴς καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης [1]). Ἡ Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως. Ἡ δὲ σύνταξις καθ' ὑπέρβατον ἀπὸ τοῦ· Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τοῦ· Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος, συνταχθήσεται [2]) τῷ διαγράμματι.

Ὦι γέλως ἀπέχθεται καὶ δάκρυ] ᾧτινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται καὶ τὸ δάκρυον.

2) διὰ) Abeſt in Vit. 3. et mox pro καὶ ὀνειρώδη legit ὀνειράτων, in margine eadem manu ἐνειρομάτων.

3) ματ. ὠλ.) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

4) διερχ. Ἀλεξ.) Sic legendum auctoritate Vitt. 2 et 3. et Eudociae p. 38 et 329. non vero, vt vulg. διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ, quia ἀφαιρεῖσθαι plerumque cum Genitiuo perſonae iungitur, et haec lectio etiam aduerſatur ſq. αὐτῷ. Ciz. et Vit. 1. mire: διερχόμενον Ἀλεξάνδρου παρ' Αἰγύπτῳ, ὁ Πρωτεὺς ἑλὼν, εἴδωλον etc. quaſi non Helenam, ſed ipſum Alexandrum excepiſſet.

5) καὶ οὕτως — Τροίαν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

6) οἳ τότ') Vit. 3. ὅτι τ'. Vit. 1 et Ciz. οἳ τότ' ἦσαν, mendoſe.

1) τορώνης) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) συνταχθ. — διαγραμ.) Sic, deleto et puncto antea poſito, et δὲ, Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad σύνταξις. Vit. 1. et Ciz. haec verba praetermittunt.

Νῆϊς] ἄπειρός 3) ἐστι καὶ 4) τητώμενος καὶ στερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος καὶ δακρύου.

118. Ὁ Θρήϊκης ἔκ ποτε] ὁ ἐκ τῆς Θράκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν καὶ αὐξανομένην 5) χέρσον. Λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον· αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης 6) ἰλύος τοῦ Νείλου.

119. Τρίτωνος 1) ἐκβολαῖσιν] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι 2), καὶ ταῖς ἀναβάσεσι. Τρίτων δὲ 3) ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη 4), πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο 5), δεύτερον Αετὸς 6), ὅτι ὀξέως ἐπέρρευσε 7),

3) ἄπειρος) Noſtri καὶ praeponunt.

4) ἐστι καὶ) Vit. 1. ἐστίκασι, male, forte legendum, vt Thryllit. putat, ἔστηκε. Vitt. 2 et 3. καὶ tollunt.

5) αὐξανομ.) Ciz. et Vit. 1. αὐξουμένην: Vit. 3. ἀπεξενωμένην, quod plane abhorret a ſeq. αὔξεται.

6) κατασυρ.) Vit. 1. et Ciz. καταβιβαζομένης.

1) τρίτωνος —) Hinc usque ad v. 125. κατρὶ — in Vitt. 2 et 3. plura ſunt transpoſita, quaedam quoque praetermiſſa: Vit. 1. vero et Ciz. ſeruant ordinem editionum, omiſſis tamen iisdem, quae in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

2) ἐκχύσεσι) *Cf. omnino Plin. H. N.* V, 9. Thryllit.

3) τρίτων δὲ usque ad πίλαγος hinc ſublata transferunt Vitt. 2 et 3. ad extrem. v. 124. et ſtatim verbis v. 118. τοῦ Νείλου annectunt: ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὡς φησὶ Διόδωρος, omiſſis iis, quae interiecta ſunt, inde a γέγονε Νεῖλος. *Quod Nilo Aegyptii feſtum celebrent,* καὶ ᾄδουσι τὰς ᾠδὰς, ἃς τῷ Διὶ ᾄδουσιν, ὡς τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Διὸς ἔργον ποιοῦντος, *ex Ariſtaeneto hiſtorico refert Nonnus* συναγωγῇ ἱστοριῶν *ad* β. στηλιτ. *Gregor. p.* 168. *ſq. c.* 25. *Aliam cauſam, cur Nilus vocatus fuerit Triton, dat ſchol. Apollon. ex Hermippo ad libr.* IV, 269. *quae potior eſſe videtur.* Thryllit.

4) μετων.) Vitt. 2 et 3. ὠνομάσθη.

5) ἀκεαν. ἐκαλεῖτο) Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt ἄν in editt. interpoſitum, recte, nam ſenſum verborum turbat. Ciz. et Vit. 1. ἀνεκαλεῖτο: hinc ἄν ortum videtur.

6) ἀετὸς) Infra v. 576. aliter.

7) ἐπέρρ.) Ciz. et Vit. 1. ἐπέρρευε: Vit. 2. ἐπέρρευσε: Vit. 3. ἐπέρρευε.

τρίτον Αἴγυπτος. Τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶν ἐτυμολογούμενον [8]) ἀπὸ τοῦ νέαν καταγειν [9]) ἰλὺν καὶ χερσοῦν τὸ πέλαγος. Γέγονε [10]) Νέϊλος καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος. Ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πένθος γίνεται πένθιλος καὶ ἀπὸ τοῦ Τρὼς Τρώϊλος [11]), τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ νέος Νέϊλος καὶ Νεῖλος. Ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι διὰ τοῦ η· τὰ γὰρ ει δίφθογγα οἱ Δωριεῖς εἰς η τρέπουσιν, οἷον πλειῶν πληῶν, μειῶν μηῶν. Ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ· οἱ γὰρ περὶ Νεῖλον οἰκοῦντες ἐφεῦρον, φασὶ, τὴν ψῆφον τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἠλοκισμένην] Οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον· ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος· ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὡς φησι Διόδωρος [12]) καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἦν.

8) ἐτυμολογ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

9) καταγ.) Vit. 2. ἄγειν: Vit. 3. ἀγαγεῖν.

10) γέγονε Νέϊλος — usque ad τοῦ ἐνιαυτοῦ, a Pottero e Seld. addita, abſunt a Codd. noſtris; Phauorin. vero ad Νεῖλος habet pluribus adiectis. Caeterum γέγονε — Νεῖλος ita ſuperioribus adiectum, vt in edd. Pott. et Seb. adiici ſolet, ſtructurae verborum prorſus aduerſatur. Seiungendum eſt omnino a reliquis puncto praepoſito. Deinde ſqq. ἢ ὥσπερ indicant, aliud praemiſſum fuiſſe, cui opponerentur. Haud dubie quaedam exciderunt, quae Phauorinus ſuppeditat ita: Νεῖλος παρὰ τὸ νέω, τὸ ῥέω, καὶ τὸ ἰλὺς Νέϊλος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος, οἱονεὶ ὁ ῥέων ἰλύν, ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστὶν, ἢ ὥσπερ —. Totus locus videtur mutilatus et ab alio gloſſatore illatus. *De Etymologia Nili vid. Euſtath. ad Hom. Odyſſ.* δ, *p.* 173. *Baſ.* Thryllit. De Nilo cf. Artemidori fragmentum nuper a Xauer. Bergero e theſauris Bibl. Monacenſis editum in: *Aretin's Beyträge zur Geſchichte und Literat. aus den Schätzen der Münchner National- und Hofbibliothek* an. 1804. Part. V, p. 50. ſqq.

11) τρώϊλος) Phauor. addit: καὶ ζωὴ, ζώϊλος. Ea vero, quae ſequuntur, Phavor. ignorat.

12) Διόδωρ.) L. I, 34. et III, 3. Ἡρόδοτ. II, 5. ſqq. cf. omnino Creuzer. in Hi-

Οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. Οὕτως ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω ἀντὶ τοῦ [13]) γαιουμένην καὶ κεχερσωμένην· ἄλοξ γὰρ ἡ αὖλαξ ἤτοι ἡ γῆ.

120. Οὐχὶ ναυβάτῃ στόλῳ] οὐ τῇ μετὰ [1]) πλοίων πορείᾳ.

121. Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον] ἀλλ' ὅστις διήνυσε καὶ ἐποδεύθη ἀτραπούς [2]) καὶ ὁδούς.

122. [3]) Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς] ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτου τοπου [4]) σήραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπησας σπήλαια [5]).

123. Νέρθε [6]) θαλάσσης] ἤτοι ὑποκάτωθεν, εἶτα θαυμαστικον, ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς καὶ ὥςπερ [7]) τὶς ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυΐ [8]). Ἀνορύσσει δὲ τὴν γῆν καὶ κοιλαίνει αὐτήν. Τὸ δὲ νέρθε [9]) χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν [10]) κατὰ τὸν κανόνα, ὃν

stor. Gr. Antiquiſſ. Fragm. p. 30, vbi dicit, quam parum accurata ſint ea, quae a Tzetza hic exponantur, et h. l. ἑκαταῖος pro καὶ πάντες legendum eſſe coniicit, ingenioſe quidem, ſed Tzetzae iactantiae, quae omnia comprehendiſſe ſibi videretur, minus apte.

13) ἀντὶ τοῦ — κεχερ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. exhibent, adduntque καὶ κεχερσ. a Sebaſt. reſtitutum. *Vid. Olymp. ad Meteor. Ariſtot. L.* 1. *p.* 25, *a.* Thryllit.

1) μετὰ) A Seb. adpoſitum noſtri agnoſcunt.

2) ἀτραπ.) Vit. 2. ἀτραπούς.

3) V. 122 et 123. Haec duo ſchol. in noſtris Codd. ſedem ſuam permutant.

4) κατωτ. τόπου) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. κατωτάτῳ τόπῳ: Vitt. 2 et 3. κατωτάτου τόπῳ, mire.

5) σπήλ.) Vit. 1. et Ciz. σπήλαιον.

6) νέρθε) Noſtri νέρθεν.

7) καὶ ὥςπερ) Noſtri ignorant καὶ a Seb. adiectum.

8) μυΐ) Vit. 3. κυνί: Vit. 2. μυΐ, ſed omittit ζῶον, non apte.

9) τὸ δὲ νέρθε) Noſtri annectunt ſchol. v. 124.

10) δεῖ γράφ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. γράφεται.

πρώην ἐδίδαξα [11]). Ἔστι δὲ κοινὴ συλλαβὴ καὶ δέχεται μακρόν.

124. Ἀλύξας] ἐκφυγὼν [1]) τὰς ξενοκτόνους πάλας, ἤτοι [2]) παλαίστρας τῶν αὐτοῦ τέκνων. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη· Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τῷ γένει Αἰγυπτιος, εἰς Φλέγραν [3]) τῆς Παλλήνης καὶ Θρᾴκης [4]) ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες [5]) Τμῶλος καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίσαντες [6]) τοὺς ξένους ἀνῄρουν, ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς ἠξίατο τῷ αὐτοῦ [7]) πατρὶ Ποσειδῶνι πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτοῦ [8]) σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης [9]) ποιησάμενος ὑποκάτω [10]) τῆς θαλάσσης οὕτω διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θρᾴκην διερχόμενος καὶ καταπαλαίσας ἀνεῖλε τὸν Τμῶ-

11) ὃν — ἐδίδ.) Vit. 3. ὡς πρώην ἐδίδ.

1) ἐκφυγ.) Noſtri praeponunt καί.

2) πάλας, ἤτοι) A Seb. additum noſtri non addunt: Vit. 3. tamen πάλας pro παλαίστρας.

3) φλέγραν) Quae eſt forma communior. vid. Heyn. Obſeru. ad Apollod. p. 29. Vit. 1. et Ciz. φλέγρας: Vit. 3. cum Eudoc. p. 349. φάλαγραν.

4) καὶ θρᾴκ.) Recte, conſentientibus Vitt. 2 et 3. cum Eudocia et Pauſan. VIII, 29. ἐν τῇ θρᾳκίᾳ παλλήνῃ; male ergo Vit. 1. et Ciz. ἐκ θρᾴκης.

5) παῖδες) Abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. cum Eudoc. Apollod. II, 5, 9. filios Protei nominat Polygonum et Telegonum: Tzetz. in Chil. II, 321. Tmolum quoque et Telegonum.

6) καταπαλ.) Noſtri cum Eudoc. vt edd. prior. καταπαλαίοντες.

7) τῷ αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. perperam ἐν τῷ αὐτοῦ.

8) αὐτοῦ) Vitt. 1 et 3. et Ciz. cum Eudoc. αὐτῷ, et mox Vit. 1. et Ciz. σπήλαιον pro σπήλαια.

9) παλλήν.) Vitt. 2 et 3. cum Eud. παλληνίας.

10) ποιησ. ὑποκάτω) Noſtri omnes, vt prior. edd. ποιήσας, et pro ὑποκάτω Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὑπὸ κάτωθεν ſ. ὑποκάτωθεν θαλάσσης. Et mox

λον καὶ τὸν Τηλέγονον. Ὅπερ μαθὼν Πρωτεὺς ὁ τούτων πατὴρ οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες [11]) ἦσαν αὐτοῦ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει [12]). Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει [13]). Μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν [14]) ἔῤῥιψεν αὐτὸν κατά τι χάσμα τῆς Παλλήνης [15]) καὶ ἀναιρεθεὶς οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. Τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιάσθησαν.

125 — 27. Πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς] τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπήκουσε [1]), τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς τὴν πάτραν [2]) ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, πρώην πλάνης καὶ πλανώμενος [3]) ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλληνίαν καὶ εἰς τὴν Παλλήνην [4]) τὴν τροφὸν τῶν Γιγάντων, ὡς εἶπον.

128. Κεῖνός σε, Γουνεὺς ὥσπερ] Τὸ ἐξῆς οὕτως· Ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης Γουνεὺς, στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρου Ἑλένης. Ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος Ἄραψ ἦν τῷ γένει, δικαστὴς πάνυ [5]) δικαιότατος, καὶ τοὺς ἁρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην στασιάζοντάς ποτε [6]) τοὺς Βαβυλωνίους

noſtri cum Eudoc. οὕτω, non vero οὕτως, recte.

11) ὅτι παῖδες) Vit. 2. ἐπεὶ παῖδες.

12) δακρύει) Eud. adiicit κατὰ τὸν μῦθον.

13) οὕτως ἔχει) Vit. 1. et Ciz. οὕτω γοεῖ. Vitt. 2 et 3. cum Eud. haec verba ignorant.

14) αὐτῶν.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

15) παλλήν.) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. recte, ſed Vitt. 2 et 3. vitioſe πελλήνης.

1) ἐπήκουσε) Pro ἐπήκουε a Sebaſt. emendatum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz.

2) τὴν πάτραν) Ita noſtri: editt. ſuperior. carent art. τήν.

3) καὶ πλανώμ.) Vit. 1. et Ciz. πλανήσεως.

4) παλλήνην) Ante Sebaſt. πελλήνην, male: Ciz. et Vit. aſſentiuntur Sebaſt. Vitt. 2 et 3. πέλλαν.

5) πάνυ δικαστὴς, vt et ſqq. καὶ τοὺς — τιμωρῶν, abſunt a Vitt. 2 et 3. et mox iterum διὰ δικαιοσύνην.

6) ποτε) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

καὶ Φοίνικας ἐλθὼν κατήλλαξεν [7]) αὐτοὺς σταλεὶς ὑπὸ Σεμιράμιδος. Τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότερον [8]) παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου [9]).

129. Ἰχναίας] Ἰχναία ἡ Θέμις, ἡ τοῦ Ἡλίου [10]) θυγάτηρ, διότι καὶ αὐτὸς πάντ ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει [11]), ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν τοὺς αὐτὴν κεκτημένους, ὅθεν Ἰχναία διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν Γιγαντων ἔπεσθαι καὶ λάμπειν [12]) δίκην ἡλίου.

131. Λίπτοντα] ἐπιθυμοῦντα [13]).

Κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος] τῆς πόρνης χωρίσας σε περιστερᾶς. Λέγει δὲ τῆς Ἑλένης [14]).

132 — 34. Ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους [1])] εἰπὼν ἄνω, ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς Ἀλεξάνδρου, νῦν δὲ [2]) λέγει τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδικίαν καί φησιν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν τοὺς τάφους τῶν

7) κατήλλαξ.) Vit. 3. μετήλλαξ. omisso αὐτούς.

8) εἰκότερον) Deest in Vitt. 2 et 3.

9) ἀφελ. — Ἀλεξ.) Vitt. 2 et 3. modo ἀφελόμενος.

10) ἡ τοῦ Ἡλίου) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro Ἡλίου: Vitt. 2 et 3. καὶ Ἡλίου.

11) πάντ' — ἐπακούει) Sic restituimus e Ciz. et Vit. 1. et Hom. Odyss. λ, 108. pro πάντας ἐφ. καὶ πάντων ἐπακ. Absunt vero haec a Vitt. 2 et 3. vti etiam ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν — ἀνεδόθησαν. Ordo verborum a Sebast. immutatus in nostris non mutatur, et verba ultima διότι εἰς γῆν (Vit. 1. et Ciz. ἐκ γῆς bene) ἀνεδόθησαν, h. e. gigantes, ab eo deleta seruant Vit. 1. et Ciz.

12) διὰ τὸ — λάμπειν) Vitt. 2 et 3. ὅτι — ἕπεται καὶ λάμπει.

13) λίπτ. ἐπιθ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) τῆς Ἑλένης) Sic pro τὴν Ἑλένην Vitt. 2 et 3. cum Seb. Non spernendum tamen τὴν Ἑλένην.

1) ὃς τοὺς — τάφους) Pro his Vit. 1. praemittit: λύκου τε καὶ χιμαίρεως. Inde ab εἰπὼν usque ad ἱστορία — οὕτως in Vitt. 2 et 3. desiderantur.

2) νῦν δὲ) Sic pro νῦν Ciz. et Vit. 1.

συγγενῶν ἡμῶν Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως, οὐδὲ τοῦ Ἀνθέως τοὺς ἕρωτας, ὄντινα 3) ἀνελὼν διεσώθης ὑπὸ τοῦ Μενελάου, οὐδὲ τὸν Αἰγκίωνος πάγον, ἤγουν τὸν ἄλα 4), τὸν ξένοις σύνδειπνον, ἑκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν 5) καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. Λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως.

Λύκος καὶ Χιμαιρεὺς 6) παῖδες ἦσαν τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Κελαινοῦς καὶ Προμηθέως 7)· ἔκειντο δὲ ἐν τῇ 8) Τροίᾳ. Λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Λακεδαιμονίους 9), καὶ μαντευομένων αὐτῶν ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀπόλλων μὴ παυθῆναι 10) τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ εὐγενὴς Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει ἐν τοῖς 11) τάφοις αὐτῶν. Οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τοῦ χρησμοῦ 12). Ἀπελθὼν δὲ καὶ θύων ὁ Μενέλαος 13) ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. Ἀκουσίως δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ καὶ ἀνελὼν Ἀνθέα υἱὸν ὡραῖον Ἀντήνορος, οὗ ἦν ἐρῶν 14) Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Δηΐφοβος, καὶ Φοβη-

3) ὅντινα) Sic pro ὅν τε νῦν legunt cum Seb. Vit. 1. et Ciz. Vulgat. vero διεσώθη pro διεσώθης ſeruant.

4) Λίγκίωνος — ἅλα) Vit. 1. et Ciz. modo ἅλα, omiſſis Αἰγ. πάγον, ἤγουν.

5) ἁμαρτεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἁμαρτήσαι, fort. ἁμαρτῆσαι.

6) λύκος — χιμαιρεὺς) Vit. 2. et Ciz. modo οὗτοι, ſed Vitt. 2 et 3. praemittunt, quia iis antea caruerant.

7) προμηθέως) Apollod. III, 10, 1. ποσειδῶνος, cf. Heyne Obſeru. p. 273.

8) ἐν τῇ τρ.) Vitt. 2 et 3. τῇ tollunt.

9) λακεδαιμ.) Vitt. 2 et 3. λακεδαιμονίων, quae lectio placet, quamquam ſequitur αὐτῶν μαντ. quae vero abſunt a Vitt. 2 et 3. nam haec ope ſyneſeos l. ſyllepſeos, ab optimis ſcriptt. non alienae, explicari poſſunt.

10) ἔχρησεν — παυθῆναι) Vitt. 2 et 3. ἐχρήσθη μὴ μεθεῖναι.

11) ἐν τοῖς) Noſtri omittunt ἐν.

12) οἱ δὲ — χρησμοῦ) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et mox etiam ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ.

13) ἀπελθὼν — Μενέλ.) Noſtri retinent vulg. ἀπελθόντος δὲ καὶ θύοντος τοῦ Μενελάου.

14) ἐρῶν) Vitt. 2 et 3. ἔρως.

θεὶς [15]) ἁπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς Σπάρτην [16]), καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παρατίθεσθαι [17]) ταῖς ξενίαις τραπέζαις ἁρπάσας [18]) τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τριῶν [19]) ταλάντων χρημάτων καὶ πέντε θαλαμηπολουσῶν γυναικῶν (ὧν μία ἦν Αἴθρα [20]) ἡ μήτηρ Θησέως) διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀνάπλουν [21]) ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν [22]). Ὀνειδίζει [23]) οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. Ἅλα δὲ ἐτίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς συμβολικῶς ἐπευχόμενοι [24]), καὶ ὥσπερ ὁ ἅλς [25]) ἐκ δύο Φύσεων τῆς ὑδατώδους καὶ γερᾶς εἰς μίαν Φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλὸς, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν [26]).

135. Αἰγαίωνος] τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγαῖς [1]) πόλει [2]) τῆς Ἀχαΐας καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει [3]) τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἅλλεται [4]) καὶ κυματοῦται.

15) καὶ φοβ.) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

16) εἰς σπάρτ.) Sic noſtri pro εἰς τὴν σπ.

17) παρατίθ.) Alius, non vero Apoſtolius, auctor Cod. Vit. 3. ſcripſit παρατίθεται.

18) ἁρπάσ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάξας: Vit. 1. et Ciz. ἁρπάζει.

19) καὶ τριῶν) Vitt. 2 et 3. τῶν ἑκατόν.

20) Αἴθρα) Noſtri ἡ Αἴθρα, cf. Io. Tzetz. in Antehom. v. 129. et ſqq. ibique Iacobs.

21) ἀνάπλ.) Noſtri ſeruant vulg. ἀπόπλουν.

22) εἰς — ἀπῆρεν) Vitt. 2 et 3. κατῆρεν: Ciz. et Vit. 1. εἰς τροίαν κατῆλθεν.

23) ὀνειδίζει — Μενελάῳ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

24) ἐπευχ.) Mire Vitt. 2 et 3. ἐπερχόμενοι.

25) ὁ ἅλς) Art. ὁ a Sebaſt. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed praeponunt quoque καὶ τῷ· ὥσπερ, quod praeponendum duximus.

26) καὶ φιλίαν) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti ab edd. vett.

1) ἐν Αἰγαῖς) Vit. 3. cum Eudoc. p. 29. ἐν ταῖς Αἰγ.

2) πόλει) Sic quoque Eudocia, ſed Vit. 1. et Ciz. πόλεσι: Vitt. 2 et 3. πόλεως.

3) πελάγει) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. l. l.

4) ἅλλεται καὶ) Ciz. et Vit. 1. vt ante Sebaſt. ἁλμάτων,

Ἀγνίτην πάγον] τὸν ἅλα διὰ τὸ τίθεσθαι ἐν καταρχαῖς [5]) τῶν ξενιῶν καὶ ἁγνίζειν [6]) καὶ καθαίρειν τοὺς φιλιουμένους, ἢ ὅτι τὸ ἁλύκον καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον φύσει [7]) τῶν γλυκέων, καλάπερ ἄλλοις δοκεῖ καὶ οὐκ ἔμοιγε, ἢ διὰ τὸ ἀφανίζειν [8]) · καὶ παροιμία·

Θάλασσα [9]) κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.

Πάγον δὲ διὰ τὸ· ἐξ ὕδατος πεπῆχθαι, ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶ τῆς θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος [10]).

136. Ἔτλης θεῶν] Ἐγὼ μὲν οὕτω φημί: Ὅστις σὺ [1]) οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως (λέγει δὲ Μενέλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας) οὔτε τοὺς Ἀνθέως ἔρωτας καὶ τόδε καὶ τόδε ἔτλης ὑπέμειναις [2]) ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ἐκβῆναι καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν [3]), ἦγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον τὸν καθάραντά σε τοῦ φόνου καὶ ξενίσαντα ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. Οἱ δὲ λοιποὶ δίκῃ χωρὶς τοῦ ν γράφουσι λέγοντες οὕτως [4]) · Ὃς τόδε καὶ τόδε

sed Vitt. 2 et 3. cum Phavor. plane tollunt. cff. Sturz. ad Pherecyd. p. 214. vbi ex Hesychio docet, αἴγες a Doribus fluctus vocari, et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II. p. 184. et schol. Apollon. I, 1165. p. 243, b.

5) καταρχ.) Nostri, vt ante Sebast. ἀρχαῖς.

6) ἁγνίζειν) Vit. 1. et Ciz. ξενίζειν, vt ad v. 136. καθάραντα — καὶ ξενίσαντα.

7) φύσει pro φύσιν Sebast. consensu nostrorum, recte.

8) ἢ διὰ τὸ ἀφαν. usque ad κακά absunt a Vitt. 2 et 3.

9) θάλασσα) Eurip. Iph. Taur. 1193. cf. Erasm. Adag. Chil. 3. Cent. 4. prou. 9. Sebast.

10) ὁ γὰρ — ὁ πάγος) Desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. sed in Ciz. et Vit. 1. modo haec: ἧς πηγν. — πάγος.

1) ὅστις σὺ) Vitt. 2 et 3. ὅστ. γάρ.

2) ὑπέμ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὑπέμ.

3) ἐκβῆναι — θεῶν) Desunt in Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. habent sic: ἐκβ. τὴν δίκην τῶν θ. καὶ πατῆσαι.

4) οὕτως) Sic nostri, recte, pro οὕτω.

ποιήσας ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρτωλὸς, ἤτοι παρακρίνων τοῦ γενέσθαι 5) ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δῆθεν, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς. Τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνάμεστον, μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Μενελάου 6) οὐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεὰς, ἀλλὰ πρότερον.

137. Λάξας τράπεζαν] λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν 1) τοῦ Μενελάου, τοῦτ' ἔστι, καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν κειμένων 2) καὶ ἐθῶν τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους καὶ συνεστίους· σὺ γὰρ ξενισθεὶς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ ἀφείλου 3) καὶ τὴν γυναῖκα.

Κἀνακυκώσας θέμιν] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκαιον. Κατὰ δὲ τὸ μυθικὸν ἡ Θέμις θεὰ δικαιοσύνης ἔφορος.

138. Ἄρκτου τιθήνης] τρόπους ἄρκτου 4) θηλαζούσης ἀναμαξάμενος ἤτοι λαβών· ὅτε γὰρ θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. Ἢ οὕτω· τῆς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τοὺς τρόπους, τοῦτ' ἔστι, θηριώδης καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. Φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου Ἀρχελάῳ 5) οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. Πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλασεν 6) ἐκκείμενον. Εἶτα πάλιν ὁ Ἀρ-

5) τοῦ γιν.) Sic Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt τοῦ.

6) οἰκ. τοῦ Μεν.) Sic noſtri pro οἰκ. Μεν.

1) τράπεζαν) Sic noſtri cum Seb. recte, pro τραπέζην: vti etiam Μενελάου pro Μενέλεως, quod Potter. exhibet, ſaltim Μενέλεω erat edendum.

2) κειμένων, noſtris conſentientibus, ante Pott. male κεκριμένων.

3) ἀφείλου) Vitt. 2 et 3. ἀφείλες.

4) τρόπ. ἄρκτ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et paullo poſt iterum τῆς ἄρκτου.

5) Ἀρχελάῳ) Sic noſtri cum Eudoc. p. 329. ſed Apollod. III, 12, 5. Ἀγέλαος, et Schol. Villoiſ. ad Il. γ, 325. Ἀρχιάλαος vocatur. Cf. Heyne ad Apollod.

6) ἐθήσασεν) Pro ἐθήλαζεν a Sebaſt. reſcriptum exhibent etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit.

χέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἀπὸ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε Πάριν κατονομάσας [7]· ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν [8], Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

139. Τοιγὰρ [1]) ψαλάξεις] διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν, διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις.

Νευρᾶς κτύπον) τοῦτ' ἔστι τὸ μόριον. Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα σεμνότης [2]). Λέγεται δὲ ἀπὸ παροιμίας τῶν κιθαριστῶν [3]) ἀσίτως [4]) καὶ ἀδώρως κιθαριζόντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη· Εἰς κενὸν κρούεις [5]) τὰς χορδάς. Ἔθος εἶχον [6]) οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Καλλίμαχος [7]) ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τοὺς ἄλλας ἰέναι καὶ ἀνυμνεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν.

141. Κλαίων δὲ πάτραν] κλαίων δὲ ἵξῃ καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν [8]) τὴν πρὶν [9]) ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος.

142. Χερσὶν εἴδωλον ἠγκαλισμένος] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δοὺς τὴν Ἑλένην κατάσχῃ.

1. et Ciz. cum Eud. p. 329. ἐθήλαζεν.

7) κατονομάσας) Sic quoque Eudoc. l. l. ſed Vitt. 2 et 3. κατωνομασμένον. Apollod. quem Tzetz. h. l. ſequitur, ὀνομάσας.

8) ἀπὸ λῃστ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τῶν λ.

1) τοιγὰρ) Vit. 3. τοὶ γὰρ.

2) σεμνότης) Pro σεμνότερον a Sebaſt. allatum comprobat Vit. 3.

3) τῶν κιθ.) Art. τῶν noſtri non agnoſcunt.

4) ἀσίτως) Vit. 1. et Ciz. ἀσίτων.

5) κρούεις) Vit. 3. κρούειν, cf. Eraſm. Adag. pag. 422. ed. noſtrae.

6) ἔθος εἶχον —) Haec in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. prior. ſubiecta v. 143. Sebaſt. huc non male transtulit. In Vitt. 2 et 3. plane deſunt.

7) Καλλίμ.) Fragm. 373. ed. Erneſt. p. 559.

8) σου τρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν τρ.

9) πρὶν) Abeſt a Vitt. 2 et 3. vti mox etiam καὶ τῆς ἀπάτης.

143. Τῆς πενταλέκτρου Θυάδος] πεντάλεκτρον Θυάδα ἤτοι Βάκχην [1]) τὴν Ἑλένην καλεῖ, πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες. Πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ [2]) ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, ἀφαιρεθεὶς [3]) αὐτὴν ἐν τῷ ἡττηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν Ἀφίδναις πολιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, καὶ θετὴν [4]) παῖδα ἡ Κλυταιμνῆστρα ποιεῖται [5]). Εἷς μὲν οὖν Ἑλένης νυμφίος, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. Δεύτερος δὲ Μενέλαος νομίμως ἐκ κλήρου λαχὼν [6]) ταύτην. Τρίτος Ἀλέξανδρος ἁρπάσας αὐτήν. Τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου Δηΐφοβος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον κατά τινας [7]) λαβὼν ἢ βίᾳ κατ' Εὐριπίδην [8]). Πέμπτος Ἀχιλλεὺς πρὸ Δηϊφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγείς [9]), ὡς λεροῦσι.

Θυάδος] Βάκχης, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ. Αἱ δὲ Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ πρόσπολοι [10]) Διονύσου, αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι περιῆγον [11])

1) Βάκχ.) Vitt. 2 et 3. βάκχον cum Eudoc. p. 153. quae eadem tradit, laudato etiam Lycophronis loco.

2) ἑπταετῆ) Ciz. et Vit. 1. πενταετῆ, mendose.

3) ἀφαιρεθεὶς) Auctoritate Eudoc. p. 153. et Vitt. 2 et 3. adpos. δὲ ſuſtulimus.

4) ἰφιγέν. καὶ θετὴν) Ita cum noſtris et Eudoc. legendum, verbis ἣν ἰφιγένειαν interiectis plane ſublatis.

5) κλυτ. ποιεῖται) Vitt. 2 et 3. παρὰ κλυταιμήστρας ποι. Eudocia τὴν κλυταιμήστραν ποι. et mox ibi exciderunt verba: εἷς μὲν — Θησεύς, vel Villoiſonii vel typographorum lapſu.

6) λαχὼν) Pro λαβὼν ob κλήρου recepimus e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. et Phauor.

7) κατά τινας) Vit. 3. κατὰ τινα. cf. Conon f. 34. Eudocia omittit.

8) Εὐριπίδ.) Troad. v. 958.

9) ὀνείρῳ τ. μιγείς) Cf. Schol. Eurip. in Andromach. 228. *Sebaſt.*

10) πρόσπολοι) Sic pro πρόπολοι noſtri omnes cum Seb.

11) περιῆγον) Ciz. et Vit. 1. διέπων: Vitt. 2 et 3. cum Phauor. διεπόνουν.

οἰκείαις χερσὶ λέοντας [12]) καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῷεν [13]), γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν [14]). Δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους [15]).

Πλευρωνίας) τοπικῶς [16]) ἀντὶ τῆς Ἀργείας. Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου [17]) καὶ Θεράπνη ὁμοίως. Ὅθεν Ὀρφεὺς [18]) καὶ Τρυφιόδωρος Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην, οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος [19]) Ἀργείαν.

144. Γυιαὶ γὰρ] αἱ χωλαὶ ἢ κατ' ἐμὲ χωλοποιοὶ [1]) καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι· αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος ἤτοι τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς [2]) τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν καὶ ἐπεμοίρασαν τοὺς εὐναστῆρας [3]) τῶν τῆς Ἑλένης γάμων πενταγαμβρα [4]) νυμφεύματα μερίσασθαι. Ἄμναμοι δὲ αἱ ἀπόγονοι, κυρηναϊκῶς. Κυρίως δὲ ἄμναμοι οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι. Θαλάσσης δὲ κόρας τὰς Μοίρας λέγει διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀμετάτρεπτον. Νυκτὸς δὲ παῖδες αὗται καθ' Ἡσίοδον [5]). Καὶ

12) λέοντας) Vit. 1. et Ciz. λέοντα, non apte.

13) διψῷεν) Vit. 1. et Ciz. διψῶσι.

14) ἀναβλ.) Noſtri ἀναβλύειν.

15) ἐσπειρημ.) Vit. 3. cum Phauor. ἐκπεπτημένους: Vit. 2. ἐκπειρημένους.

16) τοπικῶς) Ciz. et Vit. 1. vitioſe τροπικῶς.

17) πελοποννήσου) Vitt. 2 et 3. vti ſemper, ſimplici ν πελοπονήσου.

18) ὀρφ.) Argon. 948. τρυφιόδ. v. 508. Sebaſt.

19) ὅμηρ.) Il. β, 161. 177. γ, 458. et al. l.

1) χωλοπ.) Art. αἱ auctoritate Vitt. 2 et 3, delendum putauimus.

2) ἐν τοῖς) Vit. 1. et Ciz. omittunt τοῖς.

3) εὐναστ.) Vit. 2. εὐνατῆρας.

4) πενταγ. — μερίσασθαι) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Reliqua vero Ἄμναμοι — usque ad ἀμετάτρεπτον εἶναι translata ſunt ad extr. v. 145.

5) Ἡσίοδον) Theog. 217 et 218. cf. Heyne in Obſ. ad Apollod. p. 12.

τοῦτο δὲ ὅμοιον διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὴν εἱμαρμένην 6). Τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Μοῖραι· Κλωθώ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. Καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασται ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν 7) ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινὶ 8) καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτροπον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

145. Πήναις] ἀτρακτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ. Πίννα δὲ τὸ ζῶον παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον.

Δηναιᾶς] Δὴν 1), πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά. Πολυχρονίαν δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν 2).

147. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο. Λέγει δὲ Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἅρπαγας 3) λύκους καὶ πτερωτοὺς ἀετοὺς, τριόρχας 4) ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεστάτους 5). Μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκους, ἀετοὺς πτερωτοὺς λέγων 6), κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. Αὐγάσαι δὲ τὸ ἰδεῖν 7).

6) τὴν εἱμαρ.) Pro τὰ εἱμαρμένα a Seb. receptum tuentur quoque Vitt. 2 et 3.

7) τὸ λαχεῖν) Vit. 1. et Ciz. τὸ λάχος.

8) μέλλον τινὶ) Vit. 1. et Ciz. μέλ. τί.

1) δὴν) Pro δηναιὸν legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. nam id docent quoque ſqq. καὶ ἐξ αὐτοῦ (ſcil. δὴν) δηναιόν. cf. Etymol. et Zonar. ad δήν.

2) Θαλῆν) Vitt. 2. et 3. Θαλῆ. cf. Laert. 1. leg. 27.

3) ἅρπαγας) Punctum in edd. prior. cum δὲ a Sebaſt. ſublatum tollunt etiam Vitt. 2 et 3.

4) τριόρχας usque ad ἀετοὺς abſunt a Vitt. 2 et 3. haud dubie aberratione librarii, quia ἀετοὺς πτερ. bis occurrit.

5) ὀξυωπ.) Verba in edd. prior. ſqq. τοὺς αὐτοὺς λέγει a Seb. electa Vitt. 1. et Ciz. retinent, quia τῷ· ἅρπαγας praemiſerant punctum, et a ſuperioribus diſtinxerant.

6) λέγων) Ciz. et Vitt. 1. et 2. λέγει δέ.

7) αὐγ. — ἰδεῖν) Deſunt in Vit. 1, et Ciz. ſed Vitt.

148. Πτηνοὺς] ὅτι μετὰ πλείων αὐτὴν [8]) ἁρπάσαντες ἔφυγον. Πτηνὰ [9]) δὲ τῶν πλοίων τὰ λαίφη.

Τριόρχας] Τρίορχος καὶ τριόρχης καὶ μορφνὸς [10]) καὶ μελανόστης [11]), ἢ μέλας [12]) καὶ ἁλιαίετος καὶ περκνὸς εἴδη ἀετῶν.

Ὀφθαλμίας] ἢ ἀετοὺς [13]) ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς· μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὄρνεων [14]) οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας [15]) ἀντιβλέπουσιν. Ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας ἤτοι εὐοφθάλμου [16]) Ἑλένης. Εἰ μὲν [17]) ἐπὶ τῶν ἀετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν· λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν· εἰ μὲν πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν, εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους τάχει ῥίπτουσιν ὡς ἀλλοτρίους. Εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. Πρώτους δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προκρίνων αὐτούς, ἀλλὰ κατὰ ῥητορικὴν δεινότητα καὶ μέθοδον [18]), ὡς μέλλων τὰ τούτων παραδραμεῖν, ἐμβραδῦναι [19]) δὲ τῇ τῶν νομίμων γυμ-

2 et 3. ponunt, vt in edd. ante Seb. ab initio poſt *δοιὼ μὲν ἁρπακτ.*

8) *αὐτὴν*) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) *πτηνὰ*) Pro *πτερὰ* Vit. 1. et Ciz. contextui aptius.

10) *μορφνὸς*) Vit. 3. et Phauor. *κορφνὸς*. cf. Ariſtot. H. An. IX, 32.

11) *μελανόστ.*) Vitt. 2 et 3. *μελανότης*. Phauor. qui hoc ſchol. exſcripſit, *μελανοδίτης*.

12) *ἢ μέλας*) Vitt. 2 et 3. *ἤγουν μέλ.* et mox *ἁλίαιτος*, Vit. 1. vero et Ciz. *ἁλιαιτὸς* pro *ἁλιαίετος*.

13) *ἢ ἀετοὺς*) Pro *τοῦτ' ἔστιν* a Seb. repoſitum noſtri comprobant.

14) *ὄρνεων*) Noſtri *ὀρνίων*.

15) *ἀκτῖνας*) Sic legendum cum noſtris pro *ἀκτίνας*.

16) *εὐοφθ.*) Vit. 3. *εὐοφθάλμους*.

17) *εἰ μὲν — λαγνείαν ἀφορῶσαν*) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

18) *κατὰ ῥητ. — μέθοδον*) Sic pro *κατὰ ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον* legunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

19) *ἐμβραδ.*) Vit. 3. *ἐμβαδύνων*.

φίων ὑποθέσει, ὥσπερ [20]) καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς, καὶ Διόδωρος [21]) ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες.

149. Τὸν δ' [1]) ἐκ Πλυνοῦ τε καὶ ἀπὸ Καρικῶν ποτῶν] τὸν Μενέλεων δὲ [2]) τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνοῦ πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποταμῶν [3]), τοῦτ' ἔστι τῆς Λακεδαιμονίας, Καρικὸς γὰρ ποταμὸς καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς [4]). Μενέλαος δὲ [5]) καὶ Λίβυς καὶ Λάκων ἦν οὕτω· Πλυνὸς πόλις Λιβύης [6]), ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληϊόνης [7]) καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία καὶ ἡ Στερόπη. Στερόπης δὲ καὶ Ὑπερόχου ἢ Ἀρπίνης [8]) τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος [9]). Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια, ἧς καὶ Πέλοπος

20) ὥσπερ) Vit. 1. et Ciz. ἧπερ, vt referatur ad ὑποθέσει.

21) Διόδωρ.) Art. ὁ noſtris conſentientibus deleuimus. Ephorum et Diodorum collaudat quoque Io. Tzetz. in Chil. XII, 260.

1) τὸν δ') Noſtri, vt in Lycophr. τόν τ'.

2) Μενέλ. δὲ) Ciz. et Vit. 1. Μενέλαόν τε. Vitt. 2 et 3. habent neque τε, neque δὲ, quod aptius videtur.

3) ποταμῶν pro ποτῶν reuocauimus e Vitt. 2 et 3. nam interpretatur Tzetzes hoc voc. Lycophronis ποτῶν.

4) τῆς λακων.) Vitt. 2 et 3. λακωνικὲς, Vit. 1. et Ciz. λακωνικοῦ.

5) δὲ) Vit. 1. et Ciz. γὰρ: Vit. 2. delet.

6) λιβύης, non λιβύας legendum cum noſtris et Phavor.

7) πληϊόνης) Recte, cf. Apollod. III, 10, 1. Male Ciz. et Vit. 1. πλειόνης, et Vit. 2. πληόνης.

8) Ἀρπίνης) Alii Ἀρπόης vel Ἀρπίννης, vt Pauſ. V, 23. p. 100. T. II. ed. Fac. et ibid. p. 211. vbi not. 6. editor eos quoque nominat, qui Ἀρπίνη ſcripſerunt.

9) Οἰνόμαος) Atqui Apollod. III, 10, 1. Oenomaum coniugem, non vero filium Steropes nominat. Verum Pauſ. l. l. Diod. Sic. IV, 75. et Steph. Byz. ad Ἄρπινα aſſentiuntur Tzetzae.

Ἀτρεὺς, ὃς ἐν Λακωνικῇ κατῴκησεν [10]). Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. Ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως [11]) τοῦ Κρητὸς, ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα [12]) εἶπεν.

150. Βάρβαρον] ὅτι ὁ Πέλοψ κατά τινας μὲν Λυδὸς, κατά τινας δὲ Παφλαγών. Βάρβαροι δὲ οἵ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Παφλαγόνες.

151. Ἔπειον, οὐκ Ἀργεῖον] Ἐγὼ μὲν οὕτω φημί· τὸν Ἔπειον ἤτοι τὸν Ἠλεῖον τὸν οὐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον, Ἔπειοι [1]) γὰρ οἱ Ἠλεῖοι ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. Ἄλλοι δὲ οὕτω φασί· τὸν Ἔπειον [2]) ἤτοι τὸν· Ἠλεῖον τὸν οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. Λέγουσι δὲ καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχὴ, τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ τὸ πᾶν [4]) λαμβάνεται [5]), οἷον φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὲ, νοεῖται δὲ [6]) ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. Ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ· Ἔπειον, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ. Ἰδοὺ τὸ οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ [7]), δεύτερον ὂν τοῦ

10) κατῴκησεν) Vitt. 2 et 3. κατῴκει.

11) κατρέως (a κατρεύς, non vero κάτρεως), cui a Sebast. temere est substitutum Ἀτρέως, iure postliminii reduximus, auctoritate Codd. nostrorum, et ipsius Apollod. III, 2, 1. Fuit Catreus etiam pater Clymenes, vid. infra v. 384. vbi Sebast. iterum perperam κρατεύς.

12) ἡμικρῆτα) Vitt. 2 et 3. ἡμίκρητον.

1) Ἔπειοι usque ad τὸν οὐκ Ἀργεῖον desiderantur in Vitt. 2 et 3.

2) τὸν Ἔπειον) Vit. 1. et Ciz. τὸν οὐκ Ἔπειον, vt edd. vett. οὐκ vix abesse potest, quod etiam a Sebast. postea suppletum est: τὸν vero mox praepositum τῷ· Ἠλεῖον nostri non agnoscunt.

3) οὐκ ἔστι δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ οὐκ ἔστι.

4) τὸ πᾶν) A Sebast. insertum inserunt etiam Vitt. 2 et 3.

5) λαμβ.) Vit. 1. et Ciz. συλλαμβάνεται.

6) νοεῖται δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz.

7) ἰδοὺ — ἀκραιφνῆ) Abest a Vit. 3.

Ἐπειὸν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. Συνεκδεχόμεθα δὲ ταύτην [8]) καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν λέγοντες, οὐκ Ἐπειὸν [9]), οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει [10]) καὶ τὸ· ὃ εἶπον [11]) ῥητὸν, ἐν γὰρ [12]) τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τὸ· ὃ λέγω. Ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ.

Ἀκραιφνῆ] Ἀκραιφνὴς ὁ ἀκεραιοφανής τις ὤν.

152 — 153. Οὔ πάππον] Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας, ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. Οἱ δὲ γνόντες ἀπέσχοντο. Μόνη δὲ Δήμητρα [1]) οὐκ ἔγνω διὰ τὸ μεμηνέναι [2]) αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης ἤτοι Περσεφόνης [3]). Ὅθεν λαβοῦσα [4]) τὴν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. Οἱ δὲ θεοὶ κατοικτείραντες τοῦτον [5]) ἀφεψῶσιν [6])

8) δὲ ταύτην) A Sebast. adiectum δὲ noſtri quoque adiiciunt.

9) οὐκ ἐπειὸν) Noſtri quoque cum Seb. οὐκ ſupplent.

10) ὥσπερ ἔχει) Vitt. 2 et 3. ὥσπερ εἶπον.

11) ὃ εἶπον) Vit. 1. et Ciz. ὃ ἄρα εἶπον.

12) ἐν γὰρ — καὶ ἐν τῷ πρώτῳ) A Ciz. et Vit. 1. abſunt: Vitt. 2 et 3. quidem exhibent, verum paullo aliter et melius, vt opinor, vulgata. Primum omittunt ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ — ἀπόδοσιν, deinde pergunt ἐν τῷ γὰρ πρώτῳ, et pro προσκείμ. τὸ, ὃ λέγω legunt τὸ προσκείμενον, καὶ τὸ· λέγῳ Vit. 2. τὸ· λέγῳ Vit. 3.

1) Δήμητρα, quae eſt forma antiqua, Ciz. et Vit. 1. vt edd. vett. Δημήτηρ, conf. Heyne ad Apollod. I, 5, p. 6. *Hiſtoria haec de Tantalo vid. apud Nonnum c. 4.* συναγωγῆς ἱστορικῆς, p. 129. ed. R. *Montac. Thryll.*

2) μεμηνέναι) Ciz. et Vit. 1. μεμνῆναι, Vit. 2. μεμνηέναι, mendoſe.

3) κόρης ἤτοι περσεφ.) Ita in Vit. 1. et Ciz. reliqui omnes ignorant ἤτοι περσεφόνης.

4) λαβοῦσα) Vit. 1. et Ciz. φαγοῦσα, male.

5) τοῦτον) Non bene abeſt a Vitt. 2 et 3.

6) ἀφεψ.) Vit. 1. et Ciz. ἀφεψῶσιν, infra tamen ἀφε-

ἐν λέβητι βαλόντες [7]) καὶ ὑγιῆ [8]) καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν [9])· ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης ἐλεφάντινον ὀστοῦν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς [10]) ἡ λόγχη. Ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλύομεν· Ὁ Τάνταλος εὐλαβὴς [11]) καὶ θεοσέπτωρ [12]) ἦν ἱερεύς, καὶ [13]) φιλανθρωπίᾳ τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπὼν ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ καταλόγου. Τούτου τὸν παῖδα Πέλοπα [14]) κατὰ παντὸς τοῦ σώματος νοσήσαντα [15]) παρέσεσι [16]) καὶ τομαῖς καὶ καυτῆρσι [17]) καὶ ἰατρῶν [18])

ψήθη. Reinef. laudat h. l. Ariſtid. in προσφωνητικῷ Σμυρναικῷ T. I. p. 476, ed. Pariſ. 1604. vbi eadem narrat, et Hygin. fab. 83.

7) βαλόντες) Vitt. 2 et 3. βάλλοντες.

8) ὑγιῆ) Vitt. 2 et 3. h. l. et poſtea ὑγιᾶ.

9) ἀποκαθιστ.) Vit. 2. καθεστῶσιν: Vit. 3. ἀνιστῶσιν, bene, cf. Eudoc. p. 332.

10) τοῖς σπαρτ.) Vit. 1. et Ciz. τοῖς σπαρτῶν. Deinde artic. ἡ a Sebaſtiano addit. τῷ· λόγχη, a Vitt. 2 et 3. quoque additur. Reinef. h. l. margini adiicit: *Vtitur iſto Greg. Nazianz. in Ep. ad Themiſt. vid. Piccart. c. 7. 10. Obſeru. hiſtorico - polit. vbi de ſignis genitiuis.*

11) εὐλαβ.) Pro εὐσεβὴς recepimus e Vit. 1. et Ciz. ad vitandam tautologiam. Cf. de hac fab. Io. Tzetz. in Chil. V, 10.

12) θεοσέπτωρ) Noſtri θεόσεπτος.

13) καὶ) Sic lege auctoritate Codd. noſtrorum pro κἀν.

14) πέλοπα) Art. τὸν a Seb. ſublatum tollit etiam Vit. 3.

15) κατὰ — νοσήσαντα pro παντὸς σώμ. νοσήσαντος legunt cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3. addito tamen τοῦ, quod quoque recepimus.

16) παρέσεσι) Sic, diſſentientibus etſi omnibus Codd. Mſſ. legendum eſt, vt iam correxit Thryllit. pro πάρεσι. Infra v. 157. Pelops dicitur fuiſſe πολύνοσος καὶ πάρετος. De quo morbo, qui Medicis quoque dic. παράλυσις, cf. Reinef. Varr. Lectt. p. 296. Inepte interpretatus eſt Seb. *extenuationibus.* In edd. prior. legebatur μέλεσι, cui lectioni fauet Ariſtid. l. antea laudato: φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα, ἑψηθέντα ἐν λέβητι etc.

17) καυτῆρσι) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea καυστῆρσι, vti

χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα [19]) καὶ μόλις ὑγιὴ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην ἡμίτμητον [20]) καὶ πολιὰν καὶ ὑπολευκαίνουσαν [21]) διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν ἔφασαν [22]), ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἐπιξενωθεῖσι [23]) τοῦτον κατέτεμεν ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδους [24]) ἐλθούσης αὐτῷ (θεὸς [25]) γὰρ καὶ ἡ εἱμαρμένη) κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ ταῖς τῶν ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καὶ τοῖς [26]) καυτῆρσιν, οἷς καὶ [27]) ἰάθη. Ἐπεὶ δὲ σαπέν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῇ καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ πολιὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο ὡς ἡ Δήμητρα [28]) βέβρωκε ταύτην.

Γαμφαῖσιν] γαμφηλαῖς [29]), σιαγόσιν. Ἐνναία [30]) καὶ Ἔρκυννα καὶ Ἐριννύς, ἐπώνυμα [31]) Δήμητρος [32]).

saepe ap. Hippocrat. Conf. Foëſii Oecon. Hippocr. ad h. v.

18) καὶ ἰατρῶν) Vit. 1. et Ciz. ἰατρῶν τε.

19) τμηθέντα) Vit. 1. et Ciz. τμηθέντος, vt ante νοσήσαντος, et paullo poſt ὑγιοῦς γεγονότος.

20) ἡμίτμητ.) Articulum noſtri omnes cum Seb. delent.

21) καὶ ὑπολευκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ abiiciunt, hic et poſtea.

22) ἔφασαι) Vit. 3. ἔφησαν.

23) ἐπιξενωθ. noſtri recte pro ἀποξενωθ.

24) νοσώδ.) Vitt. 2 et 3. νόσου.

25) θεὸς) Vit. 1. et Ciz. θεοί.

26) τοῖς) A Seb. adiectum Ciz. et Vitt. 1 et 3. quoque adiiciunt.

27) οἷς καὶ) Vit. 3. καὶ delet.

28) Δήμητρα) Noſtri, vt ſupra v. 151. Δημήτηρ.

29) γαμφηλ.) Vitt. 2 et 3. γαμφῆσι.

30) Ἐνναία) Vitt. 2 et 3. Ἐνναῖα, non bene. Ἐριννὺς, vt Pauſ. VIII, 25, p. 425. T. II. ed. Fac. Vitt. 2 et 3. ἐριννῦς, poſtea ἐρινῦς; Etymol. M. ἐρινὺς, vt Etymologiae conueniat.

31) ἐπώνυμα) Vit. 1. et Ciz. ὀνόματα, forſ. aptius.

32) Δήμητρος pro Δημητρὸς legendum cum Vitt. 2 et 3. Infra v. 766. recte Δήμητρι. Vit. 1. et Ciz. Δημήτερος.

Καὶ Καλλίμαχος [33]) Ἐριννῦν καλεῖ τὴν Δήμητραν λέγων·

Τὴν μὲν ὅγ' ἐσπέρμηνεν [34]) Ἐριννῦι Τελφουσσαίῃ [35]).

Καὶ Ἐριννὺς [36]) μὲν λέγεται ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν καὶ πληροῦν ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ ἐν τῇ γῇ [37]) ναίειν, ὡς καὶ τὸ Ἐνναίαι [38]), ἢ ὅτι Ἐριννύι ὁμοιωθεῖσα μίγνυται [39]) Ποσειδῶνι καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα [40]) ἵππον. Λέγουσι γὰρ [41]), ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος τῆς Δήμητρος [42]) αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσφρήσασα τοὺς ἵππους ἐτάραξε διὰ τὸ ἀθρόον ξένην ἵππον ἐπιστῆναι. Ἔφη οὖν ὁ ἱπποφορβὸς,

33) Καλλίμ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Erneſti.

34) τὴν — ἐσπέρ.) Haec verba ex ipſo Callimacho et duobus libris Mſſ. a Seb. ſuppleta noſtri non agnoſcunt. Infra ad v. 1225. vero exhibent totum verſ. ſed h. l. vt edd. prior. modo duo verba ultima: Ἐριν. τελφ.

35) τελφουσ.) Ciz. et Vit. 1. τιλφωσίῃ: infra v. 1225. vt hic Vitt. 2 et 3. τιλφωσαίῃ, vt in Callimachi Fragm. p. 370. vbi τιλφωσαίῃ: interpretes autem τελφωσαίῃ legendum eſſe docent. Steph. Byz. τέλφουσσα, et Pauſ. VIII, 25, Θέλπουσα haec vrbs nominatur.

36) καὶ Ἐριννὺς) Vitt. 2 et 3. vt Seb. καὶ praemittunt.

37) καὶ ἐν τῇ γῇ) Significat h. l. καὶ, vti alias, *hoc eſt*, ἤτοι, ἤγουν, vt ex Etymol. M. ὃ ἔστιν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ patet, quem Tzetzes ante oculos habuit.

38) ὡς — Ἐνναίαι) Vit. 3. ὡς ἐν τῷ· Ἐνναίαι.

39) μίγνυται) Vit. 1. et Ciz. ἐμίγνυτο, quod ſane, niſi γεννᾷ obſtaret, praeferrem, niſi malis etiam legere ἐγέννα l. ἐγέννησε, cf. Apollod. III, 6, 8. ad extr.

40) Ἀρείονα) Vit. 3. Ἀρίονα, vt Apollod. l. l. Cf. ibi et ad Hom. Il. ψ, 346. et Pauſ. VIII, 25, p. 426. T. II. ed. Fac.

41) λέγουσι γὰρ —) Verba Ἔρκυννα δὲ — Ἔρκυνναν, quae Sebaſt. reiicit ad extr. huius ſchol. Ciz. et Vit. 1. cum ἢ οὕτως h. l. ſeruant, verum in Vitt. 2 et 3. tota haec ῥῆσις deeſt.

42) τ. Δήμητρος) Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, ſed mox αὕτη pro αὐτή.

πόθεν αὕτη ἡ ἐριννύς; Ἐντεῦθεν οὖν Ἐριννὺς [43]), ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσιν. Ἔρκυννα δὲ ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ ἐν Λεβάδῃ [44]) τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἔρκυνναν.

Θουρίαι] ὡς ἡ ὁρμητικὴ [45]) καὶ ἔνθους διὰ τὴν τῆς Κόρης ἁρπαγήν, ὡς λεροῦσι. Τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμιος [46]) καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς· καὶν καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασι καλεῖν, ἄλλοι [47]) ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δήμητρα ἔχουσα ξίφος.

154. Ἄσαρκα [1])] πολύσαρκα.

Μιστύλλασα] κατακόψασα εἰς μικρά. Ἐκ τοῦ [2]) μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν [3]) τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον.

Ἐτύμβευσε τάφῳ] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγε. Τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης [4]) γαστέρα. Τὸ ἐτύμβευσε, τὸ σε [5]) δίχα τοῦ ν, καί ἐστι [6]) μακρὸν ὡς λῆγον εἰς μέρος λόγου, κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή.

43) ἐντεῦθ. — Ἐριννὺς) Adiiciunt modo Ciz. et Vit. 1.

44) λεβάδῃ) Strab. IX. p. 413. λεβαδίᾳ: Eudoc. p. 404. λεβαδείᾳ.

45) ὡς ἡ ὁρμητ.) A noſtris additum ὡς reliqui ignorant.

46) πολέμιος pro πολεμεῖ cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3. infra tamen v. 158. πολεμῶσαι.

47) ἄλλοι) Addunt Vit. 1. et Ciz. quidem ἀλλά, ſed, vt Thryll. putat, legendum ἄλλοι, recte.

1) ἄσαρκα) Hoc ſchol. abeſt a Ciz. et Vit. 1. Sunt interlinearia.

2) εἰς μικρά. Ἐκ τοῦ) Ita interpungendum exiſtimat Thryllit. recte.

3) κατὰ τροπὴν) Noſtri, vt edd. ante Seb. τροπῇ. De voc. μιστύλλειν cf. Heyne ad Hom. Il. α, 465. et Lennep. Etymol. Gr. L. P. I. p. 568.

4) τὴν ἐκείν.) Vit. 3. τὴν ταύτης.

5) τὸ σε) Recte noſtri interſerunt.

6) καί ἐστι) Olim addebatur δὲ, pro quo Thryll. mauult σε, omnino apte, ſed noſtri Codd. antea ponunt. Quod ad rem attinet, diſcrepant recte Grammatici recentiores.

155. Τὸν ὠλενίτην χόνδρον] τὸν τῆς ὠμοπλάτης [7]) χόνδρον. Χόνδρος δέ ἐστιν ὀστέου μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερων. Ὀστοῦν [8]), νεῦρον, χόνδρος, διαφέρει, τὸ μὲν γὰρ ὀστοῦν ἐστὶ σκληρότερον τοῦ χόνδρου, ὁ δὲ χόνδρος πάλιν σκληράτερος τοῦ νεύρου.

Ἐνδατουμένη [9])] ἤτοι Φαγοῦσα.

156 — 57. Ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα] ὄντινα Πέλοπα δὶς ἀκμάσαντα [1]) καὶ Φυγόντα τὸν ἁρπακτικὸν πόθον τοῦ Ναυμέδοντος [2]), ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος (κἄν τινες μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαυμέδοντος ἔχωσιν) ἔστειλεν ὁ Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς [3]) ἢ ὁ Ποσειδῶν παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ, λεγόμενος. Ἔστειλε ποῦ; ἐς τοὺς Λαιτριναίους ἢ τὰς Λαιτριναίας γυίας ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χαράφια, ὥστε πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι καὶ Φθεῖραι [4]) τὸν γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. Δὶς δὲ ἡβῆσαι Φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἤκμασε τὴν Φυσικὴν ἡλικίαν, δεύτερον δὲ κατακοπεὶς καὶ τυθεὶς, ὡς Φασι, τοῖς θεοῖς ἀΦεψήθη καὶ ἤκμασεν. Ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν ἀΦέψησιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λάβων σὺν τῷ ὀχήματι ἀπελθὼν εἰς Ἦλιν [5]) νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον καὶ ἀναιρεῖ τὸν δυώδεκα πρότερον [6]) νυμφίους ἀνηρηκότα. Οὕτω δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ· Ἱπποδάμεια

7) τῆς ὠμοπλ.) Vit. 2 et 3. τοῦ ὠμοπλάτου.

8) ὀστοῦν, νεῦρον — τοῦ νεύρου) Haec primum a Pott. inserta in nostris desunt.

9) ἐνδατ.) A Seb. hic collocata reperiuntur, vt in edd. prior. supra post χόνδρος.

1) δὶς ἀκμ.) Vitt. 2 et 3. δὴ ἀκμ. non bene.

2) Ναυμέδοντος) Vit. 1. τοῦ ῶν, vel potius ἀῶν, vt Ciz. habet, μέδοντος, non apte ob sqq.

3) ὁ ζεὺς) Delent Vitt. 2 et 3. et pro ἢ ὁ ποσ. habent ἤτοι ποσ.

4) καὶ Φθεῖραι) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Ἦλιν) Vitt. 2 et 3. Ἤλιν, mendose.

6) δυώδεκ. πρότ.) Vitt. 2 et 3. δυώδ. πρῶτον. De numero procorum non conuenit inter scriptores, cff. Natal. Com. VIII, 17. Staueren

ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ καὶ Εὐρυθόης [7]) τῆς Δαναοῦ [8]) θυγατρὸς, ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη [9]) καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠράτο καὶ παρὰ Μυρτίλου [10]) τοῦ ἡνιόχου τοῦ ταύτης πατρὸς [11]), υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ Αἰσπόλου [12]) θυγατρός. Αὕτη τὸν Πέλοπα ἰδοῦσα ὡραῖον μετὰ τὴν τῶν ιβ΄ νυμφίων ἀναίρεσιν ἔρωτι τούτου κατέσχετο [13]) καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς [14]) νίκην. Ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν [15]) ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν [16]) ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν, ἤ, ὡς [17]) τινες λέγουσιν, ἀντὶ

ad Hygin. pag. 162. vbi is Tzetzam contra Munkerum defendit, Sturz. ad Pherecyd. pag. 98. et Siebelis in Symbol. Crit. ad Hellenic. p. 179. ſqq.

7) Εὐρυθόης) Sic quoque Eudoc. p. 314. et Nat. Com. l. l. ſed Hygin. fab. 84. Euareten nominat, et Tzetz. in Chil. VII, 136. v. 369. Euryrrhoen.

8) Δαναοῦ) Reineſ. vult Ἀκρισίου, cui Danaus ob filiam Hypermneſtram erat proauus, allato Pauſ. in Arcad. p. 249.

9) ἐρωμένη) Cf. ſchol. Apoll. Rh. I, 752.

10) παρὰ Μυρτ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ τοῦ M. Thryllit. putat forſan τοῦ vel τινὸς Μυρτ.

11) ἡνιόχου — πατρὸς, pro τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, cum Sebaſt. habet Vit. 3.

12) Αἰσπόλου) Noſtri, vt editt. ante Seb. αἰκόλου. Eudoc. p. 314. Myrtilum tradit fuiſſe filium Ἑρμοῦ ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαιθούσης, ἢ Κλυμένης, ἢ Μυρτοῦς μιᾶς τῶν Ἀμαζονίδων. cf. Siebelis Hellen. p. 92. et Symbol. Crit. p. 286.

13) κατέσχ.) Vitt. 2 et 3. κατείχετο, melius. Legendum tamen videtur ob φησὶ, κατέχεται.

14) κατὰ τοῦ πατρὸς) Ita noſtri, omittunt reliqui τοῦ. A Ciz. et Vit. 1. quoque abeſt εἰς, non male, nam dic. συνεργεῖν τινί τι. Diod. Sic. IV, 73. καὶ λαβὼν συνεργὸν πρὸς τὴν νίκην.

15) οὐκ ἐμβ.) Vitt. 2 et 3. non bene μὴ ἐμβ.

16) ἐν τ. τρέχ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

17) ἤ, ὡς — Οἰνόμαον) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

σιδηρείων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνους [18]), καὶ οὕτως ἥττησε Πέλοψ Οἰνόμαον, ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τὴν Ἱπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων θεὶς πέρας τοῦ δρόμου καὶ ἔπαθλον τοῦ [19]) γάμου τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν [20]), εἰ δυνηθείη [21]) ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. Αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνήρει. Τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις [22]) καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνοὺς τὴν ἐπιβουλήν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόληται [23]), ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. Λαβὼν γὰρ [24]) Πέλοψ Ἱπποδάμειαν καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ τινὶ διψώσης [25]) αὐτῆς ἀνεχώρησεν, ἵνα ὕδωρ αὐτῇ κομίσῃ. Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος Μυρτίλος [26]) ἐπεχείρει βιάζειν Ἱπποδάμειαν. Ἐλθόντος δὲ Πέλοπος καὶ διαβληθεὶς

reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. et in Nat. Com. VIII, 17.

18) κηρίνους) Reinef. margini addidit: Saresb. Polycr. V, 17. p. 327. ed. Lugd. Bat. 1639. *Certatricis puellae cereos axes fecit.* conf. Sturz. ad Pherecyd. p. 99. Ἔπεισε — ἁρματοπηγὸν καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀκρωξονίου. Idem habet Eudoc. p. 314. Nat. Com. l. l. *Myrtilus cereos clauos modiolis infixit.* Non. Dionyſ. XXXVII, 343. Μιμηλῷ τελίσας ἀπτερύλιον ἅξονα κηρῷ. Boccac. Geneal. IX, 7. *axem currus fecit ex cera.*

19) καὶ ἔπαθ. τοῦ) Vitt. 2 et 3. delent καὶ et τοῦ.

20) κορ. ἰσθμὸν) *Eadem manu addita in margine Vit.* 2. *haec gloſſa:* ἰσθμὸς λέγεται γαῖα μέσον θαλασσῶν δύο, πορθμὸς δὲ θάλασσα μέσον δύο γαιῶν. *Eadem, aliis tamen verbis, ap. Ammon. de differ. vocum. Thryllit.*

21) εἰ δυνηθ.) Vit. 1. et Ciz. ἐὰν δυνηθ.

22) δόλοις) Vitt. 2 et 3. δόλῳ.

23) ἀπόληται) Vitt. 2 et 3. ἀνέληται.

24) λαβὼν γὰρ — ἐλθόντος δὲ πέλοπος καὶ —) Haec omnia ignorant Vitt. 2 et 3. et hinc pergunt διαβληθεὶς γάρ.

25) διψώσης) Vit. 1. et Ciz. διψησάσης.

26) Μυρτίλος) Sic etiam noſtri, recte, cf. Siebelis Symbol. Crit. ad Hellenic. p. 28. ſed Eudoc. p. 314. Μυρτῖλος.

παρ' Ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτὴν ἤ, ὡς οἱ πολλοί [27]) φασι, πειράζων αὐτὴν ἐίπτεται παρὰ Πέλοπος πρὸς Γεραιστὸν [28]) ἀκρωτήριον. Ὁ δὲ τελευτῶν ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἳ καὶ πεπλήρωνται ὕστερον, γεννηθείσης τῆς χρυσομάλλου ἀρνὸς [29]). Ἑρμοῦ βουλαῖς, τοῦ Μυρτίλου πατρὸς, ἐν τοῖς Ἀτρέως ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. Ἡ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου Μυρτῶον [30]) πέλαγος ὠνομάσθη.

Ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὠκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἡφαίστῳ ἁγνισθεὶς λαβὼν Πίσσαν τὴν Οἰνομάου βασιλείαν καὶ τὴν Ἄπιαν Πελασγίαν λεγομένην Πελοπόννησον ὠνόμασε. Περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἁφεψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρός [31]) φησι·

Λάμπει
Δί οἱ πλίος παρ' εὐάντορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τοῦ μεγασθενὴς
Ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδῶν,

27) οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοί, art. deleto.

28) γεραιστ.) Vit. 3. vitiose γερκιὸν, infra recte γεραιστός. Eurip. Oreſt. 993. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις ποντίων σάλων.

29) χρυσομάλλου ἀρνὸς) Ita lege cum Vit. 1. et Ciz. pro μαλλὸν χρυσῆς ἀρνός. Sic quoque Eurip. Oreſt. 999. χρυσόμαλλον ἀρνὸς, conf. ibi ſchol. Vitt. 2 et 3. legunt: μᾶλλον (μαλλὸν) καὶ τῆς χρυσ. ἀρνός. Pauſ. II, 18, p. 241. et Athen. VI, p. 231. nominant quoque χρυσῆν ἄρνα.

30) Μυρτῶον) Negans id Pauſan. VIII, 14, p. 394. T. II. edit. Fac. a puella Myrtone nomen iſtud pelago ei eſſe inditum exiſtimat. Sed ſchol. Eurip. Oreſt. 999. εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κληθὲν Μυρτῶον πέλαγος ἔβρίψε, firmat Tzetzae ſententiam. Alii putant, a parua inſula Myrto hoc mare ſic eſſe vocatum: Plin. IV, 11.

31) Πίνδαρος) Olymp. I, 38 — 45. verum verba λάμπει — ἀποικίᾳ a Seb. addita noſtri non addunt, nec faciunt hic aliquid ad ſenſum. Noſtri ſic incipiunt: τοῦ γαιάοχος ἐράσσατο (Vitt. 1. 3. et Ciz. ἠράσσατο).

Ἐπεί νιν καθαρῷ λίβητος ἔξελε [32])
Κλωθὼ ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὦμον κεκαδμένον [33]).

Καὶ πάλιν [34]) ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει·

Ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον [35]) ἁρμάτων
Ἐς Ἄλιν [36]), κρατεῖ δὲ πίλασον·
Ἐπεὶ τρεῖς γὲ [37]) καὶ δέκ' ἄνδρας ἔλισσε
Ἐρῶντας [38]) ἀναβάλλεται [39]) γάμον
Θυγατρός.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ [40]), ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς [41])· Ἀπολλώνιος [42]) δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δρόμου φησὶ γράφων·

32) ἔξελε) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐξεῖλε. Sic quoque legit Cod. Mſcr. Pindari, qui aſſeruatur Cizae in bibliotheca Epiſcopali. Vit. 2. ἐξεῖλκε.

33) κεκαδμένον) Vit. 2. κεκαδωμένον: Vit. 3. κεκαυμένον, mendoſe: Ciz. et Vit. 1. κεκασμένον, quod eſt i. q. κεκαδμένον, nam haec eſt forma Dorica. Cod. Mſ. Pindari Cizenſis in ſcholiis κεκοσμημένον, quod reſpondet lectionibus κεκασμένον et κεκαδμένον.

34) καὶ πάλιν) Ibid. v. 124 — 129. Verſus vero in Codd. noſtris vno tenore leguntur.

35) πόρευσον) Vitt. 2 et 3. πόρευσιν.

36) ἐς Ἄλιν [Ἄλιν]) Vit. 3. εἰς Ἄλιν: Ciz. et Vit. 1. εἰς Ἦλιν.

37) ἐπεὶ τρεῖς γέ) Vit. 3. ἐπ. τρ. με, ergo non τε, vt Heyne in Nott. critt. opinatur.

38) ἐρῶντας) Noſtri omnes μνηστῆρας. Cod. Mſcr. Cizenſis, vt Aldin. μνηστῆρας, male, dicit Thryllit. contra rationem ſaltim metricam. cf. ſchol. Pindar. recent.

39) ἀναβάλλ.) Vit. 3. ἀνεβάλλετο.

40) περὶ τοῦ) Ciz. et Vit. 1. περὶ τούτου.

41) φησὶ μυθ.) Ciz. et Vit. 1. μυθικ. φησὶν, Vitt. 2 et 3. ignorant φησί.

42) Ἀπολλ.) I, 752 — 55.

Ἐν δὲ δύω [43]) δίφροι πεπονήατο [44]) δηριόωντες.
Καὶ τὸν [45]) μὲν προπάροιθε Πίλοψ ἴθυνε τιτύσσων
Ἡνία, σὺν δέ οἱ ἵσκε [46]) παραιβάτις Ἱπποδάμεια.
Τὸν δὲ μεταδρομάδην [47]) ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς [48]) δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
Πίπτειν ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα [49]) δαΐξαι.

Τὸ δὲ, ὅτι ὁ [50]) Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, ὑπόνοια ἤτοι [51]) ἀλληγορία ἐστίν· ὁ γὰρ Πέλοψ [52]), ὡς πρώην ἔφημεν, πολύνοστος καὶ πάρετος ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τοῦτ' ἔστιν ἀνήβησε [53]) καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν· ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τοῦτ' ἔστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο, τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀν-

43) δύω) Sic noſtri, recte, pro δύο.

44) πεπον.) Ita Vit. 2. ſed Ciz. et Vit. 1. περὶ πονείατο: Vit. 3. πεπονήκτω, mendoſe.

45) καὶ τὸν) Vitt. 2 et 3. καὶ τὴν, perperam.

46) ἵσκε) Vitt. 1. et 2. ἴσχε.

47) τὸν δὲ μεταδρ.) Hunc verſum noſtri ſic legunt: Vit. 1. et Ciz. τῷ δ' ἐπὶ Μύρτιλος, ἐκ στήθους γράφω, ἤλασεν ἵππους. Vit. 2. τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλῳ ἂν στήθη γράφων, ἤλασεν ἵππους. Sic quoque Vit. 3. poſt ἤλασεν tamen addit ὠκέας. His Thryll. adiicit: *Equidem puto, nil eſſe mutandum, et tantum verba* ἐκ στήθους γράφω *l.* γράφων *eſſe* παρενθετικῶς *legenda, quod ſint Tzetzae, excuſantis, ſe verſus ad metrum aptatos non afferre, quum haec* ἐκ στήθους *i. e. memoriter, vt iam loquuntur, non inſpecto libro produxerit. Ita capiendus Tzetza, arrogans in ſcholiis ſuis vbique ſcriptor, et qui ſaepe etiam infinitae ſe eſſe ait memoriae.*

48) προτενὲς) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. προτινές.

49) πελ. νῶτα) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. πελοπήϊον ὦμον contra metrum.

50) ὅτι ὁ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

51) ὑπόν. ἤτοι) Ignorant Vit. 1 et Ciz.

52) ὁ γὰρ — ὡς) Ciz. et Vit. 1. ὁ πέλοψ μὲν γὰρ, omiſſo ὡς.

53) ἀνήβησε) Ciz. et Vit. 1. ἀνήκμασε, quod praeferendum videtur.

ἐρείους Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας καὶ ἐραστὰς 54) καὶ εἴτι τοιοῦτον. Τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα πλοῖον ἦν πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη, μεθ' οὗ ἀπελθὼν ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ 55), καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. Ἀλλ', ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κίνει φρένας λέγων τὰ πάντα 56) σοι πλατυτέρως γράφειν. Ἀντὶ σαφηνείας 57) γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν 58) ποιήσει λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγων 59) ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος.

Πόθον ἀέπακτήριον] ἐπεὶ, ὥς 60) φασι μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν.

158. Ἐρεχθεὺς] ὁ Ποσειδῶν ἢ ὁ Ζεὺς (παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ) ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαίτριναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἠλιδος. Ἔπεμψε δὲ 1) αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεὺς 2) ἤτοι ἡ εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμῆσαι Οἰνομάῳ. Ἔπεμψε δὲ αὐτὸν 3) ἀπὸ Λυδίας ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας κατά τινας 4).

54) ἐραστὰς) Vit. 3. ἀρετὰς, male: Vit. 2. ἥρωας, forte ἥρωας, nam, vt Thryllit. obſeruat, ſane ἡρώμενος ἦν, non ἐραστής.

55) τῷ πλοίῳ) Praetermittunt Vitt. 2 et 3. Vit. 3. modo πλοίῳ.

56) τὰ πάντα) Vitt. 2 et 3. delent τὰ. λέγων habent noſtri, ſed Thryllit. putat legendum eſſe λέγοντος, vt ad Tzetzam referatur, et totam paragraphum epicriſin alius eſſe, non Tzetzae ipſius verba. Ante Potter. legebatur λέγοντες, quod coniecturae Thryllitzſchii fauet. Legendum tamen putauerim: λέγων, ὡς τὰ πάντα.

57) ἀντὶ σαφ.) Vit. 3. ἀντὶ τοῦ σαφηνείας.

58) ἀσάφειαν) Vit. 3. σφαλῆναι: Vit. 2. ἀσφάλειαν, perperam.

59) καὶ ἀλλ'. ἐπάγων) Vit. 3. non praebet.

60) ὥς) Vit. 1. καθώς.

1) Ἔπεμψε δὲ — Οἰνομάῳ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. non male, nam omnia iam ſupra expoſita ſunt.

2) ἐρεχθεὺς) Addit Vit. 1. ζεύς.

3) Οἰνομάῳ — αὐτὸν) Ciz. et Vit. 1. modo Οἰνόμαον, reliquis ſublatis.

4) κατά τινας) Vit. 3. non ſuppeditat.

Γυίας] Τὸ γυι, κἂν ι προσγεγραμμένον 5) ἔχει, ὅμως βραχύ ἐστι διὰ τὴν σύγκριτιν 6) τῶν φωνηέντων καὶ χασμῳδίαν, τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα 7) κοιναί εἰσι συλλαβαί.

159 — 60. Λευρὰν] λείαν, εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν.

Ἀλετρεύσοντα] δραμεῖν μέλλοντα 1).

Μόλπιδος πέτραν] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γάρ τις Ἠλεῖος 2) εὐγενὴς αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν Ἦλιν ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παυθῆναι 3) τὸν αὐχμὸν εὐγενοῦς νέου σφαγιασθέντος Διὶ 4), αὐτὸς ἑαυτὸν ἑκουσίως 5) ἔδωκεν εἰς τὴν 6) σφαγὴν καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος ἐρρύη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ ἱερὸν Ὀμβρίου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην 7), τὴν Ἦλιν λέγει, ὅπου 8) ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο καὶ νικῶν αὐτοὺς καὶ ἀναιρῶν 9) ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν 10), ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος καὶ

5) κἂν ι προσγ.) Vit. 3. κ. προσγεγραμμένον, omisso ι. Vit. 1. et Ciz. κἂν καὶ προσγεγραμμένην: Vit. 2. quoque προσγεγραμμένην, intellige γραμμὴν, quis enim ἰῶτα προσγεγραμμένην sanus dixerit, cum ι γράμμα vel στοιχεῖον λείπει. Thryllit.

6) σύγκρισ.) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. σύγκρουσιν.

7) καὶ pro κατὰ noſtri cum Seb. ſed κατὰ non eſt mouendum.

1) λευρὰν — usque ad μέλλοντα non exhibent Vit. 1. et Ciz.

2) Ἠλεῖος) Ciz. et Vit. 1. τῆς Ἠλείδος, lege: Ἤλιδος.

3) παυθῆναι) Ita e noſtris pro παυσθῆναι legendum.

4) Διὶ) Vitt. 2 et 3. τῷ Διΐ.

5) ἑκουσίως) E Vitt. 2 et 3. attulimus.

6) εἰς τὴν) Abeſt τὴν a Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ἔφην) Deeſt in Vit. 3.

8) ὅπου — τῶν κρανίων) Vitt. 2 et 3. breuius: ἔνθα ὁ Οἰνόμαος ἀναιρῶν τ. μνηστῆρας ἐκ τῶν κρανίων.

9) ἀναιρῶν) Vit. 1. et Ciz. ſic: ἀναιρῶν. Ἀναιρῶν δὲ —.

10) κατασκ.) Ciz. et Vit. 1. κατασκευάζειν.

Εὔηνος [11]) καὶ Φόρβας [12]) καὶ Διομήδης ὁ Θρᾴξ καὶ Κύκνος [13]) ὁ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθείς.

161. Γαμβροκτόνου ἑαίσοντα] τὸν Οἰνόμαον τὸν Φθείραντα [1]). Γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον [2]) διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. Καὶ γαμβροκτόνος μὲν ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς, γαμβρόκτονος δὲ [3]) ὁ κτανθεὶς ὑπὸ [4]) γαμβροῦ. Καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος [5]) καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως [6]), τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται· τὰ μὲν ἐνεργητικά, τὸν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς, τὰ δὲ παθητικά, τὸν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ.

162. Καδμίλου] Καδμίλος [1]) ὁ Ἑρμῆς βοιωτικῶς, οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μυρτίλος ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος.

163 — 64. Ἥρτυσε [2])] κατεσκεύασε. Τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν εἰς πλάτος [3]) εἶπον.

11) Εὔηνος) Sic noſtri cum Phauor. rectius, quam Εὔενος.

12) Φόρβας) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Φόρμας. Facile confunduntur μ et β. Mox iidem Διονύσιος pro Διομήδης, male; fuit quidem Dionyſius Thrax, ſed grammaticus, Athen. XI, p. 489, a.

13) κύκνος) Vid. Heſiod. Scut. 56, ibique ſchol. Io. Tzetzae. Diſtinguendus ab alio, qui ab Achille eſt interfectus.

1) φθείραντα) Sic legunt omnes, Seb. male φθερόντα.

2) γαμβροκτ. — Οἰνόμ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. atque ſane abeſſe poſſunt.

3) δὲ) Inſerunt noſtri cum Sebaſt. γαμβροκτ. nominatur Oenomaus quoque a Nonn. in Dionyſ. XIX. p. 518, ed. Hanou. 1610.

4) ὑπὸ) Vit. 3. παρὰ τοῦ. Infra quoque addunt noſtri τοῦ.

5) καὶ πενθερόκτ.) Vitt. 2 et 3. non habent.

6) καὶ τὰ — ὁμοίως) Vit. 2. καὶ τὰ λ. ὅμοια. Vit. 3. καὶ τὰ ὅμοια.

1) καδμίλος) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 155.

2) Ἥρτυσε) Hoc ſchol. abeſt a Vit. 1. et Ciz.

3) πλάτος) Vitt. 2 et 3. τέλος.

Τὸν δὲ λοῖσθον] τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον καὶ τὸ ποτήριον [4]) τοῦ Νηρέως. Ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως τοὺς Φερωνύμους ἤτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μυρτῶον [5]) πέλαγος, ὡς καὶ [6]) ἔφην. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός ἐστι καὶ ἀστεϊσμός. Ὁ δὲ Νηρεὺς μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶ θαλάσσιος, οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρηίδες, ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς ἡ θάλασσα [7]) παρὰ τὸ νήχω, τὸ κολυμβῶ.

165. Πανώλεθρον κηλῖδα [8])] καὶ τοῦτο ἐρρέθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας.

Θωΰξας] κυρίως συρίξας [9]), νῦν δὲ καταρασάμενος [10]).

166 — 67. Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν] Ψύλλα καὶ Ἄρπινναι ἵπποι Οἰνομάου, οὗ [1]) ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος.

Τὴν ὁπλαῖς Ἄρπινναν Ἀρπυίαις ἴσην] ταῖς ὄνυξιν [2]) ἴσην Ἀρπυίαις. Κακῶς [3]) δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα, ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσην Ἀρπυίαις, ὁπλαῖς

4) καὶ τὸ ποτήρ. — σκύφον) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

5) ἀπ' αὐτοῦ Μυρτ.) Vitt. 2 et 3. ὑπὲρ Μυρτῶον.

6) ὡς καὶ) Noſtris deeſt καὶ.

7) ἡ θάλασσα) Noſtri, vt ante Pott. ὁ θαλάσσιος; omittunt quoque omnes voc. κολυμβῶ. Eudoc. p. 306. ſic: ἀλληγορικῶς δὲ ἡ θάλασσά ἐστι, τοῦτον ὠνομακσμένην διὰ τρόπον ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι δι' αὐτῆς.

8) κηλῖδα) noſtri κηλίδα. Verba: καὶ τ. ἐρρέθη Vit. 1. et Ciz. non inſunt.

9) συρίξας) Vit. 1. et Ciz. συρίσας.

10) καταρασ. pro καταρασσάμενος noſtri cum Seb.

1) οὗ ἦν pro ὧν ἦν reuocauimus e Ciz. et Vit. 2. nam quis dixerit ἡνίοχος ἵππων?

2) ταῖς ὄνυξ.) Vit. 1. et Ciz. τοῖς ὄνυξ. qui videntur τοῖς retuliſſe ad ὄνυξι, non vero ad Ἀρπυίαις.

3) κακῶς) Euſtath. ad Hom. Il. p. 423. Baſ. et p. 1194. Polit. eadem habet, nec, vti Tzetzes, reprehendit.

εἶπεν. Ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς 4) δαίμονές τινες, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν 5) Ἀελλὼ 6) καὶ Ὠκυπέτη καὶ Κελαινὼ 7), Ἴριδος 8) ἀδελφαὶ καὶ θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἁρπακτικά, ὅθεν 9) ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐράσειαν 10) καὶ Ἀρπύρειαν ὄρνεα εἶναι ἁφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. Ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πίτεσθαι 11). Ἴσην δὲ τὸ ἰῶτα ἀλλαχοῦ μὲν μακρὸν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. Εἰ δὲ καὶ 12) μακρὸν δεχθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος 13) ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ 14), πάθη εἰσὶ διάφορα.

168 — 70. Τὸν δ' αὖ τέταρτον] Τὸν δὲ τέταρτον 1) νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον 2) καὶ ἀδελφὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱέρακος τοῦ καταῤῥάκτῆρος καὶ ἀναι-

4) μυθικῶς) Vit. 1. et Ciz. μυθικαί. Suid. addit: ἁρπακτικαί.

5) τὰ δὲ — αὐτῶν) Absunt a noſtris, et omnino abeſſe poſſunt.

6) Ἀελλὼ) Hygin. fab. 1. Podarcen ſ. Podargen nominat, cf. ſchol. ad Hom. Il. π, 150, et Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 10.

7) κελαινὼ, vel, vt Vitt. 2 et 3. κελενὼ, neque Apollod. I, 2, 6. neque Heſiod. Theog. 267. annumerant Harpyiis.

8) Ἴριδος) Ita lege, male Seb. Ἰσιδος. cf. Heſiod. et Apollod. l. l.

9) ὅθεν) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

10) Ἐράσειαν) Vit. 1. et Ciz. vitioſe, nam Soſibius auctore Nat. Com. VII, 6. nominat Eraſiam.

11) παρὰ τὸ — πίτεσθαι) Noſtri non exhibent.

12) εἰ δὲ καὶ) Vit. 3. καὶ εἰ.

13) ἐπταισ.) Vit. 1. et Ciz. ἐσφαλμένος.

14) ἡρωϊκοῦ) Noſtri ἡρώου, vt ante Pott. etiam recte, ait Thryllit.

1) τὸν δὲ τέτ.) Vitt. 2 et 3. eiiciunt δὲ, bene.

2) αὐθόμ.) Vit. 3. αὐθεμαίμονα.

ρετικοῦ Ἕκτορος. Λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον 3), ὄντινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα 4) τῆς δαϊσφάλτου πάλης καὶ 5) παλαίστρας. Καὶ οἱ μὲν δαΐσφαλτον πάλην 6) τὴν Ἑλένην λέγουσιν ἀντὶ τοῦ· ἧς ἕνεκα πολλοὶ 7) σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. Ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα 8) καὶ μεταπίπτοντα παλαίσματα τοῦ πολέμου.

Ὅν τε 9)] ἀντὶ τοῦ· Ὄντινα Δηΐφοβον 10) κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. Καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα 11) τοῦ ποιητοῦ, μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρώϊλος ὁ ἀδελφὸς Ἕκτορος, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. Ἢ οὕτως· δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον 12). Ἢ ἴσως καὶ δαΐσφαλτον πάλην καλῶς ἔχει λέγειν 13) τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταῤῥακτῆρα καὶ ἅρπαγα 14) τὸν Ἀλέξανδρον, μετὰ γὰρ τὸ ἁχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου καὶ το-

3) λέγει — Δηΐφοβ.) *Teſtatur etiam vetus Homeri ſcholiaſt. ad Il. ω, 251.* Sebaſt. cf. quoque Io. Tzetz. in Poſthom. v. 600. ſqq. ibique Iacobs, et Conon 38, et Obſeruatt. ad eum p. 139.

4) δευτερεῖα) Vitt. 2 et 3. δεύτερα, hic et in ſqq.

5) πάλης καὶ) A Seb. inſerta abſunt a noſtris. Videntur eſſe e gloſſa, vt ſupra.

6) πάλην) Vit. 1. et Ciz. παλαίστραν.

7) πολλοὶ) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πολλοῖς. Caeterum omnia inde ab ἀντὶ τοῦ usque ad περιέπεσον deſunt in Vitt. 2. et 3.

8) σφαλλ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. σφαλόμενα.

9) Ὅν τε) Sic omnino legendum cum Vit. 3. nam ſunt verba Lycophronis, et a ſuperioribus diſtinctione maiori ſeiungenda. Reliqui male: οἷόν τε.

10) Δηΐφοβ.) Delet Vit. 3. bene.

11) ψεῦσμα) Vitt. 2 et 3. ψεῦμα, non bene.

12) ἢ οὕτως — Ἀλέξανδρον) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Ciz. et Vit. 1. omittunt tamen recte ἤγουν, et δευτέρως legunt pro δεύτερος.

13) λέγειν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

14) ἅρπαγ.) Vit. 3. vt edd. ante Pott. ἅρπαγαν.

ξευθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀναιρεθῆναι, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἔγημεν ἢ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἔπαθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς [15]) ὡς ἀριστεύσας, καθάπερ ἄλλοι φασί [16]). Ἢ μόνος αὐτὸς αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Τρωάσι [17]) φησίν·

Βίᾳ δ' ὁ καινὸς μ' οὗτος [18]) ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

171 — 73. Ἐν δὲ δεμνίοις] Τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ [1]) προσκαταξανεῖ [2]) ῥεθει καὶ σώματι ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον, τοῦτ' ἔστι, ποιήσει [3]) αὐτὸν ἐν ὀνείρεις φάσμα αὐτῆς βλέποντα κινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ [4]). Λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. Τοῦτο δὲ διττῶς [5]) ἱστορεῖται· οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύμησεν [6]) ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος [7]), ἵνα αὐτὴν θεάσηται· πει-

15) αὐτὸς) Vit. 3. ignorat, ſed Ciz. et Vit. 1. poſt ἀριστεύσας ponunt.

16) καθάπερ — ἢ μόνος) Sic emendes hunc locum corruptum auctoritate Codd. noſtrorum, nam vltima verba: ἢ μόνος — ἀφελ. ad Euripidem pertinent.

17) ἐν τρωάσι) V. 959 et 960, vid. ibi Barnes.

18) δ' ὁ καιν. — οὗτος) Ciz. et Vit. 1. δ' οὗτός μ' ὁ καινός, perperam.

1) εἰδωλοπ.) Vit. 3. εἰδωλοπλάστην.

2) προσκαταξ.) Vit. 1. et Ciz. καταπτυξανεῖ.

3) τοῦτ' ἔστι, ποιήσ.) Vitt. 2 et 3. τοῦτο ποιήσ. Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι ποιεῖ.

4) συνουσ. αὐτῇ) Ciz. et Vit. 1. συνουσιάζοντος αὐτοῦ.

5) τοῦτο δὲ διττῶς usque ad παρεμυθήθη plane absunt a Vitt. 2 et 3. In Vit. 1. et Ciz. obtinent locum huius ſcholii primum, vt in edd. ante Potter. qui haec reiecerat ad extrem. v. 174. A Sebaſt. autem auctoritate duorum Codd. huc ſunt revocata.

6) αὐτὴν ἐπεθ.) Vit. 1. et Ciz. αὐτὸς ἐπεθύμησεν.

7) ἐπὶ τὸ τεῖχ.) A Seb. reſtitutum Ciz. et Vit. 1. cum edd. vett. confirmant.

σθέντες οὖν οἱ Τρῶες προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει. Ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐπὶ πλείω ἔρωτα [8]) διετέθη. Οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τῷ τείχει [9]) καὶ ἔρωτι συσχεθεὶς [10]) ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμπρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ [11]). Ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν [12]) αὐτῇ συνέρχεσθαι, καὶ οὕτω παρεμυθήθη.

Εἰδωλοπλάστῳ [13])] τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρώσει [14]) αὐτόν.

Ῥέθει [15])] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι· κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς [16]) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι.

174. Τὸν μελλόνυμφον] τὸν Ἀχιλλέα [1]) λέγει, τὸν ἐν Ἅιδῃ γῆμαι μέλλοντα [2]) τὴν Μήδειαν. Μυθεύονται γὰρ, ὅτι ἐν Μακάρων Νήσοις [3]) αὐτὴν ἔγημε θυγα-

His addunt ἵνα αὐτὴν — τῷ τείχει Vit. 1. et Ciz. vti etiam omissis modo ἵνα αὐτ. θεάσ. edd. ante Pott. iam addiderant. Sunt iam a Pottero, et hinc quoque a Seb. qui nunquam sustinuit vett. edd. consulere, perperam neglecta.

8) ἐπὶ πλείω ἔρωτα) Sic pro ἐπὶ πλέον ἔρωτος est legendum e Vit. 1. et Ciz. quae lectio magis conuenit vulgatae ἐπὶ πλείω ἔρωτι. Forte tamen legendum: ἔρωτι ἐπὶ πλείω.

9) ἐπὶ τῷ τείχει pro ἐπὶ τοῦ τείχους lege cum Vit. 1. et Ciz.

10) συσχεθεὶς) Nostri cum Pott. retinent vulg. συνεσχέθη, καὶ.

11) αὐτῇ) Ciz. et Vit. 1. non bene αὐτήν.

12) αὐτὸν) Ciz. et Vit. 1. αὐτῷ, inepte.

13) εἰδωλ. — αὐτὸν) Desunt haec in Vitt. 2 et 3.

14) προσεκπυρ. pro προσεκπυρώσαι cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

15) ῥέθει) Cf. Zonar. et Schol. in Anthолog. ed. Brod. p. 329.

16) τῆς ψυχ.) Art. τῆς a Seb. praepositum nostri Codd. immo adeo edd. vett. habent, quod is ignorasse videtur.

1) Ἀχιλ.) Addit Vit. 3. λέγει, bene.

2) μέλλοντα) Vitt. 2 et 3. θέλοντα.

3) ἐν Μακ. νήσοις) Cf. schol. v. 1204. Eudocia ad

τέρα 4) οὖσαν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός.

Κυταϊκῆς] Κύταια πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν τὴν Μήδειαν 5) Κυταϊκὴν ἔφη. Οἱ δὲ Κόλχοι καὶ Ἰνδικοὶ 6) Σκύθαι εἰσὶν, οἱ καὶ Λαζοὶ 7) καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν 8) τῶν πρὶν Μασσαγετῶν 9), ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθήμερον ἀναιροῦσιν. Εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεσθεὶς 10) τῇ τῆς

Ἀχιλλεύς: εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος.

4) θυγατέρα — θυγατρός) Vitt. 2 et 3. sic: θυγατέρα Εἰδυίαν ὠκεανοῦ θυγατρὸς, καὶ Αἰήτου. Vit. 1. et Ciz. Εἰδαίας pro Εἰδυίας, infra vero recte Εἰδυίαν. Dicitur quoque Apoll. Rh. III, 243. Εἰδυῖα, et Eudoc. l. l. Apollodoro vero I, 9, 23. Ἰδυῖα, cf. ibi Heyne.

5) Μήδειαν) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt, ſed Phauor. qui hoc ſchol. laudato Lycophrone excerpſit, exhibet.

6) καὶ Ἰνδικοὶ) Ita legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. et ſchol. ad v. 887. οἱ κόλχοι καὶ σκύθαι Ἀσιανοὶ λέγονται, quod conferas cum hoc. Editt. omittunt καί. In India vel Aſia quoque erat κυταία, auctore Steph. Byz. ad h. v. ἐστὶ καὶ ἄλλη σκυθίας, cuius quoque meminit Scylax in σκυθία. Emendatione itaque Holſtenii ad Steph. Byz. ζινδικοὶ pro ἰνδικοὶ, cui Seb. in notis interpretationi lat. ſubiectis fauet, non opus videtur.

7) λαζοὶ) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cf. Procop. de Bell. Goth. IV, 1, et infra v. 887. Vitt. vero 2 et 3. λεξοὶ, male, forte λαξοὶ, cf. omniuo Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I. p. 613.

8) Ἀβασγῶν pro Αὐγῶν a Seb. emendatum exhibent quoque Ciz. et Vit. 1. hic et infra v. 887. ſed Vitt. 2 et 3. Ἀφιδνῶν, inepte, nam haec erat vrbs Laconica: infra v. 887. ἀβασινῶν, cff. ibi quae ſunt obſervata.

9) τῶν — Μασσαγ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et Phavor.

10) ἀρεσθεὶς) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἀρκεσθεὶς, non male. Placuit iam Pottero haec lectio, ſed non recepit eam. Equidem paene in eo eram, vt reciperem, niſi Tzetzes ipſe ad v. 1024. vbi eadem repetit, et ſchol. Pind. Olymp. v. 74. quominus facerem, me impedi-

Κορίνθου βασιλεία. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [11]) τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ παρέθετο ταύτην Φυλάττειν Βούνῳ [12]) Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης [13]) υἱῷ· αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο ἐντειλάμενος Βούνῳ Φυλάττειν τὴν Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς ἤ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. Ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. Ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως ἤτοι Ἡλίου [14]) θυγατέρες Κίρκη καὶ Πασιφάη [15]), καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. Περὶ δὲ τῆς διαιρέσεως τῆς τοῦ Ἡλίου βασιλείας εἰς τοὺς [16]) αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα Θεόπομπος [17]) ὁ Χῖος Εὐμήλου τῆς Κορίνθου [18]) ἱστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος οὕτως [19]).

vissent. Scholiast. autem Pindari rec. fuit Tzetzes, vt ipse ibi tradit: *εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τοῦ λυκόφρονος παραφράσει.* Vit. 1. et Ciz. retinent *ἀρεσθείς.*

11) *πέρσης*) Sic quoque schol. Hom. Odyss. κ, 139. et Io. Tzetz. in Chil. IV, 137. sed Apollod. I, 9, 1. Hesiod. Theog. 356. *περσηίδος*, a *περσηΐς*.

12) *βούνῳ*) Ita legendum hic et in seqq. non *βουνῷ*, praeeuntibus Pausania II, 3, 8. et schol. Pind. l. l. vbi alii quoque *βουνόμῳ*. Vit. 1. et Ciz. mendose *βουνῷ*.

13) *Νύμφης*) Quam Paus. l. l. nominat *Ἀλκυόμειαν*.

14) *Ἡλίου*) Nostri *τοῦ Ἡλίου*.

15) *πασιφ.*) Vit. 1. *πασιφαίη*.

16) *εἰς τοὺς*) Art. *τοὺς* nostri cum Seb. addunt: voc. vero *διαιρέσεως* cum edd. prior. ponunt post *Ἀλωέα*.

17) *Θεόπομπ.*) Sic quoque nostri cum Seb. sed edd. prior. *Θεόπεμπτος*, vt infra quoque Vit. 3. ad v. 1239. *Vocatur forte Theopompus etiam aliquoties in Antonii Melissa corrupte Theopemtus, nam aliquoties ibi aliquis Theopemtus citatur. Chius autem est Theopompus vel Suida teste, orator et historicus, non tamen tragicus poeta, vt Delrio voluit. vid. Allat. ad Philon. Byz. de VII mundi spect. p. 99. Athen.* III, 12,

Ἀλλ' ὅτε [20]) δ' Αἰήτης καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο
Ἠελίου τε καὶ Ἀντιόπης· τότε δ' ἄνδιχα χώρην [21])
Δάσσατο παισὶν [22]) ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
Ἣν μὲν Ἴνωσιν [23]) Ἀσωπὸς, τὴν [24]) πόρε δίῳ Ἀλωεῖ·
Ἣν δ' Ἐφύρῃ [25]) κτεάτισσ' [26]), Αἰήτῃ δῶκεν ἄπασαν.

ibique Caſaub. et Th. Burnet Archaeolog. philoſ. I, 13. *p.* 187. *ſqq.* Thryllit.

18) *τῆς κορίνθου*) Sic, non vero *τοῦ κορινθίου*, lege auctoritate Codd. noſtrorum, nam Pauſ. II, 1, 1. dicitur *κορινθίαν συγγραφὴν* compoſuiſſe Eumelus, additur tamen: *εἰ δὴ Εὐμήλου γε ἡ συγγραφή*: dubitaſſe ergo videtur Pauſanias de auctore huius libri. cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 356. et Groddeck in Bibl. Litterat. vet. II, p. 94. Schol. Apoll. Rh. I, 146. quoque laudat *Εὔμηλον ἐν τοῖς κορινθιακοῖς*. Hunc autem librum non oratione proſaica conſcriptum, ſed poema hiſtoricum fuiſſe, oſtendit Groddeck l. l. variis allatis argumentis, quae haud dubie, ſi lectionem Codd. noſtrorum *τῆς κορίνθου* iam noſſe licuiſſet, auctoritate Tzetzae firmaſſet. Ideo Tzetzes Eumelum quoque nominat poetam hiſtoricum, et ad v. 480. poetam. Quum vero etiam Eumelus fuerit Corinthiacus, vti ab ipſo Io. Tzetza ad Heſiod. p. 17. vtique nominatur, lectio vulgata *τοῦ κορινθίου* locum quoque habere poteſt. Praetulerim tamen *τῆς κορίνθου*, fretus auctoritate Codd. noſtrorum.

19) *οὕτως*) Dedimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui cum edd. prior. non praebent. Caeterum verſſ. Eumeli ſeqq. exhibet quoque ſchol. vet. ad Pind. Olymp. 13, 74.

20) *ὅτε*) Vit. 2. *ὅτι*.

21) *χώρην*) Ciz. et Vit. 1. *χῶρον*.

22) *δάσ. παισὶν*) Vit. 1. et Ciz. *δάσατο πουσὶν*, mendoſe.

23) *ἣν μὲν ἴνωσιν*) Schol. Pind. *ἣν μὲν ἴχ'*. In Ciz. poſt *ἣν μὲν* inſertum *Ἀρκαδίαν*, non male, explicationis cauſa, forſan ab ipſo Tzetza, cf. obſeruata ad v. 156. a Thryllitzſchio: in Vit. 1. vero ſupraſcriptum eſt.

24) *τὴν*) Tuentur noſtri omnes ob *ἴνωσιν*; ſchol. Pind. *ταύτην* ob *ἴχ'*.

25) *ἐφύρῃ*) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. ſed Vitt. 2 et 3. contra metrum *ἐφύρῃ*. Schol. Pind. *ἐφύρην*, mendoſe.

26) *κτεάτισσ'*) Sic Vitt. 2 et 3. rectius, quam *κτεάτεσσ'*, a *κτεατίζω*. Sic quoque ſchol. Pindari. Mox Vit. 1. et Ciz. *Αἰήτην* male pro

Αἰήτης δ' ἄρ' [27]) ἐκὼν Βούνῳ παρίδωκε Θυλάττειν,
Εἰσόκεν [28]) αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο
Ἢ ἐξ αὐτοῖό [29]) τις· ὃδ' ἔχετο Κολχίδα γαῖαν.

Σημείωσαι δὲ [30]) τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδάς φασι τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὔμηλος οὗτος [31]) Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.

175. Τῆς ξεινοβάκχης] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη [1]) διὰ τὸν αὐτοῦ [2]) ἔρωτα, καὶ Ἄψυρτον τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν κατέτεμε μεληδόν. Ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἀπολλωνίῳ [3]) τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. Μέμνηται δὲ [4]) καὶ Πίνδαρος λέγων·

. . . . . Θέσφατον ἦν Πελίαν
Ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν [5])
Χείρεσσιν [6]) ἢ βουλαῖς ἀκηράμπτοις.

Αἰήτῃ, sed ἅπασαν noſtri omnes tuentur cum ſchol. Pindari, ſed Groddeck l. l. ponit ἀνάσσειν.

27) δ' ἄρ') Eiectum a Seb. qui dat δ' αὖ cum Vitt. 2 et 3. reſtituimus auctoritate edd. prior. Vit. 1. et Ciz. et ſchol. Pindari.

28) εἰσόκεν — ἵκοιτο) Ita noſtri ad vnum omnes. Schol. vero Pindari: εἰσόκεν αὐτὸς ἵκοιτ' ἢ ἐξ αὐτοῖό τις ἄλλος. Iam Thryllitzſchio voc. ἀνὴρ ſuſpectum videbatur; nil tamen eſt mutandum, quum Tzetzam e memoria loca ſcriptorum attuliſſe conſtet.

29) ἢ ἐξ αὐτοῖό) Vitt. 2 et 3. ἢ ἐξ αὐτῆς: in edd. ante Pott. αὐτοῖς. Schol. Pind. ἢ παῖς, ἢδ' υἱωνός, ex emendatione Salmaſii in Plin. Exercitatt. f. 858. Thryllit. mauult: ἤ τις ἐξ αὐτοῖο.

30) σημείωσαι δὲ) Vit. 1 et Ciz. σημ. γὰρ, ſed Vitt. 2 et 3. πόσοι δὲ. Thryllit. putat πόσοι inde forte ortum eſſe, quod ση notet σημείωσον.

31) οὗτος) Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt.

1) ἐξεβακχ.) Ciz. et Vit. 1. ἐβακχ.

2) διὰ τὸν αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. cum Seb. delent praepoſitum καὶ, ſed pro αὐτοῦ legunt αὐτῆς.

3) παρ' Ἀπολλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro παρὰ Ἀπολλ. L. III.

4) Μέμν. δὲ) Sic noſtri: vulgata ignorat δὲ. Pind. Pyth. IV. 126 — 128.

5) Αἰολ. θανέμεν) Noſtri θαν. Αἰολ. Vit. 3. vitioſe Αἰολιδανῶν.

Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην 7) καὶ ἑτέρους οὕτως ἔχει·

Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρὼ παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη 8). Ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν διδύμους παῖδας γεννᾷ Πελίαν 9) καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν εἰς ἱπποφόρβιον 10). Τραφέντες δὲ ἀνέγνωσαν τὴν μητέρα καὶ τὴν ἐκείνων μητρυιὰν κτείνουσι Σιδηρῷ 11), καίπερ φυγοῦσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἦκεν

6) *χείρισσιν*) Duplici *σσ* cum Seb. Vit. 1. et Ciz. sed mox *βουλῇσι ἀγνάμπτοις*, et Vitt. 2. et 3. *βουλαῖς ἀκνάπτοις* pro *βουλαῖς ἀκνάμπτοις*.

7) *Φερεκύδ.*) Cf. Sturz. p. 122. 124. 127. 178 et 181.

8) *τῷ Σαλ. — τρεφομένη*) Ita ordinant haec verba Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. I, 9, 8. qui conſulendus omnino eſt; vulg. *τρεφομένη τῷ Σαλ.*

9) *πελίαν*) Vitt. 2 et 3. *πηλία*, vt poſtea *πηλίως*, perperam, infra vero v. 872. recte *πελίης*, cf. Apollod. l. l. et Eudoc. p. 405. qui quoque *πελίαν* exhibet, addita adeo cauſa, quare ſit ſit appellatus.

10) *εἰς ἱππορ.*) A Seb. datum noſtri non agnoſcunt, cff. Apollod. l. l. et Eudocia l. l. qui ambo narrant, pueros a matre expoſitos ab equorum paſtoribus praetereuntibus ſublatos educatosque, ſed non *εἰς ἱπποφόρβιον* fuiſſe expoſitos.

11) *καὶ τὴν — σιδηρῷ*) Ita legendum pro *σιδήρῳ*, quod Seb. et edd. prior. tuentur. Vit. 1. et Ciz. *καὶ τὴν ἐκείνων μητρ. κτ. πηρῷ*. Rectius *ἐκείνων*, quam *ἐκείνης*, quod Seb. cum reliquis edd. exhibet, melius tamen eſſet *αὐτῶν*, vel plane tollendum *ἐκείνων* cum Apollodoro, *καὶ τὴν μητρυιὰν ἀπέκτειναν Σιδηρῷ* exhibente. Sed *πηρῷ*, quamquam Apollod. III, 12, 6. Aſopum tradit filium fuiſſe Pyronis et Neptuni, quae vero loco noſtro non conuenit, mutandum cum Apollod. et Diod. Sic. IV, 68, T. I. p. 512. ed. Weſſeling. qui conferendus eſt, in *Σιδηρῷ*, quae erat nouerca eorum. Vitt. 2 et 3. legunt *Σιδήρῳ*, ſed ſine Iota ſubſcripto. Accentus autem ſaepius in Mſſ. transponuntur. Scriba Cdd. Vit. 1. et Ciz. male audita dictantis voce, pro *κτείνουσι σιδηρῷ*, haud dubie ſcripſit *κτείνουσα πηρῷ*, ita vt ſyllaba *σι* verbi praecedentis vltima

εἰς Μεσσήνην [12]) καὶ κτίζει Πύλον [13]). Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν [14]) ἐξ Ἀναξιβίας [15]) τῆς Βίαντος ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος ἔσχεν Ἄκαστον [16]), Πεισιδίκην [17]), Πελόπειαν [18]), Ἱπποθόην [19]), Ἄλκηστιν [20]). Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν ἐκ Τυροῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς [21]) γεννᾷ Αἴσονα [22]), Ἀμυθάονα [23]), Φέρητα. Μετὰ δὲ Κρηθέα Πελίας ἐβασίλευσεν Ἰωλκοῦ, ᾧ χρησμὸς ἦν ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου [24]) θανεῖν, ὧν εἷς ἦν [25]) καὶ Ἰάσων,

absorberet primam voc. insequentis σι, et δημῶ in πημῶ transiret.

12) Μεσσήν.) Nostri, vt ante Porter. simplici σ, Μεσήνην. Ἦκεν nostri quoque cum Apollod. Heyne vero mavult ἥκει ob seq. κτίζει.

13) πύλον) Vt Apollod. male Vit. 1. et Ciz. πόλιν.

14) οἰκῶν) Vit. 1. et Ciz. ἐλθών. Apollod. I, 9, 10. περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει.

15) Ἀναξ.) Similiter Apollod. et Vit. 2 verum Vit. 1. et Ciz. ἀναβοίας: Vit. 3. Ἀναξαβοίας, non male, cf. Heyne ad Apollod.

16) Ἄκαστ.) Sic Vit. 1. Ciz. et Apollod. sed Vitt. 2 et 3. Ἄκατον, vitiose.

17) πεισιδίκ.) Ita legendum praeeuntibus Codd. nostris, edd. prior. et Apollodoro. Male Seb. σοσιδίκην.

18) πελόπειαν, non vero πελοπίαν legendum cum Apoll. Rh. I, 326. cf. Heyne ad Apollod.

19) ἱπποθόην) Sic nostri recte cum Apollod. et Pott. male vulg. ἱπποθίαν.

20) Ἄλκηστ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καὶ, quod ignorant reliqui cum Apollodoro. Praeterea cum nostris, Apollod. et Pott. legendum Ἄλκηστιν, non vero cum Seb. Ἀλκήστην.

21) ἀδελφ.) Nostri male ἀδελφιδοῦς, cf. Apollod. ibique Heyne.

22) Αἴσονα) Perperam Ἄρσονα Vitt. 2 et 3.

23) Ἀμυθ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμαθάονα, quod aduersatur Apollodoro. Infra v. 872. vbi fere eadem narrantur, etiam Ἀμαθάωνα. Facile confunduntur ω et υ. Cf. Pind. Pyth. IV, 221. sqq. cum scholiis.

24) ἐξ Αἰόλου) A Ciz. et Vit. 1. ἐξ abest, vti antea πελίας, non bene.

25) ἦν) Abest a Vitt. 2 et 3. vti mox ὑπάρχων a Vit. 1. et Ciz. non inepte.

παῖς Αἴσονος ὑπάρχων καὶ Πολυμήδης [26]) τῆς Αὐτολύκου. Ὡς γοῦν πάντας ἀνήρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε καὶ τὸν Ἰάσονα ἔτι βρέφος ὄντα ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν. Νύκτα δὲ βαθεῖαν οἱ τούτου συντηρήσαντες [27]) συγγενεῖς σορῷ [28]) τοῦτον βαλόντες [29]) μετὰ δακρύων ἐξάγουσιν ὡς δὴθεν θανόντα. Ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος [30]) ἄντρον δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, καθά που καὶ Πίνδαρος [31]) τοῦτο λέγει. Αὔξην δὲ λαβὼν ἡλικίας κατῆλθεν ἐκ [32]) τοῦ ἄντρου καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ τοὺς λοιποὺς [33]) περὶ τὸν Ἄναυρον ἠρότρια ποταμόν.

Ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβὼν ἤκουσεν ἀπὸ μονοπεδίλου φυλάττεσθαι, καθάπερ καὶ Πίνδαρος ἔλεγε [34]).

Τὸν μονοκρήπιδα πάντως
Ἐν φυλακῇ σχεθέμεν μεγάλῃ.

26) πολυμήδ. τῆς Αὐτολ.) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. πολυμήλης τῆς Ἀττικῆς, perperam, cf. Apollod. I, 9, 16. Io. Tzetzes tamen in Chil. VII, v. 930. etiam πολυμήλη. Hygin. fab. 13. Apoll. Rh. I, 47. Ouid. Heroid. VI, 105. et Val. Flacc. I, 817. nominant Alcimeden, cff. interprett. ad Hygin. Infra v. 872. poſt Αὐτολύκου addit: ἢ κατά τινας, Ἄρνης ἢ Σκάρφης.

27) συντηρ.) Vitt. 2 et 3. τηρήσαντες.

28) σορῷ) Sic pro σωρῷ noſtri cum Seb. recte.

29) βαλ.) Vit. 1. et Ciz. βάλλοντες.

30) ἀπαγ. δὲ — χείρ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἀπαγ. — χείρ. Vitt. 2 et 3. ἀπαγ. εἰς τὸ τοῦ χείρ.

31) πίνδαρ.) Nem. IV, 98. τοῦτο Vitt. 2 et 3. bene ponunt poſt πίνδαρος.

32) κατῆλθ. ἐκ) Noſtri omittunt ἐκ, ſaltem legendum putat Thryllit. κατῆλθεν, nam ante Sebaſt. legebatur κατῆλθε.

33) καὶ τοὺς λοιποὺς) Ita legendum pro λοιπούς auctoritate Vitt. 2 et 3.

34) πίνδ. ἔλεγε) Vit. 1. et Ciz. πίνδ. τοῦτο λέγει. Pyth. IV, 133 et 134. Sed non ἐν φυλακαῖς — μεγάλαις, verum φυλακᾷ — μεγάλᾳ, cui Vit. 1. et Ciz. conſo-

Τοῦτον γοῦν [35]) μαθὼν [36]) τὸν χρησμὸν θύσας τῷ Ποσειδῶνι πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας [37]) εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα, διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἀνάυρον ποταμὸν

Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε [38])
Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσι.

καθάπερ φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος [39]). Ἰδὼν γοῦν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον ἤρετο· Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴ που ἦν χρησμὸς ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. Ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησίν· Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν [40]) τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔστειλα ἂν αὐτόν. Τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν [41]). Ἐκεῖ δὲ τοῦτον, ὡς φασιν, ἔθυσε Φυξίῳ Διὶ καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρῦν [42]) τὸ δέρμα αὐτοῦ [43]) ἀπεκρέμασεν· ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων,

Ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κρατεῖ [44]),

ὡς φησι Πίνδαρος [45]).

nant: φύλακῃ — μεγάλῃ, quod Tzetzae reddidimus.

35) τοῦτον γοῦν) Ciz. et Vit. 1. τοῦτ. οὖν, paullo post iterum οὖν pro γοῦν.

36) μαθὼν) Vit. 3. παθὼν, non apte.

37) καλέσας) Apollod. I, 9, 16. μετεπέμψατο; verum Vitt. 2 et 3. βλέψας.

38) ἔνερθε) Vit. 1. et Ciz. ἔνερθεν.

39) καθάπ. — Ἀπολλών.) Vitt. 1 et 3. καθὰ φησὶν ὁ Ἀπ. L. I, 10 et 11.

40) ἀγαγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπαγαγεῖν.

41) διεπόρθ.) Vitt. 2 et 3. διεπέρασεν.

42) περί τ. δρῦν) Absunt a Vit. 1. 2. et Ciz. vti quoque a Vit. 3. qui vero loco horum verborum repetit φυξίῳ Διΐ, Apollod. I, 9, 16. κρεμάμενον ἐκ δρυός. Male ergo neglectum περὶ τινὰ δρῦν, quum Apollod., quem ante oculos habuit Tzetzes, exhibeat.

43) τὸ δέρμα αὐτοῦ pro τοῦτο bene Seb. attulit e Codd. suis.

44) ὃς πάχει — κρατεῖ) Sic ex emendatione Seb. secutus Pindarum, vti iam

Κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν [46]) τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν καὶ κομίσαι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβὰς, ἥτις λαλιστάτην εἶχε τὴν τρόπιν [47]) ἐκ της Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἑτέρους [48]) ἄνδρας μθ' λαβὼν, οἵτινές [49]) εἰσιν οὗτοι· Αἰθαλίδης, Κόρωνος, Μόψος, Εὐρυδάμας, Ἄκτωρ [50]), Εὐρυτίων, Ἐριβώτης [51]), Ὀϊλεὺς, Κάνθος, Κλύτιος [52]), Ἴφιτος, Τελαμὼν, Πηλεὺς, Βούτης, Φάληρος, Τίφυς, Φλίας [53]), Ταλαὸς, Ἀρήϊος,

typis est excusus. Nostri, vt edd. prior. ὅσον (pro ἔσος) πεντηκόντορος ναῦς μάχει τε, πάχει δέ. Reinel. μύκει mavult pro μάκει. Quod, quum a Tzetza loca poetarum e memoria et nulla metri habita ratione plerumque laudentur, vix ausim corrigere. Sebast. vero his neglectis loca pleraque e scriptoribus graecis allata, vel e Codd. Mss. recentioribus, iisque ex editis exemplaribus iam correctis et auctis, vel ex ipsis editionibus temere corrigere solet.

45) πίνδαρ.) Pyth. IV, 436.

46) αὐτὸν) Ignorant Ciz. et Vit. 1.

47) τρόπιν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt Canter. τρόπην. Verum vtrumque mihi est suspectum. Legerim πρῶραν, suadente, immo flagitante Apollodoro I, 9, 16. a quo non facile aberrat Tzetzes: καὶ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσε φωνῆεν φηγοῦ Δωδωνίδος ξύλον. cf. Steph. Byz. ad Δωδώνη· Ζηνόδοτος γράφει· ἐπεὶ ἐν Δωδώνῃ πρῶτον φηγὸς ἐμαντεύετο.

48) καὶ ἑτέρ.) Sic nostri, reliqui καὶ omittunt.

49) οἵτινες usque ad καὶ ὀρφεὺς a Codd. nostris, vti ab edd. ante Sebast. absunt omnia. Videntur ab alio Cod. Vaticano, cui vni ea debet Sebast. inserta, nam his interiectis verba: λαβὼν et ὥστε εἶναι, temere distrahuntur, cff. Apollod. I, 9, 16. Apoll. Rh. I, 23. sqq. Eudocia p. 220. Hygin. fab. XIV. et Burmanni Catalog. Argonautarum Valerio Flacco praemissus.

50) Ἄκτωρ) Ignorat Eudocia.

51) Ἐριβώτης) Sic cum Eudoc. legendum pro Ἐριβότης: alii Εὐρυβάτης.

52) κλύτιος) Sic Apollon. Rh. I, 86, et Eudoc. male Seb. κλύτως.

53) φλίας) Sic pro φλειάς Orph. Argon. 192. et Apoll. Rh. I, 115. cf. ibi Brunk.

Ἡρακλῆς, Ναύπλιος, Ἴδμων, Πολυδεύκης, Κάστωρ, Λυγκεὺς, Ἴδας, Περικλύμενος, Ἀμφιδάμας, Κηφεὺς, Αὐγείης [54]), Ἀστέριος, Ἀμφίων, Πολύφημος, Ἐργεῖνος [55]), Ἀγκαῖος, Λαοκόων, Ἴφικλος, Παλαιμόνιος, Ἴφιτος, Ζήτης, Κάλαϊς, Ἄκαστος, Ἄργος, Ἀστερίων, Πολύφημος, Ἴφικλος, Ἄδμητος, Ἔρυτος, Ἐχίων [56]) ὁ Ἑρμοῦ, καὶ Ὀρφεύς· ὥστε εἶναι [57]) τοὺς πάντας πεντήκοντα· κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα [58]) καὶ παρεκάλει Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας [59]). Ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους καὶ σπείρῃ [60]) τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Ἰάσονος φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε καὶ νυκτὶ παρὰ [61]) τὸ δέρας τοῦτον ἐπάγει [62]) καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα τοῦτο τὸ χρυσόμαλλον [63]) ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς

Eudoc. Φλοίας, Διονύσου, male, cf. Burman.

54) Αὐγείης) Vt Apoll. Rh. I, 172. Apollod. Αὐγίας, Eudoc. Αὐγείας.

55) Ἐργεῖνος) Sic Apoll. Rh. I, 187, Apollod. et Eudocia: male Sebast. Ἀργεῖνος.

56) Ἐχίων) Sic Apoll. Rh. I, 52. Eudocia perperam Ἀγχίων.

57) ὥστε εἶναι) (vitiose Seb. εἶκαι)) Sic pro ὡς εἶναι legendum e Vit. 3.

58) κολχίδα) Vit. 1. et Ciz. κολχικὴν, vt Agathemer. 2, 6.

59) τὸ δέρας) Vit. 3. τὸ δέρμα.

60) ζεύξῃ — σπείρῃ) Nostri ζεύξωσι — σπείρωσι, quod conuenit τῷ· δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. Apollod. I, 9, 23. δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, et mox: ἐὰν ταύρους καταζεύξῃ. Forsan antea αὐτῷ legendum pro αὐτοῖς.

61) παρὰ) Sic pro περὶ Vit. 1. et Ciz. recte. Apollod. l. l. ἐπὶ τὸ δέρας ἦγαγε.

62) ἐπάγει) Sic pro ἀπάγει Vitt. 2 et 3. cum Sebast.

63) χρυσόμαλ.) A Seb. insertum, praeter rationem, nam mox δέρας praecedit. E glossa est. Deinde quoque cum omnibus Codd. Mss. et editt. legendum

καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. Διώκοντος δὲ Αἰήτου μεληδὸν τὸν Ἄψυρτον τέμνουσα ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέριζεν [64]), εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν καὶ Συρτίδας [65]) νήσους καὶ Σειρῆνας παρέπλευσαν Ὀρφέως κιθαρίζοντος [66]). Βούτης δὲ μόνος [67]) ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. Μετὰ τὰς γὰρ [68]) Σειρῆνας παρέπλευσαν [69]) Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς [70]), Θέτις δὲ αὐτοὺς [71]) διεβί-

ἀφείλατο pro ἀφείλετο Sebaſt.

64) ὑστέριζεν) Vit. 2. ὑστέριξεν, Apollod. ὑστέρησε.

65) συρτίδας) Apollod. I, 9, 24. Ἀψυρτίδας, in Codd. vero etiam συρτίδας, cf. Heyne, et quum ſcholiaſt. noſter h. l. fere vbique ſequatur Apollodorum, inde συρτίδας ſuas hauſiſſe videtur. Vitt. 2 et 3. σύρτιν. Conſtat ex Apoll. Rh. IV, 1235, et e ſchol. infra ad v. 871. Argonautas quoque inciſiſſe εἰς τὴν σύρτιν. Quod ſi hic placeat, νήσους eſt referendum ad voc. ſeq. σειρῆνας, h. e. σειρηνούσσας, vt a Steph. Byz. dicuntur, νῆσοι τῶν σειρήνων, et totus locus ita conſtituendus: ἠριδ. καὶ σύρτιν, νήσους καὶ σειρ. Huc accedit, quod huic lectioni fauere videtur, quod non ipſe Iaſon, ſed Colchi inueſtigantes, nec inuenientes Iaſonem, contulerunt ſe in Illyricum, et ἀψυρτίδ. νήσους condiderunt, Apollod. I, 9, 25. In vniuerſum tenendum eſt, a Tzetza multa h. l. eſſe confuſa, ſi contuleris cum iis, quae ab Apollodoro ſunt tradita. Praeferenda tamen videtur vulg. συρτίδας, vel cum Apollodoro legendum ἀψυρτίδας.

66) κιθαρ.) Vitt. 2 et 3. κιθαρίσαντος: Apollod. tamen μελῳδῶν.

67) μόνος) Sic quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. cum Apollodoro, ſed Vit. 2. μόνον. cf. Apoll. Rh. IV, 914.

68) μετὰ τὰς γὰρ) Sic pro μετὰ Vit. 3. recte, vt Apollod.

69) παρέπλ.) Sic pro παρεπλεύσας Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. ſed Ciz. et Vit. 1. παρέπλευσε.

70) πλαγκτὰς) A noſtris abeſt vulg. πέτρας, recte, nam auctore Heynio ad Apollod. p. 100. e Grammatici interpretatione ortum eſt, qui confundebat alteras πλαγκτὰς in Ponto Euxino, Cyaneas dictas.

βασεν Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες ἔχουσαν βόας Ἡλίου εἰς Φαιακίαν ἦλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις [72]) ὄρεσι παρῴκησαν [73]), οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψύρτιδας [74]) νήσους, τινὲς δὲ [75]) εἰς Φαιακίαν [76]). Ἀρήτη [77]) δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε καὶ δώδεκα [78]) θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. Οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν καὶ Λοκρίδα εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο τὸν πάντα πλοῦν τέτρασι [79]) μησὶν ἀνύσαντες.

Πελίας δὲ [80]) ἀπεγνωκὼς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν [81]) Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. Ὁ δὲ ϑύων ταύρου αἷμα πιὼν ἀπέϑανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνῄρηκε [82])

71) αὐτοὺς) Sic quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. bene: Vit. 3. male αὐτὴ: Apollod. τὴν ναῦν.

72) ἐν τοῖς κερ.) Ita omnes edd. et Codd. Mſſ. Apollod. vero omittit ἐν. Forte in noſtris ἐν ex praeced. μὲν ortum.

73) παρῴκησ.) A Seb. eiectum revocauimus auctoritate Codd. noſtrorum et Apollodori. Sebaſt. κατῴκησαν videtur gloſſatoris emendatio.

74) Ἀψύρτ.) Vit. 3. ἀψυρτίδου perperam, forſ. ἀψύρτου.

75) τινὲς δὲ) Vit. 3. καὶ τινὲς, Vitt. 1 et 2. et Ciz. delent δέ.

76) Φαιακίαν) Verbum hic deeſſe videtur, forſ. ἵκοντο, vel ἦλθον, vt Apollod. habet.

77) Ἀρήτη) Recte. Vitt. 2 et 3. male Ἄντης.

78) δώδεκα) Sic pro δυώδεκα noſtri recte cum Apollodor. I, 9, 26. p. 102.

79) τέτρασι) Sic, non δυσὶ, eſt legendum, praeeuntibus Codd. Vitt. 2 et 3, et Apollodoro l. l.

80) πελίας δὲ) A Seb. receptum δὲ noſtri quoque recipiunt.

81) ἄφιξ. τῶν Ἀργ.) Apollod. I, 9, 27. ὑποστροφὴν l. ἀποστροφὴν τ. Ἀρ. Vit. 2. ἄφ. τοῦ Ἀργοναυτοῦ: Vit. 3. τὸν ἄργον αὐτοῦ, corrupte. Apoſtolius tamen in ora addidit: τῶν Ἀργοναυτῶν.

82) ἀνῄρηκε) A Seb. reſcriptum pro ἀνῄρτησε confirmant Vitt. 2 et 3. Vulgata tamen, quam quoque Apollod. I, 9, 27. exhibet cum Ciz. et Vit. 1. non minus fidem meretur. Forte

νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα [83]), καὶ τοῦτον [84]) ἀνεῖλε Πελίας. Ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς καὶ εἰς τὸν [85]) Ἰσθμὸν πλεύσας Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελίαν ἕνεκε [86]) τοῦ φόνου τῶν αὐτοῦ [87]) συγγενῶν. Ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα ἄρνα ποιεῖ καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους [88]) ἐν Κορίνθῳ [89]) διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην [90]) τὴν Κρέοντος οὐ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν, ἣ Φαρμάκοις Γλαύκην καὶ Κρέοντα ἀνελοῦσα καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας Μέρμερον [91]) καὶ Φέρητα ξίφει [92]) διαχρησαμένη ἐφ' ἅρματος [93])

ἀνήρηκε est ex altera recenſione Io. Tzetzae.

83) ἀπολιποῦσα) Sic noſtri cum Apollodoro, quod ideo non erat mouendum, et a Seb. in καταλιποῦσα mutandum.

84) καὶ τοῦτον) Sic pro vulg. καὶ τούτους Ciz. et Vit. 1. quod vulgatae propius accedit, quam ὃν καὶ, a Seb. poſitum. Contra hiſtoriam et contextum Vitt. 2 et 3. καὶ Πελίαν ἀνεῖλεν.

85) καὶ εἰς τὸν) Male abeſt καὶ, vt in edd. vett. a noſtris omnibus.

86) ἕνεκε) Sic noſtri pro ἕνεκεν.

87) αὐτοῦ ſ. αὑτοῦ noſtri omnes cum Sebaſt. nam vulg. αὐτῆς inepta eſt, quia Pelias ſuſtulit Aeolidas. Vit. 3. ἀδελφῶν συγγενῶν pro σύγγενῶν.

88) χρόνους) annos. Apollod. ἔτη. Saepius ſcholiaſtae et ſcriptores medii aeui χρόνος pro ἔτος, vid. Io. Tzetz. Antehom. 360, et Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. p. 176 et 407.

89) ἐν κορ.) Vit. 2. ἐν κορινθίᾳ.

90) γλαύκ.) Abeſt h. l. a Vitt. 2 et 3. non bene.

91) Μέρμερον) Recte, vt Apollod. I, 9, 28, p. 108. cf. ibi Heyne, et Pauſ. II, 3. Μέρμηρον Vit. 1. et Ciz. Vulgat. μόρμορον. Vitt. 2 et 3. vitioſe μερμόρ.

92) ξίφει διαχρ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3. ξίφει, deinde cum Ciz. legunt διαχρησαμένους, non bene.

93) ἅρματος) vt Apollod. ἐπὶ τούτου, ſed Vit. 3. ἅρματι. Addita autem a Seb. τῶν παρὰ ἡλ. ληφθέντων noſtri non addunt. Forte ex Apollodoro, cui ſunt, huc illata.

δρακόντων πτερωτῶν τῶν παρὰ Ἡλίου ληφθέντων εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γεννᾷ Μῆδον 94). Ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύουσα 95) ἐκβάλλεται τῆς Ἀττικῆς 96) μετὰ τοῦ παιδὸς, ὃς βαρβάρων κρατήσας πολλῶν 97) τὴν ὑφ' ἑαυτὸν 98) χώραν ἅπασαν Μηδίαν 99) ἐκάλεσε, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχους ἦκε καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν Πέρσην ἀνελοῦσα τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας.

Οὕτω 100) μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν 101) ἀπόπλουν εἰς Κόλχους γενέσθαι φασὶ, τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ, ὅτι εἰ ἔγνων 102) τὸν ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν, ἀπέσταλκα ἄν 103) αὐτὸν τὸ χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι, καὶ τοῦ Πελίου κατὰ τὴν αὐτοῦ κρίσιν αὐτῷ 104) ἐπιταξάντος τοῦτο 105) ἀποκομίσαι. Ὁ δὲ

94) Μῆδον) vt Apollod. ſed Vitt. 2 et 3. Μῆλον. Δ et Λ ſaepe confunduntur.

95) ἐπιβουλ.) vt Apollodor. Vit. 3. ἐπιβουλεύσασα.

96) Ἀττικῆς) Sic pro πατρίδος noſtri cum Pott. nam Medea ob ſtructas Theſeo inſidias ab Aegeo ex Attica eiecta eſt.

97) πολλῶν) A Seb. adiectum, haud dubie ex Apollodoro, noſtri ignorant. Vit. 1. et Ciz. βαρβάρους pro βαρβάρων.

98) ὑφ' ἑαυτὸν) Vitt. 2 et 3. ὑπ' αὐτοῦ, ſed mox ἅπασαν a Seb. ex Apollodoro receptum noſtri non agnoſcunt.

99) Μηδίαν) Ita legendum, non Μηδείαν, quamquam diſſentientibus omnibus Codd. Mſſ. Sic enim Apollod. cf. ibi Heyne, et Steph. Byz. Μηδία ἀπὸ Μήδου, υἱοῦ Μηδείας.

100) οὕτω) Vitt. 2 et 3. ὅθεν.

101) Ἀργ.) Vit. 2. Ἀργοναυτοῦ, vt ſupra.

102) ἔγνων) Sic etiam Vit. 3. ſed Ciz. et Vitt. 1 et 2. vt ante Pott. ἔγνω.

103) ἄν) Vitt. 2 et 3. γάρ.

104) κατὰ — κρίσιν αὐτῷ) Ante Pott. ed. 2. κατὰ τὴν αὐτὴν κρ. αὐτῷ. Noſtri aſſentiuntur Pottero: Vitt. 2 et 3. modo αὐτῷ omittunt.

105) ἐπιτάξ. τ. ἀποκ.) Vitt. 2 et 3. ἐπιτάξατο τοῦ ἀποκ. Vit. 1. et Ciz. ἐπιτάξαντος τοῦ ἀποκ.

Πίνδαρός [106]) φησιν, ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρονος ἄντρου καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ καὶ τοῖς συγγενέσιν ἀριστοποιεῖται καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς. Εἶτα πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν ταχέως μέσον [107]) ὄχλου πολλοῦ τὴν τῶν προγόνων βασιλείαν ἀπήτει. Ὁ δὲ Πελίας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ πρῶτον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Κολχίδα [108]) καὶ τὴν Φρίξου ψυχὴν ἀνακαλέσασθαι τρὶς κατὰ τὸν [109]) νόμον, ἔφη γὰρ ὑπὸ δειμάτων [110]) νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. Εἰ γοῦν ἀπέλθῃς [111]), φησὶ, καὶ οὕτω ποιήσεις καὶ τὸ δέρας κομίσεις· (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρων) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς [112]) ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. Τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ῥητὰ [113]) οὕτως ἔχουσιν·

. . . Τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας [114])
Ἑστάθη γνώμας ἀταρ-
βάτοιο [115]) πειρώμενος
Ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν [116]) φησίν·

106) *πίνδ.*) Pyth. IV, 225.

107) *μέσον*) A Seb. pro *μετὰ* reſcriptum noſtri comprobant, verum pro *ταχέως* Vitt. 2 et 3. *ταχίως*, quod loco e Pindaro mox allato *τάχα δ' εὐθὺς* — confirmatur, et ideo Tzetzae reddendum videtur.

108) *εἰς κολχ.*) Ciz. et Vitt. 1 et 2. *ἐν κολχίδι*: Vit. 3. *ἐν κολχίδαις.*

109) *κατὰ τὸν*) Vitt. 2 et 3. delent *τόν.*

110) *δειμάτ.*) Sic etiam Vitt. 1. 2. et Ciz. verum Vit. 3. vt edd. ante Pott. *δειγμάτων*, inepte, niſi, addit Thryll. *δεῖγμα* ſit *φάσμα.*

111) *εἰ γ. ἀπέλθ.*) Vit. 1. et Ciz. *εἰ οὖν ἀπέλθοις.* Sic quoque infra v. 212. optatiuus *εἰ συγγένοιτο.*

112) *ὡς*) Delent Vitt. 2 et 3. *ἀπελθὼν* Vit. 3. pro *ἀπελθὼν*, et mox cum Ciz. et Vit. 1. legunt Vitt. 2 et 3. *ἀναιρεθῆναι* pro *ἀναιρεθῇ.*

113) *ῥητὰ*) Vit. 1. et Ciz. *ῥήματα.* Pind. Pyth. IV, 149. ſqq.

114) *τάχα — σφετέρας*) A Seb. addita noſtri non addunt.

115) *ἀταρβ.*) Ciz. et Vit. 1. *ἀταρβήτοιο*, et mox *ἀγορῇ* male pro *ἀγορᾷ.* Vit. 2. ver-

Οὐ πρίκει νῶν χαλκοτόροις [117]) ξίφεσιν,
Οὐδ' ἀκόντεσσι [118]) μεγάλων προγόνων
Τιμὰν δύσασθαι . . . . . .

Οἰνώνης Φυγαὶς] ὁ Πηλεὺς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος [119]) παῖδες Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων [120]), ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίᾳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήττει. Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας [121]) ξίφει ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. Καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ, Κυγχρεὺς γὰρ [122]) ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ [123]) κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον ἐβασίλευσεν αὐτῆς, ἄπαις δὲ τελευτῶν τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε φυγόντι πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ [124]) Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται

fus Pindari ſic: ἱστάθη γνώμας ἀτὰρ ἀφόβου (en ſcholion ἀφίβου, et ἀταρβάτοιο diuiſum) βάκτοιο πειρώμ. ἐν ἀγορᾷ πείθοντα ὄχλου. Sic quoque Vit. 3. ſed ad extr. πείθειν τὸν ὄχλον pro πείθοντα ὄχλου, mendoſe.

116) πάλιν) v. 261.

117) χαλκ.) Vitt. 2 et 3. vt Ald. χαλκοτύποις, Vit. 1. et Ciz. χαλκοτύποισι: pro νῶν Vitt. 2 et 3. ναοῖσι.

118) οὐδ' ἀκόντ.) Vitt. 2 et 3. οὐ δρακόντεσσι, et mox δύεσθαι pro δύσασθαι, vitioſe.

119) Ἐνδηΐδος) Sic pro Θηΐδος legendum auctoritate Ciz. Vitt. 1 et 2. Pind. Nem. V, 12. Apollod. III, 12, 6, p. 338. cf. ibi Heyne et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

120) Νηρηΐδων) Vit. 2. Ἐρηνίδων: Vit. 3. Ἐριννύων, male. Apollod. III, 12, 6. τῇ Νηρίως. Eudoc. p. 338. τῆς Νηρηΐδος.

121) πλήξας) Vit. 2. τύψας.

122) κυγχρεὺς γὰρ) Noſtri omnes γὰρ a Seb. receptum; ſed Vitt. 2 et 3. κεγχρεὺς pro κυγχρεύς. Apollod. III, 12, 7. κυχρεὺς, vt ſupra v. 110. Infra ad v. 451. ὁ κυχρεὺς, ἢ κυγχρεύς: ergo Tzetzes ipſe vnum idemque fuiſſe credidit, cf. Heyne ad Apollod. l. l. et Sturz. ad Pherecyd. p. 84.

123) τῆς Ἀσωποῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. reliqui habent cum Apollodoro.

124) ὁ δὲ) Sic pro ὁ δὴ noſtri cum Sebaſt.

ὑπ' Εὐρύτου [125]) τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. Ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης ᾤχετο εἰς Φθίαν [126]) καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων, οἰκεῖ [127]) ἐν Φαρσάλῳ [128]) καὶ Θετιδείῳ [129]), ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις [130]). κατὰ μὲν Φύλαρχον [131]), ὅτι ὁπλισαμένη [132]) τὰ ὅπλα ἔφυγε τὸν [133]) Ἥφαιστον, καὶ [134])

125) Εὐρύτου) Sic noſtri ad vnum omnes cum Eudoc. p. 338., ſed Apollod. III, 13, 1. Euſtath. ad Hom. Il. π, 175. cum ſchol. Villoiſ. Εὐρυτίωνος. Infra occurrit Εὐρυτίων, υἱὸς Ἴρου. cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 310.

126) εἰς Φθίαν) Sturz. ad Pherecyd. p. 86, quum Peleus iam ante mortem Antigonae petiiſſet Phthiam, legendum putat ἐκ Φθίας, cui coniecturae fauet Eudocia p. 338, ὁ πηλεὺς ἐκ Φθίας φεύγων.

127) οἰκεῖ) Ita lege pro ἦν, auctoritate Ciz. et Vit. 1. ſchol. Pind. Nem. IV, 81. et Pherecyd. p. 83. e quo haec ducta ſunt, et Apollon. Rh. I, 9. Φθίη ἔνι δώματα ναίει. Praeterea verba ſic ſunt interpungenda: καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἵππων, οἰκεῖ.

128) Φαρσάλῳ) Ita Ciz. et Vit. 1. recte: Vitt. 2 et 3. cum edd. vett. male Φαργάλῳ.

129) Θετιδείῳ) Vit. 2. hic et poſtea Θετιδίῳ, vt Strab. IX, p. 431. et Polyb. XVIII, 3. Steph. Byzant. Θετιδιεῖς ex Hellanico, cf. Sturz. p. 134. Vit. 3. Θετιδίᾳ, et ſeq. ᾗ pro ᾧ. Poſtea vero Θετιδίῳ.

130) ἡ πόλις) Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 313. ob ſeq. ὃ delendum putat, praeter rationem, nam recte dic. καλεῖται τοῦτο ἡ πόλις, hoc nomine vocatur vrbs; noſtri: *die Stadt wird ſo genannt.*

131) Φύλαρχ.) Sic pro Φιλαρχ. legendum, quamquam invitis omnibus Codd. Mſſ. niſi putes, ipſum Tzetzam iam erraſſe, cf. Athen. II, 58, c. IV, 141, f. et al. locc.

132) ὁπλισ.) Vitt. 2 et 3. ὁπλισάμενος, non apte.

133) ἔφυγε τὸν) Sic quoque Vit. 2. ἔφευγε τόν Vit. 1. et Ciz. ἔφυγε πρὸς τόν Vit. 3. vt impreſſi. Seb. deleuit cum Vit. 1. 2. et Ciz. πρὸς, recte, nam fugit illa Vulcanum ſibi vim parantem, vt iam vidit Heyne in Obſervatt. ad Apollod. p. 313.

134) καὶ) Reſtituimus e Vit. 3.

μὴ πληρώσασα τούτου τὸν ἔρωτα, πλησεῖσα δὲ [135] τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρᾳ, ἐν Θετταλίᾳ ἐλθοῦσα [136] ἰᾶται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς [137] κληθέντι Θετιδείῳ, κατὰ δὲ Εὐριπίδην [138], ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτήν, ὡς ὁ Πρωτεύς, εἰς διαφόρους ἰδέας [139]. Ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ Σηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς.

Οὕτω γοῦν Φυγάδα [140] Θετταλικῆς Οἰνώνης ἤτοι Αἰγίνης τὸν Πηλέα φησίν, ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον [141] Οἰνώνη ἐλέγετο ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν [142] Αἰγινητῶν. Αἴγινα [143] δὲ μετεκλήθη [144], ὡς πάντες φασίν, ἀπὸ

135) πλην. δὲ) Ciz. et Vit. 1. melius, quam Seb. καὶ πλην.

136) ἐλθοῦσα) Nostri cum Seb. supplent.

137) ἀπ' αὐτ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' αὐτ.

138) Ἐνρυπιδ. (Εὐριπιδ.)) Procul dubio Tragoediam innuit, quae Peleus inscribebatur, et cuius Aristoph. in Nub. 1153. Hesych. in Ἀρχεῖ et Stobaeus serm. 88. 91. 114. meminerunt. Eius fabulae argumentum exhibet Barnes. in Eurip. P. II, p. 488. Sebast.

139) ἰδίας pro εἰδίας nostri cum Seb. Vit. 2. pro διαφόρους habet διαφορὰς.

140) οὕτω — Φυγάδα) Pro οὕτω Vitt. 2 et 3. οὔπω perperam, sed Φυγάδα pro Φυγάδη nostri cum Seb. praeter Vit. 2. sed Θετταλικῆς omittunt Ciz. et Vit. 1. non male: Vitt. 2 et 3. vero Θετταλικοῦ, minus bene. Ante Seb. legebatur Θετταλικόν.

141) πρώτερον (πρότερον)) Ciz. et Vit. 1. πρώην: Vit. 3. πρῶτον.

142) τῶν Αἰγ.) Vit. 3. delet τῶν. Omnes legunt Αἰγινητῶν, forf. Αἰγινητικῶν, vt coniicit Thryllit. cui assentiuntur Reinef. in not. marginal. ad Voss. de Hist. Gr. et Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 307. schol. Apoll. Rh. IV, 1712. ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης: Athen. XIII, p. 589. f. ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγίνης. Schol. Pind. Nem. VI, 53. tamen, vt Tzetz. ἐν πρώτῳ Αἰγινητῶν, in Indice vero Heyne Αἰγωνητικῶν.

143) Αἴγινα — Ἀσωποῦ) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

144) μετεκλ.) Vit. 3. ἐκλήθη, et mox οἱ πάντες pro πάντες.

Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ. Διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθείρειν τοὺς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν [145]) αὐτὴ ἀπελίθωσε Θέτιδος παρακλήσει. Οἱ δέ φασιν [146]), ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βοῦς [147]), ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν [148]) Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλε ἐν κυνηγεσίῳ [149]). Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμήλην [150]) εἶχε γυναῖκα [151]) τὴν τοῦ Ἄκτορος θυγατέρα, ἧς ἀδελφὸς Ἶφος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν.

176. Μύρμων [1]) τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν] Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς εὐνὴν εἶχεν εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα. Τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μίξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν ταλήθες ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τόδε τὴν μὲν Αἴγιναν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ Ἅιδῃ, ὥστε λίθον τινὰ φέρειν μέγαν. Τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης καὶ διὰ τὸ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα προσηύξατο τῷ Διΐ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέ-

145) πάλιν) Vitt. a et 3. παλίω, mendose.

146) φασιν) vt Eudoc. p. 338.

147) τὰς βους (βοῦς)) Vit. 1. et Ciz. τοὺς βοῦς, vt antea. Eudocia βόας καὶ πρόβατα.

148) ἔστελλ.) Vit. 1. et Ciz. ἔστειλεν.

149) ἐν κυνηγ.) Sic omnino legendum cum Eudocia. Editt. omnes et Codd. omittunt ἐν. Mox additur ἐν κυνηγεσίῳ πηλεύς.

150) πολυμήλην pro πολυμηλίδα nostri omnes, recte, cf. Heyne in Obseruatt. ad Apollod. p. 311. et Sturz. ad Pherecyd. p. 163.

151) γυναῖκα) Addendum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam ex Eustathio ad Hom. Il. β, p. 321. τὴν τοῦ Ἄκτορος θυγατέρα.

1) Μύρμων usque ad λίγονται μυρμιδόνες desiderantur omnia in Codd. nostris. Ante Seb. annexa erant scholio superiori v. 175.

γονεν. Ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φασὶν, ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔφυγε καὶ ἐλθὼν ἐν Θετταλίᾳ ἠπόρει στρατοῦ καὶ εὐξάμενος τῷ Διὶ μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες.

Μύρμωνα] Λέγουσιν [2]), ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης καὶ Διὸς [3]) γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτῆς [4]) Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος, ἠτήσατο δὲ τῷ Διΐ [5]), καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ [6]) φησίν·

Ἡ δ' [7]) ὑποκυσαμένη τέκεν [8]) Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυήρατου [9]) ἵκετο μέτρον,

2) λέγουσιν pro λαμβάνειν Vitt. 2 et 3. recte, nam ipse Apollod. III, 12, 7. vere dicit, Aeginam e Ioue peperisse. Marcellinus quoque in Vita Thucyd. ab init. et Io. Tzetz. in Chil. VII, 307, vbi eandem fabulam narrat, οἱ μυθογράφοι λέγουσι. Forsitan λέγουσι est recensionis secundae, in qua Io. Tzetza fratrem Isaacium saepius emendauit, interdum tamen etiam, vt fit, corrupit.

3) ἐξ Αἰγ. — Διὸς) Sic legunt cum Seb. Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. seruant vulg. ἐξ Αἰγ. γεννηθεὶς Διΐ. Io. Tzetz. in Chil. l. l. ζεὺς συμμιγεὶς Αἰγίνῃ.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. ὑπ' αὐτῆς: Ciz. et Vit. 1. ἀπ' αὐτοῦ, quam lectionem iam Potterus eiecit. Mox Vit. 3. Αἰγίνης pro Αἰγίνῃ. Apollod. III, 12, 6. Αἴγιναν ἀπ' αὐτῆς πληθεῖσαν, forte hic excidit πληθείσῃ.

5) τῷ Διΐ) Vit. 1. et Ciz. τὸν Δία.

6) ἡρωϊκ. γενεαλ.) Vitt. 2 et 3. ἡρωγενεαλογίᾳ, quam Fabric. in Bibl. Gr. Vol. I, p. 590. Ἡρωγονίαν, et Io. Tzetz. in schol. ad Hesiod. p. 4. ed. Heins. rectius Ἡρωογονίαν nominat. Fragmentum autem exstat in Hesiod. ed. Lips. p. 445, et in schol. Pind. Nem. III, 21.

7) Ἡ δ') Nostri ἥδ'.

8) τέκεν Αἰακὸν) Vit. 3. τέτοκεν (contra metri leges) υἱὸν. In Vit. 2. voc. Αἰακὸν bis ponitur, haud dubie semel pro υἱὸν, explicationis caussa a Tzetza, vt solet, additum. In Vit. 1. et Ciz. Αἰακὸν plane deest, lacuna tamen relicta.

9) πολυηρ.) Vit. 1. et Ciz. πολυκράτου, mendose.

Μοῦνος ἰὼν ἤσχαλλε [10]) Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθε [11]) νήσου,
Τοὺς [12]) ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἳ δή τοι πρῶτοι [13]) ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπρῴροιο [14]).

Καὶ ταῦτα μέν εἰσι ληρώδη [15]) καὶ μυθικά· Θεαγένης [16]) δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου, τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν ἀκατασκεύους [17]) ὄντας· καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων [18]) ὀρυττομένην γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπάντρου [19]) τῆς νήσου τελούσης, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν [20]). Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως·

Αἰακὸς ἐλθὼν μετά τινων [21]) ἐκ Πελοποννήσου καὶ

10) ἤσχαλλε) Io. Tzetz. in Chil. VII, 309, ad hoc verbum alludens κατήσχαλλε.

11) ἔνδοθε) Vitt. 2 et 3. ἔνδοθι.

12) τοὺς) Sic pro τόσους Thryllit.

13) πρῶτοι pro πρῶτον vel πρῶτα Ciz. et Vit. 1. recte, cf. Heyne ad ſchol. Pind. Olymp. VIII, 26, p. 354, vbi etiam hic verſus laudatur.

14) πρῶτοι — κυανοπρ.) A Seb. receptum noſtri ignorant. Extat hic verſ. in ed. Lipſ. et in Pind. ſchol. l. l. ſic:

πρῶτοι δ' ἱστία θέσαν νεὼς ποντοπόροιο.

cf. ibi Heyne.

15) ληρώδη) Pro τὰ λῆρα aſſumſimus e Vitt. 2 et 3. ob ſeq. μυθικά.

16) Θεαγένης) Sic omnes, recte, ſed ſchol. Pind. Nem. III, 21. male Θεογένης.

17) ἀκατασκ.) Ita Ciz. Vit. 1. et ſchol. Pind. Io. Tzetz. in Chil. amplificat: οὐδ' οὖν ὁλκάδας ναυπηγὸν ἤδεσαν οἱ ἐν ταύτῃ. Vit. 2. ἀκατασκεύας ζῶντας: Vit. 3. ἀκατασκεύους ζῶντας.

18) ἐκ τούτων) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. cum ſchol. Pind. ſed Vitt. 2 et 3. ἐν τούτου, non apte.

19) ὑπάντρου) Sic Vit. 2. et ſchol. Pind. ſed Ciz. Vitt. 1 et 3. ὑπ' ἄντρου, perperam.

20) πεδινῶν) Schol. Pindari addit τόπων.

21) μετά τιν.) Vit. 2. μετά τινος: Vit. 3. μ. τινας, perperam: ſchol. Pind. μετ' ὧν.

οἰκήσας τὴν νῆσον ἐξημέρωσεν αὐτὴν πάντα [22]) διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν [23]), ὅσοις ἄνθρωποι [24]) κέχρηνται. Ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου [25]) μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, τοῦτ' ἔστιν, ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ (Ζεὺς γὰρ [26]) καὶ ἡ εἱμαρμένη καὶ ὁ νοῦς λέγεται) μετέτρεψεν αὐτοὺς καὶ μετερύθμισε πρὸς [27]) τὸ κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. Ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος [28]) μία τῶν Σποράδων ἐστὶν ἀντικρὺ κειμένη [29]) τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα, μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων [30]) ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε καὶ Τριάκων [31]) Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ σὺν πλήθει ἐλθὼν ᾤκησεν Αἴγιναν. Οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ [32]) Δωρικοῦ γένους εἰσίν.

Ἐξάπεζον] ἐξάπουν.

Ἀνδρώσας] ἐπὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν ἀνθρώπους ποιήσας, νῦν δὲ ἐπὶ [33]) Πηλέως ἀντὶ τοῦ στρατιώτας καὶ ἀνδρείους ποιήσας.

22) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντας, non inepte.

23) εἰπεῖν) Abeſt a Vit. 2.

24) ἄνθρωπ.) Art. οἱ a Seb. perperam praepoſitum noſtri non agnoſcunt. Vitt. 2 et 3. pro ἄνθρ. κεχ. legunt ἀνθρώποις κέχρηκεν.

25) νήσου) In Vitt. 2 et 3. deeſt.

26) ζεὺς γὰρ) Vit. 1. et Ciz. ζεὺς δέ.

27) πρὸς) Non exſtat in Vitt. 2 et 3. vti nec τὰ ad σύμπαντα.

28) αὕτη νῆσος) Exſulant a Vit. 1. et Ciz. *Peſſime Tzetzes Aeginam adnumerat Sporatibus.* Sebaſt. Idem tamen tradit ſchol. Pind. Nem. III, 1. p. 682. ed. Heyn. cf. Eudoc. p. 297.

29) κειμένη) Vit. 2. γινομένη.

30) λακεδ.) Vit. 2. λακεδαιμόνων.

31) τριάκων) Ciz. et Vit. 1. τριάπων, ſed τριάκων etiam ſchol. Pind. Olymp. VIII, 39, vbi eadem traduntur.

32) τοῦ) Delent Vitt. 2 et 3. ſchol. Pind. cum Vit. 1. et Ciz. retinent.

33) νῦν δὲ ἐπὶ) Vit. 1. et Ciz. εἰ δὲ ἐπὶ. Caeterum Vitt. 2 et 3. mire: νῦν δὲ τὸν ἐπὶ πολέμου pro νῦν — πολέμους.

177. Πελασγικὸν] Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος. Ἰνάχου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεάνου Φορωνεὺς καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα [1]). Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἄπιν καὶ Νιόβην. Ἄπις οὖν τυραννικῶς ζῶν ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος [2]), ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου [3]). Νιόβης τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς καὶ Διὸς Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα· κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ τῆς Πελοποννήσου [4]) χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης Πελασγία ἐκλήθη. Τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν ὡς Φαρσάλιον.

Τυφῶνα] Τυφὼν [5]) δαίμων ἑκατογκέφαλος [6]) πο-

1) ἡ χώρα) Abeſt ἡ a Vitt. 2 et 3. Apollod. II, 1, 1. addit ἐκλήθη.

2) ὑπὸ θελξ. καὶ τελχ.) *Aliter, ſi Euſebio credimus. Tertius enim Sicyoniorum rex fuit Telchin, praeceſſitque adeo Apin, qui quartus eſt, quamuis de Thelxione vera ſunt, quae dixit. Puto eſſe variam lectionem, vel etiam ipſum Tzetzam memoriae errore τελχῖνα nominaſſe, quem errorem alius corrigens θελξίονα addidit: vid. de Telchinibus varia ap. Tzetzem Hiſt.* CXIII. *Cum Euſebio concordat Clem. Alexand. p. 321, L. 1. Strom. ed. Sylb. 1688:* Ἦν δὲ κατὰ τὴν ἑλλάδα κατὰ μὲν Φορωνέα, τὸν μετὰ Ἴναχον, ὁ ἐπὶ ὠγύγου κατακλυσμὸς, καὶ ἐν σικυῶνι βασιλείᾳ, πρῶτον μὲν αἰγιαλέως, εἶτα εὔρωπος, εἶτα τελχῖνος, καὶ ἡ κρητὸς ἐν κρήτῃ: *hi omnes praeceſſerunt Apim.* Thryllit. Veruntamen cf. Apollod. II, 1, 1, quem ante oculos habuit Tzetzes, et Heyne in Obſeru. p. 97.

3) ἡ τῆς πελοπον. — usque ad ἀφ' οὗ ἡ πελ. χώρα deſiderantur in Vitt. 2 et 3. etſi Apollod. II, 1, 1, cui ſeruiliter addictus eſt Tzetzes, habeat: incuria ergo librariorum neglecta.

4) ἡ τῆς πελ.) Sic Vitt. 2 et 3. vt antea: caeteri negligunt τῆς.

5) τυφὼν) Ciz. et Vit. 1. τυφὼς, qui autem ab illo diuerſus eſt, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 166, et Eudoc. p. 406.

6) ἑκατογκ.) Codd. quibus nos ſumus vſi, et Eudoc. l. l. ἑκατοντακέφαλος.

λεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διΐ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει 7)·

. . . . . ἑκατογ-
κεφάλου 8) Τυφῶνος ὀμβρίμου.

Αἰσχύλος 9) δὲ πάλιν περὶ τούτου φησί·

Σμερδναῖσι 10) γαμφηλαῖσι 11) συρίζων φόνον,
Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς 12)· Τυφών ἐστιν ὁ τύφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχουσα 13), τοῦτ' ἔστι, πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως. Κεραυνοῦται δὲ καὶ πιμπρᾶται καὶ καταβάλλεται τῷ Διΐ ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. Ἢ Τυφών ἐστι στοιχειακῶς ἡ μετὰ τὴν τοῦ Χάους καὶ τοῦ Ἐρέβους 14) διάλυσιν 15) σφόδρα κίνησις τῶν πνευμάτων καὶ ἐκπύρωσις 16), ἥτις ἐπεσχέθη καὶ

7) ὥς φασι — λέγει) A Vit. 1. et Ciz. abeſt ὥς φασι, omnes vero λέγων pro λέγει. Optime Vit. 3. ὥς φησι μυθικῶς πίνδαρος, λέγων. Pind. Olymp. IV, 12.

8) ἑκατογ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑκατοντακεφάλου: Vit. 1. et Ciz. ἑκατοντάκεφάλαι, vitioſe.

9) Αἰσχύλ.) Prometh. 355.

10) σμερδναῖσι, quod Seb. recepit, Vit. 1. et Ciz. comprobant, ſed Vitt. 2 et 3. lectionem edd. pr. δεινοῖσι tuentur, Eudoc. mendoſe δεναῖσι.

11) γαμφ.) Ciz. et Vit. 1. γαμφηλῇσι, vt Schütz. ex Ald. quem conſulas.

12) ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς) Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Phauor. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ στοιχειακῶς τυφὼν etc. ἀλληγορικῶς non male, ſed στοιχ. huc non pertinet: vide poſtea.

13) ἔχουσα) Vit. 1. et Ciz. perperam ἄγουσα. Caeterum noſtri omnes cum Eudocia eo loco, quem ei dedimus, ponunt ἔχουσα, quod in edd. prior. claudebat ᾗσιν.

14) Ἐρέβους) Ita legendum cum noſtris et Eudoc. editt. enim omnes ἐρέβου.

15) διάλυσ.) Vit. 1. et Ciz. διάχυσιν. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. διάλυσις, omiſſo voc. σφόδρα, pro quo habent καί.

16) ἐκπύρ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3. art. ἡ, bene. Vit. 3. cum Eudoc. et Phauor.

ἐπαύθη ὑπὸ Διὸς ἤτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος καὶ τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι [17]) καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον ἐπεσχέθη [18]) τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις [19]) καὶ κισσηρώδεσι [20]) τόποις, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ [21]), ἡμέρᾳ [22]) μὲν καπνὸς φαίνεται, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν [23]) τῆς νυκτὸς πῦρ τας τοῦ ὄρους πέτρας ἐηγνύον [24]) καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν [25]) (εἰ μὲν ὕδωρ [26]) ἐστὶ τὸ ἐξερχόμενον ἀπὸ τῶν κισσηρωδῶν καὶ τραφωδῶν τόπων τῆς γῆς μετὰ βίας ποιοῦν τὴν ἔξοδον καὶ μετὰ ῥύμης ἐκθλιβόμενον ποιεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. Ὁ δὲ ἀὴρ, εἴτε πνεῦμα, ξηροτέρων καὶ τραφωδεστέρων ὄντων τῶν τοιούτων τόπων, τέμνει καὶ συνθλίβει τούτους ἐν τῷ ἐξέρχεσθαι. Καὶ οὕτω ποιεῖ τὸ πῦρ καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐξερχομένην ἀναθυμίασιν πυρώδη.) ἐμυθεύσαντο [27]). Οἱ μὲν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ [28]) ὁ Ζεὺς τὸν

ἐκπλήρωσις, perperam. cf. Heſiod. Theog. 846. ſqq.

17) εὐκρατωθῆναι) Omnia Lexica ignorant.

18) ἐπεσχ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπεσχίθησαι, vti fere ſemper in Plurali: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπιχύθησαν.

19) κοίλοις) Vit. 1. et Ciz. mendoſe κόλποις.

20) κισσηρώδ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia κισσηρίτι.

21) τῇ σικ.) Vitt. 2 et 3. τῷ σικελικῷ.

22) ἡμέρᾳ) Pro ἡμέρας a Seb. receptum firmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ἡμέρας ſeruant.

23) κατὰ — καιρ.) Iam in omnibus edd. prior. excepta Pott. 2. et in Eudoc. exſtat, et tamen Seb. iactitat, ſe reſtituiſſe κατὰ pro καί. Vide, quam parum conſulu-erit editt. ante Pott. alt. excuſas.

24) ἐηγνύον) Ciz. et Vit. 1. ἀποῤῥηγνύον.

25) εἰς θάλασσ.) Vit. 3. cum Eudoc. εἰς τὴν θάλ.

26) εἰ μὲν ὕδωρ — πυρώδη) A Seb. inſerta noſtri cum Eudocia ignorant. Sane diſcerpunt nexum verborum, et ab alio ad marginem primum adiecta, et deinde in textum illata videntur, nam omnia, quae antea ſunt dicta, referuntur ad ἐμυθεύσαντο.

27) ἐμυθεύσ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. non bene. Interim exhibent cum Eudocia lectionem, quae veriſſima eſt, nam puncto poſito

Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν, οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ [29]), ἄλλοι δέ [30]) ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐν Φρυγίᾳ [31]), καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἕτεροι λέγουσι τοῦτον ταρταρωθῆναι [32]). Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν, ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν καθάπερ [33]) ὑπὸ Τυφῶνι καίεται, εἰς ὃ πάντων αἱ λόγοι συντρέχουσι τῶν μυθικῶς ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα ἢ δαίμονα ἢ ἀνάδοσιν πυρπνόον [34]) τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ.

Ἀλλ', ὦ φίλε [35]), ἐς πεδίον ἵππον κινεῖς ἱστορίας ἱκετεύων τὸν Τζέτζην πλατύνειν. Ἀντὶ δὲ σαφηνείας τῷ

post θάλασσαν, ita pergunt: Οἱ μέν, quod ſeq. οἱ δὲ poſtulat: atque ſic iam legendum.

28) ἐν Σικελ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 406. ἐν τῇ Σικελ.

29) λυδίᾳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Phauor. λαοδικείᾳ: eſt quidem vrbs Phrygiae, cuius vero ſcholiaſt. mox meminit. Praeterea modo terrae, non vero vrbes per totum hunc locum commemorantur.

30) ἄλλοι δὲ) Sic legas e noſtris et Eudoc. Sebaſt. cum reliquis δὲ negligit.

31) ἄλλοι ἐν Φρυγ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἕτεροι ἐν Φ. bene, quia mox ſequitur ἕτεροι, quod vero Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. omittunt: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. praemittunt ἐν Βοιωτίᾳ, cf. ad h. l. ſchol. Pind. Olymp. IV, 11. Eudoc. addit: οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ὧν καὶ Ἡρόδοτος.

32) ταρταρ.) Sic ſolus Vit. 3. reliqui cum edd. priſcis καταταρταρ.

33) καθάπερ) Vit. 1. et Ciz. καθάπαξ, male.

34) πυρπνόον) Vitt. 2 et 3. πυρός.

35) Ἀλλ', ὦ φίλε, usque ad ſchol. v. 178. abſunt a Vit. 1. et Ciz. et edd. ante Pott. ſed Vitt. 2 et 3. exhibent. Potterus primum e Cod. Bar. ea eruit, et putat, vere eſſe Tzetzis verba, nimiam eius αὐθάδειαν redolentia. Verum Thryllit. perſuaſum habet, quum ἐπίκρισιν contineant, eſſe alius, forte Ioan. Tzetzae, quod mihi quoque perplacet. Vterque ergo et Potter. et Thryllit. auctorem horum verborum eſſe Tzetzam arbitrantur, ſed non Iſaacum, verum

πλάτει τῶν ἱστοριῶν μᾶλλον ποιήσω [36]) ἀσάφειαν, σὺν γὰρ Θεῷ φάναι [37]), καὶ τοῦ πολυϊστορος Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀπολλοδώρου, καὶ Ῥηγίνου τοῦ πολυμνήμονος καὶ Ἀρτέμωνος τοῦ Περγαμηνοῦ, καὶ Καασσάνδρου [38]) τοῦ Σαλαμινίου καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν, καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστάμεθα, καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε καὶ Παλαίφατον, καὶ Δομνῖνον, καὶ Κεφαλίωνα [39]), καὶ Ἡράκλειτον καὶ τοὺς ἄλλους, ὁπόσοι ἢ ἑτέρωθεν ἀρυσάμενοι ἢ ἀφ' ἑαυτῶν γράφοντες ἠλληγόρησαν. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ [40]) ἢ ἀσύμφορα ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλληγορήκεισαν [41]), ὡς καὶ Φικούλης ὁ Κορίνθιος· ἡμεῖς δ' ἀφ' ἑαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ πλάτος καὶ καιρίως ἀλληγορεῖν καὶ ἱστορίας πλάτος ἐπεξεργάζεσθαι [42]). Ἀλλ' ἔασον, ἄνθρωπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατυτέρως γράφειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συνθολώσωμεν, μηδὲ ἀλληγορεῖν [43]) ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος.

Γεννᾶται [44])] γεννᾷ, ἀττικῶς, τὸ πανθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

178. Ἀφ' ἑπτὰ παίδων] Ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος οὐκ οἶδ' [1]), ὅθεν εὑρὼν ἢ ψευδογραφῶν ἑπτὰ παῖδας

Ioannem, vbique doctrinam ſuam venditantem.

36) ποιήσω) Sic pro ποιήσει emendauit Seb. conſenſu Vit. 2. Praetulerim vulg. ποιήσει.

37) φάναι) Sic omnino legendum pro φᾶναι. *quod cum Deo dixerim.*

38) καασσ.) Vitt. 2 et 3. καασάνδρου, ſimplici σ.

39) κεφαλ.) Vit. 2. κεφαλισίωνα.

40) μὲν γὰρ) A Seb. ſuppletum: Vitt. 2 et 3. omiſſo μὲν, ſupplent modo γάρ.

41) ἠλληγορήκεισαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἠλληγόρησαν, bene.

42) ἐπεξεργ.) Sic pro ἀπεξεργ. cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3.

43) μηδὲ ἀλληγορ.) Pro καὶ ἀλληγορ. a Sebaſt. emendatum comprobat Vit. 2. ſed Vit. 3. dat καὶ μὴ ἀλληγορ.

44) γεννᾶται) Abeſt hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. vett. Sunt verba ſcholiaſtae interlin.

1) ὁ μὲν — οἶδ') Pro his Vitt. 2 et 3. οὐκ οἶδα.

ἄῤῥενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτῆς ὄντας [2]) καὶ ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος [3]) δὲ λέγει Ποσειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα [4]), καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι, κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατά τινας τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ Θέμιδος [5]), κατὰ δὲ Αἰσχύλον [6]) ὑπὸ Προμηθέως· φησὶ γάρ·

Ὃ τίξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρί-

2) ὡς μὴ — ὄντας) Haec verba, vt a filo orationis aliena iam a Pottero eiecta, cui adſtipulantur noſtri, reuocauit temere Sebaſt. quum nil niſi interpretationem verborum ſqq. ὡς ἀνάξια — contineant, et ab alio gloſſatore inſerta videantur. Eudocia, quae p. 225. eadem iisdemque verbis narrat, addit: βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοί εἰσιν, omiſſis ſqq. ὡς ἀνάξια — ἑαυτῆς. Praeter ea mox verbis: ἐπὶ δὲ — ἐκωλύθη adnectit: ὑπὸ Πηλέως ἐμβαλεῖν αὐτόν, quae contextus cum flagitet, a Tzetza, cum exſcribebat Eudociam, et interponebat ſqq. Πίνδαρος — vsque ad συζεῦξαι αὐτήν, temere videntur praetermiſſa. Fabulam refert vetus Homeri ſchol. et ſchol. Villoiſ. ad Il. π, v. 36. laudato Lycophrone, cf. quoque ſchol. Apoll. Rh. IV, 879, p. 233, b, ed. Francof. 1546, et Ptolem. Chenn. in Photio 190, fol. 488.

3) πίνδαρ.) Iſthm. VIII, 60, vbi tamen, vt Seb. annotat, plane nihil de Apolline; immo cum Apollodoro III, 13, 5. conuenit, cf. Heyne in Obſeru. p. 313.

4) καὶ Ἀπόλλ.) Delet καὶ Vit. 2.

5) ὑπὸ Θέμιδος) vt Apollod. III, 13, 5. et Pind. l. l. v. 68, et Apollon. IV, 800. ſed Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐπιμηθέως, forte, vt Thryllit. coniicit, ὑπ' ἐπιμηθέως, recte, ſic enim Eudocia p. 226. vnde haec hauſta ſunt, vid. tamen Heyne ad Apollod. et Meziriac. Comment. ſur les Epitres d' Ovide T. I, p. 219.

6) κατὰ δὲ Αἰσχ.) Vit. 1. et Ciz. κατ' Αἰσχύλ. in Prometh. v. 776.

σαι 7) περὶ γάμου τῆς Θέτιδος, Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας μὴ θέλειν 8) Διὶ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία θνητῷ 9) συζεῦξαι αὐτήν.

Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν ἑαυτὴν 10), καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας 11) μεταβληθείσῃ καὶ γίνεται 12) ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ 13), καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν 14), Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίον 15), Ἥφαιστος μάχαιραν 16), καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα 17). Γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις

7) φησὶν ἰρίσαι) Vitt. 2 et 3. non repetunt φησὶν, quia mox praeceſſerat. Vit. 3. quoque pro περὶ male μετὰ τοῦ γάμου, Eudocia μετὰ τὸν γάμον.

8) μὴ θέλειν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. μὴ λέγειν, non bene, nam Apollod. III, 13, 5. μὴ βουληθῆναι.

9) θνητῷ) vt Apollod. l. l. ſed Vit. 2. θητὶ (θὴς eſt ſeruus), Vit. 3. θέτι. Legendum θέτιδι cum Eudocia, ita vt referatur ad ὀργισθέντα, et cum ea addendum πηλεῖ verbis συζεῦξαι αὐτήν. cf. ſchol. Pind. Nem. IV, 101.

10) ἑαυτὴν) A Seb. perperam additum, neque Apollod. neque Codd. noſtri cum Eudocia agnoſcunt, nec quoque mox inſertum μεταβληθείσῃ poſt σηπίας, quod vero addit ſchol. Apollon. I, 582, p. 134.

11) σηπίας) Cf. Eurip. Andromach. v. 1267. et ſchol. Apoll. Rh. l. l.

12) καὶ γίνεται) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. καί τοι, omiſſo γίνεται.

13) πηλίῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐν πύλῳ, forte πήλῳ.

14) ἔδωκαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔθηκαν: Vit. 1. et Ciz. δῶρον ἔδωκαν, perperam.

15) Βαλίον) Apollod. III, 13, 5. cum Eudoc. βάλιον: Hom. Il. π, 149, βαλίον.

16) μάχαιρ.) Sed enſis iam antea a Vulcano datus fuerat Peleo, cf. Heyne ad Apollod. l. l. Aſſentitur tamen Tzetzae ſchol. Pind. Pyth. III, 167.

17) καὶ οἱ λ. ἕτερα) E. g. Venus ſcyphum aureum, Iuno pallium, Minerua tibias, Nereus ſal, cf. Ptolem. Chenn. in Phot. 190, f. 488.

τὸν πρὶν, κατὰ Ἀπολλόδωρον [18]), Λιγύρωνα [19]) καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα [20]) μετακληθέντα, διὰ τὸ δοθῆναι [21]) Χείρωνι καὶ δίχα κοινῆς χιλῆς ἤγουν τροφῆς [22]) ἀνατρέφεσθαι. Ἑσπέρᾳ μὲν γὰρ αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν [23]), ἡμέρᾳ δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ ὡς ἀθανατίσαι τοῦτον ἐθέλουσα [24]). Ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ καὶ βοήσαντος [25]), συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας [26]) ὑποχωρῆσαι. Ὁ δὲ Πηλεὺς Χείρωνι τῷ ἱπποκενταύρῳ [27]) τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνα-

18) κατὰ Ἀπολλ.) Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. κατὰ τὸν Ἀπολ. III, 13, 6.

19) λιγύρωνα) Eudoc. perperam λίγυρον.

20) Ἀχιλλ.) Vitt. 2 et 3. Ἀχιλία ſimplici λ, vti fere ſemper, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Hom. Il. I, 1. de ſcriptura huius voc.

21) δοθῆναι) Noſtri omnes cum Eudoc. tollunt additum αὐτὴν, recte.

22) δίχα — τροφῆς) Ciz. et Vit. 1. praetermittunt ἤγουν τροφῆς, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χιλῆς, ἤγουν, non accurate, nam χιλῆς abeſſe non poteſt. Etymol. M. διὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσιν χιλῆς (Phauor. male θηλῆς) ὃ ἔστι τροφῆς. Zonar. παρὰ τὸ χιλὸς, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν, χιλεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀχιλεὺς, οὐ γὰρ κοινῇ τροφῇ ἐχρᾶτο. De nominis etymo vid. Heyne Obſ. ad Hom. Il. I, 1. et Waſſenberg. ad Schol. Il. α, p. 130.

23) ἔβαλλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔβαλεν.

24) ἔχριεν — ἐθέλουσα) Vit. 2. cum Eudoc. ἄχρις ἐν (in ora recte ἔχρισεν) ἀμβροσίᾳ καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον ἠθέλησεν. Vit. 3. ἄχρις ἐν (ſine correctione) ἀμβρ. καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον εἰς πῦρ ἐν ἀμβροσίᾳ, καὶ ὡς ἀθαν. τοῦτον ἠθέλησεν, ita, perperam repetitis e priori verſu aliquot verbis. cf. Apollod. I, 13, 6. Ergo Vitt. 2 et 3. vitium, vt vere eſt, ἄχρις ἐν pro ἔχρισεν ex Eudocia tranſtulerunt.

25) βοήσαντος) Sic noſtris conſentientibus: Eudocia βοηθήσαντος.

26) Νηρηΐδας) Recte. Sic quoque Eudoc. Vit. 3. νηριήδας vitioſe. Apollod. νηϊήδας.

27) τῷ ἱππ.) A Seb. adiectum, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quoque adiiciunt. Apollodorus, vnde omnia ſunt hauſta, non exhibet.

τρέφειν [28]). Καὶ ταῦτα μέν φησιν Ἀπολλόδωρος· Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος [29]) Πυρίσσουν [30]) πρότερον λέγει Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι [31]) ἐν τῷ τῆς Θέτιδος Ἐπιθαλαμίῳ·

28) *ἀναιρέφ.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *τρίφειν.*

29) *Ἀγαμ. — ὁ Φαρσάλ.*) Sic quoque dic. in Prolegg. Tzetzae, et in Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. *ἀγαμήτωρ* (in Prolegg. Vit. 3. *ἀγαμηστωρ*) *ἀφαρσίας.* Ptolem. Chenn. ap. Phot. C. 190, f. 488. quod debemus Reineſio, idem tradit, Agameſtore tamen non nominato, his verbis: *Ἀχιλλεὺς διὰ τὸ ἐκ πυρὸς αὐτὸν σωθῆναι καιόμενον ὑπὸ τῆς μητρὸς πυρίσσους ἐκαλεῖτο.* Vtrumque nomen incognitum. Plutarchus quidem in Sympoſ. L. 1. T. VIII, p. 459. ed. Reisk. commemorat Agameſtorem Academicum, a noſtro *ἐπιθαλαμιογράφῳ* haud dubie plane diuerſum, quem vero quoque ignoraſſe dicit Reiske. Sebaſt. etiam in notis lat. interpretationi ſubiectis fatetur, ſe neſcire tertium, qui mentionem eius fecerit. Voc. *Ἀγαμήστωρ* ſ. *Ἀγαμήτωρ*, etiamſi non ſit corruptum, corruptum tamen eſt, quod dant Vitt. 2 et 3. *ἀφαρσείας.* Eudocia pro *ἀφαρσίας* legit *ἀφ' ἁρπασείας.* Quid ſi *ἀφ' ἁρπασείας* vel potius *ἁρπασίας* non ad Agameſtorem, ſed ad Achillem referretur? Nominatum Achillem *πυρίσσουν*, h. e. ſeruatum et quaſi ereptum ex igne *ἀφ' ἁρπασείας*, tradit Agameſtor. Quae vero lectio poſt Eudociam, Tzetza priorem, corrupta abire potuit in *ὁ Φαρσάλιος* l. *ἀφαρσείας.* Quod voc. *ἁρπασείᾳ* vel *ἁρπασίᾳ*, etſi ſit ignotum, vt auctor Agameſtor, ab *ἁρπάζω* tamen deductum videtur. Attamen, quum Vitt. 2 et 3. in Prolegg. habeant *ὁ Φαρσάλιος*, ab hac lectione non eſt diſcedendum. Forſan Eudocia et Vitt. 2 et 3. h. l. legerunt *ὁ ἀπὸ Φαρσαλίας*, vnde librariorum inſcitia ortum *ἀφαρσίας* l. *ἀφ' ἁρπασείας.* Accedit huc, quod argumentum huius Epithalamii optime conuenit poetae in Pharſalia orto.

30) *πυρίσσουν*) Ciz. et Vit. 1. vt edd. principes, *πυρίσιον*: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *πυρίδδουν*, inepte confuſa *δ* et *σ*.

31) *κεκλῆσθαι*) Noſtri cum Eudoc. *καλεῖσθαι*, et mox quoque *καλεῖσθαι* pro *κληθῆναι* Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. *κληθῆναι.* Caeterum Vitt. 2. et 3. etiam cum Eudocia omittunt *πρότερον.*

εἶτα τοιουτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τὰ ἔπη τούτου σαφῶς [32]) δηλώσειε·

Παιδνῷ δ' οὔνομα θῆκε [33]) Πυρίσσοον, ἀλλ' Ἀχιλῆα
Πηλεὺς κίκλησκε [34]) χείλεος [35]) εἵνεκά μιν·
Κείμενον εἰνὶ κόνει [36]) σποδιῇ ἐπὶ [37]) πῦρ ἀπάμερσε [38]),
Χείλεος αἰθομένου [39]) ἀπροφάτως [40]) ἑτέρου.

Ὁ δὲ Εὐριπίδης [41]) ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

Φεψάλῳ] πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει τὶς ψαύειν καὶ προσεγγίζειν.

Σποδουμένων] ἀλλαχοῦ τυπτομένων [42]), νῦν δὲ φλεγομένων.

32) σαφῶς) A Seb. reſtitutum exhibent quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, ita tamen: ὡς τοῦτο σαφῶς ἐπιδηλώσειε. Antequam vero Vit. 2. incipit recitare verſiculos, raſura eſt circiter IX litterarum, ſed Vit. 3. continua ſerie pergit.

33) παιδνῷ — θῆκε) Vit. 1. et Ciz. παιδίῳ δ' ὄνομα θῆκε, contra metrum: Vit. 2. παιγνῷ δ' οὔν. θῆκε, contra ſenſum: Vit. 3. παῖδα γνῷ δ' οὔνομα θῆκε πυρίδοον, cum Eudocia, quae voc. παῖδα iungit cum voc. ἐπιδηλώσειε, addito puncto.

34) κίκλησκε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κέκλησκεν, forte: κίκλησκεν.

35) χείλεος) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea χίλεως: Eudoc. vitioſe ἴχιλος.

36) εἰνὶ κόν.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐνὶ κονιῇ, non bene: forte: ἐν κονίῃ l. κονίᾳ.

37) σποδ. ἐπὶ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. σποδ. ἐνὶ, vt vulg. ſed in Vit. 1. et Ciz. deſunt, recte quidem, addit Thryllit. nam ſunt e gloſſa; verum tum verſiculus eſt mutilus.

38) ἀπάμερσε) Vit. 1. et Ciz. ἀπάμεργε: Vit. 3. ἀπέμερσε.

39) αἰθομένου) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἄϑ' ὑβίου: Vit. 3. cum Eudoc. ἄϑ' βίου, vitioſe.

40) ἀπροφάτως) Noſtri omnes cum Eudoc. ἀπροσφάτως.

41) Εὐριπ.) Andromach. v. 1267.

42) τυπτομένων) Sic legendum eſſe pro πιπτομένων, docent Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vti etiam Heſych. σποδούμενος· τυπτόμενος. In

179. Μοῦνον [1])] ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ μόνον.

Ἐξαλύξαντα] ἐκφυγόντα.

Σποδὸν] ἀλλαχοῦ στακτήν· νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν [2]) καὶ καῦσιν.

180. Χ' ὡ μὲν] Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην ὑποστρέψει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τὶς παῖς κινήσας καπνῷ σφηκῶν Φονικῶν κατοικίαν καὶ παροτρύνας αὐτούς. Χ' ὡ μὲν ἀττικὴ [3]) συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ [4]· καὶ ὁ μέν. Τὸ αι [5]) καὶ ο εἰς ω μέγα κιρνᾶται, τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω.

181. Σφῆκας δαφοινούς] φονικούς [6]). Λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας.

Χηραμῶν] Χῶ, τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ [7]) χηραμὸς, ὁ φωλεὸς καὶ ἡ καταδυσις [8]) τῶν ὄφεων καὶ σφηκῶν, καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ [9]).

182. Δῶμα [10])] νῦν τὸν φωλεόν.

interpretatione lat. Sebaſt. *vapulo*, verum in gr. ſchol. de emendatione verbi non cogitauit.

1) μοῦνον — ἐκφυγόντα) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. vti ab edd. ante Potter. 1. In Vitt. 2 et 3. extant, exceptis ἀντὶ τοῦ, μόνον.

2) τὴν πυρκ.) Vit. 3. ignorat τὴν, bene.

3) ἀττικὴ) Vit. 3. ἀττικῶς.

4) ἀντὶ τοῦ) A Seb. receptum, noſtri ignorant.

5) τὸ αι) Noſtri τὸ ε, deletis vero verbis ſqq. κιρνᾶται — ἄνω. *Recte*, addit Thryllit. *quid enim* ἐτέθη ἄνω? *Quid ſi legamus* τὸ δὲ Ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη (vel ἀπόστροφος) ἄνω, *vel:* καὶ ἐτέθη κάτω, ἄνω δὲ ἀπόστροφος. *Sed nihil definio.* Quid? ſi ἐτέθη ἄνω ſit: *vt iam antea eſt dictum.*

6) φονικούς) Noſtri φοινικούς.

7) ἐξ οὗ) Noſtri καὶ ἐξ αὐτοῦ, bene.

8) ἡ καταδυσις) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. eiiciunt ἡ.

9) οἷον ἀσπ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) δῶμα — φωλεόν) Debet Seb. duobus Codd. qui forſan iidem ſunt, qui Vitt. 2 et 3. nam hi quoque habent: a Ciz. et Vit. 1. abſunt.

133. Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν] Οἱ ὠμηστὰὶ Ἕλληνες τοῖς βύκταις καὶ ἀνέμοις θυσιάσουσι [1]) τὴν Ἰφιγένειαν τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα τὴν πρὸ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν [2]) τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον. Ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαδωνύμου [3]), τοῦτ' ἔστιν, Ἀλεξάνδρου, οὐλὰς γὰρ ἡ πήρα [4]). Ὁ γὰρ [5]) Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασὶν, ἀνετράφη, ὅθεν οὐλαδώνυμον αὐτὸν φασι καλεῖσθαι [6]). Τοῦτο δὲ λῆρός ἐστι· πηρωνύμου γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν ἢ σακκωνύμου, οὐ μὴν [7]) οὐλαδωνύμου, εἰ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον [8]).

Προγεννήτειραν] Κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. Μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὡς φησι Πίνδαρος [9])· Ἰφιγένεια ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα [10]), παρέθετο, ὥς τινές

1) θυσιάσ.) In hanc lectionem a Seb. receptam conſpirant noſtri, excepto Vit. 2. qui vulg. θυσιάζουσι tuetur.

2) γεννήσ.) Vit. 3. γεννηθεῖσαν, perperam.

3) οὐλαδων.) Vitt. 2 et 3. iterum, vt antea, οὐλαμων. non apte.

4) πήρα) Pro κριθὴ a Seb. ope trium Codd. poſitum. Heſych. tamen: οὐλάς· κριθάς.

5) Ὁ γάρ) Sic pro ὁ δὲ noſtri, recte.

6) καλεῖσθαι) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. non καλεῖν.

7) οὐ μὴν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

8) οἱ γὰρ — εὗρον) A noſtris abſunt.

9) πίνδαρ.) Pyth. XI, 35.

10) Ἰφιγένεια — σφαχθεῖσα) Sic Ciz. et Vit. 1. recte, vt Pindarus: Vitt. 2 et 3. ἰφιγένειαν — σφαγεῖσα. Male edd. ante Seb. Ἰφιγένειαν — σφαχθεῖσαν, verum ne Sebaſtiani quidem emendatio ἰφιγενείας — σφαγείσης placet, niſi velit haec verba eſſe vberioris explicationis cauſa adiecta, ita: *hoc eſt, mactata igitur Iphigenia.* Vt vero hanc verborum repetitionem vitemus, reuocanda eſt vnice vera lectio Vit. 1. et Ciz. ἰφιγένειαν — σφαχθεῖσα, nam haec ſunt verba ipſius Pindari a Tzetza citata. Lectio Sebaſt. eſt interpretamentum gloſſatoris, vel librarii graeci ſenſum verborum non capientis.

φασιν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. Φησὶ γὰρ [11]) ὁ Τρυφιόδωρος οὕτως·

Τίὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης.

Τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς [12]) τῶν ἱστορικῶν οὐ γυναῖκα ἔσχεν [13]) Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι ἐξελθὼν [14]) Μενέλαος ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον καὶ τρώσας ἔλαφον μέγα καυχήσας ἐφθέγξατο οὕτως· Οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. Χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῦτο [15], ἡ θεὸς τοὺς ἀνέμους κατέσχεν. Ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὡς, εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν. Οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν. Ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας [16]· τίς ἡ χρεία αὐτῆς; ἔφασαν [17]), Ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. Οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι δι' Ἀχιλλέα [18]) ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι· διὰ τὸ σύμφωνον [19]) τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους ἔμελλον αὐτὴν θύειν. Ἡ δὲ Ἄρτεμις [20]) αὐτὴν ἐλεήσασα κατὰ Φανόδημον [21]) τὸν ἱστορικὸν εἰς ἄρκτον μετ-

11) φησὶ γὰρ) Sic pro φ. δὲ noſtri cum Eudocia, recte. Tryphiod. v. 51.

12) κατὰ τ. ἀκριβ.) Vit. 1. et Ciz. κατ' ἀκριβ.

13) ἔσχεν) Sic Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. vt ante Seb. edd. ἴσχηκεν.

14) ἐξελθὼν usque ad οἱ οὖν Ἕλληνες noſtri cum Eudocia ignorant. Videntur ab alio inſerta.

15) ἐπὶ τοῦτο) Thryllit. legendum putat ἐπὶ τούτῳ, recte.

16) κλυταιμ.) Eudocia addit: τῆς αὐτῆς μητρός.

17) ἔφασαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἔφησαν.

18) δι' Ἀχιλλ.) Vitt. 2 et 3. et Eudoc. δι' Ἀχιλλέως.

19) τὸ σύμφωνον) Addidimus e Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

20) ἡ δὲ Ἄρτεμις —) Hic Eudocia plura dat, quam Tzetzes.

21) φανόδημ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. φαιόδημον, vitioſe. Thryllit. addit: An

ἐβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον [22]) εἰς ταῦρον, καθ' ἑτέρους εἰς γραῦν, κατ' ἄλλους [23]) εἰς ἔλαφον. Ταῦτα δὲ πάντα λῆροι καὶ μῦθοι εἰσί [24]). τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Παραστάσης τῆς [25]) Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον [26]) τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ προστα-γαῖς [27]) τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται. Ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα φεύγει πρὸς Σκυθίαν [28]), καὶ νηο-πόλος Ἀρτέμιδος γίνεται [29]), καὶ ἀνῄρει πάντας τοὺς ἐκεῖσε [30]) τῶν Ἑλλήνων ἀφικομένους. Τινὲς δὲ τὴν Ἰφι-γένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖ-

forte legendum φανόδημον τὸν ἰκιακὸν, *vid. Steph. in* ἰκὸς, *nihil tamen affirmo.* cf. Voſſ. de Hiſt. gr. Phot. C. 190. et Athenaeus, I, 20, a. IV, 168, a. X, 437, c. et al. loc.

22) Νίκανδρ.) In περὶ ἑτεροιουμένων, cf. Suid.

23) κατ' ἄλλ.) *Nonnus* συναγωγῇ ἱστορικῶν *e Gregorio Theologo c.* VII, *p.* 132, *ed. Eton.* Ταῦροι ἔθνος ἐστὶ περὶ τὴν Σκυθίαν. Ἐν τούτοις μετετέθη ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἡ θυγάτηρ Ἀγαμέμνονος ἡ Ἰφιγένεια ἐν τῷ μέλλειν αὐτὴν θύεσθαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Αὐλίδι, ὑπὲρ ἧς ἔλαφον ἡ θεὸς ἀμείψασα, δέδωκε θῦσαι. Thryllit. Cf. quoque Etymolog. ad ταυροπόλον, quem ante oculos habuit Tzetzes, et Nat. Com. I, 18. qui idem narrat. Eudocia p. 242. modo habet: καὶ κατ' ἄλλους εἰς γραῦν, omiſſis καθ' ἑτέρους εἰς ἔλαφον. Vereor autem, quum ea in ſqq. habeat, ne hic vel a Villoiſono, vel a typographo ſint neglecta.

24) λῆροι — εἰσί) Sic pro λῆρος μυθικός ἐστι Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt.

25) παραστάσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. adiiciunt τῆς.

26) μέσον) Vit. 3. μέσων, Eudoc. μέσου.

27) προσταγ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. προσταγῇ. Eudoc. προστάξει.

28) πρὸς σκυθ.) Vit. 1. et Ciz. πρ. σκύθας, bene.

29) καὶ νηοπόλ. — γίνεται) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. mire: ἐν ᾗ πόλει Ἀρτέμιδος λέγεται.

30) τοὺς ἐκεῖσε — ἀφικομένους) Sic Seb. pro ἐκεῖσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἀφ. Vitt. 2 et 3. τοὺς ἑλλήνων ἀφικνουμένους: ἐκεῖσε, pro quo Ciz. et Vit. 1. ἐκεῖ, non agnoſcunt.

σαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροθετηθεῖσαν [31]), ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. Ἕτεροι δὲ [32]) οὔτε Ἑλένης οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐκ [33]) τῆς Χρυσηίδος [Ἀστυνόμης [34])] καὶ Ἀγαμέμνονος παῖδες γίνονται Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα [35]) Ἰφιγένεια· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ [36]) Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσοπόλει [37]) τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ, τὴν δ' Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος ἤτοι Σελήνης ἐποίησαν. Οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἐᾶσαι [38]). Καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν [39]) ἀετὸς οὕτως ἔσωσε, σφα-

31) θυγατροθετ. — κλυταιμνήστρας) Absunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. Absentia eorum sensum non interpellat.

32) ἕτεροι δὲ) Ciz. et Vit. 1. καὶ seq. recte tollunt.

33) φασὶ δὲ — ἐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀλλ' ἐκ.

34) Ἀστυνόμης) Abest a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. bene, nam sufficit χρυσηίδος, vel legendum, vt in Antehomer. v. 349, Χρύσου Ἀστυνομείας, vel ἡ ἀστυνόμης, quia Chryseis primum nominabatur Astynome, cf. ibi Iacobs, Eustath. ad Hom. Il. V, 58. quoque Ἀστυνόμη. Glossator voc. Ἀστυν. inseruisse videtur.

35) ῥηθεῖσα) Delent Vit. 1. et Ciz.

36) ἀπόπλῳ) Sic consensu Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vitiose Ἀπόλλωνι.

37) χρυσοπόλ.) *Mallem*, dicit Thryllit. χρυσοπόλει, *vid. Dionys. Steph. et Etymol. M. ad* χρυσόπολις. Sed Codd. consprirant omnes in vulg. Eudocia tamen χρύσου πόλει, verbis duobus disiunctis, bene.

38) ἐᾶσαι) Vitt. 2 et 3. ἐῶσαι, forte σῶσαι, vt Thryllit. coniicit.

39) καὶ γὰρ — Ῥωμαίαν) Dissentiunt Codd. nostri in hoc loco. Vitt. 1. 2. et Ciz. καὶ γὰρ (omisso altero καὶ) Ἰουλουπέρκαν Ῥώμης: Vit. 3. cum Eudocia Ἴουλος πέρκαν Ῥώμης. Quum neque res, neque fons, e quo deriuata est haec historiola, sit cognitus, nullo etiam modo constitui potest, quaenam lectio sit vera. Vulgata tamen Ἰουλ. Λουπέρκ. cum Ro-

γιαζομένης [40]) γὰρ αὐτῆς καταπτὰς ἀπὸ τοῦ δημίου ἢ ἱερέως [41]) τὸ ξίφος ἁρπάζει [42]), καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπιῤῥίπτει [43]) πλησίον τοῦ νεὼ νεμομένην [44]), ἣν καὶ ἐθυσίασαν [45]) ἀντ' αὐτῆς. Οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν [46]) ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ Σαβὲκ δεδεμένον κατὰ τὴν θείαν γραφήν [47]).

184. Βύκταισι] κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις τοῖς

mae plures vixerint Lupercae, praeferenda videtur; contra vero Ῥώμης pro Ῥωμαίαν plus habet, quod commendet. *Cf. Corradin. Vet. Lat.* I, *p.* 366, *et Gruter. Inſcriptt. p.* 561, 6, *Iunia Luperca, p.* 1042, 7, *Fuluia Luperca.* Sebaſt.

40) σφαγιαζ.) Noſtri quoque cum Eudoc. exhibent. Reineſius vero praefert σφαγιασομένης, cum Iphigenia, vt conſtat ex hoc ipſo loco, et Hygini fab. 98, non vere mactata ſit, ſed pater eam modo immolare voluerit. At aliis in locis vel vere mactata, vel ſaltem vt quaſi mactata traditur. Sollicitanda tamen non eſt vulgata. Fraudi fuit Reineſio Futur. Med. niſi ſumſerit, vt fit, pro Fut. Paſſ. σφαγιασθησομένης. Praeſens enim Paſſ. ſignificat: *dum pater in eo erat, vt mactaret eam.*

41) ἀπὸ τοῦ — ἱερ.) Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. omittunt ἢ ἱερέως. *Intelligitur autem Damium Feſti.* Thryll. In edd. vett. legebatur ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ δήμου, mendoſe.

42) τὸ ξίφ. ἁρπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἁρπάζει δὴ τὸ ξίφος.

43) ἐπιῤῥίπτ.) Iam omnes edd. usque ad Potter. 2, quae mendo ἀποῤῥ. dat, cum Codd. noſtris et Eudoc. tuentur, et tamen Seb. ſe e duobus Codd. reſtituiſſe iactitat, ſecutus modo Potter. 2. reliquis edd. neglectis.

44) νεμομ.) Vit. 2. γενομένην, non male.

45) ἐθυσίασαν) Vit. 1. et Ciz. ἐθυσίασεν, non male, nam refertur ad ἱερέως, vel ad ipſam Iuliam Lupercam.

46) δὲ καὶ τὸν) Vitt. 2 et 3. non habent.

47) κατὰ — γραφήν) Geneſ. 22, 13. Cf. Barneſ. in Eurip. Iph. Aul. v. 1587. Caeterum haec verba abſunt a noſtris.

βύουσι [1]) καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη· νῦν δὲ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ [2]) ἀνέμοις εἶπεν.

Χερνίψουσι] σφαγιάσουσι, θύσουσιν [3]), ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, οἷς καθαίρομεν τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν [4]).

Ὠμησταὶ] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες.

Πόρρίν] δάμαλιν. Λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. Τὸ δὲ πόρρίν οὕτως [5]) διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν, πόρτις γὰρ ἦν [6]), καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόρρις. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδεία οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, τοιαῦτα ποιεῖ. Καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἄπταιστός ἐστιν ὁ στίχος [7]), τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ [8]) ἐστὶ πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χωλίαμβον, ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτό ἐστιν [9]).

185. Τοῦ Σκυρίου δρἀκοντος] τοῦ Νεοπτολέμου διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρὲς, ἐν γὰρ Σκύρῳ κατά τινας μόνος [10]) ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος, κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους [11]) θυγατρός. Ἡ δὲ Σκῦρος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων [12]).

1) βύουσι) Vit. 2. βυοῦσι, quasi ab βυίω.

2) ἀντὶ τοῦ) Deest in nostris.

3) σφαγ. θύσ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. σφαγιάζουσι, θύουσιν, non bene.

4) καθαίρ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. ἐκκαθαίρουσαν.

5) οὕτως, quod editiones prior. et Codd. nostri ignorant, a Seb. sine necessitate adiectum.

6) πόρτις — ἦν) Vit. 3. cum Phauor. πόρτις γάρ τις ἦν.

7) ἐστὶν ὁ στίχ.) Nostri seruant vulg. ἦν ὁ στίχ.

8) ἰαμβικοῦ) Vit. 3. ἰάμβου.

9) ὁποῖον — ἐστιν) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebast. abiecto tamen τῶν. Sed antea legunt, vt edd. prior. καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον.

10) μόνος pro μόνον legendum cum nostris, qui vero Νεοπτόλεμος delent, quo contextus non indiget.

11) λυκομ.) Vitt. 2 et 3. λυκομήδου, non bene.

12) μία τῶν κυκλάδων) Hinc nostri, omissis, quae in Seb. sequuntur, inde ab ὁ νοῦς οὕτως usque ad ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε, orationem ita iungunt cum sqq. ἦν (scl. σκύ-

186. Ἦν ὁ ξύνευνος] Ὁ νοῦς οὕτως· Ἦν ὁ σύγκοιτος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ἔτωθε τοῦ Εὐξείνου πόντου (λέγω δὴ τὴν μαινομένην καρατόμον καὶ Φονεύτριαν τῶν Ἑλλήνων) ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσει εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν καλουμένην καὶ Σπῖλον· (αὕτη δὲ ἡ νῆσός ἐστι πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς Κελτικῆς λίμνης) ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. Πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν διῆλθε τρέχων. Ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε· Φατὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ' Ἀρτέμιδος ἀκούσας Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητῶν αὐτὴν καὶ μὴ εὑρὼν ᾤκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον, ἥτις [13]) ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.

Σαλμυδησίας] Σαλμυδησὸς [14]) ποταμὸς Θρᾴκης εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον· ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον τὸ ἀπὸ Δαμαλέως μέχρι καὶ ὅλου Εὐξείνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλεγεν ὁ Λυκόφρων [15]).

187. Ματεύων] μαστεύων [1]), ψηλαφῶν κατ' αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ.

Ἑλλάδος καρατόμον] Ἔφην καὶ [2]) πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους [3]) ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαρ-

ρον) φασὶν, ὅτι ὁ ξύνευνος μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν ἰφιγένειαν κ. τ. λ. et sane sic omnia melius cohaerent. Haud dubie ea, quae a nostris absunt, ab alio videntur interiecta, nam repetunt iam antea explicata.

13) ἥτις) Pro ἣ a Seb. revocatum firmant Vitt. 2 et 3.

14) σαλμυδ.) Vit. 1. et Ciz. σαλμυδησσὸς, duplici σσ.

15) ἀφ' οὗ — λυκόφρων) A Pottero inserta desiderantur in nostris.

1) μαστεύων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

2) ἔφην καὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. damnant καί. Vit. 2. ἔφην δέ.

3) τόνους) Vitt. 2 et 3. τόπους, male.

ὀξύτονον, ἢ τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν ὀξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν παροξύτονον [4]), οἷον· τομὸς, ὁ κόπτων, τόμος δὲ, ὁ κοπείς. Καράτομος Ἑλλάδος, ἢ ὑφ' Ἑλλήνων [5]) καρατομηθῆναι μέλλουσα [6]), ἢ [7]) καρατόμος Ἑλλάδος ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γενομένην ξενοκτονίαν [8]). Οὕτω τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο [9]) τόνους ἐπιδέχεται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μὲν τὰ παθητικὰ, τὸν δὲ προπεριστπώμενον [10]) τὰ ἐνεργητικὰ, οἷον βούπληγες οἱ πληγεντες ὑπὸ τῶν βοῶν [11]), βουπλῆγες δὲ οἱ πλήσσοντες τοὺς βόας.

188. Φαληριῶσαν] τὴν Λευκὴν νησον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ Διονύσιον τὸν Περιηγητὴν, ὅτι πολλὰ λευκὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, οἷον [12]) λάροι, κύκνοι καὶ πελαργοί.

Σπῖλον [13])] νῆσον.

189. Κέλτρου] Κέλτρος [1]) ὄνομα λίμνης εἰσβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

192 — 93. Βαθὺς δ' ἔσω ἐηγμῖνος] Ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων [2]) σταδίων,

4) ἢ τὰ μὲν — παροξύτονον) A Seb. ſuppleta noſtri non ſupplent.

5) ἢ ὑφ' ἑλλήν.) Vit. 2. ἢ ἐφ' ἑλλ. Vit. 1. et Ciz. ἢ ὑφ' ἑλλήν.

6) μέλλουσα) Vit. 3. θέλουσα.

7) ἢ καρατ.) Thryllit. mavult ἡ καρατ.

8) διὰ τὴν — ξενοκτ.) In noſtris non leguntur.

9) τοὺς δύο) Noſtri τούσδε τονύς.

10) προπεριστ.) Vitt. 2 et 3. περιστπώμενον, non apte.

11) τῶν βοῶν) Vit. 3. cum Seb. quoque exhibet τῶν, vti poſtea τοὺς βόας.

12) οἷον) A Seb. additum noſtri non addunt.

13) σπῖλον) Vit. 1. et Ciz. retinent additum σπιλάδα, quod Vitt. 2 et 3. cum Seb. delent.

1) κέλτρος) Vitt. 1. 2. Ciz. et Phauor. cum Seb. ſupplent.

2) χιλίων) Sic Strab. VII, p. 307. et auctor Pe-

ὃς Ἀχίλλειος δρόμος καλεῖται 3), ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖσε διέβη 4).

194 — 99. Στένοντος] Τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν σφαγιαστηρίων καὶ τῶν χερνίβων καὶ τῶν θυσιαστηρίων 1), πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ Ἅιδου 2) τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὄντινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἢ Ἰφιγένεια ποιφύξει καὶ φυσήσει 3) λεβητίζουσα καὶ ἑψῶσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι τῶν ἀνθρώπων 4) ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. Κρατῆρα δὲ Ἅιδου τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν ἡ Ἰφιγένεια τοὺς ἀναιρουμένους ἐνέβαλλεν. Ἄλλοι δέ φασι 5) χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι,

ripli Ponti Euxini p. 8. Hudſ. 1200.

3) ὃς — καλεῖται) Non exſtat in Vitt. 2 et 3. modo Ἀχίλ. δρόμος. Deinde Seb. Ἀχίλλειος pro Ἀχιλλέως recepit cum Vit. 1. et Ciz. Vtrumque autem promiſcue a Geographis vſurpari oſtendit Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 27. Scribendum vero δρόμος, non Δρόμος.

4) ἐπειδὴ — διέβη) Abſunt a Vitt. 2 et 3. In Vit. 1. et Ciz. comparent, ſed pro τρέχων ἐκεῖνον legunt recte: ἐκεῖσε τρέχων, nam Achilles in haec loca ſecutus Iphigeniam curſum ibi confecit, et aliquamdiu ibi eſt commoratus. cf. Euſtath. ad Dionyſ. v. 306.

1) θυσιαστ.) Noſtri retinent lectionem edd. prior. θυτηρίων.

2) κρατῆρ. τοῦ Ἀιδ.) Vit. 1. et Ciz. κρατερροῦ ᾄδου, non bene, nam mox ſequitur κρατῆρα.

3) φυσήσει) Vit. 1. et Ciz. λαφύσσει, rectum putat Thryllit. ſane ſi legas λαφύξει et ſi λαφύξει reſpondeat τῷ ποιφύξει. Vit. 2. habet quidem φυσήσει, ſed e raſura, a Vit. 3. vero plane abeſt.

4) τῶν ἀνθρ.) A Seb. additum τῶν noſtri non addunt.

5) δέ φασι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἔῤῥιπτεν [6]) ἡ Ἰφιγένεια. Ἀπὸ κοινοῦ [7]) δὲ καὶ τό·

Στένοντος ἄταις καὶ κενὴν ναυκληρίαν.

καὶ τό·

Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην [8]).

Ἐῤῥέθη ταῦτα [9]) εἰς τὴν Ἰφιγένειαν [10]) τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ καὶ γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις, ἢ μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ ὑπὸ Ἑλλήνων μὴ γνωρισθῆναι [11]). Νῦν δὲ εἰς γραιάν [12]) φησιν αὐτὴν ἀλλαγῆναι σφαγίων.

200 — 201. Χ' ὡ μὲν πατήσει χῶραν αἰάζων Σκύθην] Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει ἡμίσεων τοῦ λέχους τῆς Ἰφιγενείας. Προγεννήτειρα [1]) δὲ τοῦ Πάριδος ἡ Ἰφιγένεια, τοῦτ' ἔστι πρόγονος, ὥσπερ εἴτις προγεννηθεῖσαν [2]) Αἰγίσθου λέγει τὴν Χρυσόθεμιν τὴν ἐκ τοῦ [3]) προτέρου ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ.

6) ἔῤῥιπτ.) Noſtri ἐνέῤῥιπτεν.

7) ἀπὸ κοινοῦ) Quae a Seb. huc transpoſita in Codd. noſtris, vt in edd. ſuperioribus, primum huius ſchollii locum occupant, adeo vt Vit. 3. στένοντα τόδε καὶ τόδε pro στένοντος, et cum praecedentibus nectat.

8) ἠλλοιωμ.) Vit. 1. et Ciz. ἠλλοιουμένην, perperam, vid. nott. ad Lycophr.

9) ἐῤῥέθ. ταῦτα) Male omiſſum in ed. Seb. ταῦτα.

10) εἰς τ. Ἰφιγέν.) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. εἰς τὴ ἠλλάχη ἡ Ἰφιγένεια.

11) τὴν ἄφαν. — γνωρισθῆναι) A Seb. interiecta noſtri ignorant. Gloſſam redolent, nam eadem repetunt, quae ſunt iam dicta, et mox dicuntur.

12) γραῖαν) Vit. 1. et Ciz. γραῦν. Deinde auctoritate Vit. 3. ad extr. addidimus σφαγίων, quod reliqui ignorant Codd.

1) προγεννήτειρα — κλυταιμνήστρᾳ) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. ſane alieno poſita loco, nam retrahenda videntur ad v. 183.

2) προγεννηθεῖσ.) Vit. 1. et Ciz. vt Seld. προγεννήτειραν.

3) τοῦ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

202 — 205. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν] Οἱ δ' Ἕλληνες, φησὶν, ἐν Αὐλίδι 1) περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν 2) ἐπὶ τὴν Τροίαν.

Κρόνου] Τινὲς μὲν τοῦ Κρόνου 3) νῦν ἀντὶ τοῦ Κρονίδου εἶπον, ἤτοι τοῦ Διὸς, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ 4) Κρόνου αὐτοῦ, καί φασιν, ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες. ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἴλιον πορθήσουσι. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμαντεως Κρόνου ἢ Κρονίδου ἐκ τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος 5) τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς καὶ τὴν αὐτῶν 6) μητέρα ἐγνωκότες τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν 7), ἄρσαντες 8), καὶ ἁρμόσαντες, καὶ ποιησαντες τὸ δευτεροῦχον 9) ζυγὸν τῶν ὅρκων, τοῦτ' ἔστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου 10), τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίσουσι ταῖς χερσίν. Ἀντιστρόφως δὲ 11) εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς 12) στερρᾶις κώπαις.

1) οἱ δ' Ἕλληνες — Αὐλίδι) Vit. 1. et Ciz. οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐν Αὐλίδι, φησί.

2) πλεύσ.) Vitt. 2 et 3. πρίψουσι.

3) τοῦ κρ.) Rectius Vit. 3. quam τὸ κρόνου.

4) νῦν ἀντὶ — κρόνου αὐτοῦ, καί) Delunt in Vitt. 2 et 3. non male, quia mox repetuntur: habent Ciz. et Vit. 1. omisso tamen αὐτοῦ.

5) ἐκ τοῦ δράκ.) Vitt. 2 et 3. ἐκ non iterant.

6) αὐ ῶν) Vit. 3. αὐτοῦ.

7) ἐγνωκ. — ἅλωσιν) A Pottero inserta e Seld. nostri non agnoscunt.

8) ἄρσαντες) Vit. 1. et Ciz. ζυγὸν supplent e textu.

9) δευτεροῦχ.) Nostri retinent δεύτερον edd. prior. quae lectio, quum alteram δευτεροῦχον interpretetur, non sollicitanda videtur.

10) τοῦ πολ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ πολίμῳ, non male, si referas ad παραμεῖναι.

11) ἀντιστρόφ. δὲ) Part. δὲ a Seb. additam nostri etiam addunt.

12) ταῖς) Trucidant Vit. 1. et Ciz.

Δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πρώτων τῶν δοθέντων παρὰ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι, εἰ ἀδικηθείη παρά τινος ὁ κλήρῳ [13]) ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσαιεν [14]).

206. Σωτῆρα Βάκχον] Τὸν Διόνυσον, φησὶν [1]), ἀνυμνοῦντες, ὅτι αὐτοὺς [2]) ἔσωσεν τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς [3]), ὅθεν καὶ ΣΦΑΛΤΗΣ ἐκλήθη. Ἡ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθός ἐστιν, ἡ δὲ ἀλληγορία [4]) οὕτως ἔχει. Ἢ κατά τινας [5]) κάτοινος [6]) ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐπι-

13) κλήρῳ) A Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. comprobant: vulg. ἐκ κλήρου retinent Ciz. et Vit. 1.

14) συμμαχήσαιεν) Sic legendum, non συμμαχήσειαν, auctoritate Codd. noſtrorum.

1) φησὶν) Vit. 1. et Ciz. φησὶν, ἀνυμνοῦντες τὸ πρὶν — recte. ἀνυμ. vt Lycophr. ἀνευάζοντες, ſed τὸ πρὶν loco non eſt mouendum, cf. Lycophr. Vitt. 2 et 3. φησὶν — ὅτι αὐτοὺς ἔσωσε, omiſſis τὸ πρίν.

2) ὅτι αὐτοὺς pro ὅς τις αὐτ. cum Seb. Vitt. 2 et 3. Cf. ad h. l. Iacobs ad Tzetz. Antehom. v. 269, p. 40, et Heyne in Obſ. ad Apollod. p. 189.

3) δι' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. δι' ἑαυτῆς, non bene: mox σφάλτη pro σφάλτης.

4) ἡ δὲ ἀλλην. pro τὸ δ' ἀλληγορικὸν cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. neque hoc, neque illud, ſed τὸ δ' ἀληθὲς, atque id veriſſimum eſſe, ſqq. docent. Caeterum totum hunc locum Vitt. 2 et 3. diſtinguunt: ΣΦΑΛΤΗΣ ἐκλήθη ἡ ἀνάδοσις τ. ἀμπέλου· μῦθός ἐστι τοῦτο —.

5) κατά τινας) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt.

6) κάτοινος) Sic legendum e Vit. 1. et Ciz. quod et vulgatae κἄποινος propius accedit, et aptius eſt, quam πάροινος a Sebaſt. allatum. Sed Vitt. 2 et 3. prorſus diſſentientes: ἢ κατά τι νο-

σχεθεὶς 7) τιτρώσκεται ὑπ' Ἀχιλλέως 8) ἐν Καΐκῳ 9) ποταμῷ Μυσίας, ὡς φησι Πίνδαρος 10)·

Τίς ἄρ' 11) ἐσθλὸν 12) Τήλεφον
Τρῶσεν ἐῷ δορὶ 13) Καϊκου παρ' ὄχθαις;

Τῶν πάροιθε πημάτων] ἐπεὶ καὶ πρῶτον πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες καὶ ἀναχθέντες 14) εἰς Μυσίαν 15) ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέφου, καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ δὲ Τήλεφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου θυγατρὸς τοῦ Τεγεάτου 16) καὶ Νεαίρας, ἥτις Αὔγη τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς ἔθετο. Λοιμοῦ δὲ κατασχόντος γνοὺς Ἄλεος τὸ βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ῥίπτει, θηλάζει δὲ τοῦτο 17) ἔλαφος. Ποιμένες δ' εὑρόντες διέσωσαν αὐτὸ καὶ 18) Τήλε-

σῶν, corrupte ex ἢ κάτοικος ὤν.

7) ἐπισχεθ.) Vitt. 2 et 3. ἐπισυσχεθείς.

8) ὑπ' Ἀχιλλ.) Vitt. 2 et 3. ὑπὸ ἐχίδνης. Male huc irrepsit ἔχιδνα.

9) καΐκῳ) Vit. 1. et Ciz. hic et postea καΰκῳ, vt olim in Pausan. cf. Facius T. II, p. 359, not. 11.

10) πίνδ.) Isthm. V, 52.

11) τίς ἄρ') Vit. 1. et Ciz. τόν γαρ: Vitt. 2 et 3. τίς γὰρ, vt edd. prior.

12) ἐσθλὸν) Vit. 3. ἐσλὸν, vt Heyne.

13) τρῶσεν — δορὶ) Vit. 2. πρῶγε νεῷ δωΐ: Vit. 3. πρῶγε νεῶ δυΐ, vitiose.

14) ἀναχθ., quod Seb. adsciuit, Vit. 2. quoque habet cum Vit. 3. sed Ciz. et Vit. 1. ἀνασχεθέντες pro vulg. ἀνενεχθέντες.

15) εἰς Μυσ.) Nostri ἐν Μυσίᾳ.

16) τοῦ τεγεάτου — νεαίρ.) Sic cum edd. prior. Vit. 1. et Ciz. recte pro τοῦ τεγεάνου — a Seb. intrusо, nam Tegea in Arcadia erat Alei regia sedes, Pausan. VIII, 4, p. 358. T. II. ed. Fac. vnde dic. Aleus Tegeates, cf. Steph. ad τεγέα, et Paus. III, 5, 5. Sic quoque Hudson τεγεάτης ad Strab. VIII, 380, contemta Strabonis admonitione. In Vitt. 2 et 3. haec verba plane desunt.

17) τοῦτο) Vitt. 2 et 3. τοῦτον.

18) διέσωσαν αὐτὸ καὶ) A Seb. receptum ignorant Vit.

Φον ἐκάλεσαν. Τὴν δὲ Αὔγην Ναύπλιος ὁ Ποσειδῶνος κελεύσει Ἀλέου ἀπεμπολεῖ [19]) Τεύθραντι τῷ τότε Μυσίας δυνάστῃ, ὃς ἔσχεν αὐτὴν γυναῖκα.

207 — 10. Ἀνευάζοντες] ἤγουν [1]) ἀνευφημοῦντες.

Ὦι ποτ' ἐν μυχοῖς] ᾧτινί ποτε [2]) ταύρῳ, ἤτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ καταάρξεται καὶ [3]) θύσει κρυφαίας καὶ μυστικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου [4]), ἤγουν τῆς Φωκίδος περὶ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τοῦ Κερδῴου θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Τίς δὲ θύσει τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων ὁ χιλιάρχος τοῦ πολιῤῥαίστου καὶ πολιφθάρτου [5]) στρατοῦ, τοῦτ' ἔστιν ὁ χιλίων ναῶν ἄρ-

1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. τήλεφον ἔσωσαν, omisso: ἐκάλεσαν. Apollod. II, 7, 4, vnde omnia hausit Tzetzes, ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν.

19) κελεύσει — ἀπεμπ.) Vitt. 2 et 3. κελεύει Ἀλέῳ ἀπεμπολεῖν, quod repugnat Apollod. II, 7, 4. Αὔγην ἔδωκε Ναυπλίῳ — ἀπεμπωλῆσαι, ὁ δὲ Τεύθραντι ἔδωκεν αὐτήν.

1) ἤγουν) Noſtri ignorant: bene.

2) ποτε) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. et mox Vitt. 2 et 3. ἢ pro ἤτοι.

3) καταάρξ. καὶ) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, non male, quia καταάρξ. eſt verbum textus Lycophr. quod ſchol. explicat θύσει, vt Vitt. 2 et 3. et Ciz. mox eadem de cauſa καὶ poſt κρυφαίας. Attamen vtrumque καὶ locum habere poteſt, ſi explices, *hoc eſt*, vti ſaepius in his ſchol. explicandum eſt. Caeterum omnia inde a κρυφαίας usque ad τίς δὲ θύσει male abſunt in Vit. 1. et Ciz. incuria librarii ob repetitum verbum θύσει.

4) δελφ. τόπου) Vitt. 2 et 3. δελφῖνος τόποις.

5) καὶ πολιφθ.) Sic a Seb. reuocatum firmant Vitt. 2 et 3. Deinde quoque, ſi πολυφθ. vera eſt lectio, legendum πολυῤῥάιστου, non πολιῤῥ. nam πολυφθ. eſt interpretatio τοῦ· πολυῤῥ. et Lycophr. ap. Sebaſt. quoque habet πολυῤῥ. Attamen quum Tzetzes poſtea πολυῤῥ. explicet: φθείροντος πόλεις, πολιῤῥάιστ. vt Pott. exhibet, non eſt mouendum, at pro πολυφθ. legendum πολιφθάρτου, quod i. q. πολιπόρθου. Vtrumque autem

χων, στρατοῦ δὲ [6]) φθείροντος πόλεις. Τὰς δὲ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐξ ναῦς παρέλειψε τῷ ἀπηρτισμένῳ μόνῳ [7]) χρησάμενος ἀριθμῷ, ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ [8]) νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπς'.

Ex 208. Δελφινίου] τῆς Φωκίδος ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος, κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ Κερδῷος θεὸς ὁ Ἀπόλλων· Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφῖνα [1]) δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε Λητὼ βιάζοντα [2]), ὡς φησιν Ἀπολλώνιος [3])·

voc. πολύφθαρτος et πολίφθαρτος Lexica ignorant. Ergo haud dubie Tzetzes legit in Lycophrone πολιῤῥαίστου, quod etiam, cum πολυῤῥ. sit dubiae auctoritatis, Lycophroni restituendum putauerim.

6) στρατοῦ — πόλεις) Vel haec cum Vitt. 2 et 3. sunt delenda, vel, vt in Vit. 1. et Ciz. δὲ addendum post στρατοῦ.

7) μόνῳ) Suppleuimus e Vit. 2.

8) πᾶσαι αἱ) Nostri αἱ πᾶσαι.

1) δελφῖνα) Vit. 1. et Ciz. hic et post, vti olim in Apollon. Rh. II, 706, δελφίνην.

2) βιάζοντα) Vit. 3. βιάζουσαν.

3) Ἀπολλώνιος, non vero, vt in impressis et Eudoc. p. 107. Ἡλιόδωρος est legendum, vti iam Harles. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 762. in indice scriptorum a Tzetza ad Lycophronem laudatorum, praeeunte Thryllitzschio, monuit. Nostri Codd. omnes h. l. et infra ad v. 480. tuentur Ἥλιος, vbi quoque locus ex Apollonio affertur. Verum audiamus Thryll. *Neque Helius*, inquit, *neque Heliodorus tale quid quis vnquam scripsit, vixitque, qui potuerit scribere. Locus est ap. Apollonium* II, 706 *et* 707. *Fons mendi in eo residet, quod veteres ταχυγράφοι solem* (ἥλιον) *et Apollinem* (Ἀπόλλωνα) *eodem modo breviabant* ϛιος, *vel* ϛων, *vt in Cod. Vit.* 1. *saepius factum est. Iam quia* ϛιος *scriptum erat, putabant* ἥλιος *legi debere, in quo fallebantur.* Ἥλιος *est auctor nullus.* Tantum Thryllitzschius. Apud Macrob. VI, 4. tamen laudatur Ilius in Teuthrante, verum is vix hic intelligi potest, cum versus sint Apollonii, nisi sumas, hos versiculos quoque ab hoc

Ὅς ποτε [4]) *πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο* [5])
Δελφῖνα [6]) *τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν* [7]).

Ilio ex Apollonio esse excerptos, et in rem suam translatos. Sebast. vbique emendauit, saltim emendare tentauit loca corrupta, hunc vero non ausus est emendare. Nam in notis interpretationi lat. subiectis cita Heliodori Athenienſis, cognomine Periegetae, poëma de Tripodibus, quod is Meursio in B. Att. 3. auctore concinnauit, et cuius Harpocration in *Ὀνήτωρ* meminit. Fieri tamen quoque potuit, vt voc. *Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος* compendio scribendi in Mss. exhiberetur, atque inde *Ἥλιος* oriretur, vt multa nomina propria in breuius contracta et mutilata sunt, cf. Bast. in Lettre critique p. 96, n. 29. In nott. ad Apollonii Lex. Hom. v. *φοῖβος* T. II, p. 834, vbi quoque *Ἡλιόδωρος* citatur, Villoison. animaduertit, nomen esse corruptum, et legendum *Ἡσίοδος*, simul ostendens, vocc. *Ἡλιόδωρος*, *Ἡσίοδος*, *Ἡρόδοτος*, *Ἡρόδωρος*, *Ἡρωδιανός*, *Ἀπολλώνιος* et *Ἀπολλόδωρος* a librariis saepe esse permutata. Scriptum forte erat h. l. *Ἥσιος ὁ Ῥόδιος*, verbis his tribus, vt fit, non seiunctis, et litteris vna serie positis, vnde facile enasci poterat Heliodorus. Brunck. ad Apoll. Rh. II, 706. legit sine vlla cunctatione et nodo dissecto locum Tzetzae: *ὡς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος.*

4) *ὅς ποτε*, vt Seb. legit, habent quoque cum Eudoc. p. 107. Vit. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. *ὁ πότε*, nullus vulg. *ὁππότε*. Itaque, quamvis Apollon. *ὡς ποτε*, iam exhibeat, tamen Tzetzes haud dubie legit *ὅς ποτε*, cum hos Apollonii versus rei suae adaptauerit, vel in Cod. Mscr. quo vtebatur, hanc lectionem inuenerit. Inuitis igitur Codd. Mss. qui extant, non facile ausim, vt Seb. plerumque temere ausus est, loca scriptorum vett. a Tzetza laudata ad editt. quibus aetas iam vtitur nostra, emendare. Sic quoque Codd. nostri habent: *πετραίῃ ὑπὸ δειράδι*, vt edd. Apollonii vett. non vero *πετραίῃς ὑπὸ δειράσι*, vti iam legitur in ed. Brunck. Prisca lectio nullo modo videtur sollicitanda.

5) *παρνησσοῖο*) Ita nostri omnes, vt in ed. Brunck. Thryllit. mauult *παρνασσοῖο*, vt in edd. vett. neque tamen damnat *παρνασσοῖο*, vel *παρνησσοῖο*, quum omnia recte scribi possint. In Eudocia sine dubio typogra-

ἢ ὅτι Κασταλίῳ [8]) τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ [9]) ὁ Ἀπόλλων ἢ ἐπὶ [10]) δελφῖνος ὀχούμενος ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς προηγεῖτο [11]) τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισσαίου [12]) κόλπου καὶ τῆς Φωκίδος [13]). Τινὲς δέ φασιν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον πη-

phorum incuria hoc voc. deeſt

6) Δελφῖνα) Sic conſentientibus Vitt. 2 et 3. et Eudocia. Ciz. vero et Vit. 1. vt antea, δελφίνην. *Videtur tamen Tzetzes omnino errare in citatione, aut certe* δελφῖνα (vel δελφίνην, vt iam ap. Brunck.) *legiſſe. Quomodo enim alias* δελφίνιον *Apollinem inde deriuauerit? Vide Pauſaniam et Callimach.* (in Apoll. v. 101.) *ad eumque doctiſſimum Spanhemium.* Δελφίνην *antiqua in Apollonio lectio eſt, quam firmat ſcholiaſta, et* δελφίνην δράκοντα *memorat Suidas in* Δελφοί, *qui ait,* δελφίνιον ἱερὸν ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος *fuiſſe:* δελφίνην δράκαιναν *alia in materia commemorat Apollodorus p. 17. fin.* (I, 6, 3. cf. ibi Heyne.) *Thryll.* Cf. quoque ſchol. Apollonii p. 119, a, edit. Francof. δελφίνην, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον, ὃ καὶ βέλτιον.

7) ἐξεναρίξ.) Ciz. et Vitt. 1. 2. ἐξηναρίξ. contra leges metri.

8) καστελίῳ — Ἀπόλλων, ἢ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Phauor. Eudocia p. 108. praebet, ſed poſt ὁμοιωθείς, omiſſo tamen πρὸς, non male.

9) στελλομένῳ) Vit. 1. et Ciz. στελλόμενος, et referunt non ad Caſtalium, filium Apollinis, ſed ad Apollinem ipſum, non bene. Sic quoque legiſſe videtur Natal. Com. IV, c. 10, p. 364. qui, *Fuerunt*, inquit, *qui dixerint ita dictum fuiſſe* (Delphinium), *quia Caſtalium Cretenſem in coloniam Apollo deduxerit, a delphino vectus.* Eudocia p. 108. tuetur στελλομένῳ.

10) ἐπὶ) Sic noſtri et edd. prior. cum Eudocia. Seb. male ἀπό.

11) προηγεῖτο) Sic Vit. 1. et Ciz. recte: προηγεῖτκι Vitt. 2 et 3 inepte: Eudoc. cum Phauor. qui hoc ſchol. excerpſit, προηγήσατο.

12) κρισσ.) Similiter Eudoc. Vit. 2. et Strab. IX, p. 405, cf. ibi Tzſchucke, ſed Vitt. 1 et 3. et Ciz. κρισαίου, ſimplici σ, vt Steph. Byzant.

13) καὶ τῆς φωκ.) Vitt. 2 et 3. καὶ tollunt.

δῆσαι [14]) εἰς τὴν θάλασσαν [15]), ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος, κἂν ἄλλοι [16]) φασί, Δελφοὺς κληθῆναι ἀπὸ Δελφοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός. Κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσι.

Παρ' ἄντρα] παρὰ τοὺς ἐσωτάτους [17]) τόπους τοῦ ναοῦ. Ἐτιμᾶτο δὲ καὶ [18]) Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὑτωσί [19]). Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ διεσπάραξαν [20]), Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο ἐμβαλόντες [21]) εἰς λέβητα. Ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι [22]) παρέθετο, ὡς φησι Καλλίμαχος [23]). Καὶ Εὐφορίων λεγει·

. . . . . ἐν πυρὶ Βάκχον [24])
Δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐνεβάλοντο . .

14) κατὰ τ. τὸν τόπ. πηδῆσαι) Noſtri cum Seb. πηδῆσαι pro vulgat. συνοδεῦσαι. Eudocia quoque ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασ. ſed pro τόπον legunt τρόπον: Eudocia vero τόπον, rectius.

15) εἰς τὴν — Δελφίνιος) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

16) κἂν ἄλλοι — θυγατρός) Haec a Seb. huc translata extr. ſcholii in noſtris occupant locum, vt in edd. prior. et pro κἂν legunt ἄλλοι δέ.

17) ἐσωτάτους) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. vt edd. prior. ἐσωτάτω.

18) καὶ Διόν.) Abeſt καὶ a Vitt. 2 et 3. vti mox a Ciz. et Vit. 1. ἐν Δελφοῖς.

19) οὑτωσὶ pro οὕτως noſtri cum Seb.

20) διεσπαρ.) Sic legimus cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐσπάραξαν.

21) ἐμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἐμβάλλοντες.

22) τῷ τρίπ.) Vitt. 2 et 3. delent τῷ.

23) καλλίμαχ.) Fragment. n. 374. a Bentleio collect. p. 559. ed. Erneſt.

24) βάκχον) Vit. 1. et Ciz. βάκχης: Vitt. 2 et 3. βάκχου. Mox lectionem edd. prior. δῖαν noſtri pro δῖον tuentur. Pro ἐνεβάλοντο Vit. 1. et Ciz. ἐβάλλοντο: Vit. 2. ἐμβάλλοντες: Vit. 3. ἐμβαλόντες.

209. Ταύρῳ] τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης [1]) ἐν Βάκχαις,

καὶ πρόσθε μὲν (ἡμῖν) ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ.

Στησίμβροτος δὲ καὶ Διόνυξον [2]) αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθων τὸν Διὸς μηρὸν ἔνυξεν [3]).

Κρυφαίας χέρνιβας] ὅτι ἐν παραβύστῳ [4]) τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐτελεῖτο [5]).

211. Ὧι θυμάτων] ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσπαιον καὶ πεφυκὼν τὴν χάριν τῶν θυμάτων [1]) ἀντιδιδοὺς [2]) ὁ Διό-

1) ὡς καὶ Εὐρ.) Noſtri omnes cum edd. prior. praemittunt καί. In Eurip. Bacch. v. 918. ſic legitur: καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς. Codd. omnes omittunt ταῦρος, quod Tzetzes, cum ex praecedentibus facile intelligeretur, omittere poterat, ſed πρόσθε (Vit. 2. πρόσθεν) μὲν mutandum in πρόσθεν ἡμῶν, et δοκεῖ in δοκεῖς.

2) Διόνυξ.) Sic pro Διόνυσον a Seb. emendatum, noſtris conſentientibus: Phauor. adeo addit ad Διόνυσος, διὰ τοῦ ξ. Sic quoque Eudocia p. 118.

3) ἔνυξ.) Vitt. 2 et 3. ἔγγιζε, vitioſe.

4) παραβ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. παραβύτῳ.

5) Οἱ ἕλληνες — usque ad ὥσπερ στάχυν, vt in edd. prior. extant, a Seb. hic ſublata et auctoritate trium Codd. ſuo loco inſerta in verſ. ſq. noſtri plane ignorant. Videntur ab alio gloſſatore illata, nam omnia iam antea ſunt dicta. Sublatis autem ac omiſſis quibusdam a Seb. quae edd. prior. habent, hic, vt lectores, quaenam ſint iſta, ſciant, adiicienda putauimus. Poſt verba ὥσπερ στάχυν ſequuntur: ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν, ὀδόντι καὶ γνάθοις. Deinde ab eo poſt ἕλληνας v. 211. ſunt deleta: κακοζήλῳ δὲ τροπῇ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰκὼν τὸν τήλεφον, ὤφειλε τοὺς ἕλληνας (quae inſunt Vit. 1. et Ciz. et ſeqq. etiam Vitt. 2 et 3.) βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν (ἴδει addunt Vitt. 2 et 3.)· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς· τοῦτο δὲ ἀκαταλλήλον· λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. vid. Seb. ad extr. v. 215.

1) τῶν θυμάτ.) Delent Vit. 1. et Ciz.

2) ἀντιδιδ.) Pro ἀναδιδοὺς Seb. ex ſeptem Codd. Mſſ.

νυσος συμποδίσει 3) τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήματι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. Ἢ οὕτως ἡ σύνταξις· Ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν σχήσει τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκριζῶσαι καὶ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτοὺς ὥσπερ στάχυν. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες προσώκειλαν τῇ Μυσῶν, ὡς τῇ Τροίᾳ. Ἔνθα Τήλεφος βασιλεὺς ὢν τῶν Μυσῶν ἐξελθὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. Ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμπλακῆναι ὑπὸ κλάδων τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. Ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσεται. Διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν.

212. Δαίμων Ἐνόρχης] ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. Φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέντας, Θυέστην καὶ Δαΐταν 4), ἐξ ὧν τεκεῖν 5) παῖδα, Ἐνόρχην 6) καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσῳ 7) ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον 8) ἐκάλεσεν. Ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως τὰ μυστήρια αὐτοῦ 9) ἐτελεῖτο 10)· ἢ ὅτι ἐν ὄρχοις καὶ φηγοῖς 11) διῆγεν.

restituit: addi iis noſtri poſſunt.

3) συμποδίσ.) Noſtri συμποδίζει.

4) Θυέστ. κ. Δαΐταν) Sic quoque Eudoc. p. 148. Vitt. 2 et 3. Θυέστ. καὶ Δαιτᾶν: Ciz. et Vit. 1. Θυέστη καὶ Δαιτᾶ.

5) ἐξ ὧν τεκ.) Sic noſtri omnes cum Eudocia et edd. prior. quam quoque lectionem reuocauimus pro γεννῆσαι a Seb. intruſo, quod interpretamentum eſſe videtur.

6) Ἐνόρχην) Sic Ciz. et Vit. 1. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. Ἔνορχον.

7) Διονύσῳ) Sic pro Διονύσου noſtri cum Eudoc. et Phavor. bene.

8) αὐτοῦ ὀν. τοῦτον) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. prior. ὀνόματος αὐτόν.

Οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν [12]) Φασί· Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφᾶν [13]) τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύσυμνος [14]) δέ τις νεανίας ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρῶτον εὑρήσει τὴν μητέρα. Καὶ δὴ βουλαῖς Πολυσύμνου κατελθὼν εἰς τὸν Ἅιδην ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. Τελευτήσαντος δὲ Πολυσύμνου Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν αὐτῷ καὶ Φαλλοὺς [15]) δερματίνους ἐλάφων, ὅθεν, ὡς φασι, καὶ Ἐνόρχης λέγεται. Ἀλλ' οὗτοι [16]) καὶ περὶ τὴν (τοῦ Ὀσίριδος) ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴασιν. Ἔχει δὲ ἡ ἱστορία (πρῶτον) οὑτωσί [17])· Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου ὑπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀδελφοῦ [18]) καὶ

9) μυστ. αὐτοῦ) Sic pro αὐτῷ τὰ μυστ. reſcripſimus opeCdd. noſtrorum et Eudociae.

10) ἐτελεῖτο) Modo Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. exhibent: Vit. 1. et Ciz. ſeruant lectionem vulg. ἐγίνετο.

11) φηγοῖς) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. φυτοῖς.

12) ἱστορίαν) *Quam refert Scholiaſt. Gregor. Naz. Nonnus συναγωγῇ ἱστοριῶν ſtelit. a. contentarum c. 37, p. 139. cf. quoque Schol. Ariſtoph. ad Acharn. p. 49. ed. Aurel. et Elmenhorſt. ad Arnob. p. 108.* Thryllit.

13) Διόνυσον — ψηλαφ.) Vit. 1. et Ciz. Διόνυσος γὰρ λέγεται τὴν μητέρα ψηλαφ.

14) πολύσ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum Ciz. et Vit. 1. hic et poſtea πολύυμνος, vt ante Potter. Schol. Gregor. Naz. Nonnus πρόσυμνος παῖς.

15) Φαλλοὺς) Vitt. 2 et 3. φαλοὺς, ſimplici σ: Vit. 1. et Ciz. ὄρχεις φαλλοὺς. Gloſſema videtur ὄρχεις.

16) ἀλλ' οὗτοι — ἱστορίαν) Vitt. 2 et 3. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ Ὀσίριδος. *Lege:* καὶ περὶ τοῦ Ὀσίριδος ἱστορίαν ληροῦσι. Thryllit. quae lectio ſqq. magis conuenit.

17) πρῶτον οὑτ.) Vitt. 2 et 3. modo οὕτως, deleto τῷ· πρῶτον, quod ſane nil habet, ad quod referatur.

18) τοῦ ἀδελφοῦ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. non bene, nam addit quoque Ioan. Tzetz. in Chil. V, v. 225 et 245, vbi eadem narrat.

τῶν συνωμοτῶν [19]) μεληδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη [20]) πολλαχοῦ. Ἶσις [21]) δὲ, ἡ καὶ Δήμητρα, γυνὴ Διονύσου μετὰ Ὥρου [22]) τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. Τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη [23]) καὶ μόρια συλλέξασα ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ [24]) ᾠκοδόμησεν. Ἐν Φήλαις (Φηγάλαις) δὲ, πόλει

19) *συνωμοτ.*) Vitt. 2 et 3. *συνόντων*. Plutarch. vero de Iſide et Oſiride T. VII, p. 404. ed. Reisk. *συνωμότας ἄνδρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο.*

20) *ἐξετέθη*) Vit. 2. *ἐξετάθη*: Vit. 3. cum Phauor. *ἐξετάσθη*, mendoſe.

21) *Ἶσις*) Vitt. 2 et 3. *Ἴσιρις*, male.

22) *Ὥρου τοῦ υἱοῦ*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 319. *Ὡραίου τ. υἱοῦ αὐτοῦ*; bene additur *αὐτοῦ*. Diod. Sic. I, 21, et Plutarch. l. l. p. 402. *Ὥρου*: ſic quoque legendum videtur.

23) *μέλη*) Pro *μέρη* legunt noſtri cum Eudoc. recte ab praec. *μεληδόν*.

24) *ἱερὰ*) Vitt. 2 et 3, cum Eudoc. *ἱερούς*, qui quoque reliqua verbu dant, vt edd. ante Pott. *ᾠκοδ. ἐν Φηγάλαις, Φηγάλη δὲ, πόλις Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον*, ſed Ciz. et Vit. 1. aſſentiuntur Sebaſt. ita tamen, vt *Φήλαις* pro *Φύλαις* exhibeant. Omnes paene variant in ſcriptura huius vocabuli, vt etiam in voc. *Φηγάλη*, vel *Φηγαλία*, quod modo *Φυγαλία*, modo *Φηγ.* modo *Φιγαλ.* ſcribitur, cf. Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 348. Phygalia vero quum nominetur vrbs Aegypti, h. l. intelligi non poteſt, etſi Dionyſo etiam eſt cognomen Phigaleus, Natal. Com. V, 13, p. 496, laudato Lycophronis loco, cum lectione *Φιγαλεὺς*, non vero *Φηγ.* aut *Φυγαλεὺς*, niſi malis, Tzetzam in hac vrbe et in hoc cultu eius conſtituendo erraſſe, vti vere videtur erraſſe, quia Lycophron habet *Φηγαλεὺς*, vel, vt alii, *Φιγαλεὺς*, quod nullo modo a *Φήλα* aut *Φίλα*, ſed a *Φιγάλη* l. *Φιγαλία* ductum eſt. Forte *Φίλαις* praeferendum *Φήλαις* vel *Φύλαις*, nam Stephano memoratur *Φίλα*, *νῆσος Αἰγύπτου*, et *Φιλία* ad *τάκομψος*. Sebaſt. ipſe in not. advlit: ſi per vnum Cod. modo licuiſſet, certe per *ι* huius vrbis nomen ſcripſiſſem cum omnibus ſcriptoribus lat. et gr. qui huius vrbis meminerunt, laudato Zoëga de origine et vſu Obeliſcorum p. 286. Quare vero Seb. cum Pottero legerit *Φύλαις*,

Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν, ἐπομνύντες· Μὰ τὸν ἐν Φήλαις (Φηγάλῃ) Ὄσιριν [25]). Ἡ Ἶσις [26]) γοῦν πάντα εὑροῦσα καὶ συλλέγουσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην καὶ δειμαμένη πᾶσι [27]) ναοὺς, τὰ δὲ παιδογόνα μόρια [28]) μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους Φαλλοὺς ἐπενόησε κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας (τοῦ Ὀσίριδος [29])) ταυτί· τὸ δὲ συμβολικώτερον τούτου δῆλον [30]), ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει [31]) τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν λέγω [32]) καὶ ἄμετρον καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ἐκφαίνουσιν. Ὅθεν καὶ Ἀλκαῖός [33]) φησιν·

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον [34]).

non vero φήλαις, cum in Lycophrone ſit φηγαλεὺς, inconſtantiae eius eſt tribuendum. Quod vero ad totum attinet locum, lectio Vitt. 2 et 3. φηγάλαις, quum Lycophroni magis conueniat, alteri φήλαις praeſtare videtur: quod ideo vncis incluſum addidimus.

25) μὰ — Ὄσιριν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μία τῶν ἐν φηγάλῃ ἡ Ὄσιρις, perperam, ſed ἐπομνύντες a Seb. inſertum noſtri ignorant: λέγουσι vero a Seb. eiectum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quoque eiiciunt: Ciz. et Vit. 1. retinent, bene, quia abeſt ἐπομνύντες.

26) Ἡ Ἶσις et συλλέγουσα, a Seb. ſuppleta, noſtri cum Eudoc. non ſupplent.

27) πᾶσι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πάντας.

28) μόρια) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. etiam addunt.

29) καὶ τὰ — ταυτί) Vitt. 2 et 3. vt ſupra, καὶ περὶ μὲν τοῦ Ὀσίριδος οὕτως ἔχει, ſaltem addendum τοῦ Ὀσίριδος.

30) τούτου δῆλ.) Ciz. et Vit. 1. τοῦτο δηλοῖ, non male, immo, ni fallor, melius.

31) ἐντείνει) Vit. 1. et Ciz. ἐκτείνει.

32) λέγω) Addunt noſtri omnes cum Seb.

33) Ἀλκαῖος) Noſtri praepoſ. art. ὁ recte delent.

34) δίοπτρον) Sic Bacchus pingitur nudo pectore, cf. Albricus c. 19. Huc quoque referendum Horatii 1,

Καὶ ἄλλα [35]) μυρία περὶ τοῦ Διονύσου, ἤτοι τοῦ οἴνου [36]) συμβολικωτέρως τελούμενα, παρδάλεις [37]), καὶ βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόθηλυς στολισμὸς [38]), καί τινα ἕτερα [39]), ἃ μακρόν ἐστιν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν περιεργότερον [40]).

Φηγαλεὺς] Ἐμοὶ δοκεῖ διὰ τοῦ [41]) ἦτα γράφεσθαι παρὰ τὸ ἐν Φηγοῖς, καὶ ὄρεσιν [42]) ἄλλεσθαι· ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφοντες Φιγαλέα λέγουσιν [43]) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον.

Φαυστήριος] Οὕτω λέγεται [44]), ὅτι μετὰ Φανῶν [45]) καὶ λαμπάδων ἐπετελοῦντο [46]) τὰ τούτου μυστήρια. Ἐγὼ δὲ φημι ἀλληγορικωτέρως [47]) Διόνυσον Φαυστήριον διὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα.

18, 20. *Arcanique fides prodiga perlucidior vitro.*

35) καὶ ἄλλα) Vit. 1 et 2. et Ciz. ἄλλα δέ.

36) τοῦ Διονύσ. — οἴνου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. τὸν Διόνυσον — οἶνον.

37) παρδάλεις) Sic lege cum nostris pro παρδαλαί.

38) ἀνδρ. στολισμὸς) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam vulg. ἀνδροθηλοὶ στολισμοί. Verbum ἀνδρόθηλυς l. ἀνδρόθηλος ignorant omnia, quae extant, Lexica.

39) καί τ. ἕτερα) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὰ ἕτερα: Vitt. 2 et 3. καὶ ἕτερα.

40) περιεργ.) Vit. 3. περιεργοτέρως.

41) διὰ τοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. vt mox διὰ τοῦ ἰῶτα: reliqui ignorant τοῦ.

42) καὶ ὄρεσιν) Vitt. 2 et 3. καὶ delent, et pro ἄλλεσθαι habent ἄλεσθαι, forte, putat Thryllit. ἁλᾶσθαι: mihi placet ἁλέσθαι.

43) γράφουσι — λέγοντες) Inuertunt Vitt. 2 et 3. γράφοντες λέγουσι.

44) οὕτω λέγ.) Nostri, vt olim, δὲ λέγεται.

45) ὅτι μετὰ Φ.) Sic pro ἀπὸ τῶν διὰ Φ. nostri cum Seb.

46) ἐπετελ.) Nostri, vt fere semper, singul. ἐπιτελεῖται: ante Seb. ἐπιτελεῖσθαι, quia non apparebat ὅτι, sed ἀντὶ τοῦ. Post μυστήρια in edd. prior. addebantur: ὁ αὐτὸς δὲ Ἐνορχὸς, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτῷ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται, quae nostri cum Seb. eiiciunt, bene, nisi pro ὁ αὐτὸς legendum putes cum Thryllit. ὡσαύτως.

47) ἀλληγ.) Nostri ἀλληγορικώτερον, et pro διόνυσον,

213 — 15. Λέοντα θοίνης] τὸν Τήλεφον καλεῖ [1]) τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας σχήσει, εἰς τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰτῶται τὸν στάχυν [2]) κείροντα ἐν ὀδόντι καὶ λαφυττίαις καὶ τρωκταῖς [3]) σιαγόσι. Σχῆσει δὲ πῶς; τὸ ἴχνος εμπλέξας τοῖς λύγοις. Λύγους δὲ νῦν εἶπε τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα, στάχυν [4]) δὲ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων.

Αἰτῶται στάχυν [5])] τοὺς Ἕλληνάς φησι, λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα ᾖ· ὡς στάχυν κείροντα τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς γνάθοις. Τοῦτο δὲ ἀκαταλλήλον φησὶ κακοζήλως καὶ κακομιμήτως [6]) τῷ λέοντι προσάπτων τροφὴν στάχυας [7]), λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει. Λέοντα δὲ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν, ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν· Ὀδόντι καὶ γνάθοις.

216. Λεύσω πάλαι δή] ἀντὶ τοῦ· προορῶ ταῦτα [1]). Τοὺς δὲ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς τὴν Τροίαν τῶν Ἑλλήνων.

quod Seb. recepit, noſtri tuentur vulg. τοῦτον.

1) καλεῖ) Vitt. 2 et 3. adiiciunt, bene.

2) τὸν στάχ.) Art. a Seb. praepoſitum noſtri praeponunt omnes, vt quoque mox ἐν ὀδ. exhibent pro ὀδόντι excepto Vit. 3.

3) τρωκταῖς) Sic pro τρωκτικαῖς Vit. 1. et Ciz. recte, nam τρωκτικὸς omnibus Lexicographis eſt ignotum, etſi habeant cum reliquis Vitt. 2 et 3. et ſchol. interl.

4) στάχυν) Pro τάχα comprobant noſtri, ſed pro στρατὸν τ. Ἑλλήν. modo praebent τοὺς Ἕλληνας.

5) αἰτῶται usque ad φησὶ κακοζήλως deſiderantur in noſtris, vt in edd. ante Pott. alt.

6) καὶ κακ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

7) στάχυας) Vit. 3. praeponit art. τούς: quae hinc ſequuntur, λέων — γνάθοις, a Seb. huc delata, noſtri, vt edd. vett. exhibent ad v. 211.

1) λεύσσω — ταῦτα) Noſtri ad extrem. ſcholii dant. In edd. priſcis et hic, et

Σπεῖραν] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικήν, νῦν δὲ [2]) συστροφὴν καὶ συναγωγὴν κακῶν [3]), τῶν ἀπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων γινομένων [4]). Ἡ δὲ μεταφορὰ [5]) ἀπὸ τῶν δρακόντων τῶν ἐσπειρημένων καὶ ἐνειλισσομένων καὶ ῥοιζούντων, σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. Τὴν οὖν [6]) συναγωγὴν τῶν νεῶν σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶν.

217 — 18. Σύρουσαν] τὸ ἑξῆς οὕτως [7])· βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Καὶπιῤῥοιζοῦσαν] καὶ ἐπιβοῶσαν, καὶ ἀπειλοῦσαν [8]) τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ [9]) δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυρπόλησιν [10]).

219 — 22. Ὡς μή σε Κάδμος] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν μάντις ἐν Ἴσσῃ [1]), ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Κάδμου καὶ Καδμίλου [2]) (κατὰ συγκοπὴν [3]) γὰρ εἶπε τὸν Κάδμον· Καδμίλος γὰρ ἦν,

postea reperiuntur. Legunt vero λεύσσω, recte, vid. Nott. crit. et verba ἀντὶ — ταῦτα cum Sebaſt. inſerunt. Reliqua vero τοὺς δὲ — ἑλλήνων ignorant.

2) νῦν δὲ) Sic pro ὧδε δὲ noſtri cum Sebaſt.

3) κακῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν κακ.

4) τῶν — γινομ.) Vit. 3. τὴν — γινομένην, vt referatur ad συναγωγὴν, non apte.

5) ἡ δὲ μεταφορὰ — ῥοιζούντων) Deſunt in noſtris, et ſaluo ſenſu deeſſe poſſunt. E gloſſa eſſe videntur.

6) τὴν οὖν — κακῶν (male Pott. κακῶς)) Noſtri non exhibent.

7) τὸ ἑξῆς — συναγωγὴν) Ignorant noſtri.

8) καὶ ἀπειλοῦσαν) Noſtri non agnoſcunt, bene ob ſeq. ἀπειλάς.

9) τῇ τροίᾳ) Vitt. 2 et 3. τὴν τρωάδα, fort. τῇ τρωάδι.

10) πυρπόλ.) Vitt. 2 et 3. πυρπολήσεις.

1) ἐν ἴσσῃ — λέσβῳ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 348. et Phauor. delent ἐν. Ciz. et Vit. 1. ἐν νήσῳ τῇ λέσβῳ, non inepte, ſi ſpectes verba ſqq. ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ λέσβος, ἴσσα, quae tunc abundare videntur.

2) κάδμου καὶ καδ.) Ordinem horum verborum a Seb. praeter rationem inverſum noſtri non inuertunt.

3) κατὰ συγκοπ. — γαμφάς) Haec verba reuocata e

ὥσπερ τὰς γαμφίδας γαμφάς.) ἤτοι τοῦ Ἑρμοῦ [4]) καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς [5]) ἐκλήθη ἡ Λέσβος, ἡ καὶ Μιτυλήνη [6]), Ἴσσα. Ὃς Πρύλις προσενεχθεῖσι τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἰλίου [7]) ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους. Πρὸς ὃν λέγει· Ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε (τὸν Πρύλιν δηλαδὴ [8])) φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος, ἤγουν Ἑρμῆς οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ περιῤῥύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης [9]), φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν, καὶ ἑρμηνέα [10]) τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐθομαίμων δὲ καὶ συγγενῶν Τρώων συγκατασκάπτην, τέταρτον ὑπάρχοντα [11]) ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος· Πλειόνης γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς καὶ Ἄτλαντος τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας [12]) ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς καὶ Ἄρατος [13]) λέγει·

v. 223. vbi alieno loco in Vitt. 2 et 3. et aliis Codd. erant posita, vti iam Thryllit. est suspicatus, Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. v. 223. habent. Ab Eudocia tamen etiam in hac narratione absunt.

4) ἤτοι τ. Ἑρμοῦ) Vitt. 1 et 2. et Ciz. omittunt ἤτοι, et iungunt cum καδμίλου, forte καμίλλου ἑρμοῦ, vt ab aliis nominatur.

5) ἀφ' ἧς — ἴσσα) Nostri cum Eud. non agnoscunt.

6) Μιτυλήνη) Sic scribitur a plerisque, adeo in Inscriptt. Gruteri et Gudii, a multis vero μυτιλήνη, immo etiam in numis, cf. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 591. Ruhnk. ad Vellei. II, 18, 3. et Villoiſ. in Anecdot. Gr. Vol. II, p. 176. Praeferunt scripturam μυτιλήνη.

7) τοῦ Ἰλίου) Nostri cum Eudocia delent τοῦ.

8) δηλαδὴ) Abest a nostris et Eudocia.

9) ὑπὸ θαλ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τῆς θαλ.

10) καὶ ἑρμην.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἑρμέα, etiam sine καὶ, non bene. Praeterea verba sic ordinant: ποδηγέτην, καὶ ἑρμέα ὁδηγόν.

11) ὑπάρχ.) Nostri omnes ignorant σε, recte.

12) καὶ Ἀσίας) Omittunt Vitt. 2 et 3.

13) ὡς καὶ Ἄρατ.) Nostri bene. Ἄρατος ἐν τοῖς φαινο-

Ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ὑδίονται [14]),
Ἔξ εἶαί περ ἰοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν [15]).

Καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα [16]).

. . . Ἑπτὰ δὲ κεῖναι [17]) ἐπιρρήδην καλέονται
Ἀλκυόνη Μερόπη τε Κελαινώ τ' Ἠλέκτρη [18]) τε
Καὶ Στερόπη [19]) καὶ Τηϋγέτη καὶ πότνια Μαῖα.

Καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες Λύκος καὶ Χιμαιρεύς· Ἠλέκτρας δὲ [20]) καὶ Διὸς Δάρδανος καὶ Ἠετίων [21])· Στερόπης [22]) καὶ Ὑπερόχου Οἰνόμαος· Ταύγέτης [23]) καὶ Διὸς Λακεδαίμων· Μαίας δὲ [24]) καὶ Διὸς Ἑρμῆς [25]), ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθιακῶν [26])·

μένοις v. 257. sqq. quod ἐν φαιν. addit Io. Tzetz. ad Hesiod. ἔργ. p. 92. ed. Heins. vbi eosdem affert versus.

14) ἑπτάποροι — ὑδίονται) A Seb. recepta in nostris non leguntur.

15) ὀφθαλ.) Vitt. 2 et 3. ὀφθαλμοῖς, non bene.

16) καὶ πάλιν — ταῦτα) A Seb. addita nostri non addunt.

17) ἑπτὰ — κεῖναι) Nostri ἑπτὰ δὴ τοι ταίγε.

18) Ἠλέκτρη) Vit. 1. et Ciz. Ἠλέκτρα, vt Apollod. III, 9, 2, et Eudoc. p. 17.

19) καὶ Στερ. — Τηϋγέτη) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀστερόπη καὶ Ταϋγέτη, Vit. 1. et Ciz. τῇ ὑγέτη, mendose pro τηϋγέτη.

20) Ἠλέκτρας) Nostri cum Seb. καὶ praemissum omittunt, sed neque hic δὲ, neque antea μὲν habent.

21) Ἠετίων) Forte Ἰασίων. cf. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 292. Sed Tzetzes h. l. secutus est schol. Apoll. Rh. I, 916, qui quoque Ἠετίων.

22) Στερόπης) Vitt. 2 et 3. vt ante, Ἀστερόπης.

23) Ταϋγέτ.) Sic h. l. nostri pro Τηϋγέτ. recte, vt Apollod. III, 12, 1.

24) Μαίας δὲ) Nostri delent δέ.

25) ἑρμῆς) Vit. 3. perperam ἡρακλῆς.

26) λιθιακῶν) Consensu Vit. 1. et Ciz. Verum Vitt. 2 let 3. vt edd. prior. et editt. Orphei λιθικῶν, cff. tamen Gesner. et Tyrwhitt. in ed. Lipsi. p. 359. Sic etiam ap. Dionys. Perieg. in: περὶ τοῦ γένους Διονυσίου dicitur

Δῶρον ἀλεξικάκοιο [27]) Διὸς ϑνητοῖσιν ὀπάσσαι
Κεκλόμενος [28]) Μαίας ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
Υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν [29]) ὀϊζύος ἀτρεκὲς ἄλκαρ [30]).

Καὶ ὁ Ἱππώναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου [31]) πρώτῳ ἰάμβῳ ἐβόησε [32]).

Μαίας παῖδα Κυλλήνης [33]) πάλμυν.

Καὶ Σιμωνίδης.

Μαιάδος Ὀρείης ἑλικοβλεφάροιο γυνεϑλον [34]),
Λύτη γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσι ϑοὸν τέχ' Ἑρμῆν.

Dionyſius ſcripſiſſe λιϑιακὰ καὶ ὀρνιϑιακά.

27) ἀλεξικ.) Vitt. 2 et 3. mendoſe ἀνεξικ. ſed ϑνητοῖσιν recte exhibent, Ciz. vero et Vit. 1. ϑνητοῖς, contra metrum. ὀπάσαι, noſtri omnes pro ὀπάσσαι, male.

28) κεκλόμ.) Noſtri κεκλομένης, non vero, vt ante Pott. καὶ κλίμενος.

29) ὅπως ἀνέχ.) Vit. 1. et Ciz. ὅπως μιν ἔχοιμεν: Vit. 3. ὄνπερ μιν ἔχωμεν: Vit. 2. ὄπερ μιν ἔχομεν, vitioſe.

30) ἀτρεκ. ἄλκ.) Noſtri, vt et ante Pott. ἄλκαρ αἰνῆς. Quae corruptiones non tam librariorum, quam ipſius ſunt Tzetzae, e memoria loca ſcriptorum vett. citantis.

31) κατὰ Βουπάλου) Sic pro κ. βουπάλῳ primum legit Sebaſt. diſſentientibus Codd. noſtris et edd. prior. atque ſic iam legendum putauit Thryllit. laudato Io. Tzetz. in Chil. X, 380. Eudoc. p. 248. γράφει πρὸς Βούπαλον.

32) ἐβόησε usque ad τέχ' Ἑρμῆν abſunt a Vit. 1. et Ciz. Thryllit. exiſtimat, ἐβόησε pertinere ad Hipponactis verſum, neque eſſe Tzetzae, sed Hipponactis, atque ſic fieri totum Choliambum: Ἐβόησε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν.

33) κυλλήνης) Vit. 2. κυλκίης: Vit. 3. κυλικίης, vt ante Pott. vitioſe. Senſ. eſt: *Maiae filium, Cyllenes regem. Erat enim Mercurius ex Maia in Cyllene, Arcadiae monte, natus: Virgil. Aen.* VIII, 138.

Vobis Mercurius pater eſt, quem candida Maia
Cyllenes gelido conceptum culmine fudit.

Alii tamen alibi natum tradunt. Potter.

34) Pro his duobus verſſ. legunt Vitt. 2 et 3. Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάρου κατά-

Ἑρμῆς δ' ἐκ τῆς ἐηθείσης Ἴσσης Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν [35]) τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ἄτλαντος εἶπεν. Ἄτλας γάρ, οὗ Μαῖα, ὡς ἔφημεν, ἧς Ἑρμῆς, οὗ Πρύλις. Ἄθλιον δὲ τὸν Ἄτλαντα λέγει διὰ τὸ τὸν Πρύλιν συγγενῆ αὐτοῦ ὄντα τοὺς ἰδίους προδιδόναι [36]) συγγενεῖς.

Αὐθομαίμων [37])] τῶν συγγενῶν Τρώων.

223. Τόμουρε] μάντι. πρὸς τὰ λῷστα] καὶ τὰ βέλτιστα [1]), δηλονότι τὰ Ἑλληνικά. νημερτέστατε] ἤτοι ἀληθέστατε. Τόμουρος δὲ ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. Λῷστον δὲ [2]) παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. Νημερτὴς δὲ παρὰ τὸ νή, στε-

λογον, τάχ' Ἑρμῆν. Thryllit. ſic coniicit:

Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάρου κατὰ λεχώ,
Ἡ δ' ἐν ὄρεσι Κυλλήνης θεὸν τέκ' Ἑρμέα.

vt ſint ſenarii iambici. Nec tamen hanc coniecturam ſibi facere ſatis fatetur. *I xati ſunt*, inquit Potterus, *hi Simonidis verſus, et miſere deformati, tam in Mſſ. quam impreſſis Codd. nec, vt verum fatear, placet mihi mea emendatio:*

Μαιάδος Ἑρμείης ἑλικοβλέφαρος γένεθλον,
Ἡ γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσι θεὸν τέκεν Ἑρμῆν.

quam tamen aequum eſt, vt boni conſulat candidus Lector, aut ipſe meliorem et adcommodatiorem excogitet, quod faciendi vt aliquam anſam praebeam, aliorum Codd. lectiones apponam: Μαιάδος ἐρείης ἑλίκου βλεφύρου κατάλληλον. Αὕτη γὰρ κυλλήνης ἐν ὄρεσι θεὸν τε χ' ἑρμῆν Seld. Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάρου κατάλογος, τάχ' ἑρμῆν impreſſi: *Bar. et Graeu. pro* κατάλογος *habent* κατάλογον.

35) ὅθεν) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

36) τοὺς ἰδ. προδιδ.) Vit. 1. et Ciz. προδιδόντα τοὺς οἰκείους, perperam προδιδόντα.

37) Αὐθομ.) Noſtri delent quoque μὲν cum Seb.

1) καὶ τὰ βέλτ.) hoc eſt, βέλτιστα. τὰ, quod Vit. 1. et Ciz. a caeteris neglectum exhibent, abeſſe non poteſt, ſed poſt δηλονότι, cui Seb. male praemiſit punctum, τὰ a Vit. 1. et Ciz. abeſt.

2) λῷστον δὲ) Vitt. 2 et 3. λ. γὰρ, ſed Vit. 1. et Ciz. neque γὰρ, neque δὲ.

ρητικὸν 3) μόριον, καὶ τὸ ἁμαρτάνω 4), ἤγουν ὁ μὴ ἁμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς.

224 — 27. Μηδ' Αἰσακείων] Ὤφειλε 1) δὲ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ 2) τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείρους 3) τῆς Ἑκάβης ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προσταγμάτων τοῦ Αἰσάκου. Ὤφειλε δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν μιᾷ μοίρᾳ ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ κρυψαι τοὺς διπλοῦς 4) τήν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη τούτων τεφρώσας καὶ καύσας τῷ πρώτως 5) ἐν Λήμνῳ, καθ' Ἑλλάνικον, εὑρεθέντι πυρί. Αἴσακος δὲ υἱὸς ἦν Πριάμου καὶ Ἀρίσβης τῆς Μέροπος θυγατρὸς, μάντις ἄριστος, ὃς ὕστερον ἀπωρνεώθη θρηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μερόπην 6) τὴν Κεβρῆνος. Πριάμου δὲ ὄντος Ἀρίσβην Ὑρτάκῳ καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν τὸν Ἀλέξανδρον ἰδεῖν τὸν περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἔκρινεν ὁ ῥηθεὶς Αἴσακος, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς δύο ἀναιρεθῆναι, τό τε τεχθὲν 7) καὶ τὴν τεκοῦσαν, εἰπὼν, ὅτι τὸ σήμερον τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν χρὴ ἀνελεῖν. Τότε ὁ Πρίαμος 8) ἀντὶ

3) στερ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. non bene, vt mox ἤγουν ab omnibus, quos tractauimus, Codd. Mſſ.

4) ἁμαρτάνω) Cum Pott. etiam noſtri pro ἁμαρτάνον.

1) ὤφειλε) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. vt edd. ante Seb. ὤφελε.

2) μηδὲ) Noſtri μὴ δὲ.

3) τοὺς ὀνείρ.) Vit. 1. et Ciz. τὸν ὄνειρον, non male.

4) διπλοῦς) Noſtri διπλοὺς, vt fere ſemper.

5) πρώτως) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. Sic poſtea ἐν λήμνῳ πρότερον, vbi iterum πρώτως, vid. Sturz. ad Hellan. p. 89.

6) Μερόπην) Pro hac lectione ſtant et noſtri, et reliqui Codd. Mſſ. cum edd. prior. Apollodor. vero III, 12, 5. Ἀστερόπην, vel, vt Cod. Palat. Στερόπην, cf. ibi Heyne. Facile confundi poſſunt Μερόπην, Στερόπην et Ἀστερόπην.

7) τό τε τεχθ.) Sic cum Seb. Vit. 2. pro ἤτοι τὸ τεχθ. Vit. 3. τὸ τεχθ.

8) τότε ὁ πρίαμ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ὁ δὲ πρίαμ.

τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν ἐκ Θεμίστου[9]) κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν[10]) Μούνιππον.

Ὤφειλε[11])] Τὸ λε καὶ τὰ ὅμοια ταῦτα[12]) κοιναὶ συλλαβαί εἰσιν, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ ν μακραί[13]) εἰσιν.

Γυῖα] κυρίως αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ ὑποδέχομαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται.

Λημναίῳ πυρί] ἀπὸ κεραυνοβόλου[14]) δένδρου, ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις[15]), ἐν Λήμνῳ πρώτως[16]) εὑρέθη[17]) τό τε πῦρ καὶ αἱ ὁπλουργίαι[18]), καθὼς καὶ[19]) ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως[20]) Ἑλλάνικος ἱστορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα[21]).

9) Θεμίστου) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro θυμοίτου, verum infra v. 519. omnes legunt θυμοίτου, adeo ipse Seb. qui hic id damnat.

10) γεννήσασ.) Vitt. 2 et 3. γεννησαμένην.

11) ὤφειλε) Vitt. 2 et 3. ὤφελε.

12) ταῦτα) Sic Seb. cum Vitt, 2 et 3. pro τοιαῦτα.

13) μακραί) Ciz. et Vit. 3. μακραὶ, scl. συλλαβαί.

14) ἀπὸ κεραυν.) Delent art. τοῦ Vitt. 1. 2. et Ciz. recte.

15) ἐν ἑλλ. χώρ.) Sic Vitt. 2 et 3. demto tamen τῷ· ἐν. Ciz. et Vit. 1. ἐν ἑλληνικῇ χώρᾳ.

16) πρώτως) Sic pro πρότερον, vt supra, Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. πρώτῃ.

17) εὑρέθη) Recte. Sed Vit. 1. et Ciz. εὑρεθῆναι, forte εὑρέθη καὶ, nam sequitur τὸ πῦρ, non vero τό τε.

18) ὁπλουργ.) Vit. 1. et Ciz. perperam ὅπλαι, haud dubie vel ὅπλα, vt schol. Apollon. I, 608, vel ὁπλοποιΐα, vt infra ad v. 462.

19) καθὼς καὶ) Sic Vitt. 2 et 3. bene: reliqui καὶ ignorant.

20) ἐν τῷ — κτίσεως) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam sqq. ἵνα μὴ — ἐπεξεργ. Caeterum hic non fuit liber singularis, sed pars eius libri, qui inscribebatur κτίσεις, cf. Sturz. ad Hellan. p. 87, et 89, et 142, et Athenaeum X, 447, c.

21) ἐπεξεργ.) Vit. 2. ἐπεργασώμεθα: Vit. 3. ἀπεργασώμεθα.

228. Οὐκ ἂν τοσῶνδε [1])] ἐλλειπτικῶς εἶπεν, ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν, ἐὰν ταῦτα ἐγένετο, οὐκ ἂν τοσούτων [2]) συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε [3]), καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη καὶ ἐπλημμύρησε καὶ ἡμᾶς κατεπόντισεν [4]).

229 — 31. Καὶ Παλαίμων] ὁ Μελικέρτης ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱός. Οὗτος σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Γενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη [1]) αὐτῷ ἐθυτίαζον. Ἡ δὲ ἱστορία ὄπισθεν ἐῤῥέθη. Ἀθάμας [2]) τρέφων τὸν Διόνυσον Ἥρας ὀργῇ μανεὶς τὸν παῖδα Κλέαρχον [3]) ἀναιρεῖ. Εἶτα καὶ Ἰνὼ [4]) μανεῖσα ἐφῆκεν [5]) αὐτὸν εἰς ζέοντα λέβητα. Σωφρονήσασα δὲ ἐδιώκετο παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου ἀναιρεθῆναι. Φεύγουσα δὲ διὰ τῆς Γερανείας ὄρους Μεγαρικοῦ ἀπὸ τῆς Μολουρίδος [6]) πέτρας ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Με-

1) *οὐκ — τοσῶνδε*) Noſtri *τοσόνδε*. Verum hoc ſchol. a Seb. huc translatum Codd. noſtri, vt edd. prior. exhibent ad v. 227. poſt verba: *εὑρεθέντι πυρί*.

2) *τοσούτων*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *τοσῶνδε*.

3) *ἐπέκλ.*) Vit. 3. *ἀπέκλ.*

4) *κατεπόντ.*) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *κατεπόντωσε*.

1) *βρέφη*) Vitt. 2 et 3. *βρέφος*.

2) *Ἀθάμας*) Vitt. 2 et 3. delent *γὰρ*, bene.

3) *κλέαρχ.*) Vocant *λέαρχον* Pauſ. 1, 44. et Apollod. I, 9, 1 et 2. et III, 4, 3. cf. Heyne, qui vt corruptum damnat voc. *κλέαρχον*: verum in Tzetza noſtro neque damnandum, neque mutandum in *λέαρχον* putauerim, quum Codd. Mſſ. omnes, qui extant, conſpirent in *κλέαρχον*, et Tzetz. ipſe ad v. 21. dicat: *κλέαρχον, τὸν παρά τισι λέαρχον*: vnum ergo ei fuit idemque dicere *κλέαρχ.* et *λέαρχ.* cff. interptt. ad Hyg. f. 1.

4) *Ἰνὼ*) Tollendum *ἡ* cum Vitt. 2 et 3.

5) *ἐφῆκεν*) Vit. 1. et Ciz. *ἐφεῖκεν*, Vitt. 2 et 3. minus recte *ἀφῆκεν*, qui quoque mox omittunt voc. *ζέοντα*, non bene, nam Apollod. III, 4, 3. *πεπυρωμένον*. Αὐτὸν pro *τοῦτον* cum Sebaſt. Vitt. 2 et 3.

6) *Μολουρίδος*) Ciz. et Vit. 1. *μοσλουρίδος*, perperam:

λικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηίδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον 7) Σισύφῳ εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια 8). Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ὁ Ἀθάμας ἔμελλε βαλεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα τοῦτον ἡ μήτηρ Ἰνὼ ἔφυγεν 9), οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τοῦτου τὸ σῶμα Σισύφῳ ἀπὸ τῆς Σχοινουντίας 10) (ἐκεῖ γὰρ ἐξερρίφη ἀπὸ 11) τῆς θαλάσσης δελφῖνος αὐτὸν ἐκβαλόντος 12)) Ἀμφίμαχος καὶ Δοναχῖνος 13) ἐκαλοῦντο. Ὁ δὲ Σίσυφος ἀδελφὸς ἦν Ἀθάμαντος τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς 14) Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἐν Κορίνθῳ 15) ἑορτὴν, τὰ Ἴσθμια, συνεστήσατο. Ἐτιμᾶτο γὰρ 16), ὡς ἔφημεν, ὁ Παλαίμων καὶ ἐν Τενέδῳ.

Καὶ δὴ Παλαίμων] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· καὶ δὴ 17) τῆς

Vitt. 2 et 3. Μολουριδοῦ: de qua petra vid. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. pag. 307.

7) εἶπον) Vitt. 2 et 3. εἶποντο, forſ. εἶπον τῷ.

8) παιδὸς — ἴσθμια) Vitt. 2 et 3. παιδ. ψιτὰ ἄγ. ἴσθμια. Sed quis eſt, qui ſciat, quid ψιτά? Corruptum eſt verbum, forte compendio ſcripturae, et legendum κλειτὰ i. ἀγωνίσματα. Eudoc. p. 238. Σίσυφος ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐκέλευσε γενέσθαι. cfl. de his ludis Pauſan. I, 44, 11, et II, 1, 3. ſchol. Apollon. III, 1240, et interptt. ad Hygin. p. 380. ed. Staveren.

9) ἔφυγ.) Noſtri ἔφευγ. Deinde Vit. 1. et Ciz. τούτου pro τοῦτον.

10) σχοινουντ.) Male Vitt. 2 et 3. σχοινοβυστίας.

11) ἐκεῖ γὰρ ἐξερρ. ἀπὸ) Ita legendum cum noſtris pro ἐκεῖσε γὰρ ἐρρίφη, ἐξ.

12) δελφ. — ἐκβαλ.) Vit. 1. et Ciz. δελφῖνες αὐτὸν ἐκβάλλοντες, non apte.

13) Δοναχῖνος) Sic legendum cum edd. prior. Codd. noſtris et Eudoc. p. 238. pro Δοναχῆνος.

14) βασιλεὺς) Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. βασιλεύων.

15) ἐν κορίνθῳ) Ab Seb. additum ignorant Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. addunt ἐν κορινθίᾳ, leguntque συνεστήσαντο pro συνεστήσατο, non bene, quia refertur ad Siſyphum.

16) ἐτιμᾶτο γὰρ) Sic pro ἐτιμ. δὲ Vitt. 2 et 3. et mox quoque ἐν τενέδῳ, omittentes art. τῇ, recte.

17) καὶ δὴ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

Τενέδου ἡ θάλασσα ἀναβράσει [18]) καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων, εἶπε· καὶ δὴ ὁ Παλαίμων ὁ βρεφοκτόνος δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γραῖαν σύγκοιτον τοῦ Ὠγένου [19]), καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθὺν, τοῦτ' ἔστι τὴν θάλασσαν, τὴν Τιτηνίδα [20]) τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Δέρκεται τί πάσχουσαν; ζέουσαν καὶ ἀναβράζουσαν ἐν ταῖς αἰθυίαις ταῖς ἐστολισμέναις [21]) ἐν πλεκτάναις ἤτοι σχοινίοις. Λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθυίας τὰ πλοῖα, αἴθυιαι γὰρ κυρίως ὄρνεα θαλάσσια [22]).

232 — 33. Καὶ δὴ διπλᾶ] Κύκνος ὁ Σκαμανδροδίκης [1]) καὶ Ποσειδῶνος [2]) λαθραίως τεχθεὶς ἐρρίφη πλησίον θαλάσσης. Κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα [3]) ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς ἀνείλοντο τοῦτον καὶ Κύκνον ὠνόμασαν, ὃς ἀνδρωθεὶς ἔγημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος καὶ γενᾷ Τέννην [4]) καὶ Ἡμιθέαν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Προ-

18) ἀναβρ.) Vit. 1. et Ciz. ἀναβράσεται.

19) ὠγένου) Vitt. 2 et 3. ὠγενοῦ. καὶ significat: id eſt, vt ſaepe, nam ὤγενος, vel, vt Pherecydes, ὠγῆνος, vel, vt Heſych. ὠγὴν eſt idem, qui Oceanus, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 51.

20) τιτην.) Apollod. I, 1. τιτανίδα.

21) ἐστολισ.) Ita Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐπεστολισ.

22) αἴθυιαι — θαλάσ.) Vit. 3. αἴθυια — ὄρνεον θαλάσσιον.

1) σκαμανδρ.) Vitt. 2 et 3. σκαμανδρώδης, ſed ſchol. Villoiſ. Hom. Il. α, 38, Eudoc. p. 264, ſchol. Pind. Ol. II, 147. et Nat. Com. II, 8, p. 169. Scamandrodice.

2) ποσειδ.) Sic noſtri omnes; olim in edd. ante Pott. Ἀπόλλωνος, forte Ἄρεως, fuit enim alius Cycnus, filius Martis, qui vero ab hoc loco eſt alienus.

3) κύκνον — καταπτ.) Noſtri cum Eudoc. p. 264. et Phauor. κύκνων — καταπτάντων, et pro περὶ αὐτὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πέριξ αὐτοῦ.

4) τέννην) τέννην Vitt. 2 et 3. hic et poſtea, cum Eudocia. Sic quoque Pauſan. X, 14, 2. Conon fab. 28, et alii, cf. Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 380.

κλείας ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην [5]) τὴν Τραγανάσου [6]), ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου [7]) καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος [8]) κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα [9]) ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου [10]). Ὁ δὲ ὀργισθεὶς εἰς λάρνακα [11]) βαλὼν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. Τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκοφρύῃ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τενέδῳ καλουμένῃ [12]), ἰδόντες [13]) οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα βασιλέα ἑαυτῶν [14]) τὸν Τέννην ἐποίησαν, καὶ

5) φιλον.) Sic pro φυλον. legendum cum Codd. noſtris et Eudocia. Similiter φιλονόμη Paulan. X, 14, 2, Steph. Byz. ad τένεδος, Io. Tzetz. Antehom. v. 245. Infra quoque Sebaſt. pro inconſtantia ſua φιλονόμην. Schol. Villoiſ. Hom. Il. I, 38. vero φυλονόμη.

6) τραγ.) A Seb. reſcriptum probant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, ſed Vit. 1. et Ciz. vulgat. τραγάσου. Apud Hellanic. p. 91. occurrit alius Tragaſus, cf. ibi Sturz. Paul. X, 14, 2. τρανγάσου, quod voc. corruptum forte antea fuit τραγάσου.

7) τένου) Vitt. 2 et 3. hic et infra cum Eudoc. τέννου, vt antea τέννῃ.

8) τῆς ἐλπίδ.) Abeſt a noſtris et Eudocia. Conon f. 28. etiam modo καὶ μὴ τυγχάνουσα. Videntur e gloſſa orta. Mox quoque delent noſtri αὐτοῦ cum Eudocia.

9) ὡς βιασθ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκβιασθ. et mox iidem αὐτοῦ pro αὐτῇ συμφων., non bene.

10) Μόλπου) Vit. 1. et Ciz. Εὐμόλπου, forte rectius, nam Suidas Eumolpum nominat filium Muſaei et diſcipulum Orphei. Infra v. 234 et 236. Ciz. quoque Εὐμόλπου, ſed Vit. 1. Μόλπου.

11) λάρνακα) Eodem voc. vſus etiam eſt ſchol. Villoiſ. Hom. Il. α, 38, quod ſine dubio h. l. ſignificat *nauiculam*, cf. Schaefer ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 433.

12) τενέδῳ καλουμένῃ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: Vitt. 2 et 3. τέννεδος καλ. Punctum tamen delendum in Seb. ante νῦν δέ.

13) ἰδόντες) Vitt. 2 et 3. ἰδόντες δέ, puncto praepoſito.

14) ἑαυτῶν) Sic Vit. 1. et Ciz. cum ſchol. Villoiſ. ad Hom. l. l. recte. Vit. 2. αὐ-

τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. Γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην [15]), αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ ἀνεῖλε τὸν Κύκνον καὶ Τέννην, υἱὸν Κύκνου λόγῳ [16]), ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. Ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ [17]) φεύγουσα τὴν μίξιν εἰς γῆν κατεπόθη. Ἀχιλλεὺς [18]) δὲ μετὰ τὸ ἀνελεῖν Κύκνον καὶ Τέννην, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν, ὕστερον [19]) ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα, ὄντινα ἡ Θέτις συνακολουθοῦν Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκειν αὐτῷ, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα, εἱμαρμένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ [20]) ἀποθανεῖν, ὁπότε [21]) ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. Ὁ δὲ Τέννης, ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος.

Καὶ δὴ διπλᾶ] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τέννης καὶ ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται [22]), ἀντὶ τοῦ ῥαίσεται καὶ φθαρήσονται, σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ· ἐν τῷ στερρῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως τυπεντα καὶ πληγέντα τοὺς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. Τοῦτο δὲ [23]) ψεύδεται ὁ Λυκόφρων, οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ κατὰ [24]) τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος

τῶν: Vit. 3. cum Eudocia αὐτόν.

15) τὴν φιλον.) Art. τὴν noſtri delent cum Eudocia.

16) υἱὸν κυκ. λόγῳ) Sic noſtri cum Eudoc. rectius, quum vulg. τὸν λόγῳ υἱὸν κύκνου.

17) ὑπ' αὐτοῦ) Noſtri cum Eudoc. non praebent.

18) Ἀχιλλεὺς) Sic quoque noſtri cum Eudoc. ſed edd. prior. Ἀχιλλέα. Scribendum tamen videtur: Ἀχιλλεὺς δὲ μετὰ τὸ ἀνελεῖν pro μετὰ δὲ τὸ ἀνελ. Ἀχιλλεύς.

19) εἰς ἔννοιαν — ὕστερον) A Sebaſt. ſuppletum Vitt. 2 et 3. et Eudocia etiam ſupplent.

20) Ἀχιλλεῖ) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Ἀχιλλέα.

21) ὁπότε) Vitt. 2 et 3. cum Eudocia εἰ.

22) φθείρονται) Noſtri non male φθείρεται, ſi omittitur ῥαίσεται καὶ a Seb. inſertum.

23) τοῦτο δὲ) Sic noſtri, ſublato καὶ, bene.

24) κατὰ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſupplent.

ἀνῃρέθη. Φασὶ [25]) γὰρ, ὅτι ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. Τοῦτο δὲ μῦθός ἐστι, περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος [26]) ἐν πολέμοις [27]), ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε [28]) τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν [29]). Ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν [30]) ἀνῃρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς.

234 — 35. Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος] οὕτως δεῖ συντάσσειν· τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους [1]) ῥιφὰς τὰς ἐν ψυδραῖσι [2]) καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου. Λείπει δὲ τὸ γενομένας [3]).

Λαρνακοφθόρους ῥιφὰς] τὰς μελλούσας φθεῖραι [4]) αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. Λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένας διὰ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ [5]) λάρνακι, κἂν γὰρ [6]) λαρνακοφόρους εἴπῃς [7]), οὐκ ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει, κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο

25) φασὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. φησὶ.

26) σκεπτόμ.) Ciz. et Vitt. 1. 2. σκεπόμενος, quod idem eſt.

27) ἐν πολέμοις) Ita noſtri, demto art. τοῖς, recte. Pott. ἐν πολέμῳ.

28) ὑποπέπτ.) Vit. 1. et Ciz. ὑποπεπτωκώς.

29) ἄτρ. ἦν) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3, non ἐστί.

30) κεφαλὴν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. delent praepoſitum περὶ in vulg. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent. Seb. igitur perperam negat, vllum extare Cod. qui tueatur.

1) λαρνακοφθ.) Noſtri omnes hic et poſtea λαρνακοφόρους.

2) ψυδραῖσι) Vitt. 2 et 3. ψυδραῖς, in ſcholiis aptius.

3) τὸ γεν.) Vitt. 2 et 3. τὰς γεν. non bene, et pro λείπει Vit. 1. et Ciz. λέγε.

4) φθεῖραι) Vit. 1. et Ciz. διαφθεῖραι.

5) ἐν τῇ) Art. τῇ recte addunt Vit. 1. et Ciz. vt antea.

6) κἂν γὰρ) Vitt. 2 et 3. καὶ γὰρ εἰ.

7) εἴπῃς) Ciz. et Vit. 1. εἶπεν, non bene.

ἠγνόησε, τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκτείνειν, ὡς τό·

Τρῶες [8]) δ' ἐρρίγησαν [9]), ὅπως ἴδον [10]) αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο [11]) μείουρον λέγεις, ὡς οἱ πολλοί, ἄκουσον Ἱππώνακτος·

Ἦν αὐτὸν [12]) ὄφις ταὐτικνήμιον δάκῃ.

ἰδοὺ γὰρ [13]) τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐδέχθη. Καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία [14]) εὑρήσει [15]) ὁ πολυμαθὴς καὶ τεχνικὸς, καὶ μετρικός [16]).

236 — 39. Ὧι δὴ πιθήσας [1])] ᾧτινι Μόλπῳ [2]) πεισθεὶς ὁ Κύκνος ὁ στυγνὸς [3]), καὶ ὁ στυγητὸς ἄρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων, ὁ αἰθυιόθρεπτος [4]) (εἶδος εἶπεν

8) Τρῶες) Hom. Il. μ, 208, et Athen. XIV, p. 632.

9) δ' ἐρρίγ.) Vit. 2. διερρίγησαν, male.

10) ἴδον) Vit. 1. et Ciz. εἶδον, ſed ἴπει omnes pro ὅπως.

11) καὶ σὺ τοῦτο) Vit. 1. et Ciz. ſic: τοῦτο καὶ σὺ, et mox λοιποὶ pro πολλοί.

12) Ἦν αὐτὸν —) Vit. 1. et Ciz. ita: ἦν αὐτὸν ὄφις τὼντικνήμιον δάκῃ: Vit. 2. ἦν αὐτὸς ὄφις τῶν τικείμενον δήκῃ: ſic etiam Vit. 3. ſed τόν τε κείμενον pro τῶν τικείμ.

13) γὰρ) Addit Vit. 2. cum Seb. omiſſis vero τὸ ο, legit ἰδείχθη pro ἰδίχθη.

14) μυρία, quod Sebaſt. iactitat primum recepiſſe, omnes iam edd. prior. cum Mſſ. noſtris exhibent, praeter Pott. 2, vbi fortaſſe incuria typographorum omiſſum.

15) εὑρήσει) Sic pro εὗρηκεν Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Annotat Thryllit.: *Si εὑρήσει, potius dicendum fuerat φιλομαθὴς, ſi vero εὗρηκεν, quis eſt ille πολ. μετρικός? Forte ipſe Tzetzes.*

16) μετρικός) Vit. 3. τεχνικός. Vit. 1. et Ciz. πολυμ. καὶ τεχνικὸς, καὶ μετρικὸς, quod vt iactantiae Tzetzae aptiſſimum reducendum curauimus.

1) πιθήσας) Noſtri addunt cum Seb.

2) Μόλπῳ) Ciz. Εὐμόλπῳ, vt ſupra.

3) ὁ στυγ.) Art. ὁ noſtri cum Seb. ſupplent, ſed Vit. 1. et Ciz. habent quoque καὶ ὁ στυγητός.

4) αἰθυιόθρ.) Vit. 3. αἰθυίθρεπτος.

ἀντὶ τοῦ εἴδους [5]), ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος) ὁ λιναγρέτης καὶ ὁ ἀγρευθεὶς [6]) ἐν λίνοις καὶ δικτύοις [7]) τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων [8]), ὁ Φίλος καὶ ὁ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρέοις, τοῖς ῥαιβοῖσι [9]) καὶ λοξοῖς νειρίταις καὶ κοχλιδίοις [10]), ἐν χηλῷ [11]) καὶ ἐν κιβωτῷ κατεδρύφαξε, καὶ ἠσφάλισε τὰς διπτύχους γονὰς ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ [12]) Τέκην καὶ Ἡμιθέαν.

Κατεδρύφαξε] Δρύφακτα καὶ δρύφακτα [13]) κυρίως λέγονται τὰ ἐκ δρυῶν [14]) περιφράγματα. Τὰ δὲ [15]) λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρω [16]) ἱστορίᾳ ἐῤῥέθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος.

240 — 42. Σὺν τοῖς δὲ] σὺν Κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶ, καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ καρτερικὸς Μνήμων θανεῖται πρηνὴς, τὸ στέρνον καὶ τὸ στῆθος οὐτασθεὶς [17]) ξίφει, τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως τῆς θεᾶς, οὐ φράσας καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολὰς [18]), ἀλλ' ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν λήθῃ σφαλείς [19]).

5) τοῦ εἴδους) Noſtri delent art. τοῦ.

6) ὁ ἀγρευθ.) Vit. 1. et Ciz. ὁ bene praemittunt: vti mox τῷ· ἠγαπημένος.

7) ἐν δικτ.) Vitt. 2 et 3. delent ἐν.

8) καὶ ἁλ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) ῥαιβοῖσι) A Seb. reuocatum, quia eſt verbum Lycophronis, Vitt. 2 et 3. firmant.

10) κοχλιδ.) Vitt. 2 et 3. κοχλιρίοις, forte κοχλιαρίοις, nam voc. prius ignorant Lexica.

11) ἐν χηλῷ — ἠσφάλισε τὰς) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) παῖδ. αὐτοῦ) Ciz. et Vit. 1. παῖδ. αὐτῆς.

13) καὶ δρύφακτα) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. et mox λέγονται pro λέγεται cum Vitt. 2 et 3.

14) ἐκ δρ.) Vit. 3. ἐκ τῶν δρ.

15) τὰ δὲ — Μνήμονος) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

16) ἀνωτέρω) Vit. 2. ἀνωτέρᾳ. Vit. 3. verba ἐν τῇ ἀν. ἱστορίᾳ ignorat. Ambo ἐῤῥέθη legunt pro ἐῤῥέθησαν, non bene, ab praeced. λέγονται.

17) οὐτασθ.) Noſtri οὐταθεὶς.

18) ἐντολὰς) Vitt. 1. 2. et Ciz. βουλάς.

19) σφαλ.) Vitt. 1. 2. σφαγείς.

243 — 44. Καὶ δὴ στένει Μύρινα [1])] Ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει· εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι Βλέπω συστροφὴν τῶν πλοίων [2]) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐπιβοῶσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ τόδε καὶ τόδε· νῦν φησὶ, Καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα, πολίχνη [3]) Τροίας, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ [4]), τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσαντες, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερος [5]) ἁπάντων Ἑλλήνων [6]) πηδήσας ἐκ τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδώσῃ, καὶ συμβολὴ [7]) πολέμου γενήσεται σαλπισάντων [8]) τῶν σαλπιγκτῶν ἐν κογχύλῃ. Προορῶ δὲ [9]) τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν, καὶ τοῖς ὠσί μου ἀφομοιῶ καὶ εἰκάζω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς ἀλλεπαλλήλους [10]) συμφοράς. Ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοιά ἐστιν αὕτη· συνταξεως δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἔχομεν χρείαν διὰ τὸ σαφὲς, τὰς δὲ ἱστορίας γραπτέον. Μύρινα πολίχνιον Τροίας

1) Μύρινα) Vit. 1. et Ciz. Μύῤῥινα hic et in ſeqq. non bene, cff. nott. ad Lycophr. et Tzſchuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 515. ſqq.

2) τῶν πλ.) Art. τῶν a Seb. praepoſitum noſtri quoque praeponunt: ſed mox συρομένων Vitt. 1. et 3. et Ciz. pro συρομένην.

3) πολίχ.) Vit. 2. hic et poſtea πολίχνιον, ſed Vit. 3. cum Eudoc. p. 399. forſan mendoſe πολύχνιον, cf. tamen Baſt. in Ep. Crit. p. 18.

4) καὶ οἱ αἰγ. — ἀκούσαντες) Vitt. 2 et 3. vt edd. priſcae, καὶ ὁ αἰγιαλὸς — ἀκούσας. Vit. 1. et Ciz. αἰγιαλοὶ quidem habent, ſed ἀκούοντες pro ἀκούσαντες. Thryllit. coniicit legendum eſſe: καὶ οἱ ἠιόνες καὶ οἱ αἰγιαλοὶ, ob repetitum ſine dubio τὸ· καὶ in edd. prior. καὶ οἱ καὶ αἰγ.

5) ὕστερος) Pro ὕστερον reduximus ope Vitt. 2 et 3.

6) ἑλλήνων) Deeſt in Ciz. et Vit. 1.

7) συμβολὴ) Vitt. 2 et 3. σύμβολα.

8) σαλπισάντων) Vitt. 2 et 3. σαλπισασῶν, recte ob σαλπίγγων, verum Ciz. et Vit. 1. ἵππων pro σαλπίγγων, male. Legendum tamen omnino videtur: σαλπισάντων τῶν σαλπιγκτῶν ἐν κογχύλῃ, atque ſic locum reſtituere ſuſtinuimus.

9) προορῶ δὲ) Vitt. 2 et 3. πρ. δὴ, non male.

10) ἀλλεπ.) Pro ἐπαλλήλους noſtri cum Seb. recte.

ἐστὶν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν παρὰ Πολίτου τοῦ υἱοῦ Πριάμου, ὅστις σκοπὸς τῶν Τρώων ὑπῆρχε θαῤῥῶν ταχύτητι ποδῶν, ὡς φησι καὶ Ὅμηρος [11]).

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως [12]) αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν [13]) κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε [14]) σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
Ἔνθα τότε Τρῶάς τε [15]) διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.

Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκείνη [16]) ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλουμένη ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας [17]) ἐστράτευσαν. Αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης πόλιν [18]) ἀνήγεραν.

Παράκτιοι ἠιόνες] Οὐκ εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλούς· εἰ μὲν γὰρ [19]) κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσὶ, καλῶς εἶπεν ἠιόνες καὶ αἰγιαλοὶ [20]) παράκτιοι ἤτοι πετρώδεις [21]), εἰ δ' οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς, εἶπεν ἠιόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραιγίαλοι.

11) φησὶ καὶ Ὅμ.) Nostri φησὶν ὅμηρ. Il. β, 811. lqq. Eudoc. p. 399. ὁ ποιητὴς φησιν.

12) πόλεως) Nostri, vt edd. ante Pott. πόλις: Eudoc. vero πόλεως.

13) Βατίειαν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Βατείαν.

14) δέ τε) A Vitt. 2 et 3. et Eudoc. abest δὲ, vti a Vit. 1. et Ciz. seq. σῆμα.

15) τρῶάς τε) Deest τε in nostris et in Eudoc. cff. Heyne in Obseruatt. ad Hom. et Tzetz. in Antehom. v. 128. ibique Iacobs.

16) ἐκείνη) A Seb. adiectum nostri ignorant.

17) κατὰ — Τροίας) Vit. 3. κατὰ Τροίαν. Sed ἐστράτευσαν nostri omnes cum Seb. pro ἐστράτευσεν, nam pertinet ad omnes Amazonas. Eudoc. φασὶ δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας κατ' αὐτῆς ποτὲ στρατεῦσαι.

18) πόλιν) Art. τὴν cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. deleuimus.

19) εἰ — γὰρ) Delent γὰρ nostri Codd.

20) ἠιόνες — αἰγιαλ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

21) ἤτοι πετρ. usque ad παράκτιοι desiderantur in Vitt. 2 et 3.

Φριμαγμὸν] Οὕτως [22]), οἶμαι, τὸν χρεμετισμὸν λέγει. Οὐκ ἔστι δὲ [23]) Φριμαγμὸς ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων [24]) ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν.

Ἠϊόνες] καὶ ἠόνες, ὡς ἂν ἐθέλῃς [25]), γράψον, εἴτε τριτυλλάβως τιθεὶς κάτωθεν τοῦ η προσγεγραμμένον [26]) ι, εἴτε τετρασυλλάβως, μὴ ὑπογράφων, ἀλλ' ἐκφωνῶν [27]) ηϊόνες, τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα [28]), οἷός ἐστιν οὗτος, καὶ δάκτυλον καὶ χορεῖον πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις.

245. Πελασγὸν ἄλμα] τὸ Θετταλικὸν [1]) πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς [2]) ὁ Ἀχιλλεύς. Τὸ δὲ, ὅθεν ἐκλήθη Πελασγὸς [3]), εἶπον.

22) οὕτως) Vitt. 1. 3. cum Ciz. οὗτος, non inepte.

23) ἔστι δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ non agnoscunt.

24) τῶν ἵππ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent τῶν, ab aliis omissum. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ἵππων.

25) ἐθέλῃς) Nostri θέλῃς, et γράφε, vt edd. prior. pro γράψον.

26) προσγεγρ.) Vit. 1. et Ciz. προσγεγραμμένην, sed ι a Seb. additum modo Ciz. et Vit. 1. addunt.

27) ἐκφωνῶν) Vit. 3 ἐννοῶν, non satis apte.

28) τὸ γὰρ ἰαμβ. — πόδα) Vitt. 2 et 3. τῶν γὰρ ἰαμβικῶν καὶ ἀναπαιστὸν δέχονται πολλαί. *Sic omnino est*, addit Thryllit. *vid. v.* 214. *alias raro Lycophron.* Verum ibi, vt in aliis locis, εἰστῶσαι legendum τρισυλλάβως, non vero τετρασυλλάβως: vid. not. ad v. 71.

1) Θετταλικὸν) Vitt. 2 et 3. Θετταλὸν, qui mox omittunt τὸ τοῦ Ἀχιλλέως. cf. de hoc prouerbio Turnebus in Aduerſ. XXVII, 29. Θεσσαλὸν πήδημα *in proverbium abiisse notat Eustath. ad Periegetem. Illud prouerbium ex hoc loco explicandum, mirum est, quam inepte exponat vir caetera doctiss. Adrian. Iunius in Sylloge Adagiorum. Lege, et risum, reor, non tenebis.* Thryllit.

2) καὶ Θετ.) Vit. 1. et Ciz. κατὰ Θετταλούς.

3) πελασγὸς) Sol. Achilles. Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro πελασγία, quod omnes obsidet edd. vt apparet e schol. 177. τὸν δὲ Ἀχιλλέα πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς φερ-

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστί· Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν 4) Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων 5) πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. Προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος ἢ ἑτέρου τινὸς 6), ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι 7) παιδευθεὶς ὕστερος 8) ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδροτέρως 9) πηδήσας πλήττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὡς φασιν, ἀνεδόθη. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ 10) ὁ Ἀντίμαχος λέγων οὕτως·

Ῥίμφα δ' ἀπ' ἠπείροιο 11) μελαίνης ὑψόσ' ἀερθεὶς
Πηλείδης ἀπόρουσεν 12) ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
Τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' 13) ἀενάουσα.

σάλιον, ad quod ſpectat voc. εἶπον.

4) κατὰ τῶν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 762. τῶν.

5) ὁλκάδ.) Noſtri omnes ſpiritu leni ὁλκάδ.

6) τινὸς) Non a Seb. vti iactat, primum additum, nam omnes edd. immo Pott. 1. habent. In Pott. 2. haud dubie lapſu typographorum deeſt.

7) παθήματι) Ciz. et Vit. 1. πηδήματι.

8) ὕστερος) Vit. 3. ὕστερον.

9) σφοδροτ.) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 1. et Ciz. σφοδρότεροι: Vit. 3. σφοδρῶς.

10) Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἀντ. — χωρεῖ πρὸς αὐτούς) Haec omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed pro μαρτυρεῖ δὲ καὶ legunt Vitt. 2 et 3. ὡς φησὶν, omiſſis δὲ καὶ ἑ. cf. Schellenberg. ad Antimachi Reliq. p. 70.

11) ἀπ' ἠπείρ.) Legendum eſſe ἐπ' ἠπείρ. Schellenb. oſtendit, nam de naui in terram, non vero a terra ἀπόρουσεν. Hoc nullus editorum priorum, ne Sebaſt. quidem, ſenſit, qui ſine dubio editionem reliquiarum Antimachi a Schellenb. curatam ignorauit. Facile autem ἀπ' et ἐπ' confundi poſſunt. Caeterum legendum cum Vitt. 2 et 3. ῥίμφα δ' ἀπ' pro ῥίμφα δὲ ἀπ', vt iam emendauit Schellenb.

12) ἀπόρ.) Vit. 2. ἐπόρουσεν, cuius diuerſitatis Schellenb. mentionem non fecit.

13) ποδῶν — γένετ') Vit. 3. mendoſe: ποσειδῶν — γέγονε τ'. Male quoque Vitt. 2 et 3. ἀεννάουσ. pro ἀεγάουσ.

Καὶ Εὐριπίδης [14]) φησὶ διὰ Νεοπτόλεμον [15]).

Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν
Χωρεῖ πρὸς αὐτοὺς [16]) . . .

246. Αἴθων λύκος] ὁ Ἀχιλλεύς.

247. Ἄμμοιο [1])] τῆς ἄμμου. Ἄμος δὲ [2]) δι' ἑνὸς μ γράφεται, ἄμαθος γὰρ λέγεται διὰ τὸ [3]) ἀμαθὴς καὶ ἀμέτρητος εἶναι καὶ ἐν συγκοπῇ [4]) ἄμος. Ἄμμος δὲ Αἰολικῶς διὰ δύο μμ, ἐκεῖνοι γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσι.

Ῥοιβδήσῃ [5])] μετὰ ἤχου [6]) ἀναδώσει.

Γάνος] νῦν τὸ ὕδωρ, ἀλλαχοῦ δὲ [7]) τὸ γάλα καὶ ἡ χαρά.

249. Καταίθει] νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει [1]) τῇ στίλβῃ [2]) τῶν ὅπλων.

14) Εὐριπ.) A Seb. infertum δὲ noſtri non agnoſcunt, recte. cf. Eurip. Andromach. 1139. ſqq.

15) διὰ Νεοπτ.) Sic legendum pro διὰ Νεπτολέμου e Vitt. 2 et 3. Thryllit. autem διὰ Νεπτόλεμον interpretatur, cuius perſonam Eurip. in Andromach. 1140. loquentem introducit, quamquam ibi non ipſe Neoptolemus, ſed legatus Neoptolemi verba recitans loquitur, cf. ibi Barneſ.

16) χωρεῖ — αὐτοὺς) Seb. nulla Codd. ſuorum ratione habita ad accurationem ſenſus addidiſſe dicit, perperam.

1) ἄμμοιο) Vitt. 2 et 3. ἄμοιο.

2) ἄμος δὲ usque ad ἄμμος δὲ Vit. 1. et Ciz. non habent.

3) διὰ τὸ) Sic quoque Vit. 3. pro παρὰ τὸ, vt edd. ante Sebaſt.

4) ἐν συγκοπ.) Praepoſ. ἐν a Seb. reuocatam Vitt. 2 et 3. quoque reuocant.

5) ῥοιβδ.) Noſtri ῥοιβδήσει.

6) ἤχου) Vitt. 2 et 3. ἤχους, forte ἠχοῦς.

7) δὲ) Noſtri Codd. cum Seb. interponunt.

1) λαμπρ.) Vit. 1. et Ciz. καταλαμπρ.

2) στίλβ.) Sic Vit. 2. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. στίλψει: Vit. 3. στιλβότητι.

Ὀρχηστὴς Ἄρης] ὁ εὐκίνητος [3]) πόλεμος. Καὶ Ὅμηρος [4])·

. . . τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα.

Ὀρχηστὴς δὲ λέγεται, ἐπειδὴ μέλη τινὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παροτρύνειν τοὺς ἀνδρείους εἰς πόλεμον ᾄδοντο. Ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης καὶ ἐνοπλίου [5]) ὀρχήσεως γενόμενος [6]), ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ γεναίῳ [7]), καὶ κινοῦντι πρὸς τὸν πόλεμον. Ἢ ὁ εὐκίνητος διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις [8]).

250. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν] ἐν κογχύλῃ σαλπίζων καὶ καταίρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου. Πρὸ γὰρ εὑρέσεως [1]) τῆς σάλπιγγος ἐν τοῖς πολέμοις πυρφόροις [2]) ἐχρῶντο, οἵτινες ἐξ ἑκατέρου [3]) μέρους τῶν στρατευμάτων τοῦ τε πολεμοῦντος [4]), καὶ τοῦ πολεμουμένου μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι ἐρρίπτουν [5]) τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτω [6]) συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. Εἶτα τῇ κογχύλῃ ἐφεῦρον σαλπίζειν, καί

3) ὁ εὐκίν. — ᾄδοντο. Ἢ) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. modo haec: ὁ εὐκίν. πόλεμος, ἢ ὁ μετὰ πυρρίχης — intermediis omnibus demtis, quae cum verba nimis a se distrahant, ab alio glossatore, forsl. a Io. Tzetza, interposita videntur.

4) Ὅμηρ.) Il. π, 617.

5) ἐνοπλίου) Vit. 3. ἐνόπλευ.

6) γενόμ.) Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. γινόμενος.

7) γεναίῳ) Vitt. 2 et 3. praeponunt καί.

8) ἢ ὁ εὐκ. — κινήσεις) Nostri cum edd. prior. non agnoscunt.

1) εὑρέσ.) Vitt. 2 et 3. praemittunt τῆς, non bene.

2) πυρφόρ.) Cf. Photii Lex. ad h. v. et schol. Eurip. Phoenissl. v. 1386.

3) ἑκατέρ.) Vit. 2. vitiose ἑτέρου, vt patet e seqq. et Schol. Eurip. Phoenissl. l. l. ἑκατέρου στρατιᾶς προηγούμενοι.

4) τε πολεμ.) Nostri, vt ante Seb. πολεμίου, demto τῷ· τε. Placet Sebastiani πολεμοῦντος.

5) ἐρρίπτουν) Nostri ἔρριπτον.

6) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 2 et 3. οἵτω Vit. 1. et Ciz.

τινα μέλη ἐπιτηδεύειν πρὸς τὸ παροξῦναι καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας 7), καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφορεῖν. Ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν 8) εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τὸ διὰ τῆς κογχύλης 9) σαλπίζειν. Καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον 10) ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος 11) τὸ ποιεῖν 12) ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα ὡς ὑστέραν 13) γενομένην, ἀλλὰ κογχύλην, κἂν τὸ τῆς 14) Κασσάνδρας πρόσωπον εἰσάγῃ 15) περὶ τούτου λαλοῦν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γενόμενος πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας λέγων 16).

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε 17) σάλπιγξ.

251. Δηϊουμένη 18)] ὡς τὸ ηἰόνες ἢ προσγεγραμμένον καὶ ἀνεκφώνητον τὸ ἰῶτα 19) ἢ ἐκφωνούμενον δίχα προσγεγραμμένου 20). Σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη 21).

7) καὶ τινα μέλη — ἀκούοντας) A noſtris abſunt.

8) τυρσ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. τυῤῥηνῶν. Sic Eurip. Phoeniſſ. 1386. τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. De tuba Tyrrh. cf. Lobeck ad Soph. Ai. p. 223.

9) διὰ τ. κογχύλης) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum ſine art. τῆς: Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. κογχύλῃ.

10) κακόπλ.) Politus ad Euſtath. Tom. III, p. 1289. defendit Lycophronem putatque, aptius adeo ſcripſiſſe, quam ipſum Homerum, qui per prolepſin nominarit buccinam, antequam inuenta fuerit. Dignus eſt, qui addatur, ſchol. ad Eurip. Phoeniſſ. l. l. cf. ibi Barneſ. et ad Iphig. in Taur. 303. et Rheſ. 988.

11) τοῦ λυκόφρ.) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

12) ποιεῖν) Vitt. 2 et 3. προσποιεῖν.

13) ὡς ὑστέρ.) Vitt. 2 et 3. delent ὡς, non male.

14) κἂν τὸ τῆς) Pro κἂν τότε a Sebaſt. reductum etiam in noſtris apparet.

15) εἰσάγῃ) Vit. 1. et Ciz. εἰσάγειν, forte εἰσάγει, vt Vitt. 2 et 3. qui mox quoque, vt Seb. περὶ τούτου pro π. τούτων legunt.

16) λέγων) Il. σ, 219.

17) ἀριζήλη — ἴαχε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ἀριζήλῃ φωνῇ — ἠχήσει, male.

18) δηϊουμ.) Noſtri δηουμένη.

19) τὸ ἰῶτα) A Seb. additum noſtri non addunt.

252 — 53. Πέφρικαν] ἀντὶ τοῦ πεφρίκασιν, πεπύκνωνται [1]). Τὸ δὲ πέφρικαν ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι καὶ τὰ ὅμοια Χαλκιδικῆς [2]) ἤτοι Ἀττικῆς διαλέκτου, ὡς τὸ [3]) ἐσχάζοσαν καὶ εἵποσαν καὶ τὰ ὅμοια. Οὕτως; οἶμαι [4]), καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦς ἐναντίως τῷ κανόνι, ὁ γὰρ κανὼν τῶν εἰς ς ληγόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς, τῶν δὲ μὴ οὕτως ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὰ τρίτα πληθυντικὰ τοῖς πρώτοις ἑνικοῖς· εἶπον τὸ πρῶτον ἑνικόν, εἶπον τὸ τρίτον πληθυντικόν. Τὸ δὲ εἵποσαν ἐναντίως. Ὁμοίως καὶ ἔσχαζον. Τὸ δὲ ἐσχάζοσαν ἐναντίον ἔστι καὶ τῆς Χαλκιδικῆς διαλέκτου, καὶ τὰ ὅμοια. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω [5]). Πέφρικαν δὲ καὶ πεφρίκασι, καὶ πεπύκνωνται [6]) αἱ γυῖαι καὶ αἱ πεδιάδες ὥσπερ ληΐου, ἤτοι ὡς πεπύκνωνται αἱ γυῖαι τοῦ ληΐου καὶ χωραφίου ἐν στάχυσι [7]). Πεπύκνωνται δὲ αἱ γυῖαι ἐν λόγχαις ἀπαστράπτοντες [8]).

Γυῖαι [9])] Τὸ γυι κὰν μακρὸν [10]), κὰν βραχὺ δέξῃ, ἄπταιστος ὁ στίχος ἐστὶν, ὡς ἐδιδάχθης.

20) προσγεγρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. προιγεγραμμένης. Pott. προσγεγραμμένου reposuit ex Bar. quia prius neutro genere vsus est, nam alioquin non multum refert, quo genere proferatur.

21) σημαίνει — ἄφαν.) Nostri non exhibent.

1) ἀντὶ — πεπύκ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πεφρίκασιν, ἀντὶ τοῦ πεπύκ. A Vitt. 2 et 3. haec plane absunt.

2) χαλκιδ.) Nostri omnes cum Phauor. χαλδαϊκῆς, perperam, vt supra ad v. 21. et mox Vit. 1. et Ciz. ἢ pro ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἢ, neque ἤτοι dant.

3) ὡς τὸ) Ita legunt nostri pro καὶ τὸ, recte.

4) οὕτως, οἶμαι, usque ad καὶ τῆς χαλκιδ. διαλέκτου nostri ignorant.

5) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1, 2. et Ciz. recte.

6) πεπύκ.) Vitt. 2 et 3. πεφρίκονται, non bene.

7) ἐν στάχ.) In nostris deest.

8) ἀπαστρ.) Vitt. 2 et 3. ἀστράπτοντες.

9) γυῖαι — ἐδιδάχθ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Potter.

254. Πύργων ἐξ ἄκρων] ἐκ τῶν ὑψηλῶν πύργων [1]).

Ἰνδάλλεται] ἀπεικάζεται [2]), ὁμοιοῦται, καταχρηστικῶς, κυρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμῶν [3]) λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν.

255. Αἰθέρος νηνέμους ἕδρας] καθέδρας ἀπανέμους αἰθέρος [4]) περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ [5]) Πίνδαρος·

Ἐρήμας [6]) δι' αἰθέρος.

Ἐν γὰρ τῷ ἀέρι συνίστανται [7]) κατὰ Ἀριστοτέλη [8]) καὶ πάντας σοφοὺς τά τε νέφη καὶ αἱ καταιγίδες καὶ τὰ πνεύματα. Ὁ δὲ αἰθὴρ ἔρημος τούτων ἁπάντων καθέστηκεν, ὅθεν νήνεμον αὐτὸν εἶπεν.

257. Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ [9]) συμφορὰν δεδεγμένων] οἷον εἰπεῖν νῦν μὲν ἀκουουσῶν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου [10]) συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον, εἶτα Σαρπη-

10) *μακρὸν*) Praemiſſum *κἂν* apud Pott. et a Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſublatum reuocauimus.

1) *πύργων*) A Seb. ſuppletum Vitt. 2 et 3. quoque ſupplent, ſed Ciz. et Vit. 1. pro *πύργων* exhibent *ἄκρων*.

2) *απεικάζ*) Vit. 1. et Ciz. *ἀπεικάζει*.

3) *ἐπ' ὀφθ.*) Vit. 3. cum Phauor. *ἐπὶ ὀφθαλμοῦ*: Vit. 2. *ἐπ' ὀφθαλμοὺς*, vitioſe.

4) *καθέδρας — αἰθέρος*) Vitt. 2 et 3. *ἀπαναίνεται αἰθέρος*, mire, forſan *ἀπανέμους τοῦ αἰθέρος*.

5) *ὡς καὶ*) Vitt. 2 et 3. *καὶ* tollunt.

6) *ἐρήμας*) A Sebaſt. perperam mutatum in *ἐρήμου*, cum Pottero reuocandum eſt, nam tuentur omnes omnino Codd. quos tractamus, etiam ipſe Pindar. Olymp. I, 10. quod quomodo negauerit Sebaſt. ipſe viderit. cf. Schol. ad Pind.

7) *συνίστανται*) Sic pro *συνίστανται* Vit. 1. et Ciz. bene.

8) *Ἀριστ.*) Noſtri *Ἀριστοτέλην*. De Mundo c. 2.

9) *ἐπ' ἄλλῃ*) Vit. 2. *ἐπ' ἄλλην*.

10) *πανδ.*) Vitt. 2 et 3. mendoſe *πάντων*. Homer. Il. ε, 291. ſqq. et Io. Tzetz. Hom. v. 69.

δόνος [11]), ἔπειτα Ἕκτορος [12]), καὶ διὰ τοῦτο γοωμένων καὶ ἠηγνυουσῶν [13]) τὰ ἱμάτια.

258 — 68. Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαινα καρδία] πρὸς ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα ταῦτά φησιν ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν καὶ λέγει, ὅτι [1]), ὦ τάλαινα καρδία, ἐκεῖνό σε πλέον τῶν ἄλλων βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελὼν τὸν Ἕκτορα ἐφ' ἅρματος [2]) ἕλκῃ μιαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐκεῖνό σε, ὦ τάλαινα καρδία, δάψει καὶ λυπήσει, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, εὖτ' ἂν ὁ περκνὸς καὶ κυνηγετικὸς ἀετὸς, ὁ χάρων, ὁ αἰχμητὴς ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς [3]) χραίνῃ καὶ μιαίνῃ τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια τίφη καὶ ἄλση, χραίνῃ καὶ μιαίνῃ [4]) καὶ τὸ πέδον [5]) καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ Φόνῳ καὶ αἵματι ἁρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς ὄνυξι τὸν φίλτατόν σου τροφὶν καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων καὶ ὁμογαστόρων [6]) τοῦ Πτώου καὶ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος πατρός [7]). Καὶ ἄλλο τί ποιῶν [8]); αἱμάσ-

11) *σαρκηδ.*) Tzetz. Hom. v. 220, Hygin. fab. 112. Vitt. 2 et 3. male *συμπηδᾶ* pro *σαρκηδ.*

12) *Ἕκτορος*) Hom. Il. XXII.

13) *ἠηγν.*) Vitt. 2 et 3. *ἠηγνυσῶν.*

1) *ὅτι*) Abeſt a Ciz. Vit. 1. et 3.

2) *ἐφ' ἅρμ.*) Vit. 2. *ἐφ' ἅρματα*, perperam.

3) *ἤτοι ὁ Ἀχ.*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

4) *χραίνῃ καὶ μ.*) Haec verba a Seb. repetita Vitt. 2 et 3. quoque repetunt, etſi ſaluo ſenſu abeſſe poſſint, vt in Vit. 1. et Ciz. et edd. pr. abſunt.

5) *πέδον*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *πεδίον.*

6) *καὶ ὁμογ.*) Deſunt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *ὁμογαστέρων* habent. De Hectore, filio Apollinis, vid. ſchol. Hom. Il. γ, 325.

7) *πτώου — πατρός*) Vit. 1. et Ciz. *ὑπάρχοντος υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος*, nulla *τοῦ πτώου* mentione facta. Attamen, ſi *πτώου* ſeruatur, quum ſit Apollinis cognomen, cf. Steph. Byz. ad *Ἀκραιφία*, *καὶ* ſignificat *hoc eſt*, vt aliis etiam in locis.

8) *καὶ — ποιῶν*) Noſtri ſine interrogatione *καὶ ἄλλο τι ποιῶν.*

σων τε τὸ ἐκείνου δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς 9) καὶ σιαγόσι, λαβράζων καὶ ἠχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν 10) ἐν τῷ στόματι. Τί ποιῶν; γατομῶν καὶ ἀροτριῶν, ὡς 11) ὁ βοώτης, δι' αὔλακος 12) καὶ τῆς λευρᾶς 13) καὶ τῆς πλατείας αὔλακος τὴν χέρσον καὶ τὴν ξηρὰν 14) τόρμαν καὶ αὔλακα διαγράφων, τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ 15) καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει, ἀντὶ τοῦ· τῇδε 16) κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἄρμα, ὥσπερ ἀροτριῶν.

Ex 259. Δάψει] δάκῃ, λυπήσει 17).

Ex 260. Λαβράζων] ἠχῶν τοῖς πτεροῖς.

Περκνὸς] κυνηγετικὸς 18), ἀετὸς, περισσῶς καίνων καὶ κόπτων.

9) γαμφηλ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καί.

10) βοὴν) Male negligunt Vit. 1. et Ciz.

11) ὡς) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

12) δι' αὔλ.) Vit. 1. et Ciz. διὰ τῆς αὔλ.

13) καὶ τῆς λευρ. καὶ τῆς πλ. αὔλ.) Sic legendum cum noſtris pro: καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, nam γῆς omnino corruptum eſt.

14) τὴν χ. καὶ τὴν ξηρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, reliqui omittunt articulos, τὴν, τήν.

15) καὶ ῥαιβῇ) Vitt. 2 et 3. praetermittunt, non male, nam gloſſam ſapiunt eius, qui vellet oſtendere, et ῥαιβῷ et ῥαιβῇ poſſe addi βάσει: hinc etiam pro σκολιᾷ et ἀγκύλῃ habent σκολιῷ et ἀγκύλῳ. Conf. ea, quae poſt haec dicuntur.

16) τῇδε) Pro τῇ noſtri cum Seb.

17) λυπήσει) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt. Caeterum obſeruandum, a Seb. h. l. transpoſita in Codd. noſtris eundem fere tenere ordinem, vt in edd. prior. quibusdam omiſſis tamen, vel additis, vel immutatis.

18) κυνηγετικ.) Phauor. addit ἀετὸς, quod addendum videtur: deinde idem cum noſtris: περισσῶς καίνων καὶ κόπτων, quae verba a Seb. abſunt. Pott. habet: πτεροῖσι καίν. καὶ κόπτων. Illa c. ſq. πτεροῖσι ſunt iungenda.

Finis primae partis.

Ex 261. Πτεροῖσι] τοῖς τοῦ ἅρματος τροχοῖς. Μεταφορικῶς [1]) δὲ εἰπὼν τὸν Ἀχιλλέα ἀετὸν εἰκότως τῇ τροπῇ ἐπιμείνας τοὺς τροχοὺς τοῦ ἅρματος αὐτοῦ πτερὰ ἐκάλεσεν ὡς δι' αὐτῶν φερόμενον καὶ πετόμενον. Λέγει δὲ καὶ τὴν παρ' Ὁμήρῳ διφρουλκίαν τοῦ Ἕκτορος, ὅτε αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεύς.

Ex 262. Ῥαιβῷ] τὸ ῥαιβῷ [2]) ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς [3]) Ἀττικόν ἐστιν. Ἢ οὕτως εἰπέ· Διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς. Ῥαιβῷ δὲ τῇ ἐπικαμπεῖ.

Τόρμαν] λέγει αὐτὸ τὸ χάραγμα τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ [4]).

Ἀγκύλῃ βάσει] ἀσυνδέτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγκύλῃ βάσει [5]).

Ex 263. Λευρᾶς] λίαν εὐρείας. Ἀλλὰ κἂν τὰς λέξεις ἄνωθεν τῶν στίχων γράφε [6]).

Ex 264. Κλάζων [7]) τ' ἄμικτον] καὶ βοῶν ἄμικτον. Εἶπε δὲ ἢ ὅτι ἡδεῖαν φωνὴν ἔχει ὁ ἀετὸς καὶ ἐξαίρετον πα-

1) μεταφορικῶς usque ad ἀνεῖλεν ὁ Ἀχιλλεύς a Seb. e duobus Codd. eruta in noſtris non exhibentur. Homer. Il. X. 395 — 405.

2) ῥαιβῷ — ἐλλειπτικῶς) Vit. 1. et Ciz. modo ſic: ῥαιβῷ, ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς, reliquis omiſſis.

3) θηλυκῶς) Vitt. 2 et 3. θηλυκόν.

4) τόρμαν — τροχοῦ) Deſiderantur in noſtris.

5) ἀγκύλῃ — βάσει) Habent noſtri, ſed ante δαίψει, ſic: ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς τὸ χέρσον.

6) ἀλλὰ — γράφε) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

7) κλάζων — usque ad Ὅμηρος abſunt a Ciz. et Vit. 1. Reliquis omiſſis Vitt. 2 et 3. habent modo: κλάζων, βοῶν. In edit. Potteri deſunt εἶπε δὲ usque ad τὰ λοιπὰ ὄρνεα, ἢ ὅτι.

ρὰ τὰ λοιπὰ ὄρνεα ἢ ὅτι μόνος ὁ ἀετὸς ἦτοι Ἀχιλλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων ὡς φησιν Ὅμηρος.

Ex 265. Ἀγαστόρων τρόφιν] ὁμογαστόρων [8] ἀδελφὸν, ἤτοι τὸν συντεθραμμένον.

Ex 266. Πτώου τε πατρὸς] τὸν υἱόν τε τοῦ Πτώου πατρὸς [9], ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιηταί [10] φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος [11]. Πτῶος [12] δὲ ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται· Λητοῖ ἐν Δήλῳ γεννώσῃ [13] Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα σῦς μέγας ἄγριος ἐφάνη, ἰδοῦσα δε τοῦτον [14] ἐπτοήθη καὶ Πτῶα ἐκλήθη. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων Πτῶος [15].

296. Λαβὼν δὲ ταύρου [1])] ταῦρον τὸν Ἕκτορα καλεῖ ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον.

Πεφασμένου] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου [2]).

8) ὁμογαστ.) Noſtri ὁμογαστέρων. Vit. 1. et Ciz. modo: ὁμογ. ἀδελφῶν, ſublatis iis, quae ſequuntur.

9) τὸν υἱόν — πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. υἱόν τε πατρὸς τοῦ πτώου

10) ποιηταί) Noſtri cum edd. ante Seb. ποιητής, vt ad ſolum Alexandrum Aetolum referretur, cuius mentio fit ap. Macrob. V, 22, et ab Alexandro Polyhiſtore, ſupra ad v. 177. laudato, diſtingueretur.

11) Ἀπόλλ.) Noſtri art. τοῦ praepoſitum delent.

12) πτῶος) *Apollinis filius* dic. *Stephano ad* ἀκραιφία, *ſed Pauſaniae* IX, 23, ἀθάμαντος καὶ θεμιστοῦς, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπίκλησις καὶ τῷ ὄρει. *Mons, vt Stephanus tradit, ita vocatus eſt, ὅτι λητὼ ἐκεῖ βουλομένην τεκεῖν ὁ κάπρος ἐπιφανεὶς ἔπτόησε, vt recte eum locum Salmaſius ὁ πάνυ conſtituit. In eo monte, puto, templum fuit Apollinis πτάνου, in quo oracula edebantur, quae intelligit Plutarch. de oraculorum defectu.* Thryllit.

13) γεννώσ.) Vit. 1. et Ciz. γεννωμένῃ.

14) τοῦτον) Sic pro τοῦτο noſtri cum Seb.

15) πτῶος) Noſtri delent, vti etiam art. ἡ ante Ἄρτεμ. et ὁ ante Ἀπόλλων.

1) τοῦ πεφασμ.) Tollunt Vit. 1. et Ciz. poſt λαβὼν ταύρου, recte, nam mox ſecuſim ponitur.

2) πεφασ. — ἀνῃρημ.) Abeſt a Vit. 3.

Δάνος] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶ γὰρ [3]) οἱ παλαιοὶ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς Πριάμου θυγατρὸς ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμμαχήσειν [4]) αὐτῷ, εἰ λάβοι [5]) τὴν κόρην. Ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ Ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. Λαβόντες δὲ [6]) τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονε. Λέγει οὖν· τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Ἀχιλλεὺς ταφήσεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.

270. Σκεθρῷ ταλάντῳ] ἀντὶ τοῦ· ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει [7]). Ὅμηρος [8]) μὲν ἁπλῶς δῶρά φησι τῷ

3) γὰρ) Noſtri omnes, vt Seb. addunt, ſed pro οἱ παλαιοὶ Vit. 1. et Ciz. οἱ πολλοὶ, vt edd. prior.

4) συμμαχ.) Vit. 3. συμμαχῆσαι cum Eudoc. p. 84. Totam hiſtoriam refert Nonnus in ἐξηγήσει ἱστοριῶν Γρηγορίου L. 1. c. 8. p. 133. Thryllit.

5) εἰ λάβοι) Vitt. 1 et 2. et Ciz. εἰ λάβῃ, ſed Vit. 3. cum Eudoc. λάβοι.

6) λαβόντες — παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) Noſtri cum Eudocia breuiter hic: οἱ δὲ Τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν (Ciz. et Vit. 1. πάντα) τὰ δῶρα, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Ἕκτορος ἔδωκεν. cf. Io. Tzetz. in Hom. v. 355 et 430, ibique Iacobs. Sic quoque Eudoc. p. 85. ad verbum, ſed inter ἃ Πρίαμος et ἔδωκεν l. δέδωκεν inſerit: ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ Ἕκτορος, λάθρα τῶν Ἑλλήνων τῆς νυκτὸς τῷ Ἀχιλλεῖ. Videntur et Eudocia et Tzetzes ex vno eodemque fonte hauſiſſe ſua, e Commentariis ſcl. priſcis in Lycophronem, nam omnia, quae hic traduntur, in ſolum cadunt Lycophronem.

7) ταλάντῳ — ζυγοσταθμ.) A Sebaſt. adiecta noſtri quoque adiiciunt, ſed Vit. 1. et Ciz. ζυγοστατήματι: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ζυγοσταθμήσει pro ζυγοσταθμήτῃ, et ante ἀκριβεῖ Vit. 2. ἀντὶ τοῦ, quod recepimus, Vit. 3. vero ἤτοι. E tribus vocc. ζυγοσταθμήτῃ, ζυγοστατήματι et ζυγοσταθμήσει, quae Lexica ignorant omnia, recepimus vltimum, quia eſt

Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἕκτορος, Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους.

Ταλάντῳ] τάλαντον νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα 9).

Τρυτάνης] τοῦ ζυγοῦ. Τρυτάνη δὲ ἡ καὶ σταχάνη 10) λεγομένη 11). Λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, αἱ καὶ 12) πλάστιγγες. Κυρίως δὲ τρυτάνη ἡ γλωσσὶς 13) τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ.

Ἠρτημένον 14)] κρεμάμενον, σταθμώμενον.

271. Αὖθις 1)] εἰς τοὐπίσω.

Τὸν ἀντίποινον] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα 2).

Ἴσον] καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι οὐχ εὑρήσεις 3) τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς καὶ ἐδίδαξα.

compositum ex ζυγὸς et στάθμησις.

8) ὅμηρος — τοῦ βάρους) Nostri non habent. Hom. Il. ω, 58. sqq.

9) σταθμώμενα) Sic pro σταθμούμενα legendum praeeuntibus Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. Paullo post Seb. quoque σταθμώμενον.

10) σταχάνη) Vitt. 2 et 3. σταχίνη.

11) λεγομ.) Vit. 1. et Ciz. καλουμένη.

12) αἱ καὶ) Sic pro καὶ αἱ legendum est cum nostris et Phauor. ad τρυπάνη (τρυτάνη).

13) γλωσσὶς) Ciz. et Vit. 1. γλῶσσα.

14) Ἠρτημένον — σταθμ.) A Seb. hic insertum exhibent quoque Vit. 1. et Ciz. sed non h. l. verum antea post τρυτάνης] ζυγοῦ. Phavorinus inseruit hoc schol. Lexico suo, at festinanter, nam verba seq. v. 271. αὖθις, εἰς τοὐπίσω inepte apposuit.

1) αὖθις) Vit. 1. et Ciz. αὖτις.

2) δοθέντα) Thryllit. coniicit δεθέντα.

3) οὐχ εὑρήσεις — ἐπταισ.) Vitt. 1. et Ciz. vt edd. vett. οὐχ εὕρῃς: Vitt. 2 et 3. fere, vt Pott. 2. οὐκ ἔστιν ὁ στίχος ἐπταισμένος, ἀλλ' οὐδ' (οὐδ' deest in Potter. 2.) εὑρήσεις.

272. Μύδρον] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον παρὰ τὸ μύρεσθαι 4). Νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον· ὁ γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρδεων χρυσῖτιν 5) πρὶν εἶχε ψάμμον ἐκ τοῦ παρακειμένου 6) ὄρους τοῦ Τμώλου καταῤῥέουσαν εἰς αὐτὸν καὶ ψήγματα 7) καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, τὰ νῦν δὲ 8) ὕελον κατάγει.

273 — 74. Κρατῆρα Βάκχου 1)] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα 2) τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι φυγὼν πρὸς αὐτὴν καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν τὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖνται 3) ὀστᾶ. Ἡ δὲ ἱστορία 4) τοιαύτη· Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμοῦ καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. Παραγενόμενος δὲ καὶ εἰς Θράκην, Λυκοῦργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. Ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου ὀστᾶ ἀνέθετο. Περὶ οὗ καὶ Ὅμηρος 5) οὕτω λέγει·

4) παρὰ τὸ μύρ.) Noſtri non agnoſcunt. Sunt Etymologi M.

5) χρυσῖτιν) Pro χρυσίτιν Vit. 1. et Ciz. recte.

6) παρακ.) Pro περικειμένου noſtri cum Seb.

7) καὶ ψήγμ. — ποιοῦσι) Abſunt a Codd. noſtris.

8) τὰ νῦν δὲ) Sic pro κἂν νῦν legendum cum noſtris.

1) Βάκχου) Vit. 1. et Ciz. Βάκχον, perperam.

2) ἀμφιφ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφορέα. Io. Tzetz. in Poſthom. 421. ἀμφιφορῆα, quem, ibique Iacobs. conferas velim.

3) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

4) Ἡ δὲ ἱστορία usque ad περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο deſiderantur in noſtris. Eudocia narrat fere eadem pag. 121.

5) Ὅμηρος) Odyſſ. ω, 74 et 75.

. . . . . Διονύσοιο δὲ δῶρον
Φάσχ' ἵμμεναι [6]), ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.

Κεκλαυσμένος Νύμφαισι] θρηνηθεὶς ταῖς Μούσαις.

Αἳ φλαντο] αἵτινες ἠγάπησαν.

Βηφύρου γάνος] Βήφυρος ποταμὸς Μακεδονίας. Τὸ δὲ γάνος ὕδωρ [7]).

275. Λειβηθρίην σκοπὴν [1])] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου [2]) ὄρους Μακεδονίας.

Ὑπερθε Πιμπλείας] σκοπὴν [3]) ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν [4]). Πίμπλεια δὲ πόλις καὶ κρήνη καὶ ὄρος Μακεδονίας [5]), ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις λέγων·

Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν [6]), ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἔχθουσι . . . . . .

καὶ Ὀρφεύς [7])·

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς [8]) ἔννεπε Μοῦσα.

6) φάσχ' ἵμμεναι) In edd. pr. φασίν ἵμμεν: legendum putat Thryllit. φασὶν ἴμεν.

7) τὸ δὲ γ. ὕδωρ) Abeſt a noſtris.

1) Λειβηθρ. — Μακεδον.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam in ſeq. ſchol. fere eadem repetuntur.

2) λειβήθρου) Vitt. 2 et 3. λυβηθρίου.

3) σκοπὴν) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

4) ὑπάρχ.) Vitt. 2 et 3. ὑπερέχουσαν, in quibus quoque verſſ. Callimachi et Orphei poſiti ſunt inter πιμπλείας et ὑπερέχουσαν.

5) Μακεδον.) In Vit. 1. et Ciz. poſitum poſt πόλις. cf. Schol. Apoll. Rh. I, 25.

6) τὸν ἀοιδὸν — ἔχθουσι) Noſtri τὴν ἀοιδὴν, ἣν μὴ (Vit. et Ciz. μοι) πίμπλειος ἀείσει (Vitt. 2 et 3. ἄεισιν) ὄχθος. Vit. 1. et Ciz. neque ὄχθος neque ἔχθουσι habent. cf. Spanheim. ad Callimach. in Del. v. 7.

7) ὀρφεὺς) Fragm. 46. p. 499 ed. Herman. cf. infra ad v. 410. vbi Tzetz. eundem verſ. repetit.

8) πιμπλ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπληίας, Vitt. 2 et 3. πιμ-

Καὶ αἱ μὲν οὖν λέξεις οὕτως ἔχουσι, περὶ ὧν 9) οὐκ ἔτι γράψω 10), γράψον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων. Ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τοιαύτη, ὅτε 11) λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Ἕκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἱστόσταθμα ταφήσεται ἐν τῷ κρατῆρι 12) τῷ δοθέντι τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου θρηνηθεὶς ταῖς Νύμφαις ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵτινες περὶ 13) τὴν Πίμπλειαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι 14) ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν Ἕκτορα λέγουσι 15), καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες, ὅτι πλεῖόν ἐστι τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν, ὧν φησὶν Ὅμηρος 16) χρημάτων. Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ὑπερβαίνουσι γὰρ 17) τὰ δέκα τάλαντα, ἅπερ φησὶν Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν 18) τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Ἕκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι ταῖς

πλείας, quam lectionem Thryllit. vulgatae praeferendam esse putat.

9) περὶ ὧν — στίχων) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

10) γράψω) A Seb. insertum firmat Vit. 2. γράφω Vit. 3.

11) ὅτε) Sic pro ὅτι scribendum auctoritate Vitt. 2 et 3. vt mox ἀντιδοὺς pro ἀντιδιδοὺς.

12) κρατῆρι) Pro κρωσσῷ, vt habent Vit. 1. et Ciz. cum Pott. exhibent Vitt. 2 et 3. cum Sebast. sed τῆς Θέτιδος modo pro: τῷ δοθέντι — Διονύσου.

13) περὶ) Pro παρὰ restituimus e Codd. nostris, vt mox Seb. περὶ ἑλικῶνα pro παρά.

14) ζυγοσταθ.) Sic Vit. 3. sed Vit. 2. hic et postea ζυγοσταθμῆναι: hic Vit. 1. et Ciz. vt Seb. sed postea ζυγοσταθμῆσαι.

15) λέγουσι) *Puta Philostrat. in Heroic. c.* 19, *segm.* 12. Sebast.

16) Ὅμηρ.) Il. ω, 229. sqq.

17) ὑπερβ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. ὑπερβ. δι.

18) χωρὶς τῶν λοιπῶν usque ad φησὶν Ὅμηρος omissa videntur in Vitt. 2 et 3. incuria scribae, quia mox addunt: ὅτι καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.

Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ὅμηρος [19]), καὶ ταῖς [20]) Νηρηΐσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα πανσόφως [21]) γράφει καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων [22]) τοῦ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει ἡ κηδεία. Νηρηΐδας δὲ λέγει θρηνῆσαι αὐτὸν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν [23]) καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι [24]) μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι [25]) μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστραφῆναι. Καὶ τοιαῦτα μέν, ἃ φησὶν [26]) Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε δακρυούσας [27]) εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας ὅπη εἰσὶ, καὶ ἐξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, Πίμπλειαν καὶ Λειβηθραν [28]) λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι [29]) τὸν Βήφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται [30])· ἐπειπερ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν κατῴκει περὶ [31]) τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβήθριον [32])· ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκείσε τόπους οἰκοῦσιν.

19) Ὅμηρ.) Odyſſ. ω, 60. ſqq.

20) καὶ ταῖς) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, ſed Vitt. 2 et 3. ὅτι καὶ ταῖς exhibent.

21) πανσόφ.) Vitt. 2 et 3. σαφῶς.

22) μουσ. ὀργ.) Vit. 1. et Ciz. μουσῶν καὶ ὀργάνων, vt ſit, auctore Thryllitzſchio, ἓν διὰ δυοῖν: Vitt. 2 et 3. μουσῶν ὀργάνων ſine καὶ, et deleto verbo ἐγεγόνει.

23) κατὰ τὸν αὐτὸν) Ita leg. cum Vitt. 2 et 3. Vulg. omittit αὐτὸν.

24) μυκήσ.) Vitt. 2 et 3. μιμήσασθαι, non apte.

25) ἐξελθ. φοβῆσαι) Vit. 1. et Ciz. ἐξελθοῦσα φοβεῖσθαι, non bene.

26) ἃ φησὶν) Vitt. 2 et 3. delent ἃ, non male.

27) δακρυούσ.) Art. τὰς edd. prior. ſuſtulit Seb. bene, ſed Vit 1. et Ciz. pro τὰς habent τὲ, et Vitt. 2 et 3. μὲν. Reuocauimus τὲ.

28) λειβ.) Noſtri λειβηθρίαν.

29) μοι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

30) ἀλληγ.) Noſtri ἀλληγορηθήσεται.

31) περὶ) Tollit Vit. 3.

32) τὸ λειβήθ.) H. e. ὄρος, ſed Vitt. 2 et 3. τὸν λειβ. vt antea τὸν ἑλικῶνα.

276—78. Ὁ νεκροπέρνας] Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. Ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ τοῦτο γίνεται, ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ ἵστημι [1]· ἡ μετοχὴ ὁ περνὰς [2], ὡς ὁ ἱστάς. Ὅστις Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται [3], καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος [4] ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων [5] τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων [6] τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ [7] ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ [8] Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἡλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖα ἐργαλεῖα, ἔτι [9] δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα, καὶ ὁϊστοὺς [10], ῥίψας πρὸ τοῦ παρθενῶνος τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω αὐτὸν καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφος [11] λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ οὕτως ἠλέγχθη. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει·

Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς [12] Δηϊδά-

1) *δὲ γίνεται — ἵστημι*) Absunt a nostris, quibus quoque assentitur Phauor. Ab alio glossatore videntur addita.

2) *ὁ περν.*) Nostri cum Seb. praeponunt art. sed *ὡς* ab eodem additum non agnoscunt, vti nec *ὁ ἱστάς*.

3) *ἐνδύσεται*) Sic legendum pro *ἐνδύσηται* cum nostris ob seq. *ἱστουργήσει*.

4) *ὕστερος*) Sic pro *ὕστερον* legendum cum Vitt. 1. 2. et Ciz. et Pott. Solus Vit. 3. *ὕστερον*.

5) *τῶν τρ.*) Vit. 1. et Ciz. tollunt.

6) *ἀκούων*) Ciz. *ἀκούσας*.

7) *σκύρῳ*) Vit. 3. *σκυθίᾳ*, perperam.

8) *ὑπὸ*) Vit. 1. et Ciz. *ὑπὸ τοῦ*.

9) *ἔτι*) Vit. 1. et Ciz. male *ἔστι*.

10) *ὁϊστοὺς*) Sic pro *ἰοὺς* Vitt. 2 et 3. cum Seb.

11) *ξίφος*) Sic pro *ξίφη* nostri, vt Seb.

12) *πρὸς — ὁ Ἀχιλ.*) Desunt in Vitt. 2 et 3.

μειαν τὴν θυγατέρα Λυκομήδους συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις [13]) καὶ παρθενῶσι [14]) πόθῳ τῆς νεογάμου· ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. Ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας [15]) καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς [16]) τὸν πόλεμον καίπερ μανθάνων ἀπὸ χρησμοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν [17]) Τροίαν ἐκπλεύσει. Ἦν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ Φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο [18])· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, ὡς καὶ Ὅμηρος [19]) μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' Ῥαψῳδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
Λαὸν ἀγείροντες [20]) κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν [21]).

13) ἐν τοῖς θαλ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῖς θαλ.

14) καὶ παρθ.) Non apparent in Vitt. 2 et 3. qui quoque pro τῆς νεογάμου habent τοῦ νέου γάμου, vt edd. ante Pott. νεογαμίας.

15) τὴν ἐκ στρ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς ἐκ στρ. non apte.

16) ἐξώρμ. πρὸς) Ciz. et Vit. 1. ἐξώρμησεν εἰς.

17) πρὸς τὴν) Vitt. 1. 3. et Ciz. bene delent τήν.

18) ἐξέθεντο) Vit. 1. et Ciz. ἐξέθετο, non apte.

19) ὡς καὶ Ὅμ.) Sic pro καὶ Ὅμηρ. Vitt. 2 et 3. Il. λ, 769. sqq. Sebast. hos verss. Homeri se emendasse et auxisse dicit. Sane auxit et emendauit ex Homero, vti iam aetas nostra eum habet; verum an recte fecerit, dubitamus, immo Tzetzam ipsum corrupisse credimus, qui modo vv. 766 et 769, vt ex omnibus Codd. Mss. patet, laudasse, et rei suae accommodasse videtur, reliquis ex industria omissis. Codd. Mss. vti edd. prior. incipiunt ἦλθον ἐγὼ pro νῶϊ δὲ — ἐόντες, ita vt appareat, Tzetzam vel scripsisse ἔνδον, a librariis deinde in ἦλθον corruptum, vel, neglectis Homeri ipsius verbis, vere dedisse e suis ἦλθον, vt sqq. haberent, ad quod referrentur.

20) ἀγείροντες) Vit. 3. ἐγείροντες, quam varietatem nemo editorum Homeri notauit: Vit. 1. et Ciz. ἐγείραν-

Καὶ μετ' ὀλίγον [22]) φησίν·

Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων [23]) ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ [24]) δὲ μάλ' ἠθέλετον . . . . . .

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορεῖται, ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται. Διὸ καὶ Φορτικώτερόν [25]) μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ λοῖσθος ἐς γῆν] Εἶπον [1]) τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν ἐρῶ. Εἱμαρμένον ἦν [2]) τῷ τῆς νεὼς πρώτως [3]) ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ [4]) πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 — 85. Ὦ δαῖμον] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν οἴκων ἀφανίσεις τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα [5]) τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλών [6]); Οὐ μὴν

τις, quae lectio iam in edd. Homeri vett. reperiebatur, cf. Heyne ad h. l. T. VI, p. 257.

21) πουλυβ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. καλλιγύναικα, quam lectionem ipſe Euſtath. cum aliis praefert alteri. Nonne inde Sebaſtianus magis corrupiſſe Tzetzam, quam emendaſſe, eique lectiones probas eripuiſſe intelligitur?

22) μετ' ὀλίγον) Pro μετ' ὀλίγα noſtri omnes. Scl. v. 780.

23) κελεύων) Vit. 3. λέγων, omiſſo etiam ἐγὼ, perperam.

24) σφὼ) Sic pro σφῶ Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. σφᾶς, male.

25) φορτικώτ.) Vit. 1. et Ciz. φορτικὸς, ſed Vitt. 2 et 3. φορτικά, et mox δοκοῦντα pro δοκεῖ.

1) εἶπον) Ciz. et Vit. 1. εἰπών.

2) εἱμαρ. ἦν) A Seb. receptum confirmant Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. retinent vulg. εἵμαρτο.

3) πρώτως) Vitt. 2 et 3. apponunt ἀποβάντι, recte: vulg. τῷ πρώτῳ — ἀποβάντι.

4) ὃ καὶ) Vit. 1. et Ciz. ὅπερ, et mox διὸ pro διόπερ.

5) καὶ στήριγ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) καταβαλών) Thryllit. quid ἐρώτησις? Ciz. et Vit. 1. delent. Aptior videtur exclamatio.

ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα 7), ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

Ὃς 8) Ἕκτορ' ἴσφαλε Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
να.

Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα 9) καὶ βαστάζοντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν.

Ὦ δαῖμον 10)] Ὁ στίχος οὗτος ἐν τετάρτῃ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός.

Ex 284. Δωριεὺς στρατός] ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδός, ὡς φησιν Ἡσίοδος 11) ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ·

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο Θεμιστοπόλου βασιλῆος 12)
Δῶρός 13) τε Ξοῦθός τε καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι 14) δ' ἐγένοντο Θεμιστοπόλοι βασιλῆες·
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς 15) τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

7) κίονα — ἕκτορα) Ciz. et Vit. 1. habent, ſed in Vitt. 2 et 3. deſunt, vti ſqq. ὡς καὶ πίνδαρος (Ol. II, 145.) — τὸν ἕκτορα in Codd. noſtris omnibus.

8) ὃς) In edd. prior. τὶς γάρ.

9) συνέχ.) Vit. 1. et Ciz. ἔχοντα, ſed quae ſequuntur καὶ βαστ. — αὐτοῦ, a noſtris Codd. abſunt.

10) ὦ δαῖμ.) Vit. 3. ὦ δαίμων.

11) Ἡσίοδος) In Fragm. ed. Lipſ. p. 443.

12) Ἕλληνος — βασιλῆος) Sic noſtri omnes pro Ἕλληνος — Θεμιστοπόλοι βασιλῆες. cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 40.

13) Δῶρος) Vit. 1. et Ciz. Δοῦρος, et mox cum Vitt. 2 et 3. αἴολος pro αἴολος.

14) αἰολίδαι) Vit. 1. et Ciz. αἰολίδου, et mox quoque Θεμιστοπόλου βασιλῆος, ſed Vitt. 2 et 3. vt Seb. et ed. Lipſ.

15) σαλμωνεύς) Hic verſus, qui in edd. prior. ſecundum obtinebat locum, a Seb. vltimo poſitus, a noſtris quoque hic recte ponitur, nam Salmoneus,

286. Πρύμναις [1])] ταῖς ναυσί. Πρύμνη δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νεὼς [2]) παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρῴρα δὲ τὸ ἐμπρόσθιον παρὰ τὸ πρώτως τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ἅπτεσθαι.

287. Πεύκαις] ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ [3]) γελάσουσιν [4]) ἄνευ προστίμου καὶ τιμωρίας [5]), ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν συμφλεχθήσονται ταῖς ναυσί. Μεταφράζει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρῳ [6]) Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατακαύσας [7]) τὴν ναῦν τὴν τοῦ [8]) Πρωτεσιλάου.

288 — 89. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς] καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα [1]) τὸν φυγῆς αἴτιον αὐτοῖς γενόμενον [2]) Δία πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. Ἢ καλῶν Δία Φύξιον [3]) τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς καὶ Φίλιος καὶ Ἑταιρεῖος [4]) καὶ Ὁμόγνιος καὶ Ἐφέστιος καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται [5]), γάμους δὲ πάλιν ποιῶν γαμήλιος, καὶ

quod debemus Thryllitzſchio, erat filius Aeoli, vid. Diod. Sic. IV, p. 177. et Siebelis in Symbol. Critt. ad Hellenic. p. 117.

1) πρύμναις) Ordo verborum a Seb. immutatus in noſtris non mutatur, qui exhibent: πρύμναις πεύκαις] πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν.

2) νεὼς) Noſtri νηός.

3) αὐτοῦ) Noſtri cum Seb. inſerunt.

4) γελάσ.) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. γελάσωσιν.

5) ἄνευ — τιμωρίας) Abſunt a noſtris.

6) Ὁμήρῳ) Il. ο, 704.

7) κατακ.) Noſtri καύσας.

8) τὴν τοῦ) Sic pro τοῦ Vit. 3. recte.

1) πλεῖστα) Vit. 1. et Ciz. πλεῖστον.

2) αὐτοῖς γεν.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν γινομ.

3) Φύξιον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 172.

4) Ἑταιρεῖος) Vitt. 2 et 3. Ἑτερεῖος, perperam.

5) μυρία καλεῖται) Auctoritate Vitt. 2 et 3. verba γάμους δὲ πάλιν ποιῶν (absque

ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα [6]) μετονομαζόμενος· Φεύγων γάρ τις Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται, συμβουλευόμενος [7]) δέ τις Βουλαῖον, καὶ τἄλλα [8]) ὁμοίως.

290 — 92. Τότ' οὔτε τάφρος] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν οὔτε ἡ τάφρος [1]) καὶ τὸ ὄρυγμα οὔτε τῶν νεῶν τὰ προπύργια καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σταυάροις [2]) τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιπέτασμα [3]) τὸ δίκην κορσίων [4]) ἐπέχον [5]) ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κροσοῦ [6]) καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα [7]) καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται [8])· ἀλλ' οὐδ' αἱ ἐπάλξεις ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο [9]) οἱ πολεμισταὶ, ὧν ἄνωθέν εἰσιν αἱ ἐξιπναὶ, ἤτοι οἱ προμαχῶνες καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους καὶ οἷον εἰπεῖν οἱ ὀδόντες. Ταῦτα πάντα τότε [10]) οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι παρὰ

τὶς) γαμήλιος (sic, non γαμήλιον Δία) καὶ ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβ. infra alieno loco posita huc retraximus.

6) γινόμ.) Vitt. 2 et 3. γενόμενα.

7) συμβουλ.) Vitt. 2 et 3. συμβουλευσάμενος.

8) τἄλλα) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. τὰ ἄλλα.

1) ἡ τάφρος) Pro ὁ τάφρος Vitt. 1. 2. et Ciz. recte: sic etiam paullo post ἐν τῇ τάφρῳ.

2) σταυρ. — σταυάροις) Vit. 1. et Ciz. σταβροῖς καὶ σταβάροις, ex permutatione litterarum ν et β in Mss. In Gloss. Du Fresne dicc. quoque στάβαρα pro σταύαρα. Io. Tzetz. in Antehom. v. 262. et in scholiis σταβάρεις pro σταβάροις: forte ibi quoque legendum σταβάροις. cf. Iacobs ad h. l.

3) περιπέτ.) Nostri παραπέτασμα.

4) κορσίων) Vit. 1. et Ciz. κροσσίων.

5) ἐπέχ.) Vitt. 2 et 3. ἐπίσχον.

6) κροσοῦ) Vit. 1. et Ciz. κροσίου.

7) γεῖσα) Nostri γεῖσσα.

8) οἱ κοσμῖται) Vitt. 2. αἱ κοσμίται: Vit. 3. οἱ κοσμηταὶ, perperam. cf. Du Fresne Glossar.

9) ἵσταντο) Nostri ἵστανται.

10) τότε) Delent Ciz. et Vit. 1.

τὰς [11]) ναῦς διώχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ λέγει ὁ Λυκόφρων νῦν μὴ ὠφελῆσαι αὐτοῖς [12]), Ὅμηρος διδάσκει ἐν τῇ Θ' Ῥαψῳδίᾳ τὴν κτίσιν αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ μ' [13]) τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ καὶ τὴν τούτου κατάλυσιν.

Ἄλλως [14]). Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους τὴν παράστασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ὑψηλήν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. Τὸ δὲ·

Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον . . . .

οὐ κλίμακας οἶδεν, οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας· ἀλλ' ἦσάν τινες ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστῶτες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἔστι γοῦν οὕτως· τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις.

Σταυροῖς] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν. Ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος διὰ τὸ πλάτος.

293 — 94. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων καὶ βελαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ' Ἕκτορος προηθοῦντες [15]), πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν καὶ πρύμνας καὶ πρῴρας τῶν

11) παρὰ τὰς) Vitt. 2 et 3. περὶ τὰς.

12) λέγει — αὐτοῖς) Pro μὴ ὠφελῆσαι δυνάμενον αὐτοῖς, ὁ λυκόφρων λέγει νῦν, e noſtris reſtituimus. Vti mox Ὅμηρος διδάσκει praemiſimus ope Codd. noſtrorum τοῖς. ἐν τῇ — Ῥαψῳδίᾳ, abiecto etiam αὐτοῦ, quod noſtri ignorant.

13) ἐν δὲ τῇ μ') Vitt. 2 et 3. ἐν δὲ τῇ τοῦ μ' ῥαψῳδίᾳ.

14) Ἄλλως — usque ad διὰ τὸ πλάτος a noſtris abſunt. Ab alio videntur addita, nam fere repetunt antea dicta.

15) προηθοῦντες) Sic noſtri, rectiſſime, nam neque προαθοῦντες edd. prior. neque καυθοῦντες Sebaſt. aptum eſt viciniae verborum.

νεῶν καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι [16]) τῷ αὐτῶν αἵματι ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς [17]).

295. Ἄφλαστα [1]) καὶ κόρυμβα] Ἄφλαστα καλεῖται τὰ τῆς νεὼς ἄκρα κατ' εὐφημισμὸν τὰ εὔφλαστα. Καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. Διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια.

298 — 301. Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς] εὐγενεῖς Ἕλληνας τοὺς λαμβάνοντας [2]) πρωτόλεια, ἤτοι τὰ πρώτιστα τῆς λείας, καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν, καὶ πρόκουρσα [3]) ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ταῖς σποραῖς καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ ἀνελεῖς. Λέγει [4]) δὲ τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Πάτροκλον καὶ Πηνέλεων καὶ Ἀσκάλαφον καὶ Ἀρχέσιλαον καὶ λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρώτιστα καὶ ἐξαίρετα [5]), ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν [6]), ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα

16) μολ.) Vit. 1. et Ciz. μολύνουσι.

17) ὀρχηστ.) Vitt. 2 et 3. ὀρχηστῆσι.

1) ἄφλαστα — πρωρήσια) Totum hoc ſchol. non reperitur in noſtris.

2) τοὺς λαμ.) Noſtri delent art. τοὺς, vti mox verba ſqq. ἤτοι τὰ πρώτ. τῆς λείας.

3) πρόκουρσα — αἱ σαὶ χεῖρες) Vitt. 2 et 3. προκόπτουσαι ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ αἱ σαὶ χεῖρες, reliquis praetermiſſis. Vit. 1. et Ciz. quidem legunt πρόκουρσα, ſed reliqua etiam omittunt. δορὶ pro δόρατι habent omnes.

4) λέγει δὲ — λοιπούς) In noſtris non hic apparent, ſed ad extrem. ſcholii poſt voc. τέκμησσαν, atque ſic ſe habent: πολλοὺς ἀριστεῖς] τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνελεῖν, διὰ πάτροκλον — καὶ λοιπούς: Vit. 3. τὸν Ἕκτ. λέγει διὰ τὸν ἀνελεῖν — λοιπούς: atque ſic dedimus pro: λέγει δὲ τοὺς περὶ πάτρ. — καὶ τοὺς λοιπούς.

5) τὰ τῆς — ἐξαίρετα) Noſtri ſic: τὰ τῆς λείας πρῶτα καὶ τῶν λαφύρων, reliquis omiſſis.

6) ἅπερ — λαμβάνειν) Noſtri ἃ οἱ ἀριστεῖς λαμβάνουσιν.

Ἀστυνόμην, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

Καταξανοῦσιν] ἀναιρήσουσιν 7).

302 — 6. Ἐγὼ δὲ πένθος] ἐγὼ δὲ 1) λυπηθήσομαι 2), φησὶν, οὐ μικρῶς δι' αἰῶνος καὶ αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν σὸν 3) θάνατον στενάζουσα. Αἰὼν δὲ λέγεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς, ἀθλίαν 4) γὰρ ὄψομαι, φησὶν 5), ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς 6) ἡμέραν, καὶ ὕψιστον ὑπερέχουσαν 7) τῶν θλίψεων, ὧντινων θλίψεων κράντης καὶ τελειωτὴς χρόνος 8) αὐδηθήσεται· γῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται ὁ χρόνος ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ τῆς σεληναίας 9) κινήσεως καὶ περιφορᾶς· ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ 10) τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

7) καταξ. ἀναιρησ.) In noſtris non reperitur.

1) ἐγὼ δὲ) A Seb. additum noſtri comprobant.

2) λυπηθήσ.) Vitt. 2 et 3. λυπήσομαι, ſed φησὶν et δι' αἰῶνος καὶ, a Seb. ſuppleta, noſtri non agnoſcunt.

3) σὸν) Deeſt in noſtris, vt in edd. ante Seb.

4) ἀθλίαν) Vit. 1. et Ciz. ἀθλίως, vt edd. ante Pott.

5) φησὶν) A Seb. additum noſtri non addunt.

6) τελευτῆς) Vit. 1. et Ciz. ζωῆς: Vitt. 2 et 3. ταφῆς. Thryllit. putat, in archetypo olim defuiſſe nomen, idque librarios pro lubitu ſuppleſſe.

7) ὕψιστ. ὑπερ.) Delendum eſt interiectum καὶ auctoritate Vitt. 2 et 3. Locum tamen habere poteſt καὶ, ſi e Lycophrone poſt ὕψιστον additur σημάτων. καὶ, *id eſt.*

8) χρόνος) Hic inſerendum videtur e Vitt. 2 et 3. et poſtea verba νῦν ἀντὶ — λέγεται, a Seb. incluſa vncis, iterum ſunt recludenda, nam referuntur ad ſqq.

9) τῆς σελ.) Art. τῆς a Seb. praepoſitus a noſtris etiam praeponitur.

10) διὰ δὲ) Vitt. 2 et 3. καὶ διὰ. χρόνος autem h. l. vt ad v. 175. eſt annus, non vero tempus, vt Seb. perperam interpretatur.

307 — 13. Αἴ, αἴ, στενάζω [1])] Ἡ σύνταξις οὕτω· Φεῦ, Φεῦ, στενάζω καὶ θρηνῶ καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος, καὶ τὴν σὴν θαλερὰν ἀνατροφὴν καὶ ἡλικίαν, ὦ σκύμνε καὶ ὦ Τρῴλε (μεταφορικῶς), ὦ ἀγκάλισμα, καὶ ὦ περιπλοκή, καὶ παρηγόρημα τερπνὸν τῶν συγγόνων καὶ τῶν ἀδελφῶν, ὃς καὶ ὅστις Τρῴλος, βαλὼν ἐν τῇ πυρφόρῳ ἰΰγγι τῶν ἐρωτικῶν τόξων τὸν ἄγριον δράκοντα, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μάρψας καὶ καταλαβὼν τὸν τυπέντα, τοῦτ' ἔστι τὸν Ἀχιλλέα, ἐν τοῖς ἀφύκτοις βρόχοις τοῦ ἔρωτος βαιὸν καὶ μικρὸν καὶ ἀστεργῆ χρόνον, αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ὁ Τρῳΐλος ὁ τετρωμένος [2]) πρὸς τοῦ δαμέντος καὶ τρωθέντος τοῦ Ἀχιλλέως καρατομηθεὶς τύμβον καὶ βωμὸν τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος αἱμάξεις.

Αἴ, αἴ, στενάζω] Φεῦ, Φεῦ, στενάζω, καὶ θρηνῶ [3]), καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ εὐανάτροφον [4]) ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρῴλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον [5]) γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν.

Ὅστ' ἄγριον [6])] ὃς τρώσας τὸν Ἀχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν, ὥστε ἐρασθῆναί σου· σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς [7]) αὐτοῦ, καρατομηθεὶς

1) αἴ, αἴ, στενάζω usque ad αἱμάξεις) Hoc ſchol. a Seb. e Cod. Vat. adiectum noſtri Codd. cum edd. prior. non exhibent. Sequens Schol. eadem fere continet.

2) ὁ τετρωμένος) Haud dubie legendum, vt textus Lycophronis ſuadet, οὐ τετρωμένος, ſcl. amore. Hinc non, vt Seb. opinatur in nott. interpretationi lat. ſubiectis, ſcholiaſtes a textu aberrauit, omiſſa particula negatiua.

3) καὶ θρηνῶ) A Seb. inſertum abeſt a noſtris.

4) εὐανάτρ.) Vit. 2. vt ſchol. interl. ἀνάτροφον.

5) βασιλικ.) Vit. 1. et Ciz. βασιλικώτερον.

6) ὅστ' ἄγριον) Haec verba Lycophronis e Vitt. 2 et 3. praemittenda ſunt τοῖς· ὃς τρώσας, et a ſuperioribus ſeiungenda.

7) μὴ ἐρασθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. perperam negligunt part. μή.

καὶ ἐκτμηθεὶς [8]) τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ [9]) τοῦ ἐρασθέντος σου Ἀχιλλέως καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ [10]) αἱμάξεις τὸν ναόν. Φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος [11]), ἐδίωκεν αὐτὸν, καὶ διώκων [12]) ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτὸν, προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [13]) Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν, αὐτὸν ἐξελθεῖν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ, ᾧ, φασὶ [14]), καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. Καὶ οὕτω μὲν οὗτοι [15]) ληροῦσι περὶ Τρωΐλου [16]), ἐγὼ δὲ [17]) τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχρουν [18]) ἐπι-

8) καρατ. καὶ ἐκτμ.) Vit. 1. et Ciz. καρατομηθῆναι καὶ τμηθῆναι: Vit. 2. delet καὶ ἐκτμηθεὶς.

9) ὑπὸ) Vit. 3. ὑπὸ, perperam, ſed poſtea cum reliquis, quibus vſi ſumus, Codd. inſerunt σου poſt ἐρασθέντος, recte.

10) ἐν τῇ καρατ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν καρατόμῳ σου: Vit. 2. ἐν καρατόμῳ: Vit. 3. ἐν τῷ καρατομεῖσθαί σε, optime.

11) ἔργῳ δὲ Ἀπόλλ.) A Seb. ſublatum παιδὸς tollunt quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudocia p. 404.

12) καὶ διώκων) Sic omnino legendum pro καὶ διώκων αὐτὸν, auctoritate Vit. 1. et Ciz. Ἐδίωκεν αὐτὸν Vitt. 2 et 3. quoque cum Eudocia, omiſſis tamen διώκων et ἔμελλε καταλ. αὐτόν.

13) βωμῷ) Vit. 1. et Ciz. ναῷ.

14) ᾧ, φασὶ) Noſtri cum Eudocia ὅν φασι, deleto tamen poſtea τὸν Ἀχιλλέα. Vulgata vero recte ſe habet, nam ᾧ refertur ad τιμωρῶν, ita vt ſenſus exeat: *cui* (Troilo) *opitulans*, ſ. *quem vlturus Apollo effecit, vt Achilles in illo templo interficeretur.*

15) καὶ οὕτω μὲν οὗτοι) Sic Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia οὕτω μέν τινες.

16) τρωΐλου) Noſtri cum Eudoc. τοῦ τρ.

17) ἐγὼ δὲ) Eudoc. οἱ δὲ ἀκριβέστερον — ἱστοροῦσι. Tzetza hoc ſibi vindicat, quod eſt aliorum mythographorum eorumque accuratiorum.

18) ὑπήνην, καὶ μελ.) Io. Tzetz. in Poſthom. v. 583. δασυπώγων, μελανόχρως, cff.

σταμαι. Οὐκ οἶδα δὲ, εἰ ὁ Θετταλὸς Ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγενείου καὶ γεραιτέρου [19]) πολὺ τούτου ἐρᾶν, νέος μὲν γὰρ ἦν [20]) ὁ Τρωΐλος καὶ ὡραῖος, μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος. Μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει [21]) τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀναιρεῖται

ibi Iacobs, et Heyne Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I.

19) *βαθυγ. καὶ γερ.*) Haec verba Seb. vti dicit, ſingulariter efferre maluit, ſed noſtri in numero plurali *βαθυγενείων κ. γεραιτέρων*, vt edd. prior. haec verba non ad ipſum Troilum, ſed ad omnes alios referentes barbatos. *Τούτου* vero omnes exhibent pro *τούτων*, bene, ſcl. *qui longe prouectiores eſſent aetate Troilo*, quod ſqq. bene conuenire videtur. Eudocia tamen, omiſſis *βαθυγ. καὶ γερ. πολύ*, modo exhibet *τοιούτων*, quae lectio videtur aptiſſima.

20) *ἦν*) Vit. 1. et Ciz. delent cum edd. principibus *οὐκ*, recte, nam optime cadit in Troilum ab omnibus aliis vt iuuenem laudatum: is adeo a Io. Tzetza in Poſthom. v. 360. *ἄνθει ἥβης* fuiſſe traditur. cf. Iacobs ad Tzetz. Poſthom. v. 385. Hinc quoque ſtultitiae non videtur accuſari poſſe Tzetzes, cuius ab Heynio in Excurſ. XVII. ad Virg. Aen. I. accuſatur, quod Troilum magnum iam natu fuiſſe ſponſione certauerit; ſocordia potius librariorum, vel *μετεωρία* Canteri, qui non h. l. ſed in Nou. Lectt. 2, 9. et poſt eum Potterus *οὐκ* textui obtrudere ſunt conati, eſt reprehendenda. Barbatus ſane poteſt aliquis eſſe, et tamen venuſtus quoque ac iuuenis. Vicinia quoque reliquorum verborum non repugnat, immo ob oppoſita *μὲν* et *δὲ* fauet huic lectioni, ſi modo explicentur: *Troilus erat quidem venuſtus et adoleſcens, colore tamen nigro et barbatus, ideoque amore Achillis non omnino dignus.* Neque vero obſtat verbum, quod praecedit, *γεραιτέρων*, ſi aliter lectio eſt vera, quum non bene reſpondeat *τῷ· μελάγχρ.* vti *βαθυγ. τῷ· ὑπήνην*, nam ad dignitatem magis, quam ad aetatem pertinere videtur. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur *οὐκ*, verum hi ſunt longe minoris auctoritatis, quam Vit. 1. et Ciz.

21) *συμβ.*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *συμβάλλει*, male.

ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολύ, οἷον ἐφ' Ἕκτορι [22]).

Ex 309 — 10. Πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων] νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει, λέγει δὲ τοῦ Τρωΐλου [1]) τῷ ἔρωτι. Ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σεῖον [2]) τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων. Ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπιπολὺ [3]) ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, ταῖς Φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν περιρομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι [4]). Ἄλλοι δὲ Φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ [5]) ἐπ' ἀνθράκων. Οἱ δέ Φασιν, ὅτι τὰ [6]) ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι περιάπτουσι [7]) τῷ τροχῷ. Ταύτην οὖν, Φασὶ, τὴν ἴυγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε αὐτὸν ταύτας τὰς ἐπῳδὰς [8]), ὅπως Μήδειαν θέλξῃ [9]). Λέγουσι [10]) δὲ, ὅτι αὕτη ἡ Ἴυγξ γυνὴ

22) ἐφ' ἕκτορι) Vit. 1. et Ciz. ὑφ' ἕκτορος, vt Eudocia: Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἕκτορι, male. Io. Tzetz. in Posthom. v. 359:

ὃς πένθος Τρώεσσιν ἐπ' ἴσον Ἕκτορι θῆκεν.

1) τοῦ τρωΐλου) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

2) σεῖον) Vit. 2. perperam εἶον. *Hanc de Iynge ſignis totam contraxit Niceph. Gregoras ad Syneſ. p.* 360. Thryll. cf. quoque Io. Tzetz. in Chil. XI, 380. ſqq.

3) ἐπιπολὺ) Noſtri ἐπὶ πολύ.

4) ὃν περιρ. — ἐπῳδ.) Vitt. 2 et 3. ἔνθεν ῥομβοῦσιν ἅμα σπεύδουσαι. Vit. 1. et Ciz. ὃν περιβομβοῦσι ἅμα ἐπᾴδ. non bene.

5) αὐτὸ) Vit. 2. αὐτὸν.

6) Φασιν, ὅτι τὰ) Vitt. 2 et 3. Φασὶν τὰ, omiſſa part. ὅτι, et mox ἐξελκύουσαι pro ἐξελκύσασαι.

7) περιάπτ.) Vit. 1. et Ciz. περιάπτουσαι, perperam: Vit. 2. περιπίπτουσι.

8) ταύτας τὰς ἐπῳδ.) Sic pro ταῦτα Vit. 1. et Ciz. bene. αὐτὸν vero a Seb. inſertum noſtri non inſerunt. Habet αὐτὸν ſchol. Pind. IV, 380, vbi eadem traduntur, haud dubie ipſo If. Tzetza auctore.

9) θέλξῃ) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. plane aliter: ἐκμήνας ποιήσῃ

ἦν πρότερον θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανός. Φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς [11]) πόθον ὑφ' Ἥρας διωκομένη [12]) ἀπωρνεώθη. Ἄλλοι κιθάραν [13]) πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴυγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴυγξ καλεῖται.

314 — 22. Οἴμοι δυσαίων] Φεῦ μοι ἢ δυσαίων [1]) καὶ δυστυχὴς, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ [2]) Ἐκάβη, θρηνῶ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους, καὶ ἐμοῦ [3]) ἀδελφὰς Λαοδίκην καὶ Πολυξένην. Ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ σχισθεῖσα ὑποδέξεται

συμμαχεῖν αὐτῷ, vt in ſchol. Pind. l. l.

10) λέγουσι) Sic pro λίγουσα noſtri cum Sebaſt.

11) τὸν Ἰοῦς) Noſtri τὸν τῆς Ἰοῦς.

12) διωκομ.) Vitt. 2 et 3. addunt cum Sebaſt.

13) ἄλλοι κιθάραν) *Vid.* Niceph. *ad Syneſ. de Inſom. p.* 362. Reineſius. *Vid. omnino ſchol. Pind.* IV, 380. *et Ariſtot.* II, 12. *Callimachus forte rectius ait ap. ſchol. Theocrit. ad Id.* II, *p.* 26. (v. 17.) τὴν Ἴυγγα Ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ (non Ἰοῖ) μιχθῇ. *Suidas quoque multa habet ad* Ἴυγξ, *apud quem forte pro* ἱερονίκης καὶ Ἀφροδίτης *legendum* ἱερωμένη τῇ Ἀφροδίτῃ (Potterus iam nott. ad h. verſ. coniecit ἱερὰ τῇ Ἀφροδ.) *et deinde* ἐπὶ τὸν Ἰοῦς πόθον *pro* ἐπὶ τούτοις (fere vt Potterus) *vel etiam* ἐπὶ ἑαυτῆς, (cf. Küſter ad h. l.). *Tum quoque lege:* ἐστὶ δὲ καὶ ὀρνάριόν τι, *pro* ὀργάνιόν τι (quod a Küſtero non eſt mutatum). *Hortibonus, ſiue, vt notius audit, Caſaubonus Lectionibus Theocrit. ſic enim vocat, in ſcholiaſte Theocriti verba illa:* οἱ δὲ πειθοῦς, *quoniam addita erant in v. c. quoque pro varia lectione accepiſſe videtur, quod non eſſe verum, loci adducti probabunt. Pſellus quoque aliqua habet, vid. ad eum Gaulmin. et ad Euſtathium p.* 12. Haec Thryllitzſchius, qui vero propter rei ſuae anguſtias Suidam a Küſtero editum ad manus non habuiſſe queritur.

1) Φεῦ — δυσαίων) Abſunt a Vitt. 1. 3. et Ciz.

2) σκύλαξ) Vit. 1. et Ciz. σκύλλα. Apud Zonar. σκύλλος· κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ.

3) καὶ ἐμοῦ) Sic Vitt. 2 et 3. recte: reliqui καὶ omittunt.

περὶ τὸ ἄλμα 4) καὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν τοῦ πάππου μοῦ Τρωὸς παραίδεισον (παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ 5)), ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίτου 6). Σθισθήσεται δὲ ἡ γῆ καὶ ὑποδέξεται 7) τὴν Λαοδίκην ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη, τότε ὅταν 8) πορθηθῇ 9) ἡ Τροία. Καὶ νῦν μὲν ὁ βάρβαρος καὶ ἀπρόσεκτος 10) Λυκόφρων πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησιν ἀναιρεθῆναι, μετὰ μικρὸν δὲ προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι 11) μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν Μουνίτου 12), τοῦ υἱοῦ τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγεταῦντος μετὰ Ἀχάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀνηρημένου λύπῃ καὶ αὐτὴ 13) τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασι τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα καὶ ἀποθανεῖν 14).

4) τὸ ἄλμα καὶ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Deinde quoque Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ pro περὶ. Caeterum variant multi in hac fabula, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 302, et Pauſ. X, 26, p. 244. ed. Fac.

5) παρὰ — φυτὰ) Vt ſuſpecta a Seb. vncis incluſa a noſtris plane eiiciuntur.

6) Μουνίτου) Ita hic et poſtea legendum pro Μουνίπτου, inuitis quidem h. l. Codd. Mſſ. et editt. Infra recte Μουνίτ. ad v. 447 et 495, et Parthen. c. 16.

7) ὑποδέξ.) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

8) τότε ὅταν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro πότε; ὅταν. Vitt. 2 et 3. delent πότε, vel τότε. Interim tamen vulgata etiam frequentatur a Tzetza.

9) πορθηθῇ) Recte Seb. pro πορθῆται, conſentientibus Vitt. 2 et 3.

10) ὁ βάρβ. καὶ ἀπρ.) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. vt plerumque omnia, quae in contemtum Lycophronis dicuntur, haud dubie a Io. Tzetza, atque modo habent: ὁ δὲ λυκόφρων λέγει.

11) ὅτι) Delent Vit. 1. et Ciz. non bene.

12) Μουνίτου) Sic legendum, demto τῷ· ἄλλου, quod noſtri omnes recte damnant, nam idem, non alius eſt Munitus. Delent quoque ſeq. τῆς Λαοδίκης, quod quoque, vel αὐτῆς videtur delendum.

13) καὶ αὐτὴ) Noſtri pro Λαοδίκη, recte.

14) Ἄλλοι — ἀποθανεῖν) vulgata etiam frequentatur a Tzetza.

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἴμοι ἡ δυστυχὴς τὸν θάνατόν σου, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ. Ἔτι δὲ καὶ τὰς δύο ἀηδόνας τὰς εὐλάλους μου ἀδελφὰς (φημὶ Λαοδίκην τε καὶ Πολυξένην), ὧν καὶ ἀφ' ὧντινων τὴν μὲν μίαν, ἤγουν τὴν Λαοδίκην ἡ τοκὰς κόνις ἤτοι ἡ πατρῴα γῆ, τοῦτ' ἔστιν ἡ Τροία, χανοῦσα δέξεται ἐν τῷ κευθμῷ καὶ σκοτεινῷ τόπῳ διασφάγος ἤγουν τοῦ χάσματος αὐτόπρεμνον καὶ σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις λεύσουσαν καὶ μέλλουσαν βλέψαι τὴν ἀγχίπουν καὶ πλησίαν ἄτην καὶ βλάβην τῶν στεναγμάτων, ἵνα καὶ ὅπου ἐστὶ τὸ ἅλμα καὶ πήδημα, ἢ παράδεισον ἢ ἅλσος τοῦ πάππου τοῦ Τρωὸς, καὶ κέχυνται μεμιγμένοι σὺν τῷ σκύμνῳ ἤγουν τῷ Μουνίτῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς οἱ μόροι τῆς χαμευνάδος πόρτιος καὶ δαμάλεως ἤγουν τῆς Κίλλας τῆς λαθρονύμφου καὶ πόρνης, πρὶν λαφύξασθαι καὶ ῥοφῆσαι καὶ γεύσασθαι καὶ θηλάσαι τὸ γάνος καὶ τὸ γάλα, μεταφορικῶς, πρὶν λυτρῶσαι καὶ καθᾶραι καὶ λοῦσαι ἐν δρόσῳ καὶ ὕδατι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη ἐκ τῆς λοχείας καὶ τῆς γεννήσεως. Τὸ δὲ οἴμοι οὐ δύο [15]) μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἕν, ὡς καὶ Ὅμηρος [16]) δείκνυσι λέγων· Ὤϊμοι ἐγώ.

Ex 315. Σκύλαξ [1])] σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὥς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης [2])·

Κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τόπου, οὗ ἀνῃρέθη·

Ὃ [3]) καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

In noſtris deſunt, vt mox tota φῆσις inde a: τὸ δὲ ἑξῆς usque ad γεννήσεως, quae a Seb. primum eſt recepta. Omnia fere, quae continet, iam antea ſunt dicta. Haud dubie ea ab alio aliis modo verbis ſunt adiecta.

15) οὐ δύο) Ciz. et Vit. 1. οὐχὶ δύο.

16) Ὅμηρ.) Il. σ, 54, vbi vero ὦ μοι pro ὤϊμοι. Dein Vitt. 2 et 3. δεικνύει pro δείκνυσι.

1) σκύλαξ) Verba in edd. prior. poſt σκύλαξ poſita: τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ, noſtri cum Seb. tollunt.

2) Εὐριπ.) Hecub. 1265.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μετὰ τὴν [4]) τελευτὴν Πολυξένης ἡ Ἑκάβη [5]) ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ δὲ [6]) τῆς Κίλλης εἴπομεν [7]) εἰς τό· Μηδ' Αἰσακείων οὐμός. Καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφὴ, Θεμίστου [8]) δὲ γυνή. Αὕτη [9]), ὥς φασι, λάθρα Πριάμῳ συγγινομένη [10]) γεννᾷ Μούνιτον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ [11]), ἤτοι μαντεύοντι ἐν Ζελείᾳ [12]) περὶ τῆς βασιλείας ἐχρήσθη ἀνελεῖν τὴν τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν. Ἔτυχε δὲ τότε τὴν μὲν Ἑκάβην [13]) τεκεῖν τὸν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κίλλαν τὸν Μούνιτον. Φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιτον. Ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ [14]).

Ex 322. Χυτλῶσαι] λοῦσαι, πλῦναι, χύτλον [15])

3) ὃ) Vit. 1. et Ciz. ὃν, ſcl. τόπον.

4) μετὰ — πολ.) Vit. 2. μετὰ τελ. τὴν τῆς πολυξ. non male.

5) ἑκάβη) A Seb. inſertum neque Codd. noſtri, neque Eudoc. p. 143. habet.

6) περὶ δὲ) Sic pro περὶ noſtri cum Seb. Mox noſtri recte κίλλης pro κίλλας.

7) εἴπομεν) Supra ad v. 224.

8) θεμίστου) Sic, vt v. 227, non θυμοίτου legendum.

9) αὕτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη.

10) πρ. συγ.) Ciz. et Vit. 1. non bene πρίαμος συγγενόμενος.

11) πριάμῳ — χρωμ.) Vit. 1. et Ciz. πριάμου δὲ χρωμένου, quae lectio quoque videtur recipienda, niſi eiicias cum Vitt. 2 et 3. ſeq. αὐτῷ, quod quoque eiecimus. Caeterum noſtri non agnoſcunt ἤτοι μαντεύοντι, gloſſam redolentia.

12) ζελείᾳ) Vitt. 2 et 3. perperam ζελίᾳ. cf. Steph. ζελεία.

13) τὴν ἑκάβην — τὴν κίλλαν) Sic emendauit Seb. Noſtri conſtanter tuentur lect. vulg. ἡ ἑκάβη τεκοῦσα — ἡ δὲ κίλλα, quae non minus eſt proba, immo, ni fallor, praeferenda.

14) Μούνιτον — ἐν τῇ γῇ) A noſtris abſunt.

15) χύτλον) Pro χύτλος, quod noſtri ſeruant, Seb. e cunctis MSS. ſuis reuocauit: an recte, ipſe videat, nam χύτλον eſt oleum, quo corpora lauantium perfundi

γὰρ λέγεται [16]) ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ [17]) εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ᾧπερ [18]) μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

323 — 29. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα] σὲ δὲ τὴν Πολυξένην [1]) ὁ στυγνὸς λέων ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς ἄξει πρὸς ὠμὰ νυμφεῖα καὶ πρὸς θυηλὰς καὶ θυσίας γαμηλίους μιμούμενος τὰς χέρνιβας καὶ θυσίας τῆς μητρὸς τῆς κελαινῆς καὶ σκοτεινῆς ἤγουν τῆς Ἰφιγενείας. Καὶ πάλιν οὕτω· Σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [2]) παστάδας καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ καινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς ἢ ἀώρους [3])) ἄξει ὁ στυγνὸς καὶ κατηφὴς, ἢ στυγνότητος ἄξιος [4]) λέων τῆς Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας. Λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα μιμούμενος τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, ἤτοι τὴν ξενοκτονίαν [5]), ἥντινα Ἴφιδα καὶ Ἰφιγενείαν τὴν στεφηφόρον βοῦν ᾐσίσει, καὶ φθερεῖ [6]) ἐν τῷ Φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου [7]) Καυδάονος καὶ Ὠρίωνος (καὶ γὰρ [8]) Καυ-

solebant, χύτλος vero, vt κατάχυτλος ap. Polluc. X, 63. videtur fuisse vas, in quo illud oleum seruabatur, vt schol. ipse docet, cf. Steph. Thes. Gr. ad χύτλον.

16) λέγεται) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Phauor.

17) ἐφ' οὗ) Vit. 3. ἐφ' ᾧ.

18) ᾧπερ) Recte nostri, vt edd. ante Seb. ὅπερ: Vitt. 2 et 3. quoque λούεσθαι pro λούσασθαι.

1) σὲ δὲ τὴν πολ. usque ad καὶ πάλιν οὕτω a Seb. adiecta nostri non adiiciunt.

2) ἢ ἀώρ.) Ciz. καὶ ἀώρ. Vit. 1. καὶ ἢ ἀώρ.

3) ἢ ἀώρ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

4) ἢ στυγν. ἄξ.) Vit. 1. et Ciz. ἢ στυγνότατος ἄξιος, mendose: Vitt. 2 et 3. ἤτοι ὁ ἄξιος λύπης.

5) ἤτοι τ. ξενοκτ.) Absunt a Ciz. et Vit. 1. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. λέγει δὲ τὴν ξενοκ.

6) καὶ φθερεῖ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) ἐν — τριπάτρου) Nostri, vt edd. pr. ἐν τῷ τριπάτρῳ Φασγάνῳ, sed mox Ὠρίωνος cum Seb. pro Ἄρεως, quod Pott. receperat, ratus, Martem a scholiaste, vt infra, Candonem esse appellatum.

δάων καὶ Ὠρίων τὸ αὐτὸ, οὗ καὶ τῷ ξίφει ἀνεῖλον τὴν Ἰφιγενείαν, τριπάτρου, ἐπειδὴ ὁ Ὠρίων Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἦν παῖς) ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τις ἱερεὺς τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι σχάσας καὶ καταβαλὼν [9]), καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. Ἢ πάντα [10]) πρὸς τὸ Σὲ δὲ συνταχτέον· ἥντινά σε ἐς βαθεῖαν (λείπει τὸ τάφρον [11])) ὡς Ποιμανδρίαν [12]) καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ἐλάσει καὶ φθερεῖ ἐν τῷ [13]) φασγάνῳ τοῦ τριπάτρου Κανδάονος καὶ τοῦ Ὠρίωνος, ὃν εἴπομεν [14]), ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. Νῦν δὲ τὸ πρωτόσφακτον [15]) οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί· τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὑτωσί· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι' αὐτὴν [16]) ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου [17]) πόρθησιν ἠτήσατο καθ' ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων

8) καὶ γὰρ — ἦν παῖς) A Seb. inserta noſtri non agnoſcunt. In Schol. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 136. ed. Heinſ. a Parthen. c. 20. et Anton. Lib. c. 25. Orion dic. filius Τριώπος.

9) σχάσας καὶ καταβαλὼν usque ad v. 326. στιχουργήμασι in Vit. 1. et Ciz. adnectuntur v. 329. forſ. loco aptiori, ſed Vitt. 2 et 3. cum Seb. faciunt. In univerſum hic multa turbata et temere repetita vídentur. καὶ ante καταβαλ. delent Vit. 1. et Ciz.

10) ἢ πάντα) Vit. 3. ἅπαντα.

11) λείπ. τὸ τάφρον) Noſtri cum edd. vett. habent, deleto modo τὸ; et tamen Seb. id e duobus Codd. eruiſſe iactitat, editionibus prior. non inſpectis.

12) ὡς ποιμ.) Vit. 1. et Ciz. ὥσπερ ποιμ.

13) ἐν τῷ — ὠρίωνος) Noſtri tuentur lectionem priſtinam a Seb. immutatam: ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῃ φασγάνῳ — Ἄρεως.

14) ὃν εἴπομ.) Vitt. 2 et 3. ἣν εἴπομ.

15) τὸ πρωτ.) Sic legendum cum Vit. 3. reliqui τὸ omittunt.

16) δι' αὐτὴν) Vit. 3. δι' αὐτῆς, non apte.

17) τοῦ Ἰλίου) Noſtri abiiciunt art. τοῦ, vti mox quoque: τοὺς ἀρίστ. τῶν Ἑλλήν. et hinc: ὡς καὶ μετὰ θάν. ἰρῶν αὐτῆς.

σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἱερῶν αὐτῆς, ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ [18]) αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. Ὁ δὲ Φλάυϊος [19]) Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας ἔτι [20]) μὴ πορθηθείσης καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει νυμφίου [21]).

Ex 324. Ἴφιδος] Ἴφιν τὴν Ἰφιγένειάν τις λέγων [1]) καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἐκκόπτων ἀφ' ἑνὸς [2]) ὀνόματος πῶς ἂν στενωθείη τοῖς στιχουργήμασι [3]);

Ex 326. Ποιμανδρίαν] Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται [4]).

Ex 327. Στεφηφόρου] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστεφάνουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαττον [5]) τοὺς θυομένους.

Ex 328. Τριπάτρου] ἐπὶ μὲν Ὠρίωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν, οὕτως· Ὑριεὺς [6]) Κλονίαν [7])

18) τῷ τάφῳ) *in honorem ſepulchri.* Vit. 1. et Ciz. τάφου, forte legendum ἐπὶ τάφου, vt Euripid. in Hec. 524. ἕστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος. Reliqui cum Eudocia p. 341. tuentur vulgatam.

19) Φλάυϊος) Vit. 1. et Ciz. Φλάβιος: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt edd. vett. Φάλιος, perperam. *Intelligitur Flauius Philoſtrat. in Vita Apollon.* IV, 16. *p.* 183. *ed. Olearii. Adde in Heroicis c.* 19. *ſeq.* 11. Seb. cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Poſthom. v. 498, vbi eadem narrantur.

20) ἔτι) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz.

21) νυμφίου) Vit. 3. cum Eudoc. ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

1) τις λέγ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. λέγει τις.

2) ἀφ' ἑνὸς) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

3) ἂν στενωθ. τ. στιχ.) Vitt. 2 et 3. στενωθῇ τοῖς τεχνουργήμασι.

4) γίνονται) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

5) ἔπαττον) Vitt. 2 et 3. ἔθαπτον, perperam.

6) ὑριεὺς) Hic et poſtea a Seb. perperam mutatum in ὡριεὺς, quod etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 440. exhibent, reuocauimus con-

ἔχων [8]) γυναῖκα ἅπαις ἐτύγχανε. Ποτὲ γοῦν Ζεὺς, καὶ [9]) Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν [10]), καὶ ὃς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν [11]), ὃ βούλοιτο [12]). Ὡς δὲ παιδίον [13]) αὐτῷ γενέσθαι ἠτήσατο· οἱ τρεῖς τῇ τοῦ [14]) σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς [15]) ὁ Ὠρίων ἐγένετο, οὕτω κληθεὶς [16]), ὡς ἐκ τῶν οὔρων τεχθείς, ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. Τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου τριπάτρῳ Φασγάνῳ τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, Ἀχιλλέως δὲ θανόντος [17]) τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο [18]).

Ex 329. Πρωτόσφακτον] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖλον αὐτήν. Καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι· πρῶ-

sensu Vit. 1. et Ciz. et edd. prior. Apollodori III, 10, 1. cf. ibi Heyne, Parthen. Erot. c. 20, Eustath. ad Hom. Il. β. 496. et Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 136.

7) κλονίαν) Sic legendum pro κολονίαν cum nostris, Eudocia et Phauor. Apollod. III, 10, 1. cf. Heyne in Obseru. p. 273. Schol. Hom. Il. σ, 486.

8) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔσχεν, non bene.

9) καὶ ποσ.) Delent καὶ Ciz. et Vit. 1.

10) ἐπεξ.) Vit. 2. ὑπεξ.

11) αἰτ. αὐτὸν) Vit. 3. cum Eudoc. tollit αὐτόν.

12) ὃ βούλοιτο) Eudoc. ὅ, τι ἂν βούλοιτο.

13) παιδίον) Vitt. 2 et 3. παῖδας, forte παῖδα, vt Eudocia.

14) τῇ τοῦ) Art. τῇ in omnibus edd. super. obuium, excepta Pott. alt. vbi lapsu typographorum deest, Sebast. iactitat se restituisse e Codd. suis.

15) ἐξ αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἐξ αὐτῶν.

16) οὕτω κληθ.) Sic bene a Seb. mutatum: nostri cum edd. prior. Eudocia et Phavor. ὠρίων κληθείς.

17) Ἀχιλλ. — θανόντ.) A Seb. receptum nostri non agnoscentes, veterem retinent lect. ἐξ Ἀχιλλέως δέ.

18) διεδέξ.) Vitt. 2 et 3. δέξατο. Verba hinc in edd. super. addita: Κανδάονος] νῦν τοῦ Ἄρεως, et a Seb. remota, seruant nostri.

τοι γὰρ οἱ ὅρκοι [1]) δι' Ἑλένην [2]) ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν [3]), ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων [4]) οὗτος εἶπε· δεύτεροι [5]) δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα ἰδόντες, ὅρκων τὸ δευτερεῦχον ἄρσαντες ζυγὸν, στερρὰν παρηνώπλισαν [6]) ὠλένιαις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ' ὅσον προεσφάγη αὐτῆς [7]) Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν [8]) τοῖς Τρωσίν. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποὶ, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί.

330 — 34. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην] Σὲ δὲ τὴν πρέσβυν Ἑκάβην. Ἦ σὲ δὲ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη [1]), λοιδορεῦσαν καὶ καταρωμένην τοὺς Ἕλληνας [2]), αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν [3]), ἐν τῇ τοῦ δήμου [4]) ὠλένῃ λιθωθεῖσαν κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων καὶ τῶν πετρῶν [5]), ἤτοι λιθασθήσῃ [6]), καὶ εἶον περιβληθήσῃ τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ.

1) οἱ ὅρκοι) Vitt. 2 et 3. praeponunt art. οἱ, bene.

2) δι' Ἑλένην) Pro Ἑλλήνων a Seb. reſtitutum Vitt. 2 et 3. comprobant, ſed Vit. 1. et Ciz. legunt δι' ἰλίνης.

3) γεγόν.) Vit. 1. et Ciz. ἐγεγόνεισαν.

4) λυκόφρ.) Supra v. 204. Noſtri οὗτος cum Seb. pro οὕτως.

5) δεύτεροι) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro δεύτερον, nam reſpondet τῷ· πρῶτοι.

6) παρηνώπλ.) Vit. 1. et Ciz. παρωπλισαν: Vit. 2. ἐνοπλίζουσιν: Vit. 3. ἐνοπλίσευσεν.

7) αὐτῆς) Noſtri ἀπὸ αὐτῆς.

8) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) Ἦ σὲ δὲ — Ἑκάβη) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

2) τ. Ἕλλην.) Pro τῶν Ἑλλήνων a Seb. receptum noſtri firmant.

3) αἰχμαλ.) Vit. 1. et Ciz. αἰχμαλωσίαν.

4) ἐν τῇ τ. δήμου) Vit. 1. et Ciz. ἐν τῷ δήμῳ. Vit. 3. haec cum ὠλένῃ λιθ. plane delet.

5) καὶ — πετρῶν) Abſunt a noſtris, vt in edd. ante Potter.

6) ἤτοι λιθασθ.) Vit. 1. et Ciz. vt olim: ἤγουν λιθασθή-

Ὅταν Φαιουρὸν [7])] ὅταν ἀλλαίξῃς δομὴν καὶ δέμας Φαιὸν Μαίρας καὶ κυνὸς περὶ τὴν κοίλην ἠιόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. Τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως [8]) τῆς Ἑκάβης εἶπον.

Ἠιόνα [9])] καὶ ἠόνα, ὡς ἂν [10]) ἐθέλῃς γράφε, ἄπταιστος γάρ ἐστιν ὁ στίχος.

Ex 334. Μαίρας] μαῖρα [1]) νῦν ἡ κύων [2]) ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὡρίωνος [3]) Μαίρας καλουμένης. Κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται ἡ λευκομέλαινα αἴξ.

335 — 39. Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν ὁ Πρίαμος ὁ μολὼν [4]) ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν [5]) καὶ κεκαυμένην πάτραν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς δὲ παρὰ [6]) τῆς καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, αἰστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον [7]) ἐκαλεῖτο. Τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς Πρίαμος μετεκλήθη. Οὗτος ἀμφὶ τῷ τύμβῳ [8])

σῃ, et mox quoque περιβλη-θήσῃ. Vit. 3. λιθωθεῖσα, omiſſis ſeqq. καὶ εἶον — ἱματίῳ.

7) ὅταν Φαιουρὸν] ὅταν ἀλλ.) Sic ope Vit. 3. hunc locum conſtituimus textu ſuadente. ἀλλαίξῃς noſtri cum Seb. pro ἀλλάξῃ recte exhibent, vt in Lycophr.

8) καταλ.) Vitt. 2 et 3. καταλιθοβολήσεως. Vtrumque voc. ignorant Lexica.

9) Ἠιόνα — στίχος) Abeſt hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz.

10) ὡς ἂν) Pro ὡσὰν Seb. eum Vit. 3. recte: Vit. 2. ὡς ἦν.

1) μαῖρα) Vit. 2. μαίρα, atque ſic Thryll. in ſcholiis ὁμηρικῶν inueniſſe dicit.

2) ἡ κύων) Pro ὁ κ. lege cum Vit. 1. et Ciz. ob ſeqq. μιᾶς τῶν κ.

3) τοῦ ὠρ.) Vit. 3. τῶν ὠρ. bene.

4) μολὼν) Vitt. 1. 2. et Ciz. μολῶν.

5) αἰθαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰθαλωτήν. καὶ, quod ſequitur, noſtri cum Seb. exhibent.

6) παρὰ) Pro περὶ a Seb. poſitum agnoſcunt Vit. 1. et Ciz.

7) πρότερον) Vitt. 2 et 3. τὸ πρὶν.

8) τῷ τύμβ. — τῷ ναῷ) Ope Vit. 2. reſtitui: caeteri articulos negligunt. Praeterea Vitt. 2 et 3. ita legunt, vt vere textu praeeunte legendum putauerim: τοῦ Ἀγαμ. δαμεὶς, ἅτοι Ἐρ-

καὶ τῷ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς δαμεὶς ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς δαμασθεὶς τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ νεὼ 9) ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ· ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη 10), ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη 11). Ἀγαμέμνων 12) δὲ Ζεὺς οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίᾳ 13) ἐτιμᾶτο.

Ex 336. Πηγῷ] τῷ μέλανι καὶ εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

Ex 337. Ὁ πρὸς καλύπτρης 1)] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Πριάμῳ Ποδάρκῃ τότε καλουμένῳ. Δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτῆς καλύπτραν ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν καὶ Πρίαμος ἐκλήθη, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 2), ὅπερ καὶ γέγονεν. Αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ 3) ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

Ex 338. Αἰθαλωτὸν] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πάτραν. Γινώσκεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη.

κείου δαμασθείς, cf. Io. Tzetz. in Posthom. 733, ibique Iacobs, et Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

9) νεὼ) Vit. 1. et Ciz. νεῶ, vti ap. Strab. VIII, p. 353. ed. Tzsch. Vol. III, p. 128. Supra vero ad v. 183. erat νεώ.

10) ἀνῃρέθη) Vitt. 2 et 3. ἀναιρεῖται.

11) ὅτι καὶ — ἀνῃρέθη) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

12) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. omittunt.

13) λακεδ.) Nostri cum Seb. pro λακεδαίμονι.

1) καλύπτ.) Vit. 1. et Ciz. καλύπτρας.

2) ὑπ' αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτῆς.

3) ἐν τῇ — αἰχμαλωσίᾳ) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

Ex 339. Τὸ πρὶν δ' [4]) ἀμυδρὸν] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστιν ἐν τῇ δ' χώρᾳ ἀνάπαιστον ἔχων.

340 — 47. Ὅταν χέλυδρος [5])] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὅταν καὶ ὁπόταν ὁ χέλυδρος ἤγουν ὁ Ἀντήνωρ ἀνάψας τὸν βαρὺν πυρσὸν καὶ φανερὸν εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι. Τί ποιήσει; ἀναψαλάξῃ καὶ ἀνοίξῃ, τίνα; τὸν μορμωτὸν λοχον καὶ τὴν Φοβερὰν ἐνέδραν, τὸν ὠδίνοντα καὶ τὸν γεννῶντα, λείπει τοὺς Ἕλληνας. Καὶ πῶς ἀνοίξει τοῦτον; ἑλκύσας τὰ ζυγὰ καὶ τὰς θύρας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ ὅτε καὶ ὁπότε (ἀπὸ κοινοῦ) ὁ αὐτανέψιος καὶ ὁ ἐξάδελφος τῆς Σισυφείας ἀγκύλης καὶ πανούργου λαμπουρίδος καὶ ἀλώπεκος, ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει δὲ τὸν Σίνωνα. Τί ποιήσει; λάμψῃ κακὸν φρύκτωρα καὶ φανὸν τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἐκπεπλευκόσιν εἰς τὴν στενὴν Λεύκοφρυν, ἤγουν τὴν Τένεδον νῆσον, καὶ εἰς τὰς διπλᾶς νήσους (τὰς Καλύδνας λέγει) τοῦ Πορκέως καὶ τοῦ δράκοντος.

Ὅταν χέλυδρος] Φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ μισθῷ τῆς μετὰ ταῦτα βασιλείας. Ὅθεν καὶ τὸν [6]) δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες καὶ τοὺς ἀριστεῖς εἰς αὐτὸν ἐμβαλόντες προσποιούμενοι φυγὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. Τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτει τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ ἐν τῷ ἵππῳ ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τῆς Τροίας ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ ὁ πορθητὴς τῆς πατρίδος [7]) βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας

4) τὸ πρὶν) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίνδ'.

5) ὅταν χέλ. — δράκοντος) Hoc ſchol. a Seb. illatum noſtri non agnoſcunt.

6) ὅθεν καὶ τὸν usque ad ἡ Τροία κρατεῖται in noſtris deſiderantur.

7) τῆς πατρίδ.) Deeſt male in Vit. 1. et Ciz.

εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι τὸν δούρειον [8]) ἵππον ἀνοίξῃ τὸν ὠδίνοντα, καὶ γεννῶντα τὸν Φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύρην ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γηραιὸς [9]) Ἀντήνωρ τόδε καὶ τόδε [10]) ποιήσῃ [11]). Χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. Ὡς τραχύδερμον [12]) δὲ διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ [13]) τὸν Ἀντήνορα λέγει. Σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος [14]) Πριάμου ἔχων γυναῖκα τὴν Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ.

Ex 344. Τῆς Σισυφείας] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς [1]) λέγεται εἶναι Σισύφου· Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη. Οὗτος ὁ Αὐτόλυκος [2]) κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε [3]), κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας καὶ ποίμνια τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος [4]).

Πάντα [5]) γὰρ ὅσσα λάβεσκεν ἀϊδηλα πάντα τίθεσκε.

8) δούρειον) Vit. 1. et Ciz. vt ſemper, δούριον.

9) γηραιὸς) Ciz. γέραιος.

10) τόδε — τόδε) Noſtri vulg. τὸ καὶ τό.

11) ποιήσῃ) Pro ποιῇ noſtri, recte.

12) τραχ. δὲ) Vitt. 1. 2. et Ciz. δὲ addunt cum Seb.

13) χέλ. καὶ) Vit. 1. et Ciz. καὶ bene inſerunt.

14) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. pro ὁ οὗτος, quod monente Thryll. ſoloecum: Vitt. 2 et 3. plane omittunt.

1) υἱὸς) Delent Vitt. 2 et 3.

2) οὗτος ὁ Αὐτ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Endoc. p. 375 et 393, vbi eadem narrat, recte, pro οὕτως· Ὁ Αὐτόλ. nam οὕτως eſt plane alienum.

3) ὑπερίβ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπερίβαλλε.

4) Ἡσίοδ.) Errat Seb. quum hunc verſ. opinatur Fragmentis Heſiodi nondum inſertum eſſe: exhibet eum ed. Lipſ. p. 453. ex Etymolog. quibusdam mutatis.

5) πάντα) Abeſt a noſtris et Eudocia, quo fit, vt poſt vel ante λάβεσκεν deſit potius vox, quam ante τίθεσκε. Edit. Lipſ. χερσὶ praeponit τῷ· λάβεσκ. et

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν, Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων [6] ζώων τινὰ τὰς σφραγίδας μετεποίησεν [7]. Ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον αὐτῷ [8] ποιεῖται. Ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ ἐγκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα. Ὕστερον [9] δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς Σίνωνα [10] γεννᾷ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου ἐκάθητο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὡς φησι Τρυφιόδωρος [11]·

Πῦρ ἴδιον [12]) πλεκτῆσιν [13]) ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

πρὸς Τένεδον κατῆραν καὶ τὰς Καλύδνας [14]) νήσους οὔσας περὶ τὴν Τροίαν, ἀφ' ὧν νήσων δύο δράκοντες Πόρκης [15]) τε καὶ Χαρίβοια διανηξάμενοι [16]) τὸν παῖδα [17])

pro πάντα γὰρ ὅσσα legit: ὅττι κε, et ἀείδελα pro ἀΐδηλα.

6) τῶν τοιούτων) H. e. ſic ſignatorum. Ita Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pro τῶν τούτου.

7) μετεποίησεν) Noſtri cum Eudocia pro μετεποίει.

8) φίλον αὐτῷ) Pro φίλ. αὐτόν noſtri et Eudoc. cum Seb. ſed Eudoc. pro ποιεῖται legit ἐποίησεν, non male. Eadem vero mox omittit ποιεῖ cum Vit. 3. male. Videtur tamen vulg. φίλον αὐτὸν ποιεῖται ob Med.; ποιεῖται retinenda.

9) ὕστερον — λαέρτ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὕστ. δὲ ἔγημε λαέρτην, non accurate.

10) Σίνωνα) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea Σίννωνα, duplici ν.

11) Τρυφιόδ.) v. 138.

12) πῦρ ἴδιον) Eudocia πῦρ ὡς εἶδον. Schaeferus coniicit: πῦρ δήϊον πλεκτῆσιν —.

13) πλεκτῆσιν) A Seb. revocatum pro πηκτῆσιν, quod Pott. tuetur, quia tentoria πήγνυσθαι potius, quam πλέκεσθαι dicerentur, habent etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πηκταῖσιν et βάλλοντες pro βαλόντες.

14) καλύδνας) Vt Strabo et alii. Sed noſtri hic et poſtea καλυδνάς. Eudoc. τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους.

15) πόρκης) Noſtri cum Eudoc. hic et in ſeqq. πόρκις.

τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. Καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. Τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν καὶ μέθῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ [18]) συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, Φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησίν· ἡνίκα [19])

Νὺξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα,

προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ Φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν [20]), καὶ οὕτως εἶλον αὐτήν.

Λαμπυρίδος] Λαμπυρὶς εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Νῦν δὲ τὸν Ὀδυσσέα λέγει διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς ἤτοι ἐξάδελφος ἦν τοῦ

16) διαιηξ) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. διαιοιξ. vt ante Pott.

17) τὸν παῖδα) Forſ. τοὺς παῖδας, vti omnes tradunt Mythographi et poetae, cff. Hygin. f. 135. Petron. c. 89. Virg. Aen. II. 211. Quint. Smyrn. XII, 448. ſqq. aliique. Nec auſim tamen quicquam ob ſeq. μίσον mutare, nam Io. Tzetz. in Antehom. 714. et Eudoc. idem tradunt, cf. Iacobs, qui Arctinum cum Tzetza maxime conſpirare dicit, et omnino Heyne ad Virg. Aen. II. Excurſ. 1.

18) καὶ ὕπνῳ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. perperam, nam Io. Tzetz. in Poſthom. v. 719. κατέμαρψεν — ὕπνος ἅπαντας, et Eurip. Hec. 915. Virg. Aen. II, 250.

Inuaduns vrbem ſomno vinoque ſepultam.

Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

19) ἡνίκα —) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. prior. ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔην μίσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη: Vit. 1. et Ciz. ἡνίκ' ἔην νὺξ μίσση, λαμπρὴ δ' ἐπ. σελήνη. Omnium optime Io. Tzetz. in Poſthom. 720:

Νὺξ δ' ἄρ' ἔην μίσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

cf. ibi Iacobs. Similiter vt Sebaſt. Clem. Alex. in Strom. T. I, p. 381. ed. Potter.

20) τὴν τροίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. τὴν, et mox quoque οὕτως et αὐτὴν tollunt.

Ὀδυσσέως [21]), ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας ὑπέδειξα [22]), καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱός. Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ παῖδες Αὐτολύκου.

Ex 346. Στενὴν [1])] λέγει τὴν Τένεδον, οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρίν. Ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται.

Λεύκοφρυν [2])] τὴν Τένεδον, ὡς ἐρρέθη.

Ex 347. Παιδοβρῶτος Πόρκεως [3]) νήσους] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσαντες ὁ Πόρκης τε καὶ ἡ Χαρίβοια ὄφις [4]) τὸν Λαοκόοντος παῖδα ἀνεῖλεν ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ [5]). Ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ τοῦ Ἀντήνορος. Τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώτεως.

348. Ἐγὼ δὲ τλήμων] Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει· Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων [6]) ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ἡ ποθοῦσα [7]) ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τοιᾶσδε καὶ τοιᾶσδε ἐπὶ τῆς Φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκλείσασα [8]) τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ Φάσσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐλκυσθήσομαι· ὡς μὲν Φάσσα πρὸς τόργου ἤτοι γυπὸς συνουσίαν [9]),

21) τοῦ Ὀδυσ.) Noſtri ignorant τοῦ.

22) ὡς — ὑπέδειξα) A Seb. recepta noſtri agnoſcunt, ſi exceperis ὑπέδειξα. Verba autem ſqq. καὶ γὰρ — Αὐτολύκου a noſtris abſunt.

1) Στενὴν) Totum hoc ſchol. noſtri ignorant.

2) λεύκοφρ. — ἐρρέθη) Noſtri cum Seb. exhibent.

3) πόρκεως) Male Seb. πορκίως, in textu et in ſchol.

4) ὄφις) Vitt. 2 et 3. delent. Deinde noſtri πλεύσας cum edd. ante Seb. pro πλεύσαντες.

5) ἐν τῷ — ναῷ) Abſunt a noſtris, vti quoque quae ſequuntur poſtea: τοῦτο δὲ — ἁλώσεως.

6) ἡ σύνταξ. — ἡ τλήμων) Noſtri vt edd. prior. non habent.

7) ἡ ποθοῦσ.) Vitt. 2 et 3. praemittunt ἡ, vt antea ἡ ἀρνησ.

8) συγκλείσ.) A Seb. datum pro συγκρύψασα firmant Vitt. 2 et 3.

9) συνουσ.) Vit. 1. et Ciz. συνουσίας.

ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἐν γαμφαῖσι [10]) καὶ σιαγόσιν ἅρπαις ἤγουν δρεπάναις [11]) ἡ ἅρπης ἤτοι δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι [1]), τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι [2]) καὶ ἀποξέουσιν [3]).

350. Ἄνις] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυναμεως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς τινὸς ἐστερημένος [4]).

Ἄνις τεράμνων] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν, τέραμνα [5]) γὰρ τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. Ὁ γὰρ Περίαμος λίθινον οἶκον, πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι [6]) ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀχρειοῦσθαι, ὡς παρακύπτουσαν· ὁθεν ἐστερημενην τεράμνων [7]) εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ οὖσαν ξυλόστεγον ἐναντία [8]) φάσκων Ὁμήρῳ, ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον τεγέους [9]) καὶ εὐπαγεῖς [10]) καὶ εὐω-

10) ἐν γαμφ.) Addunt ἐν Vitt. 2 et 3 cum Seb.

11) ἤγ. δρεπάναις) Sic pro ἤγ. δρεπανικαῖς noſtri, recte: mox quoque ἤτοι δρεπάνης pro καὶ δρεπ.

1) κατασκευ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: Vitt. 2 et 3. καί.

2) πελεκῶσι) Vit. 3. πελεκοῦσι. Ignorant vero Lexica πελεκίω. Phauorin. ad τύκος, περιτύκουσι, vt Schol. Ariſtoph. Av. v. 1137.

3) ἀποξ.) Vit. 3. ὑποξ.

4) τινὸς ἐστερ.) Ita Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἐστερ.

5) τέραμνα) Pro τέρεμνα Vitt. 2 et 3. cum Seb. A Vit. 1. et Ciz. abſunt τέραμνα — λέγονται. τεράμνων vero Vit. 1. ſcribit τερᾴμνων, forte recte, quia antiqui ϱ in medio vnicum, inprimis in propriis, etiam aſpirabant. Thryllit. Sic Codd. Vitt. 1. 2. et Ciz. ſaepe ſcribunt quoque Ἡρακλῆς.

6) διὰ τὸ δοκεῖν — παρακύπτ.) Abſunt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Io. Tzetz. tamen in Poſthom. v. 718. οἷά τε μαινομένην.

7) τεράμ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

8) ἐναντία) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. prior. ἐναντίως.

9) τεγέους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro στεγέους, recte, nam voc. τεγέους eſt Homeri Il. VI, 248, qui locus mox laudatur. Voc. autem μᾶλλον abeſt ab iisdem.

10) εὐπαγεῖς) Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. ſed Vit. 1. et

φόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτί·

Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι [11]) ξιστοῖο λίθοιο.

Καὶ πᾶς δὲ ὁ Φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτό φησιν.

351. Ἀλιβδύσασα] Ἀλιβδῦσαι κυρίως λέγεται [12]) τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι. Καὶ Καλλίμαχος [13])·

. . . . . αἳ νῆας ἁλιβδύουσι.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

Λυγαίας] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ καὶ ἠλύγη [14]) ἡ νύξ.

352. Θοραῖον] τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν [1]), ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, καὶ αὔξει [2]), ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί [3])·

. . . Τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
Αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου . . . . .

Ciz. *συστεγεῖς*, qui etiam omittunt *καὶ εὐωρ. θαλάμους.*

11) *θάλ. τέγεοι*) Vitt. 2 et 3. *τέγεοι θάλαμοι.*

12) *λέγεται*) Noſtri non agnoſcunt: deinde Vitt. 2 et 3. modo *τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθ.* reliquis usque ad *λυγαίας* demtis. Vit. 1. vero et Ciz. praetermittunt *τὸ ἐν ἁλὶ — ἤγουν*, et tum quoque: *καὶ καλλίμαχος — ἁλιβδύουσι*, ſed poſt *βυθισθῆναι* ponunt, fere vt edd. prior. *κατὰ τροπὴν τοῦ ι διχρόνου εἰς υ δίχρονον.* Sebaſt. haec verba delet, et *ἁλιβιδύσαι* exhibet pro *ἁλιβδῆσαι.* Vit. 1. et Ciz. quoque *ἁλιβδύσαι*, ſeruatis tamen his verbis.

13) *καλλίμαχ.*) Fragment. 269. p. 535. ed. Erneſti, et p. 402. ed. Spanh.

14) *καὶ ἠλύγη*) Addunt Ciz. et Vit. 1. bene. Macrob. I, 17. *λύκη* pro *λύγη.*

1) *γεννητ.*) Vit. 1. et Ciz. *γεννήτορα.*

2) *καὶ αὔξει*) Hic Seb. iterum ſupplet non ſupplenda, nam omnes omnino edd. prior. iam ea exhibent, praeter Pott. 2. quam ſequitur ſolam.

3) *Σοφοκλ. Φ.*) Oed. Tyr. 1425 et 1426. Vitt. 2 et 3. *τὰ πάντα γοῦν* pro *τὴν π. γ.* omiſſis cum Ciz. et Vit. 1. *αἰδεῖσθ' ἄνακτος*, non male,

Πτῶον] ἐρρέθη 4) ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου.

Ὠρίτην] τὸν αὐτὸν 5), ὅτι ἔαρ 6) καὶ θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι' αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. Οὗτος δὲ πάντα μυθικῶς λέγει τὰ τρία Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα 7).

353. Λίπτοντα λέκτρων 8)] ἐπιθυμοῦντα λέκτρων. Τινὲς δὲ ἀλέκτρων δεμνῶν λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. Ἡ δὲ ἱστορία 9), ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω 10)·

Πίστιν γὰρ ἡμῶν λεψιὺς ἐνόσφισεν.

Ἀπώσατο 11) οὖν τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι.

354. Πεπαμένη] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι 12), πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἓν μ γρα-

quum Tzetzes plerumque ea modo, quae rem illuſtrant ſuam, e ſcriptt. afferat.

4) ἐρρέθη) A Seb. additum noſtri addunt omnes, ſcl. ſupra ad v. 266.

5) τὸν αὐτὸν) Sic noſtri, demto τῷ· ἥλιον, recte, nam refertur ad Apollinem.

6) ὅτι ἔαρ) Noſtri cum Seb. pro ἔαρ γάρ.

7) τὰ τρία — ἐπών.) Abſunt a noſtris, et ſane abeſſe poſſunt.

8) λέκτρων) Noſtri cum edd. prior. delent hic et poſt ἐπιθυμ. et mox quoque ἐκλαμβ. — ἀχράντων.

9) ἡ δὲ ἱστορία usque ad v. 354. in noſtris breuiter ſic ſe habent: ἡ δὲ ἱστ. ὅτι ἀπώσατο τὸν Ἀπόλλωνα θέλοντα αὐτῇ συμμιγῆναι, δήλη, reliquis omiſſis usque ad ἐνόσφισε, quae ſane ad verba Lycophronis illuſtranda ſufficiunt. Pro δήλη Vitt. 2 et 3. τῇ δήλῳ.

10) κάτω) Vid. v. 1454.

11) ἀπώσατο — συμμιγῆναι) Haec verba a Seb. hic primum illata omnino abundant, niſi deleas praemiſſa, vt in Codd. noſtris deleta ſunt. Sebaſt. autem omnia, quae in Codd. ſuis inuenerit, nulla viciniae verborum ratione habita, editioni ſuae obtrudere, et ſcholia acoumulare ſolet.

12) πέπαμαι) Seb. conſenſu noſtrorum addidit,

πτέον, κἂν οἱ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθόντες [13]), δύο μμ γράφουσιν.

355. Παλλάδος ζηλώμασι] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα, πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. Ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου [1]) καρδίαν ἀνενεγκεῖν [2]) τῷ Διΐ· Διόνυσον γὰρ τὸν καὶ Ζαγρέα καλούμενον υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα μελιδὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. Ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ [3]) τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν Θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν. Ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ [4]) συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα πε-

recte, nam contextus requirit.

13) ὅ, τι παθόντες) A Seb. eiectum fide Vit. 1. et Ciz. reduximus, nam ὅτι πάντες, vel ὅτι πάντα, vt Vitt. 2 et 3. exhibent, respuit contextus, non enim omnes librarii dici possunt πεπαμμένη duplici μμ scripsisse. Videtur autem Seb. non intellexisse, quid sibi velint verba ὅ, τι παθόντες, atque ideo recepit πάντες. Est autem sensus eorum: *quomodocunque acciderit*, vel, vt nostri dicunt, *wie sie dazu gekommen sind, was sie dazu vermocht hat.* Deinde quoque cum Vit. 1. et Ciz. legendum γράφωσιν pro γράφουσιν, et verba οὐκ οἶδ', ὅ, τι παθ. commatibus sunt includenda. Omittunt quoque διά, vt antea ἐν fine διὰ scriptum est.

1) τὴν τοῦ Διον.) Sic leg. cum Vitt. 2 et 3. vt antea τῆς τοῦ Διός. Vulg. omittit τοῦ.

2) ἀνενεγκ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνενεγκ. male.

3) ἐν τῇ συμβ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐν ταῖς συμβολαῖς, cff. Suid. ad πάλλας, Eustath. ad Hom. Odyss. υ, p. 510, et Io. Tzetz. ad Hesiod. pag. 32. De Titane Pallante Apollod. I, 6, 2.

4) αὐτῇ) A Seb. adiectum nostri cum Eudoc. non adiiciunt.

ριεβάλλετο[5]), καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. Ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἰτωνίου[6]) μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμου[7]) δὲ ἀδελφήν, ἣν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς· οἷον,

Πυλιάδες σκοπιῆσιν ἐϋμβώλου ἀλεωρίωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος.

Ἀπολλώνιος. Quis itaque eſt, qui non perſpiciat, in Tzetza legendum eſſe: ἣν Ἰοδάμαν vel Ἰοδαμείαν (pro Ἰοδάμος, Pott. recte Ἰοδάμας) ἀντιπολ. Ἀθηνᾶ (hoc addendum) ἀνείλεν. Ex Etymolog. M. verbis ſimul patet, verſiculos, qui ſint Apoll. Rh. I, 550, non ad Simonidem referendos eſſe, vt plerique, ipſe adeo Potter. (cf. Brunck. ad Apoll. Rh.) perperam ſunt opinati, ſed ad Apollonium, cuius nomen ſocordia librarii vel ipſius Tzetzae excidit, ea vero, quae antea ſunt enarrata, ad Simonidem pertinere. Iam Thryllit. ſuſpicatus erat, hic quaedam excidiſſe, quae haud dubie, ſi in locum Etymol. M. incidiſſet, pro diligentia ſua reuocaſſet. Caeterum recte coniecit, voc. Ἀπολλώνιος ſ. Ἥλιος, vt aliis in locis horum ſcholiorum nominatur, quod videretur ſimile fere ſeq. πηλιάδες, ante hos verſus excidiſſe. Praemiſimus ita-

5) περιεβάλλ.) Sic omnes cum Eudoc. ſed Vit. 3. περιεβάλετο.

6) Ἰτωνίου) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἰτωνίδου, perperam. Pauſan. Eliac. c. 1. et Boeot. c. 1. Steph. Byz. et Phauor. ad Ἴτων, et ſchol. Apoll. Rh. I, 721. Ἰτώνου, forte rectius, ſed Pauſan. IX. c. 34. etiam Ἰτωνίου. Infra in ſchol. noſtris v. 1206. dic. Iodamas filia Tithoni, pro Itoni, perperam. cf. Voſſ. *Mythol. Br.* II, 6, 49.

7) Ἰοδάμου) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 322, ſed Ciz. et Vit. 1. Ἰοδάμαντος: Potter. Ἰοδάμας, a Nominatiuo Ἰοδάμα, nam Iodama, Iodamas, l. Iodamia erat filia Itoni. cf. Pauſan. IX. 34. Ἰοδάμου corruptum eſt; legendum omnino Ἰοδάμας vel, vt Pauſ. habet, Ἰοδαμείας. Totus locus hic corruptus ex Etymol. M. v. Ἰτωνίς, quem ante oculos habuit Tzetzes, eſt emendandus. Verba eius ſic ſe habent: φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν, ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρε-

μαν ἀντιπολεμοῦσαν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν, ὡς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος·

. . . . . ὑψηλῶν ὀρέων [8])
Πηλιάδες [9]) κορυφῆσιν [10]) ἰθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος [11]) ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας [12]) ἱερσυμά [13]).

Φερεκύδης [14]) δὲ Παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα [15]) μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμε-

que his verſſ. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος: poteſt etiam, auctore Etymol. M. poſt hos verſus poni: ὡς φησι ὁ Ἀπολλώνιος. Simonides ὁ γενεαλόγος etiam in ſchol. Apollon. Rh. II, 868. p. 139. dicitur ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖν. In indice itaque ſcriptorum in ſchol. Tzetzae ad Lycophronem laudatorum Simonides non, vt Harleſ. in Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 763. not. 9. putat, eſt expungendus. Eudocia l. l. male, vti Phauor. ὡς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος Πηλιάδης (pro Πηλιάδες)

— ἰθάμβεον εἰσορόωντες etc.

quaſi voc. Πηλιάδης ad Simonidem eſſet referendum. *Eſt autem hic Simonides alius a Simonide Lyrico, et, teſte Suida, Melicerta dictus: ἐν τρισὶν βίβλοις genealogias ſcripſit, proſa puto oratione.* Thryll.

8) ὑψηλ. ὀρέων) A Seb. praemiſſa neque noſtri Codd., neque edd. prior. praemittunt, immo ne Apollonius quidem exhibet. Omnino aliena videntur.

9) πηλ.) Vit. 1. et Ciz. πηληιάδες.

10) κορυφ.) Omittunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae quoque εἰσορόωντες pro εἰσορόωσαι.

11) Ἀθην. Ἰτων.) Vit. 1. et Ciz. Ἰτωνίδης Ἀθηναίης, et mox noſtri omnes ἥδε pro ἠδέ. *De Itonide Minerua vid. Feſtum et Giſan. ad Lucret.* 446. Thryllit.

12) χείρ. ἐπικρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπικραδίοντας χειρ. Vitt. 2 et 3. ἐπικραδάοντες, poſito tamen ε ſuper α: Eudoc. ἐπικρατίοντες.

13) ἱερσυμά) Vitt. 2 et 3. ἱερσάω: Eudoc. ἱερσῶν.

14) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. ad Fragm. Pherecydis p. 208. ſqq. et Natal. Com. IV, c. 5. p. 306, qui hoc ſchol. Tzetzae exſcripſit, et omnino Etymol. ad παλλάδιον.

15) ἀχειροπ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. χειροποίητα, vitioſe. Clemens tamen Alex. in Protrept. 1. fol. 43. cum Arnobio L. IV.

νον [16]). Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο [17]) ἦν τρίπηχυ, ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν [18]) ἐν Πεσινοῦντι [19]) τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος [20]) καὶ Δίων [21]) τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. Ἕτερος [22]) δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν [23]) ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους [24]) ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ

quod debemus Reineſio, Palladium ex reliquiis ſ. oſſibus Pelopis eſſe factum: ἐκ τοῦ πέλοπος, inquit, ὀστῶν κατεσκευάσθαι. Ἀπελλᾶς δὲ ἐν Δελφικοῖς φησὶ γεγονέναι παλλάδια, ἄμφω δὲ ὑπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

16) παλλόμ.) Noſtri cum Phauor. Pherecyd. l. l. et Io. Tzetzae ſchol. ad Poſthom. v. 511. βαλλόμενον. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Etymolog. M. et Phauor. εἰς γῆν pro πρὸς γ. Non plane reiiciendum videtur βαλλόμενον, ſi e Pherecyde vel Etymol. M. locum ita conſtituas: παλλόμενον, ἤτοι βαλλόμενον, πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν, quae verba Tzetzes videtur neglexiſſe, cf. omnino Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 295. ſqq.

17) τοιοῦτο) Noſtri hic et poſtea cum Eudoc. τοιοῦτον.

18) καταπεσ.) Vit. 1. et Ciz. non bene καταπεσεῖν.

19) πεσινοῦντι) Noſtri quoque ſimplici σ, quod ad Etymologiam πεσεῖν propius accedit, alias dic. πεσσινοῦς, cf. Tzſch. ad Strab. XII, pag. 543, et Irmiſch. ad Herodian. T. I, p. 424. ſqq. Vitt. 2 et 3. male πησινοῦντι.

20) Διόδωρ.) T. II, p. 640. edit. Weſſeling. vbi hic dicit, Tzetzam confundere Palladium e coelo ad Ilium delapſum cum Magnae Matris ſimulacro, quod Peſinunte e coelo deciderit.

21) Δίων) Cf. Fragm. XIII, in ed. Reimari T. I, p. 6.

22) Ἕτερος) *Forſ. Herodian.* I, 11. *et ex eo Amm. Marcell.* XXII, 9. Seb. Non forſan, ſed vere Herodianus eſt, cuius ipſius verba Tzetzes affert. Cf. quoque Mannert. Geograph. Graec. et Rom. T. VI, P. 2. p. 60. Caeterum in Eudocia p. 322. male hic exciderunt: κληθῆναί φασιν — κλῆθ. τὸν τόπον.

23) πεσεῖν) Vit. 1. et Ciz. περιπεσεῖν.

24) γανυμήδ.) Noſtri duplici νν γαννυμ. De Ganymede cf. Iacobs ad Io. Tzetz. Antehom. p. 16.

Ἶλος [25]) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ [26]) ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν [27]) τοῦτο [28]) ποιῆσαι ὡροσκοπίᾳ καλλίστῃ [29]), εἰς τὸ [30]) ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ [31]) πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. Χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο [32]) Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. (Τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν ἑαυτόν, οὗτος γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς γράφει [33]).)

25) Ἶλος) Vit. 1. et Ciz. hic et in ſeqq. Ἴλλος, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2. vbi Codd. quoque Ἴλλος. Eudocia cum Vit. 3. vitioſe Ἴλιος, poſtea vero recte Ἶλος.

26) οὐκ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoſcunt, non apte.

27) Ἄσιον — μαθηματ.) Io. Tzetz. in Poſthom. v. 511. eum ἀστρονόμον, at Suid. v. παλλάδιον vocat φιλόσοφον καὶ τελετήν. Aſius ὁ ποιητὴς, cuius meminit Athen. III, 101. alius videtur fuiſſe ab hoc philoſopho, vid. Reineſ. Varr. Lectt. p. 349. Idem tradunt Euſtath. ad Dionyſ. v. 627. Suid. l. l. Io. Malalas p. 137 et 138, et Cedrenus p. 130. Sed Iul. Firmicus Maternus in: De errore profanarum religionum c. 16. ab Abari Scytha Palladium fabrefactum et Troianis traditum fuiſſe ſcribit, vid. ibi Scalig. p. 122. Reineſius, qui hunc Firm. Materni locum margini adſcripſerat, pro Augio vel Abari Scytha mavult legere: Barbaro Scytha.

28) τοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent, non male.

29) ὡροσκ. καλλ.) Ciz. et Vit. 1. ὡροσκοπιῷ, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phavor. ὡροσκόπον κάλλιστον, non omnino bene. Natal. Com. l. l. *per horoſcopum optimum.*

30) εἰς τὸ) Non exhibent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Io. Tzetz. in Poſthom. v. 511. praebent.

31) ἂν — μένῃ) Ignorant Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ἂν — μείνῃ. Io. Tzetz. in Poſthom. l. l. οὗ ἂν ἐκεῖνο ἀσκεῖται.

32) χαρίσ. — τοιοῦτο) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. χαρίσαντα — τοιοῦτον, vt antea.

33) τὰς δὲ — μυθικῶς γράφει) Abſunt a noſtris et Eudoc. Alieno ſane loco videntur poſita, nam turbant ordinem verborum. Vncis ideo circumcluſimus.

Ἀπολλόδωρος 34) δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλον τὴν Ἴλιον τῇ βοὶ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν 35) τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς 36), τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον διηρτημένον (διηρμένον 37)), τῇ λαιᾷ 38) δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ Παλλαδίου ἱστορία τοιάδε φέρεται 39).

34) Ἀπολλόδ.) III, 12, 3.

35) πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Phauor. ἰδεῖν. Idem Apollod. l. l μεθ' ἡμέραν τὸ διιπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. Videtur ἰδεῖν esse lectio recensionis secundae. Nat. Com. l. l. cum vulg. legit: *atque tunc cecidit Palladium.*

36) συμβεβ.) Sic quoque Apollod. et Eudocia. Nat. Com. l. l. *quod sponte ambulare videbatur*, quem Seb. in interpretat. lat. temere est secutus. cff. Heyne in Obseru. ad Apollod. p. 296. Olympiod. principio Comment. in μετεωρ. Reines. Varr. Lectt. p. 417. qui *non diductis, indiscretis, indistinctis cruribus* interpretatur, et συμπεφυκὸς, quod aliis, adeo ipsi Heynio, qui interpretatur: *una iunctis pedibus incedens*, paene arrisisse videtur, repudiat. In exemplo nostro Varr. Lectt. quod manibus suis tractauit, multisque notis locupletauit, hanc dicendi rationem firmare studuit loco Max. Tyrii diss. 14. (ed. Reisk. T. I, p. 261.) Ἀπόλλωνα γραφεῖς καὶ δημιουργοὶ εἰκάζουσι μειρακίοις — διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ ἑστῶτα. Herrmann. in Mytholog. Graecorum T. II, p. 725. explicat: *mit zusammenstehenden Füssen, mit geschlossenen Beinen.*

37) διηρτημ.) A Seb. insertum nostri cum Eudoc. ignorant. Est autem Apollodori l. l. vbi olim sic legebatur, quamquam male, pro διηρμένον, h. e. *elatum*, vt Heyn. ostendit. Attamen in Tzetza, qui priscam, etsi prauam, secutus est lectionem, nil mutandum, ne corrumpere eum magis, quam emendare videamur. Vncis tamen inclusum adiecimus διηρμένον.

38) τῇ λαιᾷ) τῇ a Seb. additum Codd. nostri, vt edd. prior. non addunt.

39) ἡ δὲ περὶ — φέρεται) A Seb. receptum in nostris et Eudoc. desunt. Videntur postea ab alio ex Apollodoro illata, vti etiam e sqq. patet, nam nostri pro φασὶ legunt φησὶ, ad Apollodorum id referentes.

Φασὶ γεννηθεῖσαν [40]) τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ [41]) τῷ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. Ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας [42]) τὰ κατὰ πόλεμον εἰς Φιλονεικίαν [43]) ποτὲ προελθεῖν. Μελλούσης δὲ πλήττειν [44]) τῆς Παλλάδος τὸν Δία Φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προσθῆναι (προτεῖναι [45])). Παλλάδα δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τὴν αἰγίδα [46]), καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηνᾶν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ [47]) γενομένην

40) γεννηθ.) Sic pro γάρ, vt edd. pr. et Codd. noſtri habent, Seb. recte ex Apollodoro correxit.

41) παρά) Vitt. 2 et 3. περί, non apte. Apollod. III, 12, 3. παρὰ τρίτωνι. Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed edd. ante Seb. παρὰ τοῦ τρίτωνος.

42) ἀμφ. δὲ ἀσκούσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἀμφ. διδασκούσας, male, non tam quoad ſenſum, quam ſi conſulueris Apollod. qui vulg. exhibet. Facile autem δὲ ἀσκούσας et διδασκούσας confundi poterant. Vit. 3. et Eudocia vitioſe ἀμφοτέρους διδασκάλους.

43) εἰς φιλον.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. perperam εἰς φιλίαν, e male intellecto ſcripturae compendio. Sed ποτὲ προελθεῖν, a Seb. ex Apollod. additum, noſtri cum Eudocia non agnoſcunt: tuentur modo ἐλθεῖν.

44) πλήττειν) Eudoc. mendoſe πλάσσειν.

45) τὸν Δία — προσθῆναι) A Seb. emendatum noſtri cum Eudocia non agnoſcunt, qui lect. vet. tuentur: φοβηθεὶς ὁ ζεὺς ἀνίτεινε τ. αἰγίδα. Atque deinceps in ſeqq. Codd. Seb. ſecuti ſunt Apollodorum. Interim tamen vix auſim mutare lect. prauam προσθῆναι, quae quoque edd. Apollodori principes obſidebat, vt Heyne h. l. annotat. Legendum tamen videtur προτεῖναι, vt e noſtrorum Codd. lectione ἀνίτεινε patet. Tzetzes tamen prauam, quam in Mſſ. ſuis inuenit, nullo adhibito iudicio, recepiſſe videtur. Vncis incluſum προτεῖναι addidimus.

46) παλλάδα — αἰγίδα) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudocia; a Ciz. vero et Vit. 1. modo εὐλαβηθεῖσαν, a Seb. additum, quod eſt Apollodori, e quo hic omnia fere emendata et aucta videntur.

47) ἐπ' αὐτῇ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non praebent.

ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθῆναι 48) τοῖς στέρνοις, ἣν ἔδεισεν 49), αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἱδρυσαμένην 50) παρὰ τῷ Διΐ. Ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης διαιρέψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. Ἶλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν.

356. Μισονύμφου] τοῦτο δῆλον, ὅτι τιμῶσα τὴν 1) παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις 2) λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ γραῦν· παρθένος μὲν γάρ ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρὸς 3), νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα 4), μήπω δὲ τετοκυῖα, γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα, γραῦς δὲ ἡ διαφθαρεῖσα τοῦ τίκτειν 5).

Λαφρίας] Λαφρία ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἤτοι Λαφυρία ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου 6) λάφυρα καὶ ἐν

48) κατασκευάσ. — περιθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pergit: κατεσκευάσατο καὶ περιέθετο: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κατασκευάσασα περιέθετο, vt edd. prior.

49) ἣν ἔδεισε.) Vt Apollod. a Seb. receptum: noſtri cum Eudoc. ſeruant ὃ λέγουσι, cf, Heynii interpretatio horum verborum in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

50) τιμᾶν ἱδρ.) Noſtri, vt edd. pr. καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη, et mox pro κατὰ τὴν φθορὰν — τιμᾶν a Seb. prolata, quae ſunt Apollodori. Noſtri tuentur vulg. τούτῳ προσεγγίσασα ἔβρίψεν εἰς τὴν Ἴλιον. Totus hic locus ex Apollodoro a Tzetza receptus, ab alio poſt Tzetzam, vti in Codd. Seb. eſt, ad Apollodorum emendatus videtur et auctus. Nunquam enim Tzetzes verbis ſcriptorum, quibus vtitur, ita inhaerere ſolet, vt omnia ac ſingula reddat, ſcriptore non laudato.

1) τὴν) Hunc art. recepimus e Vit. 1. et Ciz.

2) νεᾶνις) Pro νεᾶνις lege cum Vitt. et Ciz.

3) ἀνδρὸς) Vit. 3. ἀνδρῶν.

4) συζευχ.) Vitt. 2 et 3. cum Phau. ζευχθεῖσα.

5) τοῦ τίκτ.) Vitt. 2 et 3. τῷ τίκτ.

6) ἐκ τοῦ πολ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολέμῳ.

συγκοπῇ 7) Λαφρία. Ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἀγέλεια, ἤτοι 8) ἡ ἄγουσα λείαν.

Πυλαίτιδος 9)] καὶ τοῦτο συμβολικὸν 10) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων 11) καὶ τῶν οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα συμβολικωτέρως 12) ὑποτιθέμενοι 13), ὡς ἐν τοῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ 14) συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς δὲ ἐκτὸς 15) τοῦ ὑπὲρ τούτων ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους.

357 — 58. Φάσσα 1) πρὸς τόργου λέχος] Ἀστείως πάνυ παρέταξεν ἀλλήλοις Φάσσαν καὶ γύπα, ἄμπελον καὶ ἅρπην. Φησὶ γάρ· ὡς Φάσσα ὑπὸ γυπὸς, ἢ ὡς οἰνὰς, ἤτοι ἄμπελος ἐν δρεπάναις, οὕτως ἑλκυσθήσομαι ὑπο Αἴαντος εἰς τὸ διακορισθῆναι. Ἔξωθεν δὲ τὸ ὡς ληπτέον, εἴωθε γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων λαμβάνειν. Τὸ δὲ Φάσσα καὶ τόργος· οἰνὰς καὶ ἅρπη ἐῤῥέθη 2).

359 — 60. Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν] ἡ πολλὰ αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάῤῥοθον καὶ βοη-

7) ἐν συγκ.) Praepos. ἐν a Seb. adiectam nostri quoque adiiciunt.

8) ἤτοι) Nostri non habent. Vit. 1. et Ciz. bene: τῇ ἀγούσῃ pro ἡ ἄγουσα. Potter. ἢ ἀγούσῃ.

9) πυλαίτ.) Cf. Schol. ad Aeschyl. Sept. ad Theb. v. 170, vbi paullo aliter.

10) συμβολ.) Sic quoque nostri Codd. sed edd. pr. συμβολικῶς.

11) τῶν πόλεων) Vitt. 2 et 3. τῆς πόλεως, vt schol. Aeschyli.

12) συμβολ.) Nostri συμβολικώτερον.

13) ὑποτιθ.) Vitt. 2 et 3. ὑποτιθέμενον.

14) οἰκ. Ἀθηνᾶν· χρὴ γὰρ —) Sic legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz. pro οἰκίαις χρὴ.

15) ἐν τοῖς δὲ ἐκτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, mire, sed vitiose. Deinde Vitt. 2 et 3. ἀμύνασθαι pro ἀμύνεσθαι.

1) Φάσσα usque ad λυκόφρων λαμβάνειν a Seb. illatum nostri ignorant cum edd. prior.

2) ἐῤῥέθη) Vitt. 2 et 3. ἐῤῥέθησαν.

θὸν τῶν γάμων 3), τ:ῦτ' ἔστιν ἀποδ.ώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαί:ν γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν τὴν Βούδειαν 4) καὶ Αἴθυιαν. Μυθικῶς 5) δέ τινες τὴν Ἀθηνᾶν δοκοῦντες ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. Ἡ δὲ Φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ Φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ Φρόνησις κατεσκεύασε καὶ δίκην αἰθυίας ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραιουμένους τὴν θάλασσαν. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρον ἀφρῷ ἁλισκόμενον, οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἁλιέων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες 6) πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν εἶτα ἐγγὺς καὶ ἐγγύτερον 7), ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύσωσιν 8).

361 — 62. Ἡ δ' εἰς τέραμνα] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, καὶ τέρεμνα 1), ἤτοι εἰς τὴν στέγην 2) ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀργισθήσεται 3) τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωΐ 4) πεσοῦ-

3) τῶν γάμων) A Pottero eiectum reuocant cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

4) Βούδειαν) Recte: Vitt. 1. 3. et Ciz. βούδιαν, cf. Steph. ad βούδεια.

5) μυθικῶς) Noſtri cum edd. pr. μυθικὴν, non abſurde.

6) λαβ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. λαμβάνοντες.

7) ἐγγύτ.) Vitt. 2 et 3. ἐγγυτέρω.

8) ἀγρεύσ.) Vit. 2. ἀγρεύσουσιν: Vit. 3. ἀγρεύουσιν, perperam.

1) τέραμνα καὶ τέρεμνα) Noſtri modo cum edd. prior. τέρεμνα.

2) ἤτοι εἰς — στέγην) Deleto ἤτοι noſtri ἄνω εἰς τὰ στέγη στρέψασα: Vit. 3. ἀναστρ. pro ἄνω στρ.

3) ὀργισθήσεται usque ad τὴν στέγ. Vitt. 2 et 3. non agnoſcunt: habent modo ταῦτα λέγει. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed legunt iterum τὰ στέγη. Ea vero, quae in edd. ſuperioribus, adeo Potter., de Palladio moleſte repetita fuerant, noſtri cum Seb. delent. Apparet hinc, varia a variis eſſe perperam addita his ſcholiis.

4) πάππῳ — Τρωΐ) Potius Ilo, cf. Heyne in Obſeru. ad Apollod. p. 298.

σα. Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ· Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε τὸν ἀέρα καλεῖ, ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος [5]) ἐφθάρη.

363 — 64. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα] Οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς Φασὶν ἐπὶ Τρωὸς ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. Ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως [6]) Φημί, ὡς καὶ προεῖπον, ὅτι Ἄσιός τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν [7]) εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν· ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365 — 72. Ἑνὸς δὲ λώβης ἄντι] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει [1]) θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤγουν αὐτοὺς [2]) τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας οὐκ ἐν τάφοις [3]) κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην [4]), ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας [5]) θνησκόντων νεκρῶν· ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδοταφίων ἐπιγραφάς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους

5) στόλος) Vit. 1. et Ciz. στρατός.

6) ἀλληγορ.) Noſtri ἀλληγορικώτερον, et Vitt. 2 et 3. non male repetunt τοῦτο πεσεῖν, ſed ὅτι a Seb. additum noſtri non addunt.

7) κατεσκεύ.) Vitt. 2 et 3. παρεσκεύ.

1) στενάξει) Vitt. 2 et 3. στενάζει, inepte.

2) αὐτοὺς) Tollunt Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male.

3) ἐν τάφοις) Vitt. 2 et 3. ἐνταφίοις.

4) τεθαμμένην) Sic leg. cum Vit. 1. et Ciz. pro τεθειμένην: Vitt. 2 et 3. τεθαμμένους.

5) ἐπὶ ξέν. χώρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ ξένοις χώραις: Vitt. 2 et 3. modo ἐπὶ ξένοις.

αὐτοὺς [6]), θερμοῖς δακρύοις πατέρων καὶ παίδων καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν τῶν τεθνηκότων δηλονότι θρήνοις. Εἰώθασι γὰρ τῶν ἀλλαχόθεν θνησκόντων ποιεῖν τάφους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ καλεῖ ὁ Λυκόφρων κενήρια ἤτοι ψευδήρια [7]).

Λώβης] τίς ἡ λώβη [8]); Φασὶν, ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς [9]) ἐχομένην ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι αὐτῇ [10]) συνεγένετο, ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων [11]) ἀνεῖλεν. Οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπέσπασε [12]) τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λείαν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται [13]), ἃς ἕΦθασεν ἕκαστος ἁφαρπάξας [14]). Ἐρασθεὶς δὲ ταύτης [15]) ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται. Ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. Συνέβη γοῦν [16]) ἁφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν

6) τάφους αὐτ.) Vit. 1. et Ciz. τάφους αὐτῶν. Vitt. 2 et 3. haec omittunt, et ἤτοι f. ἤγουν iungunt cum seqq. τοῖς θερμ. δακρύοις.

7) εἰώθασι — ψευδήρια) A Seb. illata noſtri non agnoſcunt.

8) τίς — λώβη) Vit. 2. λώβη τίς;

9) Ἀθηνᾶς) Seb. recte deleuit, ſed noſtri cum Eudoc. p. 27. quae eadem iisdemque verbis tradit, non hic, ſed antea poſt ναῷ rectius delent: atque ſic dedimus.

10) αὐτῇ) Vit. 3. cum Eudoc. ταύτῃ: caeteri omittunt hoc voc. cum edd. prior.

11) ἑτέροις τ. ἑλλ.) Vit. 1. et Ciz. ἑτέρων Ἑλλησι, perperam: Vit. 2. ἑτέροις τῶν ἑτέρων (lege ἑταίρων), demto τῷ· ἑλλήνων. Eudoc. l. l. modo σὺν πολ. ἑτέροις.

12) ἀπέσ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνέσπασε, male.

13) στρατηλ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. στρατιῶται: quin et πολλοὶ pro λοιποὶ, quod modo ſupra ſcriptum eſt.

14) ἁφαρπάξας) Sic leg. cum Vit. 3. pro ἁφαρπάξαι.

15) ταύτης) Sic Eudoc. Noſtri, vt edd. vett. αὐτῆς.

στρατηγὸν Αἴαντα [17]) ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. Εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ [18]) τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πρότερον [19]) ὕβριν, πῶς [20]) ἀφηρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηίδα. Ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον καὶ φοβηθεὶς, μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς [21]) τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων περὶ Τῆνον [22]) καὶ Μύκονον, ἢ περὶ Ἄνδρον καὶ Τῆνον [23]) ναυαγεῖ καὶ τῆς νεὼς [24]) πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας [25]) πέτρας ἐσώθη. Μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. Μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν ἐπὶ χρόνον ὅλον [26]) μελανο-

16) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. γὰρ, et mox ταύτην pro αὐτὴν, deleto ſeq. οὕτως. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. firmant.

17) Αἴαντα) Deeſt in noſtris, et τῷ στρατῷ Vitt. 2 et 3. pro τὸν στρατ. ſed Eudoc. hoc referens ad Caſſandram legit καὶ μισηθῆναι ὑπὸ τοῦ, deletis καὶ τὸν στρ. Αἴαντα.

18) ὁ ἀνὴρ) Noſtri et Eudoc. cum Seb. exhibent.

19) τὴν εἰς — πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὴν Ἀχιλλέως προτέραν, non male. Eudocia ſic: τὴν πρότερον εἰς Ἀχ. ὕβριν.

20) πῶς (Vit. 3. cum Eudoc. ὡς) — Βρισηίδα) Vit. 1. et Ciz. τῆς Ἱπποδαμείας Βρισηίδος, ſine πῶς ἀφηρέθη, h. e. *ob raptam Hipp. Briſ.*

21) ἐπιβὰς) Pro ἐμβὰς cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Eudoc.

22) Τῆνον) Eudoc. τὴν Τῆνον: noſtri τένον.

23) ἢ περὶ — Τῆνον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Eudocia modo ἢ περὶ Ἄνδρον.

24) νεὼς) Vit. 1. et Ciz. νεός.

25) περὶ τ. γυρ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ ταῖς γυραίαις. Hom. Odyſſ. δ, 500. γυρῇσιν — ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρῃσιν μεγάλῃσι, cff. Quint. Smyrn. XIV, 567. ſqq. ſchol. Villoiſ. Hom. Il. ν, 66, vbi fere eadem narrantur, et Hygin. fab. 116. Eudoc. ἔσωσε pro ἐσώθη.

26) ἐπὶ χρ. ὅλον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐπὶ χρόνου ὅλου, h. e. *in totum annum.*

Φορεῦσα [27]) τὸν ἄνδρα [28]) ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα [29]) τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσά τε μέλαν [30]) ἱστίον αὐχένων χωρὶς ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος κατακαίεσθαι θυσίαν [31]) τῷ ἥρωϊ.

Ex 367. Χοιράδων] Χοιράδες [1]), σπίλοι, μύρμηκες, τήγανοι [2]), ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὰν [3]) ἔθος ἦν, τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς [4]), καὶ λάρναξι, καὶ ἀμφιφορεῦσιν [5]) εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ἡ [6]) Ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ. Φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων [7]), ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται [8]) οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμ-

27) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφοροῦσα, quod idem eſt.

28) τὸν ἄνδρα) Ciz. et Vit. 1. ignorant: reliqui cum Eudocia tuentur.

29) ἐμβάλλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ἐμβαλοῦσα.

30) τε μέλαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀρτεμώνιον, quam lectionem praeferendam putat Thryllit.

31) θυσίαν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) χοιράδες) Vit. 1. et Ciz. ſemper χιράδες, cf. Nott. Critt. ad Lycophr. et ſchol. Pindari Pyth. X, 81.

2) τήγανοι) Vitt. 2 et 3. τριχάτα, forte, τραχύτητες. Poſtea ad v. 381. cum reliquis quoque τηγάνοις. τήγανοι autem quid ſit, Lexica docent nulla.

3) ἐπειδὰν ἔθνος (ἔθος) ἦν usque ad αὐτοῖς γενήσονται in Vit. 3. plane deſiderantur: in Ciz. vero et Vit. 1. annectuntur v. 373. omiſſo tamen ἐπειδάν.

4) κρωσσ.) Pro κρωσσ. noſtri quoque cum Seb.

5) ἀμφιφορ.) Vit. 1. et Ciz. ἀμφορεῦσιν.

6) ἐν τῇ ἡ) v. 428. Sed ῥαψῳδίᾳ a Seb. additum abeſt a noſtris.

7) ὁ λυκόφρ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

8) ἀποθαν.) Vit. 1. et Ciz. θανοῦνται, et mox ἀποθανόντων pro ἀποθανόντες, deleto commate, vt iungatur cum αὐτῶν, non male.

βαλόντες ἀποκομίσουσιν 9) εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας· ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται 10).

373. Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ] Ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον 1) τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια, καί φησιν 2)· Ὦ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοιράδων καὶ κοίλων πετρῶν 3), ἤτοι φύλαξ τῶν κοίλων 4) πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὦ Ζάραξ ὁ ἔχων κοίλας πέτρας. Ὁ Ὀφέλτης δὲ καὶ ὁ Ζάραξ 5) ὄρη Εὐβοίας· ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου τοῦ καὶ Ἀρχεμόρου 6) κληθείς, ὃς ἦν υἱὸς Λυκούργου, τοῦ ἱερέως 7) τοῦ Νεμείου Διός, Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζαράκος 8), τοῦ υἱοῦ Καρύστου 9). Ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ κατὰ Φάλαριν 10) καὶ ἑτέρους Καφη-

9) ἀποκομίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀποκομισθήσονται; sed ἐμβαλόντες abeſt.

10) αὗται — γενήσ.) Ciz. et Vit. 1. αὐτῶν αὗται λογισθήσονται.

1) ἔμελλ.) Vitt. 2 et 3. ἤμελλον.

2) καὶ φησιν) A Seb. receptum noſtri non agnoſcunt.

3) τῶν χοιρ.) Vitt. 2 et 3. addunt: καὶ κοίλων πετρῶν, quod etiam addidimus.

4) κοίλων) Noſtri ſeruant lect. vet. κοιλοτάτων.

5) ὁ ζάραξ) Sic Vit. 1. et Ciz reliqui art. ὁ negligunt. ζάρηξ quoque Polyb. IV, 36. alii ζάρηξ.

6) τοῦ καὶ Ἀρχεμ.) Sic noſtri recte, vt Apollod. I, 9, 14. Vit. 1. et Ciz. ἀρχεμόλου, confuſa λ et ρ.

7) τοῦ ἱερέως) Sic noſtri: in caeteris art. τοῦ non extat.

8) ζάρακος) Vit. 1. et Ciz. ζάρηκος. Ad v. 580. ζάρηξ, vt Pauſ. I, 38, 4.

9) καρύστου) Sic quoque ad v. 580, et Vit. 1. et Ciz. et Hom. Il. β, 539, et Pauſ. X, 16, 3. cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 694; ſed Vitt. 2 et 3. καρίστου, vt Steph. ad Μύκονος, καριστοῦ.

10) Φάλαριν) „Huius auctoris meminerunt Diogenianus Cent. 2. prou. 50 et Cent. 8. prou. 65, et Euſtath. ad Odyſſ. ε, p. 1485, edit. Rom.“ Sebaſt. καὶ ἑτέρους, puta, Pauſan. IV, ad extr. Seb. *Virg. Aen.* XI, 260. *Amm. Marcell.* XXII, 8, 2. *Tertull. de Anima c.* 52. *et Eraſmi Adag. p.* 154.

ρεὺς λέγεται. Νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως [11]) Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 75. Καὶ Τρύχατα] Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσσὸς ὄρη Εὐβοίας εἰσί [1]). Τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν [2]) καλεῖ·

Δίρφυν ἐνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίᾳ [3]) κεκόνιστο.

Καὶ Διάκρια [4]) δὲ ὄρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος [5]) καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς· Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος, Ἑρμῆς [6]) δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηνᾶ δὲ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. Ταῦτά [7]) φασιν οἱ μῦθοι.

376. Γωλειὰ] αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις.

Φόρκυνος οἰκητήριον] ἡ θάλασσα [1]).

381 — 83. Ὅσων δὲ θύννων [2])] θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύοντας [3]) Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύννων ἡλοκισμένων καὶ κατακοπέντων τὰς ἐαφὰς τοῦ

Thryll. His adde Tzſch. ad Pomp. Mel. III, 2. p. 683.

11) ἰδιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἰδιωτικῶς: Vitt. 2 et 3. ἰδιωτικώτερον.

1) εἰσί) Delent Vitt. 1. 2. et Ciz. In Vit. 3. quoque deſunt ſqq. usque ad ὅτι καὶ διεκρίθ.

2) Δίρφυν) Sic quoque nominat Steph. Byz. praeeunte Euphorione.

3) Εὐβοίᾳ) Ciz. et Vit. εὐβοίῃ. Vit 2. hunc verſum ſic exhibet: Δίφρυν ἀνατρίχειν ὑπ' εὐβοίας κεκίνιστο, non bene.

4) διάκρια) Cf. Steph. Byz. ibique interptt.

5) Ἥφαιστ. — Ἑρμῆς) Noſtri ſic: ὁ Ἥφαιστος καὶ ἡ Ἀθ. καὶ ὁ Προμηθεύς.

6) Ἑρμῆς) Vitt. 2 et 3. h. l. Ἑρμῆς, ſed Vit. 1. et Ciz. iterum Προμηθεύς.

7) ταῦτα) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

1) θάλασσα) Thryllit. putat, quum tres quatuorue verſus ne tangantur quidem, hinc plura deeſſe.

2) θύννων et θύννους pro θύνων et θύνους noſtri cum Seb. In Vit 3. deſunt θύννους usque ad θύννων.

3) κινδυνεύ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. κινδυνεύσαντες.

κρατὸς 4) ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις 5) πέτραις. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶν ἀκούσετε 6).

Ὧν καταιβάτης] Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλεοντες γνοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευμάτων καὶ κεραυνῶν γεγενημένων ἀπώλοντο 7), ὥσπερ 8) καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρωάσιν 9) ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει·

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
Πέμψει 10) γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
Ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ 11) πῦρ κεραύνιον,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι 12) πυρί.

Καὶ πάλιν 13) ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει·

. . . ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Λήλιοί 14) τε χοιράδες
Σκύρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων σώματ' ἔξουσι 15) νεκρῶν.

Καταιβάτης] ὁ σκηπτὸς 16), ὁ κάτω Φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. Εἴδη δὲ κεραυνῶν πέντε· Ἱερηστὴς, ὁ καὶ πυρόεις 17) καλούμενος, ὃς

4) τοῦ κρατ.) Noſtri τῆς κρατ. Vſitatius genus Neutrum.

5) πλατείαις) Abeſt a noſtris.

6) ἀκούσετε) Pro ἀκούσεται Seb. poſuit, ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. hic et in Lycophr. ἀκούσεται.

7) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. ἀπόλλονται.

8) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

9) τρωάσιν) v. 78 — 81. In Ciz. et Vit. 1. deſunt verſſ. tres priores.

10) πέμψει) Vit. 3. πέμπειν, punctato tamen ν.

11) φησὶ — κεραύ.) Sic Seb. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. πῦρ κερ. λέγει.

12) πιμπρ.) Vit. 1. et Ciz. πιμπρᾶν: Vit. 3. πιμπρᾶσθαι.

13) καὶ πάλιν) v. 88. ſqq.

14) Δήλιοι) Vit. 2. δήλιαι: Vit. 3. λειαί τε, et antea ἀκταὶ δὲ δὴ μύκονος.

15) σώματ' ἔξουσι) Vitt. 2 et 3. σῶμα θάψουσι, mendoſe.

16) ὁ σκηπτὸς) Noſtri καὶ σκ.

17) πυρόεις) Vit. 2. πυξόεις.

καταθερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος [18]) γίνεται, Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεται [19]) παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος, Ἀργὴς [20]), ὃς διὰ τὴν πάνυ [21]) λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δὲ, Ψολόεις [22]), ὁ ἐν τῇ ψαύσει [23]) ὀλλύων, Ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσον παχύτητος καὶ ὑγρότητος [24]) τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος [25]).

384 — 86. Ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης [1])] ὅταν ὁ Σίντης ἤτοι ὁ Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ φαίη περὶ τὸν Καφηρέα τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας λαμπτῆρα, καὶ φανὸν ποδηγέτην σκότους [2]) ἀγρυπνῶν καὶ καρηβαροῦντας [3]) ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. Οὐ λείπει [4]) δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ

18) καὶ λεπτ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

19) γίνεται) Noſtri quoque cum Seb. tollunt praemiſſum ὅς, ſed Ciz. et Vit. ponunt γίνεται poſt πνεύματος.

20) ἀργὴς) Vitt. 2 et 3. ἀργὸς, quod etiam habet Olympiod. ad Meteor. Ariſtotel. p. 44, ubi ita: ἄλλος δὲ τούτου πάνυ ἐστὶ λεπτομερέστατος, ὡς ὀξύτατα διέρχεσθαι τὸ σῶμα, καὶ μὴ καίειν ὅλως, μηδὲ μελαίνειν· καὶ λέγεται ἀργὸς παρὰ τὸ ἀργεννὸν εἶναι, τοῦτ' ἔστι λαμπρόν. Hoc modo legendum eſſet in Tzetza: μηδὲ μελαίνει δὲ pro μελαίνει δέ. Idem fere dicit pag. 46. ubi vero legendum ἀργὴς κεραυνὸς pro ἀργέστης κερ. nam ἀργέστης ventus huc non pertinet. Thryllit. Hom. Odyſſ. ε, 128. βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

21) πάνυ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

22) ψολόεις) Heſiod. Scut. 422. πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ.

23) ψαύσει) Vit. 3. καύσει.

24) μέσον — ὑγρότητος) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα, quod tuentur Vit. 1. et Ciz.

25) ἀντωθ.) Vitt. 2 et 3. ἐνωθούμενος, perperam.

1) ἐκ μέθης) Addunt Vit. 1. et Ciz.

2) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

3) καρηβαρ.) Vit. 1. et Ciz. καρηβαρεῦντας, vt ap. Lycophr.

4) οὐ λείπει) A Vit. 3. abeſt οὐ, non bene.

καλῶς οὕτως ἔχει. Καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν [5]·

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε·

Ὀδυσσεὺς [6] μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. Ζευγνὺς τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν ἠροτρία. Τοῦτον δὲ Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης [7] τῆς Κατρέως [8] σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων [9] ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. Συνέπλευσεν οὖν ἐπὶ τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς ὡς προδώσων τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας. Πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν καὶ οὕτως ἀναιρεῖται. Γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ ὄρει Μηθύμνης [10] ἱερὸν τοῦ ἀνδρός.

5) καὶ γὰρ — φησίν) Vit. 1. et Ciz. καὶ (lege κατὰ) τὸν Ὅμηρον ἐν Ὀδ. γράφοντα, ſcl. γ. v. 139.

6) Ὀδυσσεὺς usque ad τοῦτον δὲ in noſtris deſiderantur.

7) κλυμένης) Recte, Apollod. II, 1, 5. et III, 2, 2. Vitt. 2 et 3. κλημίτης, perperam. Eudocia p. 321. πλημίτης, vnde errorem hauſiſſe videntur.

8) κατρέως) Seb. male κρατέως.

9) κατ' αὐτ. ἀνθρώπων) Hinc noſtri ſic pergunt: συνέπλευσεν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησι, φθόνῳ δὲ Ὀδυσσ. καὶ πεπλασ. τούτου (in Vit. 1. et Ciz. deeſt τούτου) γραφ. κατηγ. ὡς προδώσων (Vit. 1. et Ciz. προδιδοὺς) τῷ Πρ. τοὺς Ἕλλην. λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, reliquis demtis, quae ab alio gloſſatore adiecta videntur.

10) ὄρει Μηθύμνης) H. e. monte iuxta Methymnam, vrbem Lesbi. In locis deſcribendis Tzetzes ſaepius ſic vtitur Genitiuo, e. g. ad v. 411, palus Heracleae, h. e. prope Heracleam, ad v. 424, mons Colophonis, h. e. imminens Colophoni, ad v. 522, vrbs Corinthi, h. e. prope Corinthum.

Τότε δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ [11]) ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων [12]) χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τον Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων [13]) λοιπὸν τὰς Ἑλληνίδας [14]) χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, οἷον Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος [15]) Αἴγισθῳ, Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους τῷ υἱῷ τοῦ Σθενέλου [16]), Μήδαν [17]) δὲ τὴν Ἰδομενέως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ Κλεισιθήραν [18]) τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας [19]), καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως [20]). Καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα [21]) τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. Ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συ-

11) τοῦ υἱοῦ) A Seb. emendatum: noſtri cum Eudoc. tuentur vulgat. τούτου.

12) πάντων) Deleuimus cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. ὡς in vulg. praepoſitum.

13) περιπλέων) Noſtri cum Eudoc. παραπλέων.

14) ἑλληνίδας) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἑλληνικάς.

15) τὴν τ. Ἀγαμ.) A noſtris et Eudoc. abeſt, et mox quoque τὴν Διομήδους.

16) υἱῷ τ. Σθεν.) Qui nominabatur Cometes, Io. Tzetz. in Chil. III, 287. Vit. 1. et Ciz. legunt Σθενέλῳ. Caeterum Dictys Cret. VI, 6. non ipſum Nauplium, ſed filium eius Oeacem has feminas contra maritos armaſſe tradit.

17) μήδαν) Sic Vitt. 2 et 3. Eudoc. et Io. Tzetz. Chil. III, 294. ſed Ciz. et Vit. 1. vitioſe μήδειαν.

18) κλεισιθήραν) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. in Chil. III, 294, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. κλησιθήραν.

19) καταφ.) Vit. 1. et Ciz. καταφυγούσης, vt modo ad filiam referatur, non bene, nam ipſe Io. Tzetz. l. l. v. 295. ambas in templo iugulatas narrat. Eudocia conſentit vulg.

20) καὶ τῶν — ὁμοίως) Abſunt a noſtris et Eudocia.

21) Ἰδομ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. Ἰδομενῆα.

σκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον [22]) ἐπὶ τὴν πατρίδα ἦψε Φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας καὶ ὃν εἴπομεν [23]) Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον [24]) καλούμενον, ὅπου προσπλεύσαντες [25]) οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν. Τὰ δὲ [26]) περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν·

Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν [27]) πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
Τὰν οὐδὲν [28]) ἀλγίνουσαν ἀηδόνα, Μουσῶν.
Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.

Ex 385. Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους [1])] τὸν Φρυκτὸν λέγει, ὃς κατῆξεν αὐτοὺς εἰς Ἅιδην [2]). Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία [3]).

387 — 92. Τὸν δ', οἷα δύπτην] τὸν δὲ γυμνήτην [4]) καὶ ὁπλίτην Φάγρον (λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα)

22) ἐπάνοδ.) Sic Vitt. 2 et 3. et Eudoc. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἄνοδον.

23) ὃν εἴπομ.) Expunximus auctoritate Codd. noſtrorum part. ἂν poſt ὅν, vnde orta videtur, poſitam. Eudoc. p. 321 modo καφηρέα λεγόμενα pro καὶ ὃν εἴπομ. καφ.

24) ξυλοφ.) Vit. 2. λυκοφάγον, inepte.

25) προσπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. παραπλεύσ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πλεύσαντες, et hinc αὐτοῦ (ibi) δοκεῖν pro ἐν τῷ δοκεῖν.

26) τὰ δὲ usque ad v. 385. λαμπτῆρα deſunt in Vit. 1. et Ciz. extant vero in Vitt. 2 et 3. Sunt etiam, vt Thryllit. et Seb. monent, ap. Laert. II, ſect. 44. in Philoſtrat. Heroic. c. 11. p. 718. ed. Lipſ. in Grotii Excerpt. Vett. Trag. p. 396, et in Eurip. ed. Lipſ. T. II. p. 461.

27) ἐκάνετε τὰν) Vitt. 2 et 3. ἐκτάνετε τόν.

28) τὰν οὐδὲν) Vitt. 2 et 3. τοῦ, οὐδέν.

1) σκότους) Vitt. 2 et 3. σκότου.

2) εἰς Ἅιδ.) Vit. 3. εἰς τὸν Ἅιδ.

3) παραδοξ.) Vitt. 2 et 3. παραδοξολόγημα, voc. aliis ignotum.

4) γυμνήτ.) Pro γυμνίτ. Vit. 2. hic et poſtea, recte.

ἢ τὸν Φάγρον γυμνήτην καὶ γυμνὸν κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στειοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους ὥσπερ εὐκόλυμβον ἄῤῥενα ἀλκυόνα μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν ταῖς Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς καὶ στεγνὰ 5) ποιῶν τὰ πτερὰ διαβραχέντα ἐκ τῆς θαλάσσης 6) πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῇ τριχυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται 7) ταῖς Φαλαίναις καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν· ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα χωρίον 8) τῆς Δήλου.

Κηρύλον] Κηρύλος ὁ ἄρσην ἀλκυὼν παροξυτόνως διὰ τοῦ η καί ἐστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου τοῦ ει προπαροξύτονον 9) Ἀττικῶς, ὡς φησιν Εὐφρόνιος 10). Σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπ' ἴσης γίνωσκε γράφειν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ τοὺς Δωριέας 11), τοὺς δὲ Αἰολέας 12) διὰ διφθόγγου 13). Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς καὶ Νηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια Πείλευς καὶ Νείλευς διὰ διφθόγγου γράφουσιν καὶ παροξυτόνως λέγουσιν 14), ὡς

5) στειγνὰ) Pro στειγανὰ noſtri cum Sebaſt.

6) διαβρ. ἐκ — θαλ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. διάβροχον ὄντα τῇ θαλάσσῃ.

7) συμπλευσ.) Vitt. 2 et 3. συμπεσεῖται.

8) περὶ — χωρίον) Vit. 1. et Ciz. περὶ — χῶρον: Vitt. 2 et 3. περὶ τὸν τρόμον τῷ χορίῳ (forſ. τὸ χωρίον). Infra ad v. 1141. τρέμωνα. *Loci huius meminit Euſtath. ad Dionyſ. v.* 524. Seb.

9) τοῦ ει προπαροξ.) Noſtri ignorant.

10) Εὐφρόν.) *Laudatur a Suida in* διϊτρεφὴς, *et Etymol. M. in* ἐνοργμός. Sebaſt. et Athen. XI, 495. c.

11) τοὺς Δωρ.) Art. τοὺς adiecimus e Vit. 2. nam conuenit reliquis.

12) Αἰολέας) Vitt. 2 et 3. Αἰολεῖς.

13) διὰ διφθ.) Noſtri διφθογγον ſine διά. Quam parum ſibi conſtet Sebaſt. apparet inde, quia mox dat διφθόγγῳ.

14) διὰ διφθ. — λέγουσιν) Sic reſcripſimus ope Vit. 1. et Ciz. pro λέγουσι καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν. Vitt. 2 et 3. vt vulg. ſi excipias διὰ διφθόγγου pro διφθόγγῳ.

οἱ Δωριεῖς [15]) τὸ πλῆον καὶ μῆον [16]) καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ῆτα γράφουσιν. Ἀλλὰ καὶ περὶ [17]) τῶν κηρυλων, καὶ ἃ φησιν Ἀντίγονος [18]) λεκτέον· Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας [19]) αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄῤῥενες τελευτῶσι. Τὴν δὲ λῆρον [20]) καὶ μυθικὴν τοῦ κηρύλου [21]) ἱστορίαν καὶ τῶν ἀλκυόνων ἐῶ.

Ex 388. Αὐλῶνος [1])] τὸν στενὸν τόπον αὐλῶνα καλεῖ.

Ex 389 — 90. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων] Μυκόνου καὶ Τήνου [2]) ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν [3]) χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς οὕτω καλουμενας [4]) πέτρας. Καὶ Ὅμηρος [5])·

Γυρῇσι μὲν πρῶτα [6]) Ποσειδάων ἐπίλασσε
Πέτρῃσι μεγάλῃσιν . . . .

15) ὡς οἱ Δωρ. — γράφουσιν) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

16) πλῆον — μῆον) Vit. 1. et Ciz. πλεῖον — μεῖον, non apte, nam πλῆον et μῆον dorice dictum. Mox vero minus inepte γράφονται pro γράφουσι.

17) ἀλλὰ περὶ) Vit. 3. ἀλλὰ καὶ περὶ.

18) Ἀντίγ.) *Scl. Caryſtius in Hiſt. Mirab. c.* 27. Seb.

19) ἀλκ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλκυόνες. cf. de Alcyone Coelius Ant. Lectt. XIV. 11.

20) τὴν δὲ λῆρον — ἐῶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

21) κηρύλου) Reſtituit Sebaſt. Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. κήϋκος.

1) Αὐλῶνος) Hoc ſchol. in Vit. 1. et Ciz. et in edd. pr. non h. l. ſed v. 389. poſt κχλυδιῶν reperitur.

2) τήνου) Vitt. 2 et 3. τίνου, vt ſupra et poſthaec.

3) δύο τινῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν δύο.

4) καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt οὕτω.

5) Ὅμηρ.) Odyſſ. δ. 500. vbi cf. Barneſ.

6) πρῶτα) Vit. 1. et Ciz. πρῶτον. Verba vero πέτρ. μεγάλ. a Seb. addita noſtri non addunt.

Ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοί εἰσι τῶν Καλυδνῶν. Γυραῖαι δὲ κυρίως ελεγοντο 7) αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

Ex 392. Τριωνύχῳ δορὶ] τῇ τριαίνῃ 8).

393. Κολαστὴς] ὁ Ποσειδῶν ἤτοι ἡ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων καὶ τιμωρῶν καὶ σείων τὴν γῆν.

Λατρεὺς] ὁ αὐτὸς, ὅτι 9) τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. Καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωικῇ Γενεαλογίᾳ·

Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
Ἴψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυγα] Κόκκυξ ὄρνεον δειλὸν ὄμοιον ἱέρακι. Ἔστι δὲ λάλον 10), ὃ καὶ 11) διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Ἢ οὖν διὰ τὸ μόνιμον 12) εἶναι τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ Φλυάριον 13). Φησὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος 14)·

7) ἐλέγοντο) Ciz. et Vit. 1. ἤκουον. A Vitt. 2 et 3. plane absunt τὸν δὲ στενὸν — ἀπώλετο.

8) τριαίνῃ) Hoc schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

9) ὁ αὐτὸς, ὅτι) Sic Vit. 1. et Ciz. demto deinde ποσειδῶν, et ἐπὶ τῇ τῆς pro ἐπὶ ῆς, melius vulgata, quae ignorat ὁ αὐτὸς. Verba autem καὶ ὁ Ἡσίοδος usque ad μυθικῶς absunt ab iisdem. Vitt. 2 et 3. habent verss. auctore autem non nominato. Extant autem hi verss. in ed. Lipsi. p. 452.

10) ἔστι — λάλον) Desunt in nostris Codd.

11) ὃ καὶ) Debemus καὶ Vitt. 2 et 3.

12) μόνιμον) Pro μόνιον a Seb. reductum comprobat Vit. 3. sed Vit. 1. et Ciz. habent δειλὸν εἶναι. bene: forte vtrumque iungendum δειλὸν καὶ μόνιμον, siue potius μόνιον, εἶναι, eorum causa, quae antea sunt dicta: διὰ δειλίαν οὐ συναυλ. τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. Αἴαντα ignorant Vitt. 2 et 3

13) φλυάριον) Sic Sebast. cum Vitt. 2 et 3. quam formam Lexica ignorant: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. φλύαρον.

14) γὰρ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. γὰρ καὶ Ὅμηρ. Odyss. δ, 504.

Φῆ ῥ', ἀίκητι θεῶν φυγέειν μέγα [15]) λαῖτμα θαλάσσης.

Ἢ διὰ τὸ μάτην [16]) φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὅπερ [17]) Ῥωμαίοις κούκουλος [18]) καλεῖται.

Στόμους [19])] λοιδορίας. Ἐγὼ δὲ στόμους φημὶ τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας καὶ στωμυλίας.

396 — 97. Νέκυν δελφῖνος] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος διὰ τὸ ἐκβραισθῆναι εἰς γῆν [1]) · ὁ γὰρ δελφὶν [2]) γνοὺς ἑαυτὸν τελευτῶντα εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς [3]) λέγει.

Ἀκτὶς Σειρίου] Ἡ Σειρία [4]), ἡ ἡλιακὴ, ἢ τοῦ ἡλίου, καταχρηστικῶς. Σείριος δὲ κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἰς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἄστρου κυνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶ-

15) μέγα) Vit. 3. μόγις: in Vit. 2. plane abeſt.

16) ἢ διὰ τὸ μάτην — ὄρνεον) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et ſane abeſſe poſſunt, nam antea dicta fere repetunt. Adſunt quidem in Vit. 1. et Ciz. ſed praemittunt hi verſſ. Homeri, melius, vt mihi videtur, ſic: φλύαρον, καὶ μάτην φθέγγεσθαι, θορυβ. γὰρ καὶ φλ. ὄρνεον. Deinde verba ἔστι δὲ καὶ — καλεῖται, a Seb. huc translata, noſtri non transferunt, ſed, vt in edd. pr. ponunt poſt: τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις, ita vt Vitt. 2 et 3. ἔστι δὲ δυσφων. ponant poſt, Vit. 1. autem et Ciz. ante ὅ — καλεῖται. Omnia ergo in hoc ſchol. variis ſubinde additis, omiſſis et emendatis, ſunt turbata.

17) ὅπερ Ῥωμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ὃ παρὰ Ῥωμ.

18) κούκ.) Forte ab κόκκυγι, κούκκουλος. Vitt. 2 et 3. κοῦκκος, non male: ſic quoque Suid. ad κόκκυξ. Vit. 1. et Ciz. κόκουλος.

19) στόμους) Ciz. et Vit. 1. στόβους. In iis tamen deſunt ἐγὼ δὲ — στόματος, vt mox in Vitt. 2 et 3. χλεύας.

1) εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν γῆν.

2) δελφὶν) Ciz. et Vit. 1. δελφὶς, quod idem eſt.

3) Ὀππιαν.) *De piſcat.* II, 627. Sebaſt.

4) ἢ Σειρία (Vitt. 2 et 3. ἢ Σείρους) — ἡλίου) Reſtituimus hunc ordinem verborum, quem Seb. inſulſum nominat, ſane inſulſe: ponit enim ἢ τοῦ ἡλίου ſtatim poſt Σειρίου.

ται 5) τῷ τοῦ ἕλου κυνὸς ὀνόματι κύναστρον προσαγορεύουσι. Περὶ δὲ 6) τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος 7) λέγει·

. . . . : Ἡ δὲ οἱ ἄκρη
Ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυς, ὃν ῥὰ μάλιστα 8)
Ὀξέα σειριάει 9)· καί μιν καλέουσ' 10) ἄνθρωποι
Σείριον . . . . . .

ὅπου τὸ σειριάει ἐστὶ λάμπει ἢ ξηραίνει 11).

Καταυανεῖ] καὶ καθαυανεῖ. Καταυανεῖ μὲν ξηραινεῖ· αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται, καθαυανεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ· αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ φαύω 12) λέγομεν. Τὸ δὲ σχῆμα 13) χαριεντισμὸς καὶ ἀστεϊσμὸς λέγεται· τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυ-

5) ἰδιῶται) Noſtri ἰδιωτικοὶ, qui quoque ſeruant vulg. τὸ τοῦ ὅλου κ. ὄνομα pro τῷ — ὀνόματι.

6) περὶ δὲ) Vitt. 2 et 3. πῶς δὲ, forte ὡς περί. *Puto* πῶς *eſſe Tzetzae, et poſt* λέγει *pono, atque poſt* ἀστέρος *forte* περί. Thryllit.

7) Ἄρατος) v. 329. ſqq.

8) Ἡ δὲ οἱ ἄκρη — μάλιστα) A Seb. addita noſtri cum edd. pr. non addunt.

9) σειριάει) Pro σειριάει Seb. cum Vit. 2. recte: Vit. 1. et Ciz. σειριάζει, verbum, etſi ignotum, tamen non contemnendum, niſi metrum contemneret.

10) καλέουσ') Vitt. 2 et 3. καλέουσιν, cui lectioni metrum aduerſatur.

11) λάμπει ἢ ξηραίνει, quae non ſunt Arati, et iam a Pottero in ed. 2. ejecta, ſoli Vit. 1. et Ciz. tuentur medio in verſ. poſt σειριάζει, vt edd. prior. non male, ſi vncis includas, nam a Tzetza, vt facit aliis verſſ. poetarum laudatis, explicandi voc. σειριάζει cauſa ſunt interiecta. Videntur in prima recenſione medio in verſu, in altera vero a Io. Tzetza poſita poſt verſus Arati, vt iam a Seb. factum eſt, additis verbis: ὅπου τὸ σειρ. ἐστί.

12) φαύω) Reineſ. mavult ἀφαύω. Caeterum deſunt in Vit. 3. αὔω — λέγομεν. Verba autem iterata τὸ δὲ καθαυανεῖ ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ, et Seb. ejecta poſt λέγομεν Vitt. 1. 2. et Ciz. ſeruant.

13) τὸ δὲ σχ.) Noſtri cum Seb. non recipiunt δέ.

νεῖ τὸν νεκρὸν χάριέν ἐστιν· ὁ γὰρ ἥλιος [14]) ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει. Καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται· διὰ τοῦτο λέγεται χαριεντισμὸς τὸ σχῆμα. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβραισμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ὡς τάριχον καὶ τεταριχευμένον καὶ σαθρὸν ἤτοι σαπρὸν κατακρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις ἤγουν ἡ Θέτις ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου ἤτοι Διός. Βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος [15])·

Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

398. Μυίοις δὲ καὶ βρύοις] Μυίον τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίοις [1]) πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες. Βρῦον δὲ τὸ ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασιν.

Σαθρὸν] νῦν τὸ σεσημμένον. Κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενὴς, ὁ σεσημμένα [2]) τὰ ἄρθρα ἔχων.

399 — 400. Νησαίας κάσις] Ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηίδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας νῦν [3]) ἡ Θέτις. Ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ νοεῖται· Φησὶ γάρ· Δίσκου μεγίστου τάρφοθος. Οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηίδων τοῦ δίσκου ἤτοι τοῦ λίθου δηλονότι τοῦ Διὸς γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία [4]) λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας σπαργανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησιν Ἡσίοδος [5]) ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τὴν Ὀρ-

14) ὁ γὰρ ἥλιος usque ad extr. huius vers. a nostris absunt.

15) ὅμηρ.) Il. α, 401.

1) θαλασσ.) Vit. 1. et Ciz. ταῖς.

2) ὁ σεσημ.) Pro καὶ σεσημ. Vitt. 2 et 3. bene.

3) νῦν) Abest a nostris.

4) τὸν Δία — καταποθέντα) Desunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii putat Thryllit.

5) Ἡσίοδος) v. 484 — 91. *Passim arguitur Hesiodus Orphei Theogoniam non tam imitatus fuisse, quam corrupisse, quare videndae Thomae Galei notae ad Apollo-*

Φάνης ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. Ταῦτα δὲ [6]) ὅ, τε λίθος [7]) καὶ ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας ἔχονται· καὶ ἡ τοῦ Διὸς βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,

Ὅππότε [8]) μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη [9]).

Ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει.

Τάρρεθος [10])] Βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός.

Κυναιθέως] Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς [11]) ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται, ἀγροτικοὶ [12]) γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις, καὶ ἐν θεύσεσι τῶν κυνῶν [13]) ἐτίμων αὐτόν.

dorum, quibus reliquias Orphaicae Theogoniae diligentissime collegit. De Orphei Theogonia, quam Orphei esse negat Pausan. in Atticis p. 34, attribuunt tamen ei et Clemens Stromat. L. 6. p. 628, et Macrob. l. 1. in Somn. Scipionis c. 2, et complures alii, vid. Malalam p. 88 et Cedren. p. 46. Sebast. Add. Harlesi. in Fabric. Bibl. Gr. T. 1. p. 588. sqq.

6) ταῦτα δὲ usque ad πάντα γράφει absunt a Ciz. et Vit. 1.

7) ὅ, τε λίθος) Vitt. 2 et 3. ὅτι ὁ λίθος.

8) Ὅππότε) Hom. Il. α, 399 sq.

9) Παλλὰς Ἀθ.) Vitt. 2 et 3. Φοῖβος Ἀπόλλων. cf. Heyne Obseruatt. ad h. l.

10) τάρρεθος — a Seb. hic posita Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. adnectunt in seqq. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

11) ὁ ζεὺς) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

12) ἀγροτ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγρευταὶ: Vitt. 2 et 3. ἀγρῆται, quod voc. Lexica, quae extant, ignorant: ἀγρευτὰς ne Schneiderus quidem habet.

13) ἐν θεύσ. τῶν κυνῶν) Vit. 1. et Ciz. ἐν θηρεύσεσι τῶν θηρῶν, quod praeferrem, nisi ratio Etymologiae voc. κυναιθεὺς esset habenda, nam θεῦσις ne in Glossar. quidem mediae et infimae Graecitatis, nedum in Lex. Schneideri obvium, quamquam e Scholio nostro in Hederici Lex. ab Ernestio edito. Vit. 2. vt edd. ante Pott. ἐν θηρεύσεσι κυνῶν: Vit. 3. modo ἐν θηρεύσεσι.

401. Τύμβος δὲ γειτων] Ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μίξιν μετέβαλεν [1] ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἥλατο [2] εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε [3] νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς [4] Ὀρτυγία [5] καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. Ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου τῇ Λητοῖ [6] καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον [7] Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλῳ δὲ τῆς Ἥρας [8] μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης [9] τῆς Λητοῦς πρὸς ἀπότεξιν κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν Ὀρτυγίαν [10],

1) μετέβαλ.) Vit. 1. et Ciz. μετέβαλλεν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. quae eadem tradit pag. 81 et 277. μετέβαλεν.

2) ἥλατο) Sic quoque Eudocia: noſtri ἤλλατο, perperam.

3) γέγονε) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐγένετο.

4) ἀπ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ἐκ ταύτης. Vit. 3. cum Eudoc. omittit.

5) ὀρτυγία) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὀρτυγίη, perperam, cf. Strab. X, p. 486, et Plin. H. N. IV, 12. De Aſteria cf. Apollod. I, 4, 1. quem ſecutus videtur Tzetzes, et Heyne in Obſeru. ad h. l. Creuzer in Fragm. Hiſt. p. 217, et Nat. Com. IX, 6.

6) τῇ Λητοῖ) Sic Vit. 1. et Ciz. male tamen omiſſo τοῦ Διός.

7) ἔγκυον) Sic noſtri cum Eudoc. p. 277, recte. Schol. Apoll. Rh. II, 124, ἡ Λητὼ ἔγκυος οὖσα. A Seb. ἔγγυον temere receptum. Verba quae in edd. omnibus ſequuntur, ἔμελλε γονῆσαι, noſtri cum Eudocia delent. Sane abeſſe poſſunt ac debent. Gloſſatoris eſſe videntur non intelligentis dicendi, qua Tzetzes vtitur, rationem ἔγκυον ποιεῖν υἱόν, h. e. *concipere ex aliquo filium.* cf. ad v. 1232, vbi dic. ſimili modo ἔγκυον εἶναι Σίλβων.

8) τῆς Ἥρας) Sic pro Ἥρας noſtri cum Eudocia.

9) ὑποδεχ. τῆς λητ.) Sic etiam Eudoc. et Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Potter. ὑποδεχομένῃ τῇ λητοῖ, forte τὴν λητὼ, vt referretur ὑποδ. ad γῇ et θαλάσσῃ. Hinc Nat. Com. IX, 6. *Terra vniuerſa coacta eſt iurare, quod parturienti Latonae locum non concederet.*

10) ὀρτυγίαν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ὄρτυγα. De inſula Ortygia cf. Voſſ. in: *Alte Weltkunde* p. XI. in: *Jenaiſche Litt. Zeit.* 1804.

τὴν καὶ Ἀστερίαν [11]) λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς ὕδασιν [12]), ἔτι δὲ καὶ ὑποτρέμουσαν [13]), ἐκ τοῦ Φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασαν [14]). Ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος ἐκεῖ πρῶτον [15]) φανέντων ἁψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ. Ἡ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα [16]). Καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατῴκησεν [17]), Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

Ὄρτυγος πτερουμένης] Ὄρτυγα πτερουμένην [18])

11) τὴν καὶ Ἀστ.] Sic Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui cum Eudoc. art. τὴν ignorant.

12) ὕδασιν) Noſtri cum Eudoc. tuentur vulg. κύμασιν. Nat. Com. l. l. *ſub undis.* E gloſſa eſſe videtur ὕδασιν.

13) καὶ ὑποτρέμ.) Auctoritate Codd. noſtrorum et Eudociae addidimus καὶ et ſuſtulimus additum τῷ Φόβῳ, haud dubie ab imperito gloſſatore illatum, nam non ſignificat: *inſulam adhuc metu trepidantem*, ſed, vt Statius Achill. I, 388. *Nec inſtabili fama ſuperabere Delo*, et Nat. Com. l. l. interpretatus eſt: *cum eſſet inſtabilis per illud tempus*, h. e. modo huc modo illuc ſub vndis volueretur, et quaſi fugeret. Nam ὑποτρέμειν ſ. ὑποτρέειν eſt i. q. lat. trepidare, hinc illinc currere, cf. Hom. Il. η, 217. vbi ſchol. ὑποτρέειν· ὑποφυγεῖν: contra ἀτρεμεῖν, quieſcere, non moueri. Ipſe Tzetzes, optimus ſui ipſius interpres h. l., ad v. 402. διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον nominatam fuiſſe dicit Τρίμων. cf. quoque Lucian. in Dial. 19. Iridis et Neptuni, vbi dic. inſula πλέουσα, et ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. Sic dic. Callimacho in Del. v. 274. πλαγκτὴ, cf. ibi Spanheim et ad v. 11.

14) ὠνόμασαν) A Seb. pro ὠνόμασεν, quod Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, poſitum confirmant Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. qui habet: *Vocata fuit Delus.*

15) πρῶτον) Pro πρότερον recepimus e Vitt. 2. 3. et Eudoc. Vit. 1. et Ciz. πρώτως.

16) τίκτει τὸν Ἀπόλλ.) Eudocia addit: καὶ Ἄρτεμιν.

17) κατῴκησεν) A Seb. poſitum pro κατέσχεν, quod eſt in Vit. 1. et Ciz. Eudocia vero et Vitt. 2 et 3. κατέλαβεν, ſed ἀπῆλθεν pro κατῆλθεν noſtri quoque exhibent cum Eudocia.

18) ὄρτυγος πτερουμ.] ὄρτυγα πτερ.) Sic hunc locum

τὴν Δῆλον εἶπε, δι' ἃ [19]) εἴπομεν περὶ τῆς Ἀστερίας [20]). Γείτων δέ ἐστιν ἡ Μύκων νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται.

402. Τρέμων] ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ [1]) χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Εἰκότως δὲ οὕτως κέκληται διὰ τὸ σείεσθαι πάλαι τὴν Δῆλον. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Ὁ δὲ Τρέμων, ὄνομα χωρίου [2]), ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὄρτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου φυλάξει τὸν ἐόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τοῦτ' ἔστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα [3]) χαριεντισμός ἐστιν· ἐν τῷ Τρέμοντι [4]) γὰρ χωρίῳ τῆς Δήλου [5]) Αἴας ὁ Λοκρὸς κεῖται πλησίον Τήνου καὶ Μύκονος, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος [6]) καλεῖται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυρματοῦται.

403. Καστνίαν] τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχαλίδα [7]). Καστνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν, τοὺς γὰρ ξένους, ἀδελφοὺς καὶ φίλους τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν [8]): οἱ γὰρ

restituimus e Vitt. 2 et 3. cf. *Eustath. ad Dionys. Perieg. v.* 524. Thryllit.

19) δι' ἃ) Vitt. 2 et 3. δι' ὃ l. διό.

20) τῆς Ἀστ.) Nostri non bene τὴν Ἀστερίαν. Hinc vsque ad ἡ δὲ ἔννοια v. 402. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

1) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. καλεῖται, bene.

2) χωρίου) Vitt. 2 et 3. χώρας. In Vit. 1. et Ciz. neque χωρίου neque χώρας extat.

3) τὸ σχῆμα) A Seb. restitutum nostri comprobant.

4) τρέμοντι) Vitt. 2 et 3. τρέμονι. Testatur etiam *Eustath. ad Odyss. κ, p.* 1644, 51. Seb. Cf. infra ad v. 1141.

5) χωρίῳ τ. Δήλ.) h. e. iuxta *Delum*. cf. ad v. 384. Vitt. 2 et 3. iterum χώρᾳ.

6) τὸ πέλαγ.) Legunt nostri cum Seb. Editt. prior. haec omittunt.

7) μοιχαλ.) Bene. Vit. 1. et Ciz. μοιχείαν. Vit. 3. praetermittit.

8) ποιοῦσιν) Vitt. 2 et 3. ποιοῦνται.

ἐρῶντες 9) φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφή 10) μου ἡ συγγενής μού ἐστι.

Μελιναίαν 11)] αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην 12) διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' Αἴδην] ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Αἴδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. Καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός ἐστιν.

405. Ἥ μιν παλεύσει] ἤτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ἔρως παλεύσει καὶ ἀγρεύσει μὶν καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα 1) ἐν βρόχοις, καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς ἀκολασίας 2), ὑφ' ἧς, ὡς λεροῦσιν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη.

Οἴστρου] Οἶττρος ζωύφιόν 3) ἐστι σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός. Εἰ τύχοι 4) δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι ὁ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν 5).

406. Ἐριννύων] Αἱ Ἐριννύες μυθικῶς 6) τρεῖς εἰσὶ δαίμονες τιμωρητικαὶ 7), ὧν τὰ ὀνόματα Τισιφόνη,

9) ἐρῶντες) Vit. 1. et Ciz. ἔρωτι, non inepte.

10) ἀδελφή) Pro ἀδελφὸς recepimus e Vit. 1. et Ciz. Deinde μου a Seb. additum noſtri quoque addunt.

11) Μελιν.) Vit. 1. μελιναίαν. *Steph. Byz. ab vrbe Melina dici Venerem Melinaeam tradit.* Sebaſt.

12) αὐτὴν τ. Ἀφρ.) Noſtri ſeruant vulg. τὴν αὐτὴν.

1) παλ. καὶ ἀγ. — αἴαντα) Ita hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. correximus. Vulg. μὶν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει.

2) ἀκολασ.) Noſtri cum Pott. pro ἀκρασίας, quod Seb. perperam reuocauit, nam videtur ex interpretatione τοῦ· ἀκολασίας.

3) ζωύφιον) *Vid. Ariſtot. Hiſt. Anim.* VIII, 59. Seb.

4) καὶ πυρός — τύχοι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Deinde hunc locum ſic emendauimus ope Vitt. 2 et 3. vti iam legitur, quum vulg. perperam εἰ τύχοι ad ſuperiora retraheret.

5) ἐπὶ — γῆν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τ. γῆν: Vitt. 2 et 3. εἰς γῆν.

6) μυθικῶς) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

7) τιμωρητικαὶ) Seb. ſuppleuiſſe iactitat, quum in

Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ. Καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον 8) καὶ τοὺς 9) λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ 10) ἐγένοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον 11) Ἐριννύες 12):

. . . . Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.

Καὶ Ἐπιμενίδης 13) ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων οὕτως·

Γήματο δ' Εὐνύμην θαλερὸν Κρόνος ἀγκυλομῆτις 14),
Ἐκ τοῦ καλλίκομος γίνετο χρυσῆ Ἀφροδίτη
Μοῖραί τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις 15) παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ 16) ναίειν ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη οὖν 17) παρὰ τὸ τίειν 18) τοὺς

Codd. Mſſ. et edd. pr. omnibus, excepta Potter. 2. reperiatur. Eudocia p. 151. καταχθόνιοι τιμωρητικαί.

8) Ἡσίοδ.) Theog. 183 ſqq.

9) τοὺς) Exhibent cum Seb. Vitt. 2 et 3. vti etiam Eudoc. addito voc. ποιητάς.

10) οὐρανοῦ) Pro κρόνου e Vit. 1. et Ciz. vti etiam auctoritate Heſiodi recepimus.

11) Αἰσχύλ.) Eumenid. v. 419.

12) Ἐριννύ.) Perperam a Seb. eiectum ope noſtrorum Codd. reuocauimus, nam non ad Aeſchylum, ſed ad textum Tzetzae pertinet.

13) καὶ Ἐπιμενίδ.) Scl. in Theogonia deperdita. cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 32. ed. Harl. vbi vero neque horum verſuum, neque Tzetzae fit mentio. Caeterum tenendum eſt, in Vitt. 2 et 3. καὶ Ἐπιμενίδης — Ἡσίοδος deſiderari: in Ciz. vero et Vit. 1. cum voc. λέγων verſus allatos.

14) γήματο — ἀγκυλ.) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

15) δυνάμεις) Vit. 3. θεαὶ praeponit.

16) καὶ τῇ γῇ) A Seb. emendatum pro ἤτοι τῇ γῇ comprobant Vitt. 2 et 3. Vnum autem idemque eſt Tzetzae καὶ et ἤτοι: ergo vtraque lectio proba.

17) οὖν) Vitt. 2 et 3. neque οὖν, quod Seb. protulit, neque δὲ, vt edd. vett.

18) τίειν) Ciz. et Vitt. 1. 2. τίνειν: Vit. 3. cum Eu-

Φονέας, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ Φθονεῖν τοῖς κακοῖς [19]), Ἀληκτὼ δὲ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ [20]) τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς [21]) ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

408. Ἅπασα δ' ἄλγη] Συνοπτικῶς φησὶν [1]), ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει [2]) διὰ τὴν ἐμὴν βίαν [3]) τὴν ἐν τοῖς γάμοις· πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κτήνεσσι [4]) θαλασσίοις, οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες [5]) ἐκεῖ θανατοῦνται [6]).

409. Ἄραιθος] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος [7]) μέμνηται λέγων οὕτωσί·

Αἱ δὲ βοοκράνοιο [8]) παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

410. Λειβήθριαι] Λείβηθρα καὶ Λειβηθρία [9])

doc. et Phauor. τινύειν, vti et am φονεῖς pro φονέας. Editt ante Pott. 2. male θύειν pro τίειν.

19) τοῖς κακ.) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra cum Acculat. τοὺς κακούς.

20) τοῦ) Noſtri ignorant.

21) ἐκδικητ.) Vit. 3. ἐνεργητικὰς cum Eudocia et Phauor.

1) φησὶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) στενάξει) Pro στενάζει cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

3) βίαν) Vit. 1. et Ciz. non inepte ponunt poſt γάμοις.

4) κτήνεσ.) Pro κήτεσι Vit. 1. et Ciz. recte, nam κῆτος non niſi θαλάσσιον. Sic infra v. 413. θαλ. θηρῶν.

5) ἐξωσθέντες) Pro ἐξωθέντες recte Vit. 3. ξενωθέντες Vit. 1. et Ciz. etiam bene.

6) θανατοῦνται) Vit. 1. et Ciz. pro θανοῦνται, recte, Thryllit.

7) οὗ καὶ καλλ.) Vitt. 2 et 3. ὡς καὶ καλλίμ. ſubductis μέμνηται λέγων οὕτωσί. Vit. 1. et Ciz. φησὶ γὰρ pro λέγων οὕτωσί. Eſt Fragm. 203. p. 387. ed. Spanh. et p. 516. ed. Erneſti.

8) βοοκρ.) Vit. 1. et Ciz. βουκρήμνοιο: Vit. 2. βοήμοι κρήμνης, vt Barocc. Vit. 3. βοήμοι κρήμνοις.

9) καὶ λειβηθρία) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

πόλις Μακεδονίας [10]), ὅθεν ἦν Ὀρφεύς, ὥς φησιν αὐτός [11]).

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἴννεπε Μοῦσα.

Δωτίου πύλαι] Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτον τοῖς Λειβήθροις [12]). Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν [13]) λήγει τὸ Δώτιον καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν [14]). Συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς Λειβηθρίοις, καὶ λέγε, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἄραιθος ποταμὸς [15]), καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, (ἔχουσι δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καθόπερ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἄραιθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ [16]) τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι [17]) εἰσὶν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι, φησὶ, θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

10) πόλις Μακεδον.) Alii Theſſaliae, alii Thraciae, alii Boeotiae: quomodo haec diuerſitas ſit conciliando, optime docuit Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 179.

11) ὥς φησ.) Pro ὅς φ. Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. recte, ſed αὐτὸς non exhibent. Idem verſus iam ſupra ad v. 275. laudatur, ſed ibi κιμπληϊὰς pro λειβηθριάς. Io. Tzetz. citat hunc verſum quoque in Chil. VII, v. 948. verum ibi habet λειβηθρὶς pro λειβηθριὰς, forte rectius. Ap. Paul. IX, 34, 3. tamen λειβηθριὰς πηγή. Vitt. 2 et 3. cum Phauor. legunt λειβηθρίαν. Reperitur iam in Orphei Fragm. 46, p. 409, ed. Herman. quem conſulas velim.

12) συνάπτ. τ. λειβ.) Noſtri συναπτέον λειβηθρίοις, forte leg. συναπτόν.

13) εἰς στενὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὸ στενόν.

14) πυλῶν) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. συναπτέον οὖν τὸ Δώτιον τοῖς λειβηθρίοις, καὶ λέγε, pro λέγει δὲ, quod etiam quin reciperemus, non dubitauimus, nam λέγει vix ad Lycophronem referri poteſt. Forſan pertinet ad Caſſandram loquentem.

15) ποταμὸς) Delent noſtri, vti mox ἀκρωτήριον.

16) σχεδὸν δὲ) Noſtri δὲ tollunt, non bene.

17) οἱ τόποι usque ad Αἶνον deſunt in Ciz. et Vit. 1.

411 — 12. Οἷς οὐμὸς] οἵστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχρις Ἅιδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους [1]). Ἀχερουσία δὲ λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας [2]) τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται Σαωναύτης [3]). Μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ Ἅιδου [4]) παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς.

413 — 16. Πολλῶν γὰρ] πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς βρωθεὶς ἐν πολυττοίχοισι [5]) καμπέων γνάθοις ἀντὶ τοῦ· καταβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν [6]), κάμπη γὰρ τὰ κήτη.

417 — 20. Τὸν μὲν γὰρ Ἰηιὼν] τὸν μὲν [1]) γὰρ κουροτρόφον πάγουρον (λέγει δὲ τὸν Φοίνικα) καὶ [2]) τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν (ὅστις [3]) ὁ πατὴρ μιν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὅμηρον καὶ

forte ſocordia librariorum, quia verba οὗτοι οἱ τόποι mox repetuntur.

1) οἷς οὐμὸς — γάμους) Noſtri Codd. non habent.

2) Ἡρακλ.) H. e. prope Heracleam: Pomp. Mel. II, 19. iuxta ſpecus Acheruſia.

3) Σαωναύτης) Sic quoque infra v. 695. Vit. 1. et Ciz. σωιαύτης: Vitt. 2 et 3. σωναύτης, mendoſe, nam Apollon. Rh. II, 746. quoque σαωναύτης, cf. ibi ſchol.

4) τοῦ Ἅιδου) Vit. 1. et Ciz. ἐν Ἅιδῃ. Thryllit. putat primitus fuiſſe ἐν Ἅιδου.

5) πολυστ.) Vitt. 2 et 3. πολυπτύχοις, ſed ſeq. καμπέων noſtri ignorant, vt ante Potter.

6) θηρῶν) Vit. 3. θηρίων. Vt vbiter moneam, in Lex. Schneideri κάμπη perperam e Lycophrone citatur, vt nomen ſingularis Numeri, et cum κάμπη, eruca, confunditur, quum κάμπη ſit pluralis a κάμπος, vt recte Reichard. in Indice, et vt e ſchol. patet, quod vero voc. κάμπος in Lexicis adhuc deeſt.

1) τὸν μὲν usque ad κόλπῳ τοῦ στρυμόνος in Vit. 1. et Ciz. non male poſita ſunt ad v. 419.

2) καὶ τὸν) Praeponunt καὶ Vitt. 2 et 3. bene.

3) ὅστις) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

τυφλὸν, ὁπότε ηὐνάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος, ἤγουν ὅτε ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ [4]) τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἢ ἡ Χρυσόπολις ἢ Ἀμφίπολις [5]) πόλις τοῦ Στρυμόνος [6]), ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾳκικὴ [7]), ἡ ἄγχουρος [8]) καὶ γειτων τῶν Ἀψυνθίων [9]) καὶ Βιστόνων, οἵτινές εἰσιν ἔθνη Θρᾳκικὰ πέλας Ἠδωνῶν καὶ Μακεδόνων [10]). κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον τῶν Μακεδόνων.

Ἠιὼν] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα [11]) ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. Περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα [12]) ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι [13]) Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους ἐπιγράψαντες [14]) ἐν ἑκάστῳ τῶν Ἑρμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ οὕτως·

4) παλλακῇ) Vitt. 2 et 3. παλλακίδι.

5) ἢ ἡ Χρυσόπ. — Ἀμφίπολις) In noſtris non comparent.

6) τοῦ στρυμ.) Vit. 1. et Ciz. τῆς στρυμόνης, mendoſe.

7) καὶ θρᾳκ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ ἡ θρᾳκ.

8) ἄγχουρ.) Vit. 2. ἡ ἔγχουρα: Vit. 3. ἔγχουρος, non bene.

9) Ἀψυνθ.) Vitt. 2 et 3. ἀψινθίων per Iota, vt Dionyſ. Perieg. v. 575. Hecataeus ἐν Εὐρώπῃ ap. Steph. Byz. ad χερρόνησος. Ipſe Steph. ad Ἄψυνθος, διχῶς, inquit, ἡ γραφὴ, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι. Infra quoque Ciz. et Vit. 1. per Iota.

10) Μακεδ.) Deleuimus praemiſſum τῶν cum Vit. 1. et Ciz. vt reſpondeat τῷ· Ἠδωνῶν. Vitt. 2 et 3. poſt Ἠδωνῶν verba Lycophronis ſic dant: καὶ κρύψει πρινη τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας τῶν Μακεδόνων, deinde pergunt: κρύψει δὲ etc. quibus Seb. addidit τῶν Μακεδόνων.

11) τελευτ.) Abeſt a noſtris.

12) περὶ — Ἠιόνα) Noſtri male Ἠόνα, cf. Harpocrat. ad Ἠιών. Haec vero usque ad μίμνηται Vit. 1. et Ciz. ad extr. v. 418. adiiciunt.

13) Ἀθηναῖοι) Vitt. 2 et 3. Ἀθηναίων.

14) ἐπιγρ. — οὕτως) Noſtri cum edd. pr. καὶ ἐπίγραψαν.

Ἦν [15]) ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι [16]), οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠιόνι Στρυμόνιαι ἀμφὶ [17]) ῥοαὶς
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα [18])
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὕτως [19]).

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ οὕτως·

Ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
Ὃν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
Κοσμήτορα μάχης ἐξοχον ἄνδρα μολεῖν.
Οὕτως οὐδεὶς ἀεικὴς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ [20]) μέμνηται.

Στρυμόνος [21])] Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης. Βυσάλται δὲ καὶ Ἀψύνθιοι καὶ Βίστονες ἔθνη Θρᾳκῶν [22]). ὅθεν καὶ [23]) Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει·

Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν [24]) ἀοιδῆς.

15) ἦν) Vit. 1. et Ciz. ἦν, forte referendum ad ἀμηχανίην.

16) ταλακαρδ.) Vitt. 2 et 3. vitiose τελαρκαδίοι.

17) στρυμ. ἀμφὶ) Vit. 1. et Ciz. στρυμόνος τ' ἀμφί, contra metrum.

18) ἐπάγ. Ἄρ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπάγον τ' Ἄρηα.

19) ἐπὶ — δευτέρῳ usque ad τούτων δὲ τῶν ἐπιχρ. a Seb. addita nostri cum edd. pr. non addunt.

20) ὁ ῥήτωρ) Abest a Vit. 3. et Ciz. *Aeschines contra Ctesiphontem circa finem, ubi Taylorum videas.* Seb.

21) στρυμόνος — βυσάλται δὲ καὶ) Vitt. 2 et 3. ignorant.

22) θρᾳκῶν (θρακῶν)) Vit. 2. θρακαῖα: Vit. 3. θρακεῖα.

23) καὶ) E Vit. 1. et Ciz. restituimus. Est in Apoll. Rh. II, 704.

24) λιγ. ἦρχεν) Ante Seb. edd. καλῆς ἐξῆρχεν: nostri Codd. καλῆς ἐξῆδεν, quae lectio haud dubie in Cod. quo vtebatur Tzetzes, exstabat.

Βίστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βίστονος [25]) ἢ καὶ υἱοῦ [26]) Τερψιχόρης.

Ex 419. Κουροτρόφον πάγουρον] κουροτρόφον τὸν Φοίνικα λέγει, διότι [1]) παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεφε [2]), πάγουρον δὲ τὸν αὐτὸν [3]) διὰ τὸ γηραιὸν καὶ σκληροδερμον εἶναι [4]), ὥσπερ γὰρ οἱ πάγουροι σκληρὰν ἔχουσι τὴν ἐπιφάνειαν, οὕτω καὶ οἱ γέροντες. Κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου· ἔστι γὰρ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν [5]) πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός.

Ἠδωνῶν] Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρακῶν ἔθνη· ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες παρὰ θάλασσαν [6]) οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.

25) Βίστονος) Sic malim, quam Βιστόνου, nixus auctoritate Vit. 3. ſchol. Apollonii II, 704: ὠνομάσθη ἀπὸ Βίστονος τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ, et Steph. Byz. ad Βιστωνία, vbi Thryllit. e loco noſtro verba corrupta: ἔνιοι δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδὸς mutat in: ἔνιοι δὲ Βίστονος τ. Ἀρ. π. et de lectione Βίστονος L. Holſten. p. 68, b. et Berkel p. 225. ad Steph. confert.

26) ἢ καὶ υἱοῦ) Sic Vit. 3. Reliqui ignorant καὶ, vti Vit. 1. et Ciz. quoque voc. υἱοῦ. Verba, quae in edd. pr. ſequebantur poſt Τερψιχόρης: ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοὶ ἔθνος Θρᾴκης, a Seb. ſublata noſtri quoque tollunt.

1) διότι) Noſtri, vt edd. pr. ὅτι. Ordo verborum hic a Seb. immutatus in Codd. noſtris eſt fere idem, qui in edd. vett.

2) ἀνέτρεφε) Vit. 1. et Ciz. ἀνέθρεψε: Vitt. 2 et 3. ἔτρεφε.

3) τὸν αὐτὸν) Noſtri ignorant.

4) σκληρόδ. εἶναι) Noſtri delent εἶναι, ſed Vit. 1. et Ciz. his ſubnectunt, vti dedimus, ὥσπερ — οἱ γέροντες. Sed quid ſignificat ἐπιφάνεια? haud dubie i. q. ἐπίφασις, externam ſpeciem oris et corporis, vt ap. Polyb. II, 29, 1. III, 60, 6. XXVI, 5, 6.

5) θαλασσ.) Sic quoque Aelian. de Nat. Anim. III, 29. πίνναν nominat θαλάσσιον ζῶον, et καρκίνον, non vero πάγουρον, eius σύντροφον καὶ σύννομον: cf. ibi et ad Oppian. II, 190, qui hic laudatur, Schneider.

6) παρὰ θάλ.) Pro τὴν

Ex 420. Τυμφρηστὸν] Τυμφρηστὸς πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος ἀπὸ Τυμφρηστοῦ 7) τινος βασιλέως, ἢ Τέφραντος υἱοῦ Ἡρακλέους. Λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων·

Βουκολίων 8) Τρυχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς.

421 — 23. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος 1) ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης 2) ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 3) παλλακῇ Κλυτίᾳ ἢ Φθίᾳ κατά τινας ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. Φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ ἦλθε πρὸς Πηλέα, ὃς καὶ ἀπαγαγὼν 4) αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα ἔπεισεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν μυθικὰ 5), τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιγέντα γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ τῇ παλλα-

παρὰθαλασσίαν cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν θάλασσαν.

7) τυμφρηστοῦ) Noſtri art. τοῦ praepoſitum tollunt. Scholiaſt. Lycophronem ſecutus ſeruat τυμφρηστοῦ, etſi Steph. Byz. et Etymolog. M. quos ad verbum fere reddit, τυφρηστοῦ. cf. nott. crit. ad Lycophr. Sed τέμφραντος, quod Seb. cum vulg. exhibet, omnino mutandum in τίφραντος, vti noſtri praeter Vit. 2. et Steph. Byz. ἀπὸ τοῦ τίφρας (τοῦ) Ἡρακλέους, et Etymol. M. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέος τίφρας.

8) Βουκολ. etc.) Vit. 1. et Ciz. βουκολίων τρηχινίδα τυμφρηστῆς αἰπῆς: Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. βουκολίων τραχινίδου τυμφρηστὰς αἰπῆς. Voc. τρυχινίδα omnino corruptum, vt iam Potter. vidit, ſaltem mutandum in τρυχινίδα vel τραχινίδα.

1) ὁ Ἀμύντ.) Vitt. 2 et 3. addunt παῖς, quod haud dubie vel eliſit ſeq. ταῖς, vel, quum abeſſe poſſit, vti ap. Apollod. III, 13, 8. vere abeſt, aliquis affinxit.

2) κλεοβ.) Noſtri ignorant, cf. de toto hoc loco Heyne in Obſeru. ad Apoll. p. 316. ſqq.

3) αὐτοῦ) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz.

4) ὃς καὶ ἀπαγ.) Noſtri, vt edd. ante Seb. καὶ ὃς ἀπαγ. Vit. 3. ἀγαγών.

5) ταῦτα μὲν μυθικὰ) Sic noſtri, bene, pro καὶ τὰ μὲν τὰ μυθ.

κῇ αὐτοῦ [6]), κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς [7]) λέγει. Ὁ δὲ Φυγὼν ἦλθε [8]) πρὸς τὸν Πηλέα, ὃς καὶ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον [9]) τοῦ Χείρωνος ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπών· Ὅδε ὁ υἱός σου [10]), ἄναγε [11]) οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παίδευε, ὥσπερ [12]) χρὴ πατέρα, φίλον ἀνάγειν υἱόν. Καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν αὐτὸν ὁ Πηλεὺς πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. Καὶ ὁ Ὀππιανὸς [13]) δὲ τὰ τέκνα Φάεος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ Φοίνικος διὰ τὸ [14]) ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι [15]), πραγματικῶς [16]). Καὶ Ὁμηρός φησιν ἐμοὶ συναίδων [17]), λέγων ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα·

6) τῇ παλλ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τῇ παλλαξ. positis quoque his verbis post πατηρ, rectius.

7) ὀφθαλμοὺς) *Sic dici filios a graecis latinisque scriptt. docet Colomes. ad Quintil. Instit. VI. prooem.* Thryll. cf. ibi quoque Burman.

8) ἦλθε) Abest a Vit. 1. et Ciz. sed καὶ ὃς nostri iterum, vt antea, pro ὃς καὶ.

9) εἰς τ. ἄντρ.) Vit. 1. et Ciz. πρὸς τ. ἄντρ. Vitt. 2 et 3. εἰς τὰ ἄντρα.

10) ὅδε ὁ — σου) Pro ἰδοῦ ὁ — σου Vitt. 2 et 3. bene. Vit. 1. et Ciz. ἰδοῦ ὁ παῖς σου, vt postea ad v. 447.

11) ἄναγε) Pro ἄγαγε nostri cum Phauor. recte, nam hoc voc. proprie de educatione dicitur, et mox iterum aur.

12) ὥσπερ) Vitt. 2 et 3. ὡς.

13) καὶ ὁ Ὀππ.) Vitt. 2 et 3. non male delent καί. *Oppian. de piscat. II, 702 et 703.* Sebast.

14) διὰ τὸ) Tollunt διὰ Vitt. 2 et 3.

15) φασι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι.

16) πραγματ.) Vit. 1. et Ciz. πραγματευτικῶς, non bene, nam barbare h. l. dic. *reuera, reapse.*

17) Ὁμηρός — συναίδων) Il. ι. 448 sqq. Omnia, quae hinc sequuntur vsque ad v. 424. desunt in Vit. 1. et Ciz. et eorum loco substituuntur καὶ ζήτει καλχαντα, ἰδομενέα καὶ σθενελον. Hos

Οἷον ὅτε πρῶτον λίπεν Ἑλλάδα καλλιγύναικα
Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο [18]).
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο [19]) καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. Πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀίσθεὶς
Πολλὰ κατηρᾶτο [20]), στυγερὰς δ' ἐπεκίκλετ' Ἐρινῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι [21]) φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. Θεοὶ δ' ἐτέλειον ἀπαρὰς
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφονεια.

καίτοι τοιοῦτόν φησιν [22]).

. . . Ἀλλά σε [23]) παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποινύμην, ἵνα μοι [24]) ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

424 — 25. Τρισσοὺς δὲ] τοὺς δὲ τρεῖς [1]) καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιούς, ἤγουν Κάλχαντα, Ἰδομενέα καὶ Σθένελον [2]) ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νᾶπαι καὶ

autem verſſ. non ab ipſo auctore horum ſcholiorum, ſed ab alio, forte Io. Tzetza poſthaec eſſe adiunctos, docet τὸ· ζήτει, quod notat, ea, quae velit illuſtrare exemplo, quaerenda eſſe in ipſo Homero. Vitt. 2 et 3. qui ſunt aetatis ſerioris, omnia habent.

18) ὀρμεν.) Vit. 2. mendoſe ὀρμαινίδαο.

19) χώσατο) Pro χώσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

20) κατηρᾶτο) Vit. 2. κατηράσατο, male.

21) ἐφέσσ.) Vitt. 2 et 3. vulg. ἐφίζεσθαι.

22) καίτοι — φησιν) Vit. 3. φασιν. Thryllit. mauult legere: κατά τοι τοιοῦτον, *hoc modo, hanc ob cauſam.* Forte legendum κᾆτα pro καίτοι. Hom. l. l. v. 490.

23) ἀλλά σε) Sic omnino legendum; verum ἀλλά σε Codd. noſtri cum Sebaſt. perperam, *nam breuia ſcholia Homeri volunt, vt* ἀλλά σε *ſcribatur:* καὶ ὀρθοτονεῖται, *inquiunt,* διὰ τὴν δεῖξιν. Thryllit. Heyne quoque ἀλλά σε legit.

24) ἵνα μοι) Vit. 2. ἵνα μή.

1) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τρισσοὺς, ſed Vitt. 2 et 3. delent.

2) ἤτοι — σθένελον) Abſunt a noſtris. Forte huc delata ſunt ex iis, quae

οἱ σύνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου [3]) (ὁ δὲ Κέρκαφος ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν) οὐκ ἄποθεν δὲ [4]) καὶ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν ποτῶν καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀλέντος ποταμοῦ Κολοφῶνος. Ἀλέντα δὲ, καὶ οὐχ Ἀλέντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκοὺς εἶναι, ὡς οἱ λάροι. Καύηξ [5]) δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας [6]), ὥς φησι καὶ Ἱππώναξ [7]).

Κίκων [8]) δ' ὁ παυδάλητος ἄμμορος καύηξ [9]).

Vit. 1. et Ciz. antea loco verſſ. Homeri addiderant.

3) κερκάφου) Vitt. 2 et 3. κεκάρφου, et mox iterum κέκαρφος, vitioſe, vid. Anthol. II, 132.

4) ἄποθ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. tollunt δὲ, vti etiam cum Vitt. 2 et 3. οὐ ante μακρόθ. quod οὐ quoque non dubitauimus delere.

5) καύηξ) Vitt. 1. 2. et Ciz. vt edd. ante Pott. καύης.

6) Αἰνιᾶνας) Recte ſic ſcribitur, cf. Tzſchucke ad Strab. IX, p. 427. alii enim Αἰνειᾶνας. Vit. 1. et Ciz. αἰνιαίας: Vitt. 2 et 3. αἰλιάνας, confuſis litteris ν, λ et ι. vid. infra ad v. 741. Dialecti autem, qua Aenianes ſunt vſi, Fiſch. in Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 45 ſqq. mentionem non fecit: forſan fuit eadem, quae Aetolorum iis vicinorum.

7) καὶ ὁ ἱππών.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. Δημήτριος ὁ ἱππών. *An Demetrius Ixion intelligendus? Nam Demetr. Trielinius, etſi paraphraſin in Lycophronem ſcripſit, tamen Tzetza poſterior eſt.* Thryllit. Sane cadunt noſtra in Demetr. Ixion. Grammaticum, qui de Etymologia ſcripſit, cf. Athen. III, 74, b. non minus tamen, quum hic Iambus ſ. Choliambus afferatur, in Hipponact. Iambographum. Fortaſſe dictus eſt Demetrius, vel legendum: ὥς φησι Δημήτρ. ὁ ἱππώνακτος, vt intelligatur Hipponactis carmen in Demetrium quendam, vel Δημήτρ. καὶ ἱππών., vt Grammaticus diſcernatur a Iambographo, nam Grammaticum pepigiſſe Choliambum vix credibile. Infra ad v. 741. eadem repetuntur, non addito Demetrio.

8) κίκων) A Seb. perperam hic eiectum, et ad v. 741. tamen ſeruatum, reduximus. Vitt. 2 et 3. legunt κήκων, quod fere idem eſt; infra tamen etiam κί-

Ἄποθεν] Τὸ πο μικρὸν γράφε [10]). Οὗτοι δὲ [11]) ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι. Τὸ δασὺ δὲ, τοῦτο γίνωσκε, ὅτι ἐκτείνειν [12]) δύναται, ὅτε [13]) βούλεται ὁ στιχιστὴς [14]), ἴσως τοῖς διπλοῖς [15]), ὡς καὶ πρώην ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα παραγαγὼν τό·

Τρῶες [16]) δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο [17]) νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ [18]) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων [19]) Ἱππωνακτείων [20]) στίχων·

κων. Deinde male hic habent ἄμμονος pro ἄμμορος, quod v. 741. recte exhibent.

9) καύηξ) Noſtri iterum hic, et infra v. 741. καύης. His adnectunt Ciz. et Vit. 1. ὁ δὲ ἄλης ποταμὸς τοῦ κολοφῶνος, quod a reliquis, vt iam antea dictum, praetermiſſum eſt.

10) γράφε) Noſtri γράφεται, ſed aptius γράφε ob ſeq. γίνωσκε.

11) οὗτοι δὲ ἀγν.) Nonne οἱ δὲ? niſi velis οὗτοι dictum eſſe contemtus cauſa, vt Tzetza ſaepe dixit: οὗτος ὁ λυκόφρων, vt ſit: *homines imperiti.*

12) τὸ δασὺ — ἐκτείνειν) Sic noſtri, melius quam vulg. σὺ δὲ τοῦτο γίνωσκε, ὅτι τὸ δασὺ ἐκτ. Vit. 1. et Ciz. vero omittunt τοῦτο a Seb. receptum, vt edd. prior.

13) ὅτε) Vit. 1. et Ciz. εἴγε.

14) στιχιστ.) Vitt. 2 et 3. στιχιτὴς, verbum Tzetzae proprium.

15) ἴσως τοῖς διπλ.) Vit. 1. et Ciz. ι αῦ σ τοῖς διπλ. Vitt. 2 et 3. ἴσως τοῦ διπλοῦ.

16) τρῶες) Il. μ, 208. ſed noſtri omnes tuentur ἐπεὶ pro ὅπως a Seb. ex Hom. illato.

17) τοῦτο) Pro τοῦτον Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad παραγ. τό.

18) Μιμνῆ) Cum Vit. 1. et Ciz. deleuimus art. τοῦ praemiſſum. Pro μιμνῆ, Mimnes ſ. Mimnetus, Vitt. 2 et 3. μνημῆ, non omnino male, nam forſ. idem, quem Plin. H. N. 35, 4, pictorem nominat Mnaſitimum ſ. Mneſitheum. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 124, ed. Harl. Salmaſ. in Solin. p. 65, f. et ab eo diſſentientem Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plut. ſchol. v. 913. p. 312 ſqq.

19) χωλῶν ἰάμβ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. χωλικάμβων.

Μιμνῆ κακομήχανε [21]), μηκέτι γράψῃς [22])·
Ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ [23])
Ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα [24]) πρὸς κυβερνήτην·
Αὕτη γάρ, αὕτη [25]) συμφορή [26]) τε καὶ κλῃδών,
Νικύρτᾳ καὶ Σάβαυνι [27]) τῷ κυβερνήτῃ,
Ἣν αὐτὸν ὄφις τἀντικνήμιον δάκῃ [28]).

Ἰδοὺ τοῦ ὄφις [29]) τὸ ο μακρόν [30]) ἐστιν, ἐκταθὲν [31]) ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. Οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπεκτάσει [32]). Οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι καὶ οὐδὲ ἴσασιν, ὅθεν μέγα ἐστί [33]). Σὺ δὲ εἰ τοῦτο μέγα γράφεις, κἂν λέγε [34]), ὅτι ἐπεκτάσει

20) ἱππων.) Pro ἱππωνακτίων Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt.

21) κακομ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Ciz. Vitt. 1 et 2. κατωμήχανε. Vtrumque vero corruptum, nec legibus metri aptum.

22) γράψῃς) Sic noſtri recte, metri cauſa: Vit. 3. cum Seb. γράφῃς, male.

23) ἐν πολ. τοίχ.) Vitt. 2 et 3. ἐν πολυστίχῳ, mendoſe.

24) φεύγ.) Vit. 1. et Ciz. φεύγοντος.

25) αὕτη — αὕτ.) Vit. 1. et Ciz. αὕτη γάρ ἐστι: Vit. 3. αὕτη δὲ, αὕτη.

26) συμφορῇ) Sic noſtri pro συμφορᾷ, melius metri cauſſa, etſi vltima voc. συμφορᾷ quoque poſſit produci.

27) νικ. καὶ σάβ.) Vit. 1. et Ciz. νικύρτῃ κ. σάβαυνι: Vit 2. νικαύτᾳ καὶ σίγωνι: Vit. 3. νικαύτι καὶ σίνωνι.

28) ἣν αὐτὸν — δάκῃ) Vit. 1. et Ciz. ἦν, αὐτὸς ὄφις τῶν τικνήμιων δάκ. Vitt. 2 et 3. ἦν (Vit. 3. ἤν) αὐτὸν ὄφις τ' ἀνακείμενον δάκ.

29) τοῦ ὄφις) Vitt. 1 et 3. et Ciz. τὸ ὄφις, rectius τοῦ ὄφις.

30) μακρόν) Sic noſtri pro μικρόν, bene, poſito tamen commate poſt ἐστίν.

31) ἐκταθὲν) A Seb. adiectum ἐνταῦθα noſtri non aguoſcunt, et ſine dubio, quum ſenſus verborum eo non indigeat, ex praeced. ἐκταθὲν, pro quo Vit. 3. ἐκτανθὲν, ſubortum eſt. Inducendum itaque videtur.

32) ἐπεκτ.) Noſtri hic et poſtea ἐκτάσει.

33) οἱ δὲ τῶν — μέγα ἐστί) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

34) κἂν λέγε) Ciz. κἂν λέγῃ, forte λέγῃς. Vit. 1. κ. λέγει.

Ἀττικῇ μέγα τοῦτο γράφεται [35]), ὡς τὸ δώτης, πώτης καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μέν, Μολοσσοῦ] εἰπὼν τρεῖς ἄνω [1]), νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως καὶ Κοίτου [2]) ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. Μολοσσοῦ μέν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τοῦ δίκην ἱματίου ἐνδύοντος, ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπὰς γὰρ [3]) τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου δὲ [4]), ὅτι σπερμογόνος ὁ ἥλιος καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς καὶ ζωογόνος λέγεται [5]).

Κύκνον] τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικόν, καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι [6]) τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυρώτερον [7]) τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος [8]) λέγων·

. . . . . κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἐστί [9]).

35) γράφεται) Sic pro γράφω Seb. Noſtri ſeruant γράφω, quod arrogantiae Tzetzae magis conuenit. Praeterea τοῦτο abeſt a Ciz. et Vitt. 1 et 3. non male, et καὶ τὰ ὅμοια a Vit. 2.

1) ἄνω) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

2) καὶ κοίτου — κυκίως) Exciderunt e Vit. 1. et Ciz. ſocordia librarii et fraude repetiti voc. κυκίως, vt e ſqq. patet.

3) κυπὰς γὰρ) Vit. 1. et Ciz. rectius, quam κυπαὶ δέ.

4) κοίτου δέ) Agnoſcunt a Seb. receptum δὲ Vit. 1. et Ciz.

5) ὡς — λέγεται) Deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. vti in Vitt. 2 et 3. λέγεται.

6) προγινώσκ.) Vit. 1. et Ciz. γιγνώσκουσι πρώην.

7) λιγυρ.) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. prior. λιγυρώτατον.

8) Αἰσχύλ.) Agam. 1453 et 1454.

9) τὸ γὰρ — ἐστί) A Vitt. 2 et 3. abſunt. τοῦ Θεοῦ i. e. *Apollinis. v. Euſtath. ad Hom. Il. α, p.* 87. *Rom.* Thryllit.

427 — 30. Συὸς παραπλαγχθέντα [1])] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται [2]), ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχοι [3]) μάντει. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν [4]) αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι· Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, Ποδαλείριος, Πολυποίτης [5]), ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα πεζῇ [6]) πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα [7])· ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικήσαντος διὰ μαντείαν [8]) συκῆς ἀγρίας [9])

1) παραπλ.) Noſtri παραπλαχθέντα, cf. ad Lycophr. Nott.

2) ὅτι τότε θνήξ.) Noſtri ἀποθανεῖν. Lectio vulg. videtur interpretatio noſtrae.

3) ὅτε — ἐντύχοι) Vitt. 2 et 3. εἴπερ — αὐτοῦ ἐντ. Vit. 1. et Ciz. ὅτε — αὐτοῦ ἐντύχῃ.

4) μετὰ — πόρθησιν) Vitt. 2 et 3. μετὰ δὲ τὴν πόρθ. τῆς ἰλίου.

5) ποδαλ. πολυπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. A Vit. 2. modo ποδαλείριος, pro quo Vit. 3. ποδάρκης. Natal. Com. IV, 10. p. m. 327. qui hunc Tzetzae locum recepit, Podalirii quoque non facit mentionem. Strab. XIV, p. 642, et Quint. Smyrn. XIV, 365. memorant ſolum Amphilochum. Auctore Augia in νόστοις ap. Proclum in Chreſtom. in Bibl. Litterat. vet. a Tychſenio edit. T. II, p. 40. comites Calchantis fuere Leonteius modo et Polypoetes. Podalirium ergo nullus niſi Tzetzes comitibus eius addit.

6) πεζῇ) Noſtri πεζοί. Proclus l. l. πεζῇ.

7) θάπτ. κάλχ.) Procl. l. l. τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι.

8) καὶ κάλχ. — διὰ μαντείαν) Noſtri plane diſcedunt a vulgata, nam Ciz. et Vit. 1. legunt: ἄχθος ἢ ἄγγος μεστὸν ὀλύνθων, ἢ. Vitt. 2 et 3. autem pro his plane nihil ſubſtituunt. Saluo verborum ſenſu abeſſe poſſunt a Vitt. 2 et 3. praetermiſſa; ſed quid ſibi velint ſubſtituta a Vit. 1. et Ciz. non intelligo, niſi interpreteris: quum repoſitum ibi eſſet vaſculum ficubus repletum, vel, probe ſtante caprifico. Videntur quaedam excidiſſe.

9) ἀγρίας) Vitt. 2 et 3. ignorant.

ἐστώσης ἤρετο Κάλχας τὸν Μόψον [10]), πόσους ὀλύνθους [11]) ἡ συκῆ φέρει; Ὁ δὲ [12]) Μόψος μυρίους ἔφη καὶ μέδιμνον καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσόν. Καὶ μετρήσαντες [13]) εὗρον οὕτω. Μόψος δὲ ἠρώτησε Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκου ἐστώσης, πόσα κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε [14]) τέκῃ; Τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε δέκα χοίρους ἔχειν [15]), ὧν ὁ εἷς [16]) ἄῤῥην, τέξεσθαι [17]) δὲ αὔριον. Ὧν γεννωμένων [18]) καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιεὶς [19]) ἀθυμήσας τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν [20]).

Ex 428. Ὀλύνθων] Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον καὶ ἰσχὰς διαφέρει [1]). Φήληξ γὰρ τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται, ὄλυνθος τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δὲ, σῦκον τὸ ὥριμον, ἰσχὰς δὲ τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον] Δεύτερον [2]) ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; Καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, σκόπει [3]). ἀνωτέρω [4]) γὰρ εἶπε· τοὺς τρεῖς δὲ θά-

10) τὸν Μόψ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. τῷ Μόψῳ, male.

11) ὀλύνθους) Vit. 2. ὀλίνθους hic et postea, cf. de hac lectionis varietate Tzschuck. ad Strab. XIV, p. 642.

12) ὁ δὲ) Omittunt Ciz. et Vit. 1.

13) καὶ μετρ. εὗρον) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. pro καὶ εὑρίθη, vel, vti Vit. 1. et Ciz. καὶ εὑρίθησαν.

14) πότε) Vit. 1. et Ciz. πόσα: non apte.

15) ἴχειν) Pro ἴχει quoque Vitt. 2 et 3.

16) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. omittunt ὁ, vt Strab. XIV, p. 643. ὧν ἕνα θῆλυν.

17) τέξεσ.) Nostri tuentur lect. pristinam τέξεται: εἰς αὔριον vero Vitt. 2 et 3. pro αὔριον.

18) γεννωμ.) Nostri pro γενομένων, melius.

19) καὶ — συνιεὶς) Nostri modo κάλχας, reliquis demtis.

20) ἄλλοι — ἀνεῖλεν) Nostri non habent.

1) διαφέρει) Pro διαφέρουσι consensu nostrorum.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. δύο. *Fuit olim in Mss.* β, *quod utrumque notat.* Thryllit.

3) σκόπει) Delenimus ope Codd. nostrorum praepos. καὶ, quod abundat.

ψουσιν αἱ νάπαι [5]) τοῦ Κερκάφου, καὶ τὸν Κάλχαντα πρῶτον ἄνω [6]) εἴπομεν. Νῦν δέ φησι· τόνδ' αὖ ἤτοι δεύτερον [7]) δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν [8]) ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διός. Λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα [9]). Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς [10]) καὶ Φοῖνιξ, Μίνωος δὲ [11]) καὶ Πασιφάης τῆς Ἡλίου Δευκαλίων, Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας Ἰδομενεύς. Ψεύδεται δὲ [12]) περὶ Ἰδομενέως λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι [13]), Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [14]) λέγει·

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' [15]) ἑταίρους,
Οἳ φύγον [16]) ἐκ πολέμου· πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀκπύρα.

Ἐν Κρήτῃ δὲ κατάρας [17]) ὑπὸ Λεύκου, ἢ Ἀμύκου [18]) τοῦ Τάλω στασιασάντων καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται.

Ἐρεχθέως] Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν

4) ἀνωτέρω) A Seb. reſtitutum pro ἀνώτερον Vitt. 2 et 3. comprobant, vti etiam mox θάψουσι pro θάπτουσιν, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

5) νάπαι) Vitt. 2 et 3. non praebent.

6) ἄνω) Pro δ' ἂ reuocauit Seb. conſentientibus Vitt. 2 et 3.

7) νῦν δέ — δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. αὖ δὲ, ἤγουν δεύτ. Vitt. 2 et 3. αὖ δὲ τὸν δεύτ.

8) γενεὰν) Vitt. 2 et 3. γέννην.

9) ἰδομενέα) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, ἰδομενῆα.

10) καὶ Ῥαδ.) Noſtri tollunt καί.

11) Μίνωος δὲ) Pro τοῦ Μιν. Vit. 1. et Ciz. bene.

12) δὲ) A Seb. additum noſtri quoque addunt.

13) πλανηθ.) Vitt. 2 et 3. πλανᾶσθαι: Vit. 1. et Ciz. πλανηθεῖσιν.

14) Ὀδυσσ.) γ. 191. 192.

15) εἰσήγαγ') Vit. 1. et Ciz. εἰσηγάγεθ'.

16) οἳ φύγον) Vit. 1. et Ciz. οὓς ἦγεν: Vit. 2. οὓς ἄγεν.

17) κατάρας) Vit. 3. ἀπάρας.

18) Ἀμύκου) Vit. 1. et Ciz. Ἀμύκλου. Thryllit. putat hanc lectionem ſtare poſſe, quia ap. Steph. Byz. quoque commemoretur Ἀμύκλαιοι πόλις καὶ ὅρμος ἐν κρήτῃ.

Ἀρκαδίᾳ [19]) τιμᾶται [20]), ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι [21]) καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί.

432. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα λέγει [1]). Αἴθωνα δέ τινες [2]) τὸν Ὀδυσσέα λέγουσιν. Οὐκ ἔστι δὲ [3]) τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει· τοῦ ἐν πλάσμασιν [4]) Αἰθωνος. Φλυαρεῖ [5]) δὲ καὶ τὸ γραφαῖς· οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην [6]) ἄγνωστος ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι [7])· εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὸς Ἰδομενέως.

433 — 34. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας [1])] Εἰπὼν ἀνωτέρω τὸν [2]) πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, οὓς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὃς ἐστιν ὁ Σθένελος. Καὶ τοῦτο [3]) πάλιν ψεῦδος· ὁ γὰρ

19) ἐν Ἀρκαδ.) Noſtri ἐν abiiciunt.

20) τιμᾶται) Noſtri omittunt.

21) ὀρέξαι) Vit. 1. et Ciz. ῥέξαι, ſorte recte, ait Thryllit. ſane, nam ὀρέξ. iam latet in δοῦναι, et τὸ· ο ex τὸ praeced. addi quin potuerit, quis dubitabit? Interim tamen ὀρέξαι, quum καὶ, h. e. δοῦναι explicationis cauſa ſit additum, loco non moueam.

1) λέγει) A Seb. additum abeſt a Vitt. 2. 3. et Ciz. ſed Vit. 1. habet, punctis tamen ſubiectis.

2) τινες) Abeſt a Ciz. et Vit. 1 ſed Vitt. 2 et 3. ponunt poſt λέγουσιν.

3) ἔστι δὲ) Abeſt δὲ a Vitt. 2 et 3.

4) ἐν πλάσ.) Vitt. 2 et 3. ἐμπλάσματος.

5) Φλυαρεῖ) Tu potius, o Tzetza, Φλυαρεῖς. cf. Nott. Critt. ad Lycophr.

6) εἰς τὴν Ἰθάκ.) Delent noſtri τὴν.

7) καλοῦμαι) Hom. Odyſſ. τ, v. 183 ſqq.

1) μόσσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. μόσυνας, atque ſic ſemper.

2) ἀνωτ. τὸν) Pro ἀνώτερον a Seb. reductum noſtri firmant.

3) καὶ τοῦτο — καὶ ὁ Σθένελος) Exciderunt in Vitt. 2 et 3. ſine dubio incuria librarii ob repetitum voc. Σθένελ. Vit. 1. et Ciz. habent.

Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος [4]) μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ [5]). Περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν [6]) ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει [7]). Ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [8]) φεύγει εἰς Δαυνίαν, καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, Καλαβρίαν [9]).

Μόσσυνας] Μόσσυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη [10]) τῶν Ἑκτήνων καὶ Θηβαίων [11]) λέγει. Οὐκ οἶδα [12]) δὲ, ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἑκτῆνας, εἰ μή πως [13]) οὕτω φησὶ τοὺς ἐκ κτηνῶν· διεβάλλοντο γάρ ποτε [14]) οἱ Θηβαῖοι ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος [15]) πρὸς χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν [16]) φησίν·

4) τὸ Ἄργος) Vit. 1. et Ciz. delent τὸ, vt poſtea quoque εἰς Ἄργος.

5) ἦν αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. ἦν καὶ αὐτός.

6) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. γράφει.

8) γυν. αὐτοῦ) Noſtri tollunt αὐτοῦ.

9) καὶ ἵνα — καλαβρ.) Pro ἤτις καὶ καλαβρία λέγεται Seb. cum Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. ἤτοι εἰς καλαβρίαν.

10) τὰ τείχη) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. forſ. quia mox praeceſſerat.

11) Θηβαίων) Vitt. 2 et 3. τῶν Θηβ.

12) οὐκ οἶδα usque ad εἰδαίνυτο γνάθοις deſiderantur in Vit. 1. et Ciz.

13) μή πως) Vit. 2. μή που; Vit. 3. μή πω.

14) ποτε) Huc ab Seb. translatum, bene, Vitt. 2 et 3. ponunt, vt edd. pr. poſt ἐκ κτηνῶν. Lectio πότε; a Pott. ex edd. vett. remota non plane eſt reiicienda, nam frequentat Tzetzes hanc interrogationem.

15) πίνδαρ.) Olymp. VI, 148 — 55.

16) Αἰνέαν) Pro Αἰνέου Vitt. 2 et 3. agnoſcunt. Sed verba Pindari, vt in edd. pr. ἄγε δὴ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ἰδών, Tzetzes haud dubie e memoria ſcripſit, nil curans reliqua a Pindaro addita, et hic a Seb. intruſa, vt modo Boeotos ſtupidos eſſe dictos oſtenderet. Ideo poſuit ποίησον τόδε καὶ τόδε pro iis, quae poeta Chorodidaſcalo facienda mandarat. Corrupit ergo

. . . . ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Λίνδα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
Γνῶναι τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσι λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Τν . . . . . .

Ἄλλος δέ τις ἱστορικός [17]) φησιν· Ὕαντες [18]) ἔθνος βάρβαρον τὰς Θήβας παρῴκησαν. Οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὕας Βοιώτιος ὗς Βοιώτιος λέγοντες [19]). Μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ Τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις [20]) λέγων·

Στρατὸς ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδὶ
Ὕαντος, ὃς γῆν ναῖεν [21]) ἀρχαῖος λεώς·
Πεδία δὲ [22]) πάντα καὶ παραίτιον πλάκα
Ὠκείαις μάργοις φλὸξ εἰδαίνυτο [23]) γναθοις.

Γόνος δὲ ἤτοι υἱὸς τοῦ Καπανέως [24]) τοῦ κατασκάψαν-

Seb. verbis Pindari additis, non vero emendauit Tzetzam. Similiter Strab. VII, p. 321. verba Pindari modo attulit ea, quae ad hanc rem facerent.

17) ἱστορικός) *Hecataeus Milesius*, *vid. Strab.* VII, *p.* 321, *et* IX, *p.* 401. Seb.

18) ὕαντες etc.) Idem narrat ad Pindar. l. l. schol. recent. i. e. ipse Tzetzes, quem consulas velim.

19) εἰπεῖν ὕας — λέγοντες) Sic fere etiam schol. Pindari: ἀντὶ τοῦ ὕαντος λέγειν, ὗς ἐκάλουν, sed Vitt. 2 et 3. εἰπεῖν ὕας, βοιώτιος λέγοντες, corrupte.

20) πλευρωνίαις) Vitt. 2 et 3. πλευρωνίᾳ, vt Suidas, quod videtur verum huius dramatis nomen, neque ap. Pausan. X, 31. vbi pro πλεύρων Facius legere vult πλευρωνίαι, mutandum. Eudocia p. 428. quoque πλευρωνία. cf. Harl. in Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 316.

21) γῆν ναῖεν) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. γυναῖκεν.

22) πεδία δὲ) Vitt. 2 et 3. δὲ omittunt.

23) εἰδαίνυτο) Vit. 2. ἰδάϊνυτο: Vit. 3. ἐδαίνυτο.

24) γόνος — καπανέως) Vit. 1. et Ciz. sic: τρίτον δὲ εἶναι Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ καπ. Vit. 2. γόνος δὲ, Vit. 3. γόνον δὲ, omisso τῷ· καπανέως.

τος [25]), ἢ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν [26]) ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν [27]), ὄντινα ὁ Ζεὺς μεγαλαυχήσαντα ἐκεραύνωσεν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις.

435. Γογγυλάτης] δι' οὗ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινοῦνται. Ὁ Βουλαῖος [28]), δι' οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. Ὁ Μυλεύς, δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι [29]) τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν, ἢ ὁ ἀρτοδότης [30]) ἀπὸ τῆς μύλης [31]).

436. Ἀγηλάτῳ μάστιγι] τῷ κεραυνῷ ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον· ἢ τῷ τοὺς ἀγελῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον [1]). Ὅτι δὲ ἀγὴς [2]),

25) τοῦ κατασκάψ. —) Vit. 1. et Ciz. τοῦ κατασκάψαντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι, quae lectio omnino eſt digna, quae recipiatur: Vitt. 2 et 3. τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ σκάψαντος, ἢ τοῦ μέλλοντος κατασκάψαι.

26) Θηβῶν) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. βοιωτικῶν, *recte, nam etiam Aegypti eſt*, addit Thryllit.

27) ὁ Σθέν. ὑπ.) Omittunt hic Vit. 1. et Ciz. quia iam praepoſuerant ab initio, ſed pergunt: ὄντινα ὁ ζεὺς — φοινίσσαις, quod etiam ſubiunximus, et a γογγυλάτης v. 435. ſeiunximus.

28) Γογγυλ. — ὁ Βουλαῖος) Exciderunt in Vit. 1. et Ciz. incuria librarii.

29) οἱ ἄνθρ.) Art. οἱ a Seb. praepoſitum etiam Vit. 1. et Ciz. praeponunt: Vitt. 2 et 3. omittunt haec duo vocabula. Delent autem noſtri omnes cum Seb. part. καὶ, quae in edd. prior. ſequebatur.

30) ἀρτοδότ.) Vit. 1. et Ciz. ἀρτοδόντης, forte ab ἄρτος et ὀδόντες. Vtrumque autem ἀρτοδότης et ἀρτοδόντης ignorant Lexica, quibus vtimur.

31) ἀπὸ τῆς μύλ.) Vit. 3. ἀπὸ τοῦ μύλ.

1) ἢ τῷ τοὺς — δασυντέον) Deſunt in Vit. 3.

2) ὅτι δὲ ἀγὴς — usque ad extr. verſ. omnia in Vit. 1. et Ciz. deſiderantur. Pro ὅτι δὲ ἀγὴς — μυσαρὸς Vitt. 2 et 3. ſic: ὅτι δὲ ἀγὴ, ἡ μυσαρά, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀγὸς ὁ μυσαρός.

ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσαρὸς, Ἱππώναξ φησίν·

Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ [3]) Βουπάλῳ κατηρῶντο.

Περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις [4]) φησί·

Καπανεὺς δὲ [5]), πῶς εἴποιμ' ἄν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακρυύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις [6])
Ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε [7]),
Μηδ' ἄν [8]) τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν [9]) Διός,
Τὸ μὴ ο�ὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε [10]) καὶ πετρούμενος
Ἀνεῖρ' [11]) ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
Κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐπηλάτων βάθρα.
Ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα [12]) τειχέων,
Βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν. Ἐκτύπησε δὲ
Χθὼν . . . . . .

Τὰ δὲ [13]) τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος παῖδες Ἀντιόπης θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ἢ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτεκεν αὐτούς.

437 — 38. Ἥμος ξυναίμους] τοῦ βουσκαφήσοντος [1]) τὰς Θήβας καὶ τοῦ [2]) κεραυνωθέντος Καπα-

3) ἀγεῖ) Vitt. 2 et 3. ἄγει, et κατηρῶνται pro κατηρῶντο Vit. 2.

4) Φοινίσσ.) 1179 — 89.

5) δὲ) Delent Vitt. 2 et 3.

6) προσαμβ.) Vit. 3. πρὸς ἀμβάσεις: Vit. 2. πρὸς ἀναμβάσεις, mendose, cf. Barnes. ad h. l.

7) ἐκόμπ.) Vit. 2. ἐκόμπασεν, vt Valken. e Cod. Leid.

8) μηδ' ἄν) Vit. 3. μὴ ἄν.

9) νιν εἰργάθ.) Vit. 2. νῦν εἰργασθη: Vit. 3. εἰργάθη, omisso νιν.

10) ἠγόρευε) Pro ἠγόρευσε Seb. cum Vitt. 2 et 3. Sqq. καὶ πετρούμενος desunt in Vit. 3.

11) Ἀνεῖρ') Vit. 3. ἀνεῖφ'.

12) γεῖσα) Vit. 2. γεῖσα, vt Porson.

13) τὰ δὲ τῶν — αὐτούς) Desunt quoque in Vitt. 2 et 3.

1) τοῦ βουσκαφ. — ἱστορίαν τοιάδε) Pro hic in Vit. 1.

νέως. Πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Ἐριννύες ὤπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν [3]) πατρὸς (λέγει δὲ Ἐτεοκλέα [4]) καὶ Πολυνείκην). Πρὸς τί ὤπλισαν; πρὸς στρῆνον καὶ ἐπιθυμίαν αὐτοφόντου μόρου. Δῆλον, ὅτι [5]) ἑρμηνευτικὸν τὸ σχῆμα καὶ διασαφητικόν. Αὐτοφόντου [6]) δὲ τοῦ ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντος αὐτοὺς ἀνελεῖν. Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε [7]):

Οἰδίπους [8]) ὁ Λαΐου παῖς ἀνελὼν [9]) τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, γήμας [10]) δὲ τὴν μητέρα Ἰοκάστην ὁμοίως ἐν ἀγνοίᾳ, ὡς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ·

Γημαμένη ᾧ υἱεῖ. Ὁ δ', ὃν πατρὶ ἐξενάριξας,
Γῆμεν [11]) . . . . .

ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην καὶ Ἰσμήνην [12]) καὶ Ἀντιγόνην. Ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης καὶ ἀδελφοὶ [13]) καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. Ἀναγνωρίσας

et Ciz. sic: τὰ περὶ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους φησὶν, οὓς λέγει ἀδελφοὺς τοῦ ἰδίου πατρός.

2) καὶ τοῦ) Vitt. 2 et 3. ἤγουν τοῦ, quod idem est.

3) τοὺς ἀδελφ. τοῦ ἑαυτ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς ἑαυτῶν ἀδελφ. τοῦ.

4) Ἐτεοκλ.) Praeponunt art. τὸν Vitt. 2 et 3.

5) δῆλον, ὅτι) Vit. 3. modo δῆλον, sed καὶ διασαφ. omittunt Vitt. 2 et 3.

6) αὐτοφόντου — μέλλοντος) Sic Seb. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. αὐτοφόντην — τὸν — μέλλοντα.

7) τοιάδε) Vitt. 2 et 3. τοιαύτη.

8) Οἰδίπ.) Vit. 1. et Ciz. Ὁ γὰρ Οἰδίπ.

9) ἀνελὼν) Vitt. 2 et 3. ἀνεῖλε.

10) γήμας δὲ — ἀγνοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro: ὁμοίως δὲ τὴν μητέρα Ἰοκ. γήμας. Verba ἐν ἀγνοίᾳ contextus et historia requirunt.

11) ἐν τῇ Ὀδυσσ. — γῆμεν) Absunt a nostris. Sunt in Odyss. λ. 272.

12) Ἰσμήνην) Pro ἰσμίνην nostri, recte, vt Eurip. Phoeniss. 57, et Apollod. III, 5, 8. vnde Tzetzes omnia haec hausit.

13) καὶ ἀδελφ.) Praeposuimus καὶ e Vitt. 2 et 3.

δὲ τὴν μητέρα ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. Αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ [14]) ἀγχόνῃ [15]) χρησαμένη διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος [16]).

Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατερῆος
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ὯΙῑ ἄχεϊ σχομένη . . . .

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς [17]) μαχόμενοι ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. Ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς Θηβαίων [18]) ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτούς, Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχε, μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς [19]), ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐν τῇ ζ [20]).

439. Δοιοὶ δὲ] Οἱ δὲ δύο [1]) μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου· καὶ ὁ Ἀλ-

14) ἡ μήτ.) Art. ἡ praemittunt quoque Vitt. 2 et 3. vt Seb.

15) ἀγχόνῃ) Pro ἀγχόναις cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed χρησαμένη a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro αὕτη δὲ ἡ μήτ. — μελάθρου habent: Ἰοκάστη δὲ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, in qua lectione apparent veſtigia Apollodori l. l. exhibentis: ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

16) ὡς καὶ Ὅμηρ. (Odyſſ. λ. 276 ſq.) — σχομένη a Vitt. 2 et 3. quoque abſunt.

17) τοῦ πατρὸς) Vit. 1. et Ciz. bene addunt. Apollodorus non agnoſcit.

18) Θηβαίων — παρέσχε) Vit. 1. et Ciz. ſic: ἔχων τὰς Θήβας καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ (ſcl. τοῦ πατρὸς vel leg. αὐτῶν), ὁ δὲ Πολ. Ἀργείους, iis, quae interiecta ſunt, praetermiſſis. Vitt. 2 et 3. priora, vt Seb. ſed Ἄδραστος — παρέσχε quoque ignorant.

19) ἦν καὶ καπαν.) Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ κεραυνωθεὶς καπανεύς, omiſſis vero, quae deinceps ſunt adiecta.

20) ἐν τῇ δ' — ζ') Abſunt quoque a Vit. 1. et Ciz. δ' v. 378. et ζ' v. 223.

1) οἱ δὲ δύο) Vit. 1. et Ciz. οἱ μὲν δύο; Vitt. 2 et 3. οἱ δύο.

κμαίωνος [2]), Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης [3]), τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀμφιαρεω [4]) τοῦ μάντεως παῖς [5]).

440 — 42. Κύνες] Οἱ μάντεις [6]), οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάδες (ἐνθάδες [7])) τοῦ ἐν Δηραίοις, τοπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν [8]), αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι

2) ὁ Ἀλκμαίωνος) Abeſt a noſtris a Pottero additum ἀδελφὸς, nec erat, quod is monente ſolo Gerbelio, nulliusque Cod. auctoritate firmatum hoc voc. reciperet, atque Sebaſt. eum ſequeretur, nam art. praepoſitiuus vtriusque generis praemittitur Genitiuo Nominum propriorum, ita, vt non ſolum nomen υἱὸς intelligatur, ſed etiam ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνὴρ, γυνὴ, θυγάτηρ, vt modo τῆς Τειρεσίου. cf. Matthiae Gram. Gr. p. 382. Ad Gerbelium itaque τὸ· ἀδελφὸς remittendum putauimus.

3) ὁ τῆς Ἐριφ.) Noſtri τοῦ τῆς Ἐριφ. ſed ad extr. non παῖς, ſed παιδὸς, non inepte.

4) Ἀμφιάρεω) Vit. 1. et Ciz. Ἀμφιαράου: Vitt. 2 et 3. Ἀμφιάρεως, male.

5) παῖς) παιδὸς, quod vett. edd. addunt, recte ſuſtulit Seb. ſed ſeruandum, ſi legitur τοῦ τῆς Ἐριφ. et παῖς delendum. Παιδὸς παῖς e duplici lectione originem traxiſſe videtur.

6) οἱ μάντεις) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

7) ἐθάδες — Ἀβδήρων) Vit. 1. et Ciz. ἐνθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπου Ἀβδηρ. Vitt. 2 et 3. quidem ἐθάδες, vt vulgat. ſed reliqua, vt Vit. 1. et Ciz. Ἐνθάδες forte i. q. ἐνθάδιοι, οἰκήτορες, incolae. Heſych. ἐνθάδιος, ἐντόπιος. Schneid. non bene ἐνθάσιος. Ferri ergo poteſt, immo reuocandum videtur ἐνθάδες. Vncis incluſum adiecimus. Pro Δηραίοις omnino legendum videtur Δηραίοις, nam Δηρὰ, vnde Δηραῖοι, auctore Stephano, erat γῆς Ἰβηρίας, vbi eodem auctore altera, quae dicebatur Abdera, ſita. Cod. Vat. et alii in Lycophr. quoque Δηραίου pro Δηραίνου. Τόπῳ non eſt ſollicitandum, nam refertur ad Δηραίοις.

8) παιᾶσιν) Cuius poematis iam deperditi multi ſcriptt. vett. meminerunt, cff. Fabric. Bibl. Gr. Vol.

τὴν λοισθίαν 9) βοήν. Τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός· οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. Ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον, κακότροπον 10) καὶ κακόζηλον 11)· πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν 12), οὐ βοήν. Πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρναις καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μεγάρσου. Ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον 13) τὸν τὰ Παμφυλιακὰ 14) συγγράψαντα 15), θυγάτηρ ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. Οὗτος δὲ μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμψύχως, τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος, θυγατρὸς Παμφύλου, καλέσας. Ὡς καὶ

II, p. 79. ed. Harl. et Heyne ad Pind. Fragm. Vol. III, p. 18.

9) λοισθίαν) Vit. 1. et Ciz. ἰσχάτην, bene, quia explicat Lycophronis λοισθίαν.

10) κακότρ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt ἤτοι: forte κακότροπον ἤτοι κακόπλ. nam voc. κακότρ. ſenſu, quo Tzetzes h. l. vtitur, vt ſit i. q. κακόπλαστον, *male fictum, a propria ſignificatione in alienam male mutatum*, Graeci veteres non vtuntur.

11) καὶ κακόζ.) Noſtri cum Sebaſt., τὸ praemiſſum delent: Vitt. 2 et 3. quoque καί.

12) πολεμήσ.) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

13) Δημήτριον) Vitt. 2 et 3. habent, ſed a Vit. 1. et Ciz. abeſt, forte recte putat Thryllit. Plures erant Demetrii. Sebaſt. a Tzetza Demetrium Calatianum, Meurſius vero Bibl. Gr. L. 3. eum putat intelligi, qui ſcripſerit de rebus Argolicis, cf. Clemens in Protrept. p. 41. T. 1. ed. Venet. ſed propter eius nominis auctorum multitudinem (quatuor enim ſupra triginta et amplius commemorantur) nil audet affirmare. Eudocia p. 128. laudat Demetrium Ilienſem hiſtoricum, qui ſcripſit Troica.

14) παμφυλ.) Vit. 1. et Ciz. non bene παμφυλακά: Vit. 2. τὰ τοῦ παμφύλου, Vit. 3. τὰ τοῦ παμφίλου. De ſcriptura παμφίλου cf. Heyne ad Apollod. II, 8. 3. Pamphylus erat filius Aegimii, vti quoque Δύμας vel Δυμᾶς, cf. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 846. et ſchol. Pind. Pyth. I, 121.

15) συγγράψ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. γράψαντα Ciz. et Vit. 1. cum edd. pr.

Ἡσίοδος [16]), τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Παυδιονίδα εἰπών. Ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κύνας [17]) Ἀπόλλωνος τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ φιλοδεσπότου κυνός [18]). ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων [19]) μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει [20]) πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου [21]) τοιαύτη ἐστίν [22]).

Μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν [23]), ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς [24]), βουλόμενος χρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρεθέτο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ [25]), κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνὸς πληρωμένου [26]). Τελεσθέντος δὲ αὐτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ [27]) ὁ Μόψος· διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλ-

16) Ἡσίοδος) Ἔργ. 568. vbi dic. παυδιονίς. Vit. 2. habet παυδιονίαν.

17) κύνας) Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, κῦνας.

18) φιλοδ. κυνός) Pro φιλ. τῶν κυνῶν a Seb. reſtitutum Vit. 3. comprobat: Vit. 1. et Ciz. τῶν κυνῶν: Vit. 2. τοῦ κυνός, quae lectio non plane videtur contemnenda, nam τὸ φιλοδέσποτον τῶν κυνῶν l. τοῦ κυνός laudat Euſtath. ad Odyſſ. α, vt monet Thryllit. et τὸν κύνα nominat φιλοδέσποτον καὶ φιλακόλουθον ζῶον.

19) ἀλόγων) Vitt. 2 et 3. ignorant.

20) ἀποβλέπ.) Noſtri ἀντιβλέπει: et mox ἄλματα pro ἀγάλματα Vitt. 2 et 3.

21) Ἀμφιλ.) Vit. 2. παμφύλου: Vit. 3. παμφίλου, non apte ſeqq.

22) ἐστίν) A Seb. additum non addunt Codd. noſtri, nec neceſſe eſt addere.

23) μετὰ — πόρθησιν) Sic Seb. Noſtri tuentur lectionem edd. pr. μετὰ τὰ (Vit. 2. τοῦτα) κατὰ τὴν τροίαν, non male. Lectio Seb. videtur eſſe interpretamentum vulgatae.

24) ὁ Ἀμφ. υἱός) Abſunt a noſtris, et, quia iam ſupra addita fuerant, iam omnino abeſſe poſſunt.

25) αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτοῦ.

26) πληρωμ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, qui vero mox pro τελεσθ. τοῦ ἐνιαυτοῦ habent bene τελεσθ. — αὐτοῦ.

27) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. delent: Vit. 1. et Ciz. αὐτὸν, forte αὐτήν.

λήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν [28]), ὡς καὶ Εὐφορίων [29]).

Πύραμον [30]) ἠχέεντα· πόλιν δ' ἐκτίσαντο [31]) μᾶλλον,
Ἧς περὶ δηρισθέντες [32]) κακὸφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος Ἀμφίλοχος τε, καὶ ἄρκια δῆριν θέντες [33]),
Μουνὰξ ἀλήστοιο [34]) πύλας ἔβαν Ἀιδωνῆος [35]).

Καὶ οὕτω [36]) μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου [37]) ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν ὁ Ἀμφίλοχος· ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος [38]), ὅτι [39]) Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος, ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν κατὰ χειμῶνα [40]) ἀπερρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. Ὡς δέ τινές φα-

28) κοινωνήσ.) Vit. 1. et Ciz. κοινωνήσουσιν.

29) Εὐφορ.) In eius Mopsopia, de qua vid. Voss. de Hist. Gr. I, 16, et Fabric. B. Gr. Vol. II, p. 304. ed. Harl.

30) πύραμον) Vitt. 2 et 3. πυραμόν.

31) ἐκτίσαντο) Pro ἐκτίσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. perperam ἐκτήσατο.

32) δηρισθ.) Vit. 1. et Ciz. δῆριν θέντε, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. δηριτισθέντες.

33) δῆριν θέντες) Vitt. 2 et 3. δηρισθέντες.

34) ἀλήστοιο) Vitt. 2 et 3. non bene ἀλήσθοι.

35) Ἀιδων.) Sic nostri cum Seb. nam scribitur Ἀϊδωνεύς, sed metrum postulat Ἀιδονῆος, vt edd. vett. habent.

36) καὶ οὕτω) Nostri καὶ ignorant.

37) Μόψου) Sic pro Μόψον nostri cum Seb. recte.

38) Ἀπολλόδ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀπολλώνιος, mendose. Fragmentum hoc reperitur in Apollod. ed. Heyn. p. 386, quem velim consulas.

39) ὅτι) A Seb. e quatuor Codd. restitutum, quod abest a nostris, iam vidit Heyne esse restituendum.

40) κατὰ χειμ.) Seb. cum nostris recte pro μετὰ χειμ. sed comma post κατὰ χειμ. delendum, et haec verba cum ἀπερρίφη iungenda, ita vt sensus exeat: *per tempestatem est eiectus.*

σιν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισεν 41).

443. Ἁλιβρῶς 1)] ὁ ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος 2), ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι 3).

Ὄχμος] νῦν πύργος 4).

444. Μέγαρσος 5)] Πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Ἀγνῶν] Πῶς ἁγνὰ 6) εἶπε τῶν ἀλλήλους 7) φονευσάντων τὰ ἠρία; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν 8) ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

447. Οἱ πέντε δὲ 1)] Ὁ Τεῦκρος 2), Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεύς, καὶ Ἡράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλεύσαντες 3) οἰκήσουσιν.

41) κατῴκισεν) Sic omnino legendum cum Vit. 2. pro κατῴκησεν. Apollod. III, 7, 7. ᾤκισεν, condidit, atque Thucydides II, 68. ἔκτισε Ἀμφίλοχος. Strab. VII, p. 325. Argos a fratre Amphilochi, Alcmaeone esse conditum tradit.

1) ἁλιβρῶς) Ita Ciz. et Vit. 1. sed Vit. 3. cum Phavor. vt edd. pr. ἁλιβρὸς. In Vitt. 2 et 3. hoc schol. ponitur post v. 444.

2) ὁ ὑπὸ — βεβρωμ.) Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ὑπὸ θαλ. βιβρωσκόμενος, recte.

3) γράφεσθαι) Sic quoque Vit. 3. et edd. sed Vit. 1. et Ciz. γράφειν.

4) ὄχμος — πύργ.) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) Μίγαρσ.) Ita omnes Mss. etsi Stephan. Strabo et Arrian. μάγαρσος, sed lectio μέγαρσος, inprimis si filia Megarsis dicta, est praeferenda, cf. Tzschuck. ad Strab. T. V, p. 712.

6) πῶς ἁγνὰ) Vit. 1. et Ciz. ἁγνὰ πῶς: Vitt. 2 et 3. ἁγνῶν τί.

7) ἀλλήλ.) Vitt. 2 et 3. ἀλλήλοις, mendose.

8) φονικὸν) Vit. 1. et Ciz. φοινικὸν, vt etiam alias.

1) πέντε δὲ) Vit. 1. et Ciz. πέντε δὴ, cf. Nott. ad Lycophr.

2) ὁ τεῦκρ.) A nostris bene abest δὲ, quod alias Seb. semper delendum putat.

3) ἀποπλεύσ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἀποπλευσθέντες, bene.

Ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενὴς, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ. Ὁ δὲ Ἀγαπήνωρ, ὁ τοιόσδε καὶ τοιόσδε 4), ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον, χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. Τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτινος Ἀκάμαντος, πρεσβέως 5) ἐλθόντος ποτὲ εἰς Τροίαν 6) σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου 7) θυγάτηρ, ἐμίγη αὐτῷ 8), καὶ ἐγέννησε τὸν Μούνιτον· ὃν Μούνιτον 9) Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θήσει ἐν ταῖς χερσὶ 10) τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἰποῦσα αὐτῷ· Ἰδοὺ ὁ παῖς σου. Ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ὄφις πλήξας ἀνεῖλε, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ, ἀποθανεῖται· ἣν ὁ Φλύαρος οὗτος Λυκόφρων πρώην εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. Μέσῳ 11) δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον περιβολὴν, λέγων· Ὅταν δώσῃ 12) αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων καὶ Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, εἰ τοιοῖδε καὶ τοιοίδε 13)· οὔστινας (λέγω δὴ 14) Κάστορά τε καὶ Πολυδεύκην) μὴ στείλῃς, ὦ πάτερ 15) Ζεῦ, βοηθοὺς

4) τοιόσδε) Sic legendum cum noſtris pro τοῖοιδε.

5) πρεσβίως) Noſtri πρέσβεως, a πρέσβυς.

6) εἰς τρ.) Noſtri omnes delent art. τὴν, bene.

7) ἡ τοῦ πρ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἡ πρ.

8) αὐτῷ) A Seb. ſuppletum noſtri quoque ſupplent.

9) Μούνιτον) Delent Vit. 1. et Ciz. bene, nam mox praecedit.

10) ἐν ταῖς χ.) Art. ταῖς cum Vit. 3. Seb. praeponit.

11) μέσῳ) Vit. 2. μέσον: Vit. 3. μέσων.

12) ὅταν δώσῃ) Sic legendum e Vitt. 2 et 3. pro ὅτ. δώσει.

13) τοιοίδε κ. τοιοίδε) Recte Vit. 1. et Ciz. pro τοῖοίδε κ. τοῖοίδε. Vitt. 2 et 3. modo habent τοιοῦτοι.

14) λέγω δὴ) A Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Gloſſam ſapit.

τῇ δευτέρως [16]) ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, μηδὲ [17]) τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς [18]), μηδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας καὶ ὁ Λυγκεύς [19]). οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων [20]) ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καί φησιν· Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεύς, ὃς φιλονεικίαν ἑαυτοῖς ἐμβάλλει [21]), ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον· οἱ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι [22]) τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδελφῶν, Φοίβης καὶ Ἱλαείρας [23]), πλὴν μόνου Πολυδεύκους [24]). Εἶτα ὁ μιαρὸς [25]) καὶ ἄλλαις χρᾶται περιβολαῖς [26]) καὶ φησι [27]). Καὶ τούτων [28]) μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ· ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων

15) πάτερ) Pro σῶτερ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) δευτέρως) Vitt. 1. 3. et Ciz. δεύτερον: Vit. 3. δεύτερα.

17) μηδὲ) Noſtri μὴ δὲ, atque ita etiam in ſqq.

18) στείλῃς) Vit. 1. et Ciz. στείλαις.

19) λυγκ.) Vit. 1. et Ciz. λυγγεὺς, non bene.

20) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτου.

21) ἑαυτοῖς ἐμβάλλει) Vit. 1. et Ciz. ἐμβάλλει pro ἐμβάλῃ: ſed ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς noſtri omnes.

22) μαχόμ.) Vitt. 2 et 3. μαχομένων, vt referatur ad ἀλλήλων; ponunt tamen poſt ἀνεψιῶν.

23) ἱλαείρας) Sic noſtri pro ἱλαείρας, cum Apollod. III, 10, 3. et Pauſan. II, 22, 6. et Schol. Homer. Il. γ. 243.

24) μόνου πολυδ.) Vitt. 2 et 3. μόνος πολυδεύκης.

25) ὁ μιαρὸς) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. probant: Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. omittunt, vti fere omnia, quibus Lycophron proſcinditur.

26) περιβ.) Recte. Vit. 1. et Ciz. παραβολαῖς, vti quoque antea: Vit. 2. περιβουλαῖς: Vit. 3. βουλαῖς.

27) καὶ φησι) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

28) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτῳ, ſed hinc delent ἡμῖν, pro quo Vit. 1. et Ciz. ὑμῖν, non bene, nam ſunt verba v. 567. καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ.

κινήσει καὶ ἀγάγῃ, οὓς οὐδ' ὁ [29]) Ἄνιος κορέσει σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Εἶτά φησι καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο· Ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ Πράξανδρος, οἱ πέμπτοι, ἦγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν, τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, τέταρτοι.

Σφήκειαν] Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος [30]) ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐνοικησάντων [31]) ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος [32]) ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει [33]), διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας [34])

29) οὐδ' ὁ) Vit. 1. et Ciz. modo οὐδέ, quod Vitt. 2 et 3. plane omittunt. De Anio, Rhoeonis filio, vid. v. 570. vbi haec narrantur, ibique Canter. et Sturz. ad Pherecyd. p. 224.

30) Φιλοστέφ.) Vti etiam Steph. Byz. ad κύπρος, et Etym. M. ad h. v. Vit. 3. cum Etymol. M. στέφανος, forte rectius, quia eadem iisdemque verbis ap. Steph. occurrunt. Philoſtephanus tamen librum de Cypro ſcripſiſſe traditur, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 77.

31) ἐνοικ.) Vit. 1. et Ciz. οἰκησάντων, quibus aduerſantur Steph. et Etymol. M.

32) ὡς Μένανδρος) Pro ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς reſtituimus ope Vitt. 2 et 3. Nemo enim eſt vett. ſcriptorum; qui meminerit Androclis. Accedit Vitt. 2 et 3. Etymol. M. ad σφήκεια, qui quum eadem tradat, Menandri, non vero Androclis, mentionem facit. Suidas etiam Menandrum inquit ſcripſiſſe καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Eudocia quoque p. 299. Menandrum laudat, hiſtoricum, cf. quoque Voſſ. de Hiſt. Gr. Facile autem corrumpi poterat Μένανδρος in μὲν Ἀνδροκλῆς. Abeat ergo Androcles, locumque, quem adhuc in edd. omnibus occupabat, Menandro cedat.

33) λέγει) Vitt. 2 et 3. λόγῳ: melior vulgata, nam reſpondet: ἐν τῷ περὶ κύπρου et ἐν τῷ περὶ νήσων.

34) ξεναγόρας) Idem eſt, quem laudant Phot. in Lex. p. 117 ad κέρκωπες: Schol. Apoll. Rh. I, 641. qui eum

ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία μετωνομάσθη [35]).

448. Σάτραχον] Σατραχος, πόλις καὶ ποταμὸς Κύπρου [1]). Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε γράφουσι Σέτραχον.

Ὑλάτου.] τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὕλη γὰρ ἐστὶ περὶ τὸν Κούριον [2]), τόπον τῆς Κύπρου, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην [3]) τὸν θεὸν προσαγορεύουσιν.

449. Μορφὼ] Τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ὑπο Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου [4]) τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τας παρθένους, ἢ πείσασθαι ταύτῃ τῇ θεᾷ [5]). Οἱ δὲ Τυνδάρεών φασι, διὰ τὸ ἁμάρτημα [6]) τῆς Ἑλένης.

Τὴν Ζηρυνθίαν] Γράφε καὶ τὴν Τροιζηνίαν [7]). Ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν [8]), ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία [9]) Ἀφροδίτη

citat de insula Sicilia: Harpocrat. ad χυτροί, ὡς φησὶ ξεναγόρας ἐν ταῖς νήσοισι: Etymol. M. ad σφήκεια, ἐν τῷ περὶ νήσων. Voll de Hist. Gr. p. 336. in Bibl. Vaticana librum Xenagorae de insulis extare dicit.

35) μετωνομ.) Pro ὠνομάσθη Vit. 1. et Ciz. bene.

1) σάτραχος — κύπρου) Vitt. 2 et 3. σάτρ. ἢ σέτραχος — κύπρου, omissis vero τινὲς — σέτραχον, pro quo omnino legendum σέτραχον.

2) κούριον) Sic omnino legendum pro κάριον, consentientibus Codd. nostris, et Steph. Byz. κούριον, πόλις κύπρου, et Herodot. V, 113.

3) ὑλάτην) Vitt. 2 et 3. ὕλητον, Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. ὕλατον. Steph. ad ὕλη, ὑλάτης, laudato Lycophrone.

4) αἰνιξ.) Vit. 1. et Ciz. αἰνιζαμένου, mendose.

5) θεᾷ) Nostri θεῷ, et πείθεσθαι, vt edd. vett. pro πείσασθαι.

6) τὸ ἁμάρτ.) Ciz. et Vit. 1. τὰ ἁμαρτήματα.

7) γράφε — τροιζην.) A Pottero receptum e Seld. nostri ignorant.

8) ἐν θρᾴκῃ — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. ἡ θρᾴκη, ἐν ᾗ ἄντρ. ἐστ.

9) ἡ ζηρυνθία) Nostri non habent. Post τιμῶται Vit. 1. et Ciz. sic legunt: ὑπὸ φαίδρας — παιδὸς· ἢ ὅτι — ἱδρύσατο, quam quoque lectionem recipere non dubitauimus pro: ἢ ὅτι ἐν τροιζῆνι

τιμᾶται, ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ἱππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ἱππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός· ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι [10]) ἱερὸν Ἀφροδίτης, ὅπερ ἡ Φαῖδρα ἱδρύσατο.

450. Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν] Ἐξελαθήσεται [1]), φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα· φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, καὶ [2]) Σαλαμῖνα κτίσας, αὐτὴν ᾤκησε, καὶ γήμας Ἔυνην [3]) τὴν Κύπρου, Ἀστερίαν ἐγέννησε.

451. Κυγχρεῆος ἄντρων] Ὁ Κυχρεὺς, ἢ [4]) Κυγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς φησιν Εὐφορίων [5]) ἐν Ἱππομέδοντι·

Τοῖος γὰρ [6]) Κυγχρεῖος ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

Ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα [7]) γράφω τὸ χρη [8]), κἂν πάντες οὐκ

ἱερὸν Ἀφροδ. ὑπὸ φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα ἱππολύτου, τοῦ θησέως καὶ ἱππολύτης τῆς ἀμαζ. παιδός.

10) τροιζῆνι) Vit. 1. et Ciz. τροιζηνίᾳ: Vitt. 2 et 3. ζηρύνθῳ.

1) ἐξελαθ. — usque ad φασὶ γὰρ, ὅτι a noſtris abſunt.

2) καὶ et mox αὐτὴν a Seb. receptum noſtri non agnoſcunt. Idem narrat ſchol. Aeſchyli Perſ. 896. ἐν τῇ κύπρῳ ἀνεθείματο πόλιν, καὶ ταύτην καλέσας σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

3) Ἔυνην) Vit. 1. et Ciz. Ἐύνιν. Vitt. 2 et 3. Ἔβην.

4) κυχρεὺς, ἢ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. κυγχρεὺς ἢ κυχρεὺς, cff. Heyne de varia huius voc. ſcriptura ad Apollod. III, 6, 12, p. 341. et Sturz. ad Pherecyd. p. 88. et Nott. Critt. ad Lycophr.

5) Εὐφορίων) *Idem tradit Steph. Byz. ad* λυκώνεια. Seb.

6) τοῖος γὰρ —) Vit. 1. et Ciz. hunc verſum ſic exhibent: τοῖος γὰρ ἦν κυγχρεὺς ἐνὶ ψαφ. σαλαμῖνι, relictis poſt ψαφ. aliquot litteris. Vitt. 2 et 3. legunt κυγχρεῖος, vt Seb. ſed ψαφηρῇ pro ψαφαρῇ, non apte.

7) ἦτα) Noſtri η.

8) χρη) Vitt. 2 et 3. χρηος.

οἷδ' ὅθεν διφθογγον τοῦτο γραφωσιν· ἐγὼ γὰρ λέγω 9), ὡς τὸ Πηλεὺς Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυγχρεὺς Κυγχρῆος 10). Τοῦτον δέ τινες τον διφυῆ Κέρκοπά φασιν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετό ποτε 11) τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυγχρεὺς 12) ἀνεῖλεν, ἢ ἕως αὐτὸν ὁ Κυγχρεὺς ἀνεῖλεν 13)· ὅθεν καὶ Ἀνάξιφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυγχρεῖος, γενικόν ἐστι κατὰ διάλεκτον 14).

452. Οὐμὸς ξύναιμος] Ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέους δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας 1), ὡς σὺν αὐτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν.

Ὁπατρίου] Ὁγαστρίου, ἤτοι 2) τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσί τινες 3), καὶ λέγουσι, κακῶς Φάναι 4) τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ

9) ἐγὼ — λέγω) Ciz. et Vit. 1. καὶ λέγω.

10) κυγχρ. κυγχρῆος) Pro κυχρῆος cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

11) ποτε) Delent Vit. 1. et Ciz. vti mox αὐτήν.

12) κυγχρεὺς) Pro κυχρεὺς noſtri cum Seb.

13) ἢ ἕως — ἀνεῖλεν) Haec a nobis inſerta ſunt e Vit. 1. et Ciz. Caeteri non exhibent.

14) τὸ δὲ κυγχ. — διάλεκτον) Haec, quae abſunt a Vitt. 2 et 3. Thryllit. putat, non eſſe Tzetzae, antea ignorantiam fatentis, et forte legendum κυγχρίιος pro κυγχρεῖος, et addit: Euſtath. ad Dionyſ. v. 386: ἰστέον γὰρ, ὅτι τὰ εἰς υς παραχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ εος, κοινῶς· διὰ τοῦ ιος, Ἀττικῶς· διὰ τοῦ ηος, κατὰ τὴν νέαν ἰάδα, κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν καὶ διὰ τοῦ ειος, κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ιος, ἐκτεταμένου τοῦ ι, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. Deinde pro γενικὴ legendum eſt praeeuntibus Ciz. et Vit. 1. γενικόν.

1) εἰς γέρας) Vit. 2. non habet.

2) ὁγαστρίου, ἤτοι) A Seb. additum noſtri non addunt.

3) τινες) Noſtri non exhibent cum edd. pr.

4) Φάναι) Sic eſt ſcribendum conſenſu noſtrorum, non φᾶναι, quod eſt a φαίνω.

ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Περιβοίας [5]) ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν [6]) αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν [7]). ὁπατρίου [8]) γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου [9]) ὀγαστρίου ἔγραψαν. Τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ [10]), τὸ εἰπεῖν· Ὡς Φονεὺς [11]) Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς Φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας, ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος.

453. Πώλου] Τινὲς οὕτω συντάσσουσιν· ὡς Φονεὺς τοῦ ὀγαστρίου πώλου, ἤτοι τοῦ Αἴαντος, ὃ ἐγὼ ὁπατρίου γράφω. Ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ Φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω· Τὸ νόθον γέννημα [1]) τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν [2])

5) Περιβοίας) Sic legendum eſt, non Ἐριβοίας, vt ad v. 53. cf. ibi, vti etiam Apollod. III, 12, 7. Periboea autem non erat filia, ſed neptis Porthaonis, cuius filius Alcathous, Apollod. I, 7, 10. Alcathoi autem erat filia et coniux Teucri, Apollod. III, 12, 7. Vide, quam parum ſibi conſtet Tzetzes, qui omnia ſe ſcire iactitet!

6) νῦν τὴν) Vit. 1. et Ciz. τὴν νῦν, non male.

7) μεταγρ.) Vitt. 2 et 3. μεταγράφουσιν.

8) ὁπατρίου) Noſtri ὁ πατρίου, vt antea ὁ γαστρίου. *Scribunt ſic Graeci, non quod duas dictiones eſſe putant, ſed e Calligraphia, vt* ὁ ποῖος *etc.* Thryllit.

9) τούτου) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui quoque mox ἀνέγραψαν pro ἔγραψαν.

10) τοῦ ποιητ.) Vitt. 2 et 3. τῷ ποιητῇ.

11) ὡς Φονεὺς — οὐ γὰρ) Deſunt in Vitt. 2 et 3. incuria librarii.

1) γέννημα) Vit. 1. et Ciz. vt in Lycophr. φίτυμα.

2) ὅπερ ἐστὶν — ἀλκὴν) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Caeterum Vit. 1. et Ciz. pro ἐπαίτιον, quod nullum dat verbis aptum ſenſum, habent βέλτιον. Seb. ἐπαίτιον interpretatur: *perperam*, ſane perperam. Nam Tzetzes laudat, non vero reprehendit hanc verborum diſtinctionem, et infra ad v. 495, et alias eadem dicendi formula vtitur: ὅπερ βέλτιον. Ortum videtur ἐπαίτιον e male intellecto dicendi verbo βέλτιον, quod, quis negat, niſi articulatim efferatur, facile confundi

βέλτιον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ ἁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν.

Συγγενῶν βλάβη] Τῶν Τρώων, διότι [3]) κατεπολέμει τοὺς Τρῶας, συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, κατὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ὀκτὼ [4]) δὴ προίηκα τανυγλώχινας [5]) οἰστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροΐ πῆχθεν ἀρηϊθόων ἀϊζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

454. Τοῦ λύσσαν ἐν πείμνοισιν] τοῦ Αἴαντος, λέγω [6]), τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ἑλληνικὰ πείμνια. Ἡ δὲ ἱστορία [7]) τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τὰ πείμνια τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλε. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἕκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. Καὶ Ὅμηρος [8])·

. . . . . δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

455 — 61. Χάρωνος ὠμηστοῦ δορά] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἐν

posse cum ἐπαίτιον. Forte etiam compendium scripturae librario fraudi fuit.

3) διότι — ὄντας) A Vitt. 2 et 3. sed sqq. κατὰ (Vitt. 2 et 3. διὰ) τὸ ὁμηρ. cum versibus a Ciz. et Vit. 1. absunt.

4) ὀκτὼ) Hom. Il. θ. 297 sqq.

5) τανυγλ.) Vitt. 2 et 3. τριγλ. perperam.

6) τοῦ — λέγω) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius sane, quam ὡς φονεὺς τοῦ ἑπατρίου Αἴαντος.

7) ἡ δὲ ἱστορία usque ad φαεινὸν desunt in Codd. nostris: in Vit. 2. ἡ δὲ ἱστορία, δῆλον: in Vit. 3. ἡ δὲ ἱστ. δήλη. E voc. δήλη apparet, historiam, vt satis notam, non ab ipso Isaac. Tzetza, sed ab alio, forsl. Io. Tzetza esse additam, et ideo δήλη in τοιάδε mutatum.

8) ὅμηρ.) Il. η, 303 sqq.

Νεμέᾳ [1]), χώρᾳ τοῦ Ἄργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃν Ἡρακλῆς ταῖς οἰκείαις χερσὶ συνθλάσας, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. Φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντί ποτε τῷ Διΐ, διαπορευόμενος [2]) ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ [3]) πατρὶ Διΐ, οὕτως ἐστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄῤῥενα [4]) αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον [5]) φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτω [6]). Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετός, καί φησι Τελαμῶνι [7]) · Ἔσται [8]) σοι παῖς, ὃν [9]) κάλεσον ἀετόν· καὶ ἐκλήθη Ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον [10]). Καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, Ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα [11]). Αὐξηθέντα δὲ τῇ λεοντῇ

1) ἐν Νεμέᾳ) Idem narrant Io. Tzetz. in Chil. VII, 101, et Eudoc. p. 213 et 392.

2) διαπορευ.) Ita omnes Codd. noſtri cum Eudoc. p. 392, ſed Vit 3. διαπορευομένῳ, ita vt ad Διΐ referretur, non bene.

3) ἰδίῳ) Vit. 1. et Ciz. οἰκείῳ.

4) παῖδα ἄῤῥ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. παιδίον ἄῤῥεν. Sed Apollod. III, 12, 7. παῖς ἄῤῥην, cf. Heyn. Obſeruatt. p. 310.

5) οἰνοδόχ.) Ciz. et Vit. 1. οἰνοδόκον.

6) οὕτω) Pro οὕτως bene Ciz. et Vit. 1.

7) τελαμῶνι) A Seb. reſtitutum noſtri comprobant, ſed ſeq. τελαμὼν cum noſtris omnino eſt delendum, a Seb. non deletum.

8) ἔσται) Vit. 1. et Ciz. ἔστω, non male, fere vt in N. T. Luc. 1, 31. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

9) ὃν) Part. καὶ, quam vulg. addit, Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. non agnoſcunt, bene.

10) σημεῖον) Ciz. et Vit. 1. σῆμα, ſed Vitt. 2 et 3. praeponunt: καὶ ἐκλήθη ἀετὸς κατὰ τὸ σημεῖον, bene, nam vix credibile eſt, Herculem dixiſſe κατὰ τὸ σημεῖον, quae verba Eudoc. omittit.

11) Ἀετὸν — εἶτα Αἴαντα) Pro Αἴαντος, quod reſtituit Seb. noſtri firmant, niſi quod melius cum Eudocia ἐκάλεσεν pro ἐκάλεσαν.

τοῦτον [12]) Ἡρακλῆς ἐσκέπασε [13]), καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο· ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς λεροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου, κατά τινας, τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ [14]), ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ὅτε δὲ [15]) ὁ Αἴας [16]), ὑπὸ τοῦ σάκους. Ἄλλοι δέ φασιν, περὶ [17]) τὴν κλεῖδα τρωτὸν εἶναι τὸν Αἴαντα. Ταῦτα δὲ λῆρος. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Περιδέξιος στρατιώτης ὢν ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους [18]), οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὥσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους εἶχε μόνον [19]) τρωτούς.

Ex 458. Γωρυτὸς Σκύθης] Ὁ τοῦ Τευτάρου, ἂν πρὶν [1]) οὗτος εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. Ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι [2]) ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῶον αὐτοῦ γενόμενον.

12) αὐξ. — τοῦτον) Sic quoque Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. αὐξηθέντος — τούτῳ, minus bene.

13) ἐσκέπασε) Eudoc. διεσκέπασε, bene.

14) γωρυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. perperam γωρητοῦ.

15) ὅτε δὲ — σάκους) Eudocia non praebet.

16) ὁ Αἴας) Art. ὁ noſtri praeponunt, vt antea ad ὁ Ἡρακλῆς.

17) περὶ) Pro ὑπὸ lege cum noſtris. Deinde Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. pag. 392. et Phauor. ad v. λέων corrupte: περὶ Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα, pro περὶ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. Eudocia et Phauor. adeo omittunt περὶ.

18) πολέμους) Ciz. et Vit. 1. omittunt. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πολλοὺς πολέμους πολεμήσας.

19) μόνον) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et edd. pr. μόνους: in Vit. 1. et Ciz. plane deeſt.

1) ἂν πρὶν) Vit. 1. et Ciz. ignorant ἄν.

2) ἐγὼ — ἔφην, ὅτι) Abſunt a noſtris, nam poſt τοξικήν habent ἄλλοι δέ. Videntur a Io. Tzetza, iactatore grandiloquo, addita, cf. ad h. l. Sturz. in Pherecyd. p. 187.

Ex 459. Κωμύρῳ] Κώμυρος ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται.

Ex 461. Σκύμνον 3) παρ' ἀγκάλησιν] Ἡρακλῆς Φιλῶν τὸν Αἴανα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ πήλας, ἤνεγκε ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ.

Αἴτα] γενικῇ τοῦ Φίλου 4), Δωρικῶς. Οἱ δὲ Σχολιασταὶ διὰ τοῦ ι γράφουσι ληροῦντες 5). Αἴτης ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις.

462 — 63. Οὐ γάρ τι πείσει] Οὐ γὰρ πείσει, φησὶν 6), ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. Λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς (Λήμνιοι γὰρ ὡς φησιν Ἑλλάνικος 7), εὗρον ὁπλοποιΐαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς καὶ θερμὸς 8) ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέ-

3) σκύμνον —) Hoc ſchol. abeſt a noſtris.

4) γενικῇ, τοῦ φίλ.) Sic legunt Ciz. et Vit. 1. pro ἤγουν τ. φίλ. bene. Deinde pro οἱ Σχολ. ι γράφοντες ληροῦσιν legunt, vti dedimus, quibus addit Thryllit.: *Atqui Αἴτας per ι non per ει eſt ὁ φίλος, vt vel titulus Theocrit. Idyll.* XII. *innuit. Adde Euſtath. ad Hom. Od.* ε, *p.* 240. *ed. Baſ. Scholiaſta Theocriti* Αἴτης, ὁ ἐράμενος, ὡς Θετταλοί φασιν. *Vid. etiam Etymologum. Suidas diſtinxit, et* Λαίτης *exponit* ὁ ἱταῖος, *contra* Αἴτης, ὁ ὁρμητικός, *quod vltimum, forte Herculi, tanquam epitheton, conuenire queat.*

5) γράφ. λῃρ.) Vit. 2. γράφουσι καὶ λῃροῦσι: Vit. 3. modo γράφουσι.

6) οὐ γὰρ πείσει, φησὶν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et bene abeſſe poſſunt. Plura in hoc ſcholio, vti editum et, videntur mutata. Noſtri enim pro ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπών, ὅτι ὁ λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, ſic: ὁ Τεῦκρ. τὸν πατέρα αὐτοῦ Τελαμῶνα. λήμνιος δὲ ὁ Αἴας, ἤτοι ὁ πολεμικὸς, reliquis demtis; atque ſic etiam hunc locum reſtituimus.

7) Ἑλλάνικ.) Cf. ad Fragm. Sturz. p. 142. qui hunc locum referendum putat ad Hellanici libr. περὶ Χίου κτίσεως: Sch. vero ad περὶ Λήμνου κτίσεως, haud dubie rectius.

8) καὶ θερμὸς) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. quia πρηστὴρ a πρήθω deriuatur.

μου 9) (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον τῆς Ἥρας 10)) οὔποτ' 11)

9) Ἐννοῦς — πολέμου) Vel per Hendiad. Ἐννοῦς πολεμικῆς, latine, Bellonae, vel καὶ τοῦ πολ. *id eſt belli*, ita vt Ἐνυὼ ſit i. q. πόλεμος. cf. Ruperti ad Sil. Ital. IV, 439, et X, 202, vbi quoque nominatur Enyo.

10) τῆς Ἥρας) Idem tradit ſcholiaſt. ad v. 519. Forte legendum τῆς Ἀθηνᾶς, quod facile cum Ἥρας confundi poteſt, nam nullus eſt praeter Tzetzam, qui contendat, Iunonem dictam eſſe Enyo, h. e. Suida auctore, πολεμικὴν θεόν. Minerua traditur fulminum iactus poſſidere ap. Hygin. fab. 116. collat. Virg. Aen. I, 42. cf. Burman. de Ioue Fulgurat. c. 15. Id ſane facit ad explicandum τὸ περιστήρ. Thryllitzſchius non male coniicit legendum eſſe: ἐνυάλιος γὰρ ἐπίθετον Ἄρεως, nam Mars ſic dicitur. Interim tamen tenendum eſt, Mineruam et Enyo non eſſe vnam eandemque Deam, quod docent Hom. Il. ε, v. 333. et Lycophr. v. 519, qui videtur ſecutus eſſe Homerum. Heyne ad Hom. l. l. tradit, rariorem eſſe Deae huius Enyus memorationem. Marti comes additur ab Homero Il. ε, 592. Eudocia p. 149, cui eſt δαιμόνιον μάχιμον, a quibusdam nutricem, ab aliis matrem, et ab aliis filiam Martis eſſe nominatam, docet. Schol. Aeſchyl. in Sept. ad Theb. 45. Ἐνυὼ interpretatur μάχην. Clericus ad Heſiod. Theog. 273.: Ἐνυὼ nomen eſt Bellonae, παρὰ τὸ ἴνω, ἰνύω, ὅ ἐστι φονεύω, vt coniicit Euſtathius. cf. Tzetz. ad v. 519. vbi eadem tradit. Quaecunque ita ſit, ſiue Minerva ipſa, ſiue quam nominant Latini Bellonam, quae vere eſſe videtur, et quae ſaepe cum Minerua confunditur; Iuno vero, vti Tzetzes opinatur, et quam haud dubie e loco ſcriptoris cuiusdam recentioris corrupto in ſcholia ſua recepit, neque eſt, neque eſſe poteſt. Videat ergo Tzetzes, quomodo tueatur ſuam Ἥραν πολεμικήν. Attamen vt Tzetzae aliquid demus, quo Ἥραν ſuam Ἐνυὼ v. 519. repetitam tueatur, credibile, ſaltem veriſimile eſt, mythographis aetatis ſerioris Ἐνυὼ, quum ſignificet πόλεμον et μάχην, fuiſſe quamcunque Deam pugnatricem vel proelia obeuntem, et hinc etiam Ἥραν, nixis poetarum locis, vbi ea armata proeliis interfuiſſe commemoratur, vt Virgil. Aen. II, 612 ſqq.

εἰς Φυγὴν ἐλθὼν, ἢ τραπεὶς [12]), ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος [13]).

Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

Φίτυν [14])] Φίτυς, ἡ γέννησις καὶ ὁ γεννήτης. Ἔστι ῥῆμα φιτύω, τὸ γεννῶ.

464 — 66. Δυσμενεστάτου ξένων δώρῳ] τοῦ Ἕκτορος [1]). Μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλοῦνται [2]), καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα.

Αἴας δὲ ζωστῆρα [3]) δίδου φοίνικι φαεινὸν,

μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς 4) Ἕκτωρ ὑπ' Ἀχιλλέως, καὶ δεθεὶς, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Ὁ Αἴας δὲ τότε [5]) τὴν σπάθην

— *Hic Inno ſaeuiſſima partes*
Prima tenet, ſociumque furens a nauibus agmen
Ferro adcincta vocat.

11) οὔποτ') Pro ὁ οὔποτ' legimus cum Vitt. 2 et 3. nam ὁ turbat ſenſum verborum, nec Lycophron admittit.

12) ἐλθὼν, ἢ τρ.) Reuocauimus ἐλθὼν a Pottero temere eiectum, et addidimus ἢ, quod vett. edd. ignorabant, e Vit. 1. et Ciz.

13) Ὅμηρ.) Il. γ, 321.

14) Φίτυν) Hoc ſchol. a Seb. illatum noſtri non exhibent.

1) τοῦ Ἕκτορος) Reſtituimus e Vit. 1. et Ciz. qui ſoli habent.

2) φιλοῦνται) Sic Vit. 1. et Ciz. melius pro φιλιοῦνται, quod eſt Graecorum recentiorum.

3) Αἴας δὲ (μὲν) ζωστῆρα) Haec modo ex Hom. Il. η, 305. Ciz. et Vit. 1. habent, ſtatim iungentes cum μεθ' οὗ. Sane ſufficiunt haec verba, reliqua poſtea videntur addita. Vitt. 2 et 3. omnia exhibent, ſed male δίδωσι pro δίδου: Vit. 3. φαεινὴν pro φαεινόν.

4) ἀναιρεθεὶς) Praemiſſum καὶ hic deletum poſuimus interiecto commate poſt Ἀχιλλ. auctoritate Codd. noſtrorum. cf. Hom. Il. χ, 395 ſqq.

5) τότε) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, omiſſo tamen articulo τὴν, bene.

ἀφ' Ἕκτορος λαβὼν 6), μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὡς φησι Σοφοκλῆς 7). Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Παίριδός φησι τοξευθέντα ἀποθανεῖν 8).

467 — 68. Τραμβήλου κάσιν] Τὸν Τεῦκρον λέγει 1)· μετὰ γὰρ τὴν ὑφ' Ἡρακλέους γενομένην τῆς 2) Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τὴν καὶ Ἡσιόνην, ὡς ἐξαίρετον 3) γέρας ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις 4) φησίν. Αὐτὴ δ' ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος 5) γενομένη, ἀπέδρασε τῆς νεὼς 6), καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον.

6) λαβὼν) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. qui mox quoque pro μετ' αὐτῆς αὐτὸς legunt μεθ' ἧς.

7) Σοφοκλ.) Aiac. v. 909.

8) τοξ. ἀποθ.) Vitt. 2 et 3. τοξεύεσθαι (forte τοξευθῆναι) καὶ ἀποθανεῖν. Vit. 1. et Ciz. male τοξευθέντος. De Anticlide cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. pag. 244. Meurſ. Bibl. Attic. l. 1. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 34. ed. Harl. Meminerunt eius Plutarch. in Alexand. c. 46. it. de Muſica ἐν ταῖς ἐπιφανείαις T. X. p. 665. ed. Reisk. in: de Iſide et Oſiride T. VII. p. 444. vbi Iſidem tradit fuiſſe vxorem Promethei. Apoll. Rhod. Schol. I, 1207 et 1289. ἐν Δηλιακοῖς. Clemens Alexandr. in Stromatt. L. 5. fol. 153. Athen. IV, 157. f. n. IX, 384, d, et XI, 466, c. περὶ νόστων, id eſt, de reditu graecorum in patriam, vnde hic locus a Tzetza laudatus haud dubie ſumtus eſt.

1) λέγει) A Seb. adiectum Vit. 1. quoque adiicit, non vero Ciz. qui alias ſemper ei aſſentitur.

2) γενομένην τῆς) A noſtris abeſt.

3) ὡς ἐξαίρ.) Noſtri ignorant. Apollod. II, 6, 4. ἀριστεῖον: Sophocl. Ai. 434. τὰ πρῶτα κλεινοστεῖα.

4) ἐν συμμίκτ.) Vit. 3. ἐν τοῖς συμ. De Iſtro, diſcipulo Callimachi, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. II, p. 44. cuius quoque meminit ſchol. Sophocl. in Oed. Col. v. 42. 1047 et 1053. vbi vero non horum συμμίκτων, vt Seb. opinatur, ſed eius libb. ἀτάκτων fit mentio, qui quidem vnus eſt idemque liber, et Eudoc. p. 246. a qua, vti a Suida, nominatur δοῦλος καὶ γνώριμος καλλιμάχου.

5) ἔγκυος) Sic lege cum noſtris, non ἔγγυος.

6) ἀπέδρ. — νεώς) Vit. 3. ἀπέδρα τῆς νηός. Vit. 1. et Ciz. totum hunc locum ſic

Ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσάν 7) φημι παρὰ Πριάμου βασιλεύοντος τῆς Μιλήτου Ἀρίωνος 8), ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν, διέσωσε 9), καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα υἱὸν 10), Τρίμβηλον κληθέντα, ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον παῖδα. Τῆς δ' ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παρεγένετο, καὶ τὸν Τρίμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλε. Θαυμάσας δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ 11), καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν 12), ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

469. Τῷ πυργοσκάφῳ] Τῷ Τελαμῶνι 1). ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος 2), ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Τροίαν 3) ὁ Τελαμὼν, μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν 4), εἰσῆλθε. Εἶτα παρατηρήσας καὶ μα-

legunt: αὐτὴν δ' ἐκ Τελ. ἔγκυον γενομένην ἀπέδρασε τ. νεὼς καὶ εὐξαμένην (pro νηξαμένη) ἦλθεν εἰς Μίλητον διανηξαμένην τὴν μεταξὺ θάλασσαν, quae verba vltima διαν. — θάλ. Vitt. 2 et 3. cum Seb. tollunt. Accuſatiui ſane aduerſantur orationi; lectione vero εὐξαμένη, ſcl. τοῖς θεοῖς, ſeruata, verba vltima quoque ſeruari poſſunt. Locus, vti Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent, videtur eſſe recenſionis ſecundae.

7) ὠνηθεῖσαν) Sic quoque Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ὠνηθεῖσα.

8) Ἀρίωνος) Vit. 1. et Ciz. ὠαρίωνος, ſcripto tamen ſuper ωα, αω.

9) διέσωσε) Noſtri non habent.

10) υἱὸν) A Seb. ſuppletum Vitt. 2 et 3. comprobant.

11) θαυμάσας — αὐτοῦ) Pro εἶτα τῆς ἀνδρείας αὐτὸν θαυμάσας Seb. reſtituit, cui accedunt noſtri.

12) υἱὸν) Noſtri delent.

1) πυργοσκ. τῷ Τελαμῶνι) Vit. 1. et Ciz. πυργοσκάφον λέγει τὸν τελαμῶνα.

2) Ἑλλάνικ.) Cf. Sturz. Fragm. p. 147.

3) εἰς τὴν τροίαν) Pro ἐν τῇ τροίᾳ legendum cum Vit. 1. et Ciz. praeeunte Apollodoro II, 6, 4. τελαμὼν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, quem Tzetz. plerumque ſequitur.

4) καταβαλὼν) Vit. 2. καταλαβὼν, vt neſcias, quid rectum, addit Thryllit. Rectius haud dubie κατα-

θὼν δυσχεράναντα τούτου ἕνεκα τὸν Ἡρακλέα, ἀλεξικάκου Ἡρακλέους βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ ὀργὴν ἰάσατο. Οἱ δέ φασι, τὸν Ἡρακλέα σπώμενον ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ἐκεῖνον περὶ αὐτὸν λίθους σωρεῦσαι· τοῦ δὲ Ἡρακλέους [5]) φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη· Ἐγείρειν μέλλω βωμὸν Ἡρακλέους ἀλεξικάκου [6]). Καὶ οὕτω [7]) τῆς ὀργῆς Ἡρακλῆς παύεται [8]), καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην, τὴν καὶ Θεάνειραν, δωρεῖται.

470. Ῥήτρῃσι [9])] Δημηγορίαις.

471 — 75. Γλαυκῷ ὤτρυνε κυνὶ στεῖλαι] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἐδημηγόρησε, δέον εἶναι [10]) τὸν κακοῦ αἴτιον Λαομέδοντα ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [11]) Ἡσιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας· διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. Τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας τισὶν ἐξέδοτο [12]), ἐλθόντας [13])

βαλὼν, nam ſupra ad v. 34. ῥήξας cum Apollodoro II, 6, 4.

5) εἶτα — Ἡρακλέους) Ita hunc locum reſtituimus ope Vit. 1. et Ciz. qui ante in omnibus edd. ſic ſe habebat: σπωμένου δὲ Ἡρακλέους ἐπ' αὐτὸν τὸ ξίφος, ὁ (Vit. 2. τότε) Τελαμὼν (παρατηρήσας τοῦτον ἕνεκα δυσχεράναντα τὸν Ἡρακλέα) (haec vncis incluſa deſunt in Vitt. 2 et 3.) λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευε (Vit. 3. ἐσώρευσε)· τοῦ δὲ φαμένου.

6) ἀλεξικ.) Apollod. l. l. καλλινίκου, cf. Heyne in Obſeruatt. p. 183. et Sturz. ad Hellanic. p. 147. qui epitheton καλλινίκου h. l. aptiſſimum eſſe putat.

7) οὕτω) Sic noſtri pro οὕτως.

8) παύεται) Ciz. et Vit. 1. ἐπαύθη.

9) ῥήτρῃσι) Hoc ſchol. Vit. 1. et Ciz. non praebent. Eſt ſchol. interlin.

10) εἶναι) A Seb. receptum noſtri firmant.

11) θυγατ. αὐτοῦ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non addunt αὐτοῦ.

12) ἐξέδοτο) Noſtri pro ἔδοτο, bene.

13) ἐλθόντας) Vit. 1. et Ciz. ἐλθοῦσι, non male, ſi iungitur cum τισίν.

εἰς γῆν [14]) ἔρημον τῆς Λιβύης [15]), ἐᾶσαι αὐτὰς θηροβρώτους [16]) γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς Κριμισσὸς [17]) ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν Αἰγέστην [18]), ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἔντελλαν [19]) ἢ καὶ Ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, καὶ Ἔρυκα.

Γλαυκῷ κυνὶ] Τῷ κήτει.

Βάβαξ] Ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω.

476 — 77. Πιποῦς] Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι [1]) θαλάσσιον εὐπρεπὲς καὶ εὐειδές [2])· νῦν δὲ τὴν Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. Σκορπίον δὲ τὸν Ἡρακλέα [3]) λέγει, διὰ τὸ φονικόν. Κακὴν δὲ ὠδῖνα, τὸν αὐτὸν [4]), ὅνπερ ἦν καταπιὼν τὸ κῆτος.

14) εἰς γῆν) Pro εἰς τὴν Vitt. 2 et 3. bene.

15) λιβύης) *Id eſt, in vaſtam illam, vt loquitur Lycophr. v. 957. Siciliae a meridie occidentem verſus ſolitudinem: ita bene conuenit cum iis, quae narrat v. 953.* Sebaſt.

16) θηροβρ.) Vit. 1. et Ciz. θηριοβρ.

17) κριμισσ.) Noſtri κρημισσ. minus bene, nam erat fluvius Siciliae Crimiſſus, cf. Ferrarii Lex. Geograph. Infra v. 913. κρίμισσα vrbs eſt Lycophroni, et Strab. VI, p. 254.

18) Αἰγίστην) Vitt. 2 et 3. ἰγίστην, et deinde ἰγίσταν, haud dubie rectius; erat enim vrbs Siciliae Egeſta, poſtea Segeſta dicta. Vit. 1. et Ciz. vulg. Αἰγίσταν, vt Strab. VI, p. 254. Steph. Byz. quoque Ἐγίστα, ab Egeſte Troiano dicta, qui Troianus vero a Virgil. Aen. V, 550. Aceſtes, et vrbs V, 718. Aceſta nominatur. Variat ergo ſcriptura huius vocabuli.

19) Ἔντελλ.) Sic Seb. vt Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. Ἄταλλαν, vt edd. pr. Vit. 3. cum Phauor. Ἰντύλλαν (forte Ἔντελλαν) ἢ καὶ Ἄταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔγημε, vt infra ad v. 953. quam lectionem hic reuocauimus.

1) ἐστι) Noſtri ignorant.

2) εὐειδὲς) Abeſt a Vitt. 2 et 3. εὐηδὲς Vit. 1. et Ciz.

3) τὸν Ἡρακλ.) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, vt antea, νῦν.

4) τὸν αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. repetunt τὸν Ἡρακλέα, et λέγει huc ponunt. In Vit.

478. Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης 5)] Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ ἀγρότης χερσαῖος Ἀγαπήνωρ, ὁ αὐτόδαιτος, ὁ ἐκ τῶν λυκαινομόρφων κρεανόμων Νυκτίμου ἐστχηκὼς τὴν γέννησιν (Νυκτίμου δέ φησιν ἐκ δρυὸς τεχθέντος) ποίων κρεανόμων Νυκτίμου; τῶν πρὸ τῆς μήνης τεχθέντων, καὶ τῶν θαλψάντων κατ' ἄκρην χειμῶνα ἐν σπληδῷ πυρὸς ὀχὴν φηγίνων πύρνων· μολὼν δεύτερος τοῦ Τεύκρου εἰς τὴν νῆσον τῆς Κύπρου, χαλκωρυχήσει.

Ἀγρότης] Ἀγαπήνωρ, ὁ ἀγρευτὴς, παρ' ὅσον Ἀρκὰς τὸ γένος 6) ἦν· οἱ δὲ ἠπειρῶται καὶ ἀγρευταί. Ἡ ἀγρότης 7) ὁ ἄγριος, παρ' ὅσον ἀγρίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκάδες τὸ πρὶν, ἤτοι βαλάνοις 8), ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμός·

Πολλοὶ 9) ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι 10) ἄνδρες ἔασι.

480. Χερσαῖος] Ὁ τὴν μεσόγειαν 1) τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἀρκαδίαν 2) οἰκῶν, ὡς καὶ Ὅμηρος 3), ἐμ-

1. et Ciz. deſunt κακὴν usque ad κῆτος.

5) νῆσον ἀγρότης — χαλκωρυχήσει) A Seb. ſuppleta a noſtris abſunt. Vit. 1. et Ciz. modo poſt δεύτερος ponunt περὶ Ἀγαπήνορος ὁ λόγος τοῦ Ἀρκάδος: Vitt. 2 et 3. vt edd. prior. ἀγαπήνωρ· ἀγρότης παρ' ὅσον etc.

6) τὸ γένος) Seb. perperam ſe ſuppleuiſſe iactitat art. τὸ in omnibus edd. adeo in Pott. 1. iam obuium.

7) ἡ ἀγρότης ὁ ἄγρ.) Sic legimus e Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt ἀγρότης, et mox ex iisdem poſt Ἀρκάδες ſuppleuimus τὸ πρὶν, quod quoque addit Eraſmus in Adagiis, et Phauor. ad Ἀρκὰς, πρόσθε.

8) ἤτοι βαλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι βαλάνῳ.

9) πολλοὶ — Ἀρκαδ.) Vit. 1. et Ciz. πολλοὶ δ' ἐν Ἀρκάσι: Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. Ἀρκαδίᾳ. Extat in Herodot. V, 66. Pauſan. VIII, 1 et 42. et Plutarch. Coriolan. c. 3.

10) βαλανηφ.) Noſtri βαλανοφ.

1) μεσόγ.) Vit. 1. et Ciz. μεσογαίαν.

2) Ἀρκαδ.) Vit. 2. καὶ Ἀρκαδ. *hoc eſt Arcadiam*, bene, vt ſaepius in his

Φαίνων [4]) μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὑτωσὶ λέγει·

Αὐτὸς γάρ σφιν ἄνωξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους [5]) πεφάνη ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Αὐτόδικτος] ἐπεὶ βαλανηφάγοι ἦσαν [6]).

Ἐκγόνων δρυὸς] Ἀρκὰς, ὁ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὡς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς [7]), κυνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν Ἁμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆ-

scholiis καί. Vit. 3. minus bene καὶ Ἀρκαδίας.

3) ὅμηρ.) Il. β, 612, sqq.

4) ἐμφαίνων — οὑτωσὶ) Desunt in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. sic: δείκνυσι λέγων, reliquis demtis. Videntur postea addita.

5) ἐϋσσ.) Nostri εὐσελ. simplici σ.

6) αὐτόδ. — ἦσαν) Haec, quae ab omnibus absunt edd. et Mss. eruimus e Vit. 1. et Ciz. Codd. principibus.

7) χάρων ὁ λαμψ.) Eudociae p. 435. et Suidae, qui eadem de eo tradunt, si excipias voc. ἱστορικὸς, quod abest ab Eudocia, et quod Suidas λιβυκὰ non addit, dicitur υἱὸς Πυθοκλέους, Pausan. vero X, 38, 6, ὁ Πύθεω, quod sine dubio e compendio scribendi corruptum mutandum in Πυθοκλέους. cff. Voss. de Hist. Gr. p. 8. et 357. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 38. His addantur Creuzer Historic. gr. antiquiss. Fragmenta pag. 89. sqq. qui diligentissime de aetate et scriptis eius egit: Plutarch. in Themistocl. 27. et de Herodoti malign. Vol. IX. p. 410. ed. Reisk. vbi dic. ἀνὴρ πρεσβύτερος, scl. vt putat Reiske, Ἡροδότου, sed vid. Creuzer p. 91.: Strab. XIII, p. 583 et 589. Herodot. I, 107. schol. Apoll. Rhod. II, 2 et 479. et Photii Lex. ad πύβηβος p. 135. Scripsit quoque ὥρους λαμψακηνῶν, h. e. Annales Lampsacenorum, sic Schweighäus. ad Athen. T. II, p. 645. et VI, p. 129. sed Suid. Eudoc. et Creuz. p. 122 seqq. ὄρους λαμψ. Schweigh. vero in Indice miratur, a Creuzero lect. ὄρους esse defensam. Caeterum Creuzer. l. l. p. 131.

νεως ὑπὸ χειμάῤῥου ποταμοῦ [8]) ἐν τῇ δρυΐ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέτρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν δρῦν [9]) χώματι ὠχύρωσεν. Ἡ δὲ νύμφη, Χρυσοπίλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὔμηλον [10]), συνελθοῦσα αὐτῷ, γεννᾷ Ἔλατον καὶ Ἀφείδαντα [11]), ἐξ ὧν εἰσὶν καὶ οἱ [12]) Ἀρκάδες, ὡς φησι Ἀπολλώνιος·

quoque locum noſtrum tractauit.

8) ποταμοῦ) Art. τοῦ in vulg. praepoſ. deleuimus conſenſu noſtrorum.

9) τὴν δρῦν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro τὴν γῆν. Sic Com. Natal. V, 11, p. 472, vbi eadem narrat: *quare ille fluuium alio diuertit, et quercum terra communiuit.* Sebaſt. quoque cum edd. omnibus, quae exſtant, legit τὴν γῆν, et tamen in interpretatione lat. exhibet: *quercumque aggere communiuit.* Vnde haec inconſtantia? vnde haec quercus in interpretationem eius lat. translata? Caeterum inde patet, Codd. Vit. 1. et Ciz. eſſe antiquiſſimos, et haud dubie primae recenſionis. Creuzer. hanc diuerſitatem lectionis non notauit.

10) Εὔμηλον) Cff. Voſſ. de H. G. Gr. p. 6. Heyne in Ind. ſcriptt. ad Apollod. laudatorum, et inſtar omnium Groddeck in: *Bibl. der alten Litter.* II, p. 94.

11) Ἀφειδ.) Vitt. 2 et 3. ἀμφειδ. vitioſe, cf. Heyne ad Apollod. III, 9, 1. quem Tzetzes h. l. ſecutus eſt.

12) εἰσὶν — οἱ) Vitt. 2 et 3. εἰσὶ καὶ οἱ, ſed mox Ἀπολλ. praepoſitum in vulg. καὶ noſtri bene delent. Locus Apollonii eſt L. II, 475 ſqq. vid. ibi ſcholia, *vbi Charonis Lampſ. locus haud paullo aliter.* Thryllit. *Apud Apollonium vero loquitur ibi Agenorides Phineus de Paraebio, quod quercum excidiſſet, collat. L.* III, *v.* 478. *Scholiaſt. vti Theocrit.* III, 13. *tribuit Rhoeco Centauro.* Reineſ. Idem notat Sebaſt. et addit: *Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem* (?) *arbitror; atque aliter accepiſſe, quod de eadem nympha tradit ap. ipſius Apollonii ſcholiaſtam loc. cit. Charon Lampſacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro loquitur.* cf. quoque Creuzer l. l. p. 130 et 132. Verſus Apollonii in Vit. 1. et Ciz. omiſſi, in Vitt. 2 et 3. alio ordine ſunt poſiti.

Φαίνων [4]) μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς
Θαλάσσης, οὕτωσί λέγει·

Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν
Νῆας ἐϋσσέλμους [5])
Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ

Αὐτόδαιτος [7]

Ἐκγόνων
παῖς, καὶ Κε
Χάρων ὁ Λ
μαδρυάδ

Schr
be

[illegible] [14]) πεπλὴν τίνεσκεν
ἀμοιβὴν
[15]) δίνδρα τέμνων [16])
[illegible] ἀθέριζε [18]) λιτάων,
[illegible] μύθῳ,
[illegible] ἢ ἐπὶ πουλύν
. . . .
[illegible] ἀπὸ Δρύοπος ἔσχε [21]) τὸ γένος,
[illegible] [22]) Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυ-
[illegible] συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίη-
[illegible], τὸ βρέφος ἔκρυπτε δρυὸς στελέχει,
[illegible] ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ
[illegible], ὡς φησιν Ἀπολλώνιος [23]).

[illegible] Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε.

4) ἔγε) Vitt. 2 et 3. mo-

14) τοῦ Ἀρκάδος) Vncis inclusum noſtri non agnoſcunt. *Verſum quidem reſtituit Gerbelius, ſed* τοῦ Ἀρκάδος, (*quod certe non erat praetereundum*) *omiſit.* Potter. Sed Thryllit. addit: *vid. Apollonium, et aliter iudicabis, nam ille Paraebium patrem, de quo haec narrat, non nominauit* κατὰ ῥητόν.

15) οὔρεσι) Pro οὔρει Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) τέμνων) Apollōn. Vitt. 2 et 3. recte: Seb. cum edd. pr. perperam τάμνων.

17) ποθ' Ἁμαδρ.) Vit. 2. πότ', Vit. 3. τότ' Ἁμαδρ.

18) ἀθέρ.) Noſtri, vt edd. pr. ἀθέριζε, male.

19) μὴ ταμέειν) A Seb. hos verſſ. additos Vitt. 2 et 3. non addunt.

20) Ἀγαπ.) Vitt. 2 et 3. art. ὁ praemittunt.

21) ἔσχε) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. εἶχε: ſed Vitt. 2 et 3. ἔσχε.

22) ἧι) A Seb. adiectum noſtri non agnoſcunt. Idem tradunt Etymol. M. ad Δρύοψ, et Paul. IV, 34, 6. ſed ſchol. Apollon. p. 160, b. δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονείας. cf. Creuzer l. l. p. 132, et prae caeteris Verheyk ad Ant. Liberal. Metamorph. XXXII, p. 210. qui pro Δίας legendum exiſtimat Δηϊανείρας.

23) Ἀπολλώνιος) Sic h. l. vt ſupra v. 208. pro Ἥλιος legendum, vbi conferas, quae ſunt dicta, nam etiam hic verſ. eſt Apoll. Rh. I, 1213.

Digitized by Google

Λυκαινομόρφων] Ὁ τράγος κακῶς ἔφη [illegible]) · λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν · οὐ γὰρ [illegible]λλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, [illegible]ον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη ·

[illegible]ελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ Λυ[illegible]ν [2]) παῖς ἐκ Μελιβοίας [3]) κόρης, εἶτ' οὖν [4]) Κυλλήνης τῆς νύμφης [5]), ὡς φασιν ἄλλοι πάλιν [6]). Οὗτος [7]) καταστὰς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

Πολλοῖς [8]) γάμοις δέδεικτο πεντηκοντόπαις ·
Ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ,

1) λυκόφρων) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. haud dubie interceptum a ſeq. λυκομόρφων, quin adeo augent, nam habent ſic: ὁ τράγος κακῶς ἔφη λυκόφρ. Per contemtum, vti videtur Thryllitzſchio, vocat Lycophr. τράγον, quem τραγικὸν appellare debuerat. Forſitan τράγον e compendio ſcripturae ortum et τραγικὸν ſcribendum. Vit. 1. et Ciz. haec, vt omnia, quae carpunt Lycophronem, non exhibent.

2) ᾧ λυκ.) Noſtri delent καὶ interpoſitum, bene, cum Com. Nat. IX, 9. p. 993. qui totum hunc locum videtur exſcripſiſſe e Tzetza verbis gr. cum interpretatione lat. laudato auctore eius Hecataeo Mileſio, cf. Heyn. Obſeru. ad Apollod. p. 263. qui fraude hoc feciſſe putat.

3) μελιβοίκης) Vit. 1. et Ciz. μελιβοίης, vt edd. pr. et Natal. Com. vid. Apollod. III, 8, 1, quem Tzetzes ante oculos habuit.

4) εἶτ' οὖν) Noſtri pro εἴτουν.

5) τῆς νύμφης) A Seb. intruſum, neque Codd. noſtri, neque Nat. Com. l. l. neque edd. pr. habent. Ex Apollodoro illatum eſt a gloſſatore.

6) ὡς — πάλιν) Sic cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3. Potterus perperam πάλιν ſeq. οὗτος adnectit, poſito antea puncto. Nat. Com. πάλιν plane omittit. Apollodor. melius ordinat verba ſic: ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης κυλλήνης ſine πάλιν, quod ſane abeſſe poteſt. Vit. 1. et Ciz. legunt: ὡς φησιν ἄλλος πάλαι.

7) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. ὅς: Natal. Com. οὗτος ἔπειτα: Vitt. 2 et 3. οὗτος — Ἀρκάδων, vt verſiculum ſenarium, ſeparatim ponunt.

8) πολλοῖς etc.) Hic discedens Natal. Com. a Tze-

Ἀλλ' ὄγε [13]) πατρὸς ἑοῖο (τοῦ Ἀρκάδος [14])) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβήν
Ἀμπλακίης· ὁ γὰρ οἷος ἐν οὔρεσι [15]) δίνδρα τέμνων [16])
Δή ποθ', Ἁμαδρυάδος [17]) νύμφης ἀθέριξε [18]) λιτάων,
Ἣ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν [19]) πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἢ ἐπὶ πουλὺν
Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκὲς . . . .

Ἢ ὅτι Ἀγαπήνωρ [20]) ἀπὸ Δρύοπος ἔσχε [21]) τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ υἱὸς ἦν [22]) Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος· ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Ἀπόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν. Ἡ δὲ τεκοῦσα, τὸ βρέφος ἔκρυπτε δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος [23])·

Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεασιν ἔπεφνε.

13) ὄγε) Vitt. 2 et 3. modo ὅ.

14) τοῦ Ἀρκάδος) Vncis inclusum nostri non agnoscunt. *Versum quidem restituit Gerbelius, sed* τοῦ Ἀρκάδος, (*quod certe non erat praetereundum*) *omisit.* Potter. Sed Thryllit. addit: *vid. Apollonium, et aliter iudicabis, nam ille Paraebium patrem, de quo haec narrat, non nominauit* κατὰ ῥητόν.

15) οὔρεσι) Pro οὔρεϊ Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) τέμνων) Apollon. Vitt. 2 et 3. recte: Seb. cum edd. pr. perperam τάμνων.

17) ποθ' Ἁμαδρ.) Vit. 2. πότ', Vit. 3. τότ' Ἁμαδρ.

18) ἀθέρ.) Nostri, vt edd. pr. ἀθέριζε, male.

19) μὴ ταμέειν) A Seb. hos verss. additos Vitt. 2 et 3. non addunt.

20) Ἀγαπ.) Vitt. 2 et 3. art. ὁ praemittunt.

21) ἴσχε) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. εἶχε: sed Vitt. 2 et 3. ἔσχε.

22) ἦν) A Seb. adiectum nostri non agnoscunt. Idem tradunt Etymol. M. ad Δρύοψ, et Paus. IV, 34, 6. sed schol. Apollon. p. 160, b. δρύοπος τοῦ λυκάονος καὶ δίας τῆς λυκαονείας. cf. Creuzer l. l. p. 132, et prae caeteris Verheyk ad Ant. Liberal. Metamorph. XXXII, p. 210. qui pro Δίας legendum existimat Δηϊανείρας.

23) Ἀπολλώνιος) Sic h. l. vt supra v. 208. pro Ἥλιος legendum, vbi conferas, quae sunt dicta, nam etiam hic vers. est Apoll. Rh. I, 1213.

481. Λυκαινομόρφων] Ὁ τράγος κακῶς ἔφη Λυκόφρων [1]· λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·

Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, ᾧ Λυκάων [2] παῖς ἐκ Μελιβοίας [3] κόρης, εἶτ' οὖν [4] Κυλλήνης τῆς νύμφης [5], ὡς φασιν ἄλλοι πάλιν [6]. Οὗτος [7] καταστὰς βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων,

Πολλοῖς [8] γάμοις δέδεικτο πεντηκοντόκλις·
Ἀλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἦφυ,

1) λυκόφρων) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. haud dubie interceptum a ſeq. λυκομόρφων, quin adeo augent, nam habent ſic: ὁ τράγος κακῶς ἔφη λυκόφρ. Per contemtum, vti videtur Thryllitzſchio, vocat Lycophr. τράγον, quem τραγικὸν appellare debuerat. Forſitan τράγον e compendio ſcripturae ortum et τραγικὸν ſcribendum. Vit. 1. et Ciz. haec, vt omnia, quae carpunt Lycophronem, non exhibent.

2) ᾧ λυκ.) Noſtri delent καὶ interpoſitum, bene, cum Com. Nat. IX, 9. p. 993. qui totum hunc locum videtur exſcripſiſſe e Tzetza verbis gr. cum interpretatione lat. laudato auctore eius Hecataeo Mileſio, cf. Heyn. Obſeru. ad Apollod. p. 263. qui fraude hoc feciſſe putat.

3) μελιβοίκης) Vit. 1. et Ciz. μελιβοίης, vt edd. pr. et Natal. Com. vid. Apollod. III, 8, 1, quem Tzetzes ante oculos habuit.

4) εἶτ' οὖν) Noſtri pro εἴτουν.

5) τῆς νύμφης) A Seb. intruſum, neque Codd. noſtri, neque Nat. Com. l. l. neque edd. pr. habent. Ex Apollodoro illatum eſt a gloſſatore.

6) ὡς — πάλιν) Sic cum Seb. legunt Vitt. 2 et 3. Potterus perperam πάλιν ſeq. οὗτος adnectit, poſito antea puncto. Nat. Com. πάλιν plane omittit. Apollodor. melius ordinat verba ſic: ἤ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης κυλλήνης ſine πάλιν, quod ſane abeſſe poteſt. Vit. 1. et Ciz. legunt: ὡς φησιν ἄλλος πάλαι.

7) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. ὅς: Natal. Com. οὗτος ἔπειτα: Vitt. 2 et 3. οὗτος — Ἀρκάδων, vt verſiculum ſenarium, ſeparatim ponunt.

8) πολλοῖς etc.) Hic diſcedens Natal. Com. a Tze-

ὧν τὰ ὀνόματα 9) Μαίναλος 10), Θεσπρωτὸς, Νύκτιμος 11), Καύκων, Λύκιος 12), Φθίος τε καὶ Τηλεβόας, Αἴμων, Μαντίνους, Στύμφαλός 13) τε καὶ Κλειτωρ, Ὀρχόμενός τε καὶ ἕτεροι, οἱ πάντες, ὡς ἔφην 14), πάντας ἀνθρώπους 15) ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ, τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν πειρᾶσαι βουλόμενος 16), εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγίνεται αὐ-

tza et Apollodoro pro verss. exhibet: κατὰ χρησμὸν τινὰ ἐκ πολλῶν γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν, αὐτὸς ὢν ἀσεβὴς, ἀσεβεῖς καὶ τοὺς παῖδας προείλαβεν, ὧν Μαίναλος etc. Forte haec e Grammatico veteri, qui sua ex Hecataei Milesii L. II. Genealogiarum laudato auctore hauserat, et quem quoque Tzetzes secutus est, petierat. Atque hactenus suspicione fraudis ab Heynio damnatus absolui posse videtur: cf. tamen Creuzer in Historic. Gr. Antiq. Fragmentis p. 64 sq.

9) ὀνόματα) Pro ἦν a Seb. positum nostri non agnoscunt. Natal. Com. neque ὀνόμ. neque ἦν habet.

10) Μαίναλος) Recte, sed Vit. 1. et Ciz. μίλητος. Vitt. 2 et 3. μαίναλθος, mendose, cf. Heyne ad Apollod.

11) Νύκτιμος) Nostri, vt edd. pr. σὺν Νυκτίμῳ. Nat. Com. σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκονι.

12) Λύκιος) A Seb. repositum pro Λύκος, quod nostri cum Com. Nat. tuentur.

13) Στύμφαλος) Nostri, vt edd. pr. et Natal. Com. Στύμφηλος, quod etiam comprobat Pausan. VIII, 22, vid. ibi Facium. Sed audiamus Thryllit. quid de hoc loco sentiat: *Continua*, inquit, *senarios et mecum lege*:

Ὧν ἦν Μίλητος, Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ,
Καύκων, Λύκος, Φθίός τε, καὶ Τηλεβόαι,
Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλός τε καὶ Κλείτωρ.

Versus non sunt omnes exacti: et saltem quater peccant, sed vides tamen poetae lacinias. Peccat is etiam ante: ἀλλ' ἀσεβὴς.

14) ὡς ἔφην) Abest a Ciz. et Vit. 1.

15) πάντ. ἀνθρ.) Nostri cum Nat. Com. vt edd. pr. πάντες praeter Vit. 1. qui πάντας exhibet, bene. Praeterea omnes tuentur lect. vet. ἐνίκων pro ὑπερέβαλον, quod videtur ex Apollodoro mutatum.

16) τὴν αὐτῶν — βουλόμενος) A Seb. illata, neque Codd. nostri, neque Nat.

τοῖς [17]). Οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν [18]) ἐπὶ ξενίᾳ, σφάττουσιν ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα [19]), οὗ τὰ σπλάγχνα τοῖς ἱεροῖς [20]) συμμίξαντες, παρέθηκαν [21]) τῇ τραπέζῃ, συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου [22]). Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς [23]), τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα [24]) νῦν Τραπεζοῦς [25]) καλεῖται ὁ τόπος ἐν Ἀρκαδίᾳ· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τούτου [26]) παῖδας ἐκεραύνωσε [27]), πλὴν τοῦ νεωτάτου [28]) Νυκτίμου.

Com. habet. Ex Apollodoro a gloſſatore addita videntur.

17) παραγ. αὐτοῖς) Ciz. ſolus omiſit αὐτοῖς, quod quoque Apollod. non agnoſcit.

18) οἱ — αὐτὸν) Vt Apollod. ſed Nat. Com. ὃν αὐτοὶ, *quem ipſi.*

19) ἕνα — παῖδα) Vt Apollod. ſed Nat. Com. ἕνα τ. ἐγχωρ. παιδαρίων.

20) τοῖς ἱεροῖς) Abeſt et a noſtris Codd. et a Nat. Com. Gloſſator debet Apollodoro. Infra τοῖς ἄλλοις κρίμασι.

21) παρέθηκαν) Noſtri cum Nat. Com. vt edd. pr. παρέθεντο, cf. Heyn. ad Apollod.

22) συμβουλ. — Μαινάλου) Sunt Apollodori, nam noſtri Codd. vti edd. pr. cum Nat. Com. non habent.

23) ζεὺς δὲ μυσαχθ.) Nat. Com. τοῦτο δὲ ζεὺς ἐγνωκὼς καὶ μυσ. optime, nam Iupiter ab hoc cibo, niſi re antea cognita, abhorrere non poterat. Hyginus quoque fab. 176. huic lectioni favet, nam habet: *Poſtquam ſenſit, iratus menſam euertit.* Ab Apollodoro haec plane abſunt, cf. Heyne p. 303.

24) ἔνθα) Noſtri cum Nat. Com. et edd. omnibus ὅθεν, quod etiam Tzetzes fere vbique vſurpat. Ἔνθεν eſt Apollodori.

25) τραπεζοῦς) Sic Seb. cum Apollodoro: noſtri Codd. vt edd. pr. τραπεζοῦς, forte aeque bene. Nat. Com. haud dubie optime vtrumque praebet ſic: ὁ τόπος τραπεζοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ τραπεζοῦς ἡ πόλις καλεῖται. cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 265. interprett. ad Hygin. l. l. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. I, 19, §. 11.

26) τούτου) A Seb. additum noſtri ignorant: eſt Apollodori.

27) ἐκεραύνωσε) Noſtri cum edd. pr. κεραυνοῖ. Differt Nat. Com. qui ſic habet: τῶν δὲ Λυκάονος παίδων ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ' αὐτοῦ Λυκάονος, τοὺς μὲν εἰς λύκους ἔτρεψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε.

Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο [29]) κατακλυσμὸς, ὃν ἔνιοί φασι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος [30]) παίδων ἀσέβειαν γεγεννῆσθαι.

Ἄλλως [31]). Ὁ Ζεὺς, ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι, εἰστιᾶτο παρ' αὐτῷ [32]). Οἱ δὲ τούτου υἱοὶ, ἀπόπειραν ποιούμενοι, εἰ θεός ἐστι, κρέα κομίσαντες, καὶ τὰ Νυκτίμου κρέατα [33]) συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν [34]) τῷ Διΐ. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ἔνθα νῦν [35]) Τραπεζοῦσα [36]) πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ· τινὰς [37]) δὲ τῶν τοῦ Λυκάονος παίδων ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ γῆ ἀνασχοῦσα τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε [38])· διό φασι πρώτως [39]) ἐν Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν [40]) γενέσθαι. Ἑνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν [41]), οὓς ὁ

28) *νεωτάτου*) Pro *νεωτέρου*, quod noſtri retinent, Seb. vt Apollod. recte.

29) *ἐγίνετο*) Vt Apollod. Noſtri, vt ante Seb. *γίνεται*. Sic quoque verba a Seb. addita: *ὃν ἔνιοι φασὶ*, quae noſtri ignorant, ſunt Apollodori. Deinde legendum *γεγεννῆσθαι* pro *γεννῆσθαι*.

30) *διὰ τὴν τῶν λυκάονος* usque ad *οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη*, deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3.

31) *ἄλλως*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

32) *παρ' αὐτῷ*) Seb. addidit: Vit. 1. et Ciz. non praebent.

33) *κρία κομ. — κρίατα*) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: *κρεοκομήσαντες τὸν Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρίατα*.

34) *παρέθηκαν*) Pro vulg. *παρέθησαν* Vit. 1. et Ciz. recte cum Seb.

35) *ἔνθα νῦν*) Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, *ὅθεν καί*.

36) *τραπεζοῦσα*) Vit. 1. et Ciz. *τραπέζου*, forte, vt antea, *τραπεζοῦς*.

37) *τινὰς*) Noſtri *τοὺς* tuentur cum edd. pr.

38) *ἀνασχοῦσα — κατέπαυσε*) Pro his a Seb. ſuppletis et emendatis Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. *παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὴν χεῖρα ἐξέτεινε*.

39) *πρώτως*) Ciz. et Vit. 1. *πρῶτα*.

40) *ἐκεχειρ.*) Sic legendum pro *ἐκκεχειρ.* conſenſu Vit. 1. et Ciz. aliorumque ſcriptorum.

41) *μετέβαλ.*) Vit. 1. et Ciz. *μετέβαλλεν*.

Λυκόφρων, οὐκ οἶδ' ὅπως [42]), ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι· εἰ μή πως [43]) εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ [44]) ἀρκτομόρφων· Καλλιστὼ γὰρ, ὡς λεροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν Ἀρτέμιδος [45]), ἢ Ζεὺς, εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνευνάζεται. Ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. Ἐκ ταύτης [46]) δὲ τῆς στιρᾶς κατάγεται καὶ Ἀγαπήνωρ [47]).

Νυκτίμου κρεανόμων] Καὶ τοῦτο λῆρος [48]) τῶν Λυκόφρονος λόγων· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν [49]), ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

482 — 83. Τῶν πρόσθε μήνης] Πρῶτον [1]) τοῦτο σκόπου [2]), ὅτι καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, Φωνήεντος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ, οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀῤῥώστημα προσαπτόντων ἐμοί.

42) οἶδ' ὅπως) Sic Codd. noſtri pro οἶδα πῶς.

43) μήπως) Noſtri male μήπω.

44) ἀντὶ τοῦ) Omittunt noſtri τοῦ.

45) Ἀρτέμ.) Noſtri, vt edd. pr. Ἀρτέμιδι.

46) ἐκ ταύτης) Vit. 1. et Ciz. ἐξ αὐτῆς.

47) Ἀγαπήν.) Noſtri delent art. ὁ. In Pott. II. vitio operarum erat ἡ.

48) καὶ τοῦτο λῆρος) *Lege:*

καὶ τοῦτὸ λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων·
οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν,
ἀλλ' ἕτερόν τιν' ἐπιχώριον παῖδα,
ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι.

Et tales verſus politici latent in vtroque Tzetza plures, ſi quis modo obſeruare ſategerit. Thryllit.

49) ἐκρεαν.) Sic Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐκρεατόμησαν, perperam.

1) πρῶτον usque ad προσαπτόντων ἐμοί abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σκόπου) Vitt. 2 et 3. σκόπει, quod idem eſt, cf. Phauor. ad ὑπηρετῶ.

Πρόσθε μήνης Φηγίνων πύργων] Ἐπεὶ προσέλη-νοι [3]) οἱ Ἀρκάδες· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελή-νης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. Ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταὶ λέγονται· προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν [4]). Ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι [5]), καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δ' ἀλληγορικώτερόν ἐστιν οὕτως [6])· Ἀστρολογίαν [7]), καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα Πὰν [8]) ὁ Ἀρκάδων [9]) βασιλεὺς, ἢ Ἄτλας Λίβυς [10]) εὗρεν [11]), ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας [12]) συλλογισάμενος· ὕστερον δὲ [13]) Θαλῆς. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες [14]) θυ-

3) προσέληνοι) Cf. Steph. Byz. ad h. v. ibique interptt. et Io. Tzetz. Chil. IV, 810 ſqq. et omnino, quae doctiſſime, vt adſolet, Heyne diſputauit de Arcadibus luna antiquioribus in Opuſc. Acad. Vol. II, pag. 332 ſqq. vbi p. 346. etiam noſtrum locum affert.

4) προσελεῖν — ὑβρίζειν) Io. Tzetz. l. l. προσελοῦν — ὑβρίζειν καλεῖται τοῖς Ἀρκάσι, et Chil. II, 882. προσελοῦν — καλεῖται παρ' ἑτέροις.

5) λέγοντας — εἶναι) Haec duo verba abſunt a Vit. 1. et Ciz.

6) ἐστιν οὕτως) Vit. 1. et Ciz. οὕτως ἔχει: Vitt. 2 et 3. ἐστὶν, deleto οὕτως. cf. Cenſorin. de die natal. c. 19. Seb.

7) ἀστρολογ.) Vit. 1. et Ciz. ἀστρολόγος γὰρ, non male, vt referatur ad ſeq. βασιλεὺς, ſaltem melius, quam edd. ante Pott. ἀστρολόγως.

8) Πὰν) Pro πάντα, quod in vulgatis corruptum eſt, reſtituimus auctoritate Vitt. 2 et 3. Vtrumque et πάντα et Πὰν Ciz. et Vit. 1. ignorant. Quisque autem ſcit, vel e Virgil. Georg. III, 392:

Pan, Deus Arcadiae, captam te, Luna, fefellit,

Pana cum Luna fuiſſe ab Arcadibus vti Deum ἐπιχώριον praecipue cultum. cf. Heyn. Opuſcul. l. l. p. 342.

9) Ἀρκάδων) Vit. 1. et Ciz. ὁ τῆς Ἀρκαδίας.

10) λίβυς) Vitt. 2 et 3. λιβύης, ſcl. βασιλεύς.

11) εὗρεν) Vit. 1. et Ciz. ἐρευνῶν, forte ἐρευνᾷ.

12) τοὺς μῆνας) Conſenſu Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. τοῦ λόγου, forte τοὺς λόγους.

13) ὕστερον δὲ) E Vitt. 2 et 2. δὲ addidimus.

14) Ἀρκάδ. — κατέδειξαν) Vit. 1. et Ciz. Ἀρκάδων — κατέδειξε, forte Ἀρκάδια.

σίας Θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῦν [15]), δεύτερον [16]) ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς Φύλλα· ὅθεν ἡ Πυθία [17]).

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ [18]) βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

484. Χαλκωρυχήσει] Ἐπειδὴ πολλαὶ [1]) μέταλλα χαλκοῦ ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. Λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Ἀρκαδίας ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται [2]). Ἐγὼ δέ φημι, ὅτι παραγενήσεται [3]) εἰς τὴν Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. Ἀπρεπὲς γὰρ τὸν τοιοῦτον [4]) στρατηγὸν γενέσθαι [5]) χαλκωρύχον. Τὸ δὲ σχῆμά φημι κατὰ σύλληψιν [6]), ἢ χαριεντισμόν.

486. Οὗ Φίτυν] τὸν πατέρα [7]). Ἦν δὲ [8]) Ἀγαπήνορος πατὴρ ὁ Ἀγκαῖος. Οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν [9]), ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ὅμηρός [10]) φησι, καὶ Σωτήριχος [11]) ἐν τοῖς

15) μῦν) Conſenſu omnium Codd. Mſſ. Thryllit. manuit σῦν.

16) δεύτ. — τρίτον) Vit. 2. et Ciz. vtrique voc. δὲ addunt.

17) πυθία) Vit. 1. et Ciz. πυθώ.

18) Ἀρκαδ.) Noſtri ἀρκαδίᾳ, ſic etiam, vt ad v. 479. βαλανεφάγοι pro βαλανηφάγοι. Vit. 1. et Ciz. ſic: πολλοὶ βαλανεφάγοι ἄνδρες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔασσιν.

1) πολλαὶ) Deeſt in Vit. 3. vt ἐστὶ in Vit. 1. et Ciz.

2) ἐργάσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐργάσηται.

3) παραγεν.) Vit. 3. παρεγίνετο.

4) τὸν τοιοῦτ.) Sic legendum e Codd. noſtris pro τὸ τοιοῦτον.

5) γενέσθ.) Vitt. 2 et 3. γίνεσθαι.

6) κατὰ σύλλ.) Thryllit. manuit κατασύλληψιν, vno verbo. Vitio operarum χαριεντισμὸς apud Seb. pro χαριεντισμόν.

7) τὸν πατέρα) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vt ab edd. ante Potter.

8) ἦν δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

9) ἐπὶ τὸν — ἐξελθὼν) Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐπὶ τὸν κάπρ. τὸν καλ. ἐλθών.

10) Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ Ὅμηρ. Il. α, 535 ſqq.

11) Σωτήριχ.) Vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 199. Fabric. Bibl. Gr. ed. Harl. Vol. III,

Καλυδωνιακοῖς λέγει [12]· „Ὁ δὲ Καλυδώνιος σῦς, πρό-„τερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον [13]) ἦλθεν εἰς „Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μήνιδι, ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ „Οἰνεύς·

„ . . . . ἄλλοι δὲ Θεοὶ [14]) δαίνυθ' ἑκατόμβας. "

Οἰταῖος οὖν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς Οἴτης καλεῖται [15]).

487. Βουβῶνος ἐν τόρμαισι] Ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. Βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὃν δέ φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος Λυκόφρων [1]) βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος [2]). Νῦν μὲν γὰρ [3]) ἐν τῷ βουβῶνί φησι τὸν Ἀγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησι· Πλήξας ἀφύκτως σφυρόν. Ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέ-

p. 52. Tzetz. in Chil. VII, 102. Reinef. in Epp. ad Hofman. et Rupertum p. 316. et quod idem ὁ πάνυ adfcripfit exemplari fuo Gruter. Infcript. VIII. p. 871. Libri de rebus Calydon. nemo, quantum equidum fcio, meminit alius. Vit. 1. et Ciz. καλυδωνίους: Vit. 3. καλυδωνικοῖς pro καλυδωνιακοῖς.

12) λέγει) Noftri vulg. tuentur λέγων.

13) ὕστερον) A noftris abeft, non bene ob πρότερον.

14) ἄλλοι δὲ Θεοί) *Ex Hom. Il. ι, 531.* Seb. et Odyff. γ, 471. *Forte legendum* ἄλλοισι δὲ θεοῖς. Thryll.

15) Οἰταῖος — καλεῖται) Deſunt in Vitt. 2 et 3. fed Vit. 1. et Ciz. melius legunt, vt dedimus pro: Οἰτ. οὖν διὰ τοῦτο καλεῖται.

1) λυκόφρων) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

2) ἢ βαρβαρ. — ἀμαθαίνοντος) Abfunt a Ciz. et Vit. 1. vti etiam alias fere omnia, vbi Lycophron reprehenditur. Hariolatur fcholiaftes. *Niceph. Gregor. ad Syneſium p. 303.* εἰς τὸν βουβῶνα· βουβῶνα λέγει τὴν ἀρχὴν τῶν μηρῶν, ἤγουν τὴν ἄνω ἀρχὴν τοῦ ποδός. Thryllit. Pherecyd. p. 133. ed. Sturz. τὸν Ἀγκαῖον, inquit, ὑπὸ τοῦ καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν.

3) μὲν γὰρ) Vit. 3. μὲν οὖν.

ρη [4]). Βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, τὸν καὶ [5]) ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν ἀμαθαίνω.

488 — 90. Ἔγνω δ' ὁ τλήμων] Λῆρός ἐστι καὶ τόδε·

Τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ [6])
Ἐξῆλθε χρησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου.

Ὁ γὰρ Ἀγκαῖος οὗτος [7]), υἱὸς ὢν [8]) Ποτειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας [9]), τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον, κατὰ Ἀριστοτέλη [10]) τὸν τοὺς Πέπλους συντάξαντα [11]). Μάντις δέ τις [12]) εἶπεν αὐτῷ [13]), ὡς οὐ πίοι [14]) οἶνον

4) *μίρη*) Vit. 1. et Ciz. *μίλη*: deinde *τοὺς ἀστραγάλους* pro *τὸν ἀστράγαλον*.

5) *τὸν καὶ ψευδ. — ἐναντιούμενον*) Non habent Vit. 1. et Ciz. *τὸν καὶ*, vt Vit. 2. ſed a Vit. 3. *τὸν* abeſt.

6) *τῷ γὰρ Σαμίῳ — στεφηφόρῳ*) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. *τῷ Σαμίῳ γὰρ — στεφηφόρος*, mendoſe.

7) *οὗτος*) A Seb. ſuppletum noſtri comprobant.

8) *ὢν*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz ſed Vitt. 2 et 3. *ἦν*.

9) *Ἀστυπαλ.*) Cf. Pauſan. VII, 4, 2, et Steph. Byz. ad h. v. cum interptt.

10) *Ἀριστοτ.*) Noſtri *Ἀριστοτίλην*.

11) *τὸν — συντάξ.*) Vitt. 2 et 3. *τὸν πέπλουν συντ.* ſed Ciz. et Vit. 1. ſtant pro vulgata, vti etiam Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 3. ed. Heinſ. *Ἀριστοτίλης, ἢ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ, εἶμαι, ὁ τοὺς πέπλους συντάξας*, vnde etiam, vti e ſcholio noſtro, ſimul patet, eum putaſſe, hunc Ariſtotelem diuerſum fuiſſe a philoſopho Stagirita. Schol. Apollonii, I, 188, habet modo *Ἀριστοτίλης* ſine ullo additamento, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 277 ſqq. ed. Harl. et Meurſ. Panathen. c. 18.

12) *μάντις — τις*) Abeſt *τις* a Vit. 1. et Ciz., vt ab edd. ante Pott. Schol. Apollon. I, 188, et ex eo, vt videtur, Natal. Com. VII, 2, p. 719. *ſeruum* quendam hoc dixiſſe tradunt.

13) *εἶπεν αὐτῷ*) In vulg. additum *τῷ Ἀγκαίῳ*, quod gloſſam ſapit, expunximus conſenſu MSS. noſtrorum.

14) *πίοι*) Vitt. 1. 3. et Ciz. *πίῃ*.

ἐκ ταύτης. Ἐπινοχυίας δὲ τῆς ἀμπέλου [15]) καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σταφυλὴν εἰς ἀγγεῖον, ἤγουν [16]) κύλικα, ὡς πιόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ' ἔφη·

Πολλὰ μεταξὺ πίλει [17]) κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ πρῶτος ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ [18]). Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος [19]), τῆς Ἀκάστου, καὶ περὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τοῦτο εἰδέξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάνταν ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός [20]).

492 — 93. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ' [1]) ἠμύνατο] Εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτω [2]) συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἧχῳ φερόμενος, τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτι-

15) τῆς ἀμπ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

16) εἰς ἀγγεῖον, ἤγ. κύλ.) Sic legendum cum Vitt. 2 et 3. reliqui omittunt εἰς ἀγγ. ἤγουν.

17) πίλει) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz. non bene, pro quo Thryll. mauult πίτει, non male; πίλει tamen exhibent ſchol. Apollon. I, 188, Natal. Com. l. l. ipſoque Thryllitzſchio auctore ſchol. Greg. Naz. ad στηλ. λόγ. p. 47. ed. Eton.

18) καὶ πρῶτ. — αὐτοῦ) Sic pro ἀνηρέθη legendum auctoritate Vit. 1. et Ciz., nam plures conuenerant ad aprum proſternendum, quorum prima erat Atalanta, quae percuteret eum, cf. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Schol. Apoll. l. l. ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε. Nat. Com. l. l. *a quo vulneratus.*

19) Εὐρυθ.) Vit. 2. Εὐρισθ. Apollod. I, 7, 10. meminit Eurythemidis, ſed filiae Cleoboeae.

20) φασὶ — συός) Abſunt a noſtris. Io. Tzetz. in Chil. VII, 102, v. 71. Ἡ Ἀταλάντη πρώτη μὲν ἐκεῖνον ἐτόξευε. Videntur igitur ab hoc poſt Iſaacium fratrem hic inſerta.

1) κτανοῦντ') Noſtri κτανόντ'.

2) οὕτω) Pro οὕτως Vit. 2. recte.

μώρησε, πλήξας ἀφύκτως τὸ, κατὰ τοῦτον, βουβωνόσφυρον ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μῶρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου 3)· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε, Μελέαγρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας, ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ 4), ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος 5) τὸν πέλεκυν, ὡς πλῆξαι αὐτὸν, ἀνηρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ οὕτω μὲν ἐπ' Ἀγκαίου 6) συντακτέον· ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὁ βαθύτατόν 7) ἐστι, καὶ ἐμὲν ἐνθύμημα 8). Ὁ δ' αὐτὸς στόρθυγξ 9) καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ 10) κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν 11), ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα 12) τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ ταχυτάτου πολεμιστοῦ.

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ 13) χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτά 14) φησιν, ὅτι ἠμύναto αὐτὸν, δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν 15), διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν σὺν τῇ

3) μῶρόν — Ἀγκαίου) Vit. 1. et Ciz. sic: ἐπὶ τοῦ Ἀγκ. μωρόν ἐστιν.

4) ἐπ' αὐτῷ) Vit. 3. εἰς αὐτόν.

5) ἀνατεινάμ.) Vitt. 2 et 3. ἀνατεινόμενος.

6) ἐπ' Ἀγκ.) Vitt. 2 et 3. ὑπ' Ἀγκ.

7) ὁ βαθύτ. — ἐνθύμημα) Desiderantur in Vitt. 1. 3. et Ciz.

8) ἐνθύμ.) Vit. 2. ἀναθυμα, in ora ἤγουν ἀθύμημα, vitiose.

9) στόρθ.) Vitt. 2 et 3. στόρθυξ, quod idem est.

10) πεσὼν καὶ) Nostri non habent. Glossam redolent.

11) ἄκρ. σφυρὸν) Vit. 1. et Ciz. ἄκρ. μηρὸν, Vitt. 2 et 3. modo σφυρὸν sine ἄκρον.

12) καὶ πόδα) Delent Vitt. 2 et 3. καί.

13) ἀλλὰ —) Hic Vit. 1. et Ciz. Inserunt verba: διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοιουτοτρόπως, quae in vulg. ponuntur post περιπατεῖν, ibique repetunt: διὰ τὸ ἀνελεῖν τοιουτοτρόπως.

14) ταῦτά) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

15) περιπατ.) Vitt. 2 et 3. πατεῖν, qui etiam αὐτὸν omittunt.

Ἀταλάντῃ [16]), τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας αὐτῇ ἀκροθίνιον χαρίζεται. Περιλύπους δὲ γενομένους [17]) τούτου ἕνεκα τοὺς τῆς μητρὸς [18]) αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαῖα δὲ, ἡ τούτου μήτηρ, λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν [19]) δᾶδα [20]) κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν [21]) τῆς τοῦ [22]) Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. Τινὲς δὲ, φυλλάδα [23]) ἐλαίας, οὐ δᾶδα, εἶναί φασιν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τῷ Μελεάγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει συντέ-

16) σὺν Ἀταλ.) Pro Ἀταλ. Vit. 1. et Ciz. recte, nam auctore Apollodoro, I, 8, 1. prima erat, quae vulneraret aprum. Haud dubie σὺν interceptum eſt a praeced. σῦν. Poſtea bene τῷ· χαρίζεται addunt αὐτῇ, quod recepimus, et omittunt τοῦ συός. Vitt. 2 et 3. habent quidem σὺν, ſed non σῦν, neque αὐτῇ. Mihi quidem, ſi addicerent Codd. placeret legere: ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλ. τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας αὐτοῦ ἀκροθ. χαρίζεται, cf. Apollod. I, 8, 2. et ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531.

17) περιλυπ. — γεν.) Vit. 3. περιλύπου δὲ γενομένου, vt ad Meleagrum referretur, non apte.

18) τοὺς τῆς μητρὸς) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; a reliquis τοὺς omiſſum.

19) παρὰ τ. Μοιρῶν) Vit. 3. περὶ τ. M. Niſi haberemus Apollodorum I, 8, 1. qui haec verba interpretaretur, ſane nihil eſſet, quomodo huius breuitatis obſcuritas illuſtraretur. Narrat enim, τὰς Μοίρας τῇ Ἀλθαίᾳ παραγενομένας εἰπεῖν· τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ κειόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας δαλὸς κατακαῇ· τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνεῖλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. cf. quoque Ouid. Metam. VIII, 452, et Hygin. f. 171 et 174. Interim tamen paene crediderim, a voc. δᾶδα abſorptum eſſe δεδομένην, vt vere habet ſchol. Villoiſ. ad Hom. Il. ι, v. 531. τὴν ὑπὸ Μοιρ. δεδομένην δᾶδα κατέφλεξε.

20) δᾶδα) Vitt. 2 et 3. δάδα hic et poſtea.

21) οὖσαν) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

22) τῆς τοῦ Μελ.) Sic noſtri: caeteri τοῦ negligunt.

23) φυλλάδα) Vitt. 2 et 3. φύλλα.

τοκε [24]), καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς ἔστ' ἂν Φυλάττοιτο ἡ Φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς [25]) καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. Ταύτην [26]) οὖν διὰ τὸ πάθος [27]) τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰς ἦλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν. Οὕτως ἐγὼ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα [28]).

494. Τρίτος δὲ] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς [1]), ἢ Σκυρίου κατά τινας [2]), ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα Φημίου, καὶ υἱοποιηθεὶς [3]) τῷ Πανδίονι, βασιλεύων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον Μῆταν [4]), τὴν Ὁπλῆτος, δεύτερον Χαλκιόπην, τὴν Ῥηξήνορος [5]). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν [6])

24) συντέτοκε) Vit. 3. συνεκτέτοκε.

25) ἀβλαβὴς) Abeſt a noſtris; et ſane abeſſe poteſt: forte ortum vel omiſſum, quia mox repetitur.

26) ταύτην) Vitt. 2 et 3. ταῦτα, quia ſupra φύλλα, vel vt φυλλάδα et δᾷδα ſimul combuſtiſſe traderetur.

27) διὰ τὸ πάθ.) Noſtri διὰ τὸ πένθος: vtrumque bene. Olim τὰ πάθη.

28) οὕτως —κτανόντα) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. ſed pro τὸ κτ. legunt τὸν κτ.

1) υἱὸς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) κατά τινας) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt. Apollod. III, 15, 5. ἔνιοι δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσι. cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 342. de Aegeo, filio Scyrii vel Phemii, vt infra v. 1324.

3) υἱοποιηθ.) Plutarcho in Theſ. c. 13. dicitur θετὸς Πανδίονι.

4) Μῆταν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. et Apollod. III, 15, 6. quem Tzetzes exſcripſit. Vit. 1. vero et Ciz. Μήδειαν. Variant varii in nominibus vxorum Aegei. cf. Heyne ad Apollod. l. l. Μῆταν eſt ſine dubio vera lectio, ſed auctoribus Athenaeo XIII, p. 557. Hygino f. 25. ſchol. Euripid. Med. v. 673. et Tzetza ipſo ad v. 175. Medeam quoque duxit vxorem. Schol. Eurip. l. l. pro Μῆταν habet Μελίτην.

5) Ῥηξήν.) Vitt. 2 et 3. vitioſe ῥηξένορος, cf. Hom. Odyſſ. η, 63.

6) πάλιν) Supplent Vit. 1. et Ciz.

εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην [7]), τὴν Περσέως· οἱ δὲ Χαλκιόπην. Ὡς δ' οὐκ ἐγίνετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς [8]), ἔρχεται εἰς Πυθὼ, περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός [9])·

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα [10]), μέγα φέρτατε ἀνδρῶν,
Μὴ λύσῃς [11]), πρὶν ἄκρον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι [12]).

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν [13]), παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα [14]) πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας [15]) αὐ-

7) Αὐτόχθ.) Vitt. 2 et 3. χαλκιόπην, sublato τῷ· αὐτόχθ. sed Vit. 1. et Ciz. αὐτόχθην absque οἱ δὲ χαλκιόπην, nam sic legendum omnino, non, vt Seb. καλλιόπην, cf. Heyne ad Apollod. III, 15, 6, p. 372. Vxorem vero Αὐτόχθην nominat quoque Io. Tzetz. in Chil. V, v. 677.

8) δεδοικὼς — ἀδελφοὺς) Desiderantur in Vit. 1. et Ciz. Sunt Apollodori III, 15, 6. cf. quoque Plut. in Thes. 3. in extrem.

9) χρησμός) Exhibent Plutarch. in Thes. c. 3. schol. ad Eurip. Med. v. 679, et Apollod. III, 15, 6. vbi omnino Heyne est consuleudus.

10) πόδα) Pro ποδάονα, vt ante Seb. legebatur, habent quoque Vitt. 2 et 3. sed pro μέγα φέρτ. ἀνδρ. a Sebast. dato Vit. 1. et Ciz. vt olim, φέρτατε λαῶν: Vit. 2. ὃν φέρτ. ἀνδρ. Vit. 3. ὦ φέρτ. ἀνδρ. Plutarch. et schol. Eurip. μέγα φέρτ. λαῶν. cf. Heyne l. l. Reines. citat in not. marginali Bulenger. de sortibus c. 2. ita legentem: πόδ', ὦ ἄνα φέρτ. λαῶν.

11) μὴ λύσ.) Sic quoque nostri cum Plutarch. Thryllit. mauult μηδὲ λύσ. schol. Eurip. μὴ λῦσαι.

12) πρὶν — εἰσαφικ.) Nostri Codd. vt edd. pr. πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι: Plutarch. πρὶν δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαφικέσθαι, cff. ibi interptt. schol. Eurip. πρὶν γουνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, cf. ibi Barnes.

13) τὸν χρησμὸν) Deleuimus διὰ auctoritate Vit. 1. et Ciz. et Apollod. III, 15, 7. Saepe ἀπορεῖν iungitur sic cum Accusatiuo sine διὰ, quod vero Heyn. ad Apollod. tuetur.

14) εἰς τροιζῆνα (τροιζῆνα)) Desunt in Vitt. 1. 2. et Ciz. Plutarch. l. l. εἰς τρ. πεμιλθών.

15) ὃς μεθύσας — ἐκλησ. αὐτῇ) Tzetzes debet Apol-

τὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης [16]), ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν [17]) ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὡς φησι Πλούταρχος [18]), καὶ Καλλίμαχος [19]) δὲ λέγει οὕτως [20]) ·

Ἐν γάρ μιν [21]) Τροιζῆνι κολουρείῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρηίδεσσι [22]) . . . . .

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσωσι [23]), καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος [24]), πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθείς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός [25]).

495 — 96. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι [1]) τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Ἢ ὁ κέλωρ καὶ υἱὸς [2]) τοῦ Θησέως,

lodoro III, 15, 7. Vltima τῇ δὲ αὐτῇ sqq. absunt a Vitt. 2 et 3.

16) γενομ.) Noſtri γινομένης.

17) πέτραν) Pro πέτρας noſtri cum Seb.

18) πλούταρχ.) Theſ. c. 3.

19) καλλίμαχ.) *In Fragm. a Bentleio collectis num.* 66. Seb. In ed. Ern. p. 438. vbi cf. Hemſterhuſ.

20) λέγει οὕτως) Noſtri cum edd. pr. modo λέγων.

21) Ἐν γάρ μιν) Sic Seb. Noſtri, vt edd. pr. ἔργα δέ μιν: Hemſterhuſ. ἄορά μιν.

22) ἀρηίδεσ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσπίδεσσι.

23) ἐφαρμόσωσι) Pro ἐφαρμόσουσι, vt ſq. δυνηθῇ conueniat, legendum conſenſu Codd. noſtrorum.

24) καὶ δυνηθῇ — ξίφος) Vitt. 2 et 3. ignorant cum Apollodoro, qui habet: ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι τοῦτα, cui conſentit Plutarch. l. l. ἂν δύνατος ᾖ τὴν πέτραν ἀναστῆσαι.

25) διὰ — πατρός) Deeſt in noſtris.

1) δηλονότι) Vit. 1. et Ciz. τοῦτ' ἔστι.

2) καὶ ὁ υἱὸς) Coniunct. καὶ a Seb. praepoſitam noſtri quoque praeponunt, ſed ſeq. τοῦ Θησέως abeſt a Vitt. 2 et 3.

τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Γίγαντος, ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας [3]), ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενής· ἀπὸ Ἐρεχθέως. Τινὲς δὲ καὶ τοῦτον ἕνα [4]) λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος, τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροτίων [5]). Τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. Φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον.

Τοῦ ποτ' εἰς λέχος] Ἀντίπτωσις· οὗ ποτ' εἰς λέχος καθεῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πορφὶς καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γὰρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἕλληνας [6]), ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην [7]). Ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ [8]) Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος [9]), ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, Μούνιτον [10]) κληθέντα. Φοβουμένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ [11]), ἤγουν τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό· συνῆν γὰρ [12]) ἡ Αἴ-

3) ἐκ — πέτρας) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. Sane ſaluo ſenſu abeſſe poſſunt.

4) καὶ τοῦτον ἕνα) Sic noſtri melius pro: καὶ ἕνα τοῦτ. deinde φασὶ pro λέγουσι.

5) ὡς καὶ Ἀνδροτ. — εἰς Κύπρον) In Vitt. 2 et 3. deſiderantur. De Androtione, Atticae hiſtoriae conditore, vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. et Meurſius in Bibl. L. 1. eiusque etiam meminere ſchol. Pind. Iſthm. VII, 13. Photii Lex. p. 217. ad νεώσει, Ἀνδροτ. ἐν ε' Ἀτθίδος: et p. 407. ad συγγραφεῖς.

6) πρὸ τοῦ — Ἕλληνας) Noſtri non exhibent.

7) διὰ — Ἑλένην) Abſunt a noſtris.

8) ἡ τοῦ) Noſtri negligunt τοῦ, non bene.

9) Ἀκάμ.) Male deeſt in Vit. 1. et Ciz.

10) Μούνιτον) H. l. recte, cf. ſupra v. 314. υἱὸν omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ — μητρὶ) *Id negat Pſeudodidymus ad Hom. p.* 63, *ed. Baſil.* Thryllit.

12) συνῆν γὰρ) Pro συν.

θρα τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα [13]) παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν [14]). Πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου [15]), ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτή· μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὕτη ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. Ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη· ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς Ἀκάμαντος εἶναι τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. Ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας, ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. Περὶ δὲ τὴν Θρᾴκην παραγενομένων, καὶ [16]) κυνηγετούντων, ὅφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὡς φησιν Εὐφορίων [17]).

Ἦ οἱ Μούνιτον υἷα [18]) τέκεν πλομίνῳ ἐνὶ ὥρῃ,
Ἀλλά ἑ Σιθονίη τε, καὶ ἐν κνήμῃσιν Ὀλύνθου [19]),
Ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ, πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δ' ἔννοια τοιαύτη·

Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται [20]) ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς,

δι, quod Pott. II. habet, et Seb. emendauit, iam omnes priores edd. exhibent, quos vero Seb. non inſpexit.

13) ἁρπαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἁρπασθεῖσα.

14) δι' ἃ — λέγειν) Ciz. et Vit. 1. δι' ἅ, μέλλω λέγειν, quae verba quaſi in parentheſi legenda eſſe putat Thryllit.

15) ὑπ' Ἀλεξ.) Ciz. et Vit. 1. παρὰ Ἀλεξ. et mox ἑκουσίως pro ἑκοῦσα.

16) παραγεν. καὶ) A noſtris abeſt.

17) Εὐφορίων) Tragicus et epicus, in carmine quodam, cuius vero nomen Tzetzes h. l. non, vt alias, attulit. Nulla vero verſſ. hic laudatorum a Voſſ. de hiſt. et poetis gr. et a Fabric. in Bibl. Gr. eſt facta mentio.

18) υἷα) Recte Vit. 1. et Ciz. ſed Seb. Vitt. 2 et 3. υἱὸν, male. Deinde lege τέκεν pro τέκε.

19) ὀλύνθου) Vit. 1. et Ciz. ὀλύνθῃ; Vitt. 2 et 3. ὀλίνθου, vitioſe.

20) ἀπελεύσ.) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσεται, vt mihi videtur, rectius.

τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· ὁ γὰρ Ἀκάμας [21]) ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ [22]) βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τὴν βασιλείαν. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὁμόσας ἀντιστρέψειν [23]), ἐξέρχεται. Καὶ ἡ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ [24]) τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. Ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. Καὶ τοῦ τακτοῦ δὲ διελθόντος [25]) χρόνου ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν [26]) κατενεχθεὶς, τῷ ἑαυτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. Οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ.

Πόῤῥις] καὶ πόρτις [27]), ἡ δάμαλις, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθήκῃ ἀντ' αὐτοῦ [28]) ἑτέρου ῥ, πόῤῥις. Ἔστι δὲ [29]) ὁ στίχος χωλίαμβος, ὃ πάθος ἐστὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. Οἱ δὲ μεταγραφεῖς [30]), ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς

21) ὁ γὰρ Ἀκάμας usque ad κατῴκησαν (κατῴκησαν) ἐν Κύπρῳ in Vit. 1. et Ciz. desunt.

22) ἐκεῖ) ἐκεῖσε Vitt. 2 et 3. cum Sebast. verum vulg. ἐκεῖ praeferenda.

23) ἀντιστρ.) Vit. 3. ἀντιστρίφειν.

24) ἀπελπίσει) Vit. 3. ἀπελπίσῃ, recte ob ὅταν.

25) καὶ τοῦ — διελθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

26) μερῶν) Thryllit. mavult μηρῶν, sed sine caussa.

27) καὶ πόρτις) Sic Vitt. 2 et 3. A reliquis omissum καὶ, non bene: deinde vero καὶ praepositum τῷ· ἐκβολῇ recte delent.

28) ἀντ' αὐτοῦ) Sic nostri pro ἀντὶ αὐτ.

29) ἔστι δὲ) Abest a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. καὶ ἐστιν.

30) οἱ δὲ μεταγρ. — ἀμαθεῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia alia, quae imperitiam Lycophronis notant.

Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ γράφοντες [31]), ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τάττεται. Κρεῖττον δὲ τὸν πόδα χωλεύειν καὶ σκάζειν, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν [32]) τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόρρην δὲ, ἤτοι δάμαλιν, τὴν Λαοδίκην λέγει, ἀλληγορικῶς [33]).

497. Ἢ ζῶσ' ἐς Ἀΐδην [1])] Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ηὔξατο καὶ κατεπόθη εἰς γῆν, διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν ὡς δούλην. Φεῦ, ὦ Λύκοφρον, πῶς ἀνακόλουθα γράφεις,

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον;
Ἄνω γὰρ εἶπὼν σαῖς γραφαῖς μεγακρότοις [2]).
„Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις,
„Χανοῦσα κευθμῷ χείσεται διασφάγος,
„Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν [3]) στεναγμάτων."

31) γράφ.) Vitt. 2 et 3. γράψαντες.

32) καθ' ὁλοκληρ.) Vit. 2. ὁλοκλήρως: Vit. 3. καθολοκλήρως.

33) ἀλληγορ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) ἢ ζῶσ' ἐς Ἀΐδ.) Vit. 1. et Ciz. hic addunt: λαοδίκη — ὡς δούλην: cf. supra ad v. 314. quae inserenda curauimus. Hinc usque ad v. 503. iidem omnia breuiter complectuntur sic: κρησταίνης ἔχις, θρᾳκικὸς ἀπὸ τόπου. ἀνακολούθως γὰρ ὁ λυκόφρων γράφει, πρὸ ἡλίου γὰρ εἶπε· τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις κευθμῷ χανοῦσα χείσεται διασφάγος, λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων. αὖθις δὲ θρήσκουσαν αὐτὴν λέγει συμφορᾶς τοῦ Μουνίτου. (hi sunt tres Lycophr. verss. 316 — 18.) Haud dubie sic scripserat, modeste sane, si. Tzetzes, sed frater Ioan. ipse, vt sibi videbatur, poeta, versiculis Lycophronem immodeste reprehendere maluit: atque hi verss. deinde in exemplaria seqq., vt Vitt. 2 et 3. sunt translati. Ludit autem libenter Io. Tzetzes versiculis, et scholia orationi ligatae committit. Sic περὶ τοῦ σαρδωνίου γέλωτος quindecim effudit versus ad Hesiod. p. 26. ed. Heins.

2) μεγακρ.) Pro μετροκρότοις Vitt. 2 et 3. cum Seb. legunt.

3) ἀγχίπ.) Vit. 3. ἀγχίσευν, perperam.

Ἤγετο χαλκάρμα συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἑλλὴν στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις·
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν, πεσοῦσαν χαλκάρμα,
Δὺθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φὴς, συμφορᾷ τοῦ Μουνίτου,
Θρήσσης ἰχθὺης προσβολῇ [4]) τεθνηκότος.

499. Κρηστώνης [5])] Κρηστώνη, ἡ Θράκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεως καὶ Κυρήνης θυγατρός.

502. Δνόφῳ] Ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν.

503 — 5. Ἢ μόνῃ ζυγὸν δούλειον] Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς [1]) ὤν· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν Διὸς [2]) θυγατέρα. Ἁρπάσαντες γοῦν [3]) τὴν Ἑλένην, παρέθεντο [4]) ἐν Ἀφίδναις [5]) τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι [6]), οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες

4) προσβολ.) Vitt. 2 et 3. προσβολαῖς.

5) Scholia v. 499 et 502. noſtri ignorant. Quod ad δνόφῳ attinet, Thryllit. addit: *Sed Euſtath. ad Hom. Od. μ, p. 290. ex Heraclide refert, ὅτι ἀπὸ τοῦ νίφος, νόφος καὶ γνόφος αἰολικῶς, ὁ ἄλλως δνόφος. Schol. Ariſtoph. ad Ἱππεῖς p. 329. b. πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ πυδαρίζειν, ὡς γνόφος, δνόφος. Idem Heſych. habet.* cf. Fiſcheri Animaduerſſ. ad Welleri Gram. Spec. I, p. 159.

1) ὁ μὲν Διὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 350. adiiciunt υἱός.

2) τὴν Διὸς) Art. τὴν a Seb. additum noſtri non agnoſcunt. Eudoc. habet.

3) ἁρπάσ. γοῦν) Noſtri cum Eudoc. οὖν.

4) παρέθεντο) A Seb. emendatum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia: Vit. 1. et Ciz. legunt παρατίθενται: vulg. vitioſe περιτίθενται.

5) ἐν Ἀφιδ.) Sic quoque noſtri cum Eudocia: olim, vt ap. Apollod. III, 10, 7. ἐν Ἀθήναις, cf. ibi Heyne.

6) οἱ Διόσκ.) Abeſt a no-

τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης [7]), Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην τοῦ υἱοῦ ἁρπακτῆρος. Ἥτις Αἴθρα [8]), ἁρπαγείσης πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ ἐπὶ Τροίαν, Καὶ Ὅμηρος [9])·

. . . ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

Ὅθεν καὶ αὐτὴν [10]) εἶπεν αἰχμάλωτον, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὅτε ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀκταίων λύκοι] Οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί. Λέγει δὲ τοὺς Διοσκόρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπ' Ἀκταίου [11]) βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον [12])

stris et Eudoc. In edd. vett. usque ad Pott. II. legebatur Διοσκορίδαι, quod Thryllit. ne graecum quidem esse putat, cum Διοσκορίδης potius sit filius vnius Dioscurorum: recte.

7) διὰ — Ἑλένης) Desunt in Codd. nostris et Eudoc. vt etiam sqq. πρὸς αἰσχύνην — ἁρπακτῆρος.

8) Αἴθρα) A Seb. insertum nostri cum Eudoc. et vett. edd. non inserunt, sed hinc legunt: ἁρπαγείσης δὲ — συναπῆρ. αὐτ. Αἴθρα.

9) καὶ Ὅμηρ.) Il. γ. 143. A nostris cum verss. absunt.

10) Ὅθεν καὶ αὐτ. usque ad ἀποθανεῖται desunt in Vitt. 2 et 3. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verba priora: Ὅθεν — Ἑλένης, sed quae sequuntur usque ad ἀποθανεῖται, ab iis etiam absunt.

11) Ἀκταίου] Pro Ἀκταίωνος, quod nostri cum vulg. tuentur, Seb. emendauit. Paus. I, 2, 5. et Steph. Byz. ad Ἀκτή et Marmor. Arundel. I, 4. dic. Actaeus. Verum quum Stephan. ibi habeat: ἀπὸ Ἀκταίου τινός, h. l. forsitan sic quoque legendum videtur, nam facili lapsu ex Ἀκταίου τινὸς fieri poterat Ἀκταίωνος. Attamen vocatur etiam Ἀκταίων, vt Thryllit. obseruat, Etymolog. M. et Eustath. ad Perieg. ἀπὸ Ἀκταίωνος ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος. Vnum ergo idemque esse videtur

μέρος τῆς Ἀττικῆς ἀκτὴ, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.

506. Ὧν ὀστράκου στρόβιλος] Ἐρρέθη πάλαι [1]), ὅπως ὁ Ζεὺς, κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ᾠοῦ, ὡς ληροῦσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ περικεφαλαίᾳ ἐχρῆτο. Ἡ μέντοι [2]) Λήδα, ὡς ὁ παλαιὸς ἱστορικὸς Γεώργιος Κεδρηνός [3]) φησιν, ἐν προαστείῳ περὶ τὸν Εὐρώταν ὡραϊζομένη, ἐπεὶ Τυνδάρεως μὴ παρὼν ἦν, μοιχευθεῖσα ὑπὸ νεωτέρου τινὸς, Κύκνου [4]) καλουμένου, υἱοῦ δὲ Ἐρεβίωνος βασιλέως Ἀχαΐας, τίκτει βρέφη τρία ἐνὶ τοκέτῳ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον [5]) τοῦ ᾠοῦ.

507. Κόρσην] Κόρση [6]) κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησιν [7]), ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς [8]) ἐν τῷ περὶ Νείκους·

Ὡς πολλῶν [9]) μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

Ἀχταίων et Ἀχταῖος, nec vulgata ſollicitanda. cf. quoque Siebelis in ſymbol. critt. et exeget. ad Hellenica pag. 170.

12) πλεῖον) Noſtri πλέον.

1) πάλαι) Ad v. 88.

2) ἡ μέντοι usque ad καὶ Ἑλένην a Seb. addita a noſtris non adduntur.

3) Κεδρῆνος) *In Hiſtoriarum Compend. T.* I, *p.* 120, *ed. Pariſ.* Seb.

4) Κύκνου) Vid. ad v. 88. vbi κύων perperam nominatur.

5) περιφ. διχότ.) Ciz. et Vit. 1. περιδιχόμενον, non inepte.

6) κόρση) Vit. 1. et Ciz. κόρσις, vt etiam mox κόρσεις pro κόρσαι, perperam, nam infra ad v. 711. recte κόρση. *Pollux* κόρσας, τὰς τρίχας, II, 3, 6. Thryllit.

7) φησιν) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) Ἐμπεδοκλ.) Cf. Sturz. in Annotat. ad Empedocl. p. 602.

9) πολλῶν) Vit. 1. et Ciz. πολλαὶ, quod quoque Sturzio placet. Infra tamen ad v. 711. πολλῶν tuentur.

508 — 09. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτες [1])] Θρίψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται [2]) τοῖς ξύλοις· πρὶν γὰρ [3]) εὑρεθῆναι τὰς σφραγίδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες [4]) καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, τὴν ὅλην [5]) Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι [6]), περιδραμοῦνται [7]). Οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μονης τῆς Αἴθρας· διὸ καὶ [8]) θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακτας, ἤτοι Θεοὺς καὶ σωτῆρας, ἐκάλεσαν.

510. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας] Ἅτινα [1]) εὐεργετήματα, ἃ δὴ περὶ τοὺς Ἀθηναίους [2]) οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταριθμήσουσι τοῖς ἄστροις· οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατηστερίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [3]) δι' Ἑλένην [4])·

1) θριπόβρ.) Vitt. 1 et 2. et Ciz. θριπόβρωτα.

2) ἐγγίνεται) Vit. 3. ἐγγίζει, inepte.

3) πρὶν γὰρ — ξύλοις) Desiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) δουλώσ.) Vitt. 2 et 3. δηλώσαντες, perperam.

5) τὴν ὅλην) Vit. 1. et Ciz. modo ὅλην: Vit. 2. τὴν ἄλλην: Vit. 3. τὴν αὐτήν Dubium, quod sit praeferendum. Schol. ad Hom. Il. γ, 144, qui idem tradit, habet Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσι.

6) σφραγῖδι) Vitt. 2 et 3. σφραγίδι.

7) περιδρ.) Vitt. 2. et 3. παρεδραμοῦνται.

8) διὸ καὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. καὶ delent.

1) ἅτινα) Vit. 1. et Ciz. ἃ δὴ, et hinc cum Seb. et Vitt. 2 et 3. post ἃ inserunt δή.

2) περὶ — Ἀθην.) Vit. 3. πρὸς τοὺς Ἀθην. non male, omisso etiam οἱ Διόσκουροι.

3) Ὀρέστῃ) v. 1631 sqq. ed. Lipl.

4) δι' Ἑλένην) Pro δι' Ἀπόλλωνοι nostri, recte, nam. Apollo deprecatur Menelaum, vt parcat Helenae. Ante Pott. perperam legebatur δι' Ἑλένης, et ideo mutabat in δι' Ἀπόλλωνος, nulla Codd. auctoritate.

Ἦδ' [5]) ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος [6]) πτυχαῖς [7]),
Σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα [8]) πρὸς σέθεν.
Ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ [9]) Φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός·
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών·
Κάστορί [10]) τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔστω, ναυτίλοις σωτήριος.

Καὶ μετ' ὀλίγα [11]).

. . . . . Ἐγὼ
. . . . . Δ' Ἑλένην Ζηνὸς [12]) μελαίθροις πελάσω,
Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ θ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ, πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
Ἔστω, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ [13]),
Σὺν Τυνδαρίδαις [14]), τοῖς Διὸς υἱέσι,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

5) ἦδ') Vit. 1. et Ciz. pro ἣ δ', recte, cf. ed. Beck. et Porſon.

6) ἐν αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀν' αἰθ. mendoſe. Editt. enim Eurip. ἐν habent.

7) πτυχαῖς) Noſtri πτύχαις.

8) σεσωσμ. — θανοῦσα) Vit. 1. et Ciz. σεσωσμένην — θανοῦσαν, vt Seld. Reliqui, qui ſequuntur verſus, ab iis abſunt.

9) ἐξέσ. κἀπὸ) Vitt. 2 et 3. ἐξώσασα χ' ὑπὸ, quod edd. non agnoſcunt.

10) κάστορί —) Hi duo verſſ. a Seb. additi a Vitt. 2 et 3. non adduntur.

11) ὀλίγα) Vitt. 2 et 3. ὀλίγον, ſol. v. 1683 ſqq.

12) Ζηνὸς) Vitt. 2 et 3. Διὸς, cf. Porſon ad h. l. Editt. Eurip. Ζηνὸς, recte, alias enim verſus ruit, vt etiam ſit, ſi nolis in ſeq. verſ. cum edd. λαμπρῶν pro λαμπρὸν, quod Potter. exhibet cum Vitt. 2 et 3. legere: ſunt enim Anapaeſti. Thryllit.

13) ἀεὶ) Vit. 3. αἰεὶ, male, niſi ἔντιμος alteram breviet. Thryll.

14) Τυνδαρίδ., quod reſtituit Seb. pro Τυνδαρείδαις, habet quoque Vitt. 2 et 3. cum edd. nam id verſus requirit, et latina pronuntiatio monſtrat. Sed Potterus ἄμετρος, Τυνδαρείδαις. Thryll.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις] Ἡμιθνὴς καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· ἡμιθνὴς μὲν [1]) λέγεται [2]) ὁ ψυχορράγων [3]), καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος. Ἢ ὁ ἡμέραν [4]) ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι [5]). Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Ῥακίνθου ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνέρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης [6]), τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκαρίος, Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ Ἀρήνης [7]), τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης, τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα [8]). Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου [9]) καὶ Περιβοίας [10]) τῆς Νηίδος υἱοὶ πέντε, καὶ ἡ Ὀδυσσέως [11]) γυνὴ Πενελόπη. Τυνδάρεω [12]) καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος [13]) ἔγημε, καὶ Κλυται-

1) ἡμιθνὴς μὲν) Vitt 2 et 3. pro ἡμ. γὰρ, bene ob ſeq. δέ.

2) λέγεται) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

3) ψυχ.) Sic quoque noſtri cum ſchol. Pind. Nem. X, 112. Phauorin. vero, qui exſcripſit hoc ſchol. ψυχαγωγῶν.

4) ἡμέραν ὢν — νεκροῖς) Cf. Schol. Pind. l. l. v. 103. et Pind. ipſe v. 104.

5) ὡς οἱ Διόσκ. usque ad fin. ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα abſunt hic a Vit. 1. et Ciz. ſed infra v. 546, vbi fere eadem repetuntur, ſunt adiuncta. Vitt. 2 et 3. hic exhibent.

6) γοργοφόν.) Recte. Apollod. III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. male γοργόνης.

7) Ἀρήνης) Recte, cf. Apollod. l. l. et Heyne in Obſeru. p. 283. Vit. 1. et Ciz. Ἀρκύης: Vitt. 2 et 3. Ἀρνήνης, minus recte.

8) ἱλάειρα) Pro ἱλάειρα noſtri cum Apollod. l. l. et Pauſ. II, 22, 6. Variant tamen in ſcriptura huius nominis. cf. Heyne p. 324. ad Apollod. Hygin. f. 80. Lairam vocat, cf. ibi Munk.

9) Ἰκάρου ἢ Ἰκαρίου) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis modo eſt Ἰκαρίου.

10) περιβοίας) Noſtri περιβοίης.

11) καὶ ἡ Ὀδυσσ.) Art. ἡ a Sebaſt. praemiſſum Vitt. 2 et 3. quoque praemittunt.

12) τυνδ.) Vit. 3. τυνδάρεως, male, vt olim in Apoll. III, 10, 6. cf. ibi Heyne.

13) Ἔχεμος) Pro Ἐχέμου Vit. 1. et Ciz. recte:

μνήστρα. Κατά τινας δὲ [13b] καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πολυδεύκῃ [14]· καθ' ἑτέρους δὲ οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἱ Φοίβην [15] καὶ Ἱλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως [16], ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνεος· Κάστορος δὲ καὶ Ἱλαείρας Ἀνάγων [17], ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλοθός [18].

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκουροι οὗτοι ἀπὸ Μεσήνης ἁρπάσαντες, ἔγημαν Ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων [18b] Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικὰς [19], μερίζειν ἐπιτρέπουσι [20] τῷ Ἴδᾳ. Ὁ δὲ [21] τεμὼν βοῦν

Vitt. 2 et 3. ἴχεβος, lapsu scribae pro ἴχεμος. Apollod. l. modo l. etiam ἴχεμος, cf. Heyne in Obseruu. p. 284. Sic dicitur etiam Paus. I, 41, 3. et c. 41. ad extr. vbi in edd. vett. ante Xylandrum ἴχεμων, et VIII, 5, et 45. Diod. Sic. IV, c. 40. Echemon erat filius Priami, cf. Io. Tzetzes Hom. v. 68.

13b) τινας δὲ) Pro τινας nostri cum Seb.

14) πολυδεύκῃ) Vitt. 2 et 3. πολυδεύκει.

15) οἱ Φοίβην) Deleuimus καὶ interiectum ope Codd. nostrorum.

16) Μνησίλ.) Sic quoque Vit. 1. recte, vt Apollod. III, 11, 2. Ciz. Μνασίλεως: Vitt. 2 et 3. Μνηόλεως, mendose; sed quae sequuntur, ἢ Μνησ. καὶ Ἀσιν. absunt ab omnibus Vitt. verum Ciz. habet ita: ἢ Μνεσίνοος καὶ Ἐνσίνεως. Nat. Com. VIII, 9. qui hunc locum exscripsit: *Mnesilum, quem alii Mnesinoum, alii Asineum vocant.* Paus. II, 22, 6. Μνασίνους.

17) Ἀνάγων) Sic cum Sebast. Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum Natal. Com. l. l. vt edd. pr. ἀνώγων.

18) ἢ Ἄναξ. — Αὐλοθ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. Paus. II, 22, 6. Ἄναξις. Pro Αὐλοθὸς Vit. 1. Αὐληθόη: Ciz. Αὐλωθίρης. Nat. Com. l. l. Aulothus. cf. Heyne ad Apollod p. 324.

18b) τῶν Ἀφ. παίδων) A Seb. addita nostri non addunt. Sunt verba Apollodori, haud dubie postea inserta.

19) Ἀρκαδ.) Vitt. 2 et 3. Ἀρκαδίας, mendose.

20) ἐπιτρ.) Sic Vitt. 2 et 3. sed Ciz. et Vit. 1. vt edd. ante Potter. II, ἐπιτροπεύουσι, male.

21) ὁ δὲ) Ante Seb. ὃς, vt nostri: ὁ δὲ ex Apollod. hauftum.

εἰς μέρη τέσσαρα [22]), τοῦ πρώτου καταφαγόντος [23]) τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι εἶπε τῆς λείας [24]) τὸ ἥμισυ, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. Αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὸ ἴδιον μέρος [25]) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ μετὰ ἐκείνου [26]) τὰς βόας εἰς Μεσσήνην [27]) ἤλασε. Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην [28]) οἱ Διόσκουροι, τήν τε λείαν [29]) ἐκείνην [30]) τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ, κἀκείνους ἐλόχων. Κάστωρ [31]) δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός. Λυγκεὺς δ' ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ· ὁ δὲ κτείνει αὐτόν [32]). Πολυδεύκης δὲ, διώκων αὐτούς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου

22) *τέσσαρα*) Vit. 1. et Ciz. *δύο*, perperam, vid. Apollod. III, 11, 2.

23) *τοῦ πρ. καταφ.*) Noſtri *τ. πρώτως φαγόντος*, vt edd. pr. quod etiam ferri poſſe dicit Heyne ad Apollod. l. l.

24) *τῆς λείας*) Vit. 1. et Ciz. *τῶν βοῶν*, vt edd. pr. *τῆς λείας* e correctione Seb. eſt Apollodori. Caeterum e Vitt. 2 et 3. *εἶναι — ἰδίαν μερίδα* exciderunt. Thryllit. pro *ἰδίαν* mauult quoque *λείας* legi praeeunte Apollodoro.

25) *τὸ ἴδ. μέρος*) Vit. 1. et Ciz. vt olim, *τὴν ἰδίαν μερίδα*, neque agnoſcunt *πρῶτον* a Seb. adiectum, quod eſt verbum Apollodori.

26) *μετὰ ἐκείνου*) A Seb. inſerta noſtri non agnoſcunt. Sunt iterum Apollodori.

27) *εἰς Μεσ.*) Vitt. 2 et 3. *εἰς τὴν Μεσσ.*

28) *ἐπὶ Μεσσ.*) Noſtri non habent. Sunt ex Apollodoro illata.

29) *τήν τε λείαν*) Noſtri, vt edd. pr. *καὶ τὴν ἀγέλην*: illa ſunt Apollodori.

30) *ἐκείνην*) Sic quoque Apollod. ſed Vitt. 2 et 3. *ἐκείνων*.

31) *κάστωρ — δρυός*) Exciderunt in Vitt. 2 et 3.

32) *ὁ δὲ κτ. αὐτόν*) Vit. 1. et Ciz. *ἴδας δὲ βαλὼν ἀνεῖλε τὸν κάστορα*. Quum iidem Codd. in ſeqq. a vulgata quoque diſcedant, vna ſerie, quae habent, hic ponamus: Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς κεραυνοῖ. Πρότερον τοῦ Ἴδου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυδεύκους ῥίψαντος στήλην λιθίνην, ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κτείναντος αὐτόν. Πολυδεύκ. δὲ ἀθ. ἔμελ. ποιεῖν — χωρίζεται.

βληθεὶς τὴν κεφαλὴν καὶ σκοτισθεὶς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ. Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν· ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. Καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος [33]) λέγει·

Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασ' [34]) ἶσα θεοῖσιν.

Τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος [35]), ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει·

. . . . . αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς·
Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντα λίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἰσιδε κύδιμος [36]) ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν [37]) ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ' [38]) ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.

Διπτύχοις] Ἔφην πρώην [39]) τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατὰ μέν [40]) τινας ἐκ τοῦ ὠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη [41])

33) Ὅμηρ.) Odyss. λ, 301 sqq. Omnia desiderantur in Vit. 1. et Ciz. sed in Vitt. 2 et 3. modo verss. οἳ καὶ — ἔχοντες: a Seb. vers. additus deest.

34) λελόγχ.) Vitt. 2 et 3. λελόγχασιν: *atque sic lege in Didymo p.* 1. *ubi lectio est corrupta.* Thryll.

35) Στασ.) Cf. Heyne ad Virgil. T. II, p. 229. Villoiſ. in ſchol. Marc. Prolegg. p. XXXIV, Fiſch. ad Plat. Euthyphr. p. 44. et Fabric. B. Gr. Vol. I, p. 382. ed. Harl. Eosdem verss. exhibet Io. Tzetz. in Chil. II, 711 sqq. vnde patere videtur, ea, quae a Vit. 1. et Ciz. hic absunt, ab illo huc esse illata.

36) κύδιμος) Io. Tzetz. in Chil. l. l. ὄβριμος: Vit. 2. κύδιμος, posito ον super ος: Vit. 3. κύσιμος, et ἥρας pro ἥρως, mendose.

37) δεινοῖς ὀφθ.) Sic etiam Io. Tzetz. l. l. Vit. vero 3. δεινοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν.

38) κάστ. θ') Vit. 2. κάστ. δ'.

39) πρώην) Vitt. 2 et 3. πάλιν.

40) μέν) A Seb. additum a nostris abest.

41) Ἑλένη — Πολ.) Vit. 1. et Ciz. praeponunt his tribus nominibus artic. Vitt. 2 et 3. addunt hic μέ-

καὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· κατά τινας [42]) δὲ, οὐκ ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς Καθ' ἑτέρους δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀττέρος μορφῇ μιγέντος αὐτῇ [43]) τοῦ Διὸς, ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει· ἄλλοι δὲ [44]) ὕστερον τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τοῦ ὠοῦ γεννηθῆναι.

Λαπερσίοις] Παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικὴν [45]), ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαοὺς, ἤτοι πολεμεῖν [46]).

513. Δισαρπάγω] τῇ Ἑλένῃ λέγει [1]). Δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον [2]) ἑπταετὴς οὖσα [3]), ὡς φησιν Ἑλλάνικος· Δοῦρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησι [4]), τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὄπισθεν [5])

νος ad κάστωρ, quod in vulg. poſtea eſt additum.

42) κατά τινας — καὶ πολυδ.) In Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

43) αὐτῇ) Vit. 1. et Ciz. ταύτῃ: Vitt. 2 et 3. non bene αὐτοῦ.

44) ἄλλοι δὲ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

45) λακωνικὴν) Noſtri cum Seb. pro λακωνικῆς.

46) πολεμεῖν) Sic lege cum Vit. 1. et Ciz. pro πολεμικοῖς. Vit. 3. πολεμικήν. cff. Interptt. ad Steph. Byz. λᾶ ſ. λᾶς, et Strab, VIII, p. 364. Si quis vero velit tueri lect. vulgat., explicet πολεμικοῖς *bellicoſis*, ſcl. λαπερσίοις, quod ſignificare videtur.

1) τῇ Ἑλ. λέγει) Reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. caeteri non habent.

2) πρότερον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. πρώτη habent.

3) οὖσα) A Seb. ſuppletum noſtri quoque ſupplent. Vit. 1. vero et Ciz. ita: ἡρπάγη· πρώτην μὲν ὑπὸ Θησέως ἑπταετῆ οὖσαν, ὡς φ. Ἑλ. Schol. Hom. Il. γ, 144: κομιδῇ νέαν habet, cff. Sturz. ad Hellan. p. 116. et Plutarch. Theſ. 33. p. 64. Vol. 1. ed. Reisk.

4) φησι) Noſtri λέγει.

5) ὡς ὄπισθεν — Θησεύς) Vit. 1. et Ciz. non habent, hinc vero: δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀλεξάνδρου, pro δεύτερος δὲ ὁ Ἀλ. quod bene reſpondet τῷ· πρότερον ὑπὸ Θησέως, vid. ſupra ad v. 103.

εἶπον πλατυτέρως [6]). Καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ ὁ Θησεύς· δεύτερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

Κρεκὶ] Κρὲξ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον, ἴβιδι [7]) ἐοικὸς ἔστι δὲ ἡ ἴβις περὶ [8]) τὴν Αἴγυπτον) ὀφιοφάγον. Καλλίμαχος [9]) δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τοῖς γαμοῦσι [10]) δυσοιώνιστον εἶναι. Καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ [11]).

Ποικίλον οὐδὲ μίλαθρον Ὀρχίλοχος [12]) ἵπτη Κύζικος,
Οὐδ' ἤεισε κακὸν γάμον ἰχθομένη [13]) κρέξ.

Κρεκὶ [14]) δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι.

6) πλατ.) Vit. 3. πλατύτερον.

7) ἴβιδι) Vit. 1. et Ciz. ἴβι.

8) ἡ ἴβις περὶ τὴν) Noſtri omittunt artt. ἡ et τήν.

9) καλλίμ.) Fragm. 102. p. 468. ed. Erneſti. περὶ ὄρνεων Erneſt. vitioſe pro π. ὀρνέων.

10) γαμοῦσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. δι-γαμοῦσι, quam lectionem Suid. ad κρὲξ ſi mat. Forte legendum δυσγαμοῦσι.

11) Ἀπολλοδώρῳ) Scl. dramate ſic dicto, cf. Suid. Harpocrat. et Phot. Lex. p. 237. in: ὁ κάτωθεν νόμος. Schol. ad Apollon. I, v. 1063. p. 153, b. Holſten. ad Steph. Byz. p. 53. Reineſ. in Epp. ad Daum. 85, p. 215. et Heyne ad Apollod. Fragm. p. 459. In prima edit. Potterus ἀμαθῶς addiderat: *Corruptiſſimi ſunt hi verſus, et ex qua parte Apollodori citentur, memoriae iam non occurrit*, nam Apollodori biblioth. Tzetzes non intellexerat: in altera vero errore detecto omiſit.

12) ὀρχίλ.) Pro ὀρχίλος a Seb. reſtitutum comprobant Vitt. 2 et 3. *Legendum forte:*

ποικίλον ἐν δὲ μίλαθρον . . . ἔρχιλος ἵπτη κυζικεῦ,
ὃς δ' —

vid. omnino ſchol. Apollon. p. 153, b. (I, 1063.) vnde vides, de Cyzico in Apollodoro Euphorionis actum. Thryll.

13) ἰχθομένη) Sic legendum e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἰχθόμενος: Vit. 3. ἐρχομένη.

14) κρεκὶ — γενέσθαι) Noſtri ſic: κρεκὶ, τῇ Ἑλένῃ, ὡς κακονύμφῳ.

516. Εἰς Βεβρύκων [1])] Τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ὡς καὶ τό [2]):

Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς εἰς [3]) Βεβρύκων ἐξίψειαν ἐκβακτηρίαν. Μὴ δ' ἐπὶ νηῶν ἔλθοιεν ὡς πρότερον εἰς Βεβρυκίαν συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἄμυκον [4]), τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων [5]) δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βεβρυκας λέγει, γράφων οὕτω· „Τῶν πάλαι „μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον [6]) „ὄρος. Τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλα„τίαν."

Ἐκβατηρίων [7])] Ἔκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ' οἱ λεόντων] Τοὺς Ἀφαρέως [8]) παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Λέοντας δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια [9]) ὄπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως.

1) Βεβρύκων) Cf. Creuzer. Fragm. Hiſt. p. 112 et 115.

2) ὡς καὶ τό) Vit. 1. et Ciz. ὡς τό. Sed verſ. ſeq. σώζων eſt vltimus Lycophronis.

3) ὡς εἰς — ἐκβ.) Vit. 3. rectius ἐκβατηρίαν pro ἐκβακτηρίαν. His verbis ſublatis a Vit. 1. et Ciz. ſubſtituta: μὴ δ' ἐπὶ νηῶν — βεβρυκίαν, quae explicationis cauſa addita quoque addenda curauimus.

4) Ἄμυκον) Huius mentionem quoque faciunt Apoll. Rh. II, 1, cf. ibi ſchol. et Virg. Aen. V, 371.

5) Δίων — Γαλατίαν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vid. *Dio T.* 1. *p.* 5. *ed. Reimar. quod extat apud Valeſium p.* 773. Sebaſt. coll. Zonara VIII, 21. et Holſten. ad Steph. Byz. p. 64.

6) πυρηναῖον) Vit. 3. πυρήναιον.

7) ἐκβατηρ.) Pro ἐκβακτηρίαν recte Vitt. 2 et 3. Deinde primum ponunt αἰγιαλόν, et tum ἔκβασιν.

8) τοὺς Ἀφαρέως — Διοσκούρους) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

9) ἡ ἔννοια — πλατυτ.) Supra ad v. 462. cf. ibi. Abſunt autem haec verba a Vit. 1. et Ciz. et pro πλατυτέρως Vitt. 2 et 3. legunt πλατύτερον.

519. Ἐνυὼ] Ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμικὴ [1]), Ἀνυὼ καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως [2])· ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι.

Τριγενητος] Ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι [3]), ποταμῷ Λιβύης [4]), ἐγεννήθη, ὡς καὶ [5]) Ὅμηρός φησι, καὶν οὐ μυθικῶς·

. . . . Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια [6]).

καὶ Αἰσχύλος [7]) μυθικῶς·

Εἶτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου [8]) πόρου [9]),
Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυστικοῖς [10]).

Ἢ ὅτι [11]), κατὰ Καλλισθένην [12]), τρίτῃ τοῦ μηνὸς [13])

1) πολεμικὴ) Noſtri πολεμικήν, vt referatur ad φονεύειν. Vit. 1. et Ciz. haec verba ſic ordinant: παρὰ τὸ — φονεύειν, ὡς πολεμικήν· ἐπίθετον Ἥρας, Ἐνυώ. Vide, quae ſunt dicta ſupra ad v. 462.

2) καὶ μυθικῶς — οὕτως) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

3) ἐν τῷ τρ.) Delent art. τῷ Vitt. 2 et 3.

4) λιβύης) Sic omnino legendum pro λιβύας e Vit. 1. et Ciz. Suid. ad τριτογενὴς, et Villoiſ. ſchol. ad Hom. Il. δ, 515, vbi eadem huius nominis origo traditur, nam nominatur λιβύη.

5) ὡς καὶ — φησι) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ et φησι. vid. Hom. Il. δ, 515.

6) τριτογ.) Vit. 2. τριττογ. De origine huius voc. cf. Heyne ad Hom. l. l. Eudoc. p. 4. et Voſſ. ad Virgil. Georg. p. 881.

7) Αἰσχύλ.) Eumenid. 287 et 288, inuerſo tamen ordine.

8) γενεθλ.) Ciz. et Vit. 1. γενεθλῆς, vitioſe.

9) πόρου) Sic omnes Codd. Aeſchyl. vero πόρου. vid. Schütz. ad h. l.

10) λιβυστ.) Vit. 1. et Ciz. λυβικοῖς: Vitt. 2 et 3. λιβυστίοις. In Aeſchylo iam e coniectura Stanleii λιβυστικοῖς.

11) ἢ ὅτι) A Ciz. et Vit. 1. abeſt ἢ, non omnino bene.

12) καλλισθ.) Phauor. ἐρατοσθένην. De Calliſthene Olynthio, ſi hic eſt intelligendus, vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 35 ſqq. Meurſ. Bibl. Gr. et ad Chalcid. p. 33 ſq. et Fabr. Bibl. Gr. Vol. III,

ἐγεννήθη· διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τρίτους, ἤγουν τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐγεννήθη [14]· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς [15] ἡ κεφάλη. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [16] ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή [17] ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ [18] ἡ ψυχή ἐστιν· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν [19]. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος [20] δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται ἔαρι, θέρει, χειμῶνι· τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ οτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ Φρονήσει· γεννηθεῖσα γὰρ [21] ἐκ τῆς τρίτους, ἤτοι [22] κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατα Δημόκριτον [23], τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

p. 480, ed. Harl. Citatur quoque a ſchol. Apollon. Rh. l. I, 1035. ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, et I, 202, et II, 674, quae loca a Voſſio et Fabr. non ſunt commemorata.

13) τρίτη — μηνὸς) πέμπτη μεσοῦντος μηνὸς ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς *memoratur Dionyſio Hal. in Rhet. ἐν μεθόδῳ γενεθλιακ. p.* 49. Thryllit.

14) ἤγουν τῆς — ἐγεν.) Vit. 1. et Ciz. ita: κεφαλῆς ἐγ. ἤτοι τοῦ Διός: omnes τοῦ Διὸς ponunt poſt ἐγεννήθη.

15) Βοιωτ.) Vitt. 2 et 3. Βοιωτικῶς. A Ciz. et Vit. 1. abeſt.

16) ἢ ὅτι ἡ αὐτή — φαίνεται) Vit. 1. et Ciz. ignorant, ſed Etymol. M. ad τριτογένεια habet.

17) ἢ ὅτι — λογικόν) Deſunt in Vitt. 2 et 3. et Etymol. M. *cf. Niceph. Greg. ad Syneſ. p.* 392. Thryllit.

18) τριμερὴς) Pro τριμερὶς quoque Vit. 1. et Ciz. ſed γὰρ pro δὲ, neque addunt ἐστὶν a Seb. additum.

19) λογικόν) Ciz. et Vit. 1. λογιστικόν.

20) τρίτος) Pro τρίτον Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed γὰρ pro δὲ Vit. 3. qui quoque poſt ἀὴρ interpungit, et hinc legit: γεννᾶται γάρ. Male Sebaſt. χρόνος *tempus*, nam eſt *annus*, vt ſaepe.

21) γεννηθ. γὰρ) Vit. 1. et Ciz. etiam γὰρ pro δὲ cum Seb.

22) ἤτοι κεφαλ.) Sic legendum cum Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ τῆς κεφ. niſi malis καὶ eſſe i. q. ἤτοι. Vitt. 2 et 3. neque ἤτοι, neque ἐκ τῆς, ſed iungunt τριτοῦς κεφαλῆς.

23) Δημόκριτ.) *In deperdito de Tritogenia ſ. de Pru-*

520. Βοαρμία] Παρὰ τὸ ἁρμόσαι καὶ συζεῦξαι [1]) εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ Φρονήσει. Οὕτω δὲ [2]) τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς [3]). Καὶ Λογγάτις [4]) ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωΐς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός.

Βία] Ἡ δυνατή [5]).

521. Χειρώναξτες] Οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι [6]), καὶ κτίσαντες [7]) τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. Λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία [8]) δήλη. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους [9]), ἐνταῦθα ἐατέον. Καὶ ὅτι [10]) δὲ πάντα τὰ κτιζόμενα, καὶ αἱ τούτων ὕλαι, τῆς τοῦ ἡλίου δέονται θέρμης καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως.

Διπλοῖ] Περισπαστέον. Διπλὸς [11]) δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ, ὀξυτόνως.

dentia libro, vid. in Laert. IX. *Menagium p.* 413. *qui totum hunc Tzetzae locum in teſtimonium recitat.* Sebaſt. cf. quoque Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, pag. 634. ed. Harl.

1) ἁρμόσ. — συζεῦξαι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συναρμόσαι — ζεῦξαι, melius, nam ita reſpondet voc. βοαρμία.

2) οὕτω δὲ) Vit. 1. et Ciz. αὕτη δέ.

3) Βοιωτοῖς) Vitt. 2 et 3. Βοιωτῶν.

4) λογγάτις) Vit. 2. λογάτης. vt etiam λογὰς pro λολγὰς (λογγὰς).

5) ἡ δυνατή) Noſtri, vt edd. ante Pott. ἡ δύναμις. Sic quoque ſchol. interl.

6) ἐργασάμ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. ἐργαζόμενοι.

7) καὶ κτίσ.) Vitt. 2 et 3. ἤτοι κτίσ. ita tamen, vt non h. l. ſed poſt μυθικῶς ponant. Verum καὶ h. l. eſt i. q. ἤτοι.

8) ἡ δὲ ἱστορ. — ἐατέον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

9) ἀχρησίμ.) Vit. 3. ἀχρήστους.

10) καὶ ὅτι — κράσεως) A Seb. adiecta noſtri non adiiciunt.

11) διπλὸς) Ciz. et Vit. 1. διπλῶς. Deinde quoque γὰρ et ὀξύνεται, vt ante Pott. pro δὲ et ὀξυτόνως.

522. Δρύμας] Δρημαῖος, ὁ [1]) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις.

Πρόφαντος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις [2]).

Κρώμνης] Κρώμνα, χωρίον Κορίνθου [3]). Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη [4]) πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο [5]) ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδοτος [6]) δὲ ταῖς ἀληθείαις οὔ φησι κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιρόνῳ ψευδωμότῃ [7])] Τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ [8]) τοὺς ἀθανάτους

Vitt. 2 et 3. assentiuntur Sebast.

1) δρημαῖος, ὁ) Suppleuimus ope Vit. 1. et Ciz.

2) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. Θυρίοις, vitiose.

3) Κορίνθου) Verba, quae hinc in edd. pr. sequebantur: ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴδαν· οὐκ ἀνθίξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν, a Seb. deleta, Vitt. 2 et 3. quoque delent. Vit. 1. et Ciz. retinent, verum sic: ἐξ οὗ οἱ ἐστρατεύσειαν. φησὶν, οἱ περὶ τὴν Ἴδαν et sqq. Videntur locum habere posse.

4) ἔστι — κρώμνη) Vitt. 2 et 3. modo καὶ, reliquis deletis, quae quoque delenda sunt, si interiecta ἐξ οὗ — ἡμέραν omittuntur.

5) ἐν ᾗ ἐτιμ. ποσ.) Vitt. 2 et 3. οὗ ἐτιμ. ποσ. Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ ποσειδώνιόν ἐστιν ἱερόν· ἐστὶ δὲ κορίνθου τόπος.

6) Ἡρόδοτος — κατασκευήν) Absunt a nostris. *Frustra in Herodoti Musis quaeras hoc historici iudicium, nec mirum. Complura enim Herodoti loca ap. antiquos scriptt. offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant,* vt *Voss. quoque testatur Colomesio p.* 121. *An vero existimandum sit, ea loca ad Assyriam aut Libycam, quas L.* 1. *c.* 184 *et L.* 2. *c.* 161. *promisit, historiam pertinere, an integrioribus Musis vsi fuerint veteres, non facile dixerim.* Sebast. Forte Ἡρόδωρος, qui scripsit de rebus Herculis, et saepius cum Herodoto confunditur, hic est intelligendus.

7) κοιρ ψευδ.) Vit. 1. et Ciz. τυρόννῳ ψευδονύμῳ.

8) τῷ Ἡρακ.) Nostri Codd. omnes addunt art. τῷ.

ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐνεργεστάτους 9), καὶ μὴ δοῦναι 10) σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ Βορᾶς τοῦ κήτους. Κακῶς δὲ εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ· κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ 11) λέγεται. Τύραννος δὲ, ὁ βιαίως μοναρχήσας 12). Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς 13) τὴν τούτων 14) διαφοράν, οὕτωσὶ λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔστωι δ' αὖ τις 15) ἀνὴρ, ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὅς τῆμος ἐς 16) οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526. Καναστραῖον] Κάναστρα, ἀκρωτήριον Μακεδονίας 1) καὶ Θρᾴκης μεθόριον, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. Καναστραῖον 2) δὲ νῦν λέγει τὸν Ἕκτορα, διὰ τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

9) ἐνεργεστ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. ἐνεργ. *recte*, dicit Thryll. *Quid quaeſo eſt* ἵππος ἐνεργής? *nugae.* Erraſſe autem virum doctiſſimum, docent ζῶα ἐνεργὰ Xenoph. Mem. I, 4, 4. Poſtea tamen adiicit: *Legerem* εὐγενεστάτους, *ſi mei arbitrii res eſſet.*

10) καὶ μὴ δοῦναι) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

11) διατάκτωρ) Recte: noſtri διάκτωρ, corrupte, quae voc. etiam confuſa videntur apud Heſych. διάκτορσι, βασιλεῦσι, et Schol. ad Aeſchyl. Eum. 459. ἁρμόστορα· διάκτορα, βασιλέα. Διατάκτωρ eſt i. q. κοσμήτωρ. Sic ſchol. min. ad Hom. Il. α, 29. κοσμήτορε, διατάκτορας, ἡγεμόνας; ſed κοσμῆσαι ap. Etymol. eſt διατάξαι.

12) ὁ βιαίως μον.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὁ βίαιος μονάρχης.

13) Ὀρφεὺς — ἐν τ. Δωδεκ.) ed. Herman. p. 493. cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. I. p. 165. ed. Harl. *Hoc de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum exhibet Ioſ. Scalig. Can. Iſagog. p.* 182. Seb.

14) τούτων) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

15) αὖ τις) Pro αὖτις Vitt. 2 et 3. cum Seb.

16) ἐς) Noſtri inepte εἰς.

1) Μακεδον.) Vit. 1. et Ciz. Μακέδονος.

2) Καναστρ.) A Seb. ſuppletum noſtri cum edd. pr. non agnoſcunt.

527. Δυσμενῶν μοχλὸν] Τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν [3] ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα [4]).

528. Καὶ τὸν πρῶτον] Τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου [5]) πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529. Μαιμῶντα] Αἱμῶντα καὶ [6]) αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα [7])] Ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. Ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ [8]) ὁ Ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαόν [9]). Γράφουσι [10]) δὲ καὶ ποινίων [11]), ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτῖσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποινίων ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. Χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος.

3) κατὰ τῶν δυσμ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui non habent τῶν.

4) ἀσφάλ.) Noſtri ἀσφάλειαν.

5) ἀποπηδ. τ. πλοίου) Vit. 1. et Ciz. πηδήσας ἀπὸ τοῦ πλοίου.

6) αἱμῶντα καὶ) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et hinc a Vit. 3. quoque ἐξ αὐτοῦ.

7) ποιμνίων ἀλάστ.) In editt. ante Potter. II. haec reperiebantur ad extr. v. 533. poſt ἐτιμᾶτο: a Pottero vero huc reuocata ponunt quoque Vit. 1. et Ciz. at Vitt. 2 et 3. plane ignorant.

8) ὅτι καὶ) Pro ὅτι Vit. 1. et Ciz. bene.

9) ποίμνια — λαόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) γράφουσι) Vit. 1. et Ciz. γράφεται.

11) ποινίων) Inde ab hoc voc. Vit. 1. et Ciz. ſic: ἐληλυθότων ποινὴν ἀπαιτῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρὴ τοῦτο ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ Ἕκτορος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ Πρωτεσιλάου ἀκούουσι τό· ποίμνιων ἀλάστορα, ἤτοι πορθοῦντα τὰ ποίμνια τῶν Τρώων, vt mihi videtur, accuratius; ſaltem πορθεῦντα, vti Seb. exhibet, mutantum in πορθοῦντα.

530 — 31. Οὗ δή ποτ' αἴθων 1)] Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. Ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ. Ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν 2), ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος 3) ὁ Σκήψιος παρ' Ὁμήρῳ γράφει 4)·

1) οὗ — αἴθων) Multa hic a Seb. ſunt transpoſita ac digeſta, quae in Mſſ. noſtris, vel alio loco poſita, vel prorſus abſunt. Sic primum deſunt χρησμὸς ἐδόθη — usque ad ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἕκτορα. Verſiculi vero, qui in Vitt. 2 et 3. deſunt, in vulgatis bis poſiti, in Vit. 1. et Ciz. vt ap. Seb. ſemel tantum, verum non h. l. ſed, vt in vulgat. poſt Δημόκρ. ὁ Σκήψιος recte ponuntur. Qua de cauſa a nobis ita, vt in noſtris Codd. leguntur, in locum ſuum ſunt reſtituti.

2) Σοφοκλ. ἐν ποιμέσιν) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 211. ed. Harl. et Bothe in Sophocl. Dram. Vol. II, p. 70. Meminit huius dramatis deperditi quoque Phot. in Lex. ad ξανῶ, p. 225.

3) Δημήτριος ὁ Σκήψ.) Sic omnino legendum pro Δημόκρ. (Δημόκριτος) ὁ Σκήψ. vt iam Thryll. recte coniecerat, inuitis etſi omnibus, qui extant, Codd. Mſſ. Nullus enim ſcriptorum vett. eſt, qui mentionem faciat Democriti, plures vero Demetrii Scepſii, quam coniecturam quoque tuetur Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. T. IV, p. 366. Scripſit autem hic Demetr. Scepſius Commentar. in eam partem Boeotiae Homeritae, in qua recenſentur Troianorum copiae, cff. Caſaub. ad Athen. III, 80, d. Strab. XIII, p. 609, et ſchol. Villoiſ. in Hom. Il. ν, 3 et 53. Facili autem lapſu vel a librariis confundi poterant nomina Δημήτριος et Δημόκριτος, vel, vt mihi videtur, quum omnes omnino Codd. in hac falſa lectione conſpirent, ab ipſo Tzetza perperam ſunt confuſa.

4) παρ' Ὁμήρῳ γράφει) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὃς καὶ Ὅμηρος. Sine dubio hi verſus in Demetrii Scepſii interpretatione ſic legebantur, vti Tzetzes eos attulit. Sunt autem Il. β, 701. cf. ibi Heyne. Comma ergo, vt iam vidit Thryll. delendum

. . . . τὸν δ' ἐκτάνε Φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν [5]).

Ἔστι δὲ [6]) ὑπέρβατον οὕτως· Οὔ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα λαιψηρὸν δικὼν, ἀντὶ τοῦ, ἐκβολήσας [7]) πρῶτον καὶ κινήσας. Αἴθωνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει [8]).

532 — 33. Γραικῶν ἄριστος] Ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ δὲ [1]) πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος τινὸς [2]) ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Ὧι πάλαι] Ὥιτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάζει [3]) τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης [4]) αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ [5]), ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμᾶτο [6]).

post Σκήψιος, quod in Codd. noſtris quoque non apparet, nec verba Φαίδιμος Ἕκτωρ, quae Codd. omnes conſtanter tuentur, temere mutanda in Δάρδανος ἀνὴρ, etſi edd. Homeri iam ſic legant. cf. quoque Iacobs ad Io. Tzetz. Antehomer. v. 232.

5) πολὺ — Ἀχαιῶν) A Seb. ſuppleta Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

6) ἔστι δὲ — λέγει) In Vitt. 2 et 3. deſunt.

7) ἐκβολήσας) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. ἐκβολὰς. Io. Tzetz. in Antehom. v. 222. πρῶτος πρωτεσίλαος — ἔκθορε πλοίου. Forte ἐκβαλήσας, ab ἐκβαλέω, qua forma Grammatici vſi videntur.

8) αἴθωνα — λέγει) Vit. 1. et Ciz. habent ad initium huius ſcholii.

1) γραικοὶ δὲ) Noſtri γραικ. γὰρ, vt ante Seb.

2) Ἕλλην. τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. a reliquis τινὸς abeſt.

3) ἑτοιμάζει) Pro ἑτοιμάσει cum Seb. Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vitioſe ἑτίμα.

4) ὀχθώδ.) Vit. 3. ὀχλώδης.

5) Δόλ. δὲ) Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ Δόλογχοι, ſed ſeq. ἔθνος Θρᾳκικὸν omittunt, cf. Steph. Byz. ad h. v.

6) ἐτιμ.) Vit. 1. et Ciz. τιμᾶται.

534. Μαζουσία] Οἱ μὲν ἄλλοι Μαζουσίας λέγουσι μετὰ τοῦ σ 7), καὶ Φασιν, αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος· ἐγὼ δὲ 8) μαζουσίαν φημὶ τὴν μαστοειδῆ, ἤτοι εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένην.

Χερσαίου κέρας 9)] Τὸ ἀκρωτήριον. Λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χερρόνησον.

536 — 37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων] Ὁ Ζεύς. Δρύμνιος δὲ 10) παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς 11) παρὰ Θουρίοις 12)· Αἰθίοψ δὲ 13) καὶ Γυράψιος παρὰ Χίοις.

538 — 43. Ὃς, τὸν πλανήτην] Ὅστις Ζεὺς θήτει βαρὺν κολωὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους 1) συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται 2) οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες παθεῖν, ἦγουν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὁρθαγὴν καὶ ξένον (λέγει δὲ τὸν Ἀλέ-

7) μαζουσίας λέγ. μετὰ τοῦ σ) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ μαζουσία λέγ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, cff. quae dicta ſunt in Nott. ad Lycophr.

8) ἐγὼ δὲ — ἐξεικασμένην) Ita reſinximus hunc locum ope Vit. 1. et Ciz. In vulg. quam quoque Vitt. 2 et 3. cum Phauorino exhibent, perperam: ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ ἡ μαστοειδὴς, ἤγουν ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη, quae videtur eſſe lectio recenſionis ſecundae. Forte etiam Tzetzes legit μαστουσία, quia a μαστὸς, non vero a μαζὸς deriuat.

9) χερσ. κέρας) Noſtri χερσ. κέρως, et mox τοῦ ἀκρωτηρίου pro τὸ ἀκρωτήριον.

10) Δρύμ. δὲ) Delent Vit. 1. et Ciz. non male.

11) προμανθεὺς) Vit. 2. προμαθεὺς, forſ. rectius.

12) Θουρ.) Vitt. 2 et 3. Θυρίοις, vt ſupra v. 522.

13) Αἰθίοψ δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ non habent.

1) ταῖς πρὸς ἀλλ.) Abſunt a noſtris.

2) δόμοις δέξωνται) Inde ab his verbis hunc locum ope Codd. noſtrorum ſic emendatum et quibusdam transpoſitis ac melius digeſtis dedimus, vti iam legitur. Olim verba οἱ δεινὰ — παῖδες poſita erant poſt τὸν πικρὸν ſic: οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀποθ. μέλλ. παθεῖν.

ξανδρον) τὸν σίνιν 3) καὶ βλαπτικὸν καταῤῥάκτῆρα καὶ ἀετὸν (διὰ τὸ ἁρπακτικὸν) τὸν πικρόν. Οἱ μέλλοντες παθεῖν· Πότ' ἄν 4); ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίξωσί τε καὶ καταπραΰνωσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις 5) λοιβαῖς. Ὅλον δὲ 6), ὅπερ φησὶ, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. Καὶ τότε καὶ ἁρπάσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκουροι οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὀρθαγὴν] Τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν 7). Ἔστι δὲ 8) καὶ Ὀρθάγης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. Ὀρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἅρπαγα, ἢ ὡς κατωφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν.

Ex 539. Καταῤῥάκτῆρα] Ὄρνεον ἁρπακτικόν.

3) σίνιν) Pro σίντην Vit. 1. et Ciz. recte, nam significat βλακτικὸν, vt h. l. additur καὶ, hoc eſt, βλακτικόν. Sic Aeſchyl. Agam. v. 737. λέοντα σίνιν. cff. Bern. Martini Varr. Lectt. p. 100, Spanheim ad Callimach. Apoll. v. 92. et nott. ad Heſych. Homerus tamen Il. XVI, 303. λύκοι σίνται: ergo videtur vnum idemque eſſe.

4) οἱ μέλλοντες παθεῖν. πότ' ἄν;) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πότε;

5) θαλυσίαις) Vitt. 2 et 3. θαλυσίοις.

6) ὅλον δὲ — αὐτοῖς πόλεμον) Omnia deſiderantur in Codd. noſtris.

7) διάλ. Ἀττικήν) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis Ἀττικὴν deeſt.

8) ἔστι δὲ — Ἀφροδίτην) Noſtri ignorant. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ſeqq. ὀρθάγην — ὀρθιᾶν, quae quidem Vit. 1. et Ciz. ſed poſt v. 539. poſita exhibent ita, vt in edd. pr. ὀρθαγ. τ. Ἀλ. ἤτοι τὸν ἁρπ. ἢ τὸν κατωφ. —.

Ex 540. Οἱ δεινὰ κἀπόθητα 9)] Οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι· ὅτε γὰρ ἐξένιζον οἱ Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις 10) αὐτοῖς κατὰ Λυκόφρονα μέν, διὰ τὰς 11) Λευκίππου θυγατέρας Φοίβην καὶ Ἱλάειραν· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ 12) τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον πλατυτέρως 13), ἕνεκα βοῶν 14). Οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν.

Ex 542. Ἀστεργῆ Κράγον] Τὸν Δία λέγει 1), ὅτι οὐκ ἔστερξε τὰς θυσίας 2) αὐτῶν, λέγουσι γὰρ 3), ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις Θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν 4) ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων 5) ἐν Λυκίᾳ.

544. Ὀδὰξ] Κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι· νῦν δὲ τῷ στόματι 6) λέγει.

546 — 49. Αὐτανέψιοι] Καὶ ἀνεψιοὶ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἳ καὶ ἐξάδελφοι 7) καλοῦνται. Ἦσαν δὲ ἐξ-

9) κἀπόθητα) Vit. 1. et Ciz. κἀπόθεστα.

10) στάσις) Nostri delent art. ἡ, recte, et mox etiam τὸν praepositum τῷ· λυκόφρ. bene.

11) διὰ τὰς — ἱλάειραν) Nostri sic: ἕνεκα Φοίβης καὶ Ἱλαείρας, demtis διὰ τὰς λευκ. θυγ. quod magis respondet sq. ἕνεκα βοῶν.

12) ἐμὲ δὲ καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed post λοιποὺς habent καὶ ἕτερον ἐρῶ. Verba ἐμὲ δὲ κ. videntur esse Io. Tzetzae iactatoris.

13) ὡς — πλατυτ.) A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vit. 3. πλατύτερον.

14) ἕνεκα βοῶν) Vitt. 2 et 3. ὅτι hic repetunt.

1) τὸν — λέγει) Nostri non exhibent.

2) τὰς θυσίας) A Seb. revocatum pro τὴν θυσίαν, quod Vit. 1. et Ciz. tuentur, comprobant Vitt. 2 et 3.

3) λέγουσι γὰρ) Addunt Vit. 1. et Ciz. contextu postulante.

4) καὶ φιλονεικ.) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) κράγον — ἐτίμων) Vit. 1. et Ciz. κράγος δὲ ὁ ζεὺς παρὰ λυκίοις τιμᾶται.

6) τῷ στόμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ στόμα. Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τοῖς στόμασι.

7) οἳ καὶ ἐξάδελφοι usque ad καὶ ἱλάειρα desiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. fine

ἀδελφοι οἱ Διόσκουροι. Ἴδας δὲ καὶ Λυγκεὺς, οὗτως· Τυνδάρεως, καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε καὶ Ἰκάριος [8]), ἀδελφοὶ, υἱοὶ Οἰβάλου. Καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς, οἱ Διόσκουροι, ἦγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· Ἀφαρέως δὲ, Ἴδας καὶ Λυγκεύς· Λευκίππου δὲ, Φοίβη καὶ Ἱλάειρα. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτως·

Αὖθις δὲ [9]) καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν [10]) μετὰ τὰς λοιδορίας, οἱ αὐτανέψιοι ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἁρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. Διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; Ἐχρήζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι, τῇ Φοίβῃ καὶ τῇ Ἱλαείρᾳ [11]), εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἁλῴης καὶ ψηλαφήσεως, τῆς ἄνευ ἐδνων καὶ προγαμιαίων δώρων [12])· ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν [13]) γεγονέναι. Ὀνειδισθῆναί φησι τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων. Τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. Ληρεῖ δέ· ἔστι γὰρ ἡ ἱστορία, ὡς ὄπισθεν εἶπον [14])· τότε γὰρ [15]) οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας

vllo incommodo contextus, nam ſupra v. 511. fere eadem ſunt tradita. Ideo Vit. 1. et Ciz. hic exhibent, quod in vulg. ad v. 511. reperitur, et quaedam in extr. huius ſcholii collocant.

8) ἰκάριος) Sic legendum pro ἴκαρος. cf. ad v. 792. vbi recte legitur.

9) αὖθις δὲ) Noſtri αὖτις δὲ.

10) καὶ πάλιν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

11) τῇ φοίβ. — ἱλαείρᾳ) Non extant in Ciz. et Vit. 1. nam antea iam nominarant.

12) δώρων) Noſtri δωρεῶν.

13) πόλ. αὐτῶν) Ciz. et Vit. 1. πόλ. αὐτοῖς, bene, vt poſtea.

14) ὡς — εἶπον) Vitt. 2 et 3. omittunt. Vit. 1. et Ciz. pro his τοιαύτη, atque hic inſerunt ſupra omiſſa: οἱ καὶ ἐξάδελφοι — καὶ ἱλάειρα, quae quoque huc pertinere videntur.

εἶχον ἐκ τῶν Λευκίππου θυγατέρων, οὓς εἶπον. Καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον [16]) περὶ ἐδνῶν· ἀλλὰ πάντως [17]) ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν ἁρπαγεισῶν ἄνευ ἐδνων τοῦτό φησι. Καὶ ἔστι προφανῶς ληρώδης ὁ λόγος [18])· ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

550. Κνηκείαν πόρος] Κνηκείων [1]) ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς ἀετοὺς καλεῖ.

552. Ἄπιστα [2])] Τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

Φηραίοις] Λάκωσι· Φηραὶ γὰρ, πόλις Μεσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας [3]). Ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων.

553. Ὁ μὲν κρανείᾳ] Ὁ μὲν Ἴδας κρανείῳ δόρατι τὸ κοῖλον [4]) στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα Φθερεῖ καὶ ἀνελεῖ [5]). Λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα καλεῖ· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκῆ εἶναι [6]).

15) τότε γὰρ — εἶχον οἱ Διόσκουροι) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. qui addunt ea, quae ſupra ad v. 511. dicta fuerant. Varia a variis eſſe addita et transpoſita videntur, nam multa bis iisdem paene verbis repetuntur, quae non vnius eiusdemque auctoris eſſe poſſunt.

16) τοσ. χρόνον) Vit. 3. τοσούτους χρόνους.

17) πάντως) Vit. 3. πάντα.

18) ληρώδ. ὁ λόγ.) Vitt. 2 et 3. καὶ λειρωδῶς λέγει.

1) κνηκείων) Noſtri addunt: vulg. negligit.

2) ἄπιστα — ἐξαδέλφους) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. ſed in Vitt. 2 et 3. claudunt hoc ſchol. vt edd. priores.

3) Ἀρκαδίας) Vitt. 2 et 3. Ἀρκάδων, et ſeq. ἡ δὲ Ἀρκαδία omittunt. Verba autem: ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ τὸν Λυγκέα, olim huic ſcholio ſubiecta et a Seb. eiecta Vitt. 2 et 3. quoque eiiciunt, ſed Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

4) τὸ κοῖλον) Art. τὸ a Seb. additum noſtri etiam addunt.

5) ἀνελεῖ) Pro ἀνέλῃ Ciz. et Vit. 1. hic bene, ab ἀνέλω l. ἀναιρέω.

6) διὰ τὸ — εἶναι) Sic Vit. 1. et Ciz. pro διὰ τὸ ὀξυδερ-

Φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. Τοῦτο δὲ 7) περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς Λυγκέως ἔφασαν εἶναι, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ] Ὁ δὲ Πολυδεύκης, σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ 8) ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς τὸ οὖδας 9), ἤτοι ἀνελεῖ 10).

558. Πληγὴν 1) ἀθαμβὴς κριὸς] Ἤγουν Ἴδας κρατήσει καὶ πέμψει τῷ Πολυδεύκει δευτέραν πληγήν.

Κριὸς ἐγκορύψεται] Ἔξωθεν δεῖ λαμβάνειν 2) τὸ ὡς, ἵν' ᾖ· Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται 3). Καλεῖ 4) δὲ τὸν Ἴδαν κριόν. Τὸ δὲ ἐγκορύψεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν 5) ἀλλήλους πλήττειν. Τοῦτο δ' 6) ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος·

. . . . φυλάσσεο, μή τυ 7) κορύψῃ.

κὶς. Apollod. III, 10, 3. ὀξυδερκίας διήνεγκε. cf. de Lynceo Eudoc. p. 279.

7) τοῦτο δὲ — ἔβλεπε) Desunt in Vitt. 2 et 3. λυγκέως Vit. 1. et Ciz. etiam cum Sebast. ponunt ante ἔφασαν, addito tamen εἶναι, vt in edd. prior.

8) τὰ πλευρὰ) Vit. 1. et Ciz. τὴν πλευράν.

9) πρὸς τὸ οὖδ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro πρὸς οὖδ.

10) ἀνελεῖ) Iterum leg. pro ἀνεῖλε, quod Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. habent: Seb. vt antea, ἀνελῇ.

1) πληγὴν) Totum hoc schol. a Seb. adiectum a nostris abest.

2) ἔξωθ. — λαμβάνειν) Vit. 1. et Ciz. pro ἀπ' ἔξωθ. δεῖ λαβεῖν, rectius. Deinde iidem Codd. verba Lycophr. τῷ δὲ δευτέρ. ἐπὶ huic scholio praemittunt.

3) ἵν' ᾖ — ἐγκορ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

4) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει, sed Ἴδαν delent. Omnia autem in hoc schol. usque ad τὸ δὲ ἐγκορ. desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τοῖς κέρ.) Vit. 1. et Ciz. τῷ κέρατι, sed ἀλλήλους nostri non agnoscunt.

6) τοῦτο δ') Vit. 1. et Ciz. καὶ τοῦτο δ': hoc vero cum vers. Theocriti Idyll. III, 5. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

560. Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς] Πολυδεύκης [10]) καὶ Κάστωρ, ὡς ὄπισθεν ἐμμέτρως εἶπον, ἐκρύβησαν στελέχει [11]) δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα. Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, πρότερον τοῦ Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον [12]), ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πολυδεύκους ῥίψαντος καὶ σκοτίσαντος [13]) αὐτόν. Ἄλλως [14]). Ἄμυκλος βασιλεὺς ἦν τῶν Φηρῶν. Ἐδεμήσατο δὲ αὐτῷ τάφοι ὑπερμήκη. Ἐκ τούτου λαβὼν λίθον ὁ Ἴδας, ἐνέκρωσε τὸν Πολυδεύκην. Τὸν δὲ Ἴδαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν.

561 — 63. Ὧν ἀλκὴν ἑνὸς] Μάρπησσαν [1]), τὴν Εὐήνου θυγατέρα, κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων ἐραστὴς αὐτῆς [2]), εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. Λέγουσιν οὖν, ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν, ὃν ἡ Μαρπησσα ἂν προκρίνῃ [3]), λαβεῖν. Ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα ἂν αἱροῖτο [4]), τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει [5]), φοβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο [6]), ἐκβιβώσας,

7) μὴ τὺ) Ciz. et Vit. 1. μή τε. ſed μὴ τὺ quoque Gell. Noctt. Att. IX, 9. Thryllit.

10) πολυδεύκης usque ad σκοτίσαντος αὐτὸν Ciz. et Vit. 1. omittunt, ſupra iam ad vv. 511 et 549. exhibita.

11) στελίχει) Pro ἐν κούφῳ κορμῷ noſtri, vt v. 511. cum Sebaſt.

12) ἤτοι λίθον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſupra στήλην λίθινον.

13) σκοτίσ.) Vit. 1. et Ciz. ſupra v. 511. κτείναντος.

14) Ἄλλως ſqq.) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Μάρπησ.) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea Μάρπισσαν, vt olim in Homero Il. ι, 553. cf. Heyne ad Apollod. p. 50.

2) ἐραστὴς αὐτ.) Deſunt in noſtris, vti ſeqq. λέγουσι usque ad ἴσους γενέσθαι.

3) προκρίνῃ) Vitt. 2 et 3. προκρίνει.

4) ἐρωτηθ. — αἱροῖτο) Noſtri ignorant.

5) προκρίνει — ἐᾶσῃ) Deſunt in Vitt. 2 et 3 ſed in Vit. 1. et Ciz. modo ὁ Ἀπόλλων.

6) ἐμέμψατο) Vit. 1. et Ciz. μέμψοιτο.

καὶ κλίνας καὶ κυκλώσας, ἤτοι κυκλοτερὲς ποιήσας τὸ τόξον ἐν μάχῃ, ἤτοι πολεμήσας [7]), ὡς καὶ Ὅμηρος [8]).

Ἰδεώ θ', ὃς κάρτιστος [9]) ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε [10]). καὶ ῥὰ ἄνακτος ἑκηβόλου εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, κελαινεφέος εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς καὶ [11]) Ὀρχιεὺς παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων. Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν] Τῶν Ἀφαρειδῶν [12]) καὶ τῶν Διοσκούρων εὐνάσει καὶ καταπαύσει [13]) ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ [14]), ὡς καὶ Ὅμηρος [15]).

Ὡς φάτο [16]). τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν [17]) φυσίζοος [18]) αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἔνι πατρίδι γαίῃ [19]).

570 — 76. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις [1])] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ ἦν [2]) Ῥοιοῦς, ἣ ἐμίγη ὁ Ἀπόλ-

7) ῥαιβώσας — πολεμήσας) Vit. 1. et Ciz. pro: ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας, ἤτοι τῷ τόξῳ πολεμήσας. In Vitt. 2 et 3. plane desunt.

8) ὅμηρ.) Il. ι, 545 sqq.

9) κάρτισ.) Vit. 1. et Ciz. κράτιστος.

10) τῶν τότε) Vit. 1. et Ciz. τόν ποτε.

11) καὶ) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

12) Ἀφαρειδῶν) H. e. *filiorum Apharei*. Vit. 1. et Ciz. Ἀφαρητιαδῶν: Vit. 2. Ἀφαρητιδῶν, *Apharetis filiorum*, bene: Vit. 3. Ἀφαρητικῶν, minus bene, cf. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 275.

13) εὐνάσει — κατασ.) Vit. 3. modo κατευνάσει: reliqui omittunt a Seb. insertum εὐνάσει καί.

14) ἐπελεύσ. — τροίᾳ) Ciz. et Vit. 1. ἐλεύσονται εἰς τὴν τροίαν.

15) ὅμηρ.) Il. γ. 243.

16) ὡς φάτο) Abest a nostris, bene, nam nil facit ad rem.

17) κάτεχ.) Vit. 1. et Ciz. male κάτεχε: Vitt. 2 et 3. κατίσχεν.

18) φυσίζ.) Vitt. 2 et 3. φυσίζωος, male.

19) γαίῃ) Nostri γαίᾳ.

1) ἶνις) Vit. 2. ἴνις.

2) ἦν) Pro γίνεται recte Vit. 1. et Ciz.

λων. Γνοὺς δὲ τοῦτο [3]) ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. Ἐξελθοῦσα δὲ τῆς λάρνακος προσπελασθείσης ἐν Εὐβοίᾳ [4]), περί τι ἄντρον παῖδα γεννᾷ, καὶ Ἄνιον [5]) καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιασθῆναι [6]) δι' αὐτόν. Τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν [7]) εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην [8]) γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους [9]), Οἰνώ, Σπερμώ, καὶ Ἐλαΐδα [10]). αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον ποιεῖν καὶ λαμβάνειν [11]) κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις [12]). Φερεκύδης [13]) δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος [14]) ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν [15]), αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα

3) τοῦτο) Noſtri delent.

4) ἐξελθοῦσα — Εὐβοίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 370. et Phauor. modo: ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ (Eudocia ἐπὶ) Εὔβοιαν. Nat. Com. V, 13, p. 504. fere idem, vt noſtri: *in Euboeam poſtmodum delata in ſpelunca quadam Anium peperit.*

5) Ἄνιον) *Vide, quae viri eruditi de Anio annotarunt ad Steph. Byz. in* Ἄνδρος. Thryllit. Add. Sturz. ad Pherecyd. p. 224. Eudocia male Ἄνινον.

6) ἀνιασθῆναι) Sic quoque Eudocia; Ciz. vero ἀνιασθῆναι ab ἀνιάζω: Vit. 2. ἀνισθῆναι vitioſe pro ἀνιασθῆναι.

7) ἤνεγκεν) Vit. 1. et Ciz. ἐνεγκών.

8) ὃς Δωρίπ.) *Legendum* οὗ Δωρ. *vbi.* Thryll.

9) οἰνοτρόπους) Sic quoque Eudoc. p. 127 et 371. Steph. ad ἄνδρος, et noſtri, ita tamen, vt φ ſcribant ſuper π, non inepte, quia dicuntur οἶνον ποιεῖν ſ. τρέφειν.

10) καὶ Ἐλαΐδα) Sic Eudoc. a reliquis καὶ omittitur.

11) ποιεῖν καὶ λαμβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliquis deeſt ποιεῖν καί.

12) κατὰ τὰς — θέσεις) Noſtri cum Eudoc. et Phavor. omittunt: forte ab alio gloſſatore addita. Natal. Com. l. l. *pro ſuorum nominum ſignificatione*, ergo habuit exemplum, quod haec verba exhibuit.

13) Φερεκύδ.) Cf. Sturz. p. 223.

14) Ἄνιος) Vitt. 2 et 3. vt Phauor. vitioſe Ἴνιος, cf. Sturz. p. 224.

15) πρὸς αὐτὸν) Vit. 1. et Ciz. πρ. ἑαυτὸν, Vitt. 2 et 3. εἰς αὐτὸν, et παραγινομ. pro παραγενομ.

ἔτη, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]· χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τρολας κρατῆται τῷ δεκάτῳ χρόνῳ [17]). Ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν [18]) θυγατέρων αὐτοῦ τρέφεσθαι. Μέμνηται [19]) τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως·

Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις] Ὧντινων τὸ μένος οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ἶνις σχήσει, τὸν ἐννεατῆ χρόνον εὐνάζων καὶ πραΰνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ [20]) Δήλῳ πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπτύχους καὶ τρεῖς [21]) αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν [22]) σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν [23]), πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ [24]) ποταμοῦ. Εἰ θέλεις [25]), εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον· ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἕλκον-

16) πορθ. τ. Ἴλιον) Sic quoque noſtri cum Seb. abiectis ναυστολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἴλιον.

17) χρησμὸς — χρόνῳ) Noſtri non agnoſcunt. Sane redundare videntur, quia antea erant dicta.

18) ὑπὸ τῶν) Praepoſitum καὶ expunximus ſecuti Codd. noſtros.

19) μέμνηται — συγγραψ.) Abſunt a noſtris. Vit. 1. tamen et Ciz. habent: τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, quod addendum curauimus. Caeterum animaduertendum, τὸν τὰ κυπρ. συγγρ. eſſe ſupra v. 511. iam dictum Stafinum.

20) ἐν τῇ νήσῳ — usque ad ἴσκων abſunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie incuria librariorum. Caeterum repetita verba ante ἴσκων: κελεύων μίμνειν, quae in reliquis Codd. comparent, a Seb. ſunt omiſſa, nulla tamen nota addita. Bene abeſſe poſſunt.

21) τρεῖς) Vit. 1. et Ciz. τριπλᾶς.

22) κυνθίαν) Vitt. 2 et 3. σκυθίαν, perperam, nam Hom. Hymn. in Apoll. v. 17. quem ante oculos habuiſſe videtur Tzetzas, πρὸς μακρὸν ἔρος καὶ κύνθιον ὄχθον.

23) καὶ ἐξοχ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

24) Ἰνωποῦ) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea Οἰνωποῦ, vt olim in Strab. X, p. 485. cf. ibi Tzſchucke.

τος ποτὸν καὶ ὕδωρ [26]), ἤγουν τοῦ Νείλου, ὄντινα Τρίτωνα λέγει.

Ex 574. Ἴσκων [1])] Τὸ ἴσκων Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ τοῦ λέγειν.

Κυνθίαν] Κύνθος, ὄρος Δήλου, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται.

Ex 575. Ἰνωποῦ [2])] Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δήλου, ἐς πληροῦται, ὅταν ὁ Νεῖλος [3]) ἀρδεύῃ [4]) τὴν Αἴγυπτον· ὅθεν ἔφασαν, καὶ αὐτὸν αὐτῶν [5]) τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων.

Ex 576. Τρίτωνος] Τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι [6])· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ.

577. Πρόβλαστος] Ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν [7]) τὰς βλάστας, ἢ ὅταν μέλλωσι [8]) κλᾶν καὶ κλαδεύειν ταύτας, θύουσιν αὐτῷ.

25) εἰ θέλεις) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt εἰ cum edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. habent.

26) ὕδωρ) Vit. 1. et Ciz. iterum addunt Αἰγύπτιον, et pro ſeq. ἤγουν habent ἤ.

1) ἴσκων) Hoc ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Homerus vero ἴσκειν non tantum, vti Tzetzes opinatur, pro ὁμοιοῦν, ſed etiam pro λέγειν vſurpat, Odyſſ. XIX, 203.

2) Ἰνωποῦ) A noſtris non praemittitur, ſed ſuperioribus adnectitur ita: ὁ δὲ Ἰνωπός.

3) ὁ Νεῖλος)· Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ὁ Νεῖλος.

4) ἀρδεύῃ) Vitt. 2 et 3. ἀρδεύει, non bene.

5) αὐτῶν) Sine ἐκ Vit. 2. quae lectio eſt praeferenda vulg. ἐκ τῶν: Vit. 3. ἀπὸ τῶν.

6) μετακλ.) Vit. 1. et Ciz. male μεταβληθῆναι. Dicta de hoc nomine ad v. 119. paullulum differunt.

7) κόπτειν — ἢ ὅταν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ταύτας.

8) ὅταν μέλλ. κλᾶν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte. Vulgata non repetit μέλλωσι. Deinde verba θύουσιν αὐτῷ apte adponunt extr. ſcholii.

Θρασὺς] Ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

578. Μυληφάτου 9) χηλοῖο] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

579. Ἔρπιν] Χάλις καὶ ἕρπις, ὁ οἶνος [1]). Χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα, ἤγουν τὴν δύναμιν [2]). ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν [3]) τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἕρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον [4]). Ἱππωνάκτειοι δέ εἰσιν [5]) αἱ λέξεις. Φησὶ γάρ·

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ δὲ [6]) πάλιν·

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι [7]) μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος κακηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρον [8]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα.

580. Ζάρηκος] Ζάρηξ [1]), υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου, τοῦ Χείρωνος· ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ, τὴν Σταφύλου [2]), μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι, καὶ ἔσχεν [3])

9) Μυλῃφ.) Hoc ſchol. deeſt in Codd. noſtris.

1) χάλις — οἶνος) Vit. 1. et Ciz. ὁ οἶνος καὶ χάλις.

2) ἤγουν τ. δύν.) Noſtri non agnoſcunt.

3) ἕρπ. ποιεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἕρπειν.

4) ὅθεν καὶ — τὸν οἶνον) Noſtri non praebent.

5) εἰσιν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vti omnia reliqua huius ſcholii.

6) ἀλλαχ. δὲ) A Seb. receptum δὲ Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) τριοῖσι) Forma inuſitata: Thryll. mallet τριστοῖσι, niſi metrum repugnaret.

8) ἄνθρ. εὗρον) Vit. 2. ἄνθρ. ἑρῶν: Vit. 3. ἀνθρώπους ἑρῶν.

1) ζάρηξ) Hic recte, ſupra ad v. 373. ζάρακξ. Sed haec usque ad ἔγημε deſunt male in Vitt. 2 et 3.

2) τὴν Σταφ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. θυγατέρα Σταφ.

3) καὶ ἔσχεν usque ad τὸν Ζάρ. τὴν Ῥοιὼ noſtri breuiter ſic: ὅθεν τὰς οἰνοτρόπους, καίπερ Ἀπόλλωνος οὔσας ἐκγόνους (Vitt. 2 et 3. γόνους) τοῦ Ζάρηκος, αὐτὸς λέγει, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. Ὥσπερ δὲ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, (καίτοι ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένως ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι) οὕτως καὶ τὸν Ἄνιόν φησιν υἱὸν Ζάρηκος, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. Ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ.

Ἐκγόνους] Ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ γ· ἐγὼ δὲ [4]) ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γόνου γόνον [5]), κ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς ἐγγενηθέντα.

Φάβας] Φάψ, εἶδος ὀρνέου· νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει.

581. Αἳ καὶ στρατοῦ] Ἀγαμέμνων [6]), τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο [7]) τὰς Οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον [8]), ἔτρεφον αὐτούς.

Ὀθνείων κυνῶν [9])] Λέγει τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας.

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς] Σιθῶνος, τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ Ἀχιρόης [10]), τῆς τοῦ Νείλου θυγατρὸς, ἢ Πρωτέως, κατά τινας, θυγάτης Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. Ὑπέσχετο οὖν ὁ

4) ἐγὼ δὲ — ἔγγονον) Defiderantur in Vit. 3.

5) ἐκ τοῦ γ. γόνον) Vit. 2. ignorat γόνον.

6) Ἀγαμ.) Vitt. 2 et 3. Ἀγαμέμνονος, perperam.

7) μετεπέμψ.) Vit. 1. et Ciz. addunt αὐτοὺς, forte αὐτὰς l. αὐτός.

8) Ῥοίτειον) Vitt. 1. 3. et Ciz. ῥοίτιον, non bene, cf. Steph. h. v.

9) ὀθνείων κυν.) Hoc fchol. Vitt. 2 et 3. non exhibent.

10) Ἀχιρόης) Sic quoque Io. Tzetz. in Chil. VII, 354. Vit. 1. et Ciz. Ἀχίρους, infra vero v. 1161. recte Ἀχιρόης. Vitt. 2 et 3. hic et v. 1161. ἰχιρόης. Apol-

Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι [11]), τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. Ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι [12]).

584 — 85. Χαλκέων] Τῶν στερῥῶν. Στρόμβων δὲ, τῶν ἀτράκτων, παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Ἐπιῤῥοιζοῦσι δὲ, ἀντὶ τοῦ νήθουσι. Γηραιαὶ δὲ κόραι, αἱ Μοῖραι.

586 — 88. Κηφεὺς [1]) δὲ καὶ Πράξανδρος] Πέντε προειπὼν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ τοὺς δύο [2]), καί φησιν, ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι [3]), ἦγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ, ὧν εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι [4]) ἵξονται εἰς Κύπρον· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, εἶτα οὗτοι [5]) οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται, ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν πέμπτον ἀριθμόν [6]). Ζητοῦσι δέ τινες [7]), διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους, καὶ παρδάλεις [8]), καὶ

lod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, forte Ἀγχιρόη, cf. ibi Heyne.

11) τοῖς Ἕλλησι) Vit. 1. et Ciz. addunt φησί.

12) ταῦτα — κλώθουσι) Deſunt in noſtris, ſicut in Vitt. 2 et 3. ſchol. ſeq. v. 585. Quod ſchol. a Seb. digeſtum in Vit. 1. et Ciz. comparet, vt in edd. pr. Pro ἐπιῤῥοιζοῦσι Vit. 1. et Ciz. καὶπιῤῥοιζοῦσι.

1) κηφεὺς) Pro κηφὰς noſtri hic et poſtea cum Sebaſt.

2) τοὺς δύο) Adſtipulantur noſtri Seb. qui τοὺς pro τῶν recepit.

3) ὄντες, οἱ πέμπ.) Ciz. et Vit. 1. οἱ δύο ὄντες.

4) τέταρτοι — κύπρον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. τὸ τέταρτον pro τέταρτοι.

5) εἶτα οὗτοι) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι οὗτοι: Vitt. 2 et 3. modo εἶτα.

6) ἀριθμόν) Poſt hoc verbum Vit. 1. et Ciz. ponunt ἀπορία, ſicut etiam infra ad v. 805. poſt γορτυνίη, quia ſequitur aliquid, de quo dubitatur.

7) ζητοῦσι — τινες) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

8) παρδάλεις) Vit. 2. παρδάλους.

δράκοντας 9), ἢ ἄλλην τινὰ 10) κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ 11) ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν ἐδήλωσε, τούτους δὲ φανερῶς ἐκάλεσε καὶ ἐσαφήνισε. Καὶ ῥητέον, ὅτι 12) διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς, ἠναγκάσθη καὶ 13) τὰς ὀνομασίας αὐτῶν προσειπεῖν· ἐν γὰρ 14) τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται αὐτοί 15). Ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πραίξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας 16), καὶ οὕτω παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι Φιλοστέφανος.

589 — 91. Γόλγων] Γόλγοι 1), τόπος καὶ πόλις 2) Κύπρου, Θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν 3)· ὧν 4)

9) καὶ δράκ.) Noſtri non agnoſcunt.

10) τινὰ) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz. bene.

11) καὶ γὰρ — ῥητέον) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. pro his exhibent: ἀλλὰ φανερῶς ἐσαφήνισε λύσις, ῥητέον: recte, addit Thryll. Sic Euſtath. ad Il. ι: οἱ δὲ παλαιοὶ λυτικοὶ λέγουσι πολλὰ καὶ ἄλλα εἰς λύσιν τῆς ῥηθείσης ἀπορίας, vid. Wower. Polymath. c. X. et Ionſium II, 17. de ſcriptt. hiſt. phil. p. 205 ſqq.

12) ὅτι) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. recte.

13) καὶ — προσειπεῖν) Sic Vit 1. et Ciz. pro εἰπεῖν. In Vitt. 2 et 3. deſunt.

14) ἐν γὰρ — φέρονται) Ignorant Vitt. 2 et 3. vid. ap. Leon. Allat. de pueritia Homeri diuiſio vetus librorum Homeri p. 88.

15) αὐτοί) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

16) ἐκ λακεδ.) Noſtri λακῶν; reliqua vero, quae ſequuntur, καὶ οὕτω — φιλοστέφ. non habent.

1) γόλγοι) Sic quoque noſtri: forte legendum γολγοί: dicitur vero etiam γολγός, cff. interptt. ad Steph. Byz. ad h. v. Manſo in: *Verſuche über einige Gegenſtände der Mythologie* p. 165. putat, Golgos fuiſſe i. q. Palaepaphon. Ap. Theocrit. XV, 100, olim legebatur γολγόν, iam γολγώς. Schol. γολγὸς πόλις κύπρου ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης.

2) καὶ πόλις) A Seb. receptum pro ἔθνος Vitt. 2 et 3. firmant. Sed Vit. 1. et Ciz. ἔνθα κύπρ. quod fine dubio voc. corruptum eſt pro ἔθνος. Thryllit. vero exiſtimat, legendum eſſe ἐντὸς κύπρου l. ἐν τῇ κύπρῳ.

3) ἱερόν) Pro ἱερὸς Seb. Sed Codd. noſtri neque hoc neque illud agnoſcunt.

ὁ μὲν Πραίξανδρος ὑπάρχει ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον [5]) ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. Ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική.

Θάτερος δ'] Ὁ ἕτερος δὲ, ὁ Κηφεὺς [6]), ἀπὸ τοῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει [7]) τοῦ στρατοῦ. Τὸ θάτερος [8]) δὲ ἀπὸ τοῦ ἄτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, θέτερος [9]) ἂν ἦν.

Βουραίοισιν] Ἀντὶ τοῦ Βουραίων [10]). Περὶ δὲ [11]) ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι [12]) τὴν Θέραπναν, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνική, καὶ τὴν Ὦλενον, πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν ἢ χώραν Ἀχαΐας, πρότερον μὲν συνέστη [13]) νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός· ὕστερον δὲ [14]) ἀπὸ σεισμοῦ [15]) κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης [16]) φησί. Μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος [17]) λέγων·

Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοάστασις [18]) Οἰνιάδαο.

4) ὧν ὁ μὲν) Noſtri pro ἀφ' ὧν, recte, nam ſunt ipſa verba Lycophronis.

5) λακεδ.) Vitt. 2 et 3. λακεδαίμονα.

6) ὁ ἕτερος — κηφεὺς) Noſtri ἤγουν ὁ ἕτερ. κηφεύς.

7) ὑπάρχει) Pro ὑπάρχων noſtri cum Potter. 1., rectius.

8) τὸ θάτερος — ἦν) Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque ad extr. huius verſ. habent. Vitt 2 et 3. vero adnectunt, ut in edd. ante Seb. inſequenti Scholio.

9) θέτερος) *Pro* θοὔτερος *recte Vit.* 2. Thryll. cf. Valken. ad Eurip. Hippol. 349.

10) βουραίων) Delent noſtri art. τῶν, recte.

11) περὶ δὲ) Vit. 1. et Ciz. παρὰ δέ.

12) ἤτοι — πρότερον μὲν) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

13) συνέστη) Vit. 1. et Ciz. συνέβη.

14) ὕστερον δὲ) Noſtri καὶ ὕστ.

15) ἀπὸ σεισμοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ σ.

16) Ἐρατοσθ.) In γεωγραφουμένοις deperditis putat Seb.

17) καλλίμαχ.) In Del. v. 102. vid. ibi ſchol.

18) βοάστασις) Vitt. 2 et 3. βούστασιν: Vit. 1. et Ciz. βοίστασις.

Καὶ Ἀντίμαχος [19]) ἐν Θηβαΐδι·

Ὡς [20]) ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
Ἐρραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες [21]).

592 — 94. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν] Τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ὅτι [1]) Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς [2]), τῆς ἑαυτοῦ [3]) πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν [4]) πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον [5]), δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονῖτιν καὶ Ἰταλικὴν Φυλαμὸν [6]), ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμικτον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν, ἰδὼν τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ [7]) εἰς [8]) ὄρνις ἐρωδιοὺς [9]) ἀλλαγέντας [10]). Τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον

19) καὶ Ἀντίμαχ. — ἀρχεύοντες) Desunt in Vit. 1. et Ciz. cff. Antimachi Reliquiae a Schellenbergio collectae p. 61. et Steph. in Δύμη.

20) ὡς) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et pro καυκωνίδα legunt καυκωνίδου, male.

21) ἀρχεύ.) Vit. 2. ἀρχεύοντε, *non male ob praeced.* ἐπαπειλήτην, Thryllit. Homerus tamen ſaepius iungit Dual. cum Plurali.

1) τοῦτο θέλ. — ὅτι) Sic ſupplent Vit. 1. et Ciz. pro ὁ δέ.

2) ἀπελασθεὶς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἀπελαθεὶς, non apte.

3) ἑαυτοῦ) Noſtri αὐτοῦ.

4) τὴν Ἀργυρ.) Vitt. 2 et 3. τὴν Ἀργυρίππου, vt infra v. 603.

5) ἵππειον) Sic noſtri omnes, *ſed e Strab.* VI, *p.* 283. *et Stephano L. Holſten. ad Steph. p.* 44, *a, emendat* ἵππιον. Thryll. Infra v. 603. Ciz. et Vit. 1. habent ἵππιον.

6) παρὰ τὴν — Φυλ.) Vit. 2. ſic: περὶ τὴν αὐσον. καὶ τὴν ἰταλικὴν, ἢ περὶ τὸν αὐσονίτην Φυλαμόν. Vit. 3. vero, vt Seb. ſi exceperis περὶ pro παρά. Vit. 1. et Ciz. παρὰ τ. αὐσονίτην ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν αὐσ. Φυλ. Sed omnes nil dant, quod Φυλαμὸν explicet.

7) ἑταίρους αὐτοῦ) Noſtri ἑαυτοῦ φίλους.

8) εἰς) Vit. 1. et Ciz. ἐς, Attice putat Thryll. pro πρὸς, ſed eſt haud dubie error librarii.

9) ἐρωδιοὺς) *ardeas.* Sic quoque Servius ad Virg. Aen. XI, 271, cui vero generi auium accenſeri vix poſſe arbitratur Heyne in Excurſ. ad h. l. cf. quoque

ἐστιν· ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι. Πῶς οὖν φησιν, ἰδών; καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο [11]) ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοποιημένον.

595 — 97. Οἳ θαλασσίαν δίκτυαν] Οἵτινες Φίλοι τοῦ Διομήδους ἐρωδιοί, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγήν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ τῶν ἁλιέων [1]), ἐνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας, κατὰ μεταπλασμὸν [2]), κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις.

598 — 602. Ῥάμφεσσι] Ῥάμφος [3]) καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων [2]), ὡς καὶ Καλλίμαχος [4])·

Ῥάμφει καμπύλῳ [5]) τόρνος ἔκοψε [6]) νέκυν.

Beckman. ad Ariſtotel. de Mirab. auſcultatt p. 157.

10) ἀλλαγ.) Vit. 1. et Ciz. ἀλλαχθέντας.

11) τὸ σχῆμ. τοῦτ. ἔμψ.) Sic noſtri melius pro τοῦτο τὸ σχ. καὶ ἔμψ. Ad extr. huius ſcholii adiiciunt Vit. 1. et Ciz quae in edd. reliquis ad v. 603 — 609. occurrunt: ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτω· Διομήδης etc.

1) τῶν ἁλιέων) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui τῶν omittunt.

2) κατὰ μεταπλ.) Vitt. 2 et 3. μεταπλασμός. Cf. de re Heyne in Excurſ. I. ad Virg. Aen. XI.

3) ῥάμφος usque ad τοῖς ῥάμφεσι in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

4) καλλίμαχ.) Fragm. p. 388. ed. Spanh. ſed ed. Ernelli p. 516. cf. ibi Bentleius.

5) καμπύλῳ, quod pro vulg. καθνώδει poſuit Seb. iuuat ſenſum verborum, nam καθνώδει, auctore Bentleio, eſt vox nihili, non minus vero bona eſt lectio Cod. Ciz. κυκνώδους: Vit. 1. vitioſe κυνώδους. Intelligitur ſine dubio, quem noſtri dicunt *Schwan-nadler*, qui alias nominatur κυκνίας ἀετός, Paſſ. VIII, 17. Thyllit. mauult legere κάνδωνος quum Callimachus κάνδωνος νέκυν, vt Lycophr. v. 396. νέκυν δελφῖνος, diceret. Ruhnk. Ep. Crit. II. pag. 47 ἀκανθώδει, i. e. *aduncо*. Sic iam legerat, auctore Thryllitzſchio, Richterus in ſpecim. Obſeruu. Critt. p. 92. Hemſterhuſ. καινώδει, vid. Erneſti. Acquieſcendum mihi videtur in lectione Cod. Ciz. κυκνώδους, vel, ſi quid mutandum, κυκνώδεις, vt lectioni corruptae καθνώδει

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως 7)· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσσι καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς 8) ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς (θορὸς γὰρ ὁ ἀποσπερματισμὸς 9)) καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, νάσονται 10) καὶ κατοικήσουσι τὴν Φερώνυμον νησίδα 11) τοῦ πρόμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤγουν τὴν Διομηδείαν 12) νῆσον, πρὸς τῷ κλίτει, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεατρομόρφου καὶ θεάτρῳ 13) ὁμοίας (λέγει δὲ θεατρομόρφῳ, ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν, ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος· θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές ἐστιν) ἀγυιοπλαστήσαντες, ἤτοι κτίσαντες 14) ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερρέαις σχισμαῖς πυκνὰς καλιὰς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, ἤγουν κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας ἐτείχισεν 15).

magis respondeat, legendum. Supra v. 88. τόργος quoque dicitur cycnus.

6) ἴκοψε) Vit. 1. et Ciz. tuentur lect. veterem ἵκοπτε.

7) οὕτως) Deest in Vit. 1. et Ciz.

8) ταῖς ὀρνεακ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ὀρνεακοῖς, nisi mendosum, putarunt ῥὶν esse generis Masculini.

9) θορὸς — ἀποσπ.) Haec soli inserunt Vit. 1. et Ciz. parenthesi includenda.

10) νάσονται) Vit. 1. et Ciz. pro νάσσονται.

11) νησίδα) Pro νησῖδα Vit. 1. et Ciz. recte.

12) Διομηδείαν) Vit. 1. et Ciz. pro Διομήδειον, bene.

13) τῆς γεωλόφου — θεάτρῳ) Vitt. 2 et 3. sic: καὶ τῆς γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῷ θεάτρῳ. Nostri Codd. omnes non agnoscunt a Seb. illatum θεατρομόρφου, quod e glossa est. Similiter absunt a nostris, quae mox sequuntur, vncis inclusa.

14) ἤτοι κτίσ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro καὶ κτίσ. quod vero idem esse videtur.

15) ἐτείχισ.) Pro ἔκτισε cum Seb. Vit. 1. et Ciz. qui vero ἐτείχισεν, quod recepimus, pro ἐτείχησε, articuloque τὰς omisso. Io. Tzetz. in Chil. I, 322. Θήβας πυργοῦσι πόλιν. Vitt. 2 et 3. legunt σὺν τῷ ἀδελφῷ (non addito Ἀμφίονι) ἔκτισε Θήβας. Supra v. 436. τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν.

603 — 09. Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν] Αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις [1]) σαφεστάτη ἐστί. Τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον [2]).

Διομήδης μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου [3]) πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ [4]), τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ [5]) τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, καὶ εἰς Δαύνιον [6]), ἔθνος βάρβαρον ὄν, οὗ ἐβασίλευε [7]) Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος [8]) δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. Ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν [9]), ἤτοι Ἵππειον [10]) Ἄργος. Ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο [11]), ἢ

1) *σύνταξις*) Vitt. 2 et 3. *σύστασις*.

2) *τὴν δὲ — λεκτέον*) Vit. 1. et Ciz. sic: *ἡ δὲ περὶ Διομήδους ἱστορία ἔχει οὕτως*. Sunt tamen haec et seqq. vt supra animaduertimus, in his Codd. non h. l. sed antea v. 594. posita.

3) *τὴν τῆς Ἰλ.*) Sic nostri cum Eudoc. p. 115. reliqui omittunt *τῆς*.

4) *κομήτῃ*) Vit. 1. et Ciz. vitiose *κομίτῃ*: Vitt. 2 et 3. *κομήτῳ*, vt Eudoc. p. 115. Infra v. 1093. omnes Codd. *κομήτῃ*. Servius ad Virg. Aen. XI, 269. eum nominat Cylabarum.

5) *ἐν τροίᾳ*) Deleuimus art. *τῇ* cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

6) *εἰς Ἰταλ. — Δαύνιον*) Nostri cum Eudoc. modo *εἰς τὸ Δαύνιον*. Reuocauimus autem *Δαύνιον* pro *Δαυνίαν*, quia magis conuenit seq. *ἔθνος*. Deinde Ciz. et Vit. 1. voc. *βάρβαρον* bene addunt *ὄν*.

7) *οὗ ἐβασ.*) Sic nostri pro *ἧς*, nam refertur ad *ἔθνος*. Vit. 2. *ἐβασίλευε*, vt Eudoc. pro *ἐβασίλευσε*, recte.

8) *ὑποσχ.*) Nostri cum Eudoc *ὑπισχνούμενος*, et mox seq. *αὐτῷ* delent.

9) *Ἀργυριπ.*) Vit. 1. et Ciz. *τὴν* praeponunt.

10) *Ἵππειον*) Vit. 1. et Ciz. *Ἵππιον*. vid. ad v. 592.

11) *εἰ βούλοιτο*) Nostri cum Eudoc. ignorant: con-

ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν ἅπασαν. Κρητὴς δ' αὐτῶν [12]) γέγονεν Ἄλκινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διομήδους [13]), ἐρων Εὐίππης, τῆς τοῦ Δαύνου θυγατρὸς, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου [14]). Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς [15]) Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, τὴν δὲ μὴ [16]) σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ [17]) τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν [18]), καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι [19]). Ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τοῦ [20]) Δαύνου ἀνῃρέθη· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν [21]) τροφὰς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. Οἰκεῖ [22]) δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ [23]) νήσῳ. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ τινὰ

textum ſane magis turbant, quam iuuant.

12) κρητὴς δ' αὐτῶν) Pro κρ. δὲ τούτων noſtri cum Eudoc.

13) τοῦ Διομήδ.) Art. τοῦ e Vitt. 2 et 3. et Eudoc. reſtituimus, et deinde quoque ope Codd. noſtrorum et Eudoc. legimus τῆς τοῦ Δαύνου.

14) τοῦ πολ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3. cum Eudocia, etſi bene abeſſe poſſit.

15) ἐφ' ᾧ ὀργ.) Noſtri cum Eudoc. γνοὺς δέ.

16) τὴν δὲ μὴ) Pro μηδὲ Vit. 2. bene cum Eudocia.

17) σπείρῃ) Vitt 2 et 3. cum Eudoc. pro σπείρει, recte.

18) συγγ. — συμπολ.) Noſtri modo, vt Eudocia, συμπολιτῶν.

19) καὶ μετακιν. — δύνασθαι) Abſunt a Vitt. 2 et 3. et Eudoc. at Vit. 1. et Ciz. ſic: μὴ δὲ μετακ. τ. στήλ. αὐτ. δύνασθαι.

20) πρὸς τοῦ) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τοῦ.

21) λαμβάνειν) Vit. 3. ἁρπάζειν, vt Eudoc. l. l. quae quoque habet αὐτοῦ pro αὐτῶν. In margine vero Vit. 3. λαμβάνειν.

22) οἰκεῖ) Sic quoque Eudoc. ſed noſtri οἰκοῦσι.

23) Διομηδείᾳ) Noſtri cum Eudoc. non habent, nec etiam ſqq. inde ab οἰκοῦσι usque ad ἀλλήλοις, quae poſtea videntur addita.

πόλιν· κατὰ γὰρ τὸν ἄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις.

Κεῖται δὲ ἡ Διομήδεια νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν [24]· οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι [25] περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, περὶ τὴν Ἀπουλίαν [26] οἰκοῦσιν. Ἀπούλων δὲ ἔθνη [27] κατὰ τὸν Δίωνα [28] Πευκέτιοι [29], Πεδίκουλοι [30], καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖναι, καὶ Κάνναι [31]. Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν [32] τῶν Δαυνίων. Ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία [33] ὕστερον Σαλεντία [34], εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. Ἡ δὲ Ἀρ-

24) Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. Ἀδριάντα: Eudoc. Ἀνδρίαν, vitiose. Schol. Pindar. ad Nem. X, 12, vbi eadem tradit, etiam Ἀδρίαν.

25) Ἄπουλοι) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἀπούλοι. Vit. 1. et Ciz. hic et in ſqq. Ἀπούλιοι.

26) περὶ τὴν Ἀπουλίαν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

27) Ἀπούλων δὲ ἔθνη) Pro Ἀπ. ἔθνος, quod Eudoc. ſervat, Vitt. 2 et 3. recte.

28) Δίωνα) T. I. p. 4. ed. Reimari.

29) πευκέτιοι) Vt Strab. VII, p. 285. et Steph. Byz. Vit. 1. et Ciz. πευκέντιοι: Vit. 3. et Eudoc. πευκετίοι.

30) πεδίκουλοι) Vit. 1. et Ciz. πεδικοῦλοι. Strab. VI, p. 277 et 282. nominat πεδίλους, Plinius et Iuſtinus Pedulos. Vitt. 2 et 3. cum Eudocia pro Πεδ. legunt Ἀποῦλοι.

31) κάνναι) Pro κάνναι Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ciz. vero et Vit. 1. καῦνοι, vitioſe, nam κάνναι eſt oppidulum Locrenſium, Strab. XIII, p. 615. Nat. Com. qui eadem narrat, VII, 5, p. 726. plane omittit.

32) Ἀπουλίαν) Pro Ἄπουλων Codd. noſtri cum Eudoc. et Strab. VI, 282.

33) Μεσσ. — Ἰαπυγία) Noſtri cum Eudoc. vt edd. ante Seb. μεσαπύγη καὶ ἰαπύγη. Vit. 3. ſolus ἰαπυγία, cf. Strab. VI, p. 277, quo auctore legendum μεσσαπ. duplici σσ.

34) Σαλεντ.) Sic noſtri cum Strab. VI, p. 277. non vero, vt Seb. Σελεντ. Eudocia mendoſe Καλεντία.

γύριππα [35]), πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἀπουλοῖς Ἄρποι [36]).

Ὁ δέ φησιν οὗτος [37]) ὁ Λυκόφρων ἔμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας [38]) τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντας ζῶντας εἰς γῆν [39]), ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν· λῆρός ἐστιν. Ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βερουκώσσου [40]), ἤτοι ἀκροχορδονώδους [41]), οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν [42]) ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινὸς δειματωθέντες, λέγοντος, Ἕλληνα καὶ Γαλάτην [43]) καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

35) Ἀργύριππα) Vit. 2. cum Eudoc. Ἀργυρίππου, vt ſupra ad v. 592. Vit. 3. vno verbo Ἀργυριπούπολις, fere vt Καισαραύγουστα, quae etiam Καισάρεια Αὐγούστα nominatur. Strab. VI, p. 283. Ἀργυρίππη.

36) Ἀπ. Ἄρποι) Sic reſtituit Seb. quod iam Cluuer. exhibuit: Codd. noſtri cum Eudoc. tuentur lectionem vet. Ἄπουλις Ἄρπους, Nat. Com. l. l. Apulis.

37) οὗτος) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. bene.

38) συμπολίτας) Vit. 2. συμπολῖται: Vit. 3. συμπολίτην.

39) βαλ. — εἰς γῆν) Vitt. 1. 2. et Ciz. βάλλοντες εἰς τὴν γῆν. Deinde Vitt. 2 et 3. pro ζῶντας legunt ζῶντα ἄνθρωπον, forte ἀνδρόγυνον, cf. ad v. 1056. quae huic lectioni repugnant: cf. Dio Caſſ. p. 6. ed. Reimar. Plutarch. in Marcell. 1. Liv. XXII. 57. Minuc. Fel. Octau. c. 30. et Zonar. T. I, p. 413. ed. Du Freſne.

40) Βερουκώσσου) Recte, cf. Plut. Fab. Max. c. 1. Vit. 1. et Ciz. Βερικόσσου: Vit. 2. Βεροκήσσου: Vit. 3. Βηροκίσσου, mendoſe. *Valeſius hoc, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tanquam Dionis Cocceiani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad v. 1056. vbi de hac re iterum, laudetur a Tzetza.* Sebaſt.

41) ἀκροχ.) *verrucoſi.* Vit. 1. et Ciz. ἀκροχορνώδους: Vit. 2. ἀκροχοδονώδους: Vit. 3. ἀκροχορδονάδους, vitioſe omnes, infra v. 1056. recte.

42) γαλατικ.) Vitt. 2 et 3. γαλάτηνον. Vit. 1. et Ciz. γαλακτικὸν, perperam.

43) λέγοντος — γαλάτην) Vitt. 2 et 3. λέγοντες Ἕλληνες καὶ γαλάτιοι.

Ex 607. Καὶ κρίμνα [1]) χειρῶν] Κρίμνον, εἶδος κριθῆς· νῦν δὲ τὸ ἀπόσταγμα [2]) τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος [3])·

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἕραζε.

Ex 608. Κνυζούμενοι [4])] Ὀδυνηρὰν φωνὴν ἀφέντες, ἀσήμως φθεγγόμενοι. Κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις.

610 — 14. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα] Ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα [5]) ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ τοῦ Ἱππολύτου ἔρωτι, ὡς [6]) Εὐριπίδης φησίν·

. . . . Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι [7]) θεάν.

Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη, παρεσκεύασε τὴν

1) καὶ κρίμνα — ἕραζε) Deeſt hoc ſchol. in Vitt. 2 et 3.

2) ἀπόσταγμα) Pro ἀπόστομα a Seb. praeeunte Bentleio emendatum firmant Vit. 1. et Ciz. Reineſius iam coniecerat ſic legendum eſſe.

3) καλλίμ.) In Fragm. Spanh. n. 56, et ed. Erneſt. 205, p. 516.

4) κνυζούμ.) Hoc ſchol. a Seb. prolatum a noſtris abeſt.

5) Φαίδρα) Sic noſtri pro Φαῖδρα, recte.

6) ὡς) A Seb. ſuppletum comprobant Vitt. 2 et 3. cf. Hippol. v. 32 et 33. Alienos eſſe hos verſſ. Euripidis ab hac re docet Valken. p. 166. In Ciz. et Vit. 1. deſunt hi verſſ. ſed eorum vicem ſupplent verba: τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη, et deinde legitur: ὡς Μίμνερμος λέγει, τρωθεῖσα ὑπὸ Διομήδους ἡ Ἀφροδίτη, pro: Ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομ. τρωθεῖσα. Sic quoque hunc locum refingere non dubitauimus. Haec autem omnia usque ad ἡ δὲ σύνταξις — deſunt in Vitt. 2 et 3. Infra ad v. 1329. Tzetzes eadem diligentius et vberius tradit. De Mimnermo vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 733. ed. Harl.

7) ἱδρύσθαι) Vitt. 2 et 3. ἱδρύσασθαι, non apte.

Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι 8)· συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ 9)), καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς 10). Τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν 11) τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα 12), ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν 13).

Ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη 14)· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα, ἡ θουρὰς 15) καὶ ὁρμητικὴ κύων, ἤγουν ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια 16), οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις. Ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ἠυτρεπισμένον καὶ ἡτοιμασμένον ταῖς σφαγαῖς 17).

8) μοιχευθ.) Vit. 1. et Ciz. συγκοιμηθῆναι, quod voc. συγκ. mox repetunt.

9) καὶ τῷ ἱππολύτῳ) Sic Ciz. et Vit. 1. pro καὶ ἱππολίτῃ. Verum ne sic quidem difficultas, quae premit hunc locum, tollitur, nam nemo Mythographorum narrat, Aegialeam rem habuisse cum Hippolyto. Haud dubie vel delendum est καὶ τῷ ἱππολ. vel τῷ ἱππολ. praemittendum Φαίδραν, de qua antea sermo erat, et τῷ κομήτῃ voc. αἰγιάλειαν. Uncis inclusimus καὶ τῷ ἱππολ.

10) παρ' αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' αὐτοῦ, scl. Comete.

11) ναὸν) Nostri pro βωμὸν, melius.

12) εἰς Ἰταλ. — βασιλέα) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, modo πρὸς Δαῦνον seruant.

13) δόλῳ ἀνεῖλ.) Vit. 1. et Ciz. δολοφονήσας ἀνεῖλεν.

14) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. ταύτη, sed antea est lacuna trium fere litterarum, scl. τοι.

15) ἡ θουρὰς) Art. ἡ a Seb. additum nostri neque voc. huic, neque τῷ· ὁρμητικὴ addunt.

16) Αἰγιάλεια) Vitt. 2 et 3. non habent.

17) ταῖς σφαγαῖς) Vit. 1. et Ciz. εἰς σφαγάς, et ἡτοιμασμένον Vitt. 2 et 3. pro ἑτοιμασθέντα, apte.

Ex 613 [1]). Τύμβος] Τύμβον [2]) καλεῖ τὸν βωμὸν, ὡς τό·

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

Καὶ Δοῦρίς φησιν [3]) ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων [4]), τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

Ex 614. Ὁπλοσμίας] Ὁπλοσμία, ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ [5]) τιμωμένη.

615 — 18. Κολοσσοβάμων] Ἁλούσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους λίθους ἐκ τοῦ τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἐνέβαλε [6]. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. Εὑρὼν δὲ τηνικαῦτα [7]) τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἔκτεινε [8]), τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσῆν ἀσπίδα κατέχων· νομίσαντος τοῦ δράκοντος [9]), τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ [10]). Τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνέβαλε [11]) τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖσε πεδίον. Ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος

1) V. 613 et 614. desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed eo ordine, quo in edd. ante Seb. comparebant.

2) τύμβον — δαμείς) Etiam in Vitt. 2 et 3. desunt. Versus est Lycophronis 335.

3) καὶ Δ. φησιν) Vitt. 2 et 3. φησὶν ὁ Δοῦρις.

4) περὶ Ἀγ.) Huius libri neque Voss. de Hist. Gr. neque Fabric. in Bibl. Gr. mentionem fecit. Citat vero Phot. in Lex. ad σελίνου στέφανος p. 374. Huc forte etiam redit p. 18. Ἀγών, ὄνομα κύριον, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.

5) ἐν τῇ Πελ.) Phauor. ad ὁπλοσμία habet ἐν Ἤλιδι Πελοποννήσου, vt ad v. 858.

6) ἐνέβαλε) Pro ἔβαλε Vit. 3. bene.

7) τηνικ.) Vit. 1. et Ciz. τὸ τηνικ.

8) ἔκτεινε) Vitt. 2 et 3. ἀπέκτεινε.

9) νομίσ. — δράκ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων.

10) τοῦ κριοῦ) Nostri omittunt.

11) ἐνέβαλε) Pro ἐνεβάλε-

αὐτὸν [12]) ἔῤῥιψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτοι δὲ ἀνεχόμενοι μόνοι τὰ κύματα [13]), πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. Ἱστορεῖ δὲ τοῦτο [14]) Τίμαιος ὁ Σικελὸς [15]), καὶ Λύκος ἐν τῷ τρίτῳ [16]). Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [17]).

Κολοσσοβάμων δὲ σταθεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλύφος. Κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς. Σταθεὶς δὲ ποῦ [18]); ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι [19]), καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων ἐρείσει καὶ ἑδράιώσει τὰ κῶλα καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἤτοι γλυφήσεται, ὡς ἀνδριὰς, ἐπὶ τῶν [20]) χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γαπέδων [21]) καὶ θεμελίων τοῦ Ποσει-

το Vitt. 1. 2. et Ciz. Vit. 3. ἔβαλε. Ortum videtur ἐνεβάλετο ex ſq. τότε.

12) αὐτὸν) Non hic, ſed poſt ἔῤῥιψε ponunt Vit. 1. et Ciz. non apte, niſi, vt in edd. ante Pott. bis ponatur ſic: αὐτὸν, ἔῤῥιψε αὐτὸν καί. Sic Nat. Com. VII, c. 5. p. 727. *quae ſtatuae una cum ipſo Diomede caeſo in mare a Dauno deiectae.*

13) ἀνεχ. — κύματα) Pro ἀνερχόμενοι — ὑπὸ τῶν κυμάτων Vitt. 1. 2. et Ciz. recte; aegre enim dici poteſt ὑπὸ τῶν κυμ. ἀνέρχεσθαι. Vit. 3. ἀνεχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, aeque bene. Iam Potterus in edit. 2. receperat ἀνεχόμενοι, ſed a Seb. iterum, temere vero reuocatum ἀνερχόμενοι.

14) τοῦτο) Abeſt a Ciz, et Vit. 1.

15) τίμ. ὁ σικελὸς) Vit. 1. et Ciz, τίμ. ὁ σικελικὸς, infra vero v. 732. quoque σικελόν. Scripſit ἰταλικὰ καὶ σικελικὰ, et ἑλληνικὰ καὶ σικελικὰ, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 67.

16) λύκος ἐν τῷ τρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui negligunt art. τῷ. De Lyco vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. Meminit eius etiam Phot. in Lex. p. 152. ad λαρινοὶ βόες.

17) οὕτον (οὕτως) ἔχει) Abeſt ἔχει a Ciz. et Vit. 1.

18) σταθεὶς δὲ ποῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Ponunt autem σταθεὶς ſtatim poſt ἀνδριαντογλύφος.

19) καὶ περικλ.) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

20) ἐπὶ τῶν) Noſtri Codd. vt edd. omnes, pro ἀπὸ τῶν.

21) γαπέδων) Male Seb. mutauit in δαπέδων, cum ſit voc. ipſius Lycophronis, ſed θεμελίων ab eo receptum comprobant Vitt. 1. 2. et Ciz. θεμελικῶν Vit. 3.

δῶνος, ὃν Ἀμοιβέα [22]) καλεῖ· αὐτὸς γὰρ [23]) σὺν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν [24]) Τροίαν ἐπύργωσε. Πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου, αὐτοῦ δηλονότι, τὸν πέτρον καὶ τὸν λίθον, τὸν [25]) ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεὼς ἐκβαλὼν πέτρον.

Αὔσονας δὲ κακῶς [26]) εἶπεν οὗτος [27]) ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας καὶ Δαυνίους· Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην [28]), οἱ Αὐρούγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων κείμενοι [29]). Ἔνιοι δὲ καὶ μέχρι Λατίου [30]) Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν Αὐτονίαν κληθῆναί [31]) φασιν. Ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων, οὐκ οἶδα,

22) Ἀμοιβ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμειβέα.

23) αὐτὸς γὰρ usque ad ἐκβαλὼν πέτρον desunt in Vit. 1. et Ciz. haud dubie postea demum addita. In Vitt. 2 et 3. comparent usque ad κουφότητι πλέοιεν: reliqua quoque absunt ab iis.

24) καὶ τὴν) Vitt. 2 et 3. καὶ addunt.

25) τὸν) A Seb. suppletum Vitt. 2 et 3. quoque supplent.

26) κακῶς) Vitt. 2 et 3. καλῶς, non bene, nam reprehendit Lycophronem.

27) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. et Λυκόφρων ponunt post Δαυνίους.

28) ὥσπερ — ἔφην) Ad v. 44. cf. etiam Io. Tzetz. in Chil. V, 16. Absunt haec a Vit. 1. et Ciz.

29) κείμενοι) Ciz. et Vit. 1. non habent.

30) λατίου) Deest in Ciz. et Vit. 1. lacuna tamen relicta.

31) Αὐσον. κληθ.) A Seb. addita desunt in nostris, vt supra v. 44. Io. Tzetz. in Chil. V, v. 582. quoque omittit Valesius e coniectura addidit: *non sunt Tzetzarum.*

ποίᾳ ἀδείᾳ 32) τοὺς Φαίακας καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. Τὰ δὲ 33) τῶν πάνυ νεωτέρων ἐπίσταμαι, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς, τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας, Αὔσονας λέγουσιν.

Ex. 617. Τειχοποιοῦ] Τειχοποιὸς ὁ Ποσειδῶν εἴπομεν 1) διατί λέγεται, ὅτι 2) τὴν Τροίαν ὁ αὐτὸς σὺν Ἀπόλλωνι ἐπύργωσε 3). Περαιτέρω 4) δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ διὰ τῶν 5) καταλογάδην ῥητῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττόν ἐστιν.

Ἀμοιβέως 6)] Ἀμοιβέα τὸν Ποσειδῶνα λέγει· οὕτω γὰρ ἐν Δελφοῖς 7) τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν 8), ὁ δὲ Ἀπόλλων Δελφούς 9), ὡς φησὶ Καλλίμαχος.

32) ὁ δὲ σοφὸς — ἀδείᾳ) Vit 1. et Ciz. sic: οὗτος δὲ λυκόφρ. οὐκ οἶδ', ὅθεν, nam hi semper abstinent a contumeliis acerbis.

33) τὰ δὲ — λέγουσιν) A Vit. 1. et Ciz. absunt. Vitt. 2 et 3. legunt ita: τὰ γὰρ — λέγει, vt referatur ad Lycophronem.

1) εἴπομεν, δ. λέγεται) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. putat esse legendum: Ποσειδῶν. Εἴπομεν· διατί λέγεται, non male. Intelligi locus sic potest: *iam diximus, quare* Ποσειδῶν *nominetur* τειχοποιός.

2) ὅτι) Vit. 1. et Ciz. διότι: deinde post Τροίαν inserunt bene ὁ αὐτός.

3) ἐπύργωσε) Pro ἐπυργώσατο Vitt. 2 et 3. cum Seb.

4) περαιτέρω — περιττόν ἐστιν) Pro his Vit. 1. et Ciz. modo: ὁ αὐτὸς καὶ Ἀμοιβεύς.

5) διὰ τῶν) Supplet cum Seb. Vit. 2.

6) Ἀμοιβέως sqq.) Hoc schol. a Vit. 1. et Ciz. h. l. abest, sed supra iam post verba ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ positum est.

7) οὕτω γὰρ — Δελφοῖς) Sic nostri Codd. pro ὅτι ἐν Δελφ. οὕτω.

8) καλαβρίαν) Vitt. 2 et 3. καλαβρούς.

9) Δελφούς) Hinc addunt Vit. 1. et Ciz. ὡς φησὶ καλλίμαχος, quod quoque suppleuimus, sed quemnam locum innuant, non constat.

619. Κρίσει δ' Ἀλαίνου] Ἐρρέθη [10]), ὅτι ὁ Ἄλαινος νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν [11]) Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδη [12]) ἔκρινε τὰ λαφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Δηοῦς [1]) ἀνεῖναι] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτης, παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι καὶ αὐξῆσαι.

Ὄμπνιον στάχυν] Ὄμπνη [2]) κυρίως πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένος· νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. Ἡ ὄμπνιος [3]) στάχυς, ὁ πνοὴν ὀνίαν [4]), ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων [5]) πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος.

622. Γυίας] Τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει [6]).

Τιθαιβώσσοντος [7])] Ἐπιμελείας ἀξιώσαντος [8]).

10) ἐρρέθη) Ad v. 603.

11) ὃς. ἐρῶν — τὴν γῆν) Pro his Vitt. 2 et 3. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας.

12) Διομήδη) Vit. 1. et Ciz. Διομήδην.

1) Δηοῦς —) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

2) ὄμπνη — πυρὸς — βεβρ.) Noſtri, vt edd. pr. ὄμπναι (Vit. 1. ὀμπνοὶ) πυροὶ — βεβρεγμένοι. Phauor. qui hoc ſchol laudato ipſo Lycophrone habet, δεδευμένοι legit pro βεβρεγ.

3) ἢ ὄμπνιος — αὐξανόμενος) Non agnoſcunt Vitt. 2 et 3. *De voc.* ὄμπνιος *vid. ſchol. Anthologiae p.* 512. Thryllit.

4) ὀνίαν, quod Seb. in quinque libris inuenit, Ciz. et Vit. 1. non probant, immo vulg. ὀνόαν ſeruant. Suid. ὄνιον· ὠφέλιμον.

5) ὑπὸ τ. ἀνέμων) Pro ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Vit. 1. et Ciz. bene: deinde vero, vt edd. pr. πνεομένου et αὐξανομένου, perperam.

6) λέγει) Noſtri praetermittunt.

7) τιθαιβώσσ. — μέλισσαι) Deſiderantur in Vitt. 2 et 3. Sunt verba Etymol. M. nominato Lycophrone.

8) ἐπιμ. ἀξ.) Vit. 1. et Ciz. ἐπιμέλειαν ἀξιώσοντος: Etymol. M. ἀξιοῦντος, aptius τῷ· τιθαιβώσσοντος.

Κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν [9]), καὶ Ὅμηρος [10]).

. . . . ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

625. Ἀκινήτοισιν] Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδίον [11]), διὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. Ἀπτέρως [12])] Ὁμοπτέρως, ταχέως.

629. Ἄνδηρα] Κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν [13]). νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

Ἀπέζοις [14]) ἴχνεσι] Τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ἤτοι πόδας· μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

Δατούμεναι [15])] Ἀντὶ τοῦ κόπτουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα.

9) βόσιν) Pro βῶσιν Vit. 1. et Ciz. consentientibus Etymolog. M. Apollon. Lex. Hom. Zonara et Phauorino, nam βόσις est τροφή.

10) Ὅμηρος) Odyss. ν, 106. Vit. 1. et Ciz. delent καὶ Ὅμηρος. *Sic saepe scholiastis Homerus laudatur non nominatus.* Thryllit.

11) ἃς — πεδίον) Nostri non exhibent, nec sqq. ἀποθαν. — Διομήδους — ὥστε καταποντισθῆναι — καὶ εὑρίσκ. — ἔστησαν.

12) Schol. v. 627 et 628. in Vit. 1. et Ciz. non extant.

13) τῶν ποτ.) Vit. 3. τοῦ ποταμοῦ.

14) ἀπέζοις —) Seb. ordinem horum duorum schol. sine causa immutauit, nam scholiastae non semper ordinem auctoris constanter sequuntur. In omnibus codd. et edd. δατούμεναι primo, et ἀπέζοις secundo loco reperitur.

15) δατούμ.) Abest hoc schol. a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. sic: δατ. ἤτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα, καὶ τρέχουσαι, et hinc adnectit statim τοῖς ἀπέζοις ἴχνεσι — vt in edd ante Seb. vnde patet, ordinem non esse turbandum.

630 — 32. Θεὸς δὲ πολλοῖς] Οἱ Φαίακες αἰνέσουσι [1]) καὶ σεβάσονται τὸν Διομήδην, οἵτινές [2]) εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν, ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρως [3]). Τινὲς δὲ λῃστήν [4]) φασιν εἶναι τὸν δράκοντα. Ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη [5]). Φησὶ γὰρ [6]) Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ [7])·

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
Σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κληθήσεται [8]),
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

Πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰώ· αὕτη [9]) γὰρ ἐκ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν· ἐν δὲ Κανώβῳ [10]) ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἐπαφῆς, Ἔπαφον γεννᾷ, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος καὶ ἄλλοι [11]) φασὶν, ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυριοῦ [12]) τὸ γέ-

1) αἰνέσουσι) Sic Vitt. 2 et 3. omissis tamen καὶ σεβάσονται: Vit. 1. et Ciz. modo σέβουσι.

2) οἵτινές — πέλαγος) Absunt a Vitt. 2 et 3. vti posthaec: πρὸς ζήτησιν — δέρως.

3) δέρως) Vit. 1. et Ciz. δέρους.

4) λῃστήν) Mire Vit. 2. στήλην: Vit. 3. στύλον, vtrumque mendose.

5) ἐκλήθη) *Cf. Eustath. ad Dionys. v.* 92. *Steph. Byz. ad* Ἰόνιον πέλαγος, *et Pind. schol. ad Pyth.* III, 120. Thryllit.

6) φησὶ γὰρ — usque ad Ἰόνιον κληθῆναι in Vit. 1. et Ciz. desunt, nam post ἐκλήθη statim sic pergunt: ἄλλοι δὲ φασὶν ἀπὸ Ἰονίου etc. Videntur ab alio glossatore adiecta, quia Tzetz. iam ante commemorauit Aeschylum.

7) προμηθεῖ) v. 838.

8) κληθήσεται) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro κεκλήσεται.

9) ἀπὸ τῆς — αὕτη) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

10) κανώβ.) Vitt. 2 et 3. vitiose κανάβῳ.

11) ἄλλοι) Sic nostri, omisso πολλοί, vti etiam αὐτόθεπος δέ, quae lectio sane est corrupta, nec ta-

νος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, του περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν, τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν [13]) ἕτεροί φασιν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ προτέρου [14]) τυράννου Σικελίας, κτισθῆναι. Τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύστους] Ἕτεροι δὲ, ἤγουν οἱ Βοιωτοὶ, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας [1]), διάξουσι [2]) γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι [3]), τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπου αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην [4]) τοὺς νηπίους παῖδας [5]) διδάσκουσιν· οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων τῶν ἐκεῖσε γεύεται [6]) ἄρτου, εἰ μὴ κατα-

men plane tollenda, vt Seb. eam ſuſtulit. Thryllit. enim optime e coniectura legit: Ἀλλ' ὁ Θεόπομπος δὲ, καὶ ἄλλοι, confirmatque ſchol. Pindari Pyth. III, 120, vbi legitur: τὸ Ἰόνιον πέλαγος τὸ περὶ Σικελίαν τὸ ὄνομα ἔλαβεν, ὡς μὲν ἔνιοι, ἀπὸ Ἰοῦς· Θεόπομπος δὲ ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. Vnde patet, Αὐτόθεπος adhuc in indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum eſſe delendum, et Θεόπομπος recipiendum.

12) Ἰλλυριοῦ) Sic quoque Pindari ſcholiaſt. quem Tzetzes ſecutus videtur: noſtri Ἰλλυρικοῦ, qui vero etiam non agnoſcunt ſeqq. τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, a ſchol. Pindari quoque aliena. Videntur ab alio illata, nam contextum turbant.

13) ἣν Ἀδρίαν) Vitt. 2 et 3. delent Ἀδρίαν, ſicut Vit. 1. et Ciz. ἕτεροι.

14) προτέρου) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. ſeruant lect. vet. πρότερον.

1) γυμνησ.) Vitt. 1. 3. et Ciz. γυμνασίας; poſthaec vero γύμνησ.

2) διάξουσι) Vit. 1. et Ciz. male διάρουσι.

3) ἀνυπόδετοι) Ciz. et Vit. 1. ἀνυπόδητοι. Strab. III, p. 168. ἄζωστοι, quem Tzetzes hic ante oculos habuit.

4) σφενδόνην) Pro σφενδονητικὴν Vitt. 2 et 3. bene. Sic quoque Strabo l. l. ἠσκοῦντο ἐκ παίδων ταῖς σφενδόναις.

5) τοὺς — παῖδας) Sic Vit. 1. et Ciz. rectius quam τοῖς νηπίοις παισί, quod barbarum eſt.

6) γεύεται) Sic Vitt. 2 et 3. pro γεύσεται, recte.

βάλῃ αὐτὸν εὐστόχῳ βολῇ σφενδόνης [7]), ἀντὶ σκοποῦ κειμενον ὑπὲρ σανίδος.

Αἱ δὲ Γυμνησίαι [8]) αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος [9]). Τίμαιος [10]) δέ φησιν, εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς Χοιράδας [11]) εἶπε. Φιλτέας [Φιλητᾶς [12])] δὲ ἐν τρίτῃ [13]) Ναξιακῶν Βαλιαρίδας [14]) φη-

7) καταβάλῃ — σφενδόνης) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. καταλάβῃ αἰτ. εὐστοχίᾳ σφενδονητικῇ: Vitt. 2 et 3. καταλάβῃ — εὐστοχίᾳ σφενδονικῆς. Strab. l. l. ἄνευ τοῦ τῇ σφενδόνῃ τυχεῖν. καταβάλῃ autem, non vero καταλάβῃ esse veram lectionem, docent Strabonis l. l. τυχεῖν, et postea ipsa scholia, vbi Codd. nostri omnes exhibent καταβάλλειν ἄρτον.

8) γυμνησίαι) Nostri γυμνήσιαι.

9) Ἀρτεμίδ.) Ephesius et Geographus, cff. Voss. de Hist. Gr. p. 113. Meurs. Bibl. Gr. L. 1. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 615. ed. Harl. Eius Fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudson. T. 1. Geograph. Gr. min.

10) τίμαιος) Siculus. Hunc quoque citat in eadem re Strab. XIV, p. 654. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 67.

11) ἃς χοιρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. deleto voc. νήσους, bene.

12) φιλήτας seu potius φιλητᾶς legendum pro corrupto φιλτίας, nam ille laudatur quoque a Strab. III, p. 168, vbi de his insulis agit. Eius quoque meminerunt Eustath. ad Odyss. ν, p. 1880. edit. Rom. Athen. locis variis, cf. Schweigh. ad L. XIII, 598. f. Eudoc. p. 424. quae quoque eius Ναξιακὰ laudat, et Zonaras ad πρόκας p. 579. In Prolegg. Tzetzae φιλητᾶς est ἐλεγειογράφος, qui idem est, vt docet Eudoc. l. l. et Schweighäus. l. l. Vnde patet, h. l. quoque esse legendum φιλητᾶς pro φιλτίας. Codd. Mss. conspirant in φιλτίας: Vitt. 2 et 3. φιλταίας. vid. Voss. de Hist. Gr. p. 316, et Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 518. Vol. II, p. 874. Vol. IV, p. 409. et Vol. VI, p 316. ed. Harl. Eius fragmenta collegit et edidit Car. Philipp. Kayser, Göttingae, 1793.

13) ἐν τρίτῃ.) Scl. βίβλῳ. Sic Vitt. 1. 3. et Ciz. pro ἐν τρίτῳ.

14) Βαλιαρίδ.) Sic quoque Codd. nostri: alii Βαλεαρίδ. vt Strab. XIV, p.

σιν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι στρατιῶται, ἤτοι [15]) σφενδονῆται. Αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν [16]) τὸν ἄρτον. Ταῦτα μὲν οὖν [17]) οὗτοι περὶ τῶν προειρημένων [18]) Γυμνησίων [19]) νήσων. Δίων [20]) δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ [21]), πλησίον τῶν Εὐρωπαίων Ἡρακλείων [22]) στηλῶν· ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν· Ἴβηρες δὲ Βαλερίας [23]), ἤτοι ὑγιεινάς. Ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε γυμνοὶ

654. De ſcriptura, per ι cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. 2. p. 603.

15) στρατ. ἤτοι) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

16) καταβαλεῖν) Pro καταλαβεῖν noſtri cum edd. prior.

17) μὲν οὖν) Noſtri delent οὖν.

18) τῶν προειρ.) A Seb. additum noſtri non addunt.

19) γυμνησ.) Vitt. 2 et 3. γυμνασ. hic et poſtea.

20) Δίων) Tom. I, p. 5. ed. Reimar.

21) Ἴβηρ. τ. ποτ.) Sic Vit. 3. bene, pro τοῦ Ἰβ. ποτ.

22) Ἡγακλείων) Noſtri pro Ἡρακλειῶν, comprobante hanc lectionem Thryllitzſchio. Is Pottero, in Genitiuis Plural. primae et ſecundae Declinat. vltimam circumflectendam eſſe contendenti, reponit, verum quidem eſſe de Subſtantiuis, quamquam etiam non omnibus, non autem de Adiectiuis femin. paroxytonis, deriuatis a Nominibus in ος ſecundae. Sic μεγάλων, ἄλλων Femin. quoque dici, non μεγαλῶν, ἀλλᾶν. Praeterea citat Herodot. IV, 185, dicentem μέχρις Ἡρακληίων στηλέων. cfl. Fiſch. in Animaduu. ad Welleri Gram. gr. Spec. I, p. 293. et Buttmanni Gram. Gr. ed. 5, p. 66.

23) βαλερίας) Sic pro βαληρίας legendum. Vit. 1. et Ciz. vt Strab. XIV, p. 654. et antea βαλεαρίδας: Vitt. 2 et 3. φαλερίας. Βαλερίας ſ. φαλερίας videtur eſſe lectio vera, nam, vt Thryllit. putat, a *valendo* ob ὑγιεινὰς nominatunt, ſed perperam, cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. 2, p. 884.

ἐξήχθησαν [24]), καὶ συνοικήσαντες γυναιξὶν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ [25]) τὰς νήσους ἐκάλεσαν.

634. Σισυρνοδῦται [1])] Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ [2]) λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ γοῦναν καλοῦσιν [3]), ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον· σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον· τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες [4]).

Καρκῖνοι [5])] Καρκίνους δὲ αὐτοὺς λέγει [6]) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢ διὰ [7]) τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, ἢ δίκην καρκίνων πλεῦσαι.

635. Ἀμπρεύσουσι] Ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν· ἄμπρος γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον. τὸ ἐπικείμενον [8]) τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

640. Ναστὸν] Ναστὸς κυρίως ἄρτος ζυμωθεὶς [9]) μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἄλλων [10]) εἰδῶν· νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπεν.

24) ἐξήχθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. ἐξηνέχθησαν.

25) καὶ τ. παῖδας καὶ) Absunt a noſtris.

1) σισυρνοδ.) Vitt. 2 et 3. σισυρνοδύται.

2) γὰρ) Delent noſtri.

3) ὅπερ — καλ.) Noſtri non agnoſcunt.

4) τοιούτοις — οἰκοῦντες) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

5) καρκῖνοι) Vitt. 2 et 3. καρκίνοι.

6) καρκίνους — λέγει) Addunt Vit. 1 et Ciz. ab aliis omiſſa. Seb. cum Vit. 2. ad extr. ſubiicit: οὕτως αὐτοὺς ἐκάλεσαν, quae delenda ſunt ob praemiſſa a Vit. 1. et Ciz.

7) ἢ διὰ — πλεῦσαι) Absunt a Vitt. 2 et 3. ſed a Vit. 1. et Ciz. modo ἢ διὰ — σκέπεσθαι. πλεῦσαι recte a Seb. receptum pro πλεύσαντες, quod Ciz. et Vit. 1. ſeruant.

8) ἐπικείμ.) Vit. 3. ὑποκείμ.

9) ζυμωθεὶς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro συζυμωθεὶς, quod eſt verbum ignotum. Vit. 3. ζημωτὲς: Vit. 2. ζημωτικὸς, minus bene.

10) καὶ ἄλλων) Sic Seb. cum Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. vt edd. pr. καὶ ἰτρίων.

641. Τράφηκος] Τράφηξ κυρίως ἡ ὑπόπλατυς [11]) σανὶς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ἀπάγουσι [12]· νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. Τράφηξ καλεῖται [13]) καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ [14]) τίθενται. Τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφὴν φέρων [15]).

642. Λεπρᾶς] Θαλάσσῃ βεβρωμένας [1]).

643. Ἰβηροβόσκους] Ἰβηρικούς. Ἡ δὲ Ἰβηρία νῦν Σπανία [2]) καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Αἱ γὰρ Γυμνησίαι [3]) πλησίον Ἰβήρων.

Ταρτησσοῦ | πύλης] Ταρτησσὸς [4]) νῆσος καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος [5]) ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσε π', ὡς φησιν ὁ Ἡρόδοτος [6]). Κεῖται δὲ

11) ὑπόπλατυς) Vit. 1. et Ciz. ὑπόπλακος, vt Etymol. M. Infra ad v. 1001. ἡ πλατεῖα σανὶς firmat lectionem ὑπόπλατυς. cf. Tittman. ad Zonar. Lex.

12) ἀπάγ.) Vit. 3. ὑπάγ.

13) καλεῖται) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

14) σκαλμοὶ) Vitt. 2 et 3. σκαρθμοὶ, perperam.

15) τράφηξ — φέρων) Ignorant Vitt. 2 et 3.

1) λεπρ. — βεβρωμ.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

2) νῦν Σπανία) Sic noſtri pro καὶ Ἱσπανία, *recte*, Thryll. inquit, *ſi tempora reſpicio, quibus vixit Tzetzes*, et citat Iac. Gothofred. ad Geograph. Anonym. p. 44. Sic quoque Σπανία in N. T. Rom. XV, 24 et 28. cf. ibi Koppe. Cf. omnino Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 497.

3) αἱ γὰρ γυμνησ. (ita Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. γυμνασίαι) — Ἰβήρων) Hue tranſtulimus auctoritate Vit. 1. et Ciz. In vulg. primo loco ponitur.

4) ταρτησσὸς) Noſtri, vt edd. ante Seb. τάρτησσος δὲ, omiſſis ταρτησσοῦ πύλης. Tarteſſida fuiſſe inſulam, et in ea vrbem Tarteſſum, tradit Strab. III, p. 96.

5) Ἀργανθ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. Ἀγαθόνης, forte Ἀγαθώνιος, vt Suid. vbi vero Küſter monet legendum eſſe Ἀργανθώνιος praeeuntibus Herodoto I, 163. Cic. Cat. 19. Plin. H. N. VII, 48. et Val. Max. VIII, 13.

6) ἀφ' ὧν — Ἡρόδ.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

αὕτη ἡ Ταρτησσὸς πλησίον [7]) τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

644. Ἄρνης] Ἄρνη πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ [9]), ἥτις [10]) Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη Ἄρνη [11]), πρότερον Σινόεσσα [12]) λεγομένη, ὡς φησι Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν [13]). Κρίτων [14]) δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν

7) *πλησίον*) Seb. ſuſtulit praemiſſum *ἔξω*, bene, conſenſu noſtrorum Codd. qui h. l iterum Ἡρακλείων pro Ἡρακλειῶν recte exhibent, vid. ad v. 633.

8) *ἐστὶ*) Addunt ſoli Vit. 1. et Ciz.

9) *τροφοῦ — ποσειδῶνα*) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

10) *ἥτις*) Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. vulg. *ὅτι* tuentur.

11) *Ἄρνη*) A Seb. additum noſtri non addunt.

12) *σινόεσσα*) Recte. Vit. 1. et Ciz *σινόρεσσα*, male, permutatis litteris *ρ* et *σ*. Vitt. 2 et 3. *σινήεσσα*, vitioſe: hi quoque *καλουμένη* pro *λεγομένη*. Etymol. M. et Phavor. ad Ἄρνη non vrbem, ſed nympham narrant primo dictam fuiſſe Sinoeſſam. Phauorinus omnia melius ac diligentius tradit. Tzetzes videtur hic multa turbaſſe.

13) *ἐν τρίτῃ κορ.*) Sic omnino legendum pro *κορινθίων*, praeeuntibus Etymolog. *ἐν κορινθιακῶν τρίτῳ*, et Suid. in *Θησεύς*. Natal. Com. V, 4, vero: *Theſeus in rebus Corinthiis*. E codd. noſtris, nil eſt, quod erui poſſit, quum dent voc. compendio ſcriptum *κορινθ*. praeter Vit. 3. qui habet, vt vulg. *κορινθίων*. De Theſeo hiſtorico vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 333. Eudoc. p. 233. quae quoque *κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις τρισὶ* ſcripſiſſe tradit, Suid. et Etymol. ad Ἄρνη.

14) *κρίτων*) Seb. reſtituit e duobus libris pro *κράτων*, quod ſeruant Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. haec usque ad *κῶν* deſunt. Etymol. ad Ἄρνη habet *κράτης*. Steph. Byz. ad Βοιωτία: *Νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης ἦν παῖς*, ſcl. Βοιωτός. Dubii haeremus, quem ſequamur, cum Tzetzes nullum huius auctoris librum

Κῶν [15]) ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι παρὰ τῶν εἰκούντων αὐτὴν Καρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρές φασιν.

Τεμμίκων [16])] Τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκου.

645 — 46. Γραῖαν] Τὴν νῦν Τάναγραν, πόλιν [1]) Βοιωτίας.

Λεοντάρνης] Λεοντάρνη [2]) πόλις Βοιωτίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν [3]), ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

nominet, nec fons pateat, vnde haec hauſerit. Κράτων ſane eſt nomen obſcurum; fuiſſe tamen nomen proprium, docet Etymolog. ad γίκων, ſed quis ſcit, an is huc pertineat? Accidere tamen potuit, vt vel iam ipſe Tzetzes l. librarius poſtea confunderet nomina κρήτης et κράτων, vnde deinde refictum κρίτων. Quum autem Lycophron et Tzetzes Hom. Il. β. 494 ſqq. ante oculos habuerint, vt e verſu inde poſtea allato patet, et Etymol. M. laudaverit Cratetem, qui Suidae dicitur Homericus et criticus, et a quo correctionem Iliados et Odyſſeae ſcriptam fuiſſe tradit, Thryllit. non temere putat, Tzetzam ea h. l. ſecutum eſſe, quae Crates ad Homeri locum expoſuerit. Intelligi tamen etiam poteſt κρίτων hiſtoricus, ab Eudocia p. 267, Suida, Stephano ad γιτία et Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 269. laudatus: κρήτης tamen, vt verum fateor, magis placet, forte compendio ſcripturae κρήτ' cum κράτων confuſus.

15) κῶν) Vitt. 2 et 3. vt Cod. Bar. bis hic σκῶλον pro κῶν habent.

16) τεμμίκ.) Vit. 2. τεκμίκ. vt mox τεκμίκου, male.

1) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. praeponunt καὶ a Pottero eiectum, Vitt. 2 et 3. ἥ, ſcl. no filia Aeoli Tanagra, ſed vrbs ab ea dicta intelligatur. Vid. de hac vrbe Steph. Byz. Pauſan. IX, 20, et Heyne ad Hom. Il. β, 498.

2) λεοντ. — διότι) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. exceptis ἐκλήθη — διότι, ideo omnes γὰρ ponunt poſt Ἀδράστου.

3) ἐλθὼν) Noſtri non agnoſcunt, nec ſeqq. τὸν τεθυσ. ἄρνα, quae quoque omnia ſine damno contextus abeſſe poſſunt.

Σκῶλον δὲ, καὶ Τέγγυραν] Σκῶλος καὶ Τέγγυρα 4) δὲ ὁμοίως 5) πόλεις Βοιωτίας.

Ὀγχήστου] Ὄγχηστος 6) ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς φησιν Ὅμηρος·

Ὄγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον 7), ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμώδοντος] Θερμώδων ἐστὶ μὲν ἕτερος 8) ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ ὡς Καλλίμαχος 9)·

Ἄψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον . . .

648. Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν] Τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει· περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες, ἐπλανῶντο. Δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρά. Σύρτις καὶ ἡ Χάρυβδις. Ἔστι δὲ ὄνομα 10) τόπου Ἁ-

4) τέγγυρα) Noſtri τίγυρα, vt Steph. Byz. De Scolo cf. Heyne in Obſeruu. ad Hom. Il. β, 497.

5) ὁμοίως) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, praemiſſa tamen etiam cum Vit. 1. et Ciz. part. δέ.

6) ὄγχηστος) Cf. Heyne ad Hom. Il. β, 506. Schol. Apollon. III, 1242, p. 217 ſqq. ὄγχηστὸς πόλις τῆς Βοιωτίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, laudato etiam Homeri verſu.

7) ποσιδήϊον) Vitt. 2 et 3. ποσειδώνιον, forte ποσιδώνιον.

8) ἕτερος) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. et Phauor.

9) ὡς καλλίμ. — ὁδεύετον) Noſtri non praebent. Reperitur in Fragm. 270. p. 402. ed. Spanh. et p. 535. ed. Erneſti.

10) ἔστι δὲ ὄνομα usque ad Ἰόνιον κόλπον cum verbis praemiſſis Σύρτις, ἡ καὶ Χάρυβδις, ſic Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 3. σύρτ. καὶ χάρ. a Seb. hinc perperam eiecta, cum bene conueniant ſeqq. ἔστι δὲ — et a nobis in locum ſuum reuocata, in Vit. 1. et Ciz. ponuntur ad v. 649. poſt γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη: in Vit. 3. ad extr. poſt καὶ τρίτος Ἕλλην. Vit. 2. plane ignorat. Videntur multa in his ſcholiis a librariis, vel potius gloſſatoribus, qui ea ſubinde augerent, turbata. Caeterum h. l. Sebaſt. obſeruat contra Cluuerium Sic. Antiq. I, p. 73.

λάσσης περὶ Μεσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυρρηνὸς Ἀδρία συμβαλὼν [11]), δεινὴν ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀδρίας [12] δὲ καὶ Σένων [13]) ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Λιβυστικας] Γράφεται καὶ Λιγυστικάς· οἰκοῦσι γὰρ [14]) οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. Στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν] Οὕτω λέγει [1]), ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ τε Ἀδριατικοῦ [2]) καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος [3]). Τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσήνης κεῖται. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην, καὶ τὸν πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδόχος [4]) Ἅιδης κατάσχῃ.

Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι. Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται [5]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος [6]) ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ

Lycophronem, quum cecinisset, Vlyssem cum sociis fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasin dixisse: *circa Syrtin et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum vagasse* (heu!), per Syrtin vero Pelorum intelligendum ac per Libyca aequora freti Mamertini meridianum ostium.

11) συμβαλὼν) Pro συμβάλλων Ciz. et Vit. 3. bene.

12) Ἀδρίας (non vero Ἀδριὰς)) Pro Ἀνδρίας a Seb. emendatum nostri comprobant.

13) Σένων) Vit. 3. σίνων, et mox quoque κόλπον omittit.

14) οἰκ. γὰρ) Nostri, vt edd. pr. οἰκ. δὲ.

1) οὕτω λέγει) Nostri, vt edd. pr. modo λέγει.

2) τοῦ τε Ἀδριατ.) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui omittunt τε. Vit. 3. Ἀδριανικοῦ pro Ἀδριατικοῦ, forte Ἀδριανοῦ, cf. Steph. Byz. ad Ἀδρία.

3) ἀρχόμ.) Vitt. 2 et 3. ἀρχομένου, non bene.

4) πανδόχος) Sic nostri, non πάνδοχος, recte.

5) λέγεται) Deest in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἀλεβ.) Ita nostri cum

τὰς Γηρυόνου 7) βοῦς, ἀνηρέθη. Εὐρώπης 8) δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς 9) σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡράκλειοι 10) δύο ἵστανται στῆλαι, Ἀβύλη καὶ Κάλπη 11) λεγόμεναι. Ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτίνουσα 12) ἐλέγετο. Ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαῖτις 13), ἔνθα ἡ ἡμέρα 14) ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτει 15), δίκην ἀστραπῆς. Καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ τὸ τῆς 16) Εὐρώπης κεῖται τέρμα.

Seb. pro Ἀλεξίωνος, recte, vt infra ad v. 1312, et ap. Io. Tzetz. in Chil. II, 341. et Apollod. II, 5, 10. In Obſeruu. ad h. l. Heyne putat legendum eſſe Ἀλβίωνα, vt Pomp. Mel II, 5, 33. et pro λίγυος, quod noſtri hic et infra tuentur, δερκίνου, quod etiam comprobant Io. Tzetz. in Chil. l. l. et Natal. Com. VII, 1, p. 689. qui vero Dercytus, male, pro Dercinus.

7) γηρυόνου) Noſtri γηριόνου, non bene. A ſchol. Apoll. Rh. p. 124. a. citatur quoque Steſichorus ἐν γηρυονίδι, vbi vero Thryll. ἐν γηρυονίδι legendum arbitratur.

8) Εὐρώπης usque ad τρίτος Ἕλλην deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. Seb. hic addit: *En! quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat, dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere ſeptem ſtadiorum.*

9) ἄκραι, πορθ.) Vitt. 2 et 3. ἀκρονὺς πορθμός.

10) Ἡράκλ.) Pro Ἡρακλείοι habent quoque Vitt. 2 et 3. Dionyſ. Perieg. tamen v 64. στῆλαι Ἡρακλῆος, et Pind Ol. III, 89. Ἡρακλέες στῆλαι. cf. ibi Schol. rec.

11) Ἀβύλη καὶ Κάλπη) Sic Seb. Vitt. 2 et 3. vero ſervant Ἄβηνα καὶ Ἀλύβη. Io. Tzetz. in Chil. II, 339. Ἀλύβην καὶ τὴν Ἄβιναν στήλας ἵστασθαι δύο, cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. 1. p. 132.

12) Κοτίνουσα) Idem Io. Tzetz. in Chil. II, 331. et VIII, 688. et Dionyſ. Perieg. v. 455.

13) Βαῖτις) Sic legendum, non Βαῖτης, vnde βαιτικὸς, vt legunt Strab. III, p. 139. Io. Tzetz. in Chil. VIII, 209, et Steph. Byz.

14) ἡ ἡμέρα) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αἱ ἡμέραι, qui vero ἀθρόον pro ἀθρόως habent.

15) ἐκπίπτει) Vitt. 2 et 3. pro ἐμπίπτει.

16) τὸ τῆς) A Seb. adiectum; Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt.

Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ [17]) τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος [18]) δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας [19]) τοῦ Βριάρεω Ἡρακ[illegible] καὶ λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος [20]) Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος Ἕλλην [21]).

650. Μιξόθηρος] Τῆς Σκύλλης [1]), ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. Τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν [2]) ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμψών) ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προύδωκε [3]) τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρῴρας [4]) τῆς ἐκείνου νεώς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους, οἶμαι [5]), ἐκλήθη. Ἄλλοι δέ φασι, γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐπρεπῆ [6]), ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει [7]) ἡ Σκύλλα

17) λιβυκῷ) Vitt. 2 et 3. λιβυστικῷ, non bene.

18) κλέαρχος) In περὶ Θινῶν, h. e. arenosis desertis, Athen. VIII, 345, d. vt Seb. bene coniicit; sed Reines. in nott. marginalibus vult legere κλειτάρχος. Saepius sunt confusa haec nomina; verum quum Codd. omnes conspirent in lect. vulg. temere ab ea discedendum non arbitror. cf. de Clearcho Voss. de Hist. Gr. p. 41.

19) στήλας) Vit. 3. πόλεις, perperam.

20) δεύτερος) Pro δεύτερον Vit. 3. bene ob seq. τρίτος.

21) Ἕλλην) Delent nostri art. ὁ, bene.

1) τῆς σκύλλ.) Vit. 1. et Ciz. τὰς σκ. et hinc κατ' ἐμοῦ pro κατ' ἐμέ, vitiose.

2) αὐτὸν) Deest in Vit. 1. et Ciz.

3) προύδωκε) Vit. 1. et Ciz. recte pro προὔδωκε, Thryllit.

4) τῆς πρ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

5) τοῦ πελ. οἶμαι) Pro οἶμαι, τοῦ πελ. nostri. Pro τοῦ πελάγ. Vitt. 2 et 3. τῆς θαλάσσης, cf. Apollod. III, 15 8. qui paullo aliter.

6) εὐπρεπῆ) Vitt. 2 et 3. ἀπρεπῆ, quasi meretricem, vt nominat Fulgent. II, 12, sed supra ad v. 45. omnes εὐπρεπής.

7) ἐφ' ἧς εἰώθ.) Vitt. 2 et 3. ὑφ' ἧς, male, sed εἴωθε,

λούεσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον [8]), ἔξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνὸς, λέοντος, Γοργόνος [9]), Φαλαίνης, καὶ [10]) ἀνθρώπου, δώδεκα δὲ ποδας [11]). Καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά· ὄπισθεν δὲ αὐτὸς ἠλληγόρησα [12]).

Σκοπὰς] Οὕτω λέγει τοὺς σκοπέλους. Καὶ Ὅμηρος [13]).

Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν. Ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν [14]), καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησεν.

651 — 52. Μηκιστέως τοῦ στερφοπέπλου [1])] Μηκιστεὺς ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στερφόπεπλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὁ τὴν λεοντὴν ἐνδεδυμένος· στέρφος γὰρ τὸ τοῦ λεοντος δέρμα· ἐκέχρητο [2]) δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου.

cum Seb. pro *εἰώθει*, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant, quodque omnino ſeruandum eſt. Senſ. *in quo ſe lauare conſueuerat.*

8) *ἀπεθηρ. — θηρίον*) Vit. 1. et Ciz. *ἀπελίθωσεν αὐτὴν*, ideo ſtatim *ἔχουσαν* pro *ἔχον*, quia non habent *θηρίον*. Supra ad v. 45. vbi eadem narrantur, omnes *ἀπεθηριώθη*.

9) *γοργόνος*) Vit. 3. *γοργόνης*

10) *καὶ*) A Seb. additum, Vit. 1. et Ciz. etiam addunt.

11) *δώδεκα — πόδ.*) Noſtri ignorant. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt reliqua omnia hinc ſcholio ſubiecta usque ad *ἀνέστησεν*: Vitt. 2 et 3. vero inde a *σκοπὰς* usque ad extr.

12) *ἠλληγ.*) Vit. 2. *ἠλληγόρηκα*.

13) *Ὅμηρ.*) Odyſſ. *μ*, 95.

14) *Φόρκυν*) Eudoc. p. 377. *Φόρκυς*, vbi eadem narrat.

1) *τοῦ στερφοπ.*) Noſtri non hic, ſed poſtea ſeparatim cum edd. pr. ponunt: *τοῦ στερφοπέπλου δὲ τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λ. ἐνδεδυμένου.*

2) *ἐκέχρ. — περιβ.*) Ab ſunt a Vitt. 2 et 3.

Σκαπανέως] Σκαπανεὺς [3]), ὅτι ἔσκαψε τὸ περιτείχισμα [4]) τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγείου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας [5]) ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμους δύο, τόν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει [6]) βραχείᾳ ῥοπῇ [7]), ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους.

Βοαγίδα] Ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὡς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς [8]).

Ὀππόθ' [9]) ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ,
Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν . . . .

Καὶ Ἡσίοδος [10]), οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ·

. . . . . διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν παρὰ [11]) τὸν ποταμὸν Αν-

3) Σκαπανεὺς) Addunt Ciz. et Vit. 1. non male, vt ante: Μηκιστέως] Μηκιστεύς.

4) περιτείχ.) Pro περιτείχιον, quod tuentur Vitt. 1. 2. et Ciz., habet Vit. 3. cum Seb. Heyne ad Apollod. II, 5, 5, p. 174. explicat περιτείχ. de ſepto vel muro circa ſtabulum ducto.

5) τρέψας) Vitt. 2 et 3. πίμψας, ſed τρέψας quoque Io. Tzetz. in Chil. II, 282. Diod. Sic. IV, 13, p. 259. T. 1. ed. Weſſel. ἐπαγαγών.

6) καθαίρει) Vit. 1. et Ciz. καθαίρων.

7) βραχ. ῥοπ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti poſtea τοῦτο a Vit. 1. et Ciz.

8) τοῖς κυνηγ.) Vitt. 2 et 3. κυνηγετικῷ. L. II, v. 111 et 112.

9) ὀππόθ' usque ad ὠκεανοῖο deſiderantur in Vit. 1. et Ciz. ſed pro ὀππόθ' Vitt. 2 et 3. ſeruant vulg. αὐτῷ δέ, et omittunt verſum alterum a Seb. additum.

10) Ἡσίοδ.) Theog. v. 292 ſqq. ſed vv. 292 et 294. Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. omittunt.

11) παρά) Vt Apollod. II, 5, 10. Noſtri, vt edd. pr. περί.

θεμοῦντα' [12]). Ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος [13]) παῖς, καὶ Καλλιρόης [14]) θυγατρὸς Ὠκεανοῦ. Δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου [15]) ἑστῶτα καταλείβεται αἵματος [16]). Ἦν δὲ καὶ τριπέφαλος καὶ τρίσωμος [17]) ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων] Ἀπὸ μέρους [1]), ὀρνιθογόνων. Λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης [2]), καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας [3]), τῆς καὶ Ἀμβρακίας [4])· νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκταουΐου Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον [5]). Ἅρπη δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ Ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογούνους [6]) οὖν εἶπε ἤγουν ὀρνιθογόνους τὰς Σειρῆνας·

12) Ἀνθεμοῦντα) Cf. Apollod. II, 5, 10.

13) χρυσάορος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. χρυσαόρου.

14) καὶ καλλ. θυγ. ὠκ.) Pro θυγ. ὠκ. καλλ. Vit. 1. et Ciz.

15) τάφ. ἐκείνου) Vit. 1. et Ciz. ποταμὸν ἐκεῖνον, mire, nec tamen inepte.

16) αἵματος) Pro αἵματι quod retinent Ciz. et Vit. 1, Seb. cum Vitt. 2 et 3. et Eudocia.

17) καὶ τρίσωμ.) Vitt. 2 et 3. τὸ σῶμα cum Eudoc. Io. Tzetz. Chil. II, 322. dic. quoque τρίσωμος, cf. Apollod. II, 5, 10.

1) ἀπὸ μέρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπὸ τοῦ μέρ.

2) Μούσ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

3) Ἀκαρν.) Vit. 3. cum Phauor. et Eudoc. p. 373. ὑρκανίας, mendoſe, nam nemo tradit, Acheloum fuiſſe fluvium Hyrcaniae. Infra ad v. 671. vbi eadem Tzetz. tradit, recte Ἀκαρν. exhibet. cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 330 ſq.

4) Ἀμβρακ.) Vit. 1. et Ciz. hic et infra ad v. 671. Ἀβρακίας, non bene. *Ambraciam vero non eſſe Nicopolin, vt etiam Servius ad Virg. Aen.* III, 274. *opinatur, docet Mattius in: Opiniones L.* 1. c. 7. Thryll cf. etiam Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 334 et 337.

5) ἀπὸ — Ἀντώνιον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) Ἁρπυιογούνους) Sic, vt antea et ipſe Lycophr. Vit. 1. et Ciz. ſed vulg. cum

πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ μὲν κάτω 7) μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων 8), ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ 9), τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἐστεφανώθησαν· ὅθεν καὶ 10) ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερά, πλὴν Γερψιχόρης, ἐκείνη γὰρ οὐκ εἶχε πτερά, καὶ 11) ὅτι μήτηρ ἦν 12) Σειρήνων. Περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα 13) τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας.

Ἦσαν δὲ, ὡς ἔφαμεν, αἱ Σειρῆνες τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. Ὡς ἡ Σκύλλα ἐξ κεφαλὰς εἶχεν, ὡς εἴπομεν 14), τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου 15), περὶ τὸ 16) Ῥήγιον

Vitt. 2 et 3. ἁρπυιογόνους; deinde Vit. 1. et Ciz. Ἁρπ. οὖν εἶπεν ἤγουν ὀρνιθ. pro ἁρπ. δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον, quod perplacet.

7) τὰ μὲν κάτω) Pro καὶ τ. κατ. Vit. 1. et Ciz. recte.

8) τὰ δὲ — ἀνθρώπ.) Absunt a Vit. 3. oscitantia librarii.

9) μελῳδ.) Vit. 1. et Ciz. μελῳδίας, *quod non damno, deest* κατά. Thryll.

10) ὅθεν καὶ) Pro ὅθεν ὡς Vit. 1. et Ciz. bene: a Vitt. 2 et 3. absunt haec usque ad πτερά.

11) ἐκείνη — πτερὰ, καὶ) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

12) ἦν) Delent Vit. 1. et Ciz.

13) Ἀπτέρα) *Eadem tradunt Etymolog. et Steph. Byz. cf. Holsten. ad extr. p.* 44, *b.* Thryllit.

14) εἶχ. ὡς εἴπομ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

15) ἄνω ἀνθρ.) Vit. 1. et Ciz. non bene κάτω ἀνθρώπων.

16) περὶ τὸ) Vit. et Ciz. παρὰ τό. De earum sede vid. Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II. p. 843. Sed quis est, qui cum Tzetza credat, Ῥήγιον esse τῆς Σικελίας? nam legitur in vulgat. Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας. Equidem vix putem, Tzetzam fuisse Geographiae tam imperitum. Haud dubie excidit καταντικρὺ, vt vere habet Eudocia p. 376 et 431. περὶ τὸ Ῥήγιον καταντικρὺ Σικελίας: atque hoc, sensu postulante, inuitis etsi Codd MSS. omnibus, Tzetzae reddere non dubitauimus.

οὖσα ἀντικρὺ τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσήνην. Ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησῷ τῆς Ἰβηρίας (κἄν τινες ἐν Ταρσῷ ταύτας εἶναι [17]) λέγωτι) πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. Ὡς [18]) αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν [19]) ἔχουσαι [20]). Καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφις. Ὡς καὶ Ὄρθος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ [21]), δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. Καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων [22]) πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο [23]) σῶμα ἀνδρός. Ταῦτα [24]) παρεκβατικώτερον [25]) εἰρήκαμεν περὶ τερατομόρφων [26]) ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα [27]), τερατώδεις ἦσαν. Αἱ δὲ Σειρῆνες ἀλληγορικῶς [28]) εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος [29]) ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχούσας [30]) αἱμυ-

17) ταύτ. εἶναι) Vit. 1. et Ciz. αὐτὰς: deeſt εἶναι in his et reliquis Codd.

18) ὡς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

19) κορῶν) Vitt. 2 et 3. πιρκῶν, male, nam hoc iam exprimit γυπῶν et repugnat Virgil. Aen. III, 216. *virginei volucrum vultus.*

20) ἔχουσαι) Hic abeſt a Ciz. et Vit. 1. non male, nam ad ſuperius ἔχουσαι refertur.

21) Ἐρυθείᾳ) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυθοῖ. Varie corrumpi hoc verbum oſtendit Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 156.

22) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. εἶχε, non male.

23) τὸ δ' ἄλλο) Ciz. et Vit. 1. τὸ δ' ὅλον. Apollodori III, 1, 4. τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρὸς magis conuenit vulgatae.

24) ταῦτα — τερατ. ἦσαν) In Ciz. et Vit. 1. non extant.

25) παρεκβ.) Vit. 3. παρεμβατικῶς, et hinc Vit. 2. εἰρήκειμεν pro εἰρήκαμεν.

26) τερατομ.) Noſtri vulg. τετραμόρφων tuentur.

27) ὑπεθέμ.) Vit. 2. ὑπερεθέμεθα.

28) Αἱ δὲ — ἀλληγορ.) Sic Vit. 1. et Ciz. melius, quam vulg. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρ.

29) πλούταρχ.) Idem dicit Io. Tzetz. in Chil. I, v. 343. πλούτ. δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει. cff. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 170. Ruald. in

λίαις τοὺς παραπλέοντας. Εἰσὶ δὲ Σειρῆνες καὶ ζωύφια μικρὰ, μελίσσαις παρόμοια [31]).

Κλώμακας] Τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια.

Ἀηδόνων] Τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

654. Ὠμόσιτα δαιταλωμένους] Ὠμὰ ἐσθίοντας. Ληρεῖ δέ· τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ, ὅταν ἐν τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ γενόμενοι ἠλίευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις [1]), καὶ οὕτω διέζων· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμοὺς, ὦ Λύκοφρον, τούτους [2]) ἤσθιον. Ἢ δαιταλωμένους [3]), ὡς τραγομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

658. Δελφινόσημον] Στησίχορός [4]) φησιν, Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον. Καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται [5]).

Κλῶπα] Τὸν Ὀδυσσέα φησὶν [6]), ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος· Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια.

Plutarch. Vita, c. 1. et Ionsius III, 6.

30) κατεχ.) Vit. 1. et Ciz. καταγούσας, *seducentes*, non inepte.

31) παρόμ.) Ciz. et Vitt. 1 et 3. παρόμοιαι, non bene, nisi referas ad σειρῆνες.

1) ἀγκίστ.) Vit. 1. et Ciz. ἀγκίστρῳ.

2) ὦ Λύκοφρ. τούτους) Absunt a Ciz. et Vit. 1. vt vbique omnia, quae detrahunt de dignitate Lycophronis. Pro ἤσθιον legunt διήσθιον.

3) ἢ δαιταλ. — λαιστρυγ.) In nostris non comparent.

4) Στησίχ.) *In Ilii excidio, quod opus ad Homeri imitationem compositum fuisse existimat Dio Chrysost. orat. 2. de regno: meminerunt et Pausan. in Phoc. c. 26, 1, et Harpocrat. in καθελών.* Seb. Vid. Stesichori Fragm. ed. Suchfort p. 22 sq.

5) τούτ. συμφθ.) Absunt a Vit. 2.

6) φησὶν) Vit. 1. et Ciz. λέγει, ac deinde pro ὅτι τὸ παλλάδ. — ἔκλεψε legunt: διὰ τὸ κλέψαι τὸ παλλ. τ. Ἀθ. εἰσελθ. ἐν τ. τρ. μετὰ Διομήδ. cf. Conon Narrat. 34. ibique Kanne.

Ἔκλεψε 7) δὲ τὸ Παλλάδιον ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τοιαύτην τινὰ αἰτίαν· χρησμὸς 8) ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον κλαπῇ.

Φοινίκης 9)] Φανίκη ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται.

659 — 61 10). Ὃς ὄψεται μὲν] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον, υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ· ἐξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς, λέγων·

Κύκλωψ 11), τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι πατὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη.

Μεθυθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ. Ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεθέντες ἐν λύγοις ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν προβάτων.

Μονογλήνου] Τοῦ Κύκλωπος.

662 — 63. Λείψανον τοξευμάτων] Τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει· τούτους γὰρ ὁ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου, ἐπιχειροῦντας 1) αὐτῷ πολεμεῖν. Λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες 2) δέ εἰσιν οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι.

7) ἔκλεψε — αἰτίαν) A Seb. addita noſtri non addunt.

8) χρησμὸς — κλαπῇ) Noſtri non agnoſcunt.

9) Φοινίκης — τιμᾶται) In Vit. 1. et Ciz. non hic, ſed antea poſt τούτῳ συμφθ. ponuntur.

10) 659 — 61.) Hoc totum ſchol. usque ad μονογλήνου in noſtris deſideratur.

11) κύκλωψ) Hom. Odyſſ. ι, 347 ſqq.

1) ἐπιχειροῦντας) Recte. Vit. 3. ἐπιχειροῦντος, quod vix referri poteſt ad Geryonem.

Κηραμύντου] Κηραμύντης [3]) ὁ Ἡρακλῆς [4]), ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ.

Παλαίμονος] Παλαίμων ὁ αὐτὸς διὰ τὸ καταπαλαῖσαι [5]) Διὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ποταμῷ [6]) ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης [7]) δέ φησι, μετὰ τὸ καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, υἱὸν Ποσειδῶνος [8]), ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κατεάξαι [9]), (οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη [10]), ὡς μὴ ἀπιστοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ῥηθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ [11]), καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. Τεσσάρων [12]) δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνός, καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδωρος [13]) ἱστορεῖ. Μενεκράτης [14]) δὲ, ὁ περὶ Νικαίας

2) λαιστρ. — λεοντῖνοι) Vit. 1. et Ciz. sic: *Φασὶ δὲ τοὺς νῦν ἐν σικελίᾳ λεοντίνους.*

3) κηραμ.) A κῆρα et ἀμῦναι, cf. Eustath. ad Hom. Il. ed. Polit. Tom. III, p. 965.

4) ὁ Ἡρακλ.) Iactitat Seb. ex laud. exempl. addidisse, quum et Codd. nostri et edd. vett. excepta Pott. 2. quam solam est secutus, exhibeant omnes.

5) καταπαλαῖσαι) Vit. 1. et Ciz. bene pro παλαῖσαι: omittunt quoque cum Vitt. 2 et 3. seq. art. τῷ.

6) Ἀχελ. ποταμῷ) Sic pro Ἀχελώῳ Vit. 1. et Ciz. bene. Absurdum vero est, quod h. l. dant Vitt. 2 et 3. Ἀχιλεῖ ἐν Πύλῳ pro Ἀχελ. ἐν Αἰτωλ. et sane mirum est, Mich. Apostolium, hominem non indoctum, qui est auctor Cod. Vit. 3. hanc lectionem ineptam recepisse.

7) Φερεκύδ.) p. 146. ed. Sturz.

8) υἱὸν ποσειδ.) Vitt. 2 et 3. resecant, sed Vit. 1. et Ciz. τὸν ποσειδ.

9) καὶ κατεάξαι) A Seb. post parenthesin collocata huc retraximus auctoritate Codd. nostrorum et edd. omnium, nam sqq. οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ — id flagitant.

10) ἠνέχθη) Vit. 1. et Ciz. ἐξηνέχθη.

11) ἰφινόῃ) Vitt. 2 et 3. ἰφιόνῃ. Apollod. II, 7, 8. dic, Αὐτονόη.

12) τεσσάρ. —) Cf. ad h. l. Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 136.

13) Ἡρόδωρος) Male nostri cum edd. ante Potter. Ἡρόδοτος, quem errorem quoque repetiit Salmas. in Plin. Exercitatt. pag. 31.

συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον [15]) φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγεννημέ-

Haec autem nomina ſaepiſſime eſſe confuſa, docuerunt Ruhnken. in Praefat. Vol. II. Heſychii, Villoiſon ad Apollon. Lex. Hom. T. II, p. 835. Creuzer in Fragm. Hiſtor. gr. antiq. p. 115. et Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 76. et 135 ſq. Eadem confuſio occurrit in ſchol. Io. Tzetz. ad Antehom. v. 238, vbi vid. Iacobs. Infra quoque ad v. 1332. Sed Io. Tzetzes Chil. II, 210 et 366, vbi eadem iisdemque verbis narrat, Ἡρόδωρος exhibet. Collegit autem Herodorus τὰ καθ' Ἡρακλέα, cff. Athen. IX, 410, f. Stephan. in γλῆτες et κυνητικὸν, Apollon. Schol. II, 817. et Voſſ. de Hiſt. gr. p. 292. Schol. Pind. Iſthm. IV, 87. idem habet: Ἡρόδωρος ἐν Οἰδίποδί φησι τῶν ἄλλων περιττεύειν, ὥστε τὸ ὅλον σῶμα πηχῶν εἶναι τεσσάρων καὶ ποδός. Nat. Com. VII, 1, p. 680. *Heraclidem Ponticum*, inquit, *quatuor cubitorum et vnius pedis longitudinis feciſſe Herculem.* Haud dubie corruptum nomen Heraclidis Pontici. cf. quoque Gell. N. A. I, 1. p. 41. ed. Conradi. Diligentiſſime egit de Herodoro Groddeck in: *Bibliothek der alten Litt. St.* 2. *p.* 72.

14) Μενεκράτης) Cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 108. Citatur quoque a Io. Tzetza in ſchol. ad Antehom. v. 238. ita: Μενεκρ. ὁ περὶ Νικαίας ἱστορήσας τῆς πόλεως, et in Plutarch. Theſ. c. 26, qui addit πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, vnde Iacobs ſua hauſiſſe Tzetzam putat. Reineſ. coniicit ad h. l. legendum eſſe νισαίας pro νικαίας e Strab. IX, p. 391. vbi Niſaea dicitur fuiſſe nauale Megarenſium, non inepte, niſi Plutarchus addidiſſet πόλεως ἐν Βιθυνίᾳ, quae ipſa vere eſt, Strab. XII, p. 565. Confirmare adeo videtur Reineſii coniecturam Pauſan. II, 34, 7. vbi tradit: Σκύλλαν ἀπὸ τῆς Νίσου θυγατρὸς dictam, et Minoem cepiſſe Megaram et Niſam. Verum inuitis Codd. et repugnante Plutarcho nil mutandum, niſi extet aliquis, qui fidem Plutarchi ſuſpectam eſſe contendat. Reineſius videtur Scyllam, Niſi filiam, confudiſſe cum Scylla freti Siculi.

15) Ἀλκαῖον) Sic quoque Diod. Sic. IV, 10, T. I, p. 255, ed. Weſſel. et Pauſan. IX, 9. ſed Vit. 3. Ἀναγκαῖον. *Anancaeum dictum eſſe Herculem, neſcio nunc, an alii dicant. Videant eruditi,*

νους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος [16]).

. . . . . χαλκοκρῶν [17]) ὀκτὼ θανόντων.
Τοὺς [18]) Μέγαρα τέκεν οἱ Κρεοντὶς υἱούς.

Ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη. Ὁ δὲ χρησμὸς [19]) οὕτω πως ἔχει.

Ἡρακλείην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἰξονομάζει.
Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἴξεις.

an *Anancaeum Plauti Rud.* II, 3, 33, *lucem hinc ſibi lucrari poſſit. Sane de Herculis temulentia clarum eſt ex Antholog.* IV, 8. *aliisque ſcriptoribus. Nos nunc illud non agimus.* Thryll. Schol. Pind. Iſthm. IV, 108. fauet lectioni vulgatae, qui habet: Ἡρόδωρος δὲ καὶ δὶς φησι μανῆναι τὸν Ἡρακλέα· ἐκαθάρθη δὲ ὑπὸ Σικάλου, ὡς φησι Μενεκράτης, λέγων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς εἶναι ὀκτὼ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδας, οὐδέπω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλ' Ἀλκαΐδας, ergo filios Alcaei. Idem ſchol. ad Olymp. VI, 111. nominat Herculem τὸ τῶν Ἀλκαϊδῶν βλάστημα, et ad v. 105. τὸ βλάστημα τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Ἀμφιτρύωνος, et ad v. 115. ἔνιοι τὸν Ἡρακλέα Ἀλκαῖον καλεῖσθαι βούλονται, μετωνομάσθαι δὲ Ἡρακλῆ, Ἀπόλλωνος τοῦτο χρησμῳδήσαντος. Vnde patet, lect. Vit. 3. Ἀναγκαῖον eſſe corruptam.

16) καὶ πίνδ.) Vit. 1. et Ciz. delent καὶ, et verſſ. Pindari Iſthm. IV, 108.

17) χαλκοκρῶν) Vitt. 2 et 3. χαλκηρῶν. vid. Heyne et ſchol.

18) τοὺς — υἱούς) Vitt. 2 et 3. μέγαρά οἱ τέκε κρεοντιάδας, vt ante Potterum.

19) χρησμὸς) De hoc oraculo cf. omnino Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 141. quod, vti iam editum eſt, Seb. e tribus Codd. Suida, Etymol. Phauorino et Euſtathio compoſuit. Noſtri ſic exhibent: Vit. 1. et Ciz. v. 1. οὐπέτι παλαίμων κληθήσῃ, ſic quoque edd. ante Seb. et Vitt. 2 et 3. omiſſis Potteri additamentis: αὐτὰρ Ἀπόλλων, quae ſane ſunt inepta, nam mox ſequitur Φοῖβος δέ. — V. 2. Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμος ἰξονομάζει. Vitt. 2 et 3. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ. — V. 3. Vit. 1. et Ciz. Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἴξεις, vt Seb. ſed

Τὸν δὲ χρησμὸν [20]) τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος [21]) πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

Πευκέως] Πευκεὺς ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐν Αὐδήροις (lege Ἀβδήροις) τιμᾶται.

Vitt. 2 et 3. ἦ ῥὰ γὰρ ἀνθρώποισι φέρων ἰφάνης.

Hoc oraculum, auctore Thryllitzſchio, citat Scalig. ad Euſeb. num. DCCLXIIX ſic:

οὔτε γὰρ Ἀλκαῖος κεκλήσεαι, οὔτε Παλαίμων.

(Thryll. putat potius legendum ab initio ex Etymol. M. οὐκέτι Ἀλκείδης. Melius κεκλήσεαι, vti etiam Pott. habet, quam κληθήσῃ: melius quoque Παλαίμων h. l. poſitum, quia prima ſyllaba corripitur, quam in Codd. Miſſ. noſtris poſt οὐκέτι.)

Ἡρακλῆν δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει,
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἵξεις.

Cuius emendationem confirmari putat Thryll. ſchol. Pind. Iſthm. VI, 115. ἔνιοι — χρησμῳδήσαντος antea n. 15. allato. Sebaſt. hic addit: *Reſpuit merito hanc etymologiam Euſtath. in Iliad. ε, v. 392, ob Herculei nominis adſpirationem, quod alias προσφυῶς ἐξ Ἥρας ἐτυμολογούμενον cenſet, quaſi Hercules διὰ τῆς τοιαύτης Ἥρας κλέος εὑρὼν ὡς φιλόσοφος. Sed Georgius Grammaticus utrumque reiicit, vid. Suid. in Prou. Ἡρακλῆς ξενίζεται, Etymolog. M. et Phauor. in voce, Henr. Stephan. T. 3. Theſ. p. 1014. d. et Nat. Com. Mythol. VII, 1. p. 463. ed. Venet. 1631.* Cf. quoque ſchol. Villoiſ. ad Il. ε, 392. et inſtar omnium Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 140 ſqq. Apollod. II, 4, 12, rem ſic tradit: Ἡ δὲ πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε. τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. *Ergo*, inquit Thryllit., *in oraculo Ἀλκείδης potius legerim; et ſane prima in παλαίμων correpta eſt. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. m. CCXI.* λυγκεὺς ἦν βασιλεὺς τοῦ ἄργους, ἀπὸ λυγκέως γὰρ ἄβας, οὗ ἀκρίσιος, οὗ δαναὴ, ἧς περσεύς, οὗ ἀλκαῖος ὁ τοῦ ἀλεκτρύωνος καὶ ἀμφιτρύωνος, τοῦ δὲ ἀλκαίου ἡρακλῆς καὶ ἴφικλος, ἰφίκλου δὲ ἰόλαος, *quae ſane mira eſt genealogia.*

20) τὸν δὲ χρησμὸν — λέγει) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. verſibus vero adiiciunt ſchol. quod nullus alius habet: πευκέως — τιμᾶται, quod reſtituimus Tzetzae.

21) ἕτερος — λέγει) Pro ἕτεροι παλ. ἱστορικοὶ λέγουσιν cum Seb. Vitt. 2 et 3.

664 — 65. Οἱ πάντα θρανύξαντες] Οἵτινες [1]) Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως [2]) θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ [3]) καὶ στρογγυλῳ, λείπει λιμένι. Ἢ κατὰ τοὺς [4]) μεταγραφεῖς, οἵτινες πάντα, τὰ πλοῖα δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων [5]) (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν [6]) τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. Γομφαρίοις [7]) δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες ἐν σχοίνῳ [8]), πιπράσκουσι, καὶ ὠνοῦνται [9]) καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. Σχοῖνος δὲ, εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὸ βροῦλον [10]), μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικόν [11]).

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες [12]), ἀτερπέα δαῖτα φέροντα [13]).

1) οἵτινες — θρανύξαντες) Desunt in Vitt. 2 et 3.

2) τοῦ Ὀδυσσ.) Vit. 1. et Ciz. ponunt inter πάντα et τά.

3) εὐτόρνῳ) In edd. super. sequebatur καὶ περιφερεῖ, quod a Seb. auctoritate Codd. suorum omnium sublatum nostri seruant: verum pro καὶ στρογ. λείπ. λιμ. Vitt. 2 et 3. legunt σκάφει καὶ λιμένι.

4) κατὰ τοὺς — συντρίψαντες) Vit. 1. et Ciz. non agnoscunt, et omittunt etiam seq. εὐτόρνῳ καί.

5) τῶν λαιστρ.) Absunt a Vitt. 2 et 3.

6) ἄγραν) Vit. 1. et Ciz. ἄγκυραν, non bene.

7) γομφαρ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. γόμφοις.

8) ἐν σχ.) Sic nostri, vt antea. Seb. omittit ἐν.

9) καὶ ὠνοῦνται — βουλ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

10) ἤτοι τὸ βροῦλ.) A nostris et Phauor. abest. Glossam redolet. *Est verbum vulgare, vid. Glossar. du Fresne p.* 228, *T.* 1. *et p.* 44. *in Append.* Seb. Ante Seb. legebatur ἤτ. τὰ βρούλα.

11) τὸ ὁμηρ.) Vit. 3. τὸν ὁμηρ. scl. στίχον, Odyss. κ, 124.

12) δ' ὡς πειρ.) Vit. 1. et Ciz. δ' ὣς πείραντες, cum tono.

13) φέροντα) Nostri, vt ante Seb. πένοντο.

666 — 67. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλκῳ] Ἡ δ' ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἔσται [1]).

668. Χάρυβδις] Τοῦ ὕδατος ἀναῤῥοίβδησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων] Ἡ Σκύλλα· ὅτι [2]) ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα, περὶ ἧς πολλάκις εἴπομεν.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα] Ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτων εἴπομεν. Στείρας δὲ [3]) αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι· ἐγὼ δὲ [4]), ὅτι καὶ οἱ καταπούσαντες [5]) αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες [6]) ἐγένοντο· ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως [7])· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας, διὰ τὸ θελκτικόν· στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἱστάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

1) ἔσται) Noſtri delent, et Vit. 2. antea pro αὐτοῖς legit αὐτῷ.

2) ὅτι — ἡ σκύλλα) Noſtri non agnoſcunt, ſed περὶ — εἴπομεν a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt. In Vit. 1. et Ciz. haec omnia usque ad στείρας αὐτὰς λέγει deſiderantur.

3) στείρας δὲ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui δὲ ignorant.

4) ἐγὼ — ὅτι καὶ) Pro καὶ ὅτι Vit. 3. bene: Vit. 1. et Ciz. modo ἢ ὅτι, omiſſis ἐγὼ δὲ καὶ, quod modeſtiae II. Tzetzae eſt aptius, nam ἐγὼ — magniloquentiae Io. Tzetzae eſt, qui forte correxit fratrem. Verum non tua, o iactator Tzetza, eſt haec interpretatio, ſed Homeri Odyſſ. μ, 41 — 43. quem tu peſſime interpretaris! Etenim is his verſſ. dicit, eos, qui cantu Sirenum allecti ibi remanſerint, nunquam ad coniugem et filios rediiſſe, aſt tu pro ſapientia tua, eos futuros eſſe στείρους ἢ ἀγόνους!

5) καταπούσ.) Vitt. 2 et 3. perperam κατασκευάσαντες, cf. Hom. l. l. qui φθόγγον ἀκούσῃ σειρήνων habet, et Paul. X, 63. οἱ τῆς φδῆς αὐτῶν ἀκούοντες.

6) ἄπαιδες) Vitt. 2 et 3. ἄγονοι; deinde noſtri ἐγένοντο pro ἐγίνοντο.

7) ἄλλως — τίκτων) Abſunt a noſtris Godd. atque ſane abeſſe poſſunt, nam fere eadem repetunt, quae antea erant dicta.

Κενταυροκτόνος] Ἐπειδὴ [8]) οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὴν [9]) τῶν Σειρήνων νῆσον παρεγένοντο [10]), καὶ τῇ ὠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [11]) Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον ἐκίρνα [12]) αὐτῷ κάλλιστον, τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. Ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβών, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλών, οἶμαι [13]), περὶ τὸ γόνυ· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἱ φυγόντες, ὡς ἔφημεν [14]), περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις] Τερψιχόρης τῆς Μούσης καὶ Ἀχελώου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρας ἔφημεν [1]) τὰς Σειρῆνας. Ὁ δὲ Ἀχελῶος, ὁ γλυκύτατος

8) ἐπειδὴ) Sine καὶ noſtri, recte.

9) εἰς τὴν — νῆσον) Vit. 1. et Ciz. recte pro εἰς τὰς — νήσους, vti hic et poſtea Vitt. 2 et 3. legunt, nam ſic infra quoque exhibet ipſe Seb. Deinde omnes, qui hoc narrant, non plures inſulas, ſed modo vnam commemorant, e. g. Pauſ. X, 6, 3. ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος, quam Euſtath. ad Odyſſ. μ, 39. Ἀνθεμοῦσαν, Apoll. Rh. IV, 892. νῆσον ἀνθεμόεσσαν, Hom. Odyſſ. μ, 159. λειμῶνα ἀνθεμόεντα, Strabo autem I, p. 23. auctore Eratoſthene Ortygiam nominat. Cf. Voſſ. *Mythol. Briefe* P. II. p. 40. Infra ad v. 712. ἐν πελωρίδι, et ἐν ταῖς σειρηνούσαις, αἳ εἰσὶ τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας, habitaſſe dicuntur Sirenes.

10) παρεγέν.) Vit. 1. et Ciz. ἦλθον.

11) ἐπεξ.) Ciz. ἐξενώθη, reliqui cum Apollod. II, 5, 4. vulg. tuentur.

12) ἐκίρνα) Ponunt noſtri ante αὐτῷ, vulg. poſt κάλλιστον.

13) οἶμαι) Delent Vit. 1. et Ciz. et pro περὶ legunt παρά.

14) ὡς ἔφ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἔφημεν) Reuocauimus e Codd. noſtris pro λέγουσι, quod Seb. dedit, nam haec lectio eſt praeferenda, quia Tzetz. antea ad v. 653. fere eadem tradiderat. Vitt. 2 et 3. tamen ἔφαμεν pro ἔφημεν, male.

τῶν ἀπαντα χοῦ [2]) ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρήτιδος [3]), τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας [4]), νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει [5]). ὅθεν [6]) οὗτος εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῶος. Φασὶ δέ [7]) τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρῶτον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῶος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελώου τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ [8]), ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῶος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον] Τὴν Κίρκην λέγει [1]), τὴν χοίρους ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους τοῦ [2]) Ὀδυσσέως. Ἀλληγορικῶς [3]) δὲ καὶ Φιλάλιος [4]) ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. Ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρό-

2) ἀπαντα χ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Supra ad v. 753. aberat ab omnibus.

3) καὶ κουρήτ.) Vit. 2. κουριδίτος, non bene.

4) Ἀμβρ.) Vit. 1. et Ciz. vt ad v. 653. Ἀβρακίας.

5) ῥέει) Vit. 1. et Ciz. ῥεῖ.

6) ὅθεν — ὁ Ἀχελῶος) Ignorant Vit. 1. et Ciz. οὕτως Vitt. 2 et 3. pro οὗτος.

7) Φασὶ δὲ — ἄχη διαλύων) Deſiderantur in Vit. 3. in Vit. 2. vero inde ab Ἀχελ, δὲ καλεῖται.

8) ἐν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν: an αὐτόθι vel αὐτοῦ legendum? Thryll.

1) λέγει) Additum a Vit. 1. et Ciz.

2) τοῦ) Codd. noſtri praemittunt.

3) ἀλληγορικῶς usque ad ἀλληγορ. ἰρεῦμεν deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique allegoricis interpretationibus in Lycophrone, et inprimis in Heſiodo explicando delectatur. Ἐπιστάμεθα quoque eius magniloquentiae eſt aptiſſimum.

4) Φιλάλ.) Vit. 2. Φιλάλιος: Vit. 3. Φιλαλήθως, mendoſe. Haud dubie nomen eſt corruptum, nam nemo eſt, qui mentionem faciat huius ſcriptoris. Supra ad v. 177. legitur Φιλούλης ὁ κορίνθιος: an eſt idem? Forte Φιλόλαος, qui fuit Corinthius, Ariſtotel. Pol. II, c. vlt. ſed quis ſcit, an tale quid ſcripſerit is, quem Fabr. B. Gr. Vol. II, p. 37. ed. Harl. adnumerat legislatoribus.

νειον 5) σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσῃς 6)· ἀρκεῖ γὰρ 7) καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τὶς πάντως 8) ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς 9). Καὶ λοιπὸν, μεῖζόν μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν 10) ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς 11) ἑτέρας ἱστορίας· ὅθεν ἑατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν 12).

Θηρόπλαστον] Τὴν θηροπλαστοῦσαν καὶ θῆρας 13) ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

674. Δραίκαιναν] Διὰ τὸ ἄγριον τὴν 1) Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον.

Ἐγκυκῶσαν 2)] Ἀντὶ τοῦ συνταράττουσαν· ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κυκεῶνα πλήσασα τυρῶν, ἀλφίτου, μέλιτος καὶ οἴνου 3) συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο Φάρμακον 4), καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς 5) μετεμόρφωσεν.

5) λυκοφρ.) Vitt. 2 et 3. λυκοφρόνιον.

6) μὴ λύσ.) Vit. 2. μὴ λύῃς: Vit. 3. μύσας, quod plane contrarium eſt; ideo quoque μὴ puncto notatum.

7) γὰρ) Delent Vitt. 2 et 3.

8) πάντως) Abeſt a Vit. 3.

9) τὰς λοιπ.) Vitt. 2 et 3. τὰ λοιπά.

10) πᾶσαν Ὀδυσ.) Vit. 2. περὶ τὴν Ὀδ. Vit. 3. περὶ Ὀδυσ.

11) λοιπὰς) Vit. 2. τὰς λοιπ. bene.

12) ἐροῦμεν) Vitt. 2 et 3. ἐρῶ.

13) θῆρας) Noſtri recte pro θήρας. Neque enim Circe venata eſt, ut θήρας faceret, ſcilicet. Thryll.

1) τὴν κιρ. λέγει) Hic omittunt Ciz. et Vit. 1. quia iam ſupra addita erant.

2) ἐγκυκῶσ.) Noſtri ordinem edd. vett. tuentur, quem Seb. temere turbauit.

3) κυκεῶνα — καὶ οἴνου) Sic legunt ſoli Vit. 1. et Ciz. optime pro τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι καὶ οἶνον.

4) τὸ — φάρμακον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) αὐτοὺς) Non bene abeſt a Vit. 1. et Ciz.

Ἀλφίτῳ] Ἄλευρον [6]) κυρίως τὸ ἐκ σίτου· ἄλφιτον δὲ, τὸ ἐκ κριθῶν ἄλευρον. Νῦν δὲ ἄλφιτον, τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει.

Θρόνα] Φάρμακα μαγικά.

675 — 76. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον] Θηριόμορφον [7]), ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν· κνῶπες γὰρ [8]) τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος [9]·

. . . . ἵνα κνῶπες θαλερὴν [10]) βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα [11]) δὲ, καὶ κνώπετα [12]), καὶ κνῶπες, τὰ θηρία, τὰ ἐν τῷ πέτῳ [13]) καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ καὶ τὰ θαλάσσια, κνώδαλα λέγεται [14]), παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δι' ἁλὸς, ἤτοι [15]) ἐν τῇ ἁλί. Λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρειτροφα, πα-

6) ἄλευρον — ἄλφιτον) Sic Seb. pro plurali, quem noſtri Codd. cum edd. pr. retinent.

7) θηριόμορφον — κυκῶσαν) Sic noſtri Codd. deleto Sebaſt. additamento: κνωπόμορφον δὲ ἀντὶ τοῦ θηριόμορφον, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus.

8) γὰρ) Pro δὲ noſtri cum Seb.

9) Νίκανδ.) In Theriac. v. 298.

10) θαλερ.) Noſtri tuentur vulg. τραφερὴν, quae haud dubie vetuſtate alteri praeſtat, etſi Nicander, vti iam extat, habeat priorem. Deinde delent noſtri ἀν', vt edd. ante Pott.

11) κινώπετα usque ad ἀκούσι τόποις in Vit. 1. et Cix. non comparent.

12) κνώπετα) Vit. 3. cum Phauor. κνώπεα.

13) πέτῳ) Vitt. 2 et 3. cum Phauor. πέτρῳ, quod, etſi ſenſui, tamen etymologiae non conuenit. πέτευ vero etiam ignorant Lexicographi. Forte πετωνίῳ. Phavor. πετώνιον, ὁ τοῦ ὕδατος, h. e. *regio humida*. Interim tamen verbum poſtea poſitum ὀρειτροφα fauere videtur lect. πέτρῳ.

14) λέγεται) Noſtri hic et poſtea λέγονται. *De voc.* κνωδάλων *vid. ſchol. Pind. Pyth.* X, 56. *ſchol. Nicand. Ther. v.* 760, *et ſchol. Antholog. p.* 571. Thryll. Adde Apollon. Lex. Hom. ibique Villoiſ. et Tittman. ad Zonar. κνώδαλα.

15) δι' ἁλὸς, ἤτοι) Abſunt a noſtris, et deinde ἐν τῷ pro ἐν τῇ habent.

ρὰ τὸ κινεῖσθαι [16]), ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς [17]) καὶ δασέσι τόποις.

677 — 78. Γίγαρτα] Γίγαρτα [1]) τρυγὸς καὶ σταφύλης, καὶ στέμφυλα βρύξουσι καὶ φάγωτι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ [2]) καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται [3]) τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. Τρὺξ [4]) δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Καικῶς [5]) δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν [6]) γραφὴν λέγει· ἐκεῖσε γὰρ πάρ ἔ ἄκυλόν [7]) φησιν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τροφὴν [8]) τὴν Κίρκην· οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας, εἶπε.

16) παρὰ — κινεῖσθαι) Noſtri non agnoſcunt.

17) δαλοῖς) Reineſ. in nott. marg. *Lege vel ἄλσεσι, vel θαλοῖς, vel θάμνοις, nam θάμνοι ſunt δενδρώδεις τόποι, δασεῖς.* Omnia optime, ſi modo Etymologiae voc. κνώδαλον facerent ſatis. Phauor. qui hoc ſchol. ad verbum exſcripſit, ὑδαρέσι pro δαλοῖς habet, bene quoque ad ſenſum, minus vero ad Etymologiam. Seruanda itaque vulg. δαλὸς, cum omnes, qui extant, Codd. tueantur, quod verbum eſt proprium ſoli Tzetzae, et ſignificat, vt e ſq. δασέσι patet, quod explicationis cauſa addidit, *denſus.* Interim tamen, vt dicam, quod ſentio, Tzetzes videtur δαλὸς confudiſſe cum δαυλὸς vel potius δαῦλος, quod i. q. δασύς. Heſych. δαῦλον· δασύ. Etymol. δαυλός· δασὺς, a δαίω, δαιλός, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαῦλος, δασύς. cf. quoque Zonar.

1) γίγαρτα — τῇ τροφῇ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

2) τῷ χιλ.) Vitt. 2 et 3. τῇ χιλ. non bene.

3) λέγεται) Noſtri, vt fere ſemper, λέγονται.

4) τρὺξ — οἶνος) Noſtri non agnoſcunt.

5) καικῶς usque ad ἀποβλέψας, εἶπε deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt fere vbique omnia, quae Lycophroni exprobrant imperitiam.

6) ὁμηρικ.) Odyſſ. κ. v. 242.

7) πάρ — ἄκυλ.) Vitt. 2 et 3. περίκυκλον; in margine tamen Vit. 2. παρ' ἄκυλον, tanquam varia lectio.

8) πρὸς τροφ.) Vitt. 2 et 3. ort. τὴν bene delent.

679. Μῶλυ σαώσει] Ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤγουν τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ σώσει [9]) τὸ μῶλυ, ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα. Καὶ ἄλλος τίς σώσει [10])· καὶ ὁ Κτάρος, ἤγουν [11]) Ἑρμῆς Φανείς. Ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος τοῦ Ἑρμοῦ. Μῶλυ [12]) δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἢ παρὰ τὸ μολύνειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν, τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ, ὅτι ἀποσπώμενον τὸ μῶλυ ῥίζα τῷ τέλει, θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι.

680. Νωνακριάτης] Ὁ Ἀρκάδιος [1])· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα [2]) τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς.

Τρικέφαλος [3])] Αὐτὸς ὁ Ἑρμῆς, ὡς [4]) οὐράνιος, θαλάσσιος καὶ ἐπίγειος [5])· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι [6]) ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας.

Φοιδρὸς] Μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ Λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται· πολεμούμε-

9) καὶ σώσει) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vti ſtatim ἑρμηνευτικῶς, pro quo Vitt. 2 et 3. ἑρμηνευτικῶς. καὶ σώσει gloſſam redolet.

10) τίς σώσει) Abeſt σώσει a Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. verum ſine ſigno interrogationis. Thryllit. coniicit legendum eſſe καὶ ἄλλος· τίς; καὶ ὁ Κτάρος, ἤγουν, bene, nam σώσει abundat.

11) ἤγουν Ἑρμ.) Pro καὶ ὁ Ἑρμ. deleto tamen φανείς. Vitt. 2 et 3. καὶ ὁ Κτάρος] Ἑρμῆς φανείς. Videntur eſſe vnum idemque ἤγουν et καί.

12) Μῶλυ — ἀποσπῶντι) A Seb. addita noſtri non addunt.

1) Νωνακρ. ὁ Ἀρκάδ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. perperam.

2) ἔνθα) Vitt. 2 et 3. ὅπου.

3) τρικέφ.) Cf. Harpocrat. περὶ τῶν λέξεων ad h. v.

4) αὐτὸς — ὡς) Vit. 1. et Ciz. ὅτι αὐτὸς: Vitt. 2 et 3. Ἑρμῆς, reliquis demtis.

5) ἐπίγειος) Hinc adiiciunt Vit. 1. et Ciz. καὶ καταχθόνιος. καὶ eſt, vt alias, *hoc eſt*, nam alias ei eſſent quatuor capita.

6) ἢ ὅτι — θυγατέρας) Vitt. 2 et 3. non exhibent: Vit. 1. et Ciz. dant quidem, ſed ſine ὅτι. Thryllit. mavult: ἢ ἐπεὶ ἐπεσε.

νοι 7) γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, κἀντεῦθεν ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν. Ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀπελθεῖν 8) πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης 9) φαρμάκων. Μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. Ἀλληγορικῶς 10) δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

681. Ἀλίπεδον] Τὸ λεῖον 11) καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλοῦνται 12) καὶ περιῤῥεῖται 13).

682. Πέμπελον] Τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς τὸν 1) Ἅιδην. Νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν

7) πολεμ. — ἑρμῆν) Desunt in Vitt. 2 et 3. cf. Paus. V, 10. de hoc donario.

8) ἀπελθεῖν) Pro ἀνελθεῖν Ciz. et Vit. 1. recte.

9) ἐκείνης) Vit. 1. et Ciz. ἐκείνων: Vitt. 2 et 3. κίρκης, melius.

10) ἀλληγορικῶς — τρόποις) Absunt a Ciz. et Vit. 1. Thryllit. haec versibus includit sic:

Ἀλληγορικῶς δ' εἶπον, ὡς οὐ δεῖ λέγειν.
Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα,
Ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος,
Ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, ζῶα καὶ λίθοι
Ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

De primo tamen dubitat, an vt versus sit legendus. Solet sane, vt iam alias obseruauimus, Io. Tzetzes, cuius haec esse videntur, eiusmodi versus inserere.

11) τὸ λεῖον — παραθαλ.) Vitt. 2 et 3. modo παραθαλ. vt Etymolog. In Vit. 1. et Ciz. lacuna patet, sed χωρίον habent pro πεδίον, et ὑπὸ pro ἀπὸ, cf. Harpocrat. ad ἀλίπεδον.

12) κυκλ.) Nostri κυκλεῖται, vt edd. ante Pott. qui vero annotat, κυκλεῖν esse στρέφειν, κυκλοῦν vero καταλαμβάνειν. Attamen ap. Eurip. Orest. 1379. ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, vbi vero etiam in quibusdam MSS. κυκλοῖ.

13) περιῤῥ.) Vitt. 2 et 3. καταῤῥεῖται.

1) πρὸς τὸν) Vitt. 2 et 3. εἰς τόν.

λέγει, ἐπειδὴ Φασιν, αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα [2]). ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατωτέρω Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι [3]) καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας [4]) ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν, λέγοντα·

Ζεὺς πάτερ, εἴθε μοι ἥσσω μὲν [5]) αἰῶνα βίοιο
Ὤφελλες [6]) δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. Νῦν δ' οὐδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας,
Ὅς γε μακρὸν μ' ἤθηκας [7]) ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
Ἑπτά μ' ἔτη [8]) ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν] Φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι [1]) εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν [2]), καὶ γέγονεν αὐτὸς [3]) γυνὴ, εἶτα τὸν ἄῤῥενα [4]), καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονεν. Ἐριζόντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν [5]), καὶ λέγοντος, πλείονα

2) ἄλλοι — ἐννέα) Noſtri ignorant.

3) ὡς φησι — usque ad ἀνθρώπων abſunt a Vit. 1. et Ciz. Haud dubie ſunt addita a Io. Tzetz. qui etiam, Heſiodum ex Melampode quaedam transtuliſſe, ad ἔργ. v. 800. tradit.

4) Μελαμπωδ.) Sic legendum pro Μελαμποδ. De Melampodia cf. Fabr. Bibl. Gr. Vol. 1. p. 113, ed. Harl. et Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 64. Deinde Seb. pro ἡ τ. Μελαμπ. ποίησις legit ὁ τ. Μελ. ποιητὴς, Vitt. 2 et 3. ὁ τῆς Μελάμπιδος ποιητής.

5) εἴθε — μὲν) Vitt. 2 et 3. εἴθε μοι εἰδ' ἥσσω μ'. vt edd. pr.

6) ὤφελλες) Reſtituimus metri cauſa: Vitt. 2 et 3. cum Seb. ὄφελες, minus recte. Thryll. mauult ὤφειλες.

7) ὅς γε μακρ. μ' ἤθηκ.) Sic quoque Vit. 3. ſed Vit. 2. ὅς με μακρόν γε ἤθηκας, vt ante Potter.

8) ἔτη) Vitt. 2 et 3. ἔτι.

1) κιθαιρ.) Alii in Cylleno, Apollod. III, 6, 7. ibique Heyne, et Fulgent. Fab. 75.

2) τὴν θήλ.) Vit. 1. et Ciz. τ. θῆλυν.

3) αὐτὸς) A Seb. inſertum noſtri non inſerunt.

4) εἶτα τὸν ἄῤῥ.) Vitt. 2 et 3. εἶτα πάλιν τ. ἄῤῥ.

5) πρὸς Ἥρ.) Vit. 3. πρ. τὴν Ἥρ.

πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ [6]) τὰς γυναῖκας, ἤπερ τοὺς ἄνδρας, καὶ κριτοῦ γεγονότος τοῦ Τειρεσίου [7]), ὡς ἀνδρὸς [8]) καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ Φαμένου, ὅτι δέκα οὐσῶν τῶν ἡδονῶν πασῶν μίαν ἔχειν τὸν ἄνδρα, τὰς δὲ θ τὰς γυναῖκας [9]), ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχ-, ισατο τὸ μαντικὸν [10]) ἀσφαλὲς, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Ἅιδῃ [11]) τούτῳ χαρίζεται μόνῳ Φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας περὶ [12]) Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λάγνου [13]) κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμπωδίας ποιητὴς [14]), ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν·

Οἴην [15]) μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς [16]) δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

684 — 86. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα] Αἷμα χέ-

6) ἐν τῇ συνουσ.) Male absunt a Vit. 1. et Ciz.

7) καὶ κριτοῦ — τοῦ τειρεσ.) Sic hunc locum restituimus ope Codd. nostrorum, deletis praecedd. φασὶ, κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν τειρεσίαν.

8) ἀνδρὸς) Praepositum καὶ delent Vitt. 2 et 3.

9) ὅτι — γυναῖκας) Ita Vit. 1. et Ciz. optime pro ὅτι δεκαπλασίως ἡδῆ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, cff. Apollod. III, 6, 7, et Heyne Obseruatt. p. 250, Ouid. Metam. III, 370, ibique Gierig, Phlegon Tral. de Mirab. 4. schol. Hom. Odyss. κ, 493. Hyg. f. 75. ibique interptt. Δεκαπλασίως corruptum videtur ex δέκα οὐσῶν πασῶν.

10) τὸ μαντικὸν) Pro τὴν μαντικὴν Vit. 1. et Ciz. recte.

11) ἐν τῷ Ἅιδῃ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti sqq. περὶ δὲ τοῦ — νόημα. Videntur et hic praeeunte Apollodoro e Melampodia a Io. Tzetza illata, cf. ibi Heyne. Praeterea Vit. 1. et Ciz. pro τούτῳ legunt τοῦτο, scl. ζωὴν πολυχρόνιον, omisso Φρονεῖν.

12) περὶ) Pro παρὰ Vitt. 2 et 3. bene.

13) λάγνου) Pro λαγνείας Vitt. 2 et 3. recte.

14) ποιητὴς) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ποίησις, verum iterum Μελάμπιδος pro Μελαμπωδίας.

15) οἴην) Sic Vitt. 2 et 3. cum Apollod. l. l. pro οἷην.

16) τὰς — νόημα) Vit. 3. violato metro delet τὰς, et legit νοήματα.

εἰς Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον [1]), καὶ τὸ ξίφος [2]) κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα [3] ἑκάστην, τίς εἴη; ἡ δὲ ἱστορία [4]) τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Ἅιδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ. Προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγοῦσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ καλύνειν·
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἑρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἰέναι, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων] Ψυχῶν [5]), παρὰ τὸ πέμπεσθαι εὐπόρευτοι [6]) γάρ; ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος ἀποφθέγμασιν] Ἀμυδροῦ [7]), καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιαῖς [8]).

688 — 89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος] Ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος [9]) τὴν Δαμασκὸν φησι Διὸς τρόπαιον

1) αἷμα — βόθρον) Sic noſtri pro χίας γὰρ ὁ Ὀδυσσ. εἰς βόθρ. αἷμα.

2) ξίφος) Vitt. 2 et 3. bene delent additum αὐτοῦ.

3) ἠρώτα) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἐρωτᾷ.

4) ἡ δὲ ἱστορ. usque ad πυθέσθαι deſunt omnia in Cdd. noſtris. Verſus ſunt Hom. Odyſſ. κ, 519 ſqq.

5) ψυχῶν) Vit. 1. et Ciz. τῶν ψυχ.

6) εὐπόρ.) Vitt. 2 et 3. ἀπόρευτοι, quam lectionem Potter. quoque idoneam eſſe arbitratur per antiphraſin, quia animae ob ſummam leuitatem a quouis venti flatu inhiberi poſſint.

7) ἀμυδροῦ) Vit. 1. et Ciz. ἀμυδρᾶς, ſcl. μάστακος, ita vt ſq. καὶ ſit, hoc eſt.

8) λαλιαῖς) Noſtri pro λαλιᾶς, recte, nam explicat ἀποφθέγμασι, quod praeponendum eſt. Sic quoque ſchol. min.

9) προκόπιος) *Percurri quidem libros Procopii, qui extant, ſed nihil inueni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iſte, ſi qua fides Tzetzae, habendus eſt.* Sebaſt.

κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησί [10])·

> Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπίσσυτο τοῖο ἄνακτος,
> Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰδνῆς [11]) παιπαλοέσσης
> Πληγέντος . . . .

Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους [12]) τὰς Πιθηκούσας ἤκουσαν [13]), αἳ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων [14]) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος [15]). Ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ Γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας [16]), ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε [17]) πιθήκους, ἤτοι μιμοὺς [18]), τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρκοϊζανοὺς [19]) πρὸς

10) φησί) Addunt Vit. 1. et Ciz. omissis tamen verss. Hesiod. Theog. v. 859 sqq.

11) αἰδνῆς) Vitt. 2 et 3. αἰτνης, non male.

12) νήσους τὰς πιθ.) Vitt. 2 et 3. νῆσον τοὺς πιθήκους, et mox οἳ pro αἳ. Νῆσον non male, nam Pomp. Mel. II, 7, 175. quoque Pithecusa, cf. ibi Tzschucke p. 872. sed mire τοὺς πιθήκους.

13) ἤκουσαν) H. e. *intellexerunt*. In edd. vett. legebatur οἰκοῦσιν, Reinesius malebat ᾤκησαν.

14) Αἰσχρίων) Vit. 1. et Ciz. inepte Αἰσχύλος. Aeschrion Samius, vt Athen. VII, 296, e. et VIII, 335, c. vel Mitylenaeus, vt Io. Tzetz. in Chil. VIII, v. 406. Iambographus, et Eudoc. p. 70, Μιτυληναῖος, ἰαμβοποιός.

15) Ἐφεσίδος) Nostri Ἐφέσιδος. An ἐφημερίδων, vt Io. Tzetz. Chil. l. l. Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Fortasse tamen, quod verisimilius videtur, pars Ἐφημερίδων fuit, quae res tractaret Ephesiacas, nam in hac historia Tzetzes loquitur de Parrhasio pictore ἐξ Ἐφέσου. Eudoc. l. l. nullum Aeschrionis laudat librum.

16) κατ' — ἐπαναστ.) Nostri non agnoscunt.

17) κατῴκισε) Recte. Vitt. 1. 2. et Ciz. perperam κατῴκησε.

18) μιμοὺς) Vit. 3. μίμους.

19) ἀρκοϊζανοὺς) Vit. 1. et Ciz. ἀρκοιζιάνους: Vit. 2. ἀρκοβυζιανοὺς, infra ad v. 1000. ἀρκοβουζιανὸς, quod quoque Du Fresne in Glossar. in scriptt. med. et inf. Graecitatis dicit esse eiusdem notionis: Vit. 3. ἀρκοβιζανοὺς, infra ἀρκοβυζιανός. Reines. in Varr. Lectt. p. 307. intelligit, quas nostri dicunt *Seeles marinas*, *Meerkatzen*.

ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν Γιγάντων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει [20]). Ἡ θλάσασα [21]) νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ [22]) σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία (κἂν ληρῶσιν οἱ πολλοὶ [23])) ἥτις Φλογμῷ ζέει, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 — 92. Δέξεται μονόστολον] Ὑποδέξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι [1]) ἓν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς [2]) τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. Ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων [3]) ἐστὶ, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππώναξ, λέγων·

Ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου [4]), πάλμυ [5]);

Ὤϊκισε] Τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

Thryllit. addit: *an: argutiani*, vid. ad v. 1000.

20) ἡ δὲ — ἔχει) A Seb. additum noſtri non addunt.

21) θλάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. perperam θάλασσα.

22) καὶ τὸ δέμ. καὶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. verum a Vitt. 2 et 3. καὶ σῶμα, *hoc eſt*, *corpus*. Alterutrum bene abeſſe poteſt.

23) κἂν λῃρ. οἱ πολ.) Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) μονόστ. ἤτοι) Vitt. 2 et 3. ignorant.

2) καὶ βασιλεὺς — τοῦ πάλμυς) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

3) τοῦ πάλ. τῶν Ἰών.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸ πάλμ. Ἰώνων, ſed quae ſequuntur καὶ χρῆται — πάλμυ, in iisdem deſunt.

4) χρυσὸν ἀργ.) Lobeck ad Sophocl. Ai. v. 191. p. 249 χρυσὸν (ἢ) ἄργυρον, non male, ſed vnde, non addere ei libuit. Caeterum hunc locum attulit, vt oſtendat, verbis: τί μ' οὐκ ἔδωκας, in Hipponacte elidi μοί, ſed quis ſcit, an μ' ſit lectio integra, et an μ' pro μοι poſitum in contextu ad aliud verbum, non vero ad ἔδωκας, referatur.

5) πάλμυ) Vitt. 2 et 3. πάλμυν, quam lectionem Thryllit. praefert, putatque duo diuerſos locos ex Hipponacte laudari.

693. Μῶλον] Μῶλος, ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. Πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ [6]) τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται.

Ἐγγόνοις [7]) Κρόνου] Τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διΐ καὶ τοῖς ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ.

694. Βαίου [8]) δ' ἀμείψας] Ὁ Βαῖος οὗτος κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν· ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαΐας, τὰς νήσους καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαίου λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Ἄορνιν [9]).

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα [10])] Οἱ Κιμμέριοι, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν [11]) Ὠκεανόν. Φησὶ γάρ [12]):

6) αὐτῷ) Abeſt a noſtris, et commode abeſſe poteſt.

7) ἔγγόν.) Vitt. 2 et 3. ἐκγόνοις. Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. carent hoc ſchol.

8) βαίου — βαῖος) Noſtri βαιοῦ βαιὸς, male, vid. Nott. ad Lycophr. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 427. de Baio.

9) παρὰ — Ἄορνιν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſpatio tamen in Vit. 1. relicto litterarum fere XII, puta παρὰ τὴν Ἄορνιν. Vitt. 2 et 3. vero ſic: πόλις περὶ τὴν — Ἄορνιν, ſcl. Baiae, non male. Phauor. qui hoc ſchol. e Tzetza videtur hauſiſſe, poſt κατ' ἰταλίαν habet ἄορνις καὶ βαῖος, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους, quae fortaſſe hic exciderunt.

10) ἔπαυλα) Codd. noſtri cum edd. ſtatim ſubiiciunt ἐπαύλεις — μεταπλασμός, quae a Seb. praeter rationem infra ſunt poſita. In caeteris quoque conſtanter ſequuntur vulgatam.

11) δυκτικὸν (δυτικὸν)) *Duplex erat Cimmerium, unum Tauricae Cherſoneſi in ore ipſo Boſpori trans fretum, quod Periegeta intendit, et Pomp. Mel. II, 21, alterum ad lacum Auernum in Campaniae agro, cuius mentio etiam ap. Plin.* III, 5, *et hic in Lycophrone.* Thryllit. cff. quoque Dauis et Goerenz ad Ciz. Academ. II, 19.

12) φησὶ γάρ) Cum verſſ. a noſtris abeſt. Hom. Odyſſ. λ, 14, 15. Caeterum ap. Hom. legitur κεκαλυμμένοι pro κεκαλυμμένη, quod quoque emendauimus. cf. ibi Euſtath. et ad Dionyſ. Perieg. v. 167, et Io. Tzetz. in Chil. XII, v. 842 ſqq.

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι . . . .

Κατὰ δὲ τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον [13]·

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

Ἔπαυλα] Τὰς ἐπαύλεις. Τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός.

κ' Ἀχερουσίαν] Μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἅιδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην. Καλεῖται δὲ νῦν [14] Σοωναύτης. Οὐκ οἶδα [15] δὲ, ποῦ ὁ Λυκόφρων οὗτος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος] Κύμη καὶ Ὄσσα, ὄρη Ἰταλίας μέγιστα [1], ὡς φησι Μητρόδωρος [2]. Καὶ

13) Διονύσ.) Noſtri omittunt, non male.

14) νῦν) Noſtri cum Seb. ſupplent. Quare vero dicatur σοωναύτ. vide ſupra ad v. 411, et ſchol. Apollon. II, 355 et 746, p. 190. Legendum vero σοωναύτ. pro σωναύτ. praeeunte Apollonio.

15) οὐκ οἶδα — Ἀχέροντα) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt haud dubie Io. Tzetzae, qui, multiſcius alias, immo omniſcius, hic fatetur, ſe neſcire, quem intelligat Acherontem Lycophron. Intelligit eum, qui auctore Strab. VII, p. 324. e lacu Acheruſio influit in portum Glycyn.

1) ὄρη — μέγ.) Vitt. 2 et 3. ὄρος — μέγιστον, ſine dubio rectius, nam Κύμη eſt vrbs, Oſſa vero mons, non autem Italiae, ſed Theſſaliae, cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 174. Erraruut ſane facientes Oſſam montem Italiae, qui ſit fluuius Italiae. cff. nott. ad Lycophr. De vrbe Cyme cf. quoque Io. Tzetz. ad Heſiod. Ἔργ. p. 143. ed. Heinſ. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 180. Aliena plane ſunt, quae Tzetzes huic loco de Oſſa, monte Theſſaliae, aſſuit.

2) Μητρόδωρ.) *Cf. Scalig. ad Cat. p.* 32, *et Gronou. de pecun. vet.* III, 17, *p.* 256. *Poteſt eſſe Lampſacenus.* Thryllit. *Scepſius ille, Periegeticus, laudatur a Stephano in* Ὕπνις, *Plin.* III, 16, V, 31, *et* VIII, 14, *et ap. Placidum Lutatium in* 3 *Thebaidos.* Sebaſt. His add. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I,

Ομηρός [3]) φησι περὶ τῶν Ἀλωέως [4]) παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου·

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μίμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη.

Λέοντος] Τοῦ Ἡρακλέους [5]), ἢ διὰ τὴν λεοντῆν [6]), ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· Ἡρακλῆς γὰρ [7]) τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄτσαν καὶ Κύμην [8]) ἐγένετο, εὗρε δὲ πελαγίσαντα τὸν Ὀρόντην [9]) ποταμὸν φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγήν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτῷ [10]) αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἐνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτω διῆλθε σὺν τοῖς βουσίν [11]).

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος] Βριμὼ [1]) καὶ Ὀβρι-

p. 517. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 806. vbi Reineſ. margini adſcripſit: *Iſta Pliniana videntur potius e Metrodoro Byzantio eſſe hauſta, quem rei piſcatoriae peritiſſimum, et Leonidae* (cuius ſit mentio poſtea ad v. 753.) *patrem fuiſſe dicit Aelian. de Nat. Anim. extr. l.* II. Deinde: *Metrodorus philoſophus inſpiciendorum locorum et orbis perſcrutandi gratia dicitur vlteriorem Indiam penetraſſe temporibus Conſtantini, Ruffinus l.* I. *Hiſt. Eccl. Socr. Theod. Sozom. Baron. ad an.* 327: *etiam Hieronymus in Chron. eius meminit.*

3) καὶ ὅμηρος — usque ad ἄμβατος εἴη noſtri non habent. Sunt in Il. λ, 314.

4) Ἀλωέως) Cf. Apollod. I, 7, 4, et Hom. Il. ε, 386, ibique Obſerun. Heynii.

5) λέοντος] τοῦ Ἡρ.) Vit. 1. et Ciz. λέοντα δὲ τὸν Ἡρακλέα.

6) λεοντῆν) Contr. pro λεοντέην Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Seb. et Vitt. 2 et 3. λεοντήν.

7) Ἡρακλ. γὰρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro ὅτ' Ἡρακλ. vt edd. pr. cum Vit. 1. et Ciz.

8) κύμην) Vitt. 2 et 3. κύμαν.

9) ὀρόντην) Noſtri cum edd. pr. ὀρρόντ. non male, vt diſtinguatur ab Oronte, fluuio Syriae.

10) αὐτῷ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ab ſeq. αὐτὸν interceptum videtur.

11) τοῖς βουσ.) Noſtri pro σὺν τοῖς βουσ.

1) Βριμὼ) Cf. infra ad v. 1176. *De Brimo vid. Tur-*

μὼ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος [2]) ἐπαύθη τοῦ [3]) ἐγχειρήματος. Ὥσπερ δὲ σταφὶς καὶ ἀσταφὶς, οὕτω Βριμὼ καὶ Ὀβριμὼ εἴρηται. Τινὲς [4]) δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοὺς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.

699 — 702. Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον] Λέγει [5]) τὸν πυρὶ φλεγέθοντα ποταμόν. Οὐκ οἶδα [6]) δὲ, ὅπου αὐτός φησιν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα, ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος [7]) πολιτεία.

neb. *Aduerſ.* XI, 16. *Scalig. ad Cat.* 210. *P. Leop. Emend.* XVII, 11. *Cant. Nouantiq. Lectt.* I, 6. *Gronou. ad Stat. c.* XX, *p.* 109. *et Schol. Oppian.* I, 306, *p.* 36. Thryllit. Add. Eudoc. ad h. v. ſchol. Apoll. Rh. III, 861, p. 213. et Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 48, ed. Heinſ.

2) ἐκεῖνος) Ciz. et Vit. 1. ἐκεῖσε.

3) τοῦ) Hunc art. noſtri cum Seb. praemittunt.

4) τινὲς — καὶ βαρύ) A noſtris abſunt, quorum loco in Vit. 1. et Ciz. leguntur ὥσπερ — εἴρηται a nobis inſerta.

5) λέγει — ποταμόν) Haec duo verba e Vit. 1. et Ciz. ſuppleuimus.

6) οὐκ οἶδα) Legere poterat Tzetzes, monet Thryllit. Ariſtotel. περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. p. 106. (ed. Beckm. c. 108 et 109. p. 217.). Verba eius ſic ſe habent: περὶ τὴν Κύμην τὴν περὶ Ἰταλίαν λίμνη ἐστὶν — ἤπειρον θερμὸν ὕδωρ πολλαχόθεν ἐκπίπτει, καὶ ὁ τόπος ἅπας καλεῖται πυριφλεγέθων etc. et Strab. V, p. 244. τὸν πυριφλεγέθοντα ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς Ἀχερουσίας, ſcl. ad lacum Auernum. Caeterum haec usque ad ὄμηρος cum verſſ. vti ſemper omnia, quae ludibrio habent Lycophronem, a Vit. 1. et Ciz. ſunt omiſſa, ſed a Vitt. 2 et 3. modo οὐκ οἶδα — πυριφλεγ. reliquis ſeruatis. Sunt ſine dubio ab Io. Tzetza addita.

7) πλάτωνος) *Sane Plato eius meminit, quem Ariſtotel. refutat, vid. Olympiod. ad L.* II. *Meteor. p.* 31, *a, qui Platonem excuſat p.* 32, *a. et b. add. Stob. L.* 1. *Eclog. Phyſ. de ſtatu animarum poſt exitum e Porphyrio* ἐν τοῖς περὶ στυγὸς, *et Nonn. ad β. στηλ. Greg. c.* 30. *p.* 171, *ed. Eton.* Thryllit. Add. Fragm. Apollodori p. 393, ed. Heyn.

Πυριφλεγέθων [8]) ποταμός ἐστιν ἐν τῷ Ἅιδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [9]).

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴτις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. Ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ Ἅιδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλάς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. Εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ ταχέως αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον.

Ex 700. Αἴθραν [1])] Τὸν αἰθέρα λέγει [2]), ἢ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ἤτοι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπὸ εὐθείας δὲ τῆς, ὁ αἴθρα, τοῦ αἴθρα, τῷ αἴθρα, τὸν αἴθρα, κινήθη.

Πολυδύγμων λόφος] Ὁ λόφος [3]) καὶ ὁ ὑψηλὸς τόπος οὕτω καλούμενον, ἤγουν τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται πο-

8) πυριφλεγέθων usque ad καταδαπανᾷ desunt in Vitt. 2 et 3.

9) ὡς καὶ ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. fine ὡς. Odyss. κ, 513. Alterum versum, κωκυτός —, Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

1) Αἴθραν) In edd. pr. posita post πολυδύγμων λόφος nostri cum Seb. hic ponunt.

2) λέγει usque ad τῆς γῆς ignorant Vitt. 2 et 3. sed a Seb. adiecta, quae absunt a Vit. 1. et Ciz. ἀπὸ εὐθείας — quoque adiiciunt, omisso tantum voc. κινήθη, et ὁ αἴθρας pro ὁ αἴθρα.

3) ὁ λόφος — πολυδύγμων) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Canter. et Seb. perperam reprehendunt Tzetzam, quasi voc. πολυδύγμων proprium montis nomen accipientem, cum tamen modo dicat, hunc montem, scl. Apenninum, cognominatum esse πολυδύγμονα, h. e. *peraltum, permagnum.* Male in edd. πολυδ. magno Π, quae scriptura fraudi fuit calumniatoribus: in Codd. Mss. π minori recte scribitur. Scholiastes minor Vit. 3. erat reprehendendus, qui habet ὄνομα ὄρους.

λυδέγμων. Ὄρος 4) ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς, ἐπεὶ δὴ, ὡς φησὶ Τρύφων 5), ὀμφαλός ἐστι τοῦ ᾅδου τὸ ὄρος τοῦτο.

Ex 702. Αὐσονῖτιν χθόνα] Εἶπον 6) πολλάκις, ὡς Αὔσονες οἱ Αὐρουγκοι μόνοι κυρίως λέγονται, μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλκων παρὰ θάλασσαν κείμενοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς 7) Αὔσονας καλοῦσι· καταχρηστικώτερον 8) δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας 9). Αὔσονες δὲ λέγονται, κατά τινας μὲν, ἀπὸ Αὔσονος 10), τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευταρίας 11) υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου 12) φασίν.

4) ὄρος — ὄρος τοῦτο) Sic hunc locum emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. Vulgata sic exhibebat: ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν ἰταλίᾳ (Vitt. 2 et 3. τῆς ἰταλίας) ὑψηλότατον (Vitt. 2 et 3. λίαν ὂν ὑψηλότατον, vt Potr. in ed. 2.) ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς.

5) τρύφων) Forte Grammaticus Tryphon est intelligendus, qui laudatur ab Villoison. in Prolegg. ad Schol. Marcian. p. XXX, et in schol. Il. ε, v. 299 et 889, et γ, 122, vti a Zonar. in Lex. ad ἰώ, λιμὸς et ἔχεσφι.

6) εἶπον — κείμενοι) Consentiunt Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1, et Ciz. modo habent: Αὔσονες κυρίως, οἱ Αὐρουγκοι μόνοι. cf. Io. Tzetz. Chil. V, 580, vbi eadem tradit, *Liuius* VIII, 15 *et* 16, *Ausones ab Auruncis distinxit.* Thryllit.

7) ἰταλοὺς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς Ἰταλ. seqq. vero Αὔσονας καλοῦσι demtis, non bene.

8) καταχρηστ.) Vit. 1. et Ciz. καταχρηστικωτέρως.

9) ἑλλήνων — πεφυκ.) Vit. 2. et Ciz. ἕλληνας ὄντας.

10) ἀπὸ αὔσονος — κίρκης παιδός) Absunt a Vitt. 2 et 3. Suid. Phauorin. et schol. Apoll. Rh. IV, 553. pro κίρκης exhibent καλυψοῦς. Io. Tzetz. in Chil. V, 567 κίρκης, Eudoc. p. 76. γεγονὼς ἐκ τῆς κίρκης, ἢ, κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἐκ καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ ἄτλαντι.

11) λευταρίας) Ciz. et Vit. 1. λευταρνίας, Plutarch. in Romul. c. 2. λευκαρίας.

12) ἑτέρου) Ap. Io. Tzetz. Chil. l. l. αἰστέρου, corrupte,

703. Ληθαιῶνος] Ληθαιὼν, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας.

Κλέτας] Κλιτὺς, ἀκρωτήριον [1]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω [2]). Λιπὼν [3]) δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδ' ἐποίησε, θήσει, καὶ τὰ ἑξῆς [4]).

704. Λίμνην τ' Ἄορνον [5])] Ἄορνος ἢ Ἄορνις, λίμνη περὶ Κύμην· περιφερὴς δὲ καὶ [6]) δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. Ἔχει δὲ, ὡς φασί τινες, αὐτὴ τὸ ὕδωρ κυάνεον [7]). Ἐπεκλήθη δὲ Ἄορνος, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπετάσαι [8]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην [9]). Καὶ ὁ μὲν [10]) Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροί τινες περὶ τὸν Ἠριδανὸν λίμνην θερμὴν λέγουσι ὀξώδη, ἧς οὐδὲν ζῶον δύναται γεύσασθαι [11])· τελευτᾷ γάρ [12]). Ἐκεῖ δὲ [13]) λέγουσι γενέσθαι τὰ κα-

nam verſus cauſa ἐτέρου, non vero, vt alii putant, παλαιοτέρου eſt legendum.

1) ἀκρωτ.) Vitt. 1. 2. et Ciz. vt vulg. ἀκρώρεια: Vit. 3. ἀκρωτήρια, vt referatur ad κλίτας.

2) τὸ — οὕτω) A Seb. addita noſtri non addunt.

3) λιπὼν — ἑξῆς) In Vit. 1. et Ciz. non exſtant. Eadem poſthaec quia repetuntur ad v. 708. hic a Vit. 1. et Ciz. videntur omiſſa.

4) καὶ τὰ ἑξῆς) Vitt. 2 et 3. vt in edd. pr. αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς.

5) Ἄορνον) Noſtri Ἄορνιν et Ἄορνις hic et in ſeqq. cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 426. Vit. 1. et Ciz. ἡ Ἄορνις καὶ Ἄορνος ponunt poſt περιεσφιγμένη.

6) καὶ) A Seb. illatum noſtri non agnoſcunt.

7) ὕδωρ κυάν.) Vt Diod. Sic. IV, 22.

8) περιπετάσαι) Noſtri pro περιτάσαι.

9) διὰ τὸ — μεγάλην) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

10) καὶ ὁ μὲν) Vit. 1. et Ciz. καὶ non praebent.

11) λέγουσι ὀξ. — γεύσασθαι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro καὶ ὀξ. φασὶν, ἧς οὐδὲν ζῶον γεύεται.

12) τελευτ. γάρ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

13) ἐκεῖ δὲ) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ γάρ, et Vit. 2. λέγει pro λέγουσι.

τὰ τὸν Φαέθοντα· ἐκεῖ καὶ [14]) αἴγειροι ἵστανται στάζουσαι [15]) ἤλεκτρον. Οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι [16]) πέτραν [17]) Φασὶν εἶναι ἐ σταδίων [18]) τὸ ὕψος τὴν Ἄορνον. Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν ψύξιν αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται [19]). Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ταύτην [20]) ἐπόρθησεν.

Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης [21]), καὶ Δίων [22]), καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν οὐ λιμνην, οὐδὲ πέτραν Φασί [23])· στόμιον δέ τι περὶ

14) *Ἐκεῖ καὶ*) Sine *γὰρ* bene Ciz. et Vit. 1.

15) *στάζουσαι*) Pro *κατάγουσαι* Vit. 2. et Ciz. melius.

16) *οἱ — συγγραψ.*) *Arrianus de exped. Alex.* IV, *p.* 191. *ed. Gronou. cf. Philoſtrat.* II, 6. Seb.

17) *πέτραν — εἶναι — ἄορνον*) Sic Vit. 1. et Ciz. demto voc. *ὑψηλὴν*, quod ob ſeq. *ὕψος* abundat. cff. Suid. ad Ἄορνος, Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. v. 1143, et Beckman. ad Ariſtot. de Mirab. Auſcult. p. 220.

18) *σταδίων*) Vit. 3. *σταδίους.*

19) *ὄρνεον — ὑπερίπτ.*) Ciz. et Vit. 1. *ὄρνεα — ὑπερίπτανται*: Vit. 3. *οὐχὶ περίπτανται.*

20) *ταύτην*) Vitt. 2 et 3. bene delent *καὶ* praemiſſum.

21) *ἀγαθοσθένης*) Vit. 1. et Ciz. mendoſe *ἀγασθένης*. Iungit Io. Tzetz. in Chil. VII, v. 646. Sotionem et Agathoſthenem. Infra v. 1021. iterum Σωτίων καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι. *Sotion, philoſophus Peripateticus, in Miſcellis περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. Ex hoc opere quae hodie extant, edidit cum Ariſtotelis θαυμασίοις ἀκούσμασιν Henr. Stephanus, poſteaque in ſua Ariſtotelis editione inſeruit Fred. Sylburgius.* Seb. Cff. Voſſ. de Hiſt. Gr. pag. 153. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 505. ed. Harl. Quod attinet ad Agathoſthenem, cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 240, quem dicit a Germanico in Aratea citari in Aſiaticis carminibus, forte, obſeruat Reineſ. in nott. adſcriptis, in Aſii Samii ἐκφ commentariis.

22) *Δίων*) *L.* LVIII. *p.* 1141. *Tom.* II. *ed. Reimar. et in Fragm. T.* I. *p.* 5. Seb.

23) *Φασί*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. male.

τὴν [24]) Ἀδιαβηνὴν, ὅπερ [25]) στόμιον ὄρνεον ὑπερπετᾶσθαι οὐ δύναται. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἐκεῖθεν [26]) ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. Ἡ δὲ Ἀδιαβηνὴ [27]) χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας, ἐν ᾗ Ἀδιαβηνῇ τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον [28]), καὶ ἡ Κτησιφὼν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις [29]) λίμνη, ἐξ ἧς Ἀσφαλτίτιδος ἐστὶν [30]) ἄσφαλτος ἡ ναφθα. Περὶ δὲ τῆς [31]) Ἀσφαλτίτιδος λίμνης Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἰεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον. Ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τα ἐμβαλλόμενα πάντα [32]) ἄνω φέρεσθαι [33]), καὶ ἀνθρώπους δὲ ὀπισθάγ-

24) τὴν) Noſtri Codd. addunt.

25) ὅπερ — ὑπερπ.) Noſtri δ — ὑπερπεταοθῆναι, vt edd. pr.

26) ἐκεῖθεν) Noſtri Codd. ἐκεῖσε, non apte.

27) ἡ δὲ Ἀδιαβ. — ἐν ᾗ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. verum pro ἐν τῇ, ἐν ᾗ. De Adiabene, regione Euphratem inter et Tigrim, et de Nino, vrbe Aſſyriorum, cf. Steph. Byz.

28) στόμιον) Noſtri στόμα.

29) Ἀσφαλ.) Vit. 1. et Ciz. ἀσφαλτὶς, et poſtea ἀσφαλτίδος pro ἀσφαλτίτιδος. cf. Ioſeph. de Bell. Iud. IV, 8, 4.

30) ἐξ ἧς — ἄσφαλτ.) Suppleuimus e Vit. 1. et Ciz.

31) περὶ δὲ τῆς — ἄγονον) Vit. 1. et Ciz. non habent.

32) πάντα) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

33) φέρεσθαι — νήχεσθαι) Vit. 1. et Ciz. ſic: φέρονται, καὶ ἄνθρωποι ὀπισθάγκωνα δεδεμένοι, καὶ ἐν ταύτῃ βαλλόμενοι, καὶ μὴ ἐπιστάμενοι νήχεσθαι, ἀναφέρονται διὰ τὴν ταύτης κουφότητα. Vltima verba διὰ τὴν ταύτ. κουφότητα hic recepimus, ſublatis antea poſt ἄγονον, et loco plane alieno poſitis τῇ κουφότητι, et ἀντενεχθῆναι ſcripſimus, praeeuntibus Ioſepho et Codd. noſtris, pro ἀνενεχθῆναι. Praeterea reſtituimus ὀπισθάγκωνα pro ὀπισθάγκωνας ope Codd. noſtrorum, nam, vt Du Freſne in Gloſſ. med. et inf. Graec. exemplis allatis docet, ὀπισθάγκωνα, *reuinctis poſt tergum manibus*, aduerbialiter dicitur et Pluralı additur, vt καταρχὰς et al. Ioſeph. l. l. dat: δεθέντας ὀπίσω τὰς χεῖρας. Vulgata itaque lectio eaque corrupta Lexicographis, adeo Schneidero fuit fraudi, vt vocabulum ὀπισθάγκων cude-

κωνα δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀνενεχθῆναι διὰ τὴν ταύτης κουφότητα μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. Καὶ Ξενοφῶν 34) καὶ ἕτεροι μυρίοι περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου 35), καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν.

705 — 11. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο] Παραπέφρακε 1) τὸ Ὁμηρικόν·

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.

Ἡ δὲ Στὺξ 2) βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διΐ, ὅτε οἱ λοιποὶ Θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς Θεούς. Καὶ Ὅμηρος·

Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσιν.

Ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν Ἅιδῃ, μυθικῶς. Ἀλληγορικώτερον δὲ Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος· καὶ Ἀχέρων, ἡ ῥεῦσις καὶ χύσις 3) τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τε-

rent plane incognitum, auctoritate Tzetzae perperam abusi.

34) καὶ ξενοφῶν — ἱστόρησαν) Vit. 1. et Ciz. ignorant. Innuit forsan schol. Xenoph. Cyrop. VII, 5, 9. ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. Videntur omnino haec omnia aliena. Ideo Thryllit. putat, in ora fuisse lemma περὶ τῆς ἀσφαλτίτιδος λίμνης, et deinde ibidem subscriptum fuisse locum Iosephi, quum haec nihil faciant ad Lycophronem explicandum. Idem ei accidisse arbitratur vir doctus cum ἡ Ἀδιαβηνὴ χώρα — Νῖνον Συρίας. Mihi videntur intrusa a Io. Tzetza, variae doctrinae iactatore.

35) στομίου) Vitt. 2 et 3. στόματος, vt antea num. 28.

1) παραπέφρακε — ἀποῤῥώξ) A Vitt. 2 et 3. plane abiunt. Habent quidem Vit. 1. et Ciz. verum ad v. 706. post στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ, cf. Hom. Odyss. κ, 514.

2) ἡ δὲ στὺξ — Θεοῖσιν) Desiderantur in Codd. nostris. Hom. Il. ο, 36, 37.

3) ἡ ῥεῦσις — χύσις) Vit. 1. et Ciz. ἡ χύσις καὶ ἡ ῥεῦσις. Zonar. Lex. ῥέων τὰ ἀχέα

θνηκότας. Καὶ Αἰακὸς δὲ, ὁ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἰ αἰ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις 4), καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ Ἅιδου. Καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μίμνειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥᾳδίως μινύθεσθαι καὶ φθείρεσθαι. Ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ 5).

Ex 706. Στυγὸς κελαινῆς] Καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ Ἅιδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ 6). Ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων 7).

Τερμιεὺς] Ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρμα πάντων.

Ex 707. Ὁρκωμότους] Ὅρκον γὰρ τῶν Θεῶν 8) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, διότι 9) πρώτη τῶν λοιπῶν 10) Θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διΐ, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ 11).

Ex 708. Λοιβάς τε ἀφύσσων] Καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος 12) χρυσοῖς 13) ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε περᾶσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Λοιβὰς 14) δὲ

καὶ τὰς θλίψεις. Thryll. coniicit, in his latere iambos politicos.

4) κηδ.) Vitt. 2 et 3. mire κομῳδίαις.

5) πάντα — μακρηγορῶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

6) τὰ ἐκεῖ) Non extant in Vitt. 2 et 3.

7) διακόπτ. — κερατίνων) Idem tradunt Paus. VIII, 18, 2. Plutarch. in Alexandr. 77, et Eudocia p. 379. τῇ ψυχρότ. abest a Vit. 3.

8) τῶν θεῶν) Non praebet Vit. 3.

9) διότι κ. τ. λ.) A Seb. bene huc translata in nostris occupant locum veterem in seq. schol. v. 708.

10) λοιπῶν) Delent Vit. 1. et Ciz.

11) Θεογον.) v. 397.

12) ἀφυσσ.) Vit. 3. ἀφυσσάμενος.

13) χρυσοῖς) Vit. 1. et Ciz. χρυσίοις.

14) λοιπὼν — Ὀδυσσεύς) Absunt h. l. a Vitt. 2 et 3. bene, nam iam supra a Pottero v. 703. addita, vbi vero, vti diximus, a Vit. 1. et Ciz. absunt. Delenda igitur videntur vel hic, vel ad v. 703.

Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπου ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δάνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. Ἰίνι [15]); τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι [16]) τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ [17], ταύτης Ἅιδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ Ἅιδου [18]). Τί δάνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν αὐτῇ [19]) τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. Ἱστορεῖται [20]) γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ Ἅιδου, ἀνιέρωσε κίονα τῷ Ἅιδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, καὶ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Παιδώρα [21]), καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται [22]).

Ex 710. Δαείρᾳ [1],] Δάειρα [2]), ἡ Περσεφόνη, παρὰ τὸ· δᾴδα [3])· δᾳδοῦχος γὰρ ἡ Θεός.

Ex 711. Κορσῇ] Κόρση, ἡ μήνιγξ καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς [4])·

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

15) *τίνι*) Non agnoſcunt Vit. 1. et Ciz. vti ſqq. *καὶ κοπτ. καὶ ἀναιρ.*

16) *ἤτοι*) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

17) *συνευνέτ.*) Vitt. 2 et 3. *συνεύνῳ.*

18) *μετὰ τὸ — Ἅιδου*) Deſunt in Vitt. 2 et 3. Omittunt Ciz. et Vit. 1. modo *ἀπό.*

19) *αὐτῇ*) Addit ſolus Ciz. bene.

20) *ἱστορεῖται — ἀνέθηκε*) Noſtri non agnoſcunt, bene, nam antea iam dicta fuerant. Gloſſam redolent.

21) *παιδώρα*) Sic, non *πάνδωρα* legendum cum noſtris.

22) *ὀνομάζεται*) Noſtri *ὀνόματα.*

1) *Δαείρᾳ*) Hoc ſchol. plane abeſt a Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1 et Ciz. collocant, vt edd. ante Seb. ad v. 712. poſt *παραπλέοντας.*

2) *Δάειρα*) Vit. 1. et Ciz. *Δαείρα.* Etymolog. et Heſych. *Δάειρα*, cf ibi interptt.

3) *παρὰ τὸ· δᾴδα*) Ita Vit. 1. et Ciz recte, pro *π. τὴν δ.* nam haud dubie, vt Thryllit. coniicit, *αἴρειν* excidit, nam alias ſenſus non conſtat. Etymol. tamen: *Δάειρα ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾴδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾳδῶν ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾴδα φορεῖ.*

4) *Ἐμπεδοκλ.*) Vid. ſupra ad v. 507. ed. Sturz. p. 602.

712 — 16. Κτενεῖ δὲ κούρας] Τὰς Σειρῆνας [5]) λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν. Ἄλλοι [6]) δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην [7]), Ἀγλαόπην [8]), Θελξιέπειαν [9]). Τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριξεν· ἡ δὲ ᾖδεν· ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων καταμένειν ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας. Ἦσαν δὲ [10]) θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης [11])· ὁ δὲ Ἀχελῶος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Αἱ Σειρῆνες δὲ [12]), μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ [13]) Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν. Διέτριβον δὲ αὗται [14]), κατὰ μέν τινας, ἐν Πελωρίδι· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας.

Ex 715. Δυπτούσας πτεροῖς] Πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω, ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι.

5) τὰς Σειρῆν.) *Cf. ad h. l. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. μ. p. 470. ed. Baſ. vbi dicit, duas modo eſſe Sirenas, ſed Lycophronem laudare tres.* Thryllit. Eudoc. p. 373. Io. Tzetz. Chil. I, 14. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 15. et Voſſ. *Mythol. Briefe* Vol. II, p. 38 ſeqq.

6) ἄλλοι — usque ad παραπλέοντας) Ordinem verborum a Sebaſt. mutatum noſtri Codd. non mutant. Caeterum Vit. 1. et Ciz. haec: τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασὶν, a Seb. praetermiſſa quoque praetermittunt. Vitt. 2 et 3. tuentur, ita tamen, vt ea, quae ſequuntur: ἄλλοι δὲ ἄλλως — παραπλέοντας, omittant.

7) πεισινόην) Ita quoque Ciz. et Vit. 1. Hygin. in Praef. et ſchol. Apoll. Rh. IV, 892, p. 235, Eudocia vero l. l. Μόλπην nominat.

8) Ἀγλαόπην) Euſtath. l. l. ἀγλαοφήμην, Eudocia cum ſchol. Apoll. Rh. Ἀγλαόφωνον.

9) Θελξιέπειαν) Schol. Apollon. et Eudoc. Θελξινόην ſ. Θελξιόπην.

10) ἦσαν — θυγ.) Vit. 1. et Ciz. αἱ θυγ. ἦσαν.

11) Τερψιχ.) Aliis dic. mater earum Melpomene, Sterope et Calliope, cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 15.

12) δὲ) Noſtri γάρ.

13) ὑπὸ) Vit. 1. et Ciz. delent.

14) αὗται) Pro αἱ Σειρῆνες Vit. 1. et Ciz. bene, quia modo nominatae erant.

Ex 716. Ὅπου λινεργὴς κλῶσις [1])] Τὰ λῖνα [2]) τῶν Μοιρῶν, τουτέστι τὸ πεπρωμένον· ὁ πικρὸς λῖνος αὐτὰς ἀποθανεῖν ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιξενιζομένους [3]) πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. Λέγει οὖν [4]), τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος [5]) δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναί φασι [6]). Καὶ ὁ Ὀππιανός φησιν ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς·

. . . . νίσι πίδον Ἡρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων [7]). Μέμνηται [8]) τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων·

Τὴν [9]) κείνου Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις] Τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον [10]) τὴν τειχοποιΐαν.

1) λινεργ. κλῶσις) Sic noſtri pro λινεργής. Alias Seb. ſemper addit verba textus e Codd. ſuis, quae a ſcholiaſta explicantur, ſed h. l. omiſit κλῶσις.

2) τὰ λῖνα — ἀποθανεῖν) Ita Vit. 1. et Ciz. rectius, pro: ὅπου ὁ τῶν Μοιρ. λῖνος ὁ πικρὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πεπρ. ἀποθ. αὐτάς. Vitt. 2 et 3. vt vulg. omiſſis tamen τοῦτ' — πεπρωμ.

3) τοὺς ἐπιξεν. — ἀναιρῶν) Non comparent in noſtris.

4) λέγει οὖν) Noſtri λέγει δέ, et Vitt. 2 et 3. mox πεσεῖν pro ἐκπεσεῖν.

5) Διόδωρος) T. II, p. 640, n. 15. edit. Weſſel. Ὀππιαν II, 149.

6) φασι) Noſtri cum Seb pro φησί.

7) λέγων) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

8) μέμνηται — ἀπεπλάσατο) Noſtri ignorant cf. Fragm. Callimachi p. 385. ed. Spanh. p. 513. ed. Erneſt. vbi vero φάλαρις pro φάληρος. Nominatur quoque φάλαρις Eudociae p. 418, et ſchol. Pind. Pyth. I, 185.

9) τὴν) Seb. iactitat ſe ſuppleuiſſe; habet iam Canterus. κείνου, vt in Cod. Oxon. olim ἐκείνου.

10) ἐφεῦρον) Noſtri cum Phauor. εὗρον.

718. Γλάνις] Ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης [1]), ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ [2]) ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὗ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. Ἕτερος δέ ἐστι καὶ Ἰταλίας ποταμὸς Γλάνις, καὶ ἕτερος Ἰταλίας καταφερόμενος εἰς τὴν Θύμβριν [3]).

719. Δομήσαντες] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [4]) γράφει, τιθεὶς ἄνωθεν αὐτοῦ μακρὰν, καί φησιν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή· τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει [5]), ὁπόταν ὁ μετρικὸς βούλοιτο [6]).

1) *καὶ κύμης*) Vit. 1. et Ciz. ponunt poſt *γίνεται*, omiſſis ſqq. *οὗ ἡ χολὴ — τῷ ποταμῷ*.

2) *αὐτῷ*, et *ὥς φασι*, noſtri omittunt. De piſce, qui nominatur *γλάνις*, vid. Ariſtot. Hiſt. anim. IX, 37. Aelian. de Nat. Animal. XII, 14. et Plin. H. N. IX, 43. *De glani ſ. ſiluro vid. Salmaſ. ad Solin. p.* 1340, *vbi affirmat, quod Plinio γλάνις ſemper ſilurus vertatur, ſed fallit, nam* IX, 43. *ita vertit: Cautius, qui glanis vocatur, auerſos mordet hamos, nec deuorat, ſed eſca ſpoliat.* Thryllit. cf. ibi interprett. et Schneid. ad Aeliani l. l. Fluvius nominatur Strab. V, p. 233. Virg. Georg. II, 224, et Sil. Ital. VIII, 455, *κλάνις*, *clanis*, iam aetate noſtra *Lagno*.

3) *ἕτερος δέ ἐστι — θύμβριν*) Sic hunc locum corruptum, qui in vulg. ſic ſe habet: *ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς ἰταλίας γλάνις, καὶ ἄλλος ἰβηρίας*, emendauimus ope Vit. 1. et Ciz. In Iberia eſſe fluuium huius nominis, nemo Geographorum vett. niſi Stephan. Byz. ad h. v. tradit, cuius vero verba etiam videntur corrupta. E *θύμβριν* l. *τίβριν*, vt Steph. habet, mihi ortum videtur *Ἰβηρίας*, *καὶ Ἰωνίας* pro *καὶ Ἰταλίας*. Fuerunt ergo tria huius nominis flumina, vt innuit Tzetzes, docetque Caſaub. ad Strab. l. l. primum, quod antea Liris dicebatur, alterum Campaniae, cuius h. l. Lycophron meminit, et Virgil. l. l. tertium, quod in Tiberin influit, vt Steph. Byz. et Plin. H. N. III, 5. narrant. cf. quoque Cluuer. Ital. Antiq. p. 1098.

4) *ὁ τζέτζης — φησὶν, ὅτι*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. haud dubie addita a Io. Tzetza, qui amat nomen ſuum vbique venditare.

5) *ἐκτείνει*) Vitt. 2 et 3. ignorant: Vit. 1. et Ciz. *ἐκτείνουσι*, vt antea dictis conueniant.

Εἰ δὲ καὶ μέγα φησί[7]) τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονε, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναιτίως γραφέτω [8]).

720. Παρθενόπην [9])] Ἡ Παρθενόπη μία ἦν τῶν Σειρήνων, πρώτη δὲ ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς [10]) φωνήν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦν παρθένῳ μικρᾷ.

721. Οἰωνὸν Θεὰν] Διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνοὺς καλεῖ. Θεὰς [11]) δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικήν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν [12]) τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν.

722 — 25 [1]). Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν] Τὴν προκειμένην [2]) εἰς θάλασσαν. Λέγει δὲ τὸ Ποσείδειον [3]) ἄκρον.

Ἐνιπέως] Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. Εἰς δὲ τὸ Ποσείδειον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. Λευκωσία δὲ, μία τῶν Σειρήνων,

6) ὁπόταν — βούλοιτο) Recte. Vit. 1. vero et Ciz. ὁπότε — βούλεται.

7) φησί — γράφεσθαι) Desunt in Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed γράφει pro γράφεσθαι.

8) καὶ μὴ — γραφέτω) Non extant in Vit. 1. et Ciz.

9) παρθενόπ.) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. neque hic, neque postea ad v. 725. cum vulg. et Vitt. 2 et 3. praebent. Vitt. 2 et 3. vt Eudoc. p. 276, vulgatam dant a Seb. perperam mutatam et transpositam: λευσίμα, μία τῶν Σειρήνων, ἡ δὲ παρθενόπη πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς, etc.

10) μικρᾶς) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. a reliquis omissum, recte, nam sqq. requirunt.

11) θεὰς) Vitt. 2 et 3. θεὰν, forte rectius, quia Lycophr. habet.

12) ἀναιρεῖν) Ciz. et Vit. 1. ἀνελεῖν.

1) V. 722 — 25. Omnia hic a Seb. in ordinem digesta in nostris Codd. vt in edd. pr. exhibentur.

2) τὴν προκ.) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι προκ.

ἤγουν λευκωτέρα, ἢ ἔχουσα [4]) λευκὰ ὠτία, ἢ Λεύκου [5]) τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ Λεύκου ὠτία ἔχουσα [6]).

Πέτραν] Νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη [7]).

Ἴς] Ἴς καὶ Λάρις, ποταμοὶ Ἰταλίας.

Ποτὰ] Ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν [8]) τὸ σχῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον.

726. Λίγεια [9])] Λίγεια ἐκλήθη [10]), διὰ τὸ λίγειον, ἤγουν τὴν ἡδύτητα της Τραγῳδίας αὐτῆς.

Τέρειναν] Τέρεινα, πόλις Ἰταλίας.

Ἐκναυσθλώσεται [11])] Ἐκναυσθλοῦν [12]) ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. Νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσουσα] Ἐν λάμβδα γράφων ὁ Κέκος [1]), φησὶ, μὴ εἶναι ἐπταισμένον τὸν στίχον· κοινὴν

3) ποσειδ.) Vit. 1. et Ciz. ποσειδώνιον: Vitt. 2 et 3. ποσειδήϊον hic et poſtea.

4) ἤγουν λευκ. ἢ ἔχ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro ἢ λευκ. ἔχουσα.

5) λεύκου) Eudocia λευκοῦ.

6) ἔχουσα) Pro σχοῦσα Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

7) λευκωσ. — ἐκλήθη) Ciz. et Vit. 1. ὠνόμασται δὲ καὶ σειρὴν λευκωσία. cf. Eudoc. p. 276.

8) ὁ ποτός. Ἔστι δὲ νῦν) Sic noſtri, recte, pro ποτός ἐστι. Νῦν δέ.

9) λίγεια — τέρειναν) Abſunt haec ſcholia a Vit. 1. et Ciz.

10) ἐκλήθη — ἤγουν) Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. modo διά.

11) ἐκναυσθ.) Hoc ſcholio carent Vitt. 2 et 3.

12) ἐκναυσθ.) Vit. 1. et Ciz. ſeruant vulg. ναυσθλώσασθαι.

1) ὁ κέκος) Vitt. 2 et 3. vt vulg. ὁ τζέτζης. Sebaſt. κέκος e Cod. Vat. 972. recepit, vt refelleretur, quod aſſeuerare non dubitaſſet cum Gerbelio Potterus, nullum ex Mſſ. nomen Tzetzae vel ſemel variaſſe. Tenendum vero eſt, Vit. 1. et Ciz. hic quoque, vt antea v. 719. et al. loc. omiſiſſe nomen Tzetzae, a Io. Tzetza forte additum, et ſchol. dare, vti forte primum dederat Io. Tzetzes, ſic: χελύσ.] διακλείουσα καὶ νηχομένη, καὶ ἐν λ. κοινὴ γάρ ἐστι συλλα-

γὰρ λέγει τοῦτο συλλαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ, ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. Καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ ἔμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθείη. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες διὰ δύο λλ γράφουσι, λέγοντες, κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. Χελλύσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. Τὸ δὲ θέμα χελύω.

729 — 30. Ὠκιναίρου δίναιτιν] Ὠκίναρος [2]) ποταμὸς παρὰ [3]) Τέρειναν, Ἄρης δὲ [4], ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως, διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς [5]) ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον καὶ ἠχώδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων. Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἔρις δὲ καὶ Ἶρις, ὥς τινες γράφουσιν [6]). ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ἐπὶ τοῦ Ὠκιναίρου [7]).

731. Ὀρνιθόπαιδος] Ὀρνιθοφυοῦς [1]). Τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια [2]), διπλῶς νοοῦνται. Ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν

βὴ, ἐκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμεταβόλου λ. καὶ τὰ δασέα δὲ ὁμοίως ἐκτείνουσιν. εἰ δὲ βραχὺ ἔμπροσθεν εὑρεθείη· οἱ δὲ λοιποὶ δύο λλ γράφοντες λέγουσι περισσὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελύσσουσα] τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσα τὸ ὕδωρ, τὸ θέμα χελύω. Vitt. 2 et 3. consentiunt vulgat. ita tamen, vt ὥσπερ — ἔφην rectius pro ὥσπ. — ἔφη legant, et ad extr. τὸ δὲ θέμα χελ. omittant.

2) ὠκίναρ.) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

3) παρὰ) Noſtri hic et poſthaec περί.

4) δὲ) Bene addunt Vit. 1. et Ciz.

5) ὅτι τοὺς usque ad ῥευμάτων deſunt in Vitt. 2 et 3.

6) καὶ Ἶρις — γράφουσιν) Adiiciunt Vit. 1. et Ciz. Extat fluvius Ἶρις auctore Steph. Byz. ad Καδισία, ſed in Cappadocia, diuerſus a noſtro.

7) ὅθεν — ὠκιναίρου) Noſtri ignorant.

1) ὀρνιθοφυοῦς) Delent art. τῆς praepoſitum Vit. 1. et Ciz.

2) καὶ τὰ ὅμοια) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

ἀλήθειαν 3)· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ 4) ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν 5). Καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς 6). Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου 7) παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ 8) νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια.

Ἴσμα] Ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ἕδημα.

Φοιβάζων] Πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασιν· ὅθεν Φοίβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732 — 37. Πρώτη δὲ καί ποτ' αὖθις] Τίμαιος 9) ὁ Σικελὸς 10) φησι, Διότιμον, τῶν Ἀθηναίων 11) ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅνπερ λαμπαδικὸν 12) ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολίται 13) ἐτησίως ἐτέλουν.

3) ἡ δὲ ἔννοια — ἀλήθειαν) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, recte, ni fallimur, nam διπλῶς mox ſqq. verbis explicatur, et ad extr. eadem repetuntur.

4) λέγεται καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

5) νοεῖται νῦν) Vit. 1. et Ciz. νῦν κεῖται.

6) ἡ καλὴ παῖς) Sic quoque ſchol. Eurip. Oreſt. 962. γράφεται δὲ τὸ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς. Sed Vit. 1. et Ciz. habent ἡ καλὸν παῖδα τίξασα, aeque bene.

7) ἀνδρείου) Vitt. 2 et 3. ἀνδρὸς, omiſſis ſqq. καὶ ὁ ἀνδρ. παῖς.

8) ἐλέγχει — χρὴ) Vit. 2. ἐλ. δὲ καὶ τὸ, πῶς, deleto τῷ χρή.

9) τίμαιος) *In hiſtoria, quam de Graecanicis ac Siculis rebus conſcripſiſſe teſtantur Antigonus in Mirab. hiſt.* 1, *et Parthen. Erot.* 29. Sebaſt. vid. ad v. 615.

10) σικελός) In edd. vett. σικελικός, vt Vit. 1. et Ciz. ad v. 615, ſed hic noſtri omnes σικελός.

11) τῶν Ἀθην.) Pro τὸν Ἀθην. Vitt. 2 et 3. niſi malis τὸν τῶν Ἀθην. ſed Vit. 1. et Ciz. male τὸν σικελῶν ναυάρχοντα.

12) ὅνπερ λαμπ.) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

13) Νεαπολίται) Vit. 1. et Ciz. Νεαπολῖται.

Ex 733. Μόψοπος] Μοψοπία [1]) πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος, ἐκεῖσε βασιλεύσαντος [2]). Διότιμος [3]) δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς.

Ex 736. Ἄκλυστον] Πολύκλυστον, ἢ ἀκύμαστον [4]).

Ex 737. Ὅρμων Μισηνοῦ] Μισηνὸς ὅρμος, ἤτοι λιμὴν [5]) Νεαπολιτῶν. Καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν· λιμὴν γὰρ λέγεται [6]) τὸ ὅλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες· ὅρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὅρος Νεαπολιτῶν.

Στυφλὰ κλίτη] Τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια [7]).

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ] Αἴολος, ὁ Ἱππότου [1]), ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς [2]), ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν [3]), μέχρι τοῦδε [4]) Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεται πνέων ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυ-

1) μοψοπία) Vitt. 2 et 3. μοψοποία. Seq. πάλαι omittunt Vit. 1. et Ciz.

2) ἐκεῖσε βασ.) Soli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) Διότιμος — Σικελοῖς) Desunt in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam iam antea sunt occupata.

4) ἀκύμ.) Nostri ἀχείμαστον.

5) Μισηνὸς — λιμὴν) Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι λιμένα.

6) λιμὴν γ. λέγεται) Vit. 1. et Ciz. inuerso ordine primum ponunt: ὅρμος γὰρ ἡ στάσις, deinde λιμὴν δὲ λέγεται. Pro στάσις Vitt. 2 et 3. σύστασις, et Μισηνὸς δὲ ὅρ. Νεαπολ. in iis desunt.

7) ἢ ἀκρωτ.) Vitt. 2 et 3. delent.

1) ὁ ἱππότου) Vitt. 2 et 3. non bene ὁ ἱππότης.

2) βασιλεὺς) Delent Vitt. 2 et 3.

3) πλεύσειαν) Vit. 1. et Ciz. πλεύσειε.

4) τοῦδε) Pro τοῦ δὲ nostri cum Seb.

νὸς, τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο, αὐτὸν δεσπότην [5]) εἶναι ἀνέμων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην [6]), καὶ Πρωτοκλῆ [7]), καὶ Πρωτοκρέοντα [8]), ὥς φησιν Ὀρφεύς [9]). Οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ [10]) δέειν ἀσκοῖς, ὃν ἂν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν ἀναπνεῖν [11]). Οὕτω γοῦν καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον φασὶ [12]) τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ συνδήσαντα [13]) δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ· Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι πνέειν, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. Καὶ Ὅμηρος [14]).

Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώρου·
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.

Ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι· φασὶ γὰρ οἱ μάγοι [15]), καὶ οἱ τὰ ἀρρήτουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνα

5) δεσπότην) Vit. 1. et Ciz. ἐπιστάτην.

6) Ἀμακλ.) Vitt. 2 et 3. Ἀμακλείδη. Etymol. M. Suidas et Phauor. ad τριπάτορες, Ἀμαλκείδην.

7) πρωτοκλῆ) Suid. πρωτοκλέα: Etymol. male πρωτακλείαν.

8) πρωτοκρέοντα) Reſtituimus e noſtris et Etymol. pro πρωτοκλέοντα, quod Suidas habet, vnde ſumſit Seb.

9) Ὀρφεύς) ἐν τοῖς φυσικοῖς, vt Etymolog. et Clem. Alex. in Stromat. 1, p. 333. vel, vt Suidas, ἐν τῷ φυσικῷ. vid. eius ἀποσπάσματα in edit. Hermanni p. 501. in quae hunc locum a Geſnero omiſſum recepit Schneiderus.

10) ὡς καὶ) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὡς, non bene.

11) ἀναπνεῖν) iterum flare, pro πνεῖν, Ciz. et Vit. 1. ἀνὰ abſorpſit praeced. ἐᾶν.

12) φασὶ) Vit. 1. et Ciz. bene locant poſt Αἴολον, omiſſo tamen ſeq. ἄλλους: vulgat. poſt γοῦν.

13) συνδήσ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro καταδήσ.

14) καὶ ὅμηρος) Odyſſ. κ, 19 ſqq. In noſtris cum verſſ. non comparent.

15) μάγοι) Noſtri tuentur vulg. μηχανικοί. Potter. coniicit μαγικοί, Thryllit. vero μαθηματικοί. Suidas μάγους interpretatur φιλοσόφους. Intelliguntur haud dubie praeſtigiatores. Sic Heſych. μάγοι, φαρμακευτήν:

ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχων [16]) παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. Καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. Τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ἰόκαστος [17]), ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν, ὡς φησι Καλλίμαχος [18]·

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

739. Παλινστροβήτοις] Ὁ γὰρ [1]) Ὀδυσσεὺς τοὺς [1] ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους [2]) ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ [3]) δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ [4]) πατρίδα, καὶ πυρπολοῦντάς τινας [5]) θεασάμενος, κοπιάσας, ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθεύδησεν [6]). Οἱ δὲ τούτου φίλοι [7]) λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. Ἐκχυθέντων [8]) δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος, εἰς τὴν [9]) Αἰολίδα πάλιν ὑπέστρε-

Ammon. μάγον, φαρμακὸν, forte φαρμακικόν. Nihil ergo mutandum. Vtrumque tamen, μάγοι et μηχανικοὶ, bene ſe habet.

16) ἔχων) Vit. 1. et Ciz. ἔχει, inepte.

17) Ἰόκαστ.) Euſtath. ad Dionyſ. v. 476. perperam Ἄκαστος.

18) καλλίμ.) Vid. Fragm. 202, ed. Spanh. p. 387. ed. Erneſt. p. 515. vid. ad v. 45.

1) ὁ γὰρ) Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed ὁ tantum Ciz. et Vit. 1.

2) ἐγκεκλ.) Vit. 1. et Ciz. συγκεκλ. bene.

3) μόνῳ — ζεφύρ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

4) ἑαυτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

5) καὶ πυρπολοῦντάς τινας) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. vti nec ſeqq. ὡς ἀεὶ — ἔχων.

6) ἐκαθεύδ.) Noſtri cum Seb. pro ἐκάθευδεν, quod tamen mihi videtur praeferendum.

7) οἱ δὲ τ. φίλοι) Pro οἱ φίλοι δὲ τούτ. Vit. 1. et Ciz. bene, ſed λύσαντες pro λύουσι minus bene.

8) ἐκχυθ.) Ciz. et Vit. 1. ἐκκεχυθ.

9) εἰς τὴν αἰολίδα — φερόμενος) Noſtri recte, vt e ſqq. patet, pro: πάλιν εἰς τ. Αἰολίην ὑπίστρεψαν ἄκοντες τ. ἀν. φερόμενοι. Vitt. 2 et 3.

ψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις φερόμενος. Ὁ δὲ Αἴολος [10]) δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ἔρρ' ἐκ νήσων θᾶσσον, ἐλίγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ἦ μάλα [11]) θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

740. Κεραυνίῃ μάστιγι] Ὀδυσσεὺς [1]) μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρινακίην νῆσον, ὅπου αἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. Οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Ὀδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν τινάς, ἀπέκτειναν· πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. Ὁ Ἥλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διὶ ἀπαγγέλλει, λέγων·

Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες Θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠὲ ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν τραπεοίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιείκελ' ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Ἄϊδος, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, αὐτοὺς ἐκεραύνωσε. Κακῶς δὲ, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσέως ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ

modo αἰολίαν pro αἰολίδα et ἀντίστρεψεν pro ὑπίστρ.

10) ὁ δὲ Αἴολος — ἱκάνεις) Noſtri non agnoſcunt. Hom. Odyſſ. κ, 72 ſqq.

11) ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα) Sic in edd. pr. Thryll. mauult: ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα, quum θεοῖσιν ſit diſſyllabum.

1) Ὀδυσσεὺς — αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν) Deſiderantur omnia in Codd. noſtris. Verſus ſunt Hom. Odyſſ. μ, 377 ſqq. Verſſ. 379 — 381. ſuppleuit Seb. temere ex Homero, nam edd. pr. et hinc quoque Tzetzes ignorant.

τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς [2]) ὁ Ὀδυσσεύς; ὁ κατὰ [3]) τοῦτον φαινόμενος κεραυνωθεὶς καύηξ [4]) καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως. Ἀλλαχοῦ δὲ [5]) ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη συκῆν, μεθὸ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἡλίου κατέφαγον βόας.

741 — 43 Καύηξ] Οὗτος μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἱππώναξ καύης, λέγων [6]) οὑτωσί·

Κίκων δ' ὁ παυδάλητος [7]) ἄμμορος καύης.

Καύης δ' ὁ λάρος κατ' Αἰνιᾶνάς [8]) ἐστιν.

Ἐρινοῦ] Ερινεοῦ [9]), καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. Ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοὶ φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλ' ἡ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς· ἐξ γὰρ πόλεις ἔχει [10]) ἡ Δωρὶς, ἧς μία καὶ [11]) ἡ Ἐρινεὸς, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ, λεγόμεναι

2) οὐδὲ αὐτὸς — συκῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, ſed ἐκεραυνώθη iungunt cum ſqq. ita: ἀλλὰ μεθ' ὃ οἱ ἑταῖροι. Hinc patet, ea non a librario praetermiſſa, ſed poſtea ab alio, forſ. Io. Tzetza, eſſe inſerta.

3) ὁ κατὰ) A Seb. additum ὁ comprobant Vitt. 2 et 3.

4) καύηξ — καθήμενος) Vitt. 2 et 3. καύ. ὁ λάρος, καθήμ.

5) ἀλλαχοῦ δὲ) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Pott. ἀλλὰ τότε.

6) λέγων) Noſtri bene pro λέγει.

7) παυδάλ.) Vit. 1. et Ciz. παυδαύλ. Vitt. 2 et 3. παυδάλητος, vitioſe: ſupra ad v. 424. recte.

8) Αἰνιᾶνάς) Vitt. 1. 3. et Ciz. ἰνιανᾶνας, male: vid. quae dicta ſunt ad v. 424.

9) Ἐρινεοῦ — ἐρινοῦ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

10) ἐξ — ἔχει) Vt ad v. 980. a Seb. emendatum pro ἑξάπολις — ἐστὶν, vt Vitt. 1. 3 et Ciz. ſed Vit. 2. ἐξ γὰρ πόλεις, omiſſo tamen verbo ἔχει.

11) μία καὶ) Pro μία πόλις Vit. 1. et Ciz. bene.

Ἐρινεοί, ὡς Δαμασκηναί, Ἀνατολικαὶ καὶ Κυδώνια [12]) μῆλα. Πᾶσαν [13]) δὲ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τοῦ Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Ὀδυσσέως λεγομένων.

Ex 743. Χάρυβδιν] Χάρυβδις, ἡ τῆς θαλάσσης ἀνορρόφησις. Ἡ δὲ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συσπῶσα [14]) τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει.

744. Βαιὸν δὲ τερφθείς] Πῶς φησὶ βαιόν [1]); ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. Ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν βούλησιν ἐκείνης. Καὶ γὰρ ἑπτὰ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν αὐτῇ· ἐκείνη γὰρ διόλου ἤθελε συνεῖναι αὐτὸν [2]) αὐτῇ, καὶ

Θήσειν [3]) ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον] Τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὀχεῖται [4])· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον [5]) πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγομένων· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς

12) κυδώνια) Pro κυδώνεια Vitt. 2 et 3. cum Steph. Byz.

13) πᾶσαν usque ad λεγομένων Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

14) συσπῶσα — ἀνίει) Sic Vit. 1. et Ciz. rectissime: vulgat. συσπάσατο ortum ex συσπῶσα τὸ. Seb. perperam mutauit vulg. in συσπᾷ τὸ. Caeterum tota hac ῥήσει carent Vitt. 2 et 3.

1) πῶς φ. βαιόν) Nostri non agnoscunt, sed statim incipiunt: Ὁ μὲν Ὀδυσσ. ἑπτὰ ἴτ. ἐπ. Deinde delent quoque: ῥητέον οὖν, ὅτι, et pergunt: βαιὸν δὲ εἶπε — αὐτῆς pro ἐκείνης. Omittunt etiam sqq. καὶ γὰρ — αὐτῇ.

2) αὐτὸν) Nostri ignorant.

3) θήσειν) Hom. Odyss. ε, 136. quem vers. omittunt Vitt. 2 et 3. Exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. non tamen vt in ordinem digestus est a Sebast. Sine dubio Tzetzes eum e memoria, vt multa alia, attulit, nam Ciz. et Vit. 1. ποιήσειν quoque legunt pro θήσειν.

4) οὐκ ὀχεῖται) Vit. 3. bene pro ὠχεῖτο. Vit. 1. et Ciz. οὐκ omittunt.

5) ἤτοι αὐτοσχ. — λοχεύοντας) Desunt in nostris.

λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχοῦντας.

Αὐτοκάβδαλον [6])] Αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῇ καὶ ὡς-αύτως καὶ αὐτουργὸν [7]) γεγονός. Εἴρηται δὲ κυρίως [8]) ἡ λέξις ἐπὶ [9]) τῶν ἀλφίτων· αὐτοκάβδαλα γὰρ λέγονται τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα.

747. Αὐτουργότευκτον βάριν] Αὐτοσχέδιον [10]) πλοῖον. Βάρις δὲ ιῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει [11]). Σημαίνει δὲ καὶ θρόνους καὶ [12]) πύργους, αὐλὰς, στοὰς καὶ τείχη [13]).

748. Προστεταργανωμένην] Συμπεπλεγμένην. Ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ σπυρίδιον [14]), παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι [15]).

6) *αὐτοκάβδ.*) Vit. 1. et Ciz. *αὐτοκάνδαυλον*, Vitt. 2 et 3. *αὐτοκαύβδαλον*, vitiose: vid. Nott. ad Lycophr.

7) *ὡσαύτως κ. αὐτ.*) Pro *ὡς ἔτυχε* Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. M. ad *αὐτοκάβδαλον*, bene. Postea habent *ὡς ἔτυχε.*

8) *κυρίως*) H. l. ponunt Vit. 1. et Ciz. cum Etymol. et in sqq. omittunt, bene. Omnia autem haec absunt a Vitt. 2 et 3.

9) *ἐπὶ τῶν*) Pro *ἀπὸ τ.* Vit. 1. et Ciz. cum Etymolog. et Zonar. in Lex.

10) *αὐτοσχέδ. — θρόνους*) Oscitantia librarii in Ciz. praetermissa: reliqui habent, adeo Vit. 1. qui alias semper Ciz. consentit.

11) *σημαίνει*) Vit. 1. hic non male omittit: ortum videtur e sq. *σημαίνει.*

12) *καὶ πύργ.*) Nostri *καὶ* addunt omnes.

13) *τείχη*) Sic nostri cum Etymol. ad *βάρις* pro *τοίχους.* Phauor. *πόλιν*, forte *κλίνην*, vt Etymol.

14) *σπυρίδ.*) Pro *πυρίδ.* a Seb. reuocatum comprobant Vit. 1. et Ciz. sed a Vitt. 2 et 3. plane abest.

15) *καὶ τὸ — τεταργ.*) Absunt a Vitt. 2 et 3. Pro *συνειλεῖσθαι* Vit. 1. et Ciz. *συνειλῆφθαι*, cff. tamen Etymolog. Hesych. et Zonar. ad *τεταργανωμένην*, qui omnes videntur ante oculos habuisse locum Lycophronis, ab Etymolog. adeo laudati. Lycophr. vero non *τεταργ.* sed *προστεταργ.* Forte legerunt *πρὸς τεταργ.* verbis disiunctis. Editor Lexici Zonarae ideo *τὸ*:

749. Ἀμφίβαιος] Ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις.

750 — 53. Κηρύλου δάμαρτος] Κήρυλος, ὁ ἄρρην ἀλκυών [1]). Δάμαρ δὲ ἡ τούτου γυνὴ [2]), ἡ θήλεια αὐτοῦ.

Ἀπτῆνα σπόρον] Ἀπτῆνα [3]) νῦν τὸν σπόρον, τὸν ἄπτερον νεοσσὸν λέγει· εἴωθε δὲ [4]) ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν· διό φασιν ἑπτὰ ἡμέρας [5]) γαληνιᾶν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ὠοτοκοῦσι· διὸ καὶ [6]) καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀλκυονίδες [7]). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἧστινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, οἷα τυτθὸν ἀπτῆνα σπόρον, ἤγουν μικρὸν καὶ [8]) ἄπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄρρενος ἀλκυόνος βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν [9]) τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα, ἐμπεπλεγμένον κάλοις· βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς ἰκρίοις. Ἢ οὕτως [10]). Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοττοὺς ἐκταράτ-

τεταργανωμένην ap. Lycophr. non legi recte monet.

1) ὁ ἄρρην ἀλκυών) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ὁ ἄρσην ἀλκύων, recte, cf. Aelian. H. A. I, 36. V, 48. et IX, 17.

2) ἡ τούτου γυνὴ) Pro τούτου bene Ciz. et Vit. 1.

3) Ἀπτῆνα — λέγει) Noſtri, vt edd. ante Seb ἀπτὴν δὲ νῦν ὁ σπόρος, ὁ ἄπτερος νεοσσός, ergo ſaltem τὸν praeponendum voc. σπόρον.

4) δὲ) Noſtri pro γάρ.

5) ἡμέρας) Noſtri melius quam vulg. ἡμέραις.

6) καὶ) Addunt bene Vit. 1. et Ciz. et deinde ἐκεῖναι legunt pro αἵτιναι. Vitt. 2 et 3. neque αἵτιναι neque ἐκεῖναι exhibent.

7) ἀλκυονίδ.) Sic quoque Vit. 2. et Plin. H. N. X, 32, *dies halcyonides*. Ariſtoteli dicc. ἡμέραι ἀλκυόνειαι: neque vero lectio altera ἀλκυονίτιδες, quae eſt in Vitt. 1. 3. et Ciz. videtur ſpernenda.

8) ἤγουν μικρ. καὶ) Pro ἤτοι μικρ. Vit. 1. et Ciz.

9) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3.

10) Ἢ οὕτως — Ὀδυσσέα) Abſunt a noſtris; abeſſe quoque poſſunt, non antea iam dicta fuerant.

τειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμας δὲ [11]) λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου [12]). Ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα [13]).

754 — 56. Ἀστῷ σύνοικος] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος [1]) ἦν ἁλιεύς. Ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ἑψήσας νεκρὸν εἰς γῆν [2]), εἶδε [3]) προσεγγίσαντα [4]) βοτάνη, καὶ ἀναζήσαντα. Φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο [5]), ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς καὶ ὁ παρ' Ὁμήρῳ [6]) Πρωτεὺς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ [7]) Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις. Τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες, ἀείζωον εἶναι.

Ἀνθηδόνος] Ἡ Ἀνθηδὼν πόλις ἐστὶ [8]) Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν [9]) Θρᾷκες. Ὁ δὲ Ἰώσηπος [10]) καὶ τὴν νῦν

11) δὲ) A Seb. insertum nostri etiam inserunt.

12) καὶ τοῦ πλ.) *hoc est, nauis.* Consentiunt Vitt. 2 et 3. cum Phauor. sed Ciz. et Vit. 1. tuentur vulg. τῶν πλοίων: quae lectio quoque placet, si πλοίων ad naues reliquas, σχεδίας vero ad nauem Vlyssis referatur.

13) καταστρ.) Vit. 1. et Ciz. καταστρωμένα.

1) Ἀνθηδόν.) Vit. 3. cum Eudoc. p. 97. Ἀθηναῖος, corrupte.

2) νεκρ. εἰς γῆν) Vit. 1. et Ciz. ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, bene, si modo addas νεκρὸν, quod non habent: cf. de Glauco schol. Apoll. Rh. I, 1310. p. 163, b.

3) εἶδε) Vit. 3. cum Eudoc. ἴδε.

4) προσεγγ.) Vit. 2. προσεγγίζοντα, non apte ob ἀναζήσαντα.

5) καὶ ἥλατο — θάλασσαν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed caeteri cum Eudoc. habent, omissis modo ὥσπερ ἔφην.

6) ὁμήρῳ) Odyss. δ, 470 sqq.

7) πινδάρῳ) Pyth. IV, 49 sqq.

8) ἐστὶ) A Seb. additum nostri non addunt: cff. de hac vrbe Strab. IX, p. 405. et Paus. IX, 22, 5 et 6.

9) ᾤκησαν) Forte cum Steph. Byz. qui habet συνῴκισαν, et si vera est lectio, legendum ᾤκισαν, *quam condiderunt Thraces.* Codd. vero Mss. omnes ᾤκησαν, et Phauor. ad v. συνῴκησαν.

10) Ἰώσηπος) De Bell. Iud. I, 4, 2. et Ant. Iud.

λεγομένην Ἀγριππιάδα Ἀνθηδόνα πρότερον κεκλῆσθαι [11]) φησί. Σύνηθες δὲ τῷ Γλαύκῳ γενέσθαι λέγει [12]) τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ἐμφῆναι τῆς σχεδίας [13]) εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἤλατο, Φαγὼν τῆς βοτάνης [14]).

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον] Λεωνίδης [15]) ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν, ἔρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις· ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς

XIII, 13. Erraſſe autem Tzetzam, cum Agrippiada tradat a Ioſepho dictam eſſe, et miſcere cum vrbe Palaeſtinae maritima cognomini, opinantur Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 271. et Berkel. ad Steph. Byz. p. 35, b. qui ſtupiditatem Tzetzae exprobrat in Geographicis. Verum Thryllit. vt excuſet Tzetzam, addit: *Stupidus ſit, qui haec Berkelio accredat. Tzetzes enim, vt fuit ſtupendae lectionis, ita cum mentio Anthedonis incidiſſet, notat e Ioſepho, Anthedona quoque* (*illud eſt ὁ δὲ Ἰώσηπος καὶ*) *olim vocatam, quae Agrippias poſtea dicta. Lege et relege locum, neque tamen illud e Tzetza exſculpes, quod obiter, vt ſolet, Tzetza inſpecto, neſcio quibus fidiculis exprimere inde conatur bonus ille Berkelius, tum quidem dormitans.* Recte; Tzetzes quidem non miſcuit Anthedona, quam vrbem dicit Boeotiae, cum vrbe Palaeſtinae; veruntamen non negandum eſt, eum, vt notitiam Geographiae oſtentaret ſuam, aliena ab hoc loco, et nihil ad Lycophronem explicandum facientia attuliſſe.

11) κεκλῆσθαι) Pro καλεῖσθαι Vit. 1. et Ciz. recte.

12) λέγει) Pro λέγουσι Vitt. 2 et 3. cum Seb. φησὶ habent Vit. 1. et Ciz.

13) τῆς σχεδ.) Sine ἀπὸ, quod Vit. 1. et Ciz. cum vulg. addunt, Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Seq. autem ἀπὸ τῆς γῆς fauet ἀπὸ τῆς σχεδ.

14) τῆς βοτ.) Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. τὴν βοτάνην.

15) λεωνίδης) Cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 565, ed. Harl. Locis ibi a Fabric. laudatis de Leonid. Byzant. addatur Aelian. de Nat. Anim. II, 6 et 50. III, 18. et alius Leonides Eleus, qui fuit Grammaticus, Athen. III, p. 96. cf. Schweigh. in Animadv. Vol. II, p. 149.

Φελλοὺς, οἷς χρῶνται πρὸς κυφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἁλιεῖς [16]). Περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν Φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ Φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ Φυλίαν [17]), τὸ δένδρον καὶ τὸν Φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ' ἄλλου δ' [18]) ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι Φελλόν. Τὸ δὲ σχῆμά [19]) ἐστιν ἑρμηνευτικόν.

757 — 61. Μόλις δὲ Βύνης [1])] Τὸ ἐξῆς· Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἡ ἄμπυξ σαώσει. Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης] Ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψὼ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ, ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν

16) οἱ ἁλιεῖς) Noſtri ignorant, vti etiam φελλεῖς, quod ante Pott. edd. exhibebant.

17) Φυλίαν) Pro Φυλλίαν Vitt. 1 et 2. recte: Vit. 3. et Ciz. Φιλίαν, mendoſe. Φυλλίαν ignorat Homerus, quem citat Tzetzes, ſed Φυλίας meminit Odyſſ. ε, 477. quod vero eſt, auctore ſcholiaſte, εἶδος ἴλικος τῆς καλουμένης Φυλίας, quem locum Tzetzes, ni fallor, innuit.

18) παρ' ἄλλου δ') Vit. 1. et Ciz. παρὰ δὲ ἄλλου.

19) σχῆμά) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

1) Μόλις — Βύνης) Vit. 1. et Ciz. modo habent haec: τὸ ἐξῆς· μόλις σώσει αὐτὸν καὶ ῥύσεται τοῦ κινδύνου ἡ ἄμπυξ καὶ τὸ κρήδεμνον ἤτοι τὸ κεφαλοδέσμιον τῆς βύνης καὶ τῆς ἰνοῦς, καὶ τῆς λευκοθέας: caetera omnia deſunt, quae poſthaec aucta et addita videntur. Vitt. 2 et 3. ab initio eadem, quae Seb. exhibent, verum inde a μόλις δὲ βύνης — usque ad αὐτὸν | διεσώσατο omnia ab iis abſunt. Repetita verba μόλις δὲ βύνης ſatis indicant, eſſe interpretationem non vnius, ſed duorum auctorum.

2) Ὅμηρ.) Il. χ. 469.

ἐκπέμπει μετὰ ἑσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων· ἑπτακαίδεκα μὲν ἤματα πλέων, τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. Ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε. Διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε καὶ ἀπέρριψε, κατεάξας αὐτήν. Ἡ δὲ Λευκοθέα, δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

Ex 758. Δεδρυφαγμένον] Νῦν [3]) ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον.

Ex 759. Κρεαγράπτους] Τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ [4]) εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὕτη δὲ [5]) τὰ παθητικὰ ἐνεργητικὰ [6]) λέγει, καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθητικά [7]). Καὶ ἔστω ἡ εὐθεῖα, ἡ κρεάγραπτος [8]).

Ex 761. Στόρθυγξι] Ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι· πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον στόρθυγξ καλεῖται.

762. Ἅρπην περάσας] Τὴν Φαιακίαν [9]) νῆσον, τὴν Κέρκυραν λεγομένην [10]), ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ [11]) ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο [12]) τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμε Κρόνου τὰ παιδογόνα [13]), ὃ ἡ Δημήτης ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν

3) νῦν] A Seb. adiectum noſtri quoque adiiciunt.

4) ἀντὶ ἐνεργητ.) Noſtri ἐνεργητικῶς.

5) αὕτη δὲ) Pro αὕτη γὰρ Vit. 2. bene.

6) ἐνεργητικὰ) Vit. 1. et Ciz. iterum ἐνεργητικῶς, vt edd. pr.

7) καὶ τὰ — παθητικά) A Seb. ſuppleta Vitt. 2 et 3. quoque ſupplent.

8) καὶ ἔστιν — κρεάγρ.) Ignorant Vitt. 2 et 3. vt etiam ſchol. v. 761.

9) Φαικίαν) Cff. Hellanic. p. 79. ed. Sturz. Eudoc. p. 411. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 738.

10) λεγομένην) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant: Vit. 1. et Ciz. λέγει habent.

11) ἐν ᾧ) Eudocia modo ᾧ.

12) ἔκειτο) Abeſt a Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii ob praeced. ἐκεῖ.

13) μεθ' οὗ — παιδογόνα) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

τοὺς στάχυς [14]). Καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα Ἄρπη, ἤτοι [15]) Δρέπανον, λέγεται. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, ὅπερ εἴπομεν [16]).

763. Κόπις [1])] Ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις.

764. Τὸν μυθοπλάστην [2])] Τὴν μυθικὴν αὐτοῦ [3]) συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν [4]) Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Ἀρὰς τετικὼς] Ἀποδοὺς τὰς καταίρας τοῦ τυφλωθέντος θηρίου. Λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος· ἠύξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ [5]) τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, οὕτω τιμωρηθῆναι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Συντακτέον [7]) δὲ οὕτως· Αἷς χρεαγρέπτους πέτρας [8]) μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τετικὼς καὶ ἀποδοὺς [9]) τοῦ τυφλωθέντος δάκους. Εἶτα καὶ [10]) τὰ λοιπά. Νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην [11]) τοιόσδε καὶ

14) τοὺς στάχ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τούς.

15) Ἄρπη, ἤτοι) A Seb. illatum noſtri non agnoſcunt.

16) ὅπερ εἴπομεν) Addunt Vit. 1. et Ciz. reliquis, quae ante habuerant, omiſſis: μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα, quae nos quoque hic ſuſtulimus.

1) κόπις) Totum hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3. De voc. κόπις cff. Etymolog. et ſchol. Eurip. Hecub. 134.

2) τὸν μυθοπλ. — βασιλέα) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

3) αὐτοῦ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῖς, inepte.

4) τὸν τῶν) Bene, ſed τὸν delent Vitt. 2 et 3.

5) ὁ κύκλ.) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

6) οὕτω — Ὀδυσσέα) Noſtri ſeruant vulg. ἵνα οὕτω τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς.

7) συντακτέον usque ad γόον deſiderantur in Vit. 1. et Ciz.

8) χρεαγρ. πέτρας) Vitt. 2 et 3. καταγρίπτοις πέτραις.

9) ἀποδοὺς) Vit. 3. ἀποδιδούς.

10) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3.

11) νῆσον — στυγ.) Vit. 2. νήσῳ — στυγουμένῃ, non bene.

τοιόσδε περάσας [12]), τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον.

766 — 67. Οὔπω μάλ', οὔπω] Οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται, δηλονότι [1]) ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ τοσόσδε καὶ τοσοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσεως λάβῃ [2]) τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως [3]). Μέλανθος δὲ, ὁ Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις. Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις. Εἶπον δὲ ὄπισθεν, ὅτι μιγεὶς τῇ Ἐρινύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας, ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὃς καὶ Σκυρωνίτης λέγεται [4]).

768 — 69. Ναύλοχον σκέπας] Τὸν γαληνιῶντα τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς Ῥεῖθρος [5]) καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τοὺς πρηῶνας [6]) καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου. Τὸ δὲ Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

12) περάσας) A Pottero in ed. 2. insertum nostri non inserunt.

1) δηλονότι) A Seb. illatum nostri agnoscunt omnes.

2) λάβῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. λάβοι.

3) τοῦ Ὀδυσσ.) Nostri delent, vti etiam εἶπον καὶ ὄπισθεν, quae hic post Ὀδυσσ. in edd. ante Seb. legebantur. Sed Vitt. 2 et 3. his post Δηλίοις positis sic, vti dedimus, totum constituunt locum. Eadem iam Tzetz. ad v. 153. narrauerat, ad quem referuntur εἶπον καὶ ὄπισθ. quaeque seqq. ἄλλοι δέ φασιν postulare videntur. cf. Apollodor. III, 6, 8.

4) ὃς — λέγεται) Nostri, vt edd. pr. ὁ λεγόμενος. Vitt. 2 et 3. σκειρων. pro σκυρωνίτης.

5) ὃς Ῥεῖθρ.) Nostri omittunt καί.

6) πρηῶνας) Vit. 1. et Ciz. πρῶνας.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψι] Μύκλοις καλεῖται κυρίως[7]) ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ βοῶν[8]) ὑποδίπλωσις· νῦν δὲ μύκλους λέγει[9]) τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδδηφάγον[10]) καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν[11]), ὡς καὶ Καλλίμαχος[12])·

Ἔστι μοι Μάγνης[13]) ἐννεάμυκλος ὄνος.

Οἱ δὲ μύκλους[14]) φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς (fort. τινὸς) Μύκλου αὐλητοῦ κατω-

7) κυρίως) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

8) βοῶν) Noſtri delent praepoſitum τῶν, bene.

9) νῦν δὲ μύκλ. λέγ.) Sic ordinant verba Vit. 1. et Ciz. pro μύκλ. δὲ νῦν τ. μνηστ. λέγει.

10) ἀδδηφ.) Vit. 3. ἀδδιφαγές.

11) εἰς λαγν.) Deeſt a noſtris, vt etiam ab Etymolog. vnde haec ſunt ſumta. In aliis locis quoque modo κατωφερὴς dicitur.

12) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 382. ed. Spanh. et p. 384 et 509. ed. Erneſti, quem conferas velim.

13) μάγνης) Vitt. 2 et 3. μάνης, vt Barocc. Vit. 1. et Ciz. κάγμης, vtrumque vitioſe, nam Etymolog. μάγνης. Pro ἔστιν Vit. 1. et Ciz. legunt ἔστι, quod Thryll. recte putat. Sic legit quoque Etymolog. in: Μύκλος.

14) οἱ δὲ μύκλους — Ἀρχιλόχου) Sic reſtituimus hunc locum e Vit. 1. et Ciz. vti etiam exhibetur in Etymolog. ſi excipias Ἀρχιλόχου, quod a Tzetza additum videtur. In omnibus edd. truncatus adhuc et corruptus ſic edebatur: καὶ Μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μοιχλότητι (Vit. 3. μοιχλότητος) ὑπ' (Vit. 2. et Zonar. quem conferas, παρ') Ἀρχιλόχου. εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. De Archilocho vid. Voſſ. de Poetis gr. p. 14. et de Hiſt. gr. p. 5. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 107. ed. Harl. quibus add. Villoiſon in Anecdot. Gr. T. II, p. 93. vbi fragmentum eius ex Herodiano grammatico περὶ σχημάτων affertur, et p. 185. Laudatur in ſchol. Homericis Marcianis, Lexic. Phot. ad: κίψαι p. 142. λεωκόρητος p. 159. μυδαλέον pag. 204. ὀτρυγηφάγον p. 259. et παλίνσκιον p. 273. Lex. Zonar. ad προίκτης p. 1578.

Φεροῦς εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.

Κασσάρα] Καὶ βασσάρα [15]) ὁ βολβὸς [16]), καὶ τὸ ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. Νῦν δὲ [17]) ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. Λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύουσα [1])] Ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δοῦρις [2]) γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ [3]) περὶ Ἀγαθοκλέους φησὶ [4]), τὴν Πενελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τραγοσκελῆ Πᾶνα [5]). Φλυαρεῖ [6]) δὲ περὶ τοῦ Πανος. Ὁ Πὰν [7]) γὰρ Ἑρμοῦ [8]) καὶ Πηνελό-

15) κασσ.] καὶ βασσ.) Vitt. 2 et 3. modo βασσάρα.

16) ὁ βολβὸς) Vit. 1. et Ciz. pro λακὸς, quod nihili eſt: Zonar. βολβὸς, τὸ ὕδνον, quod Tzetz. vt Synon. addit: noſtri vero οἴδιον, quod idem eſt, cf. Suid. in βάσσαρος.

17) νῦν δὲ — πηνελόπην) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ βασσάραν λέγει τὴν πηνελόπην.

1) κασωρ.) Noſtri κασσωρ. quod metro aduerſatur.

2) Δοῦρις) *Hanc Agathoclis Syracuſani hiſtoriam, qui anno vno deceſſit, antequam Ptol. Philadelphus imperaret, non vnico libro Duridem Samium complexum fuiſſe, ſed in plures diſtribuiſſe, conſtat ex Athenaeo, qui* XII, 10, *decimum ex ea librum, et* XIV, 2. *ſecundum citat.* Sebaſt.

3) ἐν τῷ) Vitt. 2 et 3. ἐν τῇ.

4) φησὶ, τὴν πηνελόπ.) Noſtri φησὶν αὐτὴν, non male, nam πηνελόπην mox praeceſſerat.

5) τραγοσκελῆ πᾶνα) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν πᾶνα. Hom. in Hymn. XVIII. αἰγοπόδην, alii τραγοπόδην, lat. *hircipedem*, *capripedem* nominant. cff. ſchol. Theocrit. I, 3 et 123. VII, 109, et Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 18.

6) φλυαρεῖ — πανός) *Vit.* 1. et Ciz. ὅπερ οὐκ ἀληθεύει, modeſte Iſaac. Tzetz. ſed Io. Tzetz. immodeſte φλυαρεῖ —, qui haud dubie haec correxit.

7) ὁ πὰν) Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea recte pro πᾶν.

8) Ἑρμοῦ) Vt quoque tradunt Herodot. II, 145, et Eudoc. p. 323, verum non addunt ἄλλης. Alii tamen Penelopen, Vlyſſis vxorem, intelligunt. Sic, quod debemus Reineſio, Greg. Nazianz. in orat. III. T. I, p.

πης ἄλλης υἱὸς γέγονε 9)· καὶ ἕτερος δὲ Παὼν, Διὸς καὶ Ὑβρεως 10).

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς] Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη 11) περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ἀπ' Ὀδυσσέως 12) φησίν·

. . . . ὅτε μοι πλεῖστοι 13) χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ 14) Πηλείωνι θανόντι.

775 — 76. Μολοβρὸς] Ὁ ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι 1) πρὸς 2) βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν 3) εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πέ-

8. ed. Paris. 1609. dicit: τὸν τραγέπουν καὶ τὸν σεμνὸν πᾶνα, τὸν ἐκ πάντων μυηστήρων ἕνα θεὸν, καὶ λαβόντα τὴν ὕβριν, ὥσπερ ἦν ἄξιον. cff. Comment. Eliae Cretens. T. II, p. 337, et Nat. Com. V, 6, p. 452. et Munk. ad Hyg. f. 224.

9) υἱὸς γέγ.) A Seb. allatum noſtri non agnoſcunt.

10) ὕβρεως) Conſenſu Codd. Mſſ. omnium et Seb. et noſtrorum legitur, quamquam auctoribus Apollod. I, 4, 1. et ſchol. Pind. ad argument. Pyth. p. 483. Vol. II, ed. Heyn. θύμβρεως vera videtur eſſe lectio. Sine dubio, quum omnes Codd. conſpirent in lect. ὕβρεως, errauit Tzetzes ipſe, eumque ſecutus Natal. Com. V, 6. quorum error deinde ad alios eſt tranſlatus. Abſit ergo a nobis emendare, et reducere in rectam viam Tzetzam: ſatis ſit, indicaſſe errorem. cf. omnino Heyne ad Apollod. I, 4, 1.

11) συνέστη) Vitt. 2 et 3. περιέστη, non male.

12) ὡς καὶ ὅμ. ἀπ' ὀδυσσ.) Pro ὡς καὶ ὅμ. ὡς ἀπὸ ὀδ. Vit. 1. et Ciz. cf. Odyſſ. ε, 309 ſq.

13) ὅτε — πλεῖστοι) Noſtri cum edd. pr. ἔπποτε — πλεῖστα. Credibile eſt, Tzetzam ſic legiſſe, quia omnes Codd. ſic praebent. Iniuriam igitur ei infert emendatio Sebaſt. ad textum Homeri, qui nunc exſtat, reficta.

14) περὶ) Vit. 1. et Ciz. παρά.

1) παραγίν.) Vitt. 2 et 3. παραγενέσθαι.

2) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

3) ἐπελθ.) Vit. 1. et Ciz. ἀπελθών.

νητα [4]), ὅπως μὴ γνωσθεὶς [5]) δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας. Μελάνθιος γάρ, ὁ τότε [6]) εἰκέτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ [7]) τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον [8]).

Πῆ [9]) δὴ τόνδε [10]) μολοβρὸν ἄγεις, ἀμίγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

Καὶ ἅμα κολαφίζει καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ [11]) τοῦτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Λυκόφρονος ῥητὸν, τό·

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρει.

Καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ· δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλή. Οὗτος δὲ εὔλοφόν πως [12]) φησὶ τὴν ῥάχιν. Τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι ἐν τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθεὶς] Λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεὶς. Διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππόν φησιν, οἵτινες ὕβρισαν αὐτόν [13]).

4) πίνητα) Ciz. et Vit. πίνητι, non bene.

5) γνωσθ.) Vit. 2. γνωρισθείς.

6) γὰρ, ὁ τότε) Vit. 1. et Ciz. bene, pro δὲ, ὁ τούτου.

7) συνεπ.) Vit. 1. et Ciz. συνεπόμενος.

8) τὸν Εὔμ.) Delent τὸν Vitt. 2 et 3.

9) πῆ) Odyſſ. ρ, 219 ſq.

10) τόνδε) Noſtri τὸν, male, qui quoque alterum verſ. a Seb. additum non addunt.

11) γελοῖον — καὶ τῇ πυγῇ) Deſiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. vt fere vbique, vbi ſchol. calumniatur Lycophronem: vid. Nott. ad Lycophr.

12) εὔλοφόν πως) Vit 3. bene pro εὔλ. πῶς, nam interrogatio turbat ſenſum verborum.

13) οἵτινες — αὐτόν) E correctione Seb. quae textum nil iuuat. Noſtri tuentur vet. lect. ὑβρίσαντας αὐτοὺς αὐτόν. Vit. 1. et Ciz. ſoli inſerunt αὐτοὺς a Pottero damnatum.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων] Παρ' Αἰσχύλῳ [1]) Φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· παρ' Ὁμήρῳ γὰρ Φαίνεται ὁ Ὀδυσσεὺς [2]) βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου· ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντίνου, ἢ Ἀντινόου, ὡς βούλει, γράφε [3]).

780. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος] Ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν [4]) Ἴλιον, καὶ φοβηθεὶς, μήπως διανοηθεὶς [5]) ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος [6]), μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸν ἀναγνώριστον [7]), ὡς καὶ Ὅμηρός [8]) φησιν·

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις καὶ ξέναι [9]) τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ αἱ πληγαί· ἔτι γὰρ [10]) τὸ ἐγχάραγμα τῶν ἐγγεγονυιῶν [11]) αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ, καὶ ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς δαψιλὴς [12])

1) Αἰσχύλῳ) *In fragm. quod in collectione Stanleiana desideratur.* Sebast.

2) ὁ Ὀδυσσ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ὑπ' Ἀντ. — γράφε) Ita Vit. 1. et Ciz pro ὑπ' Ἀντινόου.

4) εἰς τὴν) Vit. 1. et Ciz. εἰς τόν.

5) φοβηθ. — διανοηθεὶς) Debemus Vit. 1. et Ciz. pro φοβούμενος, μὴ νοηθεὶς. Vit. 2. mire βουλόμενος pro φοβούμενος, quod Vit. 3. omittit.

6) τὸν — Ἀνδρ.) Absunt a nostris.

7) πρὸς — ἀναγνώρ.) Soli Codd. Vit. 1. et Ciz. addunt, sed quae sequuntur: ὡς καὶ — δαμάσσας, non habent, vti plura, vbi Homerus laudatur. Sunt sine dubio adiecta a Io. Tzetza.

8) Ὅμηρ.) Odyss. ϑ, 244.

9) καὶ ξέναι) Prae omnibus exhibent Vit. 1. et Ciz.

10) ἔτι γὰρ) Pro ἔτι δὲ nostri Codd. bene.

11) ἐγγεγ.) Pro γεγον. Ciz. et Vit. 1.

12) δαψιλὴς (δαφιλὴς)) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

σφραγὶς, λύγοις [13]) καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα [14]).

781. Ὁ λυμεὼν [1])] Ὁ Ὀδυσσεύς. Τῶν Τρώων δὲ λυμεών.

783. Δομῇ] Τῷ σώματι. Τὸ δὲ σχῆμα, μεταπλασμὸς ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου εἰς τὸ θηλυκόν [2])· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. Φησὶν [3]) ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτι εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυσμενεῖς.

784. Παλεύσῃ] Ἀπατήσῃ [4]) τοὺς δυσμενεῖς [5]), ἤτοι τοὺς Τρῶας, ταῖς κατασκοπεύσεσι. Παλεύτριαι [6]) δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδιστήριαι περιστεραί.

785. Φηλώσας] Ἀπατήσας· ἠπάτησε γὰρ [7]) τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ Φηλώσας ἀπὸ τοῦ Φηλόω [8]), Φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ὃ ἀπὸ τῶν Φηλήκων, ἤτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη, ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα [9]) ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

13) λύγοις) Vitt. 2 et 3. λύγοισι.

14) ἐγκολ.) Vit. 2. ἐγκολαφεῖσα.

1) ὁ λυμεών) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz.

2) ἀπὸ τοῦ — τὸ θηλ.) Articc. τοῦ et τὸ adduntur a Ciz. et Vit. 1.

3) φησὶν — δυσμενεῖς) His carent noſtri. Gloſſam ſapiunt.

4) ἀπατήσῃ) Pro ἀπατήσει noſtri recte, nam reſpondet παλεύσῃ.

5) τοὺς δυσμ. — κατασκεπ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. et ſeqq. παλεύτρ. — περιστεραί ſchol. ſeq. ſunt inſerta. Multa hic turbata.

6) παλεύτρ.) Vitt. 2 et 3. παλαίτριαι, et mox οἱ πλάνοι pro αἱ πλάναι.

7) ἠπάτησε γὰρ) Addunt Ciz. et Vit. 1. optime. Verba autem τὸν βασιλέα — πληγὰς abſunt a Vitt. 2 et 3.

8) ἀπὸ τοῦ Φηλόω) Vit. 1. et Ciz. θέμα, Φηλόω.

9) ἄχρηστα) Peſſime Sebaſt. ἄγχηστα.

786 — 88. Βομβυλίας] Τῆς Ἀθηνᾶς [1]). Βομβυλιός [2]) ἐστι ζωΰφιον [3]) ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ [4]), ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν. Λέγεται δὲ βομβυλιὸς παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κουτρούβιον [5]), καὶ ῥόμβα, ἢ στρόμβα [6]), βομβυλιὸς καὶ βέμβιξ [7]) καλεῖται. Βομβυλία δὲ [8]) καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὅσπερ νῦν λέγεται [9]). Γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν, τότε διὰ διφθόγγου γράφεται [10]). Βομβυλίας [11]) δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, (οἷον) ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα. Ἡ Βομβυλεία δὲ, τῆς Βομβυλείας, δίφθογγος. Τιμᾶται

1) τῆς Ἀθηνᾶς) Soli Vit. 1. et Ciz. exhibent.

2) βομβυλιός) Pro βομβύλιος Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea.

3) ζωΰφ.) Vit. 1. et Ciz. ζῶον, vt Harpocrat. ad h. v.

4) μέλαν — χροιᾷ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. χροιᾷ pro χροιᾷ Vitt. 2 et 3. bene.

5) κουτρούβ.) Vit. 1. et Ciz. κουτρούκιον, cf. Du Freſne Gloſſar.

6) ῥόμβα, ἢ στρόμβα) Hanc lectionem vet. a Seb. perperam mutatam in ῥόμβος καὶ ὁ στρόμβος, reuocauimus e Codd. noſtris, nam ſunt vocabula mediae Graecitatis, ideoque aetati Tzetzarum magis apta. cf. Gloſſar. Du Freſne: ῥόμβα, στρόμβα, στρόβα.

7) βέμβιξ) Recte. Vit. 2. βέμβρυξ: Vit. 3. cum Phavor. βέβρηξ, qui vero ad στρόμβος habet βέμβιξ.

8) δὲ) Inſerunt cum Seb. Vitt. 2 et 3.

9) ὅσπερ — λέγεται) Vitt. 2 et 3. ὅπερ — λέγει, ſcl. Lycophron. Potterus exiſtimat hic vocabulum aliquod deeſſe; ſane, ſi legitur ὅσπ. — λέγεται. Legendum eſſe putem vel ὥσπερ — λέγεται, vel cum Vitt. 2 et 3. ὅπερ, ſcl. βομβύλιον, — λέγει.

10) διὰ διφθ. γράφεται) Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. recte, pro διὰ δ. γραφήσεται: Vitt. 2 et 3. δίφθογγος γραφήσεται.

11) βομβυλίας δὲ — γράφ.) Legas iterum γράφεται pro γραφήσεται. Abſunt haec a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ſic: βομβ. δὲ καὶ ι, καὶ δίφθογγος γραφήσεται. Hinc ſubiicit Phauor. οἷον, bene; forſan excidit e noſtris. Vncis incluſum adiecimus.

δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βουβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ ὁμοίως [12]) ὄρος ἐστὶ Βοιωτίας. Λέγει οὖν, Ὄντινα [13]), ἤγουν Ὀδυσσέα, ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψεν· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ [14]) φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα [15]), γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. Σειληνὸς [16]) δ' ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ [17]) μυθικῶν ἱστοριῶν (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν, Ἀντίκλειαν εἶναι [18]) τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον, τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως τοῦ [19]) Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ [20]) παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα·

Πολλοῖσι γὰρ ἤγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν.

12) ὁμοίως) Omittunt Vitt. 1. 3. et Ciz.

13) ὅντινα) Noſtri, vt ante Pott. ὅτι, et pro ἤγουν Ὀδυσσέα a Sebaſt. illatum ad extr. λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα.

14) ἐν γ. Βοιωτ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν γὰρ τῇ Βοιωτ.

15) τὴν — θυγατέρα) Noſtri Codd. non habent.

16) Σειληνὸς usque ad πολυπραγμονείτω omnia in Vit. 1. et Ciz. deſunt. Eudocia p. 312 et 394, vbi eadem auctore Sileno, ſed Tzetza longe diligentius tradit, legit Σιληνὸς, vt Athen. XI, p. 783. pro Σειληνός. cf. de eo Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 328. Eius quoque meminit Nat. Com. 1, 6. Forte idem eſt, cuius mentionem faciunt Laert. in Anaxagora, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν: quem Strabo III, p. 172. Σιλαιὸν vocat, Cic. Diuin. I, 24, et Liuius XXVI, 49.

17) ἐν δευτ.) Vit. 3. ἐν δευτέρᾳ. Poterat autem ita ſcribere, quia verba vncis incluſa δύο δὲ — βιβλία cum Vit. 2, non affert, quae Eudocia quoque ignorat.

18) εἶναι) Inſerunt bene Vitt. 2 et 3.

19) τοῦ) Addunt bene Vitt. 2 et 3.

20) Ὀδυσσείᾳ) τ, v. 407 ſq. Verſus vero a Seb. adiectos noſtri non adiiciunt.

Ἦγουν πολλοί [21]) μοι ὠδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ, εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, ἐγενήθη, εἴτε, κατὰ τὸν Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος [22]) λέγει·

Ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω.

Ex 788. Μόνος πρὸς οἶκους] Ἀπὸ γὰρ τῶν ἑφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναστρεφόμενος [1]) ἐσώθη.

789 — 94. Λοῖσθον δὲ, καύηξ ὥστε] Ὕστερον δὲ [2]), ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε [3]) περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσίν τε καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ χιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυστίαν καὶ [4]) ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακαίνης καὶ [5]) Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας [6]) δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι πολεμῶν, πέλας τοῦ Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγών.

Ex 791. Θοίναις πρωνίων] Θουκυδίδης [7]) εἰς τέτταρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν [8]), Πρωνίους,

21) ἤγουν πολ.) Noſtri, vt edd. pr. πολλοὶ γάρ: Vitt. 2 et 3. ὠδύσαντο pro ὠδύσαντο.

22) Ὅμηρ.) Il. γ, 201. Vltima vero verſ. verba κραναῆς — ἐούσης nil ad rem facientia noſtri Codd. omittunt.

1) ἀναστρεφ.) Vitt. 2 et 3. ἀναστρίφων: Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑποστρίφων.

2) Ὕστερον δὲ) Vit. 1. et Ciz. Ὕστ. καί.

3) κόγχος τε) Vitt. 2 et 3. κογχ. δέ.

4) καὶ) Abeſt a Vit. 3.

5) λακαίνης καὶ) A Seb. inſertum noſtri non inſerunt.

6) ἔρωτας) Vit. 3. ἔρωτα.

7) Θουκυδ.) L. II, c. 30. ed. Lipſ. Vol. I, p. 292.

8) κεφαλλην.) Noſtri, vt Thucyd. pro κεφαλην. ſimplici λ. cff. Varr. Lectt. ad

Σαμαίους [9]), Παλλεῖς καὶ Κρανίους. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους [10]).

Ex 792. Πρὸς τῆς Λακαίνης] Τῆς Πηνελόπης. Τυνδάρεως γὰρ καὶ Ἰκάριος [11]), ἀδελφοὶ, οὗτινος Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας [12]) ἡ ἐηθεῖσα Πηνελόπη, Ἀρναία πρότερον λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη κληθεῖσα [13]), ὅτι ἐιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν [14]), ὑπὸ πηνελόπων ὀρνίων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, ὑπὸ τῶν ἰδίων δὲ [15]) γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

Ex 793. Σύφαρ] Καὶ λεβηρὶς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα. Νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος. Γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, καὶ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν [1]), ἀποδύεται τὸ δέρμα.

Πόντιον Φυγὼν σκέπας] Πόντιον σκέπας τὴν Ἰθάκην νῆσον εἶπεν [2]), ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. Ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Thucyd. In Reinef. Syntag. Inſcriptt. Cl. III, n. 85. ſimplici λ ſcribitur. Pauſan. I, 27, 4. κεφαλληνίων a Cephalo nomen accepiſſe tradit.

9) Σαμαίους) Vitt. 2 et 3. recte pro Σαμίους. cf. Thucyd. Varr. Lectt. et ſchol. Sic quoque iidem Codd. παλλεῖς pro παλεῖς, et κρανίους pro κρανείους cum Thucydide.

10) πρωνίων — ἔθνους) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

11) ἰκάριος) Recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 546. perperam ἴκαρος, nam omnes nominant ἰκάριον l. ἰκαρίωνα, Apollod. I, 9, 5, et III, 10, 4. Eudoc. p. 239, et Nat. Com. VIII, 24.

12) περιβοίας) Sic quoque Apollod. III, 10, 6. ſed Eudoc. p. 239. nominat matrem πολυκάστην. Pro οὗτινος noſtri tuentur lect. vet. οὗ.

13) κληθεῖσα) Pro ἐκλήθη noſtri cum Seb.

14) εἰς θάλασσαν — γονέων πάλιν) Non bene deſunt in Vitt. 2 et 3.

15) ὑπὸ τ. ἰδίων δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene, pro καὶ ὑπὸ τ. ἰδ.

1) εἰσελθ.) Vitt. 2 et 3. ἐλθών.

2) πόντιον — εἶπεν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. demtis modo πόντιον σκέπας. Vit. 1. vero et Ciz. vt edd. vett. τὴν ἰθάκην εἶπε πόντ. σκέπ. ὅτι νῆσος ἐστὶν, etiam bene.

Ex 794. Κόραξ σὺν ὅπλοις] Κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. Ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον [3]), ὁ κόραξ. Ὑπέργηρως δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. Μέμνηται [4]) δὲ τούτου [5]) καὶ ὁ Ὀππιανὸς [6]) εἰς τὰ περὶ τρυγόνος, λέγων οὑτωσί πως·

Κεῖνό [7]) ποτ' αἰγανίῃ δολιχήρεϊ κωπήσσῃ
Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
Λίχμάζειν δηίοις ἄλιον μόρον. Αὐτὰρ ὁ νήσῳ
Αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ [8]) μάθε, πώεα πίρθων
Πατρὸς ἑοῦ [9])· γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
Αὐτῷ [10]), τὸν μάστευε, κακὴν ἀνεμάξατο κῆρα.

Ἀπελθὼν γοῦν ὁ Τηλέγονος κλέψαι τὰ πρόβατα Ὀδυσσέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν πολεμήσαντα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας] Τῶν τοῦ Νηρίτου δρυμῶν ἐγγύς.

795. Λοίγιος στόνυξ [11])] Στόνυξ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· νῦν δὲ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.

3) Ἡσιοδ.) Cf. Fragm. p. 450. ed. Lipſ. quam Seb. non conſuluit, nam nusquam hoc effatum ap. Heſiodum occurrere dicit.

4) μέμνηται usque ad πολεμήσαντα abſunt a Vit. 1. et Ciz. Vltima quoque ἀπελθὼν — πολεμήσαντα a Seb. ſubiecta a Vitt. 2 et 3.

5) τούτου) Vitt. 2 et 3. non habent, ſed ὁ cum Seb. praeponunt voc. Ὀππιανός. Pro εἰς τὰ Vit. 3. εἰς τό.

6) Ὀππιαν.) *De Piſcat.* II, 497 *ſq.* *Teſtatur etiam Nicand. Ther.* 835 *et* 836. Seb.

7) κεῖνο usque ad προσέκελσε, a Seb. temere recepta, Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. ignorant.

8) καὶ οὐ) Vitt. 1 et 3. ὃδ' οὐ.

9) ἑοῦ) Vitt. 2 et 3. ἑοῖο, non apte.

10) αὐτῷ, τὸν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸν, mendoſe, et κακὸν προσεμάξ. pro κακὴν ἀνεμάξ.

11) λοίγιος στ.) Hoc ſchol. quod Sebaſt. debet Cod. Vat. noſtri non exhibent.

796. Δυσαλθὴς] Δυσίατος· ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος.

Ἔλλοπος [1])] Ἔλλοψ, πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς.

Σαρδονικῆς] Τὸ δο μικρὸν ὁ Τζέτζης [2]) γράφει, καὶ λέγει, μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ν ἀμεταβόλου, ἢ Σαρδανικῆς [3]) λέγει γράφεσθαι· μέγα γὰρ οὐδ' ὅλως [4]) τοῦτο δέχεται· οὐδὲ τοὺς Ἀττικοὺς φησι [5]) τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ οτης [6]), οἷον οἰνοπότης, οἰνοπώτης, αἱματοπότης, αἱματοπώτης [7]), καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων [8]), οἷον δύο δύω, ἄπο ἄπω, δεῦρο δεύρω [9]), καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτὼ μερῶν.

1) Ἔλλοπος — φωνῆς) Non exſtat in Vit. 1. et Ciz. Aelian. H. An. VIII, 28. ἔλλοπα piſcem eſſe Pamphyliae vel Lydiae commemorat.

2) ὁ τζέτζης et γράφει — εἶναι abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Scholiaſt. nomen ſuum venditat.

3) σαρδανικῆς) Sic Hom. Odyſſ. υ, 301:

μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον —

cff. ibi interptt. in ed. Erneſti. Noſtri Codd. legunt σαρδονικ. pro σαρδανικ. non apte. Ciz. et Vit. 1. vero, quia antea nominis Tzetzae non facta erat mentio, habent σαρδονικὴ γράφεται pro γράφεσθαι. Vitt. 2 et 3. γράφειν. Legi quoque poteſt σαρδωνικῆς pro σαρδανικῆς.

4) οὐδ' ὅλως) Vitt. 1. 3. et Ciz. pro οὐδόλως.

5) φησι) Noſtri cum Pott. 1. recte pro φασὶ, ſcil. Tzetzes. Pott. 2. φασὶ ſine dubio lapſu typographorum, qui fraudi fuit Sebaſt.

6) τὰ διὰ — οτης) Ita quoque Vit. 3. ſed Vitt. 1. 2. et Ciz. τὰ ὅτης. Thryll. addit: *lege* τὰ εἰς ωτης, ſuper ω ſcripto ο. atque mox tantum οἰνοπώτης, ſuperſcripto ο ſuper ω, ſine οἰνοπότης a Seb. addito. Vit. 3. vero modo οἰνοπότης.

7) αἱματ. αἱματ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Vit. 1. vero et Ciz. τοξώτης cum ε ſuperſcripto, et omiſſis καὶ τὰ ὅμοια, quae ſunt in Vitt. 2 et 3.

8) τῶν λόγων) Vit. 1. et Ciz. τοῦ λόγου.

9) δύο — δεύρω) Noſtri ω ω ω δύο, ἄπο, δεῦρο.

Ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας. Ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδοῖ [10]) βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ συγκατεχόμενοι [11]), ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος [12]) δέ φησιν, ὡς [13]) ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις [14]), καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη [15]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ [16]) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ [17]) τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδοῦς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον [18]) τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος] Σφαγεὺς, ἀόρταμός τις ὤν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. Ἡ ἄρταμος [1]), ὁ μάγειρος,

10) *σαρδοῖ*) Vit. 1. et Ciz. *σαρδὼ. Puto σαρδόᾳ legendum, vt etiam fecit Eraſmus in Prou. Sardonius riſus.* Thryllit.

11) *συγκατεχ.*) Vit. 1. et Ciz. *κατεχ.* Vitt. 2 et 3. *συνεχ.*

12) *τίμαιος*) In hiſt. Sicula. *Suid. in σαρδόνιος γέλως alia verba Timaei refert.* Thryllit.

13) *ὡς*) A noſtris abeſt, vt in edd. ante Pott.

14) *ξύλοις*) Artic. praemiſſum *τοῖς* Vit. 1. et Ciz. delent. Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 26, ed. Heinſ. vbi eadem verſibus includit, *ἐν ξοπάλοις.*

15) *ὅθεν — ἐλέχθη*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. non male, nam poſthaec repetuntur, vbi a Vitt. 2 et 3. praetermittuntur. Vit. 3. *σάρδιος* pro *σαρδώνιος.*

16) *ὅτι ἐκεῖ*) Pro *ὅτι ἐκεῖνοι* Vitt. 2 et 3. recte, nam *ἐκεῖνοι* ortum ex *ἐκεῖ* et ſeq. *οἱ.*

17) *ὑπὸ*) Pro *ἀπὸ*, olim *παρὰ*, noſtri cum Seb. exhibent. Vit. 1. tamen et Ciz. omittunt ſqq. *αὐτῶν ἀφορῶντες.*

18) *κέντρον*) Vit. 1. et Ciz. *κέντρων*, non apte.

1) *ἡ ἄρταμος — παρθένος*) Non comparent in Vitt. 2 et 3. Verba *ὅθεν Ἀχιλλέως δόμαρτος*, quae in Vit. 1. et

καὶ ἀρτεμής· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλέως δάμαρτος] Πρῶτον τοῦτο [2]) δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης [3]) τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ὅτι ἢ [4]) ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν [5]) τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χείλεος [6]) ἄμοιρος εἶναι. Ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός. Καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ γράφεται [7]). Εἰ δέ τις διὰ δύο λλ τοῦτο γράφει [8]), κελεύει τοῦτον, μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν, χωρὶς ἐπιστήμης καὶ εἰδήσεως· λέγειν δὲ τοῦτο [9]), ὅτι Αἰολικόν ἐστιν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιοῦσι τὰ σύμφωνα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς [10]).

Ciz. et edd. ſuper. hic leguntur, ad ſchol. ſeq. ad quod pertinent, a Seb. ſunt translata.

2) πρῶτον τοῦτο) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. Vit. 1. vero et Ciz. τοῦτο, ſed πρῶτον non habent.

3) ὁ τζέτζης) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 796. vbi vid. quae ſunt dicta: deinde γράφεται pro γράφει. Quae ſequuntur φησὶ γὰρ — γράφεται a Vit. 1. et Ciz. omnia ſunt omiſſa. Forſan Io. Tzetzes addidit.

4) ὅτι ἢ) Vitt. 2 et 3. ignorant ὅτι.

5) ἐμποιεῖν) Vit. 2. ἐμποιῆσαι.

6) χείλεος) Vitt. 2 et 3. tuentur vulg. χιλοῦ.

7) γράφεται) Vitt. 2 et 3. retinent γράφειν τοῦτο κελεύει, quae oſtentationi Io. Tzetzae ſunt aptiora.

8) εἰ δέ τις — γράφει) Vit. 1. et Ciz. vt ſuperioribus δι' ἑνὸς λ γράφει conueniant, εἰ δὲ — γράφεται.

9) κελεύει — λέγειν δὲ τοῦτο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nam dubio caret, ea eſſe Io. Tzetzae, qui amat dicere κτηνωδῶς λέγειν, vt in Chil. V, 569, et al. loc. τοῦτο recte Vitt. 2 et 3. Seb. male cum vulg. τότε.

10) καὶ ταῦτα — Ἀχιλεύς) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Thryllit. hic adiunxit ſqq.: *De hoc ita Iſaacius Caecus (verba ſunt Aldi Romani in orthographia Statiana voc. Achilles p. 261.) in totius Iliados compendium a ſe editum:* Ἀχιλῆος δι' ἑνὸς λ ὀφείλει γράφειν, ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἢ παρὰ τὸ ἄγειν

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἤτοι γυναικὸς [11]), ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη [12]). Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς λῃροῦσιν [13]), ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα [14]). Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης [15]), τῆς Ὠκεανοῦ. Καὶ Αἰήτου μὲν [16]) παῖδες, καὶ Εἰδυίας, Μήδεια καὶ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ [17]) καὶ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος καὶ Κασσιφόνη [18]). Πασιφάης [19]) δὲ καὶ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαῖδρα, καὶ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαύκωνά [20]) φησιν· ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν αὐταν-ἐψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

τὸν λαὸν, ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεὺς, ἠγεμὼν γὰρ ἦν, ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι, ὡς φησιν Εὐφορίων·

εἰς φθίην χιλοῦο κατήϊε πάμπαν ἄπαστος·
τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

καὶ συστέλλεται μὲν ὡς δίχρονον, ἐκτείνεται δὲ ὡς κοινὸν ὑπὸ τοῦ λ. αἰολεῖς δὲ μόνοι ἀχιλλεὺς γράφουσι, διπλασιαστικὸν γάρ. *Huc usque Caecus ille, quem Tzetzam noſtrum eſſe ne dubita. Eadem vid. in Etymol. in* Ἀχιλεὺς, *et in Euſtath. ad Il.* α, *p.* 15. Dignus ſane hic locus a nobis exſcriptus, qui cum noſtro conferatur. Saepius Iſaac. et Io. Tzetzes permutantur. Sine dubio hic intelligendus Io. Tzetzes, qui varia in Homerum compoſuit, inpr. Antehomerica, Homerica, et Poſthomerica, quod Aldus h. l. nominat totius Iliados compendium, cum ſcholiis, vnde haec ab Aldo prolata videntur.

11) ἤτοι γυναικὸς) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz.

12) τοιαύτη) Vitt. 2 et 3. τοιάδε.

13) ὡς λῃροῦσ.) Vit. 1. et Ciz. ὡς λέγουσιν, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 85, quae eadem tradit, ὡς λῃρ.

14) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα, vt Eudocia.

15) πέρσης) Sic quoque noſtri cum Eudoc. Alii περσηΐδος. cf. Heyn. Obſeruu. ad Apollod. p. 55.

16) μὲν) Delent Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

17) κίρκης δὲ) Vitt. 2 et 3. κίρκ. τε.

18) κασσιφόνη) Vit. 2. καασιφόνη: Vit. 3. vitioſe πασιφάη.

19) πασιφ.) Noſtri cum Seb. pro πασσιφ.

20) γλαύκ. φησιν) Scl. Lycophr. v. 811.

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν] Ἀριστοτέλης [1]) φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας [2]) ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νίκανδρός φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς [4]).

Εὐρυτὰν] Ὡς τὸ παιάν [5]).

800. Τραμπυίας] Τράμπυια, πόλις Ἠπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς [6]) ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος γράφει [7]).

Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἵτ' οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἄνδρες [8]), οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν.

Ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπυίῃ [9]) καὶ ὁ Ὀδυσσεύς.

801 — 04. Ἔν ᾗ ποτ' αὖθις] Ἔν ἤτινι [10]) Τραμπυίᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ (οὐ γὰρ καὶ [11])

1) Ἀριστοτ. — ἐν Ἰθακ. πολ.) Qui liber fuit pars Rerumpublicarum CLVIII, cff. Fabr. Bibl. Gr. Vol. III, p. 401. ed. Harl. et Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 376. Caſaub. et Menag. in Laert. V, ſegm. 17.

2) εὐρυτᾶνας) Vit. 1. et Ciz. mendoſe εὐρυταίας: Vit. 2. εὐρυτάν: Vit. 3. omittit. cff. Steph. Byz. qui perperam ἔθνος ἰταλικὸν, laudato Lycophronis loco, nominat, et Thucyd. L. 1. ad extr.

4) Νίκ. — ἐν Αἰτωλ.) Codd. noſtri omittunt φησίν. vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 390. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 348. ed. Harl. Laudant hunc libr. ſchol. Apoll. Rh. I, 419. p. 129. ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, et IV, 57. ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν. Athen. VII, p. 296. Macrob. Saturn. V, 20. et Phot. Lex. p. 434. ad τιτανίδα γῆν, ἐν α Αἰτωλικῶν.

5) εὐρυτὰν — παιάν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Steph. Byz. ὡς τὸ Αἰνιάν.

6) ὀδυσσ.) Non habent Ciz. et Vit. 1.

7) Ὅμ. γράφει) Vitt. 2 et 3. Ὅμ. φησὶν. Odyſſ. λ. 121.

8) ἄνδρες) Hic verſ. a Seb. additus a noſtris non additur.

9) ἐν τῇ τρ.) Delent Vit. 1. et Ciz. τῇ, et legunt τραμπυίᾳ pro τραμπυίῃ, deinde cum Vitt. 2 et 3. addunt καὶ, bene.

10) ἐν ἤτινι) Vit. 1. et Ciz. ἐν ᾗ.

11) καὶ) Inſerunt noſtri.

ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) Φθίσει καὶ Φθερεῖ [12]) ἐν θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἠπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ [13]) ὁ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων [14]) καὶ Ἠπειρωτῶν. Τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἀπὸ τῆς σποράς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημενοῦ. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ Βαρσίνης [15]) τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βατιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ [16]).

Δράκων [17])] Ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν Φαρμάκων, ὡς Φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών [18]).

Ἡρακλῆ] Δίχα τοῦ ν γραπτέον, ὅτι ἡ ἔμπροσθεν συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τοῦ Φ.

Ex 802. Τυμφαῖος] Τυμφαῖοι [1]), Ἠπειρω-

12) φθερεῖ) Noſtri retinent vulg. φθείρει.

13) ὁ πρόμος καὶ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

14) τῶν Αἰθίκων) *Plutarch. duobus locis eorum meminit, in Quaeſt. Gr. p.* 293 *et* 297. *adde Heſych. Steph. et Strab.* VII. *qui cum Tymphaeis componunt.* Thryllit.

15) Βαρσίνης) In Codd. et edd. ante Pott. μαρσίνης, male, nam Alexander, vti conſtat, ex Barſine, muliere Perſica, genuit Herculem. Confuſae ſunt litterae μ et β.

16) χαριζ. κασσ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

17) δράκων —) A Seb. huc poſita in noſtris Codd. vt in edd. pr. ad extr. ſcholii inſeq. extant.

18) ὡς Φαρμ. — ἀνελών) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Vitt. 2. vero et 3. praebent, et addunt Ἡρακλῆ — σποράς a nobis quoque inſerta. Thryllit. obſeruat, Tzetzam voluiſſe, Ἡρακλῆ, non Ἡρακλῆν eſſe ſcribendum.

1) τυμφαῖοι — ὁμοίως) Vit. 1. et Ciz. τυμφ. καὶ αἰθικες, ἠπειρ. ἔθνος, bene: Vitt. 2 et 3. vt vulg. ſed ἠπειρῶται pro ἠπειρωτικὸν, cf. Euſtath. ad Il. p. 252. Baſ.

τικὸν ἔθνος, καὶ Αἰθῖκες ὁμοίως, ὧν καὶ Ὅμηρος [2]) μέμνηται, λέγων·

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου [3]) ὦσε [4]), καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σπορᾶς] Τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει κατάγεσθαι [5]) τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν τὸν πατέρα [6]), εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν.

Ex 804. Τημενείων] Ὁ Τημενὸς οὗτος ἔκγονος ἦν Ἡρακλέος [7]). Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος [8]), Λίχας, καὶ Κῆυξ [9]). Κλεοδότου δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἕτεροι.

Ἄποθεν [10])] Τὸ πο μακρὸν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. Ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν Ἀττικῶς μεγάλα γράφονται.

2) ὅμηρ.) Il. β. 744.

3) ἐκ πηλίου) Sic omnes Cdd. Perperam ergo Heyn. in Obseruu. ad h. l. Vol. IV, p. 388. Tzetzam cum Cod. Vrat. peccasse et πυλίου legisse opinatur.

4) ὦσε) Vit. 3. ὤθε.

5) κατάγ.) Vit. 3. κατάρχεσθαι: Vit. 2. κατέρχεσθαί, male.

6) τὸν πατ.) Vit. 1. et Ciz. sine art. τὸν, vt mox μητέρα sine τήν.

7) ἦν Ἡρακλέος) Vit. 1. et Ciz. ἐγένετο Ἡρακλέους.

8) κλεόδοτος) Nisi omnes omnino Codd. conspirarent in hanc lect. et nisi ipse Tzetzes in hoc nomine peccasse videretur, mutaremus id in κλεοδαῖος, vt alii habent, cff. Apollod. II, 8. 2, et Heyne in Obseruatt. p. 205. Herodot. VI, 52, et ibi Valkenar. et Pausan. III, 15. Varie autem hoc nomen corruptum esse docet etiam Facius ad Paus. II, 7, 6.

9) κῆυξ) Vit. 3. κήυξ.

10) ἄποθεν — γράφονται) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vti iam ab edd. ante Pott. abfuerant.

805. Πέργη δέ μιν] Πέργη [1]) ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσέα κεῖσθαι κάενται ἐν Γορτυναίᾳ [2]). Πῶς δὲ [3]) ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη [4]); Καὶ ὁ μὲν Τζέτζης [5]) κακοπλάστως αὐτόν φησι τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἔδειξε πολλάκις [6]), ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτῷ, ὥσπερ [7]) ἐνταυθοῖ φησὶ γράψαι, καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι· Ὅταν στενάζων τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καὶ φησὶ γελῶν [8]), πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα. Ἓν μέν, ὅτι θανὼν πρώην ὑπὸ Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Καὶ ἓν μὲν τοῦτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ ἀνακόλουθον [9]). Δεύτερον δὲ καὶ [10]) ἀνακόλουθον τοῦτο φής, ὦ Λύκοφρον, ζῶντος Ὀδυσσέως, ἢ τεθνηκότος, ἐπιγαμίαν γεγονέναι [11]) Τηλεμάχου τοῦ

1) *πέργη*) Noſtri praemittunt art. *ἡ*.

2) *γορτυναίᾳ*) Pro *γορτυνίᾳ* Vit. 1. et Ciz. cum Lycophrone.

3) *πῶς δὲ*) Pro *πῶς οὖν* noſtri, melius.

4) *κεῖσθαι συνέβη*) Ciz. et Vit. 1. pro *κεῖται*, bene; deinde quoque, verum minus apte, legunt *Εὐρυτᾶσι*, et *τυρσενικῶς* (*τυρσενικοῖς*) ſublato *ἐν*.

5) *καὶ ὁ μὲν τζέτζης* usque ad alterius ſectionis verba, *ὅτι ὅπως μετετίθη*, deſiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. haud dubie inſerta a Io. Tzetza, qui vbique nomen et doctrinam ſuam oſtentat.

6) *ὡς — πολλάκις*) A Seb. recepta Vitt. 2 et 3. firmant, vti quoque mox ſeq. *αὐτόν*.

7) *ὥσπερ ἐνταυθοῖ*) Vitt. 2 et 3. recte, pro *ὥσπ. καὶ ἐνταυθοῖ*.

8) *γελῶν*) Vitt. 2 et 3. cum Seb. adiiciunt.

9) *καὶ ἓν — ἀνακόλουθον*) A Seb. inſertum Vitt. 2 et 3. quoque inſerunt, omiſſis tamen *ἐναντίον καί*.

10) *δὲ*) Pro *δὲ καὶ* noſtri, ſed non *φὴς* pro *φησὶ* exhibent, quod *φὴς* Tzetzae oſtentatori aptiſſimum eſt.

11) *ἐπιγαμ. γεγον.*) Noſtri cum vulg. *ἐπιγαμίαν γίγονε*, quod ſenſum dat bonum, nec opus erat correctione Sebaſt. Codd. auctoritate deſtituti.

Ὀδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης [12]) τῆς Κίρκης παιδός. Εἰ μὲν ζῶντος, πάντως [13]) οὐ προανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος, ὡς ἄγνωστον· ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν αὐτὸν [14]) ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν πάλιν [15]) ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται [16]), τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν;

Ἐμοὶ ταῦτα, ὦ Λύκοφρον, ἀνακόλουθα καὶ γελοιωδέστατα φαίνεται [17])· οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρομένων ἐν τοῖς τοιούτοις [18]) συμμαχεῖν σοι. Φασὶ γάρ τινες ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἢ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχῳ, καὶ μηδ' ἑαυτὴν [19]) ἐγεῖραι δυναμένη. Καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ [20]) πεπλήρωται·

Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων [21]).

Ἦ, ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου [22]), καὶ

12) κασσιφ.) Vitt. 2 et 3. κασιφ. ſimplici σ, atque ſic etiam poſtea.

13) πάντως) Vit. 3. πάντων.

14) αὐτὸν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

15) θανὼν πάλιν) Vit. 3. θανὼν πάλαι, non inepte.

16) παρεισάγ.) Vit. 3. παράγεται, omiſſis quoque ſqq. τὴν κίρκην.

17) ἐμοὶ — φαίνεται) Ita quoque cum Seb. Vit. 2. pro ἐμοὶ μὲν ἀνακόλ. ταῦτα φαίνεται.

18) ἐν τοῖς τοιούτ.) Noſtri cum Seb. inſerunt.

19) ἑαυτὴν) Vit. 2. αὐτήν.

20) ἐπὶ ταύτῃ) Vit. 2. ἐπ' αὐτῇ: Vit. 3. ἐπ' αὐτήν.

21) βρύων) Vitt. 2 et 3. recte pro βρύεις, nam ſic Plutarch. ter, Vol. VI, p. 264 et 328. et Vol. X, p. 567, ed. Reisk. Seb. laudat Luc. IV, 23. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.

22) Σιμωνίδου) Vitt. 2 et 3. male Σιμωνίδης. *Epigramma Simonidis in mortuum, quem repertum humauerat, et a quo per ſomnium monitus naufragium euaſerat*, memorant Io. Tzetz. in Chil. I, 24. Val. Max. I, 7, 3. Libanius διηγήμασι c. 7, p. 53.

νῦν [23]) αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τεθνηκυῖα χάριτας παρέχει. Ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης περὶ τούτων τῶν κακοπλάστων καὶ ἀνακολούθων καὶ [24]) ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι πλέον [25]) περὶ τοῦ ὑπὸ Τηλεγόνου θανόντος [26]) αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου [27]). Ἄλλοι δέ φασι, περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου, ὅτι ἴσως [28]) μετετέθη ἀπὸ Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. Καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [29]) πιθανότητος, οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοῦτον εὑρίσκειν, τοιαῦτα πολλὰ μισεῖν [30]). Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀναιρεθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τοῖς τῆς [31]) Κίρκης Φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο [32]) Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. Πηνελόπη δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ [33]).

Cic. de Diuin. I, 27. *et ſchol. Ariſtidis ap. Vrſin. fragm. p.* 330. Thryllit. Add. Anthol. T. I, p. 137. LX. cf. ibi Iacobs.

23) νῦν) Noſtri cum Seb. adiiciunt.

24) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

25) πλέον) A Seb. adiunctum Vitt. 2 et 3. quoque adiungunt.

26) θανόντος) Noſtri cum vulg. θανάτου, male.

27) τηλεμ.) Vit. 3. inepte τηλεγόνου.

28) ὅτι ἴσως — usque ad ἐγήματο τηλεγόνῳ) Vit. 1. et Ciz. ſic: ὅτι μετετέθη ἀπὸ εὐρυτάνων εἰς πίργην, ἢ ὅτι μῦθος φέρεται, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελεῖν αὐτὸν τὸν τηλέγονον ἡ κίρκη Φαρμάκοις ἀνέστησεν, ὁ δὲ τηλέγονος πηνελόπην ἐν μακάρων νήσοις ἐγήματο. Haec videntur eſſe recenſionis primae, ſed, quae Seb. cum Vitt. 2 et 3. exhibent, ſecundae.

29) ἐχόμενον) Vit. 3. ἐχόμενα.

30) τοιαῦτα — μισεῖν) Vitt. 2 et 3. πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖ, ita vt μισεῖ ad ipſum Tzetzam pertineat.

31) τοῖς τῆς) Vit. 3. bene pro τῆς.

32) καὶ ἐγήματο — τηλεμ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

33) πηνελόπη — τηλεγ.) Noſtri omnes πηνελόπην — τηλέγονος, quod idem eſt.

806. Ἐν Γορτυναίᾳ [1])] Θεόπομπός φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἠγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησε τὴν Γορτυναίαν, ἐνθα καὶ τελευτᾷ ὑπ' αὐτῶν [2]).

808. Παιδός τε καὶ δάμαρτος] Τηλέμαχος [3]) ἔγημε Κασσιφόνην, τὴν [4]) θυγατέρα Κίρκης. Καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα· ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ [5]) γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. Ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

811. Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τε αὐτανεψίας] Εἶπον [6]) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ. Τὸν Γλαῦκον Γλαύκωνα εἶπε. Γλαῦκος γὰρ [7]), καὶ Ἄψυρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ἤτοι ἐξάδελφοι· ἀδελφῶν [8]) γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. Ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἶπο-

1) γορτυναίᾳ) Noſtri cum Seb. pro γορτυνίᾳ. Quod ad Theopompum attinet, Seb. haec addit: Chius ille, Iſocratis diſcipulus, de quo eiusque ſcriptis praeter Phot. in Bib. Cod. 176. vid. Voſſ. de Hiſt. Gr. I, 7. niſi malis Athenienſem illum, poetam Comicum, intelligere, in fabula, quam titulo *Vlyſſes* docuiſſe conſtat ex Ariſtoph. ſchol. in Veſp. v. 1537. et Athen. IV, c. 18. conſule Meurſ. B. Attic. L. VI.

2) ὑπ' αὐτῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

3) τηλέμαχ.) Vitt. 1. et 3. τηλέγονος, vitioſe.

4) τὴν) Adponunt recte Vitt. 2 et 3.

5) τῆς αὐτοῦ usque ad ὑπὸ κασσιφόνης deſunt in Vitt. 2 et 3. Eudocia p. 394. habet, quam alias Vitt. 2 et 3., inprimis 3., plerumque ſequuntur.

6) εἶπον — ἐρῶ) Vit. 1. et Ciz. non praebent, vid. ad v. 798. et Palaephatum c. 27.

7) γὰρ) Pro δὲ Vit. 1. et Ciz. bene.

8) ἀδελφῶν) Vitt. 2 et 3. ἀδελφοῦ.

μεν 9), διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον, μέλιτος γέμοντα 10), ἀπεπνίγη· ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου 11), τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ 12), τοῦ καὶ εἰπόντος, ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον 13). Ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη 14) δὲ τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον 15) εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς, ποῦ αὐτὸν εὑρήσει; ἔτι δὲ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ, τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ τρίχρωμος τοῦ Μίνωος βοῦς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι καρπῷ βάτου, καὶ ὁ Μίνως κατέσχεν αὐτὸν εἰπὼν 16), ποῦ ἐστὶν ὁ Γλαῦκος· ὅθ' ὑπὸ τῆς μαντείας 17) εἶπεν, αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ 18) τοῦ μέλιτος εἶναι πεπνιγμένον. Εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἔντινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτόν. Εἶδε 19) δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων 20) ἀγριῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' 21) αὐτοῦ, βαλὼν 22) τυχαίως, ἀν-

9) εἴπομεν) Vit. 1. et Ciz. εἶπον.

10) γέμοντα) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

11) πολυείδου) Vit. 1. et Ciz. πολυίδου, vid. Heyne ad Apollod. III, 3, 1.

12) κοιρανοῦ) Sic quoque Vit. 1. et Apollod. l. l. Ciz. male omittit. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 97. κοιράνου.

13) τοῦ καὶ — πεπνιγ.) In Vitt. 2 et 3. non comparent.

14) ἐδόθη usque ad αὐτοῦ νεκροῦ) Vit. 1. et Ciz. breviſſime ſic: μέλλοντος δὲ αὐτὸν ζωῶσαι τοῦ πολυίδου τοῦ | εἰπόντος εἶναι αὐτῷ πίθῳ. Vitt. 2 et 3. autem omnia, vt vulg. habent, haud dubie aucta a Io. Tzetza.

15) ἐκεῖνον) Vit. 3. ἐκείνῳ.

16) εἰπὼν) Pro εἰπεῖν Vitt. 2 et 3. recte.

17) μαντείας) Pro μαντικῆς Vitt. 2 et 3.

18) ἐν — πίθῳ) Vitt. 2 et 3. delent ἐν, nec addunt τοῦ μέλιτος a Seb. additum.

19) εἶδε) Sic Vit. 1. et Ciz. vt Apollod. l. l. pro ἰδὼν, bene. Vitt. 2 et 3. ἕτερος δὲ ἰδών.

20) θέλων — ὑπ' αὐτοῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Apollodoro.

21) ἀναιρεθῇ ὑπ') Vit. 2. ἀναιρεθῆναι παρ'.

22) βαλὼν) Vit. 1. et Ciz. ὃν βαλ.

εἶλεν αὐτόν. Ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς [23]) τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν. Ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν ὁ Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν [24]). Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτω [25]) τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος [26]), ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικήν· ὃς καὶ [27]) διδάσκει αὐτόν· ἀποπλέων [28]) δὲ, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, τὴν μαντικὴν [29]) ἐπελάθετο.

813. Ἄστρεπτον [1]) Ἀΐδην] Ἐπεὶ [2]) πρῶτον, ὡς [3]) λεροῦσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών. Ἐγὼ δέ Φημι [4]), ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Ἀΐδην διὰ τὸν Τειρεσίαν [5]), καὶ ἀνῆλθε πάλιν [6]), ὃ καὶ [7]) ἀλληγορεῖται, ὅτι λεπτομαντείαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε. Τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἄστρεπτον Ἀΐδην ὑπεισῆλθε [8]),

23) ἐπιθεὶς) Vit. 1. et Ciz. ἐπιτιθεὶς, Eudoc. ἐπιθέντα.

24) ταύτην — ἤγειρεν αὐτόν) Non bene absunt a Vitt. 2 et 3. nam Apollod. et Eudocia exhibent.

25) οὐδὲ οὕτω) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Apollod. sed Vit. 1. et Ciz. οὐκ.

26) τὸ Ἄργος) Deest in Vit. 1. et Ciz. Apollodor. habet.

27) ὃς καὶ) Pro καὶ ὃς Vit. 1. et Ciz. bene.

28) ἀποπλέων) Nostri pro ἀποδημῶν, recte. Apollod. ἐπεὶ ἀπέπλει.

29) τὴν μαντικὴν) Sic nostri cum Apollodoro pro τῆς μαντικῆς. Vit. 1. et Ciz. etiam praeeunte Apollodoro omittunt πάλιν. Vitt. 2 et 3. ἐλάθετο pro ἐπελάθ. quod est Apollodori.

1) ἄστρεπτ.) Vitt. 2 et 3. hic et in sqq. ἄτρεπτον.

2) ἐπεὶ) Vit. 1. et Ciz. ἐπειδή.

3) ὡς) Abest a Vit. 3.

4) ἐγὼ — φημι) Vit. 1. et Ciz. modestius ἦ: illud videtur esse ex emendatione Io. Tzetzae.

5) κατῆλθεν — τειρεσίαν) Vitt. 2 et 3. κατῆλθε πάλιν εἰς τειρεσ. corrupte.

6) καὶ ἀνῆλθε πάλιν) Vit. 1. et Ciz. hic ignorant: ad extr. habent.

7) ὃ καὶ) Vitt. 2 et 3. delent καί.

8) ὑπεισῆλθε) Sic Vitt. 2 et 3. cum Seb. sed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ὑπεισέλθοι.

καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν Τειρεσίου 9), καὶ πάλιν ἀνῆλθε.

817. Μεσσαβοῦν 1)] Ἐν σ γράφεται μεσαβοῦν· λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα ζῶα. Μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαί, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν 2) δέδενται, ὡς Καλλίμαχος 3)·

. . . . . μεσάβους ὑποδύς.

Ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ 4) στιχουργίας, πῇ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῇ δὲ ἀφαιρεῖται 5) τὰς διπλόας, καὶ, ἁπλῶς εἰπεῖν, παντοίως 6) τὴν ἀλήθειαν συγχέει ἱστοριῶν 7) ψεύδεσι, καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς 8) καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς 9) στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν 10), διὰ δύο σσ γράφων 11) τις, Αἰολικῆς

9) τειρεσ.) Noſtri delent praepoſit. τοῦ, et ἀνῆλθε legunt pro ἀνῆλθεν.

1) μεσσαβ.) Sic Vit. 1. et Ciz. et hinc modo: ἐν σ, fine γράφεται et μεσαβοῦν, quod Seb. cum Vitt. 2 et 3. adiecit.

2) τῶν βοῶν) Vit. 3. ζώων.

3) ὡς καλλίμαχ. — usque ad πρὸς στιχουργίαν Vit. 1. et Ciz. ignorant, ſine dubio a Io. Tzetza inſerta, vt haberet, quo Lycophronem reprehenderet. Verba vero ὡς καλλ. — ὑποδὺς abſunt quoque a Vitt. 2 et 3. vid. Callimach. p. 287. ed. Spanh.

4) ἀδείᾳ) Vitt. 2 et 3. ἀργίᾳ, in ora tamen Vit. 3. ἀδείᾳ.

5) ἀφαιρεῖται) Vit. 2. ἀναιρεῖται: Vit. 3. ἀναιρεῖ.

6) παντοίως) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro παντοίαν.

7) ἱστοριῶν) Vitt. 2 et 3. ſine καὶ, quod vulg. praemittit.

8) βαρβ. παραφθ.) Vitt. 2 et 3. βαρβάρων περιφοραῖς, perperam.

9) πρὸς) Vitt. 2 et 3. εἰς.

10) μεσσαβ. — μεσσαβοῦν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed pro his Vit. 1. et Ciz. reliquis ſublatis, iterum pergunt: εἰ δὲ.

11) γράφων) Vitt. 1. 2. et Ciz. γράφει.

διαλέκτου [12]) τοῦτο λεγέτω, κἂν ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεὺς, ἤτοι [13]) Ἀττικός ἐστι.

818. Πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς] Φασὶ γὰρ [1]), ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα [2]), λαβὼν, τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον [3]) ἔπεσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο [4]). Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην [5]), τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, καὶ μετὰ ταῦτα [6]) τῶν καθ' ἑξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς [7]) ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν

12) αἰολ. διαλ.) Vitt. 2 et 3. αἰολικῇ διαλέκτῳ.

13) ἤτοι) Pro ἤ noſtri cum editt. pr. Vitt. 2 et 3. quoque delent ἐστί.

1) φασὶ γὰρ) Pro φασὶν Vitt. 2 et 3. bene.

2) ὀδυσσ. παῖδα) Noſtri cum Eudoc. p. 321. ὀδ. υἱὸν, et Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ pro ὀδυσσ.

3) παῖδα, τὸ ἄροτρ.) Vitt. 2 et 3. παῖδα τῷ ἀρότρῳ. Eudoc. l. l. ἐπῆρε τὸ ἄροτρον, μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον.

4) ἐμαίνετο) Vit. 1. et Ciz. μαίνεται, cf. ſupra ad v. 384.

5) Ἀλλ', ὡς προϋπεσχέθην vsque ad v. 820. omnia in Vit. 1. et Ciz. deſiderantur, quae vero quis credat a libbrario eſſe omiſſa? Sunt haud dubie poſtea interiecta, cum iam haec ſcholia ab Iſaac. Tzetza eſſent conſcripta et edita. Vitt. 2 et 3. praebent, vti multa alia, quae videntur in altera editione vel recenſione a Io. Tzetza adiecta. Sequitur autem ſcholiaſt. in hac hiſtoria κατὰ πόδα Homeri Odyſſ. ι. κ. λ. μ. et ν. et quaſi in compendium redegit. Caeterum Vitt. 2 et 3. ἀλλ' ὡς — προϋπεσχέθ. habent pro ἄλλως, bene.

6) καὶ μετὰ ταῦτα) Pro εἶθ' οὕτως cum Seb. Vitt. 2 et 3.

7) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. rectius, et poſtea quoque ἐξωσθέντες pro ἐξωθέντες.

Ἴσμαρον, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, πορθεῖ, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν. Οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. Τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ [8]) ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο. Περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ', ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ς'. Ιβ' γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς. Οὕτω δὲ [9]) ἡττηθέντες, ἀκουσίως ἀπέπλεον. Ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ἡμέρας ὅλας ἔκειντο ἐν τῇ γῇ [10]). Τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι [11]), μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς [12]) τὰς πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέου [13]), ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θ' νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαριναίων προσέπλευσαν [14]). Ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἳ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. Δήσας δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον [15]) νυκτὶ, οὐκ εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὰν [16]) τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύριον ρκή θηρεύσαντες, εἱστιῶντο [17]), πανημερίως. Περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν πῦρ [18]) ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς [19])

8) πανσυδὶ) Pro πανσυδὴν recte Vitt. 2 et 3.

9) οὕτω δὲ) Vit. 3. οὕτω γάρ.

10) ἐν τῇ γῇ) Noſtri cum Seb. pro πρὸς τὴν γῆν.

11) ἀπαρξ.) Vit. 2. ἐπαρξ.

12) πρὸς) Vit. 3. εἰς.

13) Μαλέου) Vit. 3. μαλίου: aliis dic. μαλία ſ. μαλεία.

14) προσέπλευσαν) Pro προσεπέλασαν Vitt. 2 et 3. bene.

15) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθε, non apte ſeq. εἰδότες.

16) μικρὰν — ἔρημον) Noſtri μακρὰν ἔρημ. deletis τῶν κυκλώπων, h. e. vt interpretatur Thryllit. *late deſertam*: cf. tamen Hom. Odyſſ. ι, v. 116 ſqq. vbi vid. Erneſti. Mox dic. iterum νῆσος μικρά.

17) εἱστ.) Male Seb. ἑστιῶντο.

18) πῦρ) Vit. 3. delet bene praepoſitum καί.

19) ἀμυδρᾶς) Pro ἀμυδρῶς Vitt. 2 et 3. cum Seb. Hom.

ἔπεσεν. Τῇ ἑπαίρῃσι δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἑνδεκα νεῶς αὐτοῦ [20]) καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ [21] νήσῳ, μᾶ νηὶ μένῃ, τῇ ἑαυτοῦ [22]), ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κατὰ χρείᾳ χρησάμενος. Καὶ περί [23]) τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην [24]) ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ὡ μόνος λαβὼν τὸν ἑταίρων, καὶ σῖτον Μαρωνείτου ἀσκὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς [25]) τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκεῖνον περὶ νομὴν τῶν [26]) προβάτων ἠτχολημένον.

Ἱκετεύσαντα δὲ τὸν Cίλλον φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποσχομένου, καὶ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἐρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν [27]) ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλεῖτο. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι· αὐτὸν δὲ Οὖτιν [28] καλεῖσθαι. Ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν. Εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὑρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυσμένον, ἐπὶ [29]) πυρκαϊᾶν ἐθέντο, ὥστε ξηρανθῆναι καὶ [30]) στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ

Odyss. ι, 267. modo αὐτῶν φυγήν.

20) αὐτοῦ) h. e. ibi. Sic Vitt. 2 et 3. pro αὐτοῦ.

21) μικρᾷ) A Seb. restitutum pro μικρῇ noſtri comprobant.

22) μιᾷ — ἑαυτοῦ) Noſtri retinent vulg. τῇ ἑαυτοῦ μίνῃ.

23) περί) Pro παρά Vitt. 2 et 3. cum Seb.

24) ταύτην) Vitt. 2 et 3. praeponunt καί, non male.

25) εἰς) Vit. 3. πρός. Hom. Od. ι, 216. εἰς.

26) τῶν) Delent Vitt. 2 et 3.

27) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum vulg. αὐτοῦ, vt Hom. Od. ι, v. 279.

28) οὖτιν) vt Homer. noſtri vero οὔτιν, et poſtea etiam οὖτις.

29) ἀπωξυσμ., ἐπί) Vit. 2. pro ἀπωξυμέν., ὑπό. Vit. 3. ἐπεξυσμένον. cf. Hom. Od. ι, 326.

30) ξηρανθ. καί) Pro ξηρανθῆν a Seb. reſtitutum noſtri comprobant.

αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κιρνῶσιν αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτὸν, τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. Ἀκουσαντες δὲ αὐτοῦ βοῶντος, Οὖτις μὲ ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν [31]).

Ὁ δὲ τῇ πρωΐα τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου [32]) καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν [33]), ἀνέλῃ. Οἱ δὲ προδιελθόντες [34]) ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. Βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον λαβὼν [35]), εἰς τὴν θάλασσαν ἔῤῥιψεν· ἔστρεψε δὲ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ καὶ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας· καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Εἶτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. Εὗρον δὲ τοὺς ἑταίρους δακρύοντας [36]). Καὶ τότε μὲν [37]) εὐωχηθέντες, κοιμῶνται· τῇ ἐπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν [38]), καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντος [39]).

31) ἀπεχώρ.) Noſtri cum vulg. ὑπεχώρ. Hom. l. l. v. 413. ἀπιόντες, quod reſpondet ἀπεχώρ.

32) τοῦ σπηλ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ ποιμνίου.

33) εὑρὼν) Deeſt in Vit. 3.

34) προδιελθόντες) Noſtri bene pro προεξελθόντες.

35) λίθον λαβὼν — ἔῤῥιψεν) Pro λίθον βαλ. εἰς τὴν θάλ. a Seb. emendatum Vitt. 2 et 3. firmant. Hom. l. l. 481.

36) δακρύοντ.) A noſtris abeſt, non bene, nam Hom. l. l. v. 545. ὀδυρόμενοι.

37) καὶ τότε μὲν) Noſtri καὶ τότε λοιπόν.

38) Αἰολίαν) vt Hom. Odyſſ. κ. v. 1. Vit. 2. αἰόλον: Vit. 3. αἰόλους.

39) ζεφύρ. — πνέοντ.) Hom. Od. κ. v. 28.

Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλόομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.

Vit. 2. ζεφύρῳ θ' νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι: Vit. 3. eadem,

Τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἔβλεπον. Κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομήσαντες χρήματα ἔχειν, καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀνερπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν στρέφει πρὸς Αἰολίαν [40]). Αἴολος δὲ αὐτοὺς καίπερ [41]) ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς Θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ [42]) ἓξ ἡμέρας πλέοντες τῇ [43]) ἑβδόμῃ παρὰ [44]) Λαιστρυγονίαν ἦλθον. Κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ἰδίας ναῦς [45]) αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. Μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον [46]) εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει [47]) τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐν ταύτῃ δύο ἡμέρας ὅλας [48]) ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες. Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ μέρει [49]) ἐνὶ Ὀδυσσεὺς καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Εὐρύλοχος [50]) καὶ ἄλλοι τόσοι [51]) ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν σὺν τοῖς [52]) μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην.

sed pro πνέοντι habet πλέοντες, quae lectio optime conuenit Homero. Totus locus mihi ita constituendus videtur: ἦι (quod iam edd. ante Pott.) ζεφύρῳ θ νύκτας καὶ ἡμέρας πνέοντι l. πλέοντες, saltem ope Vitt. 2 et 3. ponendum νύκτας καὶ ἡμέρας.

40) αἰολίαν) Vit. 2. αἴολον.

41) καίπερ) Abest a nostris.

42) εἰρεσ.) Vit. 2. ἐρεσείᾳ.

43) τῇ) Nostri bene addunt.

44) παρὰ) Nostri περὶ.

45) ναῦς) Vit. 2. νῆας.

46) ἦλθον) Vit. 2. ἦλθεν, et tamen πλέοντες.

47) ἐθηριοπ.) Vit. 3. ἐθηροποίει: infra recte ἐθηριοπ.

48) ἡμ. ὅλας) Vitt. 2 et 3. ἡμέραις ὅλαις, et mox ἐπὶ τῆς γῆς pro ἐπὶ γῆς, sed ἐν ταύτῃ a Seb. additum non addunt.

49) μέρει) Nostri bene adiiciunt.

50) Εὐρύλ. — ἑταῖροι) Vitt. 2 et 3. Εὐρύλοχον καὶ — ἑταίρους, atque sic antea Ὀδυσσία καὶ ἑτέρους pro Ὀδυσσεὺς καὶ ἕτεροι.

51) τόσοι) Nostri iterum κβ vt in vulg.

52) σὺν τοῖς) Pro τοὺς nostri cum Sebast.

Ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδεν [53]) ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς [54]) ταῖς οὐραῖς. Εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη Κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα αὐτοῖς πιεῖν [55]) οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσταχτὶ δάκρυσι καταῤῥεόμενος [56]). Μόλις δέ ποτε [57]) εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· καὶ ὁ [58]) Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι [59]). Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη αντιπαθοῦσα μαγείαις. Καὶ οὕτω πρὸς Κίρκην [60]) ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. Κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺ ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ [61]) διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσεως [62]) τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν [63]), εἰ μὴ κατέλθωσιν εἰς [64]) Ἅιδην καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς

53) εἶδεν) Noſtri bene pro εἶδον.

54) αὐτοὺς) Vit. 3. αὐτῶν: referas ad οὐραῖς: non apte.

55) πιεῖν) Ignorant Vitt. 2 et 3.

56) δάκρ. καταῤῥεόμ.) Noſtri, vt edd. pr. δάκρυα καταῤῥέων. Hom. Odyſſ. κ. 247. ἐν δὲ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πίμπλαντο.

57) ποτε) Non agnoſcit Vit. 3.

58) ὁ) Noſtri addunt.

59) ὑποδ.) Vit. 2. ἀποδ.

60) πρὸς κίρκ.) Noſtri πρὸς τὴν κ.

61) παρ. τῇ κίρκ.) Vitt. 2 et 3. περὶ τὴν κίρκην.

62) ὀδυσσ.) Noſtri praemittunt art. τοῦ.

63) ἀποπλ.) Vit. 3. ἀπελθεῖν.

64) εἰς) Pro πρὸς Vit. 2. cum Hom. Od. κ, 491.

τοῦ [65]) Τειρεσίου ψυχῆς. Καὶ δὴ [66]) δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τοῦ Ἑσπερίου καὶ Κιμμερίου Ὠκεανοῦ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς [67]), καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα. Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν, ἅπερ βούλοιτο [68]). Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχή, ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντικλείας, τῆς μητρὸς [69]) Ὀδυσσέως· εἶτα ἡ Τειρεσίου [70]), ἣ [71]) πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες [72]) οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγουσαι αὐτῷ ἡ μία [73]) ἑκάστη, τίς εἴη, καὶ ὅσα ἐπεπόνθει [74]). Εἶτα φοβηθέντες, μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν [75]) ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, πρὸς αὐγὰς [76]) κειμένην, ἀπέπλευσαν. Καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα, καὶ παρὰ τῆς Κίρκης [77]) τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ τοῦ Τειρεσίου, τὰς

65) τῆς τοῦ) Pro τῆς bene Vitt. 2 et 3.

66) δὴ) Abeſt a noſtris.

67) τοῖς νεκροῖς) vt Hom. Od. κ, 518, et λ, 26, νεκύεσσι. Vitt. 2 et 3. τοῖς θεοῖς.

68) βούλοιτο) Vitt. 2 et 3. ἐβούλοντο, perperam, nam Hom. Od. λ, 50. πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.

69) Ἀντικλείας, τῆς μητρ.) Noſtri cum Seb. pro Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ.

70) ἡ Τειρεσίου) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. Τειρεσίαι, vt τοῦ Ἀννίβα.

71) ἣ) Sic Vit. 2. cum Seb. verum Vit. 3. cum edd. pr. ὅς.

72) ταῦτα πάντες) Noſtri ταῦτα πάντα.

73) λέγουσαι αὐτῷ — ἑκάστη) Sic noſtri, bene, pro: αὐτῶν λέγουσα ἑκάστη ψυχή.

74) ἐπεπόνθει) Pro πέπονθε noſtri cum Seb.

75) εἰς — αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. εἰς τὴν ἰδίαν.

76) αὐγὰς) Noſtri αὐγήν.

77) καὶ παρ. τῆς κίρκ.) Sic noſtri: omittunt quoque hic ἀποπλέουσι, et poſt ἁπλῶς melius ponunt ἔπλευσαν.

Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς, ἔπλεον. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας [78]) τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὢν, καὶ ἀκάλυπτα [79]) ἔχων τὰ ὦτα. Παρελάσαντες γοῦν τὸν λιμένα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. Εἶτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἱ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, (αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ' Ὅμηρον [80]) καί τινας ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως, καὶ Σκύλλας [81]) πλησιον μᾶλλον. Ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῶν [82]) τῆς νεὼς ἀνδρῶν ς', οἱ λοιποὶ συντονώτερον [83]) τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφευγον [84]).

Περὶ δὲ νύκτα τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν [85]) ἐκέλευεν. Οἱ δὲ μὴ πειτθέντες, ἐξῆλθον καὶ πρῶτον [86]) μὲν θηρεύσει καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον [87]) τῆς νήσου εὔξασθαι, κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας Ἡλίου [88]) θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλκις ἡμέραις. Τῇ ζ δὲ παυσαμένου τοῦ δεινοῦ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συν-

78) ἀλείψας) Vit. 3. βύσας. Hom. Od. μ, 47. ἀλεῖψαι, et 177. ἄλειψα.

79) ἀκάλ.) Vit. 3. mendose ἀκατάληπτα.

80) ὅμηρ.) Odyſſ. μ, 61, et ψ, 327.

81) σκύλλας) Noſtri σκύλλης.

82) ἐκ τῶν) Noſtri bene addunt τῶν.

83) συντον.) Noſtri συντονωτέρως.

84) ἔφευγ.) Vit. 3. ἔφυγον.

85) αὐτὴν) Noſtri αὐτοὺς, fortе melius ob ſeq. οἱ δὲ μὴ πεισθ.

86) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. hic et poſtea πρῶτα.

87) ἐνδότ.) Vit. 3. perperam ἐνδοτικόν.

88) ἡλίου) Noſtri cum Seb. addunt, omiſſo tamen θ'.

θρύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος [89]) τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. Ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ [90]) ἡλίου, μόνος [91]) φερόμενος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἐστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὀψὲ δέ ποτε ἀναδυόντων αὐτῶν [92]), καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέρας [93]) ἐνήχετο. Τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε. Τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ ἡμέρας ἔπλεεν· τῇ δὲ [94]) ιή τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν. Ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία [95]). Δύο δὲ ὅλας ἡμέρας [96]) ἐνήχετο· τῇ τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκεν αὐτῷ [97]) τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδεν.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν [98]) πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν. Ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἵματα [99]) δοῦσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν

89) μόνος) Vit. 3. μόνον.

90) τοῦ) Noſtri praeponunt, bene.

91) μόνος) Pro νότῳ μόνῳ noſtri, bene, nam notus iam deſierat flare.

92) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro αὐτῷ, ſed ποτε non habent.

93) ἡμέρας) Noſtri pro ἡμέραις.

94) τῇ δὲ ιή) Vitt. 2 et 3. pro ιή δὲ, bene.

95) κατεάχθη ἡ σχεδ.) Noſtri κατεσχίδη, omiſſo τῇ· ἡ σχεδία.

96) ὅλας ἡμερ.) Pro ὅλαις ἡμέραις Vitt. 2 et 3.

97) αὐτῷ) A Seb. ſuppletum noſtri ignorant.

98) σφαιριζ.) Vitt. 2 et 3. σφετεριζουσῶν, perperam, nam Hom. Od. ζ, v. 100. σφαίρῃ ἴπαιζον.

99) εἵματα) Vit. 3. εἷμα.

πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι [100]) σὺπερ καὶ βούλοιτο. Ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται [101]) παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἑσπέρᾳ μὲν ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς [102]) ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται καὶ [103]) τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο. Τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι πρὸς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ἐπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες [104]). Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιωθέντες [105]), τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστραφεὶς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ὀδυσσέα οὕτως ἔχει [106]).

820 — 21. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον] Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ εὐνέτης καὶ ἀνὴρ [1]), ματεύων [2]) καὶ ψηλαφῶν τὴν

100) τύχοι) Nostri τύχῃ.

101) ἱκεῖσε — ἐρωτᾶτ.) Vitt. 2 et 3. perperam ἱκεῖνος — ἐρωτηματικῶς, et hinc περὶ pro παρὰ.

102) πεφθ. ἱκεῖσε) Nostri ἐφθακὼς ἱκεῖ, quae forma vsitatior est.

103) καὶ) Nostri inserunt, bene.

104) πολεμήσ.) Vit. 3. πολεμοῦντες, at in ora πολεμήσοντες.

105) φιλιωθέντες) Nostri, vt edd. pr. φιλιοῦνται καί.

106) καὶ τὰ — ἔχει) Vitt. 2 et 3. καὶ ταῦτα — ἔχουσιν.

1) ὁ εὐνέτ. — ἀνὴρ) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

2) ματεύων) Vit. 3. μαστεύων: sed seqq. καὶ ψηλαφ.

ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. Ματεύων [3]) δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθών· ποθῶν δὲ τὸ φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν [4]) εἰς αἰθέρα καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;

Ὁ Λυκόφρων [5]) ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ [6]), τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου. Πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Ἁρπαγεῖσαν [7])] Γινώσκεις, ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου.

822 — 24. Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν [8])] Τινές φασιν [9]), ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς [10]). Ἐγὼ δέ φημι, οὐ καλῶς αὐτοὺς [11]) λέγειν· οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα· ἀλλὰ

— ἁρπαγεῖσ. abſunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ματεύων usque ad αἰθέρα in Vit. 1. et Ciz. deſunt. Eadem fere repetuntur ad v. 822. Vitt. 2 et 3. ματ. καὶ αὐτὸς pro ματ. δὲ αὐτήν.

4) φυγὸν) Vitt. 2 et 3. φυγέν.

5) ὁ λυκόφρων — γυναῖκα αὐτοῦ) Abſunt a noſtris.

6) Ἡροδότ.) II, 113 ſqq.

7) ἁπαργεῖσαν —) Vitt. 2 et 3. cum Seb. exhibent: Vit. 3. vero ἀνηρπάγη pro ἡρπάγη.

8) πτηνὸν) Codd. noſtri addunt, bene.

9) φασιν — λέγειν) Pro his duobus verbis Vit. 1. et Ciz. λέγουσι. Vitt. 2 et 3. modo φασίν.

10) τῷ Ἀλ. — αὐτῆς) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) καλῶς αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. περὶ ἐκείνου, omiſſis quoque ſeqq. οὐ γὰρ — αἰθέρα, haud dubie poſtea inſerta.

περὶ τούτου φησὶ [12]) τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ [13]) διδάσκει. Κρατηθεῖσαν [14]) γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου, τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων ἀνάγει τῷ Διΐ [15]), καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ [16]), εἰδωλικῶς [17]) δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη [18]). Ὁ δὲ Μενέλαος, ὁ τόδε [19]) καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς τὸν οὐρανὸν [20]) ὑπὸ τοῦ [21]) Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λυκόφρων [22]) ἀσαφείαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα] Θεάσεται πρῶτον [1]) τὰ Ἄριμα [2]), ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος [3])

12) ἀλλὰ περὶ τούτου φησὶ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἀλλ. περ. τοῦ. Vit. 1. et Ciz. φησὶ non habent, nam haec referunt ad ſuperius φημί.

13) Ὀρέστῃ) v. 1629 ſqq. *Vid. etiam Ael. Ariſtidem in orat. Panathenaica.* Sebaſt.

14) κρατηθεῖσαν — σφαγιασθῆναι) Noſtri Codd. fic: μέλλουσαν γὰρ σφαγ. ὑπὸ Πυλ. καὶ Ὀρ. reliquis ſublatis cum ſqq. διὰ τὸ — ἀτυχίᾳ.

15) τῷ Διΐ) Vitt. 1. 3. et Ciz. παρὰ τ. Δ. Vit. 2. περὶ, quod a Seb. deletum eſt. παρὰ ferri poteſt.

16) Μενελ. — Ὀρέστ.) Vitt. 2 et 3. καὶ Μενέλαος, καὶ Ὀρέστης.

17) εἰδωλικῶς) Lectio vnice vera, nam vulg. εἰδωλοδῶς nullius eſt auctoritatis.

18) τοιαύτη) Vit. 1. et Ciz. bene pro οὕτως.

19) ὁ τόδε) Sic noſtri pro τόδε.

20) εἰς τὸν οὐρ.) Vit. 1. et Ciz. εἰς τοὺς οὐρανούς.

21) ὑπὸ τοῦ) Noſtri, vt edd. pr. ὑπ'.

22) ὁ λυκόφρ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

1) πρῶτον) Vitt. 2 et 3. non dant.

2) τὰ Ἄριμα — Κιλικίας) Vitt. 2 et 3. mendole τὰ ἄριστα ὄρη τῆς Σικελίας, quam quidem lectionem hiſtoria fabularis, non vero contextus cum verſſ. Homeri tueri poteſt, cf. Apollod. I, 6, et infra ad v. 1354.

3) πίνδαρ.) Pyth. I, 32, cf. ibi ſchol. coll. Olymp. IV, 10.

καὶ Ὅμηρός [4]) φασιν εἶναι τὸν Τυφῶνα. Ὅμηρος δὲ οὕτω φησί·

> Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
> Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
> Εἰν Ἀρίμοις [5]), ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῦν] Καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν [6]). Ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου [7]) τὴν Κύπρον ἐσήμανε· Φέρεται [8]) γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς Θεοῖς (τινές φασι διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνευναζόμενην [9])), ὑπεχώρησε περὶ τὴν Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος [10]). Οἱ δὲ Θεοὶ ἐρευνῶντες [11]) ἐκεῖσε εὗρον αὐτήν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον [12]), ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν Θεῶν, εἰ οἶδε, ποῦ ἐστὶν Ἀφροδίτη. Ἣν ἡ Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμακρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827. Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν] Ἑλλανικός [1]) φησι, τοὺς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν. Γένος

4) Ὅμηρός (Il. β, 781 sqq.) φασιν — εὐνάς) Absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. extant quidem, sed, vt edd. ante Seb. vnum tantum Homeri vers. quem quoque laudat schol. Pindari l. l. exhibent: reliqui temere a Seb. adpositi.

5) εἰν Ἀρίμοις) Vit. 3. vitiose εἰν ἀριθμοις.

6) καὶ τὴν — ἀπολιθ.) Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν γραῦν τὴν πέμπελον, τὴν γραῦν ἀπολιθ.

7) καὶ — περιεχ.) Vitt. 2 et 3. τὸ περιεχόμενον, non male.

8) φέρεται) Inepte Ciz. φαίνεται.

9) τινὲς — συνευναζ.) Desunt in Vitt. 1. 3. et Ciz.

10) περὶ — ὄρος) Nostri non agnoscunt.

11) ἐρευνῶντ.) Nostri adpos. αὐτὴν delent, recte, nam mox iterum ponitur.

12) τὸν τόπον — Ἀφροδ.) Nostri modo αὐτὴν, reliquis demtis.

1) Ἑλλανικ.) P. 108. ed. Sturz. *Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici,*

δὲ Ἀραβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει [2]). Ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι.

829 — 30. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ] Τὴν Βύβλον [3]) λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα [4]) δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. Αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰσθομένου τοῦτο τοῦ πατρὸς, πῦξατο τοῖς Θεοῖς, εἰς ἑτέραν Φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤγουν [5]) μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν καὶ [6]) εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον [7]), τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν,

Mitylenaeus, et Mileſius: certo definire non poſſumus, vtrum nunc Tzetzes ſibi velit. At enim, quamuis ex Suida conſtet, Mileſii eſſe τὴν περιήγησιν, tamen illum potius in Aegyptiacis, cuius operis Athen. II, 6, et XV, 7. Arrianus L. 2. diſſert. Epicteti, ex eoque Gell. N. A. I, 2. meminerunt, illum, inquam, hic deſignari arbitramur. Sebaſt.

2) ὧν — γράφει) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Diod. Sic. III, 15, p. 184. ed. Amſtel. Vit. 2. ἰσιόδωρος: Vit. 3. ὀδιόδωρος, corrupte. Vide de Erembis Etymol. M. Steph. Byz. Pſeudodidym. ad Hom. Odyſſ. δ, 83. ibique Euſtath. idemque ad Dionyſ. Perieg. v. 180.

3) βύβλον) Sic pro βίβλον, etſi inuitis Codd. Mſſ. cf. Steph. Byz. ad h. v. Dionyſ. Perieg. 912. Strab. XVI, p. 755, et Lucian. de Syr. Dea c. 6.

4) Μύῤῥα) *Vid. omnino ſchol. Theocrit.* α, *v.* 109. *vbi eadem fere, aliis tamen verbis. Ibi quoque male* Μοῖρα *pro* Μύῤῥα. Thryllit. Add. Ouid. Metam. X, 298 ſqq. Apollod. III, 14, 4. Hygin. fab. 58, et Anton. Liberal. c. 34. ibique interptt. inpr. p. 232. Verhevk, qui quoque locum noſtrum in notis tractauit.

5) ἤγουν μήτε — τεθνεώτων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Eudocia p. 298. quam hi ad verbum ſequuntur.

6) ὅθεν καὶ) Sic Vit. 3. cum Eudocia: Vit. 2. et Seb. καὶ ignorant.

7) μετέβαλον) Vit. 3. et Eudoc. μετέβαλλον.

ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται 8)· μὴ γὰρ ὡς 9) οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν Μύῤῥαν, μυῤῥίνην 10), ἤτοι μυρσίνην, νοήσῃς. Οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, καὶ ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος 11), ἐραστὴν ἔσχηκε.

831. Γαύαντος 1)] Ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ

8) ὅθεν — καλεῖται) Neque Vitt. 2 et 3. neque Eudoc. praebent.

9) ὡς) Eudoc. non agnoscit, sed Vitt. 2 et 3. habent.

10) μυῤῥ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. μυρίνην, simplici ῥ.

11) ἀνδρωθέντος) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte pro ἀνδρωθέντα. Tenendum vero est, Vit. 1. et Ciz. plane hic discedere a vulgata, duabus de hac fabula prolatis sententiis, quibus et alii accedunt, sine dubio ab Isaac. Tzetza in prima recensione, quas deinde Io. Tzetzes, duce Eudocia, certe eodem auctore, in vnam videtur redegisse, omniaque in breuius coegisse, quibusdam tamen retentis, quae in edit. Isaac. fratris inuenerit, a Vitt. 2 et 3. et Eudocia omissa. Sic autem post verba ἔγκυος γενομένη se habent: ἠύξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, μήτε εἰς ζῶντας εἶναι, μήτε εἰς ἀποθανόντας· ὅθεν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς δένδρον, τὸ καλούμενον μυρσίνην. Ἐφεστῶτος δὲ τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντος, ἐραστὴν ἔσχηκεν. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἠύξατο, εἰς ἑτέραν φύσιν μεταβληθῆναι, καὶ μετεβλήθη εἰς δένδρον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν, ὅθεν καὶ τὸ μύρον πιστὸν εἰρῆσθαι, καὶ πιθανὸν σμύρναν καὶ σμύρνην. καὶ μὴ νομίσας (lege νομίσῃς, vt in edd. pr.) ὅτι τὴν μύῤῥαν, μυῤῥίνην. ἤτοι μυρσίνην. cf. Apollod. III, 14, 4, et Heyne ibi, et in Obseruatt. p. 325 sqq. Plutarch. in Parallel. Vol. VII, p. 235. edit. Reisk. et Fulgent. f. 58. a Venere, Anton. Liberal. a Ioue, Ouidius cum aliis a Diis in genere Myrrham mutatam esse in arborem commemorant.

1) γαύαντος — τοῦτον γεννῆσαι) Hoc schol. a Seb. temere ac sine vlla Codd. Mll. auctoritate, vt modo ordinem verborum contex-

Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις [2]) ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου [3]) παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος, ἐξ οὗ ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον [4]) δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. Ἡ γὰρ Ἥρα [5]) ἐγκύου οὔσης αὐτῆς [6]) μεμαγευμένη χειρὶ ἅψαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι.

Καὶ τὸν Θεᾷ κλαυσθέντα [7])] Μουσίφθαρτον δὲ εἶπεν, ὅτι αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ [8]) φερόμεναι, διοτι [9]) πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κινήσασα [10]), ἐποίησεν [11]) ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν (οἷον Καλλιόπην ἐξ

tus ſequeretur, quem ſcholiaſtae aliique interpretes ſaepe non obſeruant, poſtpoſitum in ſedem veterem reuocauimus. Etenim omnia ſic melius ſibi conueniunt, atque ipſa Eudocia p. 24. vnde haec videntur hauſta, eundem ſeruat verborum ordinem, interpoſitis adeo Lycophronis verbis, quod cenſor Anecdott. Villoiſon. in Bibl. Crit. Vol. II, P. III, non animaduertit. Inde tamen, quod Eudocia laudat Lycophronis verba, patere videtur, eam hauſiſſe forte ſua e vett. interpretibus Lycophronis.

2) Ἄδωνις — τοῦτον γεννῆσαι) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. tuentur.

3) κινύρου) Sic noſtri cum Eudoc. et edd. ante Seb. qui κυνάρου male obtruſit Tzetzae, nam Apollod. III, 14, 3. quoque dat κινύραν. cf. Obſeruu. Heyn. p. 385. et Baſt. in Ep. Crit. ed. lat. p. 49.

4) πρίαπον) Sic etiam Eudoc. verum Vitt. 2 et 3. vitioſe πρίαμον.

5) Ἡ γὰρ Ἥρα) Sic noſtri cum Eudoc. pro καὶ γὰρ Ἥρα.

6) ἐγκύου — αὐτῆς) Sic noſtri cum Eudoc. recte pro: ἔγκυον οὖσαν αὐτήν.

7) καὶ τὸν — κλαυσθέντα) Haec Vitt. 2. 3. et Eudoc. cum Seb. praeponunt, ſed Vit. 1. et Ciz. modo μουσόφθαρτον, quod ſeqq. certe poſtulant, atque hinc bene ſic: δὲ εἶπεν, ὅτι, quod reliqui, adeo Eudoc. non habent.

8) ὀργῇ) Vit. 1. et Ciz. male ὀργήν, vti etiam φερομένη pro φερόμεναι.

9) διότι) Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui cum Eudoc. ὅτι, quia antea non praemiſerant ἔτι.

10) εἰς ἔρ. κινήσασα) A noſtris et Eudocia abſunt.

11) ἐποίησεν) Pro ἔπεισεν Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte.

Οἰάγρου τεκεῖν [12]) Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον [13]), Κλειὼ δ' ἐκ Μάγνητος Λῖνον τὸν ἐρώμενον [14]) αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπέκτειναν· μέλος γαρ [15]) κυνηγεσίας ἦσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιήσασαι χαυνωθῆναι [16]), ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἄρης δὲ ὁ Θεὸς, ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς [17]) χοίρου μορφὴν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα [18]) τὸν Ἄδωνιν αὐτὸς ἐναντίος [19]) ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. Καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεῦσαν τὴν ἀνεμώνην, λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ γὰρ [20]) ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν [21]) ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν [22]) ὠλοφύρετο. Ἀκάνθις δὲ αὐτὴ [23]) ῥοδωνιᾶς ἐμπαγεῖ-

12) τεκεῖν) Omittunt Vit. 1. et Ciz. forſan, quia iam praeceſſerat, atque καλλιόπη et τερψιχόρη pro καλλιόπην et τερψιχόρην non bene legunt; verum Vitt. 2 et 3. atque Eudocia conſentiunt cum vulgato. Io. Tzetz. in Chil. I. v. 306. matrem Orphei nominat Menippen.

13) Ῥῆσον) Apollod. I, 3, 4. dic. Rheſus natus e Strymone et Euterpe, vel Calliope.

14) τὸν ἐρώμ. — ἀπέκτ.) Habent neque noſtri Codd. neque Eudocia. Priora τὸν ἐρώμ. αὐτῆς bene abeſſe poſſunt, non vero ἀπέκτειναν. Seqq vero μέλος usque ad Ἄρης Eudocia cum Phauorino praetermittit.

15) γὰρ) Noſtri non agnoſcunt.

16) ἀκούσ. — χαυνωθῆναι) A noſtris abſunt.

17) εἰς) Noſtri cum Eudocia πρός.

18) ὁρμήσ.) Male Eudoc. ὁρμήσας.

19) ἐναντίος) Pro ἐναντίως noſtri cum edd. pr. et Eudocia, bene.

20) περὶ γὰρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Ciz. et Vit. 1. πρὸς γάρ.

21) τὸν Ἀδ. πεσεῖν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. πεσεῖν τ. Ἀδ. ergo in minimis adeo eam ſequuntur.

22) ἐλεεινὸν) Deeſt in Vit. 1. et Ciz.

23) δὲ αὐτὴ) Interpoſ. καὶ ignorant Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. bene.

σα [24]) τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

832 — 33. Σχοινίδι, Ἀρέντᾳ, Ξένῃ] Σχοινὶς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη, Ἀφροδίτης ἐπίθετα. Σχοινὶς μὲν λέγεται [1]), ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ [2]) ἀφροδίσια. Ἀρέντα δὲ [3]), ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοπαιεῖ. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μυρσόφθαρτον [4]) (περιφραστικῶς τὸν Ἄδωνιν) τὸν κλαυσθέντα [5]) καὶ θρηνηθέντα [6]) τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὁντινά ποτε Ἄδωνιν [7]) ἔκτανεν ὁ πτέλας ἤγουν [8]) κάπρος ἐν κραντῆρι [9]) καὶ ὀδόντι λευκῷ. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδώνιδος ἤτοι τὸν Ἄδωνιν, τὸν τόπον [10]) λέγει, ἔνθα κεῖται ὁ Ἄδωνις, ἢ τὴν Βύβλον [11]), ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ [12]) γὰρ ἦν Ἄδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος

24) *ἐμπεγεῖσα*) Pro *ἐμπεσοῦσα* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. melius.

1) *σχοινὶς — λέγεται*) A Seb. illata noſtri non praebent.

2) *τά*) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

3) *Ἀρέντα δὲ*) In edd. ſuperior. additur *λέγεται*, et in Vit. 1. et Ciz. *λέγει*, a Seb. bene deletum.

4) *τὸν μυρσόφθ.*) Vit. 3. *τοῦ μυρσοφθάρτου*, non male, vt referatur ad *γαύαντος*.

5) *τὸν κλαυσθ. — τοιᾶδε*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

6) *θρηνηθ.*) Male Vitt. 2 et 3. *γεννηθέντα*.

7) *ὁντινά — Ἄδων.*) Vit. 1. et Ciz. *ὃν ποτε*, demto voc. *Ἄδωνιν*.

8) *ἤγουν κάπρ.*) Vit. 3. pro *καὶ ὁ κάπρ.* vnde patet *καὶ* idem eſſe ac *ἤγουν*.

9) *κραντ.*) Vitt. 1. 3. et Ciz. *κρατῆρι*. cf. Bern. Martini Varr. Lectt. IV, p 99, b.

10) *τὸν τόπον — Ἄδωνις*) A Seb. addita noſtri firmant, ita tamen, vt praemittant *ἤτοι τὸν Ἄδωνιν*, quod quoque praemiſimus.

11) *βύβλ.*) Pro *βίβλ.* leg. vid. ad v. 829.

12) *καὶ ἐν τῇ βύβλῳ* usque ad *εἶπομεν, κύπριον* deſunt in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe alius gloſſatoris,

Ἄδωνις, ὁ Κινύρου· ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους πως [13]), οἱ μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύρρας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι, τὸν δ', ὃν εἴπομεν [14]), Κύπριον, νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον φασίν [15]). Ἔστι δὲ [16]) καὶ τοῦτο κακόπλαστον, τὸν τάφον μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.

834. Ἐπόψεται [1]) δὲ] Βλέψει δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε, ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ (ἀντὶ τοῦ ἐπεφήσατο καὶ ἐφρενεύθη) ἡ Φάλαινα ἡ δυσμίσητος, ἣν ὁ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειροπαίδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

Ἐπόψεται δὲ] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν· τύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις [2]) λέγει τοῦ Κηφέως. Ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης [3]) πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων· καὶ ἐκ τούτου Κηφη-

vel Io. Tzetzae, nam his ſublatis omnia bene cohaerent.

13) πως) A Seb. allatum: noſtri cum vulg. τίνες: forſan ὡς.

14) εἴπομεν) Vit. 3. εἶπον.

15) φασίν) Vit. 1. et Ciz. φησί.

16) ἔστι δὲ — ἐφθάρη) Deſunt in Codd. noſtris et edd. ante Pott. Gloſſam redolent.

1) ἐπόψεται —) Primum ſchol. a Seb. e Cod. Vat. prolatum noſtri ignorant. Patere autem inde videtur, quum duo ſchol. in: ἐπόψεται extent, ea quoque eſſe duorum auctorum.

2) τὰ τείχη — πόλεις) Vit. 1. et Ciz. τὴν πόλιν, bene. Sed λέγει pro λέγεσθαι noſtri cum Seb.

3) Ἀνδρομ.) Vitt. 2 et 3. male Ἀνδρομέδου: Eudoc. p. 260. Ἀνδρομέδης, bene.

δας τοὺς Αἰθίοπας λέγουσι 4). Πρόσχες δὲ 5), μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ μωροὶ λέγοντες 6), Κηφῆνας τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι. Ἀλλὰ Κηφηίδας τύρσεις 7), ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως 8) Κηφεῖδες 9), καὶ ἐκτάσει Κηφηΐδες, ὡς Χρυσηΐδες. Ἡρόδοτος 10) Κηφῆνας καὶ Ἀρταίους 11) ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου] Λάφριος, ὁ Φιλόξενος. Λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν· Ἑρμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ 1), διψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδυ κεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμοῦ Πτέρνα καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός 2).

Ἑρμέου 3)] Οἱ μὲν πάντες, Ἑρμαίου, διφθόγγῳ 4) γράφουσιν, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ

4) καὶ ἐκ — λέγουσι) Abeſt a Seb. »dictum noſtri non adiiciunt.

5) πρόσχες δὲ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſed habent modo: μὴ γράψῃς δέ.

6) ὡς οἱ — λέγοντες) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. modo λέγων, modeſte, vt ſolet Iſaac. Tzetz. illud vero videtur eſſe Io. Tzetzae.

7) τύρσεις) Pro τύρσεις Vit. 1. τύρσις tamen Grammatica etiam admittit.

8) κηφέως) Vit. 1. et Ciz. omittunt.

9) κηφεῖδες — χρυσηΐδες) Sic noſtri in plurali melius quam vulg. κηφειΐδης — χρυσηΐδης. Caeterum Vit. 1. et Ciz. omittunt καὶ ἐκτάσει κηφ.

10) Ἡρόδοτ. — Αἰθιόπων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. cf. Herod. VII, 61. qui vero Perſas tradit a Graecis Cephenas, a ſemetipſis vero et ab accolis Artaeos eſſe vocatos. Seb.

11) Ἀρταίους) Vitt. 2 et 3. ἄρτια ἔθνη, corrupte. cf. Hellanici Fragm. ed. Sturz. p. 94.

1) βλαβῇ) Vit. 1. et Ciz. βλησθῇ, non inepte.

2) ὡς πηγ. — ποταμός) Non comparent in Vit. 1. et Ciz.

3) ἑρμέου — usque ad διφθ. γράφω Vit. 1. et Ciz. ſic: ἑρμέου, τὸ με ψιλόν, ἕρμαιον δὲ τὸ εὕρημα, καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἕρμα, διφθογγον. Quae cum modeſtiam prae ſe ferant, ſine dubio ſunt Iſaaci, ſed ἐγὼ δὲ Io. Tzetzae.

4) ἑρμαίου, διφθ.) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. διφθογγον τὸ μαι.

δὲ, ἔρμα, ἔρμαιον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέου δὲ ποδὸς, τοῦ Ἑρμειακοῦ, διὰ ψιλοῦ ε [5]), ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν.

836. Δισσάς τε πέτρας] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως [6]), καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ἀνδρομέδα. Ἐριζούσης [7]) δὲ τῆς Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῇ Ἥρᾳ, ἢ, καθ' ἑτέρους, ταῖς Νηρηΐσιν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει [8]) ἔπεμψε κῆτος [9]), καὶ τὴν [10]) Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα [11]), τὴν Ἀνδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τῷ κήτει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας [12]), Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν [13]) περί τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τῷ τότε [14]) καρατομήσας τὴν Γοργόνα [15]), περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λογχοδρέπανον [16]), ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον· ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κό-

5) διὰ ψιλοῦ ε) Noſtri ψιλὸν modo cum edd. pr.

6) Αἰθιόπ. βασιλ.) Vit. 1. et Ciz. τοῦ Αἰθίοπος, bene, ſed male κισσέως pro κηφέως.

7) ἐριζούσης) Cf. Apollod. II, 4, 3.

8) παρακλ.) Vit. 2. et Ciz. παρακλήσεσιν.

9) κῆτος) Vitt. 2 et 3. τὸ κῆτος.

10) καὶ τὴν) Pro ὃ τὴν Vit. 1. et Ciz. quod, quum ad Neptunum ipſum referatur, verbis Apollodori l. l. πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε, καὶ κῆτος, optime conuenit.

11) θυγατέρα) Vitt. 2 et 3. παῖδα.

12) παρὰ πόλ. Αἰθ.) Vit. 1. et Ciz. περὶ Αἰθιοπίας Ἰόπην: Vit. 3. παρὰ Αἰθιόπων Ἰόπην, ſublato voc. πόλιν.

13) αὐτὴν) Ciz. et Vit. 1. τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν.

14) τῷ τότε) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

15) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. vt ante Pott. γοργόνην, et poſtea quoque γοργόνης pro γοργόνος, non bene.

16) λογχοδρ.) Sic quoque Suid. in περσεύς, h. e. haſtam falcatam, interprete Pottero, vt ξιφοδρέπανον, δορυδρέπανον. Vit. 1. et Ciz. perperam χολοδρέπανον.

ρην ξυσάμενος [17]) ἔγημεν. Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην [18]) τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει [19]), Ἀριστείδης [20]) τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος [21]), καὶ Προκόπιος [22]), καὶ Ἰώσηπος [23])· καί τις ἀπ' αὐτῶν οὑτωσὶ λέγει· „Πόλις Ἰόπη, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτήριον.“ Ἄλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰώ, τὸν Ἄργον νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονε.

Κέπφος [24])] Ὁ κέπφος ζῷόν ἐστι θαλάσσιον, πτερωτὸν, ἀφρῷ [25]) ἀγρευόμενον. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται [26]).

838. Τὸν χρυσόπατρον] Τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη [1]). Ἀκρισίου, τοῦ [2]) Ἀργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα [3]) θυγατρὸς, γίνεται

17) ξυσάμενος) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

18) Ὅτι δὲ παρὰ — ἄνθρωπος γέγονε) Desiderantur omnia in Ciz. et Vit. 1. Sunt forte Io. Tzetzae.

19) ἐγεγόνει) Pro γέγονεν Vitt. 2 et 3. bene.

20) Ἀριστείδης) *Mileſius forſitan ille hiſtoricus, nec vulgarium operum auctor. Nam apud Adrianenſem Sophiſtam, in cuius orationibus eiusmodi ſexcenta alioquin occurrunt, non inuenio locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio.* Sebaſt.

21) Λιβάνιος) In Διηγήμασι περὶ Κηφέως καὶ Περσέως, T. IV, p. 1109, edit. Reisk. Sed de Ioppe ibi nihil dicitur.

22) Προκόπ.) Seb. putat nihil occurrere de hac re in ſcriptis Procopii, quae iam exſtent.

23) Ἰώσηπος) *De Bell. Iud.* III, 9. ἔνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδας δεσμῶν ἔτι δεικνύμενοι τύποι πιστοῦνται τὴν ἀρχαιότητα τοῦ μύθου. Sebaſt.

24) κέπφος) Hoc ſchol. Vit. 2. et Ciz. non exhibent, vt edd. ante Pott.

25) ἀφρῷ) Vitt. 2 et 3. vt ante Seb. ἀφρόν.

26) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγει.

1) τὸν περσέα — τοιαύτη) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur.

2) τοῦ) Vit. 3. τῶν, forte τῶν τοῦ.

3) τῆς Εὐρώτα) Vit. 1. et Ciz. recte pro Εὐρωτέως: hoc iam vidit Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 110. coll. Apollod. II, 2, 1, et III, 10, 3. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 103. male Εὐρώπης. Apollod. l. l. et ſchol.

θυγάτης Δαναάη, ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς 4), σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον 5), ἐνέκλεισεν τούτῳ 6), ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἦκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος 7). Ζεὺς δέ, ὡς λεροῦσιν 8), εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, καὶ χυθεὶς 9) διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε 10) τὸν Περσέα. Ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνεμείνε ταύτην τεκεῖν· τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν 11) λάρνακι ξυλίνῃ 12), εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον 13) νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε 14)

Apoll. Rh. IV, 1091, auctore Pherecyde p. 77. ed. Sturz, Eurydicen faciunt filium Lacedaemonis.

4) Ἀκρίσ. ὁ πατὴρ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ὁ πατὴρ αὐτῆς. Addendum videtur αὐτῆς.

5) θάλαμον) Cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 80.

6) ἐνέκλ. τούτῳ) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui cum Eudoc. τούτῳ omittunt. (Contra vero Ciz. et Vit. 1. verba sqq. τούτῳ τῷ τρόπῳ, quod vulg. cum Vitt. 2 et 3. et Eudoc. dat, non habent. Eudoc. vero p. 334. vbi eadem repetit, τοῦτον τὸν τρόπον exhibet.

7) γεννηθ.) Vitt. 2 et 3. γιγεννηκότος, non apte.

8) ὡς λεροῦσιν) Abest a Vit. 1. et Ciz.

9) μεταστρ. καὶ, κ. χυθεὶς) Vit. 1. et Ciz. μεταβληθεὶς καὶ χυθ., bene. Apollod. II, 4, 1. μεταμορφωθείς. καὶ recepimus, sed Vitt. 2 et 3. σχεθεὶς pro χυθεὶς διὰ τ. ὀπῆς. Eudoc. ἔχθεὶς διὰ τοῦ ὀρόφου. Apollod. II, 4, 1. εἰσρυεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς, forte inde natum ὀπῆς; cf. ibi Heyne.

10) ἔσχε) Vitt. 2 et 3. ἴσχουσα.

11) ἐμβαλὼν) Nostri non addunt αὐτὴν, bene.

12) λάρν. ξυλ.) Eudoc. εἰς λάρνακα ξυλίνην, bene, saltem legendum ξυλίνῃ pro ξυλίνῳ.

13) πρὸς Σέριφ.) Vitt. 2 et 3. περὶ Σέριφ. non bene. Eudoc. cum Pherecyd. ap. Apoll. Rh. Ichol. l. l. φερόμενοι (sc. filius cum matre) ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφ. Apollod. vero προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σεριφῳ, quod Tzetzae conuenit.

14) ἐβασίλευε) Sic etiam Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Vit. 1. vero et Ciz. ἐβασίλευσε.

Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίας [15]), ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα παιδαγωγῶν, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. Ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. Μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδνων [16]) χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου. Καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ [17]). Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ [18]) ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη. Τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο [19]), ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀνᾳρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς [20]) τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος [21]). Πολυδέ-

15) υἱὸς — κηρεβίας) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed cum Eudocia, quae male γίωνὸς pro υἱὸς legit, κηρεμίας pro κηρεβίας. Vtrumque nomen est obscurum; attamen Natal. Com. VII, 18, p. 814. Cerebiae, qui quoque plura nostris de genere Polydectis addit, quae modo Eudocia praebet. Apollod. 1, 9, 6. Polydecten nominat filium Magnetis et nymphae Naidis.

16) ἴδνων) Sic Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἴδνην l. ἴδνην, quod est verbum graecitatis mediae, et ideo Tzetzae aptum.

17) ἄλλον — αἰτεῖ) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἄλλον ἄλλῃ τὸν φίλον αἰτεῖ. Apollod. l. l. συνεκάλει τοὺς φίλους. Vit. 1. et Ciz. ἄλλο ἄλλῳ τ. φίλων αἰτεῖ.

18) αὐτῷ) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Nat. Com. *ad se*, sed Vit. 1. et Ciz. αὐτῆι.

19) ἐπραγματεύετο) Nostri Codd. omnes cum Eudoc. pro ἐπραγματεύσατο.

20) ἀδεῶς — συγγέν.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed Vit. 1. et Ciz. ἀναιδῶς συγγένηται.

21) ταῦτα δὲ λῆρος — οὕτως ἔχει) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Tuentur vero Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. sed fere ita, vt in edd. ante Seb. Sic autem se habent: ταῦτα — ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τέως μὲν εὐθικώτερον, ἀλληγορ. δὲ (quo nescit Eudocia) — κατ' ἀρχὰς, et hinc cum Vit. 1. et Ciz. ὅτι μὲν ἐβίαζε (Eudocia male ἐβιάζετο pro ἐβιαζε ὁ) — περσεὺς, quae a Seb. temere ejecta reuocauimus.

χτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρότερον Ἱπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τέως μὲν μυθικώτερον, ἀλληγορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς· ὅτι μὲν ἐβίαζε ὁ Πολυδέκτης τὴν Δανάην, ἴδει καὶ Περσεύς.

Ἐπεὶ δὲ [22]) ἡ Μέδουσα, θυγάτηρ οὖσα Πεισίδου [23]), τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς τὸ [24]) κάλλος ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ [25]) τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ [26]) ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα [27]) περὶ πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτήριον κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι [28]) ταύτην αὐτῷ ἐκεῖ. Ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον, τήν τε Πεφριδὼ [29]) καὶ τὴν Ἐνυὼ καὶ τὴν Δεινώ [30]), τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ

22) *ἐπεὶ δὲ*) Vit. 1. et Ciz. *ἐπειδή*.

23) *θυγάτηρ — πεισίδου*) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. *γυνὴ — πισίδου*. Eudoc. quoque cum Vitt. 2 et 3. *γυνὴ*, sed rectius *πεισίδου* pro *πισίδου*.

24) *τὸ*) Praeponunt Vitt. 1. et 3.

25) *Ἀθηνᾶ*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. addunt *δὲ*, non bene.

26) *τούτῳ*) Vit. 1. et Ciz. *αὐτῷ*.

27) *γοργόνα*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vt supra *γοργόνην*, non bene.

28) *ἀπὸ τοῦ ὑποδ.*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι*, perperam. Deinde quoque hi seruant vulg. *ταῦτα* pro *ταύτην*, quod Vit. 1. et Ciz. cum Seb. praebent; sed *ἐκεῖ* a Seb. additum nostri cum Eudoc. ignorant.

29) *πεφριδὼ*) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et schol. Aeschyli Prometh. v. 792, recte, vt iam coniecit Heyne ad Apollod. II, 4, 2. *ἀπὸ τοῦ φρίσσειν*, *quam horrescunt*, *qui eam adspiciunt*. Minus bene Ciz. et Vit. 1. *πεφρηδὼ*, vt Apollod. l. l. et Hesiod. Theog. 273. cf. ibi Clericus: pessime vero vulg. *πεφρεδώ*.

30) *καὶ τὴν Δεινώ*) Haec addunt Vit. 1. et Ciz. secuti Apollod. l. l. et Schol. Aeschyli l. l. reliqui cum Eudocia omittunt. Schol. Apollon. IV, 1515, p. 244, b, nominat tres Phorcidas *πεμφρηδὼ*, *καὶ ἐντὼ* (vt ante Heyne Apollod.) *καὶ ἰωινὼ*, vitiose. Nonnus Dionys. XXXI, 12, vnius tantum facit mentionem.

τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν [31]), καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς [32]) Νύμφας. Καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα [33]), καὶ τὴν κίβισιν [34]), ἤτοι πήραν καὶ [35]) κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέαν [36]) τοῦ Ἅιδου, καὶ παρ' Ἑρμοῦ [37]) ἀδαμαντίνην [38]) ἅρπην, ἔχων [39]) καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας [40]), ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Ταρτησσὸν [41]), αἵτινες δρακοντοφόλιδας [42]) εἶχον κε-

31) αὐτῶν) Eudoc. non male delet, quia mox praecedit; ſed p. 105. vbi eadem narrat, ſeruat.

32) πρὸς) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. εἰς.

33) πίδιλα) Vit. 3. cum Eudoc. p. 105. male πίδηλα; verum Eudoc. p. 288. vbi repetit eadem, recte πίδιλα.

34) τὴν κίβισιν) Noſtri omnes cum Eudoc. praemittunt καί. Vit. 2. vero cum ſchol. Apollon. l. l. κίβησιν, Eudoc. p. 105. cum Vit. 3. κίσηβιν, vitioſe, ſed. p. 288. habet Eudoc. κισσύβιον. Genuina tamen eſt lectio κίβισιν. cff. Apollod. II, 4, 2. Heſiod. Scut. Heroul. 224, et ibi Clericus, Graevius, et inprimis Heinrich. Du Freſne in Gloſſ. κιβίσσιον, τὸ φλασκίον.

35) καὶ) Pro ἢ noſtri omnes cum Eudocia.

36) κυνίαν) Pro κυνέην recte Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105 et 288: ita quoque Eurip. Suppl. 717. Homer. quidem Il. X, 257, ſed Ionice κυνέη, vnde hoc voc. eadem forma translatum eſt in Lexica. Apollod. I, 2, 4. κυνῆν.

37) παρ' ἑρμοῦ) Pro παρὰ ἑρμοῦ noſtri omnes cum Eudocia.

38) ἀδαμ.) Vit. 3. ἀδαμαντίνου, inepte.

39) ἔχων) Refert Eudoc. recte ad ſqq. καὶ παρὰ τῆς Ἀθ. commate ante ἔχων poſito.

40) ἐπ' αὐτὰς — γοργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ἐπὶ γοργ. αὐτὰς, ſed Eudoc. p. 288. ἐπὶ τὰς γοργ.

41) ταρτησσὸν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 105. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 288. ταρτησσὸν, vt Steph. Byz. et Pomp. Mel. II, 6, 9. Tarteſſos, vid. ibi Tzſch.

42) δρακοντοφ.) Vno verbo, ſed Eudoc. duobus, δράκοντος φολίδας, vt Apollod.

Φαλὰς, συῶν μεγάλους 43) ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς 44), αἷς ἐπέτοντο. Οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς 45) ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν. Ἡ γὰρ ἂν 46) ἀπελιθώθη, ταύτην ἰδών. Αἱ δὲ λοιπαὶ 47) αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκώκυον 48),

II, 4, 2. *περιεσπειραμένους φολίσι δρακόντων*, forte rectius, quia voc. *δρακοντοφολὶς* nuspiam reperitur: attamen Eudoc. p. 188. etiam *δρακοντοφολίδας*, haud dubie diuersos auctores secuta. Aeschyl. Prometh. 805. *δρακοντόμαλλοι*, ad quod voc. videtur cusum *δρακοντοφολίς*. Supra ad v. 63. de Gigantibus *δρακοντόποδας*.

43) *μεγάλους*) Pro *μεγάλων* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vtroque loco, recte, vt Apollod. l. l. *ὀδόντας μεγάλους ὡς συῶν*. Vit. 1. et Ciz. *μεγάλων*, vt Natal. Com. VII, 11, p. 749, *dentes, quanti sunt magnorum aprorum.*

44) *χρυσᾶς*) Addunt Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. l. l. vbi vero Heyne non bene putat delendum *χρυσᾶς*, quum Codd. nostri antiquissimi tueantur, reliquisque substantiuis adiunctum sit adiectiuum. Reliqui cum Eudoc. non agnoscunt, cf. Voss. in: *Mytholog. Brief.* Vol. I, p. 207. Aeschyl. Prometh. 804. modo habet *κατάπτεροι*. Schol. Apollon. II, 1033. *σιδηροπτέρυγες*.

45) *ἐπ' αὐτὰς*) Vit. 1. et Ciz. *πρὸς αὐτ.*

46) *ἡ γὰρ ἄν*) Nostri omnes cum Eudoc. absque *ἄν*, non apte.

47) *αἱ δὲ λοιπαὶ* usque ad *εὖρε νόμον* absunt a Vit. 1. et Ciz. vti etiam ab Natal. Com. et Apollodoro, quem Tzetzes alias semper sequitur. Vitt. 2 et 3 autem cum Eudoc. ea seruant. Io. Tzetzes, nisi fallor, ea postea ex Eudocia, vt multa alia, quae a Ciz. et Vit. 1. absunt, recensioni secundae inseruit. Ponunt vero Vit. 1. et Ciz. et Nat. Com. p. 749, vt Apollod. haec verba, quae quoque hic omnino videntur collocanda, *καὶ καρατομηθείσης — ἵππος δὲ ὁ πηγασος*, omissis tamen verbis vltimis, *ὅπερ — εἰπεῖν*, quae vulg. cum Vitt. 2 et 3. ad v. 842. posuit, quem ordinem verborum haud dubie quoque constituit Io. Tzetzes.

48) *ἰκώκυον*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. male *ἰκώλυον*.

ἐκ τῶν πολλῶν [49]) ὀφιώδων αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν [50]), ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον [51]), τὸν αὐλητικὸν [52]) καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς [53]), καὶ κατὰ νώτων [54]) φέρων αὐτήν, ἐπορεύετο. Ἐλθὼν δὲ καὶ [55]) εἰς [56]) Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς [57]) ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. Τὸν δὲ Κηφέως [58]) ἀδελφὸν Φινέα, προμνηστευσάμενον [59]) Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύονται [60]), ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον ἦλθεν [61]). εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος

49) πολλῶν) A Seb. receptum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. comprobant.

50) συριγμὸν) Pro συρισμὸν Vitt. 2 et 3. cum Eudocia.

51) πίνδαρ.) Pyth. XII, 41.

52) αὐλητικ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. quae vero pag. 105. corrupte αὐθητικόν.

53) περσεὺς δὲ — θεὶς) Vit. 1, et Ciz. vt adnectant superioribus: καὶ θεὶς τ. κεφ. τ. πήρᾳ. Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τότε.

54) κατὰ νώτων) Pro κ. νώτου melius Vitt. 2 et 3. cum Eudoc.

55) ἐλθὼν δὲ καὶ) Sic nostri cum Eudoc. et edd. pr. sed Seb. καὶ neglexit.

56) εἰς) Nostri omnes cum Eud. et edd. vett. πρὸς, Apollod. tamen III, 4, 3. εἰς.

57) ἐξ αὐτῆς — πέρσην) Pro ἔσχε — ἐξ αὐτῆς nostri cum Eudocia.

58) τὸν δὲ κηφέως usque ad τὴν γοργόνα desunt in Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et Apollodoro exhibent.

59) προμνηστ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. προμνηστευόμενον. Apollod. II, 4, 3. ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν.

60) αὐτῷ ἐπιβουλ.) Vt Apollod. sed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ ἐπιβ. vitiose. Vide, quomodo iterum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. peccent!

61) ἦλθεν) Sic Codd. nostri pro παραγίγονεν, quae lectio sane bona a glossatore ex Apollod. videtur mutata, qui habet παραγενόμενος εἰς Σέριφον.

προσπεφευγυῖαν τῷ ναῷ [62]) διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν παρὰ τὴν οἰκίαν [63]) τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρών, δείξας τὴν Γοργόνος κεφαλὴν [64]), πάντας ἀπελίθωσε [65]), καὶ τὴν βασιλείαν Δίκτυϊ δίδωσι [66]). Τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Αἴδου κυνῆν Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβών, τοῖς οἰκείοις [67]) δεσπόταις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς [68]) Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας [69]) ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. Ἄλλοι [70]) δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου,

62) τῷ ναῷ) Sic Vit. 1. et Ciz. ſine ἐν, rectius, vt Apollod. προσπεφ. τοῖς βωμοῖς: Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ſua ἐν τῷ ναῷ. Videtur ἐ. oitum ex vltima ſyllaba voc. praeced.

63) παρὰ τ. οἰκ.) Sic noſtri cum Eudoc. rectius, quam περὶ τ. οἰκ. Heyne ad Apollod. II, 4, 3. p. 143. pro vulg. περὶ mauult ἐπὶ, cui comecturae noſtrorum παρὰ videtur praeferendum. Eudociae, vti eam edidit Villoiſon, deſunt p. 105. verba τὴν οἰκίαν — ἐφευρών, δείξας, quae vel ab editore, vel a librario in Cod. quo vſus eſt, male ſunt omiſſa, nam contextus ea flagitat, nec Vitt. 2 et 3. ſi ab exemplo, quo vſi ſunt, abfuiſſent, exhibituros ea fuiſſe credibile videtur.

64) τὴν γοργ. κεφαλὴν) Pro τὴν γοργόνα Ciz. et Vit. 1. vt Apollod. II, 4, 3. verum Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. τὴν γοργόνα.

65) ἀπελίθ.) Ita etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. ſed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. ἐλίθωσε.

66) δίδωσι) Pro hoc δίδωσι Vit. 1. et Ciz. forte ἔδωκε, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. vulg. δίδωσι. Praeterea Vit. 1. et Ciz. καὶ τὴν bene ob ſeq. τὰ δὲ pro τὴν δὲ, quod Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. et vulg. habent.

67) οἰκείοις) Pro ἰδίοις Vit. 1. et Ciz. bene: quae haud dubie fuit lectio primae recenſionis.

68) τῆς) Delent Vit. 1. et Ciz.

69) ἰδίας) Non habent Vit. 1. et Ciz. cum Apollodoro, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia tuentur.

70) Ἄλλοι — usque ad ἐκλήθη Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt. Eudoc. p. 105. modo exhibet verba vltima, ὅθεν ἀπὸ — ἐκλήθη, prioribus omiſſis, et a Villoiſ. infra poſitis. In Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. p. 288. omnia

περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν καὶ 71) ὁ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος 72) τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος Γοργόνιον ἐκλήθη.

Περσεὺς δὲ 73) σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ πευδεν εἰς Ἄργος 74) ἐλθεῖν πρὸς θίαν Ἀκρισίου. κρίσιος δὲ, τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν 75) ὥρησε 76). Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων 77) βαλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς 78) τελευ-, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου δα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας, ἔθαψεν 79) ω τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου 80), θων, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν 81) ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ ργους 82) ἀρχήν· αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατ-

eperiuntur. cf. Apollod. I, 4, 3. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους etc. et ſchol. Pind. Nem. X, 6.

71) καὶ) Vit. 2. addit, bene.

72) ἐκεῖνος) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἐκεῖ, vitioſe.

73) περσεὺς δὲ) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ περσ.

74) εἰς Ἄργ.) Ciz. et Vit. 1. πρὸς τὸ Ἄργ.

75) πελασγ.) Sic quoque Eudoc. Apollod. πελασγιῶτιν γῆν, ſed noſtri omnes corrupte πελαγίαν.

76) ἐχώρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ἀνεχώρησε.

77) λαρισσαίων) A Seb. pro λαρισσείων reſtitutum noſtri comprobant cum Apollod. Vitt. 2 et 3. tamen cum Eudoc. τοῦ βασιλίως λαρ. pro τῶν λαρ. βασ. forte τοῦ τῶν λ. β.

78) πατρὸς) Conſenſu noſtrorum, ſed Eudoc. male μητρος.

79) ἔθαψεν) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. αὐτὸν addunt.

80) πρὸς — προίτου) Ita quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. perperam πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν προῖτον. Io. Tzetz. videtur hauſiſſe temere hanc lectionem truncatam ex Eudocia, vt antea n. 72. ἐκεῖ. cf. Pauſ. II, 16, 3.

81) τὴν) Noſtri Codd. omnes cum Eudoc. bene adiiciunt.

82) τοῦ Ἄργ.) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. delent τοῦ, non bene.

ἔσχε, τὴν ἐκείνου [83]) βασιλείαν. Προσέκτισε [84]) δὲ Μίδειαν [85]) καὶ Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἔλειον [86]), Μέστωρα, Ἠλεκτρύονα [87]), καὶ Γοργοφόνην [88]), τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.

Τὸν χρυσόπατρον] Εἶπον τὴν ἱστορίαν [89]).

Ἁρπάσας [90]) γνάθοις] Ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων, τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἡπατουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα. Ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δωρημάτων, τὴν Ἡρακλέους ἱστορίαν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτους, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

839. Ἄρσενα [1])] Γενναῖον.

Ἀρβυλόπτερον [2])] Ἐρρέθη, ὅτι πτερωτὰ [3]) ὑπο-

83) *τὴν ἐκείνου*) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. *καὶ τὴν ἐκ.*

84) *προσέκτισε* usque ad extr. *τὴν ἱστορίαν* in Vit. 1. et Ciz. non comparent.

85) *Μίδειαν*) Vt Paul. II, 16, 2. Eudoc. cum Vitt. 2 et 3. *Μήδειαν*, male. Apollod. II, 4, 5. *Μίδειαν*, cf. Heyne ibi, et II, 4, 6, §. 5.

86) *Ἔλειον*) Pro *Ἄλλην* Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. recte, cf. Heyne ad Apollod. II, 4, 5, p. 146. Thryll. coniicit *Ἠλεῖον*.

87) *Ἠλεκτρ.*) Sic legendum consentientibus Apollod. II, 5, 6. Eudocia et Vitt. 2 et 3. non vero *Ἠλεκτρυῶνα*.

88) *γοργοφόνην*) Sic legas, vt ad v. 522, pro *γοργοφόντην*, quod Eudoc. Vitt. 2 et 3. cum vulg. exhibent. cf. Apollod. I, 9, 5. et II, 4, 5, ibique Heyne.

89) *τὸν χρυσόπατρον*] *εἶπ. — ἱστορ.*) Sic Vitt. 2 et 3. non vero, vt Seb. *εἶπον χρυσοπάτρου τὴν ἱστορίαν*.

90) *ἁρπάσας* usque ad extr. *μετήνεγκεν* desunt in Vit. 1. et Ciz. vt omnia, vbi Lycophron reprehenditur.

1) *ἄρσενα*] *γεν.*) Absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. habent.

2) *Ἀρβυλόπτερον*) Totum hoc scholiol. Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) *πτερωτὰ*) Vit. 2. *πτερά*.

δήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς [4]) κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, Ἀκρισίου Δαναή, Δαναΐης καὶ Διὸς Περσεὺς, Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ, Ἀλκαίου, Ἀμφιτρύων, Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

840. Θεριστῆρος ξυρῷ] Ἐξέθη [5]).

842. Ἱπποβρότους ὠδῖνας] Καρατομηθείσης γὰρ [6]) τῆς Γοργόνος, ἤτοι Μεδούσης [7]), ὑπὸ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [8]) ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν [9]) ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος· ὅπερ [10]) οὐκ ἐπελαθόμην ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν.

843 — 46. Δειρόπαιδος γαλῆς] Τῆς γαλῆς [1]) τῆς παιδούσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου· ἡ γὰρ θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς [2]) γεννᾷ. Νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε [3]) Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάο-

4) περσεὺς — ἐξ οὗ ἰόλαος) Haec quoque a Vitt. 2 et 3. absunt. *Eadem genealogia est ap. Schol. Eurip. Hec. v.* 886, *nisi quod ibi* Ἴφικλος *pro* ἰφικλῆς *legitur*. Thryllit. Ἰφικλῆς Apollod. II, 4, 8, cf. Heyne.

5) θεριστ. — ἐξέθη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

6) γὰρ) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant.

7) ἤτοι Μεδούσης) Modo Vit. 1. et Ciz. subiiciunt.

8) ἐκ τ. τραχ. αὐτῆς) Apollod. II, 4, 2. modo ἐκ τῆς γοργόνος, forte ibi legendum ἐκ τραχήλου τῆς γοργόνος. Heyne nil obseruat.

9) ἄνθρωπ. μὲν) Vit. 3. delet μὲν, et seq. δὲ, non male.

10) ὅπερ — εἰπεῖν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. recte, nam haec verba iam supra, vt annotatum est, in hoc scholio exhibita fuerant. Οὐκ a Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt. vid. ad v. 17.

1) τῆς γαλῆς — τραχήλου) Vit. 1. et Ciz. non habent.

2) αὐτῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene, vt antea v. 842.

3) εἶπε) Ciz. et Vit. 1. λέγει. Ea, quae sequuntur: γοργόνα — πήγασον, non agnoscunt.

ρα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαρμαρώπιδα 4) δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσαιμεν.

Σκοπείτω δὲ 5) πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει καλῶς ἡ γραφή· φησὶ γὰρ 6) περὶ Μενελάου, ὅτι ἐπόψεται τύρσιας Κηφῆδας, καὶ τὰ τοῦ Ἑρμοῦ 7) λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος 8) κύων ἐξῆλθε, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν. Ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησε λαβὼν τὸν Περσέα, τὸν ἡπατουργὸν, τὸν ἀερβυλόπτερον. Καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς 9) ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, κἂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδηται 10) παραφθείρας τὴν ἱστορίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ πεφήσεται, μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος·

Ἐπόψεται δὲ τὰς 11) θηριπότους γύας 12),

πάντως 13) περισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γραφὴ, καὶ πρόσχες· Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου

4) Μαρμ.) Vit. 1. et Ciz. μαρμαρώπιδον, vt in Lycophrone, omiſſis tamen omnibus, quae iam ſupra ſunt occupata, usque ad v. 846. nam habent, quae accuſent Lycophronem. Haud dubie ſunt Io. Tzetzae, calumniatoris Lycophronis.

5) σκοπ. δὲ) Addunt Vitt. 2 et 3. δὲ et hinc omittunt ἐνταῦθα, bene.

6) γὰρ) Noſtri cum Seb. addunt, ſed ſeq. ὅτι a Seb. adiectum non agnoſcunt, et τυρσηΐδας pro τύρσιας legunt.

7) τὰ τοῦ Ἑρμ.) Pro τοῦ Ἑρμ. τὰ Vit. 3.

8) θαλάσσ.) Vit. 3. θαλάσσης.

9) πᾶς) Vitt. 2 et 3. πῶς, forte πως.

10) ψεύδηται) Noſtri recte pro ψεύδεται.

11) τὰς) Pro καὶ cum Seb. Codd. noſtri.

12) γύας) Sic Vit. 2. recte pro γυίας.

13) πάντως) Pro πάντη noſtri cum Seb. vti mox quoque τόδε καὶ τόδε pro τάδε, ſed ad v. 834. et infra τόδε καὶ τόδε.

ὶδε καὶ τόδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν [14]) κῆτος, ἔβη τότε· πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν ῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως. Καὶ παρακατιόν [15]· Ὃς ζωολαστῶν ἄνδρας. Ὁρᾶτε [16]), πῶς ἔχει τὸ ἐναντίον [17]). ἔρε δὲ καὶ [18]) ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, ἀνακαθάρωμεν τὴν κτίαν [19]) τῆς γραφῆς κακὴν, καὶ ἄχερδον ὡς οἷόν τε [20]) ομαλίσωμεν· καὶ οὕτω τις τοῦτο συναπτέτω [21]). Ἐπλεται δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε [22]) ρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη. Πεφήσεται δὲ, τι τοῦ ἐπεφήσατο [23]) καὶ ἐφονεύθη ἡ Φάλαινα ἡ δυσίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ

14) ἁρπάσαν) Vitt. 2 et 3. ιπάσας, vt ad v. 834. ſed i ad κέπφος refertur.

15) παρακατιόν) Vitt. 2 et παραλακτικόν. Vtrumque oc. incognitum; ideo Seb. interpretatione lat. calli- neglexit. Forte alterum ραλακτ. cum contemtu ſpicit v. 835. λακτίσματα μείου et ſignificat id, quod is λακτίσμασι non ſit accommodatum, atque ideo ignum, quod reiiciatur. orte etiam Tzetzes finxit bi verbum παρακάτειμι, vnde Particip. παρακατιὸν, h. e. uod *infra adhuc accedit.*

16) ὁρᾶτε) Pro ὁρᾷς cum eb. Vitt. 2 et 3.

17) ἐναντίον) Pro ἀνόητον Vitt. 2 et 3. cum Seb. omiſo tamen altero, quod bene mitti poteſt ac debet. Ἀνόητον tamen etiam admitti oteſt.

18) καὶ) Addit bene Vit. 3.

19) βατίαν) Vit. 2. pro βαθεῖαν, vt Cod. Seld. recte ob ſeq. ἄχερδον, nam vix dicere licet βαθεῖαν τ. γραφῆς κακίαν ἀνακαθαίρειν: qua vero lectione probata legendum quoque videtur κακὴν vel κακῆς pro κακίαν.

20) οἷον τε) *Vit.* 3. *recte pro* οἷον. Thryllit.

21) καὶ οὕτω — συναπτέτω) Vitt. 2. et 3. pro οὕτω γοῦν ταῦτά τις συνταττέτω, apte.

22) τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε) Seb. conſentientibus Vitt. 2 et 3. pro τὸν τοιόνδε: alterum τοιόνδε iam recepit Pott. in ed. 2.

23) ἐπεφήσατο) Vitt. 2 et 3. vt ad v. 834, pro πεφήσατο, recte, ſic quoque Φάλαινα pro Φάλλαινα.

ἀνοίξαντος τὰς ἱπποβρώτους [24]) ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειροπαίδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα [25]), καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ ὅστις Περσεύς, ὁ λαμπτηροκλέπτης καὶ ὀφθαλμοκλέπτης [26]) τῆς τριπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἠγαλμάτου, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν.

Ex 846. Λαμπτηροκλέπτης] Ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ [1]) τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. Λέγει δὲ [2]), ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. Ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπίσω, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δέ φημι [3]) τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων.

Τριπλανοῦς ποδηγίας] Πεπλανημέναι [4]) γὰρ αἱ τρεῖς, ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλλαξ, ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ἢ ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλαξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότους γυίας] Ἀρσενικῶς [5]) καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γυίας καὶ τὰς γυίας. Καὶ μετὰ

24) ἱπποβρώτ.) Sic leg. pro ἱπποβρότους, vt ad v. 834.

25) γοργόνα) Vitt. 2 et 3. γοργόνην, vti fere ſemper, non bene.

26) καὶ ὀφθ.) Vitt. 2 et 3. quoque addunt.

1) φησὶ) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

2) λέγει δὲ usque ad κεφαλ. τῆς γοργ. ignorant Vitt. 2 et 3.

3) ἐγὼ δέ φημι τῶν Φ.) Sic Ciz. et Vit. 1. pro ἐγ. δ. εἶπον, ὅτι τῶν Φορ. bene, nam refertur ad ἔκοψε.

4) πεπλαν. — ὀφθ.) In Vit. 1. et Ciz. non reperiuntur: haud dubie a Io. Tzetza vel alio gloſſatore addita ad marginem, deinde vero in textum illata alieno loco, quo extant in Vitt. 2 et 3. a Seb. autem ſuo loco poſita.

5) ἀρσενικῶς — γυίας) A

προσγεγραμμένης ἄπταιστόν ἐστι τὸ μέτρον· κοινὴ γὰρ [6]) συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. Καὶ χωλίαμβος δὲ εἰ [7]) ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ [8]). Γυίας δὲ καὶ χώρας θερειπότους λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ, ἐξεχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. Οὗτος διίστησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. Τινὲς δέ φασιν, ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις [9])· ἀλλ' οὔκ ἐστι τοῦτο ἀληθές [10]).

848 — 49. Ἀσβύσταο] Ἀσβύσται, ἔθνος Λιβυκὸν, ὡς λέγει [1]) Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει.

Καὶ χαμευνάδας [2]) εὐνὰς δυσόδμους] Ἢ δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Μενέλαος ἐξωσθεὶς [3]) περὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων [4]), ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν [5]) Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτόν· „Μενέλαε, εἴπερ „βούλει [6]) μαθεῖν τὸ περί σε πᾶν, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θα-

nostris absunt omnibus; deinde a Vit. 1. et Ciz. ea, quae sequuntur, usque ad λέγει τὴν Αἴγυπτ.

6) κοινὴ γὰρ) Vitt. 2 et 3. γὰρ delent.

7) εἰ) Ignorant Vitt. 2et 3.

8) μέτρῳ) Addunt Vitt. 2 et 3. cum Seb.

9) Δοῦρις) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt φησὶ, quod contextus respuit. *Duris in hist. Libyca, cuius alterum librum Suidas in* λαμία, *et Schol. Aristoph. in Vesp.* 989. *commemorat.* Sebast. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 79 et 438.

10) ἀλλ' — ἀληθὲς) Abest a nostris. Iam inter omnes constat, Nilum oriri in Nubia.

1) ὡς — περιηγήσει) Vitt. 2 et 3. non addunt, sed λιβυκὸν pro λιβυστικὸν cum Seb. legunt. cf. Dionys. v. 211. ibique Eustath. et Steph. Byz. ibique Holsten.

2) χαμευνάδ.) Vit. 1. et Ciz. χαμευνίδας, sed sqq. usque ad Μενέλαος non habent.

3) ἐξωσθεὶς) Vitt. 2 et 3. vt supra, pro ἐξωθεὶς.

4) διατρίβων) Nostri διέτριβεν, omissis tamen sqq. ἠδημόνει — ἐλεύσεως.

5) ἰδοῦσα — αὐτὸν) Pro ὃν ἰδοῦσα nostrorum consensu Seb.

6) βούλει) Vit. 1. et Ciz. μέλλεις.

„λάσσιος 7) Πρωτεύς. Ἐκβαίνων 8) οὗτος περὶ δείλην ἐκ „τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται 9) ταῖς Φώκαις. Λα„βὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα φωκῶν νεοδάρτων, „ὑπόδυσαι 10) σὺ, καὶ οἱ γενναιότεροι 11) τῶν σῶν ἑταί„ρων, καὶ συγκαταλέχθητι ταῖς λοιπαῖς Φώκαις. Ἑλ„θόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδεὶς πτοηθή„τω 12), πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες 13) μετατρεπόμε„νον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα 14)· ἀλλὰ „κατέχοντες, ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων 15) „σαφέσταται." Συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς Φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον 16) παρὰ τοῦ Πρωτέως περί τε ἀπόπλου, καὶ περὶ 17) πάντων, ὧν ἔχρηζον. Διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς Φώκης οὗτος 18) εἶπε τὸ εὐναὶς δυσόδμους, ἢ δυσόδμοις θηρσί 19).

850. Τλήσεθ' εἵνεκα] Καὶ τλήσετ' 1) εἵνεκα.

7) ὁ θαλάσσ.) Delent art. ὁ Vit. 1. et Ciz. Vitt. 2 et 3. ἀθάμας male pro ὁ θαλάσσ.

8) ἐκβαίνων — δείλην) Hunc ordinem verborum noſtri conſtituunt: vulg. ἐκβ. vltimo loco ponit.

9) συγκ.) Vit. 3. συγκοιμάζεται.

10) ὑπόδυσαι) Pro ὑπόδησαι καὶ Vitt. 2 et 3. Vit. 1. et Ciz. ὑπόδυσον.

11) γενναιότ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. νεώτεροι, h. e. *ſtrenui*, *validi*. γενναιότ. eſt haud dubie correctio recenſionis ſecundae, et rem nil iuuat, nam, quum νέος et νεότης dicatur de re omni, quae cadit in iuuentutem, νέοι iidem ſunt, qui γενναῖοι.

12) μηδεὶς πτοηθ.) Pro καὶ μηδὲν πτοηθέντες noſtri quoque cum Seb.

13) ὁρῶντες) Pro ὁρῶν noſtri cum edd. pr. bene. Vit. 1. et Ciz. τοῦτον omittunt.

14) παντοῖα) Vit. 1. et Ciz. πάντα.

15) περὶ πάντων) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

16) ἔμαθον) Vit. 1. et Ciz. ἔγνωσαν.

17) περὶ) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

18) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

19) θηρσί) Noſtri pro θηρσὶν, recte.

1) καὶ τλήσετ' usque ad ψιλοῦται in noſtris deſunt.

Τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικόν· δανύσεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα, ψιλοῦται Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς [2]) διὰ τοῦ τ· ἐκεῖνοι γὰρ, οἵ τε Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς [3]), πάντα [4]) ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν τε καὶ Ἀττικοῖς [5]) δασέως ἐκφέρεται [6]), Λεύχιππος καὶ ἀφηλιώτης. Ἐδασύνθη [7]) γοῦν Ἀττικῶς καὶ τὸ εἵνεκα.

851. Τῆς θηλύπαιδος] Τῆς Ἑλένης, φησὶν, ὅτι οὐδένα ἄρσενα ἐγέννησεν [8]), ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην· κατὰ δὲ Δοῦριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι [9]) δέ φασι, καὶ Νικόστρατον, καὶ Ἑρμιόνην [10]) τε-

2) καὶ αἰολικῶς) Vit. 1. et Ciz. addunt διὰ τοῦ τ, bene, quia omiserant superiora.

3) οἵ τε — Αἰολεῖς) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. etiam addunt.

4) πάντα) Vitt. 2 et 3. πάντες, non bene.

5) τε καὶ Ἀττικοῖς) A Seb. inserta nostri non inserunt, sed Vitt. 2 et 3. verbis λεύχ. καὶ ἀφηλ. (nostri ἀπηλιώτης) subiiciunt οἱ δὲ Ἀττικοὶ δασύνουσι.

6) ἐκφέρεται) Nostri ἐκφέρονται.

7) ἐδασύν. — εἵνεκα) A Seb. adiecta Vitt. 2 et 3. quoque adiiciunt, sed pro γοῦν legunt γάρ. Vit. 1. et Ciz. vero post ὅμοια habent: Ἀττικῶς δὲ καὶ κοινῶς δασύνονται, καὶ διὰ δασείων ἐκφέρονται λεύχ. καὶ ἀπηλ. reliquis demtis.

8) φησὶν, ὅτι — ἐγέννησεν) Pro ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, omisso nomine Homeri, quae lectio, ni fallor, primae recensionis, alteri sane videtur praeferenda, nam Hom. Odyss. δ, 13, coll. Il. γ. 175. non dicit, filium ei non esse natum, sed in universum tradit, Deos ei non dedisse prolem praeter Hermionen. Scholiast. ibi modo Nicostrati filii mentionem facit. Ergo φησὶ Tzetza refert ad Lycophronem ipsum. Mutatio lectionis videtur esse Io. Tzetzae vbique Homeri auctoritatem afferentis.

9) ἄλλοι) Vt Apollod. III, 11, 1, ibique Heyne in Obseruu. et Schol. Sophocl. Electr. 541. Pausan. vero II, 18, 5. Nicostratum tradit Menelao natum e serua.

10) καὶ Ἑρμιόνην) Pro αἰθιόλαν Vit. 1. et Ciz. recte, edd. vett. ἰφώλαν, quae nomina sunt corrupta nulli-

κεῖν ἐκ Μενελάου [11])· ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους [12]) Φασὶ τέσσαρας τετοκέναι, Βούνικον [13]), Κόρυθον [14]), Ἄγανον [15]) καὶ Ἰδαῖον.

Τριάνορος] Πολυάνδρου [16]), ὡς καὶ ὄπισθεν [17]) πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν.

Κόρης] Κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ [18]) παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσοὺς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ [19]) θηλύπαιδα καὶ πολυανδρον λέγει, ἀλλὰ καὶ εὔμορφον αὐτὴν δηλοῖ [20]).

que cognita. Verum eſt Ἑρμιόν. quod conuenit Apollod. III, 11, 1. Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατά τινας Νικόστρατον.

11) ἐκ Μεν.) Noſtri cum Seb. recte, vt ad v. 103. pro καὶ Μενέλαον.

12) πλείους) Noſtri pro πλείονες: Φασὶ tamen omittunt Vitt. 2 et 3.

13) βούνικ.) Sic cum Seb. Vitt. 2 et 3. et Ciz. et Io. Tzetz. in Homer. 441. ſed Vit. 1. βούνιτον, corrupte. Dict. Cret. V, 5. Bunomum, et Ptol. Heph. IV, p. m. 319, βούνοχον eum nominant.

14) κόρυθον) Vitt. 2 et 3. κόριθον, conſentientibus Io. Tzetz. in Homer. 441, et Dict. Cret. l. l. cf. tamen Heyne ad Apollod. III, 9, 1, p. 306. Supra ad v. 57. κόρυθος quoque dicitur, vti quoque a Parthen. Erot. 34. et Conon. 21. verum filius Paridis non ex Helena, ſed ex Oenone. κόριθον in Vitt. 2 et 3. eſt ex correctione Io. Tzetz. qui in Hom. ſuis quoque ſic legit.

15) Ἄγανον) Sic noſtri Codd. cum Io. Tzetza in Hom. l. l. et edd. ante Seb. pro Ἄγανον. Solus errat Seb.

16) πολυάνδρ.) Vit. 1. et Ciz. bene delent praemiſſ. τῆς, vt mox ſeq. καὶ cum Vit. 3. quod tamen tuetur Vit. 2.

17) ὄπισθεν) v. 143.

18) καθαρὰ καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

19) οὐ γὰρ τὴν — καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt, ſed Vitt. 2 et 3. bene ita: οὐ γὰρ — λέγει, vti dedimus pro οὐ γὰρ τὴν θηλ. καὶ πολ. παρθένον λέγει.

20) ἀλλὰ καὶ — δηλοῖ) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἀλλ' εὔμορφ. αὐτὴν καλεῖ, recte. cff. nott. ad Lycophr.

852. Ἦξει δ' ἀλήτης] Παραγενήσεται [1]) δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν· ἡ γὰρ Μεσσαπία [2]), καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα [3]) Καλαβρία ἐκλήθη, καθά [4]) φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων [5]), ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συγγράψας [6]). Κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, τὸν καὶ Ἀδρίαν [7]).

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει] Καὶ τῇ [8]) Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλητρίᾳ ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ [9]) καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ [10]) καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν ἀπὸ Τεμέσης [11]), πόλε-

1) παραγεν. — καλαβρῶν) Pro his Vit. 2. et Ciz. tantum: Ἰάπυγες] λέγονται οἱ καλαβροί.

2) Μεσσαπία) Sic quoque Strab. VI, p. 277. noſtri Codd. vero cum edd. pr. μεσαπυγία. Caſaub. ad Strab. l. l. *Iapygiam ſunt, qui compoſita voce Meſapygiam vocent:* atque forte lectio vetus eſt verior, ſi ſeq. καὶ interpreteris, ἤτοι, *hoc eſt.*

3) εἶτα) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι.

4) καθά) Vit. 1. et Ciz. καθώς.

5) Δίων) In Fragm. T. I. p. 5, n. 9. ed. Reim.

6) συγγράψ.) Vit. 1. et Ciz. pro συντάξας.

7) τὸν καὶ Ἀδρ.) *Vit. 1. et Ciz. pro* καὶ τὸν Ἀδ. *recte.* Thryllit.

8) καὶ τῇ — καλαβρίδι) Abſunt a Vit. 3. τῇ καλαβρίᾳ, ἤτοι καλαβρίδι Vit. 2. quae lectio omnino probabilis: ἰαπυγίᾳ ἤτοι καλαβρίᾳ Vit. 1. et Ciz. minus bene.

9) ἤτοι τῇ σκυλευτικῇ) Addit optime Vit. 3. nam ſic explicatur voc. Lycophronis σκυλητρίᾳ. Vitt. 1. 2. et Ciz. quoque σκυλευτικῇ, ſed pro σκυλητρίᾳ Sebaſtiani, et σκυλατικὴ edd. veterum, bene, a σκυλεύω, σκυλευτής. Lexica hoc voc. ignorant: haud dubie analogiae aptius eſt, quam σκυλατικὸς, quod Lexica exhibent, forte ex hoc loco Tzetzae, nam etiam hoc Stephan. in Theſ. non habet.

10) δώσει, καὶ) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

11) τεμέσης) Vit. 2. male τῆς μέσης: vett. edd. ante Pott. τὶ μέσης, corrupte, nam reliqui τεμέσης, quae erat vrba Italiae aeris fodinis nobilis, cf. Steph. Byz.

ως Καλαβρίδος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ [12]) θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης εὐϋπόδητα πέδιλα [13]).

854. Ταμάσιον] Τέμεσα [1]), πόλις Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος [2]).

Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους [3]),
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν [4]). ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ἐνθα ἄριστος γίνεται χαλκὸς, ὃν καὶ τέμψαν ἄχρι τοῦ νῦν οἱ Καλαβροὶ λέγουτι καὶ οἱ βάρβαροι [5]), ὥσπερ αἰδούμενοι [6]) μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν. Ὁ δὲ Λυκόφρων [7]) οὑτοσὶ, οὐκ αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνου φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φάνεις, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, χριὸς τὰ τροφεῖα διδοὺς, Τάμασαν τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσε.

12) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἑαυτῆς, non bene.

13) εὐϋπόδητα πέδιλα) Sic noſtri, optime, pro εὐπόδητα ὑποδήματα, nam εὐπόδητος eſt voc. dubium ipſo Schneidero auctore in Lex. ſuo, ſed εὐϋπόδητος, quamquam non obvium in Lexicis, tamen analogiae aptum.

1) τέμεσα) Pro τάμεσα noſtri cum Seb. Vit. 1. et Ciz. modo duplici σσ, τέμεσσα, vt infra v. 1067. metri cauſa. In Paul. VI, 6, 3 tamen etiam τέμεσσα. cf. Tzſchuck. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 413

2) Ὅμηρος) Odyſſ. α, 183. ſeq.

3) πλέων — ἀνθρ.) Hunc verſ. a Seb. temere additum noſtri non agnoſcunt, nec omnino videtur a Tzetza additus.

4) τεμέσην — χαλκόν) Vit. 1. et Ciz. τεμέσσην (male) διὰ χαλκ. demtis vero ſqq. ἄγω — σίδηρον.

5) Ἔνθα ἄριστος — βάρβαροι) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: ταύτην δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, καλαβροί τε καὶ ἕτεροι, τέμψαν ἔτι καλοῦσιν.

6) ὥσπερ αἰδ. — ἐκάλεσε) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia in opprobrium Lycophronis dicta.

7) ὁ δὲ λυκόφ. — φωνὴν) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 3. his omiſſis pergit: οὐ (quod quoque Vit. 2. non οὐδὲ) τὴν περὶ — λογισάμενος, pro λογισάμενος, quod vide-

Βοάγριον] Ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας] Οὗτος [1]) ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ [2]) τοὺς πόδας. Ἀσκέραι δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὀρτάρια [3]), λέγονται [4]) · καὶ χλαῖναν, τὸ σφιγκτούριον, καὶ κυπασσίκιον τὸ ἐπιλώρικον. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων, καίπερ ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτων λέξεις τινὰς [5]), ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, ἢ ἐπιλήσμων [6]) ὢν, ἢ μὴ νοῶν ταύτας, ἄλλην ἄλλως ἐκτίθεται [7]). Ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο [8]) ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητήν.

Οὐκ οἶσθα, ὦ Λύκοφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες [9]) βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον, καὶ τὸ ἀσκέρας

tur referre ad *βάρβαροι*. Ad extr. etiam ignorat *τάμνεσαν — ἐκάλεσε*.

1) *οὗτος — εὐμαρίδας δὲ*) Absunt a Vit. 1. et Ciz. forte a Io. Tzetza calumniatore Lycophronis addita.

2) *περὶ*) Vit. 1. et Ciz. *παρὰ*, non apte.

3) *ὀρτάρια*) Nostri art. praemiss. *τὰ* recte delent. Ὀρτάριον est voc. graecitatis mediae, cf. Du Fresne Glossar. Suid. habet *ἀρτάρια*, cf. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I, p. 973 et p. 978, vbi docet dici *ὀρτάρια* et *ἀρτάρια fascias pedales*: vid. quoque Hemsterhus. ad Pollux. p. 1204, et Heins. ad Hesych. *ἀσκέρα*.

4) *λέγονται*) Nostri pro *λέγεται*. His addunt *καὶ χλαῖναν — ἐπιλώρικον*, quae quoque curauimus addenda. Reliqua vero, quae sequuntur vaque ad v. 856, fine dubio a Io. Tzetza reprehendendi Lycophronis causa adiecta, Vit. 1. et Ciz. ignorant.

5) *οὗτος — τινὰς*) Vitt. 2 et 3. cum Seb. pro *γίνωσκε, ὦ Λύκοφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχ. κλέπτεις*.

6) *ἢ ἐπιλ.*) Pro *ἐπιλ. δὲ* nostri quoque cum Seb.

7) *ἐκτίθεται*) Pro *ἐκτίθεται*, bene, quasi ostentationis causa afferebat.

8) *τοῦτο*) Pro *τοῦτον* nostri cum edd. pr.

9) *κατεῖχες*) Vit. 3, *κατέσχες*, non apte.

δὲ ἐκεῖ εὗρηκας, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδ' [10]) εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά. Ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσίν·

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὰν [11]) χλαῖναν
Δασείαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς [12]),
Οὔτ' ἀσκέρηοι τοὺς πόδας δασείῃσιν
Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται [13]).

Ἔγνως, ὅτι διὰ τὸ [14]) εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάρια φησιν; ἢ [15]) χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον·

Ὦ φίλ' [16]) Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε.

Καὶ μετά τινά φησι·

Δὸς χλαῖναν [17]) Ἱππώνακτι, καὶ κυνασίσκον,
Καὶ σαμβάλισκα, κἀσκέρισκα, καὶ χρυσοῦ
Στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τείχου.

10) μηδ') Vitt. 2 et 3. μὴ δ'.

11) τὰν) Vitt. 2 et 3. non bene omittunt.

12) ῥίγευς) Seb. cum Vitt. 2 et 3. ῥίγους, ſed ῥίγευς, quae eſt forma Genitiui Dorica vel epica, Hipponacti reddenda.

13) ῥήγνυται) Pro ῥίγν. Vit. 3.

14) διὰ τὸ) Pro διὰ τοῦ Vit. 3. recte.

15) ἢ) Pro εἰ δὲ Vitt. 2 et 3. ſed ſeq. ἄκουσον abeſt ab eis.

16) ὦ φίλ') Vit. 3. ὦ φίλε. Ioſ. Scaliger, vti h. l. Thryll. obſeruat, de re numaria, opuſculo poſthumo p. 27. ſq. Hipponactis verſus ſic legit:

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρηοι τοὺς πόδας δασείῃ.
Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

* * *

ὦ φίλ' ἑρμῆ, μαιάδεὺς ὁ κυλλήνης

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, κέρτα γὰρ ἐγὼ
καὶ βαμβακίζω.

* * *

δὸς χλαῖναν ἱππώνακτι, καὶ κυνασίσκον (forte κυνασσίσκον)
καὶ σαμβάλισκα, κἀσκέρισκα, καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τείχου.

Explicat ibi quoque στατῆρας τοῦ ἑτέρου τείχου.

Εγνως [18]) *πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα* [19]) *τὰ ὀρτάρια λέγονται* [20]). *ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ, περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.*

856. *Ἤξει δὲ Σίριν*] Σίρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις [21]). Ἡ δὲ πόλις Σιρις, νῦν Πολίειον [22]) λέγεται, ἀπὸ Πόλιδος [23]) κασσέως ἐμπόρου.

Λακινίου μυχοὺς] Τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ [24]) φησὶ καὶ Θεόκριτος [25]).

> *Καὶ τὸ ποταῶον* [26]) *τὸ Λακίνιον, ὅπερ ὁ πύκτας*
> *Λίγων ὀγδώκοντα* [27]) *μόνος κατεδουπήσατο μάσδας* [28]).

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου [29]) Κροτωνιάτου.

17) *Δὸς χλαῖναν* —) Hi verſſ. ope Vitt. 2 et 3. ſic, vti dedimus, ſunt conſtituendi, *ſicut eos iam Scaliger conſtituit, cum gloſſis interlinearibus, quas Potterus male in textum recepit, verſus nulla metri habita ratione confudit, et e tribus quatuor fere fecit. Etiam metrum bene ſe habet, ſed illud μοι, et ſuppoſitum σοι, quod Vitt. 2 et 3. ponunt poſt χρυσοῦ, eliminandum, nec eſt olim in vulgatis.* Thryllit. Quod ad gloſſas interlin. in Vit. 2. adpoſitas attinet, ſuper *χλαῖναν* ſcriptum eſt *σφικτούριον*, ſuper *κυπασίσκον*, *ἐπιλώρικον*, ſuper *σαμβαλίσκα*, *ὑποδήματα*, ſuper *τοὐτέρου*, *ἰωνικῶς*, ſuper *κἀσκέρισκα*, *ὀρτάρια*, et ſuper *τοίχου*, *μέρους*. Vit. 3. gloſſas non exhibet. Pro *τοὐτέρου* l. *θοὐτέρου* malim *θατέρου* vel *δευτέρου*.

18) *ἔγνως*) Vit. 3. *ἔγνω* et poſtea *ἰδὼν* pro *ἰδοῦ*.

19) *ἀσκέρικα*) Vitt. 2 et 3. *ἀσκέρα*.

20) *λέγονται*) Pro *πάντως λέγεται*; bene, nam *πάντως* perperam iteratur.

21) *ἰταλ. καὶ πόλ.*) Vit. 1. et Ciz. *σικελίας καὶ πόλ. ἐξ οὗ καὶ σιρία ἐκλήθη*, ſeqq. ſublatis. Nemo eſt Geographorum vett. qui concinat his Codicibus.

22) *πολίειον*) Cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

23) *πόλιδος*) Pro *πόλεως* Vitt. 2 et 3. cum Seb. ſed *κασσίως* pro *κασσίως*. Alias dic. *κασσία* vel *κασία*.

24) *περὶ οὗ* — *μάσδας*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

25) *Θεόκριτ.*) Idyll. IV, 33. 34.

26) *ποταῶον*) Vitt. 2 et 3. *κατ' ἀῶον*, quod etiam reperitur in quibusdam edd. vett.

857. Ἐν οἷσι πόρτις] Ἐν οἵστισι [30]) τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀνατιθήσει [31]). Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ [32]) ἐγχώριοι, ἐκ νόμου ἀεὶ [33]) ἐκεῖ ἔσονται μελανοφόροι [34]), καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ Θεὸς [35]) ἡ Θέτις τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στέρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον.

Ὄρχατον] Στίχον, τάξιν [36]). Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς, ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει [37]).

858. Ὁπλοσμίᾳ] Ὁπλοσμία, ἐπίθετον Ἥρας [1]), τιμωμένης ἐν Ἤλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τριφύλου [2]).

859. Τεθμὸς] Ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται [3]), τεθμός.

27) ὀγδώκ.) Vit. 3. ὀγδοήκοντα, male.

28) κατεδ. μάσδας) Vit. 2. κατεδίσσατ' ἀμάξας: Vit. 3. κατεδύσσατ' ἀμάξας.

29) λακινίου) Schol. in Theocrit. ἀπὸ τινὸς λακίνου (leg. λακινίου, cf. Steph. Byz.) κερκυραίου.

30) ἐν οἵστισι) Vitt. 2 et 3. ἐν οἷς.

31) ἀναθ.) Vitt. 2 et 3. ἀνθήσει, male.

32) αἱ) Addunt Vit. 1. et Ciz. bene: ante Pott. legebatur καί.

33) ἀεί) Abeſt a Vit. 3.

34) μελανοφ.) Vit. 1. et Ciz. μελανηφόροι.

35) ἡ Θεὸς) Vit. 1. et Ciz. ἡ Θεά, deinde Vit. 3. ἡ Θέτις pro Θέτις.

36) στίχον, τάξιν) Vit. 3. non male στίχου τάξιν.

37) λέγει) Vit. 1. et Ciz. ſum edd. pr. δηλοῖ.

1) ἐπίθ. Ἥρας) Sic Vitt. 2 et 3. pro Ἥρ. ἐπίθ. bene ob ſeqq.

2) τριφύλου) Forte τριφυλίας. Strab. VIII, p. 337. Pauſ. V, 5, 3. et Steph. Byz. Τριφυλία, ἡ Ἦλις. Τριφύλου videtur ortum compendio ſcripturae τριφυλ', vt in noſtris Codd. exhibetur.

3) τέθειται) Non extat in Vit. 1. et Ciz. vt ante Potter. Deinde Vit. 2. τεσμὸς pro τεθμός.

860 — 61. Εἰνάπηχυν [4])] Ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα [5]).

Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος] Τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ [6]) τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηίδος Πηλεὺς, Πηλέως δὲ [7]) καὶ Θέτιδος Ἀχιλλεύς. Καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος δὲ [8]) καὶ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Περηστῆρα μάχης] Τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸν μάχιμον [9]).

862. Ῥέθη] Ῥέθος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη [10]) δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι. Νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν [11]).

863. Ἀβροπήνους [12])] Τρυφεροστήμονας, πλουσιοϋφεῖς [13]), σηρικούς.

864. Κάλχῃ Φορυκτοὺς] Πορφυροβεβαμμένοις [14]) κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν [15]) βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμα-

4) εἰνάπ.) Vit. 2. ἐννάπ. Vit. 3. εἰννάπ.

5) τὸν Ἀχιλ.) Delent Vitt. 2 et 3.

6) τοῦ Αἰακοῦ) Sic noſtri omnes: τρίτον omittunt Vitt. 2 et 3.

7) δὲ) Ciz. et Vit. 1. bene inſerunt.

8) Θέτιδ. δὲ) Noſtri δὲ recte addunt.

9) λέγει — μάχιμον) A Seb. adiunctum noſtri ignorant.

10) ἤθη) Vitt. 2 et 3. vt ſupra ad v. 173. ἤθη. cf. Zonar. Lex. ibique Tittman. ἤθη rectius h. l. ob ῥέθος.

11) εἶπεν) Non male delent Vitt. 2 et 3.

12) ἀβροπ.) Vit. 3. ἀβροπήμονας.

13) πλουσιοϋφεῖς) Pro πλουσίους Vit. 1. et Ciz. bene, ſcl. veſtes auro et argento intextas. Abeſt hoc voc. a Lexicis noſtris.

14) πορφυροβεβαμ.) Vitt. 2 et 3. vno verbo pro πορφύρᾳ βεβαμ. Adiectiuum πορφυρόβαπτος exhibent Lexica, ſed verbum πορφυροβάπτειν adhuc ignorant.

15) διὰ πολλ. — πεποικιλ.) Abſunt a noſtris.

ρικοὺς [16]) λέγει. Καίλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος καὶ ἡ κογχύλη εὑρέθη [17]).

865. Στόρθυγγα] Ὀξύτητα [18]), ἀκροωτήριον τοῦ Κρότωνος. Λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἦξει δὲ ταύρου] Παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ εἰς την [1]) Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ἔρυκος, τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ἔρυξ ἐκλήθη· παλαιστὴ γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ἡρακλῆς διερχόμενος, καὶ πενταθλήσας [2]) αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλε [3]), καὶ οὕτως Ἔρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον [4]) δὲ τὸν Ἔρυκά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν [5]) καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις] Ἡ Ἀφροδίτη, καὶ τιμᾶται [6]) ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις [7]) δὲ ἐκλήθη, ὅτι τὶς νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου [8]) καταισχεθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι

16) πλουμαρικ.) Vit. 1. et Ciz. πλουμαρκοὺς, vitiose. Vopisc. in Carino c. 20. *vestes plumandi difficultate pernobiles*, cf. ibi Salmas. pag. 849 sqq.

17) καίλχη — εὑρέθη) In nostris non comparent.

18) ὀξύτ.) Abest a Ciz. et Vit. 1. vt in edd. ante Pott.

1) εἰς τὴν) Nostri περὶ τὴν.

2) πενταθλ.) Vit. 1. et Ciz. διαπενταθλήτας: verbum Lexicis adhuc incognitum.

3) καὶ ἀνεῖλε) Abest a nostris: glossa videtur esse τοῦ· κατεκρήμνισε. Reliqua, vt Seb. habent.

4) ταῦρον — γενναῖον) Haec verba Vit. 1. et Ciz. primo loco scholii ponunt.

5) θυμικὸν) Ciz. θυμιτικὸν: Vitt. 2 et 3. μυθικὸν, perperam.

6) καὶ τιμᾶται) Addunt Vit. 1. et Ciz. sed Vit. 2. vt Pott. ἐν κύπρῳ.

7) κωλῶτις) Aliis dicitur κωλιὰς, cff. Aristoph. Nub. v. 52. ibique schol. qui consentit Tzetzae, et Lysistr. v. 2. Lucian. Amor. 42, et Paus. I, 1, 4. et ibi Facius. Vid. etiam Manso *Versuche über einige Gegenstände aus der Mythol.* p. 181.

8) τυράν.) Art. τοῦ nostri omittunt, bene.

τῶν 9) ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. Ἡ δὲ θυγάτηρ, ἢ τοῦ ἀρχιληστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, καὶ μιγεῖσα τούτῳ ἀπέλυσεν αὐτόν 10). Ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι 11) δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρρύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ 12).

868. Ἀλεντία] Ἡ ἐν Ἄλεντι, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε 13) γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγύρου] Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας 14).

869. Ἅρπης] Ἅρπη, ἡ Δρεπάνη 1), καὶ ἡ Φαιακία, ἢ Κέρκυρα 2), καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ 3). Καὶ ἡ μὲν Κέρκυρα λέγεται Δρέπανον 4), ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ Δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν 5), ἢ τὸ

9) τῶν) Noſtri recte dent additum ex. Vitt. 1. 2. et Ciz. tuentur vulg. ἀκρωτηρίων, pro quo Vit. 3. cum Eudoc. p. 266. ἀκρωτηρίων, corrupte, forte leg. ἀκρωμίων, quod, vt e Gloſſar. patet, eſt verbum mediae graecitatis, et extremam membri partem ſignificat.

10) καὶ μιγ. — αὐτόν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἀπέλυσεν αὐτόν, μιγεῖσα τούτῳ.

11) ὅτι — ἐρρύσατο) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι ἐλυτρώσατο αὐτόν.

12) κωλὶς — γῆ) Phauor. idem habet, verum addit quoque ſchol. ſeq. quod ad voc. κωλῶτις nil facit. Saebius exſcripſit feſtinanter, et aliena adleuit.

13) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. κεῖ. cf. de Alentia Manſo ad antea l. p. 173.

14) λόγγ. — σικελ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) ἡ Δρεπάνη) Pro ἤτοι δρέπανον Vit. 1. et Ciz. recte, cf. Steph. δρεπάνη, ἡ Φαιακία.

2) ἢ κέρκ.) Noſtri neque ἡ, vt Pott. neque ἢ habent. Seruandum tamen eſt ἢ, nam Phaeacia quoque nominabatur Corcyra, Plin. H. N. IV, 12.

3) χωρ. ἐν Σικ.) Noſtri, vt ante Seb. ἡ Σικελίᾳ. Steph. ad δρεπάνη vrbem Siciliae fuiſſe tradit δρέπανον. Phauor. ad ἅρπη· ἐστὶ δὲ καὶ σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον.

4) καὶ ἡ μὲν — λέγεται δρέπ.) Sic Vitt. 2 et 3. bene pro: λέγεται. Ἡ μὲν κέρκυρα.

5) ἐξέτεμεν) Pro ἐξέτεμνεν noſtri cum edd. ante Seb.

δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ [6]) ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυας [7]). τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ [8]), ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, καθάπερ [9]) ὁ Λυκόφρων φαίνηται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον [10]) παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον [11]) καλεῖται. Μέμνηται [12]) δὲ καὶ Καλλιμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν] Ἔστι μὲν πόλις [13]) Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος [14]).

871. Καὶ θηροχλαίνου σηκὸν] Θηρόχλαινον λέγει τὸν Ἡρακλῆ [1]). Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤτοι παρελθών, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν [2]) καὶ ναὸν τοῦ θηρο-

6) Δημήτ.) Vitt. 2 et 3. Δήμητρα.

7) στάχυας) Noſtri pro στάχυς.

8) τὸ δ' ἐν Σικ.) Noſtri, vt edd. pr. δρέπανον δὲ ἡ Σικελία.

9) καθάπερ — λέγειν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. niſi quod Vit. 2. recte φαίνηται pro φαίνεται: atque haec videntur eſſe e recenſione Io. Tzetzae, nam Iſ. Tzetz. ſine dubio dedit, quod exhibent Vit. 1. et Ciz. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ἔκρυψεν ὁ Ζεὺς τὸ χρονοτόμον δρέπανον.

10) τὸ δὲ δρέπ. — Αἰτίων) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Callimach. ed. Erneſt. p. 424 et 506.

11) ζάγκλον) *Cff. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. μ, p.* 484. *Baſ. et Scaliger ad Varr. de L. L.* IV, *c.* 31. Thryllit.

12) μέμνηται — αἰτίων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Sebaſt. cum editoribus pr. male αἰτιῶν, nam dicc. Αἴτια. In ſcholl. Hom. Villoiſ. Marcianis II. 1. v. 193. ἐν δευτέρῳ — Αἰτίων: β, 145, ἐν Αἰτίοις, cf. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III, p. 815. ed. Harl. vbi ſchol. *Aeſchyli* Eumenid. citatur, omiſſo autem verſiculo et verbis ſcholii, quae ſe ita habent: ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β.

13) μὲν πόλις) Vit. 3. delent recte καὶ interiectum.

14) ἐν ᾗ — Μενέλ.) Vitt. 2 et 3. ignorant.

1) θηρόχλ. — Ἡρακλῆ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. omiſſo tamen poſtea voc. Ἡρακλέα, bene.

2) ὁ Μενέλ. — σηκὸν) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

χλαίνου, ἦγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν 3)· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης 4) Ἰάσων ἐδείματο 5), καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Συρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ψαμμαθώδη 6) καὶ ἀβαθῆ την θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀργώ, δώδεκα 7) ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δε δωδεκάτῃ 8) πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λουσάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν, ὃν εἴπομεν 9), ναὸν ἔκτισαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυνθεὶς ἰδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις 10) μέχρι νῦν λίκνην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρόμενος 11).

872 — 73. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας] Οὗτινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος 1) ἔθεμε καὶ ἔκτισε 2) σὺν

3) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. cum edd. or.

4) τῆς Λιβύης — usque ad εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν incuria librarii in Vitt. 2 et 3. excidiſſe videntur.

5) ἐδείματο) Reduximus hoc voc. rarius a Seb. perperam mutatum in ἀνήγειρε, quod e gloſſa eſt, nam δέμω eſt i. q. οἰκοδομέω, cf. Etymol. M. δειμάμενοι, Phauor. et Zonar. δειμάμενα. Ad v. 872. iterum occurrit ἔδειμε.

6) ψαμμαθώδη καὶ) A Seb. additum noſtri non addunt, neque omnino videtur addendum, ſi ἀβαθῆ, vt noſtri, pro ἄβατον ſ. ἀδιάβατον legas, quae lectio noſtrorum aptiſſima ſimul tollit tautologiam: μὴ δύνασθαι πλεῖν αὐτοὺς, nam ſic quoque noſtri pro αὐτήν.

7) δωδεκα) Reuocauimus e Codd. noſtris et Pind. Pyth. IV, 45, quem laudat Tzetzes. Seb. temere τόδεκα ob ſeq. δωδεκάτῃ δὲ — nam ipſo die duodecimo quum peruenisſent ad aliud mare, nauem eo usque portatam depoſuerunt.

8) τῇ δὲ δωδ.) Sic noſtri pro τῇ δωδ. δὲ.

9) εἴπομεν) Pro εἶπον Vitt. 2 et 3. bene.

10) ταῖς ψάμ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ἄμμοις.

11) καθαιρ.) Vit. 1. et Ciz. καθαιρούμενος.

1) τοῦ Ἡρακλ.) Deſunt Vit. 1. et Ciz. nec contextus eo indiget.

τοῖς πεντήκοντα Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλονότι [3]) τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ. Ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ Ἰάσων οὕτω [4]· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ Τυρώ. Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας [5]) καὶ Νηλεύς. Τῆς αὐτῆς δὲ Τυροῦς [6]) καὶ Κρηθέως Αἴσων, Ἀμυθάων [7]), Φέρης. Αἴσονος καὶ Πολυμήδης [8]), τῆς Αὐτολύκου, ἢ, κατά τινας, Ἄρνης, ἢ Σκάφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυστῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ἐν τῇ ἀρχῇ [9]) εἶπον.

874 — 76. Κρόκαι] Οἱ αἰγιαλοί, παρὰ τὸ [10]) κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ· ἥπερ ὁ βυθός.

Κρόκαι [11]) δὲ Μινυῶν] Οὕτω [12]) συντάσσεται· Ὄντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ

2) καὶ ἔκτισε — ἄμναμος καὶ) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

3) δηλονότι) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. vti quoque ſeq. τὴν ναῦν.

4) οὕτω) Pro οὕτως Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. οὗτος.

5) πελίας) Vitt. 2 et 3. perperam πηλεὺς, cf. Apollod. I, 9, 8.

6) τῆς αὐτῆς — τυροῦς) Pro τυρ. δὲ τῆς αὐτῆς Vit. 1. et Ciz. bene, cf. ad v. 175, ybi eadem narrantur.

7) Ἀμυθάων — εἶπον) Abſunt a Ciz. et Vit. 1. modo habent: ἀφ' οὗ ὁ Ἰάσων. Sed Ἀμυθάων pro Ἀμαθάων, vt ad v. 175, cum Seb. Vitt. 2 et 3.

8) πολυμήδης) Sic quoque Apollod. I, 9, 16. ſed Eudoc. p. 221. Ἀλκιμήδης, τῆς Κλυμένης τῆς Μινυηΐδος, cui conſentit ſchol. Apoll. Rh. II, 229, p. 125.

9) ἐν τῇ ἀρχῇ) ſcl. ad v. 175. Sic Vitt. 2 et 3. pro ὄπισθεν. Caeterum in edd. pr. addita: Λάγχουρος] λίμνη Σαυλίας. Γονοῦσα δὲ ἐστὶ μὲν καὶ πόλις Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, a Seb. eiecta noſtri quoque non agnoſcunt.

10) παρὰ τὸ) Vit. 2, ἀπὸ τοῦ; ſed κρύος κύειν noſtri cum vulgato. Equidem cum Etymolog. κρούω, κρούειν l. κρύος, κρύειν legendum putem, niſi ſequeretur ψυχροί. Hariolatur hic ſcholiaſtes; ſupra ad v. 107. meliora dat.

11) κρόκαι — πολὺν χρόνον) Omnia abſunt a Vit. 1. et Ciz.

12) οὕτω) Pro οὕτως noſtri.

καὶ αἱ ψάμμοι καὶ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάττης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηροῦσι καὶ φυλάττουσι τὰ εὐλιπῆ καὶ λιπαρὰ στελγίσματα [13]) καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ' ἡ ὀμβρία σταγὼν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ πολὺν χρόνον [14]).

Μινυῶν] Τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους [15]) αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου [16]) ἦσαν. Δύο [17]) δὲ Ὀρχομενοί εἰσιν, ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, οὗτος ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος [18]), ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος οὕτως [19]) ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιῤῥόης [20]), τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ Μινύου καὶ Τριγονείας [21]), τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένειοι· Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, δόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν.

Εὐλιπῆ στελγίσματα] Οἱ ξύπαροι [22]) ἱδρῶτες,

13) στελγ.) Vit. 2. στεγίσματα: Vit. 3. στλεγίματα hic et poſtea.

14) πολ. χρόνον) Vitt. 2 et 3. πολυχρονίως.

15) οἱ πλείους) Idem trait ſchol. Pind. Pyth. IV, 20. Cod. Ciz. poſt οἱ πλείους ἁπάντων, reliquis demtis, perit: ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Ποσειδῶνος etc.

16) Μινυείου) Sic quoque it. 2. ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. Μινυοῦ. Schol. Pind. et Apoln. l. l. Μινύου.

17) δύο — Ἀρκαδίᾳ) Abnt a Vit. 1. et Ciz.

18) πολύμηλος) Pro πολύλλος Vitt. 2 et 3. recte, cf. Hom. Il. II, 605. ibique Euſtath. et Il. II, 511. Statius Theb. IV, 295. et Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 247. Sic quoque Gerbel. et Pott. legendum putarunt.

19) οὕτως) Pro οὗτος noſtri cum Seb.

20) καλλιῤῥόης) Pro καλλιρόης noſtri, recte, cf. Apollod. II, 5, 10.

21) τριγονείας) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. et ſchol. Pind. Pyth. IV, 120. τριτογενείας.

22) ξύπαροι) Pro λίπαροι Vit. 1. et Ciz. recte ob ſeq.

ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες [23]) γὰρ, τὰ τριπτήρια [24]), οἷς οἱ [25]) ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ῥύπον ἐκξέουσι [26]).

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τοῦ Ἀντήνορος [27]) υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ἐρυμάνθου [28]), οἳ μετὰ Μενελάου [29]) πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ Κυρήνην τῆς Κρήτης [30]), καὶ οὐκ ἔτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ σὺμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ Κρήτης τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος [31]) δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως [32]) λέγει· „Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορί„δαι, παρ' Ἀκαμνάκει [33]), βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, „μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἱ

ῥύπος. Verba autem haec usque ad ἀποξύσματα Vitt. 2 et 3. non habent.

23) στελγίδ.) Vit. 3. στλεγίδες.

24) τριπτήρ.) Vit. 1. τρίπτρα: Ciz. ῥίπτα: Vit. 2. vt edd. pr. τρίπτα: Vit. 3. τρίπλευρα, corrupte omnes.

25) οἷς οἱ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene: reliqui ignorant οἱ.

26) ἐκξέουσι) Vit. 1. et Ciz. pro ἐκξέομεν, quod tuentur cum vulgat. Vitt. 2 et 3. Phauor. ἀποξύουσι.

27) Ἀντήνορ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀγήνορος, qui Hom. Il. λ, 59, filius Antenoris dicitur.

28) Ἐρυμ.) Vit. 1. et Ciz. Ἐρυμανθείας, corrupte.

29) μετὰ Μεν.) Noſtri omnes ſine art. τοῦ.

30) περὶ — κρήτης) Pro περὶ τὴν κρήτην Vit. 1. et Ciz. vti in ſeqq. quoque ἐν κυρήνῃ κρήτης pro ἐν κρήτῃ, bene.

31) λυσίμαχος — ᾤκησαν) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. λυσίμαχος Vitt. 2 et 3. quoque exhibent, olim male in edd. vett. σύμμαχος. Cfl. de Lyſimacho Voſſ. de Hiſt. gr. p. 301. Fabric. Bibl. Gr. Vol. II, p. 129, ed. Harl. Add. Phot. Lex. p. 369. ad Σαμίων: ὡς Λυσίμαχος ἐν β Νοστῶν (lege Νόστων), Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 223. et ad Virgil. T. II, p. 241. In Io. Tzetz. Chil. VI, v. 921. λυσίμ. dic. κυρηναῖος.

32) οὕτω πως) Sic legendum, vt infra ad v. 918. pro οὕτω πῶς. Vitt. 2 et 3. οἵτω που.

33) Ἀκαμνάκει) Vitt. 2 et 3. pro Ἀμνάκει.

„μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης 34) καὶ Θαλάσ-
„σης Ἀντηνοριδῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ᾤκησαν" 35).

877 — 80. Ἄλλους δὲ θῖνες] Περὶ τῶν Θεσσαλῶν φησὶ Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους αἰάξουσι 1) καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ αἰγιαλοὶ 2), οἵ τε μύρμηκες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς 3) Λιβύης. Θρηνήσουσι δὲ αὐτοὺς 4), τί παθόντας; ἐκβεβραισμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην. Ἐκριφέντας δὲ, ποταποὺς, προσεσηρότας 5) καὶ διεσχισμένους δέρτροισι 6) καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, θρυλλίγμασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντιστρόφως εἶπε.

Τειχείρων] Τῆς Κυρήνης πόλεις, Ἀπολλωνία καὶ Γεύχειρα 7). Ἡ δὲ Κυρήνη χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἄτλαντος οἰκητήριον] Τὴν Λιβύην λέγει· Ἄτλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ 8), ὃς εἰς

34) κυρήν.) Recte: Vitt. 2 et 3. vitiose κρήνης.

35) ἔκτισ. — ᾤκησ.) Vitt. 2 et 3. ᾤκησ. καὶ ἔκτ.

1) αἰάξ.) Recte, nostri tuentur vulg. αἰάζουσι, sed Vit. 3. praetermittit καὶ θρηνήσουσιν.

2) αἰγιαλ.) Bene omittunt art. οἱ Vitt. 2 et 3.

3) τῆς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

4) αὐτοὺς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοί.

5) προσεσηρ.) Vitt. 2 et 3. προσερηρότας, vid. nott. ad Lycophr.

6) δέρτρ.) Vitt. 2 et 3. δέντροισι, et postea δέντρων pro δέρτρων, male.

7) Ἀπολλ. καὶ Τεύχ.) Idem tradit schol. Pind. Pyth. IV, 26. Inde a Τευχείρων usque ad verba v. 881: Μόψον τιταιρώνιον] ὁ Μόψος οὗτος, desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz. In Vit. 2. tota pagina deest usque ad verba v. 886. εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. In Vit. 3. reperiuntur quidem, sed ad extr. schol. v. 881. sunt, ni fallor, Io. Tzetzae.

8) μαθηματ. — ἀνὴρ) Idem Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 92. ed. Heins.

ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καί ποτε παρασφαλεὶς [9]), κατέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνηρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθη-σαν. Πολύϊδος [10]) δὲ, ὁ Διθυραμβοποιὸς, τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησὶν, οὐ μαθηματικόν· ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα [11]), διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν, τίς εἴη. Τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν [12]) ὁ Ἕσπερος [13]) κατὰ τοὺς λοιποὺς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον. Ἔρημον δὲ τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριόν φησιν [14]), ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη.

831 — 96. Μόψον Τιταιρώνειον] Ἔνθα ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον [1]), τὸν ἀπὸ Τιταρῶνος [2]) πόλεως, ταρχύσαντες [3]) οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεστήλωσάν τε καὶ δίκην στήλης ἔστησαν τυμβείαν κρηπίδα καὶ βάσιν [4]), καὶ σημεῖον ἀπὸ τοῦ Ἀργώου δορὸς καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου, πέτευρον [5]) καὶ σανίδα κλασθὲν, ἤτοι κώπην τεθλασμένην [6]). ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα

9) παρασφ.) Vit. 3. κατασφαλείς, quod voc. Lexica ignorant.

10) πολύϊδος) Pro πολύειδος Vit. 3. hic et poſtea, re te, cf. Etymol. Mag. ad Ἄτλας, et Heyne ad Apollod. III, 3, 1. In Prolegg. non occurrit inter Dithyrambicos, forte h. l. additus a Io. Tzetza, vid. Voſſ. de Poet. gr. p. 47. *Polyides Sophiſta inter Tragicos locum inuenit ap. Ariſtot. de Poet. c.* 13 *ſq.* Thryllit.

11) γοργόνα) Vit. 3. vti alias, γοργόνην.

12) ἦν) Exhibet Vit. 3. cum Seb.

13) Ἕσπερ.) Vit. 3. Ἑσπέριος.

14) φησιν) Addit Vit. 3. cum Seb.

1) τὸν Μόψ.) Abeſt a Vit. 3.

2) τιταρῶνος) Vit. 3. pro τιταιρῶνος, recte, cf. Steph. Byz. ad h. v.

3) ταρχύσ.) Vit. 3. ταρχύσαντο, vt ap. Lycophr.

4) καὶ βάσιν — τοῦ τῆς) Abſunt a Vit. 3.

5) πέτευρον) Vit. 3. πέταυρον, vid. nott. ad Lycophr.

6) τεθλασμ.) Pro τεθραυσμένην Vit. 3. bene.

νεκρῶν. Ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης [7]), ἥντινα Αὐσίγδα παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω συντάσσεται [8]). Ἔνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν. Ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως γόνῳ, ἤγουν [9]) υἱῷ, Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. Τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, ἢ [10]) καὶ ὅπου διὰ τῶν στενῶν [11]) πετρῶν ὁ Τίφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. Γουτάκις δὲ καὶ τότε αὐδάξει καὶ εἴπῃ θαλασσόπαις [12]) δίμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ἕλληνας τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ὁ ἀγρότης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ ἱῶρον, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ὀρέξῃ καὶ παράσχῃ Ἕλληνι, ὀσφίτας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης. Τὰς δὲ εὐχὰς, ἤτοι τοὺς λόγους [13]), τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς, ἀφάντον.

Μόψον Τιταιρώνειον] Ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρομενοῦ. Ὁ δὲ Ἄμπυκος υἱὸς ἦν [14]) Τιταιρῶνος [15]), ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος [16]).

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην [17]), Τιταρήσιον. ὄζον Ἄρηος.

7) πόλιν λιβ.) Desunt in Vit. 3. deinde pro ἥντινα ὑσ. legit ὅπου. Infra ad v. 885. fere eadem repetuntur.

8) τὸ δὲ — συντάσσ.) Vit. 3. cum vulg. τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτω σύνταξον.

9) γόνῳ, ἤγουν) A Seb. additum Vit. 3. non addit.

10) ἢ) A Seb. adiectum consentiente Vit. 3. cf. ad v. 889.

11) διὰ τ. στενῶν) Sic Vit. 3. comprobante Pottero. Seb. στενῶν male omisit.

12) θαλασσόπ.) Vit. 3. delet art. ὁ, bene, cf. Lycophr. v. 892.

13) λόγους) Vit. 3. λόγχους.

14) ἦν) Cum Seb. Vit. 3.

15) τιταιρῶνος) Forte τιταρῶνος, vti vrbs dic. τιταρών, et schol. Apollon. I, 65,

Οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ [18]), ἔπηξαν ἐπανω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα [19]), ἐκ τῆς Ἀργοῦς. Καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. Τινὲς δὲ Φασιν ἐν Κιλικίᾳ.

Ex 883. Ἀργώου δορὸς]. Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος [1]) ναῦς, ἢ ὅτι [2]), κατὰ Ἀπολλώνιον [3]), Ἄργος ὁ Ἀρέστορος [4]), ἢ Ἀλέκτορος, υἱὸς αὐτὴν ἐναυπήγησεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὡς Φησιν Ἡγήσανδρος [5]) ὁ Σαλαμίνιος.

p. 119. Μόψος τοῦ Τιτάρωνος; noſtri Codd. vero cum Eudoc. p. 220. τιταιρῶνος.

16) Ἡσίοδ.) Scut. Herc. 181, cf. ibi Heinrich.

17) Ἀμπυκ.) Vit. 1. et Ciz. Ἀμπυκίδα, non bene.

18) οἱ ἑταῖρ. αὐτ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

19) ἢ σαν.) Vit. 3. καὶ σαν. *hoc eſt.*

1) Ἰάσονος) Noſtri recte pro Ἰάσωνος.

2) ἢ ὅτι — ἐναυπήγησεν) Deſunt in Vit. 3. non bene, ob ſeq. ἢ ὅτι — Σαλαμ. quod habet. Alia tamen manus ad extr. addidit ἢ ὑπὸ Ἄργου. Eudocia quoque addit p. 79. ὑπὸ Ἄργου, omiſſa tamen part. ἤ.

3) κατὰ Ἀπολλών.) I, 110.

4) Ἀρέστορος) Reduxit bene Sebaſt. vti iam Sturz. legit ad Pherecyd. p. 174. quem conſulas, pro ἕστορος. Vit. 1. et Ciz. θέστορος, aeque male. Apoll. Rh. I, 112. Ἄργος τεύξειν Ἀρεστορίδης, et Apollod. II, 1, 3. ὃν Ἀσκληπιάδης Ἀρίστορος λέγει υἱόν, cf. ibi Heyne.

5) Ἡγήσανδρ.) *Niſi Delphicus pro Salaminius licet reſcribere, (Hegeſander enim ὁ Δελφὸς commentaria quoque ſcripſit περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, teſte Athen. V, 13. atque in illis fortaſſe id tangere potuit) niſi igitur Delphicum illum, de quo vid. Voſſ. de H. Gr. L. III, p. 288. malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipſum commemoret.* Sebaſt. Pro ὡς Φησιν — σαλαμ. quod quoque Vit. 3. et Eudoc. additis modo ὑπὸ Ἄργου, habent: Vit. 1. et Ciz. παρ' Ἡγησάνδρου σαλαμινίου.

Ex 885. Αὐσίγδα] Αὐσίγδα πόλις Λιβύης, ἣν παραῤῥεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. Φασὶ [6]), ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ενέπεσεν. Ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύτας περὶ τοῦ ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτούς. Ὡι ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων.

Ex 886. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι] Ἀκέσανδρός [7]) φησιν, Εὐρυπυλον καὶ Τρίτωναι Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος, γήμας Στερόπην [8]), τὴν τοῦ Ἡλίου [9]), Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ Λυκάονα [10]) καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος βασιλεὺς [11], ἦν Κυρήνης. Ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων [12]), καὶ τὰ λοιπά· τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφὶς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους [13]) πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης δὲ [14]) καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ' ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς [15]).

6) *Φασὶ* — usque ad *παρὸς λαφύρων* noſtri ignorant.

7) *Ἀκέσανδρός*) *Locum Aceſandri habent ſcholia Pindari Pyth.* IV, 57. *add. ſchol. Apollon.* IV, 1602, *p. m.* 245, *b.* Thryllit. Add. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 238, Plutarch. Sympoſ. L. V, p. 585, Vol. VIII. edit. Reisk. *Ακέσανδρος ἐν τῷ περὶ Λιβύης*, ſchol. Apoll. Rh. IV, 1750. ſchol. Pind. Pyth. IV, 1, p. 543. Vol. III. ed. Heyn. et Pyth. IX, 26, p. 626.

8) *Στερόπην*) Pro *Στερο-πὴν* Vit. 1. et Ciz. *quod rectum, quia κύριον.* Thryllit. Sic quoque ſchol. Pind. l. l.

9) *τὴν τ. Ἡλίου*) Sic Codd. noſtri cum ſchol. Pind. abiecto voc. *θυγατέρα*, temere a Pottero intruſo.

10) *Λυκάονα*) A Seb. reſtitutum pro *Λύκωνα* comprobant noſtri cum Schol. Pindari, qui tamen *Λεύκιππον* etiam pro *Λεύχιππον* recte legunt.

11) *βασιλεὺς*) Noſtri delent bene praemiſſ. *καὶ*.

12) *τε ἔχων*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. Forte intelligitur *κατὰ*, vel refertur ad ſeq. *ἔχων*.

13) *ἐμπρ.*) Vit. 1. et Ciz. mendoſe *ἐμπράκτους*.

14) *δὲ*) Ciz. et Vit. 1. bene inſerunt.

Ἔστι δὲ Τρίτων καὶ [16]) ποταμὸς Λιβύης. Οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος [17]) ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε [18]) τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης [19]), ἢ Δώριδος [20]) τῆς Εὐρώτα [21]) θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ [22]) θυγατρί· ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης [23]) φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνος [24]), τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι. Ὡς γοῦν [25]) ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω [26]) θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ

15) ὧν παῖς — λοιπούς) Cix. et Vit. 1. modo παῖς ἦν. Reliqua a Io. Tzetza, qui vbique venditat ſuum κατ' ἐμέ, videntur allita. λοιπούς, vt Apollod. I, 4, 5. et Heſiod Theog. v. 930.

16) τρίτων καὶ) Vit. 1. et Ciz. aptius, quam vulg. καὶ τρίτων, cf. Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

17) Πίνδαρ.) Pyth. IV, 37. cf. ibi ſchol. et ad v. 49. Μενεκλῆς, Pind. Pyth. IV, 10, p. 545. cf. Voſſ. de H. Gr. p. 304. Laudatur quoque in Phot. Lex. p. 17. ad Ἑρμαῖ.

18) ἔδωκε) Vit. 3. ὑπέδειξε, non apte.

19) Μηκιονίκ.) Vit. 3. μηκιόνης, vitioſe. Schol. Pind. Pyth. IV, 15, et 35. vulg. ſeruant.

20) Δώριδ.) Pro ὥριδος reſtituit Seb. conſentiente Vit. 3.

21) Εὐρώτα) Sic omnino legendum pro Εὐρώτου. Vit. 3. et ſchol. Apollon. p. 245, b, habent Εὐρώπης, vbi Εὔφημος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ filius dicitur, ſed vulg. tenenda, quia ſchol. Pindari Pyth. IV, 15 et 76. τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς habet.

22) Λαονόμῃ) Vit. 3. λαομένι, vitioſe.

23) Ἀσκληπιάδ.) Vid. ad v. 315. Phot. Lex. p. 452. ὕδωρ δὲ πίνων —. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 409.

24) Ποσειδῶνος) Pro Ποσειδῶνι cum Seb. Codd. noſtri et ſchol. Pind. Pyth. IV, 64.

25) ὡς γοῦν usque ad οὕτω μὲν Πίνδαρος deſunt omnia in Vit. 1. et Ciz. Pleraque hauſta e ſchol. Pind. Pyth. IV, 44.

26) τῆς ἔξω) Vit. 3. τὸ ἔξωθεν.

εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, δώδεκα πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ [27]) Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης· ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην δέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Γρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. Ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν [28]), βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. Μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοὺς ἀπ' Εὐφήμου [29]) ἑπταικαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας· (ἡ δὲ Θήρα [30]) Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο)· ὃ καὶ γέγονεν. Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχῃ [31]) μιγείς, Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ Βάττος, ὁ κτίστωρ [32]) Κυρήνης, ὁ διὰ στάσιν [33]) ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λι-

27) *ἔξω τοῦ*) Sic quoque schol. Pind. l. l. verum Vit. 3. *ἐξ αὐτοῦ*.

28) *Θήραν*) Ita etiam schol. Pind. Pyth. IV, 15. Vit. 3. *κύθηρα* hic et postea, male.

29) *ἀπ' εὐφ.*) Pro *ἀπ' εὐφ.* Vit. 3. cum Seb. et schol. Pind. Pyth. IV, 15.

30) *ἡ δὲ Θήρα — ἐλέγ.*) Non comparent in Vit. 3. Habet schol. Pind. Pyth. IV, 15.

31) *λαμάχῃ*) Vit. 3. vt Cod. Bar. *λαγκάχῃ*, et mox quoque *λευκομάχην*, vt C. Bar. pro *λευκοφάνη*.

32) *Βάττος, ὁ κτίστωρ*) Vit. 3. B *ὁ κτήτωρ*, vt edd. ante Potter. cui placet *κτίστωρ*, quia a Batto conditam fuisse Cyrenen narret Strab. XVIII, p. 837. Eudoc. quoque p. 92. *οὗτος ἔκτισεν Κυρήνην*, et schol. Pind. Pyth. IV, 6. *ὁ Βάττος κτίσῃ τὴν πόλιν*. et V, 117. *ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην*. Pausan. X, 15, 4. *ἐκεῖ ᾤκισε Βάττος τὴν Κυρήνην*, collat. L. III, 14, 3. Veruntamen lectio *κτήτωρ* non omnino videtur contemnenda, quum Herodot. IV, 155, qui ibi plura habet de Batto, *αἰδοῖαν* (*κυθίαν*), *ὡς βασιλεὺς ἔσται ἐν Λιβύῃ*, commemoret, et schol. Pind. Pyth. IV, 89. Battum nominet *τὸν τῆς Λιβύης πεδίων δεσπότην*. Si autem fuit rex et dominus Libyae, fuit quoque Cyrenes. Vtraque ergo lectio videtur recta, et forte vtraque ponenda *κτίστωρ καὶ κτήτωρ*. Interim tamen *κτίστωρ* ob seq. *κτίσας τὴν Κυρήνην* praeferendum putem cum Pottero.

33) *διὰ στάσιν*) Cff. Herodot. c. 156, et schol. Pind. Pyth. IV, 10.

βύην μεταστὰς, καὶ οὕτω κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι, διὰ τὸ βατταρίζειν 34) καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, Ἀριστοτίλην (πρότερον) λεγόμενον 35)· ἄλλοι δὲ 36), ὅτι τὸ βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται.

Οὕτω μὲν Πίνδαρος 37) καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος 38) υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τοῖς Ἀργοναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια, ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 39) τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει (ἴσως παρὰ τὸ 40) τὴν νῆξιν τὸν αὐτὸν

34) βαττα ρίζειν) Eudoc. p. 92. βαττολογεῖν. Herodot. l. l. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός.

35) Ἀριστοτ. καλούμ.) Revocauimus lectionem veterem a Sebast. temere eiectam pro substituta ὡς καὶ Ἀριστοτίλης καλεῖται, ope Vit. 3. Sic quoque schol. Pind. Pyth. IV, in prooemio, ed. Heyn. p. 543. Ἀριστοτίλην πρότερον λεγόμενον. Forte ap. nostrum excidit πρότερον, quod vncis inclusimus. Fuit quoque philosophus Cyrenaeus Aristoteles dictus, Aelian. V. H. X, 8. quem Seb. pro ἀβλεψίᾳ sua inepte obtrudit Tzetzae, et lectione sua: ὡς καὶ Ἀριστ. καλεῖται, et interpretatione l. t.: *quemadmodum et Aristoteles vocatur*, risum mouet. Forte in Codd. quibus est vsus, legebatur ὃς pro ὡς — καλεῖται. Sane si schol. Pindari l. l. immo Pindarum ipsum Pyth. V, 117. τοὺς Ἀριστοτίλης ἄγαγε, ibique scholiast. Ἀριστοτ. ὁ κτίσας τὴν Κυρ., ὁ κληθεὶς Βάττος, consuluisset, in errorem tam infacetum non incidisset.

36) ἄλλοι δὲ) Vt Herodot. l. l. λιβυκῇ γλώσσῃ.

37) οὕτω μὲν πίνδ. — ἀποικίαν) Vit. 1. et Ciz. modo: οὕτω μὲν οὗτοι, reliquis sublatis, quae Io. Tzetzes e scholiis Pindari saepe laudatis videtur addidisse.

38) ποσειδ.) Vit. 3. ποσειδῶνα, non bene, qui vero cum Seb. τοῖς Ἀργ. pro τῶν Ἀργον. recte dat.

39) οὗτος) Abest a Vit. 1. et Ciz. quia in vituperationem Lycophronis dicitur.

40) παρὰ τὸ τὴν — λέγειν) Sic Vit. 1. et Ciz. recte, pro παρὰ τὴν — λέγων. Vit. 3. neque λέγειν, neque λέγων, quod Seb. cum Vit. 2. habet, neque, vt edd. pr. λέγει.

λέγειν εἶναι τῷ Ποσειδῶνι) καὶ λαβεῖν [41]) παρὰ Μηδείας κάλλον [42]) χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν [43]) ἔσχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς λαφύρων, ἀνθ' ὧν ὑπέδειξε [44]) τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἔκπλου. Καὶ τοῦτόν [45]) φησι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε [46]) δεσπόσουσιν οἱ Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρά τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ· διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι γῆς [47]) κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δέ φασιν [48]) οὕτω, ὅτι Φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσατα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρῶτον.

Ex 887. Κολχίς] Ἡ Μήδεια. Οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λάζοι λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν [1]), τῶν καὶ Μασσαγετῶν κα-

41) καὶ λαβεῖν) Vit. 3. a. quoque δεσπόζουσιν pro δεσπόσουσιν.

42) μᾶλλον) Praemittunt Vitt. 2 et 3. iam a Pottero iugulatum. Forte putat Thryll. μᾶλλον χρυσοῦν καὶ κρατῆρα; verum μᾶλλον ſane locum habere poteſt, ſi interpreteris: *non tam βῶλον, quam χρυσ. κρατ.*

43) ὃν — λαφύρων) Abſunt a Vitt. 2 et 3. verum Vit. 1. et Ciz. habent, addito poſt πατρὸς bene αὐτῆς.

44) ὑπέδειξε) Vitt. 2 et 3. ἀπέδειξε, omiſſis vero ſqq. τοῖς — ἔκπλου.

45) τοῦτόν) Vitt. 2 et 3. τοῦτο.

46) ὅτι τότε) Vit. 1. et Ciz. ὅτε τότε. Vitt. 2 et 3. omittunt τότε, Vit. 3. legit

47) ὀρύγ. γῆς) Art. τῆς inſertum noſtri omittunt.

48) οἱ δὲ φασιν — τὸ πρῶτον) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

1) Ἀβασγῶν) Noſtri delent art. τῶν. Dubium eſt voc. Ἀβασγῶν, quia nemo Geographorum facit eorum mentionem. Strab. XI, p. 513. cum Maſſagetis habet Ἀττασίους, vbi Caſaub. praeeunte Stephano vult legi Αὐγάσιοι, nam Steph. dicit: Αὐγάσιοι, ἔθνος Μασσαγετῶν. Sic ſupra ad v. 174. edd. vett. legunt αὐγῶν, forte αὐγασίων, pro ἀβασγῶν. Verum Tzſchucke tuetur Ἀτ-

λουμένων. Λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι Ἀσιανοὶ καὶ Λευκόσυροι· οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φᾶσιν ποταμόν [2]). Ἡ δὲ Εὐρωπαία [3]) Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν [4]). Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκοῦντας περὶ τὴν Μαιῶτιν τὴν αὐτὴν [5]) καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον καὶ Κασπίων, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησεν.

Ὤπασε] Τὸ σε μακρόν· κοινὴ γάρ ἐστι συλλαβή [6]).

Ex 890. Τῖφυς [7]) ἄθραυστον σκάφος] Καλῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς [8]) τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς Ἀγνίου [9])· τότε γὰρ τελευτήσας ὁ Τῖφυς. Μετὰ

τάσιοι, quos Plin. VI, 18. *Ataſinos* nominat. Forſan Codd. Vitt. 2 et 3. hanc inter auctores pendentem litem dirimunt, qui exhibent Ἀβασινῶν, quos vero Abaſinos Stephanus nominat populos Arabiae, hic vero plane alienos. Ergo videtur legendum, vel cum Strabone Ἀττάσιοι ſ. Αὐγάσιοι, vel cum Vitt. 2 et 3. Ἀβάσιοι ſ. potius Ἀττάσιοι cum Plinio, nam Ἀβάσιοι librarii ſocordia videtur corruptum. Nulla vero Maſſagetarum mentione facta Vitt. 2 et 3. ſic habent: Ἀβασγῶν, τινῶν καὶ Ἀβασινῶν. Supra ad v. 174 recte exhibebant.

2) περὶ — ποταμόν) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. φᾶσιν Vitt. 2 et 3. recte pro φάσιν.

3) Εὐρωπ.) Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπη (lege Εὐρώπης), Vit. 3. Εὐρωπία.

4) τάναϊν) His adnectunt Vit. 1. et Ciz. κατὰ τὴν — καὶ κασπίων, quae in vulgat. Ioſepho de B. Iud. VII, 7, 4. tribuuntur, a quo autem ſunt aliena; attamen ob ſeq. ἣν, quod ad πάροδον pertinet, non huc transferenda. Maneant, *vbi* ſunt collocata.

5) Μαιῶτ. τὴν αὐτ.) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν αὐτ. Μαιῶτ.

6) ὤπασε — συλλαβή) Hoc ſchol. quo omnes edd. carent, e Codd. noſtris adiecimus.

7) τῖφυς — τῖφυν) Sic ſcribendum pro τίφυς, τίφυν. cff. nott. ad Lycophr.

8) τῆς Ἀργοῦς) Vit. 1. et Ciz. τῆς νεώς.

9) Ἀγνίου) Sic Vit. 1. recte: reliqui Ἀγρίου, ſed

ὲ θάνατον αὐτοῦ [10]) Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργώ, ὁμ δει εἰπεῖν. Ἦν δὲ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἢ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν [11]) Ἀπολλώνιος [12]) ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος [13]) ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος [14]) δὲ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρῴρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶλον. Εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. Τέως οὕτω πως φησὶ Πίνδαρος· Εὔφημος, πρῴραθε καταβὰς, δέξατο βώλακα δαιμονίην [15]).

Ex 892. Θαλασσόπαις δίμορφος] Ὁ Τρίτων. Δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

Ex 894. Λίβυς] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται [1]) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρὸς, καθὼς πρεπόντως οἱ πάντες ἱστορικοὶ φασιν. Ἄνδρων [2]) δὲ ὁ Ἁλι-

Apollon. I, 105. et IV, 854. Orphei Argon. 123. Eudoc. p. 220. et Apollod. I, 9, 16. Τίφυν Ἀγνιάδην vel Ἀγνίου. In Cod. tamen Palat. ap. Apollod. olim quoque Ἀγρίου, corrupte, vid. ibi Heyne, et Eſchenb. ad Orph. Arg. 123.

10) μετὰ — αὐτοῦ) Omittunt noſtri, qui hinc ſic pergunt: ἐκυβέρνα δὲ ὁ Ἀγκαῖος (Vit. 1. et Ciz. male Ἀντκαῖος) τοῦ Λυκούργου, reliquis demtis, cf. ad h. l. Heyne in Obſeruu. ad Apollod. p. 81.

11) ὥς φησιν — usque ad δαιμονίην in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur.

12) Ἀπολλών.) I, 188. ibique ſchol. qui Ancaeum ſilium Neptuni et Aſtypalaeae nominat.

13) Ἀπολλόδ.) I, 8, 2. et I, 9, 16.

14) Πίνδ.) Pyth. IV, 35 — 40.

15) δαιμον.) Vitt. 2 et 3. δαιμονίαν, quod verbum, vti etiam βώλακα, Tzetzes addidit, vt integer fieret ſenſus, nam Pindarus ignorat.

1) λέγεται — Ἁλικαρνασ.) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. qui hic pergunt ſic: φασὶ δὲ τὸν ἀχεων.

2) Ἄνδρων) Idem infra ad v. 1283, et Eudoc. p. 439. De Androne cff. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 243. Fabric. Bibl. Gr. Vol. I, p. 585, ibique Harl. Aeſchyl. ſchol. ad

καρναστεὺς Ὠκεανόν Φησι γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην [3]) καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν [4]) Ἀσίαν καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγει καὶ [5]) κληθῆναι τὰς χώρας.

Ex 895. Ἀσβύσται] Ἔθνος εἰσὶ [6]) Λιβυκόν.

897 — 98. Ἐν ᾗ Κυφαίων] Ἐν ἧτινι [7]) γῇ Λιβυκῇ Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον ὁ βορέας πνέων ἐκβράτει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Κύφος δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεύς, ὡς καὶ Ὅμηρος [8]).

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

Perſ. 185. ſchol. Apollon. I, 45. II, 354. Strab. IX, p. 392. X. p. 456 et 475.

3) πομφολ.) Seb. pro ὁμολίδην, noſtris conſentientibus cum Eudoc. et ſchol. Aeſchyl. ad Perſ. 183.

4) τῆς μὲν — Θρᾴκην) Vit. 1. et Ciz. ſic: Ἀσίαν, Λιβύην, Εὐρωπην καὶ Θρᾴκην: Vitt. 2 et 3. ſeruant, male tamen θυγατέρας pro θατέρας: retius Eudocia τῆς δὲ pro θατέρας, quod Thryllit. pro τῆς ἑτέρας σάλοικον putat, etſi etiam Syneſius de prouidentia vſurpet. Vid. Thom. Mag. p. 120.

5) λέγει καὶ) Pro λέγεται noſtri cum Eudoc. vt ad Andr. referatur. *Huc pertinet veterum doctrina de partibus mundi. Videmus ex his quatuor vetuſtiſſimos ſtatuiſſe. Alii, qui etiam παλαιοὶ vocantur, duas ſtatuerunt, Ariſtoteles et alii tres. vid. Olympiod. ad Meteor. Ariſtot. p. 23, a. b. Salluſtius in B. Iugurth. etiam meminit. Thryl. lit. Cf. omnino Schaefer in Meletem. critt. p. 36.*

6) εἰσὶ) Vit. 3 ἐστί.

7) ἐν ᾗτινι — ναύταις) Noſtri ſupra cum vulg. habent ad v. 881. A Seb. ſunt huc translata.

8) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. non praebent. cf. B. β, 748. ibique Heyne, quem vero verſum quoad ſenſum ſic exhibent. metri ratione non habita: γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦλθεν ἄγων δύο καὶ εἴκοσι νῆας. Ἦλθεν ἄγων eſt interpretatio τοῦ ἦγε, quam etiam alias Tzetzes addere conſuevit.

899. Παλαύθρων [9])] Παλαύθρα, πόλις Θετταλική.

Ἔγγονον Τενθρηδόνος] Ἔκγονον [10]), τὸν υἱὸν, διὰ [11]) κ πάντες γράφουσι· τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν [12]), διὰ τοῦ γ. Ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν, ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τοῦ κ [13]) ἐκφέρω. Ἔγγονον δὲ ἰχθὺν, τὸν γονὴν ἔχοντα· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα ἔχοντα [14]), ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυναμένην γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω [15]). Ἔγγονον δὲ, ἤτοι τὸν [16]) υἱὸν, Τενθρηδόνος [17]), τὸν Πρόθοον λέγει, ὡς καὶ Ὅμηρος [18])·

Μαγνήτων [19]) δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

Μετὰ γὰρ [20]) τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεὺς, καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην [21]) ἦλθον πλανώμενοι, κἀκεῖ πολλοὺς χρόνους ᾤκησαν, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.

9) παλαύθρ.) Hoc ſchol. primum a Pott. in ed. 2. additum noſtri Codd. quoque addunt.

10) ἔκγονον usque ad μετὰ τοῦ γ ἐκφέρω abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt ſine dubio Tzetzae. vt patet ex: ἐγὼ δὲ λέγω.

11) διὰ) A Seb. praepoſ. Vitt. 2 et 3. non praeponunt, neque poſtea habent διὰ τοῦ a Seb. additum.

12) τοῦ δὲ υἱοῦ υἱὸν) Pro τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν Vit. 3. Forte τὸν τοῦ υἱοῦ υἱόν.

13) διὰ τοῦ κ) Vitt. 2 et 3. διὰ κ, omiſſo art. τοῦ.

14) καὶ γυναῖκα — ἔχοντα) Non abſunt a Vitt. 2 et 3.

15) ἔγγονον — ἐκφέρω) Vitt. 2 et 3. ἔκγονον μετὰ τοῦ κ γράφεται.

16) τὸν) Praeponunt Vit. 1. et Ciz.

17) τενθρηδ.) Vitt. 2 et 3. ſemper τερθρηδόνος, vt Codd. quidam Homeri, perperam, cf. Heyne Obſeruu. ad Hom. Il. β, 756.

18) ὅμηρ.) Vit. 1. et Ciz. adiiciunt λέγει.

19) Μαγνήτων) Vit. 2. Μαγνήτης, non bene.

20) μετὰ γὰρ — αὐτοῖς) Non comparent in Vitt. 2 et 3.

21) εἰς λιβ.) Vit. 1. et Ciz. ἐν λιβύῃ, et hinc addunt a nobis reſtituta πλανώμ. — ᾤκησαν, omiſſis tamen καὶ ἄλλοι — αὐτοῖς.

900. Ἀμφρυσίων [1])] Μαγνήτων. Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων] Τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως Εὐρυάμπου [2]) λεγομένης.

901. Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου] Τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε [3]) τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶ πεδίον λύκου [4]) καλούμενον [5]), τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοστόμιον. Ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον οὕτω· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἀκτορα, τὸν τοῦ [6]) Ἀκάστου υἱόν. Ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ Φόνου τοῦ παιδὸς, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν ἡ Θέτις [7]) ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς [8]) εἶπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν [9]) ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηίδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. Ἡ γοῦν Ψαμάθη ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν [10]) ἡ Ψαμάθη, περὶ οὓς εἴπομεν τόπους [11]). Ζήτει δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως [12]).

1) Ἀμφρυσ.) Noſtri Ἀφρυσίων, et Ἀφρυσὸς pro Ἀμφρυσὸς, non accurate: cff. Steph. Byz. ad Ἀμφρυσὸς, qui affert quoque verſ. Lycophronis, et Tzſchuck. ad Strab. IX, p. 433.

2) εὐρυάμπου) Ciz. et Vit. 1. εὐρυάμπης, quae forma eſt ignota, nam Stephano dic. vrbs Εὐρύαμπος, non vero Εὐρυάμπη.

3) ἐβαλίσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐβασίλευε.

4) λύκου) Noſtri λυκίας.

5) καλούμ.) Vit. 1. et Ciz. λεγόμενον.

6) τοῦ) Noſtri cum Eudoc. p. 358. omittunt.

7) θέτις) Pro θέμις cum Seb. noſtri et Eudoc.

8) κατ' ἀρχ.) Vid. ad v. 175. καὶ praepoſitum noſtri non agnoſcunt.

9) αὐτῶν) Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. αὐτοῦ, non bene.

10) πάλιν) Ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. ignorant.

11) περὶ — τόπους) Recte hic a Seb. cum noſtris ſunt poſita; ſed ne perperam eadem repetantur, antea

902. Ἀποινοδόρπου] Τοῦ λύκου [1]), κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ Φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν· ἢ τοῦ [2]) διδόντος τὰ ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος [3]) δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· „Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐλθὼν [4]) ἐπὶ „Κίνυφα ποταμὸν, κατοικεῖ (ὡς καὶ οὗτός φησι). Μάγνης [5]) δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν „πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρεται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ „ἑπτὰ [6]) ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ „Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προ„θόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ „Μάγνητες [7]) εἰς Κρήτην ἐκφέντες ᾤκησαν."

Τυμφρηστίων] Τυμφρηστὸς [8]), ὄρος Μηλιέων.

post ψαμάθη in vulgat. περὶ οὓς ἴσαμεν τόπους, a Seb. non sublata, ope nostrorum sunt tollenda.

12) ζήτει — πλατυτέρως) Vit. 1. et Ciz. modo: εἰς τὴν ἀρχὴν (quod etiam Vitt. 2 et 3. pro ἐν τῇ ἀρχῇ) δὲ εὑρήσ. πλατ.

1) τοῦ λύκου usque ad ᾤκησαν Vit. 1. et Ciz. tantum haec: τοῦ λύκ. τοῦ φαγ. τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως (Vit. 1. male Ἀχιλλέως), reliquis sublatis, quae vero, quum fere eadem contineant, antea iam dicta, bene abesse possunt. Sunt forsan a Io. Tzetza addita.

2) ἢ τοῦ — ἀπολιθωθῆναι) Absunt quoque a Vitt. 2 et 3.

3) Ἀπολλόδ.) Cf. Fragm. ap. Heyn. p. 386.

4) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. hic, vulgatae post ποταμὸν ponunt.

5) Μάγνης) Pro Μάγνητες legendum coniicit Heyne l. l. recte, consensu Vitt. 2 et 3. etsi habeant Μίγας, quod vero compendio scripturae vitiatum est a librariis.

6) ἑπτὰ) Vitt. 2 et 3. δύο, a quibus quoque abest mox πεζῇ.

7) Μάγνητες) Vitt. 2 et 3. Μαγνῆται.

8) τυμφρηστὸς) Pro τύμφρηστος nostri cum Strab. IX, p. 433. recte: sic quoque supra ad v. 420.

903. Αἰγώνειαν] Αἰγώνεια, πόλις Μαλιέων 9).

904 — 05. Οἱ δ' Ἐχῖνον] Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος 10), καὶ Τραχίν, πόλεις Θεσσαλίας.

Τίταρον] Τίταρος, ὄρος καὶ πόλις Μαλιέων.

906. Γόνον] Γόνος, ἡ λεγομένη Γονοῦσα, ἐστὶ καὶ πόλις Περραιβοίας 11). Οἱ δὲ Περραιβοὶ 12), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων] Φάλανος καὶ Ὀλοσσών, πόλεις Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἡ δὲ Ὀλοσσὼν νῦν Ἐλασσὼν λέγεται.

Γυίας] Χώρας, ἀγρούς. Τὸ δὲ γυι καὶ 13) μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστί 14).

907. Καστανίαν] Καστανία 15), πόλις Μαγνησίας τῆς Θεσσαλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα] Τὸν δὲ Φλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται 1) τὰ ῥεῖ-

9) Μαλιέων) Pro Μηλιέων Reineſ. mauult, laudatoSylb. ad Ortelium in theſauro, recte, nam Strab. IX, p. 433. Tymphreſtus mons ad ſinum Maliacum in Phthiotide collocatur, cf. etiam Heyne ad Apollod. II, 5, 4. p. 170.

10) ἐχῖνος, καὶ Ἶρος) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἐχ. κ. Ἶρ. πόλεις θεσσ. deinde τρίταρ. — μηλιέων, tum τραχ. πόλ. θεσσ. Vitt. 2 et 3. vero ἐχῖνος, πόλ. θεσσ. deinde τίταρ. — μηλιέων, hinc Ἶρος τόπος θεσσ. καὶ τρηχῖνα (ſic) ὁμοίως.

11) πόλις περρ.) Vit. 3. ἔστι δὲ καὶ πόλ. περαιβ. cum Vit. 2. ſimplici ρ, vt Hom. Il. β, 748.

12) περραιβοὶ) Steph. Byz. περραιβαῖοι. *Quando Tzetzes* παρραβοὺς *vocat* ἔθνος ἠπειρωτ. *confudit, vt Holſten. ad Steph. p.* 86, *b. vidit,* περαιβοὺς, *Epiri gentem, cum* περραιβοῖς *Theſſaliae.* Thryllit. Cf. quoque Heyne in Obſeruu. ad *Hom.* Il. β, 748, et Siebelis ad Hellenic. p. 87.

13) καὶ) Noſtri delent.

14) ἐστί) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

15) καστ.) Vit. 1. et Ciz. καστανία, cf. Steph. ad καστανία.

1) δέξονται) Vit. 1. et Ciz. δέξεται.

ϑρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα [2]) ὑπὸ Μαχάονος ἰατροῦ [3]) ἰᾶται τῇ Ὀφιήτιδι πέτρῃ· κατὰ δὲ ἑτέρους καὶ Διονύσιον [4]), ὕπνον αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολουσαμένῳ [5]), καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, καὶ ἐπιϑεὶς [6]) βοτάνην, ἰάσατο [7]). Ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρώην, δηχϑεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου [8]), τοῦ καὶ [9]) χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάϑαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀϑηνᾶς. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Χρύσῃ, νύμφη τις [10]), ἐρασϑεῖσα ὤφϑη αὐτοῦ ἐκεῖσε, καὶ [11]) μὴ πει-

2) Ὀρφέα) λιθικ. v. 339 et 343. cff. ibi interptt. et Io. Tzetz. Posthom. v. 574.

3) ἰατροῦ) A Seb. adiectum comprobant nostri, omisso tamen ἰᾶται, et πέτρᾳ pro πέτρῃ. Forte leg. ἴαται pro ἰᾶται, quod hic, vt in N. T. Marc. V, 29. passiue vsurpatur. Io. Tzetz. Posthom. v. 583. πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεύξει Μαχάων, cf. Iacobs.

4) Διονύσ.) Seb. putat, intelligendum esse vel Dionys. Milesium maiorem, vel Mitylenaeum Scyteum. Equidem intellexerim Dionysium Argiuum, qui quid de Ilii capti tempore prodiderit, Clem. Alex. Στρωμ. I, 139. ed. Pott. T. I, pag. 381. narrat, vid. Voss. de Hist. gr. p. 276. Nil tamen obstat, quominus Milesium quoque a Tzetza credamus innui, nam, vt tradit Eudocia p. 129, τρωϊκῶν βιβλία τρία composuit. Videtur autem haec Tzetzes hausisse ex schol. Pind. Pyth. I, 109. φησὶ γὰρ Διονύσιος, χρησμοῖς Ἀπόλλωνος ἀπολουσάμενον τὸν Φιλοκτήτην ἀφυπνῶσαι.

5) ἀπολουσαμένῳ) Nostri λουσαμένῳ, Schol. Pind. l. l. ἀπολουσ.

6) ἐπιϑεὶς) Pro ϑεὶς Vit. 1. et Ciz. cum Seb. demtis vero καὶ ἐπικλύσας οἴνῳ, quae quoque schol. Pind. l. l. habet.

7) ἰάσατο) Vit. 3. ἐποίησε ὑγιῆ.

8) ὕδρου) Vitt. 2 et 3. ὕδρας.

9) καὶ) Delent Vitt. 2 et 3.

10) χρύσῃ, νύμφη τὶς) Vit. 1. et Ciz. χρυσῆτις νύμφη, forte χρυσῆ τὶς νύμφη, nam iam antea χρυσῆ pro χρύσῃ.

11) ἐρασϑεῖσα — ἐκεῖσε, καὶ) Pro ἠράσϑη ἐκεῖσε τ. Φιλοκτήτου Vit. 1. et Ciz. bene.

σθέντος αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἑλένου δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου [12]) αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, ὥς φασιν [13]) Ὀρφεύς τε καὶ Τρυφιόδωρος [14]), ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς [15]), ἐνεδρευθέντος καὶ καταισχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος, μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον [16]), εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεπον, καὶ τρίτον [17]) τὸν Φιλοκτήτην, ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν [18]). Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης, ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας [19]) πρῶτον κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον βαλὼν τοὺς πόδας, ἀνεῖλε.

12) μόνου) Vit. 1. et Ciz. male μόνον. Idem tradit Io. Tzetz. in Posthom. v. 573. ibique in scholiis, cf. Iacobs.

13) ὥς φασιν) Pro καθὰ φησὶ Vit 1. et Ciz. recte, quia duo nominantur.

14) ὀρφ. — τρυφιόδ.) Hanc lectionem nostri omnes cum edd. pr. tuentur; Sebast. vero pro ὀρφεὺς rescripsit κόϊντος, temere, nam locus e Quint. Smyrn. L. I, v. 346 — 49. ab eo allatus nil habet, quod hoc firmet; deinde Io. Tzetzes in schol. ad Posthom. v. 573. Orpheum, Sophoclem et Tryphiodorum iungit, versibus adeo Tryphiodori 45 et 46, et ipsius Orphei de Lapid. XI, p. 322, et p. 324. laudatis, cf. ibi Iacobs. Accidere potuit, vt quidam in margine adderet κόϊντος, qui fere eadem traderet L. X, 346 sqq. et deinde in textum reciperetur. Citatur quidem a Io. Tzetza κόϊντος in Posthom. 584. τὸν (Μαχάονα) δ' ὁ κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ' Εὐρυπύλοιο βολῇσιν, et v. 522. sed haec non ad Philoctetem, verum ad Machaonem pertinent, vid. Iacobs. Forte κόϊντος inde male hic intrusum.

15) Σοφοκλ.) Philoctet. v. 605 — 14. ὥς φησι Σοφ. Vit. 1. et Ciz. καθὰ Σοφ. φησίν.

16) Ἴλιον) Vit. 1. et Ciz. τροίαν.

17) τρίτον) Pro τοῦτον Ciz. et Vit. 1. rectissime.

18) ὃ δὴ καὶ ἐπ.) Pro ἤγαγον ἅπαντας Vit. 1. et Ciz. optime.

19) τοξεύσας) A Vit. 1. et Ciz. abest et αὐτὸν, et mox quoque μὲν, bene.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Μενεσθεὺς [20]), Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ Ἐλεφήνωρ [20 b]), καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν. Εἶτα Μενεσθεὺς μὲν, εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ [21]), εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, καὶ τὴν χώραν καταισχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φειδιππος δὲ, μετὰ Κώων ἐξωσθεὶς [22]) περὶ τὸν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ [23]). Καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ἐξωσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν. Ἐν δὲ ταῖς Πινδάρου ἱστορίαις [24]) εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη, μεγάλα δακρύουσα [25]), ἀγῶνας ἐπὶ τῷ

20) Μενεσθεὺς usque ad πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ desunt in Vit. 1. et Ciz. a Io. Tzetza, ni fallor, addita.

20 b) ἐλεφήνωρ) Sic Vitt. 2 et 3. pro οἱ Ἐλεφήνορος, bene.

21) ὁ Θεσσαλοῦ) Vitt. 2 et 3. ὁ Θέσσαλος, non bene, nam Hom. Il. β, 678 et 679: Φείδιππος καὶ Ἄντιφος — Θεσσαλοῦ υἷε δύω.

22) ἐξωσθεὶς) Pro ἐξωθεὶς Vitt. 2 et 3. recte. Sic quoque postea.

23) Ἠπείρῳ) Vit. 3. κύπρῳ, male. Nulla enim est Cypri Apollonia. cf. Steph.

24) πινδ. ἱστορ.) Nemo est alius, quantum equidem scio, qui historiarum Pindari mentionem faciat, neque adeo Fabric. in B. Gr. Vol. II, p. 78 sqq. qui indicem librorum eius deperditorum dat. Quaedam huc pertinentia reperiuntur in Olymp. VII, 36 — 141, ibique in schol. rec. h. e. Io. Tzetzae. Verbum ἱστορία non premendum, nec omnino peculiaris historiarum liber intelligendus videtur, sed tantum ea huc referenda, quae ibi Pindarus attigit, et quorum ἱστορίαν schol. ibi more suo addidit.

25) δακρύουσα) Pro δακρύσασα Vitt. 2 et 3. bene. Vitt. 2 et 3. quoque φιλοζόη pro φιλοζώη.

τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς [26]) ἔθετο, καὶ παῖδες [27]) ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης [28]) Φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν πλησίον πεδίου Καναστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας [29]) Λευκανοὺς, πλησίον Κρότωνος [30]) καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἅλης, Ἀλαίου [31]) Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθηκεν [32]), ὡς φησιν Εὐφορίων [33]). Οὑτωσὶ δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους [34]), οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φικοκτήτης, ἀναιρεῖται.

26) τῷ τάφῳ τ. ἀνδρ.) Sic Sebaſt. Noſtri ſeruant vulg. ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρί. *Iſ. Caſaub. ad Polyaen. L.* II. *in notis ad Menelaum edidit:* τῷ ἑαυτῆς ἀνδρί, *et paullo poſt* λευκῆς φύλλοις ἐστέφοντο. Thryll.

27) καὶ παῖδες) Schol. Pind. Olymp. VII, 147. ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες.

28) λεύκης) Vit. 2. λεύκοις, perperam: a Vit. 3. plane abeſt λεύκης. Schol. Pind. l. l. τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος, et ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται.

29) πολ. λευκανοὺς) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

30) κρότωνος — κρίμισσ.) Vitt. 2 et 3. κρότωνος καὶ θωρυκίου κρίμισσον, Vit. 1. et Ciz. κρότωνος καὶ κωρυκίου καὶ κριμισσοῦ, perperam, nam Steph. ad κρίμισσα, πόλις ἰταλίας, πλησίον κρότωνος καὶ θουρίου, λυκόφρων. cf. Strab. VI, p. 254.

31) Ἀλαίου) Recte, cf. Etymol. ad h. v. et infra v. 920. Vit. 3. ἀλαίου, vt antea ἅλης pro ἄλης. Ariſtot. de mirab. Auſcult. c. 115. p. 237, ed. Beckm. Ἀλάη, vbi vero Weſſeling. emendat Ἀλαίου.

32) ᾧ — ἀνέθηκεν) Sic Sebaſt. noſtri vulg. ſeruant: οὗ καὶ τὸ τόξ. ἀνέθετο (Vit. 3. ἐνέθετο). Etymol. M. ἐν ᾧ — ἀπέθετο.

33) Εὐφορ.) Seb. adſciuit pro ὡρίων Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. ἀρίων, corrupte.

34) μετοίκους) Vit. 1. et Ciz. οἰκοῦντας, non male, ſi legeretur πελλήνην pro ἐκ πελλήνης. Ariſtot. de Mir. Auſcultt. c. 105. μάχην συνάψαι πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκείνην τὴν χώραν, cf. ibi Beckm.

912. Οἰνωτρίας γῆς] Ἔνθα νῦν ἡ Χώνη [1]) ἐστὶ, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία [2]), ὅπου [3]) ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος [4]), καὶ Δίων [5]) ὁ Κοκκειανὸς, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες [6]) ἱστοροῦσι.

Κεγχρίνῃ βεβρωμένον] Τὸν Φιλοκτήτην [7]), τὸν ηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως ὕδρου· οὐ γὰρ κεγχρίνη αὐτὸν εδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. Εἶδος δε ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὄντινα ὁ Λυκόφρων καὶ

1) χώνη) Sic omnino legendum, non vero Ῥώμη, omnibus quamquam Codd. conſentientibus, neque χώνη, vt perperam Seb. reſcribit. Sic infra v. 983. χωρία. cff. Steph. Byz. ad χώνη, Etymolog. ad χῶνες et Strab. VI, p. 253. quem Tzetzes ſecutus videtur.

2) πρῶτον — Οἰνωτρία) Vit. 1. et Ciz. πρότερον καλούμενον Οἴνωτρον: Vitt. 2 et 3. πρῶτον λεγ. Οἴνωτρον, forte Οἰνώτριον.

3) ὅπου — πόρθησιν) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

4) Διονύσιος) *Deſideratur hoc fragmentum in Dionyſio. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Antiqtt. Rom. I, p. 10, ed. Oxon. ſed alium de eo ſilentium. Fortaſſe decepit Tzetzam, qui Ῥώμη legiſſe videtur, L. II, p. 75, quem locum conſulas, vti quoque Gluuer. Ital. Antiq. l. 3. p.* 796. Sebaſt. Fortaſſe vero hic, vt ſupra ad v. 911. n. 4. Dionyſium, non Halicarnaſſ. ſed alium ſic dictum auctorem huius rei affert, et verba καὶ πάντες — γράψαντες non ad Dionyſium iſtum, ſed ad Dionem modo ſunt referenda.

5) Δίων) Quod fragmentum extat in ed. Reimar. T. I, p. 4. ὁ κοκκειανὸς, a Seb. additum, noſtri quoque addunt.

6) τὰ Ῥωμ. γράψ.) Vit. 1. et Ciz. τὰ Ῥωμαϊκὰ γράφοντες.

7) τὸν φιλοκτ. — ὕδρου) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vti ſeqq. οὐ γὰρ κεγχ. — ἔβαλεν a Vitt. 2 et 3. quae quidem Vit. 1. et Ciz. tuentur, verum hoc ordine: κεγχρίνῃ· εἶδος ὄφεως. ἔλαβε δὲ εἶδος ἀντ' εἴδους· οὐ γὰρ — ἔβαλε, reliquis, quae ſequuntur, usque ad v. 913. omiſſis. Ab

κεγχρίνην ἐκάλεσεν 8). Ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, Νίκανδρος 9) λέγει·

Ὕδρον μιν καλέουσι, μετοξίτεροι δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κεγχρίνου·

Εβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσι Φάληρα,
Καὶ δρυὲς Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον,
Δήεις κεγχρίνεω 10) δολιχὸν τέρας, ὅντε 11) λέοντα
Αἰόλον 12) αὐδάξαντο περίστικτον Φολίδεσσι.

913. Φιτροῦ μιαιΦόνον] Τὸν Φονέα 1) τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐρρέθη. Φιτρός· ὁ κορμός. Λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν, τὸν Φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914 — 15. Αὐτὴ γὰρ] Αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ ἐν ταῖς χερσὶ 2), κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, αὐτὸ ἀποψάλλουσα καὶ κινοῦσα καὶ

initio Vitt. 2 et 3. pro ἢ λήμνῳ legunt καὶ λήμνῳ, *hoc eſt Lemno.*

8) ἐκάλ.) Vitt. 2 et 3. ὠνόμασεν.

9) Νίκανδρ.) Ther. v. 414. et πάλιν v. 463. verum duo priores verſſ. a Seb. temere adiectos cum edd. pr. noſtri ignorant.

10) κεγχρίνεω) Sic legendum cum noſtris et edd. prior. pro κεγχρίναο, metri cauſa.

11) ὅντε) Vit. 3. ὄντα.

12) Αἰόλον) Abeſt a Vitt. 2 et 3. qui quoque περίστιχον pro περίστικτον.

1) τὸν Φονέα — ἐρρέθη) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. pro quibus ſubſtituunt Φιτρός· ὁ κορμὸς, quod a Vitt. 2 et 3. et reliquis abeſt. Hinc pergunt: λέγει δὲ τὸν Ἀλ. Pro λέγει a Sebaſt. recepto Vitt. 2 et 3. φησὶ dant. Locum ad Vitt. 2 et 3. ſuppleuimus.

2) ἐν ταῖς χερσὶ) Pro ἐν χερσῖν Vit. 1. et Ciz. ponunt, ſtatim poſt εὐθυνεῖ, bene, nam ipſe Lycophr. χερσῖν iungit cum εὐθυνεῖ. Vitt. 2 et 3. exhibent quidem cum vulg. ἐν χερσῖν, repetunt tamen εὐθυνεῖ ita: εὐθυνεῖ, κατὰ τ. Ἀλ. εὐθυνεῖ, δηλ. et hinc pro ἀποψάλλ. bene habent αὐτὸ ψάλλ. Recepimus αὐτό. Ii-

λκουσα τὸν Μαιώτην 3) πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τό-
ξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης ὁ 4) Τευτα-
ος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα 5),
διδάξας αὐτὸν 6) καὶ τὴν τοξικήν· ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύ-
ρας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα 7), πο-
αμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου.
Γὴν δὲ 8) περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς
ὀπισθεν πλατέως εἶπον.

916 — 18. Δύρα παρ' ὄχθαις] Οὕτω συντα-
ιτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης παρὰ 9) ταῖς ὄχθαις τοῦ
Δύρα ποταμοῦ Φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα
καὶ 10) Ἡρακλέα 11), τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν
δίκην 12) λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὤπλισε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13) ἐν τῷ ἑαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι,
ἤγουν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν· οὐ
γὰρ ἠστόχει ποτέ. Ἡ δίχα 14 τοῦ ν, λυροκτύπῳ,
τύνταξε, λέγων· Ὤπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ἑαιβῷ

lem quoque omittunt καὶ ἁλκουσα.

3) Μαιώτην) Vit. 3. Μαιώτιν, male.

4) ὁ τευτ.) Sic Vitt. 2 et 3. pro τεύταρος, bene.

5) κατὰ τ. λυκόφρ.) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. non inepte, nam hoc etiam alii docent.

6) αὐτὸν) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Pott. αὐτῷ. Videtur eſſe correctio recenſionis ſecundae.

7) Δύρα) Vit. 1. et Ciz. Δύῤῥᾳ hic et poſtea, male, nam Herodot. VII, 198. et Strab. IX, p. 428. quoque ſimplici ῥ.

8) τὴν δὲ — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

9) παρὰ) Bene: noſtri περὶ cum edd. pr.

10) λέοντα καὶ) Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Lycophronis.

11) Ἡρακλέα) Vit. 1. et Ciz. Ἡρακλῆ.

12) τὸν δίκην) Vitt. 2 et 3. delent τὸν, et mox, ſed male, κτυποῦντος pro κτυποῦντα.

13) αὐτοῦ) Noſtri αὐτοῦ praeter Ciz. a quo abeſt.

14) ἡ δίχα — γομφίων) Vit. 1. et Ciz. non habent. Miratur Thryllit. quum in textu ſit λυροκτύπῳ.

Σκύθῃ καὶ Σκυθικῷ [15]) δράκοντι, τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει [16]) διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου· δράκοντα δὲ διὰ τὸν συριγμὸν [17]) τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων [18]).

Ex 918. Γομφίων] Γομφίοι, κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἦλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη λέγει [1], διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον [2])] Ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν Φιλεῖν, ἢ διὰ τὸ μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιεῖν [3]), λυροκτύπον αὐτὸν εἶπε [4]). Τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικῇ [4b]), λυροκτύπῳ, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸν λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ [5]).

920. Εὐραὲξ] Ἐκ πλαγίου [6])· πλευραὲξ γὰρ,

15) *καὶ σκυθικῷ*) A Seb. additum comprobant quidem Vitt. 2 et 3. omisso tamen, vt antea, *σκύθῃ καί*.

16) *ῥαιβ. λέγει*) Vitt. 2 et 3. *ῥαιβ. λέγεται*; Vit. 1. et Ciz. *ῥαιβῷ λέγει*, deleta partic. *δὲ* perperam a Seb. inserta.

17) *συριγμὸν*) Nostri pro *συρισμόν*.

18) *ἢ διὰ — γεμόντων*) Nostri non agnoscunt.

1) *λέγει*) Vit. 1. et Ciz. bene pro *φησί*. Quae sequuntur *διὰ τὸ δάκν. — τιτρωσκ.* absunt ab iis, et a Vit. 3. In Vit. 2. vero desideratur tota pagina, inde ab his verbis *διὰ τὸ δάκνειν* usque ad v. 930. *προβάτων· τῶν ὑπαρχόντων*.

2) *λυροκτύπον*) Totum hoc schol. deest in Vit. 3.

3) *ἢ διὰ — ἐμποιεῖν*) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. *ἢ τὸν — ἐμποιοῦντα*.

4) *λυροκτ. — εἶπε*) A Seb. addita Vit. 1. et Ciz. non addunt, nec contextus indiget his verbis.

4b) *τὸ δὲ λυρ. — δοτικῇ*) Sic Vit. 1. et Ciz. pro *τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυροκτύπῳ*: sic quoque pro *αἰτιατικὴ, αἰτιατικῇ*.

5) *Ἡρακλῆ*) Vit. 1. et Ciz. *Ἡρακλῆν*.

6) *ἐκ πλαγίου*) Sic quoque Vit. 3. recte: Vit. 1. autem et Ciz. *πλευρὲξ τὸ πλάγιον*.

καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἰωνικῶς 7), ὅθεν νῦν εὐρὰξ Ἀλαίου ἐρρέθη 8).

Παταρέως] Καὶ Πατρέως 9), τὸ αὐτό ἐστιν· ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο. Τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ Αἰολική ἐστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως τὸ αὐτό ἐστι γραφόμενον, καὶ οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. Ναύαιθος] Ποταμός ἐστιν Ἰταλίας 1). Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον 2) καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅτι μετὰ 3) τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα 4), Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων 5) ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας 6), εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστι-

7) *ἰωνικῶς*) Abeſt a noſtris.

8) *ὅθεν — ἐρρέθη*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Vit. 3. vero tantum *Ἀλαίου εἶπον*.

9) *καὶ πατρέως*) Hic discrepant noſtri. Vit. 3. verba priora usque ad *Αἰολική ἐστι* plane omittit: Vit. 1. autem et Ciz. ſic: *Ἀλαῖος καὶ Παταρεὺς ὁ Ἀπόλλων· ἐκ πλαγίου δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα. γεγράφθω δὲ παταρέως καὶ πατρέως, οὔτε ἡ ἔννοια, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.* Vltima *παταρέως — λυμαίνεται* Vit. 3. vt Sebaſt.

1) *Ἰταλίας*) Sic quoque Etymol. ad h. v. et Steph. ad *ἀσκανία*, ſed Vit. 1. et Ciz. *κρότωνος*, cf. Conon Narrat. XIII, ibique Kanne.

2) *Ἀπολλόδ.*) In Fragm. p. 386, ed. Heyn., quem velim conſulas.

3) *ὅτι μετὰ — ἅλωσιν*) Ablunt a noſtris. Sane abeſſe poſſunt, quia poſtea dic. *ὅθεν ὁ ποταμ. ναυ. ἐκλήθη.*

4) *Αἴθυλλα*) Vit. 1. et Ciz. vt Conon l. l. *Αἰθίλλα*. Infra ad v. 1075. noſtri quoque *Αἰθύλλα*. Apollod. III, 12, 3. filias Laomedontis nominat Heſionen, Cillam et Aſtyochen, cf. Heyne in Obſeruu. p. 299.

5) *αἰχμαλωτίδων*) Pro *αἰχμαλώτων* Vit. 1. et Ciz. cum Conon. l. l.

6) *τῆς Ἰταλίας — δουλείαν*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz.

δες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος 7) δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὁλκάδας. Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος Σήταιαν 8) εἶναι ταύτην φησίν.

922. Αὔσονες Πελλήνιοι 9)] Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας· ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἄποικοί τινες ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς, ἔνθα καὶ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις· Αὔσονες οὖν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης.

923. Βοηδρομοῦντα 10). Λινδίων στρατηλάταις] Συμμαχοῦντα Λινδίοις καὶ 11), ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς 12), καὶ Κάμειρος 13), πό-

Verba posteriora εὐλαβ. — δουλείαν etiam in Vit. 3. Phavorin. et Zonar. ad ναύαιθοι exhibent ea, pluribus adeo additis, quae Etymologiam huius voc. explicant.

7) πλούταρχος — ταύτην φησίν) Non comparent in Vit. 1. et Ciz. cf. Plut. in Romulo ab initio.

8) Σήταιαν) Sic omnino scribendum pro Σιταίαν, vt infra ad v. 1075. cff. Steph. Byz. ad σηταῖον, et Rutgers. Varr. Lectt. p. 79. Canter. male κίταιαν.

9) Αὔσ. Πελλήνιοι) Hic Vit. 1. et Ciz. dant plura vulgata, et repetunt fere eadem, quae ad extr. v. 911. dicta fuerant. Habent autem sic, vti dedimus. Vulgata modo praebet vltima οἱ ἐν Ἰταλίᾳ — ἐκ Πελλ. ὡς εἶπον, quae verba ὡς εἶπον, scl. ad v. 911, absunt a Vit. 1. et Ciz.

10) βοηδρομ. — τοῖς Ῥοδίοις) Non extant in Ciz. et Vit. 1.

11) Λινδίοις καὶ) A Seb. addita Vit. 3. non addit.

12) Ἰηλυσὸς) Vt Hom. Il. β, 656, cf. ibi Eustath. quem, vti etiam schol. Pind. Olymp. VII, 34. Tzetzes ante oculos habuisse videtur. Forte legendum Ἰάλυσος, vt Strab. XIV, p. 655. et Steph. qui vero perperam Ἰάληνος per η. Male quoque Vit. 1. et Ciz. Ἴλυσσος, et Vit. 3. Ἠλυσσός.

13) Κάμειρος) Recte, cf. Hom. et Strab. l. l. Steph. κάμιρος, cf. Heyne in Obseruatt. ad Hom. Vol. IV, p. 353.

λεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐκγόνων [14]) Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης [15]) καὶ Ποσειδῶνος.

924. Θερμύδρου] Θέρμυδρος [16]), λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθου] Κάρπαθος, πόλις Ῥόδου.

925. Πλάνητας] Οὕτως ἐνταυθοῖ [1]) δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας [2])· πλανήτας γὰρ τὸ τας μακρόν ἐστι· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μακρὸν ἀντὶ βραχέος [3]), κατὰ κοινὴν συλλαβήν.

Αἴθων Θρακίας [4]) κύων] Ὁ διάπυρος Θρᾳκικὸς κύων [5]), Λέγει δὲ τὸν βορέᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον [6]), ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ. Φησὶ γάρ·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον.

Ὁ δὲ Περιηγητὴς Διονύσιος [7]) καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης Φησὶν, ὅθεν ὁ βορέᾶς πνεῖ, Ἰσμαρικὸν [8]), ἤτοι Μαρώνειον, αὐτὸν [9]) λέγων. Φησὶ γὰρ οὕτωσί·

Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος· ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται [10]).

14) ἐκγόνων) Pro ἐγγόνων Vit. 1. et Ciz. cum ſchol. Pind. l. l. recte.

15) ἢ Ῥόδης) Abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz. vt ab edd. ante Pott.

16). Θέρμυδρος — Ῥόδου) A Seb. allatum noſtri comprobant. cf. Steph. ad Θέρμυδρα.

1) οὕτως ἐνταυθοῖ) Noſtri ἐνταῦθα ſine οὕτως.

2) καὶ οὐ πλ.) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

3) ἐνίοτε — βραχέος) Sic Vit. 1. et Ciz. bene pro: δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχύ. Vit. 3. modo ὡς βραχύ.

4) Θρακίας) Vit. 1. et Ciz. Θρασσίας, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

5) κύων) Non exhibent Vit. 1. et Ciz. ſicut neque verba ſqq. ἐπεὶ καθ' — κεῖται.

6) Ὅμηρ.) Il. ε, 5.

7) Διονύσ.) v. 113 et 114.

8) Ἰσμαρικὸν) Vit. 3. τὴν Ἴσμαρον, non bene.

9) Μαρ., αὐτὸν) Vit. 3. vt edd. pr. τὴν Μαρώνειαν αὐτήν.

10) κεῖνται) Vit. 3. κεῖται.

927. Μακάλλοις] Μάκαλλα, πόλις Ἰταλίας [11]), ὅπου τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου [12]) ἁγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν γινομένας παρὰ τῶν ἐγχωρίων δεχομένου [13]), ὡσπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ δὲ σύνταξις [14]) οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930 Ὁ δ' ἱπποτέκτων] Ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον [1]) ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου [2]), ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος· ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε [3]) τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον καὶ μηχανικόν [4]). Οὗτος [5]) ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν [6]) πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναῷ τῆς Ἰταλικῆς [7]) Ἀθηνᾶς· ἐκεῖνα [8]) τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον,

11) *ἰταλίας*) Vit. 3. *ἰταλικῆ*.

12) *Φιλοκτήτου*) Hinc Vit. 1. et Ciz. addunt modo: *καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς ἐκεῖσε*, reliquis demtis.

13) *δεχομένου*) Vit. 3. addit *γινομένας παρὰ τ. ἐγχωρίων*, praetermisso tamen male *δεχομένου*.

14) *ἡ δὲ σύνταξ. — θυσίαις*) Delunt in Vit. 3.

1) *δούρειον*) Nostri *δούριον*.

2) *τῆς Ἰλίου*) Vit. 1. et Ciz. delent art. *τῆς*.

3) *τόνδε*) Ciz. et Vit. 1. *τοῦτον*.

4) *μηχανικ.*) Ciz. *μεχανικὴν*, lcl. *κατὰ*.

5) *ουτος*) Nostri *non* praemittunt *καὶ* a *Seb.* praemissum.

6) *ἰταλικὴν*) Abest a Vit. 3.

7) *Ἰταλ. Ἀθηνᾶς*) Sic etiam nostri; sed Aristotel. de Mirab. Auscult. c. 116. *ἑλληνίας Ἀθ.* vel, auctore Wesseling. ad Anton. Itiner. p. 490. *εἰλενίας Ἀθ.* quod, quum Pallas Italica sit nulla, praeferendum videtur, cf. Beckman. ad h. l. et Etymol. M. ad *εἰλενία*.

8) *ἐκεῖνα*) Vit. 1. et Ciz. *ἐκεῖ*, corrupte.

ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἢ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τοῦτό φησιν 9). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως·

Ὁ δὲ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖρϊν 10) καὶ Κυλιστάρνου γάνος καὶ ὕδωρ ἔπηλυς καὶ ξένος ἱάσσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας 11), ἤτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας 12), ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς. Ποῖα ἐργαλεῖα 13); ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. Τί ποιήσας; τεύξει βλάβην 14) τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειός. Ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος 15) τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν. Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὄντινα ὅρκον ὁ τάλας ἔτλη ὁρκωμοτῆσαι 16) εἰς τὴν Ἀλοΐ-

9) ἡ κασσάνδρα — φησιν) Non reperiuntur in Ciz. et Vit. 1.

10) κῖρϊν) Vit. 3. κίρϊν: Vit. 1. et Ciz. κῦρϊν, male.

11) λαγγαρίας) Vit. 3. λαγκαρίας. Steph. et Strab. VI, p. 263. λαγαρία.

12) μυνδίας) Recte, cff. Varr. Lectt. ad Lycophr. v. 950. Vit. 1. et Ciz. μηδείας: Vit. 3. μυλίας, vt edd. ante Seb. perperam.

13) ποῖα ἐργαλεῖα) Pro his usque ad extr. τὸ Ἴλιον πορθοῦσι Vit. 1. et Ciz. haec pauca modo exhibent: Παιοπεὺς] ὁ Ἐπειοῦ πατὴρ, συνεστράτευσε τῷ Ἀμφιτρύωνι, τῷ πρὸς Τηλεβοίας πολέμῳ, καὶ ἀπέκρυψε τινὰ τῶν λαφύρων· κρατηθεὶς δὲ ὤμοσε (lacuna) πῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεως (lacuna). Διὸ καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ πατρὸς φησὶ δῆλον γενέσθαι· ἱπποτέκτονα δὲ τὸν Ἐπειὸν εἶπε διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαι, ὡς καὶ Ὅμηρος (Odyss. θ, 493.) τὸν Ἐπειὸν ἐποίησε σὺν Ἀθηνᾷ.

14) τεύξει βλάβην) E Vit. 3. addidimus.

15) καὶ φοβ.) Vit. 3. ὁ φοβ.

16) ὁρκωμοτ.) Vit. 3. ὁρκομωτ. hic et postea.

τιν, Κυδωνίαν, Θρασὼ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τόνδε· ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτήτων μήλων. Ποίων μήλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ. Γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. Ἔτλη δὲ ὀρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κρίσσον ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὀρκωμοτῆσαι οἱ Θεσὶ τὸν σπόρον καὶ υἱὸν [17]) αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν Φύξηλιν καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμάχον [18]) ἐσθλόν· πτῶκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν [19]) τὴν σύνταξιν. Λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν. Ὁ Πανοπέως [20]) υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι [21]), ἤ, κατ' ἐμὲ [22]), εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰσελ-

17) τὸν σπ. καὶ υἱὸν) Vit. 3. bene pro σπόρον καὶ τὸν υἱόν.

18) πυγμάχον) Vit. 3. hic et in ſqq. πύγμαχον.

19) γοῦν) Vitt. 2 et 3. δὲ καὶ.

20) ὁ πανοπέως) Voc. ἱπποτέκτων in edd. pr. praemiſſum et a Seb. eiectum noſtri ſeruant.

21) πεντήκ. ἢ τρισχίλ.) Noſtri πεντήκ. καὶ τρισχ. cum Eudoc. p. 149. et Phauor. ad ἱπποτέκτων. Vix autem erit, qui credat, quempiam fuiſſe tam inſanientem, ſaltem tam ſtupidum, *qui vere* putaret, hunc equum cepiſſe tria millia et quinquaginta militum. Error latet in numeris ope litterarum, vt in Eudocia γν', conſcriptarum. Legendum videtur litteris tranſpoſitis νγ', h. e. quinquaginta tres ſ. πεντήκοντα καὶ τρεῖς. De varietate numeri cf. Heyne Excurſ. III. ad Virg. Aen. II.

22) κατ' ἐμὲ — τρεῖς) Vitt. 2 et 3. κατ' ἐμὲ κγ', ergo antea νγ'. Tzetz. Poſthom. v. 642. quoque εἴκοσι τρεῖς, cf. ibi Iacobs. Patet

θόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. Ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες [23]), τὸ Ἴλιον πορθοῦσι.

Λαγγαρίας] Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας, καὶ Λαγγαρία, τὸ αὐτό [24]· ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντος [25]).

931. Ἔγχος [26]) πεφρικὼς] Δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος.

932. Πατρῷον ὅρκον ἐκτίνων] Ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. Ἡ δὲ ἱστορία [1]) τοιαύτη· Μήστορος [2]) καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ [3]) Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς [4]) τῆς πατρίδος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους [5])

autem inde, hanc ῥῆσιν longam a Vit. 1. et Ciz. omissam a Io. Tzetza esse adiectam.

23) τὰς πύλ. ἀνοίξ.) Absunt a Vitt. 2 et 3. vt etiam ab Eudocia, quae eadem iisdemque verbis p. 129. narrat, et ab edd. ante Pott.

24) λαγαρία — τὸ αὐτό) Sic Vit. 1. et Ciz. pro λαγγαρία, πόλις ἰταλική, bene.

25) ἀπὸ — νέμοντος) A Seb. allatum nostri Codd. non hic, sed infra ad extr. v. 938. cum toto scholio adiiciunt.

26) ἔγχος) Hoc schol. Vit. 1. et Ciz. non habent.

1) ἡ δὲ ἱστορία usque ad extr. ἐγέννησεν desiderantur omnia in Vit. 1. et Ciz.

2) Μήστορος) Pro Μήστωρος Vit. 3. recte, vt Apollod. II, 4, 5, et Eudoc. p. 393.

3) θυγάτηρ) Vitt. 2 et 3. θυγατρὸς, non bene iungunt cum πέλοπος.

4) τῆλε βὰς) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας, perperam. Apollod. II, 4, 5. ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη, cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 104.

5) καὶ ταφίους) Absunt a Vit. 3. vt ab Apollodoro: Vit. 2. vero habet. Hesiod. Scut. v. 19. ταφίους ἰδὲ τηλεβόας dixit.

ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλας [6]), ὃν ἀήττητον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἔστ' ἂν ἐν τῇ κεφαλῇ [7]) αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ παραμένῃ [8]), καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Τούτου τοῦ Πτερέλου [9]) θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ [10]), καὶ ἄῤῥενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἄμπελος [11]), Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης, Ἠλεκτρύωνος [12]) βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν καὶ [13]) παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργόφονος [14]), Φυλόνομος [15]), Κελαινεὺς [16]), καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος [17]) νόθος ἀπὸ Μιδέας [18]) Φρυγιακῆς. Ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα [19]) εἰς Μυκήνας Τάφιος, καὶ οἱ Πτερέλου παῖ-

6) πτερίλας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. et Eudoc. p. 393. ſed Apollod. l. l. πτερίλαος.

7) κεφαλῇ) Pro κορυφῇ Vit. 3. et Apollodor.

8) παραμένῃ) Vitt. 2 et 3. πεπαρμένῃ, non male.

9) πτερέλου) Sic hic, vt poſtea, legendum, vt conueniat τῷ· πτερίλας, etſi Vitt. 2 et 3. hic cum vulg. πτερελάου. Eudocia πτερίλᾳ.

10) κομαιθὼ) Vt Apollod. recte. Noſtri hic et infra, et al. locis κυμαιθώ. Io. Tzetz. Chil. II, 542. quoque κομαιθώ.

11) ἄμπελος) Vitt. 2 et 3. ἄμπηλος, non vero ἄμπυλος, vt Heyne ad Apollod. II, 4, 5. p. 148. Apollod. ἀντίοχος.

12) ἠλεκτρύωνος) Pro ἠλεκτρυῶνος Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. cum Eudoc. et Pherecyd. p. 104.

13) καὶ) Bene inſerunt Vitt. 2 et 3.

14) γοργόφονος) Pro γοργόφωνος Vitt. 2 et 3. recte cum Apollod. l. l. vid. Heyne.

15) φυλόνομος) Vit. 2. bene pro φιλώνυμος. Apollodor. φιλόνομος, at Cod. Reg. quoque φυλόνομος, cf. Heyne. Vit. 3. inepte φυλόνοφος.

16) κελαινεὺς) Sic quoque Apollod. ſed noſtri Codd. κελαινεφεύς.

17) λικύμ.) Vt Apollod. II, 4, 5, et II, 8, 2. Noſtri λυκίμνιος.

18) μιδέας) Pro μηδείας legendum auctoritate Apollodori, cf. Heyne. Noſtri Codd. conſentiunt in μηδείας.

19) ἠλεκτρύωνα) Noſtri pro ἠλεκτρυῶνα.

δες, ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ [20]), ἀπήρχοντο. Συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου· ἐκ δὲ τῶν Πτερέλου, Εὐήρης [21]). Οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας [22]) ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ· Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν [23]) εἰς Μυκήνας.

Ἠλεκτρύων δὲ θελων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶ, παραδοὺς [24]) Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις [25]). ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν [26]) ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν αὐτὸν [27]), ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου, καὶ πλήξαντος αὐτόν· ὅθεν καὶ Σθένελος [28]), Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. Καθαρθεὶς δὲ σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Παναπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα καὶ σὺν ἑτέροις [29]), τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο [30]), ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος ἢ Κεφάλου ἢ Πτερέλου θυγάτηρ Κομαιθὼ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς

20) αὐτοῦ) Vit. 3. αὐτῷ.

21) εὐήρης) Pro εὐήρους noſtri, vt antea, recte, nam Seb. ſibi fere nunquam conſtat.

22) τὰς βόας) Vt Apollod. Noſtri τοὺς βόας, ſed poſtea quoque τὰς βοῦς.

23) ἦγεν) Vitt. 2 et 3. ἦκεν. Apollod. ἤγαγεν, ergo vulg. placet.

24) παραδοὺς) Sic Vit. 3. et Apollod. Vit. 2. autem παραδιδούς.

25) τηλεβ.) Vitt. 2 et 3. τηλεβόας: Apollod. II, 4. 6. ἐπὶ τηλεβόας.

26) ἐπ' αὐτὴν) Vit. 3. ἐπ' αὐτῇ.

27) αὐτὸν) Noſtri cum Seb. recte pro αὐτὴν, cf. Apollod. l. l. p. 151.

28) καὶ Σθένελ.) Noſtri bene pro ὁ Σθέν.

29) σὺν ἑτέροις) Sic noſtri pro vulg. σὺν ἑταίροις: Seb. καὶ ἑτέρους, quod nimis diſcedit a vulgato.

30) ἐδύνατο) Vit. 2. ἠδύνατο: Vit. 3. ἠδυνήθη.

Πτερέλου [31]) χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Σχὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς ἐν ταύταις οἰκήτας, Κεφαληνίαν αὐτὰς [32]) ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, Φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἱστορικοῖς Λυκόφρων [33]), ὅτι ὤρκωταν ἅπαντες Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψαι [34]) τῶν λαφύρων. Μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τί τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων [1])] Ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος [2]).

. . . . . μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.

Ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερέλου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. Τοῦτό φησι τὸ Στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων. Ἢ ἐκληπτέον οὕτω περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης [2]) ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασωὶ] Τὰ τρία πάντα [4]) ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ [5]) Ἀρτέμιδος

31) αὐτῆς πτερέλου) Abeſt a Vit. 2. πτερέλου.

32) κεφαλ. αὐτὰς) Vitt. 2 et 3. κεφαλληνίαν αὐτὴν: ſemper quoque κέφαλλος pro κέφαλος ſcribunt: cf. Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 716.

33) ὁ — λυκόφρων) Abeſt a Vit. 2. recte, putat Thryllit.

34) ἀποκρύψαι) Noſtri recte pro ἀποκρύψειν.

1) Ἀμφὶ μήλων) Vitt. 2 et 3. neque hoc neque ſeq. ſchol. exhibent.

2) Ἡσίοδ.) ἔργ. v. 163. cfl. ibi ſchol. Io. Tzetz. et Clericus.

3) καὶ γὰρ — Ἀλκμήνης) Deſunt oſcitantia librarii in Ciz. ſed Vit. 1. habet.

4) τὰ τρία πάντα) A Seb. recepta noſtri ignorant.

5) ὡς καὶ) Sic etiam Ciz. et Vit. 1. verum Vitt. 2 et 3. ὡς omittunt.

Δίκτυννα [6]) παρὰ Κρησίν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξίν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ [7]).

937. Κρηστώνης Θεὸν] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης [8]). Θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς [9]) ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

938. Καυδάονα] Καυδάων, ἐπίθετον Ἄρεως, παρὰ τὸ καίνειν [10]) καὶ δαίειν.

Μαμερτὸν] Μαμερτὸς [11]) ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξις [12]) Ῥωμαϊκή. Ὁ δὲ βάρβαρος [13]) οὗτος Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς [14]) τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς στορεῖ που ἢ Διόδωρος [15]), ἢ Δίων [16]). οὐ γὰρ ἀκριβῶς ἐμνημόνευσαι [17]). γράφων οὕτω πως [18]). „Μεσηνίους κα-

6) Δίκτυννα) Pro Δίκτυνα, ut Seb. et Vitt. 2 et 3. praeeunt, recte. Sic Paul. II, 30, 3. Δίκτυννα ἐν Κρήτῃ.

7) Ἀρκαδ.) A Seb. reſtitutum pro Λακωνικοῦ firmant Vitt. 2 et 3. et ſchol. Pind. Ol. III, 48.

8) ἀπὸ μιᾶς — καλ.) Ignorant Vitt. 2 et 3.

9) τοῖς θρᾳκ.) Vitt. 2 et 3. θρᾳκικός.

10) καίνειν) Sic Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. καίειν, ut Euſtath. ed. Polit. T. III, p. 960.

11) Μαμερτὸς) Vitt. 2 et 3. μαρμισσὸς. Infra ad v. 1410. μαμερτὸς. *Forte* Μαμερκὸς, *vt pro* Μαμερτὸς *ſcribunt Dionyſ. Hal. et Plutarch.* Thryll.

12) Ἄρης. Ἔστι δὲ ἡ λέξ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro Ἄρης ἐστίν. Ἡ δὲ λ.

13) ὁ δὲ βάρβαρος usque ad τουτέστι πολεμικοὺς abſunt a Vit. 1. et Ciz. vt omnia, quae carpunt Lycophronem, haud dubie illata a Io. Tzetza, qui ſemper notitiam ſcriptorum multorum prae ſe fert, nam vna eademque res bis dicitur: Μαμερτοὺς καλοῦσι, et Μαμερτὸς παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.

14) ἀρκεσθεὶς) Vit. 3. κορεσθεὶς, forte melius.

15) Διόδωρ.) *Vid. e lib.* XXI. *eclog.* 13. Sebaſt.

16) Δίων) Fragm. T. I. p. 6. ed. Reimar.

17) μέμνημαι) Mirum, quum alias ſe omnia ſcire iactitet.

18) γράφων οὕτω πως) Sic

„τακόψαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχο„ Μεσήνην, καὶ Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι „πολεμικούς.“ Μαμερτὸς γὰρ ὁ Ἄρης [19]) παρὰ Ῥωμαίοις [20]) καλεῖται. Καὶ Κυρῖνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος [21]).

939. Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος] Ὁ Πανοπεύς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Κρίσσῳ [1]). οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδίας [2]) ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς [3]) καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντος [4]).

941. Τιτοῦς] Τιτὼ λέγεται ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἀρχαιότερον [5]), ὥς φησι [6]) Καλλίμαχος·

Τόφρα δ' ἀνίσχουσι Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Vitt. 2 et 3. bene, pro γράφει γὰρ οὕτωσί πως.

19) ὁ Ἄρης) Vit. 1. et Ciz. πολεμικός.

20) Ῥωμαίοις) *Immo Opicis ſ. Oſcis, teſte Feſto de verb. ſigf. Mamers Mamertis facit, id eſt, lingua Oſca, Mars, Martis. Et mox: in Mamertini — Mamers forte exierat, qui lingua Oſcorum Mars ſignificatur.* Seb.

21) Πλούταρχ.) In Quaeſt. Rom. T. VII, p. 149. ed. Reisk.

1) κρίσσῳ) Vit. 1. et Ciz. κρίσσωνι, non bene, cf. Heyne Obſeruu. in Apollod. p. 309, et infra ad v. 1070. *Steph.* κρίσσα, πόλις Φωκίδος ἀπὸ Κρίσσου Φωκίου (leg. Φώκου) et ſchol. *Eurip. Oreſt.* 33. *ubi quoque* Φώκου παῖς dic. κρίσσος. Thryllit.

2) Ἀστεροδίας) Supra ad v. 53. dic. Afteria.

3) ὡς Φαρὲς) Sic Vit. 2. deleto καὶ, bene. Vit. 1. et Ciz. Φαρεὺς, perperam, cf. Geneſ. 28, 29. Seb. haec addit: *vt Eſau et Iacob, Geneſ.* 25, 22. *Quis ergo non ſibi perſuadet, Lycophronem ſacros libros percurriſſe imitaſſeque* (heu!). Pro Lycophrone omnino ſcribendum: *Tzetzam*, nam in hunc, non in Lycophr. hoc cadit.

4) οἱ Ἄβαντες) Sic Ciz. ſolus, optime, nam erant filii Abantis, cf. Apollod. II, 2, 2.

5) τιτὼ — ἀρχ.) Sic Vit. 1. et Ciz. optime pro τῇ ἡμέρᾳ.

943. Πόποι] Οἱ Θεοί, ὅθεν [7]) καὶ πολλάκις ὦ πόποι τινὲς παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ, ὦ Θεοί, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων [8]).

Ἤνδρωσαν [9])] Οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν.

946. Κῖριν καὶ Κυλιστάρνου γάνος] Κῖρις [10]) καὶ Κυλίσταρνος ποταμοί εἰσιν [11]) Ἰταλίας.

948. Βρέτας] Τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκών, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι. Οὗτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δούρειον ἵππον φησί [12]).

951. Σικανῶν] Σικανούς τινες! Σικελοὺς πάντας ὑφ' ἑνὸς ἐδέξαντο [13])· ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν [14]) φασὶ, πόλιν οὖσαν παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων [15]) οἶδε τοῦτο, λέγων·

Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ Θηροχλαίνου σηκὸν . . . .

6) ὥς φησι) Absque καὶ noſtri. Caeterum verſ. Callimachi (in Fragm. p. 388. ed. Spanh. et Erneſti p. 517.) totus abeſt a Vitt. 1. 3. et Ciz. Sed Vit. 2. modo exhibet initium τόφρα.

7) ὅθεν — ἤκουσαν) Abſunt a noſtris. De voc. πόποι cf. Heyne Obſeruatt. ad Hom. Il. α, 254.

8) Δρυόπων) Vid. Phauor. in ἱππότα.

9) ἤνδρωσαν) Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. praeponunt τὸ δὲ, a Seb. eiectum. Totum ſchol. Vitt. 2 et 3. ignorant.

10) κῖρις) Vit. 1. et Ciz. κίρις: Vit. 3. κύρις.

11) εἰσιν) Abeſt a noſtris.

12) φησί) Vitt. 2 et 3. εἶπε.

13) σικελοὺς — ὑφ' ἑνὸς ἐδέξ.) Vit. 1. et Ciz. recte, pro τοὺς σικ. ἐδέξ. πάντας.

14) τὴν Σικανίαν usque ad extr. ſchol. Vit. 1. et Ciz. modo: ἐστι γὰρ παρ' Ἀκραγαντίνοις πόλις Σικελίας Σικανία. Vitt. 2 et 3. vulg. tuentur, ita tamen, vt legant: τὴν Σικανὴν πόλιν — περὶ Ἀκραγαντίνους pro τὴν Σικ. πόλιν, et παρ' Ἀκραγ. Reliqui ab iis, vt a Vit. 1. et Ciz. abſunt. Σικανὸς καὶ Αἴτνα παῖδες Βριάρεω, ſic Demetrius Calatianus in ſchol. Theocrit. α, 65. vbi male καλετιανός. (cf. Toup.

Ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας καὶ τοὺς τόπους, Φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας] Φοινοδάμας τις Τρώς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς ἔφημεν [1]), συνεβούλευε [2]) τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν [3]), μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἔπεισε ταῦτα πεποιηκέναι. Ὁ δὲ Λαομέδων, μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις, ἐκθεῖναι αὐτὰς [4]) ἐν Σικελίᾳ [5]) θηρίοις βοράν. Οὗ γενομένου, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς [6]) ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην [7]), ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέσταν [8]), καὶ Ἔρυκα, καὶ Ἀτταλλαν [9]), ἢ Ἐνστυλ-

animaduerſſ. in ſchol. p. 210.) *Euſtath. ad Odyſſ.* X, p. 741. *Baſ. ἰστέον, ὅτι οἱ Σικελοὶ καὶ Σικανοὶ δοκοῦσι λέγεσθαι· ἐπεὶ καὶ Ἡρόδοτος Σικανίαν ἔοικε τὴν νῦν Σικελίαν λέγειν. Διόδωρος μέντοι διαφορὰν τούτων οἶδεν, ἐν οἷς λέγει Σικανῶν καὶ Σικελῶν.* Thryll.

15) λυκόφρ.) Supra v. 870.

1) περὶ — ἔφημεν) Supra ad v. 471. Deſunt haec in Vit. 1. et Ciz. quae a Io. Tzetza videntur inſerta, cf. Eudoc. p. 416.

2) συνεβούλ.) Vitt. 2 et 3. συνεβούλευσε.

3) τῶν τριῶν) Vit. 1. et Ciz. omittunt, ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudocia ſeruant.

4) ἐκθεῖναι αὐτὰς) Abſunt a Vit. 3. et Eudoc. et edd. ante Pott.

5) ἐν σικελ.) Sic Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. ſed Vit. 1. et Ciz. εἰς σικελίαν.

6) ἐν μορφῇ κυνὸς) Pro κυνὶ ὁμοιωθεὶς noſtri et Eudoc. cum Sebaſt.

7) Αἰγέστην) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Strab. XIII, p. 608. vt ad v. 471: ſed Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέστην, vt Steph. ad Ἔγεστα, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωὸς, ſed ad v. Αἰγεσταῖοι, ἀπὸ Αἰγέστου στρατηγοῦ.

8) Αἰγέσταν) Pro Αἰγέστην Vit. 1. et Ciz. recte, vt Strab. XIII, p. 608: Vitt. 2 et 3. cum Eudoc. Ἐγέσταν.

9) Ἄτταλλαν) Pro Ἐντελλαν noſtri Codd. cum Eudoc. vt ad v. 471, quod quoque Tzetzae reſtituimus, vti etiam Ἐστυλλαν pro Ἐστύλλαν.

ιν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημε. Στύλλα (Ἔνστυλ-
ι) γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή [10]).

954. Ταῖς κητοδόρποις [11]) συμφοραῖς] Θλί-
εσι [12]), ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν δίδοσθαι τὴν Ἡσιόνην
ερπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει· εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη,
λ' οὖν ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν
κῆτος.

956. Λαιστρυγόνων] Λαιστρυγόνες, ἔθνος ἀν-
ρωποφάγον, ὡς ληροῦσιν, οἱ νῦν Λεοντῖνοι ἐν Σικελίᾳ.
ἔγουσι δὲ τοῦτο [13]), διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς τοῦ [14]) Ὀ-
σσέως ἑταίρους· οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέ-
εσθαι.

958. Παλαιστοῦ] Ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν [1]),
ὸς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος [2]), παλαιστὴς γὰρ [3])
αὶ πένταθλος. Καὶ στρέψας [4]) ὄπισθεν, μάνθανε.

10) Στύλλα — γυνή) Sic ioque Vit. 1. et Ciz. sed) Vitt. 2 et 3. et Eudoc. aec absunt. Potterus pu- t, vel omittenda esse haec erba, vel legendum Ἔν- υλλα, vel Ἔνταλλα, vel ταλλα, quum non pateat, omodo vrbs ab Aegestae core Stylla nominata po- erit dici Entalla, vel talla, vel Enstylla. Re- e, cum τὸ ἐν interceptum ideatur a praeced. ἔγημεν, ti nostri habent. Ideo ncis inclusum addidimus ἐνστυλλα. Stephanus scri- it Ἔντελα: habet quoque ντελλα, vnde fabulae Atel- anae.

11) ταῖς κητοδόρπ.) Totum oc schol. Vit. 1. et Ciz. on agnoscunt.

12) θλίψ.) Vitt. 2 et 3. bene delent ταῖς.

13) ἔθνος — λέγουσι δὲ τοῦ-
το) Sic Vit. 1. et Ciz. apte pro οἱ νῦν λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ, ὡς ληροῦσιν, ὑπάρχον-
τες ἀνθρωποφάγοι. cf. Steph. ad h. v.

14) τοῦ) Bene addunt Vitt. 1. 2. et Ciz.

1) ὡς εἴπομεν) Ad v. 866. sed a Vit. 1. et Ciz. haec absunt, vt seq. ἦν.

2) Ποσειδῶνος) Steph. ad Ἔρυξ, et schol. Theocrit. Idyll. XV, 101. dicunt Βύτου.

3) γὰρ) Bene addunt Ciz. et Vit. 1.

4) καὶ στρέψας — ὄπισθεν) Desunt in Vit. 1. et Ciz. vt in edd. pr. Hinc vero pro

Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος. Π[οί]ου Ἔρυκος [5]); τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους. Ἀφρ[οδί]της. Ποίας [6]) Ἀφροδίτης; τῆς Ζηρυνθίας καὶ Θρᾳκ[ί]κης· ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ Θεῷ, φυγοῦσαι τὸν θά[να]τον καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τ[ὰς] ἐν ἐρήμῳ [7]), ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον· ἢ ἐν ᾗ μ[ετ]οί[κ]οι τοι [8]) καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ π[ᾶ]σαν εὐνήν.

963. Σκύλακα [9]) γενναῖον τεκνοῖ] Τὸν Αἰγέστην γεννᾷ.

964. Τρισσῶν συνοικιστῆρα] Τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἔρυκα, καὶ Ἄτταλλαν [10]), ὡς πρώην ἔφην.

965. Ὃς δὴ ποδηγῶν] Ὅστις Αἰγέστης, ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου [11]) παῖδα, Ἔλυμον κ[α]λούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν.

vulg. haec ſoli dant: Ἔρυκα δὲ ἐκάλεσαν τὸν υἱὸν Ἀφροδίτης διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Παραγενόμενος εἴς τινα πόλιν περιφανῆ πρὸς τὸ ἀγωνίσασθαι ἱσταμένων πάντων· οὐδεὶς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ πάντας προσεκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ λόγου, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἕλκων. Ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν, τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν, κατέστρεψε τὴν πόλιν, καὶ πάντας ἀπέκτεινε λέγων· Ἐρυόμενοι οὗτοι πρὸς παλαίστραν οὐκ ἦσαν, καὶ διὰ τοῦτο πάντες φονευέσθωσαν· οἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν. Ζηρυνθίας] Θρᾳκικῆς. Vitt. 2ſ et 3. tuentur quidem vulg. ſed in quibusdam tamen diſcrepant.

5) ποίου Ἔρυκος — ξένους] Abſunt a Vitt. 2 et 3.

6) ποίας — τὸν θάνατον] Vitt. 2 et 3. modo: ναὸν ἔκτισαν ζηρυνθίας, θρᾳκικῆς, reliquis omiſſis.

7) ἐν ἐρήμῳ) Vitt. 2 et 3 ἐρήμους.

8) μονόκοιτοι) Vit. 3. optime pro μονόκοιτον.

9) σκύλακα — γεννᾷ) Vit. 1. et Ciz. ſic: σκύλακα, λέγει τὸν Αἰγίστην, non male, ſed Vitt. 2 et 3. vt vulg. Ἐγίστην tamen pro Αἰγ. vt antea.

10) Ἄτταλλαν) Vitt. 2 et 3. vt antea, pro Ἔντελλαν.

11) Ἀγχίσου) Vitt. 2 et 3. Ἀγχίστου. Pro παῖδα Vit. 1. et Ciz. υἱόν. Abeſt καλούμενον a Ciz.

966. Τρίδειρον νῆσον] Τὴν Σικελίαν [12]) λέγει, ἣν καὶ Θρινακίαν [13]), καὶ Τρινακρίαν, καὶ Τριακρίαν λέγουσι· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαιον, Πάχυνον [14]) καὶ Πελωρίδα.

Εἰς Ληκτηρίαν] Ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος [15]) ἡ Σικελία. Αἱ δὲ νῆσοι ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπὸ ταύτης [16]) περιεχόμεναι.

968. Αἰγέστα τλήμων] Ἡ Αἰγέστα [1]) πόλις Σικελίας, ἡ, κατά τινας, Ἀκράγας καλουμένη [2]), ἥτις διηνεκῶς τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις ὀδύρεται. Πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἰγέσταν πόλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον.

969. Πάτρας [3])] Δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας.

970. Πυρὸς ῥιπαῖσιν [4]) ἠθαλωμένης] Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία, δεύτερον

12) τὴν Σικελίαν) Verba in vulg. praemissa et repetita νῆσον τρίδειρον bene omittunt Vit. 1. et Ciz. vt quoque voc. ἄξει, quod nil facit ad schol. Vit. 3. modo delet νῆσον.

13) καὶ Θρινακίαν) Nostri inserunt, bene, Hom. Odyss. λ, 106. et Vit. 1. et Ciz. λέγουσι pro καλοῦσι. *De priori forma* Θρινακία *vid. schol. Apollon. p.* 235, *b. de posteriori* τρινακρία *ibid. p.* 288, *b. Adde omnino scholia Anthologiae ad L.* II, *c.* 40, *p.* 240. Thryll. Cff. quoque Steph. ad τρινακρία, Eustath. ad Dionys. v. 467. et Tzschucke ad Pomp. Mel. Vol. II, P. II, p. 839.

14) πάχυνον) Sic nostri omnes cum Pott. vt infra ad v. 1181, recte, pro πάχινον.

15) ὅτι νῆσος — νῆσοι) Vit. 1. et Ciz. tantum: ὅτι αἱ νῆσοι.

16) ὑπὸ ταύτης) Nostri pro ὑπ' αὐτῆς.

1) Αἰγίστα) Vitt. 2 et 3. iterum Ἔγεστα.

2) καλουμ.) Vit. 2. λεγομένη.

3) πάτρας) Vit. 1. et Ciz. vt ante Seb. τὸ δὲ πάτρας. Caeterum haec absunt a Vitt. 2 et 3. Ciz. vero et Vit. 1. exhibent, vt edd. pr. ante vers. 968.

4) πυρὸς ῥιπαῖσιν etc.) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3. et sane, vt iam vidit Pott.

ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τ
Ἀμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεω
πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν. Ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζό
πάλιν ἔσκαψαν ταύτην [5]).

976. Ἄκουρος] Ἄκουροι γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκόμ
ἄτε ἐν λύπῃ [6]) ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων [7]
Στρέφουσα καὶ αὔξουσα τὴν μνήμην τῶν παλαιωθησομέ
νων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σίριν] Σίρις [8]) καὶ Λευταρνία
πόλεις Ἰταλίας [9]), ἔνθα οἱ καταλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φ
γόντων κατῴκησαν [10]), καὶ πάντα κατὰ μίμησιν τῆς [11]
Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, τ
πρῶτα [12]) μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον [13]), εἶτα Ἡράκλειο
εἶτα Σίρις, ἔνθα Κάλχας [14]), οὐχ ὁ [15]) Θέστορος,
ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ, μάντις, ὑφ' Ἡρακλέος [16]) ἀν

aliena ſunt, quae tradit, ab hoc loco.

5) *ταύτην*) Ciz. et Vit. 1. *αὐτήν*.

6) *ἐν λύπῃ*) Noſtri pro *ἐν λύπαις*.

7) *τημελ. ὀδυρμάτων*) Recte addunt Vitt. 2 et 3. nam interpretatio flagitat. Hoc vero ſchol. Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

8) *Σίρις*) Pro *Σῖρις* Vitt. 2 et 3. recte, cff. Varr. lectt. ad Lycophr. Ariſtot. de Mirab. Auſcultat. c. 104, p. 236. *σίγειον*, perperam. cf. ibi Beckmann, et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 404.

9) *ἰταλίας*) Vit. 3. *σικελίας*, male, cf. Steph. ad *σίρις*.

10) *κατῴκησαν*) Pro *ᾤκησαν* Vit. 1. et Ciz. *cum Ariſtot. de Mir. Auſc. l. l.*

11) *τῆς*) Vitt. 2 et 3 praeponunt.

12) *πρῶτα*) Vitt. 2 et 3. *πρώην*.

13) *πολίειον*) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam *πολύειλον*. Ariſtoteł, l. l. aeque male *πλεῖον*, cf. Beckm.

14) *κάλχας*) Noſtri delent recte praemiſſ. *τις* οἰ ſeqq.

15) *οὐχ ὁ*) Noſtri *οὐχ ὁ*. Sic etiam in ſchol. ſeq.

16) *Ἡρακλ.*) Vit. 1. et Ciz. *Ἡρακλείους*.

ϑη. Ἐπὶ μέρους δὲ αὐτοῦ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται [17]).

980. Κάλχας, ὀλύνθων] Πάλιν [1]) ἀνακόλουθα καὶ ληρώδη [2]) γράφει· οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν ἔγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, ὁ υἱὸς [3]) Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου [4]), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ ἀρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν θάπτεται [5]). Οὗτός οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς [6]), ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐκ ἦν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτός φησιν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου [7]) πατρίδος οὐ διαμάχομαι· ὅτι δὲ ἀνακολούθως [8]) καὶ μαντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς [9]) ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφομαι παροινίας· πρὶν μὲν γὰρ [10]) εἶπε τὸν Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ, καὶ οὕτω [11]) ἀποθανεῖν,

17) *ἐπὶ μέρους — κεῖται*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. quia mox ſubiiciunt: *τοῦ γὰρ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς* etc. quae in vulg. infra reperiuntur.

1) *πάλιν — γράφει*) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. ſicut omnia, quae Lycophronem reprehendunt.

2) *καὶ ληρ.*) Vitt. 2 et 3. vt edd. ante Seb. *ληρωδεῖ*.

3) *ὁ υἱὸς*) Vit. 1. et Ciz. *υἱὸς ὤν*.

4) *τειρεσίου*) Vit. 3. addit *θυγατρός*.

5) *παρὰ τῶν Ἀργ. θάπτεται*) Sic noſtri pro *θάπτεται ὑπὸ τ. Ἀργ.*

6) *ὁ Ἀπόλλ. — Μαντοῦς*) Non repetunt Vit. 1. et Ciz.

7) *τούτου*) Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

8) *ὅτι δὲ ἀνακολ. — παροινίας*) In vituperium Lycophronis dicta abſunt a Ciz. et Vit. 1.

9) *αὐτὸς*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, et deinde cum Seb. *παροινίας* pro *παρανοίας* legunt.

10) *πρὶν μὲν γὰρ — θάπτουσιν*) Pro his dant Vit. 1. et Ciz.: *ὁ γὰρ τοῦ μὲν Θέστορος Κάλχας μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν κατακτήσας περὶ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἡττηθεὶς μαντικῶς τελευτᾷ.*

11) *οὕτω*) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. non addunt.

ὡς πάντες Φασί. Μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα [12]), καὶ καταντῶσι περὶ [13]) τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ [14]) τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ κἀκεῖ [15]) ἐστώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους [16]) ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, συὸς [17]) ἐπὶ τόκου ἑστώσης, ἤρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται [18]); Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκριναμένου [19]), αὐτὸς ὁ Μόψος πάλιν [20]) εἶπε, Δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [21]) ἄῤῥην· τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον. Οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Πολυποίτης [22]) δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. Ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ Ἀλκμαίωνος [23]), ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, πρὸς

12) κιλικ. — κολοφ.) Vitt. 2 et 3. κολοφ. — κιλικ.

13) περὶ) Noſtri pro παρά.

14) μαντικῇ) Noſtri omnes μαντικῶς.

15) κἀκεῖ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

16) πόσους — εἶπε) Socordia librarii omiſſa in Ciz. nam Vit. 1. habet.

17) συὸς) Pro ὑαίνης Vit. 1. et Ciz. vt ſupra ad v. 427. Vitt. 2 et 3. ὑός.

18) τέξεται) Vitt. 2 et 3. τέξει.

19) μὴ ἀποκρ.) Vitt. 2 et 3. οὐκ ἀποκρ.

20) αὐτὸς ὁ M. πάλιν) Pro αὐτὸς πάλιν ὁ M. Ciz. et Vit. 1.

21) ὧν ὁ εἷς) Vit. 1. et Ciz. ὧν εἷς, vt ſupra v. 427.

22) πολυποίτης usque ad τὴν ἱστορίαν Vit. 1. et Ciz. breuius ſic: Ὃν πολυποίτης καὶ λεοντεὺς θάπτουσι, μεθ' ὧν ἀπῆλθε ἐκεῖσε· τὰ γὰρ πλοῖα αὐτῶν εἵασαν ἐν τῇ τροίᾳ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κολοφῶνα, ἔνθα καὶ ἡττηθεὶς κάλχας τελευτᾷ. Haec videntur poſtea a Io. Tzetza aucta.

23) Ἀλκμαίωνος) Pro Ἀλκμαίονος Vitt. 2 et 3. hic et in ſqq. recte, vt Apollod. III, 7, 6.

τοὺς τόπους, οὗ ἦν ὁ Μόψος οὗτος [24]), ἀπερρίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὡς Φασι [25]), μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκατέρου μέρους [26]) τῆς Μεγάρσου πόλεως. Ἔστι δὲ [27]) καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθεν Ἄρχος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνανίας κατῴκισε [28]). Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι· αὐτὸς δε μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη. Νῦν δὲ Φλυαρῶν, ὑΦ' Ἡρακλέος Φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Πῶς γοῦν ὑΦ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται τῆς [29]) Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί; ταῦτα πάντα [30]) ἐναντία· πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς. Ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως [31]) τῆς ἀληθείας, ἢ κἂν [32]) τοῦ πιθανοῦ πεφροντικὼς, οὕτω Φησὶ τὴν ἱστορίαν·

Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς [33]) ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας [34]), καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον [35]), ὑπό τινα ἐρινεὸν [36]) καθήμενον, συν-

24) ὁ Μόψ. οὗτος) Pro οὗτος ὁ Μόψ. Vitt. 2 et 3.

25) ὡς φασι) Vit. 3. recte pro ὡς φησι.

26) ἑκατέρου μέρους) Pro ἑκάτερα μέρη Vitt. 2 et 3.

27) ἔστι δὲ — Σκυθίᾳ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

28) Ἀκαρν. κατῴκισε) Recte. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀκαρνάνων κατῴκησε. Strab. VII, p. 236. κτίσαι.

29) τῆ) Vit. 3. bene addit.

30) πάντα) Pro πάντως Vitt. 2 et 3.

31) μηδόλως) Vit. 3. μηδ' ὅλως.

32) κἂν) Inserunt Vitt. 2 et 3 bene.

33) τὰς — βοῦς) Vit. 1. et Ciz. τοὺς — βοῦς; verum haec, vti iam obseruatum, antea posuerunt.

34) ἐξ Ἐρυθ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

35) ἤτοι τ. Μόψ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz. δηλονότι τ. Μόψ. Vitt. 2 et 3.

36) ὑπό — ἐρινεὸν) Vit. 1. et Ciz. ὑπὸ τινὸς ἐρινεοῦ.

ἔβη ἐρωτῆσαι αὐτὸν [37]), Πόσους [38]) ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐργεός; τὸν δὲ εἰπεῖν [39]), Δέκα [40]) μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθα, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δ' Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περισσὸν ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ [41]), καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτοῦ κατεγέλα· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς [42]), πατάξας αὐτὸν κονδύλῳ, ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε [43]) περὶ τὸν ἐρινεόν. Ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Δωρικῆς, Φαύλα [44]) σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἓξ πόλεις ἔχει, Κυτίνιον [45]), Βοιὸν [46]), Λίλαιον, Κάρφαιον [47]), Δρυόπην, καὶ τὴν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς καὶ [48]) ἡ κλῆσις ταῖς Φαύλαις συκαῖς. Περὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν [49]) ὀλύνθων, ὅπισθεν εἶπον, κἂν Σχολιογράφοι τινὲς, μὴ εἰδότες, δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτούς.

37) αὐτὸν) Bene addunt Vit. 1 et Ciz.

38) πόσους) Vit. 1. et Ciz. ὁπόσους.

39) τὸν δὲ εἰπεῖν) Vit. 1. et Ciz. ὁ δὲ ἔφη.

40) δέκα μεδίμνους καὶ ἕνα ὄλυνθ.) Vitt. 2 et 3. δέκα καὶ μέδιμνον ἕνα, non apte.

41) τῷ μεδίμνῳ) Absunt a Ciz. et Vit. 1.

42) ὅθεν — Ἡρακλῆς) Nostri modo ὅν.

43) ἔθαψε) Vitt. 2 et 3. adiiciunt αὐτόν: deinde Vit. 1. et Ciz. περὶ τὴν ἐριν. pro περὶ τὸν ἐριν.

44) Φαῦλα usque ad extr εἶπον αὐτοὺς absunt a Vit. 1. et Ciz.

45) κυτίνιον) Recte. Vitt. 2 et 3. κύτινον, etsi Ptolemaeus, Plinius et schol. Pind. ad Pyth. I, 121. etiam κύτινον cum reliquis vtribus exhibeant, cff. Strab. X, p. 476. ibique et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 213. Tzschucke: Thucyd. I, 107. et Steph. al κύτινα. Infra ad v. 1369. iterum κύτινον.

46) βοιὸν) Sic pro βοῖον Vitt. 2 et 3. vt Thucyd. l. l. et schol. Pind. l. l. Strabo vero l. l βόϊον, cf. ibi Tzschucke. Steph. cum vulg. βοῖον.

47) κάρφαιον) Schol. Pind. κάρφαια: Vitt. 2 et 3. καρφαίοναν, vitiose.

48) καὶ) Addunt Vitt. 2 et 3. bene.

49) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν) Vit. 3. modo τῶν φαύλων.

Σισυφεὺς [50])] Ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργέστατος [51]). Διαφοραὶν [52]) ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων, ὅπισθεν εἶπον.

981. Μάστιγι [1]) γογγύλῃ] Τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι. Λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὃς [2]) συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδοται.

987. Τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον [3])] Ἴωνες, ἦγουν Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σίριν [4]). Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Φυγόντων τῶν Τρώων [5]) εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιᾶται, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει [6]), βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις Φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι κατ' αὐτῶν [7]) κατὰ τῆς [8]) Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς [9]) παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναι-

50) Σισυφεὺς) A Seb. huc translatum comprobant Vit. 1. et Ciz. In vulg. cum Vitt. 2 et 3. ſupra ad extr. v. 978. occurrunt.

51) πανουργέστ.) Vit. 1. et Ciz. pro πανουργότατος, recte, vt putat Thryll.

52) διαφορὰν — εἶπον) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. vid. ſupra ad v. 428.

1) Μάστιγι — λέγει δὲ) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Χειρόπληκτος ignorat Lex. Schneideri: Stephanus vero habet. Στρογγύλῃ habent Vit. 1. et Ciz. quod vfitatius eſt, pro γογγύλῃ.

2) ὃς — δίδοται) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ᾧ συνεστρ. τῶν δακτύλων δίδοται.

3) ἔδεθλον) Vit. 3. ἴδεθλ. vid. Nott. ad Lycophr.

4) σίριν) Pro σῖριν Vitt. 2 et 3. cf. ad v. 978.

5) τῶν τρ.) Pro καὶ τρ. noſtri, bene.

6) οὓς — λέγει) Noſtri non agnoſcunt. Gloſſema ſapiunt, nam v. 989. idem dicitur.

7) μετ' αὐτ.) Noſtri κατ' αὐτῶν.

8) τῆς) Delent Vitt. 2 et 3.

9) τῆς Ἀθηνᾶς) Abeſt a noſtris, vti mox: ὀνόματι λήταρχον.

κείαν ἐσθῆτα [10]) ἐνδεδυμένον· διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσεν, ὥστε μὴ βλέπειν [11]).

989 — 90. Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβη λεῦσσον] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς πρὶν [12]) κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιᾶται ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν [13]). Οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς.

991. Λήταρχος [14])] Ὁ δημόσιος ἱερεύς· λῆτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται. Ἢ ὄνομα κύριον.

993. Τυλλησίους] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. Λίνου [15])] Λῖνος καὶ Λῖνον διαφέρει. Οὐδέτερον [16]) δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας.

995 — 96. Ἀμαζόνος [1]) σύγκληρον πέδον] Τὴν κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη. Ἡ δὲ Κλήτη, μία τῶν Ἀμαζόνων [2]), τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς. Ἐξωσθεῖσα [3]) δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, κἀκεῖ κτίσασα πόλιν,

10) γυναικ. ἐσθῆτα) A Seb. repositum firmant Vitt. 2 et 3.

11) ὥστε — βλέπειν) Absunt a Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. vt vulg. τοῦ μὴ βλέπειν.

12) πρὶν) Pro πρώην nostri cum edd. pr.

13) ἦσαν. οἱ δὲ — ἀνεῖλον αὐτούς) Desunt in Vitt. 2 et 3.

14) λήταρχος) Hoc schol. ignorant Vitt. 2 et 3.

15) λίνου) Totum schol. abest a Vit. 1. et Ciz.

16) οὐδέτερον) Cf. tamen Ferrarii Lex. Geogr. ad h. v.

1) Ἀμαζόνος vsque ad Κλήτη ἐκλήθη absunt a Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo exciderunt errore scribae Κλήτη — Ἀμαζόνι.

2) μία τῶν Ἀμαζ.) Pro ἡ Ἀμαζών Vit. 1. et Ciz.

3) ἐξωσθεῖσα) Nostri iterum pro ἐξωθεῖσα.

βασίλευσε τῶν τόπων. Ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη [4]). Μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται [5], ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην, τὴν ὑστέραν [6]), οὐχὶ τὴν τὴν πολιν κτίσασαν· καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν.

997 — 98 [7]). Ἥν, χαλκομίτρου θῆσσαν] Ἥντινα Κλητην τὴν προτέραν [8]), πλανῆτιν ἄξει κῦτα πρὸς ξένην γῆν, θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας. Ποίας Πενθεσιλείας [9]; τῆς χαλκομίτρου, καὶ πολεμικῆς· ἤστινος Ἰσνθεσιλείας λοῖσθον καὶ ἔσχατον ἐκπνεούσης ὁ ὀφθαλιὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι. Τί τεύξει; πότμον θθόρον, ἤτοι πτῶσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικόν.

Ὀτρηρῆς [10]) κόρης] Θυγατρὸς, ἤτοι Πενθεσιλείας [11]). Ὀτρηρὴν δὲ [12]) λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἄδολον, ἢ διὰ τὸ ἄφοβον τῆς γνώμης· δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δί-

4) καὶ — κλήτη) Vitt. 2 et 3. ignorant.

5) κροτωνιᾶται) Sic leg. tum Vit. 1. et Ciz. vt ſupra, pro κροτωνιάται.

6) τὴν ὑστέραν) τὴν ὕστερον, ſcil. βασιλεύουσαν, Vitt. 1 et 3. qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. omittunt ſqq. οὐχὶ — ἠρείπωσαν.

7) Schol. 997 et 998. Ciz. et Vit. 1. breuiter omnia ſic: ἣν χαλκομίτραν λέγει γενέσθαι θυγατέρα, ἥντινα κλήτην θῆσσαν ἤτοι δούλην πενθεσιλείας λέγει. Vltima verba τετμημένῳ — δόρυ referunt ad v. 1001, ad quem vere videntur referenda. Sebaſt. qui alias ſcholia transponere ſolet ad numerum verſiculorum, hic diſceſſit a libidine ſua.

8) τὴν προτέραν) Vit. 3. vt vulg. τὴν πρότερον, vt antea τὴν ὕστερον.

9) ποίας πενθεσιλείας) Vitt. 2 et 3. bene interiiciunt.

10) ὀτρηρῆς) Vit. 2 ὀτρήρης.

11) θυγατρὸς — πενθεσ.) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

12) ὀτρηρὴν δὲ usque ad extr. ξίφους abſunt a Vitt. 2 et 3.

κακιον ἄνδρα, πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον] Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας [1]). Οἱ μὴ εἰδότες [2]) φασὶν, Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαθὼν [3]) ἐξώρυξεν. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτο μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ [4]) δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ· μὴ δὲ [5]) διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἀπέῤῥιπτεν [6]), ὡς δῆθεν ἐρῶντα [7]) συγγενέσθαι νεκρῇ τῇ Πενθεσιλείᾳ· ἀντιμαχεσάμενος [8]) γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δέ ποτε [9]) περιγενόμενος, καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκεί-

1) μετὰ — πενθεσιλ.) E Vitt 2 et 3. addidimus.

2) οἱ μὴ εἰδότες — ἐξώρυξεν) Vit. 1. et Ciz. sic: θυγάτηρ Ὀτρηρῆς, ἡ Πενθεσιλεία, ἣ χαλκόμιτρος, ἧς Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς μετὰ θάνατον αὐτῆς ὁ Θερσίτης λαθὼν ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς. Vitt. 2 et 3. ita: Μετὰ θάνατον Πενθεσιλείας· οἱ μὴ εἰδότες φασὶν ἐρασθῆναι αὐτῆς Ἀχιλλεὺς (Ἀχιλλία), ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαβὼν ἐξώρ. cf. Iacobs ad Io. Tzetzae Posthom. v. 194, p. 114.

3) λαθὼν) H. e. *clanculum*. Sic Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. rectius, quam λαβὼν, nec audiendus Pott. qui dicit: *Si latuisset Therfites, cum effodit Pentheſileae oculum, quomodo iratus ei esse potuit Achilles?* Perperam λαθὼν interpretatur.

4) κατ' ἐμὲ καὶ) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videtur esse additamentum Io. Tzetzae iactatoris.

5) μὴ δὲ) Pro μηδὲ noſtri, bene: qui quoque τοὺς ὀφθ. pro ὀφθ. legunt.

6) ἀπέῤῥιπτ.) Pro ἐπιῤῥιπτ. noſtri, recte. Io. Tzetz. in Poſthom. v. 204. Θερσίτης — λέγ' αἴσχεα πόλλα τῆσδε.

7) ἐρῶντα) Pro ἐρῶντος Vitt. 2 et 3. aptius, qui etiam cum Vit. 1. et Ciz. νεκρᾷ pro νεκρῇ.

8) ἀντιμαχ.) Vit. 3. ἀντιμαχησάμενος, Vit. 2. vero μαχησόμενος, male.

9) ποτε) Pro τότε cum Seb. Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1.

νης τὴν ῥώμην ὁμοῦ καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε [10]) καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεάνιδα [11]). Ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ, ἀνεψιάδης [12]) ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς [13]) ἕνεκεν τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔῤῥιψε.

1000. Πιθηκομόρφῳ] Τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ἡ μιμὼ [14]), καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοϊζιανός.

1001. Τράφηκι Φοινίῳ τετμημένῳ [15])] Τράφηξ, κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζύμους ἄρ-

cum Ciz. omittit *ποτε περιγενόμενος, καί.* Praetulerim tamen *τότε.*

10) *ἐδάκρυε*) Vitt. 2 et 3. *ἐδάκρυσε.*

11) *νεάνιδα*) Noſtri pro *νεανίδα*, recte.

12) *ἀνεψιάδης*) Pro *ἀνεψιαδὸς* Vit. 1. et Ciz. recte, nam Agrius, pater Therſitis, et Oeneus, auus Diomedis, erant fratres. Vitt. 2 et 3. *ἀνεψιὸς.* Sunt autem Polluce auctore *ἀνεψιάδαι, ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φῦντες.* In ſchol. Io. Tzetz. ad Poſthom. v. 206. *Θερσίτης* dic. *θεῖος Διομήδους.* In Schneideri Lex. voc. *ἀνεψιάδης* non eſt illatum.

13) *χολωθεὶς*) Pro *χωλωθ.* noſtri, recte. Io. Tzetz. Poſthom. l. l. *Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς, Ῥίψε κοτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν,*

14) *μιμὼ*) Sic noſtri Codd. omnes: in edd. ante Pott. *μίμων.* Reineſ. iam in Varr. Lectt. p. 307. coniecit legendum eſſe *μιμὼ*, vbi etiam *μαρκοιζιανὸς* l. *μερκοιζιανὸς* pro *ἀρκοιζιανὸς* legit, putatque vocem eſſe neograecam e lingua germanica *Meerkatze* deductam. cf. ſupra ad v. 688. Videntur tamen Reineſio repugnare Vitt. 2 et 3. quorum ille *ἀρκοβουζανὸς* (lege *ἀρκοβουζιανὸς*), quod Du Freſne in Gloſſar. eiusdem notionis eſſe arbitratur; hic vero *ἀρκοβυζιανὸς*, quod Etymologiae a Du Freſne allatae, *ἄρκος, vrſus, et βύζια, mamillae*, magis reſpondet.

15) *τράφηκι — τετμημένῳ*) Hoc ſchol. a Seb. cum edd. vett. ad v. 997. poſitum ope Vit. 1. et Ciz. huc eo ordine, quem contextus et

τους τιθέασι· νῦν δὲ τὸ δόρυ [16]). Τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ, ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ Φοινικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ Φόνῳ.

1002. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ] Εἴπομεν, ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθήσουσι [1]), καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην [2]), τὴν ὑστέραν [3]), ἀνεῖλον.

1003. Ἀμαζόνος, κόρην] Λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθε] Πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ [4]) πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν, τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν [5]), ἐκ κείνης [6]) καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες.

1006 — 07. Οὐδ' ἄτερ πόνων] Οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων [7]) διαῤῥαίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύρ-

Codd. noſtri ſequuntur, tranſferendum curauimus.

16) *νῦν δὲ τὸ δόρυ*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Phauor. ad *τράφηξ* habet. Sic in ſqq. deſunt in Vitt. 2 et 3. *ἢ ἐν τράφηκι — ἐπὶ φόνῳ.*

1) *πορθήσουσι*) Pro *πορθοῦσι* Vit. 1. et Ciz. cum Potter. 1. recte, nam reſpondet Lycophr. *πέρσουσι.*

2) *κλήτην*) Hinc adnectunt Vit 1. et Ciz. *οὐ τὴν θήσσαν τῆς πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν κατὰ γενεὰς πολλάς*, omiſſo tamen ſchol. v. 1003, quod etiam Vitt. 2 et 3. omittunt. In vniuerſum tenendum eſt, totum hunc locum turbatum eſſe in Codd. Mſſ.

3) *τὴν ὑστ.*) Vitt. 2 et 3. vt antea, *τὴν ὕστερον.*

4) *πρόσθε καὶ*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Omiſſa quidem non deſiderantur, attamen, quum *καὶ* ſit, hoc eſt, et voc. *πρόσθε* Lycophronis, locum *iis* non invideam.

5) *πρόσκ. πίσοιεν*) Vit. 3. *τὸ πρόσκ. πίσειεν*, non apte *τῇ δάκοιεν.*

6) *ἐκ κείνης*) Vit. 1. et Ciz. *κἀκείνης.* Vit. 3. perperam *ἐκείνους ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντας, ἤτοι συγκοπέντας καὶ ἀναιρεθέντας.*

7) *πόνων καὶ* (hoc eſt) *κόπων*) Vit 3. bene pro *κόπων*, nam Tzetz. ſaepius repetit verbum textus, vt mox antea *πρόσθε καὶ πρότερον*, et

γους, δηλονότι [8]) τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης, θυγατρὸς Λακινίου [9]), ἀφ' οὗ Λακίνιον [10]), τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. Αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων καὶ [11]) Κροτώνη.

1008 — 10. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν] Ἕτεροι [12]) δὲ τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει [13]) καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος [14]) ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ ἐκρέων [15]) ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρόν.

1011 — 26. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα] Τὸν δὲ Νιρέα, τοῦ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας υἱὸν [1]), δεύτερον [2]) ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ τὸν Θόαντα,

ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης, et explicat per καί. Vit. 1. et Ciz. modo πόνων: Vit. 2. cum vulg. κόπων.

8) τοὺς πύργ. δηλ.) Vitt. 2 et 3. δηλον. τὸν πύργον.

9) λακινίου) *De Lacinio vid. Serv. ad Virg. Aen.* III, 552; *de Iunone Lacinia Eustath. ad Dionys. v.* 371. Thryllit.

10) ἀφ' οὗ λακ.) Male abest a Ciz.

11) κρότων καὶ) Absunt a Vitt. 2 et 3. κρότων est forma antiqua, sed κροτώνη noua.

12) Ἕτεροι) Vitt. 2 et 3. Ἕτερον, non satis apte.

13) μυδαίνει) Vit. 1. et Ciz. μυδάνει.

14) ὠκίναρος) Vit. 1. et Ciz. ὠκήναρος.

15) ἐκρέων) Pro ῥέων Vit. 3. ergo i. q. ἐκχέων, vt in Hom. hymn. in Apoll. 380.

1) υἱὸν) Nostri cum Seb. adiiciunt, sed pro τὸν χαρ. legunt τοῦ χαρ. forte τὸν τοῦ. Vitt. 2 et 3. χαροποῦ pro χαρόπου, regulis Grammaticorum non conuenienter, nam auctore Heyne in Obseruatt. ad Hom. Il. β, 672, diligenter inter χαροπὸς adiectiuum, et χάροπος substantiuum distinguunt. Philochorus tamen in Lex. Phot. ad Οἴηθεν, οἶην nominat χαροποῦ γυναῖκα, forte leg. χαρόπου.

2) δεύτερον) Vit. 1. et Ciz. delent praemissum τὸν, bene; minus bene tamen cum Vitt. 2. et 3. τὸ ante κάλλος.

τοῦ 3) Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν καὶ 4) ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας 5), ὑπάρχοντα, πῇ μὲν ὁ Βορέας 6) πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει 7)· πῇ δ' 8) ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους 9) καὶ εἰς τὰ Κεραύνια 10) ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι περὶ τὸ 11) Λαχμώνιον 12) ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν. Ὁ Κρᾶθις 13) δὲ, ὁ γείτων 14) τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γείτων τοῖς ὄρεσι καὶ ὀροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς Πόλαις 15), ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις 16). Καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; οὓς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε. Ποῖος Αἰήτης 17); ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας (Εἰδυία γὰρ ἦν μήτης

3) τοῦ) Pro τὸν Vit. 1. et Ciz. vt antea τοῦ χαρόπου.

4) καὶ) Ciz. et Vit. 1. addunt, bene. cf. Strab. X, p. 451. et Steph. ad λυκόρμας.

5) Αἰτωλίας) Vitt. 2 et 3. perperam Ἰταλίας.

6) βορέας) Vit. 1. et Ciz. βορίας.

7) ἀπάξει) Noſtri cum edd. pr. ἄξει.

8) πῇ δ') A Seb. additum noſtri non agnoſcunt.

9) Ἀργυρίνους) Pro Ἀργυρίνους noſtri, recte, cf. Steph. ad v. et v. 1017.

10) εἰς τὰ κερ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt εἰς modo praemiſſum.

11) περὶ τὸ) Pro παρὰ τὸ noſtri, bene.

12) λαχμώνιον) Recte, vt Lycophr. Vit. 1. et Ciz. λακκώνιον: Vitt. 2 et 3. λακίνιον, inepte, nam Αἴας, qui mox nominatur, ex Lacmone defluit, cf. Steph. ad λάκμων.

13) κρᾶθις) Hanc ſcripturam defendit Tzſchucke ad Strab. VIII, p. 386: noſtri ſine circumflexo κράθις.

14) ὁ γείτων) Vit. 1. et Ciz. ἤτοι ὁ γ.

15) ἐν ταῖς πόλαις) Ex emendatione Seb. noſtri ſervant ἐν τ. πόλεσι.

16) κτισθείσαις) Vit. 1. et Ciz. κατισθείσαις. Hinc addunt Vitt. 2 et 3. καλουμέναις δὲ πόλεσι, πόλεσι ταῖς κτισθείσαις ὑπὸ κόλχων. ποίων ſine interrogatione, non bene.

17) ποῖος Αἰήτης; ὁ ἀνὴρ) Sic Vit. 1. et Ciz. optime, pro καὶ ὁ ἀνήρ.

Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργώ, θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ [18]), ποταμοῦ παραῤῥέοντος τὰς Πόλας [19]).

Δευτερεῖα [20]) καλλιστευμάτων] Ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεύς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος [21]) λέγει·

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν [22]) ἄγε [23]) τρεῖς νῆας ἔΐσας,
Νιρεύς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς [24]), Χαροποιό [25]) τ' ἄνακτος·
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἦν, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον] Εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης [1]) γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη [2]) θάλπει ἡλίου. Τὸ δὲ ψάμος [3]) καὶ ἄμος δι' ἑνὸς μ γράφεται [4])· Αἰολικῶς μόνον διὰ δύο, ψάμμος καὶ ἄμμος.

18) διζηροῦ) Vit. 3. διζηνοῦ, perperam, vid. Nott. critt. ad Lycophr.

19) πόλας) Noſtri inepte πόλεις.

20) δευτερεῖα vsque ad εἵπετο λαός Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae, qui vbique verſus Homeri infercit, qui quum nil faciant ad ſenſum verborum magis illuſtrandum, quam quod antea dicta iam illuſtrant, bene abeſſe poſſunt.

21) ὅμηρος) Il. β, 671 ſqq.

22) αὖ Σύμηθεν) Vit. 2. αἰσύμηθεν, mendoſe, vt Cod. Vratisl. b. cf. Heyne ad h. l. Macrob. Saturn. V, 15. Αἰσύμνηθεν, quem locum a Thryllit. allatum Heyne non laudat. Vit. 3. ἐκ σύμνηθεν, paene vt Baroc. ἐκ δίμηθεν.

23) ἄγε) Noſtri cum ipſo Homero pro ἄγεν, cf. Heyne.

24) θ' υἱὸς) Vit. 2. delet θ' cum edd. Venet. Villoiſ. et Wolfii.

25) χαροποιό) Vit. 2. χαροποῖο: Vit. 3. χαροποιοῖο, male.

1) ἀμμώδης) Vitt. 2 et 3. ἀμώδης.

2) ἐκκεκ.) Vit. 1. et Ciz. κεκαυμένη.

3) τὸ δὲ ψάμος — δύο) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ideo legunt quoque ἀμώδης.

4) γράφεται) Vitt. 2 et 3. pro γραπτέον, et hinc αἰολ.

Ex 1015. Ποδωτοῖς] Σχοινίοις [5]· τοῖς τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσιν.

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους] Ὁ μὲν ποιητὴς [6] οὗτος καὶ οἱ Σχολιασταὶ σφάλλονται. Ὁ μὲν τοὺς Ἀργυρίννους, Ἀργυρίνους [7] λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν [8], οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν [9], ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως καλοῖτο [10].

Κεραυνίων [11])] Τὰ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας. Τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας, εἶναι φασί.

Ex 1020. Λαχμωνίου [12]) Αἴχντος] Λαχμωνία

μόνον pro αἰολ. δέ. Vltima verba ψάμ. καὶ ἄμμος, a Seb. addita, non addunt.

5) τοῖς σχοινίοις) Addit Vit. 3. quod refertur ad λίνοις.

6) ὁ μὲν ποιητὴς vsque ad ὅτι τὸ Ἀργύριον absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae. quia reprehendit Lycophronem.

7) Ἀργυρίννους, Ἀργ.) Nostri inuerso ordine: Ἀργυρίνους, Ἀργυρίννους, quod idem est, si interpreteris: Lycophron Ἀργυρίννους vocat, qui proprie dicuntur Ἀργύριοι.

8) οἱ δὲ Ἠπειρωτ. — λέγ.) Vitt. 2 et 3. οἱ δὲ Ἠπειρ. — καλοῦσι. *Atqui sic etiam Stephan.:* Ἀργύριοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. *Videtur autem sic dixisse Tzetzes, quia habet ex Theone, scholiasta Lycophronis, et Timaeo.* Suid. Ἀργύριοι, ὄνομα ἐθνους. Thryllit.

9) ὅτι τὸ Ἀργ. — ἐστὶν) Vit. 1. et Ciz. sic: τὸ δὲ Ἀργύριον πόλις Σικελίας ἐστι, οἱ δὲ Ἠπειρ. ἔθνος. Vit. 3. quoque Ἀργύριον, recte. *Simili modo ap. Diod. Sicul. I. legitur, quam scribendi rationem contra Fazellum male reiicit Cluuer. Sicil. Antiq.* II, 6. *vid. Holst. ad Steph. p.* 7, a. Thryllit.

10) καλοῖτο) Sic Vitt. 2 et 3. In edd. ante Seb. καλεῖτο; hic vero ἐκαλεῖτο, nullius Codicis auctoritatem laudans.

11) κεραυνίων) Hoc schol. abest a Vitt. 2 et 3.

12) λαχμωνίου) Etiam hoc schol. Vitt. 2 et 3. ignorant. Inest quidem Vit. 1. et Ciz. verum paullo aliter, et

καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα [13]), ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται [14]).

Ex 1021. Κρᾶθις] Ποταμὸς Ἰταλίας [1]), τῶν λουομένων πυρσαίνων [2]) τὰς χαίτας, καθάπερ [3]) Ἰσίγονος [4]) ὁ ἱστορικός φησι [5]), Σωτίων [6]) τε καὶ Ἀγαθο-

ſchol. v. 1021. adiectum, vt in edd. pr.

13) λακμ. — ἄκρα) Vit. 1. et Ciz. ἡ δὲ τοῦ πίνδ. ὄρ. ἄκρα λακμονία καλεῖται.

14) ὅθεν — κατέρχεται) Vit. 1. et Ciz. pro σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποτ. Αἴας.

1) Ἰταλίας) Sic quoque Vit. 1. atque Ciz. nam eſt fluuius Thuriorum in magna Graecia. Vitt. 2 et 3. vero σικελίας, perperam. Saepe autem haeo vocc. ſunt confuſa.

2) λουομ. πυρσαίνων) Sic noſtri, ſublatis τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, recte, quae gloſſam redolent e margine illatam, nam primo ordinem verborum turbant; deinde quoque, ſi quis ea retinenda putaret, non πυρσαίνων, ſed πυρσαῖνον ob ὕδωρ legendum ei ellet. Conſentiunt quoque Ariſtotel. de Mirab. Auſcult. c. 183. ὁ κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθότριχας λουομένους ποιεῖ, et Euripid. in Troad. 227. ab ipſo Tzetza laudatus ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσίνων l. πυρσαίνων, Reineſ. mauult πορσύνων, hoc eſt, *praebens, parans*, praeter rationem.

3) καθάπερ) Vit. 3. bene pro καθά τε.

4) Ἰσίγονος) Ita omnino legendum pro Ἡσίγονος, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. omnibus: Vitt. 2 et 3. Ἡσίοδος, mendoſe, nam quum is nominetur hiſtoricus, nec quisquam extet Heſiodus, qui ſit hiſtoricus, haec lectio plane eſt inepta. Thryllit. primum Ἀντίγονος legendum coniecerat, quum Antigonus Caryſt. Hiſtor. Mirab. c. 149. tradat: τίμαιον δὲ τῶν ἐν ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν φασὶ ξανθίζειν τὰς τρίχας, re autem diligentius deliberata Ἰσίγονος praefert, idque ideo maxime, quia ſubiiceretur Sotion. Is vero ἐν τοῖς σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμένων παραδοξολογουμένοις minimum duodecies Ἰσιγόνου mentionem facit, qui fuit Nicaeenſis, vt e Plin. XXXI, 2. et Gell. N. Att. IX, 4. recte docuit Voſſ. de Hiſt. gr. L. III, p. 381. et ἄπιστα libris aliquot ſcripſit, inque iis plu-

σθένης οἱ Φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ Τραγικὸς 7), οὕτω σί λέγων·

Ἂν ὑγραίνει 8) καλλιστεύων
Ὁ ξανθὰν 9) χαίταν πυρσαίνων 10)
Κρᾶθις 11) . . .

Μυλάκων ὄροις] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν 12), ὡς Φασί τινες.

Ex 1022. Κόλχων Πόλαις] Πέλαι 1) πόλις ἐστὶ Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα 2), τῶν κατα-

ra ex Antigono ad verbum transſcripſit, quod obſeruavit Sylburg. ad Sotionem p. 316 ſqq. De ipſa vero re, quam narrat Iſigonus, vid. Strab. VI, p. 263. Ariſtot. de Mir. Auſcult. c. 183. ibique Beckman. Guil. Philandr. ad Vitruu. VIII, c. 3. Meurſ. ad Antigon. p. 179. Barneſ. et reliquos interptt. ad Euripid. l. l. Gierig. ad Ouid. Metam. XV, 313. ſchol. Theocrit. 1, 16. Euſtath. ad Hom. Il. p. 279. ed. Rom. et ad Dionyſ. v. 373 et 416.

5) φησι) Vit. 1. et Ciz. φασι.

6) Σωτίων) Vid. ad v. 704.

7) τραγικὸς) Vitt. 2 et 3. τραγῳδός.

8) ὑγραίνει) Sic noſtri, ſed a Seb. in ὑδραίνει perperam mutatum, quum haud dubie Tzetzes ſic legerit cum Cod. Florent. Mendoſe vero noſtri ὃν pro ἂν, nam refertur ad γᾶν.

9) ξανθὰν) Vit. 1. et Ciz. ξανθός.

10) πυρσαίνων) Sic noſtri omnes; Euripid. πυρσίνων. cff. interptt. in ed. Lipſ. T. III, p. 487.

11) κρᾶθις) Sic Euripid. Noſtri, vt antea, κράθις.

12) Ἰλλυρικὸν) Vit. 2. ἰλλυρικῶν. Vit. 1. et Ciz. ἰταλίας ρ, h. e. ἰλλυρικόν. Steph. ἠπειρωτικόν.

1) πόλαι) Steph. et Strabo V, p. 215. πῶλαι. Lat. Pola, Pomp. Mel. II, 13, 18. Vtroque numero efferre hoc voc. Graecos, oſtendit Tzſchucke ad Mel. l. l.

2) πόλις — κτισθεῖσα) Ex emendatione Potteri, conſentientibus Codd. Mſſ. Sebaſtiani: noſtri, vt edd. ante Pott. πόλεις — κτισθεῖσαι. Legerim tamen, hac emendatione admiſſa, ἐστὶ quoque pro εἰσί.

διωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ Φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα 3) κατοικησάντων, καὶ κτισάντων πόλιν 4), ἥτις Κολχίδι 5) Φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς Φυγάδα 7) σημαίνει, ὡς φησι Καλλίμαχος 8). Τὸ δὲ ἑξῆς 9) οὕτως· Ὁ Κρᾶθις δὲ καὶ χῶρις δέξεται αὐτοὺς συνοίκους, ὁ γείτων ταῖς Πύλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

Ex 1023. Μαστῆρας 10)] Διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

Ex 1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς] Αἶα, πόλις Κολχίδος· Κόρινθος δὲ, πόλις Πελοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην 11), ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν 12) εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. Καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε· τὴν δὲ Κόρινθον 13) Αἰήτῃ, ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τις ἔλθῃ 14) ἐν Κορίνθῳ. Ἡ δὲ σύνταξις 15)· Οὔστινάς

3) ἐνταῦθα) Vit. 1. et Ciz. ἐνταυθοῖ.

4) κτισάντων πόλιν) Absque τὴν noſtri, bene.

5) κολχίδι) Vit. 3. κόλχων.

6) καλεῖται) Vit. 2. καλοῦνται.

7) φυγάδα) Noſtri pro φυγάδας.

8) καλλίμαχ.) Fragm. p. 456. ed. Erneſt. e Strab. V, p. 215. quem Tzetzes, non vero Callimachum ipſum, videtur eſſe ſecutus. cf. Tzſchuck. ad l. l.

9) τὸ δὲ ἑξῆς vsque ad ἥροις noſtri Codd. ignorant.

10) Μαστῆρας) Etiam hoc ſchol. deeſt in Vitt. 2 et 3.

11) ἄρχ. λέγ. — Αἰήτην) Vit. 1. et Ciz. ἄρχων Αἰήτης.

12) ὄπισθεν) v. 174 et 480.

13) τὴν δὲ Κόρινθον — ἀρχὴν Βούνῳ) Vitt. 2 et 3. τὴν δὲ Κορίνθου βασιλείαν Βούνῳ, omiſſis, quae ſunt interpoſita in vulg. Βούνῳ, non vero Βουνῷ, legendum eſſe, ad v. 174. iam dictum eſt.

14) ἔλθῃ) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔλθοι.

15) ἡ δὲ σύνταξις — διώξαντας) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

τοὺς Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας.

Εἰδυίας πόσις] Εἰδυῖα [16]), γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος.

Ex 1025. Νυμφαγωγὸν τρόπιν] Τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα καλεῖται, ὡς στερεώτερον [1]) τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· νῦν δὲ τρόπιν [2]) τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργώ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ' αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν [3]) σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν.

Ex 1026. Διζηροῦ πόρῳ] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον Πολῶν [4]), πόλεως τῆς ὑπὸ Κολχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας. Ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις προβέβληται τοῦ Παχύνου, ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας. Ἡ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου [5]) πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη.

1030 — 31. Τοῦ Σισυφείου παιδὸς] Τοῦ Ὀδυσσέως. Εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σισύφου, οὗ τινες παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα [6]). Περὶ δὲ τοῦ λεγομένου Ὀδυσσείου ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ'

16) Εἰδυῖα — Ἄψυρτος) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. Εἰδ. τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἀνὴρ Αἰήτης, οὗ Μήδ. καὶ Ἄψ.

1) ὡς στερ.) Vit. 3. cum Phauor. ὡς στερεώτατον.

2) νῦν δὲ τρόπιν) Vit. 1. et Ciz. νῦν δὲ τρόπις, ſcl. καλεῖται.

3) τὴν Μήδ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

4) πολῶν) Vit. 3. vt edd. vett. πολλῶν, vitioſe.

5) Ἀδρίου) Vit. 1. et Ciz. addunt πελάγους ἐστὶ κεκολλημένη, quae haud dubie in vulg. ſunt praetermiſſa. Vitt. 2 et 3. πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀδρίου, ſcl. προβέβληται, aeque bene.

6) οὗ τινες — Ὀδυσσέα) Noſtri non agnoſcunt.

Ὀδυσσεὺς ἐν Χερρονήσῳ πρῶτος 7) ἀπήρξατο βάλλιθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καὶ 8) ὕπνους ἐδειμάτουτο· ἀνθ' οὗ 9) ἱερὸν Ἑκάτης (ὅτι κάτη, Φασμάτων 10) αἰτία, Φοβερὰ καὶ 11) χαλκους οὖσα, καὶ ὀΦιώδης 12) καὶ τερατώδης) ἱδρύσατο, κενοτάΦιον Ἑκάβης, καὶ ἀΦ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον, σσεί ιν ἄκραν ἐκάλεσε, Κάκραν 13) καλουμένην πρὶν, ἐστὶ 14) πλησίον τοῦ Παχύνου. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν, τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ λουσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσείαν.

ΤραΦων] Ἀντὶ τοῦ περιγραΦων καὶ περιορίζων.

1034 — 37. Παππόκτονος] ἘλεΦήνωρ, ὁ κώδοντος 1) παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν τοῦ 2) πάππον, οὗ γυνὴ 3) Ἀγλαία, ἰδὼν ἀμελῶς ἀγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀΦεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων 4), καὶ διὰ τοῦτο γῆ κατεδικάσθη. Ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν 5) στρατείας, ἦλθε, καὶ 6) ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Βοίας, ἤτοι τοῦ Εὐρίπου, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε 7) τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν Φόνον

) πρῶτος) Vitt. 2 et 3. τον.

) καὶ) Vit. 1. et Ciz. ıe praemittunt.

) ἀνθ' οὗ) Vitt. 2 et 3. οὗ, ſcl. χρόνου forte, quo tempore.

10) Φασμάτων) Vit. 1. et 2. pro Φαντασμάτων.

11) καὶ) A Seb. illatum tt. 2 et 3. comprobant.

12) ὀΦιώδης) Noſtri ὀΦεώδης.

13) κάκραν vsque ad v. 34. deſunt in Vitt. 2 et 3.

14) ὅπερ ἐστὶ) Delent t. 1. et Ciz. et hinc praemunt τοῦ voc. παχύνου, nilhs ſeqq. τὸ δὲ ἑξῆς —.

1) χαλκώδ.) Pro χαλκόδ. Vit. 1. et Ciz. recte, cff. Homer. Il. β, 541. et Apollod. III, 10, 9, ibique Heyne.

2) ἑαυτοῦ) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ, forſ. αὑτοῦ.

3) οὗ γυνὴ) Vit. 3. οὗ ἡ γυνή.

4) ἀνεῖλε — ἄκων) Vitt. 2 et 3. modo ἀνεῖλε αὐτόν.

5) ἐπὶ τρ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τροίας.

6) ἦλθε, καὶ) Noſtri non agnolcunt.

7) συνεκάλεσε) Vit. 3. συναστρέτευσε.

ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Οὕτω γοῦν συγκαλεσάμενος τὸ στρατὸν [8]), αὐτὸς [9]) στρατεύει ἐπὶ Τροίαν, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν τῇ Τροίᾳ. Μετὰ δὲ [10]) τὴν Τροίαν ἄλωσιν οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον [11]) κόλπον ἐκπεσόντες, ὤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν [12]) τῆς Ἠπείρου.

Οὗτος δ' ἀνιστᾷ [13]) τοὺς τεθνηκότας λόγους,
Γράφων Ὀθρωνούς, καὶ μετοικήσεις πάλιν,
Φόβῳ δρακόντων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν.

ὡς δὲ φησὶν οὗτος [14]), μετὰ τὴν τῆς Τροίας [15]) ἅλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενάστευσεν [16]) εἰς Ἀβαντίαν [17]). ὄφις γὰρ δεινοτοειδὴς αὐτὸν ἠνάγκασε μεταναστεῦσαι [18]) καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου. Καὶ ταῦτα μέν φησιν ὁ Λυκόφρων [19]). Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ δ' [20]) τῆς Ἰλιάδος ἀναιρεθῆναι φησὶ τὸν Ἐλεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. Ὁ

8) τὸν στρατὸν) Noſtri τὸν λαόν.

9) αὐτὸς — ἐν τῇ Τροίᾳ) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro: καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος. Vitt. 2 et 3. στρατεύει καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγ. ἐν τῇ Τροίᾳ.

10) μετὰ δὲ — vsque ad extr. verſſ. πόλιν deſunt in Vit. 1. et Ciz.

11) τὸν Ἰόν. κόλπ.) Vitt. 2 et 3. τὸ Ἰόνιον, ſcl. πέλαγος, omiſſo κόλπον a Seb. addito.

12) περὶ Ἀπολλ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Ἀπολλωνίας.

13) δ' ἀνιστᾷ) Vitt. 2 et 3. δὲ ἀνιστᾷ, et τοῖς λόγοις pro λόγους.

14) ὡς δὲ φησὶν οὗτος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro φησὶ γάρ, ὅτι. In Vitt. 2 et 3. haec omnia vsque ad v. 1037. deſiderantur.

15) τροίας) Ciz. et Vit. 1. ἰλίου.

16) μετενάστευσεν) Vit. 1. et Ciz. μεταναστὰς ἐγένετο.

17) Ἀβαντίαν) Pro Ἀμαντίαν Seb. recte, cf. Steph. ad Ἀβαντὶς. Vit. 1. et Ciz. male Ἄβαντα.

18) ἠνάγκ. μεταν.) Vit. 1. et Ciz. ἠνάγκαζε μεταστῆναι.

19) καὶ ταῦτα — λυκόφρ.) Vit. 1. et Ciz. non exhibent, nec erat, quod exhiberent, quum iam antea οὗτος φησὶ ſcripſiſſent.

20) ἐν τῇ δ') v. 467 ſqq. Vit. 1. et Ciz. pro his vsque ad ἐν Τροίᾳ modo: ὑπὸ Ἀγήνορος φονευθῆναι.

δὲ περὶ τὸν Ἐλεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκριφέντες, ὡς ἔφην [21]), ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου.

Ex 1037. Ῥήτρας πολίταις] Λόγους [1]) ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. Λόγους ποταπούς; στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς Τροίαν [2]).

1038 — 41. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ] Τὸν Φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν. Οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ [3]) τὸν Φονέα ἡ ταῤῥοθος καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδικὴ, ἤτοι ἡ Ἐρινὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ εἴθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Οὐκ ἐάσῃ τὸν Φονέα τί τοιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ τεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνον. Ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συνακτέον, ὡς εἶπον πρώην, τοῖς πολίταις [4]) τῆς χέρσου τῆς πατρῴας· καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο καὶ εἰς τὸ· ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας.

Ex 1039. Μέγαν πλειῶνα] Νόμος γὰρ ἦν, τὸν ἐργασάμενον Φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος.

Ex 1040. Τελφουσία] Τέλφουσσα [5]), πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται.

Ex 1041. Σκύλαξ] Ἡ ταραχτική.

1042 — 43. Ὄθεν, πεφευγὼς] Ὄθεν, ἀπὸ Οἴθρωνοῦ, φυγὼν τοὺς ὄφεις, κατὰ τοῦτον [6]), ὁ πρὶν ἀναγὼν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν, ἦλθεν εἰς

21) ὡς ἔφην) Absunt a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. pr.

1) λόγους — πρὸς τροίαν) Vit. 1. et Ciz. pro his mollo: πολίτας λέγει τοὺς Εὐβοίας. Vitt. 2 et 3. etiam omittunt λόγους — Εὐβοεῦσι, caetera vero habent.

2) πρὸς τροίαν) Vitt. 2 et 3. pro πρ. τὴν τρ.

3) οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ vsque ad extr. πατρῴας absunt omnia a Ciz. et Vit. 1.

4) τοῖς πολ.) Vitt. 2 et 3. τοῖς ποτέ.

5) τελφοῦσα (τελφοῦσσα)) A Seb. additum nostri non addunt.

6) κατὰ τοῦτον) Vitt. 2 et 3. κατὰ τοῦτο, non apte sq. κατ' ἐμέ. Vit. 1. et Ciz.

τὴν Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ὅθεν 7) καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ 8) τῶν Ἀβάντων, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου.

1044. Ἀτιντάνων] Ἀτιντάνοι 9), ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι] Περὶ Ποδαλειρίου τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησίν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθέντος κονδύλῳ. Τεθάπται μὲν 10) ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει· κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐνταῦθα γοῦν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι. Ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ 11) τοῦ πολυτιμήτου τούτου Κάλχαντος, ὃς πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὴν 12) ἐρινεὸν τεθάφθαι· νῦν δέ φησι ψευδοτάφιον εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς

modo κατὰ τοῦτον ἦλθε τὸν cte autem ſe habere videtur τρόπον εἰς Ἀβαντίαν pro κατὰ — τὴν Ἀβαντίαν. Omiſſa videntur eſſe Io. Tzetzae, vbique ſuum κατ' ἐμὲ iactantis.

7) ὅθεν — οἰκοῦντες) Noſtri tantum καὶ, reliquis deletis.

8) ἀντὶ) Vit. 1. et Ciz. ἀπό. Deinde Ἄβαντες pro Ἄμαντες. Steph. ad Ἀβαντὶς dicit: κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει, cff. ibi Interptt. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 677. Tum noſtri his ſtatim bene ſubiiciunt: Ἀμαντὶς δὲ πόλις Ἠπείρου, pro quibus Seb. ſeparatim: Ἀβαντίαν] Ἀβαντία, πόλις Ἠπειρωτική. Reſtituit Ἀμαντὶς pro Ἀβαντία, ſi antea legitur Ἄμαντες.

9) Ἀτιντάνοι) Noſtri omnes Ἀντιτᾶνες, forte Ἀτιτᾶνες. cff. Nott. ad Lycophr.

10) μὲν) Noſtri εἶτ.

11) ὥσπερ καὶ περὶ vsque ad Ἄργει ἔκτισεν in Vit. 1. et Ciz. omnia deſiderantur, a Io. Tzetza Lycophronem mendaciorum accuſante addita. Stultitiam autem ſuam hic impudenter prodidiſſe Tzetzam, oſtendit Caſaub. ad Strab. VI, p. 284. In Vitt. 2 et 3. deſunt quoque ψεύδεται δὲ — ἐρινεὸν τεθάφθαι negligentia librarii repetito voc. τεθάφθαι decepti.

12) τὴν) Pro τὸν Vit. 2. recte.

μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος, εἰσω. Οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποθαλειρίου, λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. Ὡς δὲ ἔπισθεν αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος [13]) ὁ Ποδαλείριος. Θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Καλχαντα, τὸν Θέστορος [14]), ἀπὸ τοῦ Μόψου [15]) ἀνηρημένον, ᾧ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσώθησαν [16]). Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας [17])· κατά τινας δὲ εἰς τὴν [18]) Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἔκτισεν. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς [19]), ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς, ποῦ κατοικήσει [20])· χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χερρονήσου τὸν πέριξ [21]) οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον [22]) ᾤκησε. Φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· κεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἤ, κατά τινας, ἐν Κολοφῶνι, κεῖται· ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ [23]).

13) οὗτος) Delet Vit. 3.

14) τὸν Θέστορος) Sic nostri, nec erat, quod Seb. adiiceret υἱόν.

15) τοῦ Μόψου) Nostri desunt praepositum in vulg. τούτου, recte, nam antea nondum facta fuerat mentio Mopsi.

16) διεσώθ.) Vit. 3. ἀνεζώρησαν.

17) μονομαχ.) Vit. 3. μαχήσας.

18) εἰς τὴν) Vit. 2. πρὸς τήν.

19) ὁ δὲ — ὑποστραφεὶς) Vit. 1 et Ciz. quia superiora omiserant, legunt: ὁ γὰρ ποδαλ. — ἐλθών.

20) κατοικήσει) Pro κατοικῆσαι a Seb. receptum nostri comprobant.

21) οὐδὲν δειν. πείσεται — τὸν πέριξ) Hanc lectionem pro οὐδ. δειν. πείσ. τῆς καρ. χερρ. εἰς τὸν πέριξ, Pottero iam probatam, nec tamen receptam, ipse Sebast. si per vnum saltem Cod. licuisset, recipere non dubitasset. Licet igitur eam per Codd. nostros reddere Tzetzae.

22) περικυκλ.) Vitt. 2 et 3. κυκλούμενον.

23) Φλυαρεῖ — ἐν Ἰταλίᾳ) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

1048 — 49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος] Τῶν δύο ἀδελφῶν [1]), ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει. Ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόϊντον [2]), ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ [3]) παλαιὸς Ὀρφεὺς [4]) καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. Ὁ δὲ Ποδαλείριος ἐλθὼν [5]), κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ, τελευτᾷ ἐκεῖσε· κατ' ἐμὲ [6]) δὲ, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον ᾤκησε.

1050 — 53. Δοραῖς δὲ μήλων] Εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροί, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ. Εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ [7]), καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον [8]), καὶ θεραπεύων ἅπάντων τῶν

vti ſemper omnia, quae Lycophronem nugari contendunt. Exhibent ea Vitt. 2 et 3. verum Vit. 3. hic cum Seb. ſed Vit. 2. demum ad extr. ſchol. v. 1048, quod vero ſchol. totum abeſt a Vit. 3.

1) ἀδελφῶν) Vitt. 1. 2. et Ciz. ἀδελφῶν ὁ ἕτερος, ſed deinde non habent ὁ ἕτερος — τελευτήσει.

2) κατὰ κόϊντον) VI, 399 ſqq. Pauſan. III, 26, 7. Μαχάονα, inquit, ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαι φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

3) ὁ δὲ — τὸν φιλοκτήτην) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. Sunt, niſi fallor, *Ioan.* Tzetzae, qui *idem* narrat in Poſthom. *v.* 522, cf. ibi Iacobs.

4) ὀρφεὺς) De Lapid. 343. cf. ſupra ad v. 911.

5) ἐλθὼν) Bene inſerunt Vit. 1. et Ciz. et deinde poſt τελευτᾷ quoque ἐκεῖσε.

6) κατ' ἐμὲ) Vit. 1. et Ciz. κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς. Habeat ſibi Io. Tzetzes τὸ κατ' ἐμέ.

7) καὶ αὐτοὶ) Vitt. 2 et 3. tollunt καί.

8) τίμαιον) Forte in hiſt. de rebus Siculis.

λουμένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον 9) τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ Βιγρίδιον 10) δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον] Ὁ Ἀσκληπιὸς 11) πρότερον 12) Ἤπιος, διὰ τὸ πρᾷον καὶ ἥσυχον, ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ Ἄσκλην, τὸν Ἐπιδαύρου 13) τύραννον,

9) Μεθόδιον) Vitt. 2 et 3. Μέθοδον. *De Methodio melico nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui eius meminerit, nisi Metholium illum sibi velit, quem auctor Etymolog. M. frequenter laudat.* Sebast. Fabric. quoque in Bibl. Gr. Vol. VII, pag. 272, ed. Harl. ubi plures laudantur Methodii, mentionem huius recit nullam. De Alpheo pestilligines albas sanante cf. Strab. VIII, p. 347, et Eustath. ad Dionys. v. 410.

10) Βιγρίδιον) Vitt. 2 et 3. Βίγριον: Vit. 1. et Ciz. *βιγρίιον*: nomina corrupta. Reines. in Varr. Lectt. p. 118, et in notis marg. ad h. l. vult legere l. Νιγίδιος, l. Βιτρούβιος, l. potius Βιτρούνιος, *Vitruuius*, nam is L. VIII, c. 3. *Ciliciae*, inquit, *ciuitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes leuantur dolore.* Sane lectio Vit. 1. et Ciz. *βιγρίνιος* proxime accedit ad *βιτρούνιος*, cf. Schneider. ad Vitruu. l. l. qui quidem de hac Reinesii coniectura dubitandum esse putat, verum nil aliud dat, quod hanc dubitationem tollat. Retinenda igitur est haec Reinesii coniectura, cui quoque Thryllit. fauet, donec alius existat, qui meliora doceat. Quod ad rem ipsam attinet, consentiunt Strab. XIV, p. 673. Eustath. ad Dionys. v. 867, et Plin. XXXI, 2, qui huius rei testem affert Callii Parmensis epistolam ad Antonium.

11) ὁ Ἀσκλ. vsque ad ὀφθαλμιῶντα desunt in Vitt. 2 et 3.

12) πρότερον) Vit. 1. et Ciz. τὸ πρίν.

13) τὸν Ἐπιδαύρου) Sic omnino legendum pro τὸν ἐπὶ Δαύνου, quod omnes adhuc edd. obsedit, e Chiliad. Io. Tzetzae VII, v. 992, et X, v. 714, et Etymol. M. ad ἀσκελίς. Eudoc. p. 16. τὸν Ἐπιδαύριον. Cf. omnino Bibl. Crit. Vol. II, P. III, p. 10. Vit. 1. et Ciz. τῶν Ἐπιδαυνίων, quae lectio etiam non reiicienda esset, si Io. Tzetzes cum Etymolog. illam

ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. Ἢ ἀσκελετώδης τις ὢν, ὁ μὴ ἐὼν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι ὑπὸ νόσων τοὺς ἀνθρώπους. Σκελλω [14]) γάρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς [15]) σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ συντόνῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ] Εἶπον [1]) πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, τοῦ [2]) Δαύνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Φαβίου τοῦ ἀκροχορδονώδους· κἂν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι ἐν Καλαβρίᾳ, λέγῃ [3]) ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας· μηνυθέντας [4]) δὲ ὑπὸ τῶν Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ [5]) λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς [6]). Ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ [7]). Διομήδους κα-

non praebuiſſet. Caeterum tenendum, in Io. Tzetzae Chil. l. l. quoque Ἄσκλην hunc tyrannum vocari, vt in Vit. 1. et Ciz. et ed. Pott. atque hinc lectionem vett. editt. Αὔνην omnino corruptam fuiſſe patet.

14) σκέλλω — τεταριχευμένον) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3. Pro σκέλλω alii, vt Zonar. ad Ἀσκληπιὸς, σκέλω, τὸ ἄγαν σκληρύνω, ὅθεν καὶ σκέλος.

15) κατεσκληκὸς) Sic Seb. recte pro κατεσκληκέν. Vit. 1. et Ciz. κατεσκληκεὶς. Reineſ. in not. marg. ad h. l. κατεσκληκεὺς: quae vero lectiones ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν repugnant. Forte tamen, vt vulgatae magis, et ſqq. νεκρωθὲν et καταπονηθὲν reſpondeat, legendum κατασκληθὲν pro κατεσκληκέν. De Etymologia voc. ἀσκληπιὸς alia habet Reineſ. in Varr. Lectt. p. 645.

1) εἶπον) vt ad v. 603.

2) τοῦ Δαύνου) *Pro* καὶ Δ. *Vit. 1. et Ciz. rectius.* Thryllit.

3) λέγῃ) Vitt. 1. 2. et Ciz. pro λέγει, bene.

4) μηνυθέντας — ἐλθόντας — βληθέντας) Noſtri μηνυθέντων — ἐλθόντων — βληθέντων.

5) ἐπὶ τῷ — λεγ.) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τὸν λεγόμενον, omiſſo τῷ· λαβεῖν. Vit. 1. et Ciz. omittunt λεγόμενον.

6) ὄρυγμα γῆς) Incuria librarii deſunt in Vit. 1. et Ciz.

ταραξαμένου 8) τὴν τῶν Δαυνίων χῶραν μὴ καρποφορῆται ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Λίτωλῶν 9) ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκήρυξαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν 10) ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ μέρος 11) τῆς Διομήδους γῆς. Ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν 12) τῶν Δαυνίων χῶραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι, λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες· Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μονον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην 13).

1068. Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν] Σάλαγγοι 14) καὶ Ἄγγαισοι 15), ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι] Ζητῶσι 1). Παραγωγὴ Ἀττικὴ 2), Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον 3)] Οὐ γὰρ ἐκτερίστησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

7) Ὅμως καὶ — ἱερῶ) Vit. 1. et Ciz. bene pro τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει, nam conuenit verbis ab initio positis εἶπον πολλάκις. Caeterum haec vsque ad schol. v. 1058. absunt a Vitt. 2 et 3.

8) Διομήδ. καταρ..) Vit. 1. et Ciz. Διομήδης καταρασάμενος, non apte sqq.

9) ὑπὸ Αἰτωλ.) Vit. 1. et Ciz. παρ' Αἰτ.

10) αὐτῶν) Abest a Ciz. et Vit. 1.

11) μέρος) Pro μέτρον Ciz. et Vit. 1. bene.

12) εἰς τὴν — γῆν) Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

13) ἀλλὰ — Διομήδην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Gerbel. hic aliquid deesse suspicatur. Obscurus sane est sensus verborum.

14) σάλαγγοι) Vt Steph. σάλαγγος, ἔθνος Ἰταλίας. Nostri Codd. σάλαγγες.

15) Ἄγγαισοι) Vitt. 2 et 3. Ἀγκαισοὶ, Ancaesi.

1) αἰτίζωσι, ζητῶσι) Sic quoque Vit. 2., sed Vit. 3. αἰτ. ζητοῦσι, vt edd. ante Seb. Vit. 1. et Ciz. αἰτίζουσι, αἰτοῦσι, bene, quia in Lycophr. legunt αἰτίζουσι.

2) παραγ. — σχῆμα) Sic Vitt. 2 et 3. pro παραγ δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Vit. 1 et Ciz. παραγ. Ἀττικὴ τὸ σχῆμα.

3) τοῖς — ἀκτέρ.) Abest hoc schol. a nostris Codd.

1066. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς] Τοῦ Τυδίος [4]) υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω λέγεται· Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ Ἀστακοῦ [5]) παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. Ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ μάντις, ἀνηρηκὼς τὸν Μενάλιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, ἀπεξέφησε τὸν ἐγκέφαλον [6]) · ὅθεν, λέγουσι [7]), καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἀτρέστου κάπρου] Ἄτρεστον κάπρον τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ σθένος καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τοῦ Καλυδωνίου [8]) συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων] Ναυβόλου [9]) παῖς Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν

4) Τυδίος) Pro Τυδίως Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea, recte.

5) Ἀστακοῦ) Recte reſtituit Seb. pro Ἀσταχτοῦ, cf. Apollod. III, 6, 8, et Aeſchyl. Sept. ad Theb. 413. Vitt. 2 et 3. perperam Ἀστράκτου: Vit. 1. et Ciz. υἱοῦ τοῦ Ἀτρίστου. Ergo faciunt ἀτρίστου nomen proprium: forte excidit, vt Thryllit. putat, μετὰ Ἀδράστου στρατευόμενος, quod addit Apollod. I, 8, 6. idem narrans, vnde illud ἀτρίστου ortum videtur.

6) ἐγκέφαλον) Vit. 1. et Ciz. μυελὸν, ſed Apollod. III, 6, 8. τὸν ἐγκέφαλ. ἐξεβρόφησεν αὐτὸν, cf. ibi Heyne, et in Obſeruu. p. 251.

7) λέγουσι) Sic etiam noſtri praeter Vit. 3. qui omittit. Idem tradit Apollod. l. l.

8) καλυδ.) Vitt. 2 et 3. καλυδῶνος.

9) Ναυβόλου — καλεῖται) Vit. 1. et Ciz. ſic: Τέμεσσα, πόλις Ἰταλίας (ita quoque Vitt. 2 et 3. cum Steph. pro Καλαβρίας), ἔνθα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, παῖδες Ἴφίτου, υἱοῦ Ναυβόλου, ᾤκησαν κτίσαντες αὐτήν· εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις Τέμεσσα ἄχρι τοῦ νῦν καλεῖται. Inde patet, ſcribendum ſaltem eſſe ἅλωσιν τῆς Ἰλίου pro ἅλωσιν, deinde ᾤκησαν κτίσαντες pro ᾤκησαν, et Ἰταλίας pro Καλαβρίας: vti quoque ſcripſimus.

Γροίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἰλίου οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν καὶ ᾤκησαν κτίσαντες τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Ἰταλίας, εὐγενῆ χαλκὸν [10]) ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. Ἦν ὁ Λυκόφρων [11]) οὐκ αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. Περὶ δὲ τοῦ ἔγγονος καὶ ἔκγονος [12]) ἔγραψα πολλάκις, πῶς διαφέρει καὶ γράφεται.

1068. Λαμπέτης] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου κέρας] Ἱππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [13]): Ἔνθα Λαμπέτης Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δὲ τὸ ἀκρωτήριον.

1070 — 71. Κρίσσης] Κρίσσα [14]), πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Παναπέως ἀδελφοῦ. Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ [15]) ἡ μὲν Κρίσσα, ὡς φασιν [16]), ἀνατολικὴ (οὐ γὰρ εἶδον αὐτὴν), ἡ δὲ Κρότων δυτική.

10) χαλκὸν) Vitt. 2 et 3. χρυσὸν, perperam, cff. Hom. Odyſſ. α, 184 et Ouid. Metam. VII, 207, et ſupra ad v. 854.

11) ἦν ὁ λυκόφρ. vsque ad καλεῖν abſunt a Vit. 1. et Ciz. ſicut ſupra ad v. 854. Verti omnia in vituperium Lycophronis a Io. Tzetza dicta, qui ea videtur addidiſſe.

12) καὶ ἔκγονος et διαφέρει καὶ a Sebaſt. adiecta Vitt. 2 et 3. non adiiciunt: quidquoque πῶς pro ὡς. Tota vero haec ἔφησις, περὶ δὲ τοῦ — γράφεται, ignorant Vit. 1. et Ciz.

13) οὕτως) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et poſtea quoque lapſu librarii omnia poſt ἔνθα — nam ſic pergunt: ἔνθα κρίσσα, πόλις etc.

14) κρίσσα) Sic etiam noſtri cum Strab. IX, p. 466. Steph. κρίσα.

15) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. non habent.

16) ὡς φασιν — et οὐ — αὐτὴν non agnoſcunt Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae notitiam Geographiae ſuam iactantis eſſe videntur.

1072. Ὁλκαίῳ πτερῷ] Τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει [17]), παρὰ τὸ ἕλκεσθαι.

1073 — 74. Πάτραν Λίλαιαν] Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἄμφισσα [1]), καὶ Ἄβαι [2]), πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη [3]), διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι Φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν τροφὴν, καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολύπους περιῴδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. Βασιλεὺς δέ τις [4]) περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν καὶ [5]) ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄβαι δὲ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος [6]) (ἐκλήθησαν), ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

1075. Σήταια τλῆμον) Αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν [7]) γυναικῶν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη [8]), ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν [9]) (Τύβεριν), συνεβού-

17) τῇ ὕννει) Pro πτῷ ὕννει Vitt. 1. 2. et Ciz. recte, niſi malis τῷ ὕννῳ. Vit. 3. τοῦ ὕννει, forte ὕννου.

1) Ἄμφισσα) Harpocrat. ad h. v. vrbem Locridis eſſe, et διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν cognominatam dicit, cf. quoque Palmer. Antiqtt. gr. V, 2. p. 547. de hac fabula.

2) Ἄβαι) Vt Steph. ſed Vitt. 2 et 3. Ἄβα in ſingulari: Vit. 1. et Ciz. Ἄβας, mendoſe.

3) Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη vsque ad ſchol. v. 1075. deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

4) τις) Inſerunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) καὶ) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) Ἄβαντός τινος) Poſt haec verba in Ciz. et Vit. 1. ſpatium eſt relictum fere decem litterarum. Deeſt ſane verbum ἐκλήθη, vel potius ἐκλήθησαν, quod etiam hoc ſpatium et ſenſum explet. Strab. X, p. 445. ἀπὸ Ἄβαντος ἥρωος ὀνομασθῆναί φασι.

7) ἦν) Vit. 1. et Ciz. οὖσα, nec cum Vitt. 2 et 3. agnoſcunt γυναικῶν a Seb. additum.

8) ἀγομένη) Vitt. 2 et 3. αἰρομένη.

λευσε ταῖς λοιπαῖς Τρωάτι, καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποθεμένη αὐταῖς [10]) τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν, ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς [11]) καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν. Ἀπολλόδωρος [12]) δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος [13]) Ῥώμην τινὰ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φησι [14]), κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι [15]).

1076. Γυιούχοις [1]) πέδαις] Ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος [2])·

Γυῖα δ' ἴθηκεν ἀλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

1083. Μέμβλητος] Μέμβλης [3]), ποταμὸς Ἰτα-

9) *περὶ σύβαριν*) Dionyſ. Hal. I, 42, et Plutarch. Rom. 1, haec ad Tiberin accidiſſe narrant: ergo forſaſſe legendum *περὶ τίβεριν* vel *τύβεριν*, quod vncis inclusum adiecimus.

10) *αὐταῖς*) Delent Vitt. 2 et 3.

11) *ἀφ' ἧς — ἐκλήθη*) A noſtris abeſt.

12) *Ἀπολλόδ.*) Cf. ad v. 921. et Conon. XIII.

13) *Πλούταρχ.*) Romul. 1.

14) *φησὶ*) Vit. 1. et Ciz. *φασὶ*. Plutarch. autem non dicit, fuiſſe captiuam, ſed vnam ex iis, quae Troia profugiſſent, et Dionyſ. Hal. I, 72. *μίαν τῶν Ἰλιάδων*. cf. Rutgerſ. Varr. Lectt. p. 79.

15) *τὴν πόλιν — κληθῆναι*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. nec contextus poſtulat, vt repetantur. Vitt. 2 et 3. habent, ſed *φημὶ* pro *φησὶ*, vt referatur ad ipſum Tzetzam, puta Ioannem, ſapientiam ſuam praedicantem.

1) *γυιούχ.*) Vit. *γυούχ.* et hinc *γῦα* pro *γυῖα*, non apte.

2) *Ὅμηρ.*) Il. ε, 122.

3) *μέμβλης*) Vit. 2. *μίμβλης*.

λίας, πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν [4])] Τὴν Κέρνην νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου [5]) Κερνεᾶτις εἶπεν.

1085 — 86. Λαμητίαις δίναισι] Ὁ Λάμητος [6], ὡς φησι Φιλογένης [7]), Ἰταλίας ποταμός [8]).

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες] Εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος, καὶ ἀποθεὶς [9]) τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, μεταβαίνει [10]) ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναιρεθέντας [11]), καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει.

1092. Κερδύλᾳ Λαρυνθίῳ] Κερδύλας [12]) καὶ Λαρύνθιος, ἐπώνυμα τοῦ [13]) Διός.

1093. Τοιαῖσδ' ἐχῖνος] Ὁ ἐχῖνος ζῷόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα [1]) πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, ὑπανοίγει δὲ

4) κερνεᾶτιν) Vitt. 2 et 3. κερνεάτην.

5) ἀντὶ — πρωτοτ.) Desunt in Vit. 1. et Ciz.

6) ὁ λάμ.) Sic noſtri cum omnibus edd. pro λάμητος vel λαμητὸς, vt Vit. 1. et Ciz.

7) Φιλογένης) *Praeter Tzetzam nemo, quod ſciam, huius Geographi meminit.* Seb.

8) ποταμός) Sic Vitt. 2 et 3. quod Pott. in ed. 2. iam recepit pro πόλις, vt Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. adeo Potter. 1. male exhibent, nam quomodo ὁ λάμητος dici poſſet, ſi vrbs eſſet. cf. Steph. ad λαμητῖνοι.

9) καὶ ἀποθεὶς) Abeſt a Ciz. et Vit. 1. Videtur eſſe gloſſa τοῦ· ἐπιλογισάμενος.

10) μεταβαίνει) Sic noſtri absque νῦν, quod *ſane* iam non deſideratur.

11) ἀναιρεθ.) Vitt. 2 et 3. ἀποθανόντας, forſ. rectius, quia non omnes domum reverſi morte occubuerunt violenta.

12) κερδύλας) Vit. 1. et Ciz. vitioſe κερδύλα: ſed λαρυνθίας noſtri tuentur pro λαρύνθιος a Seb. illato.

13) τοῦ) Delent Vitt. 2 et 3.

1) τὸν μέλλ.) Vit. 3. τὸ μέλλον.

τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος [2]) δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους, κατασείει [3]) τὰς ῥάγας, καὶ κατελθὼν [4]) κυλίεται περὶ τὰς ῥάγας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις αὐτοῦ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν. Καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον. Εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἄμφότεροι· βλέπων γὰρ ὁ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα [5]), σύρεται, ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών. Ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν [6]) ὄφιν ἀνελὼν, σώζεται. Εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ, παρεὶς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν [7]) μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. Καὶ τὰ δ' ἄλλα [8]) πανοῦργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησί·

Πόλλ' οἶδ' [9]) ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Ὅθεν καὶ [10]) τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον διὰ

2) ἀνερχόμενος vsque ad τὰς πλεκτάνας in Vit. 1. et Ciz. non extant.

3) κατασείει) Vitt. 2 et 3. διασείει. Deinde ῥάγας recte pro ῥᾶγας.

4) κατελθὼν — ῥάγας καὶ) Non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

5) βαδίζοντα) Vit. 3. βαστάζοντα, non apte.

6) ἐμπλακέντα τὸν) Vitt. 2 et 3. ἐμπλέκεται καὶ τόν.

7) αὐτὸν) Delent Vitt. 2 et 3. et hinc δυνάμενος pro δυνάμενον, male.

8) τὰ δ' ἄλλα) Vit. 3. τ' ἄλλα δὲ, Vitt. 1. 2. et Ciz. κατ' ἄλλα.

9) πόλλ' οἶδ') Vit. 1. et Ciz. πολλὴ δ', non bene, etiamsi πολλὴ explices: *multiplex*, *versuta*, πολύβουλος. conf. Erasm. Adag. Chil. 1. Cent. 5. prouerb. 18. Thryllit. vero laudat Schotti Paroemiographos, vbi ille senarius illustretur, Io. Tzetz. ad Hesiod. p. 168. et Casp. Barth. Aduersſ. Mſſ. Libr. CLVII, c. 16, p. 260. Vnde patet, eum hos libros nondum editos, et iam, vbi lateant, incognitos, tum Vitebergae consuluisse. De his Aduersariorum Codd. Mſſ. nondum editis cff. Saxii Onomast. Litterar. Vol. IV, p. 194 sqq. et *Litterär. Anzeiger*, 1797. p. 1557.

10) καὶ) Inserunt Vitt. 2 et 3. bene.

τὸ πανοῦργον ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης [11]) γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι, σοφίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀνῃρέθη· ὅθεν [12]) Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Παλαμήδους [13]) τοὺς Ἕλληνας [14]), ὡς πρὶν ἔφην, ἀμυνόμενος [15]), ἐν Ἑλλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ Ἑλλήνων [16]), Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου [17]). Ἐν Ἰθάκῃ δὲ [18]) τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασε συναχθῆναι· καὶ ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τοῦ Τάλω [19]), ἔπεισεν ἀντᾶραι, καὶ ἀπελεῖν [20]) τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα Μήδαν [21]), καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς [22])· καὶ τὸν [23]) περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανῆναι, ὑποστρέφοντας αὐτοὺς ἀνεῖλεν οὕτως [24]), ὡς ὄπισθεν ἔγραψα πλατυτέρως.

11) παλαμήδης — καὶ ἀνῃρέθη) Noſtri ignorant.

12) ὅθεν) Vit. 1. et Ciz. ὁ γὰρ, Vitt. 2 et 3. ὁ δὲ.

13) παλαμήδους) A Seb. additum noſtri quoque addunt.

14) τοὺς ἕλλην.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed minus bene Vitt. 2 et 3. τοῖς ἕλλησιν cum editt. ante Pott. qui e Phauorino docuit, ἀμύνειν cum Datiuo βοηθεῖν, ſed cum Accuſat. eſſe τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, *vlciſci*.

15) ὡς πρ. ἔφην) A Vit. 1. et Ciz. abſunt: Vitt. 2 et 3. quidem habent, ſed praepoſita τῷ· ἀμυνόμενος. cf. ad v. 384 et 818.

16) ἑλλήνων) A Seb. adiectum noſtri non agnoſcunt. Eudoc. p. 321. τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας, omiſſis ἐν τῇ τροίᾳ.

17) τῷ Σθενέλου) Eudoc. l. l. addit υἱῷ.

18) δὲ et συναχθ. καὶ a Seb. recepta noſtri ignorant.

19) τάλω) Vit. 1. *et* Ciz. τάλεω: Vitt. 2 et 3. παντάλου, vti quoque nominatur a quibusdam.

20) ἀνελεῖν) Vit. 1. et Ciz. ἀναιρεῖν.

21) Μήδαν) Vt Eudocia, verum noſtri Codd. perperam Μήδειαν, cf. Lycophr. v. 1221.

22) τέκνα αὐτῆς) Pro τ. αὐτοῦ noſtri, recte.

23) τὸν) Bene noſtri addunt.

24) οὕτως) A Seb. intruſum noſtri non agnoſcunt;

1094. Ἀλεκτόρων] Ὁμολέκτρων, συζύγων. Ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ἕλληνας, μεταφορικῶς [1]).

1095 — 96. Στεγανόμους [2])] Τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς [3]) οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας.

Ὄρνιθας] Ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ἑλλήνων γαμετάς.

Ναυφάγοι Φρυκτωρίαι] Τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο [4]), λέγει Φανὸν, ὃν αὐτὸς διεπράξατο [5]).

1097. Πτόρθου διαῤῥήξαντος] Τὸν Παλαμήδην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ [6]).

1098. Μηθύμνης] Ἐν Λεπετυμνῷ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης κεῖται [7]). Ἡ δὲ Μήθυμνα μία πόλις [8]) ἐστὶ τῆς πενταπόλεως [9]) Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ἔρεσσὸν [10]), Μιτυλήνην, καὶ Ἄντισσαν.

reliqua etiam ὡς ἔπισθεν — abſunt a Vit. 1. et Ciz.

1) μεταφορ.) Omittunt Vitt. 2 et 3.

2) Στεγανόμους et Ὄρνιθας) Haec ſchol. a Seb. temere transpoſita in Vit. 1. et Ciz. tenent locum, quem in edd. pr. habuerunt: a Vitt. 2 et 3. plane abſunt.

3) τοὺς) Vit. 1. et Ciz. bene adiiciunt.

4) ἀπώλοντο) Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἀπώλλοντο.

5) ὃν — διεπράξ.) A Seb. recepta noſtri ignorant.

6) καλεῖ) Vit. 1. et Ciz. λέγει.

7) κεῖται) Noſtri pro τέθαπται.

8) πόλις) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

9) πενταπόλ.) Cff. Strab. XIII, p. 616. Herod. I, 151. Ptolem. V, 2. Euſtath. ad Dionyſ. 536, et Plin. H. N. V, 39.

10) Ἔρεσσὸν) Sic quoque Strab. XIII, p. 610, ſed Steph. Ἔρεσος ſimplici σ. Pomp. Mel. II, 7, §. 4. *Ereſus*, cf. Tzſchucke Vol. II, P. II, p. 482. Vit. 1. et Ciz. μίαν allinunt, aberratione librarii ad primam ſyllabam voc. ſeq. μιτυλ. non plane ſuperuacuum eſt.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἔξοδον μὴ ἔχοντα [11]) μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1101. Ἀμφιβλήστρῳ [12])] Δικτύῳ, ἀπὸ τοῦ βάλλω, ὁ μέλλων, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

1102. Ῥαφὰς] Τὰς ἐκ τῶν κρόσσων, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν τὰς τοῦ λίνου διεξοδεύτους ῥαφάς.

1103 — 05. Θερμὴν [1]) στέγην] Φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Λουτρῶνος δὲ, τοῦ πυέλου [2]). Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

1106. Πέμφιξ] Ἡ ψυχή.

Ταίναρον] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ [3]) κάθοδον εἶναι Ἅιδου 4).

Πτερύξεται 5)] Ἀντὶ τοῦ πετασθήσεται, καὶ παρ' Ὁμήρῳ 6)·

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει.

11) ἔξοδον μὴ ἔχ.) Eudoc. p. 83. χιτῶνα μὴ ἔχοντα ἔνδυσιν τραχήλου.

12) ἀμφιβλήστ.) Schol. v. 1101 et 1102. a Seb. erutа e Cod. Vatic. abſunt a noſtris Codd.

1) θερμὴν —) Hoc ſchol. a Seb. ita digeſtum, vti dedit, Vit. 1. et Ciz. exhibent vt edd. pr. ſed Vitt. 2 et 3. modo τὸν λουτρῶνα φησὶ, ſublatis reliquis, adeo ſchol. v. 1106.

2) πυέλου) A Seb. bene reductum pro πυέλου, quod Vit. 1. et Ciz. ſeruant.

3) φασὶ) Pro φησὶ a Seb. repoſitum Ciz. et Vit. 1. firmant.

4) Ἄϊδου) Seb. addidit *is*, quod neque Codd. noſtri, neque Pott. neque Codd. eius praebent.

5) πτερύξεται — βεβήκει) E Cod. Vat. cui ſaepe ſunt plura reliquis Codd. a Seb. prolatum noſtri non habent.

1103 — 09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι] Δροίτη, κυρίως ὁ ξύλινος πίθος [7]), ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ, ἡ πύελος, ἡ δεξαμένη. Ἐγὼ δὲ [8]), φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. Ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅμηρος [9]) δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς [10]) εὐωχίαν κληθέντα. Ὁ γὰρ Αἴγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν ἔστησεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν ἄνθρωπον, ἵνα, ὅταν ἴδῃ ἐρχόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐλθὼν ἀναγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἵνα τράπεζαν ἑτοιμάσας, ὡς δῆθεν ὑπαντήσας αὐτῷ, ἐνέδρας πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας, ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φονεύσῃ, ὃ δὴ καὶ ἐποίησεν [11]). Ἄγχι δὲ οἰκείως εἶπε· καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνῃρέθη [12]).

Χαλυβδικῷ [13])] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστι [14]) σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ δὲ [15]), εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ὄχον ὄκχον [16]) φασὶ, καὶ τὸ χαλυβικὸν χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι] Νῦν πελέκει· κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς [17]).

6) ὅμήρ.) Il. π, 856.

7) πίθος) Vit. 1. et Ciz. πτόρθος: Vitt. 2 et 3. πίδρος, vt edd. ante Seb. vitiose. cff. Etymol. Hesych. ibique interptt. et Zonar. ad δροίτη.

8) ἐγὼ δὲ — ἀναιρεθήσομαι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Sunt sine dubio Io. Tzetzae.

9) ὅμηρ.) Odyss. δ, 532 sqq.

10) πρὸς) Vit. 1. et Ciz. εἰς.

11) Ὁ γὰρ Αἴγισθος — ἐποίησεν) Haec a nobis addita, quae nullus alius Cod. habet, Vit. 1. et Ciz. adnectunt.

12) ἄγχι — ἀνῃρέθη) A Seb. allata nostri Codd. cum edd. pr. non dant.

13) χαλυβ.) Vitt. 2 et 3. χαρυβ. vt etiam χάρυβες pro χάλυβες, vitiose, cff. nott. ad Lycophr. Io. Tzetz. Chil. X, 324. Chalybes non, vt h. l. Is. Tzetzes, scythicam gentem fuisse tradit, sed proximam vrbi Trapezunti.

14) ἐστι) Abest a nostris.

15) δὲ) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὄκχον) Pro ὄγχον nostri, recte: ita Pind. Olymp. VI, 40. *Adeas omnino Eustath. ad Odyss. η. p.* 281 *sqq.* Thryllit.

1108 — 17. Ἐγὼ δὲ δρείτης ἄγχι [1])] Ἡ σύνταξις οὕτως [2]). Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δρείτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει, τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' οὗ ἡ δράκαινα, ἡ δίψας Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάστης (ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει [3]) καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνου, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπιπλήσει [4]) καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. Πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα] Σχίζουσα [5]). Τινὲς δὲ παλλακίζουσάν [6]) φασιν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

Ex 1114. Δράκαινα δίψας] Ἀντὶ τοῦ ἔχιδνα [7]). Λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. Εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε [8]) δράκαιναν καὶ δίψάδα [9]), ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν [10]). Ἡ γὰρ

17) παρὰ τὸ κναίειν ὡς ὀδούς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. τὸ προσκναίειν ὀδόντι. Vitt. 2 et 3. παρὰ τὸ, πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Etymologiam si spectes, κναίειν, non vero προσκναίειν locum habere potest: cff. Lennep. Etymolog. ling. gr. ad κνώδαλον. Photii Lex. et Suid. κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους. Hesych. addit καὶ τοῦ δόρατος.

1) ἐγὼ — ἄγχι) Totum hoc schol. non reperitur in Vit. 1. et Ciz. Est recensionis secundae.

2) οὕτως) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) ῥήσσει) Vit. 3. ῥήσει, male.

4) ἐπιπλήσει) Pro ἐπεὶ πλήσει Vit. 2. recte. Vit. 3. ἐπιπληρώσι, perperam ob seq. πληρώσει.

5) σχίζουσα) Abest a Vit. 1. et Ciz.

6) παλλακίζουσάν) Sic Vitt. 2 et 3. pro παλλακίζουσα.

7) ἔχιδνα) Nostri recte tollunt art. praepos. ἡ.

8) εἶπε) Vit. 1. et Ciz. ἔλαβε.

9) δράκ. — δίψάδα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. δράκαινα κ. δίψάς. Thryllit. putat legendum esse δράκοντα pro δράκαιναν.

10) ἀντὶ τοῦ ἔχιδναν) Sic Vitt. 2 et 3. bene, pro ἀντὶ

ἔχιδνα [11]) μετὰ τὸ [12]) μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ὡς ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. Περὶ δὲ [13]) ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν οὕτωσί·

Μὴ σύγ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζὼς
Πορφυρέης ἔχις θύῃσι τυπὴν ψολόεντος [14]) ἐχίδνης,
Ἥνίκα θορνυμένου ἔχιος, θολερῷ κυνόδοντι
Θυμοὰς ὀδὰξ [15]) ἁμφῦσα κάρη ἀπέκοψεν ὁμεύνου.
Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοί
Γεινόμενοι ἐχῖνες· ἐπεὶ διὰ μητρὸς ἀραιὴν
Γαστέρ' ἀναβρώσαντες [16]), ἀμήτορος ἐξεγένοντο.

Ἡ δὲ διψὰς [17]) ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄῤῥητον ἐγγίνεται, ὡς πίνοντα [18]) διαῤῥήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ὄφις οὗτος [19]) ἐκλήθη διψάς.

ἐχίδνης. Vit. 1. et Giz. ἀντὶ τοῦ ἐχίδνης.

11) ἡ γὰρ ἔχ.) Pro ὡς γὰρ ἡ ἔχ. noſtri, bene, et deinde ὡς ἡ κλυταιμ. pro οὕτως καὶ ἡ κλ.

12) μετὰ τὸ) Vitt. 2 et 3. ἐπὶ τό. Caeterum, quod ad hunc anguis cum vipera coitum attinet, adeas Galen. L. de Theriac. ad Piſonem, qui quoque hos verſſ. Nicandri aſſert, et Ariſtot. de Mirab. Auſcult. c. 179. ibique Beckmannum.

13) περὶ δὲ —) Cum verſſ. Nicandri Theriac. 128 ſqq. abſunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt forſan Io. Tzetzae vbique doctrinam ſuam venditantis. Tres vero priores verſſ. a Seb. additos Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non addunt.

14) θολόεντος) Galen. l. 11 ψολώσεως. vid. ſchol. ad Nicandr.

15) ὀδὰξ) Noſtri retinent vulg. ἀμὸξ, a Seb. reiectum, quia alienum ſit a Nicandro; attamen immemor ſui mox μετεκίσθου dat pro μετεκίαθον, quod noſtri cum Nicandro et Galeno exhibent, metrumque etiam requirit.

16) ἀναβρώσ.) Sic Nicand. Noſtri Codd. vt edd. vett. ἀναβράξαντες, corrupte. Galenus vero ἀναῤῥήξαντες. Ariſtot. τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαῤῥήγνυσιν, qui conſentit Galeno.

17) ἡ δὲ διψ.) Pro καὶ ἡ διψ. Vit. 1. et Ciz. bene.

18) πίνοντα) Vit. 1. et Ciz. vt ante Pott. πίνοντι, male.

19) οὗτος) Noſtri cum

1120. Σκύμνος [1]) δὲ πατρὸς] Ἡ ἱστορία δήλη, καὶ νῦν ἐρρέθη.

Κῆρα Φόνου] Περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει [2]).

1122. Κακὸν, μίασμ' ἔμφυλον] Κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν [3]) ἰώμενος Ὀρέστης [4]) τὸν φόνον τοῦ πατρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης] Τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. Οἰκείως [5]) γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης [6]) ἀποδίδοται· τὸ δὲ ἄναξ πρὸς τὸ δμωΐδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις] Οἱ [7]) Λακεδαιμόνιοι ἱδρύσαντο [8]) Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Αἱμύλους [9]) δέ φησι [10]) τοὺς Λάκωνας, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης [11]).

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια [12]).

Phauor. οὕτως, non apte ob ὅθεν.

1) σκύμνος — ἐρρέθη) Vit. 1. et Ciz. non praebent.

2) λέγει) Noſtri non agnoſcunt.

3) κακῷ τὸ κακὸν) Apud Polyb. V, 11, 1. et Thucyd. V, 65, extat quoque hoc prouerbium, vid. ibi ſchol. cf. Eraſm. Adag. p. 650.

4) Ὀρέστης — ἐμάνη) Vit. 1. et Ciz. non habent.

5) οἰκείως — ἀκοίτης) Noſtri modo: τὸ ἀκοίτης γάρ.

6) νύμφης) Pro νύμφας noſtri cum Seb.

7) οἱ) Delent noſtri Codd.

8) ἱδρύσ.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum edd. ante Pott. ἱδρύσαντες.

9) αἱμύλους ſqq.) A Seb. huc retracta noſtri cum edd. omnibus adnectunt v. 1125.

10) φησι) Pro φασι Codd. noſtri cum edd. ante Seb. bene, nam refertur ad Lycophr.

11) Εὐριπίδ.) Androm. 447.

12) δόλ. βουλ.) Vitt. 2 et 3. δόλιοι βουλευτήριοι, cf. interptt. ad h. l. Vit. 1. et Ciz. mendoſe δήλια βουλευτήρια.

1125. Οἰβάλου τέκνοις] Οἰβάλου τέκνα φησὶ τοὺς Λακεδαιμονίους [13]), ὡς καὶ Ἡσίοδος [14]).

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ . . . . .

Ὥσπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι [15]) Ἀλεξάνδρου παῖδας Ἀλεξανδρεῖς [16]). Οἰβάλου γὰρ, κατά τινας, Τυνδάρεως [17]) καὶ οἱ λοιποί, οἵτινες προεῖχον τῶν Λακώνων. Κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχον [18]) Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί.

1128 — 30. Ναὸν δέ μοι] Κασσάνδρας ἱερόν ἐστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ [1]) ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς· ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. Καὶ Δάρδανος, κατά τινας, πόλις Ἰταλίας· ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος εὗρον οἰκοῦντας [2]) ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν [3]) καὶ Μακεδόνων· καὶ ἡ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν.

1131. Κοῦραι δὲ παρθένειον] Αἱ κόραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θελήσωσι [4]) γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, χρίσονται τὰ ἑαυτῶν

13) τοὺς λακ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ λακεδαίμονος, male, sed φησὶ Vit. 1. et Ciz. vt semper, pro ἴφη.

14) Ἡσίοδ.) Sebast. hunc vers. extare in Scut. v. 327. et in Fragm. pag. 452. ed. Loesneri nesciuit. Codd. nostri Vit. 1. et Ciz. legunt cum ed. Lips. λυγγῆος, quod reddidimus Tzetzae, pro λυγκῆος, vt Seb. habet cum Vitt. 2 et 3.

15) εἴποι) Recte, nostri εἴπῃ, nam εἰ nemo, excepto Homero, cum Coniunctiuo iungit.

16) Ἀλεξανδρ.) Nostri fine art. τοὺς, recte. Vitt. 2 et 3. male negligunt verba τοὺς παῖδας Ἀλεξ.

17) τυνδ.) Deest hic in Vit. 1. et Ciz. non bene.

18) ὑπῆρχον) Pro ὑπῆρχε nostri, recte.

1) ὅπερ — αὐτῆς· ἔστι δὲ) In nostris non leguntur.

2) οἰκοῦντας) Pro οἰκοῦν Vit. 1. et Ciz.

3) ἰλλυριῶν) Sic quoque Steph. Vit. 1. et Ciz. τῶν ἰλλυρικῶν: Vitt. 2 et 3. ἰλλυρίων.

4) θελήσωτι) Pro θέλωσι Vit. 3. apte sqq.

πρόσωπα Φαρμάκοις [5]), καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι [6]) ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω [7]) παρθένοι διαμενοῦσιν.

1133. Ἑκτορείοις [8]) κόμαις] Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα [9]), ὡς φησιν ὁ Λυκόφρων οὗτος [10]). Πλούταρχος [11]) δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς, ἡβήσας, εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεὶς, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον [12]) ἐάσας. Καὶ τῆς κουρᾶς [13]) ταύτης τὸ εἶδος πρῶτοι Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος [14]) περὶ τούτων φησί·

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἵποντο θοοὶ [15]), ὄπιθεν κομόωντες.

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει, πόθῳ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ] Ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

1135. Βρέτας [16])] Κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου

5) φαρμάκοις) Vit. 1. et Ciz. φαρμάκων.

6) περιπλέξ.) Vitt. 2 et 3. πλέξασαι.

7) οὕτω) Abeſt a Vit. 3. Perperam Vit. 2. ἤτοι.

8) ἑκτορ.) Vitt. 2 et 3. ἑκτορείκεις.

9) κεκαρμένα) Vit. 1. et Ciz. κεκαρμένη, qui quoque verba transponunt ita, vt ἔμπρ. κεκ. primum, ὄπισθ. καθ. ſecundum occupent locum.

10) οὗτος) Omittunt Vit. 1. et Ciz.

11) πλούταρχ.) In Theſ. c. 5.

12) ἄκαρτον) Vitt. 2 et 3. ἀκείρατον, voc. Lexicis adhuc ignotum.

13) κουρᾶς) Vitt. 2 et 3. κουρεῖδος. Deinde Vit. 1. et Ciz. bene ταύτης τ. εἶδος pro τ. εἶδ. ταύτης.

14) Ὅμηρ.) Il. β. 542.

15) θοοὶ) Vitt. 1. 3. et Ciz. vt edd. vett. θεοὶ, corrupte, vid. Heyne Obſervatt. ad h. l.

16) βρέτας) Hoc ſchol. noſtri Codd. cum edd. pr. adnectunt ſtatim v. 1131.

εἴδωλον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον [17]).

1137 — 38. Ἐριννύων ἐσθῆτα] Τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα [1]) καὶ Ἀληκτὼ, τιμωρητικαὶ τὰς δυνάμεις [2]), μέλαιναι δὲ τὴν θέαν· ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ἐριννύων φαμέν. Αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι [3]), καὶ τὰς ὄψεις βάπτονται [4]) πυρρῷ χρώματι, ὡς φησι Τίμαιος [5]), ταινίας τε πλατείαις εἰσὶν [6]) ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον [7]) κατέχουσαι.

Θρόνοισι [8])] Τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141 — 45. Πένθος δὲ πολλαῖς] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρεάς [9]) ναυαγήσαντος, καὶ ταφέν-

17) εἴδωλ.) Vit. 1. et Ciz. non repetunt.

1) Μίγαιρα) Sic noſtri, vt ad v. 406. recte, pro Μεγαίρα.

2) τὰς δυνάμεις) Sic Vitt. 2 et 3. pro τῇ δυνάμει, quod bene reſpondet ſeq. μ. δ. τὴν θέαν, quamquam iidem Codd. hinc τῇ θέᾳ habent: ergo videtur legendum vel τιμ. τῇ δυνάμει, μέλ. δ. τῇ θέᾳ, vel τιμ. τὰς δυνάμεις, μέλ. δ. τὴν θέαν.

3) φορεῦσι) Vitt. 2 et 3. φορεῦσαι.

4) βάπτονται) Vitt. 2 et 3. βλάπτουσαι, leg. βάπτουσαι. Vit. 1. et Ciz. βάφονται.

5) τίμαιος) In hiſt. Sicula.

6) εἰσὶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

7) ῥάβδον) Vitt. 2 et 3. ῥάβδους.

8) θρόνοισι) Hoc ſchol. non reperitur in Vitt. 2 et 3. Caeterum voc. κάπτροις, quo ſchol. vtitur, fruſtra alibi quaeras. Du Freſne in Append. Gloſſ. κάπτρον ſine interpretatione et auctoritate affert. Forte, vt ſqq. ſuadent, legendum ταῖς βαφαῖς vel κάλχαις ſ. καλχαῖς, nam κάλχη ſ. καλχὴ eſt i. q. πορφύρα. Phauor. τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Supra ad v. 674. Tzetz. interpretatur θρόνα, φάρμακα μαγικά, quod facit, vt h. l. τοῖς φαρμάκοις pro τ. κάπτροις legendum putem.

9) γυραίας) Vit. 1. et Ciz. pro γυρέας, vt Vit. 2. ſed Vit. 3. γηρέας, vt Eudoc. p. 27. cum edd. vett. Recte

τος [10]) ἐν Τρέμοντι [11]), χωρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ, μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα [12]). Φθορὰ δὲ καὶ λιμὸς [13] μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν [14]) ἀθεμιτομιξίαν [15]) τοῦ Αἴαντος. Ἔχρησε δ' ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν [16]) τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας [17]) ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. Πεμπομένας δὲ αὐτὰς προϋπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνήρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τρέρωνος [18]), ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν [19]) εἰς θάλασσαν ἔρριπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἀπέστελλον [20]). Εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἱέρειαι ἐγένοντο [21]). ἔσαιρον γὰρ αὐτὸ, καὶ

γυραίας, scl πέτρας, cf. Hom. Odyss. δ, 507. Supra v. 390. γυραῖσιν ἐν πέτραισι, in scholiis γυραῖαι.

10) ταφέντος) Ex emendatione Potteri, nam supra v. 402. dixit Cassandra, Aiacem eo loco esse sepultum, vbi Tzetz. ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. Vit. 1. et Ciz. cum edd. vett. στραφέντος: Vitt. 2 et 3. τραφέντος, corrupte.

11) τρέμοντι, χωρίῳ) Vt supra ad v. 390. Vit. 1. et Ciz. τρέμοντι χώρᾳ: Vitt. 2 et 3. τρέμωνι χωρίῳ, cf. supra ad v. 402.

12) εἰς τ. οἰκεῖα) Vit. 1. et Ciz. εἰς τὴν οἰκείαν, scl. γῆν vel χώραν.

13) λιμὸς) Vit. 1. et Ciz. recte pro λοιμός, nam ad v. 1159. dic. ἀκαρπίας κατασχούσης τὴν Λοκρίδα.

14) εἰς τὴν κασ.) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. τῆς κασσάνδρας.

15) ἀθεμιτομιξίαν) Sic nostri vno verbo pro ἀθέμιτον μίξιν, recte, vt ἀθεμιτογαμία dic. Graecis mediae aetatis.

16) Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro τὴν ἐν Ἰλ. Ἀθην.

17) πέμποντας) Vitt. 2 et 3. πέμποντες: ἐπί vero, quod praeponitur κλήρῳ, omittunt cum Vit. 1. et Ciz.

18) τρέρωνος) Cum Seb. Vitt. 2 et 3. pro τρέρωνος, quod Ciz. et Vit. 1. servant.

19) τὴν σποδὸν) Nostri recte pro τὸν σπ. Postea ad v. 1155. ἡ σποδός.

20) ἀπέστελ.) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστελλον: Vit. 3. ἔστελον.

21) ἱέρ. ἐγέν.) Male desiderantur in Vitt. 2 et 3.

ἤρῤῥαινον [22]) · τῇ δὲ θεῷ [23]) οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. Ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδητοι [24]). Πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων [25]) Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. Καὶ πρῶτον [26]) μὲν τὰς παρθένους, εἶτα τὰ βρέφη [27]) ἐνιαύσια [28]) μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί. Χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν [29]) πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὡς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός [30]). Μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος [31]).

Ex 1143. Κύπριδος [1])] Νῦν τῆς παρθένου.

1146. Λάρυμνα] Πόλις Θεσσαλίας. Τὴν δὲ Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν [2]).

22) ἤρῤῥαινον) A Seb. positum pro ἴραινον noſtri non agnoſcunt.

23) θεῷ) Vit. 1. et Ciz. θεᾷ.

24) ἀνυπόδ.) Pro ἀνυπόδετοι noſtri cum Seb.

25) παρθένων) Vitt. 2 et 3. παρθένοι.

26) πρῶτον) Noſtri pro πρῶτα.

27) τὰ βρέφη) Sic Vitt. 2 et 3. recte; reliqui omittunt τὰ, quod a ſyllaba praeced. voc. εἶτα interceptum videtur.

28) ἐνιαύσ.) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυσιαῖα.

29) Φωκικὸν) Pro τρωϊκὸν reuocauimus e Vit. 1. et Ciz. et edd. pr. *Vid. omnino Caſaub. ad Aen. Tact. c.* 31, *p.* 1784. Thryllit.

30) τίμαιος ὁ σ.) In graecanica hiſtor. putat Seb.

31) καλλίμαχ.) Fragm. p. 564. ed. Erneſt. e ſchol. Hom. ad Il. ν.

1) κύπριδος) Hoc ſchol. a Seb. e duobus Codd. prolatum noſtri ignorant.

2) τὴν δὲ — λάρυμ.) Vit. 1. et Ciz. ἡ νῦν λάρισσα καλουμένη. Haec videntur eſſe Iſaaci, illa vero Io. Tzetzae Lycophronem carpentis. Vterque autem errauit, nam Larymna non eſt Lariſſa, vrbs Theſſaliae, ſed vrbs Boeotiae vel Locridos, cf. Strab. IX, p. 405 et 406. et Pauſan. IX, 23, 4. *Vid. Palmer. Antiqtt. gr.* V, *p.* 583, *vbi Tzetzam merito hac ex parte reprehendit.* Sebalt.

Σπερχειέ] Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία [3]) καλεῖται.

Βοάγριε] Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος. Παρέκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155 — 56. Αἷς ἀκτέριστος] Ἐῤῥέθη, ὅτι Φονευόμεναι [4]) παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτετο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αἷς ξέναις Λοκρίσι ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριστος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐκλυσθήσεται [5]), ἤτοι ἐκριφήσεται [6]), ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις] Ἐῤῥέθη [7]).

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τρέρωνος] Συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων στελλομένῃ, διαφθαρῆναι ἐπί τινος λόφου τῆς, Τρεΐας, καλουμένου Τρέρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ καὶ [8]) μηκέτι πέμψαι [9]) τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. Ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχεν ὡρισμένον χρόνου, ἀλλ'

3) Σαλαμβρ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. verum Vitt. 2 et 3. vt Baroc. σαλαμωρ. Io. Tzetz. Chil. IX, v. 707. quoque σαλάμβρια, vbi dicit, Spercheum, Peneum, Onochonum et Salambriam vnum eundemque, sed variis nominibus esse fluuium.

4) ὅτι φον. — ἐῤῥίπτετο) Absunt a Vit. 1. et Ciz. atque sane abesse possunt, quia eadem paullo ante commemorata fuerant. Vitt. 2 et 3. habent, haud dubie a Io. Tzetza addita.

5) ἐκκλυσθήσεται) Pro ἐλκυσθ. nostri bene, vid. Varr. Lectt. ad Lycophr.

6) ἐκριφ.) Nostri ἐκριβῆ, non apte.

7) ὅταν — ἐῤῥέθη) Sic quoque Vitt. 2 et 3. verum a Vit. 1. et Ciz. absunt, nec opus erat ea repetere iam paullo ante repetita.

8) σιωπῆσαι δὲ καὶ) Non reperiuntur in Codd. nostris. Sensum verborum omnino turbant, nisi interpreteris σιωπῆσαι, *desiisse mittere*, μηκέτι πέμψαι, quod vero valde durum videtur, vel *nullum tollere eiulatum*. Partic. δὲ nostri collocant post μηκέτι.

9) πέμψαι) Vitt. 2 et 3. apte, pro πέμπειν.

ἰντὶ [10]) τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας [11]) ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας. Ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας καταισχύσης πάλιν τὴν Λοκρίδα, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἴσαι [12])] Καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν, οὐ λυμαίνεται τὸν στίχον, ὡς πολλάκις εἴρηκα [13]).

1161. Σιθῶνος [14]) εἰς θυγατρὸς γυίας] Εἰς τὸ Ροίτειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ροιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσε. Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρᾳκῶν [15]) βασιλέως, καὶ Ἀχιρόης [16]) τῆς Νείλου θυγατέρες [17]) Παλλήνη καὶ Ροιτεία, ἀφ' ὧν ἥ τε Παλλήνη, πόλις Θρᾴκης, καὶ τὸ Ροίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν [18]) Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι] Καταικρυφίας [1]) ὁδοὺς περιβλέπουσαι [2]). ἐδειλίων γὰρ,

10) ἀλλ' ἀντὶ) Noſtri pro ἀλλὰ ἀντί.

11) τῆς κασσάνδρας) Sic noſtri cum edd. pr. recte pro τῆς πρὸς κασ. Sebaſt. hanc lectionem nominat inſulſam: immo ipſe eſt inſulſus, nam Genitiuus recte se habet, et *iniuria Caſſandrae* eſt: *iniuria, qua Caſſandra eſt affecta.* Sebaſtiani lectio eſt interpretamentum gloſſatoris, hanc Genitiui vim ignorantis.

12) ἴσαι) Hoc ſchol. ſine dubio a Io. Tzetza adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

13) εἴρηκα) Noſtri cum Pott. εἰρήκειν.

14) σιθῶνος) Vitt. 2 et 3. σίθωνος.

15) τοῦ θρᾳκ.) Pro τῶν θρᾳκ. noſtri cum ſchol. interlin. recte: forte τοῦ τῶν θρᾳκ.

16) Ἀχιρόης) Sic Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. Chil. VII, v. 354. Vitt. 2 et 3. Ἐχιρόης: Apollod. II, 1, 4. Ἀγχινόη, cf. ibi Heyne.

17) θυγάτ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. cum ſchol. interl. θυγατρὸς, vt ſupra ad v. 583.

18) ἦν) Delent Vitt. 2 et 3.

1) κατακρυφίας) Vit. 1. et Ciz. pro κατακρύφους: Vitt.

ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τῶν Τρώων. Ἐπετέτρα-πτο [3]) γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἡνίκα ἤσθοντο παραγενομέ-νας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ ξίφη, ἐπε-ἤεσαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὰς δὲ παπταλώμεναι [4]) ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ [5]) ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν [6]) ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέ-πουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι [7]) τὸ ἰδεῖν λέγει, οἱ παπταλῆσαι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος. Περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν [8]) ἐρεῖ·

Κόρη [9]) κεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος.

Τριαύτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ βούλοιτο μετρικῶς γράψοι [10]);

1165. Ὀφελτρεύσωσι] Σαρώσωσι [11])· σαρὸν [12]) γὰρ καὶ ὄφελτρον [13]), καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα [14]) λέγεται. Καὶ τοῦτο Ἱππώναξ φησὶν·

2 et 3. κατὰ κρυφίας, forte rectius.

2) περιβλ.) Noſtri quoque cum Pott. in ed. 2. pro παραβλ.

3) ἐπετέτρ. usque ad αὐταῖς non reperiuntur in noſtris.

4) παπταλ.) Vitt. 2 et 3. πεπταλ. vid. Var. lectt. ad Lycophr.

5) λυκοφρονείᾳ) Vitt. 2 et 3. λυκόφρονος, qui inde inferunt Lycophronis vv. 1157, 1159, 1161 et 1163.

6) ἐστιν) Abeſt a noſtris.

7) παμφαλῆσαι) Vit. 2. παμφαλίσαι, ſuper μφ ſcript. πτ. Vit. 3. παμφαλίσαι, non bene, cf. Phauor. παμφαλᾷν.

8) μετὰ μικρ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Potter. 2. μικρὸν, ſcl. ad v. 1433.

9) κόρη) Vit. 1. et Ciz. hic κόρην, quod praeferendum videtur, infra vero v. 1433. etiam κόρη.

10) τοιαύτῃ — γράψοι) Vit. 1. et Ciz. non habent. Pro γράψοι Vitt. 2 et 3. γράφοι, forte γράφοι.

11) ὀφελ. σαρώσ.) Vit. 1. et Ciz. ὀφελτρεύσουσι, σαρώσουσι.

12) σαρὸν) Sic noſtri cum edd. pr. pro σαρὸς, forte σάρον, vt ap. Callimach. in Del. 225. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. υ, p. 1887. Heſych. et Polluc. Onom. VI, 94.

13) καὶ ὄφελτ.) A noſtris abeſt.

14) ἡ σκοῦπα) Vitt. 2 et

Ὁ δ' αὐτίκ' [15]) ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν,
Ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος [16]) παπηλεύει,
Ἄνθρωπον εὗρε [17]) τὴν στέγην ὀφέλλοντα,
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα, πυθμένι στοιβῆς.

1166. Φοιβάσωσι] Πλυνῶσι [1])· Φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστί [2]).

1168 — 69. Πέτρον ἔχων] Ἤ τόδε, ἢ τόδε [3])· οἰούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι· νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν παινεῖν [4]) τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας. Εἰ δέ [5]) τις ἔθαλεν αὐτάς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στερρὰν [6]) κύβηλιν] Ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν [7]) τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ [8]) ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι· οὗτος δὲ τὸν πέλεκυν [9]).

i. ἠχουσκοῦπα: quid hoc? in ἤγουν σκοῦπα?

15) ὁ δ' αὐτίκ' —) Hi versus in Vit. 1. et Ciz. quod olendum, omiſſi.

16) τ. ἕρπ. ὁ σκότος) Vitt. et 3. τ. ἕρπην ὁ σκοπός. Toup in Opuſc. critt. T. II, . 87, ed. Lipſ. ὁ σκότιος. cf. quoque D'Orvill. Vann. Crit. c. 10. p. 438 et 457.

17) εὗρε) Pro hoc edd. pr. ὗρεν, Vitt. 2 et 3. εὑρών. Caeterum Toup. verba ſqq. ic diſtinguit, vt poſt ὀφέλλοντα et ὄφελμα ponat comnata.

1) Φοιβ. πλυνῶσι) Sic Sebaſt. noſtri cum Pott. Φοιβάσουσι, πλυνοῦσι. cff. Varr. Lectt. ad Lycophr.

2) ἐστί) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

3) ἢ τόδε) Vitt. 2 et 3. καὶ τόδε.

4) ἐπαινεῖν) Noſtri ἐπαινῶν.

5) εἰ δέ — μεγάλως) Non extant in Vitt. 2 et 3. Habent Vit. 1. et Ciz. legentes quoque αὐτὰς, ſcl. λοκρίδας, pro αὐτοὺς, recte.

6) στερρὰν —) Hoc ſchol. deeſt in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed ad extr. v. 1171. Vit. 3. κυβίλλῃ pro κυβίλλᾳ.

7) κύβηλιν) *Rheam*, ſic Suid. ad κυβελείοις, cf. Toup Opuſc. Critt. T. II. p. 239.

8) παρὰ τὸ —) Eudoc. p. 369. φασὶ δὲ τὴν Ῥέαν καὶ Κυβίλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ θεός.

9) πέλεκυν) Cff. Heſych. Photii Lex. et Schweighäuſ. ad Athen. IV, p. 169 ſ. 595.

Φαλακραῖον κλάδον] Ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας. Φαλάκρα [10]), Λεκτὸν, Πέργαμον σὺν Γαργάρῳ, εἰσὶν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης ὄρους, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν] Κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν [11]), καὶ προσθήκη τοῦ μ μαιμῶν.

Κορέσσαι [12])] Δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι [13]) τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἐπὶ ἡρωϊκῶν, ἵν' εἴη [14]) Αἰολικόν.

1172 — 73. Δῆμος δ' ἀνατεὶ] Ἀνατεὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς βλάβης [15]). Ἡ σύνταξις οὕτως· Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα [16]) τὸ ἐπιλώβητον [17]) γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν οἱανοῦν.

10) φαλάκρα — ὄρους) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης, πέργαμος, λεκτὸν, γάργαρον καὶ Φαλάκρα. Sunt verſus Iambici politici, cuiusmodi verſſ. Tzetzes in ſcholiis ſaepius dat, vt ad v. 1181. τὸ λιλύβαιον etc. Verba vltima, ἀφ' ἧς — τρῶες, abſunt a Vitt. 2 et 3. cff. ſupra commemorata ad v. 24.

11) αἱμῶν) Abeſt a noſtris, non bene.

12) κορέσσαι) Hoc ſchol. carent Vit. 1. et Ciz. Videtur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique ſuum ἐγὼ δὲ iactat.

13) αὐτόθι) Deeſt in Vitt. 2 et 3. vti in ſeqq. διὰ ante δύο.

14) εἴη) Vitt. 2 et 3. pro ᾖ, rectius, quia praecedit Praeteritum.

15) ἀνατεὶ — βλάβης) Haec ab edd. et Codd. reliquis aliena exhibent Vit. 1. et Ciz. quibus verbis adnectunt τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, omiſſis vero: Ἡ σύνταξις — δηλονότι, et ad extr. δηλονότι — οἱανοῦν.

16) κτανόντα) Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ φονεύσαντα.

17) τὸ ἐπιλώβ.) Vitt. 2 et 3. τ' ἐπιλώβητον.

1175. Περσέως δὲ παρθένος] Ἡ Ἑκάτη. Καὶ τοῦτο τῆς ἀϐείας ἐστὶ τῆς Λυκοφρονείας [1]), τὸν Πέρσην Περσέα [2]) λέγειν [3]), ὅπως ἀπαρτίζοιτο [4]) τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος [5]) τὴν Ἑκάτην [6]) Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ οὐ Περσέως· οὐδὲ μὴν [7]) Πέρσου τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου τοῦ παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς Εὐρυβίας [8]) καὶ Κρίου [9]), τῶν Οὐρανοῦ παίδων. Ἡ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης. Ὁ Κοῖος δὲ καὶ ἡ Φοίβη Οὐρανοῦ παῖδες [10]).

1176. Βριμὼ] Ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ὅτι Ἑρμοῦ ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος [11]) αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐπαύθη. Καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται. Δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

Τρίμορφος] Τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον [12]) μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ Ἅιδου.

1) τῆς λυκοφρονείας) Pro τοῦ λυκόφρονος Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

2) πέρσην περσέα) Vid. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 55.

3) λέγειν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖν: Vit. 2. καλεῖ: Vit. 3. καλῶν.

4) ἀπαρτίζ.) Vit. 2. ἀπαρτίζῃ: Vit. 3. ἀπαρτίζοι.

5) Ἡσίοδ.) Theog. 377 et 409 ſqq.

6) τὴν Ἑκάτ.) Non reperitur in Ciz. et Vit. 1.

7) οὐδὲ μὴν — παλαιοῦ) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Habent Vitt. 2 et 3. ſed οὐ μὴν pro οὐδὲ μήν. Art. τοῦ cum Seb. praeponunt voc. παλαιοῦ.

8) Εὐρυβίας) Ita Vitt. 2 et 3. recte pro Εὐρυβοίας l. Εὐριβοίας, vti Apollod. I, 2, 2, cf. ibi Heyne, et Heſiod. Theog. 239 et 375.

9) κρίου) Pro κρειοῦ noſtri recte cum Apollod. l. l. et Heſiod. Theog. 375.

10) παῖδες) Non reperitur in Vit. 3. Totum locum Vit. 3. ſic dat: παῖς ἦν κοίου καὶ Φοίβη οὐρανοῦ, reliquis ſublatis.

11) Ἑρμοῦ — βιάζοντος) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. ἑρμῆν — βιάζοντα. Supra ad v. 698, ἑρμῇ — βιάζοντι, rete, nam ἐμβριμάομαι conſtruitur cum Datiuo; forte hic quoque ἑρμῇ — βιάζοντι legendum.

12) παρ' ὅσον) Vitt. 2 et 3. παρ' ὅτι.

Ἐπωπίδα] Δασέως μὲν ἐπωπὶς, ἡ ἀκόλουθος καὶ δρωΐς· ψιλῶς δὲ ἐπωπὶς, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα παρὰ τοὺς ὤπας. Ἐπωπίδα δὲ καὶ [13]) ἀκόλουθον τῇ Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ λυροῦται, ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι· καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι [14]) κύνας μέλαινας Φοβερὰς [15]) ἕπεσθαι.

1179. Δείκηλα [16])] Εἰκόνας, ἀγάλματα. Κυρίως δὲ τὰ Διὶ εἴκελα [17]), διείκελά τινα ὄντα, καὶ δείκηλα.

1180. Φεραίαν] Ἑκάτη, ἐκ Φεραίας [1]), τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, καὶ τοῦ Διὸς ἐτέχθη, καὶ [2]) ἐν τριόδοις ἐρρίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες [3]) αὐτὴν, ἀνέθρεψαν· ὅθεν ἐν ταῖς [4]) τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν.

13) καὶ) Addunt noſtri cum Seb.

14) δὲ φασι) Vitt. 2 et 3. φησὶ, ſcl. Lycophron, omiſſa part. δέ.

15) φοβερὰς) Vit. 2. φοβερῶς, olim φοβεροὺς, non male.

16) Δείκηλα —) Hoc ſchol. a Seb. huc translatum noſtri Codd. cum edd. pr. v. 1180. adiiciunt.

17) εἴκελα) Sic Seb. pro ἴκελα. Vit. 3. et Ciz. ἴκελα, quoque bene, et διΐκελα pro διείκελα, quod vero Vit. 3. omittit.

1) ἐκ Φεραίας) Vit. 1. et Ciz. ἑταίρα Φεραίας, mendoſe pro ἑτέρα, vt edd. pr. Vitt. 2 et 3. ἕτεροι Φεραίας, quae lectio non eſt plane abſurda, ſi addas ὡς, vel ὥς φασι. Sic ſchol. Theocrit. Idyll. II, 36. qui omnino eſt conferendus, ἔνιοι δὲ φασι Φεραίου τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι, nam ſupra dicebatur filia Perſae et Aſteriae, alias Iouis et Aſteriae, vt ſchol. Theocrit. II, 12. Locum vero *etiam* habere poteſt ἑτέρα, ſi interpreteris: *alia, diuerſa ab ea, quae antea eſt commemorata.*

2) ἐτέχθη, καὶ) Pro τεχθεῖσα Vit. 1. et Ciz. Pro κἀκτοῦ Thryllit. mauult κὰκ τοῦ, recte.

3) εὑρόντες) Vitt. 2 et 3. εὑρύτου, perperam, nam Pheres non erat filius Euryti, ſed, auctore ſchol. Apollon. I, 48. κρηθέως.

4) ταῖς τριόδ.) Vitt. 2 et 3. ταῖς non male delent.

Φεραίαν δὲ, ὡς ἐν ταῖς Φεραῖς 5) τιμωμένην· Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φερὰς, ἥτις νῦν Σέῤῥα 6) καλεῖται. Καὶ Καλλίμαχος 7) περὶ τῆς Ἀρτέμιδός φησι·

Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.

Ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ Ἄρτεμις 8) καὶ ἡ Ἑκάτη.

1181. Νησιωτικὸς στόνυξ] Ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶν, ὃ καλεῖται 9) Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον ἱ Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο 10) τῇ Ἑκάβῃ 11), δειματουμενος ἱπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον καταίρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος 12), τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεμονότος.

5) ὡς ἐν ταῖς Φερ.) Vitt. 2 et). τὴν ἐν τ. Φέραις. Vit. 1. et Ciz. τὴν ἐν τ. Φεραῖς. Recte Φεραῖς, vti mox Φερὰς pro Φέρας, cff. Strab. VIII, p. 356 et 360. Apollod. I, 19, 4. Apollon. I, 49. Alii Θηραί. vid. Tzschucke ad Strab. VIII, p. 360. Steph. et Pausan. IV, 15, 5. Φαραί.

6) Σέῤῥα) Pro Σαῖρα Vit. 1. et Ciz. cum Seb. sic quoque Steph. in σεῤῥεῖον: Vitt. 2 et 3. σέῤῥαι.

7) Καλλίμαχ.) In Dian. v. 259. Potter. per errorem lapsus laudat hymnum in Venerem, qui non exstat, eodemque errore Seb. incaute se abripi passus est. Nostri Codd. hunc vers. corruperunt: Vit. 1. et Ciz. sic:

Ἄρτεμι μουνυχίη λιμὴν σκοπέλου, χαῖρε Φεραῖα.

Vitt. 2 et 3. vt C. Baroc.:

Ἄρτεμι· νουνεχίη λιμένος σκυλὰ, χαῖρε Φεραῖα.

cff. Spanheim et reliqui interptt. ad h. l.

8) ἡ Ἄρτ.) Ita nostri bene pro Ἄρτεμις.

9) ὃ καλεῖται) Nostri cum Seb. pro καλεῖται δέ.

10) ἱδρύσατο) Nostri recte: Seb. cum edd. pr. ἰδρύσατο, male.

11) Ἑκάβῃ) Recte: nostri Ἑκάτῃ, perperam.

12) καταλεύσ.) Vitt. 2 et 3. κελεύσματος, inepte, nam κατάλευσμα est voc. optimae notae, et καταλεύειν ac καταλεύσιμος cognatum, nec tamen a Lexicographis adhuc receptum.

Τὸ Λιλύβαιον [13]), ἡ Πελωρὶς, τὰ δύο
Σὺν τῷ Παχύνῳ μητέρα περιγράφει
Τὴν Σικελῶν γῆν. ἀλλ' ἀκρωτήρια μοι.

1182. Ἐξ ὀνειράτων [14])] Οὔτε ἀπὸ τῆς ὀπισθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄνειρον, ἢ ὄνειρος [15]) ὀνάρτων [16]) γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον, ὡς καὶ Ὅμηρος [17])·

Μειδιόων βλεσυροῖσι προσώπασι [18]), νίφθε δὲ ποσσὶ.

Ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης [19]) εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων.

1183. Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις] Ταῖς τοῦ Ὀ-

13) τὸ λιλύβαιον — μοι) Sic pro τρία δὲ ἀκρωτήρια σικελίας, πάχυνος, πελωρὶς καὶ λιλύβαιον, Vit. 1. et Ciz. qui, vt vidit Thryllit., ſunt tres iambi politici. Vltima tamen verba ſunt corrupta, nec metro ſatisfaciunt. Legendum ἀκρωτήρια pro ἀκρωτέρα, quod nihili eſt. Vid. ante ad v. 1170.

14) ἐξ ὀνειράτων etc.) A Seb. hic poſita in Vitt. 2 et 3. poſtea ad v. 1184. et in Vit. 1. et Ciz. ad v. 1186. reperiuntur, qui vero modo exhibent: ἐξ ὀνειράτων, ἢ εὐθεῖα τὸ ὀνειράτων, ὡς τὸ προσώπατον.

15) ἢ ὄνειρος) A Seb. receptum comprobant Vitt. 2 et 3.

16) ὀνάρτων — ἢ ὀνείρων) Vitt. 2 et 3. ὀνείρου — καὶ ὀνείρων.

17) ὡς καὶ Ὅμηρ.) Vitt. 2 et 3. bene pro καὶ Ὅμηρ. In edd. ante Seb. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρου ἔχει. Il. π. 212.

18) προσώπασι) Pro προσώποισιν Vit. 2. recte cum Homero: Vit. 3. προσώπασιν, vid. Heyne Obſeruatt. ad Hom. Addunt Vitt. 2 et 3. vt Homer. νίφθε δὲ ποσσὶ. Male ergo Sebaſt. conſuluit Tzetzae, reducta lectione a Pottero iam eiecta, nam προσώποισι nil facit ad προσώπατον: male vero etiam conſuluit conſtantiae ſuae, quum alias fere ſemper, neglectis ſcholiaſtae lectionibus, adeo optimis, lectiones ſcriptorum, vti nunc ſunt editi, praeferat.

19) τοιαύτης) Delent Vitt. 2 et 3.

δυσσέως χερσίν [1]). Ἐκάβης γὰρ δεσπότης ὁ Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς καὶ [2]) Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρωάσιν [3])·

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

1184 — 85. Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν] Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῇ πλήμμυρι Ἑκάβῃ [4]) ῥανεῖ χοὰς ὁ Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς [5]) ὁ Ἕλωρος ἔσχε τὸ [6]) ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κτίσαντος [7]) γέφυραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. Ἤ Ἕλωροί τινες ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο. Προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω συγκαλυφθέντες [8]) ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ὁ ποταμός [9]). Ἐκεῖ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς προσεγγίσας, ἐδόκει βλέπειν ἐν τῇ νυκτὶ τὴν Ἑκάβην ἀπάγχουσαν αὐτὸν, καὶ λέγουσαν· „Οὐκ ἐγὼ σὲ „ ἐῤῥυσάμην ἐκ χειρὸς τῶν Τρώων; διατὶ μὴ καὶ σὺ τὴν „ θυγατέρα μου ἐῤῥύσω ἐκ χειρὸς Ἀγαμέμνονος;" Ἐκεῖνος δὲ ἀφυπνισθεὶς, εἴδωλον ἐποίησεν αὐτῇ, ἐξ οὗ καὶ ἡ

1) χερσίν) Vit. 2. χερσῖν.

2) καὶ) Inferunt Vit. 1. et Ciz. bene.

3) ἐν τρ.) v. 278. ed. Beck. Caeterum tenendum, Seb. haec duo schol. v. 1183 et 1184. transposuisse, primo loco Ταῖς δεσποτ. secundo autem Ῥείθρων Ἑλώρου ad verba Lycophronis, quem ordinem Tzetza non semper videtur seruasse.

4) Ἑκάβῃ) Vit. 1. et Ciz. vitiose, vt antea Ἑκάτῃ.

5) ὁ δὲ ποταμὸς usque ad v. 1186. desiderantur in Vitt. 2 et 3.

6) ἔσχε τὸ) Pro ἔσχετο Vit. 1. et Ciz. cum Seb. recte.

7) κτίσαντος) Pro ὅστις — ἔκτισε Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. adeo Pott. 2. nec appareret, vnde et quare Seb. hanc lectionem bonam mutauerit.

8) συγκαλ.) Abest a Ciz. et Vit. 1.

9) ὁ ποταμός. Ἐκεῖ vsque ad fin. a Seb. e Cod. Vat. suppleta Vit. 1. et Ciz. ignorant.

παροιμία που λέγει· Νεκρὸς τὸν ζῶντα λαβὼν, ἀπῆγχεν. Ὁ δὲ ἐλιτάνευσεν οὐκ ὀλίγα, μὴ φονεῦσαι. Εἶτα διεγερθεὶς, ἑαυτῷ παρήνει, λέγων· Ὦ τῆς ἀφροσύνης, τί ποιήσω; στερηθῶ μὲν τῆς ἀγχόνης· παρὰ πάντων δὲ μωμηθῶ, τὸ εἴδωλον ἀναστήσας. Ὅμως στηλοποιήσω. Κἀγὼ μὲν ζήσω ποιήσας· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἃ θέλουσι λαμείτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι ζῆν παρὰ πάντων μωμευόμενος.

Τλήμονος] Τῆς Ἑκάβης.

Ῥανεῖ χοὰς] Ὁ Ὀδυσσεὺς δηλονότι [10]).

1186. Τριαύχενος] Τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τέμορφον εἶπεν [11]).

1191 — 93. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα [12])] Οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ φόνῳ [13]) καὶ ἐν τῷ αἵματι ταύρων καὶ τῶν θυσιῶν δηλονότι, καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διΐ, τῷ ἄνακτι, τῷ [14]) καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων. Πρὸ γὰρ τοῦ Κρόνου καὶ Ῥέας Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ [15]) Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν, οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος, ὃ πρώην μὲν ὁ Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ ἡ Ῥέα· πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφί-

10) τλήμον. — δηλονότι) A Seb. e duobus MSS. praelatum (prolatum) noſtri Codd. non exhibent.

11) εἶπεν) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. λέγει.

12) κρηπίδα) Sic Vit. 3. ſed Vit. 2. κρηπῖδα, vt in Lycophr. Haec vero deſunt in Vit. 1. et Ciz. usque ad ὀφίωνος θρόνων.

13) φόνῳ — θυμάτων) Ex emendatione Sebaſt. Noſtri ſtant a partibus edd. pr. quae omiſſis φόνῳ καὶ legunt: ἐν τῷ αἵμ. τῶν θυσιῶν δηλ. ταύρ. καὶ ταυρικῶν θυμ.

14) τῷ) Addunt Vitt. 2 et 3.

15) καὶ ἐμβαλ. τῷ) Abſunt a Vit. 3.

ων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

1194 — 95. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα] Φασὶν [1]), ὅτι λοιμοῦ κατασχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνῷ [2]), τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ, μὴ μετασχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον [3]) στρατείας. Οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας μὴ στρατευσαμένας [4]) ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο παρὰ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην [5]) ἐν Θήβαις.

Γενεθλίαν δὲ πλάκα τὰς Θήβας λέγει, ὅτι, κατά τινας, ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήτους ἐν Θήβαις [6]) εἶναι φασί. Καὶ τὴν [7]) μὲν Διὸς γέννησιν [8]), οἱ μὴ εἰδότες, τίς ἐστιν ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ· οἱ δὲ [9]) ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ Λυκόφρων [10]) ἐν Θήβαις

1) *φασὶν*) Vit. 3. *φησίν.*

2) *ὀφρυνῷ*) Strab. XIII, p. 595. Herodot. VII, 42, et Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. nominant *ὀφρύνιον*. Forte leg. *ὀφρυνίῳ.*

3) *ἐπὶ Ἴλιον*) Vitt. 2 et 3. *ἐπὶ Ἰλίου*, inepte.

4) *τὰς — Θήβας μὴ στρατευσ.*) Vitt. 2 et 3. pro *τοὺς — Θηβαίους μὴ στρατευσαμένους*, conuenienter oraculo *ἐπὶ τινὰ πόλιν — μὴ μετασχοῦσαν.*

5) *παρὰ — κρήνην*) Vit. 1. et Ciz. *περὶ τὴν Οἰδίποδος κρ.* Vitt. 2 et 3. *παρὰ τὴν ἰδίαν πόλιν κρήνην*, vitioſe. Aſſentitur lectioni vulg. Plutarch. in Sulla c. 19. *περὶ τὴν Οἰδοποδείαν κρήνην*, cff. quoque Pauſan. IX, 18, 4. et Plin. H. N. IV, 12. Ad oram Vit. 3. legitur: *ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ συγγραψάμενος, μέμνηται.*

6) *ἐν Θήβαις*) Vitt. 2 et 3. *ἐκεῖ*, non male, quia praecedit *ἐν Θήβαις.*

7) *καὶ τὴν — Ζεὺς*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz.

8) *γέννησιν*) Vitt. 2 et 3. *γένεσιν.*

9) *οἱ δὲ*) Vit. 1. et Ciz. *ἕτεροι δέ.*

10) *ὁ δὲ λυκόφρ.* vsque ad v. 1196. Vit. 1. et Ciz. modo haec: *Ἐγὼ δὲ τοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ Διὸς νοὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· αἱ δὲ τῶν μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται*, reliquis ſublatis, quae a Io.

ταῖς Βοιωτίας [11]) φησὶν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε·

Αἶδ' εἰσὶ Μακώρων νῆσοι, τόθιπερ [12]) τὸν ἄριστον
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

Τοῖς δὲ εἰδόσιν, ὅτι Δίες [13]) πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, ἐν Κρήτῃ [14]), καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανίου [15]) Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς [16]) ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Οὕτως ὁ εἰδὼς, πάντας τοὺς βασιλεῖς Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθῇ, τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα. Ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφὼν ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται, παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ [17]) τύφεσθαι· παρ' ἑτέροις δὲ ἐν Κιλικίᾳ [18]) καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι· παρ' ἐνίοις [19]) δὲ ἀλλαχοῦ. Εἰ δὲ μυθικόν [20]) τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως, ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων.

Tzetza addita videntur in recenſione altera.

11) ταῖς Βοιωτίας) Pro τῆς Βοιωτ. Vitt. 2 et 3. bene.

12) τόθιπερ) Vitt. 2 et 3. male τ' ὅθιπερ. Suidas, vt Thryllit. obſeruat, ad μακάρων νῆσοι· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης.

13) Δίες) Vitt. 2 et 3. Δῖες.

14) ἐν κρήτῃ) Vitt. 2 et 3. tollunt καὶ in vulg. praepoſitum.

15) οὐρανίου) Pro οὐρανῷ Vit. 3. bene.

16) τοῦ νοὸς Διὸς) Vitt. 2 et 3. delent Διὸς.

17) σικελίᾳ) Pro κιλικίᾳ Vitt. 2 et 3. cum Sebaſt. Reineſio iam probabatur haec emendatio.

18) παρ' ἑτέρ. — κιλικίᾳ) Pro παρά τισι δὲ ἐν σικελίᾳ, noſtris quoque conſentientibus, Sebaſt.

19) ἐνίοις) Vit. 2. ἄλλοις.

20) μυθικόν) Pro θυμικὸν noſtri cum Sebaſt.

Οὕτω δὲ μακάρων [21]) νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος [22]) ἐκάλεσε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας νήσοις [23]) Μακάρων· αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσοι [24]) οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα [25]) ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα· θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. Αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἶνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν [26]) ἐρῶ.

1196 — 98. Ὅπου σφὲ μήτηρ] Αἱ μὲν [1]) στοιχεῖα ἐλέχθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2])· Ὅπου σφὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα, ἡ [3]) ἔμπειρος τῆς παλαίας, ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρόσθ' ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀντίπτωσίς ἐστιν [4]).

Πάλης [5]) ἐμπείραμος] Ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεχνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία [6]) γονὴ τοῦ Διὸς, καὶ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ' αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

1200 — 05. Οὐδ' ἐπίανε [7]) βορᾷ] Ἡ σύνταξις οὕτως· Οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βο-

21) *οὕτω δὲ μακάρων*) Sic Vitt. 2 et 3. recte pro *οὕτως· μακάρων δὲ*, male *οὕτως* adnectitur superioribus.

22) *ἐπιγραμ.*) Vitt. 2 et 3. *ἐπιγραμματηφόρος.*

23) *νήσοις*) Vit. 3. *νήσους*, ut edd. ante Pott.

24) *νῆσοι*) Vitt. 2 et 3. pro *νῆσος.*

25) *θεῶν δὲ — βασιλέα*) Vitt. 2 et 3. *θεῶν δὲ βασιλείων ἐκείνην εἶπε, τοῦτ' ἔστι βασιλέων*, verbis Epigrammat. *θεῶν βασιλέα* non satis aptum.

26) *μικρὸν*) Ad v. 1204.

1) *αἱ μὲν — ταρταρώσ.*) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

2) *οὕτως*) Abest a Vitt. 2 et 3.

3) *ἡ*) Inserunt bene Vitt. 2 et 3.

4) *ἐστιν*) Deest in Vit. 1. et Ciz.

5) *πάλης* vsque ad *ἰδιώταις* carent Vit. 1. et Ciz.

6) *κρυφία*) Vitt. 2 et 3. *κρυφή.*

7) *οὐδ' ἐπίανε* vsque ad *γυιοπόλλοις* absunt a Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. vsque ad *ἀντίποινον* haec modo praebent: *ἡ σύνταξις· ἐπίανε*

ρᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. Πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν (κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν) τίνα καταπιών; τὸν ἀντίπαιον τοῦ Διὸς πέτρον εἱλημένον [8]) καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκάλλοις, ἤτοι [9]) τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ καὶ συσφίγγει [10]) τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς [11]) καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνα λέγει· μαθὼν γὰρ [12]) ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται, τοὺς παῖδας ἔτρωγε. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ἐμισωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδες εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης.

Ex 1204. Νήσοις Μακάρων [1])] Οὗτος νήσους Μακάρων τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς [2]) ἐξ οὗ εἴπομεν

βορᾷ καὶ ἐκόρητε ἐκλάψας (Vit. 3. ἐκλάμψας male) τὸν ἀντίπαιον.

8) εἱλημένον) Vit. 3. bene pro εἱλημένον, a Seb. perperam recepto: Vit. 2. εἱλιμένον, forte legendum εἱλιγμένον.

9) ἤτοι) Delent Vit. 1. et Ciz.

10) συσφίγγει) Pro σφίγγει noſtri.

11) σπορᾶς — τέκνων) Non habent Vit. 1. et Ciz. ſicut nec ſqq. ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, pro quibus poſt ἐκριφήσεται ponunt: τοὺς παῖδας ἔτρωγε, quam lectionem quoque recipere non dubitauimus, altera deleta.

12) μαθὼν γὰρ) Vit. 1. et Ciz. pro μαθών.

1) νήσους Μακ.) A Seb. adiectum noſtri non adiiciunt.

2) πλανηθεὶς vsque ad βαθυδίνην εἰσὶ abſunt a Vit. 1. et Ciz. apte ſuperioribus, vbi quoque aberat epigramma hic iterum laudatum. A Io. Tzetza haud dubie ſunt illata. Attamen ne Vit. 1. et Ciz. ſibi et ſcriptoribus allatis videantur repuguare, ponunt οὐχὶ poſt καὶ λοιποὺς, et legunt κατὰ δὲ Ἡσίοδον pro κατά τε Ἡσ.

ἐπιγράμματος. Εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων· κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν. Αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην 3) εἰσὶ, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον 4), Εὐριπίδην 5), Πλούταρχον 6), Δίωνα 7), Προκόπιον 8), Φιλόστρατον 9), καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία 10) νῆσος, μεταξὺ 11) τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. Λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε 12) διακομίζεσθαι· περὶ 13) γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τοῦ περὶ 14) τὴν Βρεττανίαν ταύτην 15) νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν 16), ὑπήκοοι 17) μὲν

3) ὠκ. βαθυδίνην) Sunt verba Heſiodi ἔργ. v. 171. quem deinde citat. cff. ibi interptt. de ſede harum inſularum, et Io. Tzetz. ſchol. p. 50. ed. Heinſ. vbi eorundem fere auctorum ſit mentio, et omnino Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 583 ſqq.

4) Ὅμηρ.) Odyſſ. ω, 11 — 14. vel Odyſſ. δ, 568, cf. ibi Euſtath. Verum Homerus non inſulas beatorum commemorat, ſed campos Elyſios, etſi Strab. I, p. 2. fere idem tradat.

5) Εὐριπίδ.) Helen. v. 1693. cf. ibi Barneſ.

6) Πλούτ.) In Sertor. c. 8.

7) Δίωνα) Fragment. T. II, p. 1522, ed. Reimari.

8) Προκόπ.) *Fragmentum, puto.* Sebaſt.

9) Φιλόστρ.) Apollon. Vit. V, c. 3. p. 189.

10) Βρεττανίαν.) Vit. 3. Βρεταννία hic et poſtea. Sic quoque Io. Tzetz. ad Heſiod. ἔργ. p. 50. et Dionyſ. Perieg. v. 566. De ſcriptura huius voc. cf. Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. III, p. 190 ſq.

11) μεταξὺ) Vitt. 2 et 3. addunt χειμένη, ſublato ſeq. χειμένης.

12) ἐκεῖσε) Vitt. 2 et 3. ἐκεῖ.

13) περὶ) Pro παρὰ noſtri, recte. Sic quoque Io. Tzetz. ad Heſiod. l. l. Vit. 1. et Ciz. ἀνοχὴν (forte ἀναχοὴν) pro ἀκτὴν, Io. Tzetz. ad Heſiod. ἀκτήν.

14) τοῦ περὶ) Noſtri iterum cum Io. Tzetz. ad Heſiod. l. l. pro τοῦ παρά.

15) ταύτην) Delent Vit. 1. et Ciz.

16) κατοικ.) Vitt. 2 et 3. cum Io. Tzetz. ad Heſiod. οἰκοῦσιν.

Φράγγοις [18]). Φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ, ὡς Φασιν [19]), παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχάς· οὗτοι γὰρ [20]) ἀπελθόντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν [21]) οἰκίαις περὶ ἑσπέραν, καθεύδουσιν. Ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ Φωνῆς ἀκούουσι ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς. Ἀναστάντες δὲ, πρὸς αἰγιαλὸν [22]) βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες, ποῖα ἄγει αὐτοὺς [23]) ἀνάγκη. Ὁρῶσι δὲ ἀκάτους [24]) παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες, κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. Ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανιαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ, νυχθημέρῳ [25]) κατᾶραι δυνάμενοι. Καταίροντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, Φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων [26]) τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἕνα καλούντων. Οἱ δὲ τούτων δῆ-

17) ὑπήκοοι) Sic noſtri omnes; ſed Io. Tzetz. ad Heſiod. l. l. κατοικοί, perperam.

18) φράγγοις) Vit. 2. φράγκοις, *forte Belgis*, addit Thryllit. Intelliguntur Francogalli.

19) ὡς φασιν) Vitt. 2 et 3. apte collocant inter διὰ τὸ, et παραπέμπειν, non, vt vulg. poſt ψυχάς.

20) οὗτοι γὰρ vsque ad αὐτῶν ὑποστρέφουσιν deſiderantur in Ciz. et Vit. 1. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem habet ad Heſiod. l. l.

21) ἐν ταῖς ἑαυτῶν) Vit. 3. ἐν ταῖς αὐτῶν cum Io. Tzetz. ad Heſiod. ſublato art. τῶν.

22) αἰγιαλὸν) Noſtri ſine art. τὸν, bene.

23) ἄγει αὐτοὺς) Vitt. 2 et 3. τούτους ἔχει, non inepte.

24) ἀκάτους) Sic Seb. recte: noſtri Codd. cum editt. pr. ἀκάτας, male: Io. Tzetz. ad Heſiod. πλοῖα.

25) νυχθημέρῳ) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. et Io. Tzetz. ad Heſiod. ſed Vitt. 2 et 3. νυχθήμερον.

26) ὑποδεχ.) Sic noſtri cum Io. Tzetz. ad Heſiod. praeter Vit. 3. ἐποδεχ.

ἦεν [27]) ἀποφερτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν [28]). Ἐκ τούτου πολλοῖς ἔδοξεν, ἐκεῖ εἶναι τὰς Μακάρων νήσους, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν [1]), ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι [2]) ἐν Θήβαις. Ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον [3]). Ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας [4]). Λύκος [5]) δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν [6]) ἱστορεῖ· „Μετὰ τὰ

27) ἤθεν) Abeſt a Vitt. et 3.

28) ὑποστρέφ.) Vitt. 2 et 3. ἀποστρέφ.

1) Θηβῶν) Etymolog. ad Ὤγυγος et Eudocia, quae p. 238. eadem narrat, ſperperam legunt Ἀθηναίων pro Θηβῶν, forte Θηβαίων legendum, vt habet ſchol. Heſiod. p. 261. ed. Heinſ. vel potius auctore Heynio in Obſeruu. ad Apollod. p. 142. Θηβαϊκῶν.

2) ὠγύγ. πύλαι) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Eudoc. ſed Vitt. 2 et 3. ὠγυγίη πύλη, cf. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 248. πύλαι vero etiam de vna porta dicitur.

3) ἀρχαιότατον) Sic Vit. 2. Etymolog. et Eudocia, verum Ciz. et Vitt. 1 et 3. ἀρχαιότερον. Photius in Lex. ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιὸν, ἢ διεφθαρμένως, ἢ διὰ τὸ ὠγύγιον (lege ὤγυγον, vt Suid. ad ὠγύγιον) πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηλυκῶν (lege Θηβῶν, ſic Suid. et in Cod. D. ſupra ſcriptum eſt). Io. Tzetz. ad Heſiod. p. 265. ὠγύγιον, τὸ παλαιὸν, ἀπὸ ὠγύγου, βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν θεῶν (lege θηβῶν).

4) Ἀλίστρας) Vit. 3. Ὀλίστρας cum Cod. Baroc. Natal. Com. II, 8, p. 169. Aliſtram nominat. Schol. Apollonii p. 216, a, filium Boeoti a Corinna dictum fuiſſe Ogygum tradit.

5) Λύκος) Cff. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 60. et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. *Lycus Rheginus, Lycophronis pater* (id dubium eſt, vid. Heyne Obſeruu. ad Apollod. p. 223.) *teſte Suida ſcripſit* περὶ λιβύης *et* περὶ σικελίας, *an legendum* περὶ θήβης? *ſed potuit etiam ſeparatim* περὶ θηβῶν *ſcripſiſſe alium librum. Id ſi non ſit, vide, an emendare praeſtet* Λυσίμαχος, *cuius* θηβαϊκὰ *in ſimili loco Apollonii ſcholiaſta p. 216, a, citat et Sophoclis* (Oed. Col. 56.) *atque Euripidis* (Hippol. 541. et Phoe-

„κατὰ τὸν[7]) Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ, τῇ Ἰτώνου
„τοῦ Ἀμφικτύονος[8]), γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῃ,
„ἀφ' οὗ Ὠγυγίη[9]) ἡ Θήβη." Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς γράφει[10])· Ζεὺς Θήβῃ μιγείς, Αἴγυπτον γεννᾷ, ἀπὸ θυγάτηρ Κάρχη[11]), ἀφ' ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ[12]) ἡ Καρχηδὼν νῆσος. Καὶ ὁ Ὤγυγος Θηβῶν Αἰγυπτίων[13]) ἦν βασιλεύς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπῆρχεν, ὃς[14]) ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύ-

nissl. 26.). λύκος tamen ἐν τῷ περὶ θηβαίων laudatur etiam Io. Tzetzae in ſchol. Heſiod. p. 261. ed. Heinſ. Thryllit. Cf. omnino Heyne in Obſervatt. ad Apollod. p. 223 et 242. Eudocia pag. 284. Λύκος, ὁ καὶ Βουθύρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκοφάνους τοῦ τραγικοῦ (ergo non, vt Suidas, πατὴρ Λυκόφρονος) ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας. Photii Lex. ad λαμπροὶ βόες, et Apoſtol. Cent. XI, prov. 76.

6) Θηβῶν) Forſ. legendum Θηβαίων, vt ap. Heſiod. l. vt mauult Heyne l. l. Θηβαϊκῶν.

7) τὸν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

8) τῇ Ἰτώνου τοῦ Ἀμφικτύονος) Sic pro τῇ Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφιτρύωνος omnino eſt legendum. Vit. 1. et Ciz. τῇ Τιθώνος τοῦ Ἀμφικτύονος: Vitt. 2 et 3. modo τοῦ Ἀμφικτύονος, reliquis omiſſis; ergo ſaltem conſentiunt in Ἀμφικτύονος. Itonus filius Amphictyonis nominatur Pauſan. V, 1, 2. IX, 1, 1. et IX, 24, 1. Schol. Apoll. Rh. I, 721, p. 133, a, Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, et p. 138, b, ἀπ' Ἰτώνου ἱερέως. Habet igitur primum Ἰτωνὸς, Ἰτωνοῦ, deinde Ἰτώνου, quod rectius eſt. Cf. quoque Spanheim ad Callimach. in Cererem v. 75. Ἰοδάμαν vero fuiſſe filiam Itoni tradit Etymol. ad Ἰτωνίς. cff. quoque, quae a nobis ſunt obſeruata ſupra ad v. 355.

9) ὠγυγίη) Vit. 1. et Ciz. καὶ ὠγύγη.

10) γράφει) Sic noſtri pro λέγει, omittuntque ſeq. ὡς, bene, nam ſunt verba ipſius hiſtorici laudati.

11) κάρχη) Vit. 1. et Ciz. κάρχα.

12) καὶ) Tollunt Vitt. 2 et 3.

13) Θηβῶν Αἰγ.) Vit. 1. et Ciz. delent Θηβῶν; at Vitt. 2 et 3. legunt Θηβῶν Αἰγύπτου.

14) ὑπῆρχεν, ὃς) Sic Vit. 3. bene pro ὑπάρχων: Vit. 2. ὑπάρχει, ὅς. Vit. 1. et Ciz.

λους [15]) ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίας [16]) πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. Ἄλλοι δὲ ἐπὸ τῆς σφαγιασθείσης [17]) ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοός φασι Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι· Θήβη γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους [18]). Μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητὴς [19]), τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας κληθῆναι [20]). Φησὶ γὰρ οὕτω·

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς [21])
Μέμνων ἀντίλλουσαν ἣν ἀσπάζεται Ἠώ.

uentur quidem ὑπάρχω, ſed λθὼν omittunt.

15) ἑπταπύλους) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. ἑπτὰ πύλας.

16) ὠγυγίας) Sic etiam Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Seb. Ὠγυγίους.

17) σφαγιασθείσης) Pro Φαγισθείσης noſtri, optime, ti iam Reineſius coniecerat legendum eſſe. Io. Tzetz. Chil. X, 401. θῦσαι ἐν σφαγιάσαντα τῇ γῇ τὴν βοῦν κεῖσε, καὶ πόλιν κτίσαι, confirmat hanc lectionem cum Apollod. III, 4, 1. §. 3.

18) Θήβη — Σύρους) Cf. Etymol. M. ad Θήβα· συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς. Thryllit. quoque laudat ſchol. inedium in Eurip. Phoeniſſ. in editis ſcholiis ab ipſo ad extr. adſcriptum. Audiamus quoque Reineſium, qui prae edit. Canteri addidit ere haec: *Videris deceptus ſſe in iſta interpretatione. Syri enim nauem vocant* חֵבָה, *nde tu vbi legiſti βοῦς, fuit* ναῦς, *niſi idem nomen et naui, et boui ob ſimilitudinem et molem conuenire dicas cum Fullero Miſcell. Sacr.* IV, 4. At Reineſius ipſe videat, ne deceptus voc. hebraico refellatur auctoritate Etymologi. Exod. II, 3. enim οἱ ὁ חבה interpretantur θίβη, vel θίβις, non vero θήβη, Symmach. κιβωτὸς, alii θήκη. Idem eſt, quod Plutarch. λάρναξ Δευκαλίωνος, h. e. *nauigium*, nominat. cff. Schaef. ad Dionyſ. Hal. de Compoſ. verborum p. 433. Heſych. et Zonar. ad θίβη, ibique interptt. quorum Tittman. Cyrillum habere θήβην docet. Quae de origine et cauſa nominis diſputantur, dat Ditmar. in: *Beſchreib. des alten Aegyptens* p. 92.

19) περιηγητ.) v. 249 et 250. cff. ibi interptt. et Euſtath.

20) κληθῆναι) Vit. 1. et Ciz. pro καλεῖσθαι.

21) γεγωνὼς) Deeſt in Codd. noſtris, qui Μέμνων

Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν [22]) Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς δὲ λαός [23]) εἰσιν οἱ Θηβαῖοι· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Φίλον τοῦ Ἄρεος [24]) δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα [25]), ὅτι Σίφον ἀνεῖλε καὶ Δηϊολέοντα [26]), Φίλους τοῦ Κάδμου, ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας [27]) τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὥς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. Ἀλλὰ ταῦτα [28]) μυθικά. Παλαίφατος δὲ ὁ Στωϊκὸς [29]),

addunt v. 249, et pro ἔνθα legunt ἔνθαγε. In v. 250. noſtri quoque ἀνατίλλ. pro ἀντίλλουσαν, et Ἠῶ pro Ἠώ.

22) ἀγνοῶν) Abeſt a Vitt. 2 et 3. et λέγει pro καλεῖ exhibent.

23) λαός) Pro λεώς Vit. 1. et Ciz. bene, nam eſt interpretatio verborum Lycophronis. Eudoc. p. 248, Ἱππίας, inquit, ὁ Δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς.

24) τὸν Φίλον τοῦ Ἄρεος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὸν Ἄρεος.

25) ὑπάρχοντα) Huic voc. addunt Ciz. et Vit. 1. ἡ κίρκη, quod ortum videtur e δίρκης, vel ex voc. omiſſo πρήνης, quod Io. Tzetzes addit in Chil. X, 406. ὕδωρ ἐκ πρήνης Ἄρεως. Bochart Chan. I, 78. commemorat hunc fontem a Phoenicibus nominatum fuiſſe Zircam, An forte eſt, quod hic additur, κίρκη?

26) Δηϊολέοντα) Pro Δηϊλέοντα Vit. 1. et Ciz. recte, nam ſic etiam Io. Tzetz. Chil. X, 405. Plane alius eſt Δηϊλίων Apollonii II, 956. Vitt. 2 et 3. Δηϊόλεον; vltimam ſyllabam τα compendium ſcripturae videtur abſorpſiſſe.

27) ἀνασπάσας) Abeſt a noſtris. Eudocia p. 249. ex Hellanico ἐξελὼν τοὺς ὀδ. ἔσπειρεν, ſic quoque ſchol. Apoll. Rh. III, 1185. Apollod. III, 4, 1, §. 4, etiam modo τοὺς ὀδ. αὐτοῦ σπείρει.

28) Ἀλλὰ ταῦτα vsque ad Θήβας ἐλθεῖν Vit. 1. et Ciz. non exhibent. Sunt Io. Tzetzae, qui eadem tradit Chil. X, 424 ſqq.

29) Στωϊκὸς) Reponendum curauimus e Vitt. 1. 2. et Ciz. pro ἱστορικὸς, quod Sebaſt. e duobus Codd. cui addatur tertius Vit. 3. protulit, nixi auctoritate Io. Tzetzae, qui Palaephatum Chil. II, 838. IX, 408. 414 et 445. X, 426. nominat ſtoicum et phyſicum, vbi voc. ἱστορικὸς metrum non admittit. Facili autem

ψυχρῶς 30) μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἱλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει 31), ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διασπείραντα συμμαχίαν λαχεῖν 32) κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὰς μετὰ σποράδων τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον ἐκ Φοινίκης 33) εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δὲ φημι 34), τὸν δράκοντα τοῦτον ληστὴν εἶναι, ἢ τοπαρχοῦντα 35). Ἐπιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτόν τε κτείνει τὸν Δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν 36) σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι· πολλοὺς δ' αὐτῶν καὶ διε-

apſu confundi poſſunt in Mſſ. Codd. ἱστορ. et στωϊκός. Forte etiam Mich. Apoſtolius, ſcriba Cod. Vit. 3. voc. στωϊκός, quum ſciret, Palaephatum eſſe quoque ſcriptorem hiſtoriae fabularis, immutauit in ἱστορικός. Hſ. omnino Fabr. Bibl. Gr. Vol. I, p. 185. ed. Harl. et Palaeph. Fab. 6. Torſit etiam voc. στωϊκὸς Meurſium, qui, quum Palaephatum στωϊκὰ conſcripſiſſe a Suida et Eudocia tradatur, in Bibl. Att. τρωϊκὸς legendum opinabatur, quae vero coniectura minus le probavit viris doctis.

30) ψυχρῶς) Vit. 2. ψυχρὸς, non apte ſeq. ἀλληγορικῶς.

31) λέγει) Vit. 2. λέγων: in Vit. 3. abeſt lapſu librarii.

32) λαχεῖν) Pro σχεῖν noſtri, bene, ſed παρὰ pro κατὰ Vit. 3. minus bene.

33) ἐκ Φοινίκης) A Seb. additum noſtri non addunt. Schol. Pindar. ad Iſthm. VII, 13. vbi etiam Androtion auctor dicitur, addidit. Facile autem e ſuperioribus intelligi poteſt. De Androt. cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 244, et Meurſ. Bibl. Att. L. 1. Citatur quoque a Photio Lex. p. 217. Νεῶσι, et p. 407. Συγγραφεῖς.

34) ἐγὼ δὲ φημι) Vit. 1. et Ciz. quia ſuperiora non habent: ἀλληγορικῶς δέ φημι, qui quoque omittunt τοῦτον.

35) τοπαρχοῦντα) Noſtri pro τοπάρχην, vt Seb. vel, vt edd. pr. τόπαρχον, recte, nam ſic quoque Io. Tzetz. Chil. X, 407. τοπαρχῶν ἐκεῖνος.

36) ἑτέρους τῶν) Vit. 1. et Ciz. τινὰς τῶν: Vitt. 2 et 3. ἑτέρους τινάς.

σκόρπισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιστεῖς καὶ γαμβρὰς ἐποιήσατο.

Ὠγύγου 37) σπαρτὸς λεὼς] Ἐλέχθη 38). Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὅπου σε, ὦ Ἕκτορ 39), ἄξει ὁ σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου 40) εἰς τὰς Θήβας, τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Ἀσπ. Ἄξει δὲ ποταπόν; σωτῆρα. Πότε; ὅταν κάμνουσι πολεμικῷ στρατῷ πορθοῦντι 41) τόδε καὶ τόδε. Ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ Ὀφρυνοῦ, τόπου τῆς Τροίας. Ἄξει δὲ 42) πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατρο. Λεψίου, Τερμινθέως 43), ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠϊόων] Ὀφρυνὸς, τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο 1) τὰ τοῦ Ἕκτορος σήματα, ἃ ὅτε οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην καλουμένην 2).

1209. Καλύδνου 3) τύρσιν] Τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο 4). Καλύδνου δὲ τύρσιν νῦν 5) τὰς Θήβας λέγει· Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· ἔνθεν 6)

37) ὠγύγου usque ad ἱκτροῦ desunt in Vit. 1. et Ciz. et pro vltimis: λεψίου — Ἀπόλλ. habent λέψιος καὶ τερμιθεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκίθετα.

38) ἐλέχθη] Vitt. 2 et 3. bene hic adiiciunt.

39) ὦ Ἕκτορ) Pro Ἕκτορ cum Seb. Vitt. 2 et 3.

40) ὠγύγου) Vitt. 2 et 3. ὠγυγίου, non bene.

41) πορθοῦντι) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. πορθοῦντες.

42) ἄξει δὲ) Non repetunt Vitt. 2 et 3. non male.

43) τερμιθέως) Vit. 2. τερμινθου: Vit. 3. τερμ[illegible]. In Lycophr. τερμιθίου.

1) ὅπου ἔκειτο) Vit. 1. et Ciz. ἔνθα ἔκειτο.

2) ἐπὶ — καλουμ.) Vit. 1. et Ciz. ignorant.

3) καλύδ.ου) Vit. 3. καλυδνοῦ, et postea καλυδνὸς.

4) τύρσιν — ἤρξαντο) Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) τύρσιν νῦν) Pro νῦν τύρ. Vit. 1. et Ciz. recte. Vitt. 2 et 3. prorsus negligunt νῦν.

6) ἔνθεν — vsque ad τ. 1210. non extant in Vit. 1. et Ciz.

Κάλυδνεν καὶ πυργῶσαί τινές Φασι τὰς Θήβας, τὰς Ἑπταπύλους [7]), ὡς μηδὲ τὰ τοῦ Ὁμήρου [8]) ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἔκτισαν καὶ [9]) ἐτείχισαν.

Ἀόνων] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτικόν.

1210. Ὁπλίτῃ στρατῷ] Πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῷ [10]) τρυχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες ἔθαψαν.

1211. Τηνέρου τ' ἀνάκτορα] Τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα καὶ βασίλεια. Ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος [11]) καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ [12]) δὲ ἀδελφῆς. Αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων [13]) χαρίζεται. Ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν.

1214. Ἥξει δὲ Κνωσσὸν] Δυστυχήσουσι [14]), φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι' ἐμέ. Κνωσσὸς γάρ ἐστι πόλις Κρήτης, ὅθεν [15]) ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος.

Γόρτυνος δόμους] Καὶ ἡ Γόρτυνα πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὁμηρός [16]) φησι·

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Γνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά [17]) τε τειχιόεσσαν.

7) ἑπταπύλους) Vit. 3. ἑπταπύλας. *Vid. Steph. in* κάλυδνα, *ibique interptt.* Thryllit.

8) τὰ τοῦ Ὁμήρου) Bene pro τὸν Ὅμηρον Vitt. 2 et 3. Odyſſ. λ. 261 ſqq.

9) ἔκτισαν καὶ) A Seb. addita comprobant Vitt. 2 et 3.

10) πολέμῳ — λοιμῷ) Vit. 1. et Ciz. modo πολέμῳ: Vitt. 2 et 3. πολέμοις — λοιμοῖς.

11) Ἀπόλλωνος) Vit. 3. Ποσειδῶνος, male, cf. Pauſ. IX, 10, 5. Poſtea habet Ἀπόλλωνος.

12) ἰσμηνοῦ) Pauſan. l. l. nominat eum ἰσμήνιον.

13) Ἀπόλλων) Pro h. v. Vitt. 2 et 3. ταύτην.

14) δυστυχήσ.) Noſtri cum Seb. pro δυστυχοῦσι.

15) ὅθεν — ὁ κνώσσιος) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

16) ὡς καὶ Ὅμηρ. vaque ad v. 1215. ignorant Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetzae eſſe videntur, qui vbique Homeri

Καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ὄνομα λέγει.

1215 — 16. Πᾶς δ' ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος] Διὰ τὸ συμβαὶν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε· Πᾶς οἶκος [1]).

1217. Πορκεὺς] Ὁ ἁλιεύς· νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ [2]) εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς, ἔπλει, πλανῶν δὲ [3]), ὡς ἔφημεν, εἰς τὰς ἁλιτικὰς στεγανόμους ἔρινθας [4]), τὰς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ [5]) Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Ἢ οὕτως· Καθάπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτω καὶ ὁ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας, ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι. Διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρεισάγει πορκεῖ [6]).

1218. Λεῦκον] Ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω [7]) τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, ὅτε Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ [8]) τοῦ Ἰδο-

auctoritate vti ſolet, cf. Π. β, 615 ſq. Sed v. 645. a Seb. adiectum Vitt. 2 et 3. cum edd. pr. non adiiciunt.

17) γόρτυνά) Vit. 2. γόρτυναν, contra metrum.

1) πᾶς οἶκος) Noſtri modo hic, omiſſis δὲ ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν, ſed ab initio addunt στρατηγῶν οἶκος, atque ſic etiam digeſſimus hoc ſchol.

2) ἐπειδὴ) Vit. 1. et Ciz. ἐπεὶ, et mox addunt ὡς ἔφημεν, ſcl. ad v. 206, abſque πρὶν, quo carent etiam Vitt. 2 et 3. qui ὡς ἔφημεν eo, quo vulg. ponunt loco.

3) δὲ) Bene inſerunt Vitt. 2 et 3.

4) εἰς τὰς — ἔρινθας) A Ciz. et Vit. 1. abſunt.

5) τῇ) Addunt Vit. 1. et Ciz. ſed ſeq. ὄντων omittunt.

6) Ἢ οὕτως — παρεισάγει) Noſtri non habent.

7) τοῦ χαλκοῦ Τάλω) Vit. 1. et Ciz. Ταντάλου. vid. ad v. 1093.

8) βασιλείᾳ) Vit. 2. βασιλείδι. Supra voc. ἐπιθέσθαι minutis litteris ſcriptum in

μενέως· ὃς τὴν 9) γυναῖκα τοῦ Ἰδομενέως, Μήδαν 10) καλουμένην, ἀνεῖλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο 11) δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὴν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς 12), Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Οὗτος δὲ ὁ Λεῦκος, παῖς ὢν, ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας] Κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι 13) συνέθετο Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθῃ 14) ἐκ τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον αὐτῷ τὴν 15) Κλεισιθήραν, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1225. Ὀγκαίου βόθρου] Ὀγκαίου τινὸς τῆς Δήμητρος, τοῦτ' ἔστιν ἐρινυώδους, παρ' ὅσον ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ Δήμητηρ Ἐρινὺς τιμᾶται 1), ὡς καὶ Καλλίμαχος 2)·

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννύϊ Τελφουσσαίῃ 3).

Εἰσὶν Ὄγκαι καὶ 4) κώμη Θηβῶν, οὗ καὶ 5) Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

Vit. 1. ἤτοι ἐπιβουλευθῆναι ἐπὶ καταστροφῇ.

9) ὃς τὴν — ἀνεῖλε) Desunt in Vitt. 2 et 3. negligentia librarii.

10) Μήδαν) Vitt. 2 et 3. recte pro Μῆδαν. Vit. 1. et Ciz. vt supra, perperam Μήδειαν.

11) ἣν ὑπέσχ. — ἀνεῖλε δὲ) Nostri non exhibent.

12) αὐτῆς) Vit. 1. et Ciz. αὐτοῦ.

13) κατηγγύησε γὰρ, ἤτοι) Praemittunt Vit. 1. et Ciz. τῷ· συνέθετο.

14) ἐπανέλθῃ) Nostri pro ἐπανέλθοι: praeterea Vit. 1. et Ciz. ἐκ τροίας pro τροίας, bene.

15) αὐτῷ τὴν) Sic Vit. 1. et Ciz. et mox quoque cum Seb. αὐτοῦ addunt.

1) Ὀγκαίου τινὸς — τιμᾶται)* Sic Vit. 1. et Ciz. pro τοῦ Ἐριννυκοῦ, ἤτοι τῆς Δήμητρος· Ἐρινὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκ. πόλ. Ἀρκ. τιμᾶται.

2) καλλίμαχ.) In Fragm. 207. p. 517. ed. Ernest.

3) τελφουσσ.) Vit. 1. et Ciz. τιλφωσαίῃ: Vitt. 2 et 3. τυφλωσαίῃ, perperam, vid. Bentl. ad h. l.

4) εἰσὶν Ὄγκαι καὶ) Sic pro εἰσὶ

1226 — 30. Γένους δὲ πάππων]. Περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν [6]) διαλαμβάνει [7]), καὶ φησὶν, ὅτι Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων Ἀστυάνακτος καὶ Σαπερνίου ἔκτισαν πόλιν. Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολαίου γελοῖα [8]· φησὶ δὲ [9]), Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, ἀλλ' οὐ Λυκόφρονος [10]) τοῦ γράψαντος τοῦτο τὸ ποίημα, ἤτοι τὴν τραγῳδίαν ταύτην [11]). Συνήθης γὰρ ὢν τῇ

δὲ καὶ ὄγκα. Vit. 1. et Ciz. bene. Minerua adeo ipsa ὄγγα f. ὄγκα dicitur, cff. Pausan. IX, 12, 2. Valkenar. ad Euripid. Phoeniss. p. 725, Heyne Obseruu. ad Apollod. p. 224 et 248, et Jacobs in Additam. Animadu. in Athen. p. 130.

5) καὶ) Inserunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐντεῦθεν) *hinc*, *ex eo*. Sic pro ἐνταῦθα Vit. 1. et Ciz. bene.

7) διαλαμβάνει) Hinc Vit. 1. et Ciz. plura reliquis Codd. et edd. exhibent, quae typis exprimenda curauimus: καὶ φησὶν — ἔκτισαν πόλιν.

8) τὰ δὲ — γελοῖα) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Habent quidem Vitt. 2 et 3. sed Vit. 2. σχολίως (forte a verbo barbaro σχολεύς ad formam γραφεύς formato), Vit. 3. σχολαίου pro σχολίου legunt. Σχολαίου placet, in contemtum dictum pro σχολιαστοῦ vel σχολιάσαντος. Intelliguntur autem scholiastae veteres Lycophronis, qui quoque ad v. 1017, inprimisque iisdem fere verbis, et eadem de causa ad v. 1446. reprehenduntur a Tzetza.

9) φησὶ δὲ) Pro φασὶ γὰρ Vit. 1. et Ciz. Omnino legendum est φησὶ ob σχολαίου, et ob seq. ὄφειλεν.

10) ἀλλ' οὐ λυκόφρ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro οὐ.

11) τοῦτο — τραγῳδίαν ταύτην) Sic Vit. 1. et Ciz. pro τὴν τρωάδα, optime. Potterus quidem *in* Not. critt. Τρωάδα *putat* esse i. q. Cassandram, quia Troiana fuerit virgo. Cadit hoc quidem in Cassandram, filiam Priami, non vero *in* hoc ipsum poëma, quod vere est drama, idque μονοπρόσωπον. Annumeratur autem Lycophron Tragicis iis, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, cf. Suid. ad h. v. schol. Hephaest. a Seb. in praefat. laudatus; ipse quoque Tzetzes in Vita Lycophronis, et in Chil. VIII, 204. In Prolegg. etiam dicit: ἡ τρα-

Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. Τοῦτο δὲ οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτω γὰρ ὤφειλεν [12]) εἰπεῖν, ὅτι, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γραφέως [13]) αὐτοῦ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπονος (Λυκόφρονος) φησιν εἶναι (οὐ) τοῦ γράψαντος αὐτό. Ὅπερ Φλυαρίας ἐστὶν ἀνάμεστον, ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου [14]),

γῳδία θρήνους ἔχει καὶ οἰμωγάς, quod etiam de poëmate noſtro licet dicere. Caeterum inde a verbo τραγῳδίαν l. τρωάδα vsque ad ſeq. γράψαντος deſunt in Vitt. 2 et 3. haud dubie incuria librarii repetito voc. γράψαντος decepti. Deſunt vero etiam in Vit. 1. et Ciz. Συνήθης γὰρ ὢν — διελέγετο, quae videntur eſſe Io. Tzetzae, cf. Chil. VIII, 204. λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων πτολεμαίῳ.

12) οὕτω γὰρ ὤφειλεν) Sic noſtri Codd. recte, pro οὕτως — ὤφειλον. Vit. 1. et Ciz. modo ſeq. ὅτι omittunt.

13) γραφέως) Male Seb. γραφέος. In Vit. 1. et Ciz. lacuna apparet huius et ſeq. voc. αὐτό. Mihi placet legere γράψαντος αὐτό, vel γραφέως αὐτοῦ, nam αὐτὸ vix ferri poteſt.

14) Ἰῶ (Ἰωάννης) δὲ ὁ Φιλόπ. — Ῥωμύλου) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασὶ, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον. Poſt voc. φιλόπονος lacuna cernitur ſex vel octo litterarum, forte γραμματικὸς l. φιλόσοφος, vel potius λυκόφρονος, quod contextus requirit. Iam Thryllit. ex hoc loco, vt Harleſ. in Fabric. B. Gr. Vol. III, p. 768, loco vero v. 1224. non allato, in Indice ſcriptorum a Tzetza laudatorum, obſeruat, Philoponum fuiſſe exegetam Lycophronis, eique Caſſandram abiudicaſſe monſtrauit. Recte iudicauit Thryllit. ſecutus ſcripturam Vit. 1. εἶναι οὐ τοῦ γράψαντος αὐτό; verum Ciz. exhibet εἶναι τοῦ γρ. αὐτὸ, quam lectionem part. δὲ comprobat, et Tzetzes videtur laudaſſe Philoponum ſententiae, quam firmare ſtudet, conſentientem. Nec obſtant ſqq. ὅπερ φλυαρίας —, quominus lectionem Cod. Ciz. probemus, quum haec ad ſuperiora a ſcholiaſta perperam prolata pertineant; id quod etiam confirmant Vitt. 2 et 3. qui modo habent: ἄλλην δὲ φλυαρίαν φησί. Attamen in tanta rei obſcuritate, atque in

ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγων [15] πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους [16] γενομένους, ὡς χρεὼν περὶ τούτων [17] ἀκριβέστερον δείξω. Καὶ μία μὲν ἡ Φλυαρία [18]· δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἕκτορος παίδων [19], Ἀστυάνακτος τοῦ ἀνηρημένου ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπερνίου [20], τὴν Ῥώμην ἔκτισαν.

Ex 1227. Ἄμναμοι] Οἱ ἀπόγονοι, Κυριακῶς [1]· κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [2]· Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τὸ γένους μου αὐξήσουσί [3] ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ τῶν προγόνων [4] μου. Τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἆραντες τὸ

tanta lectionum diuerſitate non eſt, quod decernamus. Philopono in Ariſtotel. Metaphyſ. lat. 35, b, vel VIII, 6. dicitur Lycophron Sophiſta.

15) λίγων) Pro λίγοντες Vitt. 2 et 3. recte, nam refertur ad vnum ſcholiaſten.

16) πολλαῖς — ὑστέρους) Vitt. 2 et 3. πολλοῦ (ſcl. χρόνου) ὕστερον.

17) περὶ τούτων) Vit. 1. et Ciz. περὶ τούτου, cf. ad v. 1446.

18) καὶ μία — Φλυαρία) Male abſunt a Vit. 1. et Ciz.

19) παίδων) Vit. 1. et Ciz. υἱῶν.

20) Σαπερνίου) Vitt. 2 et 3. Σατουρνίου, aeque iucognitum nōmen, ac Σαπερνίου: forte Σκαμανδρίου, vt prius nominabatur Aſtyanax, Hom. Il. ζ, 402. cff. Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 47, 10, et Kanne ad Conon. Narrat. 46, p. 159.

1) κυριακῶς) Deeſt in Vitt. 2 et 3. ſed Vit. 1. et Ciz. cum Phauor. habent, qui quoque cum eodem κυρίως δὲ pro καὶ γάρ. Zonar. in Lex. ad h. v. κυρίως λέ τῶν προβάτων, παρὰ τὸ ἀμνὸ Etymolog. ἀπόγονοι, κυρίω δὲ παρὰ τὴν τῶν κυριακίων δι λεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἄμνο (forte υἱοὶ, Phauor. οἱ τῶν ἀρνῶν παῖδες). Simili modo ad v. 144. κυρίως δέ.

2) οὕτως) Noſtri cum Seb. addunt.

3) αὐξήσουσί vsque ad ποιήσαντες deſunt in Vit. 1. et Ciz. errore, niſi ipſi erramus, librarii a primo αὐξήσουσι ad alterum delapſi.

4) τὸ τῶν προγόνων) Pro τὸ προγονικὸν Seb. ſed Vitt. 2 et 3. προγονικοί.

πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν [5]).

1230 — 35. Οὐδ' ἄμνηστον] Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τὶς γὰρ ὁ ἐμὸς [6]) συγγενὴς, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς Χειράδος τε, ἦγουν τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ex 1232. Τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος] Ὁ Αἰνείας. Τρὼς γὰρ γεννᾷ Ἶλον [7]), Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην [8]), ὃν [9]) μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων Πρίαμον· Πρίαμος Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ τοὺς λοιπους [10]). Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν [11])· Κάπυς δὲ Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν. Οὕτως οὖν [12]) Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. Ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ὕστερον δὲ, τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς [13]) ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος

5) μοναρχίαν) Vit. 3. μοναρχίας, non male ob σκῆπτρα.

6) ὁ ἐμὸς) Pro ἐμὸς Vit. 1. et Ciz. et mox bis ἦγουν pro ἤτοι.

7) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz. Ἴλλον, et in ſqq. etiam Ἴλλος. cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 2.

8) γανυμήδ.) Noſtri γαννυμήδ. duplici ν.

9) ὃν μυθικῶς) Sic noſtri cum edd. pr. ſed a Seb. καὶ τὸν μὲν γανυμήδην perperam intruſum, nam γάνυμήδ. modo praecedit.

10) καὶ τοὺς λοιπούς) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. ſpatio tamen vacuo relicto.

11) κάπυν) Vit. 1. et Ciz. κάπητα, et mox κάπης: Vit. 3. κάπην, κάπης, vitioſe. Apollod. III, 12, 2. κάπυς. cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, 62. Hanc Genealogiam Tzetzes debet Hom. Il. υ, 236 ſqq. qui etiam κάπυν.

12) οὖν) Noſtri cum Seb. exhibent.

ἀχθεὶς [14]) ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπ' [15]) Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, εἶτα πρῶτον τὰ [16]) περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωνίαν [17]), πόλεις Μακεδονίας [18]), πλησίον Κισσοῦ [19]) ὄρους χειμῶνας. Τὸ δὲ Ῥαίκηλον μετὰ ταῦτα [20]) ἀπὸ τούτου Αἶνος [21]) ἐκλήθη. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἀργεσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατουρνία [22]) ἀπὸ τοῦ Κρόνου (Σατοῦρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις), εἶτα Αὐσονία [23]) ἀπό τινος Αὔσονος· εἶτα Γηρυονία [24])· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ τινὸς [25]), ἢ ἀφ' ἑνὸς τῶν ταύρων τῶν Γηρυόνου ἀγομένων [26]) παρ' Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ

13) ἐλευθερωθ.) Noſtri part. ἢ praepoſ. delent.

14) αἰχμαλ. ἀχθεὶς) Vitt. 2 et 3. αἰχμαλωτισθεὶς.

15) ὑπ') Pro ὑπὸ Vit. 2.

16) πρῶτον τὰ) Ciz. et Vit. 1. πρῶτα, Vitt. 2 et 3. πρῶτον, ſublato art. τὰ, et Vit. 3. ὑπὸ pro περί.

17) Ἀλμωνίαν) Sic quoque Vit. 2. ſed Vit. 1. et Ciz. Ἀλμωνίαν: Vit. 3. Ἀρμωνίαν, corrupte. Steph. ἀλμωπία, laudato adeo hoc ipſo Lycophronis loco, cff. ibi interptt. Dubium, quis errauerit: cff. Nott. ad Lycophr.

18) Μακεδονίας) Vitt. 2 et 3. μακεδονικὰς.

19) κισσοῦ) Noſtri pro κίσσου, recte, cf. Strab. VII, p. 330.

20) μετὰ ταῦτα) Inſerunt hic Ciz. et Vit. 1.

21) Αἶνος) Sic quoque Codd. noſtri: an forte Αἰνείας? nam Strabo VII, p. 330. iungit Κισσὸν et Αἰνείαν.

22) σατουρνία) Vit. 1. et Ciz. σατυρνία, et mox σατύρνος. Sic Plutarch. in Caeſ. 61. Μάρυλλος, lat. *Marullus*, et infra τύρνος pro τοῦρος, et Φαύστυλος pro Φαύστυλλος. Vitt. 2 et 3. σκτορνία, ut Dionyſ. Hal. Antiqtt. Rom. I, 45.

23) εἶτα Αὐσ. ἀπό — Αὔσ.) Sic pro εἶτα ἀπὸ Αὔσ. Αὐσονία digerunt haec verba Vit. 1. et Ciz. apte reliquis.

24) τυρρηνία) Noſtri pro τυρσηνία cum Apollod. II, 5, 10. Infra quoque τιρρηνοί.

25) Ἰταλοῦ τινὸς) Sic Vit. 1. et Ciz. recte pro ἰταλῶν: Vitt. 2 et 3. ἰταλίας corrupte.

26) τῶν — ἀγομ.) Vitt. 2 et 3. τοῦ — ἀγομένου.

σκιρτάσαντος καὶ [27]) ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἔρυκος, Ἐλύμων [28]) βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν [29]) γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. Οὕτως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος [30]) ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖσε [31]) μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς [32]), ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

27) *ἀποσκιρτάσαντος καὶ*) Inferunt Vit. 1. et Ciz. fcl. *τῆς ἀγέλης*, quod addit Dionyf. Halic. Ant. Rom. I, 35. forte *ἀποσκιρτάσ. ἀπὸ Ῥηγίου καὶ διανηξ.* Apollod. II, 5, 10. *ἀπὸ Ῥηγίου εἷς ἀποῤῥήγνυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσών, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν*, quem quum Tzetzes ob oculos habuerit, legendum omnino videtur, vti coniecimus. Interim tamen *ἀπὸ Ῥηγίου* a Vit. 1. et Ciz. omiſſum a Diod. Sicul. IV, 22, et Dionyf. Hal. l. l. quoque omittitur. Videtur adiectum a Io. Tzetza ex Apollod. l. l. qui Chil. II, 343. *ἀπὸ Ῥηγίου ταῦρος δὲ πλεύσας εἰς Σικελίαν* habet. Legendum quoque eſt pro *Ῥηγιοῦ*, *Ῥηγίου* cum Vitt. 2 et 3. Apollodoro, Strabone, Stephano, et Io. Tzetza Chil. l. l.

28) *Ἐλύμων*) Vit. 1. et Ciz. recte pro *Σολύμων* a Pottero fieto. vid. Apollod. II, 5, 10, et Heyne Obſeruatt. p. 165. de ſede Elymorum, et Dionyſ. Hal. l. l. Vitt. 2 et 3. prodigioſe corrumpunt locum cum edd. vett. legentes: *ἐλυμήνατο βασιλείαν.* Supra ad v. 965. dic. Elymus, nothus Anchiſis, in Siciliam adductus.

29) *ἰταλὸν — ἐκλήθη*) Abſunt a Vit. 1. et Ciz. Io. Tzetz. Chil. II, 345. *Οἱ τυῤῥηνοὶ γὰρ ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον*, atque ab hoc illata videntur. *cf. Beckmann. Origg.* 1148. Thryllit.

30) *πῖκος*) Vit. 1. et Ciz. *πίκος.*

31) *ἐκεῖσε*) Pro *ἐκεῖνος* noſtri cum Seb.

32) *γυν.*) Sic noſtri Codd. cum edd. pr. et plerisque Codd. aliis, exceptis duobus, e quibus Seb. lectionem *θυγατρὸς* protulit, haud dubie e correctione librarii cuiusdam, cui moribus receptis non ſatis apta videbatur, ortam. Nemo enim eſt, qui filiam Fauni nominet matrem Latini. Dio-

Πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει [33]) ἀΦ' Ἡρακλέους αὐτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἔΦημεν, καὶ Λατίνους παρεγένετο [34]). Περὶ Λαύρεντον [35]) δὲ προσώκειλε [36]), τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, περὶ Νουμίκιον [37]) ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ Ἶλον [38]). ὅπου Φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας [39]) οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων [40]), (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ἔτι δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ [41]) ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον [42]) Ἄλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τεκοῦσας (ἅπερ

nyf. Hal. Ant. Rom. I, c. 43. ſtat pro lectione γυναικὸς, et Hyperboream puellam ab Hercule in Italiam abductam, ab eo grauidam factam, Fauno regi Aborigi-num in matrimonium datam fuiſſe narrat. Inde autem accidit, vt Italus quoque filius Fauni a quibuſdam appellaretur.

33) ἔτει) Vit. 1. et Ciz. ἐνιαυτῷ.

34) παρεγένετο) Pro παρεγένεται Vitt. 1. 3. et Ciz. apte ſeqq.

35) λαύρεντον) Vit. 1. et Ciz. λάβρεντον. Saepe confuſae litterae β et ν.

36) προσώκειλε) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. προσφήκησε, et Vit. 3. κατφήκησε, quae lectio iam e Vit. 2. corrupta, quia antiquior eſt, videtur orta.

37) Νουμίκιον) Pro κίον Vit. 1. et Ciz. cum Seb. exhibent: Vitt. 2 et 3. Νουβίκιον. Confuſa ſaepe μ et β. Deinde noſtri περὶ pro παρά.

38) Ἶλον) Vit. 1. et Ciz., vt ſemper, ἄλλον.

39) τρωπ. σελιν.) Cf. Heyne in Excurſ. II. ad Virg. Aen. VII, p. 117. qui hanc lectionem defendit contra Toupium in Emendatt. ad Suid. P. I, p. 38. σελινικὰς legentem.

40) τῶν ἄρτων) Vitt. 2 et 3. τοῦ ἄρτου.

41) πλοίου αὐτοῦ) Noſtri πλ. αὐτοῦ.

42) ἀπ' αὐτῆς ὠνομασμένον) Sic ex emendatione Seb. Vitt. 2 et 3. vt edd. pr. ἀπ' αὐτῆς: Vit. 1. et Ciz. modo αὐτῆς, quae lectio, ſi Ἰταλίας e ſuperioribus repetas, non plane contemnenda videtur. Infra tamen etiam dic. ἀπὸ τοῦ χοίρου, nec additur ὠνομασ.

ἐδήλουν 43), ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ 44) καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν) ἐπαύθη τῆς ἀλητείας 45), ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προακηκοώς. Θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν 46) πόλιν.

Ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα. Ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν 47), τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβίνιον ὠνόμασε. Λατίνου δὲ καὶ Τύρνου 48), τοῦ Ῥουτούλων 49) βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. Ἀνηρημένου δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαβρεντίνῳ 50) πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μεζεντίου 51) τοῦ Τυρρήνου, ἐγκύου 52) οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον 53), Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν Μεζέντιον, πολέμῳ

43) ἅπερ ἐδήλ.) Vit. 1. et Ciz. ἥπερ ἐδήλου, cf. Dionyſ. Hal. Ant. R. I, 56, ad extr.

44) αὐτοῦ) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

45) ἀλητείας) Vit. 3. ἄλης: qui quoque ἀκηκοὼς pro προακηκ.

46) παρεσκ. κτίζειν) Vit. 1. et Ciz. παρ. κτίσαι: Vitt. 2 et 3. παρεσκευάσατο κτίσειν.

47) Λαβινίαν) Sic quoque Vit. 2. cum Eudoc. p. 403, ſed Vit. 1. et Ciz. Λαβιννίαν: Vit. 3. Λαβίναν. Dionyſ. Hal. l. l. Λαυΐναν.

48) Τύρνου) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 64. Vit. 1. et Ciz. Τούρνου, Vitt. 2 et 3. Τουρήνου. vid. ſupra ad n. 22.

49) Ῥουτούλων) Vitt. 2 et 3. Ῥουτούλου.

50) λαβρεντίνῳ) Pro Λαβρέντῳ Vit. 1. et Ciz. bene: Vit. 3. πολίμῳ ἐν Λαβρέντῳ, h. e. *bello ad Laurentum.*

51) Μεζεντίου) Pro Μαξεντίου Vit. 1. et Ciz. bene cum Dionyſ. Hal. I, 64, vbi quidam quoque Μεσέντιος: Virgil. *Mezentius.*

52) ἐγκύου) Sic etiam Vit. 2., recte; ſed Vitt. 1. 3. et Ciz. minus recte ἐγγύου.

53) Σίλβιον) Sic noſtri cum edd. pr. et Codd. reliquis. Verum vnde hic Accuſatiuus? Forte excidit ἔτεκε vel ἐγέννησε, immo plura, quae explet Dionyſ. Hal. I, 70. Sed eiusmodi medicina non eget hic locus, nam ἔγκυον εἶναι υἱόν Tzetzae ſignificat: *in vtero geſtare filium*, vt ſupra ad

συμβαλόντα 54), νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τοῦ 55) Λατίνου πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. Αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος ἐνέστη 56), τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα) Λαβινίου 57) μὲν ὑπερεφρόνησαν· Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τοῦ χοίρου 58), τουτέστι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν 59) ἐκάλεσαν ὁμοίως· τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ Λαβίνιον δεύτερον 60) ὑπεστρέψησαν. Μετὰ δὲ 61) τὴν Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ αὐτοῦ παῖς 62) Ἰοῦλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος 63). Ἢ, κατά τινας, Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος. Σιλβίου πάλιν ἄλλος 64) Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, οὗ Κάπυς. Κάπυος 65) δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος.

v. 401. ἔγκυον ποιῆσαι Ἄρτεμιν.

54) συμβαλ.) Vit. 1. et Ciz. συμβαλλόντα: Vitt. 2 et 3. συμβαλόντι, vitiose.

55) τὰ τοῦ) Nostri omittunt τὰ: Vit. 3. etiam sqq. πάντα εἰς.

56) ἐνέστη) Sic nostri pro ἐνίστη, omissis quoque τὸ τοῦ χ. αἴνιγμα, quae glossam sapiunt. Dionys. Hal. I, 66. κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον.

57) λαβινίου) Nostri λαβινίας.

58) ἑτέραν — χοίρου) A Seb. male omissa. Vitt. 2 et 3. perperam ἑτέρας πόλεις.

59) Ἀλβανὸν) Nostri pro Ἀλβάνον, recte.

60) δεύτερον) A Seb. additum. Vit. 1. et Ciz. δευτέρως; Vitt. 2 et 3. β.

61) μετὰ — βασίλ.) Vit. 1. et Ciz. μετὰ δὲ Ἀσκανίου παῖς Ἴλλος, corrupte.

62) αὐτοῦ παῖς) Vitt. 2 et 3. Ἀσκανίου παῖς.

63) Αἰνείου — Σίλβιος) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et Ciz. modo ὁ ἐκ λαβινίας, omissis praeterea seqq. ἢ κατὰ — ἄλλος Αἰνείας.

64) ἄλλος) Abest a Ciz. et Vit. 1.

65) κάπυς. κάπυος) Vt supra, κάπης, κάπητος, Vit. 1. et Ciz. male, forte in Codd. seqq. a Io. Tzetza emendata.

Μέχρι τούτου [66]) τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν. Τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, ἢ, κατά τινας, τὸν Πρόκαν. Τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τοῦτον τὸν Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον [67]). Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην [68]), τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προρρηθέντος Νομήτορος Σιλουίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν [69]), ἱέρειαν τῆς θεᾶς [70]) Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ· ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Διά τοι τοῦτο [71]) τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ [72]). Ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη [73]) ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. Καὶ τήνδε [74]) μὲν ἐξαιτεῖται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτης [75])· τὰ δὲ βρέφη Φαυστύλῳ [76]) ποιμένι, Λαβρεντίας ἀνδρὶ, ἔδοντο [77]) ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου

66) *μέχρι τούτου*) Vitt. 2 et 3. modo *μέχρι*.

67) *ἢ κατὰ — καὶ Ἀμούλιον*) Abſunt omnia a noſtris, vt ab edd. ante Potterum.

68) *Αἰγέστην*) Vitt. 2 et 3. *Ἀγέστην*: Dionyſ. Hal. I, 76. *Αἴγεστον*.

69 *Ἰλίαν*) Sic quoque noſtri cum Dionyſ. Hal. I, 76, ſed Thryllit. mauult *Ὑλείαν*, quae ſit Rhea Silvia, ab *ὕλη*, ſilua.

70) *θεᾶς*) Noſtri ignorant cum Dionyſ. Hal. I, 76.

71) *διά τοι τοῦτο*) Noſtri cum Pott. pro *διὰ τοῦτο*: forte ap. Sebaſt. excidit *τοι* lapſu typographorum.

72) *διαμείνῃ*) Vit. 3. *φυλαχθείη*, in ora vero *διαμείνῃ*.

73) *ὑδρευομένη*) Vit. 1. et Ciz. *ἀρδευομένη*, h. e. *lotura*, non male, ſed Dionyſ. Hal. Ant. Rom. I, 77. *ὕδατος ἀγνοῦ κομιδῆς ἕνεκα*.

74) *καὶ τήνδε — ἀνδρὶ*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. ſpatio tamen in Vit. 2 relicto.

75) *ἡ — θυγάτηρ*) Sic quoque Dionyſ. Hal. I, 79. Vit. 1. et Ciz. *Ἀμουλίου θυγατέρα*, mendoſe.

76) *Φαυστύλῳ*) Pro *Φαιστύλῳ* Vit. 1. et Ciz. cum Dionyſ. l. l.

77) *ἔδοντο*) Vit. 1. et Ciz. *ἔδωκε*, ſcl. Amulius. Vitt. 2

γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γὰρ, αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.

Αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς τοῦ Ἀμουλίου ἀγρούς. Ἀνελόντες δέ τινας τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηροῦντο. Κατασχεθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῇ Φαυστύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται. Τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας [78], αὐτούς. Οἱ δὲ συναθροισθέντες [79] πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον· τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παραστήσαντες [80], αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ [81] ἔτει τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. Πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης [82], ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαυστύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ [83], ἑτέρα τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων [84] τούτων.

1236 — 41. Ὃς πρῶτα μὲν, Ῥαίκηλον μολὼν] Ῥαίκηλον καὶ τὰ λοιπὰ πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράψησαν [1]· Ῥαίκηλος [2] δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κισσὸς [3]

et 3. pessime ἴδοντας ῥίζας pro ἔδ. ῥίψας.

78) ὄντας) Vit. 1. et Ciz. εἶναι: Vitt. 2 et 3. plane delent.

79) συναθρομ.) Vit. 3. συνδραμόντων.

80) παρασχ.) Vit. 3. παραλαβόντες.

81) ὀκτωκαιδ.) Vitt. 2 et 3. δωδεκάτῳ: Vit. 1. et Ciz. tollunt ἐν.

82) Ῥώμης) Ignorant Vitt. 2 et 3.

83) παλατίῳ) Vit. 1. et Ciz. παλαντίῳ, vt Dionys. Hal. I, 31. et Virgil. Aen. VIII, 54.

84) παρὰ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου, παλαιοτέρων) Sic Vit. 1. et Ciz. pro π. Ῥωμύλου ἢ Ῥώμου παλαιοτέρου: Vitt. 2 et 3. vulg. ferunt, sed παλαιοτέρα, scl. Ῥώμη habent, non male.

1) Ῥαίκηλον — ἐγράψησαν) Sic Vitt. 2 et 3. pro ἐγράψη: absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) Ῥαίκηλος vsque ad τὸν φόνον desiderantur in Vitt. 2 et 3.

3) κισσὸς) Vit. 1. et Ciz. vt supra, pro κίσσος.

δὲ, ὄρος ὁμοίως [4]) Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμωνία [5]) δὲ, χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ γὰρ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν Φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυστίου [6]), ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλῶνες [7]) ἐκαλοῦντο [8]), διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον [9])· κερατοφοροῦσαι [10]) γὰρ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται καὶ ἐν Εὐριπίδῃ [11])·

Καὶ σῷ κίρατι [12]) κρατὶ προσπεφυκέναι [13]).

Κερατοφόρος [14]) δὲ αὐτός ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος

4) ὁμοίως) A Seb. adiectum Vit. 1. et Ciz. non adiiciunt.

5) Ἀλμωνία) Vit. 1. et Ciz. vt edd. ante Seb. Ἀλμώνιον: fic quoque tuentur πόλις pro χώρα.

6) λαφυστίου) Vit. 1. et Ciz. λαφύστου, et hinc ἔνθα pro ὅθεν.

7) Μιμαλῶνες) Noſtri pro Μιμαλλόνες, fic ipſe Lycophr. v. 1464. cum ſchol. μιμαλών. Etymolog. Μιμαλῶνες: ſed Suid. et Heſych. μιμάλλονες: Eudoc. p. 87. Μιμάλλοντες, corrupte. Quod ad Etymologiam attinet, cf. Barth. ad Stat. Tom. II, p. 1187.

8) ἐκαλοῦντο) Vit. 1. et Ciz. ὠνομάζοντο.

9) Διόνυσον) Vitt. 2 et 3. τὰ τοῦ Διονύσου.

10) κερατοφοροῦσαι) Pro κερατοφοροῦσι Vit. 1. et Ciz. ſublato etiam cum Vitt. 2 et 3. ſeq. καὶ.

11) καὶ ἐν Εὐριπίδῃ) Pro ὡς καὶ Εὐριπίδης Vit. 1. et Ciz. apte, cf. Eurip. Bacch. 919.

12) κίρατι) Sic in Eurip. Noſtri vero Codd. cum edd. ante Seb. qui vbique loca ſcriptorum allata ad editiones perperam corrigit, κέρατα, cff. Nott. ad h. l. in ed. Beckii.

13) προσπεφ.) Vitt. 2 et 3. πεφυκέναι, male.

14) κερατοφόρος vsque ad ζώων τετραπόδων deſunt omnia in Vitt. 2 et 3. κερατοφόρος, *h. e. quia vinum facit cornutos*, *Hahnrey*: κερασφόροι *conuicium vetus eorum, quorum feminae impudicae, vid. omnino Sāmaſ. in Tertull. de pallio p.* 338, *et Du Freſne Gloſſ. p.* 636. Thryllit.

πολὺς τοὺς ἄνδρας [15]) ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι. Τὰς δὲ γυναῖκας τὰς Φιλοίνους οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνιοῦσι μετ' αὐτῶν. Ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται καὶ φαντάζεται ἡ κερασφόρος, ὅτι τοῖς Φιλοίνοις ἡ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων [16]).

Ex 1239. Τυρσηνία] Ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ.

Ex 1240. Λυγκεύς [1])] Ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς παρειμένους [2]). Ἐκλήθη [3]) δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ἐμμάτωσεν· ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη.

Ex 1241. Πίσσα καὶ Ἄγυλλα [4]), πόλεις Τυρσηνίας.

Πολύῤῥηνοι [5])] Πολύαρνοι [6])· πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

1242 — 43. Μίξει [7]) φίλιον, ἐχθρὸς ὤν, στρα-

15) τοὺς ἄνδρας) Vit. 1. et Ciz. bene ob ſq. τὰς δὲ γυν. reliqui artic. τοὺς negligunt.

16) δίκην — τετραπ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. Verum Thryllit. putat eſſe corrupta, et mauult legere δίκην τῶν κεράτων. Sane ζώων τετραπ. non voc. κερασφόρος, at Thryllitzſchii τῶν κεράτων voc. ἀλογία non conuenit. Legerim, ſi quid eſſet mutandum, ζώων κερατίνων vel κερατοφόρων, quod facile confundi poterat cum τετραπόδων. Tzetzes tamen magis τῆς ἀλογίας, quam κερατοφορίας, vt ita dicam, videtur habuiſſe rationem.

1) λυγκεύς) Vit. 1. et Ciz. λιγγεύς, forte λιγεύς, vid. Nott. ad Lycophr.

2) καὶ ὠφέλ. — παρειμ. νους) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

3) ἐκλήθη — ἐπνίγη) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

4) Ἄγυλλα) Recte, cf. Nott. ad Lycophr. Noſtri ἄγκυλα.

5) πολύῤῥ.) Sic cum Seb. Vit. 1. 2. et Ciz. pro πολύῤῥινον: Vit. 3. πολύῤῥην.

6) πολύαρνοι) Pro πολύαρνες noſtri recte. Vit. 3. modo πολύαρνον.

7) Μίξει etc.) Hoc ſchol. in Codd. noſtris, vt in edd. ante Pott. II, excipitur demum ab inſequenti.

τὸν] Φασὶ [8]), τὸν Ὀδυσσέα ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. Λέγει [9]) οὖν, ὡς διάφοβος ὢν, Φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδάς, ὅρκοις [10] καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ Φυγὰς ὤν. Σὺν αὐτῷ [11]) δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ [12]) τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνιαν.

1244. Νάνος [13])] Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρρήνοις [14]) νάνος [15]) καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην. Ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς πρότερον [16]) Νάνος ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο [17]).

1246. Οἰκουρὸς] Ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο [1]) αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἶκοι ἔμενον καὶ οἰκούρουν.

8) φασὶ) Vitt. 2 et 3. φησί. Male Vit. 1. et Ciz. Ὀδυσσεὺς pro Ὀδυσσέα.

9) λέγει — τηλέφου) Absunt a Vit. 2 et 3 λέγει pro λέγων cum Seb. Vit. 1. et Ciz.

10) ὅρκοις — ὤν) In Ciz. et Vit. 1. quoque desunt.

11) σὺν αὐτῷ —) Vit. 1. et Ciz. sic: ὁ τάρχων καὶ ὁ τυρσινὸς σὺν αὐτῷ μίξαντες τὸν στρατὸν, οἱ δὲ παῖδες τοῦ τηλέφου οἰκήσουσι περὶ —. Quum sint, qui Tyrrhenum negent esse filium Telephi, hinc Codd. nostri filios eius, seiuncto ab iis Tyrrheno, videntur nominasse, cf. Dionys. Hal. Ant. R. 1, 27 et 28.

12) περὶ) Nostri cum Seb. pro παρά.

13) νάνος) Vit. 3 νάννος.

14) τυρρήνοις) Sic nostri pro τυρσηνοῖς.

15) νάνος) Bene addunt Vitt. 2 et 3.

16) ὁ Ὀδυσ. πρότερον) Vit. 1. et Ciz. pro πρότ. ὁ Ὀδυσ. bene: deinde ὕστερον δὲ pro εἶτα.

17) ἐκαλοῦντο) A Sebast. nullius Cod. auctoritate ἐκαλεῖτο positum est post πυρίσσοος, quum tamen edd omnes ἐκαλοῦντο ad extr. scholii collocent.

1) εἰσήρχοντο — οἰκούρουν) Vit. 1. et Ciz. sic: ἤρχετο εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν (forte αὐτοῦ),

1247. Θέοινος] Ὁ αὐτὸς [2]), ὡς θεὸς οἴνου εὑρέτης, καὶ Αἰσχύλος [3]) φησί·

Πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Καὶ Διονύσιός φησιν ὁ Σκιωναῖος [4])·

Μὰ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος κόρας [5]).

Γυῖα [6]) συνδήσας] Ἐρρέθη ὄπισθεν.

1249. Ἡρακλείων αἱμάτων] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς Ἀλέου [7]), παῖς Τήλεφος. Τηλέφου δὲ [8]) καὶ Ἱερᾶς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

τὸν δὲ λ. χρ. οἶκοι ἔμενε καὶ οἰκουρεῖ, quae interpretatio magis conuenit huic cognomini Bacchi, quam vulgata, nam quid facit ad Bacchum, si Bacchae domi remanent? Vitt. 2 et 3. quoque γυναῖκες omittunt.

2) ὁ αὐτὸς) Sic noſtri cum Seb. Olim legebatur ὁ Διόνυσος.

3) καὶ Αἰσχύλ.) ὡς male repetitum noſtri omittunt. Quod ad locum Aeſchyli attinet, Seb. haec obſeruat: *Fragmentum, quod in collectione deſideratur, pertinet vel ad Bacchas, vel ad Bacchi nutrices, quarum tragoediarum altera commemoratur ab anonymo in catalogo, alterius meminit ſcholiaſtes Euripidis in argumento Medeae.* Illud verum, ſed hoc non reperitur in Euripid. ſchol. etſi ipſe Fabric. in Bibl. Gr. Vol. II, p. 275. contendit,

4) Σκιωναῖος) Pro Σκυμναῖος Vit. 1. et Ciz. quod Thryll. perplacet, et laudat Steph. in σκιών. Verum neque Dionyſii Scionaei, neque Scymnaei ab aliis fit mentio. Ionſius p. 242. coniicit intelligi poſſe Aelium Dionyſ. Halicarnaſſ. iuniorem, quod Scymno Lexicon inſcripſerit; quod vero nimis repetitum videtur. Fortaſſe *laudatus* ab Athenaeo XII, 515, d. et Voſſ. de *poet.* gr. p. 69. Dionyſius Scythobrachion intelligitur, qui quoque nominatur σκυτεύς, et Bacchi expeditionem ſcripſiſſe traditur. Omnia ſunt obſcura.

5) Μὰ — κόρας) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. Μὰ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδου κόρας.

6) γυῖα) Totum ſchol. abeſt a Ciz. et Vit. 1.

7) Ἀλέου) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. cum Apollod. III,

1250 — 52. Ἔνθα τράπεζαν] Εἶπον-9) τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὸ Λαβίνιον, κἂν οὗτοι, μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν. Ὅρα γὰρ, ὅπως φασὶ τὴν ἱστορίαν. Χρησμὸν [10]) ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι [11]) αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν [12]) τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι [13]) πόλιν. Ἐλθόντες [14]) οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν ἐχρήσαντο. Τέλος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους. Συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε [15]), κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν] Κτίσει [16]) δὲ εἰς τὴν χώραν· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις.

Βορειγόνων [17])] Πάντα τολμητὰ, βατὰ [18]), καὶ

9, 1. sed Vitt. 2 et 3. Ἀ- λαίου.

8) δὲ) A Seb. illatum noſtri comprobant.

9) εἶπον vsque ad φασὶ τὴν ἱστορίαν deſunt in Vit. 1. et Ciz. vltima vero ὅρα γὰρ — ἱστορίαν etiam in Vitt. 2 et 3. quod gloſſema eſſe videtur.

10) χρησμὸν vsque ad v. 1253. verba Βορειγόνων deſiderantur in Vitt. 2 et 3.

11) οἱ ἑταῖροι) Sic etiam Ciz. ſed Vit. 1. οἱ ἕτεροι.

12) ἑαυτῶν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

13) κτίσαι) Vit. 1. et Ciz. κτίζειν, ante Seb. edd. κτίσειν.

14) ἐλθόντες) Vit. 1. et Ciz. pro ἦλθον, bene, et mox pro τραπεζῶν ἄρτοις legunt optime ἄρτοις ἀντὶ τραπεζῶν retinenda videntur, cf. Heyne Excurſ. II. ad Virgil. Aen. VII, p. 117.

15) ἐκεῖσε) Vit. 1. et Ciz. ἐκεῖ, quod vero poſt φασὶ ponunt.

16) κτίσει) Ineptit h. l. interpres Tzetzes, nam κτίζειν eſt h. l. *coloniam deducere*, *ciuibus frequentare*, vt οἰκίζειν, et κτίζειν χωρίον ſ. χώραν optimis adeo ſcriptoribus, vt Herodoto et Thucydidi, dicitur, cf. Steph. Theſ. gr. ling. et Cuperi obſeruatt. III, 9.

17) Βορειγόνων —) Abeſt hoc ſchol. a Vit. 1. et Ciz. cuius auctor haud dubie eſt Io. Tzetzes, qui plerumque inuehitur in Lycophronem.

18) βατὰ) Thryllit. vult

γραπτὰ [19]) τῷ Λυκόφρονι. Οἱ Ἰταλοὶ πρότερον Ἀβορείγινες [20]), καὶ ἕτερα μυρία ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὴν [21]) ἐθνῶν. Οὗτος δὲ Βορειγόνους λεγει τοὺς Ἀβορίγονας [22]).

1254. Ὑπὲρ Λατίνους] Φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο· αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγινες ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύστου ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργους τριάκοντα] Καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· οὐ γὰρ τριάκοντα [1]) πόλεις ἔκτισεν ὁ Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον [2]), ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε [3]), κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν ὁ αὐτὸς [4]) λέγει. Τὴν ἱστορίαν [5]) πᾶσαν ὄπισθεν πλατέως εἶπον.

1258. Ἰσηρίθμων [6])] Καὶ τοῦτο κακῶς ἔχει, καὶ πρὸς [7]) τὴν ψευδῆ τούτου ἱστορίαν· οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς κάπρους αὐτῆς ἰσαρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

φατά: forte ἄβατα, vel βακτά, a βάζω.

19) καὶ γραπτὰ) Vitt. 2 e 3. non exhibent.

20) Ἀβορείγ.) Vit. 2. Ἀβορήγινες: Vit. 3 Βορειγόνες. Steph. Ἀβοριγῖνες. Dionyf. Hal I, 10. Ἀβοριγῖνες.

21) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. recte pro αὐτὰ, et ἐκαλοῦντο ponunt poſt καὶ ἕτ. μυρία.

22) Ἀβορίγονας) Vitt. 2 et 3. pro Ἀβοριγόνους.

1) οὐ γὰρ τρ.) Pro οὐ τρ: γὰρ Vit 1. et Ciz.

2) ὡς — εἶπον) Abſunt a Vit. 1 et Ciz.

3) ἣν — ἔλαβε) In noſtris non reperiuntur.

4) ὁ αὐτὸς) Pro οὗτος Vit. 3. bene. *Vide eruditiſſimum Xauerium Matthaei Exercitat. 2. de duplici Alba. Neapoli 1759.* Sebaſt.

5) τὴν ἱστορ. — εἶπον) Deſunt in Vit. 1. et Ciz. vti plerumque in iis deſunt ea, quae ſupra iam ea eſſe explicata narrant.

6) ἰσηρίθμων) Pro ἰσαρίθ. Vit. 2. vt ap. Lycophr. Caeterum hoc ſchol. ignorant Vit 1. et Ciz. a Io. Tzetza Lycophronem temere reprehendente additum.

7) καὶ πρὸς) Male abeſt a Vit. 3.

1263 — 69. Ὃ δὴ, παρώσας] Ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ἄτινα δὴ ἀγάλματα πρεσβεώσεται [8]) καὶ τιμήσει [9]) σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ, περισχὼν [10]) καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις καὶ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν [11]) κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον [12]), ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσουσι. Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ ἄλλοι [13]) τινὲς, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἐλευθερωθεὶς [14]) ὑπ' αὐτῶν ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως, ὃ δὴ βούληται [15]). Προέκρινε [16]) δὲ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, παρεάσας τὸν οἶκον, τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, ἄγων δὲ τὰ ἀγάλματα ἐκ τῆς Τροίας καὶ Ἀγχίσην τὸν πατέρα

8) *πρεσβειώσεται*) Pro *πρεσβιώσεται* Vit. 1, et Ciz. a *πρεσβεῖον*. Eſt i. q. *πρεσβεύω*, *honoro*, vocab. Lexicis omnibus adhuc incognitum. cff. Nott. ad Lycophr.

9) *καὶ τιμήσει*) Abeſt a noſtris. Gloſſam ſapit.

10) *περισχὼν — ἱματίοις*) Noſtri modo *περισχ. πέπλοις*. Reliqua addita videntur eſſe gloſſatoris. De re ab aliis non ſic tradita cf. Heyne Excurſ. IX. ad Virg. Aen. II, p. 248.

11) *ὀμπνίαν*) Vit. 3. *ὀμπνείαν*.

12) *ἤτοι τὸν πλ.*) Noſtri non habent. Videtur interpretamentum gloſſatoris. Vit. 1. et Ciz. delent quoque ſeqq. *ἦμος — ποιήσουσι*, ſic enim Vitt. 2 et 3. pro *ποιήσωσι*.

13) *καὶ ἄλλοι*) Pro *καὶ λοιποὶ* Vit. 1, et Ciz. bene.

14) *μόνος ἐλευθερωθεὶς*) Pro *μόνον ἠλευθερώθη καὶ* Vitt. 2 et 3. bene, ſed, vt puto, ex emendatione Io. Tzetzae. *Μόνος* quoque Vit. 1. et Ciz.

15) *ὃ δὴ β.*) Noſtri ignorant *δὴ* a Sebaſt. adiectum, ſed *βούληται* Vit. 2. bene pro *βούλεται*.

16) *προέκρινε — etc.*) Sic noſtri digerunt haec verba, et *παρεάσας — τὰ τέκνα*, quae in vulg. praemittuntur, ſequi iubent, additis quoque in Vit. 1. et Ciz. quae nobis ſunt addita. Olim ſic ſe habebant: *παρεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, καί.*

αὐτοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω [17]), καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυράν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγχίσην τελευτῆσαι. Καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῷ λάρνακι βαλών, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπήρα. Ἔλαβε δὲ καὶ σῦν, ἥτις ἔτεκε τριάκοντα τέκνα· ἣς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. Ταῦτα μὲν οὗτοι φασί [18]). Λέσχης [19]) δέ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ [20]) εἰς Φαρσαλίαν [21]), τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. Φησὶ γὰρ οὕτωσί [22]).

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱὸς
Ἕκτορίην ἄλοχον κάταγε [23]) κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα [24]) δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
Ῥῖψε, ποδοὶ τεταγών [25]), ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ [26]) πε-

σόντα

17) Ἄθω) Vit. 1. et Ciz. Ἄθον. Caeterum absunt a Vitt. 2 et 3. omnia inde ab καὶ τὰ τέκνα vsque ad ταῦτα μὲν οὗτοι φασί, et a Vit. 1. et Ciz. inde ab ἔλαβε δὲ καὶ σῦν vsque ad ταῦτα — φασί.

18) ταῦτα — φασί) Vit. 1. et Ciz. τ. οὗτος φησί, vt referatur ad Lycophronem.

19) λέσχης) Cff. Heyne in Excurs. I. ad Virg. Aen. II, p. 228, qui hos vndecim versiculos ex eius ἀπόπλου carmine esse putat, et Herman. ad Aristot. de Art. Poët. p. 172. Reperiuntur quoque hi verss. in Fragm. Hom. T. V, p. 136. ed. Ernesti.

20) σὺν αὐτῷ) Vit. 1. et Ciz. perperam σὺν αὐτοῖς.

21) Φαρσαλ.) Vitt. 2 et 3. Φάρσαλα.

22) οὕτωσί) Vit. 1. et Ciz. οὕτως.

23) κάταγε) Pro κατάγη etiam Vit. 1. et Ciz. cum Seb. Vitt. 2 et 3. κάταγεν, rectius, metri causa.

24) παῖδα —) Cum reliquis verss. non extant in Vit. 1. et Ciz. Pro παῖδα δ' ἑλὼν Vit. 2. παῖδά θ' ἑλών, Vit. 3. παῖδα δὲ θ' ἑλών, vbi δὲ abundat.

25) τεταγών) Vit. 3. τετραγώς, non bene.

26) τὸν δὲ) Vit. 2. τόνδε.

Ἕλλαβε [27]) πορφύρεας θάνατας καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον [28]) παράκοιτιν
Ἕκτορος· ἦντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ πύργον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
Αὐτόν τ' [29]) Ἀγχίτao κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνείαν [30]) ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
Ἐκ πάντων Δαναῶν [31]) γέρας ἀγλαὸν ἔξοχον ἄλλων.

1272. Ἐν ὀψιτέκνοις [1])] Ῥῶμος γὰρ καὶ Ῥωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν.

Δομήσεται] Τὸ δο, μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ δεχεται ἀντὶ μακροῦ καὶ μικρὸν ο [2]). Ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται.

1273. Κιρκαίου [3])] Ὄρος Ἰταλίας τὸ Κίρκαιον.

1274. Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα φασὶν ὁρμισθῆναι [4]) τὴν

27) ἅλλαβε) Vitt. 2 et 3. ἅλαβε Paul. X, 25. Andromachen captam et Aſtyanactem de turri praecipitatum non ſententia Graecorum, ſed priuato Neoptolemi odio e Leſche tradit.

28) ἠΰζωνον) Vit. 3. εὔζ. vt Codd. Potteri: ἠΰζωνον metrum poſtulat.

29) αὐτόν τ') Vitt. 2 et 3. αὐτὸν δ'.

30) Αἰνείαν) Hic verſ. abeſt a Vit. 3.

31) Δαναῶν) Vitt. 2 et 3. Ἀχαιῶν.

1) Ἐν ὀψιτέκνοις) Schol. v. 1272 et 1273. deſunt in Vit. 1. et Ciz. Priora Ῥῶμος (ſic leg. cum noſtris pro Ῥίμος) — ἔκτισαν in Vitt. 2 et 3. ponuntur poſt alterum ſchol. δομήσεται. Videntur eſſe Io. Tzetzae, qui vbique iactat cognitionem prosodiae.

2) μικρὸν ο) Vit. 2. μικρ. ὄν, vt edd. ante Pott. Vit. 3. μικροῦ ο, vitioſe.

3) κιρκαίου) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro κίρκαιον legunt κίρκη, verum ὄρος κίρκαιον quoque ſchol. Apollon. III, 311, p. 182. Virg. Aen. VII, 199. *iugum Circaeum* iam Circelli.

4) ὁρμισθῆναι) Noſtri pro ὁρμηθῆναι, recte, nam nauem eo ſubductam eſſe ſeqq. docent. Hinc ſcholio addidimus Αἰήτης — πόλισμά τι, quae, quamquam Vit. 1. et

Ἀργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ Φόρκυ τὸ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Αἰήτης δὲ ἐκλίπω ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Αἰήτου τοῦ κτίσαντος ἐν αὐτῇ τὸ σμά τι.

1275. Φόρκης] Φόρκη, λίμνη σταδίοις [5]) πεντακ σια τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.

Μαρσιωνίδος] Μαρσοὶ, ἔθνος Ἰταλίας, περὶ τ την [6]) τὴν λίμνην Φόρκην οἰκοῦντες.

1276 — 77. Τιτωνίον τε χεῦμα] Τιτ [7]) ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆ Κίρκης καλεῖται· ὁ δὲ Τιτὼν οὗτος [8]) ποταμὸς εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς [9]) καταπίνεται, ὡς Φ καὶ Φιλοστέφανος [10]).

1278 — 80. Ζωστηρίου τε κλιτὺν] Ζωστήρ ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. Φ γοῦν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγον αἱ Σίβυλλαι [1]). Τρεῖς δὲ ἦσαν Σίβυλλαι, Κυμαία (ἣν καὶ Ἀπόλλωνός Φασιν ἀδελ φὴν), Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή· ὥσπερ [3]) καὶ τρεῖ

Ciz. adnectunt ſchol. v. 1275, huc pertinent.

5) στάδια) Pro σταδίους Vit. 1. et Ciz. Vtrumque in vſu eſt.

6) περὶ ταύτ.) Pro παρὰ ταύτ. noſtri, ſed Φόρκην a Seb. perperam intruſum non agnoſcunt.

7) τιτὼν) Noſtri pro τίτων.

8) οὗτος) Vit. 1. et Ciz. ὁ.

9) ὑπὸ γῆς) Vitt. 2 et 3. art. τῆς delent.

10) φιλοστέφανος) περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν. Athen. VIII, 331, d. et 332, e, f. cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 77. Meminerunt eius quoque, quos Voſſius non laudat ſchol. Apollon. Rh. I, 15 985. 1014. L. II, 123. 70 948. L. III, 1242. ſchol. Theocrit. V, 14. *Plin.* H. N. VII, 56. *Ptol. Hephaeſt.* ap. Phot. C. 190. f. 477.

1) διῆγον — Σίβυλλαι) Pro διῆγεν ἡ Σίβυλλα Vitt. 2 et 3. apte ſeqq. ſed, ni fallor, ex emendatione Io. Tzetzae, nam Vit. 1. et Ciz. vt vulg.

2) τρεῖς δὲ) Pro τρ. γὰ Vit. 1. et Ciz. cum Seb.

3) ὥσπερ — Ἀρκάς) Ab ſunt in Vit. 1. et Ciz. a hoc loco, et transpoſita poſt ταρκυνίου τοῦ ὑπερφ. me lius ſane, quia oratio hi

ακίδες 4) χρησμολόγοι ἦσαν 5), ὁ ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ ὁ Ἀρκάς. Περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθνηκεν χρόνοις 6) Ταρκυνίου τοῦ Ὑπερηφάνου, βίβλους προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς ἢ ἐννέα καταλιποῦσα. Ὧν ἢ ἦσαν ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, τὰς δὲ 7) λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλωσάσης 8) πυρί, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνη ὅσον ἐζήτει χρυσίον 9). Ὃ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔθεντο Μάρκῳ Ἀκιλίῳ 10) φυλάσσειν. Ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς γέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο· τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες, ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

Ex 1280. Γεώνῳ 1) Βερεθρῳ] Γρώνῳ, τῷ κοίλῳ· Βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

nteriectis male interrumpitur. Sed Io. Tzetzes, vt opinor, huc transtulit, quia post ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφ. plura, scl. βίβλους — κατέχωσαν, addidit, quae omnia desunt in Vit. 1 et Ciz. Pro ὥσπερ hi habent ὡσαύτως.

4) Βακίδες) Sic quoque Vit 1. et Ciz. cum Eudoc. p. 374. vnde haec ducta videntur, sed Vitt. 2 et 3. Βάκχιδες. Verum Βάκιδες recte, sic Cic. de Diuinat. I, 18. Bacis Boeotius.

5) ἦσαν) Addunt Vit. 1. et Ciz.

6) ἐν χρόνοις) Nostri pro ἐν χρόνῳ.

7) τὰς δὲ) Pro ὡς τὰς bene Vitt. 2 et 3.

8) τῆς — ἀναλωσάσης) Vitt. 2 et 3. τὰς ἐκείνης θεραπαινίδας ἀναλώσας, mire; sed vulg. etiam aliena ab historia narrat, nam Sibylla ipsa traditur combussisse libros, cf. Gell. Noctt Att. I. 18.

9) χρυσίον) Nostri pro χρυσοῦν, vt Dionys. Hal. IV, 62.

10) Ἀκιλίῳ) Dionys. Hal. l. l. Μάρκον Ἀτύλιον (Sylburg. forsi Ἀκύλιον) nominat. Latinis dic. Acilius et Aquilius. *Caeterum Reimarus id ex hoc Tzetzae scholio sumtum inter Dionis Fragm. T. II, pag. 1522, posuit, ideo, quia Zonaram idem ex hoc historico narrantem inuenit Tom. I, p. 331, b.* Sebast.

1) γρώνῳ) Hoc schol. carent Vitt. 2 et 3.

1233 — 84. Τί γὰρ ταλαίνη μητρὶ τοῦ [2]) Προμηθέως] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς [3]), οὗ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἣ Ἀξιόπη παῖς Δευκαλίων. Ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς [4]) Ἀσίας ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι [5]), ὡς καὶ [6]) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἣν ὁ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν ἀπὸ Ἀσίου [7]) φασὶ κληθῆναι, τὴν δὲ Εὐρώπην ἀπό τινος Εὐρώπου [8]), υἱοῦ Ἰμέρου [9]) Ἀνδρῶν [10]) δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην. Ἐξ οὖν Πομφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἐκ δὲ Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν καὶ αἱ χῶραι [11]) τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν.

2) τοῦ προμηθ.) Vitt. 2 et 3. τῇ προ. cf. Nott. ad Lycophr.

3) καὶ ἐπιμηθεύς) Absunt a Vitt. 2 et 3. Huius matrem non Asiam, vt Apollod. I, 2, 2. sed Clymenen fuisse narrant Hesiod. Theog. 508, et schol. Aeschyli Prometh. 347.

4) μητρὸς) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) χώραν καλεῖσθαι) Eustath. ad Dionys. 620. Ἀπὸ Ἀσίας μητρὸς Προμηθέως, ὡς καὶ Λυκόφρων βούλεται, Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμασται, collat. v. 270. cf. Creuzer Fragm. Histor. Gr. p. 153 sqq. et Hermann ad Homeri Hymn. in Apoll. 250, p. 25.

6) ὡς καὶ) Nostri ὡς omittunt.

7) Ἀσίου) Sic Steph. Eustath. ad Dionys. v. 62 ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυος, sed 270. ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Ἄτυ Herodot. IV, 45. vid. Creuzer l. l.

8) Εὐρώπου) Vitt. 2 et recte pro Εὔρωπος, vt Sel cum Ciz. et Vit. 1. S quoque Eustath. l. l. v. ἀπὸ τινὸς ἀνδρὸς Εὐρώπου: H rodot. vero IV, 45. Ste et Eudocia p. 162. ab E ropa Tyria, filia Age ris.

9) Ἰμέρου) Sic quoq Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. et 3. Μίρωπος. Dubium, q sit verum.

10) Ἀνδρῶν sqq.) Id narrat Eudoc. p. 439, supra ad v. 894.

11) καὶ αἱ χῶραι) Pr χῶρ. Vit. 3. vt Eudoc. τὰς χώρας λέγει κληθῆναι.

1285. Ἂς πόντος Ἕλλης] Ἄστινας [1]) Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τόδε καὶ τόδε. ὅθεν δὲ ἐκλήθη ὁ Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. ἰστέον δὲ [2]), ὅτι Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέρει τοῦ Θρᾳκικοῦ μέρους [3]) βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος, ὁ Ξέρξου πατὴρ, ἐγεφύρωσε πρὸ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην [4]) τὸν Ἑλλήσποντον.

Πέτραι Συμπληγάδες] Αἱ δὲ Συμπληγάδες πέτραι δύο εἰσίν· ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι [5]), ἃς Ὅμηρος [6]) Πλαγκτὰς καλεῖ. Εἶναι δὲ φησὶν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. Ὁ δὲ Ἐρατοσθένης [7]) Συνορμάδας [8]) καλεῖ [9])· κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότας [10]) περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, ἤτοι περὶ τὸ Στενόν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων

1) ἄστινας — πολλάκις) Abunt a Vit. 1. et Ciz.: a Vitt. 2 et 3. modo καὶ τόδε — ἑλλήσποντος.

2) Ἰστέον δὲ) Vit. 1. et Ciz. pro τοῦτο δὲ ἰστέον, et inc ἐκλήθη pro ἐστίν.

3) μέρους) Pro ἡμιτέρου Vitt. 2 et 3. cum Seb. forſ. correctione Io. Tzetzae.

4) Ξέρξην) Vit. 1. et Ciz. Ξέρξη.

5) συμπληγάδες — καλχηδόνι) Vit. 1. et Ciz. hic apte ponunt: in vulg. claudunt Schol. A Vitt. 2 et 3. plane absunt.

6) Ὅμηρος) Immo deos ita eas appellare dicit Odyſſ. μ, 61. cf. Heyne Obſeruatt. ad Apollod. p. 80 ſqq.

7) Ἐρατοσθ.) Cf. Voſſ. de Hiſt. gr. p. 88. et Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV, p. 117 ſqq. In Geographia. cf. Fabric. l. l. p. 121.

8) συνορμάδ.) Sic quoque nominat Simonides, cf. Schol. Euripid. Med. 2. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησί. et addit: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ, τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Vit. 1. et Ciz. pro συνορμ. legunt συναρμογάς.

9) καλεῖ) Vit. 3. non habet, ratione habita ſeq. φησί.

10) κεκρυμμένας καὶ λελ.) Ex emendatione Sebaſt. Noſtri tuentur vulg. κεκρυμμένας καὶ λελησθότας.

οὗτος Φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων [12]) Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις [12]) Ῥεῦμα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος [13]) ποτὲ μὲν Φαίνεται περὶ τὸν Εὔξεινον [14]) πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ Στενοῦ κλεῖδα, λέγων αὐτάς· ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων [15])·

Πλαγκτάδας [16]) ἀξείνους [17]), καὶ ὅπου φοινήϊα δόρπα.

Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς λεροῦσι [18]), πέτραι δύο συγκρούουσαι [19]) πρὸς ἀλλήλας [20]), καὶ συναράσσουσαι [21]) τὰ πλοῖα. Ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργώ, ἐρριζώθησαν καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως.

Συμπληγάδες [22])] Αἱ συμπλέουσαι καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις. Πλαγκταὶ δέ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτάς.

11) λέγων) Vit. 3. λέγειν, non male.

12) βαρβάροις) Vitt. 2 et 3. βαρβάρου.

13) Ἀπολλών.) IV, 786 sqq.

14) Εὔξεινον) Cf. Eustath. ad Dionys. 157.

15) γράφων) Abest a Vitt. 2 et 3.

16) πλαγκτάδας —) Hic versus ita, vt hic legitur, non extat ap. Apollon. cf. tamen L. II, 597 sqq. Sebast. hallucinari Tzetzam et vers. ab ipso fictum vel plane sustollendum (sic!) vel allatos verss. L. II. in eius vicem substituendos esse arbitratur. Composuisse videtur Tzetzes hunc vers. ex Apollon. II, 596 et 598. vbi confudit νηΐα δοῦρα et φοινήϊα δόρπα, quibus hic vers. allatus finitur.

17) ἀξείνους) Nostri αἰξείνους cum Pott. Mss.

18) λεροῦσι) Vit. 1. et Ciz. λέγουσι. Videtur esse Io. Tzetzae λεροῦσι.

19) συγκρ.) Apollod. I, 9, 22. Nostri συγκροτοῦσαι, non male.

20) ἀλλήλας) Vit. 3. solus ἀλλήλαις.

21) συναράσσ.) Vitt. 2 et 3. συνταράσσουσαι.

22) συμπλην.) Hoc schol. in Codd. nostris non reperitur, nec opus erat addere, omnibus iam antea explicatis. Dionys. v. 145 nominat πλαζομένας πέτρας: Val. Flacc. IV, 502, errantes Cyaneas.

1286. Σαλμυδησσὸς [1])] Τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ, παραῤῥέοντος [2]) ποταμοῦ.

Κακόξεινος κλύδων] Ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενόν. Κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο [3]) Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε [4]) κατοικοῦντας ληστὰς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε. Καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων φησὶ [5]) κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης [6]) ταύτης οὕτωσὶ λέγει [7]).

. . . ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος [8]) ναύτῃσι [9]), μητρυιὰ νεῶν.

1287. Σκύθαισι γείτων] Μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἱερὸν ἡ Σκυθία ἐστί.

1288 — 89. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς], Ὁ Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰσβάλλων [10]) εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι [11]) καὶ [12]) Διονύσιος.

1) Σαλμυδησσ.) Sic quoque Vitt. 2 et 3. recte, ſed Vit. 1. et Ciz. Σαλμυδισσὸς, cff. Nott. ad Lycophr.

2) παραῤῥ.) Vit. 1. et Ciz. περιῤῥέοντος. Schol. Aeſchyli Prometh. 725. ἀπὸ τινὸς σαλμυδησσοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκῥέοντος εἰς τὴν θάλασσαν.

3) ἐλέγετο) Ciz. et Vit. 1. λέγεται: vulgata aptior.

4) ἐκεῖσε) Addunt bene Vit. 1. et Ciz.

5) φησὶ) Pro ἔφη Vit. 1. et Ciz. bene.

6) θαλάσσης) Vit. 3. θαλαττίας.

7) λέγει) Vit. 1. et Ciz. φησί. In Prometh. 731 ſqq. ed. Schütz. cff. quoque Strab. VII, p. 298. et ſchol. Apollon. II, 347. Sed verſſ. duo prior. a Seb. adiectos noſtri non adiiciunt.

8) ἐχθρόξεν.) Vit. 1. et Ciz. ἐχθρόξεινος, quod metro repugnat.

9) ναύτῃσι) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. ναύταισι.

10) εἰσβάλλ.) Vit. 3. εἰσβαλὼν, vitioſe.

11) ὥς φησι vsque ad ἅμα δὲ χιμέτλων) Ciz. et Vit. 1. modo haec: ἣν φασι τοσοῦτον εἶναι ψυχρὰν, ὡς τοὺς περὶ αὐτὴν οἰκοῦντας χίμετλα, ἤτοι ἀποψύγματα καὶ ἀποκαύματα

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον [13]) ὁρίζει,
(Ὅς ῥά θ', ἁλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων [14]),
Σύρεται ἐς Σκυθίην [15]) τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην [16])
Πρὸς βορέην [16]).

1290. Χίμετλα] Τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψῦχος παρὰ Μαιῶτιν Σκυθίαν, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα [17]), γίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. Ἴαμα δὲ χιμέτλων, ὥς φησι [18]) Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης [19]) ὄφεως δέρμα, καὶ παλιούρου ῥίζης ζωμὸς περικλυζόμενος [20]).

Μαιώταισι [21])] Μαιῶτις γὰρ λέγεται ἡ λίμνη, ἣν πάντες οἱ ἰχθύες ἀπομαιοῦνται.

1291 — 95. Ὅλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται] Κάρνις; πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δὲ, ἔμποροι [1]) ὄντες, ποιεῖν ἐν ταῖς χώραις καὶ τοῖς ποσίν. Haec fuerunt ſine dubio Iſaac. Tzetzae, ſed reliqua a Io. Tzetza addita, vt oſtentaret doctrinam ſuam.

12) καὶ) Inſerunt Vitt. 2 et 3. — Διόνυσ. v. 14 — 17.

13) μέσσον) Vit. 2. μέσων, perperam.

14) Σαυροματάων) Ita Dionyſ. et edd. omnes ante Seb. qui cum Vitt. 2 et 3. Σαυρομάτων.

15) Σκυθίην τε) Vit. 3. tollit τε, vt Codd. Potteri.

16) πρὸς βορ.) A Seb. annexa noſtri non anectunt, nec opus erat ea annectere.

17) ἤτοι ἀποκ.) Abſunt a Vitt. 2 et 3. deinde legunt γιν. τοῖς οἰκοῦσι pro γιν. ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι, bene, nam ἐν plane redundare videtur.

18) ὥς φησι) Noſtri pro καθά φησι. Nicand. Ther. v. 382 ſeqq.

19) ἀμφισβ.) Noſtri ἐμφισβήνης, male.

20) περικλυζ.) Noſtri pro περικλυζ. apte. *Caeterum Nicandri locum ita ex anquis, vt Tzetzes, explicat Demetrius, nempe de τῷ ἐπὶ τοῦ ῥίγους διασπάσμῳ, vid. ibi ſchol. p. 26. ad extr. quod ſcholiaſta quoque cum Tzetza facit.* Thryllit.

21) Μαιώτ.) Hoc ſchol. e Vat. Cod. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

1) ἔμποροι) Noſtri ἔμπορον, non ſatis apte.

ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες [2]) Ἰὼ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι [3]), ὡς καὶ [4]) ὁ Λυκόφρων οὗτος καὶ ἕτεροί φασιν. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος [5]) αὐτὴν [6]) λέγει τὴν Ἰὼ παρὰ [7]) τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ. Ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξητήσατο αὐτοῖς [8]), φόβῳ τοῦ πατρὸς, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὡς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, γνοῦσα δὲ [9]) ἡ Ἥρα, βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν. Ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος, δίκην βοὸς πλανᾶτο.

Ex 1292. Ταυροπάρθενον] Σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴπῃ τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ· οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον· οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς. Τὸ δὲ πλοῖον, ἔνθα ἡρπάγη, ταυρόπρωρον ἦν [10]).

Ex 1294. Πλάτιν [11])] Πλάτιδας καὶ πλαγγόνας [12]), ληναὶς [13]), δαγύδας [14]), τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι.

2) καὶ ἁρπάσ.) Circa haec verba in margine Vit. 2. ſcripta leguntur: λέγεται δὲ, ὅτι ἀρχὴ γέγονε πολέμου Ὀσίριδος

3) τῷ Ὀσίρ.) Delent τῷ Vitt. 2 et 3.

4) ὡς καὶ) Pro ὡς Vitt. 2 et 3. deinde noſtri καὶ ἕτεροι φασὶν bene, pro φησὶ, καὶ ἕτεροι.

5) Ἡρόδοτ.) I, 5.

6) αὐτὴν) Vitt. 2 et 3. αὐτὸς.

7) παρὰ) Noſtri περὶ.

8) αὐτοῖς) Pro αὐτοῦ noſtri cum Sebaſt.: forte αὐτούς.

9) γνοῦσα δὲ) Vitt. 2 et 3. pro ἃ γνοῦσα.

10) τὸ δὲ πλ. — ἦν) Haec a Seb. addita Vit. 1. et Ciz. etiam, ſed ad extr. ſcholii ſuperioris addunt.

11) πλάτιν) Vit. 1. et Ciz. πλᾶτιν. vid. Nott. ad Lycophr.

12) πλαγγόνας) A πλαγγὼν et πλάζω. Sic omnino legendum, non vero cum Seb. πλάγωνας. Vit. 1. et Ciz. tuentur volg. πλάτωνας: Vit. 2 et 3. plane omittunt, cll. Etymolog. Heſych. ad πλαγγών, ſchol. Theocrit. I, 110. et Spanheim ad Callim.

Κῆρα [15])] Αὐτὴν τὴν Ἰὼ [16]) λέγει [17]), ὅτι αὐτὴ [18]) ἀρχὴ πολέμου γέγονεν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ [19]), ταῖς δυσὶν ἠπείροις.

Μεμφίτῃ] Τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτός φησι. Μέμφις [20]) γὰρ πόλις Αἰγύπτου· Μεμφίτῃ οὖν τῷ Αἰγυπτίῳ.

1297. Κούρητες] Οἱ τὸν Δία θρέψαντες ἐν Κρήτῃ δαίμονες [1]), ἀφ' ὧν νῦν Λίβας [2]) τοὺς Λιβύας λέγει.

in Cererem v. 92. Huc pertinet quoque Phot. in Lex. *πλάγγων· κορυκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.*

13) *ληνὰς*) Sic omnino legendum, a *ληναῖος*, *Bacchus*, pro *λίνας*, quod omnes Codd. seruant.

14) *δαγύδας*) A *δαγύς*, recte. Vitt. 2 et 3. perperam *δαγίδας*, cf. Schol. Theocrit. l. l. et Phanor. ad *δαγύδι*.

15) *κῆρα* —) Hoc schol. a Seb. huc translatum in nostris et edd. pr. ponitur post *Μεμφίτῃ*. Scholiastae, vti iam obseruatum est, non semper ordinem verborum sequuntur, scholiaque additamentis subinde aucta nouis transposita videntur.

16) *τὴν Ἰὼ*) A Seb. additum nostri non agnoscunt.

17) *λέγει*) Vitt. 2 et 3. *εἶπεν*.

18) *ὅτι αὐτὴ*) Sic Vit. 1. et Ciz. reliqui *αὐτὴ* non habent. *Ὅτι* pro *ὅτε* cum Seb. praebent.

19) *τῇ Ἀσίᾳ* — *τῇ Εὐρ.*) Pro *Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ* Vitt. 2 et 3. bene.

20) *Μέμφις*) Pro *Μέμφις* Vit. 1. et Ciz. recte. cf. Steph. et Strab. XVII, p. 807. Deinde adiiciunt Vit. 1. et Ciz. *Μεμφίτῃ — Αἰγυπτίῳ*.

1) *δαίμονες*) Abest a Vitt. 2 et 3. vti etiam ab Apollod. I, 2, 7. cf. Heyne ad h. l. in Obseruatt. p. 7. Ita Callimach. in Iouem v. 4. dicc. *κούρβαντες*, ii vero in scholiis *δαίμονες περὶ Ῥέαν, τὸν Δία φυλάξαντες*. Eudoc. p. 195. *δαίμονες οὗτοι οἱ κορύβαντες*.

2) *νῦν*) Sic Vitt. 2 et 3. sed Vit. 1. et Ciz. cum edd. ante Pott. *νῦν λίβας*, h. e. *Phoenices*, quae vero lectio Pottero ideo se non probauit, quod poeta hic a Cretibus vniuersos Cretenses appellet *κούρητας*. Equidem eam non damnauerim, nam primum haec est lectio Codicis antiquissimi, tum

Ἀντίποινον] Εἰς ἀντέκτισιν καὶ ἀνάσωσμα [3]), Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντες ἀντὶ τῆς Ἰοῦς.

1298. Πόρριν [4])] Δάμαλιν. Ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ρρ χρὴ γράφειν· πόρτις [5]) γὰρ ἦν. Ἐπεὶ οὖν γέγονε πόρτις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι [6]) δεύτερον ρ [7]). Οὗτος δὲ ἀδείᾳ Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδὼς, ὡς ἔοικεν, ὅτι τὸ χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου [8]), καὶ τιθεται καὶ σκονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ αμβικοῦ [9]).

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος] Καλλίττως [10]) τοῦτο ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ [11]) ἐκ τῆς Φοινίκης οἱ Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο· ληροῦσι γὰρ μυθικῶς [12]) οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς, ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ μῦθος [13]). Ταῦρος, ὁ Κνώσ-

3) καὶ ἀνάσ.) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. sed Vitt. 2 et 3. non praebent. Saue ἀνάσωσμα verbum incognitum, nec tamen ineptum. Deinde pro ἀντέκτησιν omnino cum nostris legendum ἀντέκτισιν, ab ἀντεκτίω.

4) πορρίν) Codd. Vitt. 2 et 3. transpositio hoc scholio, priorem locum dant sequenti. Vit. 1. et Ciz. plane ignorant, quia carpit Lycophr.

5) πόρτις) Vitt. 2 et 3. πόρις.

6) τεθῆναι) Vit. 3. τεχθῆναι. An ταχθῆναι? Thryllit.

7) δεύτερον ρ) Nostri modo τὸ ρ.

8) ἰάμβου) Nostri ἰαμβικοῦ.

9) καὶ τίθεται — ἰαμβικοῦ) Desunt in Vitt. 2 et 3.

10) καλλίστως — ὅτι) Absunt a Vitt. 2 et 3. fine dubio a Io. Tzetza omissa, ne Lycophron laudaretur. Pro γέγραφεν Vit. 1. et Ciz. ἔγραψεν.

11) πλοιαρίῳ) Vit. 1. et Ciz. πλοίῳ.

12) μυθικῶς) Addunt Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ μῦθος) Abest νῦν, bene, a Vit. 1. et Ciz.

σιος [14]) στρατηγὸς, παρ' Ἀστερίου [15]), τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπασε αὐτὴν ἐκ τῆς Σαραπίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης.

1300. Δικταῖον] Δίκτη καὶ Ἴδη, ὄρη Κρητικά. Ἔστι δὲ Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη [16]) Τρωϊκὰς, ὡς καὶ Ἄρατος φησι περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης·

Δίκτῃ ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο.

1301. Κρήτης Ἀστερίῳ στρατηλάτῃ] Ὁ Ἀστέριος οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Μινώταυρος. Εἶχε δὲ, ὡς φασι [1]), ταύρου πρόσωπον. Ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γενηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου [2]), ὃν Δαίδαλος [3]) ἐποίησεν. Ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ, ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύθη, ταύρου πρόσωπον ἔχειν. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία πατέρα εἶναι λέγει τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302 — 08. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρχέσθησαν] Οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες [4]), ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι [5]), τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες [6])· ἀλλὰ καὶ ἔστειλεν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροϊαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον [7]), οὗ Σκαμάνδρου ἐπ-

14) κνώσιος) Vitt. 2 et 3. κνωσσοῦ.

15) παρ' Ἀστ.) Vitt. 2 et 3. pro παρὰ Ἀστ. Vit. 1. et Ciz. male περὶ Ἀστ.

16) ἔστι — ὄρη) Vit. 1. et Ciz. pro ἔστι δὲ καὶ ἡ ὄρος, bene: respondet vers. Arati in Phaenom. 33. Deinde nostri cum Seb. Δίκτῃ pro Δίκτῳ in vers. Arati.

1) ὡς φασι) Apollod. III, 1, 4, cf. Io. Tzetz. Chil. 1 fab. 19.

2) καὶ ταύρου) Vit. 1. et Ciz. κενταύρου, rectene?

3) Δαίδ.) A Ciz. et Vit. 1. abest art. ὁ.

4) ὄντες) Deest in Vitt. 2 et 3.

5) τιμωρησ.) Vit. 1. et Ciz. τιμωρούμενοι, quibusque seq. καὶ tollunt.

6) ἁρπάξ.) Vitt. 2 et 3. ἁρπάσ.

7) καὶ σκάμ.) Vit. 3. ἐπὶ σκ

γατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους. Πῶς οὖν [8]; ἐπεὶ μᾶλλον τούτων [9] συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ οὐ παρ' αὐτῶν ἀφηρέθη, ὡς φησιν ὁ Λυκόφρων· Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν. Πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε γὰρ [10], ὅτι περὶ Τροίαν ἐλθόντες, ἀποίκους [11] ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον· τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἑκοντὶ ἐποιήσαντο. Ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητός. Οἷς [12] ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. Περὶ δὲ τὰ τῆς Ἰλίου μέρη [13] γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν [14] τῶν ὀχέων [15] τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ [16], ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίου Ἀπόλλωνος (οἱ γὰρ μύες [17] παρὰ Κρησὶ σμίνθιοι [18] καλοῦνται). Κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι [19] οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος [20]·

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδον [21].

8) πῶς οὖν usque ad οὕτως ἔχει absunt a Vit. 1. et Ciz. Sunt Io. Tzetzae.

9) τούτων) Vitt. 2 et 3. τούτου, et hinc αὐτοῦ pro αὐτῶν.

10) εἶπε γὰρ, ὅτι) Pro εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι, Vitt. 2 et 3. bene.

11) ἐλθόντες, ἀποίκους) Vitt. 2 et 3. pro ἀπελθόντες ἀποικίαν.

12) οἷς) Sic Vit. 1. et Ciz. τούτοις Vitt. 2 et 3. pro τούτῳ, recte: infra μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ.

13) τὰ — μέρη) Pro τὸ — μέρος nostri.

14) ὑπὸ μυῶν) Negligentia librarii in Vit. 1. et Ciz. exciderunt.

15) τῶν ὀχέων) Vit. 1. et Ciz. cum glossa τῶν ὀχέων, λώρων.

16) μνησθ. τ. χρησ.) Nostri non agnoscunt.

17) μύες) Vit. 1. et Ciz. μῦες.

18) σμίνθιοι) Nostri pro σμίνθοι, cff. Strab. XIII, p. 613. ibique Tzsch. et Villoisi. ad Apollon. Lex. s. v. σμινθεῦ, vbi etiam σμίνθιοι, et de Apolline Sminthio Amm. Marcell. XXII, 7.

Ex 1304. Δραυκίῳ] Κρητικῷ· Δραύκη γὰρ πόλις Κρήτης.

Ex 1305. Εἰς Βεβρύκων] Τῶν Τρώων [1]). Βέβρυκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὄρος Ὄλυμπος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πειρήνης, καὶ Κερασυνίων ὀρῶν [2]), κατ' Ἰβηρίας κείμενον, οἳ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι [3]).

Ex 1306. Ὧν ἀπὸ σπορᾶς] Ἀρίσβη, ἡ, κατά τινας, Βάτεια, θυγάτηρ τοῦ Τεύκρου, τοῦ Κρητὸς, ἣν ἔγημε Δάρδανος, ἀφ' ὧν γέγονε Ἐριχθόνιος [4]). Τρὼς δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ [5]) Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην· Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Καασσάνδραν [6]), καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δευτέρους [7]) ἔπεμψαν] Ὄπισθα ζήτει, ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν

ibique interptt. et Euſtath. ad Hom. Il. p. 26.

19) τεύκροι) Sic noſtri cum edd. ante Pott. pro τευκροὶ, et mox τεύκρων pro τευκρῶν, cf. Heyne ad Apollod. III, 12, 1, p. 326.

20) καλλίμαχ.) In Fragm. p. 389. Spanh. p. 518. Erneſti.

21) κῆδον) Forte κήδουν: Bentley κήδειν: Vit. 1. et Ciz. κήδει. Expungendum autem eſſe hunc verſ. e Fragm. quum ſit v. 231. Hymn. in Dian. docet ibi Ruhnken.

1) τῶν τρώων — ὄλυμπος) Vit. 1. et Ciz. modo: βίβρυκες οἱ τρῶες. A Vitt 2 et 3. vero abſunt βίβρ. γὰρ — καὶ ἕτεροι.

2) ὀρῶν) Deeſt in Vit. 3.

3) Ναρβων.) Sic etiam Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. λαπωνήσιοι.

4) Ἀρίσβη — Ἐριχθόνιος) Sic Vit. 1. et Ciz. pro: Ἀρίσβην, ἡ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον. Verba vero ἡ κατά τινας Βάτειαν, quae ſunt Apollodori III, 12, 1. ab iisdem praetermiſſa reſtituimus.

5) τρῶα δὲ — λαομέδων) Male exciderunt in Vitt. 2 et 3.

6) καασάνδραν) Hoc modo noſtri, ſublato Pronomine αὐτὴν, quod vere abundat.

7) καὶ δευτέρους) Totum hoc ſchol. ignorant Vit. 1. et Ciz. vt fere ſemper, vbi ſchol. diligentiam ſuam

ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

1312. Εἰς Κυταίαν τὴν Λιγυστικήν] Ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος, οἱ δὲ 8) Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικόν, ὡς ἔφην 9) ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενον. Τὸ δὲ Λιβυστικὸν 10) καὶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα 11) (ὧν τὸ μὲν 12) ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρὸς, ἐκλήθη· τὸ δὲ ἀπὸ Λίγυος, τοῦ Ἀλεβίωνος 13) ἀδελφοῦ) τῆς Κυρήνης 14), καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσὶν 15). Ταὐτό ἐστιν, ὡς ὄπισθεν εἶπον, περὶ τὴν Λιβύην 16). Ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος 17), καινοτομῶν τὰ πολλὰ, τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν καλεῖ· ὁ δὲ Λίγυς οὗτος, κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. Καὶ κατὰ 18) μὲν τοὺς μὴ εἰδά-

praedicat. Eſt Io. Tzetzae.

8) κολχίδος, οἱ δὲ) Abeſt ἐστὶν a Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea: hic deleuimus.

9) ὡς ἔφην — κείμενον) Non reperiuntur in Vit. 1. et Ciz. Videntur eſſe Io. Tzetzae. Vitt. 2 et 3. ſeruant κείμενοι pro κείμενον, quod Pott. in edit. 2. recepit.

10) τὸ δὲ λιβυστικὸν) Noſtri tuentur lectionem vet. ἡ δὲ λιβύη.

11) κλίμα) Noſtri pro κλῖμα, recte.

12) ὧν τὸ μὲν vsque ad καινοτομῶν deſiderantur omnia in Vitt. 2 et 3. et pro καινοτομῶν legunt καινότομον, vt iungatur cum κλίμα. Vit. 1. et Ciz. habent, ſed vt in edd. ante Seb. ὃ ἐκλήθη ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλεβ. ἀδελφοῦ, reliquis omiſſis.

13) Ἀλεβίωνος) Forte Ἀλεξίωνος, vid. obſeruata ad v. 649. cf. Cluuer. Ital. Antiq. p. 47. vbi Ligurum gentem longe antiquiorem fuiſſe temporibus Herculis oſtendit.

14) κυρήνης) Vit. 1. et Ciz. κυρήνου. Deinde καλχηδ. pro καρχηδ. et ἀλεξάνδρου pro ἀλεξανδρείας.

15) εἰσίν) Addunt Ciz. et Vit. 1.

16) ταὐτό — λιβύην) A Seb. additum Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt.

17) οὗτος) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

18) καὶ κατὰ — περὶ τυρσηνίαν) Non extant in Vit. 1. et Ciz. Sunt ſine dubio Io. Tzetzae.

τας [19]) διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦπας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικὴν, οὕτως εἴπομεν ἔχειν [20]· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν Λιγυστικαὶ [21]) μέρη εἰσὶ τὰ περὶ Τυρσηνίαν [22])· οἱ γὰρ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος [23]) μέχρι τῶν Ἄλπεων, καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς Φασι [24]) Δίων [25]) καὶ ἄλλοι ἀκριβέστατοι [26]) ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπηνη ὕδρον] Δικέφαλον δράκοντα, ἤτοι δύο ῥῖνας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ῥῖνες τέσσαρας πως ἔχουσιν. Ὕδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν [1]), εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους.

Θρένοις [2])] Φαρμάκοις τῆς Μηδείας [3]), παρὰ τὸ θρῶ, θρῶνα καὶ θρόνα.

1315. Καὶ λέβητι δακτρευθεὶς δέμας] Φασὶ, ὅτι ὁ Ἰάσων ὑπὸ Μηδείας ἐν λέβητι ἑψηθεὶς, πάλιν νέος γέγονεν [4]).

1316. Ἐρέου] Τοῦ κριοῦ. Ὁ δὲ Καλλίμαχος [5]) λέγει τοῦ κάπρου, παρὰ τὸ ἐρύω, τὸ ὁρμῶ.

19) μὴ εἰδότ.) Abeſt μὴ a Vitt. 2 et 3.

20) οὕτως εἴπομεν ἔχειν) Pro οὕτως, ὡς εἴπομεν, ἔχει, Vitt. 2 et 3. bene.

21) λιγυστ.) Noſtri cum edd. pr. λιβυστ. Saepe haec vocc. ſunt permutata, vid. ad v. 648.

22) τὰ περὶ τυρσ.) Ita Seb. ſed noſtri ὥσπερ καὶ εἴπομεν: edd. vett. ἅπερ εἴπομεν.

23) τυρσηνίδος) Vitt. 2 et 3. τυρσηνοῦ.

24) Φασὶ) Vit. 1. et Ciz. pro Φησὶ, et ἄλλοι pro ἕτεροι, bene.

25) Δίων) In Fragm. T. I, p. 5. ed. Reimari.

26) ἀκριβ.) Vit. 3. ἀκριβέστεροι.

1) εἶπεν) Vit. 1. et Ciz. καλεῖ.

2) θρένοις) Carent Vitt. 2 et 3. hoc ſchol. et reliqua vsque ad v. 1317. κερατίᾳ.

3) τῆς Μηδ.) Non habent Vit. 1. et Ciz.

4) ὁ Ἰάσων — γέγονεν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἑψήσασα νέον ἐποίησεν.

5) Καλλίμαχ.) In Fragm. 336, p. 416. Spanh. p. 552. Erneſti.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητον [6])] Ὑτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα.

Κεραΐδα] Τὴν Μήδειαν νῦν λέγει [7]· κεραὶς γὰρ ὄρνεον μικρότατον, κατωφερὲς [8]) πρὸς συνουσίαν. Κεραΐδα δὲ ταύτην καλεῖ, παρ' ὅτον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς ἑτερογαμίας τοῦ Ἰάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα] Τὴν ἀνελοῦσαν καὶ φονεύσασαν [9]) τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον· ἡ γὰρ Μήδεια [10]) φυγοῦσα, καὶ διωκομένη παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸν Ἄψυρτον τοῦτον λαβοῦσα, ἀνεῖλεν. Ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ καὶ τοὺς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου [11]).

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν] Τὴν Ἀργὼ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος [12]). Κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα [13]), μιμητικόν [14]) ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργώ. Πάντα δὲ προέγραψα [15]).

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας] Τὴν περὶ [1]) Θησέως, καὶ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τοῦ Αἰ-

6) Ἀλλ' αὐτόκλ. — Ἰάσονα) Deſunt quoque in Vit. 1. et Ciz.

7) τὴν Μήδ. — λέγει) Ponuntur in Vit. 1. et Ciz. poſt συνουσίαν, ſeqq. vero κεραΐδα δὲ — omiſſis.

8) κατωφερὲς — Ἰάσονος) Vitt. 2 et 3. non exhibent.

9) καὶ φονεύσ.) Abeſt a noſtris: e gloſſa eſt.

10) ἡ γὰρ Μήδ. — ἀνεῖλεν) Non reperiuntur in noſtris.

11) τοῦ βασ. — Κορίνθου) Ignorant noſtri.

12) λάλος) *Cf. ſchol. Apollonii p.* 132, *b.* Thryllit.

13) ἡ κίσσα) Non eſt in Vit. 1. et Ciz.

14) μιμητικόν) Vitt. 2 et 3. μιμητική.

15) πάντα — προέγραψα) Abſunt haec, quae Io. Tzetzae eſſe videntur, a Vit. 1. et Ciz. vt ab edd. ante Pott. Vitt. 2 et 3. habent.

1) τὴν περὶ vsque ad v. 1324. Vit. 1. et Ciz. haec

γέως, τῶν ὑπὸ τὴν καλουρείαν πέτραν, ἱστορίαν εἶπε πρότερον. Κολουρείαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλῶν λέγει 3)·

Ἐν γάρ 4) μιν Τροιζῆνι κολουρείῃ ὑπὸ πέτρῃ 5)
Θῆκε σὺν ἁρπίδεσσιν . . . . . .

Ἀσκέρας] Εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται 6)· ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ὁ Φημίου παῖς] Ἀντὶ τοῦ Φημιάδης 7)· κατὰ τοῦτον γὰρ ὁ Φημίου 8) παῖς Θησεύς. Αἰγέως γὰρ 9) Φημίου παῖς ἦν, Αἰγέως δὲ Θησεύς. Καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἦν 10) υἱὸς ὁ Θησεύς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου.

Σκύρος] Ἡ Σκύρος ἐστὶ νῆσος 11) μία τῶν Κυ-

tantum praebent: ἡ περὶ Θησέως καὶ τοῦ ξίφους Αἰγέως ἱστορία ἐρρέθη, supra ad v. 494.

3) κολ. γὰρ — καλῶν, λέγει) Sic Vitt. 2 et 3. pro: κολ. δὲ, ὅτι οὕτως — καλεῖ, λέγων, melius, nam vix credibile eſt, Tzetzen ideo dixiſſe κολουρείαν, quia Callimachus ſic dixerit: cf. Callimach. Fragm. p. 322. Spanh. et p. 438. Erneſti. Bentley putat, hoc fragmentum ad Hecalen pertinere, cuius argumentum fuerit Theſeus ab Hercule hoſpitio exceptus.

4) ἐν γάρ) Noſtri ἔργα, vt ſupra ad v. 494. Hemſterhuſ. vult legi: Ἄορά μιν.

5) πέτρῃ) Noſtri πέτρᾳ.

6) λέγεται) Vitt. 2 et 3. λέγοντες.

7) Ἀντὶ — Φημιάδ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3.

8) ὁ Φημίου) Ita quoque Vitt. 2 et 3. ſed Ciz. et Vit. 1. cum edd. ante Potter. 2. ὁ Φημιάδου, cf. Heyne in Obſeruatt. ad Apollod. p. 342.

9) Αἰγεὺς γὰρ — Θησεύς) Sic Vit. 1. et Ciz. pro Φασὶ γάρ, τὸν Αἰγέα Φημίου εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. Haec ſunt alterius, illa vero primae recenſionis.

10) ἦν) Vit. 1. et Ciz. addunt, omiſſo tamen ὁ υἱός.

11) ἡ Σκύρ. — νῆσος) Pro νῆσός ἐστιν ἡ Σκ. noſtri, aptius.

κλάδων, ἧς ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων [12]) τὴν νῆσον οἰκούντων. Ἐν γοῦν τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεὺς ἢ ἀγροὺς ἔχων [13]), κατὰ Πλούταρχον [14]), καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην [15]), φοβηθεὶς δὲ [16]) διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον. Ἢ, κατά τινας, ὅτι ὑπόνοιαν [17]) παρέσχεν, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις. Ἢ, καθ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν φόνον [18]) τῶν Παλλαντίδων, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξώσθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ αὖτως Φυγὰς [19]) ἦλθεν εἰς Σκύρον. Κἀκεῖ δὲ νεωτεριζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ὑποπτεύσας [20]) καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δῆθέν τινα ὑποδεικνὺς [21]), κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν [22]).

1327 — 28. Σὺν θηρὶ βλώξας] Πάλιν ὁ Ἡρακλῆς ἐλθὼν [1]) εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας, δι-

12) Δολόπων) Vit. 1. et Ciz. perperam Δολόσσων.

13) ἀγροὺς ἔχων) Sic Vit. 1. et Ciz. ſublata part. ἤ, quam Vitt. 2 et 3. tuentur.

14) πλούταρχ.) Theſ. c. 35.

15) πρὸς τὸν λυκομ.) Plutarch. οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ φιλίας.

16) φοβ. δὲ) Pro καὶ φοβ. Vitt. 2 et 3. recte.

17) ὅτι ὑπόν.) Vitt. 2 et 3. delent ὅτι, Thryllit. putat, recte, quod vero ob repetitum poſtea ὅτι diſplicet.

18) φόνον) Noſtri, excepto Ciz. φόβον, vt edd. ante Pott. minus recte, nam, auctore Pottero, Theſeus Pallantem, eiusque filios deuictos occiderat, vt teſtantur Plutarch. Pauſanias, Euripides et alii.

19) φυγὰς) Noſtri ignorant, vt poſtea νεωτεριζόμενον.

20) ὑποπτεύσ.) Pro ἰδὼν noſtri cum Sebaſt.

21) τινα ὑποδεικ.) Sic quoque noſtri cum reliquis Codd. Mſſ. forte excidit χωρία, nam Plutarch. ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς χώρας ἀναγαγὼν αὐτόν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγροὺς, ſcl. αὐτοῦ.

22) αὐτόν) Ponunt Vit. 1. et Ciz. poſt κατεκρήμνισε.

1) πάλιν ὁ Ἡρ. ἐλθὼν) Vit. 1. et Ciz. pro καλ. ὁ Θησεὺς

πλοῦν παρεσκεύατε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. δ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἄδμητη [2]), ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα· καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ [3]) Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θεμισκύρας [4]) λιμένα κατέπλευσε [5]), καὶ παραγενομένη [6] εἰς αὐτὸν Ἱππολύτη, καὶ τίνος ἥκοι χάριν πυθομένη, τὸν ζωστῆρα αὐτῷ [7]) ὑπέσχετο δοῦναι. Ἥρα [8]) δὲ, μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰσθεῖσα, τὰς λοιπὰς ὑπεφοίτα, λέγουσα, τὴν βασίλισσαν Ἱππολύτην ἁρπάξαι τοὺς προσελθόντας ξένους. Ἐκπλωσάντων [9]) δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην κατελθουσῶν, Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβών, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκο-

αὖν τῷ Ἡρακλεῖ ἦλθον, recte, Seb. modo Ἱππολύτη. Vindentur, quum absint a Codd. antiquissimis, a recentioribus glossatoribus illata ex Apollodoro.

7) τὸν ζωσ. αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. τοῦτον τὸν ζωσ. omisso voc. αὐτῷ, vel τούτῳ, vt edd. pr.

8) Ἥρα — ξένους) Haec a Seb. recepta pro: Ἥρα ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τὴν Ἱππολύτην, vt nostri cum edit. prioribus habent. Vit. 1. et Ciz. addunt καὶ τὸν ζωστῆρα αὐτοῦ. Mihi videntur in Codd. recentioribus ex Apollodoro recepta.

9) Ἐκπλωσάντων vsque ad Συνέσαντι desunt in Vit. 1. et Ciz. A Io. Tzetza videntur addita.

1) παλὶν nullo modo cadit in Theseum, forte leg. ὁ Ἡρακλῆς σὺν τῷ Θησεῖ: cf. omnino Heyne Obseruu. in Apollod. p. 156.

2) Ἀδμήτη) Cf. Io. Tzetz. Chil. II, 310.

3) πλοίῳ) Vitt. 2 et 3. πλόῳ.

4) Θεμισκύρας) Vit. 1. et Ciz. Θεμισκύρᾳ, forte τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ, vt Apollod. II, 5, 9. vnde haec et sqq. hausta sunt Io. Tzetz. in Chil. l. l. πρὸς τὴν Θεμίσκυραν.

5) κατέπλ.) Vt Apollod. l. l. et Io. Tzetz. in Chil. πλεύσας pro ἦλθε, quod nostri cum edd. ante Seb. servant.

6) παραγ. εἰς αὐτὸν — πυθομένη) Nostri, vt edd. ante

μίζει. Καὶ Ἀπολλόδωρος [10]) μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην· Ἀπολλώνιος [11]) δὲ οὑτω φησί·

Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἔπαθεν λιμενοπόχον ἄκρην,
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα [12]) Μενελίππην
Ἥρως Ἡρακλείης ἐλοχήσατο· καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη [13]) ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
Ἀμφὶ κασιγνήτης [14])· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

Ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί [15])·

. . . . . Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς
Ἡμετέροις ἑτάροισι [16]) φόως πρώτιστος [17]) ἔθηκε,
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώλητον Μενελίππην [18]),
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Σπάσαντι [19]) μαστόν [20])] Μεταλαβόντι καὶ θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὤν, Ἀθηνᾶς ἀραμένης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτόν· διὸ καὶ ἀπηθανατίσθη [21]).

Δηΐας] Τῆς Ἥρας· πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ.

10) Ἀπολλόδ.) II, 5, 9.

11) Ἀπολλών.) II, 965 sqq.

12) Ἀρητιάδα) Pro Ἀρητιάδαν cum Seb. Vitt. 2 et β.

13) Ἱππολύτη) Noſtri Ἱππολύτης.

14) ἀμφὶ κασ.) Noſtri αὐτοκασιγνήτην, vt poſtea in verſu auctoris incerti.

15) φησί) *Hi verſſ. leguntur in ſchol. Pindari ad Nem.* III, 64. Thryllit.

16) ἑτάροισι) Vit. 2. ἑταίροτι: Vit. 3. ἑταίροις, non bene.

17) πρώτιστος) Vitt. 2 et 3. πρώτιστον.

18) Μενελίπ.) Vit. 2. Μελανίπ. vt ſchol. Pindari: Vit. 3. Μιλίπτην, vitioſe.

19) σπάσαντι) Id ſchol. Vit. 1. et Ciz. cum Seb. hoc loco, ſed Vitt. 2 et 3. eo, quo vulgata, exhibent. Plura vero etiam a Seb. hic ſunt transpoſita, quae noſtri Codd. non transponunt.

20) μαστόν) Addunt noſtri cum Seb. ſed καὶ a Seb. poſt μεταλαβόντι illatum non agnoſcunt.

21) διὸ — ἀπηθαν.) Abeſt a noſtris.

Μύστη] Τῷ Ἡρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι [22]) τὰ δι' αὐτὸν [23], λεγόμενα μικρὰ [24]) Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾴξ, κατὰ Ἴστρον [25]), ἀλλ' ὁ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσῖνι [26]), καὶ θέλοντος μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον Φυλάττοντες, βουλόμενοι [27]) δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι οἱ Ἐλευσίνιοι, ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια. Οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

Τροπαίας] Τῆς Ἥρας [28]), παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διΐ, τρόπαιον ἀνετίθεσαν [29]).

Μαστὸν] Μασθὸς μὲν διὰ τοῦ σθ [30]), ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι· μαστὸς δὲ διὰ τοῦ στ, ὁ γυναικεῖος, παρὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος [31]).

1329. Ζωστηροκλέπτης] Οὗτος τὸν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην, κατὰ τοῦτον τὸν

22) ἐν Ἐλευσῖνι) Ciz. et Vit. 1. τὰ Ἐλευσίνια, non male. cf. Apollod. II, 5, 12, §. 2. et Io. Tzetz. Chil. II, 394.

23) δι' αὐτὸν) Vitt. 2 et 3. δι' αὐτοῦ, quod repugnat ſqq. ἐπ' αὐτῷ ἐποιήσαντο.

24) μικρὰ) Vitt. 2 et 3. μυθικὰ, perperam.

25) κατὰ Ἴστρον) Ciz. et Vit. 1. κατὰ τὸν Ἴστ. ἐν τῇ συναγωγῇ, putat Sebaſt. τῶν κρητικῶν θυσιῶν, cf. Voſſ. de Hiſt. Gr. p. 384.

26) ἐν Ἐλευσ.) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

27) βουλόμενοι) Vit. 1. et Ciz. pro θέλοντες, ſed ſeq. Ἡρακλέα omittunt.

28) τῆς Ἥρας) Noſtri τῆς αὐτῆς, et hinc τῇ Ἥρᾳ pro καὶ αὐτῇ, quia hoc ſchol. excipit ſchol. Δηΐας.

29) ἀνετίθεσαν) Noſtri pro ἀνετίθεντο.

30) διὰ τοῦ σθ et διὰ τοῦ στ, a Seb. addita, noſtri non addunt.

31) παρὰ τὸ μεστὸς – γάλ.) Vit. 1. et Ciz. vt Ammon. de Adfin. Vocc. differentia, pro ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Idem, quod h. l. Tzetzes tradit de differentia horum vocabulorum, ſchol. ad Eurip. Hecub. 144. quam vero lepide perſtringit ibi Brunk, cf omnino Valkenar. et Ammon editor ad Ammonii μαστὸς, et Porſon ad Euripid. Hec. l. l.

Λυκόφρονα [1]), ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα [2]) Ἱππόλυτον. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἔλαβε Φαίδραν [3]), ἥτις ἦρα τοῦ Ἱππολύτου, καὶ μὴ ἰσχυούσης [4]) σχεῖν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν [5]) τῇ Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. Εἶτα διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῆς τροφοῦ αὐτῆς οὐ μικρῶς ἀναγκαστάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνου ἀνήγγειλεν. Ἡ δὲ Φαρμάκοις βουλομένη λύσαι [6]) τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. Ὁ δὲ Φαίδρα [7]) γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξεν. Ἡμεῖς [8]) δὲ ὀπισθεν ἀρχούντως εἴπομεν. Νῦν δὲ τοῦτο μόνον λέξομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐκ [9]) ἐξ Ἱππολύτης. Ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρακλέους τὸν ζωστῆρα παρὰ Μεναλίππης, ἧς αὐτῆς [10]) ἀδελφῆς. Ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ἡρακλέους· Μεναλίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος.

1) κατὰ — Λυκόφρ.) Absunt a Vit. 1. et Ciz.

2) σώφρονα) Non habent Vitt. 2 et 3. Eudocia vero p. 411. concinit: ἡ ἐρῶσα τοῦ σώφρονος Ἱππολύτου.

3) Φαίδραν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. pro Φαῖδραν, et postea Φαίδρα etiam pro Φαῖδρα, recte. Caeterum in Vitt. 2 et 3. sicut in Codd. Potteri μετὰ δὲ — usque ad ἀπέπνιξεν non reperiuntur.

4) ἰσχυούσης) Vit. 1. et Ciz. pro ἰσχυσάσης, quod Potter. pro vet. lectione corrupta ἰσχυάσης attulit.

5) ναὸν) Cf. schol. ad Eurip. Hippol. 24. et Diod. Sic. IV, 62, ed. Wessel. T. I, p. 306, et supra ad v. 449 et 610.

6) λύσαι) Pro λῦσαι Ciz. et Vit. 1.

7) ἡ δὲ Φαίδρα) Nostri, vt edd. ante Seb. ἡ δὲ Φαίδ.

8) ἡμεῖς — εἴπομεν) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. comprobant, bene, quia totam mox traditam historiam omittunt, sed Vit. 1. et Ciz. non praebent, non minus bene, quia rem totam iam enarrant, etsi ob sqq. νῦν δὲ τοῦτο ea retinenda putem.

9) οὐκ) Pro οὐχὶ nostri.

10) αὐτῆς) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ, perperam.

1330. Θεμισκύρας] Θεμίσκυρα [11]) πόλις Παφλαγόνων [12]) καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι [13]) αἱ Ἀμαζόνες ὀνομάζονται [14]).

1331. Τὴν τοξοδάμνεν] Οἱ μὲν ἄλλα πάντα προπαροξυτόνως [1]) τοξόδαμνον γράφουσιν [2]), ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. Τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος [3]) δηλοῦσιν, οἷον, τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων· τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν [4]) τόξοις. Λέγει δὲ αὐτος [5]) τὴν Ἱππολύτην.

Ὀρθωσίαν] Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου, ὄρους Ἀρκαδίας [6]), ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε. Ἢ ἐποπτεύουσα [7]) τὰς τικτούσας· μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. Φημὶ γοῦν οὕτως ἐγώ· Τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἤ, κατὰ τοῦτον, τὴν Ἱππολύτην [8]), στερήσας τὴν Ὀρθωσ.

11) Θεμίσκυρα') Sic noſtri, Strab. XII, p. 547, Steph. et reliqui Graeci ac Latini. Creuzer vero in Fragm. Hiſt. Gr. Ant. p. 81. ex Hecataeo Θερμισκύρη, an recte, ipſe viderit, quum Steph. ad χαδισία (χαδησία), vnde hunc locum Hecataei attulit, legat quoque Θεμισκύρη: cf. omnino Tzſch. ad Pomp. Mel. Vol. III, P. I, p. 602.

12) Παφλαγ.) Sic etiam Vitt. 2 et 3., verum Vit. 1. et Ciz. cum edd. pr. Παφλαγονίας.

13) Θεμισκύρειαι) Sic quoque Apollon. II, 995.

14) ὀνομάζονται) Pro λέγονται Vit. 1. et Ciz. Mire Vitt. 2 et 3. ὠπλίζοντο, haud dubie corruptum ex ὀνομάζονται.

1) προπαρ.) Noſtri cum Seb. pro προπαροξύτονως.

2) γράφ.) Vit. 3. λέγουσι. Vitt. 1 et 2. omittunt.

3) πάθος) Vitt. 2 et 3. πάθη.

4) δαμάζουσαν) Vit. 1. et Ciz. δαμοῦσαν.

5) οὗτος) Vit. 2. οὗτως.

6) Ἀρκαδίας) Noſtri pr. Ἀρκαδικοῦ. Sic quoque ſchol. Pind. Ol. III, 54. vbi eadem narrat.

7) ἡ ἐποπτεύουσα) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. παρθένος Vitt. 2 et 3. vitioſe. Sed etiam verbum ἐποπτεύω eſt a Lexicis alienum. Schol. Pind. l. l. ἡ ὀρθοῦσα τὰς γυναῖκας, vnde dic. quoque Orthia. Forſ. legendum ἐπιὸρθοῦσα, cf. Meurſ. in Comment. ad h. l.

8) τὴν Ἱππ.) Vitt. 2 et 3 inepte τὸν Ἱππόλυτον.

Ἄρτεμιν 9), ὡς Φιλουμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξική. Τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὀρθωσίαν τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἱππολύτης 10) ἐπωνύμως φασίν.

1332. Ἧς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτουνίδες] Νεπτουνὶς 1) ἡ Ἀμαζὼν αὕτη 2) ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες Νεπτουνίδες 3) καλοῦνται. Ἐπεστράτευσαν δὲ αὗται 4) τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι, ὑπέστρεψαν εἰς Σκυθίαν 5). Καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρά φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι Ἑλλάνικος 6) δὲ ὁ Λέσβιός φησιν, ὅτι παγέντος τοῦ Κιμμε-

9) τὴν — Ἄρτεμιν) Noſtri pro τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, recte, vti docet ſeq. Φιλουμένην. στερήσας, ſcl. τοῦ ζωστῆρος.

10) Ἱππολύτης) Vit. 1. et Ciz. ἀντὶ τῆς Ἱππ. ἐπωνύμως: Vitt. 2 et 3. τῆς Ἀντιόπης Ἱππολύτης ἐπώνυμον. Vnde patet, lectionem Vit. 1. et Ciz. eſſe corruptam, et inter Ἀντιόπης et Ἱππολύτης interiecta part. ἥ vel καὶ legendum eſſe τῆς Ἀντιόπ. ἥ vel καὶ Ἱππ. Antiopen vero etiam dictam eſſe Hippolytam, docet Boettiger in Vaſ. figl. pictur. V. I. P. III, p. 165 ſqq.

1) Νεπτουνὶς) Noſtri Νεπουνὶς, vt etiam Νεπουνίδες, cff. Nott. ad Lycophr. Thryllit. addit: *neptunides ſi vera eſt lectio, bene dixit Catull.* 64, 28. *Thetidem Neptuninen, h. e.* ὠκεανίνην: *Hom.* δὸς δέ μοι ἑξήκοντά χορήτιδας ὠκεανίνας, *vid. quae ad Catull.* ſcripſimus. Sane bene, ſi Graeci Ποσειδῶνα nominaſſent quoque Νεπτοῦνον; Amazones quoque tunc dici poſſent Neptunides, ab arte equitandi et equos domandi, quae ars Neptuno Ἱππίῳ tribuitur a Virg. Georg. I, 12. et Diod. Sic. V, 69.

2) ἡ Ἀμαζ. αὕτη) Vit. 1. et Ciz. Ἱππολυτη.

3) Νεπτουνίδες — Σκυθίαν) Abſunt a Vitt. 2 et 3. Verba vero νικηθεῖσαι ὑπέστρεψ. εἰς Ἰταλίαν adiungunt ſqq. στρατεῦσαι.

4) αὗται) Vit. 1. et Ciz. αἱ Ἀμαζόνες.

5) εἰς Σκυθίαν) Noſtri, vt edd ante Seb. εἰς Ἰταλίαν.

6) Ἑλλάνικος) Cf. Sturz. in Fragm. p. 9. et 117. Ἐν Ἀττικῇ ξυγγραφῇ, *cuius praeter Thucydidem* I, 97, *meminerunt Iuſtinus Martyr in Paraeneſi ad Graecos et Harpocration in* Ἐρυθραῖοι, *Pierumque in* Ἀλώπη. Sebalt.

ρικοῦ Βοσπόρου, διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τετρασι μησὶ πολεμήσασαι, ὑπεστράφησαν. Οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας 7) δὲ ὁ ῥήτωρ πρώτας 8) φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι 9) ἵππων 10) ἐπιβῆναι. Τῆς ἀνδρείας οὖν αὐτῶν πειρώμεναι, πολλὰς κατέδραμον τόπους· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν 11), μόλις μὲν, ἡττήθησαν δέ. Ἡρόδωρος 12) δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην 13) μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ Μόλπιδος 14) τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσάν 15) τε καὶ πεσοῦσαν, ἢ πρέσβιν εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις 16) μετὰ ξενίων ἐλθοῦσαν.

1333 — 34. Ἔριν] Ἔρις, Λάγμος 17), Τί-

Phot. etiam in Lex. p. 203. ad Μουνυχία, et p. 396. ad Στεφανηφόρος.

7) Λυσίας) In orat. funebr. XXXI, c. 2. §. 2. Io. Tzetz. in Poſthomer. v. 14. Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγαυοί.

8) πρώτας) Vit. 1. et Ciz. πρώτως: Lyſias πρῶται.

9) τολμῆσαι) Vitt. 2 et 3. πολεμῆσαι καὶ, neque rei, neque loco Lyſiae ſatis apte, nam Lyſias, μόναι, inquit, ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι.

10) ἵππων) Pro ἵππον noſtri cum Sebaſt.

11) τὴν Ἀττικὴν) Vitt. 2 et 3. τοὺς Ἀττικούς.

12) Ἡρόδωρος) Noſtri cum edd. pr. male Ἡρόδοτος, nam Herodotus huius rei mentionem facit nullam. Vit. 1. et Ciz. adeo omittunt ὁ Ποντικός. vid. ad v. 662. et Plutarch. Theſ. 26. et Iacobs ad Io. Tzetzae Anthomer. v. 236, vbi quoque nominatur Ἡρόδοτος ὁ Ποντικός. Cf. omnino ad h. l. Siebelis in Symbol. crit. et exegett. in Ἑλλάνικον p. 184 ſqq. quae ibi docte diputauit, diligenterque congeſſit de Amazonibus.

13) μαχομένην) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2 et 3. μαιχευομένην, vt Baroc. In ora tamen Vit. 2. μαχουμένην. leg. μαχουμένην i. μαχευομένην.

14) Μόλπιδος) Vit. 1. et Ciz. Μαλκουδίας, mendoſe.

15) ἀκοντισθ. — πεσοῦσαν) Vitt. 2 et 3. σκοτασθεῖσ. — ἐμπεσοῦσαν, corrupte.

16) τοῖς Ἀθηναίοις) Noſtri pro ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, vt Seb. vel εἰς Ἀθήνας, vt edd. ante Seb.

17) Λάγμος) Vitt. 2 et 3. Λάγνος.

λαμος καὶ Θερμώδων, ποταμοὶ περὶ Σκυθίαν [18]). Ἀκταῖον δὲ ὄρος Σκυθίας.

1340. Γυίας [1])] Χώρας. Τὸ δὲ γυὶ καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης [2]), οὐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

1341. Πάππος [3])] Ὁ Ἴλος. Τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντά φατιν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἔκτισε τὴν Τροίαν ἄχρι τοῦ Πηνειοῦ. Πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἦν.

1342. Χώραν τ' Ἐορδῶν] Ἔορδοι, οἱ Μακεδόνες.

Χαλαδραῖον [4])] Χάλαδρος, πόλις Μακεδονίας.

1343. Πηνειοῦ] Πηνειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας [5]). Μέχρι δὲ Θεσσαλίας [6]) ὁ Ἴλος ἐκράτει.

1345. Ἀλκῇ νέανδρος] Νέος ἀνδρεῖος. Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· τὸν, ὃν [7]) γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος [8]), οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων [9]), λέγει.

1346 — 48. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων] Ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων [10]) τούτων τὸν Ἡρακλέα, τὸν

18) περὶ Σκυθίαν) Pro Σκυθίας Vit. 1. et Ciz. omissis sqq. Ἀκταῖον — Σκυθίας.

1) γυίας —) Haec vaque ad v. 1343. in Vit. 1. et Ciz. desiderantur.

2) προσγεγρ.) Delent Vitt. 1 et 3. quia mox praecedit, non male.

3) πάππος) Hoc schol. abest quoque a Vitt. 2 et 3.

4) χαλαδρ.) Vit. 2. γαλαδρ. cff. nott. ad Lycophr.

5) Θεσσαλ.) Schol. ad Theocrit. I, 67. male σικελίας, vbi quoque legendum Θεσσαλίας, vt e sqq. patet.

6) Θεσσαλίας) Vit. 1. et Ciz. recte pro Θαλάσσης, et ἐκράτει pro ἐκράτησεν.

7) τὸν, ὃν) Vitt. 2 et 3. vt Baroc. τὸν υἱὸν.

8) Αἰσχύλ.) Sept. contr. Theb. v. 535. ed. Schütz.

9) μεταφρ.) Vit. 1. et Ciz. καταφράζων, vt ante Potter. sed γράφει nostri omnes pro λέγει.

10) τιμωρ.) Vitt. 2 et 3. τιμωρητῶν.

λεοντῆν [11]) ἐνδεδυμένον, σὺν ἓξ ναυσὶ στείλασα, ἀξίνῃ καὶ δικέλλαις κατέσκαψε [12]) τὴν Ἴλιον.

Ex 1347. Ἐξάπρυμνον] Οὕτω φησὶ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων, εἰς Τροίαν [13]) ἦλθεν, ὡς ὁ Ὅμηρος [14]).

Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἵῃς σὺν ναυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν [15]), χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ex 1348. Αἰπὺν πάγον) Τὴν Ἴλιον λέγει [16]), ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. Καὶ Ὅμηρος [17]).

Ἦτοι ἐγὼν εἶμι πρότι [18]) Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

1349. Τὸν ἡ παλίμφρων] Οἱ μὲν [1]) τὴν Ἥραν ἀκούουσιν. Αὕτη γὰρ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε πρῶτον γὰρ αὐτὸν [2]) μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶτῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποιήσατο [3]).

Γοργὰς] Ἡ ἐμποιοῦσα [4]) φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα.

11) λεοντῆν) Pro λεοντὴν Vit. 1. et Ciz. vt ſupra.

12) κατέσκ.) Noſtri cum edd. pr. κατασκάψει.

13) εἰς τροίαν) Pro εἰς τὴν τρ. Vit. 1. et Ciz. Pro ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων vsque ad ἀγυιὰς Vitt. 2 et 3. modo: ὅτι ἓξ σὺν ναυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιὰς, reliquis ſublatis.

14) Ὅμηρ.) Il. ε, 640 ſqq. Sed primum a Seb. additum verſum Vit. 1. et Ciz. non addunt.

15) πόλιν) Vit. 1. et Ciz. πτόλιν.

16) λέγει) Cum Seb. adiiciunt Vitt. 2 et 3.

17) Ὅμηρ.) Il. γ, 305.

18) πρότι) Noſtri ποτὶ, edd. pr. male.

1) οἱ μὲν — γέγονε) Vit. 1. et Ciz. tantum τὸν Ἡρακλέα λέγει.

2) αὐτὸν) Deeſt in Vitt. 2 et 3.

3) ἐποιήσατο) Pro ἐποίησε bene.

4) ἡ ἐμποιοῦσα) Vit. 1. et Ciz. vt edd. pr. τὴν ἐμποιοῦσαν: Vit. 3. παρὰ τὸ ἐμποιοῦσα.

1350. Καθιερώσει [5])] Ἀντὶ τοῦ, θεὸν ποιήσει, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, καὶ οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ, τῇ θυγατρί. Σώτας [5b]) δ' ὁ Βυζάντιος ἐν θεῶν λόγοις, θεόν φησι γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα [6]) τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον βίᾳ.

Πημάτων ἀρχηγέτις] Ἐπειδὴ ἡ Ἥρα παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ πημάτων ἤτοι [7]) τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι, καὶ Παλίμφορναν μὲν, τὴν συιετήν· Γοργάδα δὲ, τὴν Γοργόνα, τὴν ἐπὶ τὸ στῆθος [8]) ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον· Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο [9]) τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος [10]) παῖδες ἦσαν, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. Λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς [11]) ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοὺς, ἐφευρόντες σφαίρας [12]) καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. Ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς

5) *καθιερώσει* —) Noſtri dant hunc locum, vt edd. ante Seb. qui eum ope duorum Codd. emendauit. Verba vero *Σώτας — βίᾳ* abſunt a Ciz. et Vit. 1. Interim tamen verba *θεὸν ποιήσει* a Seb. eiecta reuocauimus, et reliquis inſeruimus.

5b) *Σώτας*) Vit. 3. *σώσας*. Sebaſt. putat Sotaden intelligendum Byzantium, quem Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 351. ed. Venet. laudat. Sane *Σώτας* a nemine, quantum equidem ſcio, laudatur.

6) *γίγαντα — βίᾳ*) Deſunt quoque in Vitt. 2 et 3.

7) *πημάτων ἤτοι*) Vit. 1. et Ciz. inſerunt, bene.

8) *τὴν γοργόνα, τὴν — στῆθος*) Vit. 1. et Ciz. pro *τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους*.

9) *προηγεῖτο*) Male praetermiſſum in Vitt. 2 et 3.

10) *Ἄτυος*) Vit. 3. *Ἄπυος*, perperam. De Atye locus claſſicus eſt ap. Herodot. I, 7. cf. Creuzer in Fragm. Hiſt. Gr. p. 152 ſqq.

11) *παιδιαῖς*) Vitt. 2 et 3. male *παῖδες*.

12) *σφαίρας*) Vitt. 2 et 3. *σφαῖραν*.

δύο, κρίσει τοῦ πατρὸς [13]) κληροῦνται, ὥστε τὰς μὲν μένειν ἐν Λυδίᾳ· τοὺς δὲ [14]) ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. Γενομένου δὲ ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπελεύσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος [15]), καὶ νικήσας [16]), βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν τὴν χώραν ἐκάλεσε.

1352. Κίμψον [17])] Κίμψος, κώμη Λυδίας. Παχτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας, χρυσοῦ [18]) πρὸ ὀλίγου ἔχων, νῦν δὲ οὔκ ἔτι.

1353. Λίμνης] Λίμνην τὴν Γυγαίαν [19]) λέγει, ἢ τὴν [20]) Ἀσκανίαν.

1354. Κευθμῶνος εὐδάνει μυχὸν] Πλησίον τῆς Λυδίας τὰ Ἄριμα [1]) ὄρη, ὅπου φησὶν [2]) Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν. Ταύτῃ δὲ ἐμίγη [3]) ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη [4]) ἐξ αὐτοῦ ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη.

1356 — 58. Δεινὴν Λιγυστίνοισιν] Ἡ σύνταξις οὕτω· Δεινὴν μίξαντες λόγχης [5]) πάλιν ἐν ὑσμ-

13) *κρίσει τοῦ πατρὸς*) Absunt a noſtris.

14) *τοὺς δὲ*) Vit. 1. et Ciz. deleto voc. *ἑτέρους*, bene.

15) *περιγεν.*) Vit. 1. et Ciz. vt editt. ante Pott. *παραγενόμενος*.

16) *καὶ νικήσας*) Ignorant Vitt. 2 et 3. quod non opus eſt addere, ſi legas *περιγιν.* vt hi legunt.

17) *κίμψον*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *κύμψον*.

18) *χρυσοῦ*) Pro *χρυσοῦν* Ciz. et Vit. 1. bene.

19) *γυγαίαν*) Pro *γύγειαν* Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. *γυγίαν*, Vit. 3. *λυγίαν*, male.

20) *ἢ τὴν*) Vit. 1. et Ciz. delent *ἢ*. De lacu Aſcanio vid. Steph. ad Ἀσκανία: Strab. XII, p. 563 et 566. Hom. Il. β, 862.

1) *Ἄριμα*) Cf. Creuzer. in Fragm. Hiſt. Gr. p. 16 ſqq.

2) *φησὶν*) Vitt. 2 et 3. *λέγει*. — Hoſiod. Theog. 304.

3) *ἐμίγη*) Pro *συνεμίγη* Vit. 1. et Ciz. vt Heſiod. l. l. *φασὶ μεγῆναι*.

4) *καὶ ἐγεννήθη — μεγάλη*) Vitt. 2 et 3. ignorant. Quae vero *ἔχιδνα μεγάλη* dicitur Orthus, canis Geryonis, eſſ. Heſiod. l. l. et Apollod. II, 5, 10.

5) *λόγχης*) Vit. 1. et Ciz.

αις. Τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις 6), καὶ τοῖς 7) κεκτημέ-
οις ἐίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθώνων καὶ
Θρᾳκικῶν Γιγάντων, ἢ δεινὴν 8) ἐίζαν Γιγάντων. Δοξά-
ζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, λέγει
συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρᾳκικῶν Γιγάντων· οἱ γὰῤ
Γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γεγονότες περὶ Τυῤῥηνίαν 9) καὶ
Ἰταλίαν, ἐν ταῖς Πιθηκούσαις 10) νήσοις ᾤκησαν. Διὰ
δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυῤῥηνοῦ
Λυδοὺς 11) τοὺς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶ-
ναι γένει 12) τῶν Σιθωνικῶν Γιγάντων 13). Σιθὼν δὲ βα-
σιλεὺς ἦν Θρᾴκης.

1360. Ὀμβρων] Ὄμβροι, γένος Γαλατῶν.

1361. Καὶ Σαλπίων] Ἄλπια, οὐ 14) Σάλπια,
ὄρη Εὐρωπαῖα τῆς Ἰταλίας μεγάλα, ἓν μὲν, ἀφ' οὗ ῥεῖ
ὁ Ἴστρος 15)· ἄλλο δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ τὰ
ὄρη ἐκλήθησαν ἀπό τινος Ἄλπιδος, ἐπὶ τοὺς τόπους 16)
ἐνηρημένου.

λόγχαις, perperam, et mox ἰσμίνη pro ὑσμίναις.

6) λιγυστ.) Vitt. 2 et 3. λιγυστινοῖς.

7) καὶ τοῖς) Vit. 1. et Ciz. tollunt καί.

8) ἢ δεινὴν — γιγάντων) A noſtris abſunt, immo a Vit. 1. et Ciz. reliqua vsque ad οἱ γὰῤ γίγαντες.

9) τυῤῥηνίαν) Vit. 1. et Ciz. τυῤῥήνην.

10) πιθηκούσαις) Vit. 3. πιθήκων νήσοις. Cf. de inſulis Pithecuſis Creuzer in Fragm. Hiſt. Gr. p. 165 ſqq. et Ariſtot. de Mirab. Auſcult. p. 79. ed. Beckm.

11) λυδοὺς) Vit. 1. et Ciz. non habent.

12) γένει) Pro γένος Vit. 1. et Ciz.

13) γιγάντων vsque ad v. 1361. in Vitt. 2 et 3. exciderunt.

14) Ἄλπια, οὐ Σάλπια) Vit. 1. et Ciz. inuerſo ordine verborum pro οὐ Σάλπ. ἀλλὰ Ἄλπ. Deinde μεγάλα cum Vitt. 2 et 3. poſt Ἰταλίας ponunt. Cff. quae ſunt dicta ad Lycophr.

15) Ἴστρος) Cff. ad Dionyſ. 29. Euſtath. et Tzſchucke ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 444, de Iſtro in Alpibus orto, et vnde dictae ſint Alpes, vti etiam Brietii Ital. antiq. T. II, p. 526.

16) ἐπὶ τ. τόπ.) Vit. 1.

1362. Γρυνὸς 17)] Ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἀρχαίαν ἔριν] Ἀρχαίαν ἔριν λέγει τὴν ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῶν δύο ἠπείρων.

1364. Ῥυνδακοῦ] Ῥυνδακὸς, ποταμὸς Μυσίας.

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς 1), ἔνθα Διὸς Ἀγαμεμνονός ἐστιν ἱερόν. Ὁμωνύμως οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

1374. Ὁ δεύτερος δὲ] Ὀρέστης μετὰ τὸν ἀναιρεθέντα Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπ' 2) Ἐρινύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας 3) ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐρινύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ Ἠριγόνης 4), τῆ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός. Ἴσων δὲ γενομένων 5) τῶν ψήφων, ἀπελύθη. Ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς, τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς 6) Ἀρτέμιδος μετακομίσει (οἱ δὲ Ταῦροι μέρος Σκυθῶν· παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε; μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. Χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν παρὰ τὰ νῦν λεγομένης Σελευκείας 7) μέρη καὶ Ἀντιοχείας 8), καὶ

et Ciz. pro ὑπὸ τ. τόπους. Pro τοὺς τόπους mauult Thryllit. τούτους τοὺς τόπους.

17) γρυνὸς) Schol. 1362 et 1364 a Seb. prolata noſtri ignorant.

1) Ἀττικῆς) Vitt. 2 et 3. Ἀττικός.

2) ὑπ') Pro ὑπὸ Vitt. 2 et 3.

3) Ἀθήνας) Vitt. 2 et 3. τὰς Ἀθ.

4) Ἠριγόνης) Pro Ἐριγόνης noſtri cum Pottero. Infra recte Ἠριγ.

5) γενομ.) Vit. 1. et Ciz. γινομένων.

6) τῆς) Noſtri delent.

7) παρὰ τὰ νῦν — μέρη) Pro περὶ τὰ τῆς Σελ. νῦν λεγ. μέρη Vit. 1. et Ciz. λεγόμενα Vit. 3.

8) Ἀντιοχείας) Pro περὶ Ἀντιόχειαν Vit. 1. et Ciz. apte ſuperioribus.

ὁ Μελάντιον 9) ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. Ὕστερον δὲ ἦλθεν 10) εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν ζευγνύει, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν 11) ἀδελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. Ἢ, κατά τινας, Ἠριγόνην γήμας, τὴν Αἰγίσθου, Ἰένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστίᾳ 12) τῆς Ἀρκαδίας, ἵπου ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς, ἀναιρεῖται.

Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν 13) Ἀρκάτιν ἐνικυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας 14), ὡς καὶ 15) Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε, στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν· ὃς συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων τόπων 16) εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. Αὐτὸς μὲν 17) ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς 18)

9) Μελάντ.) Ciz. et Vit. 1. Μελάνιον. Deinde dictus Amanus, auctore Steph. quia Oreſtes ibi τῆς μανίας λύσιν εὗρε. Hic Ἄμανον, non vero Ἀμανὸν nominat.

10) ἦλθεν) Noſtri recte pro ἦλθον.

11) τῶν) Noſtri delent.

12) ὀρεστίᾳ) Vt Steph. ſed Vit. 1. et Ciz. ὀρεστείᾳ, vt Eurip. Oreſt. 1647, et Paulan. VIII, 3, 1. ὀρέστειον.

13) Ἀζᾶσιν) Sic legendum videtur pro Ἀζάσιν, vt in Eurip. l. l. In Ciz. et Vit. 1. omittitur et modo legitur παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν.

14) ἐνδιατρ.) Vit. 3. συνδιατρ.

15) καὶ) Inſerunt noſtri.

16) τόπων) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. etiam addunt. Sed Vit. 1. et Ciz. non agnoſcunt; gloſſam redolet, nam ex anteced. ἐθνῶν repetendum.

17) Αὐτὸς μὲν) Ciz. et Vit. 1. ſine καὶ, quod reliqui praemittunt.

18) Γρᾶς) Sic Vit. 2. verum Vitt. 1. 3. et Ciz. γραῦς, vti olim in Strab. XIII, p. 582, nunc vero a Tzſchuck. quem conſulas ibi et ad Pomp. Mel. Vol. III, P. II, p. 585, γρᾶς quoque legitur: cf. etiam Facius ad Pauſ. III, 2, 1. Attamen γραῦς mihi non videtur abiiciendum, atque hi modo

μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἐκτισ
Κέλωρ δὲ ὁ ἀπόγονος νῦν Γραῦς ἐκλήθη [19]). Τὰ
περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστ
ρεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν [20]).

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις] Παρόσον δίκην ἰχθύ
ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνῄρηται· ἡ γὰ
Κλυταιμνήστρα [1]), τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτ
χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος
περιχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα,
τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινα ἰχθύν [2]). Ὁ δὲ Ὅμηρος [3])
ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου
καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ Φόνῳ αὐτοῦ, καθ
φησιν·

Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἱ δ' ἔνδοθι πάντες
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε [4]) κατέκταν' βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

Εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν
Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν, καὶ τὴν
μητέρα.

nominati duumuiri auctoritate Tzetzae, a librario forſan deprauati, abuſi videntur: cf. quoque Berkel. ad Steph. p. 67.

19) κέλωρ — ἐκλήθη) Haec verba a Seb. eiecta, verum paullulum immutata e Vit. 1. et Ciz. reuocauimus, nam vix credibile eſt, a librario quodam eſſe adiecta. Quum vero etiam abſint a Vitt. 2 et 3. ſimulque cum verbis τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, quae a Seb. ſunt ſeruata, mihi videntur poſtea a Io. Tzetza deleta in recenſione altera horum ſcholiorum,

20) ἐν — Αἰολικῶν) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vit. 2. ἐν πρώτῳ et Vit. 3. ἐν πρώτῃ Αἰολῶν, cf. Sturz. in Fragm. Hellan. p. 46.

1) ἐ γὰρ κλυτ. — vsque ad v. 1378 non reperiuntur in Vitt. 2 et 3.

2) ἰχθύν) Pro ἰχθῦν Vit. 1. et Ciz. recte.

3) ὅμηρ.) Odyſſ. λ, 408 ſqq. et δ, 535. Verum primos verſſ. a Seb. temere adiectos noſtri non adſciunt.

4) ὥς τίς τε) Noſtri male ὥς τι.

Ἕλλοπος] Τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὅπα. Χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός 5) ἐστιν ὁ σκάρος.

Μύνδου] Τοῦ ἀφώνου 6).

1378. Τρίτος δὲ, ἄναχτος] Τρίτον τὸν Νηλέα, τὸν τοῦ Κόδρου ἄναχτος, εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι φησί.

Δρυηκόπου] Δρυοκόπον 7) λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων τῶν 8) Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, Φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. Μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου 9) σκευὴν 10), καὶ ἀποκτείνας τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων 11) ἐπίτηδες, ὡς Φρυγανιζόμενος 12), καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη. Μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. Γράφει 13) δὲ τοιοῦτόν τι 14) Δοῦρις 15), Διόδωρος 16), καὶ Δίων 17), ὅτι Σαμνειτῶν 18),

5) φωνητικ.) *Cf. Oppian. de Pisc.* I, 134. Seb.

6) Μύνδου — ἀφώνου) A Seb. illatum Vit. 1. et Ciz. non exhibent.

7) δρυοκόπον) Ciz. et Vit. 1. bene pro δρυηκόπον, sed in Lycophr. metri causa etiam legunt δρυηκόπ.

8) τῶν) Addunt Vitt. 2 et 3.

9) ὑλοτόμου) Pro ὑλοτόμον nostri cum Seb.

10) σκευὴν) Sic quoque nostri, vt Pollux X, 128. ἐν ἀγροίκῳ τῇ σκευῇ βουλόμενος λαθεῖν, sed Io. Tzetz. Chil. I, 194. στολὴν δρυτόμου, et Conon XXVI. ἀμπισχάμενος τὴν στολὴν, ὡς εἷς τῶν ξυλοφόρων.

11) τινὰ τῶν λακ.) Vit. 1. et Ciz. bene pro τινὰ λακεδαιμόνιον.

12) ἐπίτηδ. ὡς φρυγ.) Pollux l. l. ὡς ἐπὶ φρυγανισμὸν ἐξῆλθον. Vitt. 2 et 3. ἐπιτηδέως φρυγανιζόμενον, corrupte.

13) γράφει — αὐθημερόν) Absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur a Io. Tzetza doctrinae ostentandae causa addita.

14) τοιοῦτόν τι) Vitt. 2 et 3. τοιοῦτό τι.

15) Δοῦρις) *In hist. Macedonica, cuius librum quintum citat Athen.* VI, 13. *septimum* IV, 19. *et quintum decimum schol. Aristoph. in Nub.* 397. Sebast.

16) Διόδωρος) *Locus in Fragm. desideratur.* Seb.

Τυῤῥηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς [19]) ὢν Ταυρουάτου [20]), οὗτος ἔδωκεν [21]) ἑαυτὸν εἰς σφαγήν· ὑφ' οὗ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδες αὐθημερόν.

Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεὺς, ἐκ τούτου παῖδες [22]), ἤριζον περὶ βασιλείας. Ἐχρήσατο οὖν [23]) αὐτοῖς, τὸν πρῶτον [24]) θύσαντα [25]), ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον [26]) τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ὁ Μέδων γοῦν [27]) θεασάμενος δύο ἐλαίας κινουμένας, καὶ [28]) τριβούσας ἀλλήλας, καὶ πρίσμα πεμπούσας [29]), θύσας ἐκεῖσε, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν [30]) χρησμὸν λαβών, ἤκουσε·

Νηλεῦ, φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

Λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας [31]) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν [32]), ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε Μιλήτου [33])

17) Δίων) In Fragm. T. I, p. 6. ed. Reimar.

18) Σαμνειτ.) Vit. 2. Σαυνιτῶν, bene, nam ſic dic. Samnites, Σαυνῖται, reliquis Graecis, vt Polybio, Dionyſ. Hal. Plutarch. et aliis.

19) συστρατ.) Vitt. 2 et 3. στρατηγός.

20) ταυρουάτου) Pro ταυρ. Vitt. 2 et 3. recte, putat Thryllit. nec tamen reſpuunt Graeci ταυρουάτ.

21) ἔδωκεν) Pro ἐπιδώκεν Vitt. 2 et 3.

22) κόδρου — παῖδες) Vit. 1. et Ciz. modo haec: οἱ δὲ τοῦ κόδρου υἱοί.

23) οὖν) Pro γοῦν noſtri.

24) τὸν πρῶτον) Cum Seb. δὲ delent noſtri.

25) θύσαντα) Vit. 3. καθίσαντα, non apte ſeqq.

26) τὸν σίαλον) Vitt. 2 et 3. σιάλων, non bene.

27) γοῦν) Vit. 1. et Ciz. δὲ. Vitt. 2 et 3. οὖν.

28) κινουμ. καὶ) Ignorant Vit. 1. et Ciz.

29) πεμπούσας) Vitt. 2 et 3. προσπεσούσας, male.

30) πάλιν) Abeſt a Vit. 1. et Ciz. vt mox λαβὼν a Vit. 3.

31) ἐλαθέντας) Noſtri pro ἐλασθέντας.

32) ὑπὸ τ. Ἀχ.) Vit. 1. et Ciz. ὑπ' Ἀχαιῶν.

33) Μιλήτου) Vit. 1. et Ciz. perperam Μελήτῃ, cf. Paul. VII, 2, 2.

καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς 34) πόλεις, ὡς φησιν Ἀριστείδης 35) ὁ ῥήτωρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. Ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικὸν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπίσειον, καὶ λεγούσης·

Δίζεο σεῦ μάλα εὖ θαλερὴν πότιν, ἢ ἐς Ἀθήνας 36),
Ἢ εἰς Μίλητον, καὶ τάξον 37) πήματα Καρσί.

1379. Τὴν τευχοπλάστιν] Τὴν τοῦ κεραμέως λέγει 1) θυγατέρα Καείραν.

Βραγχησίαν 2)] Τὴν Καρικὴν 3), ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. Ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἴληφεν 4), ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. Ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ 5), δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα 6). Τῆς δὲ προθύμως διδούσης, Νηλεὺς 7) ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε 8) τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρείαν] Οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν 9) Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ 10) ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ

34) τρεῖς) Abeſt a Vitt. 2 et 3.

35) Ἀριστειδ.) In fragmento quodam, ni fallor, Seb. dicit.

36) εἰς Ἀθήν.) Vit. 1. et Ciz. male εἰς.

37) καὶ τάξον — καρσί) Vit. 1. et Ciz. κατεύξω — καρσὶν, Vitt. 2 et 3. καί τοι τάξω — καρσί.

1) λέγει) Inſerunt Vit. 1. et Ciz. ſed κάειραν a Seb. additum noſtri ignorant.

2) βραγχ.) Vitt. 2 et 3. βραγχηστίαν.

3) καρικὴν) Vitt. 2 et 3. καριακὴν.

4) εἴληφεν) Noſtri cum edd. ante Seb. εἰλήφει.

5) παρεκελ. — θυγατρὶ) Vitt. 2 et 3. παρ. — θυγατέρα: Vit. 1. et Ciz. παρεκέλευσε — θυγατέρα. Prior eaque verior lectio forte e correctione Io. Tzetzae.

6) σφραγῖδα) Vitt. 2 et 3. σφραγίδα.

7) Νηλεὺς) A noſtris abeſt.

8) καὶ ἔκτισε) Ciz. et Vit. 1. κτίσας.

9) ἦν) Deeſt in Vit. 2.

πὸ ἔρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθείρ [11]) ὄρος Καρίας ἐστὶ, διὰ τὸ πολλὰς [12]) Φθεῖρας ἔχειν. Φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτυῶν, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα [13]), ἤτοι ἐοίκασι Φθειρσίν. Ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί.

1384. Πρωτόμισθον [14]) Κᾶρα] Πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι [15]) ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν.

1385 — 87. Ὅταν κόρη κασσωρὶς] Κασσωρὶς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ αἰσλγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν Βαρβάρων διαφθαρῆναι [1]). Τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου, ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ [2]) δεῖξειν αὐτῷ. Ἀποβὰς δὲ, εἶδεν αὐτὴν ἀναστρεφομένην [3]) τοὺς μηροὺς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς το λόγιον, ἐκεῖ κατῴκησε [4]). Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ, τύπτουσα τὸ αἰδοῖον, χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν Βαρβάρων κηλωστὰ [5]), τουτέστιν, εἰς τοὺς παρὰ [6]) τοῖς Καρσὶ κοινοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ἑταιρίδες διατρίβουσι. Κηλωτὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὸ πρότερον [7]).

10) καὶ) Noſtri non habent.

11) φθεὶρ) Seb. recte pro φθεῖρες, quod noſtri tuentur.

12) πολλὰς) Vit. 2. πολλούς.

13) ἤτοι — στρόβ.) Deſunt in Vitt. 2 et 3. ſed in Vit. 1. et Ciz. modo ἤτοι deeſt

14) πρωτόμισθ.) Hoc ſchol. non reperitur in Vitt. 2 et 3.

15) ἤτοι) Vit. 1. et Ciz. ἦγουν.

1) διαφθαρ.) Vitt. 2 et 3. φθαρῆναι.

2) ἔφη — αὐτοῦ) Vit. 1. et Ciz. ἔφη τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, non bene.

3) ἀναστρομ.) Vit. 1. et Ciz. ἀναστραμένην.

4) κατῴκησε) Vit. 3. κατῴκισε.

5) κηλωστὰ) Vit. 1. et Ciz. κηλωτά.

6) παρὰ) Ciz. et Vit. 1. περί.

7) κηλωτὰ — πρότερον) Abſunt a Vitt. 2 et 3.

1388. Δυμαντείου σποράς [8])] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων. Δυμάντειον δὲ καὶ Δυμαντείαν σποράν λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ τούτου. Ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν, τῆς εἰς Κνίδον, Ἱππότης ὁ Ἀλήτης [9]).

1389. Λακμώνιοί τε, καὶ Κυτιναῖοι] Λάκμων [10]) ἐν, ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν οἱ Δωριεῖς. Κυτί-

8) Δυμαντ. σποράς) Hoc uoque praemittunt Vit. 2. t Ciz. cum Seb. omissis οἱ αὖ τέταρτοι, sed reliqua rdinant, sicut vulg. nec pus erat, ordinem verboum mutare, haud dubie a lossatore mutatum. Reocauimus itaque lectionem eterem, et post δυμάντειον δυμαντεῖον) inseruimus δὲ καὶ δυμαντείαν, quod dant Vit. 1. et Ciz.

9) Ἱππότ. ὁ Ἀλήτης) Nostri Ἱππότης pro Ἱππότας et ὁ Ἀλήτου pro ὁ Ἀλήτης. Corupta videntur, quae hic raduntur. Aletes enim erat ilius Hippotae, cff. Conon XXVI. Pausan. II, 4, 4. Etymol. ad Ἀλήτης, schol. Pind. Ol. XIII, 18. vbi dic. Ἀλήτης ἡγήσατο τῆς ἀποικίας, rgo legendum videtur vel Ἀλήτης ὁ Ἱππότου, vel cum nostris Codd. Ἱππότης ὁ Ἀλήτου, scl. πατήρ, vel Hippotes ipse nominatur Ἀλήτης, qui Conone l. l. dicitur ἀλώμενος. Forte etiam κνίδιον, pro quo dant Vitt. 2 et 3. κύδαον f. κύτινον, cf. v. seq. legendum e Pausania et schol. Pind. κόρινθον. His iam perscriptis, incidi forte in ep. crit. Bastii lat. p. 49. not. 20, vidique coniecturam nostram κόρινθον pro κνίδιον iam a Villoisonio esse occupatam, et pro Ἱππότας ὁ Ἀλήτης vel legendum esse Ἱππότα ὁ Ἀλήτ. auctore Ruhnkenio ad Vellei. Paterc. p. 12. vel, vt deinde Bast. in Appendice huius epist. a Schaefero ed. p. 11. docuit, et in Cod. Paris. reperit, Ἱππότου ὁ Ἀλήτης. Videntur ergo librarii Codd. nostrorum peruerse scripsisse Ἱππότης ὁ Ἀλήτου pro ἱππότου ὁ Ἀλήτης, transposita syllaba ου in Ἀλήτου, et syllaba ης in Ἱππότης, quod saepius festinationi eorum accidit. Attamen in tanta Codd. Mss. inconstantia ac diuersitate malim legere Ἀλήτης ὁ Ἱππότου f. ὁ Ἱππότου l. ὁ τοῦ Ἱππότου Ἀλήτης, nam, vti constat, artic. in eiusmodi verborum structura semper praemittitur Genitiuo.

10) λάκμων) Nostri cum Steph. pro λακμών.

νιον [11]) δὲ, πολίχνιον [12]) Δωριέων. Σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς.

Κόδροι] Λείπει ὁ καὶ [13]) σύνδεσμος, ἵν' ᾖ, καὶ Κόδροι. Δηλοῖ [14]) δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου τοῦ Ἀθηναίων [15]) βασιλέως· μετέσχον γὰρ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

1390 — 92. Θίγγρον [16])] Θίγγρος, πόλις Ἰκαρίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος Ἰκαρίας. Χερσόνησον [17]) δὲ, τὴν περὶ τὸ Δώτιον, ἔνθα ᾤκει ὁ Ἐρυσίχθων. Κυρίτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας.

1393 — 96. Τῆς παντομόρφου] Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων [1]) καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων Τριόπα [2]), ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος [3]). Ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ

11) κυτίνιον) Sic lege pro κύτινον, vid. ſupra ad v. 980.

12) πολίχνιον) Pro πόλις Vit. 1. et Ciz.

13) ὁ καὶ) Sic cum lineola ſuperſcripta noſtri pro ὁ καί: voc. autem σύνδεσμος abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) δηλοῖ) Vitt. 2 et 3. σημαίνει.

15) Ἀθηναίων) Noſtri pro Ἀθηνῶν, et mox οἱ Ἀθην. pro Ἀθην.

16) Θίγγρον) Hoc ſchol. non extat in Vit. 1. et Ciz. Exhibent quidem Vitt. 2 et 3. ſed eo ordine, quo edd. ante Seb.

17) Χερσόνησ. — Ἐρυσίχθ.) A Seb. additum Vitt. 2 et 3. quoque addunt, ſed pro Δώτιον, vt etiam habent Stephan. et Callimach. in Cer. v. 25, legunt Δωτίνιον. Ἐρυσίχθων: ſic noſtri Codd. cum Aelian. V. H. I, 27. Athen. X, p. 416. Apollod. III, 14, 2. et Io. Tzetz. Chill. II, 665, ſed Palaephat. 24, et Ouid. Metam. VIII, 738. Ἐρισίχθων: vid. de eo Brod. ad Anthol. II, 31, p. 227.

1) Αἴθων) Cff. Reinef. Varr. Lectt. III, 2. p. 370. Leopard. Emendatt. XIII, 9. et Suid. ad v.

2) Τριόπα) Pro Πριόπα Reinef. l. l. pro Τριόπου, quod vulgatae conuenit. Noſtri corrupte: Vit. 1. et Ciz. Εὐρώπης; Vitt. 2 et 3. Τρίωπος. cf. Weſſel. ad Diod. Sic. T. II, p. 379. Schol. Villoiſ. in Hom. Il. β, 75. Τριόπου.

3) Δήμητρος) Vitt. 2 et 3. Δημήτρας.

ἐρέννυσθαι τῆς πείνης 4). Εἶχε δὲ οὗτος 5) θυγατέρα Μήστραν 6) Φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην 7) εἰς πᾶν εἶδος ζώου πιπράσκων ὁ πατὴρ 8), καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο. Ἡ δὲ πάλιν ἀμειβουσα τὸ εἶδος, καὶ φεύγουσα, πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ 9). Ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει· Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτεμὼν 10), ἥτις πωλήσας, ἐλίμωττεν. Ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη 11), καὶ παρὰ τοῦ μὲν βοῦν, παρὰ τοῦ δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφεν ἑαυτήν τε καὶ τὸν ἑαυτῆς 12) πατέρα· ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

Αἴθωνος 13) πτερὰ] Αἴθων ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν Ἡσίοδος 14), διὰ τὸν λιμόν. Πτερὰ δὲ νῦν, τὰ ἔσχατα.

1397 — 1400. Ὁ Φρὺξ δ', ἀδελφῆς 15)] Περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη τῆς Θρᾴκης 16)

4) *τῆς πείνης*) Addunt Vitt. 2 et 3.

5) *οὗτος*) Abeſt a Vit. 1. et Ciz.

6) *Μήστραν*) Sic Vitt. 2 et 3. et Io. Tzetz. Chil. II, 565. *μνήστραν* Vit. 1. et Ciz. hic et poſtea: Palaeph. l. l. *μήτραν*, cf. ibi Fiſch.

7) *μεταβάλλ.*) Vitt. 2 et 3. *μεταβαλλόμενος*, ſcl. pater, non apte. Io. Tzetz. l. l. v. 668. *μεταβάλλουσα ἑαυτήν*.

8) *ὁ πατὴρ*) Abeſt a noſtris, bene.

9) *καὶ ταύτην — τοῦ λιμοῦ*) Deſunt in noſtris. Haec ectio, quam etiam confirmat Leopard. Emendatt. XIII, 9. eſt ex emendatione Sebaſt. pro *ταῦτα εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ*.

10) *ἐκτεμὼν*) Pro *ἐκτέμνων* noſtri, recte. Palaeph. l. l. *διαφθείρας*.

11) *πορνευομένη*) Noſtri *παραπορευομένη*, mendoſe, cf. Palaeph. l. l.

12) *ἑαυτῆς πατέρα*) Vitt. 2 et 3. pro *πατέρα*: Vit. 1. et Ciz. vt edd. vett. *γέροντα*. Deinde Vitt. 2 et 3. *καὶ* inſerunt poſt *ὅθεν*.

13) Αἴθωνος) Hoc ſchol. abeſt a Vitt. 2 et 3.

14) Ἡσίοδ.) Nil eiusmodi iam reperitur in Heſiodo.

15) *ἀδελφῆς*) Vitt. 2 et 3. *ἀδελφοῦ*.

16) *τῆς Θρᾴκης*) Hic ponunt Vit. 1. et Ciz. aptius,

κατέδραμεν, ἤτοι ἐπόρθησε [17]). Οὗτος οὖν, φησί, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος [18]) τῶν πικρῶν, καὶ δικάζοντος αὐτοὺς Μίνωος, πορθήσει.

1401 — 08. Ὃς δήποτ' ἀμφώδοντος] Ὅστις ἤ ποτε [1]) Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ [2]), φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα [3]) καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας. Ἢ, κατὰ τοὺς λοιπούς· Ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας [4]). (Λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτά. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο [5]) ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης [6]), τὸν ὄνον πολλὰ [7]) ἀκούειν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι [8]), διὰ τὸ πολλοὺς [9]) ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν. Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει [10]). Λέγουσιν, ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους, καλουμένους [11]) Ὦτα Ὄνου, ὥσπερ [12]) ὁ Μίδας κρατή-

quam vulgo quae addit ea τῷ· ἐπόρθησε.

17) ἤτοι ἐπόρθ.) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

18) καὶ ἐξάρχ. — δικάζ. αὐτοὺς) A nostris absunt.

1) ὅστις δήπ.) Vitt. 2 et 3. ὃς δή ποτε.

2) κατ' ἐμέ) Hic Vit. 1. et Ciz. adiiciunt: κατὰ δ' ἑτέρους ὄνου, omissis tamen sqq. ἢ κατὰ τοὺς — παρωτίδας.

3) κύφελλα) Vitt. 2 et 3. κύφλα hic et in seqq.

4) τὰς παρωτίδ.) Vitt. 2 et 3. negligunt τάς.

5) διὰ τοῦτο) Vitt. 2 et 3. διὰ τοῦτα.

6) Ἀριστοτ.) De Animal. V, 2. cf. quoque Io. Tzetz. Chill. I, 2.

7) τὸν ὄνον πολλὰ) Vit. 1. et Ciz. πολλὰ τὸν Μίδαν, male.

8) ἄλλοι — λέγ.) Vit. 1. et Ciz. ἄλλος δὲ λέγει.

9) διὰ τὸ πολλοὺς) Pro πολλοὺς Ciz. et Vit. 2. bene: sic quoque Eudoc. p. 290. et Conon. Narr. 1.

10) ἔχει) Pro ἐστὶ Vitt. 2 et 3. at Vit. 1. et Ciz. neque ἐστὶ nequr ἔχει.

11) λέγουσιν — λόφους, καλ.) Vit. 1. et Ciz. λέγεται — λόφοι καλούμενοι: Vitt. 2 et 3. λέγεται — λόφους καλ.

12) ὥσπερ) Pro οἷπερ Vit. 1. et Ciz. recte.

ται, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ληστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ἕνου ὦτα. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ὦτα ἔχων ὄνου, ἀπεκόψεν αὐτά· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει· δάπταις τιτύσκων, τοῦτ' ἔστι, ὁ διὰ τὸ αἷμα, καὶ τὰ τραύματα τὰς μυίας ἀποτοβῶν [13]).

Ex 1403. Δάπταις [14])] Ταῖς μυίαις, παρὰ τὸ δάπτειν.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ] Πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ ἐν Εὐρώπῃ [15]) ἔσονται [16]).

1410. Κανδαῖος, ἢ Μάμερτος] Κανδαῖος καὶ Μάμερτος [17]) ὁ Ἄρης λέγεται.

1412. Ἡ Ἰπιμηθέως τοκὰς] Ἡ Ἀσία. Ἀσίας μὲν καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς· ὅστις Ἐπιμηθεὺς [1]), μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν, ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως] Οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσέως [2]), τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχουσιν, ἧς ὁ Ζεὺς ἐραστὴς, τὸν Περσέα ἐποίησε.

1414 — 15. Τῷ θάλασσα μὲν βατὴ] Ὁ γὰρ [3]) Ξέρξης, ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι κατὰ τῶν Ἀθηναίων [4]) ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν [5]),

13) οἱ δὲ φασιν — ἀποτοβῶν) Haec ſoli Vit. 1. et Ciz. addunt.

14) δάπταις) Hoc ſchol. a Seb. prolatum noſtri ignorant.

15) ἐν Ἀσ. — ἐν Εὐρ.) Vitt. 2 et 3. tollunt vtrumque ἐν.

16) ἔσονται) Abeſt a Ciz. et Vit. 1.

17) Κανδαῖος — Μάμερτ.) Vit. 1. et Ciz. Κανδάων — Μαμερτός. λέγεται, a Seb. additum, noſtri non addunt.

1) ὅστις Ἐπιμηθ vsque ad v. 1414. in Vitt. 2 et 3. deſiderantur.

2) οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσ. — ἔχουσιν) Sic Vit. 1. et Ciz. pro ἐκ Περσέως — ἔχουσ. qua lectione recepta non opus eſt emendatione Sebaſt. qui poſt Δανάης inſerit ὁ Ξέρξης, et legit ἔχει pro ἔχουσιν

3) γὰρ) Inſerunt Vit. 1. et Ciz.

4) Ἀθηναίων) Pro Ἀθηνῶν noſtri

5) ἔχωσεν — ἐποίησε) Vit.

ἤτοι βαθὴν γῆν ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄθων 6) τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ 7). Καὶ τὰ μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράψω. Ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάππερὶ τοῦ Ξέρξου σχολύδρια 8), πᾶσαν τούτου τὴν ἱστορίαπεπλατυσμένως ἐρῶ.

1416 — 20. Οἱ δὲ Λαφρίας οἶκοι Μαμέρσας. Οἱ οἶκοι 9) τῆς Ἀθηνᾶς ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ καὶ Μαμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως 10): Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι καταπαλέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς 11).

Ex 1419. Τὸν χρησμολέτχην αἰτιάσονται 12): Ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε 13):

Τεῖχος Τριτογενεῖ 14) ξύλινον δίδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες

1. et Ciz. modo ἔχων: Vitt. 2 et 3. ἔκφυε, reliquis demtis.

6) Ἄθων) Sic Vit. 1. et Ciz. cum Herodot. VII, 22. Ἄθωνα Vitt. 2 et 3.

7) ὡς ὁ Ἡρόδ. ἱστορεῖ) Absunt a noſtris, quin adeo a Vit. 1. et Ciz. reliqua huius ſcholii.

8) σχολύδρια) Vitt. 2 et 3. χολύδρια: vtrumque voc. Lexica ignorant. Seruandum σχολύδριον, quod eſt Deminutiv. a σχόλιον, vt νησύδριον a νῆσος.

9) οἱ οἶκοι) Noſtri pro οἶκος, aptius.

10) οὕτως) Noſtri non habent.

11) καὶ μέμψ. — αὐτούς) Exciderunt in Vit. 3. oſcitantia librarii, quia in ſchol. ſeq. repetitur αἰτιάσονται.

12) αἰτιάσ.) A Seb. additum comprobant Vitt. 2 et 3.

13) τόδε) Vitt. 2 et 3. τάδε.

14) τριτογενεῖ) Vit. 1. et Ciz. τριτογενείῃ, Vitt. 2 et 3. τριτογενείων, contra metrum. τριτογενεῖ Herodot. VII, 141. Polyaen. Strateg. l. I, p. 41. Scholiaſt. ad Ariſtoph. ἱππεῖς p. 349, b. et ſchol. Hermogenis Syrian. et Soſ-

ντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε [15]) στρατηγῶν εἶπεν αὐτοῖς [16]), τὸν χρησμὸν εἶχος ξύλινον τὰς ναῦς αἰνίττεσθαι [17]). διὸ πεισθέντες [18]) κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ναῦς [19]). Ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Ex 1420. Πλούτωνος λάτριν] Φασὶν, ὅτι ἐν ᾧ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ οὗ [1]) Ἅιδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφήνιζε [2]).

1422. Δίπλακα σκέπην] Δίπλακα εἶπεν, ἐπειὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς· δύο γὰρ δέρματα ἔχει. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς καρποῦ τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδήλωσεν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι [3]) πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν.

1424. Ἅπας δ' ἀναύρων] Ἰστέον, ὅτι [4]) ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται πὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν· μόνος γὰρ ὁ ἐν Ἀττικῇ [5]) λισσὸς, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ [6]) Ὀνοχῶνος [7]) καλούμενος πεξηράνθησαν [8]), ὡς φησιν Ἡρόδοτος καὶ Καλλίμαχος·

ater p. 110. *T.* II, *Rhet.* ldin. Thryll.

15) τότε) Vitt. 2 et 3. ηικαῦτα.

16) εἶπεν αὐτοῖς) Vitt. 2 t 3. συνεβούλευσε.

17) αἰνίττεσθαι) Pro λέγειν comprobant Vitt. 2 et 3. Videtur esse, vt συνβουλ. ex emendatione Io. Tzetzae in altera recensione, nam Vit. 1. et Ciz. qui, si fallor, sunt primae recensionis, λέγειν tuentur.

18) διὸ πεισθ.) Vit. 1. et Ciz. πεισθ. δέ.

19) ναῦς) Addunt Vitt. 2 et 3.

1) ἐκ τοῦ) Vitt. 2 et 3. tollunt ἐκ.

2) ἐσαφ.) Vitt. 2 et 3. ἐσαφήνισε.

3) ἀρχαῖοι) Pro Ἀχαιοὶ nostri cum Seb.

4) ἰστέον, ὅτι) Vit. 1. et Ciz. praemittunt, et mox ὡς πάντες pro ὅτι πάντες.

5) ἐν Ἀττικῇ) Sine art. τῇ Vit. 1. et Ciz. ἐν Ἀττικοῖς Vitt. 2 et 3.

6) ἐν Θεσσαλ.) Nostri art. τῇ iterum omittunt.

7) Ὀνοχ.) Pro Ὀνόχων a Seb. emendatum, recte nostri vulg. tenent.

8) ἀπεξ.) Pro ὑπεξηράνθ. nostri.

Ἡρόδοτος δὲ φησὶ 9), ἀποξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος 10) δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426. Κύφελλα] Τὰ ὦτα εἶπεν 11) ἀνωτέρω, νῦν δὲ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. Λέγει δὲ νῦν τὰ πύκνωμα τῶν βελῶν.

1427 — 28. Κίμμερός θ' ὅπως] Κιμμέριον ἔθνος περὶ 12) τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον 13). Ὁ δὲ νοῦς· Ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς 14) τῶν Κιμμερίων, ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος 15) ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα, συγκρύψει 16) τὸν ἥλιον.

1429 — 31. Λοκρὸν δ' ὁποῖα] Ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται, ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν 17).

9) καὶ Καλλίμαχος· Ἡρόδοτος δὲ φησὶ) Vit. 1. et Ciz. addunt, a reliquis omissa; quae sane lectio videtur verissima. Attamen, vt me docuit Thryllit. apud Sotionem de lacubus p. 127. ed. Sylb. legitur: τὴν κατὰ Ἄβδηρα λίμνην Κύστειρον καλουμένην φασὶ τὸ Ξέρξου στράτευμα πῖνον ἀναξηρᾶναι. cf. Herodot. VII, 196. Locus Callimachi laudatus inerat libro περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ, ποταμῶν deperdito.

10) ἄναυρος) Schol. Apollon. I, 9. ἄναυρον λέγει τὸν χειμερρόον· οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. cf. Sturz. ad Pherecyd. p. 181. et Spanh. ad Callimach. in Dian. 101.

11) εἶπεν) Tollunt Vit. 1. et Ciz. legentes: ἀνωτέρω μὲν κύφελλα τὰ ὦτα, νῦν δὲ φησι τὰ νέφη. cf. Suid. de voc. κύφελλα.

12) περὶ) Ciz. et Vit. 1. παρά.

13) κεκαλ.) Vitt. 2 et 3. κεκαλυμμένοι. cff. de Cimmeriis Io. Tzetz. in Chil. XII, 448, et schol. Aeschyl. Prometh. 729, vbi dicc. ἀφώτιστοι et habitare ad Taurum Scythicum et paludem Maeotida.

14) σκοτασμὸς) Nostri pro σκοτισμός.

15) σκότος) Vit. 1. et Ciz. σκότον.

16) συγκρύψ.) Nostri κρύψει, vt Lycophr.

17) χρόνον — ἀσθένειαν) Vitt. 2 et 3. τῇ νίκῃ λαμπρυνθεὶς, reliquis demtis. Vit.

1432 — 34. Μόσυνα Φηγότευκτον] Νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι [1]) γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους· ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης φησὶν [2]), νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου [3]) Φυγῆς γεύσεται, ναῦν [4]) ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κόρη ἀναζητεῖ [5]) σκότον ἐρημίας, ὥστε εὑρεῖν ἐν αὐτῇ [6]), ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου πολεμίου [7]) διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως [8])· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται Φυγῆς ὁ Ξέρξης. Ἡ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν μόσυνα Φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν. Οὕτω δὲ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματουμένη χαλκηλάτῳ ξίφει (ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλᾶται [9]) καὶ ψηλαφᾷ) λυσιψίαν κνεφαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν [10]) οὕτως. Ἡμεῖς δὲ [11]), κατὰ τὰ προυπεσχημένα [12]), τὴν περὶ τοῦ Ξέρξου στορίαν πλατυτέρως γράφειν ἀρχώμεθα.

1. et Ciz. consentiunt cum vulg. sublatis modo ἐ ϑᾶττον — ἀσθένειαν.

1) εἰώθασι — ξυλίνους) Non extant in nostris.

2) φησὶν) Hinc Seb. verba schol. proxime praeced. ἐνθήσας — ῥόδον perperam repetiit, quae haud dubie margini cuiusdam Cod. Msc. allita alieno loco sunt obtrusa. Eiicienda itaque, cum nil ad sensum verborum iuuandum facerent, curauimus.

3) παλιμπλ.) Vit. 3. παλιμπλόου.

4) ναῦν) Vit. 1. et Ciz. ναῦς, non apte.

5) ἀναζητεῖ — ἐρημίας) Vit. 1. et Ciz. ζητεῖ σκότου ἐρημίαν: Vitt. 2 et 3. ἀναζητῶν σκότος ἐρημίας.

6) ἐν αὐτῇ) Pro ἐν αὐτῷ bene iungunt voc. ἐρημίας.

7) πολεμίου) Vitt. 2 et 3. non agnoscunt.

8) ἡ δὲ σύνταξις vsque ad χαλκηλάτῳ ξίφει desiderantur in Vit. 1. et Ciz. In Vitt. 2 et 3. modo ἡ δὲ σύντ. οὕτως.

9) παμφαλᾶται) Vitt. 2 et 3. παμφαλῶται, perperam.

10) καὶ ταῦτα μὲν — vsque ad v. 1437. omnia absunt a Vit. 1. et Ciz. Videntur addita a Io. Tzetza, qui in Chil. I, 32. eadem eodemque modo narrat.

11) ἡμεῖς δὲ) A Seb. addita Vitt. 2 et 3. non addunt.

Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηνῶν ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν δὲ παρὰ [13]) Πέρσαις ἱκετεύει Δαρεῖον, στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν [14]). Καὶ πείθεται, ὡς Ἀριστείδης [15]) φησίν. Ἡρόδοτος [16]) γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπὸ Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις καὶ ἑτέρας οὔσας ὑπὸ Δαρεῖον. Ὃ μαθὼν ὁ Δαρεῖος ἤρετο, τίνες εἶεν οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντος δὲ τούτου περὶ τὸν Ἄθων [20]), ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, παραλύει μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς· δευτέρῳ δὲ ἔτει τῷ ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις στ-

12) προϋπισχ.) Vit. 3. ὑπισχόμενα, ſcl. ad v. 1414.

13) δὲ παρὰ) Pro οὖν περὶ Vitt. 2 et 3.

14) κατ' Ἀθην.) Vitt. 2 et 3. pro κατὰ Ἀθ.

15) Ἀριστείδης) Equidem non repugnauerim Sebaſtiano, qui Mileſium illum hiſtoricum, a Plutarcho in Parallel. Stobaeo Serm. VII, aliisque ſaepius laudatum in hiſtoria, quam de rebus Perſicis conſcripſerit, intelligi arbitratur. Veruntamen ſi is Io. Tzetz. in Chil. I, 32. v. 852. conſuluiſſet, quem vero neque hic, neque alias conſulere ſuſtinuit, Aelii Ariſtidis Panathenaicum intelligendum eſſe cognouiſſet, nam ibi ſic: ὡς ὁ παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριστείδου γράφει. Attigit, vt Seb. obſeruat, quod Tzetzes hic refert, idem Ael. Ariſtid. in orat. πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, c. 278. vbi ſcholiaſt. haec adnotat: ἱκετεύει τὴν τυραννίδος ὁ Ἱππίας, μετεπέμψατο ἦλθε πρὸς Δαρεῖον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.

16) Ἡρόδοτ.) L. V, 97 ſqq.

17) Ἀριστηγόρου) Vt Herodot. et Io. Tzetz. in Chil. l. l. ſed Vitt. 2 et 3. Ἀριστάρχου, perperam.

18) ἔτ. οὔσας) Vitt. 2 et 3. deleto voc. πολλὰς, bene.

19) εἶεν) A Seb. ſuppletum noſtri non agnoſcunt.

20) Ἄθων) Noſtri, vt ſupra, pro Ἄθωνα (Io. Tzetz. Chil. l. l. v. 856. πρὸς Ἄθω) ſed ναυαγ. τούτου, vt edd. ante Seb. ναυαγήσαντα — τοῦτον: cf. de hoc naufragio Herodot. VI, 44 et 45.

ρίδα [21]), γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν. Οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς Φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Εὑρόντες [22]) δὲ Μῦν τινὰ Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν. Ὡς καὶ Ἄρθμιον [23]) τὸν Ζε-

21) σπυρίδα) A Seb. perperam eiectum reuocauimus, nam πρέσβεις ab ipso e Codd. quibusdam intrusum non historiae quidem, cf. Herodot. VI, 48, sed Io. Tzetzae, auctori huius scholii, in Chill. I, v. 858. aduersatur, vbi eadem tradit: πέμπει δ' αἰτῶν τοῖς Ἀττικοῖς σπυρίδα γῆν καὶ ὕδωρ, h. e. *sportulam terra et aqua repletam*. Vitt. 2 et 3. legunt κυρσίλαν, mendose, quod vero σπυρίδα magis conuenit: forte leg. κυσίριν, vas, vel κυρσίλον, qui postea nominatur, verum is erat Athenienſis. Sine dubio πρέσβεις, quod iam latet in ἔπεμψε, in Codd. Sebast. a glossatoribus est illatum.

22) εὑρόντες) Addunt nostri, bene: omisso vero voc. Μῦν, quod fortasse excidit. Io. Tzetz. Chil. I, 888. in historia Xerxis commemorat Mandroclem Samium. An ille est, qui hic Μῦς nominatur? Videtur esse, et compendio scripturae Μανδροκλῆς corruptum.

23) Ἄρθμιον) Nostri pro Ἀριθμιον, recte. In ora Vit. 3. adnotatur: εἴρηται περὶ τοῦ Ζηλείτου Ἀρθμίου, οὗ καὶ Δημοσθένης μέμνηται. Arthmium autem Zelitam infamia notatum fuisse, quod aurum Medicum in Graeciam corrumpendorum Graecorum causa intulerit, Demosth. Philipp. III, T. I, p. 121, et de falsa legat. p. 428. ed. Reisk. tradit, Nonnus, id affert Thryllit., ἐξηγήσει ἱστοριῶν in ά στηλιτ. Theologi occurrentium p. 127, ed. Eton. Στήλη δέ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει σχήματι τετραγώνῳ, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην (sic) Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Idem narrat Dicaearch. in orat. in Aristogiton. p. 90. ed. Reisk. Ad De-

λείτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα [24]) πρεσβευόμενον. Κυρσίλον [25]) δὲ τῆς Βουλῆς ἕνα, κατελιθωσαν καὶ ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευσε [26]) πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ. Αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελιθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά [27]), ὁ Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι [28]) Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην [29]), ἀνεψιὸν αὐτοῦ, καὶ ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ Νάξον [30]) εἶλαν, καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοίδος [31]) πόλιν. Ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι (σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος [32]) Ἀθηναίων [33]) καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἡττῶν-

mosth. Philipp. III. tradit Reisk. Codd. Paris. V et VIII, et Augustan. I et II. legere Ἀριθμιον.

24) χρυσίον — κομίσαντα) Vitt. 2 et 3. περὶ Δαρείου χρυσίον βαρβ. αἰτήσαντα, quod vero Demostheni et Dicaearcho repugnat, qui narrant: ὅτι χρυσὸν l. χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων Μήδων ἤγαγε l. ἐκόμισε ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων.

25) κυρσίλον) Vitt. 2 et 3. κυρσίλιον, et postea κυρσιλίου pro κυρσίλου.

26) συνεβούλευσε) Pro συνεβούλευε nostri, bene.

27) τῷ αὐτῷ — Ὀλυμπ. οά) Haec verba Vitt. 2 et 3. annectentes superioribus παῖδας αὐτοῦ cum interpunctione, pergunt sic: Ὁ δὲ Δαρεῖος, non inepte.

28) ἐκστῆσαι) Vitt. 2 et 3. ἐκστῆναι.

29) Ἀρταφ.) Herodot. VI, 94.

30) Νάξον) Herodot. l. l. Ἀθήνας, sed Io. Tzetz. Chil. I, 862. quoque Νάξον.

31) Εὐβοίδος) Pro Εὐβοίδα nostri non agnoscunt: retinent vulg. Forte leg. vt in Chil. l. l. v. 962. Εὐβοίας.

32) Μιλτ. στρατηγ.) Mire Vit. 3. καὶ Μιλτιάδης στρατηγοῦντες.

33) Ἀθηναίων) Nostri cum Seb. pro Ἀθηνῶν.

ι 34), καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν. Ὅπερ ἀκηὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἠὐτρεπίζετο στρατεῦσαι 35). πὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ ζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν λευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέται, Μαρδονίου λέγοντος 36) αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταένου δὲ τοὐναντίον. Ἦν δὲ 37) ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ 38) ς στρατιᾶς, ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πενκόσιαι 39). Πλοῖα δὲ δισχίλια 40) διακόσια ἑπτά 41). ετρακόσια δ' ἦν 42) τάλαντα ἡμερήσια τροφὴ τῷ στρατῷ. τρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆαι τὰς Φύσεις 43). Βούβαρις γὰρ καὶ ὁ πενταπηχυς ρταχαῖος 44) προπεμφθέντες 45) μετὰ πολλῶν μυριάν, τῆς ὀρυγῆς 46) τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον ὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν

34) ἠττῶντο) Herodot. VI, 14.

35) στρατεῦσαι) Herodot. II, 1.

36) Μαρδ. λέγ.) Herod. II, 5.

37) ἦν δὲ) Noſtri pro ἦν ν.

38) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. ὐτοῦ.

39) μυριάδ. πεντακόσιαι) ro μυρ. πεντακόσιοι noſtri. ic quoque Io. Tzetz. Chil. , 879: aliter Herodot. VII, o et 184.

40) δισχ.) Pro χίλια conenſu noſtrorum dedit Sebaſt.

41) ἑπτά) Pro ἑξήκοντα noſtri Codd. cum Io. Tzetz. in Chil. I, 877. et Herodot. VII, 184. Sine dubio litterae ζ et ξ confuſae, quae primum erant ſcriptae.

42) ἦν) Noſtri ἦσαν.

43) Φύσεις) Io. Tzetz. in Chil. I, v. 883. τῶν στοιχείων.

44) Ἀρταχαῖος) Sic quoque noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, v. 918. ſed Herodot. VII, 21. Ἀρταχαίης.

45) προπεμφθ.) Seb. conſentientibus noſtris pro προὐπεμφθ. quod eſt auctore Thryllit. σόλοικον, immo barbarum.

46) ὀρυγῆς) Ita quoque Io. Tzetz. Chil. I, 915. Vit. 2. ὀρυγοῦς: Vit. 3. ὀρυοῦς, vitioſe. Herodot. l. l. τοῦ ἴσθμου. Lexica vero quum

ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη [48]) (ποδῶν) δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δούλην, δεσμεῖ τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς πρώτερας, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν [49]· ναῦς πλαγίας [50]) κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. Ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς. Ἄνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκοὺς ὑπεστόρεσαν [51]) καὶ προσήλωσαν. Εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς [52]), καὶ ἐπερράνον ἐπὶ τὴν γῆν [53]) Φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείουσαι [54]) τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας [55]), καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω

ignorent voc. ὀρυγή, omnino leg. ὀρυχῆς.

47) διακοσίαις) Sic noſtri cum Io. Tzetz. Chil. I, 891. verum Herod. VII, 35. τριακοσίαις: forte σ et τ permutatae.

48) ζεύγη) Vitt. 2 et 3. addunt βοῶν, ſine dubio ex ore dictantis male exceptum, et fraude adiuncti ζεύγη corruptum pro ποδῶν, ita vt ποδῶν δεσμῶν ſit i. q. Io. Tzetz. in Chill. I, 892. vno verbo ποδοπεδῶν, Herodot. vero l. l. πεδίων exprimit. Vncis incluſum ποδῶν addidimus.

49) ἑτέρας — ἐποίησαν) Vitt. 2 et 3. ἑτέρας δὲ γεφύρας τούτῳ τῷ τόπῳ ἀντὶ τῆς πρ. ἐπ. ſane non inepte, niſi vulgat. magis congrueret Herod. VII, 36, τὰς δὲ ἄλλος ἀρχιτέκτων ἐζεύγνυσαν· ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε.

50) πλαγίας) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 895: Herod. l. l. ἐπικαρσίας: ſed Vitt. 2 et 3. πλαγίως.

51) ὑπεστόρ.) Vitt. 2 et 3. ὑπεστήριξαν.

52) τὰς δοκ.) Vitt. 2 et 3. τοὺς δοκ.

53) ἐπέῤῥαν. — γῆν) Noſtri modo ἔῤῥαινον, ſublatis ἐπὶ τὴν γῆν. Io. Tzetz. l. l. v. 908. ἄνωθεν (h. e. ἐπὶ τὸν γῆν) ἐπιῤῥαίνουσι μυῤῥίνην τε καὶ δάφνην.

54) ἕτεραι — περικλείουσαι) Vitt. 2 et 3. ἕτεροι δοκοὶ περικλείοντες.

55) τις ὀλισθ.) Noſtri pro ὀλισθ. τις. Deinde πίσῃ pro

ιὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λιθίνην αὐτῷ [56]) ἕδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗπερ Φιδρυσθεὶς [57]) ὕστερον, ὅτε [58]) παρεγεγόνει, τὸ στράτευμα ἔβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας [59]), ἐλθὼν [60]) ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο [61]) χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. Καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε [62]) ἀργυρίου ἐχαρίσατο δισχίλια [63]) τάλαντα, καὶ ὑ μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομέναις [64]). Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀσπασάμενος [65]), καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας [66]), ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας [67]) καὶ Λυδίας. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον [68]) ἐχρύσωσεν [69]) αὐτὴν διὰ τὸ

ταπαύσῃ. Io. Tzetz. Chil. I, 904. μή πως ἐκ τῶν πλαγίων τὶς εἰς θάλασσαν ἐμπέσοι.

56) αὐτῷ) Vitt. 2 et 3. αὐτοῦ.

57) ἰφιδρυσθεὶς) Nostri recte pro ἰφιδρυθεὶς l. ἰφιδρυνθεὶς.

58) ὅτε) Pro ὅταν Vitt. 2 et 3. bene.

59) τῆς Φρυγ.) Nostri delent art. τῆς.

60) ἐλθὼν) Vitt. 2 et 3. addunt Περσιστράτῳ, quod turbat contextum verborum. Thryllit. coniicit παν-στρατί.

61) ἐδωρήσ.) Herodot. VII, 27. Nostri ἐχαρίσατο, vt mox quoque ἐχαρίσατο pro ἐχαρίζετο, bene.

62) τότε) Praemissum δὲ delent Vitt. 2 et 3.

63) δισχίλ.) Vit. 3. δυσχίλ.

64) καὶ ὑ μυρ. — ἀπολειπομένας) Vitt. 2 et 3. καὶ τετρακοσίας μυρ. δαρεικῷ χρυσονομίσματι χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπόμενος, mendose. Herodot. VII, 28. τετρακοσίαις μυρ. στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάσιν.

65) ἀσπασάμενος) Vitt. 2 et 3. ἀποδεξάμενος. Io. Tzetz. Chil. I, 930. τὴν γνώμην θαυμάσας.

66) ἀποπληρ.) Pro ἀναπληρώσας nostri cum Herodot. VII, 29.

67) διὰ Φρυγίας) Nostri sine art. τῆς.

68) Ἡρόδοτ.) VII, 31.

κάλλος αὐτῆς. Κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μετα-
βρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πε-
ρευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω [70]), ἐπικυψάντων τῶν
ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη [71]) ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πη-
νειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις [72]) ὁ
Ἴλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Πεφθακότος δὲ αὐτοῦ [73]) τὸν
τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις [74]) ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγέ-
νετο ἕτερα· ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπη-
κόπως [75]) τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρμα-
καὶ αὐτὸς διεπεραιοῦτο [76]).

Ἐρχομένου δὲ καὶ αὐτοῦ [77]) πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Δε-
λφοῖς ἐδόθη χρησμὸς τοιοῦτος [78]).

Τεῖχος [79]) Τριτογενεῖ ξύλινον δίδοῖ εὐρυόπα Ζεύς,
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει [80]).
Μὴ δὲ σύγ' ἱπποσύνην [81]) τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα [81])
Πολλὸν ἀπ' Ἠπείρου στρατὸν ἄμυχος, ἀλλ' ὑπεχωρεῖ.

69) ἰχρύσ.) Herodot. *δυ-
σησάμενος πόσμῳ χρυσέῳ.*

70) προσωτέρω) Vitt. 2 et 3. πρόσω. Vulg. προσωτέρως.

71) ἐξηράνθη) Pro ἀπεξήρ. noſtri cum Tzetz. Chil. I, v. 931.

72) ἐν Ἀθήναις) Io. Tzetz. v. 933. in Chil. I. περὶ Ἀθή-
ναις. Idem h. l. eſt ἐν, quod περί.

73) πεφθακότος — αὐτοῦ) Pro πεφθακότες Vit. 2. bene, vt antea πορευομένου αὐτοῦ.

74) ἔκλειψις — ἐγένοντο ἕτε-
ρα) Vitt. 2 et 3. bene pro ἔκλ. ἥλ. ἐγένετο καὶ σημ. ἕτερ. cf. Herodot. VII, 17.

75) ἀπερικόπως) Abeſt a noſtris, non bene. Io. Tzetz. in Chill. I, 950. ἀπερικοπῶς ἀδιστάκτῳ βάσει.

76) διεπεραιοῦτο) Noſtri recte pro διαπεραιοῦτο.

77) καὶ αὐτοῦ) Noſtri addunt, bene.

78) τοιοῦτος) Vitt. 2 et 3. οὗτος.

79) τεῖχος) Herodot. VII, 141. vid ſupra ad v. 1419. *Leguntur quoque hi verſ. ap. Niceph. Gregor. ad Syneſ. p. 369. et primus ſolus p. 482. Addit ſubiungitque ſtatim, reliquis reſciſſis, priori verſui ſchol. Hermogenis Soſipater et Syrianus:* ὦ θεῖα σελήνη, ἀκολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναιξί. Thryllit.

80) τό — ὀνήσει) Vit. 2. τότε τέ κατονήσει: Vit. 3. τοῖ τε κατανήσει, perperam.

81) ἱπποσύν.) Vit. 2. ἱπ-

καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθήναις εἶασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς Βαρβάρους κατεναυμάχησαν, σοὰ πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν πάντα. Ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεων [83]) ὄρος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσεως [84]) ἐκρύβη ὁ ἥλιος. Τότε μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν τοῦτο [85]), εἶπε τοῖς στρατιώταις· „Ἀριστοποιήσασθε, ὦ ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅιδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. Θαρρεῖτε δέ· οὐ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν πολεμήσομεν.“ Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον [86]) παρόδους κατείληφε. Καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς [87]) ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελ-

ποσοῦν: Vit. 3. ἱππεσῦν, vitiose.

82) ἰόντα) Vit. 3. ἰόντα.

83) Αἰγάλ.) Nostri Αἰγάλαιον. Lege potius cum Herodot. VIII, 90. Αἰγάλεων. Potterus Αἰγάλεως putat esse formae Ionicae, Αἰγάλαος autem formae communis. Io. Tzetz. Chill. I. v. 978. ἄνωθι τοῦ ἰκγαλέου (αἰγαλέου) ὄρους.

84) ἐπαφέσεως) Verbum ἐπαφίημι Lexica habent, sed substantiuum ἐπάφεσις adhuc ignorant. Vit. 2. legit ἀφέσεως.

85) τοῦτο) Nostri ponunt bene post στρατηγῶν.

86) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον) A Seb. remotum pro ἐν Θερμοπύλαις repositimus, quum illud quoque Io. Tzetz. Chil. I, 960. exhibeat. Malumus cum ipso Tzetza errare potius, si error est, quam ei obtrudere lectionem, etsi veram, tamen ei alienum et a glossatore illatam. Plures autem erant vrbes eius nominis, cf. Steph. Byz.

87) πολλοὺς, seq. μὲν, Vitt. 2 et 3. delent, recte. cf. Herodot. VII, 224.

Φοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη [88]) γενναίως μαχόμενος, ὡς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι [89]). Τέλος δὲ [90]) συμπατήσαντες [91] αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Λαβόντες δὲ [92]) τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον, προσπεσὼν ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μικρὰ λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ [93]) στρατεύματος, ὑπεχώρει. Καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διαφθείρονται. Αὐτὸς δὲ ἀπὸ Στρυμόνος [94]) νηὶ Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν [95]) θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις πρὸς τὴν πατρίδα [96]) δυστυχῶς ὑποστρέφει. Τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἱέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ Μασίστιον, τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνῃρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτω. Ξέρξης δὲ, πρὶν τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν [97]) ἐν Σάρδεσι παραγεγονὼς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασιστίδος [98]) ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ

88) ἀντίστη) Vit. 3: ἀντιστῆσαι.

89) μάχεσθαι) Vit. 3, μαχίσασθαι.

90) τέλος δὲ) Pro τέλος Vitt. 2 et 3.

91) συμπατήσ.) Nostri male συμπατήσαντα.

92) λαβ. δὲ) Nostri seq. καὶ tollunt, et pro λεωνίδου legunt λεωνίδους.

93) ἑαυτοῦ) Nostri non agnoscunt cum Io. Tzetz. Chil. I, 994.

94) ἀπὸ Στρυμ.) Nostri ἀπὸ Στ. Io. Tzetz. Chil. I, 996. ἀπὸ Στρ. ἐπιβὰς νηὸς αὐτὸς φοινίσσης.

95) εἰς τὴν) Sic quoque Io. Tzetz. Chil. I, 998. Vit. 3 πρὸς τὴν.

96) πρὸς τὴν πατρ.) Nostri cum Io. Tzetz. l. l. v. 1000. pro εἰς τὴν πατρ.

97) ἧτταν) Pro ἥτταν nostri, recte.

98) Μασίστ.) Nostri Masistidos. Io. Tzetz. Chil. I,

υνέχιρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν 99) ἀπόλωλεκὼς
ἣν Περσίδα, οἷα καὶ 100) πάντες οἱ ἡττημένοι διαπράτ-
ονται. Τέλος ἐλθὼν 101) εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πέν-
θος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

1437. Δειναῖσιν 1) ἀρχαῖς] Ταῖς δειναῖς ἀκταῖς,
ηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοιτιν] Ἀντὶ τοῦ, εν 2)
οῖς πεδίοις, ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως, ἤτοι τῆς ἀρου-
ένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439 — 40. Ἕως ἂν αἴθων] Ἕως ἂν ὁ Μα-
εδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν κατακαύσῃ τὸν πόλεμον, κυ-
ιεύσας καὶ μοναρχήσας. Ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάν-
ρου, ἡ Ὀλυμπιὰς 3), εἰς Πυῤῥὸν, τὸν Ἀχιλλέως, καὶ
Ἕλενον, τὸν Πριάμου, τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν. ὡς
ρησι Θεόπομπος 4) καὶ Πύρανδρος 5). Ἀνά, ει δὲ τὸ

007. γυναικὸς αὐτοῦ τοῦ Μα-
ιστίου.

99) πᾶσαν) Vit. 2. ἅπα-
αν.

100) οἷα καὶ) Io. Tzetz.
Chil. I, 1011. addit bene
ἐκεῖ νῦν.

101) ἐλθὼν) Noſtri cum
Io. Tzetz. Chil. I, 1012.
ro ἀπελθὼν.

1) Δειναῖσιν) Schol. v.
1437 et 1438. in Vitt. 2 et
3. non reperiuntur. Vit. 1.
et Ciz. δίναισιν pro δειναῖσ.
ff. Nott. ad Lycophr. Seb.
nic addit: *Minime placet*
haec interpretatio, ideoque
eam non ſequimur. Verum
quamnam ſequitur? nullam
dedit aliam.

2) ἐν) Delent Vitt. 2
et 3.

3) Ἡ γὰρ μήτηρ — Ὀλ.) Sic Vit. 1. et Ciz. bene, pro ἡ γ. Ὀλ. ἡ μήτ. Ἀλεξ.

4) Θεόπομπος) *In hiſtoriis Philipp. quas libris* 58. *conſcripſiſſe teſtantur plures auctores, inpr. Diod. Sic.* XVI, *p.* 511. *vid. Phot. Bibl. C.* 176. Sebaſt. Vit. 3. perperam Θεόπεμπτος. Supra ad v. 174. quoque vulg. Θεόπεμπτος pro Θεόπομπος. cf. ibi dicta.

5) Πύρανδρ.) Forſ. in Peloponneſiacis, quorum mentionem facit Plutarch. in Parall. min. c. 37. T. VII, p. 250, ed. Reisk. ὡς Πύρανδρος ἐν τετάρτῳ πελοποννησιακῶν. Forte leg Πείσανδρος. cf. *Bibl. der alten Litterat. St.* II, *p.* 104, et Heyne ad Virg. Aen. T. II, p. 233.

γένος, ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακόν· ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δω
δανον.

1441. Θεσπρωτὸς [6])] Διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτ
Ἠπειρῶτιν εἶναι.

Χαλαστραῖος] Γράφεται [7]) καὶ Χαλαδρηῖος· κ
γὰρ παρακατιὼν [8]), φησί· Χαλάδρης λύκον. Χάλαδ
δὲ, ἢ Κάναστρον [10]), πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀ
ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ [11]).

1442. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων] Ὁμαίμων, τῶν Πε
σῶν, παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος καὶ Ἡρ
ξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος. Ὁ γὰρ Ἀλέξαν
ἀπὸ Ἡρακλέους τοῦ Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Πε
σέως [12]). Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, κ
Σθένελος. Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης [13]) Ἡ
Ἡρακλῆς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀΦ' Ἡρακλέους καὶ Νε
πτολέμου κατῆγε τὸ γένος.

1443 — 45. Ἀργείων πρόμους] Ἢ Ἀχαιῶ
πρόμους. Ἀργεῖοι δὲ [14]) καὶ Ἀχαιοῖοι, οἱ Ἀθηναῖ

6) Θεσπρωτὸς) Abeſt hoc ſchol. a Vitt. 2 et 3. exhibent quidem Vit. 1. et Ciz. ſed demum poſt χαλάδρης λύκον.

7) γράφεται καὶ χαλ.) Vit. 1. et Ciz. pro καὶ χαλ. γρ. Vit. 2. et 3. γράφεται ignorant. Deinde Vit. 1. et Ciz. praemittunt καναστραῖος λεώς pro χαλαστραῖος: Vitt. 2 et 3. vero modo καναστραῖος. cff. Nott. ad Lycophr.

8) καὶ γὰρ παρακατιὼν) Sic noſtri cum Seb. pro καὶ γὰρ κατιών.

9) χάλαδρα) Vit. 1. et Ciz. καλάδρα. Haec autem vsque ad δηλοῖ abſunt Vitt. 2 et 3.

10) ἢ κάναστρον) Pro χάλαδρα Vit. 1. et Ciz. κάναστρα, vid. Steph. κάναστρον, et Nott. ad Lycophr.

11) δηλοῖ) Pro φησὶ Vit. 1. et Ciz. bene.

12) ὁ γὰρ Ἀλέξ. — Περσέως) Vit. 1. et Ciz. haec apte inſerunt, omiſſis ad extrem. cum Vitt. 2 et 3. verbis οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως, alieno plane loco poſitis.

13) Ἀλκμήνης) Sic Vit. 1. et Ciz. ſublata praepoſitione, recte.

14) Ἀργεῖοι δὲ) Vit. 3 Ἀργ

Απῴκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας [15]) τινὲς τῶν Αθηναίων. Νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας Φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατορίας [16]).

1446. Ὧι δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων] Ἀδελφός μου, φασὶ, μετὰ ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῶν νομισθήσεται [1]). Ὁ δὲ λόγος [2]) περὶ Ταρκυνίου, τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως [3]). οὗτος γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν [4]) οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. Ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον [5]), εἶτα Νοῦμαν, Τοῦλλον Ὁστίλλιον τρίτον, τέταρτον Ἄγκον Μάρκιον [6]), πέμπτον Ταρκύνιον Πρίσκον [7]), ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον [8]), ἕβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον [9]), εἶτα Βροῦτον καὶ ἑτέρους [10]).

15) *εἰς Πέρσας*) Noſtri pro *εἰς Πέρσ.* In Vitt. 2 et 3. excidérunt *τινὲς — τοὺς Πέρσας* lapſu librarii ob repetitum voc. *Πέρσας*.

16) *τῆς μονοκρ.*) Vit. 1. et Ciz. pro *τὴν μοναρχατορίαν*, ecte, ſcl. *σκῆπτρον*. Addunt deo Vitt. 2 et 3. *τὰ σκῆπτρα τῆς μονοκρ.*

1) *ἤτοι ἐκ — νομισθήσεται*) Vit. 1. et Ciz. tantum *ἤγουν συγγενὴς*, Vitt. 2 et 3. *ἤγουν συγγένειαν*.

2) *ὁ δὲ λόγος*) Vitt. 2 et 3. *λέγει δέ*.

3) *Ταρκυνίου — βασιλέως*) Noſtri, vt ante Seb. *Ταρκινίου τοῦ Ῥωμαίων*.

4) *ὡς φλυαρ.*) Vit. 1. et Ciz. *ὡς λέγουσιν*, omiſſis ſqq. *οἱ τὰ — σχολιάσαντες*. Haec ſunt Iſaac. Tzetzae, illa vero Io. Tzetzae.

5) *Ῥωμύλον*) Noſtri *Ῥωμῦλον*, vt etiam ap. Dionyſ. Hal. in quibusdam editt

6) *Ἄγκ. Μάρκιον*) Noſtri, vt ante Seb *Μάρκον Ἄγκιον*.

7) *Ταρκύν. Πρίσκον*) Vitt. 2 et 3. vt olim, *Ταρκ. τὸν ὑπερήφανον*, *οὐ Ταρκίνιον*, perperam. In Vit. 1. et Ciz. *Ταρκ. ἕβδομον* negligentia librarii exciderunt.

8) *Σέρβ. Τούλλ.*) Noſtri modo *Τούλλιον*.

9) *ἕβδομ. — ὑπερήφ.*) Deſunt etiam in Vitt 2 et 3.

10) *ἑτέρους*) Vit. 3. *τοὺς ἑτέρους*.

Ἐκεῖνοι δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος [11] τρίτος Ὀστίλλιος [12]) Ἄπυς [13]), τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος [14]), πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος [15]), ἕκτος Ταρκύνιος Τούλλιος [16]) (ἕκαστος γὰρ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρᾶτο [17]) τοῖς ὀνόμασιν) ἕκτος οὖν ἐστι [18]), φησὶ ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρκύνιος [19]). Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. Ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκων [20]) ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, οὐ οὕτω φημὶ, ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἓξ γενεὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρκύνιος πολεμήσει· Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλάκις [21]) καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσσῃ ἀλλήλους [22]) ἐπολέμησαν. Ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενῆ τοῦ πρώτου [23]), ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ

11) Πομπ. Λίος) Sic quoque Vitt. 2 et 3. Debet esse Πομπήλιος. Vit. 1. et Ciz. πομπήϊος ἐστὶ ἰὸς (lege λίος).

12) Ὀστίλλιος) Pro Ὀστίνιος Vit. 1. et Ciz. recte: reliqui vulg. tuentur.

13) Ἄπυς) Vitt. 2 et 3. Ἄμπυς. Vit. 1. et Ciz. Ἄπις.

14) Μάρκ. Καρπίν.) Consentiente Vit. 2. Μάρκ. Ταρπάνιος Vit. 3. Μάρκ. Καρσίνιος Vit. 1. et Ciz.

15) Ὀρπίνιος) Vit. 1. et Ciz. ὁ ἑρπίνιος.

16) Ταρκ. Τούλλιος) Vit. 1. et Ciz. Τούλιος ἢ Ἰούλλιος (f. Τοὔλλιος) Ταρπίνιος. Vit. 2. Τοίλλιος Ταρπίν. Vit. 3. Ταρπίνιος Τουλλ.

17) πλείοσιν ἐχρ.) Vit. 1. et Ciz. πλείστοις ἐχρῶντο.

18) ἐστὶ) Addunt Vitt 2 et 3.

19) Ταρκ.) Nostri Ταρκύνιος hic et postea.

20) γινώσκων) Nostri, ut ante Seb. γινώσκω, sed γινώσκων iam Thryllit. coniecit legendum esse.

21) πολλάκις) Pro πολλὰ Vit. 1. et Ciz. recte: lege καὶ absorpsit vltimam syllabam voc. πολλάκις.

22) ἀλλήλους) Additum in vulg. πρὸς nostri delent.

23) συγγενῆ — πρώτου) Nostri non agnoscunt: glossema redolet.

ρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποιήσαντο [24]), οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ποδόντες τὸν νεκρὸν Ἀλέξανδρον [25]), οἱ δὲ Μακεδόνες ὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως [26]). Ὧι δὴ μεθ' ἕκτην γενεὰν ὁ Ταρκύνιος υμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ. οῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, Φίλον αὐτὸν ἑαυτῷ ἐποίησε, κὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν ὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας [1])]. Νάπαι εἰσὶν παραθαλάσσιαι [2]) πέτραι, αἱ [3]) ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ ὖν κυμάτων πλητόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκό- υς πλητόμεναι· δασπλήτιδες δὲ [4]), αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεὺς [5])] Ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα γων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν] Ἀπὸ κοινοῦ , ἐγχρίσας ψευδηγόροις [6]) φήμαις τοὺς λόγους, ἢ ν [7]) ἀψευδῆ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ειρεν [8]) ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἔστι μάν- , ἀλλὰ μαινομένη μάτην [9]) λέγει.

24) ἐποιήσαντο) Vitt. 2 et pro ἐποίησαν, bene.

25) Ἀλέξανδρον) Dant Vit. et Ciz. et pro ἀποδόντες t. 3. ἀποδιδόντες.

26) Ἄλλως vsque ad δύνα- αὐτοῦ non extant in no- s. Non sunt, vt Thryl- arbitratur, a Tzetzae nu: id quod iam ἄλλως uit.

1) δασπλ.) Vit. 1. et Ciz. πλ. hic et in sqq.

2) παραθαλάσσιαι) Pro θαλάσσιαι nostri, me- s.

3) αἱ) Delent Vitt. 2 et 3.

4) αἱ δυσκόλως — δασπλ. δὲ), Desunt in Vitt. 2 et 3.

5) Λεψιεὺς) Hoc schol. nostri ad extr. totius Commentarii ponunt.

6) ψευδηγ.) Vitt. 2 et 3. ψευδηγορίαις.

7) ἢ τὴν) Pro καὶ τὴν Vit. 3. sed καὶ forsl. *hoc est.*

8) ἤγειρεν) Vit. 1. et Ciz. διήγειρεν.

9) μάτην) Abest a Vitt. 2 et 3.

1457. Λέκτρων στερηθείς] Βουληθέντος γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνος συγγενέσθαι Κασσάνδρᾳ, αὐτὴ ἐξέσυρε διὸ μηνίων παρεσκεύασεν, ἵν', ὅταν μαντεύηται, μηκέτι αὐτῇ προσέχῃ [10]).

1460. Τὴν Φοιβόληπτον [11]) χελιδόνα [12]] Ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ ἄσματος, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελκτικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτος δὲ, τὴν μαντικήν [13]).

1463. Σειρῆνος ἐστέναξε [14])] Θελκτικὸν καὶ λιγυρὸν [15]), ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. Ἔστι δὲ καὶ ζωύφιον μικρὸν [16]), ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν.

10) βουληθέντος — προσέχῃ) Vit. 1. et Ciz. pro ἐρρίθη ἐν ἀρχῇ, ad v. 353. Haec videntur esse Ioannis, illa vero Isaac. Tzetzae.

11) Φοιβόλ.) Vit. 3. Φοιβόπληκτον.

12) χελιδόνα — θελκτικαὶ ἦσαν) Absunt a Vitt. 2 et 3.

13) τὴν μαντικήν) Pro μαντικὸν nostri cum Sebast.

14) ἐστέναξε) Vit. 1. et Ciz. ἐστέναζε.

15) λιγυρὸν) Vit. 3. λιγύν.

16) μικρὸν) Abest a Vitt. 2 et 3. Huic scholio subiicit Sebast. haec: *Quis cordatus interpretationem hanc non exsibilabit? Quid enim ad Cassandram flentem, atque imo corde susspiria trahentem, Sirenis dulcis et laetus cantus? Quid contra ad Sirenes lacrymae et susspiria? Nec porro spectanda quorundam opinio est, scientiam poetam hic loqui de rupe qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione, quae praeter alia clare patet, illa verba, λοίσθιον μέλος, non ad τὸ Σειρῆνος pertinere, sed ad Cassandram, hoc est, postremo luctuosae suae cantilenae alta susspiria, dum se intus recipiebat, imo corde ducentis lugubrem crabronis Sirenis sonitum imitantem. Vox igitur Σειρὴν duplicem et plane sibi oppositam significationem habet. Principaliter et praecipue vnam ex poëticis illis tribus virginibus notat, secundo et minus vsitate, quoddam crabronum saevum genus, mali omnino ominis, ἀραιόν τι, vt inquit Eustath. ad Odyss. Φ. p. 767. ed. Rom. κλαυθμυρίζον, vnde in proverbium cessit: Σειρὴν μὲν ἄλλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα,*

1464. Κλαίρου Μιμαλὼν] Μιμαλὼν, Βάκχη, προφῆτις, ἡ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαντείαις μιμουμένη. λάρος δὲ ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας περὶ Κολοφῶνα [1]), ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἡ Μελαγκραίρας κόπις] Μελαγκραίρης, ἢ [2]) μελαίνων καὶ θολῶν [3]) τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλήν, τοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόσις. Μελαγκραίρα [4]) δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μεκίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς. Κόπις δὲ, ὁ ῥήωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις· ὁ ἔμπειρος.

1465. Νησοῦς θυγατρὸς] Τὴν Σίβυλλαν λέγει υγατέρα Νησοῦς [5]).

id. Eraſm. Chil. 2. Cent. 8. . 5. *Apum generi accenſent* onnulli, *vt Aelian. H. A. V,* 2. *Suidas et Heſychius,* Tzetza *autem ipſe hic et antea* . 653. *non de apum genere,* erum *apibus ſimilem eſſe ſi*enem *ſcribit; ſed longe me*ius *Ariſtot. H. A. IX, 40.* nit. *tradens, ſirenem fuco*um *genus quoddam eſſe ſoli*arium, *ac duplicis formae,* naioris *nempe et minoris.* Ariſtoteli *aſſentitur Plinius* XI, 16. *licet non adeo accu*rate, *de apibus verba faciens,* ait *ſirenes et cephenes eſſe,* quod *fucos latine vocant.* — Interpretes *graeci Vet. Teſt.* putarunt *τὴν σειρῆνα eſſe ani*mal *aut quadrupes aut vola*tile *lugubre et ominoſum, te*tram *et luctuoſam per noctem* emittens *vocem, atque in di*rutis *verſans vrbibus. Sic Scholiaſta graecus Iſai. 34,* 13. *σειρῆνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνώδη φωνὴν ἱέντα τῶν πτηνῶν, μονονουχὶ κατολολύζοντα, οἵοι ἡ γλαῦξ, καὶ τὰ ἑωικότα.*

1) περὶ Κολοφ.) Vitt. 2 et 3. παρὰ Κολ.

2) ἢ ὁ μελ.) Noſtri bene addunt ἢ, omittunt autem μελαγκραίρης.

3) θολῶν) Sic Vitt. 1. 2. et Ciz. ſed Vit. 3. vt edd. ante Pott. θολερῶν, a θολερόω, quod idem eſt ac θολόω.

4) Μελαγκρ. — χρησμούς) Vitt. 2 et 3. non praebent. Vit. 1. et Ciz. μελάγκραιρα pro μελαγκράρα.

5) τὴν Σίβυλλαν — Νησοῦς) Vitt. 2 et 3. pro θυγάτηρ Νησοῦς ἡ Σίβυλλα.

Σφίκειον [6]) τέρας] Ἡ Σφίγξ. Ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ περὶ Θηβῶν [7]) ὄρος, ὃ ἀπ' αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. Εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐν Κλάρῳ καὶ τῆς Σιβύλλης ἐπιστήμονι, καὶ τῇ Σφιγγὶ, ὡς φησιν Εὐριπίδης [8]), διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ στενά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξὸν] Ἤγουν αἰνιγματώδη· ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἔχειν τὴν Φωνὴν πέμπειν (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξοῦσθαι [10]) καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον,

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς Φορᾶς ἡ σφοδρότης,
Ἐξ ἀντιπλεύρων [11]) σφίγγεται καταδρόμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης [12]). Τρόχιν δὲ τὸν ἄγγελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. Τινὲς δὲ [13]) κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι [14]) τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.

6) *αφίκειον*) Pro *φίκειον* Vit. 1. et Ciz.: *φίκιον* Vitt. 2 et 3.

7) *περὶ θηβ. ὄρος*) Noſtri pro *περὶ τὸ ὄρος θηβῶν*.

8) *ὡς — εὐριπίδ.*) Abſunt a Vitt. 2 et 3. cf. Hecub. 123 et 676, 677.

9) *αἰνιγματώδη*) Noſtri pro *αἰνιγματῶδες*.

10) *εἶναι*) Sic quoque Vit. 1. et Ciz. ſed Vitt. 2 et 3. vt edd. vett. *ἔεσθαι*.

11) *ἐξ ἀντιπλ.*) Sic quoque noſtri cum Seb. diſtinguunt pro *ἐξαντιπλ.*

12) *καθά — πισίδης*) Deſunt in Vitt. 2 et 3. *Georgius ille, Conſtantinopolitanae Eccleſiae diaconus, et Referendarius Phocae atque Heraclii temporibus, vt Suidas et Nicephorus L. 18. c. 48. Hiſt. Eccleſ. auctores ſunt, in poëmate illo, quod de mundi opificio tribus millibus verſibus condidit (ex quibus ſola ſuperſunt verſſ. 1879.), verſ. 219 — 20.* Sebaſt.

13) *τινὲς δὲ*) Vitt. 2 et 3. *εἰ δὲ*.

14) *ἤτοι — πάντα*) A noſtris abſunt, ſicut etiam a Vit. 1. et Ciz. *ὡς ἐν — εἶπον*. Noſtri vero claudunt totum opus ſchol. v. 1454. *λεῖπον — λέπους* ſupra omiſſo.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ᾀσματοκάμπτου [1],
Ἣν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην [2] Ἑρμείῃ θήκατο τέχνῃ
Τζέτζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα [3] πείσματα λύσας.

Κέκου [4].

Λόγους ἀτερπεῖς [5], πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
Ἀνιστορήτως, βάρβαρα πλέξας [6] ἔπη,
Γολειὰ [7], γρώνας, οὖσα, καὶ τυκίσματα,
Σὺν ὀρθάγῃ τε, κρίμνα [8] καὶ λυκοψίᾳ·
Μόνον νέοις ἰδρῶτα, μωρὲ Λύκοφρον·
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

1) *ᾀσματοκάμπτου*) Sic omnino legendum pro *ᾀσματοκόμπτου*. Noſtri *ᾀσματοκόμπου*. Quae verba ignorat lingua graeca, et contextus repudiat. *Ἀισματοκάμπτης* eſt i. q. *τραγικός*. Ariſtophan. Nub. 331. Caeterum hi quatuor verſus Codd. noſtri cum Cantero et Pottero praeponunt ſcholiis.

2) *δορκαλέην*) Noſtri cum edd. ante Seb. pro *δορκαλέα*.

3) *εὔστροφα*) Vit. 3. *σύστροφα*.

4) *κέκου*) Vitt. 1. 2. et Ciz. verſſ. quidem ſeqq. exhibent, voc. vero *κέκου* non ſupraſcribunt.

5) *ἀτερπεῖς*) Vitt. 1. 2. et Ciz. *ἀπρεπεῖς*, contra leges metri.

6) *πλέξας*) Noſtri pro *λέξας*, apte.

7) *γολειὰ — λυκοψίᾳ*) Sunt nomina obſcura, quae in Lycophrone occurrunt. Cod. Vit. 2. ſuperſcripſit v. 3. haec: *αἱ πρὸς τὴν πέτραν καταδύσεις, κοίλην πέτραν, σχοινία καὶ οἰκοδομήματα.*

8) *κρίμνα*) Pro *κρίμνοις* noſtri, recte.

Τ ο ῦ α ὐ τ ο ῦ.

Τήνδε 9) Λυκοφρονέην 10) τὴν βαρβαρόφωνον ἰῦγὴν,
Κλειοῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο Βάκχην Καλλιόπειαν,
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ Φύγον ἐξερεείνας,
Παγκρατέϊ 11) μελέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

* * *

Λυκόφρονος 12) δύσφραστα πληρώσας ἔπη,
Ἐνθουσιασμοὺς παρθένου Φοιβαστρίας
Αἰνιγματωδῶς καὶ σοφῶς 13) εἰρημένους,
Θεῷ τὸν αἶνον, ὡς συνεργῷ, προσφέρω.
Ἡ δόξα τῷ (θεῷ) 14) συνεργῷ τοῦ τέλους.

9) τήνδε seqq.) Absunt a Vit. 2.

10) λυκοφρονέην) Vit. 1. et Ciz. λυκοφρονείον.

11) παγκρατέϊ) Vit. 1. et Ciz. παγκρατέοντι, male, nam metrum corruit.

12) λυκόφρονος sqq.) Hoc pentastichon soli Vit. 1. et Ciz. habent.

13) καὶ σοφῶς) Thryllit. mauult κ' ἀσαφῶς, docte quidem, sed frustra, nam σοφῶς est *callide*. Sic iungit Tzetzes verba αἰνιγματωδῶς καὶ πανούργως λέγω in Prolegg. p. 271.

14) θεῷ) Vncis inclusum et a Mss. nostris alienum, vt metro iambi satisfieret, Thryllit. coniicit inserendum.

SCHOLIA BREVIORA

IN

LYCOPHRONEM.

Digitized by Google

SCHOLIA BREVIORA.

V. 1. a) εἴπω τὰ πάντα ἀληθῶς, ἅ με ἐρωτᾷς: b) εἴπω ὅλα ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς: c) εἴπω ἀληθῶς, ἅτινα ἐρωτᾷς. V. 2. a) ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ἐὰν δὲ μακρυνθῇ ὁ λόγος, ὁ τῆς διηγήσεως: b) ἐὰν πλατυνθῇ: c) ἤγουν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, πλατυνθῇ. V. 3. a) συγγνώμην καὶ συμπάθειαν δίδου μοι, βασιλεῦ Πρίαμε, οὐ γὰρ ἡσύχας, ἤτοι μεθ' ἡσυχίας καὶ βραχυλογίας, ἡ παρθένος Κασσάνδρα: b) ὦ, οὖσα ἡ: c) ***. V. 4. a) ἔπαυσε τῶν ποικίλων χρησμῶν τὸ ἴδιον δηλονότι στόμα, ὡς πρότερον: b) —: c) κατέπαυσε ἀπὸ, ποικίλον. V. 5. a) πολλὴν, ἀπαρακολούθητον εἰποῦσα, πολυϊστόρητον· τροπικὴ ἡ λέξις καὶ μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων: b) πολὺν, πολυϊστόρητον: c) πολὺν ἐκρεύσασα πολύμικτον. V. 6. a) μαντικὴν μετὰ χρησμοῦ ἔπεμπε Φωνήν: b) ἐμαντεύετο: c) τῶν ἐσθιόντων τὰς δάφνας, Φωνήν: in margine: μαντευομένη ἀφίει Φωνήν. V. 7. a) σκοτεινῆς: b) —: c) σκοτεινῆς Φωνήν. V. 8. a) Ἀφ' ὧν, ἅτινα τῇ ψυχῇ: b) ἅτινα ψυχῇ: c) ἀφ' ὧν, ἐν ἐνθυμήσει φέρω. V. 9. a) κλῦθι καὶ ἄκουσον, ἀναλογιζόμενος, ἤγουν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ: b) ἄμποτε, ἀναπολῶν, διαλογιζόμενος, διανοούμενος: c) ἄκουσον ὦ, διαλογιζόμενος ἐν διανοίᾳ. V. 10. a)

Συνετῆ ἐξέταζε τὰς δυσκολοΦράστους: b) συνετῆ πο-ρεύου δυσλέκτους: c) συνετῆ διέρχου κακολέκτους. V. 11. a) ὠδὰς ἀναπτύσσων αὐτάς· ὅπου οὖσα εὔγνωστος ὁδὸς μεθ' οὗ: b) ὁδοὺς ἐρευνῶν: c) ὁδοὺς κινῶν ὅπου εὐκολος ὁδός. V. 12. a) Ἁπλανεῖ, ἐν γνώσει ἁπλῆ ἤγουν τὰ κεκρυμμένα ἐν τοῖς σκοτεινοῖς καὶ αἰνιγματώδεσιν ἔπεσι: b) —: c) ὁδῷ, ὁδηγεῖ. V. 13. a) ἤγουν, καὶ τὸ προοίμιον ἀντὶ τῆς ὅλης διηγήσεως αὐτῆς ἀναλαβὼν καὶ εἰπών: b) κάγγελον σχοινίου διαῤῥήξας: c) —. V. 14. a) ἀνερχόμεθα αἰνιγματωδῆ διήγησιν τῆς Κασσάνδρας: b) ὁδούς: c) δίελθω διελεύσεις. V. 15. a) Ἀντὶ τοῦ· προοίμιον πλέξας καὶ σὺν τραχύτητι λογον εἰπών: b) —: c) κρούσας· ἀπαρχήν· ταχύς. V. 16. a) Ὑψηλὴ [1]) ἤδη· ὄρη: b) ἐνταῦθα ἄρχεται διηγήσεως: c) ἡ ἡμέρα ὑψηλὸν ὄρος. V. 17. a) τοῖς τάχεσι ὑπερεπέτατο ἵππου: b) ταχυτάτοις: c) vt a. V. 18. a) τέν· νήσου: b) ὄνομα κύριον [2]) πηγῆς: c) νῆσος [3]). V. 19. a) κατὰ, ἤγουν τὸν ἐξ ἑτέρας μητρὸς ὄντα ἀδελΦόν: b) ἀδελΦόν: c) τὸν ἀπὸ δύω μητέρων ἀδελΦόν. V. 20. a) σχοινία τῆς τετρυπημένης, ἤγουν τῆς γαλήνης ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς παραθαλασσίας: b) σχοινία πέτρας: c) σχοινία, ἡ κοίλη πέτρα, γαλήνην ποιοῦντα ἀπὸ τῆς πέτρας. V. 21. a) τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλυσεν ἔσχαζον, ἀνέστρων: b) ἔλυον· ἔσχαζον: c) ἔλυον· ἀνέστρων. V. 22. a) τὰς ἀγκύρας, ἤγουν ἐν ᾗ ἐπνίγη ἡ παρθένος ἔλλην [4]): b) ἀγκύρας· θάλασσαν: c) ἀγκύρας τὴν Φονεύσασαν τὴν Ἕλλην τὴν θάλασσαν. V. 23. a) ἤγουν αἱ πολύποδες ἔτυπτον αἱ μεγαλόΦθαλμα κώπαις: b) κώπαις: c) ἔτυπτον εὐόΦθαλμοι, κώπαις. V. 24. a) τουτέστιν αἱ λευκόχρωσι, ἢ αἱ ἀπὸ τῆς Φαλάκρης ἀκρωτηρίου τῆς Ἴδης, ἢ αἱ νῆες τοῦ Ἀλεξάνδρου: b) λευκαὶ νῆες: c) αἱ λευκόσωμοι ἀπὸ ὄρους νῆες. V. 25. a) Νῆσοι Τροίας ἀπὸ τινὸς Καλυδνοῦ: b) ὄνομα

1) F. ὑψηλά. 2) Scl. Τιθωνός.
3) Scl. Κίρνη. 4) Lege Ἕλλη.

τόπου λευκὰ ἄρμενα: c) ὄνομα τόπου, δεικνύουσαι· πτερὰ λέγονται τὰ ἄρμενα. V. 26. a) Ἤγουν τὰ ἀκρόστολα τὰ πρυμνήσια ἄρμενα ἐκτεταμένους: b) ἄκαυστα, ἐξηπλωμένους: c) * * * ἐξηπλωμένα. V. 27. a) Ἀντὶ τοῦ ἀρκτικοῦ ἀνέμου ἤτοι τοῦ βορέου, ἤγουν τοῦ σφοδροῦ: b) —: c) ταῖς ἀπὸ τοῦ ἄρκτου, καυστικοῦ. V. 28. a) θεῖον ἀνοίξασα, μαντικόν: b) μαντικόν: c) ἡ Κασάνδρα ἀνοίξασα μαντικόν. V. 29. a) βλάβης ἀρξαμένη δηλονότι ὑψηλῶν, ἥτις ἐκτίσθη διὰ τὴν πλάνην τῆς βοός: b) ὄνομα ὄρους: c) βλάβης, ὅτι ἐκεῖ ἡ βοῦς ἐπλανήθη· ὑψηλῶν τόπων. V. 30. a) ἀντὶ τοῦ, τοιούτους λόγους ἀρξαμένη ἔλεγεν: b) —: c) τοιούτων. V. 31. a) φεῦ φεῦ πατρὶς Τροία δηλονότι ἡ πυρποληθεῖσα: b) τροφεῦ: c) φεῦ ὦ ἀθλία τροφεῦ, ἤγουν πατρίς. V. 32. a) καὶ πρότερον ἐν ναυσὶ ταῖς πλῆθος φερούσαις: b) πολεμικοῖς: c) ταῖς ναυσὶ ταῖς ὀλεθρίαις, ἢ ταῖς οὐλαμὸν καὶ στρατιωτικὴν τάξιν φερούσαις. V. 33. a) ἤγουν τοῦ ἀνδρείου Ἡρακλέους τοῦ ἐν τῷ κήτει τριημερεύσαντος σιαγόσι: b) τοῦ Ἡρακλέους: c) τοῦ Ἡρακλείους, τρεῖς ἡμέρας ἐν τῷ κήτει ποιήσαντος ταῖς σιαγόσι. V. 34. a) τῆς θαλάσσης κατέπιε, ἤγουν τὸ κῆτος: b) Ποσειδῶνος ἠφάνισε, ἔκρυψε: c) τοῦ Ποσειδῶνος ἠφάνισε τὸ κῆτος. V. 35. a) ζῶν ὁ μάγειρος καὶ σφαγεὺς ἤγουν τῶν σπλάγχνων φλογιζόμενος καὶ πῦρ πολιζόμενος [5]): b) γενόμενος μεριστής: c) ζῶν μάγειρος ὁ Ἡρακλῆς ἐγκάτων φλογιζόμενος. V. 36. a) χωρήματι τοῦ [6]) ἀντὶ τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους, πυρκαϊαῖς: b) χωρήματι: c) χωρήμασι μὴ ἐχούσαις φλόγα. V. 37. a) τὰς τρίχας ἀπέβαλλε τῆς κεφαλῆς τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους: b) τρίχας ἠφάνισε [7]) κεφαλῆς: c) τὰς τρίχας ἔρρευσε τῆς κεφαλῆς. V. 38. a) ὁ τῶν οἰκείων παίδων φονεὺς ὁ φθορεὺς πατρίδος: b) πορθητής: c) ὁ φθεί-

5) F. ποριζόμενος.

6) Scilicet λίβητος. Thryll.

7) Forte ἠφάνισε.

ρων τὰ τέκνα, βλαπτικὸς τῆς πατρίδος. V. 39. a) ἤγουν τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τὴν Ἥραν, τὴν μὴ τιτρωσκομένην ὡς θεὰν, τῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ: b) ἤγουν τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ: c) τὴν Ἥραν ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, δεινῷ. V. 40. a) πλήξας βέλει κατὰ στῆθος, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ τῆς Ὀλυμπίας: b) ξίφει κατὰ τὸ στέρνον ἤγουν τῷ ἀγῶνι· c) πλήξας βέλει τὸ στῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγῶνος. V. 41. a) ἐκ τοῦ ἤγουν τοῦ Διὸς γεγονότος δηλονότι, ὁ κρατήσας τοῦ ἄθλου: b) κρατήσας: c) τοῦ Διὸς, συντρίψας τὸ σῶμα. V. 42. a) τουτέστι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ὑψηλὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ: b) Διὸς ὑψηλόν: c) ὑψηλὸν, τοῦ γίγαντος in margine alia manu: ὄχθος, αἱ τραχεῖαι, καὶ ἀσύμβατοι τόποι, πέτραι αἱ ἐξοχαί. V. 43. a) ἀπὸ τοῦ, τοὺς ἵππους ταράσσων ὑπάρχει: b) —: c) ὑπάρχει. V. 44. a) ἀντὶ τοῦ, τῆς σικελικῆς: b) —: c) τῆς Ἰταλιακῆς. V. 45. a) ἐπιτηροῦσαν ἀναιδῆ σκύλλαν: b) τὴν ἔφιππον ἐπιτηροῦσαν: c) ἐπιτηροῦσαν τὴν σκύλλαν. V. 46. a) Ὁ φονεύσας τοῦ ὑποθαλασσίου σπηλαίου ἰχθύας ἀγρεύουσαν: b) πέτρας, τὴν ἰχθύας ἀγρεύουσαν: c) τῆς πέτρας, ἰχθύας ἀγρευομένην. V. 47. a) —: b) ἤγουν Φόρκυν: c) ὁ Φόρκυν. V. 48. a) Φλέγων λαμπάσι ἀνεζώωσε καὶ ἀνεκαίνισε: b) λαμπάσι: c) καίων λαμπάσι· ἀνεζώωσε. V. 49. a) τὴν λεπτύνουσαν τοὺς νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ, οὐ φοβουμένην, καὶ τὴν καταχθονίαν θεάν: b) Περσεφόνην, καταχθόνιον: c) τὴν Περσεφόνην, καταχθόνιον. V. 50. a) ἐφόνευσε, ἤτοι χωρὶς ξίφους καὶ μηχανῆς: b) ἐφόνευσε τὸν Ἡρακλέα: c) ἐφόνευσεν τὸν Ἡρακλέα φαρμάκῳ. V. 51. a) ὁ νεκρός· φιλοφρονούμενος τὸν ἆθλον διὰ καὶ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ἄφιξιν: b) ἤγουν ὁ Νέσος: c) ὁ Νέσος, φιλιούμενος. V. 52. a) Βλέπω ἀθλία θηλαμὼν δηλονότι πυρπολουμένην: b) καιομένην: c) βλέπω ὦ ἀθλία ἐκ δευτέρου κεκαυμένην. V. 53. a) Εὑρισκομένων τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰακοῦ τοῦ τοῖς ὀστέοις: b) ἤτοι τοῦ Νεοπτολέμου: c) * * *. V. 54. a) πολιν τῆς Ἤλιδος φυλάσ-

υσι, ἤγουν ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ἑστᾶ: b) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος τοῖς Φυλάσσουσι: c) ὄνομα πόλεως Ἤλιδος, Φυλάττουσι. V. 55. a) Ἤγουν τοῦ Πέλοπος ἢ κρυβέντος, ἤγουν ἐν τῇ τέφρᾳ τὸ σῶμα: b) σποδιᾷ ταχαυθέντος: c) κατακαυθέντος ἐν σποδιᾷ. V. 56. ἀντὶ τοῦ Τευτάρου τοῦ τοῖς ἐπτερωμένοις, ἤγουν ἃ τεῖχε ὁ Φιλοκτήτης: c) τοῖς ἀπὸ τοῦ Τευτάρου βέτι. V. 57. a) Ἀντί, Φανερώσει βαρύμηνις ἡ γυνὴ ἢ Ἀλεξάνδρου ἡ Οἰνώνη: b) ἀποσταλτικὸν, ἤγουν ἡ νώνη: c) ἡ βαρύμηνις γυνή. V. 58. a) Ἀπὸ, υἱὸν τῆς τὸν Κόρυθον προδότην: b) τὸν Κόρυθον, ἤγουν τῆς ροίας: c) τὸν Κόρυθον υἱὸν Οἰνώνης. V. 59. a) τοῦ τοῦ ὀνείδεσι θυμουμένη: b) ἤγουν τοῦ Πριάμου: c) άγει ὀνειδισμοῖς. V. 60. a) χάριν, τῶν ξένων τῆς ένης: b) —: c) κοιτῶν χάριν, τῶν ξένων. V. 61. ἤγουν ἡ Οἰνώνη ἰατρὸς καὶ τὰ φάρμακα ἐνεργοῦσα: ἤγουν ἡ Οἰνώνη θεραπευτικὴ ἀνίατον: c) ἡ Οἰνώνη ἰάνα ἀθεράπευτον. V. 62. a) χαλεπόν: b) —: c) ῦμα ἰδοῦσα χαλεπόν. V. 63. a) Ἀντὶ, Ἡρακλέος φθείροντος τοὺς γίγαντας βέλεσι βεβλημένου: b) οις: c) τοῖς φθείρασι τοὺς γίγαντας βέλεσι. V. 64. παρὰ, λήψεται: b) ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου: c) πρὸς ἀντιμαχητοῦ, ἤγουν τοῦ Φιλοκτήτου, κοινὸν θάνα-. V. 65. a) πρὸς τὸν νεαστὶ δαμασθέντα: b) —: νεοδάμαστον νεκρόν. V. 66. a) Μετὰ ἤχου ἑίψασα τὰ κεφαλῆς: b) ἑίψασα: c) μετὰ ἤχου ἐκεῖψασα. 67. a) Ἀπὸ τοῦ πόθου αὐτῆς ἀνδρὸς ἑλκομένη ὡς ὑπ' ἀγκίστρου: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη: τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κεκρατημένη. V. 68. καὶ κινουμένῳ ἐκπνεύσει: b) —: c) ψυχοραγοῦντι νεύσει. V. 69. a) δὶς καὶ τρὶς, πολέμου: b) —: ρήνῳ, τοῦ πολέμου. V. 70. a) Δύναμιν, οἴκων: δύναμιν: c) παλιν, δύναμιν, οἴκων. V. 71. a) Ἀφοαν, ἀφανιστικόν: b) βλέπουσαν, ἀφανιστικόν: * * *. V. 72. a) τὸν τάφον τῆς θυγατρὸς, δηλονότοῦ Ἄτλαντος, μητρὸς δὲ τοῦ Δαρδάνου: b) ἤγουν

τῆς Ἠλέκτρας: c) ὦ πατρὶς, τῆς Ἠλέκτρας. V. 7
a) Πλωτῆρος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ἤγουν ὁ Δάρδανος: b) κ
λυμβητοῦ, ἤγουν τοῦ υἱοῦ Δαρδάνου, χωρήματι: c
* * * *. V. 74. a) καθὰ, τετράπους: b) ὥσπερ: c
ὥσπερ. ἀπὸ Ἴστρου τοῦ ποταμοῦ. V. 75. a) καλύψε
τὸ σῶμα: b) μόνος: c) μόνος σκεπάσας. V. 76
πόλεως Γλάρας ἔπλευσε: b) κρητικὸς, εἶδος ζώου λευ
κιδοῦς ἔπλευσε: c) πόλις Κρήτης ἡ Ῥειθύμνη, λέγε
καθὰ ἔπλευσε. V. 77. a) Τὸ Θρᾳκικὸν σπήλαιον τῆς
Ἑκάτης, δι' ἣν δηλονότι ἐσφάζοντο κύνες: b) τῆς Βα
της, ἢ τῆς Ῥέας: c) τὸ Θρᾳκικὸν σπήλαιον τῆς Ῥέα
ἢ τῆς Ἑκάτης. V. 78. a) καταλιπὼν σκοτεινὸν τὸ τῶ
ὄρος δηλονότι τῆς Σαμοθρᾴκης: b) ἀκρωτήριον Θρᾴκη
c) σκοτεινὸν, ὄρος Θρᾳκικόν. V. 79. a) ἐποίησε χεῦ
καὶ βρέξας, καὶ τὴν γῆν: β) ἠφάνισε βρέξας: c) ἠφά
νισε βρέξας τὴν γῆν. V. 80. a) Μετὰ ὕψους φερόμε
νος τὸ ῥεῦμα, ἤγουν ὁ κατακλυσμός: b) —: c) ὁ τοῦ
Διὸς μετὰ ἤχου φερόμενος, κρουνὸς γῆ. V. 81. a) κατ
έπιπτον, οἱ δὲ ἄνθρωποι τὴν τελευταίαν: b) οἱ ἄνθρω
ποι: c) κατέπιπτον, οἱ ἄνθρωποι ἐσχάτην. V. 82. a)
Ἔπλεον ἔμπροσθεν τῶν ὀμμάτων βλέποντες: β) —:
c) ἐκολύμβων τύχην, βλέποντες. V. 83. a) τὴν βά
λανον, τὸν: b) —: c) βάλανον. V. 84. a) αἱ φάλα
ναι, οἱ τῶν ἀνδρῶν: b) —: c) εἴδη ἰχθύων, αἴτινες
V. 85. a) ἐτρέφοντο, ἐπὶ τὴν κοίτην: b) ζητοῦσαι, ἐπι
θυμοῦσαι, ὁρμῶσαι: c) ἐτρέφοντο, κοίτας ὁρμῶσαι
V. 86. a) τρέχοντα πλοῖον, ἤγουν δι' ἀρμένων καὶ κω
πίων φερόμενον: b) θεωρῶ τὸ πλοῖον δαλὸν μετέωρον
c) βλέπω δαλὸν, ταχὺν, ὅσον διὰ τὰ λαίφη. V. 87
a) τῆς κατωφεροῦς καὶ λάγνου δίκην περιστερᾶς εἰς αὐ
παγὴν, τῆς ἀξίας φονευθῆναι, τῆς ἀναιδεστάτης τῆς
δίκην κυνός: b) δειλῆς περιστερᾶς πορνικῆς, τῆς φονικῆς:
c) τῆς Ἑλένης, τῆς φονικῆς, δι' ἣν πολλοὶ ἀπέθανον
σκύλας: ad oram: τρήρωνα λέγει τὴν Ἑλένην διὰ τὸ
λάγνον. V. 88. a) κύκνος, ὁ ἐν ὑγροῖς φοιτῶν, καὶ
γεννᾷ: b) κύκνος, γεννᾷ: c) ὁ κύκνος ἐν ὑγρῷ παρα-

μενος γεννᾷ. V. 89. a) τῷ λέπει τοῦ ὠοῦ στροβιλοει-
ῶς περικεκαλυμμένην: b) ὠοῦ λέπει στροβιλοειδῶς: c)
ῷ τοῦ ὠοῦ λέπει κυκλοτερῶς περιεσκεπασμένην. V. 90.
) ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ λακωνικὴ, ἡ
ὸς: b) λοιπὸν, ὁ Ἅιδης: c) τὸν Ἀλέξανδρον, λίμνη ἐν
ιδῃ, ὁδός. V. 91. a) Ἡ καταφέρουσα, ἤτοι εἰς
ιδου, ἤγουν τὴν ἀκόλαστον: b) κάτω φέρουσα δειλὸν
ρπαγα, ἐπαύλεις: c) κάτω φέρουσα, τὸν δειλὸν καὶ
ὸν ἅρπαγα. V. 92. a) τὸν τραχειῶν τῶν βουκολίων
ποδέξεται: b) πατοῦντα τραχειῶν βουστασίων ὑποδέξε-
αι: c) ***. V. 93. a) πρότερον, κριτὴν, ἐξετα-
τήν: b) τοῦ, κριτὴν ταῖς θεαῖς: c) ἀργὸν, κριτὴν
εαῖς. V. 94. a) τόπον τῆς Ἴδης, δηλονότι, σιαγόνας
οῦ: b) ὄρος Τροίας, σιαγόνας: c) ****. V 95.
) Πόλις τῶν Λακώνων, τὴν καλὴν ἐχομένην Φάτνην,
ὴν τροφήν: b) πόλις Λακεδαιμονίας, ἤγουν τῆς εὐτρό-
ου Φάτνης: c) πόλις Μακεδονίας [8]) τῆς εὐτρόφου Φά-
νης. V. 96. a) Ἤτοι τῶν ποιμνίων, ἤτοι τοῦ πτύου:
) μαλδρῶν, τῆς ποιμενικῆς ῥάβδου: c) ****. V. 97.
) Ἤτοι τὸ βαρβαρικὸν πλοῖον βαστάσας ἀπαγάγῃ,
ντὶ, αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατεσκεύασε: b) πλοῖον
αρβαρικὸν ἀπάξει, ἤγουν αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος κατ-
σκεύασε: c) βαρβαρικὸν πλοιάριον βαστάσει, ἤγουν
ἃς Φέρεκλος κατεσκεύασε. V. 93. a) Δωλιμένας, Γύ-
διον ὄρος τῆς Λακωνικῆς: b) ἐπὶ, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς,
τόπους: c) Θύρας, ἀκρωτήριον. V. 99. a) αἶστισι πέ-
τραις κύματα τοὺς περιῤῥεῖς καταβιβάσων: b) πόλεσι
πλαξὶ τραχείας πέτρας ἐκβαλών: c) πρὸς τὰς τραχείας
πέτρας ἐκβαλών V. 100. a) ἤγουν τὰ σιδηρᾶ τῆς
νηὸς, κωλυτὰς, ἐμποδιστὰς, ἤγουν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς
νηὸς Φορᾶς: b) τῆς νηὸς τὰς ἀγκύρας, τοὺς κρατοῦντας
καὶ κωλυτὰς τῆς θαλάσσης: c) ***. V. 101. a)
Ἀντὶ τῆς κινήσεως παύσεις ἐννεαρμένον: b) παύσεις θῖ-
να μονόστολον: c) παύσεις τὸν ἐννεαρμένον. V. 102.

8) In ora, ſed alia, veteri tamen manu, Λακεδαιμονίας.

a) τὴν πολλάκις γενομένην νύμφην, δάμαλιν, ἤτοι τ νεογνόν: b) τὴν πολύανδρον δάμαλιν, ὡς: c) * * V. 103. a) Δύο θυγατέρων τῆς Ἑρμιόνης καὶ Ἰφιγεν ἐστερισμένην: b) στερηθεῖσαν γόνου: c) Ἰφιγενείας κ Ἑρμιόνης στερηθεῖσαν. V. 104. a) Ἀντὶ, εἰς δευτέρ παγίδα ξένων δικτύων: b) δίκτυον, ξένων: c) εἰς δικτ ξένων ἀγρευμάτων. V. 105. a) καὶ γινομένην αἰχμ λωτον, ἤγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου κυνηγοῦ, ἤτοι ἐκ τῆ ταχύτητος: b) αἰχμάλωτον ἢ ἐμπταίσασαν τῷ ἐπ καὶ τῷ κάλλει, ἢ τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, τ πλοίῳ: c) αἰχμάλωτον, τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρ V. 106. a) ἤγουν ταῖς βάκχαις νεωστὶ, ἤτοι μήλων π προβάτων ἀπαρχάς: b) ταῖς βάκχαις νεωστὶ προβατ ἀπαρχὰς, θυσίας: c) * * *. V. 107. a) αἰγιαλ ἤγουν τῇ Οἰνῇ τῇ Λευκοθέᾳ: b) θύουσαν ἐν αἰγιαλοῖς τ Οἰνῇ: c) * * *. V. 108. a) Πηδήσας ἐκδραμεῖς τὴν πο λιν τῶν Κυθήρων ἀκρωτήριον ὄρος τῆς Λακεδαιμονίας: b) πηδήσεις, πόλιν Κυθήρων: c) πηδήσεις πόλιν Κυθήρ ἀκρωτήριον Πελοποννήσου. V. 109. a) Διάπυρος γε νὼς δηλονότι κυνηγὸς χαίρων: b) ὀξὺς κυνηγὸς χαίρ τῇ Ἑλένῃ: c) * * *. V. 110. a) Ἐν τῇ, ἤτοι τοῦ Κέ κροπος τῇ Σαλαμῖνι πληρώσας: b) πληρώσας ἐπιθυ μίαν: c) τὴν Σαλαμῖνα πληρώσας ἐπιθυμίαν. V. 111 a) Ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ἤγουν τοῦ Γίγαντος καὶ Κέκροπ βασιλείας: ἤγουν τοῦ διφυοῦς, τοῦ συνθέτου ἀπὸ θη κοντος καὶ ἀνθρώπου: b) Ἀττικῆς τοῦ Κέκροπος τ βασιλείας: c) * * *. V. 112. a) Δευτέραν τὴν χθεσ νὴν, ἤτοι τὴν πάλαι γεγονυῖαν ἐν τῇ Σαλαμῖνι συνουσίαν b) χθεσινήν: c) χθεσινὴν θεάσει συνουσίαν. V. 113 a) Μάταιον, ἀλεεινὸν ἐπαγκάλισμα ἐκ τῶν ὕπνων: b) περιπλοκὴν, παρηγόρημα: c) μάταιον περιπλοκὴν, πα ρηγόρημα, Φαντασμάτων. V. 114. a) Ματαίαις ψη λαφῶν χερσὶ, ἤγουν τὴν κοίτην: b) ψηλαφῶν: c) μα ταίαις ψηλαφῶν ἀγκάλαις κοίτας. V. 115. a) ἤγουν ὁμοκοίτου Θρᾳκικῆς: b) τὸ σε περισσὸν, τῆς Ἑλέν τῆς συγκοίτου τῆς Θρᾳκικῆς: c) τῆς Ἑλένης τῆς Θρᾳ

κῆς ὁ ἀνήρ. V. 116. a) κατηφὴς, τῶν οἰκείων τέ-
ων μισητός ἐστι: b) γυναικὸς Πρωτέως τῷ Πρωτεῖ μι-
εῖται: c) κατηφὴς γυναικὸς Πρωτέως, μισεῖται. V.
17. a) ἐκ παραλλήλου, ἤγουν ἐστερημένος: b) ἄπει-
ς στερισκόμενος: c) ***. V. 118. a) Ἀμφοτέρων
ακρύου λέγω καὶ γέλωτος, ἀκμώδη: b) τοῦ γέλωτος
εἰ τοῦ δακρύου, Αἴγυπτον: c) καὶ τοῦ γέλωτος καὶ
οῦ δακρύου, εἰς Αἴγυπτον. V. 119. a) τοῦ Νείλου
ροχύσεσι καὶ ῥεύμασι σκαπτομένην: b) τοῦ Νείλου ἐκ-
ύσεσι, ῥεύμασι, κεχερσωμένην: c) ***. V. 120.
εἰς τὴν γῆν πλεύσας, ναυτικῷ: b) στερρᾷ διελθών,
γουν τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ: c) στερεὰν διελθὼν μετὰ
λοίων. V. 121. a) Ἀδιόδευτον ὁδὸν, καθὰ ἀσπάλαξ:
) ὁδὸν, ἀσπάλαξ: c) ἀπεριπάτητον, καθὰ ἀσπάλαξ.
. 122. a) Ἦγουν τοῦ κατωτάτου τόπου τῆς θαλάσ-
ης, ἐν χάσματι τρυπήσας τὰ βάθη: b) τοῦ κρυπτοῦ
είλῳ τόπῳ τρυπήσας τὰς καταδύσεις: c) ***. V.
23. a) κάτωθεν, ὁδοὺς ἀλλὰ διανύσας καὶ περάσας:
) ὑποκάτω, ὁδούς: c) ὑπὸ κάτωθεν ὁδοὺς διῆλθε. V.
24. a) Αὐτοῦ ἐκφυγὼν, δι' ὧν ἀνηροῦντο οἱ ξένοι: b)
—: c) ἐκφυγὼν, παλαίστρας. V. 125. a) Αὐτῷ τῷ
οσειδῶνι, ὧν ἐπήκοος ὁ Ποσειδῶν γέγονε: b) τῷ Ποσει-
ῶνι: c) ***. V. 126. a) καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ὀπισθόρ-
ητον αὐτοῦ, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον: b) παλιμπόρευτον,
λανήτης: c) ποιῆσαι παλιμπόρευτον, πλανώμενος.
. 127. a) τὸ ὄρος δηλονότι γιγάντων τὴν μητέρα: b)
ρᾴκην, γιγάντων: c) τὴν Θρᾳκικὴν, τῶν γιγάντων.
. 128. a) Ἥγουν ὁ Πρωτεὺς, καθὰ, ἤτοι ὁ ἔφορος δι-
αιοσύνης: b) —: c) καθὰ, δικαιοσύνης. V. 129 9).
ῆς Θέμιδος τῆς κατ' ἴχνος ὑπομονῆς τῷ ἡλίῳ: b) διὰ τὸ
ατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι: c) τῆς Θέμιδος τῆς
ατ' ἴχνος τῶν ἀνδρῶν πορεύεσθαι. V. 130. a) ὑβρί-
ας χαλεπῶς, τῆς συζυγίας καὶ συναφείας: b) ὑβρί-

9) In margine Vit. 2. haec gloſſa: *ϑυγάτηρ Ἡλίου ἡ Θέμις, διότι καὶ αὐτὸς πάντ' ἰφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει.*

σας, λοιδορήσας, χωρίσει: c) κακολογήσας χαλεπῶν[10] χωρίσει. V. 131. a) ἐπιθυμοῦντα πόρνης δ.ώξας, τ[ὸ] ἔστι τῆς κατωφεροῦς Ἑλένης: b) ἐπιθυμοῦντα πόρ[νης] c) ἐπιθυμοῦντα τῆς πόρνης, περιστερᾶς. V. 13[3] σὺ ὁ Ἀλέξανδρος υἱῶν Προμηθέως καὶ Κελαινοῦς [Δ]ανα[ΐδ]ης b) σὺ ὦ Ἀλέξανδρε: c) * * *. V. 133. a) κατὰ [τ]ὰ σμῶν δοξάζοντας, εὐλαβούμενος, ἐντρεπόμενος: b) [κα]τ[ὰ] αις δοξάζοντας: c) * * *. V. 134. a) τοῦ υἱοῦ τὸ [ἀ]δ[ι]κ[ον] τήνορος, τοῖς Φίλοις: b) τοῦ: c) τοῦ, Φίλοις. V. [135] a) Σύνδειπνον τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἁλς, τὸ[ν] τὸν ἀγνίζοντα καὶ καθαίροντα: b) σύνδειπνον τοῦ Π[οσει]δῶνος, καθαρκτικὸν ἅλα: c) * * *. V. 136. a) ἐπ[ε]μ[ε]μησας, ὑπέμεινας ὁ ἁμαρτωλὸς παραβῆναι κρίσιν: [ἐ]κ ἐκαρτέρισας ἁμαρτωλὸς πατῆσαι δικαιοσύνην: c) * * * V. 137. a) καταπατήσας, λακτίσας τῆς Φιλίας, ἀν[α]τρέψας δικαιοσύνην: b) λακτί[σ]ας, ἀνατρέψας τὴν [δ]ικαιοσύνην: c) * * *. V. 138. a) καὶ θηλαζούσης, [ἐ]κ μιμηθεὶς, ἀναμαξάμενος καὶ μαθὼν ἤθη: b) θηλ[α]ζούσης, μιμησάμενος: c) τῆς θηλαζούσης, ἐκμιμησάμενος ἤθη καὶ τὰς γνώμας. V. 139. a) λοιπὸν κρούσεις μ[ά]ταιον χορδῆς: b) διὰ τοῦτο κινήσεις: c) διὰ τοῦτο κ[ι]νήσεις εἰς μάταιον τῆς χορδῆς. V. 140. a) Ἀναβελλ[ό]μ[ε]νος παραλλήλου κυθαριδῶν ἀδῶν: b) κιθαρίζων: c) χ[ε]ρ[σ]ὶ βρωμάτων, δώρων κιθαρίζων τραγῳδίας. V. 141. a) [Μ]ε[λ]ά[θ]ρ[ο]ν τὴν τῆς Ἑλένης στέρησιν πατρίδα πρότερον κεκαυμ[έ]νην b) κεκαυμένην: c) θρηνῶν, κεκαυμένην. V. 142. a) Ἐλ[ε]ύ[σ]η, ὁμοίωμα κατέχων: b) παραγενήσῃ: c) παραγενήσῃ τὸ ὁμοίωμα. V. 143. a) Ἦγουν τῆς πέντε ἀνδρὸς [Ἀ]ργ[ε]ί[ας] σης μανικῆς τῆς ἀπὸ Πλευρῶνος πόλεως οὔσης, Ἀργ[ε]ί[ας] b) τῆς ὑπὸ πέντε ἀνδρῶν γαμηθείσης τῆς πόρ[ν]ης Ἀ[ρ]γ[ε]ί[ας]: c) * * *. V. 144. a) Μοῖραι, τοὺς ἄνδρας, τῆς Ἑλένης αἱ ἀπόγονοι: b) αἱ μοῖραι ἀπόγονοι τῆς Γ[ῆ]ς Θύος, ἤτοι τῆς Θαλάσσης: c) * * *. V. 145. a) [Ἀ]ν[α]τρ[έ]κτοις, πολυχρονίας Θαλάσσης: b) ἀτρεκτοις [ἀ]ν[α]τρ[έ]κτοις

10) F. χαλεπῶς.

ασαν πολυχρονίας, ἀρχαίας: c) ἀτράκτοις ἐμέρισαν τῆς πολυχρονίας θαλάσσης, ἤτοι τῆς Τηθύος. V. 146. a) Ἦγουν τοὺς πέντε γάμους αὐτούς: b) μερίσασθαι: c) μερίσαι. V. 147. a) δύο ἁρπαγὰς ὥστε ἰδεῖν τὸν Θησέα Ἀλέξανδρον: b) Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἁρπαγὰς ἰδεῖν: c) ***. V. 148. a) Ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδορκεῖς: b) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὁ τριόρχης, ὀξυδερκεῖς, ἤγουν εὐοφθάλμου Ἑλένης: c) ταχεῖς, εἶδος ἀετοῦ ὀξυδερκεῖς. V. 149. a) πόλεως, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Καρκίνου: b) ποταμοῦ Λιβύης, ποταμῶν Λακωνικῶν: c) ***. V. 150. a) Βλαστήσαντα γενεᾶς τὸν ἐξ ἡμιτείας Κρητικόν: b) τὸν Μενέλαον: c) γεννηθέντα, τὸν Μενέλαον. V. 151. a) Ἠλεῖον τοῦτ' ἔστι τὸν Μενέλαον καθαρόν: b) Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον καθαρόν: c) τὸν Ἠλεῖον, Λακεδαιμόνιον τὸν οὐ καθαρὸν ταῖς γοναῖς. V. 152. a) τοῦ Μενελάου, ἤτοι τὸν Πέλοπα, γαμφηλαῖς, σιαγόσι, ἤγουν ἡ Δημήτης: b) Μενελάου Πέλοπα σιαγόσιν ἡ Δημήτρα ἀπὸ Ἔννης πόλεως: c) ***. V. 153. a) Ἡ ὁρμητικὴ, ἡ ξίφος κατέχουσα: b) ὁρμητική: c) ἐπώνυμα Δήμητρος, ὁρμητική. V. 154. a) πολύσαρκα, ἤγουν εἰς λεπτότατα κατακόψασα ἔθαψεν: b) πολύσαρκα εἰς μικρὰ κατακόψασα: c) τὰ πολύσαρκα εἰς μικρὰ κατακόπτουσα τῇ γαστρί. V. 155. a) Ἐσθίουσα ἤτοι Φαγοῦσα: b) τὸν τῆς χειρὸς ὠμοπλάτην Φαγοῦσα: c) ***. V. 156. a) ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα, μέγαν: b) —: c) τὸν Πέλοπα ἐκ δευτέρου ἀκμάσαντα. V. 157. a) ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος ἁρπακτικόν: b) τοῦ Ποσειδῶνος: c) ***. V. 158. a) Ἦγουν ὁ Ποσειδῶν, εἰς τὴν Ἠλίδα γῆν, αὔλακας: b) εἰς τὴν Ἠλιδος πόλιν: c) ὁ Ποσειδῶν, πόλιν Ἠλιδος, χώρας. V. 159. a) Εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν δραμεῖν μέλλοντα, τοῦ, γῆν: b) πλατεῖαν, ἡνιοχεύσοντα, κυριεύσοντα: c) πλατεῖαν κυριεύσοντα ἢ μέλλοντα δραμεῖν, ὄνομα κύριον τῆς Ἠλιδος. V. 160. a) Σφαγέντος, τὸ σῶμα: b) Μόλπιδος σφαγιασθέντος: c) ***. V. 161. a) Ἦγουν τὸν Οἰνόμαον μέλλοντα φθαρεῖν: b) ἤγουν τὸν Οἰνόμαον τὸν Πέλοπα φθείροντα:

c) τὸν Οἰνόμαον τὸν Φθείροντα τοὺς γαμβρεὺς, τὸν Πέλοπα. V. 162. a) Μυσαραῖς, τοῦ Ἑρμοῦ, ἤτοι ὁ Μύρτιλος: b) * * *: c) ὁ Μυρτῖλος, ἤγουν τοῦ Ἑρμοῦ. V. 163. a) κατεσκεύασε εἰς τέλος ποιῶν ὁ Μύρτιλος δηλονότι: b) κατεσκεύασε, ἤγουν ὁ Μύρτιλος, ποτήρια: c) κατεσκεύασε τὸν ἔσχατον ὁ Μυρτῖλος. V. 164. a) Ἤγουν τοῦ Νηρέως ὄνομα ἐκολύμβησε, εἰσῆλθε, ἤγουν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τούς: b) ἐκολύμβησε τοῦ θαλασσίου θεοῦ: c) ἐκολύμβησε. V. 165. a) τὸ γὰρ ἅπαν Φθείρουσαν, βλάπτουσαν, ἀγρίως νοήσας καὶ ταραττόμενος: b) Φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος, ἤγουν ὁ Μυρτίλος τῆς Ἱπποδαμείας: c) παντελῶς πεφονισμένην, Φθορὰν, μίασμα καταρασάμενος τῆς Ἱπποδαμείας. V. 166. a) τὸν ἵππον αὐτοῦ τὸν ταχύτατον κατὰ τοὺς πόδας, ταῖς ἡνίαις στρέφων: b) ἤγουν ὁ Μυρτίλος: c) ὁ Μυρτίλος τὴν ταχεῖαν κινῶν. V. 167. a) κατὰ ἐπλὰς καὶ τοὺς πόδας, ὄνομα ἵππου Ἅρπυια, σφοδροῖς ἀνέμους ὁμοίαν: b) ὄνυξιν: c) ταῖς ὄνυξι, τοῖς ἀνέμοις ὁμοίαν. V. 168. a) Ἄνδρα, αὐτάδελφον ἡ Ἑλένη τὸν Δηΐφοβον δηλονότι: b) τὸν Δηΐφοβον, ἀδελφὸν θεάσεται: c) τὸν Δηΐφοβον, τὸν ἀδελφόν. V. 169. a) Ἱέρακος, ἤγουν τοῦ καταρασσομένου καὶ σὺν ἤχῳ Φερομένου κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, ἤτοι τοῦ Ἕκτορος: b) τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ, τὸν Δηΐφοβον: c) * * * [11]). V. 170. a) τοὺς ἄνδρας δηλονότι ἐπὶ τῆς συμπλοκῆς: b) —: c) Ἑλένης. V. 171. a) Ἄνα, ἤγουν ἀνυμνήσουσι, ἐν τῇ κοίτῃ, ἤτοι τὸν Ἀχιλλέα: b) —: c) συναινέσουσι ἐν ταῖς κοίταις. V. 172. a) Ἄνδρα δηλονότι τὸν ταραττόμενον: b) κατ' ὄναρ γάρ φησι συμμιγῆναι αὐτῇ, ἐξεστρωμένον, τεταραγμένον τὸν Ἀχιλλέα: c) κατ' ὄναρ γὰρ εἶδε μιγῆναι αὐτῇ, τὸν τεταραγμένον, ἤγουν τὸν Ἀχιλλέα. V. 173. a) Ἀντὶ τοῦ· τῷ διὰ τῶν ὀνείρων καταμαστίζει καὶ κατακόψει: b) διεγερεῖ, ἐρεθίσει σώματι: c) διερεθίσει, σώματι. V. 174. a) Ἤτοι τὴν

11) In ora est: ἢ τοῦ Ἕκτορος.

μέλλονται νυμφευθῆναι ἐν τῷ ᾅδῃ τὴν Μήδειαν δηλονότι: b) τὸν Ἀχιλλέα: . c) τὸν Ἀχιλλέα ἄνδρα τῆς Μηδείας. V. 175. a) τῆς μανείσης τῷ τοῦ ξένου ἔρωτι, ἤτοι τοῦ Ἰάσονος, νήσου δραπέτας: b) τῆς Φονευσάσης τοὺς ξένους τῆς Μηδείας: c) ***. πόλις, ἢ νῆσος, ὁ Πηλεύς. V. 176. a) τὸν ἓξ πόδας ἔχοντα εἰς ἄνδρας μεταβαλών: b) Μυρμήκων τὸν ἐξάπουν: c) τῶν Μυρμιδόνων τὸν ἐξάπουν. V. 177. a) Θετταλικὸν τὸν πῦρ πνέοντα, γεννᾷ, ἀττικῶς τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ: b) τὸν Θεσσαλὸν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ, ἀττικῶς, ὁ Πηλεύς: c)***. V. 178. a) τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, τῷ πυρὶ πυρπολουμένων: b) πυρκαϊῇ Φλεγομένων: c) σποδιᾷ καιομένων. V. 179. a) τὸν ἐκφυγοῦντα: b) ἐκφυγόντα πυρκαϊάν: c) —. V. 180. a) Ἦγουν ὁ Ἀλέξανδρος, μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ Πρωτέως τὴν Ἑλένην, ἤτοι ἐπαναλάμψῃ πάλιν εἰς Τροίαν: b) ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, ἢ ὁ κοῦρος, ὁδόν: c) ὁ Ἀλέξανδρος, ὀπισθόρμητον, ἐλεύσεται ὁδόν. V. 181. a) Φονικοὺς, τοῦτ' ἔστι τοὺς Ἕλληνας, ἀνελκύσας: b) τοὺς Ἕλληνας ἄγαν Φονέας ἀπὸ τῶν καταδύσεων ἑλκύσας: c) τοὺς Ἕλληνας Φονικοὺς ἀπὸ τῶν Φωλεῶν ἑλκύσας. V. 182. a) καθὰ νέος, τοῦτ' ἔστιν ἄφρων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ: b) καθὰ νέος: c) καθὰ νέος, τοῦ Νεοπτολέμου. V. 183. a) Ἤτοι τὴν μητρυιὰν, ἦγουν τοῦ Νεοπτολέμου: b) τὴν Ἰφιγένειαν, τοῦ Νεοπτολέμου: c) ***. V. 184. a) τοῖς ἀνέμοις θυσιάσουσιν οἱ ἀπηνεῖς Ἕλληνες δηλονότι: b) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι, σφαγιάσουσι τὴν δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν: c) σφοδροῖς ἀνέμοις θύσουσι δάμαλιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγει. V. 185. a) Ἦγουν τοῦ Ἀχιλλέως, ἔγκυον: b) τοῦ Νεοπτολέμου, ἐν γαστρὶ ἔχουσαν τὴν μητέρα: c) ***. V. 186. a) τὴν Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀντὶ Εὐξείνου πόντου: b) Ἰφιγένειαν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ***. V. 187. a) Ἔσω ζητῶν, τὴν ἀφανίστριαν καὶ φονεύτριαν: b) ψηλαφῶν τὴν Ἰφιγένειαν τὴν φονεύσουσαν τοὺς Ἕλληνας: c) ***. V. 188. a) ἐπιπολὺ λευκὴν κατοικήσει νῆσον: b) κυρίως πολὺν χρόνον τὴν λευκὴν ὁ Ἀχιλ-

λεὺς νῆσον: c) ἐπιπολύ, * * *. V. 189. a) ποταμὸ ἐν ταῖς προχύσεσι: b) ὄνομα λίμνης: c) ὄνομα λίμν ταῖς ἐκχύσεσι. V. 190. a) πόθεν ἔχων καὶ ἐπιθυμί τῆς γυναικὸς, ἦγουν τῆς Ἰφιγενείας: b) ζητῶν γυναῖκ ἔλαφος: c) * * *. V. 191. a) Αὐτῆς προτείνασα, τείνασα, ἐκ τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει: b) —: c) ἐλ θερώσει. V. 192. a) Πολὺς ἐντὸς τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ τος δηλονότι ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου κληθήσεται: b ἀντὶ τοῦ· πολὺς τοῦ αἰγιαλοῦ Φημισθήσεται: c) πολ αἰγιαλοῦ Φημισθήσεται. V. 193. a) Ἐν τοῖς αἰγιαλ τοῦ Εὐξείνου πόντου: b) ἠρημωμένος ψάμμοις, αἰγιαλ τοῦ Ἀχιλλέως: c) ἠρημωμένος ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ Ἀ χιλλέως. V. 194. a) Θρηνοῦντος καὶ βλάβας, ἀπ τὸν μάταιον πλοῦν: b) —: c) στενάζοντος, ματαίω V. 195. a) καὶ ἀΦανῆ γενόμενον (γενομένην), δηλονότ ἡ Ἰφιγένεια: b) κατὰ, αὐτοποιηθεῖσαν: c) κατὰ, τὴ διαΦθαρεῖσαν. V. 196. a) Ἤτοι τῶν ἐσΦαγμένων σω μάτων, θυτηρίων: b) τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ θυσιαστη ρίων: c) τὴν Ἰφιγένειαν, τῶν θυσιῶν πλησίον. V. 197 a) καχλάζοντος, ἀντὶ ἐκ τοῦ πυθμένος: b) —: c) τὶ καίοντος. V. 198. a) Ἤγουν τοῦ λέβητος, ἐν ᾧ ἕψει Ἰφιγένεια, Φυτήσει, ἀνάψει: b) τοῦ λέβητος, λέβητα ἡ ΠερσεΦόνη Φυσήσει, ἀνθρώπων: c) * * *. V. 199. a) Σώματα βράζουσα καὶ ἑψοῦσα: b) ἑψοῦσα λέβητα, καίουτα μαγειρικῇ τέχνῃ: c) * * *. V. 200. a) περὶ τόπον θρηνῶν τὴν Ἰφιγένειαν: b) Ἀχιλλεὺς κατοικήσε θρηνῶν: c) * * *. V. 201. a) Περισσὸν χρόνους, ἐπι θυμῶν τὴν κοίτην αὐτῆς: b) ἐνιαυτούς· c) χρόνους, ἐπι θυμῶν τῆς Ἰφιγενείας. V. 202. a) Ἤγουν οἱ Ἕλληνες περὶ, τοῦ ἀπαρχῆς ἐκεῖσε χρησμοδοτοῦντος: b) οἱ δὲ Ἕλληνες, Αὐλίδα: c) οἱ Ἕλληνες, τὴν Αὐλίδα τοῦ Διός. V. 203. a) Αὐτῶν τῇ, ἀντὶ τῶν νεοσσῶν, ἤγουν τοῦ τὰ κρέα καταΦαγόντος τοῦ δράκοντος: b) ἐκ τοῦ κρεοφάγου δράκοντος: c) * * *. V. 204. a) Ἀντὶ ἐκ δευτέρου, ποιήσαντες δεύτερον ὅρκον: b) τὸ δεύτερον ζυγὸν ποιήσαντες: c) * * *. V. 205. a) ὀχυρώσουσιν χεῖρας:

b) κώπην: c) εὐτρεπίσουσιν ἐν ταῖς χερσὶ κώπην. V. 206. a) Ἀποσοβητῆρα τὸν Διόνυσον, προτέρων: b) —: c) τὸν Διόνυσον, βλαβῶν. V. 207. a) Ἀνευφημοῦντες, εἰδύτοις: b) καταλυτὴν ἀνευφημίζοντες: c) καταλυτὴν ἀνευφημοῦντες. V. 208. a) Δράκοντος σπήλαια, ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος: b) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐπικερδοῦς: c) τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ἐνδότερον τόπον τοῦ θυσιαστηρίου. V. 209. a) τῷ Διονύσῳ μυστικὰς θύσει: b) τῷ Διονύσῳ μυστικα θύσει: c) τῷ Διονύσῳ θυσίας θύσει. V. 210. a) Ὁ μέγας στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων αὐτοῦ τοῦ πολλοὺς φθείροντος: b) ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦ πολλοὺς φθείραντος: c) * * *. V. 211. a) Ἤγουν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀποδιδούς: b) ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον παρέχων: c) τῷ Ἀγαμέμνονι * * *. V. 212. a) Ἤγουν ὁ Διόνυσος, ἤγουν ὁ ἐκτεταμένους φέρει τοὺς ὄρχεις: b) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων τελεῖται τὰ τούτου μυστήρια: c) * * *. V. 213. a) Ἤγουν τὸν ἰσχυρὸν Τήλεφον ἐμποδίσας ἐν τοῖς κλάδοις τῆς ἀμπέλου: b) τὸν Τήλεφον τὸν πόδα συνδήσας τοῖς κλήμασι: c) * * *. V. 214 a) ἐμποδίσει, εἰς τὸ καθολικὸν ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας: b) σύῤῥιζον ἀφανίσαι: c) κωλύσει, ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας. V. 215. a) κόπτονται αὐτὸν διὰ τοῦ ὀδόντος, ταῖς τρωκτικαῖς σιαγόσι: b) τῷ, ἀφανιστικαῖς σιαγόσι: c) κόπτονται, * * *. V. 216. a) Βλέπω, ἀντὶ προορῶ πρὸ καιροῦ πλῆθος: b) προορῶ συναγωγὴν πλοίων: c) * * *. V. 217. a) Συρομένην θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν: b) ἠχοῦσαν, ἐπαπειλοῦσαν: c) συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἠχοῦσαν καὶ ἀπειλοῦσαν. V. 218. a) Ἤγουν πυρπολήσεις: b) —: c) χαλεπάς. V. 219. a) Ἤγουν ὁ Ἑρμῆς: b) εἴθε τοῦ Καδμίλου τοῦ Ἑρμοῦ τῇ Λέσβῳ νήσῳ: c) * * *. V. 220. a) τῇ Λέσβῳ νήσῳ δηλονότι γεννῆσαι ἐχθρῶν ὁδηγὸν ἐσόμενον δηλονότι: b) Λέσβῳ, τῶν Ἑλλήνων: c) τῇ Λέσβῳ γεννῆσαι ὁδηγόν. V. 221. a) —: b) υἱόν: c) κακὸν υἱόν. V. 222. a) προδότην, υἱὸς Ἑρμοῦ: b) τῶν Τρωϊκῶν πορθητήν: c)

* * *. V. 223. a) Ἀντὶ, μάντι, συντελοῦντος τοῖς Ἕλλησι ἀληθέστατε: b) ὦ μάντι τὰ βέλτιστα τῶν Ἑλλήνων ἀληθέστατε: c) * * *. V. 224. a) Ἦγουν ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ Αἰσάκου ἀπέκειτο ὁ Πρίαμος: b) τῶν τοῦ Αἰσάκου ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος: c) * * *. V. 225. a) Ἀποδιῶξαι καὶ ἀνενέργητα ποιῆσαι Φόβητρα: b) τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης: c) ἀποδιῶξαι, τὰ ἐν τῇ νυκτὶ παρεγενόμενα, ἤγουν τοὺς ὀνείρους. V. 226. a) ὤφελε ἀντὶ ἀπέκειτο ὁ ἐμὸς πατὴρ, ἤγουν Ἑκάβην καὶ Ἀλέξανδρον: c) ἀλλ' ὤφειλε, τὴν Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 227. a) Φλογὶ πυρπολήσας μέλη: b) θανάτῳ, καύσας τὰ μέλη: c) ἐν ἑνὶ θανάτῳ καύσας τὰ μέλη, τῷ ἀπὸ τοῦ Λήμνου ὄντι [12]). V. 228. a) εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, τοσούτων ζάλη ἐπλημμύρησε καὶ κατεπόντισε: b) Βλάβη: c) εἰ τοῦτο ἐγένετο Βλάβη ἐπῆλθε. V. 229. a) Ἀντὶ, ἡ Τένεδος νῆσος, ἐν ᾗ ὁ Παλαίμων ἐτιμᾶτο τοῖς τῶν βρεφῶν αἵμασι: b) Μελικέρτης βλέπει: c) * * *. V. 230. a) Ἀφριζομένην, ἤγουν ταῖς ναυσὶ ταῖς στολιζομέναις ὑπὸ πλεκτανῶν καὶ σχοινίων; b) Αἴθυια κυρίως λέγεται τὸ θαλάσσιον ὄρνεον, πλοίοις: c) βρίζουσαν, στενοχωρουμένην, * * *. V. 231. a) Πολυχρόνιον θάλασσαν τοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν μίαν τῶν Τιτάνων: b) τὴν θάλασσαν Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν: c) * * *. V. 232. a) κύκνῳ Φθείρεται: b) Τέννην καὶ Ἡμιθέαν κύκνῳ: c) ὁ Τέννης καὶ Ἡμιθέα τῷ κύκνῳ, ἀντὶ τοῦ· Φθαρήσονται. V. 233. a) δαμασθέντα καὶ τοὺς ὠμοπλάτας, τοῦ Ἀχιλλέως: b) Ἰσχυρῷ, τραχεῖ πληγέντα τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως λίθῳ: c) Ἰσχυρῷ καὶ τραχεῖ τοὺς ὤμους, τοῦ Ἀχιλλέως, ἤγουν τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως λίθῳ. V. 234. a) Πρότερον ὑμνῳδοῦ Μόλπου, τὰ τέκνα δηλονότι: b) τοῦ Μόλπου τοῦ τραγῳδοῦ: c) * * *. V. 235. a) ψευδέσι: b) ψυχραῖς, ψευδέσι κατηγορίαις: c) * * * [13]). V. 236. a) ᾧτινι

12) In margine additur κατ' ἔλλειψιν.
13) In ora: λείπει τὰς γινομένας ταῖς φήμαις.

Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ στυγητὸς Φονεύς: b) Μόλπῳ πειρᾶθεὶς ὁ στυγητὸς κύκνος ὁ Φονεύς: c) * * *. V. 237. a) Ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ ἐν δικτύοις ἀγρευθείς: b) κυκνόθρεπτος ἁλιέων ὁ ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις ἀγρευθείς: c) * * *. V. 238. a) τοῖς ὀστρέοις, ἤτοι λοξοῖς κοχλιδίοις ὁ ἠγαπημένος: b) ὀστρέοις λοξοῖς κοχλιρίοις [14]): c) * * *. V. 239. a) Ἐν λάρναξι ἔκλεισε τοὺς δύο παῖδας Τέννην καὶ Ἡμιθέαν: b) λάρναξι, κιβωτῷ ἠσφάλισε δύο Τέννην καὶ Λευκοθέαν [15]): c) λάρναξι ἠσφάλιτε διπλαῖς, ἤγουν Τέννην καὶ Ἡμιθέαν. V. 240. a) τούτοις ὁ καρτερικὸς τοῦ Ἀχιλλέος, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: b) σὺν κύκνῳ καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν, οὐκ εἰπὼν τῆς Θέτιδος: c) * * *. V. 241. a) Θανεῖται δηλονότι τὰς βουλὰς, ἐν λήθῃ: b) ἐντολὰς, λαθήσει τῇ λήθῃ: c) ἐντολὰς ἐν λήθῃ ἀποτυχών. V. 242. a) —: b) τρωθείς: c) ἐπὶ πρόσωπον, τρωθείς. V. 243. a) Πολίχνιον Τροίας, οἱ πετρώδεις αἰγιαλοί: b) αἱ πλησίον τῆς ἀκτῆς: c) πόλις Ἀσίας, παραιγίαλοι. V. 244. a) τῶν τὸν χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί: b) χρεμετισμὸν ἢ τὸν τῶν ἱππων ἦχον, αἰγιαλοί: c) χρεμετισμὸν, αἰγιαλοί. V. 245. a) Ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέος τοῦ Θετταλικοῦ τὸ πήδημα τοῦ ταχέος: b) Θεσσαλόν: c) Θεσσαλὸν πήδημα ταχέος. V. 246. a) τὸν αἰγιαλὸν πηδήσας ὕστερον ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἐσχάτην, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας ἐσχάτην ὁ Ἀχιλλεύς. V. 247. a) Ἐκ τῆς ἄμμου μετὰ ἦχου ἀναδώσει ὕδωρ: b) ἐκ τοῦ ἄμμου ὀχήσει, ἀναδώσει· νῦν τὸ ὕδωρ σημαίνει δὲ καὶ τὸ χάλα, καὶ τὴν χαράν: c) πηγιμαῖον ἐξ ἄμμου ἀναπηδήσει ὕδωρ. V. 248 a) —: b) τὰς ἀναβλύσεις: c) * * *. V. 249. a) λαμπρύνει ὁ μετὰ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γενόμενος: b) νῦν λαμπρύνει καὶ στίλβει εὐκίνητος: c) καὶ νῦν λαμπρύνει εὐκίνητος. V. 250. a) Ἐν κογχύλῃ σαλπίζων καταρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου: b) κόχλῳ, πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σάλπιγγας τούτῳ ἐχρῶντο οἱ πα-

14) F. κοχλιδίοις. 15) F. Ἡμιθέαν.

λαιοί: c) κογχύλη, ὁδηγοποιῶν. V. 251. a) ἄτινα ἐρατὰ, ἀφανιζομένη: b) ἡ Τροία ἀφανιζομένη: c) ⁂ V. 252. a) Φρίκασι καὶ καταπεπύκνωνται οἱ τόποι, σῆμα ἀπὸ κοινοῦ: b) ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, πεπύκνωνται χωραφίου αἱ πεδιάδες: c) καθὰ, τοῦ χωραφίου αἱ πεδιάδες. V. 253. a) λάμποντες θρῆνος: b) κονταρίκης c) —. V. 254. a) ὑψηλῶν ἀκούεται: b) ὑψηλῶν ἀτεικάζεται, ὁμοιοῦται: c) ⁂. V. 255. a) Φθάνουσα ἡσύχους: b) τοῦ οὐρανοῦ Φθάνουσα ἐπιβαίνουσα ἡσύχους βάσεις: c) ⁂. V. 256. a) σχίσμασι τῶν ἱματίων: b) ἐν τοῖς διασχισμοῖς: c) θρήνῳ, διασχισμὸς τῶν ἱματίων. V. 257. a) δεχομένων τῶν γυναικῶν δηλονότι: b) —: c) συμφορᾷ προσδεχομένων. V. 258. a) Ἐπ' ἄλλῃ, ἀθλία: b) —: c) ὦ ἀθλία. V. 259. a) λυπήσει βλαβῶν κατὰ πολὺ μεῖζον: b) λυπήσει τῶν βλαβῶν ἐξοχώτατον: c) ⁂. V. 260. a) Ὁπηνίκα ἂν ἠχῶν ὁ Φονικὸς πολεμιστὴς ὁ Ἀχιλλεύς: b) ἠχῶν ὁ ταχὺς ὁ Φοβερὸς, ἤγουν ὁ Ἀχιλλεύς: c) ὁπηνίκα ἠχῶν ὁ ταχὺς καὶ ὁ Φοβερὸς Ἀχιλλεύς. V. 261. a) γῆν: b) τροχοῖς ξηρὰν σχίζων: c) τροχοῖς, σχίζων. V. 262. a) τῇ λοξεῖ κεχαραγμένην πορείαν τῶν ἁρμάτων: b) σκολιῷ ἀρότρῳ κεχαραγμένην, τυπάζουσαν αὔλακα, χάραγμα: c) ⁂ κεχαραγμένην αὔλακα. V. 263. a) τῆς πλατείας ἀροτριῶν: b) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν διασχίζων: c) πλατείας ζευγηλάτης ἀροτριῶν. V. 264. a) Βοῶν, Φοβερᾶν: b) βοῶν κεχωρισμένως Φοβερᾶν: c) ⁂. V. 265. a) Ἀπὸ τῶν ὁμογάστρων ἀδελφόν: b) ὁμογαστόρων, ἀδελφὸν, τὸν Ἕκτορα λέγει: c) ⁂. V. 266. a) τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ὑπάρχοντα υἱόν: b) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα: c) ⁂ εἰς τὸ ὕψος τὸν Ἕκτορα. V. 267. a) σιαγόσι: b) ⁂: c) σιαγόσι, τὸ σῶμα. V. 268. a) τὰ ἐντόπια ἅλση μιαίνῃ: b) τὰ ἅλση, τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ ἕλη, μολύνῃ τῷ αἵματι: c) ἅλση, μολύνῃ τῷ αἵματι. V. 269. a) τοῦ Ἕκτορος τοῦ πεφονευμένου, τὸ δῶρον: b) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἕκτορος τοῦ ἀνῃρημένου τὸ δῶρον: c) ⁂. V. 270.

a) Ἀκριβεῖ, ἤγουν ζυγοστατήματι τοῦ ζυγοῦ κρεμάμενον: b) ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς ἀναρτήσεως σταθμούμενον: c) * * *. V. 271. a) Εἰς τοὐπίσω τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποινηλατηθῆναι τὸν Ἕκτορα δοθέντα: b) —: c) πάλιν τὸν ἀντιτιμώρητον. V. 272. a) τὸν ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν χρυσόν: b) τὸν ἀπὸ Πακτωλοῦ ζυγοῖς λαμπρὸν χρυσόν: c) * * *. V. 273. a) εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου θρηνηθείς, ὁ Ἀχιλλεύς: b) τοῦ Διονύσου ὑπεισέλθῃ θρηνηθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς: c) * * *. V. 274. a) ταῖς Μούσαις, ἠγάπησαν, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ ὕδωρ: b) ὑπὸ τῶν Νηρηίδων, ἤγουν Μουσῶν, ἠγάπησαν, ποταμοῦ τὸ ὕδωρ: c) ταῖς Νηρηίδισι ἢ ταῖς Μούσαις ποταμοῦ ὕδωρ. V. 275. a) Μακεδονικὴν τὴν ὑπεράνω οὖσαν, πόλις Μακεδονίας: b) ὄρος ἐν Ἑλικῶνι, τὴν ἐξοχήν: c) ὄρος Ἑλικῶνος, τὴν ἐξοχήν. V. 276. a) Ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, τὸν θάνατον: b) ἤγουν ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ πιπράσκων τοὺς νεκροὺς, θάνατον: c) * * *. V. 277. a) γυναικείαν περὶ τὸ, στολήν: b) —: c) γυναικείαν, στολήν. V. 278. a) Ἐνδῦναι, ἀντὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή: b) Φορέσαι: c) * * *. V. 279. a) ὕστερος, ἀπὸ κοινοῦ τὸ· τλήσεται: b) ἔσχατος τῶν Γρώων: c) * * *. V. 280. a) ὦ ἀδελφὲ, Φοβούμενος: b) ὦ ἀδελφὲ: c) ὦ ἀδελφὲ Φοβούμενος. V. 281. a) ὦ τύχη, ὁποῖον ἀφανίσεις τῶν εἴκων: b) ὦ τύχη, ὁποῖον τὸν Ἕκτορα ἀφανίσεις: c) * * *. V. 282. a) Στήριγμα τῆς, καταβαλών: b) καθελών: c) ἐπιστήριγμα, καθελών. V. 283. a) χωρίς: b) χωρὶς τιμωρίας: c) * * * καὶ κόπων. V. 284. a) Ὁ Ἑλληνικός: b) —: c) ὁ Ἑλληνικός. V. 285. a) Ἦγουν ὁ χαίρων, τοῦ Ἕκτορος δηλονότι θανάτῳ: b) ἐπεγγελῶν τοῦ πεσόντος Ἕκτορος: c) ἐπεγγελῶν, ἐπαγαλλόμενος τοῦ πεσόντος τοῦ Ἕκτορος. V. 286. a) περὶ, εἰς: b) ναυσί: c) ταῖς ναυσὶ, τὴν ἐσχάτην. V. 287. a) ταῖς ναυσί: b) τῶν νηῶν, τὸν δρόμον, ἤγουν ὁ Ἑλληνικὸς στρατός: c) ναυσὶ, τὸν δρόμον, ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. V. 288. a) τῆς Φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον: b) ἤτοι ὁ

στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, τῆς Φυγῆς αἴτιον: c) ὁ στρατὸς τῆς Φυγῆς αἴτιον. V. 289. a) Αὐτοῖς, ἤγουν τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν: b) αὐτοῖς τοῖς, ἀποδιῶξαι, ἀπῶσαι: c) σκυλευομένοις αὐτοῖς βοηθῆσαι. V. 290. a) Ἡ τάφρος, τῶν νεῶν τὰ προπύργια: b) τὸ ὄρυγμα, τῶν νεῶν τὰ προπύργια: c) ***. V. 291. a) καὶ σταβάροις τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τοῦ τάφου, τὸ παραπέτασμα τὸ δίκην κρόσσης καὶ κλίμακος ὑπέχον ἐν τῇ τάφῳ: b) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις τὸ παραπέτασμα, τὸ δίκην κόρης καὶ κλίμακος, τοῦτ' ἔστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον: c) τὸ τεῖχος, ὃ ἐποίησαν, ὀξέσι ξύλοις, τὸ παραπέτασμα. V. 292. a) Αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῖται βοηθήσουσι, αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵστανται οἱ πολέμιοι: b) αἱ στεφάναι, βοηθήσουσι: c) ***. V. 293. a) Δίκην μελισσῶν ἐσκοτισμένων: b) Φύξιν καὶ δίωξιν παθοῦσαι τεταραγμέναι: c) συντεταραγμέναι. V. 294. a) καὶ ταῖς βολαῖς, τῶν κορμῶν: b) τοῦ καπνοῦ, κυρίως ὁ ἐξελάσεσι καὶ κηροῦ καπνὸς, ὁρμαῖς, κόρμαις δαλῶν: c) τοῦ καπνοῦ, ταῖς ὁρμαῖς τῶν δαλῶν. V. 295. a) τὰ ἄρμενα, ἤτοι τὰς πρώρας, τῶν καθεδρῶν τοὺς λιπόντας δηλονότι: b) τὰ ἄκρα τῆς νεὼς τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων: c) τὰ πρυμναῖα, σκαμνίων. V. 296. a) Ἀντὶ, ἐν τῷ πηδᾷν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς: b) κολυμβησταὶ, ὀρχησταὶ τῶν καθεδρῶν: c) κολυμβησταὶ, τῶν καθεδρῶν. V. 297. a) Οἱ Ἕλληνες, εἰς τὴν ξένην γῆν: b) ξένην γῆν: c) ***. V. 298. a) Εὐγενεῖς, τοὺς λαμβάνοντας τὰ πρόκουρσα: b) τὸν Ἕκτορα νῦν λέγει ἀνελεῖν Πάτροκλον, Πηνέλεων, Ἀσκάλαφον, Ἀρκεσίλαον καὶ λοιπούς: c) τὸν Ἕκτορα λέγει ἀνδρείους, πρωτόκουρσα. V. 299. a) Ἐν τῷ ἑαυτῶν δορὶ, ἐν τῷ γένει γαυρουμένους: b) γένει καὶ τῇ εὐγενίᾳ καυχωμένους: c) ἔχοντας, ἐν ταῖς εὐγενείαις ἐπαιρομένους. V. 300. a) καὶ κατακόψουσιν: b) ἤγουν τοῦ Ἕκτορος ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί: c) ἀναιρήσουσιν ἰσχυραί. V. 301. a) καὶ πὶ μαιμῶσαι: b) αἵματι ῥέουσαι προθυμούμεναι: c) ***. V. 302. a) —: b) ἔλαττον πένθος οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα: c) οὐκ ἔλαττον πέν-

θος, ἀλλὰ μέγα. V. 303. a) —: b) διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς: c) ⁂. V. 304. a) —: b) τοῦτ' ἔστιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν: c) ἐλεεινὸν, θεάσομαι φῶς. V. 305. a) —: b) ἐξαίρετον, τελειωτὴς, πληρωτής: c) τελειωτής. V. 306. a) —: b) νῦν λέγεται, λεχθήσεται: c) συστρέφων. V. 307. a) —: b) σὴν θαλερὰν καὶ ἀνάτροφον ἡλικίαν: c) φεῦ, φεῦ θρηνῶ τὴν σὴν θαλερὰν ἡλικίαν. V. 308. a) —: b) γέννημα βασιλικώτατον, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν: c) ὦ γέννημα βασιλικὸν, περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν. V. 309. a) —: b) Γρώϊλος, τὸν Ἀχιλλέα τρώσας: c) ὅστις ὦ Τρώϊλε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας. V. 310. a) —: b) βέλει, ἤγουν τῷ ἔρωτι, ἤγουν τῷ σῷ πόθῳ: c) βέλει, ἴυγξ κυρίως ὄρεον μικρὸν, ἐν τῷ σῷ πόθῳ. V. 311. a) καταλαβὼν ἑαυτοὺς εἰς ὀλίγον ἄστατον, οὐδαμηνόν: c) ⁂. V. 312. a) —: b) παρὰ τοῦ ἐραστοῦ, ἤγουν οὐ ποθήσας αὐτόν: c) ⁂. V. 313. a) —: b) τὸν ναὸν, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 314. a) —: b) ὤ μοι, ἐγὼ ἡ δυστυχὴς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην, στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς δύο ἀδελφάς [16]): c) ἡ δυστυχὴς, πρὸς τὴν Λαοδίκην καὶ Πολυξένην στρέφει τὸν λόγον τὰς δύο ἀδελφάς. V. 315. a) —: b) ὦ τάλαινα καὶ ἀθλία μῆτερ Ἑκάβη, θάνατον θρηνῶ, κύων, ἤγουν ὦ Ἑκάβη: c) ὦ ἀθλία Ἑκάβη, θάνατον, κύων. V. 316. a) —: b) Ἤγουν τὴν Λαοδίκην ὁλόκληρον ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἤγουν Τροία: c) ⁂. V. 317. a) —: b) καταδύσει φάραγγι δέξεται χώσει περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρως: c) τῷ φάραγγι ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος τοῦ πάππου μου Τρωός. V. 318. a) —: b) μέλλουσαν ἰδεῖν κατὰ τόδας πλησίον: c) ⁂ ἐγγύς. V. 319. a) ὅπου τὰ ἴλση τοῦ Τρωὸς, τῆς Κίλλης: b) [17]) παράδεισος τοῦ

16) In ora: *περὶ Λαοδίκης καὶ Πολυξίνης καὶ Ἑκάβης λέγει μεταβληθείσης εἰς κύνα.*

17) ἄλμα, *παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτὰ*, in ora Vit. 2. Cod.

Τρωὸς, ἤτοι τῆς Κίλλης: c) ⁂. V. 320. a) ἤτ
λάθρα συνεγίνετο Πρίαμος: b) τῆς κόρης: c) ⁂
V. 321. a) τῷ βρέφει ἀντὶ κεῖνται, πρότερον θηλάζ
τὸ γάλα: b) τῷ Μοινίππῳ υἱῷ αὐτοῦ κεῖνται, γευ
σθαι, ἐλκύσασθαι γάλα: c) τῷ Μουνίππῳ κεῖνται,
κύσασθαι γάλα. V. 322. a) τῆς γεννήσεως τὸ σῶ
λοῦσαι, ἐλαίῳ: b) τοκετοῦ τὰ μέλη λοῦσαι, πλύν
τὴν κίλλαν λουτρῷ, ὕδατι: c) τοῦ τοκετοῦ μέλη λοῦσ
τὴν κίλλαν λουτρῷ. V. 323. a) ὦ Πολυξένη ἀπη
καὶ ἀώρους παστάδας, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπηνεῖς: b) ὦ Π
λυξένη πρὸς ἀπηνῆ, χαλεπὰ, καὶ πρὸς ἀπηνεῖς: c) Π
λυξένη ἀπηνεῖς πρὸς τὰ χρήματα. V. 324. a) Θυσία
ὁ κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ ἀ
δρεῖος: b) θυσίας κατηφὴς τῆς Ἰφιγενείας, ἤγουν ὁ Νε
πτόλεμος: c) ⁂. V. 325. a) τῆς σκοτεινῆς θυσίας
τὰς ἐν Ταύροις θυσίας τῆς μητρός σου: b) σκοτεινῆς
θυσίας: c) ⁂. V. 326. a) Ἥντινα Ἴφιδα, ἢ ἤτι
νά σε Πολυξένη δηλονότι, Τάφρον, πόλις Βοιωτίας,
καὶ Τάναγρα καλουμένη: b) ἤτοι σε, λείπει τὸ τάφρ
σφάξας, λαιμοτομήσας: c) ἥντινα, ἤτοι σε σφάξας, λε
πει τὸ τάφρον, Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἔνθα ἄρ
στοι βόες γίνονται. V. 327. a) Ἑστεφανωμένην, φο
νεὺς, ἤγουν ὁ ἰσχυρὸς Νεοπτόλεμος, ἢ ὁ Διομήδης: b)
ἑστεμμένην νῦν τὴν Πολυξένην Φονεὺς Πύῤῥος ὁ Νεοπτό
λεμος: c) ἑστεμμένην τὴν Πολυξένην, ὁ Νεοπτόλεμος
Φονεύς. V. 328. a) Φονεύσει τῷ τριδεσπότῳ, τοῦ Ἄ
ρεος, ἢ τοῦ Ὠρίωνος: b) Φθερεῖ τριδεσπότῳ τοῦ Ἄρεως
c) Φθερεῖ καὶ ἐν τῷ τριδεσπότῃ τοῦ Ἄρεος. V. 329. a)
Ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης
σφαγιασθὲν θῦμα μεταβαλὼν καὶ θύσας: b) ἐν τοῖ
Ἕλλησι ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦ
μα χάριν τῶν ὅρκων καταβαλὼν, λύσας: c) τοῖς Ἕλλη
σι πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα ταύτην
χάριν τῶν ὅρκων καταβαλών. V. 330. a) τὴν Ἑκάβη
οὖσαν, αἰγιαλόν: b) τὴν Ἑκάβην λέγει, πλατεῖαν, αἰ
γιαλόν: c) ⁂. V. 331. a) τῶν Θρᾳκῶν: b) τὴ

ηρχιὰν τῶν Θρᾴκων τὴν λιθολευσθεῖσαν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ
ἱμου τοῦ Ἕλληνος: c) * * * τοῦ Ἑλληνικοῦ. V. 332.
ὑβριστικαῖς καταίραις καταρωμένην: b) δηκτικαῖς,
βριστικαῖς καταίραις τὴν παροτρυνομένην, τὴν διεγείρου-
κν τοὺς Ἕλληνας: c) * * * *. V. 333. a) Σκεπάσει
ἱάτιον τῶν πετρῶν ἐν λιθώσει: b) καλύψει ἱμάτιον τῶν
ίθων ἐν τῇ πληθύϊ: c) * * *. V. 334. a) κυνὸς, τὸ
ακιὸν, δέμας: b) κυνὸς μέλαιναν τὴν διάπλασιν, τὸ σῶ-
α: c) * * * τοῦ σώματος. V. 335. a) Πρίαμος ἐν τῷ
ῳῷ τοῦ ἑρκίου Διὸς, ὑπὸ Νεοπτολέμου: b) ὁ Πρίαμος,
κῷ, ἐπίθετον τοῦ Διὸς, δαμασθείς: c) * * *. V.
36. a) τὴν βάσιν, λευκῷ κοσμήσει: b) τὴν βάσιν τοῦ
ῳῷ λευκῷ κοσμήσει τριχώματι: c) * * *. V. 337. a)
αρὰ, τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης ὁ Ἄθλιος: b) παρὰ
ῆς, τῆς Ἡσιόνης, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ: c) * * *. V.
38. a) τὴν κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλέους, ὁ ἐλθών: b)
γοραστὸς, ἀντὶ τοῦ· κεκαυμένην πάτραν αἰθαλωτὴν
φ' Ἡρακλέους, ἐλθών: c) ἀγοραστὸς τὴν κεκαυμένην
πὸ τοῦ Ἡρακλέους, ἐλθών. V. 339. a) λαμπρὸν,
Φανίσας: b) σκοτεινὸν ἀφανίσας τῇ αἰχμαλωσίᾳ: c)
* *. V. 340. a) Ἦγουν ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ: b) ἤγουν
Ἀντήνωρ Φανὸν, ἤγουν ὁ γηραιός: c) * * * *. V. 341.
) Ὁ προδότης, ἤγουν τῆς ἰδίας πατρίδος: b) πορθητὴς,
προδότης τῆς πατρῴας γῆς, τῆς φυσάσης αὐτόν: c) * *
τῆς πατρικῆς * *. V. 342. a) Ἀνάψας, γεννῶντα τὸν
Φοβερὸν, ἤγουν τοὺς Ἕλληνας: b) ἀνάψας τὸν γεννῶντα
ἴσωθεν τοῦ ἵππου Φοβερὰν ἑνέδραν: c) ἀνάψας γεννῶντα
ἴσωθεν τοῦ ἵππου· Φοβερόν. V. 343. a) Ἀνοίξῃ, ἀνοί-
ξας ἤγουν τὴν θύραν: b) ἀναχράζῃ, τῆς τοῦ ἵππου, ἀν-
οίξας τὰς θύρας: c) * * * *. V. 344. a) τοῦ Ὀδυσ-
σέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Σισύφου τῆς σκολιᾶς ἀλώπεκος: b)
τοῦ υἱοῦ Σισύφου τοῦ Ὀδυσσέως πανούργου, εἴδος ἀλώ-
πεκος: c) * * *. V. 345. a) Διὰ τοῦ Φρυκτοῦ, ὁ ἐξ-
άδελφος, ἤγουν ὁ Σίνων: b) ἀνάψῃ τοῖς Γρωσὶ Φανὸν
ἐξάδελφος ὁ Σίνων: c) * * * *. V. 346. a) Ἕλλησιν
τὴν Τένεδον: b) τὴν Τένεδον τοῖς Ἕλλησι: c) * * * *.

V. 347. a) τοῦ Φαγόντος τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος ὁ ὄφις, εἰς τὰς Καλυδνὰς Πορκέως καὶ Χαριβόας: b) δος δράκοντος, Καλυδνάς: c) * * *. V. 348. a) Ἡ σάνδρα, τῆς συνουσίας τοῦ Ἀπόλλωνος: b) Ἡ δρα: c) * * *. V. 349. a) τοῦ πύργου λιθίνοις σκευάσμασιν: b) λιθίνου κατασκευάσματιν, μασιν: c) * * * *. V. 350. a) Ἐστερημένη ξύλ ἔχουσαν ὀροφὴν ξυλίνην: b) χωρὶς εστερημέν στεγῶν, παστάδων γαμικῶν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὀροφὴν, ἀλλ' ὁλόλιθον: c) ἐστερημένη τῶν ξυλίνω στάδων, μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὄροφον, ἀλλ' V. 351. a) ἐπὶ τῆς Φυλακῆς, ἡ συγκρύψασα τὴς τεινῆς: b) Φυλακῆς ἀφανίσασα, βυθίσασα ἐπ σκοτεινῆς τὸ σῶμα: c) Φυλακῆς ἀφανίσασα, σκοτ σῶμα. V. 352. a) τὸν σπερμογόνον καὶ γεν πόλλωνα, τὸν τὰς ὥρας ἀποτελοῦντα· ἐπίθετ πόλλωνος: b) τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικὸν Ἀπ να, τὸν ποιοῦντα τοὺς δ καιρούς: c) σπερμογόν νητικὸν Ἀπόλλωνα· ἐπίθετα Ἀπόλλωνος. V. 35 Ἐπιθυμοῦντα: b) * * *: c) * * * τῶν κοπ 354. a) τὴν παρθενείαν ἄφθαρτον κεκτημένη: b) θενείαν κεκτημένη, μέλλουσα ἔχειν: c) παρ ἄφθαρτον ἔχουσα. V. 355. a) τῆς Ἀθηνᾶς τ b) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς μιμήμασιν: c) * * *. V. 35 τῆς ἀγελείας· ἐπίθετα Ἀθηνᾶς τῆς ἐν ταῖς πύλαις Φομένης: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς μισούσης Νύμφας, τῆς λαφυρούσης, τὰ λάφυρα, τῆς ζωγρα μένης ἐν ταῖς πύλαις: c) τῆς μισούσης τὰς Νύμφα ἐχούσης τὰ λάφυρα, τῆς ζωγραφουμένης ἐν ταῖς π V. 357. a) τότε ἡ ἐγὼ παρὰ τοῦ ἀετοῦ, ἦγαν τ αντος τοῦ Λοκροῦ: b) τότε ἐγὼ ἡ τοῦ Αἴαντος τ κροῦ: c) τότε μετὰ ἀνάγκης, ἐγὼ, τοῦ Αἴαντος Λ V. 358. a) ταῖς σιαγόσιν τῆς δρεπάνης ἡ ἄμπελ ταῖς σιαγόσι δρεπάναις ἄμπελος: c) * * *. V. 3 a) ταῦτα Ἀθηνᾶς ἐπίθετα: b) ἐπίθετον τῆς Ἀθ ἐρμητικήν: c) * * *. V. 360. a) Βοηθὸν ἐπικαλε

βοηθόν: b) καλέσασα βοηθὸν τῶν βιαίων τοῦ Λο-
ῦ: c) ἐπικαλέσασα βοηθόν. V. 361. a) Ἀθηνᾶ:
ἦγουν ἡ Ἀθηνᾶ στέγη τῆς ἐκ ξύλων γεγλυμμένης
έγης: c) ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὰ στέγη * * *. V. 362. a)
ὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῶν Ἑλλήνων: b) τοὺς
θαλμοὺς, ὀργισθήσεται: c) τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργι-
ῇ. V. 363. a) Ἡ: b) ἐκείνη ἡ, καὶ ἀπὸ τῶν: c)
ίνη, ἀπό. V. 364. a) τῷ Τρωΐ: b) τῷ Τρωΐ τιμιώ-
τον: c) * * *. V. 365. a) τοῦ Αἴαντος τῆς ἀμαρ-
ις: b) τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ: c) τοῦ Αἴαντος ἀμαρ-
ις, τῶν. V. 366. a) τὰ κενοτάφια: b) —: c) θρη-
. V. 367. a) οὐκ ἐν τάφοις κειμένους: b) οὐκ ἐν τά-
οις, ἀλλ' ἐν ταῖς πέτραις: c) * * * *. V. 368. a)
ελευταίαν, ἀντὶ φυλάσσοντας: b) κρύπτοντας, φυ-
ίσσοντας, ἀντὶ τοῦ καθημένους: c) ἐσχάτην, σπο-
έν. V. 369. a) λάρναξι, δίκαιον: b) κιβωτίοις ἀμφο-
ῦσι φυλαχθεῖσαν: c) * * * τῶν νεκρῶν δίκαιον. V.
ο. a) Ἑλεεινὸν, ψευδοταφίων ἐπιγραφάς: b) ψευδο-
ιφίων γραφάς: c) ὄνομα ἐλεεινὸν, κενοταφίων. V.
71. a) τῶν πατέρων, βρεχομένας: b) τῶν γεννησάν-
ων: c) —. V. 372. a) ἐν, τῶν γυναικῶν: b) γυναι-
ῶν: c) τῶν γυναικῶν. V. 373. a) ὦ ὄροι Εὐβοίας,
γουν φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ὦ: b) ὦ ἀκρωτή-
α, ὦ φύλαξ τῶν πετρῶν, τόπων ἀκρωτηρίων: c) * * *.
. 374. a) ὦ, ὦ: b) τόποι, Τρυχάτα καὶ Νέδων καὶ
ιφρωσσὸς, ὄρη Εὐβοίας: c) * * * *. V. 375. a) ὦ:
) πόλις Εὐβοίας καὶ ὄρος, ὄρος Εὐβοίας: c) ὄρος Εὐ-
οίας. V. 376. a) Αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις,
ῆς θαλάσσης, ἤγουν καὶ ὦ θάλασσα: b) αἱ πρὸς τὴν
άλασσαν καταδύσεις: c) * * * *. V. 377. a) —:
) ἐκριφέντων: c) * * *. V. 378. a) Στραβοξύλοις:
) σὺν τοῖς σανιδώμασι τῶν νηῶν σανίσι: c) * * *. V.
79. a) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, στεναγμῶν ἀκούσετε, ἤχων τῆς
θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὅθεν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν:
) τραχείας πέτρας: c) * * *. V. 380. a) —: b)
υστροφῆς ταῖς ὀπισθορμήτοις ἢ ἐπαναλαμπτούσαις:

c) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις. V. 381. a) Ἀπὸ κ
τὸ, στεναγμῶν ἀκούσεται, κατακοπέντων τάς: b)
λήνων καταλαθέντων, συστρεφομένων τὰς ἑαφὰς
κεφαλῆς: c) τῶν Ἑλλήνων κατακλασθέντων τῆς κ
λῆς. V. 382. a) ταῖς πέτραις τῆς κεφαλῆς, ὁ κ
φερόμενος κεραυνός: b) ὑφάλοις πέτραις, ὁ κάτω ῥ
μενος: c) * * *. V. 383. a) Αἰφνιδίως, ἀφανίσε
b) ὁ κεραυνὸς κατὰ τὰ γνοφώδη, κατὰ τὴν νύκτ
γεται ἀφανιζομένων: c) * * *. V. 384. a) —
μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας: c) μεθύοντας φίλων τοὺς
ληνας. V. 385. a) Φυκτὸν ἄψη τὸν κατήξατα κ
ποδηγετήσαντα τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἅιδην: b) τὸν φα
c) τὸν φανὸν λάμπη, τὸν ὁδηγόν. V. 386. a) Ὁ Να
πλιος ὁ Παλαμήδους πατὴρ, ἤγουν ἀγρυπνῶν: b) ὁ βλ
πτικὸς, ὁ πατὴρ τοῦ Παλαμήδους: c) * * *. V. 38
a) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν δηλονότι, καθὰ ἀλκύονα:
ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνεον· ὥσπερ εὐκόλυμβον, τὸν ἀ
σενα ἀλκύονα μεταξὺ β χοιράδων κλυδωνιζόμενον:
τὸν Λοκρὸν ὥσπερ κολυμβητὴν, ὄρνις. V. 388. a) κ
μίσει γυμνὸν: b) * * *: c) κομίσει γυμνὸν τὸν Λοκρ
Αἴαντα. V. 389. a) Μυκήνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου κλ
δωνιζόμενον: b) δύο μέσον πετρῶν κλυδωνιζόμενα: c
τῶν δύο μέσον πετρῶν. V. 390. a) στεγνὰ ποιῶν:
ξηραίνων: c) * * *. V. 391. a) Διάβροχον ὁπόταν
θαλάσσῃ, ἐκ δευτέρου εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖται: b) Σ
βρεχμένα τὰ πτερὰ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν
καταλάβῃ: c) ῥέοντα τὴν θάλασσαν, τοῦτ' ἔστι πάλ
πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, λάβῃ. V. 392. a) τῇ τῆ
αἰνῃ τοῦ Ποσειδῶνος: b) ῥιφεὶς ἀπὸ τῶν πετρῶν τῇ τρι
νῃ: c) * * *. V. 393. a) Αὐτὸν, ἤγουν ὁ Ποσειδῶ
τρώσας ὁ τῷ Λαομέδοντι λατρεύσας: b) δορὶ, ἐπεὶ θε
τρευσε τῷ Λαομέδοντι: c) δορὶ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, λα
τρεὺς, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσε. V. 394.
τοῖς ἰχθύσι: b) * * *: c) εἶδος ἰχθύος. V. 395. a)
Ἤγουν τὸν δειλὸν Αἴαντα, λοιδορίας: b) εἶδος ἀτέ
καυχώμενον ματαίοις φλυαρίας τὰς διὰ στόματος λη

ένας: c) ⁂. V. 396. a) τὸν νεκρόν: b) —: c) ἀνωδελῆ ἐκριφέντα. V. 397. a) Ἡ τοῦ Αἴαντος τοῦ ἡλίου ξηραινεῖ, λαμπρυνεῖ: b) τοῦ ἄστρου, ἤτοι τοῦ ἡλίου, ξηραινεῖ, λαμπρυνεῖ: c) ἡλίου ⁂. V. 398. a) σεσημμένον: b) ταστὸν ταριχμένον, σεσηπότα: c) παστὸν, σεσηπότα. V. 399. a) Θάψει ἐλεήσασα τῆς Νηρηΐδος, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή: b) ἐλεήσασα τῆς Θέτιδος ἀδελφή: c) ἐλεήσασα τῆς θυγατρὸς τοῦ Νηρέως, ἤγουν ἡ Θέτις ἡ ἀδελφή. V. 400. a) Ἤγουν τοῦ Διὸς ἡ βοηθὸς, οὕτω ἐν Ἀρκαδίᾳ Ζεὺς τιμᾶται: b) τοῦ Διὸς βοηθός: c) ⁂. V. 401. a) τοῦ Αἴαντος δηλονότι, τῆς Δήλου: b) τοῦ Αἴαντος ὁ γειτνιάζων ἐκεῖ, ἤγουν τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς: c) τοῦ Αἴαντος ὁ πλησιάζων, τῆς Ἀστερίας τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. V. 402. a) χωρίον τῆς Δήλου, τὸν ἦχον, τοῦτ' ἔστι θανὼν ὁ Αἴας οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται: b) ὄνομα πόλεως, ἦχον: c) ⁂. V. 403. a) ἀδελφοποιὸν, τὴν ἡδεῖαν τὴν Ἀφροδίτην δηλονότι: b) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας: c) τὴν Ἀφροδίτην, τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. V. 404. a) ὁ λυπηρὸς, ὑβρίσει: b) λυπηρὸς ἤγουν ὁ Αἴας ὑβρίσει κακολογῶν, ὑβρίζων: c) ⁂. V. 405. a) Ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τῆς ἀκολασίας δικτύοις: b) —: c) ἡ Ἀφροδίτη αὐτὸν ἀγρεύσει τοῦ ἔρωτος σχοινίοις. V. 406. a) —: b) —: c) —. V. 407. a) —: b) —: c) τὴν ὀλλύουσαν καὶ φθείρουσαν τὸ κῆρ καὶ τὴν ψυχήν. V. 408. a) Ἡ Ἑλλὰς, ἤγουν θρηνήσουσιν: b) ἡ Ἑλλὰς λύπας καὶ πόνους τῶν θρήνων: c) ⁂. V. 409. a) γῆν ὁ ποταμὸς, καί: b) ποταμὸς Ἠπείρου, καί: c) ποταμὸς Ἠπείρου, οἱ κακόβατοι. V. 410. a) Μακεδονικαὶ συγκλείουσι, ἀντὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: b) ἔθνος, ἀκρωτήριον Ὀλύμπου: c) ⁂. V. 411. a) Οἵστισιν ἀνθρώποις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν μέχρι Ἅιδου: b) —: c) οἵστισιν. V. 412. a) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐπιπολύ, διά: b) αἰγιαλὸν ἐπιπολύ: c) ⁂. V. 413. a) Ἐν κοιλίαις, καὶ ταφήσεται: b) κοιλίαις: c) ἐν ταῖς

κοιλίαις ταφήσεται. V. 414. a) Ἐν καὶ πολυτάλαν κητῶν σιαγόσιν: b) κητῶν σιαγόσιν: c) Φαγωθεὶς πολλὰς τάξεις ἐχόντων κητῶν. V. 415. a) Ἀμέτρητος ἀναρίθμητος, ἄλλοι δὲ, ἤγουν οἱ Ἕλληνες: b) *** c) ἀμέτρητος, πληθὺς, ἄλλοι δὲ Ἕλληνες. V. 416. a) τῶν συγγενῶν Φιλοφρονήσονται τινάς: b) Φιλοφρονήσονται: c) συγγενῶν Φιλοφρονήσονται. V. 417. a) τοῦτον τὸν Φοίνικα, πόλις Θρᾴκης τοῦ ποταμοῦ, πόλις Θρᾴκης: b) *** πόλις Θρᾳκική: c) ***. V. 418. a) τῶν, ἢ γειτων πλησίον, ἔθνη Θρᾳκικὰ τῶν: b) Ἀμφίθιοι καὶ Βίττονες ἔθνη Θρᾳκικά: c) * * ἔθνη βαρβαρικά. V. 419. a) λέγει τοῦτο, διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιόν: b) διότι ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, λέγει τοῦτο· σκληρόδερμον τὸν Φοίνικα λέγει διὰ τὸ γηραιὸν τῶν Μακεδόνων: c) τὸν θρέψαντα τὸν Ἀχιλλέα, * * *. V. 420. a) ὑποδέχεται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, καὶ ἰδεῖν, πρὸ τοῦ, τὸ ἀκρωτήριον: b) ἀποδέξεται, πρὶν ἢ, πόλις καὶ ὄρος Τραχινίας, ἰδεῖν, ἀκρωτήριον: c) ὑποδέξεται πρὸ τοῦ * * *. V. 421. a) τὸν Φοίνικα τῷ, τὸν μεμισημένον ἀπὸ τῶν: b) τὸν Φοίνικα μεμισημένον, ἀπό: c) ***. V. 422. a) τὸν τυφλὸν, ὅστις ὁ πατὴρ τρυπήσας, ἐμβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: b) τυφλὸν, τρυπήσας, ἐμβαλὼν τοὺς ὀφθαλμούς: c) τυφλὸν, ὅστις αὐτὸν ***. V. 423. a) καὶ ὁπότε τὸ πορνικὸν τῆς περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν κοίτην: b) πορνικὸν περιστερᾶς, διὰ τὸ λάγνον λέγει, ἐκοιμήθη, κοίτην: c) τὸ ξένον περιστερᾶς διὰ τὸ λάγνον, ἐκοιμήθη. V. 424. a) τοὺς τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἰδομενέως καὶ τοῦ Σθενέλου, τοῦ ὄρους, οἱ σύνδενδροι τόποι: b) τὸν Κάλχαντα καὶ Ἰδομενέα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ ὄρους: c) *** ὄρος. V. 425. a) Λάρους, ἤτοι τοὺς γηραιοὺς πόρρωθεν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ τῶν ὑδάτων: b) ***: c) ***. V. 426. a) τὸν Κάλχαντα τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ αὐτοῦ σπερμογόνου, τὸν Κάλχαντα λέγει: b) ***: c) ***. V. 427. a) Ἀστοχήσαντα, πλανηθέντα περὶ τόν: b)

αἰστοχήσαντα, πλανηθέντα: c) τοῦ χοίρου παραπλανηθέντα. V. 428. a) Σύκων, πόλεμον, Φιλονεικίαν, εἰς: b) σύκων, πόλεμον: c) τῶν σύκων, Φιλονεικίαν. V. 429. a) τὸν ἀνταγωνιστὴν Μόψον, τῶν: b) τὸν ἀνταγωνιστήν: c) * * *. V. 430. a) καταβάλῃ τὸν πεπρωμένον: b) καταλάβῃ πεπρωμένον: c) καταλάβῃ τὸν πεπρωμένον θάνατον. V. 431. a) Ἤγουν δεύτερον δὲ τὸν τέταρτον γενεὰν ἕλκοντος ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός: b) περὶ Ἰδομενέως δεύτερον· τὸν Ἰδομενέα Διός: c) τὸν Ἰδομενέα τοῦ Διός. V. 432. a) τοῦ Ὀδυσσέως τόν: b) ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως τὸν ἀδελφὸν, ψευδέσι: c) * * * ἐν ψευδέσι. V. 433. a) τὰ τείχη τῶν Θηβαίων: b) Σθένελον τοῦ Καπανέως τοὺς πύργους, τὸ τεῖχος Θηβῶν: c) * * * καὶ τείχη τῶν Θηβῶν. V. 434. a) — [18]): b) καταστραφήσαντος, ἤγουν τοῦ Καπανέως: c) ἐν στερρᾷ καταστράψαντος, τὸν υἱόν. V. 435. a) —: b) ἐπίθετον τοῦ Διὸς, ὁ Ζεὺς ἐφόνευσε, ὁ τὰς μύλας τῶν λεόντων συντρίψας: c) * * *. V. 436. a) —: b) ἤγουν κεραυνῷ: c) κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλήν. V. 437. a) —: b) τὸν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην αἱ Μοῖραι, ἤγουν αἱ Ἐριννύες: c) ὁπότε τὸν Ἐτεοκλέα * * *. V. 438. a) —: b) οἶστρον μονομαχίαν θάνατον: c) * * *. V. 439. a) —: b) τοῦ ποταμοῦ: c) τοῦ ποταμοῦ ταῖς ἐκχύσεσι. V. 440. a) ταῖς ὑπ' ἀλλήλων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος: c) * * *. V. 441. a) —: b) τεθνηκότες, ἀναιρεθέντες, πολεμήσουσι ἐσχάτην μάχην: c) ἀναιρεθέντες * * *. V. 442. a) —: b) τοῖς θεμελίοις τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τοῦ Μεγάρσου τῆς θυγατρὸς τοῦ Παμφιλίου: c) * * * τοῦ Παμφίλου. V. 443. a) —: b) ὑπὸ τῆς θαλάσσης βιβρωσκόμενος πύργος ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μέσῳ τόπῳ τῶν τάφων: c) * * * *. V. 444. a) —: b) πόλις, μεμιασμένων τάφων μνημάτων γενήσεται: c)

18) Sequentes XIII στίχοι scholiis interlinearibus in Vit. 1. carent.

* * * *. V. 445. a) —: b) ὅπερ, νεκρῶν καθέδρας: c) ὅπως, τῶν νεκρῶν τὰς καθέδρας. V. 446. a) — b) ὑπεισελθόντες, αἵματι μιανθέντες: c) * * *. V. 447. a) εἰς τὴν Κύπρον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ οὕτως: b) προν * * *: c) * * * *. V. 448. a) πόλις καὶ τ[ό]μος Κύπρου, καταντήσαντες, μολοῦντες, τῷ Ἀπ[ό]λωνος: b) * * *: c) * * * *. V. 449. a) Κυπρ[ί]ων τὸν τῆς Ἀφροδίτης ναὸν, τὴν Θρᾳκικήν: b) * * *: c) * * *. V. 450. a) ἦγουν ὁ Τεῦκρος, ἐλαυνόμε[νος]: b) * * *: c) * * *. V. 451. a) τῶν τοῦ Κυχρέως τ[ρι]τρὸς σπηλαίων, ποταμοῦ: b) * * *: c) τῶν τοῦ Κ[υ]χρέως πατρὸς, ποταμοῦ. V. 452. a) Συγγενὴς, τ[ὸν] τοῦ Αἴαντος: b) * * *: c) * * *. V. 453. a) Ἡ[γ]ουν τοῦ Αἴαντος, γέννημα τῶν Τρώων: b) * * *: c) [ἦ]ν ἀπὸ Αἴαντος * * *. V. 454. a) Μανίαν, Φαιστι[ά]δα: b) * * *: c) * * *. V. 455. a) τοῦ λέοντος, ἐρ[ω]λέοντος: b) * * *: c) * * *. V. 456. a) Τρωτὸν, [ὃ]ν ἐποίησεν: b) * * *: c) σιδήρῳ τρωτὸν, οὐκ ἐποίη[σ]εν. V. 457. a) κεκτημένον, ἔχοντα: b) * * *: c) κε[κ]τημένον. V. 458. a) Ὁ Ῥαδάμανθυς, ἡ βελοθήκη: b) * * *: c) ὁδὸν, ἡ βελοθήκη. V. 459. a) Ὁ θύων [θ]υσίας ἦγουν τῷ Διὶ ὁ Ἡρακλῆς: b) * * *: c) * * *. V. 460. a) Ἰδίῳ ἐποίει παρεκάλει: b) * * *: c) * [* *]. V. 461. a) τὸν Αἴαντα, τὸ γέννημα, τὸ βρέφος, τ[ὸν] Φίλου δωρικῶς, βαστάξας: b) * * * ἐν ταῖς ἀγκάλ[αις] τοῦ Φίλου δωρικῶς, βαστάξας: c) * * *. V. 462. a) Ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα Τελαμῶνα ὁ Αἴας τὸ Λημν[ί]πῦρ: b) * * *: c) * * *. V. 463. a) Ὁ σφοδρὸς ἀ[νή]μος ἦγουν τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν Φυγήν: b) * * *: c) * * * εἰς Φυγήν. V. 464. a) Ἦγουν ὁ Αἴας τῷ ξί[φ]ει τοῦ Ἕκτορος ἀπό: b) * * * ἀπὸ τεῦ. V. 465. a) ἐπ[ά]σε τῷ ξίφει, πηδήσας χαλεπόν: b) * * *: c) ἐπ[ά]* * *. V. 466. a) τῆς σπάθης, αὐτουργὸν δὲ λ[έ]τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλε: b) * * *: c) τῆς σπ[ά]θης, ἐπεὶ ὁ Αἴας ἑαυτὸν ἀνεῖλε. V. 467. a) Δώ[σ]Τελαμὼν πόρρω τὸν αὐταδελφον, ἦγουν τὸν Τε[λ]

b) ✲ ✲ ✲: c) ✲ ✲ ✲. V. 468. a) Ἡ Θεάνειρα καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου γεννᾷ: b) ✲ ✲ ✲: c) ✲ ✲ ✲. V. 469. a) τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολέμου, τῷ Τελαμῶνι τῷ πύργους κατασκάψαντι: b) ✲ ✲ ✲: c) ✲ ✲ ✲. V. 470. a) τὴν Ἡσιόνην ταῖς δημηγορίαις, ταῖς ἐκκλησίαις: b) ✲ ✲ ✲: c) ✲ ✲ ✲. V. 471. a) Φοβερῷ, δεῖπνον, τῷ κήτει: b) ✲ ✲ ✲: c) ✲ ✲ ✲. V. 472. a) Δοῦναι, ὁ ῥήτωρ: b) ✲ ✲ ✲ [19]): c) ὁ ῥήτωρ ὁ Φοινοδάμας. V. 473. a) ἐν τῇ θαλάσσῃ περιφραστικῶς: b) * * *: c) * * *. V. 474. a) ὁπόταν τὰς ταραχὰς ἀναπέμψῃ, ἀπὸ τῆς κοιλίας: b) ταραχὰς ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῆς κοιλίας: c) ἀποπέμπῃ ἀπὸ τῶν στομάτων. V. 475. a) σφοδρῶς καταποντίζων ἐν, τό: b) σφοδρῷ καταποντίζων: c) * * * τὴν γῆν. V. 476. a) Ὁ θὴρ, ὁ ἰχθὺς λέγει τῆς Ἡσιόνης, λέγει τὸν Ἡρακλέα, ἐν τῷ λαβών: b) * * *: κοιλίᾳ: c) * * * λαβών. V. 477. a) τῷ Νηρεῖ, γέννας, λέγει τὸν Ἡρακλέα διὰ τό: b) * * *: c) * * *. V. 478. a) Ὁ Ἀγαπήνωρ, ἦγουν εἰς τὴν Κύπρον, ἦγουν ὁ Ἀρχὰς παραγενόμενος: b) ὁ Ἀγαπήνωρ Κύπρον: c) ὁ Ἀγαπήνωρ, παραγενόμενος. V. 479. a) Δεόμενος μαθεῖν, ἐρωτῆσαι τῶν τὴν αἰτίαν: b) * * *: c) * * *. V. 480. a) Ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων, ὁ ὢν ἐκ τῶν τῆς: b) ὁ τὰ αὐτοφυῆ τρώγων: c) * * *. V. 481. a) Τῶν Ἀρκάδων τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους, τῶν Φονέων καὶ παιδοκτόνων: b) * * *: c) * * *. V. 482. a) τῶν πρὸ τῆς σελήνης γεννηθέντων δρυΐνων καρπῶν τροφήν: b) * * *: c) * * *. V. 483. a) Ἐν τῷ, τοῦ: b) σποδῷ: c) * * *. V. 484. a) Ἐκ τίνος, λάβῃ: b) —: c) χαλκὸν ὀρύξει, λάβῃ. V. 485. a) λίθον ἐν τίνι, βάθος: b) βάθος: c) γῆν, ἀνερευνῶν βάθος. V. 486. a) Οὖτινος τοῦ Ἀγαπήνορος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἐφόνευσε ὁ χοῖρος: b) * * *: c) τὸν Ἀγκαῖον τὸν πατέρα ἐφόνευσε κάπρος. V. 487. a) τοῦ ἰσχίου ἐν ταῖς περιφερείαις συντρίψας: b) * * *: c) βουβὼν ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος, περιφερείαις συν-

19) In ora Vit. 2. legitur: Φοινοδάμας ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ βύζειν.

τρίψας τὸ σῶμα. V. 488. a) Ἦγεν ὁ Ἀγκαῖος γρ. ρίσας τὸ λόγιον: b) ὁ Ἀγκαῖος: c) —. V. 489. a) Ὅτι τοῦ χείλεος ἄκρου, τῶν ποτηρίων: b) ***: c) χείλους. V. 490. a) Μεταξὺ Φέρει ἡ εἰμαρμένη, πάντα γεννῶσα εἱμαρμένη: b) ***: c) Φέρεται, ἡ τῶν μήτηρ. V. 491. a) Ὁ χοῖρος λευκῷ λευκαινόμενον τῷ ἀφρῷ: b) ***: c) ***. V. 492. a) Ὁ χοῖρος ἦχῳ Φερόμενος οἷον πεπτωκὼς, κτανόντα ἐτιμώρησε τὸν Ἀγκαῖον: b) ***: c) ὁ χοῖρος ἤχῳ Φερόμενος τὸν Ἀγκαῖον ἐτιμώρησε. V. 493. a) Τρώσας αἱματος, θανασίμως τοῦ πολεμιστοῦ ἀστράγαλον: b) ***: c) τὸ ταχυτάτου πολεμιστοῦ. V. 494. a) Μέλλων ἐλθεῖν τοῦ Θησέως, τοῦ λακόντος, τῆς: b) ἤγουν τοῦ Θησέως: c) ὁ Αἰγεὺς λαβόντος. V. 495. a) Ὁ υἱὸς, ἤτοι ὁ Ἀκάμας, ἤγουν τοῦ Θησέως, ἤγουν τοῦ Αἰγέως, οὗ ποτε τοῦ Ἀκάμαντος: b) ***: c) υἱὸς τοῦ γίγαντος Θησέως· ἀντίπτωσις, τοῦ, ἤγουν οὗ. V. 496. a) τὸ, αὐτοκαλέστος ἦλθε δηλονότι ἡ δάμαλις, ἢ Λαοδίκη, θυγάτηρ Πριάμου: b) ἦλθε δάμαλις ***: c) κεκλημένον, δάμαλις. V. 497. a) Ἡ Λαοδίκη καταβαίνουσα: b) ***: c) κατερχομένη. V. 498. a) Ἐν, δαμασθεῖσα ἡ μήτηρ: b) ἡ μήτηρ: c) ἡ γεννήσασα. V. 499. a) τὸν Μούνιτον συναθροίζοντα τοὺς ὀλύνθους τῶν συκῶν ἀπὸ Θράκης ἐν τῷ ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον ἀπὸ ἔχιδνα: b) ****: c) ἀγρεύοντα, Θράκης [20]). V. 500. b) Φονεύσει Τρῶας, ἤγουν τῷ ὀδόντι: c) —. V. 501. b) —: c) —. V. 502. b) Ἡ Αἴθρα ἡ μήτης τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸν ἐκ λαθραίας μίξεως γεννηθέντα: c) Ἡ Αἴθρα, κρυφῆ. V. 503. b) : c) νέον. V. 504. b) παρέθηκαν, ἐπέβαλον, τόπος Ἀττικῶν Ἀθηναίων, Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης: c) ἐστήριξαν τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες. V. 505. b) Ἦγουν τῆς Ἑλένης, πόρνης: c) ἀμοιβὴν Βάκχης. V. 506. b) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους τοῦ ὠοῦ τὸ περιφερὲς, διχότμη

20) Hic in Cod. Vit. 1. ſcholia interlinearia deſinunt.

τοῦ ὠοῦ, κοπεὶς εἰς δύο: c) τοῦ ὠοῦ, στρόβιλος τὸ περιφερὲς, διχότομον τοῦ ὠοῦ. V. 507. b) κεφαλὴν, φύλαγμα: c) τὴν κεφαλὴν, κέρση κυρίως ἡ μῆνιγξ, φύλαγμα. V. 508. b) σκωληκόβρωτος: c) —. V. 509. b) ἐπιτηρήσει, τοῖς πολίταις: c) δέξεται. V. 510. b) ἄτινα ἔργα, εὐεργετήματα, ἀναβάσεις: c) —. V. 511. b) Ἡμιθέοις: c) —. V. 512. b) —: c) τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, πατρίδα. V. 513. b) τῇ δεύτερον ἁρπαγείσῃ, ὀρνέῳ ἤγουν τῇ Ἑλένῃ: c) βοηθοὺς, τῇ δὶς ἁρπαγείσῃ, τῇ δυσαρπάγῳ, ἤγουν τῇ Ἑλένῃ ὡς κακονύμφῳ, ὄρνεον θαλάσσιον τοῖς γαμοῦσι δυσοιώνιστον, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. V. 514. b) τὰς ναῦς: c) ἑτοιμάσαντες, ναῦς. V. 515. b) —: c) ταχύν. V. 516. b) τῶν Τρώων, αἰγιαλὸν, ἔκβασιν, ἔξοδον: c) λείπει τὸ, ὡς Τρώων, ἔκβασιν. V. 517. b) τῶν Διοσκούρων, τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει Ἴδαν καὶ Λυγκέα: c) ἰσχυρώτεροι. V. 518. b) Ἰσχυροὶ, ἀσύγριτοι, οὔστινας: c) ἠγάπησε. V. 519. b) ἐπίθετον τῆς Ἥρας, ἡ Ἀθηνᾶ: c) ἔνδοξος, ἡ Ἀθηνᾶ. V. 520. b) ἡ δύναμις: c) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοὺς βόας αἰρούσασα, Ὁμολωΐς θυγάτηρ Νιόβης, ἀφ' ἧς Ὁμολωΐδες πύλαι Θηβῶν, ἐν αἷς Ὁμολωὶς Ἀθηνᾶ ἐτιμᾶτο· Λογγὰς χωρίον Βοιωτίας, ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ, δύναμις. V. 521. b) εἰ τοῦτο γένοιτο, τὰ τείχη, ἅτινα οἱ χειροτέκτονες, οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενοι, δύο Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν: c) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. V. 522. b) Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον, πόλις Παφλαγονίας: c) ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις, πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θουρίοις, χωρίον Κορίνθου καὶ πόλις Παφλαγονίας. V. 523. b) ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν, ἐλάξευσαν, βασιλεῖ τῷ Λαομέδοντι: c) ἔκτισαν, τυράννῳ. V. 524. b) —: c) —. V. 525. b) κρατῆσαι, ὑπομεῖναι, ἐπέλευσιν Φθαρτὴν, ἀφανιστήν: c) ὑπομεῖναι τὴν ὁρμὴν Φθαρτικήν. V. 526. b) ἀκρωτήριον, τὸν Ἕκτορα: c) Κάναστρα ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης. V. 527.

b) τὸν Ἕκτορα, καταῤῥάκτῆρα, ὀλετῆρα, τὸν Ἕκτορα
c) τὸν Ἕκτορα, ὀχύρωμα. V. 528. b) Ἤγουν τὰ τ
χη, τὸν Πρωτεσίλαον, καιρίᾳ: c) τὸν Πρωτεσίλ
V. 529. b) τὸν Ἕκτορα πλῆξαι, σφαγέα: c) πρ
μούμενον. V. 530. b) τοῦ Ἕκτορος, ὁ διάπυρος κα
κόψει, ἐγκαινίσει: c) καυστικὸς, ἀνανεάσει. V. 5
b) Ἰέραξ, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει, ἀντὶ τοῦ· πρ
πρῶτον, βάλλων: c) ταχύ. V. 532. b) τῶν Ἑλ
νων ὁ Πρωτεσίλαος, ἤδη ἑτοιμάζει: c) Ἑλλήνων, κα
σκευάζει. V. 533. b) ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀποθανὼ
c) ἔθνος Θρᾳκικόν. V. 534. b) Ἡ μαστοειδὴς, τ
ἀκρωτηρίου μέρους: c) ἀκρωτήριον μαζῷ ὁμοιον, τ
ἀκρωτηρίου. V. 535. b) —: c) —. V. 536. b)
βοηθὸς πρᾶος, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις οὕτω καλ
ται: c) εὐμενὴς, ὁ Ζεὺς παρὰ Παμφυλίοις. V. 537.
b) Ὁ Ζεὺς παρὰ Θουρίοις, ὁ Ζεὺς παρὰ Χίοις: c)
V. 538. b) Ὁ Ζεὺς, τὸν ξένον ἤτοι τὸν Ἀλέξανδρον: c)
πλανώμενον ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον. V. 539.
b) Βλαπτικὸν αἰετόν: c) βλαπτικὸν, ἁρπακτικόν. V.
540. b) Οἱ Διόσκουροι; c) —. V. 541. b) εὐωχία
c) εὐωχίαις. V. 542. b) σπονδαῖς πραΰνωσι, ἤγουν
τὸν Δία τὸν μὴ στέρξαντα τὴν θυσίαν: c) πραΰνωσι, τὸ
Δία τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ κράγον. V. 543. b) θέρυβον τα
συντυχίαις μεταξύ: c) θέρυβον. V. 544. b) κατα
στόμα: c) τῷ στόματι. V. 545. b) λυπήσουσι θερυ
βοις λοιδορείαις, τεταραχυνωμένοι, ὠργισμένοι: c) κατα
φάγονται ὕβρεσι, παροξυνθέντες. V. 546. b) πολε
μήσουσι Ἴδας καὶ Λυγκεύς: c) πολεμήσουσι οἱ παῖδες
τοῦ ἀδελφοῦ. V. 547. b) ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγα
τράσι Φοίβῃ καὶ Ἱλαείρᾳ, βοηθῆσαι εἰς τοὺς: c) —.
V. 548. b) τοὺς βιαίως κλέπτοντας, ἤγουν Κάστορα
καὶ Πολυδεύκην: b) —. V. 549. b) Αἰτοῦντες ἁρπα
γῆς τῆς ἄνευ ἐδνων, διά: c) ψηλαφήσεως. V. 550. b)
Βέλη, ὄνομα τοπικὸν, ποταμός: c) Βέλη, ποταμὸς Λα
κωνικῆς. V. 551. b) τῶν Διοσκούρων, καὶ Ἴδα, καὶ
Λυγκέως: c) τῶν Διοσκούρων. V. 552. b) Θάμβει

τια, τοῖς Λάκωσιν ἀκούειν: c) Φηραὶ πόλις Μεσηνίας.
553. b) ὁ Ἴδας, τῷ ἀπὸ τῆς κρανείας δόρατι βαλὼν
εῖλε τὸ στέλεχος: c) κρανίῳ δόρατι, στέλεχος. V.
4. b) τῆς δρυὸς τραχείας καὶ βαθείας τῶν Διοσκού-
ν, τὸν Κάστορα: c) δρυὸς, τὸν Κάστορα, ὃν καὶ
ονται λέγει. V. 555. b) τὸν Κάστορα τῷ Λυγκεῖ,
χην: c) Λυγκεῖ, μάχην. V. 556. b) Ὁ Πολυδεύ-
; ὁλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ, ἤγουν τοῦ Λυγκέως: c) σιδηρῷ
οντίῳ, τοῦ Λυγκέως. V. 557. b) Ἤγουν ἀνέλῃ,
φος τῷ Πολυδεύκει: c) τὸ ἔδαφος. V. 558. b) τὸν
κν, ὑψωθήσεται, κεραίσεται: c) ἀφόβητος, πλήξει,
ρίως ἐπὶ τῶν κριῶν. V. 559. b) εἴδωλον λίθον κινή-
ς ἀπὸ τῶν Λακωνικῶν: c) κινήσας. V. 560. b) τρώ-
ς: c) —. V. 561. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα ἀναιρήσου-
, τοῦ Ἴδα: c) —. V. 562. b) ὁ Ἀπόλλων: c)
θετα Ἀπόλλωνος, σκιαστὴς, ὀρχιεὺς παρὰ Λάκω-
Ἀπόλλων, Τελφούσιος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς. v. 563.
χάρμαις συντρίψας, κυκλώσας τὸ τόξον: c) μάχαις,
ψας. V. 564. b) Ἴδαν καὶ Λυγκέα, Κάστορα καὶ
λυδεύκην: c) χῶραι. V. 565. b) —: c) ἀποδέξον-
ι. V. 566. b) Φιλαδέλφους: c) ἀθανάτους, θνη-
ύς. V. 567. b) τῶν τεσσάρων, καταπαύσει ἡ εἱμαρ-
νη τὸ ξίφος: c) ὄντινων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη μέ-
. V. 568. b) ὀλίγον μηχάνημα ἐν ταῖς δειναῖς μά-
ις: c) μηχανήν. V. 569. b) τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων
πολὺ ἀπροσπέλαστον: c) ἀπλησίαστον. V. 570.
Οὐδὲ ὁ υἱὸς τῆς Ῥοιοῦς πραΰνων, κοιμίζων τὴν βασι-
αν: c) καταπαύων. V. 571. b) κωλύσει τὸν ἐννετῆ
ένον, τῇ Δήλῳ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου: c) ἐννέα
όνων. V. 572. b) Μένειν κελεύων μαντείαις, σημείοις.
μένειν σημείοις θεϊκοῖς. V. 573. b) πολλὴν, ἄφθο-
, τρεῖς Οἰνῷ, Σπερμῷ καὶ Ἐλαΐς: c) τρεῖς. V. 574.
λέγων, ἐξοχήν: c) λέγων, ὄρος Δήλου, ἐξοχήν.
575. b) καρτεροῦντες διατρίβουσιν ποταμοῦ: c) διατ-
ίβουσι ποταμοῦ. V. 576. b) τοῦ Νείλου, ῥεῦμα:
Νείλου. V. 577. b) τὴν Οἰνῷ, τὴν Σπερμῷ, τὴν

Ἐλαΐν, ὁ Διόνυσος: c) ὁ Διόνυσος. V. 578. b) τῆ
ἡλευσμένης τροφῆς, κατασκευαστρίας: c) —.
579. b) τὸν οἶνον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἔρπιν, ἴσ
c) οἶνον, ἔλαιον. V. 580. b) τοῦ Ἀπόλλωνος
κύριον, εἶδος ὀρνέου: c) θυγατέρας, Φάψ εἶδος
νῦν δὲ τὰς οἰνοτρόπους λέγει. V. 581. b) τὴν μεγ
πεῖναν, ξένων: c) τὴν μεγάλην πεῖναν τῶν Ἑλ
V. 582. b) καταπονοῦσαν ἰάσουσι, θεραπεύσα
καταπονοῦσαν θεραπεύουσι. V. 583. b) Ὄνομα
υἱοῦ Ἄρεως, τὸ Ῥοίτιον λέγει: c) κατοικητήριον, τὸ Ῥ
τιον. V. 584. b) ταῖς μοίραις στερεῶν, ἰσχυρῶν
—. V. 585. b) Ἀτρακτων νήθουσι, αἱ μοῖραι
ἠχοῦσι, αἱ τύχαι. V. 586. b) —: c) —. V.
b) Ὄχλων, ἀφανεῖς τῷ γένει: c) βασιλεῖς. V.
b) τῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 589. b) τότε
Πρόξανδρος: c) Γόλγον τόπος καὶ ἔθνος ἐν Κύπρῳ, Πρ
ξανδρος. V. 590. b) Ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς, ἐ
ρος ὁ Κηφεύς, πόλις Ἀχαϊκὴ: c) πόλις Λακωνική,
Κηφεύς, Ὤλενος καὶ Δύμη πόλεις Ἀχαϊκαί. V.
b) πόλις Ἀχαΐας, ὄνομα ἐθνους: c) ἀντὶ τῶν Βοι
V. 592. b) ἦγουν ὁ Διομήδης, πόλις ἐν Ἰταλίᾳ,
Διομήδης ἔκτισε, τῶν Καλαβρῶν: c) ὁ δὲ Διομήδης,
λις, κληρονομίαν. V. 593. b) παρὰ τὸν Ἰταλικὸν
ὄχλον τὸν Ἰταλικόν, κτίσει: c) κτίσει. V. 594.
Φίλων, θεασάμενος: c) —. V. 595. b) Ὀρνεόμαντ
τὴν εἰς ὄρνις μεταβληθεῖσαν πληθύν: c) τύχην.
596. b) ἐπαινήσουσι, ἁλιέων: c) διαγωγὴν, ἁλιε
V. 597. b) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις διὰ μετάπλασ
τὸ σῶμα: c) ὁμοιωθέντες εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα.
598. b) ταῖς μύτισιν, ἀγρεύοντες, θηρεύοντες ἰχθύ
σπέρματα, τέκνα: c) τοῖς ὀρνεακοῖς ἀγρεύοντες ἰχθύ
σπέρματα. V. 599. b) κατοικήσουσι τοῦ Προμάχ
c) νῆσον κατοικήσουσι Προμάχου. V. 600. b) Δι
Θεάτρου ὄντι, ὑψηλῷ: c) ἐξοχῇ ὑψηλῷ. V. 60
Ἀμφοδοποιήσαντες, μᾶλλον δὲ καλλωπίσαντες στερ
σχισμαῖς: c) κτίσαντες στερρᾶις σχισμαῖς. V. 6

) Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων τὰς Θήβας ἐτείχισαν: c) οἴ-
ους. V. 603. b) θήραν: c) δάσος. V. 604. b) Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πορεύσονται: c) πορεύσονται. V. 605.
) Βαρβαρικὸν, Ἑλληνικοῖς ἱματίοις: c) —. V. 606.
) ἐπαύλεις, κοίτας, τοὺς ἐξ ἔθους συγγενεῖς ψηλαφώ-
ενοι: c) Φωνὰς, συνήθεις. V. 607. b) Σιτία, ἀπὸ, τιδείπνιον, τροφὴ, κλάσμα: c) κρίμνον ἢ κριθὴ, ψω-
ίον. V. 608. b) τροφῆς, λυπούμενοι, ἄσημον Φθεγ-
όμενοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων ἡ λέξις, ἄσημον Φω-
ὴν ἀφιέντες: c) λήψονται, ἐπιθυμοῦντες. V. 609.
) — : c) —. V. 610. b) τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ
όπου εἰς τόπον φοιτησάσης: c) Ἀφροδίτης, ὁρμητικῆς.
. 611. b) βλαβῶν, πρόξενον: c) αἴτιον. V. 612. b)
)ρμητικὴ πόρνη μανικῶς ὁρμήσῃ, ἤγουν ἡ Αἰγιάλεια:
) ὁρμητικὴ ὁρμήσῃ. V. 613. b) πρὸς τὰς μίξεις τοῦ
ομήτου, ὁ ναὸς, Διομήδην: c) ὁ ναὸς, ἀπὸ τοῦ θανά-
ου. V. 614. b) τῆς Ἥρας, ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς, τοιμασθέντα: c) τῆς Ἥρας, ἡτοιμασμένον. V. 615.
) ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκώς, κολοσσὸς δέ ἐστιν ἀνδριὰς,
αὶ πόλεσιν, πλαξὶν, περικλείσμασι τῶν Ἰταλῶν: c)
νδριαντογλύφος, πόλεσι. V. 616. b) ἑδραιώσει τοὺς
όδας μεγάλων λίθων: c) ἑδραιώσει ὀστᾶ, μεγάλων λί-
ων. V. 617. b) τοῦ τὰ τείχη ποιοῦντος Ποσειδῶνος
θάφων θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος: c) θεμελίων τοῦ
οσειδῶνος. V. 618. b) ἐξισωτὴν τὸν στηρικτὴν λίθον:
) ἐξιστητήν. V. 619. b) τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Διομήδους:
) ἀδελφοῦ νόθου τοῦ Διομήδους. V. 620. b) κατάρας
ώρεις ἀληθεῖς πέμψει: c) ἀληθεῖς. V. 621. b)
ήμητρος, γῆς ἀναβλαστῆσαι, πέμψαι δημητριακὸν
ῖτον: c) γῆς, καρποφόρον. V. 622. b) τοὺς ἠροτριω-
ένους τόπους τρέφοντος ποτισμῷ βροχῇ: c) τοὺς ἠρο-
ριωμένους τόπους, ἀφανίζοντος, ὄμβρῳ. V. 623. b)
οῦ Διομήδους ἀπὸ, ἀποσπάσας: c) —. V. 624. b)
ὴν γῆν: c) σκάψῃ. V. 625. b) κρατήσει: c) δεσμή-
ει. V. 626. b) δυνάμεως: c) —. V. 627. b) Με-

ταχινήσας ὀλίγον [21]), ὁμοπτέρως, ταχέως: c) κινήσας ταχέως. V. 628. b) ὀπισθόρμητον, παραγενήσονται c) —. V. 629. b) τὰ κύματα, μεριζόμενοι, καταπτουσαι: c) κύματα, τοῖς μὴ ἔχουσι πόδας, μερίζουσι. V. 630. b) Ἦγουν ὁ Διομήδης, μέγας Φημισθήσεται ὠνομασθήσεται: c) μέγας. V. 631. b) κοῖλον καὶ βαθὺ, ἔδαφος: c) πόρον. V. 632. b) ἔθνος: c) —. V. 633. b) Βοιωτοὶ, ὑφάλους πέτρας, λέγονται περὶ τὴν Τυρσηνίαν νῆσοι τινές: c) ἦγουν οἱ Βοιωτοὶ, πέτρας νήσους. V. 634. b) Δερματοχίτωνες, οἱ τὸ δέρμα ἐνδυόμενοι, διὰ τὸ ἐν πέτραις διατρίβειν, καρκῖνοι, οἱ πέτροι: c) σίσυς, σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρουσι· σίσυς μὲν λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον· σισύρα δὲ τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου· σισύρνα δὲ τὸ ἄτριχον ἱμάτιον. V. 635. b) Δίχα χλαίνης κακοπαθήσουσι, οἱ ἐστερημένοι τῆς τροφῆς, ἀνυπόδητοι: c) κακοπαθήσουσι, ἀνυπόδετοι. V. 636. b) Διπλόκοις: c) —. V. 637. b) Μητέρες: c) αἱ μητέρες τὴν σφενδόνην, ἤτοι τὸ σφενδονίζειν. V. 638. b) Ἀδείπνητα νηστεύειν μικροὺς υἱούς: c) διδάσκουσι παῖδας. V. 639. b) τῶν παίδων γεύσεται τροφὴν ἄρτον ἐν τῷ στόματι: c) τῶν παίδων λάβῃ ἄρτον. V. 640. b) Ἄρτον ἐν τῇ τῆς σφενδόνης βολῇ: c) τὸν ἄρτον. V. 641. b) τοῦ ξύλου σημεῖον: c) ξύλου, τὸν ἄρτον. V. 642. b) περιπατήσουσι, κατοικήσουσι τὰς ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένας: c) θαλάσσῃ βεβρωμένας. V. 643. b) τοὺς Ἴβηρας τρεφούσας, σπανικὰς τῶν Γαδείρων τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, νήσου: c) τὰς πλησίον τῶν Ἰβήρων, νῆσος καὶ πόλις. V. 644. b) πόλις Βοιωτίας, τῶν Βοιωτῶν οἱ πρόμαχοι: c) πόλις Βοιωτίας, Βοιωτῶν. V. 645. b) πόλις Βοιωτίας, ἡ νῦν Τάναγρα, ζητοῦντες, πόλις Βοιωτίας, τοὺς τόπους: c) ἡ νῦν Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, ἔρη. V. 646. b) πόλις Βοιωτίας, πόλις Βοιωτίας, τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος: c) πόλεις Βοιωτίας, ἄλσος Ποσειδώνιον. V. 647. b) Ῥεῖ-

21) In textu ὀλίζον legit.

ρον ποταμοῦ Βοιωτίας, ποταμοῦ Βοιωτίας: c) ποταμοὶ Βοιτίας. V. 648. b) τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὄνομα θαλάσσης Λιβύη: c) χώρας, πλανηθέντας. V. 649. b) —: c) —. . 650. b) τῆς Σκύλλης, σκοπελούς: c) Σκύλλης, ὑψηοὺς τόπους. V. 651. b) ἤγουν τοῦ Ἡρακλεους παρὰ Ἠλείοις: c) Ἡρακλέους. V. 652. b) τοῦ λεοντῆν ἐνδεμένου, τοῦ σκάψαντος τὰς ἐπαύλεις τῶν βοῶν: c) τοῦ ἔοντος δέρμα ἐνδεδυμένου Ἡρακλέους, τοῦ Ἡρακλέους. . 653. b) Ὀρνιθογόνων, λέγει περὶ Σειρήνων· ὑψηλοὺς καὶ τραχεῖς τόπους τῶν Σειρήνων διὰ τὸ θελκτικόν: c) ρνιθογόνων, τραχεῖς τόπους. V. 654. b) ὠμὰ ἐσθίονας, τοὺς ἰχθύας: c) πλανηθέντας, ὠμῶς ἐσθιομένους. . 655. b) πάνδοχος ὑποδέξεται: c) ὁ πάντας δεχόμεος. V. 656. b) βλάβας, τιμωρίας: c) —. V. 57. b) τὸν Ὀδυσσέα: c) —. V. 658. b) Ἦγουν ὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δελφῖνος σημεῖον χοντα, τὸν κλέψαντα τὸ εἴδωλον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνῳ τιμωμένης, τῆς Ἀθηνᾶς: c) ἔφερε γὰρ δελφῖνα σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι. V. 659. b) Ὀδυσσεὺς, τοῦ μοφθάλμου Κύκλωπος, οἰκίας: c) τοῦ Κύκλωπος. V. 660. b) τοῦ Κύκλωπος, ἀμπέλου οἶνου τὸν ἀσκὸν, ποτήιον: c) ἀμπέλου τῷ Κύκλωπι ποτήριον. V. 661. b) τὸ πὶ δεῖπνον, ἢ μετὰ δεῖπνον ποτήριον: c) —. V. 662.) τοὺς Λαιστρυγόνας, λέγει δὲ οὓς Ἡρακλῆς κατετόευσε: c) τοὺς ὑπολοίπους τῶν Λαιστρυγόνων. V. 663.) ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους τοῦ πικροῦ: c) ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ διώκειν τὰς κῆρας, πικροῦ, παλαίμων, ὅτι ἐπάλαισε τῷ Διὶ ἐν Ὀλύμπῳ. V. 664. b) Οἱ Λαιστρυγόνες τὰ πλοῖα τοῦ Ὀδυσσέως συντρίψαντες, καὶ περιφερεῖ λιμένι: c) οἱ τὰ πλοῖα δηλονότι συντρίψαντες, περιφερεῖ λιμένι. V. 665. b) Βρούλῳ, τρυπήσουσι ἰχθῦν: c) εἶδος Φυτοῦ, τρυπήσουσι. V. 666. b) κόπος:) —. V. 667. b) ὀλεθριώτερος: c) πολὺ ὀλεθριώτεος. V. 668. b) ὕδατος ἀναρρόιβδησις, ἡ ἐν ὕδασι γεομένη ἕλασις: c) —. V. 669. b) τὸ γὰρ ἥμισυ ἀνθρώπου εἶχε, τὸ δὲ ἄλλο κυνὸς καὶ ἄλλων θη-

ρίων [22]): c) ἡ Σκύλλα. V. 670. b) Σειρὴν, τὰς Σειρ
γας διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι: c) Σειρὴν παρθέν
αἵτινες ἐθανάτωσαν τοὺς Κενταύρους. V. 671. b) Ἀχ
λῴου θυγάτηρ, ποικίλῳ τραγῳδίᾳ: c) ὁ Ἀχελῷος
μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρίτιδος, ποικίλῃ ᾠδῇ. V.
b) Δαμασθῆναι, τῆς ἰσχυρᾶς ἀγεύστου τροφῆς: c) ἀ
τόχους τροφῆς. V. 673. b) τὴν Κίρκην λέγει στ
πλάττουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θῆρας: c) π
Κίρκην λέγει. V. 674. b) Τὴν Κίρκην λέγ
τὸ ἄγριον, μιγνύουσαν, ταράττουσαν τῷ αἰ
Φάρμακα μαγικά: c) ταράττουσαν, Φάρμακα μ
γικά. V. 675. b) Μοῖραν θηριόμορφον, οἱ Φίλ
Ὀδυσσέως: c) μοῖραν θηριόμορφον. V. 676. b) Βλ
βας ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις, χοῖροι: c) δύσε
V. 677. b) τῆς σταφυλῆς τὰ ἀποπιέσματα, τρυ
νέου οἴνου τὴν τρυγίαν: c) τροφῇ σταφυλῆς [23]). V.
b) Φάγουσιν τὸν Ὀδυσσέα: c) Φάγονται. V. 679.
Ἦγεν ὁ Ἑρμῆς: c) ῥίζα τις τὸ ἄγριον πήγανον, ὁ Ἑ
μῆς. V. 680. b) Ὁ ἀπὸ τῆς Νωνακρίας πόλεως, ὁ Ἑ
μῆς, λευκός: c) Νωνακρία πόλις Ἀρκαδίας, ὅπου τι
ται ὁ Ἑρμῆς· τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς, ὅτι οὐράνιος, θ
λάσσιος καὶ ἐπίγειος. V. 681. b) σκοτεινὸν τὸ πα
θαλάσσιον πεδίον, εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδίον: c) σ
τεινὸν, παραθαλάσσιον νεκρῶν. V. 682. b) τὸν Τει
σίαν τὸν ὑπέργηρον ὄντα, τὸν γέροντα ζητήσει, ψηλ
φήσεται: c) Τειρεσίαν ὑπέργηρον ζητήσει. V. 683.
τὰς ἀφροδισίας: c) γινώσκοντα. V. 684. b) Ἀτμ
χέας: c) ἀτμίζον προσχέας. V. 685. b) τὴν προ
λὴν νεκροῖς: c) * * *. V. 686. b) κινήσας ψυχῶν
νήν: c) * * *. V. 687. b) Ἀσθενοῦς ἰσχυροῦ στε
τος ἢ λάρυγγος, λαλιαῖς: c) ἀσθενοῦς στόματος, *
V. 688. b) τὴν ῥάχιν: c) ἡ Σικελία, ῥάχιν. V. 68

22) In margine legitur: ἀπὸ κυνὸς καὶ ἀνθρώπου, φασὶ γὰ
ὅτι τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου εἶχεν ἡ Σκύλλα.

23) Orae adscriptum: γίγαρτά λέγονται τὰ ἔνδον τῶν σταφ
λῶν, στέμφυλα δὲ τὰ ἔξω.

b) Ἡ θλάσσασα: c) σῶμα. V. 690. b) Φλόγας πέμπουσα ἡ Αἴτνη, αὕτη ἡ νῆσος δέξεται τὸν Ὀδυσσέα ἐν πλοῖον ἔχοντα: c) ἓν πλοῖον ἔχοντα. V. 691. b) Μιμῶν, ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν: c) ὁ βασιλεὺς ὁ Ζεύς. V. 692. b) Δυσηδῆ, ταραχὴν, αἰσχύνην, γέλωτα, τοσούτων γιγάντων: c) δυσειδῆ, αἰτχύνην, τοσούτων γιγάντων. V. 693. b) πόλεμον διήγειραν τοῖς πᾶσι: c) * * *. V. 694. b) Διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ὄνομα κύριον, διελθὼν ὁ Ὀδυσσεύς. V. 695. b) ἔθνος δυτικὸν, τὰς ἐπαύλεις, τὸν ᾅδην ποταμόν: c) ἐπαύλεις, Κίμμεροι κατὰ τὸν Ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν κεῖνται. V. 696. b) Ῥεύμασι κυματίζουσαν τοῦ κύματος: c) * * τοῦ ὕδατος. V. 697. b) Ὅρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς: c) ὅρος Ἰταλίας, τοῦ Ἡρακλέους ὁδούς. V. 698. b) κεχωσμένας, τῆς Περσεφόνης, τῆς καταχθονίας θεᾶς: c) κεχωσμένας, Περσεφόνης, καταχθονίας. V. 699. b) Ἤγουν τὸν πυριφλεγέθοντα, ὄνομα ποταμοῦ: c) τὸν πυριφλεγέθοντα ποταμόν. V. 700. b) Ἐκτείνει εἰς τὸν αἰθέρα τὴν κεφαλὴν, ὄρος Ἰταλίας, τὸ ἀνάστημα: c) * * * ὄνομα ὄρους, ὑψηλὸς τόπος. V. 701. b) ὕδατα, ἀπὸ τῶν: c) * * *. V. 702. b) τὴν Ἰταλικήν: c) * * * γῆν. V. 703. b) Ὅρος Ἰταλίας, τὸ ἀκρωτήριον: c) ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας, ἀκρωτήριον. V. 704. b) τὴν περὶ Κύμην, περιφερῆ, κυκλοειδῆ, δίκην βρόχου: c) * * *, δίκην δεσμοῦ. V. 705. b) τὸ ῥεῦμα τῶν ἐν ᾅδῃ ποταμῶν ὑψωθὲν τὸ πολύ: c) τὸ κῦμα τοῦ ἐν ᾅδῃ ποταμοῦ, ὑψωθέν. V. 706. b) Πηγῆς, ῥεῦσιν, ὄμβρον, Ζεύς: c) πηγῆς, ῥεῦσιν, Ζεύς. V. 707. b) Ὅρκους ἐποίησεν θεοῖς καθέδρας: c) ἐποίησεν, θεοῖς, κατοικίας. V. 708. b) τούς: c) —. V. 709. b) Σπονδὰς, θυτίας ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν χρυσοῖς ποτηρίοις, ὕδωρ: c) σπονδὰς ἀπαντλῶν ποτηρίοις ὕδατος. V. 710. b) Περσεφόνῃ, τῷ συγκοίτῳ τῷ Ἅιδῃ δῶρον: c) Περσεφόνῃ, τῷ συγκοίτῳ, δῶρον. V. 711. b) Περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ τῇ ἀπὸ κίονος οὔσῃ: c) * * * *. V. 712. b)

Ὁ Ὀδυσσεὺς φονεύσει τὰς Σειρῆνας, λέγει Παρθενόπην, Λευκωσίαν καὶ Λίγειαν: c) ὁ Ὀδυσσεὺς Σειρῆνας, Παρθενόπην ⁘ ⁘. V. 713. b) ᾠδὰς τῆς Τερψιχόρης ἐκμεμουμένας, συμμεμιγμένας: c) ᾠδὰς, ἐκμιμουμένας. V. 714. b) —: c) ἐξοχῆς. V. 715. b) Διαπερώσας, παραδώσας εἰς θάλασσαν: c) διαπερώσας. V. 716. b) Ἡ Μοῖρα, ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρὸς Φέρει πικρά: c) ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρός. V. 717. b) τὴν Παρθενόπην, τὸ τεῖχος βεβυθισμένην, ἐκβεβλημένην: c) ⁘ ⁘. V. 718. b) Ποταμὸς Νεαπόλεως ἢ Ἰταλίας, βρέχων c) ποταμὸς Νεαπόλεως, βρέχων. V. 719. b) ὅπου ταύτην κτίσαντες, Παρθενόπης: c) κτίσαντες οἱ ἐντόπιοι τῆς Παρθενόπης. V. 720. b) Σπονδαῖς καὶ θυσίαις, ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν Σειρήνων: c) σπονδαῖς, θυσίαις. V. 721. b) Κατ' ἔτος δοξάσουσι τὴν Παρθενόπην διὰ τὰ πτερά: c) ⁘ * * ⁘. V. 722. b) τὴν προέχουσαν, τοῦ Ποσειδῶνος: c) ⁘ ⁘ ⁘ ⁘. V. 723. b) Ὄνομα τῆς ἄλλης τῶν Σειρήνων: c) ὄνομα τῆς Σειρῆνος. V. 724. b) τὴν Λευκωσίαν ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺ, δυνατὸς ποταμὸς Ἰταλίας: c) ⁘ ⁘ ⁘ ⁘. V. 725. b) Ποταμὸς Ἰταλίας: c) ⁘ ⁘ ⁘. V. 726. b) Ὄνομα τῆς τρίτης τῶν Σειρήνων, πόλις Ἰταλίας ἐκριφήσεται ἀπὸ τῶν κυμάτων: c) * ⁘ ⁘ Τέρεινα πόλις Ἰταλίας. V. 727. b) νηχομένη: c) πλέουσα, οἱ ναῦται. V. 728. b) τοῖς ψάμμοις θάψουσιν: c) ⁘ ⁘ ⁘. V. 729. b) Ποταμὸς Ἰταλίας, συστροφαῖς πλησιάζοντα: c) ποταμὸς Ἰταλίας, πλησιάζουσαν. V. 730. b) λαμπρυνεῖ, βρέξει τὸ μνημεῖον, ἰσχυρός: c) βρέξει τὸ μνημεῖον διὰ τὸ ἠχητικὸν, ἰσχυρός. V. 731. b) τῆς ὀρνιθοφυοῦς τάφον καθαίρων, λευκαίνων τοῖς ὕδασι: c) τῆς ὀρνιθοφυοῦς ἵδρυμα, τάφον πλύνων, καθαίρων. V. 732. b) τῇ Παρθενόπῃ τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ: c) τῇ πρώτῃ τῶν ἀδελφῶν, τῇ Παρθενόπῃ. V. 733. b) Ἄρχων τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τινὸς Μόψου: c) * ⁘ * Μόψοπος. V. 734. b) Ναύταις, εὐτρεπίσει: c) ⁘ ⁘ ⁘. V. 735. b) τοῖς τῆς Παρθενόπης, ὁ λαός: c) τῆς Παρθενόπης πα-

εἰς, ὁ λαός. V. 736. b) Πλωτῆρες, πολύκλυστον
πασμα: c) ἀκρωτήριον. V. 737. b) λιμένων, τρα-
κατοικήσουσι μέρη: c) τραχεῖα μέρη. V. 738. b)
ς ἐναντίους ἀνέμους: c) ἀνέμους. V. 739. b) Ὀπι-
ορμήτοις, βλάβαις: c) —. V. 740. b) —: c)
υθήσεται. V. 741. b) εἶδος ὀρνέου ὁ λάρος: c) ***
νεος εἶδος συκῆς. V. 742. b) ὅπως καταφάγῃ, ἐρεύ-
σιν: c) * * *. V. 743. b) τὴν ἀναρόφησιν τῆς θα-
σσης: c) * * *. V. 744. b) τοῖς τῆς Καλυψοῦς:
ὀλίγον χρόνον, Καλυψοῦς. V. 745. b) καθὸ ὑπὸ
ν ναυτῶν οὐκ ὠχεῖτο, αὐτοσχέδιον πλοῖον: c) * * *.
746. b) καρτερήσει, ὑπομείνῃ: c) καρτερήσει. V.
7. b) πλοῖον: c) * * *. V. 748. b) Ματαίως πε-
ναις συμπεπλεγμένην: c) * * *. V. 749. b) Ὁ Πο-
ιδῶν παρὰ Κυρηναίοις: c) * * *. V. 750. b) κήρυλος
ἄρσην ἀλκυὼν, ἄπτερον νεοσσόν: c) ἄρσενος ἀλκυόνος,
οσσόν. V. 751. b) Μέσοις ξύλοις, ὀρθοῖς ξύλοις:
* * *. V. 752. b) Τὸν κολυμβητὴν τὸν Ὀδυσσέα,
χοινίοις: c) * * *. V. 753. b) προφερόμενος: c)
* * βαθέσι τόποις. V. 754. b) Πολίτη τῆς Θρᾳκι-
ῆς, πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες: c) Πολίτη,
όλις * * *. V. 755. b) τὸν Φελλὸν λέγει: c) * * *.
. 756. b) Ὁ ἄνεμος κινήσει, συστρέψει ἐμπίπτων:
) ἄνεμος συστρέψει * *. V. 757. b) Ἦγουν τῆς θεᾶς:
) μετὰ βίας τῆς θεᾶς. V. 758. b) τὸ κρήδεμνον, ἐν-
ετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον: c) κρήδεμνον, ἐντετυλι-
μένον. V. 759. b) τὰς τραχείας: c) * * *. V.
60. b) καταλαμβάνων, ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσι: c)
αμβάνων, τοῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βρωθεῖσι. V.
61. b) Ὀξύτησι, τὴν Φαιακίαν, ἤγουν τὴν Κέρκυραν:
) Ὀξύτησι, τὴν Κέρκυραν. V. 762. b) Νῆσον: c)
ῆσον, αἰδοίων. V. 763. b) Ἀσκέπαστος, ἤγουν ὁ
Ὀδυσσεὺς προσαίτης, ὁ ῥήτωρ ὁ λάλος, ἤγουν ὁ Ὀδυσ-
εύς: c) ἀσκέπαστος, προσαίτης, λάλος ῥήτωρ. V.
64. b) Φλυαρήσει, ἐκφωνήσει: c) Φλυαρήσει θρῆνον.
. 765. b) καταράς ἀποδοὺς τοῦ Κύκλωπος τοῦ λυπου-

μένου: c) ἀποδοὺς, θηρίου. V. 766. b) —: c) α[illegible]
μῶς. V. 767. b) τὸν Ποσειδῶνα, κατακλιθέντα Π[illegible]
σειδῶνα: c) Ποσειδῶνα, Ποσειδῶνα V. 768. b) —:
c) τὸν γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης. V. [illegible]
b) Ὄρος Ἰθακης, ἐξοχάς: c) * * *. V. 770. b) [illegible]
ἀνατετραμμένον: c) οἴκημα ὁμοῦ ἀνατετραμμένο[illegible]
771. b) γαμβροῖς, ἡ πόρνη ἡ Πενελόπη: c) μνηστῆρ[illegible]
* * *. V. 772. b) Ἀπατῶσα, πορνευομένη, κειν[illegible]:
c) εὐλαβῶς, * * *. V. 773. b) εὐωχίαις: c) —.
774. b) Ὁ Ὀδυσσεὺς, τῆς Τροίας: c) Ὁ Ὀδυσσε[illegible]
πύλαις Τροίας. V. 775. b) Ἀροτοζήτης: c) ὁ ἀρτ[illegible]
της ὑπομενεῖ. V. 776. b) τῷ γενναίῳ: c) γενναίῳ, βα-
στάσαι. V. 777. b) Λοιδορίαις: c) * * *. V. 778.
b) —: c) ὑποτάττεσθαι. V. 779. b) Ἀσυνέτῳ
σφοδρά: c) * * *. V. 780. b) —: c) —. V. 781.
b) Ῥάβδοις κοιλανθεῖσα ἄστινας: c) * * * ἃς ὁ βλαπτι-
κός. V. 782. b) ἐπιξέειν: c) ἐπιξέειν, πολυστέακτος.
V. 783. b) πληγὴν ἐντυπὼν τῷ σώματι: c) ἐθελουσίαν
πληγήν * * *. V. 784. b) Ἀγρεύσῃ, ἤγουν τοὺς Τρῶ-
ας, ἐν ταῖς κατασκοπεύσεσι: c) * * *. V. 785. b)
Βλάβχις, ἀπατήσας τὸν Πρίαμον: c) * * τὸν ἔξοχον,
ἤτοι τὸν Πρίαμον. V. 786. b) τὸν Ὀδυσσέα Βοιωτίας
ἡ ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας: c) Ὀδυσσέα, Βοιωτίας ὄρος
καὶ πόλις, ἐξοχὴ, ὄρος Βοιωτίας. V. 787. b) Μέγα:
c) * * *. V. 788. b) τῶν ναυτῶν: c) * * *. V. 789.
b) λάρος, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς: c) ἔσχατον, λάρος. V.
790. b) Κογχύλη, τῇ θαλάσσῃ: c) * * *. V. 791.
b) τὴν περιουσίαν, Κεφαλλήνων μνηστήρων: c) * * *.
V. 792. b) τῆς Πενελόπης τῆς ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης:
c) * * * καταλαβών. V. 793. b) γέρων, νῆσον: c)
* * *. V. 794. b) Ὄρη Ἰθάκης: c) κόρακα εἶπε τὸν
Ὀδυσσέα διὰ τὸ πολυχρόνιον. V. 795. b) ὀλέθριος, πᾶν
τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον: c) ὀλέθριος, κέντρος. V. 796. b)
Δυσθεράπευτος, ἰχθύος: c) * * *. V. 797. b) ὁ υἱὸς,
Φονεύς: c) * * *. V. 798. b) Μηδείας, ἐξάδελφος:
c) * * *. V. 799. b) Ὄνομα ἔθνους: c) * * *. V.

10. b) τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν, ὄνομα χώρας, ἐξ οὗ καὶ ραμπυ οἰκητήριον: c) ὑψηλὸν οἰκῶν, ὄνομα χώρας, οἰτήριον. V. 801. b) καὶ δὴ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μαδόνα, ἤγουν ὁ Πολυσπέρχων: c) Τραμπύα. V. 802. ὁ Ἠπειρώτης εὐωχίαις, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ ἀρχηις: c) ὁ Πολυσπέρχων, ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ πρόμαος. V. 803. b) Μητρόθεν, πατρόθεν: c) ***. . 804. b) Ἀπογόνων Ἡρακλέους πόρρω συγγενείας: ***. V. 805. b) Ὄρος Τυρσηνίας: c) ***. . 806. b) Πόλις Τυρσηνίας, ἡ Γορτύνη: c) ***. . 807. b) — : c) ζωήν. V. 808. b) τοῦ Τηλεμάχου, ῆς κασιφόνης: c) Τηλεμάχου, φονεύει. V. 809. b) —: c) —. V. 810. b) τῆς κασιφόνης τετμημένος:) ** ἐκτετμημένος. V. 811. b) —: c) —. V. 812.) —: c) ὁ Ὀδυσσεύς. V. 813. b) —: c) ὑπέλθῃ. . 814. b) ἰδών: c) εὐφραντὸν, ἰδών. V. 815. b) ίκν: c) μένειν. V. 816. b) λάγνον: c) τοὺς βόας λαύνοντι, λάγνον. V. 817. b) Ὄνον ὑπὸ τὰς τοῦ ζυοῦ γλυφὰς, ζευγνύειν: c) ὄνον, ζευγνύειν. V. 818.) Μανίας: c) ***. V. 819. b) παρ' ὃ καρτερῆαι: c) παρ' ὃ ὑπομεῖναι. V. 820. b) καὶ ἀνὴρ, γουν ὁ Μενέλαος: c) ὁ Μενέλαος, ἀνὴρ ὁ Μενέλαος. . 821. b) τὴν γαμετὴν ζητῶν, ψηλαφῶν ἀπὸ φημῶν ῶν προρρήσεων καὶ μαντευμάτων ἀκηκοὼς, μαθών: c) ὴν γυναῖκα ζητῶν, μαντικῶν προρρήσεων. V. 822.) ζητῶν τὴν Ἑλένην, τὸ φανὲν εἴδωλον εἰς τὸν αἰθέρα:) ζητῶν, τὸ φανὲν, τὸν αἰθέρα. V. 823. b) —: c) όπους βαθεῖς. V. 824. b) οὐκ ἐρευνήσει παραγενόμεος: c) ἐρευνήσει. V. 825. b) Ὄρος Σικελίας: c) ***. V. 826. b) τὴν πάγγηρων τὴν ἤδη εἰς Ἅιδου πεμπομένην, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν: c) τὴν ὑπέργηρον, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν. V. 827. b) Ἀράβων, μεμισημένας: c) ***. V. 828. b) Αἰγιαλούς: c) —. V. 829. b) Ἤγουν τὴν βίβλον, ἤστινος ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων: c) ***. V. 830. b) —: c) —. V. 831. b) τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ Ἀδώνιδος παρὰ Κυπρίοις: c) τῇ Ἀφροδίτῃ Ἀδώνιδος·

Γαύας ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις. V. 832. b) Ἡ
τῇ Ἀφροδίτῃ, ἤγουν τὸν Ἄδωνιν τὸν φθαρέντα ὑπὸ
Μουσῶν: c) τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐπίθετα Ἀφροδίτης.
833. b) ἐν ὀδόντι, Ἄδωνιν, ὁ κάπρος, ὁ χοῖρος:
ὀδόντι ὄντινα, κάπρος. V. 834. b) τὴν πόλιν κα
τείχη τοῦ Κηφέως, Αἰγυπτίους πόλεις τὰς Αἰθιοπ
c) τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη τοῦ Κηφέως. V. 835.
Ἑρμοῦ Φιλοξένου, τοῦ Ἑρμιακοῦ: c) Ἑρμοῦ. V. 836
b) καταχρηστικῶς τὸ κῆτος: c) τὸ κῆτος. V. 837. b)
Ἀντὶ τῆς Ἀνδρομέδας: c) * * *. V. 838. b) τὸν Πε
σέα, τὸν 24) γόνον: c) * * *. V. 839. b) ἐπὶ
τοῦ Περσέως τὸν μάγειρον τὸν Περσέα ἰσχυρόν, ὅτι
τὰ ὑποδήματα ἔχοντα: c) τὸν μάγειρον, τὸν ταχύν, τ
πτερωτὰ * *. V. 840. b) ἐφονεύθη, Φονευθέντα
ἤτοι τοῦ Περσέως λογχοδρεπάνῳ: c) Φονευθέντα
τοῦ Περσέως. V. 841. b) Ὁ λάρος, ἡ μισητή, ἡ ἀσθ
νής: c) ἡ μισητὴ, ἡ ἀσθενής. V. 842. b) ἀποξέσα
τοῦ Περσέως: c) * * *. V. 843. b) τῆς τεχαύσης πέ
δα ἐκ τοῦ τραχήλου, τῆς ἀπολιθώσης τοὺς ἀνθρώπους
τῆς θαλάσσης τῆς ποιούσης γαλήνην: c) * * *. V.
844. b) Ὁ Περσεὺς μεταπλάττων, ὁ μεταβάλλειν τοὺς
ἀνθρώπους εἰς λίθους: c) ὁ Περσεὺς πλάττων. V. 845.
b) λίθους ποιήσας, τῇ ἀπολιθώσῃ, τῇ ἐπικαλύψει: c)
λίθους ποιήσας, ἐπικαλύψει. V. 846. b) ὁ ὀφθαλμο
κλέπτης ὁ Περσεὺς, αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐπὶ
λαξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμὸν, ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐπὶ
λαξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν
τὰς λοιπὰς ἐποδήγει: c) ὁ ὀφθαλμοκλέπτης, μία τῶν
στων ἕνα ἔχουσα ὀφθαλμόν. V. 847. b) λέγει τὴν
Αἴγυπτον, Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν θέρει αὐτὴν σύν
διίστησι τὴν Αἰθιοπίαν: c) τὰς ἐν τῷ θέρει ποτιζούσας
ἤγουν τὴν Αἴγυπτον. V. 848. b) τοῦ Νείλου, ἤγουν
Λιβυκὸν, τὰς χαμαὶ κοιμωμένας φώκας: c) * * *. V.
849. b) κοίτας, ἤτοι ταῖς φώκαις: c) κοίτας. V. 850.
b) ὑπομείνῃ, τῆς Ἑλένης: c) ὑπομενεῖ, τῆς Ἑλ

24) Forte legendum χρυσόγονον.

. 851. b) τῆς Ἑλένης, πολυάνδρου: c) πολυάνδρου.
. 852. b) πλανήτης, τῶν Καλαβρῶν: c) * * *. V.
53. b) καθιερώσει, τῇ σκυλευτικῇ Ἀθηνᾷ: c) * * *.
. 854. b) Ἤγουν ἀπὸ Ταμασοῦ κατεσκευασμένον πο-
ήριον, ἀσπίδα: c) τὸν ἀπὸ Ταμάσου κατεσκευασμένον,
σπίδα. V. 855 b) ὑποδήματα εὔκολα: c) ὑποδήμα-
κ, τὰς εὐκόλως ὑποδυομένας. V. 856. b) ἔλθῃ, πο-
αμὸς Ἰταλίας, ὄρος, ἀκρωτήριον: c) ποταμὸς Ἰταλίας,
κρωτήριον. V. 857. b) Ἡ Θέτις, κῆπον ἀνθήσει [25])
ῇ Ἥρᾳ: c) Θέτις, κῆπον, τῇ Ἥρᾳ. V. 858. b)
πίθετον Ἥρας, δένδροις, κεκοσμημένον τὸν κῆπον λέγει:
) ἐπίθετον Ἥρας, κεκοσμημένον. V. 859. b) Νόμος:
) * * *, V. 860. b) τὸν Ἀχιλλέα: c) * * *. V.
361. b) τὸν διάπυρον, τοῦ καυστικοῦ πολέμου: c) * * *.
V. 862. b) τὰ μέλη: c) σώματα. V. 863. b) Τρυ-
φεροστήμονας, καλλωπίζειν, ἱμάτια: c) τρυφεροστήμο-
νας. V. 864. b) πορφύρᾳ βεβαμμένους, οὕτινος χά-
ριν ἡ Θέτις τῇ Ἥρᾳ: c) πορφύρᾳ βεβαμμένους. V.
865. b) τοῦ Λακινίου ἀκρωτήριον: c) ἀκρωτήριον. V.
866. b) τοῦ Ἔρυκος γυμνικάς: c) παλαίστρας. V.
867. b) Παλαίστρας, Ἔρυκα, ἡ Ἀφροδίτη: c) ἡ
Ἀφροδίτη. V. 868. b) Ἤγουν Ἀφροδίτη βασιλεύουσα
λίμνης Σικελίας: c) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, λίμνη Σι-
κελίας. V. 869. b) τοῦ Δρεπάνου, λίμνης Σικελίας:
c) δρεπάνης, λίμνη ἐν Σικελίᾳ. V. 870. b) Διελθὼν,
λίμνη Σικελίας, καί: c) * * *, Σικελῶν. V. 871. b)
τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν τοῦ Ἡρακλέους, ναὸν, ὃν
ἔκτισεν Ἰάσων μετὰ τῶν ναυτῶν: c) τοῦ Ἡρακλέους * * *.
V. 872. b) Ὄντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέους ὁ ἀπόγονος ἤγουν
ὁ Ἰάσων ἐλλιμενίσας, ἤτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀργώ: c) ναὸν,
ὁ ἀπόγονος, ἐλλιμενίσας τὴν ναῦν. V. 873. b) ἔκτισε,
Ἀργοναύταις: c) * * *. V. 874. b) Οἱ αἰγιαλοὶ τῆς
θαλάσσης Ἀργοναυτῶν λιπαραὶ, τοὺς ῥύπους: c) αἰ-
γιαλοὶ, τοὺς ῥύπους. V. 875. b) Φυλάσσουσιν, πλύ-

25) Pro ἀνθήσει putat *Thryll.*

νει: c) Φυλάσσουσι, ἐκπλύνων. V. 876. b) καθα
σα ἡ πολυχρονία σταγών: c) * * *. V. 877. b)
γιαλοί, τῶν Λιβύων [26]): c) τὸν Γουνέα, τὸν Πα
καὶ τὸν Εὐρύπυλον. V. 878. b) Ἤγουν αἱ περιπλα
σιαι πέτραι, θρηνήσουσιν ῥιφέντας ἀπὸ τῆς θαλασ
c) αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, ῥιφέντας. V. 879.
—: c) ἤτοι τὴν Λιβύην. V. 880. b) Συντριπτ
σώματι κεχηνότας, διατχισμένους: c) * * *. V. 8
b) τὸν ἀπὸ Γιταιρῶνος πόλεως: c) * * *. V. 88
ἔθαψαν οἱ Ἀργοναῦται, ὑπὲρ τοῦ τάφου: c) ἐθαλ
V. 883. [27]) c) βάσιν δίκην στήλης ἑστήσαπο ξύλ
V. 884. c) κοπὲν σανίδα, σημεῖον, δῶρον. V. 8
c) Πόλις Λιβύης, Κίνυφος ποταμὸς Λιβύης. V. 8
c) ῥεύμασι. V. 887. c) ἡ Μήδεια, δῶρον. V. 88
c) εἰργασμένον, κεκοσμημένον. V. 889. c) οὐκ
890. c) πετρῶν θαλασσίων πέμψει. V. 891. c) Ἐλ
ληνας, τότε. V. 892. c) τὰ ἄνω ἔχων ἀνθρώπου, π
δὲ κάτω ἰχθύος, εἶπη. V. 893. c) Ἀντίστροφα, ἀγω
της. V. 894. c στερήσας τῆς Λιβύης. V. 895.
Ἤγουν τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος Φοβούμενοι οἱ Λίβ
κρύψουσι τὸ κτεαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα:
τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος, κτῆμα. V. 896. b) ἐγκ
τοις: c) * * *. V. 897. b) Ἐν ἥτινι Λιβυκῇ πόλει π
λις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν Γουνεὺς, τὸν Γουνέα: c) Λ
βύῃ, τὸν Γουνέα. V. 898. b) ἐκρίψουσι, ἤγουν ὁ βα
ξᾶς: c) ἐκρίψουσι. V. 899. b) πόλις Θετταλικὴ, τ
υἱὸν λέγει τὸν Πρόθοον: c) * * *. V. 900. b) Πο
μὸς Μαγνησίας, πόλις Μαγνησίας: c) τῶν Μαγνή
V. 901. b) τὸν Εὐρύπυλον: c) * * *. V. 902. b)
Ὄρος Μηλιέων: c) Τυμφρηστὸς ὄρος Μηλιέων. V.
903. b) Πόλις Μηλιέων: c) * * *. V. 904. b) Πόλ

26) In margine legitur: περὶ Γουνέως καὶ Προθόου καὶ Εὐ
πύλου.

27) Hinc in Cod. Vit. 2. desunt XII verss. cum sch
liis.

τσαλίας, καὶ ἔρος Μηλιέων: c) πόλις Θεσσαλίας, ; καὶ πόλις Μηλιέων. V. 905. b) Πόλις Θεσσα. ς, ἔθνος Ἠπείρου οἱ Περῥαιβοί: c) πόλις Θεσσα- ς, ὁμοίως, Περῥαιβοὶ ἔθνος Ἠπειρωτικόν. V. 906. πόλις Περῥαιβίας, πόλις Βοιωτίας, καὶ ὄνομα ἔθνους: Γόνος λεγομένη Γονοῦσα, Φάλανος καὶ Ὀλεσσὼν πό- ; Ἠπείρου καὶ Θετταλίας. V. 907. b) Πόλις Μα- σίας, ἄθαπτον, τὸν ἄμαχον: c) πόλις Μαγνησίας Θετταλικῆς. V. 908. b) ζωὴν θρηνήσουσι λυπού- οι διεΦθαρμένοι ὑπὸ τῶν πετρῶν: c) ζωὴν θρηνήσουσι, ῥθαρμένοι. V. 909. b) τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλ- ων εἴρηται, ἤγουν ἡ πεπρωμένη: c) ἡ τύχη. V. o. b) πρὸ τῆς ὑποστροφῆς: c) χαλεπὴν, ὑποστρο- ς. V. 911. b) τὸν Φιλοκτήτην, ἡ μικρὰ πόλις Κρί- τσα: c) τὸν Φιλοκτήτην, Αἴσαρος ποταμὸς Κρότωνος. 912. b) τῆς Ῥώμης, τῷ ὕδρῳ, εἶδος ὄΦεως, τὸν κα- βρωθέντα: c) τῆς Ῥώμης, ὄΦει, εἶδος ὄΦεως. V. 3. b) ὄνομα πόλεως, τοῦ Ἀλεξάνδρου: c) πόλις, τοῦ λεξάνδρου, Φίτρος ὁ δαλός. V. 914. b) Ἡ Ἀθηνᾶ ν ἀκμὴν τοῦ βέλους, ταῖς χερσίν: c) ἡ Ἀθηνᾶ βέλος. 915. b) Πολεμικὴ, κινοῦσα, ἀποπέμπουσα, ἤγουν ἰν νευρὰν τοῦ τόξου: c) ἡ Ἀθηνᾶ ἡ πολεμικὴ, κινοῦσα ἰν νευράν. V. 916. b) Ποταμὸς, Φιλοκτήτης καύ- ις: c) * * *. V. 917. b) τὸν Ἡρακλῆ ἐπικαμπεῖ κυθικῷ τόξῳ: c) * * *. V. 918. b) τῶν μὴ ἀποτυ- όντων τόξων, βελῶν, τὴν τοξικήν: c) τόξων, βελῶν, ξικόν. V. 919. b) Ποταμὸς Κρότωνος, ἀποθανόντος ῦ Φιλοκτήτου: c) * * *. V. 920. b) Ἐκπλαγίου ιπόλλωνος, ὁμοίως τοῦ Ἀπόλλωνος, τῶν ἱερῶν οἴκων:) ἐκπλαγίου Ἀπόλλωνος. V. 921. b) Ποταμὸς Ἰτα- ίας, τὴν θάλασσαν ἦχον ἀποτελεῖ: c) ποταμὸς Ἰτα- ίας, τὴν θάλασσαν ἐξέρχεται. V. 922. [28]) c) Ἰτα- οἱ, οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες Πελλήνιοι. V. 923. c) υμμαχοῦντα Ῥοδίων. V. 924. c) λιμένος Ῥοδίων, πό-

28) Hinc in Cod. Vit. 2. et textu et ſcholia deſiderantur vsque ad v. 951.

λις Ῥοδίων. V. 925. c) καυστικὸς ὁ βορᾶς. V. 92
c) ξένην γῆν. V. 927. c) πόλις Ἰταλικὴ, ναύ
928. c) ὑπεράνω τοῦ τάφου τοῦ Φιλοκτήτου. V. 92
c) σπονδαῖς δοξάσουσι, θυσίαις. V. 930. c) Ὁ Ἐ
ὸς, πόλις Ἰταλίας, λείπει, παραγενήσεται. V. 93
c) —. V. 932. c) τοῦ Παινοπέως, ἀποδιδοὺς
933. c) προβάτων. V. 934. c) τῆς θυγατρὸς τ
βασιλέως. V. 935. c) —. V. 936. c) Ἀλ
Κυδωνία, Θρασώ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 937. c) Θέ
κης. V. 938. c) Ἄρεα, τὸν αὐτὸν, διὰ τὸ ἰσχυ
V. 939. c) Δίδυμος ἦν ὁ Παινοπεύς. V. 940. c) στε
ράγμοῖς. V. 941. c) τῆς ἡμέρας. V. 942. c) —
V. 943. c) σοὶ, οἱ θεοὶ, δειλόν. V. 944. c) ἀγαθὸ
δειλόν. V. 945. c) πολλά. V. 946. c) ποταμὸς
Ἰταλίας, ὕδωρ. V. 947. c) ξένος, κατοικήσα. V.
948. c) οἷς τὸν δούρειον ἵππον. V. 949. c) Φρεπτὰς
ἀξίας [29]). V. 950. c) τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλικοῖς ναοῖ
V. 951. b) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας, Σικελῶν: c) Σικε
λῶν. V. 952. b) —: c) πλανώμενοι, Λακεδέμ
953. b) —: c) —. V. 954. b) λυπούμενος: c) λυ
πηθείς. V. 955. b) τροφήν: c) * * *. V. 956. b)
Λεοντίνων: c) ἐλθόντας, Λεοντίνων. V. 957. b) συνε
άρχει μεγάλη: c) * * *. V. 958. b) τοῦ Ἔρυκος, τῆς
Θρακικῆς Ἀφροδίτης: c) * * *. V. 959. b) ἔκτισαν,
δωρεὰν τῇ Ἀφροδίτῃ: c) ναὸν * * *. V. 960. b) Ἐρύ
μους: c) δίχα συζυγίας ἀνδρῶν. V. 961. b) Ποταμὸς
Σικελίας, ὁμοιωθείς: c) * * *. V. 962. b) —: c) —.
V. 963. b) τὸν Ἐγέστην: c) * * *. V. 964. b) —:
c) —. V. 965. b) Ἐγέστης, Ἔλυμον: c) * * *. V.
966. b) —: c) τὴν Σικελίαν. V. 967. b) πλέοντα:
c) * * *. V. 968. b) θεῶν, συμβουλαῖς, συμφοραῖς:
c) βουλαῖς. V. 969. b) τῆς Τροίας: c) * * *. V.
970. b) κεκαυμένης: c) ὁρμαῖς κεκαυμέναις. V. 971.
b) —: c) —. V. 972. b) Ἀκατάπαυστον: c) * *,
θρηνοῦσα. V. 973. b) Σκοτεινήν: c) * * *. V. 974.

29) Lege ἀξίαν.

) Δία τὸ Ἑλληνικὲν τρόπαιον, ἐνδυόμενος: c) * * *. V. 975. b) τῇ ἀλουσίᾳ λιμῷ ἐυπαρώδης, ἀνύσει, καοπαθήσει: c) ἀλουσίᾳ ἐυπαρὸς, * *. V. 976. b) Ἡ θρίξ: c) * * *. V. 977. b) αὔξουσα, σώζουσα: c) * * *. V. 978. b) πόλις Ἰταλίας, πόλις Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 979. b) —: c) —. V. 980. b) ὁ σοφὸς ἀναριθμήτων: c) τὸν Μόψον λέγει, ζητητὴς ἀναριθμήτων. V. 981. b) γρόνθῳ χειροπλήκτῳ: c) * * *. V. 982. b) Μερμηρίζει, πλημμυρεῖ: c) πλημμυρεῖ. V. 983. b) ὅλην, πόλις Ἰταλίας, ὅλον τὸν τόπον: c) * * *. V. 984. b) Οἱ δυστυχεῖς: c) * * *. V. 985. b) τὴν Ἀθηνᾶν: c) κτίσαντες, τὴν Ἀθηνᾶν. V. 986. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἀφανίσαντες, τῆς Ἀθηνᾶς: c) * * *. V. 987. b) Ἴωνας, ἔδαφος τῆς Ἰωνίας: c) * * *. V. 988. b) ὀφθαλμοῖς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀδακρύτοις καμμύσει: c) * * *. V. 989. b) Φοβερὰν τῶν Κροτωνιατῶν: c) Φοβερά̀ν. V. 990. b) βλέπον, ἤγουν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἰώνων: c) βλέπον, Ἠπειρωτικῶν. V. 991. b) ὁ δημόσιος ἱερεὺς, ὁ παῖς: c) ὁ δημόσιος ἱερεύς. V. 992. b) Δεινῷ, μέλανι τὸν ναὸν, μολυσμῷ, λύθρῳ: c) δεινῷ, μέλανι, λύθρῳ. V. 993. b) τὰς ἀκρωρείας, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας: c) * * *. V. 994. b) Ἀκρωτήριον Ἰταλίας, ἐξέχουσαν: c) * * *. V. 995. b) Κλήτης, ἤγουν τῆς τροφοῦ τῆς Πενθεσιλείας, τὴν κληρωθεῖσαν, πόλιν καὶ γῆν: c) τῆς Κλήτης τῆς Πενθεσιλείας. V. 996. b) ἢ δούλης γυναικὸς δουλειαν ὑποταγὴν, ἢ δεδεγμένοι: c) δουλειαν, δεδεγμένοι. V. 997. b) τῆς πολεμικῆς τῆς Πενθεσιλείας, δούλην, τὴν τροφὸν, ἤγουν τῆς Πενθεσιλείας: c) τῆς πολεμικῆς. δούλην καὶ τροφὸν, Πενθεσιλείας. V. 998. b) —: c) κομίσει. V. 999. b) τῆς Πενθεσιλείας ἔσχατον: c) * * *. V. 1000. b) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς, ἤτοι τῷ Θερσίτῃ, θάνατον, φθαρτικόν: c) τῷ ἔχοντι μορφὴν μιμοῦς. V. 1001. b) Ἀκοντίῳ Φονικῷ συγκοπέντι: c) * * *. V. 1002. b) —: c) πορθήσουσι. V. 1003. b) φθεί-

ραντες: c) —. V. 1004. b) Ἤγουν τὴν Ἀμαζόνα c) —. V. 1005. b) —: c) ταῖς ὀδοῦσι. V. 100 b) Δήξουσι πρηνεῖς πεσόντες, ἀναιρεθέντες: c) * * V. 1007. b) πορθήσουσι, πόλις Ἰταλίας, οἱ Κροτωνιάται: c) Φθεροῦσι, οἱ Κροτωνιάται. V. 1008. b) Πόλις Ἰταλίας, ἀρδεύει, λιπαίνει: c) * * *. V. 1009 b) Ποταμὸς, καθαρὸν, ῥέων, ἐκπέμπων: c) ποταμὸς, ἐκρέων. V. 1010. b) πλάνη: c) * * *. V. 1011. b) τὸν Νιρέα, ἦγουν πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως: c) * * *. V. 1012. b) τὸν Θόαντα, ποταμὸς Αἰτωλίας τοῦ ποταμοῦ Λυκόρμου: c) τὸν Θόαντα ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1013. b) τὸν Θόαντα, μητρὸς τοῦ Θόαντος: c) * * *. V. 1014. b) ποτὲ μὲν, ἐνταῦθα, πόλις: c) ποτέ. V. 1015. b) Αἱ ἀπὸ Θρᾴκης, σχοινίοις, ἐμπίπτουσαι: c) * * *. V. 1016. b) ποτέ: c) * * *. V. 1017. b) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, ὄρος Ἰταλίας, συμφύτους τόπους: c) ἔθνος Ἠπειρωτικὸν, εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη. V. 1018. b) Ἀνέμῳ Βορέᾳ, συστρέφων, ἐλαύνων: c) ἀνέμῳ Βορέᾳ. V. 1019. b) —: c) χαλεπὸν. V. 1020. b) Ἀκρωτήριον, ποταμοῦ: c) ὄρος, ποταμός. V. 1021. b) Ποταμὸς Σικελίας, ἔθνος Ἰλλυρικόν: c) * * *. V. 1022. b) ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων: c) γειτων, ταῖς πόλεσι τῶν Κόλχων. V. 1023. b) ἰχνευτὰς, ζητητάς: c) ζητητάς. V. 1024. b) πόλις Κολχίδος, πόλις Πελοποννήσου ἀρχηγὸς, ὁ Αἰήτης: c) πόλις Κολχίδος, γυνὴ Αἰήτου. V. 1025. b) ζητῶν, τὸ πλοῖον λέγει τὴν Ἀργώ: c) ζητῶν ναῦν τὴν Ἀργώ. V. 1026. b) Κόλχοι, κατῴκησαν, ποταμοῦ: c) οἵτινες Κόλχοι ᾤκησαν, Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον Πολῶν. V. 1027. b) Νήσου: c) νῆσος. V. 1028. b) —: c) πλανώμενοι. V. 1029. b) πλησίον ἀκρωτηρίου, ὁ Σικελὸς περιγράφεται, μαλάσσει, περιειλεῖται: c) πλησίον ἀκρωτηρίου, περιγράφεται. V. 1030. b) Ἤγουν τοῦ Ὀδυσσέως, τραχεῖαν πέτραν: c) τοῦ Ὀδυσσέως, μισπὴν πέτραν. V. 1031. b) συγγραφόμενος, ἱστορῶν, ἤγουν ὁ τόπος: c) ἱστορεῖν. V. 1032. b) ἱερὸν, τῆς Ἑκάτης:

:) ἔνδοξον ἱερὸν Ἑκάτης. V. 1033. b) Ποταμὸς Σικελίας:
:) * * *. V. 1034. b) Ὁ Ἐλεφήνωρ, νῆσον Ἰταλίας:
:) * * *. V. 1035. b) πόρρω, ποταμὸς Εὐβοίας,
ητῶν: c) * * *. V. 1036. b) Σταθείς: c) πετρῶν
σταθείς. V. 1037. b) Ἰκεσίας, λιτὰς, λόγους, πα-
ακελευομένους τὸν στρατὸν πλέειν πρὸς τὴν Τροίαν: c)
λόγους * * *. V. 1038. b) τὸν Φονέα τὸν Ἐλεφήνορα:
:) * * *. V. 1039. b) χρόνον: c) * * *. V. 1040. b)
Ἡ ἔκδικος, πόλις ἐν Ἀρκάσιν, ἐν ᾗ ἡ Ἐρινῦς τιμᾶται:
:) Ἔκδικος, ἡ Ἐριννῦς, ἀπὸ Τελφουσίας, πόλεως ἐν
Ἀρκαδίᾳ, ἐν ᾗ τιμᾶται. V. 1041. b) Ποταμὸς Ἀρ-
καδίας, ἡ Ἀρκαδικὴ καὶ ἡ ταρακτική: c) ποταμὸς Ἀρ-
καδίας. V. 1042. b) Ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις,
τῶν ὄφεων: c) ἀπὸ τοῦ Ὀρθρωνοῦ, ὄφεων. V. 1043.
b) —: c) —. V. 1044. b) ἔθνος Ἠπειρωτικόν: c)
πλεύσει, * * *. V. 1045. b) ὄρος, κατοικήσει ἀκρωτή-
ριον: c) ὄρος, ἀκρωτήριον. V. 1046. b) Ἠπειρωτικοῦ,
ὄνομα ποταμοῦ, ποτίζων: c) Ἠπειρωτικοῦ, ποταμός.
V. 1047. b) Ποδαλείριος: c) * * *. V. 1048. b) τῶν
δύο ἀδελφῶν τοῦ Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου: c) τοῦ Μα-
χάονος καὶ τοῦ Ποδαλειρίου. V. 1049. b) πλησιάσει,
ἐπιθήσει, ἤγουν τεθνήξεται, γῆν: c) ἐπιθήσει. V. 1050.
b) Δέρμασι μηλωταῖς: c) δέρμασι. V. 1051. b) Ἀλη-
θῆ μαντοσύνην: c) ἀληθῆ. V. 1052. b) Θεραπευτὴς,
Ἰταλοῖς Καλαβροῖς, ἤγουν ὁ Ποδαλείριος: c) θεραπευ-
τής. V. 1053. b) λούοντες, βρέχοντες, ὄνομα ποταμοῦ:
c) βρέχοντες, ποταμός. V. 1054. b) Ἀσκληπιοῦ,
υἱὸν τὸν Ποδαλειριον: c) Ἀσκληπιοῦ, τὸν Ποδαλείριον.
V. 1055. b) Εὐμενῆ: c) * * *. V. 1056. b) Διομήδη
καὶ Δαύνῳ: c) * * *. V. 1057. b —: c) θρηνητικόν.
V. 1058. b) ἔθνος Ἰταλίας, ἔθνος Ἰταλίας: c) * * *.
V. 1059. b) ζησῶσι, τοῦ Διομήδους τὰς χώρας: c) ζη-
τῶσι, τοῦ Διομήδους. V. 1060. b) λιπαρὸν κεκληρω-
μένον τῷ Διομήδῃ: c) * * *. V. 1061. b) —: c) ἀπη-
νεῖς. V. 1062. b) χάσματος: c) * * *. V. 1063.
b) ἄταφον, οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν, ἀλλὰ ζῶντα κατεκρη-

νίστησαν: c) ἄταφον. V. 1064. b) λίθῳ: c) * * * V. 1065. b) —: c) ἤθελον. V. 1066. b) τοῦ Τυδέως Διομήδους, τοῦ Τυδέως: c) Τυδέως, τοῦ Διομήδους. V. 1067. b) πόλις Ἰταλίας: c) Ναυβόλου παῖς Ἰφίτου· οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες. V. 1068. b) καταντήσουσιν, κατοικήσουσιν, ἀκρωτήριον Ἰταλίας: c) καταντήσουσι, ἀκρωτήριον Ἰταλίας. V. 1069. b) πόλις Ἰταλίας, θάλασσαν: c) Ἰταλίας τὰλις καὶ ὄρος, θάλασσαν. V. 1070. b) πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1071. b) —: c) —. V. 1072. τῇ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕννει παρὰ τὸ ἕλκεσθαι: c) τῇ ὕννει. V. 1073. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) πόλις Φωκίδος, καὶ αὐτή. V. 1074. b) πόλις Φωκίδος, πόλις Φωκίδος: c) * * *. V. 1075. b) Ὄνομα Τρωϊκῆς γυναικός: c) * * *. V. 1076. b) Δυστυχὴς, ταῖς τὰ γυῖα συνεχούσαις: c) * * *. V. 1077. b) Σιδηραῖς, δεδεμένη, ἐκτεταμένη: c) * * *. V. 1078. b) τῶν Ἑλλήνων: c) * * *. V. 1079. b) Ἀπόβλητον θρηνοῦσα, πόλις Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας. V. 1080. b) γυψὶν, φοινικοῖς: c) γυψί. V. 1081. b) Ἀπὸ γὰρ ταύτης ἡ πέτρα ἐκείνη Σήταια ἐκλήθη: c) τὸ ἀκρωτήριον ἡ πάτρα. V. 1082. b) —: c) βλέπουσα. V. 1083. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) πόλις Ἰταλίας, ποταμὸς Ἰταλίας. V. 1084. b) —: c) —. V. 1085. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) ποταμὸς Ἰταλίας Λάμητος. V. 1086. b) Συστροφαῖς, ἔθνος Ἰταλίας: c) ἔθνος Ἰταλίας. V. 1087. b) —: c) —. V. 1088. b) Ἀνυπόστροφον: c) * * *. V. 1089. b) ἑλκυσμάτων: c) * * *. V. 1090. b) —: c) χαριέντως. V. 1091. b) εὐχαριστήριον, εὐχῆς ἄξιον: c) εὐχῆς ἄξιον. V. 1092. b) Ἀνταποδιδόντες, τῷ Διΐ, καὶ τοῦτο ἐπώνυμον τοῦ Διός: c) Διΐ, ἐπώνυμον Διός. V. 1093. b) Ὁ Ναύπλιος διὰ τὸ πανοῦργον: c) ὁ Ναύπλιος. V. 1094. b) πλανήσει, ἀπατήσει, τῶν ὁμολέκτρων συζύγων, ἦγουν τῶν Ἑλλήνων: c) ἀπατήσει, συζύγων. V. 1095. b) τὸν ξυλοφάγον 30) λέγει φανὸν, ὅπου πολ-

30) Forte ναυφάγον.

λαὶ νῆες ἀπῴλοντο: c) *Fanol.* V. 1096. b) —: c) —. V. 1097. b) τοῦ Παλαμήδους διὰ τὸ ἀκμαῖον: c τοῦ Παλαμήδους. V. 1098. b) πόλις Λέσβου, τάφος: c) * * *. V. 1099. b) Ἀγαμέμνων περὶ τὸ λουτρόν: c) ὁ Ἀγαμέμνων, λουτρά. V. 1100. b) τοῦ στόματος τοῦ ἱματίου: c) * * *. V. 1101. b) ἐν τῷ δικτύῳ, συμπεπλεγμένος: c) * * *. V. 1102. b) ζητήσει, τὰς τῶν ἱματίων διεξόδους: c) διεξόδους. V. 1103. b) τοῦ λουτροῦ ζητῶν, πηδῶν, θερμὴν στέγην, τὸ λουτρὸν λέγει: c) ζητῶν. V. 1104. b) τρίποδα, ἀγγεῖον, τῷ ἐγκεφάλῳ: c) * * *. V. 1105. b) ἐγκέφαλον, καλῶς ἠκονημένῳ: c) * * *. V. 1106. b) ἐλεεινή: c) —. V. 1107. b) τῆς Κλυταιμνήστρας, Φυλακήν: c) Κλυταιμνήστρας. V. 1108. b) Ἡ Κασσάνδρα τοῦ λουτροῦ τοῦ πυέλου: c) ἡ Κασάνδρα, σκάφη πύελος. V. 1109. b) Σκυθικῷ, πελέκει, πεφονευμένη: c) Σκυθικῷ πελέκει. V. 1110. b) Ἀφ' οὗ καὶ ἐμοῦ ῥήσσει τί κλάδον, στέλεχος: c) ἀφ' οὗ, κλάδον, στέλεχος. V. 1111. b) καθὰ ὑλοτόμος ἐν τῷ ὄρει διατρίβων, ὁ ἐν τῷ ὄρει τέμνων: c) ὑλοτόμος, ἐν τῷ ὄρει διαιτώμενος. V. 1112. b) κόψει: c) —. V. 1113. b) Σχίζουσα, Φονεύσεσι: c) σχίζουσα. V. 1114. b) Ἡ Κλυταιμνήστρα: c) —. V. 1115. b) πληρώσῃ: c) * * *. V. 1116. b) Μοίχαιναν ἐπιβάτιν, οὐκ αἰχμάλωτον, οὐ δορυάλωτον: c) ὡς μοιχαλίδα. V. 1117. b) Ἤγουν ἡ Κλυταιμνήστρα πολυστένακτα, τιμωροῦσα: c) πολυστένακτα. V. 1118. b) —: c) ἐγὼ ἡ Κασάνδρα. V. 1119. b) δραμοῦμαι, θρέξω, ταχέσι: c) δραμοῦμαι, ταχέσι. V. 1120. b) Ἤγουν ὁ Ὀρέστης, ζητῶν, ἰώμενος: c) ὁ Ὀρίστης, ζητῶν. V. 1121. b) —: c) Κλυταιμνήστρα. V. 1122. b) θεραπεύων: c) * * *. V. 1123. b) Ἀγαμέμνων, δούλης: c) * * *. V. 1124. b) Λακεδαιμονίοις πανούργοις: c) πανούργοις. V. 1125. b) τοῦ Λακεδαίμονος βασιλέως Σπάρτης: c) — [31]). V. 1126. b)

31) In ora legitur: Ἀλεξάνδρου, Οἰβάλου, Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποί.

Ἀνώνυμον: c) ***. V. 1127. b) λαυθανικῷ: c) ***. V. 1128. b) —: c) ποιήσουσι. V. 1129. b) —: c) λίμνη Δαυνίων. V. 1130. b) —: c) γείτονες. V. 1131. b) —: c) παρθένοι. V. 1132. b) καταλασσόμεν: c) ***. V. 1133. b) —: c) λελαμπρυσμένους. V. 1134. b) Δυσμορφίαν, μῶμον: c) ***. V. 1135. b) Ἀσπάσονται: c) —. V. 1136. b) Βοήθειαν: c) ***. V. 1137. b) —: c) μέλαιναν. V. 1138. b) —: c) ἔχουσαι. V. 1139. b) —: c) ἄφθαρτος. V. 1140. b) Θυρσοφόρος: c) ***. V. 1141. b) Διὰ τὰς ἰδίας θυγατέρας, θυγατέρων: c) στερισκομένας. V. 1142. b) τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρόν: c) ***. V. 1143. b) τῆς παρθενίας ἅρπαγα: c) τὸν ἀδικόλεκτρον, ἅρπαγα. V. 1144. b) ἐπὶ πολὺ, χώραν, πολέμιον: c) πολέμιον. V. 1145. b) —: c) —. V. 1146. b) ὦ πόλις Θεσσαλίας, ποταμὸς, ποταμός: c) ποταμὸς Θεσσαλίας, ποταμὸς Λοκρίδος. V. 1147. b) ποταμὸς, ποταμὸς, ποταμός: c) πάντες ποταμοί. V. 1148. b) λαμπρόν: c) ***. V. 1149. b) Αἱ ὁδοὶ, ὅρος Λοκρίδος: c) ***. V. 1150. b) Ὀδοιδόκειος πατὴρ τοῦ Ἰλέως, πάππος τοῦ Αἴαντος: c) ***. V. 1151. b) —: c) παρανόμως. V. 1152. b) ἐπώνυμα ταῦτα τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ Ἀθηνᾷ: c) Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπίθετα Ἀθηνᾶς. V. 1153. b) τὸν χιλιετῆ, ὦρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός: c) τὸν χιλιετῆ· ὦρος γὰρ ὁ χρόνος. V. 1154. b) κλήρου, κλήροις γὰρ ἐστέλλοντο: c) τρέφουσαι. V. 1155. b) ἄταφος: c) ***. V. 1156. b) ὑπὸ τοῦ, καταποντισθήσεται, ἀφανισθήσεται: c) ἀφανισθήσεται. V. 1157. b) —: c) μέλη. V. 1158. b) —: c) ἐκρίψῃ. V. 1159. b) ἐκ τῶν ὀρέων: c) λόφος Τροίας. V. 1160. b) —: c) παρθένοι. V. 1161. b) ἤγουν εἰς Ῥοίτειον: c) Σιθῶνος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως καὶ Ἐχιρόης τῆς Νείλου θυγατρὸς, Πάλλη καὶ Ῥοίτεια, ἀφ' ὧν ἥ τε Πάλλη, πόλις ἐν Θρᾴκῃ, καὶ τὸ Ῥοίτειον, πόλις ἐν Τροίᾳ. V. 1162. b) περιβλέπουσαι: c) ***. V. 1163. b) τῆς Ἀθηνᾶς: c) ***. V. 1164. b) —: c) τὴν Ἀθηνᾶν. V. 1165.

b) σαρώσουσι, καλλυνοῦσι, τὸ ἔδαφος: c) σαρώσουσι. V. 1166. b) Φιλοκαλοῦσι, καθαροποιήσουσι, ἀκατάπαυστον: c) πλυνοῦσι. V. 1167. b) —: c) Τρωϊκός. V. 1168. b) ἐπιτηρήσει: c) ***. V. 1169. b) —: c) —. V. 1170. b) πέλεκυν: c) πέλεκυν, ῥάβδον ἀπὸ τῆς Φαλάκρας. V. 1171. b) ἐπιθυμῶν ἐμπλῆσαι: c) χορτάσαι. V. 1172. b) —: c) ἀποινεῖ. V. 1173. b) Νόμῳ ποιήσας τὸ λελώβητον: c) ἐφύβριστον. V. 1174. b) Ἑκάβη: c) —. V. 1175. b) ἀνήκουστον, μὴ ἀκούμενον, ἡ Ἑκάτη: c) ἀνήκουστον, ἡ Ἑκάτη. V. 1176. b) ἡ Ἑκάτη, ποιήσει, ἀκόλουθον: c) ***. V. 1177. b) Βοαῖς ἐκφοβῆσαν νυκτερινοῖς: c) ὑλακαῖς, νυκτερινοῖς. V. 1178. b) Μέδουσα, ἡ Ἑκάτη ἐν Θρᾴκῃ ἐτιμᾶτο, τῆς Θρᾳκικῆς: c) Μέδουσα ἡ Ἑκάτη ἐν Θρᾴκῃ, Θρᾴκης. V. 1179. b) εἴδωλα, φαντάσματα: c) εἴδωλα. V. 1180. b) Θυσίαις τὴν Ἑκάτην θεραπευόμενοι, ἐξευμενίσαντες: c) θυσίαις, τὴν ἐν ταῖς Φέραις τιμωμένην· Φέραι πόλις, αἱ νῦν Σέραι λέγονται, θεραπεύοντες. V. 1181. b) Κενοτάφιον, ὁ Σικελὸς, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας: c) κενοτάφιον, ἀκρωτήριον. V. 1182. b) Ἀκρωτήριον σεβάσμιον τῶν φαντασμάτων: c) εὐλαβῶν. V. 1183. b) ταῖς τοῦ Ὀδυσσέως χερσὶν ᾠκοδομημένον: c) ***. V. 1184. b) τοῦ τῆς Ἑκάβης, ἐνταφιαζομένης: c) Ἕλωρος ποταμὸς Σικελίας, ἐνταφιασθείσης. V. 1185. b) Ὀδυσσεὺς τοῖς νεκροῖς σώμασι τῆς Ἑκάβης χύσει σπονδάς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1186. b) τῆς Ἑκάτης τὴν ὀργὴν φοβούμενος: c) τὴν ὀργήν. V. 1187. b) λιθοβολικάν: c) λιθοβολικὸν, ὅτι. V. 1188. b) θυσιῶν νεκρῶν, ἀψύχων ἀπαρχὰς δώσει: c) ἀπαρχὰς δώσει. V. 1189. b) ὦ Ἕκτωρ: c) ἀδελφὲ Ἕκτωρ. V. 1190. b) Ἀγαπηθεὶς τῶν οἰκημάτων στήριγμα: c) στήριγμα. V. 1191. b) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ βάψεις, αἱμάξεις: c) τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ. V. 1192. b) Ταυρικῶν τῷ Διΐ, καὶ Εὐρυνόμης: c) Διΐ. V. 1193. b) —: c) θυσίας. V. 1194. b) —: c) λάβῃ, τὰς νήσους τῶν μακάρων τὰς ἐν Θήβαις. V. 1195. b) —: c) —. V. 1196. b) Αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἡ Ῥέα τῆς μάχης ἡ

ἔμπειρος: c) ἡ Ῥέα. V. 1197. b) τὴν Εὐρυνόμην τὴν τοῦ Ὀφίωνος γυναῖκα: c) Εὐρυνόμην. V. 1198. b) τῆς τροφίας: c) —. V. 1199. b) τοῦ Κρόνου: c) ***. V. 1200. b) εὐωχίας, ἐκόρεσε ἐν τῇ τροφῇ: c) εὐωχίας, ἐκόρεσεν. V. 1201. b) τὴν γαστέρα, τὸν ἀντὶ τοῦ Διὸς ἐνθέντα, ἐροφήσας, καταπιών: c) γαστέρα. V. 1202. b) τοῖς σφίγγουσι τὸ σῶμα, ἐντετυλιγμένον: c) τοῖς συσφίγγουσι τὰ μέλη ἐντετυλιγμένον. V. 1203. b) ταῦτα γενόμενος ὁ Κρόνος ἀπηνὴς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ: c) ὁ Κρόνος. V. 1204. ταῖς Θήβαις: c) —. V. 1205. b) βοηθός: c) ***. V. 1206. b) Θηβαῖος: c) ***. V. 1207. b) ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἀπόλλωνος: c) ἐπίθετα τοῦ Ἀπόλλωνος. V. 1208. b) τόπος τῆς Τροίας, ἑλκύσας: c) Ὀφρυνὸς τόπος τῆς Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ, ἑλκύσας. V. 1209. b) εἰς τὰς Θήβας, ἔθνος Βοιωτῶν: c) Κάλυδνος πρῶτον ἐβασίλευσε Θηβῶν, μεθ' ὃν Ὤγυγος· Ἄονες ἔθνος Βοιωτικόν. V. 1210. b) —: c) —. V. 1211. b) βασίλεια παλάτια: c) —. V. 1212. b) Θηβῶν: c) ***. V. 1213. b) θυσίαις: c) θυσίαις, δοξάσουσι, θεοῖς. V. 1214. b) πόλις Κρήτης, πόλις Κρήτης: c) πόλις Κρήτης. V. 1215. b) ἀστασίατος, ἀφανιστής: c) ἠφανισμένος. V. 1216. b) —: c) —. V. 1217. b) ἦγον ὁ Ναύπλιος ἁλιεὺς, σκάφη, καθέδρα: c) ὁ Ναύπλιος ἁλιεὺς, σκάφην. V. 1218. b) Ταντάλου υἱὸν κινήσων, ἀπατήσων τῆς τοῦ Ἰδομενέως: c) ὁ Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱὸς, κινήσων, τοῦ Ἰδομενέως. V. 1219. b) ψευδαῖσι, ἀναζητῶν: c) ****. V. 1220. b) ὁ Λεῦκος: c) ***. V. 1221. b) —: c) —. V. 1222. b) ὁ Ἰδομενεύς: c) —. V. 1223. b) Λεύκῳ: c) **, συγκαταθήσεται. V. 1224. b) —: c) μεμιασμένοις. V. 1225. b) πληγαῖς, μαστιχθέντας: c) ***. V. 1226. b) —: c) —. V. 1227. b) οἱ ἀπόγονοι: c) ***. V. 1228. b) Κονταρίοις κατὰ τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν: c) τὴν πρώτην λαφυραγωγίαν. V. 1229. b) —: c) —. V. 1230. b) ἀμνημόνευτοι, σὺ ἦ: c) ἀμνημόνευτον. V. 1231. b) —: c) —. V. 1232.

b) ἤγουν ὁ Αἰνείας: c) συγγενής. V. 1233. b) ἰσχύι: c) ἐξαίρετον. V. 1234. b) ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, τῆς Ἀφροδίτης: c) Κύπριδος. V. 1235. b) Μεμπτός: c) ***. V. 1236. b) Αἰνείας, πόλις Μακεδονίας ἤτοι τὴν Αἶνον: c) πόλις Μακεδονίας. V. 1237. b) ποταμὸς, ὄρος Μακεδονίας, Βάκχας: c) ὄρος Μακεδονίας, κλάδον, ὁ Διόνυσος ὑπὸ Λαφυστίου ὄρους Βοιωτίας, ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι. V. 1238. b) πόλις Μακεδονίας: c) ***. V. 1239. b) ἡ Ἰταλία, πόλις Σικελίας: c) —. V. 1240. b) ποταμὸς Σικελίας, ἀπὸ τῶν: c) ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. V. 1241. b) πόλις Τυρσηνίας, πολύαρνοι: c) —. V. 1242 b) Αὐτοῖς τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ: c) —. V. 1243. b) —: c) —. V. 1244. b) Ὁ μικρὸς Ὀδυσσεύς: c) Ὀδυσσεύς. V. 1245. b) οἱ υἱοὶ Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός: c) —. V. 1246. b) τοῦ Τηλέφου, ὁ Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1247. b) κάμψει ὁ αὐτὸς Διόνυσος: c) Διόνυσος. V. 1248. b) οἱ υἱοὶ τοῦ Τηλέφου: c) —. V. 1249. b) γεγεννηκότες: c) Ἡρακλέος γὰρ καὶ Αὔγης Τήλεφος τῆς θυγατρὸς Ἀλαίου, Τηλέφου δὲ καὶ Ἱερᾶς Τάρχων καὶ Τυρσηνός. V. 1250. b) βραμάτων: c) ***. V. 1251. b) ἀκολούθων: c) ***. V. 1252. b) μαντευμάτων: c) λάβῃ μαντευμάτων. V. 1253. b) τῶν Ἰταλῶν, ὄνομα γὰρ ἔθνους Ἰταλίας: c) πόλιν, ἔθνος Ἰταλίας. V. 1254. b) —: c) —. V. 1255. b) τῆς χοίρου: c) —. V. 1256. b) —: c) τοῦ χοίρου. V. 1257. b) ἐπὶ νηὸς ἄξει: c) πλεύσει. V. 1258. b) σύν: c) —. V. 1259. b) εἴδωλον, ἀναθήτει: c) ***. V. 1260. b) ὑπὸ γάλακτος τρεφομένων: c) ***. V. 1261. b) κτίσας ναὸν, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς, ἤγουν τῇ Ἀθηνᾷ: c) **, ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς. V. 1262. b) —: c) εἴδωλα. V. 1263. b) Ἄτινα ἀγάλματα παρεάσας τὴν γυναῖκα Κρέουσαν, Ἀσκάνιον καὶ Εὐρυλέοντα: c) —. V. 1264. b) πλουσίαν, τὴν πρὸς τὸ ζῆν συντελοῦσαν: c) ἐξαίρετον, πλουσίαν. V. 1265. b) Ἀγχίσῃ, τιμήσει: c) τιμήσει. V. 1266. b) περικαλύψας, οἱ Ἕλληνες:

c) ***. V. 1267. b) συναθροίσαντες, καταπιόντες: c) συναθροίσαντες κλήρῳ. V. 1268. b) τῷ Αἰνείᾳ πρέπουσιν: c) παράσχεσιν. V. 1269. b) Δῶρον: c) ***. V. 1270. b) διὰ τοῦτο: c) **, λογισθείς. V. 1271. b) μάχαις Ῥώμην: c) ***. V. 1272. b) Ἐν ὀψιγόνοις, κατασκευάσει: c) ἐν ὀψιγόνοις. V. 1273. b) πόλις, ὑψηλὰς οἱονεὶ μηκεδονὰς, ὄρος Ἰταλίας: c) πόλις, ὑψηλὰς, ὄρος Ἰταλίας. V. 1274. b) τοῦ πλοίου, ὄνομα λίμνης ἐν Ῥώμῃ: c) πλοίου, ὄνομα λίμνης. V. 1275. b) λίμνη τῆς Ῥώμης, ἔθνος Ἰταλίας, Μαρσοὶ γὰρ ἔθνος Ἰταλίας: c) Μαρσοὶ ἔθνος Ἰταλίας, Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης σταδίους Φ. V. 1276. b) ποταμὸς Ἰταλίας: c) —. V. 1277. b) ὑπεισελθόντος ἀθεώρητα τοῦ ἄδου: c) —. V. 1278. b) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρος Ἰταλίας ἱερὸν, ἐξοχήν: c) ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν ζωστηρίου Ἀπόλλωνος. V. 1279. b) Φοβερόν: c) —. V. 1280. b) τετρυπημένῳ λίθῳ, κοίλῃ πέτρᾳ: c) —. V. 1281. b) δυσκαρτέρητα: c) ἀνυπομόνητα. V. 1282. b) καὶ ἀφανίσαι: c) —. V. 1283. b) τῇ Ἀσίᾳ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς. V. 1284. b) τῇ Εὐρώπῃ: c) ἡ Εὐρώπη, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα καὶ Ῥαδάμανθυν. V. 1285. b) — [32]): c) —. V. 1286. c) τόπος, γάδες [33]). V. 1287. c) ἀκρωτήριον. V. 1288. c) —. V. 1289. c) —. V. 1290. c) τὰ ἀποψύγματα χειρῶν καὶ ποδῶν γινόμενα ἐκ τοῦ χειμῶνος. V. 1291. b) ἐκ πόλεως Φοινίκης: c) Κάρνη, πόλις Φοινίκης. V. 1292. b) τὴν Ἰώ: c) —. V. 1293. b) πηγῆς, οἱ Φοίνικες: c) πηγὴ Ἀργοῦς ἔλαβον. V. 1294. b) τὴν νύμφην γυναῖκα ἀγαγεῖν: c) τῷ Ὀσίριδι, Μέμφη πόλις Αἰγύπτου. V. 1295. b) —: c) —. V. 1296. b) —: c) —. V. 1297. b) Κρῆτες, Ἰδη ὄρος Κρήτης: c) —. V. 1298. b) ἔλαβον δάμαλιν: c) —. V. 1299. b) βαρβαρικοῦ ὅπλου τῆς Ἀργοῦς: c) βαρβαρικοῦ πλοίου. V. 1300. b) τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πό-

32) Desunt in Cod. Vit. 2. quinque verss. cum scholiis.
33) Videtur esse legendum πληγάδες. Thryll.

λεως Σιδῶνος, βασίλειον: c) τὴν Εὐρώπην, Δίκτη καὶ Ἴδη ὄρη Κρήτης. V. 1301. b) —: c) ὄνομα κύριον. V. 1302. b) οἱ Κρῆτες: c) οἱ Κρῆτες ἱκανοὶ ἐγένοντο. V. 1303. b) κλέπτην: c) ***. V. 1304. b) Κρητικῷ: c) Δραύκη πόλις Κρήτης πατρί. V. 1305. b) τῶν Τρώων: c) —. V. 1306. b) τοῖς μυτὶ, Σκαμάνδρου καὶ Τεύκρου: c) τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦ Τεύκρου. V. 1307. b) —: c) —. V. 1308. b) —: c) —. V. 1309. b) —: c) τοὺς Ἀργοναύτας. V. 1310. b) Ἡγεμόνι τῷ Ἰάσονι, τὸ χρυσοῦν δέρμα: c) ***. V. 1311. b) ταῖς ὑπὸ τοῦ δράκοντος Φυλασσομέναις, Φυλακαῖς: c) —. V. 1312. b) πόλις Κολχίδος: c) ***. V. 1313. b) τὸν δικέφαλον δράκοντα κοιμήσας, Φονεύσας Φαρμάκοις: c) τὸν δύο ῥῖνας ἔχοντα, Φαρμάκοις. V. 1314. b) τὰ περιφερῆ τῶν ταύρων ἄροτρα: c) περιφερῆ. V. 1315. b) —: c) τὸ σῶμα. V. 1316. b) οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν, εἶδος τράγου τοῦ κριοῦ: c) εὐτυχῶς, ἔλαβεν, κριοῦ. V. 1317. b) Ἠὐτομόλησε γὰρ πρὸς τὸν Ἰάσονα, εἶδος ὀρνέου, λέγει δὲ τὴν Μήδειαν: c) Μήδειαν. V. 1318. b) τὴν ἀνελοῦσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἄψυρτον, τὴν Φονεύτριαν: c) Φονεύτριαν. V. 1319. b) Φωνήεσσαν Ἀργὼ ἀνεβίβασε: c) Φωνητικὴν Ἀργὼ, ἀνεβίβασεν. V. 1320. b) τῶν σανιδωμάτων ἔθνος: c) Φωνὴν σανιδωμάτων. V. 1321. b) ἐπιστήμονα: c) πέμπουσαν ἐπιστήμονα. V. 1322. b) ὁ Θησεὺς ὑποδήματα ἑλκύσας: c) Θησεὺς ὑποδήματα λαβών. V. 1323. b) —: c) —. V. 1324. b) τοῦ Αἰγέως ὁ Θησεὺς, πόλις, Θανασίμους: c) Αἰγέως. V. 1325. b) κάτωθεν, πέτρα ὑψηλὴ, ἠχουμένων: c) πέτρα**. V. 1326. b) ἑτοιμάζει, ἀτάφους: c) ***. V. 1327. b) τῷ Ἡρακλεῖ καταντήσας, τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ ἐλθὼν λαβόντι Ἥρας. V. 1328. b) τῷ Ἡρακλεῖ τῆς Ἥρας: c) Ἡρακλεῖ Ἥρας. V. 1329. b) ὁ Θησεύς: c) διήγειρε. V. 1330. b) τὴν ζώνην ἀΦελὼν, συλήσας, ὄνομα πόλεως ΠαΦλαγονίας: c) ζώνην στερήσας, πόλις Ἀμαζόνων καὶ ΠαΦλαγόνων. V. 1331. b) τὴν τοξότιν: c) Ἄρτεμιν, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ Ἄρτεμις ἐτιμᾶ-

το. V. 1332. b) —: c) αἱ ἀδελφαὶ Ἀμαζόνες. V. 1333. b) ὄνομα ποταμοῦ, ποταμός: c) Ἔρις, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. V. 1334. b) ποταμός: c) ὄρος Σκυθίας. V. 1335. b) Ἀμειλίκτους ζητοῦσαι: c) ****. V. 1336. b) Βαθὺν, ποταμός: c) βαθύν. V. 1337. b) Ἀπειλήτριαν, πέμπουσαι: c) ***. V. 1338. b) τοῖς ἐγγόνοις: c) ***. V. 1339. b) Ἀττικήν: c) ***. V. 1340. b) ὑποτάξασαι τόπους: c) —. V. 1341. b) —: c) ὁ Ἶλος, ἀφανίσας. V. 1342. b) τῶν Μακεδόνων, τόπος Μακεδονίας: c) Μακεδόνα, πόλις Μακεδονίας. V. 1343. b) ποταμοῦ Θεσσαλίας: c) ποταμὸς Θετταλίας. V. 1344. b) Δουλείαν περιθὶς αὐτοῖς: c) δουλείαν. V. 1345. b) —: c) νέος. V. 1346. b) —: c) —. V. 1347. b) —: c) λεοντῆν ἐνδεδυμένη. V. 1348. b) ξύλοις: c) ἀξίναις ἢ δικέλαις, τὴν Ἶλιν. V. 1349. b) Ἡ Ἥρα, καταπληκτική: c) ἡ Ἥρα, ἐμποιοῦσα Φόβον διὰ τὴν ὀργότητα. V. 1350. b) Θεὰ ποιήσει: c) θεοποιήσει. V. 1351. b) —: c) Τυρσηνὸς καὶ Λύδιος, Τμῶλος ὄρος Λυδίας. V. 1352. b) —: c) —. V. 1353. b) —: c) τῆς Γυγύης. V. 1354. b) κατὰ τοῦ: c) —. V. 1355. b) —: c) χώραν. V. 1356. b) ἔθνος Ἰταλίας: c) —. V. 1357. b) Θρᾳκικῶν: c) ***. V. 1358. b) —: c) —. V. 1359. b) πόλις Ἰταλίας: c) ***. V. 1360. b) ὑπέταξαν, ἔθνος Ἰταλίας: c) ***. V. 1361. b) ὄρος Τυρσηνίας ἐπιβεβηκυῖαν τραχυτάτων ἀκρωτηρίων: c) ἐπιβεβηκυῖαν ***. V. 1362. b) ὁ Ἀλέξανδρος: c) ἔσχατος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. V. 1363. b) —: c) —. V. 1364. b) τοὺς Ἀργοναύτας, ποταμοῦ: c) ***. V. 1365. b) Ἀγγείοις ὑπαντλοῦντας ὕδωρ: c) ἀγγείοις ἀντλοῦντας ὕδωρ. V. 1366. b) ἡ Εὐρώπη μανεῖσα: c) ***. V. 1367. b) πολλὰς, ἀντιτιμωρηθήσεται: c) πολλὰς, τιμωρήσεται. V. 1368. b) τὴν ἐναντίαν αὐτῆς κειμένην Ἰόνα: c) ***. V. 1369. b) —: c) πολεμικῷ· Λαπέρσαι δῆμος Ἀττικὸς, ἔνθα Ἀγαμέμνονος ἱερὸν, ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διὶ Ἀγαμέμνων. V. 1370. b) ὁ Ἀγαμέμνων, σφε-

δρός: c) ***. V. 1371. b) τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καταϰαύσει: c) ϰαταϰαύσει οἴϰους. V. 1372. b) σὺν τῷ Ἀγαμέμνονι: c) τῷ Ἀγαμέμνονι. V. 1373. b) ἢ θροεῖν ϰαὶ λέγειν: c) θροεῖν ϰαὶ λέγειν. V. 1374. b) τοῦ ἀναιρεθέντος υἱός: c) ***. V. 1375. b) τοῖς διϰτύοις, ἰχθύος ἀφώνου: c) ***. V. 1376. b) —: c) ϰαύσει, ξένην. V. 1377. b) τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῖς Αἰολεῦσι: c) ***. V. 1378. b) Νηλεὺς τοῦ Κόδρου, τοῦ δρυοτόμου: c) ὁ Νηλεύς, ὁ τοῦ Κόδρου, δρυοτόμου. V. 1379. b) τὴν τευχοποιῆτιν λέγει ϰεραμέως θυγατέρα Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου: c) τὴν ϰεραμέως θυγατέρα, ἀπὸ τοῦ Βράγχου, τὴν Καριαϰήν. V. 1380. b) Ἀπατήσας, γῆν μεμιγμένην: c) ***. V. 1381. b) ὕδατιν, τῷ ζητοῦντι δῶρον: c) ***. V. 1382. b) χάρτῃ διὰ τῶν: c) χάρτῃ. V. 1383. b) ἡ Μιλήτων χώρα Φθεὶρ ἐϰαλεῖτο, διὰ τὸ πολλὰς φθεῖρας ποιεῖν: c) χώραν ϰατοιϰήσει. V. 1384. b) πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐπὶ μισθῷ ἐδούλευσαν: c) ὅτι πρῶτοι Κᾶρες συμμαχοῦντες, ἦγουν ἐπὶ μισθῷ, ἀφανίσας. V. 1385. b) Ἡ τοῦ Νηλέως ἡ πόρνη, αἰδοῖον: c) πόρνη, τὸ αἰδοῖον. V. 1386. b) ϰατὰ, ἀθέσμως βοήσασα, ὑβρίσει: c) ἀθέσμως βοήσασα. V. 1387. b) χαμαιτυπεῖα βαρβάρων: c) —. V. 1388. b) Οἱ Δωριεῖς, τοῦ Δύματος, βατιλέως Δωριέων: c) Δύμας βατιλεὺς Δωριέων, τοῦτ' ἔστιν οἱ Δωριεῖς. V. 1389. b) Οἱ Ἀθηναῖοι: c) Λάϰμων ὄρος Περραιβίας, Κύτινον πόλις Δωριέων, Ἀθηναῖοι. V. 1390. b) πόλις Ἰϰαρίας: c) πόλις Ἰταλίας, ὄρος Ἰταλίας. V. 1391. b) ἔνθα ᾤϰει ὁ Ἐρυσίχθων: c) τὴν περὶ τὸ Αὐτόνιον τοῦ Ἐρυσίχθονος. V. 1392. b) ἐπίθετον τῆς Δημήτρας, τοῦ Ἐρυσίχθονος: c) ** μεμισημένου. V. 1393. b) τῆς Μήστρας, τῆς ϰατωφερούς, τῆς Βάϰχης ἀλώπεϰος: c) Βάϰχης ἀλώπεϰος. V. 1394. b) τοῦ Ἐρυσίχθονος ταῖς ἐμπορίαις: c) πατρὸς, ἐφευρέσεσιν, ἐμπορίαις. V. 1395. b) τὸν μέγαν λιμόν, πολλήν: c) λιμὸν ἐθεράπευε πολλήν. V. 1396. b) ξένα ἀροτριῶντος, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου: c) ξένα ἀροτριοῦντος. V. 1397. b) ὁ Μίδας: c) Μίδας, τὴν Κλεοπάτραν, ὅτι ὁ Μίδας πολλὰ μέρη τῆς

Θρᾴκης κατεδραμε. V. 1398. b) τὴν Εὐρώπην: c) τρεφὸν, Εὐρώπην. V. 1399. b) τοῦ τοὺς νεκροὺς δικάζοντος Μίνωος καὶ ἐξάρχοντος αὐτοῖς, ἀκολακεύτους: c) τοῦ ἡγεμόνος τῶν Τεύκρων [34]), ἀκολακεύτους κρίσεις ἡγεμονεύοντος. V. 1400. b) κρίνοντος, στερρῷ ἀποτόμῳ: c) κρίνοντος. V. 1401. b) Ὁ Μίδας τοῦ ὄνου, ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὤτων: c) λοβὸς τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ ὠτίου. V. 1402. b) Ἀποτεμὼν τὰ ὦτα: c) φθείρας ὦτα, ὠραίσει. V. 1403. b) Μυίαις: c) **, ἐξευρίσκων. V. 1404. b) ὦτινι, τῆς Θρᾴκης: c) ***, γῆ. V. 1405. b) Ἀκρωτήριον Μακεδονίας, περιφραστικῶς ἡ Μακεδονία. c) ἀκρωτήριον Μακεδονίας. V. 1406. b) ὁ εἰς ὀξὺ τόπος, ἀκρωτήριον Θρᾴκης, τῆς Θρᾴκης ἀπὸ μέρους: c) ἀκρωτήριον τῆς Θρᾴκης, τοῦ Ῥοιτίου. V. 1407. b) πόλις Θρᾴκης, ἐπίθετον ποταμοῦ: c) Παλλήνη πόλις, ἥντινα, ποταμός. V. 1408. b) ποταμὸς Θρᾴκης, γιγάντων: c) γιγάντων. V. 1409. b) Ἄλλοτε ἄλλος κατὰ ἐναλλαγήν: c) τοῦτ' ἔστι πολλοὶ πόλεμοι ἔσονται ποτὲ μὲν Εὐρώπῃ, ποτὲ δὲ Ἀσίᾳ, ἀρχὴν ποιήσει. V. 1410. b) ὁ Ἄρης: c) ὁ Ἄρης, ὁ αὐτός. V. 1411. b) αἵματι μολυνομένοις: c) τὸν μολυνόμενον τοῖς αἵμασι. V. 1412. b) Ἀσία ἡ μήτηρ: c) Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, μήτηρ. V. 1413. b) τὸν Ξέρξην: c) πρὸ πάντων, τὸν Ξέρξην. V. 1414. b) Ξέρξῃ: c) ἡ Ἀσία, τῷ Ξέρξῃ, πορευτή. V. 1415. b) πλευσθήσεται: c) ***. V. 1416. b) κόπτεντι κώπαις, τῆς Ἀθηνᾶς: c) κόπτοντι, ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. V. 1417. b) ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς: c) τῆς Ἀθηνᾶς, πεκαυμένοι. V. 1418. b) ξυλίνοις: c) ξυλίνοις, προτειχίσμασι. V. 1419. b) τὸν χρησμοδότην Ἀπόλλωνα: c) τὸν Ἀπόλλωνα μέμψονται. V. 1420. b) ψευδῆ, τοῦ ἄδου ἄγγελον: c) ψευδῆ, ἄγγελον. V. 1421. b) τοῦ Ξέρξου, τῷ παγγενεῖ: c) τοῦ Ξέρξου τῷ πολυμίκτῳ [35]). V. 1422. b) ἐκβάλλουσα διπλῆν: c) ***. V. 1423. b) ἡ ἄγρωστις καὶ κλίνεται ἀγρώστιος: c) δένδρον, ἄγρωστις. V.

34) Videtur legisse τευκροτάγου, vel τῶν νεκρῶν.
35) An legendum πυμμίκτῳ? Thryll.

1424. b) ποταμῶν ξηρανθήσεται: c) ***. V. 1425. b) κεχηνότως τὴν μέλαιναν λέγει χαλεπὴν, ἀντλούντων, ἀρυομένων: c) κεχηνότως, ἀρυομένων, ἀντλούντων. V. 1426. b) —: c) τὸ πύκνωμα, πεμπομένων. V. 1427. b) ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, χώρα περὶ τὴν δύσιν: c) ὁ σκοτασμὸς, καθὰ, ὥσπερ ὁ σκοτισμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος ποιεῖ. V. 1428. b) τὴν γῆν καταγλῶσσαν: c) τὴν γῆν, ἡλίου. V. 1429. b) Ὁ Ξέρξης, ὀλίγον χρόνον κρατήσας: c) καθὼς ὀλίγον. V. 1430. b) ξηρόν: c) ***. V. 1431. b) μετάσχῃ: c) εἰς τοὐπίσω. V. 1432. b) πύργον ξύλινον, τὴν ἐρημίαν: c) ναῦν. V. 1433. b) σκοτεινήν: c) ψηλαφῶν, ἐρευνῶν. V. 1434. b) ξίφη, ἐκφοβουμένη: c) ***. V. 1435. b) ἄθλοι: c) ἄθλοι, μέσον τούτων. V. 1436. b) —: c) παλαίστρας. V. 1437. b) Δίναισιν, ἐν ταῖς ἀκταῖς δηλονότι τῆς θαλάσσης: c) χαλεπαῖς, μαχομένων. V. 1438. b) ἀντὶ τοῦ πεδίοις ἀπὸ τῆς βοῶν ἀροτριάσεως: c) πεδίοις. V. 1439. b) καταποιμάσῃ: c) Ἀλέξανδρος καταπαύσῃ πόλεμον. V. 1440. b) —: c) γεννηθείς. V. 1441. b) —: c) —. V. 1442. b) Ἀπὸ Περσέως γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος, ταραίξας: c) ἀδελφὸς τῶν Περσῶν, ταραίξας. V. 1443. b) τῶν Περσῶν: c) Φοβηθέντας, Ἀργεῖοι καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἐξόχους. V. 1444. b) κολακεῦσαι τῆς Μακεδονίας, τὸν Ἀλέξανδρον: c) κολακεῦσαι Μακεδονίας. V. 1445. b) —: c) παρασχεῖν ἀρχαίας βασιλείας. V. 1446. b) Ἀλεξάνδρῳ: c) γενεὰν συγγενής. V. 1447. b) ὁ Ταρπίνιος μονόμαχος, μάχην: c) Ταρκίνιος, μάχην, πόλεμον. V. 1448. b) εἰς εἰρήνην: c) θαλάσσης, Φιλίας, παραγενόμενος. V. 1449. b) πρεσβευτὴς, ἄγγελος: c) τίμιος, λαληθήσεται. V. 1450. b) —: c) κουρέων[36]) ἐξαίρετα τὰς διὰ δουρὸς κτηθείσας. V. 1451. b) —: c) πολλαὶ, ἀθλία, ἀναισθήτους. V. 1452. b) —: c) καταπληκτικάς. V. 1453. b) κινοῦσα, τοῦ στόματος: c) λέγω, μάταιον κινοῦσα στόματος ἦχον. V. 1454. b) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ἐχώρισε: c) πληροφορίαν, Ἀπόλ-

36) Forte κουρῶν l. κορῶν.

λων, ἐχώρισε. V. 1455. b) ψεύδεσι, ἐμφράξας: c) [illegible] V. 1456. b) τῶν θείων προρρήσεων, φρόνησιν: c) μαντευμάτων πρόμαντιν, πρόρρησιν, φρόνησιν. V. 1457. b) ἐπεθύμει: c) κοίτης, ἐπεθύμει. V. 1458. b) πάσει: c) ***. V. 1459. b) οὐδεμία μηχανή: c) —. V. 1460. b) ἑαυτὴν λέγει τὴν Κασάνδραν ἀφιερωμένην τῷ Ἀπόλλωνι: c) φοιβόληπτον, ἐπαινέσει. V. 1461. b) ὀπισθόρμητος: c) ἔλεγε, ὀπισθόρμητος. V. 1462. b) τῆς παρθενῶνος: c) ἤρχετο φυλακῆς. V. 1463. b) ἐγγύτατον: c) ***. V. 1464. b) ποταμὸς Κολοφῶνος ἡ Βακχή, Σιβύλλης, c) Κλάρος ὄρος καὶ πόλις Ἀσίας παρὰ Κολοφῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων· Μιμαλλὶς ποταμὸς Κολοφῶνος, Σιβύλλης, ὁ ῥήτωρ. V. 1465. b) Νησὼ ἡ μήτηρ τῆς Σιβύλλης: c) Σφήκειον ὄρος Θηβῶν, τῆς Σφιγγὸς σημεῖον. V. 1466. b) τὰ συνεστραμμένα δυσκόλως: c) διεστραμμένα λέγουσα, κακοφράστως. V. 1467. b) ὁ τρόχις αἰνιγματωδῶς: c) διεστραμμένα λέγων. V. 1468. b) Μαντικῆς: c) τῆς μαντικῆς. V. 1469. b) οἴκου, δόμου: c) λιθίνου, οἰκίας. V. 1470. b) ἀναμετρεῖν: c) λέγειν, ἐρευνᾶν. V. 1471. b) ἀληθῶς, ὀπισθόρμητον: c) ἀληθῶς, ἄγγελον. V. 1472. b) —: c) ὁ θεὸς, κρεῖττον. V. 1473. b) εὐδοκήσαι, μεγάλως φροντίζει: c) κατασκευάσειεν, φροντίζει. V. 1474. b) Τῶν Τρώων, πολὺ πλῆθος: c) Τρώων, κληρονομίαν.

Digitized by Google

Digitized by

A 662259 DUPL

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 05137 9785

Filmed by Preservation

Digitized by Google

Digitized by Google